APPARATVS CRITICI

AD

DEMOSTHENEM

Volumen ſecundum,

tenens

WOLFII, ET PARTIM TAYLORI

quoque Annotationes

ad Orationes eas,

quae

Volumen ſecundum Editionis Lipſienſis

implent;

tum proprias quoque

IO. IACOB. REISKE

annotationes ad Demoſthenem,

ab euque collectas varietates lectionis.

LIPSIAE,

TYPIS W. G. SOMMERI.

MDCCLXXIV.

Professor of Poetry
LOWER LIBRARY
GREEK CLASSICS.
1/2 black Velvet
Demosthenes
Vol II
BOSTON COLLEGE
PROF. OF POETRY
BOSTON COLLEGE LIBRARY
CHESTNUT HILL, MASS.

PA3949
A2
1770
v.2

HIERONYMI WOLFII
ET
IO. TAYLORI
AD
DEMOSTHENIS CAVSAS PRIVATAS.

HIERONYMI WOLFII
ANNOTATIONES
AD
ORATIONEM DEMOSTHENIS
CONTRA APHOBVM I.

IN ARGVMENTVM.

Pag. 812. 17. καὶ συντίθησιν.] F. συνίστησιν. et v. 12. τῆς ἐπικαρπίας κατ᾽ Ἀφόβου.] τὸ κατ᾽ Ἀφόβου, videtur abundare.

19. οὗτος ὁ λόγος ἐπηγώνισται.] Haec clauſula pertinet ad ſecundam orationem.

IN IPSAM ORATIONEM.

Conſultus Chirius Fortunatianus libro Rhetoricorum 3. folio 102. In adoxo, id eſt, in humili genere materiae proxima ſermoni debent eſſe principia, ne-

que

que ſententiis alte petitis, neque verbis vltra modum ornatis, nec ſtructura grauiore, ſed quaſi reſoluta et ſimplici. 'Vis autem omnium ſententiarum, quam his principiis adhibemus, ea eſſe debet, vt rem a proprietate reuocet ad communitatem, et dicat, omnium intereſſe illam rem vindicari, propterea quod quanto quaeque minora ſint, tanto crebrius et magis inter multos cadere poſſint: nec tam oportere ſpectari magnitudinem rerum et perſonarum, quam rationem aequi et iniqui, veri atque falſi. Eandem enim eſſe horum in minimis vim, quam in maximis. Talia principia ſunt pleraque apud Demoſthenem in his libris, qui inſcribuntur Idiotici, et magis apud Lyſiam, et apud quosdam ex noſtris veteribus. certe M. Tullius, quum pro Archia diceret, non aliter exorſus eſt.

814. 16. *Θηριππίδῃ μὲν Παιανιεῖ.*] F. *τῷ Παιανιεῖ.*

815. 11. *κατὰ τὰς πέντε καὶ εἴκοσι μνᾶς πεντακοσίας δραχμὰς εἰσφέρειν.*] Hoc eſt, vt exiſtimo, de aureis 250. aureos 50. de 15. talentis 3. talenta, quintam partem rei familiaris. Sed vtrum ſoli diuites tantum contulerunt, tenuiores minus? cum videatur aequalis eſſe ſolere tributorum ratio. 2. oratione legitur: *οὐκ ἐπὶ τοῖς μικροῖς τιμήμασι*, etc. Deinde quae ratio eſt 25. minas particulatim nominandi prius, cum mox totus cenſus commemoretur?

13. *κεκτημένοι τιμητά.*] F. *τιμήματα.*

vlt. *πεντεκαίδεκα ταλάντων.*] *ἠξίου ταύτην (τὴν οὐσίαν) εἰσφέρειν εἰσφορὰν τρία τάλαντα, ἀπὸ τῶν ιέ.*

816. 5. *τριάκοντα, καὶ δύω, ἢ τρεῖς.*] Poſt *τριάκοντα* eſt interpungendum. Neque enim dubitat, vtrum 32. an 33. fuerint: ſed ex illis 30. dicit, duos vel tres potuiſſe quinis aut ſenis minis aeſtimari, caeteros ternis: quibus illi vel aetate, vel artificio, praeſtiterint. Obſerua, *ἀξίους μνᾶς πέντε ἢ ἕξ*, niſi forte legendum ſit *μνῶν.*

816. 8.

816. 8. *μνᾶς ἀτελεῖς.*] Forte vltra omnem ſumtum, demto victu. Lalamantius: Subductis omnibus. Noſtratibus proceribus quantum de reditibus decedit, quo ſuſtentandi ſunt procuratores et miniſtri, vtinam abſtinentes et integri? Si non triens, at certe quadrans: vt cuius vectigalia ſunt 1200. is vix percipiat 900. Sed iidem illi praeſto ſunt domino, quoties opus eſt, et ad vſum et ad ornamentum aulae: et hac ratione aluntur multi inopes, vtinam homines frugi.

12. *ἐπὶ δραχμῇ δεδανεισμένου.*] *τῆς μνᾶς δραχμὴν ἑκάστου μηνὸς τόκον τελούσης.* Talentum minas habet 60. hinc ergo ſingulis menſibus pendendae fuerunt 60. drachmae, quae conficiunt aureos 6. duodecies 6. ſunt 72. aurei, hoc eſt minae 7. Ita de centenis aureis numerandi fuerunt pene duodecim, quae Romanorum centeſimis non abſimilis vſurarum ratio fuit.

13. *καὶ ταῦτα μὲν ἐνεργὰ κατέλιπεν.*] *χρήματα ἀργὰ*, pecunia ignaua, *ἐνεργὰ*, quaeſtuoſa, foenore occupata, collata in vſuras, *δεδανεισμένα*: quibus vocibus vtar, dum inuenero meliores.

15. *τοῦ μὲν ἀρχαίου κεφαλαίου.*] *ά. ολ. τῶν ἀρχαίων ἀπέστησαν* abſolute. hic adiectiue. Paulo poſt *τό, τε ἀρχαῖον καὶ τὸ τῶν δώδεκα ἐτῶν*, S. *γιγνόμενον.*

16. *τὸ δ' ἔργον αὐτῶν.*] *οἱ τόκοι οἱ γιγνόμενοι.*

21. *οἰκίαν τρισχιλίων.*] S. *δραχμῶν*, non *μνῶν.*

24. *εἰς μυρίας δραχμάς.*] *ἑκατὸν μνᾶς* 1000. aureorum. Lalamantius *χιλίας* vertit, et ego ſic legendum exiſtimo.

Ibid. *ἀργυρίου δ' ἔνδον.*] S. *ἀποκειμένου, ἀργοῦ, τεθησαυρισμένου.*

26. *ναυτικὰ* (S. *χρήματα*) *δὲ ἑβδομήκοντα μνᾶς ἔκδοσιν παρὰ Ξούθῳ.*] *δάνειον ναυτικὸν*, vſuras nauticas, ſiue maritimas, traiectitiam pecuniam: cuius

 vſurae

vſurae maiores fuere caeteris, vt alibi videbimus. Lalamantius: LXX. vero minas in claſſis apparatum expendendas.

817. 1. *κατὰ διακοσίας.*] ὁμȣ̃ τοι τάλαντον διακεχρημένον, τοῖς δεομένοις χορηγηθὲν ἄνευ τόκȣ κατὰ διακοσίας, τοῖς μὲν διακόσιαι δραχμαὶ, τοῖς δὲ τριακόσιαι. αἱ κατὰ τὰ ἀνὰ προθέσεις explent Graecis penuriam diſtributiuorum.

7. *διακέκλεπται.*] παθητικῶς, διὰ κλοπῆς ἠφάνιςαι.

9. *πρὸς τὸ αὐτὸ ὕδωρ.*] S. πρὸς τȣ̃το τὸ κατ' Ἀφόβȣ μόνȣ ἐγκεχυμένον ἐμοί. Lal. Vnius horulae ſpatio dici non poteſt.

10. *χωρὶς ἕκαςον διελεῖν.*] Non eſt opus mutari hoc in διελθεῖν.

13. *ἃ δὲ τȣ̃τον ἔχοντα ἐλέγχȣσιν.*] hoc malo, quam ἐλέγξȣσι.

23. *ὡς εἰς πεντήκοντα μνᾶς εἶχεν.*] Alii εἷλκεν, pendebant.

818. 6. *ȣ̓δὲ τὸν οἶκον μισθȣ̃ν ἐθέλοντος.*] Elocatio aedium intelligatur cum omni inſtrumento et facultatibus.

11. *καὶ τι μικρὸν ἔφη πρὸς τὴν ἐμὴν μητέρα.*] Vtrum ἔφη πρὸς τὴν μητέρα: an μικρόν τι ἀντιλέγεσθαι (S. ὑφ' ἑαυτȣ̃) πρὸς τὴν μητέρα? Inter ſe et matrem paruam eſſe quandam controuerſiam.

vlt. *ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς.*] ἐπὶ δραχμῇ καὶ ἡμισείᾳ. 6. oboli drachmam, 10. drachmae aureum, 10. aurei minam, 60. minae talentum conficiunt.

819. 3. *μάλιςα τέτταρα τάλαντα.*] Lalamantius: cumulate in 4. talentorum ſummam conſurgunt.

19. *παρ' ἐκείνȣ προσήκει ἔργον λαβεῖν.*] M. τὸ ἔργον, τὰ χρήματα τὰ παρὰ τῶν ἀνδραπόδων.

821. 11. *πάντων καινότατον.*] πάνυ ἄτοπον καὶ ἀπεικότα, καὶ πιθανότητος μηδεμιᾶς μετέχοντα. Legi etiam queat *κενότατον* per ε in prima.

821. 13. καὶ ἐράνες τε λέλοιπε πλείςες.] Lalamantius: Tantaque debita pulchrarum collationum nomine, et tantum aeris alieni reliquiſſe. λιπεῖν ἐράνες videtur dici is, qui non vtitur liberalitate aduerſus eos, quos debet, aut non praeſtat officia debita, nec refert gratiam. φέρειν, εἰσφέρειν, λείπειν ἐράνους, πληρωτὴν ἐράνε γενέσθαι, ſaepius apud Demoſthenem reperias. Ego verti liberius: cum ſaepe ſoluiſſe fidem, tum, etc.

20. εἰς ἐδὲν προσήκει φροντίζειν.] οἷς, S. τοῖς ἐπιτρόποις. Sed quod ſi ἧς αὐτοῖς, S. πονηρίας.

22. καὶ ἐδὲν ἂν αὐτῶν παρέλειπον.] F. ἐδένα ἂν αὐτῶν, S. τῶν λαβόντων. Hoc malo, quam vt verti: Sic vtique omni officio fungerentur. Lalamantius: et nihil horum reliquiſſent.

823. 11. τὸ δὲ μαχαιροποιεῖν.] Alii μαχαιροποιῶν. F. τὸ δὲ μαχαιροποιεῖν, S. ἐργαςήριον, aut τὸ τῶν μαχαιροποιῶν. Nota obiter et gladios et lectulos ebore fuiſſe ornatos.

18. ἀλλὰ καὶ τῷ βελομένῳ προσωνεῖσθαι τῶν ἄλλων.] ἀντὶ τε ὠνεῖσθαι.

824. 10. τά τε ἀναλωμένα, χωρὶς τέτων, πλείω τιθείς.] χωρὶς τέτων, τῶν τριῶν ταλάντων. Lal. tum quod diario ſuo plures, quam caeteri, adſcribit impenſas. τὸ πλείω τιθεὶς refertur ad ἐπιδείξω et perſonam Demoſthenis, qui videri vult, ἐκ περιεσίας adverſariis largiri aliquid. Locus ſane obſcurus eſt, et facilis offenſio.

16. ἑπτὰ καὶ ὀγδοήκοντα μνᾶς.] Sequitur ἑπτὰ καὶ ἑβδομήκοντα. An ea alia ſumma eſt? Sed quid laboramus, vbi nobis neque ſeritur, neque metitur? Fides iſtarum rationum ſit penes Demoſthenem et iudices huius controuerſiae. Noſtrum eſt, verba autoris interpretari, vt quimus, (corrupta ſi ſunt) quando vt volumus non licet.

824. 18. *τϛτο τοίνυν.*] Subiicitur *ἐξηγητικῶς, ἡ πρόσοδος.*

20. *ὃ δ' εὐθὺς ἔλαβον.*] S. *μετὰ τὴν τϛ πατρὸς τελευτὴν ἐκ τῆς διαθήκης.*

24. *τὴν μὲν τοίνυν τροφὴν.*] Cuias? Mancipiorum? ergo poſt patris obitum non fuerunt *αἱ λ'. μναῖ ἀτελεῖς.* An *τροφὴν* matris et Demoſthenis et ſororis.

26. *ἑπτὰ μνᾶς ἐδίδϛ καθ' ἕκαςον ἐνιαυτὸν εἰς ταῦτα.*] *εἰς τίνα; τὴν τροφὴν, τῶν ἀνδραπόδων;* Atqui reditus fuit tantum 7. minarum.

27. *καὶ ἡμεῖς τϛτο λαβεῖν ὁμολογϛμεν.*] Alii *τϛτον*, hunc, *τὸν Θηριππίδην.*

825. 1. *τὰς ἑπτακοσίας.*] S. *δραχμὰς, τϛτέςι τὰς ζ' μνᾶς.*

5. *καὶ τϛ προςεθέντος.*] vtrum *τῶν τόκων*, vſura adiecta, an iis, quae ego illis vltra debitum conceſſi?

Ibid. *ἀπέδοσαν ϛν τοίνυν.*] Aut eſt *ἐκ παραλλήλϛ*, aut (quod magis credo) *παρέλκον τυπογραφικὸν*: cum ſit alterum ſatis, et *ἐκϛν ἂν ἀφέληται.*

13. *τϛτο τοίνυν.*] F. *ταῦτα τοίνυν*, S. *τὰ ζ' τάλαντα.*

14. *ἀρνϛμενοι μὴ ἔχειν*, S. *τὰ ἐμά.* Lal. Se ſoluendo eſſe negantes.

826. 11. *τὸν οἶκον ὅπως μισθώσοιτο.*] *ἀντὶ τοῦ μισθωθῇ, παθητικῶς.* Sequitur: *ϛδὲ τὸν οἶκον ὅπως μισθώσουσι*, F. *ὅπως μισθώσοιντο*, S. *οἱ ἐπίτροποι, ἀντὶ τϛ μισθώσοιεν.*

17. *ὥσπερ ἐξ αὐτϛ πράγματος ἐλεγχθησόμενοι ῥαδίως.*] F. *ὡς ἂν ἐξ αὐτϛ τϛ γράμματος*, quod ipſo ſcripto (teſtamenti tabulis) facile conuincerentur.

827. 6. *γραφῆναι μέν φασιν, ϛχ ὁμολογῆσαι δ' αὐτός.*] Se non conſenſiſſe: ſe noluiſſe legatum id accipere. Felicianus * non ſine cauſa appoſuit: etſi infra denuo legitur: *ϛδ' ὁμολογῆσαι περὶ τϛτων ϛδενός.*

827. 14.

827. 14. *ὅςις γὰρ ἐκ τεττάρων ταλάντων.*] Haec integra ſumma eſt: quam diuidit in dotes et vſumfructum.

828. 4. *τὰ αὐτῦ πράττειν φησὶ.*] Vtrum aedes ſe adminiſtraſſe pro ſuis? an ſuis negotiis occupatum, non potuiſſe curare Demoſthenica?

5. *ὥςε καὶ τὰς διδασκάλους καὶ τὰς μισθὰς ἀπεςέρηκε.*] poſterius *καὶ παρέλκει.* Ad rem quod attinet: hinc eſt apud Plutarchum: *τὸν ὡρισμένον μισθὸν Ισοκράτει τελέσαι μὴ δυνάμενος, τὰς δέκα μνᾶς, διὰ τὴν ὀρφανίαν*, et in vita Iſocratis: *διακοσίας δὲ μόνας δῶσειν*, etc. Lal. vt et praeceptores et mercenarios fraudauerit: quaſi ſcriptum eſſet *καὶ τὰς μισθωτὰς.*

829. 16. *ὀδ᾽ ὡς συνεπίτροποι παρέδοσαν.*] F. *ὀδ᾽ ὡς τοῖς συνεπιτρόποις παρέδωκεν*: vel, *ὀδ᾽, ὡς οἱ συνεπίτροποι παρέλαβον.* Lal. Nec apud arbitrum demonſtrauit, quod tutelae collegae reddidiſſent.

17. *μαρτυρίαν δ᾽ ἐνεβάλετο τοιαύτην.*] F. *ψευδῆ.*

22. *τὰ παρ᾽ ἑκάτερα τῶν ἐπιτρόπων.*] F. *παρ᾽ ἑκατέρου.* et vlt. *ταύτῃ τῇ προκλήσει.*

831. 8. *τὴν Φιλωνίδου τῦ Μελιτέως θυγατέρα ἔγημεν.*] Hac de cauſa videtur a matre contemta incitatus Demoſthenes, Aphobum potiſſimum accuſaſſe, cum caeteris transegiſſe: niſi forte interciderint ſcriptae contra illos orationes, aut eo ſcriptae non ſint, quod eodem prorſus eſſent argumento.

833. 22. *ἢ τῷ λιμῷ περιεῖδον ἀπολόμενον.*] Vel fame intereuntem neglexiſſent, hoc eſt, fame perire paſſi eſſent.

834. 12. *καὶ ὀδὲ ᾐσχύνθησαν, εἰ μὴ ᾔδεισαν.*] *παρὰ τὸ εἴδω*, quod huc non pertinet. F. *καὶ οὐδὲ ᾐσχύνθησαν, ὀδὲ ἔδεισαν.* Niſi placeat, *ᾔδεσαν, παρὰ τὸ αἰδέω, αἰδέσω, ᾔδεσα.* etſi potius *ᾐδέσθησαν* eſſet legendum.

834. 19. προσεπίκειται δ᾽ ἡ πόλις.] Videtur ante haec verba aliquid deeſſe. F. προσεπίκειται γὰρ ἡ π.

25. ἐὰν καταψηφίσησθε τιμητόν.] F. τὸ τετιμημένον τὰ δέκα τάλαντα, aut τὸ τιμητόν, quia ſequitur παρωνομασία, ἐμοὶ δ᾽ ἀτίμητον τοῦτ᾽ ἐστι. hoc eſt, ἀτιμωθήσομαι, ὀφείλων τῷ δημοσίῳ, τίμημα οὐδὲν ἔχων.

835. 14. τῆς ἐπωβελίας.] Sexta pars aeſtimatae litis mulctae nomine ſoluenda erat. Cum autem 10. talenta peteret, et ſingula talenta ſexagenas minas contineant, 100. minarum periculo certabat.

IN SECVNDAM.

Pag. 836. 4. ἀλλ᾽ ὡς μὲν ὦφλεν.] τὸ μὲν abundare videtur, et hic locus paucis mutatis ſic legendus: ἀλλ᾽ ὡς ὦφλεν. ἀνεβάλετο δὲ, τηρήσας τὴν τελευταίαν ἡμέραν· ταύτην τε (S. τὴν μαρτυρίαν) εἰς τὸν ὕστερον λόγον ἀπελείπετο. Lal. Et ſoluere diſtulit, extremum vitae ſuae diem praeuidens.

837. 16. παρασημήνασθαι κελεῦσαι.] Alios etiam addere ſua ſigilla iubere.

18. δι᾽ ἧς τούτων ἐνεσημήνατο γραμμάτων.] Locus mihi obſcurus et ſuſpectus. Lal. Tabulas veras, quarum beneficio hos codicillos obſignarunt.

838. 12. ἐστιν ἃ φανερῶς.] F. ἔπειτα φανερῶς. et, p. 8, 9. 11. ὡς αὐτὸν λαβὼν, ἀντὶ τοῦ πρὸς ἑαυτόν.

840. pen. ἵνα, εἰ μὲν ἀντιδώην, μὴ ἐξῇ μοι πρὸς αὐτοὺς ἀδικεῖν.] F. ἀντιδικεῖν.

841. 1. εἰ δὲ μηδὲν τούτων.] F. μηδὲ τοῦτο.

4. ἀντέδωκα μὲν, ἀπέκλεισα δέ.] In oratione κατὰ Μειδίου, p. 540. 2. καὶ πρῶτον μὲν κατέσχισαν τὰς θύρας τῶν οἰκημάτων, ὡς αὐτῶν ἤδη γιγνομένας. et poſt, v. 18. δίδωμι εἴκοσι μνᾶς τούτοις, ὅσου τὴν τριηραρχίαν ἦσαν μεμισθωκότες. Ad verbum: Permutaui quidem, ſed excluſi, vel incluſi, vt diſceptationem conſecuturus. Lal. Bonorum quidem feci commutationem: ea tamen lege,

lege, et cum hac exceptione, vt eos mihi iudicio liceret perſequi.

841. 9. ἀρ' ἦν.] M. ἀρ' οὐ.

13. πρὸς τῇ ἐσίᾳ τῇ παραδοθείσῃ.] S. αὐτῷ ὑπὸ τῶν γονέων: quae vtrum fuerit δέκα ταλάντων, an vero illa decem talenta ad Demoſthenicam tutelam pertineant, ambiguum eſt.

16. ἀλλὰ καὶ τῶν νῦν παραδοθέντων.] Suſpecta lectio, niſi forte haec exaggerandi cauſa dicantur. Res enim ita ſe habere non videtur. Nec enim tutores illi 70. traditas minas eripuerunt: niſi forte ad ſubornatam Thraſylochi permutationem pertineant.

20. ἀλλὰ τῶν ὑποθεμένων ἐςὶν.] τῶν τὴν ὑποθήκην λαβόντων. ὁ ὑποθεὶς καὶ ὁ ὑποθέμενος differunt, vt τὸ τιθέναι καὶ θέσθαι νόμον: quorum prius eſt legislatoris, poſterius populi.

IN ARGVMENTVM LIBANII ORATIONIS CONTRA APHOBVM FALSI TESTIMONII.

Pag. 843. 5. καὶ εἰς τὃτο πίςιν.] F. εἰς τὅτȣ. et, v. 7. Στεφάνȣ, ὃς ἐμαρτήρησε. et, p. 844. 3. οἷς ἐκ ἐπισκηψάμενος δῆλός ἐςιν ἠδικηκώς.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 844. 3. αὐτȣ͂ ψευσαμένȣ ἐξελέγξας.] ἐπειδὴ ἢ ὅτι ἐψεύσατο ἐξελέγξας. Sed quid ſi αὐτὸν ψευσάμενον ἐξελέγξας. Animaduerti enim ſaepe collatis diuerſis codicibus, ȣ pro ον, et e contrario, per incuriam librariorum cum autorum iniuria ſcribi.

6. πῇ παρακρȣ́σεταί ποτε ἕκαςα ὑμῶν αὐτῶν.] Non ſatis placet haec lectio, nec occurrit melior: niſi forte diuinare liceat ἕκαςα, ὑμᾶς ἀπατῶν. et, p. 845. 12. ȣ̓δὲν τῶν μετρίων ποιεῖν.

845. 14.

845. 14. *τὴν μὲν οἰκίαν Ἀφόβῳ.*] Aliud fortaſſe nomen pro hoc legendum. Quid ſi *Αἰσίῳ*, fratri Aphobi.

17. *τὸν λάκκον.*] *ὄρυγμα εἰς οἴνȣ καὶ ἐλαίȣ ὑποδοχήν.* Suidas.

846. 8. *ἐκ τȣ́των ἐπιδεῖξαι.*] F. *ἐπιδειχθῆναι.*

23. *ȣ̓ καταψευδομαρτυρησάμενος.*] *ψευδεῖς μάρτυρας παρασκευάσας.* Nam *τὸ καταψευδομαρτυρῆσαι* eſt falſi teſtis: vt *τὸ καταδικάσαι* iudicis: *τὸ καταδικάσασθαι* accuſatoris.

24. *μαρτυριῶν γὰρ πλέον ἢ πάνυ πολλῶν.*] *τὸ πλέον ἢ* excipit numerum certum: qui cum abſit, *τὸ πλέον ἢ* praetereo: niſi diuinare libeat *πλέον ἢ πεντήκοντα τῶν ἁπασῶν*, aut ſimilem aliquem numerum reponendum: quo ſublato, etiam *ἁπασῶν* tollendum. *μαρτυριῶν γὰρ πάνυ πολλῶν ἀναγνωσθεισῶν.*

847. 4. *ἐλογιζόμην τοσȣ̃τον.*] *τοσȣ̃τον τὸ τίμημα* coniunge.

7. *τῶν ἐπιγεγραμμένων.*] *ὅσον ἔγραψα ἐν τῇ δίκῃ.*

17. *ἀποκρίσει δ' ἐπισκηψάμενος.*] Quod ſi reſponſum improbaſſet. Nihil ad ſenſum videtur facere. F. *ταύτῃ δὲ* (S. *τῇ μαρτυρίᾳ*) *ἐπισκηψάμενος.* Sin hoc teſtimonium accuſaſſet. niſi forte placeat, *ἀπορήσειν δ' ἐπισκηψάμενος ἐνόμιζεν*, vt coniungas: *ἐνόμιζεν, ἐπισκηψάμενος* (*εἰ ἐπισκήψαιτο τοῖς ἄλλοις μάρτυσιν*) *ἀπορήσειν γενέσθαι ἔξαρνος.* Se non ita facultatem habiturum denuo negandi, vti tum confeſſus erat, ſi teſtes perſecutus eſſet.

848. pen. *ὡς περὶ μέν τινων ὡς αὐτός.*] F. *ὧν αὐτός.*

851. 7. *τηλικαῦτα τοίνυν δίκαια.*] *τὸ ὡς* abundat.

21. *Φάνος δ'.*] F. *Στέφανος δ'.*

vlt. *μήτ' ἐχθροὶ τȣ́τȣ μήτε φίλοι.*] Fortaſſe *μήτ' ἐμȣ̃ φίλοι.* et 852. 6. *ἐξελέγχειν εἰρηκότας.*

852. 15. *κατ᾽ ἐμȣ̃ πίςιν ἠθέλησεν ἐπιθεῖναι παραςησαμένη.*] Saepius haec formula in hac et ea, quae ſequitur, oratione repetita, non eſt obſcura.

27. *πάντων οἶμαι καὶ.*] Videtur transponenda coniunctio *καὶ ἀδικώτατον καὶ πλεονεκτικώτατον.*

854. 7. *καὶ τί λέγων,* [S. ὁ μάρτυς] *ὦ πρὸς τȣ̃ Διός; ὡμολόγησεν ἐλεύθερον εἶναι τὸν Μιλύαν.* Sic diſtinguo hunc locum, interrogatione poſita ante *ὡμολόγησε,* S. ὁ Ἄφοβος.

20. *καὶ πότερον διὰ τȣ̃δε ὄφλειν τȣ̀ς μάρτυρας.*] F. *διὰ τȣ́σδε,* aut [ſi de vno Stephano agitur] *διὰ τόνδε τὸν μάρτυρα.*

855. 18. *ἐν τῷ λόγῳ ταῦτα γέγραφας σύ.*] In referendis rationibus poſuiſti.

856. 2. *τὸν ȣ̓δ᾽ ὅσιον.*] M. *υἱὸν ȣ̓χ ὅσιον.*

27. *ἀφῆκας τῶν ψευδομαρτυριῶν.*] *ȣ̓κ ἐπεσκήψω ὡς τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκόσι.*

857. 11. *εἰς ἔτος δέκατον.*] Ergo anno 15. aetatis nuptura fuit, cum quinquennis a patre relicta fuiſſet.

858. 4. *ȣ̓δ᾽ ἐλάττω μικροῖς.*] Vt parua ſeu pauca de ſumma abeſſent.

12. *ἵν᾽ ἐξεικότως ȣ̓δὲν προσῆκον ἡμῖν φανῇ κομίζεσθαι τά γ᾽ ὄντα παρ᾽ ἡμῖν.*] F. *ἵν᾽ εἰκότως,* aut *ἐξ εἰκότων.* Ordo hic eſt: *ἵνα κομίζεσθαι* [*ἀπολαβεῖν παρ᾽ αὐτȣ̃*] *τά γ᾽ ὄντα παρ᾽ ἡμῖν φανῇ ἐξ εἰκότων μηδὲν προσῆκον, τȣτέςιν, ἄδικον καὶ ȣ̓ προσῆκον.* Non eſt conſtructio Attica, *μηδὲν προσῆκον,* vt alias, *ἀντὶ τȣ̃ μηδὲν προσήκοντος.*

859. 20. *καὶ πρὸς.*] S. *τοῖς λοιποῖς γνώσεσθε ὅτι.*

vlt. *προομόσαντος δέ μȣ.*] Eſt miſtus hic locus, *ἐκ τȣ̃ διηγηματικȣ̃ καὶ δραματικȣ̃*: qua de cauſa minus attentis videtur obſcurior. In prima oratione haec eadem expoſita ſunt.

860. 2.

860. 2. ἂν ἀπομόσῃς τἀναντία τούτων κατὰ τῆς θυγατρὸς.] ἐὰν πίστιν ἐπιθῇς κατὰ τῆς θυγατρὸς παραστησάμενος.

5. καὶ τοσοῦτόν σοι.] ἀντὶ τοῦ τοσούτῳ.

19. ὁ δ' οὔτ' αὐτοῖς, οὔτ' ἐκείνοις.] Qui ſunt iſti αὐτοί. F. οὔτ' αὐτοῖς ἐκείνοις, οὔτ' ἐμοί.

20. δοῦναι τὸν ὅρκον.] ἐπιτρέπειν ὀμνύναι. Apud Iſocr. ὅρκον ἐπακτὸν διὰ δύω προφάσεις προσδέχου.

23. λάβε οὖν.] F. λέγε.

26. συκοφαντουμένους ἡμᾶς.] ὅτι συκοφαντούμεθα, καὶ ὅτι ὁ Ἄφοβος καταμεμαρτύρηται τἀληθῆ. Niſi quis τὸ καταμεμαρτυρημένον et ὠφλημένην imperſonaliter malit accipere: teſtimonium recte eſſe dictum: litem recte perditam eſſe.

861. 1. περὶ αὐτῶν τῶν μεμαρτυρημένων Αἴσιον μεμαρτυρηκότα.] ὅτι μεμαρτύρηκεν Αἴσιος. Sic οἰκέτην οὔτ' ἐθελήσαντα τοῦτον: ὅτι οὗτος οὐκ ἠθέλησε βασανίζειν τὸν οἰκέτην. Hoc noto, ne minus attentos perturbent ἀμφιβολίαι infinitiuorum cum accuſatiuis: neue quiſpiam Αἴσιον μεμαρτυρηκότα exponat, Αἰσίου μεμαρτυρηκότος. Obſeruetur in hac ἀνακεφαλαιώσει τὸ διάλυτον.

862. 1. ἐπὶ τὸν κληρωτὸν δὲ διαιτητήν.] Ergo et αἱρετοὶ et κληρωτοὶ διαιτηταὶ fuerunt.

3. εἰς οὓς ἔφη καὶ ταῦτα καὶ τοῖς.] F. εἰς οὓς ἔφυγε, ταῦτα καὶ τοῖς. hoc enim et conſtructio et ſententia poſtulat, etſi ἐφῆκε fortaſſis. et hoc eſt verius, vnde ἔφεσις.

18. θέντες οὖν οἱ δικασταὶ τοῖς πᾶσι χρήμασι τόκον, οὐκ ἐφ' ὅσῳ μισθοῦσι τοὺς οἴκους.] θεῖναι τοῖς χρήμασι τόκον loquendi modus eſt: conſtituere, quantum vſurae nomine de pecunia ſit exigendum.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSVS ONETOREM

VNDE VI.

Pag. 863. 7. πλασάμενος ἀπολείψειν τὴν ἀδελφὴν παρ' ἑαυτῷ ἀπήγαγεν.] πλασάμενος, τὴν ἀδελφὴν ἀπολείψειν [S. τὸν ἄνδρα] ἀπήγαγε [αὐτὴν] παρ' ἑαυτῷ. Legi queat, et haud ſcio, an debeat, πλασάμενος ἀπόλειψιν, τὴν ἀδελφὴν παρ' ἑαυτὸν ἀπήγαγεν.

16. μὴ βȣληθῆναι.] V. A. προέσθαι Ὀνήτορα.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 864. 16. τῷ αὐτȣ̃ κηδεςῇ.] Lego τῷ τε αὐτȣ̃ κηδεςῇ πιςεύων εἰς ὑμᾶς εἰσελήλυθε καὶ ταῖς ἑαυτȣ̃.

18. ὑπόλοιπόν ἐςιν ἡμῖν πειρᾶσθαι παρ' αὐτȣ̃.] F. πειρᾶσθαι δι' ὑμῶν παρ' αὐτȣ̃.

866. 1. ὡσπερεὶ τὰ τῶν ἐπιτροπευόντων χρημάτων ἀπότιμα.] χρήματ' ἀποτίμημα. et, v. 14. δι' ἃ φεύγει τὴν δίκην. et, v. 24. δῆλον δὲ καὶ ἐκ τῶν εἰκότων.

22. ἐξαρχῆς μὲν τοίνυν ὁμολογεῖται, μὴ δοθῆναι τὴν προῖκα.] Vtrum ἐξαρχῆς ὁμολογεῖται, an ἐξαρχῆς μὴ δοθῆναι; Conſtat igitur, dotem principio non eſſe numeratam.

867. 12. ȣ̓ κηδεςῇ τὴν προῖκα.] τὸ ȣ̓ praecedentibus comparatiuis ſaepe pro ἢ videtur ſcribi.

24. ὅτι κἂν εἰ μὴ ἐπὶ τȣ́τοις, ἀλλ' ἐπὶ τῷ διὰ ταχέων ἀποδȣ̃ναι τἀργύριον εἶχον.] εἰ μὴ ἐπὶ τȣ́τοις εἶχον. Si non ob haec pecuniam retinerent: ἀλλ' εἰ εἶχον ἐπὶ τῷ ἀποδȣ̃ναι τἀργύριον διὰ ταχέων. Si id egiſſent, vt pecuniam quamprimum redderent: non ſatis placent, nec inuenio quicquam melius.

27. τοιαύτας ἀνάγκας.] Nec ἀναβολὰς placet.

868. 12. ὃς εἰ καὶ τȣ̃τ'.] Lego τότ' ἐπίςευσεν.

868. 21.

868. 21. *Κηφισόδωρος Χίων.*] F. *ἄρχων ἐπὶ τούτου.* Obſerua, [quod et in argumento orationis *περὶ στεφάνου* annotatum eſt] ſaepe longum tempus interceſſiſſe, antequam cauſa apud iudices ageretur, relata iam ad praetorem. et, p. 869. 14. *καίτοι τῷ τοῦθ' ὑμῶν πιστόν.* et, v. 17. *ἀλλ' οὐδὲ μετὰ πολλῶν μαρτύρων.* et v. 27. *καὶ τοῦτον ὥνπερ ἐναντίον.* et p 870. 8. *μάρτυρας γένει μὴ προσήκοντας.* et, v. 9. *ὑμᾶς αὐτοῖς πιστεύσειν.* et v. 11. *ὅτι τοὺς ἀπενεγκόντας οἰκέτας ἐξαιτήσαντός μου μὴ γεγενημένης τῆς ἀποδόσεως.*

870. 18. *ἁπλῶς οὐδ' ἂν μικρὸν.*] F. *ἁπλῶς οὐδὲν μικρῶν ὑπὲρ τῶν διαφερόντων.*

871. 11. *κατὰ τὴν ὑπερημερίαν.*] Cum Aphobus iudicio victus ad dictam diem non ſoluiſſet.

872. 4. *ὑπεραγανακτοῦντα.*] M. *ἀγανακτοῦντα.*

12. *πλὴν τῶν ἐγγείων.*] *τὰ ἔγγεια* ſunt fundi, *τὰ ἐν τῇ γῇ*, *ὅθεν ἔγγειοι τόκοι καὶ ναυτικοί.* Sed quia hic agitur de inſtrumento ablato, et ſupra *πιθακνῶν* facta eſt mentio, lego *ἀγγείων* per *α.* et pen. *ἱκετεύων ὑπὲρ αὐτοῦ.* et, 873. 1. *καὶ τούτου αὐτὸς*, et, v. 11. *ἀλλὰ παραδόντος Τιμοκράτους* fortaſſe legendum pro *παρὰ ζῶντος.* et v. 18. *αὐτή τε ταύτην ἔχουσα τὴν ἡλικίαν.*

24. *ἤδη τούτῳ ταύτης τῆς δίκης εἰλεγμένης.*] *λέγω σοὶ δίκην*, quod recorder, legi nuſquam: ſed *λαγχάνω*: vnde *εἰληγμένης* per *η* in 2 ſyllaba. *λέληγμαι, εἴληγμαι παρὰ τὸ λήχω: λέλεγμαι, εἴλεγμαι παρὰ τὸ λέγω*, et, p. 874. 5. *οὕτω δὲ μου προκαλεσαμένου.* et, p. 875. 6. *ὅτι μὲν οὖν*, vel, *ὅτι τοίνυν οὔτ' ἀληθῆ.*

IN ALTERAM CONTRA ONETOREM

ORATIONEM.

Pag. 876. 8. *κατατίθησιν ὅρους, ἀλλ' ἐπὶ.*] *καὶ τίθησιν ὅρους, ἐπὶ μὲν τὴν οἰκίαν.* et v. 21. *δικαίως ἔθηκε, καὶ ὄντας ἀληθεῖς.*

877. 7.

877. 7. ὡς προωρίσατο.] προσωρίσατο, S. πρὸς τῷ χωρίῳ ὡρίσατο. et paulo poſt iterum v. 20. προσωρίσω. Sic et quod ſequitur, v. 26. προσέξεις, ἀντὶ τȣ̃ ἕξεις πρὸς τῷ χωρίῳ.

878. 12. ὡμολόγησέ τι καὶ γὰρ καὶ λέγων.] F. ὡμολόγησεν ἄν. τί γὰρ καὶ λέγων ȣ̓ φήσει. et, v. 21. ἀλλὰ καὶ τιμώμενος φανερὸς γέγονε. et, v. 25. καὶ τȣ̃τον οἰκείως ἔχειν αὐτῷ.

879. 10. εἶτα νῦν παρακρȣ́σας ζητεῖ καὶ φενακίζει.] F. παρακρȣ́σασθαι, vel παρακρȣ́σεις ζητεῖ καὶ φενακίζειν. vel παραγωγὰς ζητεῖ καὶ φενακίζει.

12. ȣ̓ πρότερόν γε ἢ παρά σοι νῦν, εἴ γε ἀληθῆ λέγειν.] Locus corruptus: verti: non certe prius, ſi quidem tu nunc vera dicis. vel, aut oſtendito: quaſi pro παρά σοι legeretur πάρασχε νῦν, εἴγε ἀληθῆ λέγεις. ſed neutrum placet.

21. πῶς ἐςὶ δίκαιον, ἐὰν μὲν πλείονος, πλεῖον, εἰ δὲ ἐλάττονος, ἔλαττον.] Puto tranſpoſita eſſe verba, et legendum: ἐὰν μὲν πλείονος [S. ᾖ κτῆμά τι] ἐλάττονος, εἰ δὲ ἐλάττονος, πλείονος [S. τιμᾶσθαι ἢ ὁρίζεσθαι.]

880. 9. ȣ̓δὲ τῆς ἐπωβελίας ἄξιον ἦν κινδυνεύειν.] ὃν ἦν ἄξιον κινδυνεύειν ȣ̓δὲ τῆς ἐπωβελίας, ἀντὶ τȣ̃ περὶ τῆς, ἢ ἐν τῇ ἐπωβελίᾳ.

11. καὶ ταῦτ᾽ ἐθέλοντα.] F. καὶ ταῦτ᾽, ἐθέλοντα πάντα ποιεῖν ὑμῖν.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSVS ZENOTHEMIDEM.

Rhetoricorum ad Herennium autor lib. I. Ex translatione, inquit, controuerſia naſcitur, quum aut tempus differendum, aut accuſatorem, aut iudices mutandos reus dicit. hac parte conſtitutionis Graeci in iudiciis, nos in iure ciuili plerumque vtimur. Item, in priuata actione exceptiones praetoriae ſunt, etc.

et 2. de Inuentione: Cum actio translationis aut commutationis indigere videtur, quod non aut is agit, quem oportet, aut cum eo, qui cum non oportet, aut apud quos, qua lege, qua poena, quo crimine, quo tempore non oportet, conſtitutio translatiua appellatur, etc. Atque in noſtra quidem conſuetudine multis de cauſis fit, vt rarius incidant translationes. Nam et praetoris exceptionibus multae excluduntur actiones, et ita ius ciuile habemus conſtitutum, vt cauſa cadat is, qui non, quemadmodum oportet, egerit. Quare in iure plerumque verſantur. Ibi enim et exceptiones poſtulantur, et quodammodo agendi poteſtas datur, et omnis conceptio priuatorum iudiciorum conſtituitur. In ipſis autem iudiciis rarius incidunt, et tamen ſi quando incidunt, eiusmodi ſunt, vt per ſe minus habeant firmitudinis, confirmentur autem aſſumta alia aliqua conſtitutione.

880. 3. *ἐπρίατο τȣ͂ ἀργυρίȣ ἴϛὸν.*] *σῖτον* legendum, docet ipſa oratio.

881. 8. *διέκοπτε τȣ͂ πλοίȣ τὸ ἔδαφος.*] Feſtus Pompeius carinam dicit eſſe infimam partem nauis: ſiue eas trabes, quibus nauis fundetur. Orator, quae alias *τρόπις* dicitur et *ϛεῖρα*, videtur *κοίλην ναῦν*, id eſt cauam nauem, appellare: niſi forte peculiaris quispiam locus ſic appelletur.

22. *καὶ τῶν Ἀθήνησιν συμβολαίων.*] F. *Ἀθήνηθεν*, vt ex oratione colligitur. et, p. 882. 2. *ἐκ περιȣσίας δὲ αὐτῷ.*

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 882. 1. *παρεγραψάμην, μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην.*] Fortunatianus interpretatur: An duci in iudicium debeat?

15. *μάθησθε.*] F. *μαθήσεσθε.*

883. 1.

883. 1. *πρὸς ὑμᾶς πολλάκις εἰπεῖν.*] *τὸ πολλάκις* videtur abundare, et ſic ordinanda verba: *ἄν περ ἐγὼ δυνηθῶ εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς (ὑμῖν) τὰ πεπ.*

12. *ἦν δ᾽ ὁ μέν.*] M. *ὧν δὲ ὁ μὲν ναύκληρος, ὁ δὲ ἐπιβάτης, ἐπιστεύοντο εἰκότως ἃ περὶ ἀλλήλων ἔλεγον.*

16. *ὄσων δὲ τῶν γραφῶν.*] F. *τῶν συγγραφῶν.*

884. 10. *καί τȣ παρ᾽ ὑμῶν.*] *καί τινος τῶν Ἀθηναίων.*

885. 5. *πρεσβευτὴν ἐκ βȣλῆς τινα.*] Suſpecta lectio, et, v. 12. *ἐστὶν ὁ πάντα πράττων ȣ̃τος.*

20. *ἀλλ᾽ ȣ̓δ᾽ ἐλπίδα ἔχοντες ὑπὸ τȣ́τȣ.*] S. *διαλυθῆναι τὰ ὀφειλόμενα.* Legendum fortaſſis *παρὰ τȣ́τȣ*, vt referatur ad *ἀπολήψεσθαι τὰ ἑαυτῶν.*

21. *παρακρȣσθέντων δ᾽ ὑμῶν.*] S. *τῶν δικαστῶν.*

886. 12. *σὺ χρήματα δέδωκας.*] M. *δεδάνεικας.*

13. *ὅπως δανείσησθε.*] Probo hoc, etſi et *δανείσηται* ad ſolum Hegeſtratum referri poteſt, et mox *καί σοι πολλάκις λέγοντος.*

16. *αὐτὸς ἂν προήκων, ἔφη, καί.*] Legendum *αὐτὸς ἂν προήκω;* cum interrogatione, *παρὰ τὸ προΐεμαι, ἀόρ. ά. μέσος, προηκάμην, προήκω, προήκατο.* Sequitur, *ἔφη* (S. *ὁ Ζηνόθεμις προέσθαι*) *καὶ ἀναιδὴς ἦν.* Quia affirmabat rem abſurdam.

23. *τίθενται πρόστιμα τῶν συμπλεόντων ȣ̃τος καὶ Ἡγέστρατος βιβλίον συγγραφήν.*] F. *πρόστιμα ἐναντίον ἢ ἔμπροσθεν τῶν συμπλεόντων.* et *βιβλίȣ συγγραφήν.*

25. *εἰ μὲν εἰς πίστιν ἔδωκας.*] *πιστεύων αὐτῷ.* Sequitur, *εἰ δ᾽ ἀπιστῶν ἐτύγχανες.*

26. *τί πρὸ τȣ̃ κακȣργήματος ἂν τὰ βέβαια ἐποιȣ̃.*] *ἐβεβαίȣς τὸ συνάλλαγμα.* Dicat Zenothemis, ſe illos teſtes adhibere voluiſſe, ſi arcanis pactis non ſtetiſſet Hegeſtratus, demerſo frumento. Dilemma hoc ad coarguendam fraudem et conſpirationem cum Hegeſtrato Zenothemidis pertinens, paulo videtur obſcurius.

887. 11. ταῦτ᾽ ἐκείνȣ προκαλȣμένȣ καὶ λέγοντος καὶ ἡμῶν· ȣ̓δὲν ἦν πλέον.] F. καὶ λέγοντος· ἡμῖν ȣ̓δὲν ἦν πλέον.

15. διεμαρτύρετο ἐξάγειν βεβαιȣ̃ν.] F. διεμαρτύρετο, τῷ ἐξάγειν βεβαιῶν, ἀναπλεῖν ἐθέλειν. Niſi forte ſit ἀσύνδετον, teſtificabatur, ſe velle illum educere, ſatisdare, nauigare in Siciliam.

20. ἔν τε τῷ πλοίῳ τὴν συγγραφὴν ἔθετο.] συνεγράψατο ἢ ἐποιήσατο, τὴν πρὸς Ἡγέστρατον.

vlt. ȣ̓́πω γὰρ τȣ̃τό γε.] F. ȣ̓́τοι.

889. 6. ἢ κατακοινωσάσης τȣ́τοις.] Lego κατακοινωνήσας.

7. τȣ́τȣς ποιῆσαι μερίτας.] μετόχȣς καὶ κοινωνȣ̀ς τȣ̃ κέρδȣς, παρὰ τὸ μέρος.

14. τῆς ἐπὶ τὸν σῖτον.] M. τῆς περὶ τὸν σῖτον, τὸν ἐπανεικότα, τȣτέστιν, εὐωνότερον γενόμενον.

17. ἀποκρίνει.] F. ἀποκλίνει. et, v. 18. ὅτε ȣ̓́πω ταῦτα ἐφρόνȣν.

Ibid. καὶ συγχωρεῖ τὴν δίκην ἔρημον ὄφλειν.] S. ἑαυτόν. Niſi forte aliquid deſit: vt omnino videtur haec narratio abrupta eſſe de actione Zenothemidis, et de ebrietate et furto Proti.

20. ὄφλειν δὲ παρὼν ἐκεῖνος ȣ̓ συνεχώρει.] τίς δὲ ὁ παρών; τίς ὁ ὄφλων.

21. ἵν᾽, ἐὰν μὲν αὐτῷ ποιῶσιν, ἃ ὡμολογήκασιν.] Elliptica formula καὶ ἀνανταπόδοτος, S. εὖ ἂν εἴη, ἢ, καλῶς ἂν ἔχοι. Talis eſt et in Euangelio D. Lucae 13. Κύριε, ἄφες τὴν συκῆν καὶ τȣ̃το τὸ ἔτος, ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐτὴν, καὶ βάλω κοπρίαν, κἂν μὲν ποιήσῃ καρπόν· εἰ δὲ μήγε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν.

22. εἰ δὲ μὴ τὴν ἔρημον ἀντιλάχῃ.] Sunt et haec valde ſalebroſa, in quibus transferendis feci, quod potui: praeſtent meliora beati.

890. 3. ἔχεις ὡς ἔοικε δίκην.] Vtrum, iure agere tibi licet? an, poenas de eo ſumſiſti?

890. 3.

890. 3. *ὐδὲ.*] Lego *εἰ δὲ σεσυκοφάντηκας· ὐ περιεργαζόμεθα. Νὴ Δί'· ἀλλ' ἐκποδὼν ἐςιν ὁ ἄνθρωπος.* Haec eſt *ὑποφορὰ* aduerſarii. Reſpondet alter, *διά γε ὑμᾶς*, S. *ἐκποδὼν ἐςι.*

14. *διὰ σὲ τὴν γεγονυῖαν ἔνδειαν.*] F. *διὰ τὴν διὰ σὲ γεγονυῖαν ἔνδειαν*, S. *τὴν ἀπρασίαν τῦ σίτυ, ἢ, τὸ ἐπανειμένον τῆς τιμῆς καὶ εὔωνον.* Sententia eſt, Zenothemidem obſtitiſſe, quo minus frumentum mature beneque venderetur.

891. 2. *ἀλλὰ καὶ τῆς πολιτείας αὐτῆς τὰ τοιαῦτα ἐξέςηκα.*] *ὐδὲ δημοσίᾳ δικάζομαι ἢ συνδικῶ τινὶ, ὐκ ὢν περίτριμμα τῆς ἀγορᾶς, ὥσπερ Αἰσχίνης.* Diſſimulat hic id, quod facit: *ὥσπερ ὐκ ὂν παρεῖναι καὶ βοηθεῖν τὸ λογογραφεῖν.* Aduerſus Theocrinem autem Demoſthenes Demoſthenem accuſat, et orator oratores non tam acriter, quam vere, inſectatur.

IN ARGVMENTVM EXCEPTIONIS ADVERSVS APATVRIVM.

Pag. 891. 1. *ὁ παραγραφόμενος.*

11. *ἐν διαιτητῇ.*] Aut *ἐν διαίτῃ τὸ πρᾶγμα*, aut *Ἀπατούριος διαιτητῇ τ. π. ε. φ. Ἀριςοκλεῖ.*

892. 5. *συμβαθείσης αὐτοῖς. τὸν Ἀριςοκλέα.*] F. *συμφαθείσης (παρὰ τὸ σύμφημι)* aut *συμβιβασθείσης αὐτοῖς. τὸν δ' Ἀριςοκλέα.*

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 892. 8. *περὶ τῶν μὴ γενομένων συμβολαίων.*] Qui irritorum contractuum Rei fiant: liberius verteram.

893. 3. *ἐν ταῖς ἐμπορικαῖς.*] S. *δίκαις.* Sed quid ſi *τῶν φευγόντων δίκας ἐμπορικάς.*

7. *ὁ μὲν ὖν μετὰ τύτων μοι ἐπιβεβυλευκώς.*] S. *μετ' ἀδικίας καὶ συκοφαντίας.* Niſi *τὸ μετὰ τύτων*,

 cum

cum iſtis, vt aduerſarii aduocatos intelligas, magis placeat. Nominat autem poſtea Eryxiam medicum Piraeenſem, ſuum inimicum. Sed fortaſſe legendum, *μετὰ τούτου*, S. *τοῦ Ἀπατουρίου*.

893. 15. *οὔτ᾽ ἐγγυαίου.*] Alias *ἐγγείου*.

894. 14. *ἐμοὶ μὲν οὐκ.*] Lego, *ἐμοὶ μὲν οὖν οὐκ.*

25. *καὶ τὰς τρεῖς ἀνθομολογησάμενος πρὸς τοῦτον.*] Et iſto, tres illas, quas ab illo acceperat antea, coram confeſſo, verti. Sed ſi *τὸ ἀνθομολογησάμενος* ad Rei perſonam referatur, vt et *τὸ λαβὼν*, ſic vertas licet: cum apud illum (Parmenonem) confeſſus eſſem, me et tres illas minas Apaturio iam datas accepiſſe.

896. 11. *ἀφεῖμεν.*] *κατὰ μετάθεσιν*, *ἀντὶ τοῦ ἀφίεμεν ἢ ἄφεμεν ἀορ. β.*

897. 2. *ἐνὶ μὲν διαιτητῇ.*] Sententia non eſt obſcura, ſed conſtructio parum commoda.

900. 4. *ἔμμηνοί εἰσιν.*] Suidas: *ἔμμηνα, κατὰ μῆνα: καὶ, ἔμμηνοι δίκαι, αἵ τε ἐμπορικαὶ καὶ ἐρανικαί.* Vbi fortaſſe pro *ἐρανικαὶ* legendum, *ναυτικαί.* Quod ſi *ἕμμηνοι* cum aſpiratione legas, hoc eſt, *ἐξ μηνῶν*, vertas licet, ſemeſtres, id eſt, ſenum menſium. Nam a fine Sextilis ad initium Martii, ſunt menſes ſex, quibus nauigationem minus frequentem fuiſſe apparet.

Εὐρυξίας.] In Platone legitur (etſi fortaſſe non iidem ſunt) *Ἐρύξίας*: quod videtur *ἐτυμολογώτερον*.

901. 15. *πρόνοιαν ποιούμενος, ὅπως μὴ ἀπολεῖ, ἃ δι᾽ ἐμοῦ τούτῳ συνέβαινεν.*] F. *συνέβαλεν.* Huiusmodi errata gignit negligentia librariorum, cum literas nec ea forma, nec ea magnitudine pingunt, qua debebant. Intelligent hoc, qui manuſcriptos codices Graecos diuerſos cum iudicio legerunt, et inter ſeſe contulerunt.

20. *καὶ τὴν ἐγγύην αὐτὸν εἰσπρᾶξαι.*] Lego *αὐτὸς εἰσπράξας.*

903. 13.

903. 13. ὡμολογεῖτο δ' εἰσιέναι ὁ διαιτητὴς Ἀριστοκλῆς.] F. ὡμολογεῖτο δ' εἷς εἶναι διαιτητὴς ὁ Ἀριστοκλῆς. Hanc lectionem ſententia certe poſtulat. et, v. 20. δικαιότερ' ἂν φαίνοιτο λέγων τοῦτο. et, v. 24. τὰ ψευδῆ μοι ἐγκέκληκε. et 904. 18. ἐνῆν ἂν αἰτιάσασθαι. et v. 21. αἱ συνθῆκαι τῷ μὲν λαβόντι.

IN ARGVMENTVM EXCEPTIONIS ADVERSVS PHORMIONEM.

Pag. 905. 10. ἐφ' ἑτέρας ἐκπλευσεῖσθαι νεώς. et v. 12. καὶ μετ' ὀλίγων. Nam μετ' ὀλίγον per ο. eſt paulo poſt. et v. 14. τὸ εὐτύχημα. et v. 20. μηδὲν ὀφείλειν ἔλεγε, pro μηδενός.

23. ὁ δὲ συνεγράψατο.] Senſus poſtulat παρεγράψατο.

906. 7. παρὰ τὴν εὐθεῖαν.] F. κατὰ τὴν εὐθεῖαν, ac potius κατ' εὐθυδικίαν.

8. εὖ γάρ.] F. ἐπεὶ καὶ ὁ ῥήτωρ. vel, καὶ γὰρ καὶ ὁ ῥήτωρ. et v. 9. τῷ λέγειν.

12. καὶ ἀφικούσης.] καὶ ἀφιείσης.

19. καὶ περὶ τῶν κατὰ Νεαίρας.] F. καὶ περὶ τὸν, ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ.

20. ἀλλ' ἑκατέρου διαστολή.] F. ἀλλ' ἐκεῖ μὲν ἡ διαστολὴ φανερά. et v. 22. ἀκούσας τοίνυν ἡμῶν.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 907. 2. tit. Δημοσθένους ὁ πρὸς Φορμίωνα ὑπὲρ δανείου λόγος.] Alii Δημοσθένους ὑπὲρ Χρυσίππου πρὸς τὴν Φορμίωνος παραγραφὴν περὶ Δανείου λόγος, Demoſthenis pro Chryſippo aduerſus Phormionis exceptionem de aere alieno oratio.

2. ἐν τῷ μέρει λεγόντων.] Quia, duo cum eſſent, vterque cauſae partem egit.

9. ἀπολωλέναι ὑπὸ τῆς νεώς.] Pro ἐν τῇ νηΐ. Niſi malis ἐπὶ τῆς νεώς.

908. 12. *ἐξετάσεται.*] Alii *ἐξετάσετε.* M. *ἐξετάσαιτε ἀορ. α.* optatiui.

20. *ἀμφοτερόπλουν.*] Hinc illuc, illinc huc, vt Athenis Boſporum, Boſporo Athenas, hoc eſt, vt pecunia Athenis accepta negotietur Boſpori, indeque reuerſus Athenas, ſoluat et ſortem et vſuras. *ἑτερόπλοιον*, vnius tantum loci conditionem habet. In hac oratione Phormio *ἀμφοτερόπλουν* mutuatus, ſe *ἑτερόπλοιον* reddidiſſe fingere dicitur: numerata ſcilicet et ſorte et vſura Boſpori, cum Athenis demum id faciendum eſſet, interimque illa pecunia ei frui licuiſſet.

22. *παρὰ Κιττῷ τῷ τραπεζίτῃ.*] Huius, pueri adhuc, fit mentio in Trapezitico Iſocratis.

909. 2. *οὐ κατηγόρασεν.*] F. *οὐκ ἠγόρασεν ἀλλ' ἤ, ἀντὶ τοῦ οὐ πλέον ἤ.*

4. *ὀφείλει δὲ ἑβδομήκοντα μνᾶς καὶ πέντε.*] Si 5500. drachmae conficiunt minas 55. his de 115. minis ſubtractis, reſtabunt non niſi 60. minae: niſi forte ὁ *ἐπισιτισμὸς*, qui fuerit 15. minarum, ſit in 55. minis ſupputatus. Sed notae numerorum ſaepiſſime permutari ſolitae, magnos errores pariunt, et ingentia mendacia: in contractibus etiam fraudes. Ac mihi quidam olim de iniqua aeſtimatione libri cuiusdam conquerenti, per iocum ille quidem, ſed valde vereor, ne talia ſaepe etiam ſerio fiant, reſpondit, eadem facilitate pingi notam octonariam, qua quaternariam.

10. *τῶν πεντηκοστολόγων.*] Poſt nominat *ἐλλιμενιστάς*: illos, quod quinquageſimas exigant: hos, quod in portubus verſentur.

14. *ἐπαναγκὲς.*] *κατ' ἀνάγκην, ἀναγκαίως.*

22. *τῷ Παρεισάδῃ πρὸς τὸν Σκύθην.*] In Ariſtocratea *Βηρισάδης* quidam Thraciae rex, Cotyis F. Cerſobleptae et Amadoci frater, nominatur. Sed hic fortaſſis alius eſt.

909. 25.

909. 25. *οἱ τὰ ἑτερόπλοια δανείσαντες.*] Quibus pecunia, quam Athenis mutuarant, Boſpori reddenda erat.

910. 1. *ἄπρακτον γὰρ εἶναι τὸν ἄνθρωπον.*] *ἀντὶ τοῦ ἑαυτὸν εἶναι ἄπρακτον.* Locus mendi ſuſpicione non vacat. *ἄπρατα γὰρ εἶναι τὰ ἀγοράσματα,* etſi non multum videtur a ſententia abhorrere, nec ipſum tamen ſatis placet, etſi mox ſequitur: *ἐπειδὰν διάθηται τὰ φορτία, τουτέστι, πιπράσκῃ,* vt in Panegyrico, *καὶ πολλῆς ἀπορίας οὔσης, τὰ μὲν ὅπου δεῖ διαθέσθαι, τὰ δὲ ὁπόθεν εἰσαγαγέσθαι.* Fortaſſis *καταχρηστικὴ* quaedam formula mercatorum fuit, *ἄπρατον εἶναι τὸν ἄνθρωπον, ἀντὶ τοῦ μὴ πεπρακέναι τὰ ἐμπορεύματα:* vt ſit paſſiuum loco actiui. *ἄπρατος* irritus, impos voti: *ἄπρατος* non venditus, integer, incorruptus: quod huc non pertinet.

13. *σώματα.*] *ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπους.* Niſi et equi et aliae pecudes in naui fuerint.

14. *χωρὶς τῶν ἄλλων.*] *τῶν ἐμπορευμάτων, ἢ ἀγορασμάτων.*

911. 12. *ἵνα προσκαλεσαίμην αὐτόν.*] Vt in iudicium eum arceſſerem: vt diem ei dicerem.

19. *ἀλλὰ μὴν ὅτι ὁ Λάμπις οὐκ ἐφθέγξατο.*] F. *ἀλλὰ μὴν οὐχ ὅτι ὁ Λάμπις οὐκ ἐφθέγξατο, ἀντὶ τοῦ οὐ μόνον ὁ Λάμπις οὐκ ἐφθέγξατο.*

913. 2. *τὰ ἐναντία οἷς πρότερον εἴρηκεν.*] F. *τὰ ἐναντία, οἷς πρότερον εἶπεν, εἴρηκεν:* aut, *τὰ ἐναντία τοῖς πρότερον εἴρηκε.*

17. *ὡμολόγει μὲν εἰρηκέναι ταῦτα πρὸς τοῦτον.*] F. *πρὸς ἐμαυτόν:* niſi *δεικτικῶς* dicatur, aut intelligatur ſocius Chryſippi.

22. *οὐκ ἀπέγνω τῆς δίκης.*] Alias *ἀπογνῶναι καὶ ἀποψηφίσασθαι* eſt abſoluere: *καταγνῶναι καὶ καταψηφίσασθαι,* condemnare. Hic eſt, *οὐκ ἀπέγνω τῆς δίκης,* non tulit ſententiam: de re non pronunciauit.

914. 1. ὑποθήκην οὐκ ἔχων.] Cum nihil haberet, quod pignori opponeret aliis, ſed rebus Chryſippi oppigneratis, aliis etiam caueret.

10. ἐγγείων τόκων.] His, vt ſupra dixi, opponuntur οἱ ναυτικοί.

Ibid. ἦσαν δ' ἔφεκτοι.] οἱ ἐπὶ τὸ ἕκτον τοῦ κεφαλαίου, vt de talento pendantur denae minae.

11. εἴκοσι καὶ ὀκτὼ δραχμάς.] Denae drachmae nunc fere aureo Rhenenſi nummo reſpondent, qui apud nos valet cruciferos 75. cum me adoleſcente non pluris, quam 64. fuerit. Suidas χρυσοῦν νόμισμα τετράγωνον. Apud Iſocrat. in Trapezitico: ἔτι δὲ παρ' ὧν ἐχρυσώνησα ὑπ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον πλείους, ἢ χιλίους στατῆρας. Non idem vbique fuit ſtateris precium. Fuit enim et τετράδραχμος, et pluris, quam 28. drachmarum alicubi, vt credibile eſt, ac dubitationem habere videtur, nomiſma vtrum aureum, an argenteum fuerit. Nihil enim vetat, eandem appellationem et aureo et argenteo nomiſmati (vt apud nos fit) fuiſſe tributam, cum tantum diſcriminis fuerit, quantum inter aurum et argentum intereſt. Sed Budaeus de aſſe hic conſulatur.

18. γίγνεται τόσον καὶ τόσον.] Demoſthenes cum ſcriberet orationem, argumenta mercatoribus ſuppeditauit, ſupputationem vſurarum ipſis reliquit, eius rei peritioribus: quem et ego imitans, hoc tantum dico, ſi minus exquiſita ſit haec ratio, in cauſa eſſe notas numerorum deprauatas: de quibus cur nos magnopere laboremus, quibus hic neque ſeritur, neque metitur, equidem non video. Et hoc ſemel de tota arithmetica Demoſthenica teſtatum eſſe volo, ea me vertiſſe, quae in autore inuenerim: correctionem τοῖς ἀριθμητικωτέροις καὶ ἐμπορικωτέροις reliquiſſe.

24. τρισχιλίας ἐννακοσίας εἴκοσι.] F. ὀκτακοσίας ἑξήκοντα.

914. 27. μόλις τὰ ἀρχαῖα ἀπέδωκας.] τὰ κεφάλαια.

pen. τȣ́τῳ δὲ.] τῷ κοινωνῷ μȣ.

915. 1. τὰ ἐπιτίμια τὰ ἐκ τῆς συγγραφῆς.] S. ſi fidem non ſeruaſſet, vt in Trapezitico Iſocratis.

4. ὃν ἐξαρχῆς (ὥς φασιν) εὐθὺς.] Videtur prouerbialis fuiſſe formula, vt ἀφ' ἑςίας. Aduerſus Lacritum p. 932. 6. εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ἀρξάμενοι ἐκακοτέχνȣν.

14. σὺ δ' ἐπισκήπτῃ μάρτυρι αὐτῷ τῷ συνδικȣ̃ντι.] Alii συναδικȣ̃ντι. M. μάρτυρι τῷ σαυτῷ συναδικȣ̃ντι. et pro ἐπισκήπτῃ, lego, ἐνὶ σκήπτῃ, ἀντὶ τοῦ ἰσχυρίζῃ καὶ ἐπερείδῃ καὶ πέποιθας: niſi forte pro σκήπτῃ legendum ſit σκηρίπτῃ, vnde etiam τὸ σκῆπτρον dictum volunt. Sed eſt id verbum rarius. ἐπισκήπτεσθαι τῷ μάρτυρι quid ſit, ſatis notum eſt: et ea res hic non agitur.

15. καὶ ȣ̓δὲ τὸν παῖδα τὸν ἡμέτερον παρέλαβες ἑτεροπλοίῳ τῷ ἀργυρίῳ κεχρημένῳ.] ἀλλὰ μὴ ἀμφοτερόπλῳ κατὰ τὴν συγγραφήν.

916. 13. Αθήνησι καὶ πρὸς.] F. τῆς πρὸς ἐμὲ.

917. 4. τῷ ναυκλήρῳ ἐκέλευεν ἀποδȣ̃ναι.] πῶς ȣ̓̃ν ἦν ἀμφοτερόπλȣν; Videntur in his forenſibus orationibus, praeter caeteras, complura ineſſe πανȣργήματα, ad iudices decipiendos, et aduerſarios euertendos comparata. Neque vero hiſtorica fides a cauſidico exſpectanda eſt. Fieri etiam poteſt, vt nos non modo propter errata codicum, ſed etiam ignoratione Graecae conſuetudinis ſaepe fallamur. ἀλλ' ȣ̓ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ τὸ τὸν γάμον ἐξορχησαμένῳ. Me ſane (verum vt fatear) poenitet tantum operae in rhetorum mendaciis conuertendis poſuiſſe. Verum aliquam excuſationem habeo, vel ignorantiae, vel inopiae. Nam quod ad meum ingenium attinet, hypocritas, ſophiſtas, ſycophantas, mendaces, magos, (adderem etiam

iam tyrannos, niſi metus hos faceret amabiles) omnes ex animo deteſtatus ſum a teneris vnguiculis: et nunc canis ſubolescentibus mihi quam minimum cum eis eſſe negotii cupio.

917. 14. ἐφόδιον λαβών.] ἀντὶ τοῦ ἀφορμὴν καὶ πρόφασιν.

15. ἡμᾶς ἀπόρους ἐλέγξαι.] οὐκ ἂν δυνησομένους ἐλέγξαι.

918. 25. καὶ ταῦτα πάντες ἴστε ἐν τῷ πομπείῳ διαμετρούμενοι.] Pollux lib. 9. deprauate citat hunc locum: ὅπου δὲ καὶ πομπεῖον εἴη οἴκημα κοινὸν, Δημοσθένους εἰπόντος ἐν τῷ πρὸς Φορμίωνα περὶ δανείου· καὶ ταύταις δὲ ἐν τῷ πομπείῳ διαμετρούμενα.

919. 6. ἐπέδειξα.] M. ἐπεδείξαμεν.

8. τῶν τε ἐν τῷ Βοσπόρῳ πραχθέντων.] F. πραθέντων, παρὰ τὸ πιπράσκω. Eſt autem conſtructio huiusmodi: μόλις διαλύσαντα τοὺς δανείσαντας τὰ ἑτερόπλοια τῶν πραθέντων (ἀπὸ ἢ διὰ τῶν πραθέντων) ἐν Βοσπόρῳ. Boſporus autem non tantum prouincia eſt, ſed etiam vrbs eiusdem nominis et mercatus celebris.

920. 20. ὑμεῖς δ' ἀπογνοίητε τῆς δίκης.] Hic aliter vſurpatur, quam ſupra, ἀντὶ τοῦ γνοίητε μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην.

921. 3. εἰ μὲν γὰρ ἡ μαρτυρία ἡ τοῦ Λάμπιδος ἐνταῦθα κατεβάλλετο.] Hic conſiſteret, vel potius proferretur. Apparet, aut Lampidem abfuiſſe, aut non ſcripto dixiſſe teſtimonium.

7. οὐδὲν βέβαιον ἐνέχυρον καταλιπὼν, ὧν πείθει ὑμᾶς ψηφίσασθαι.

16. οὐκ ἐστέ.] M. οὐκ ἔσεσθε.

17. μὴ χρῆσθε ἐν τεκμηρίῳ.] F. ὡς τεκμηρίῳ. Alias ſine praepoſitione, vt apud Iſocr. τεκμηρίῳ χρώμενος τῇ περὶ τὴν ἄλλην σου παιδείαν φιλοπονίᾳ.

922. 10.

922. 10. *αἱ γὰρ ἐμπορίαι τοῖς ἐργαζομένοις.*] Haud dubie legendum *αἱ γὰρ εὐπορίαι.*

IN ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSVS LACRITI EXCEPTIONEM.

Pag. 923. 14. *δῆλός ἐστιν ὀμωμοκώς.*] Nam *τὸ ὠνομακὼς* prorſus eſt abſurdum.

15. *διὰ τὸ πρᾶγμα τὸ πονηρὸν.*] M. *διὰ τὸ πρᾶγμα πονηρὸν ὄν.*

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 923. 1. *οἱ Φασηλιῶται.*] M. *οἱ Φασηλῖται*, vt in aliis autoribus fere legitur, et analogia poſtulat, *Φάσηλις, Φασηλίτης*, vt *Ναύκρατις, Ναυκρατίτης*, et ſic habet Stephanus.

924. 1. *ὥσπερ τῶν ἰδίων τι τῶν ἑαυτῶν, ἀποδεδωκέναι.*] F. *ἐπιδεδωκέναι*. et v. 9. *χρήματ' ἐδάνεισα.* et v. 19. *ἔχειν μὲν τὰ τοῦ ἀδελφοῦ.* pro *μετὰ τοῦ.* et v. 23. *ἡ μὲν ἓν τουτοί.* et v. 26. *ἡμᾶς τε τοὺς.*

925. 8. *ὅπως ἐνεργοὶ ὦσι.*] Vt eſſent naui atque induſtrii.

24. *οἷα ἐτοιχωρύχησαν.*] *τῶν τοιχωρύχων δίκην ὑφείλοντο καὶ ἔκλεψαν.*

926. 6. *ἐπὶ οἴνου.*] F. *καὶ ἐπὶ οἴνου.*

8. *ὑποτιθέασι δὲ ταῦτα.*] *τὰ κεράμια τοῦ Μενδαίου οἴνου.* quae Mende in Pontum vehenda erant. et, v. 20. *ἕως ἂν ἀποδῶσι τὸ γιγνόμενον.*

927. 3. *μείναντες ἐπὶ νηὶ ἡμέρας δέκα.*] F. *ἐπὶ κυνὶ.* Quod non puto loci nomen eſſe, cuiusmodi eſt *κυνόσσημα*: ſed temporis deſignationem, pro *μετὰ τὸν Κύνα*, poſt exortum Caniculae: quod ſub autumnum periculoſa eſt nauigatio. Canicula, autore Ptolemaeo, 5. Cal. Auguſti, Arcturus cum Vindemitore 4. Non. Septemb. oritur. Ephemerides noſtrae aetatis, Caniculae

culae ortum a Nonis Iulii circiter auſpicantur, diesque caniculares medio fere Auguſto terminant.

927. 8. σωτηρία ἔξω τῶν ὑποκειμένων.] τῶν ὑποθηκῶν. αἱ ὑποθῆκαι σῶαι ἔςωσαν τοῖς δανείσασι.

9. τὰ δὲ περιγενόμενα.] Vtrum ἐκ τῆς ναυαγίας, ἢ τῶν ὑποκειμένων. Fateor, me haec non ſatis intelligere.

25. τριακοσίαις τὰς τρισχιλίας.] F. τὰς χιλίας. vt de 3000 pendantur vſurae nomine 900, vna cum longinquitate loci et temporis, auctae. Vertes igitur: trecentenis mille drachmas.

928. 10. τὸν ἀδελφὸν αὐτȣ̃ Ἀρτέμωνι πλευσεῖσθαι.] F. Ἀρτέμωνα καὶ πλευσεῖσθαι.

14. καὶ λόγȣς θαυμασίȣς πιθανȣ̀ς.] F. θαυμασίως πιθανȣ̀ς, aut θαυμασίȣς καὶ πιθανȣ̀ς, et v. 27. τȣ̃ οἴνȣ τὴν καθιςαμένην.] Vtrum τὴν τότε ȣ̃σαν, an τὴν τιμὴν εἶναι καθιςαμένην, ἀντὶ τȣ̃ καθίςασθαι.

929. 20. διοπτεύων τὴν ναῦν.] ἐπισκοπῶν τὰ φορτία, καὶ τὰ γιγνόμενα ἐν τῇ νηΐ.

21. ἐκ Μένδης.] πόλεως Θρᾴκης.

23. πρὸς τοῖσδε ἐξεμαρτύρησεν.] ἀκοὴν ἐμαρτύρησεν, vt alias dicit.

930. 3. ἐςὶν ἐν τῇ συγγραφῇ lege.

5. καὶ ȣ̓δὲ ἐπιδανείσονται ἐπὶ τȣ́τοις.] Hinc locus ſuperior explicari poteſt, οἱ τὸν ἐπιδεδανεισμένον ἐκ τȣ̃ ἐμπορίου.

932. 20. ἐν τῷ Δείγματι τῷ ὑμετέρῳ.] Locus in Piraeeo, inquit Suidas, in quo multi et ciues et hoſpites conueniebant, et ſermones inter ſe conferebant. Fortaſſe quae ſpecimina mercium ibi exhiberentur. idque addit Ariſtophanis interpres ἱππεῦσιν: ἐκεῖ, inquit, οἱ ἔμποροι τὰ δείγματα τῶν πωλȣμένων ἐτίθεσαν.

25. καὶ ἄλλα.] F. καὶ τἄλλα ἐπεσκοπȣ̃μεν, καὶ εἴ τι ἐξαιρȣ̃νταί ποθεν ἐκ τȣ̃ πλοίȣ. et 933. 4. οἷοί τε εἴησαν. et v. 17. μέλλειν αὐτȣ̀ς ἄγειν. et 934. 20.

τῶν

τῶν ἐκ τῆς Θευδοσίας τινὶ ἐν ἀγρῷ οἰκέντων. τὸ ἐν ἀγρῷ videtur omiſſum. Alioqui et τὸ οἰκέντων abundabit.

934. vlt. Ἱϛιαιόθεν.] Videtur Ἱϛιαία δήμε nomen eſſe. Nihil huc pertinet Iſtiaeus Ion apud Darium non optima fide gratioſus: de quo vide Herodotum.

936. 9. τὰ ἐκ τε πόντε.] Supra τὰ ἐκ τε οἴνου.

937. 5. ἐν ᾗ ἂν πλέῃ τὰ χρήματα σωτήρια ἔϛω τῶν ὑποκειμένων.] Supra, 927. 8. ἐν ᾗ ἂν πλέῃ τὰ χρήματα, σωτηρία ἔϛω.

940. 7. παρὰ ποία ἀρχῇ.] Obſerua diſtincta magiſtratuum munera.

11. καὶ ὀρφανῶν καὶ τῶν τοκέων.] Et pupillorum et parentum, eorum ſcilicet, qui a filiis, quos honeſte educarunt et artem docuerunt, ad egeſtatem redacti, non aluntur. ἔδει γὰρ τοῖς γονεῦσι, καθ' Ἡσίοδον, τὰ θρεπτήρια ἀποδῦναι. Hoc videtur rectius, quam ſi, τῷ καὶ deleto, coniungas ὀρφανῶν τῶν γονέων, eorum, qui parentibus orbati ſunt.

15. ἐκεῖν ὑπόλοιπόν ἐϛιν οἱ ϛρατηγοί.] ἀντὶ τοῦ ὑπόλοιποί εἰσιν. et v. 19. καὶ σὺ ἀδελφός.

941. 11. ὧν ἔτοι κύριοί εἰσιν εἰς ναῦν, ἤ τις ἂν μή.] F. δανεῖσαι, ἢ ἐκδῦναι εἰς ναῦν. ὧν ἔτοι κύριοί εἰσιν, vtrum οἱ Ἀθηναῖοι; an οἱ μέτοικοι; an ὧν χρημάτων;

15. καθὰ περὶ τῆς νεώς.] Haec ex alia lege cognoſcenda eſſent.

IN ARGVMENTVM PARAGRAPHICI PRO PHORMIONE.

Pag. 943. 12. νέμονται καὶ αὐτά.] F. καὶ ταῦτα. ἀποθανέσης δὲ καὶ τῆς μητρός. et v. vlt. πάλιν εἴληχε δίκην, non εἴληφε. Nam hoc ſumere poenas, illud diem dicere ſignificat, ac multum intereſt inter λαμβάνειν καὶ λαγχάνειν δίκην.

944. 3.

944. 3. *νόμον τὸν κελεύοντα μηκέτι ἐξεῖναι δικάζεσθαι.*] *κελεύοντα ἐξεῖναι* parum placet: *κωλύοντα δικάζεσθαι* mallem: Sed ſatis eſt ſententiam intelligi.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 944. 6. *τὰ δίκαια παρ' ἡμῶν.*] M. *τὰ πεπραγμένα παρ' ἡμῶν· ταῦτα δὲ πότερον δίκαια, ἢ ἄδικα, τῶν δικαστῶν ἐστιν ἀποφαίνεσθαι· ἀλλὰ μὴ τῶν ἀγωνιζομένων.* Sed fortaſſe fiduciam cauſae hoc verbo prae ſe ferunt.

945. 1. *ταῦτα πάντα πεποιηκὼς.*] Sequitur in apodoſi v. 5. *ὅμως ὡς ὁρᾶτε συκοφαντεῖ*, S. *αὐτὸν ὁ Ἀπολλόδωρος.* Vnde aut *ἀντίπτωσις* eſt, pro *πεποιηκότος*, *εὖ πεποιηκότος*, *διαλύσαντος*, *παραδόντος*, *ἀφεθέντος*: aut, poſt *τῶν ἐγκλημάτων*, addendum *φανήσεται*, et noua periodus inchoanda: *ὅμως ὡς ὁρᾶτε.*

18. *Πρόκλησις.*] verti prouocationem, Graecam analogiam ſecutus: neque video, cur non et haec metaphora, a re militari ſumta, in iudiciis locum habeat. Sed ſi cui vel ſponſio, vel ſtipulatio magis arriſerit, ſciat tamen, Latinas voces Graecis nihilo magis per omnia reſpondere, quam illam.

20. *ἤδη καθ' ἑαυτὸν ὄντι.*] *χωρὶς οἰκοῦντι, καὶ τὰ ἑαυτοῦ πράττοντι.*

25. *ἡ μὲν γὰρ ἔγγυος ἦν οὐσία.*] Bona oppignorata. Sed lego *ἔγγειος*, ſicut *ἔγγειοι τόκοι. τῇ ἐγγείῳ* opponitur *ἡ δεδανεισμένη, καὶ ναυτικὴ εἰς ἔκδοσιν.*

pen. *δεδανεισμένον ἴδιον.*] *τοῖς ἄλλοις ὑπὸ Πασίωνος. ἴδιον* autem dicit, quia et alii ſuam pecuniam aliis mutuo dandam argentariis credebant.

946. 2. *ἕνδεκα τάλαντα ἐνεργὰ ἦν.*] Quid ergo reliqua 39. *τὰ δεδανεισμένα ἀργὰ ἦν.* Num ſine vſuris mutuauit?

8. *τὸν Πασίωνα χρήστην ἔχειν.*] Etymologicon: *χρήστης, ὅ τε δανείσας, καὶ ὁ δανεισάμενος, ἢ ὀφειλέτης.*

Sic et

Sic et Suidas et Heſychius. Quare nihil eſt, cur pro ὁ Πασίων ἐπὶ τράπεζαν legas ὁ Φορμίων.

946. 9. οἷς προϊέμενος ἦν.] οἷς προεῖτο, τουτέστιν, ἐδεδανείκει τὰ χρήματα.

pen. τούτοις ἐξελόντας.] S. τοῖς κοινοῖς χρήμασι. F. τούτων ἐξελόντας, χωρίσαντας, S. αὐτοὺς τοὺς ἐπιτρόπους, τουτέστιν ἐξαιρεθέντων τῆς καταλελειμμένης οὐσίας τῶν ὑπ᾽ Ἀπολλοδώρου δεδαπανημένων.

Ibid. ἀντιμοιρεί.] In hac voce me et omnia Lexica et Euſtathii index deſtituunt: ſed videtur non eſſe verbum ἀντιμοιρεῖν, vt ἰσομοιρεῖν καὶ μεμψιμοιρεῖν, ſed aduerbium ὀξυτονούμενον ἀντιμοιρεὶ, τουτέστιν, κατ᾽ ἰσομοιρίαν, μοῖραν ἀντὶ μοίρας. Qui habet aliquid certius, candidè impertiat.

vlt. οὐδοτιοῦν ἔσαι περιόν.] ἀντὶ τοῦ περιέσαι.

947. 14. καὶ ἀφῆκαν.] S. ὅ, τε Ἀπολλόδωρος καὶ ὁ Πασικλῆς τὸν Φορμίωνα.

18. ὡς ἀφεῖσαν.] ἀντὶ τοῦ ἀφίεσαν, ἢ ἀφείκεισαν, κατὰ μετάθεσιν, ἢ συγκοπήν. ἀόρ. ά. eſſet ἄφεσαν, vt ἔθεσαν.

25. τὸ μὲν γὰρ διτάλαντον.] Sic Felicianus. F. τὸ μὲν γὰρ δὴ τάλαντον. Nam διτάλαντον ſi fuiſſet τὸ ἀσπιδοπήγειον, id eſt 120. minarum reditum attuliſſet, haud ſtulte ſapuiſſet Apollodorus.

26. οὔτε τὸ κτῆμα ἴδιον.] F. ἥδιον. Nam et τράπεζα et ἀσπιδοπήγειον fuerunt ἴδια κτήματα. Sed ἡ τράπεζα ἡδίων, διά τε τὸν πρόσοδον, καὶ διὰ τὸ ἀξίωμα: de quo vide Trapeziticum Iſocratis noſtri.

948. 12. φανήσεται προσμεμισθωκὼς ἐκ ἰδίας ἀφορμήν.] De Apollodori fratre Paſicle, Phormionis aduocato (ac filio potius), hoc intelligo. Huic enim ἡ τράπεζα in herciſcunda familia obuenerat. Deinde coniungit Apollodorum et Paſiclem, verbis, ἐμίσθωσαν, παρέδωκαν, ἀφεῖσαν, εὖ πεπονθότες ἐδικάζοντο.

948. 14. *αὐτὸν νῦν προσῆκεν ἄλλοθεν πορίσαντα δεδωκέναι.*] *αὐτὸν*, vtrum? Apollodorum? cui? Phormioni. At, qui iam debebat *ἀφορμὴν*, ei alia conquirenda et danda erat? Sunt haec praeſtigiarum ſimilia, ſi mendum abeſt: aut ego, quid hoc rei ſit, non aſſequor. Ac fortaſſe Demoſthenes Phormionem non ita armare voluit, vt ab Apollodoro vulnerari non poſſet. Nam ex eadem officina pugiones aduerſariis porrexiſſe traditur, quibus ſeſe mutuo conficerent. Ac Apollodori actio in Phormionem non exſtat. Ea vero, quae in Stephanum teſtem inſcribitur, eſt huius *παραγραφῆς* refutatio.

19. *ἐμισθώσατο.*] F. *ἐμισθώσαντο*, S. *ὁ Ξένων καὶ Εὐφραῖος, καὶ Εὔφρων.*

23. *ὅτι καὶ τούτοις ἐμίσθωσαν.*] S. *ὁ Ἀπολλόδωρος καὶ ὁ Πασικλῆς*: quaſi aut haereditate indiuiſa, aut ſocietate coita.

949. 8. *καὶ τὸ προσόν.*] *τοὺς τόκους τοὺς προσγενομένους.* Verti: et reliqua. In margine notaui, id quod intereſt, vel, cum acceſſione: quod poſtremum caeteris praefero. Apparet enim, 3000. drachmarum acceſſionem ex vſuris fuiſſe 2000.

14. *τοῦτο γάρ ἐστι.*] F. *καὶ (τοῦτο γάρ ἐστι τὸ μέγιστον ἁπάντων) ἃ οὐδὲ πώποτε ᾐτιάσατο.*

950. 1. *οὐδὲν ἔχοντα δίκαιον εἰπεῖν.*] Sic lego, niſi malis *οὐδένα ἔχοντα δίκαια εἰπεῖν.*

951. 12. *σὲ δὲ ὅς.*] F. *σὲ δ' ἠδίκησεν, ὅς.* et v. 13. *καὶ ὑπὲρ σαυτοῦ, ἢ ἑαυτοῦ.*

17. *ἃ τοίνυν αὐτοῦ.*] *ἃ τοίνυν τοῦ*, vel *αὖ τοῦ μή, διαιρέτως.*

952. 5. *ὧν μὴ εἶναι δίκας.*] S. *χρή*, vel *ἀντὶ τοῦ ὧν μή εἰσι δίκαι.*

953. 5. *ὅπως μάρτυς εἴη τοῦ δικαίου τοῖς εἰρημένοις.*] *ἵνα τὴν δικαιοσύνην φυλάττῃ, καὶ τὴν ἀλήθειαν τῶν εἰρημένων μαρτυρῇ.*

953. 7. τί ποτ᾽ ἐςὶν ἅ.] ἀντὶ τȣ̃ τίνα, ἢ ὅ, ἐτέρωσις ἀριθμȣ̃.

13. ἀπαλλαγεὶς ὥσπερ ὁ τȣ́τȣ πατὴρ, ἔδωκε Σατύρῳ.] Ambiguum, vtrum ἐπαλλαγεὶς ὥσπερ, vt ſignificet, et Paſionem fuiſſe libertinum, id quod poſtea dicit aperte, ſeruum eum fuiſſe Archeſtrati argentarii, an ἔδωκεν ὥσπερ, vt referatur ad coniugium, non ad ſeruitutem.

15. ἕτερος Σωκλῆς.] F. Σωσικλῆς.

16. ἑαυτȣ̃ ποτε γενομένῳ.] S. δȣ́λῳ, δȣλεύσαντι αὐτῷ.

25. τοῖς δὲ τȣ̃το.] τὴν πολιτείαν.

26. λαβȣ̃σι τῇ τύχῃ.] F. λαβȣ̃σι· καὶ τῇ τύχῃ.

27. κτήσασθαι καὶ αὐτῶν.] F. κτήσασθαι, τῶν αὐτῶν τȣ́των ἀξιωθεῖσι. πῶς; τῇ τύχῃ ἐξαρχῆς. τῇ ποίᾳ; ἀπὸ τȣ̃ χρηματίζεσθαι καὶ ἑτέρων πλείω κτήσασθαι. et p. 954. 3. εἰ τȣ̃τον ἀνάγκη.

954. καὶ ἐλευθέρȣς ἀφεῖσαν.] Vtrum Xenon et reliqui ſerui fuerunt Paſionis? an τὸ ἐλευθέρους ἀφεῖναι, ἀντὶ τȣ̃ ἀπολῦσαι ponitur?

18. τὰ μητρῷα πρὸς μέρος νέμεσθαι.] εἰς ἴσας μοίρας, κατ᾽ ἰσομοιρίαν.

955. 2. ἀλλ᾽ ἔτ᾽ εἶναι τȣ̃το.] F. ἀλλ᾽ εἶναι. τὸ ἔτι quid ad ſententiam faciat, non video.

20. τῶδ᾽ εἰπεῖν.] F. τάδε εἰπεῖν, εἰ ἀληθῆ ἦν.

956. 18. πένθ᾽ ἡμιταλάντων.] τεττάρων καὶ ἥμισυ.

957. 6. ἃ τῆς μισθώσεως ἔξω τῆς τραπέζης.] ἃ ἐκτὸς τῆς μισθώσεως τῆς τραπέζης.

10. μὴ ὅτι τῶν ἀρχαίων, εἰς τὰς λειτȣργίας.] καὶ κοινȣ̃, ἀνηλωκώς.

16. ἢ τȣ́τῳ δόντας τὰ τȣ́τȣ.] F. A. ἢ τȣ́τῳ δόντας ὑμᾶς τὰ τȣ́τȣ, ſcilicet τȣ̃ Φορμίωνος.

27. φιλεργὸν εἶναι.] φιλοκερδῆ. Lucri auidus non tam heri, quam ſuum negotium agere ſolet.

958. 13. *καὶ τὴν μὲν λέλυσαι, τὴν δὲ ἔδωκας ἑταίραν.*] *λέλυσαι, ἀντὶ τοῦ ἐπρίω. ἔδωκας, ἀντὶ τοῦ ἀπέδου*, niſi forte mendum aliquod ſubſit. *τήνδε ἔδωκας ἑταίρᾳ* habet Felic. quod minus placet, vt ad *χλανίδα* referatur.

17. *οὐδὲ τὸν Φορμίωνα ἐκεῖνος ὁρᾷ.*] S. *πολλῶν ἐνδεῆ ὄντα.*

959. 25. *εἶτά γε νῦν πολλοί.*] S. *ἔχουσιν ἐκεῖνον τὸν ἀγρόν.*

960. 5. *τῶν ἡμίσεων κατέλιπεν ἐπίτροπον.*]* cur ſit additus, non video. Nam ſemiſſis haereditatis fuit Paſiclis, cui tutor datus eſt Phormio.

13. *καὶ ταῖς ἀπ' ἐκείνης ἀραῖς.*] S. *ἐναντία.* Non opus eſt addere, *ἔνοχος ὤν.*

vlt. *Καλλίππου, τοῦ νῦν ὄντος ἐν Σικελίᾳ.*] Fortaſſe cum Dione profectus ad expellendum Dionyſium iuniorem.

961. 3. *ὧν μέρος ἠδίκου.*] F. A. *ὧν πολλοστὸν μέρος.*

20. *ἴσθι δὴ καὶ τὰς πρὸς Ἀπολλόδωρον τῆς πονηρίας.*] Requiro aliam lectionem, nec inuenio.

962. 3. *χρήμαθ' ὑμῶν.*] *ὑμῖν ἀνεγνώσθη.*

pen. *ἢ τῶν τοιούτων τι δεικνύναι.*] S. *κελεύετε.*

963. 9. *ἐξέρα τὸ ὕδωρ.*] Hinc apud D. Petrum, *κύων ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα ἐπανερχομένη.*

IN ARGVMENTVM EXCEPTIONIS ADVERSVS PANTAENETVM.

Pag. 963. 1. *παρὰ Τηλεμάχου* eſt in oratione.

7. *καὶ τὰς ὠνὰς εἶχεν αὐτός.*] Haud ſcio, an mancipem, redemtorem, aut fideiuſſorem dicere liceat. Sed malo ad verbum vertere, quam nimium in re dubia mihi permittere.

964. 13. *κατεῖχεν αὐτοῦ.*] F. *αὐτὸ*, S. *τὸ ἐργαστήριον.*

964. 23.

964. 23. πέρας.] τελευτῶντες, κατὰ τὸ πέρας, πρὶν τὸν Πανταίνετον. et p. 965. 6. μεταλλικὴν ἐπιγράφων τὴν δίκην. et, v. 23. ποικίλα ἐγκλήματα. et v. 24. F. ἐν τῷ μεταλλικῷ.

26. τοὺς ἑτέρους δανείσαντας.] F. τοὺς ὕστερον δανείσαντας.

966. 1. ὅτε Πανταίνετος ἐκεῖνα.] F. A. ἔπασχεν ἐκεῖνα.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 966. 10. παρεγραψάμην ἂν αὐτὸν.] Cum accuſatiuo perſonae rarius, ſaepius cum accuſatiuo δίκην, aut, cum infinitiuo, μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι.

11. ἐπὶ ταύτης τῆς σκήψεως εἰσελθών.] προφάσεως καὶ δικαιολογίας.

17. οὐσῶν μὲν ἐμμήνων.] De hac voce alibi dictum eſt, pro menſtruis poſſe reponi ſemeſtria, παρὰ τοὺς ἓξ μῆνας τοὺς χειμερινοὺς, ἀργούσης τῆς ναυτιλίας καὶ ἐμπορίας.

967. 9. ὅλῳ τῷ γράμματι.] F. πράγματι. et ibid. πολλῶν γὰρ δικῶν, pro δικαίων.

14. ἐδανεισάμην.] M. ἐδανείσαμεν. et v. 22. πρατὴρ μὲν οὖν.

pen. λύσις παρ' ἡμῶν.] Redemtio a nobis, vt liceret redimere a nobis officinam.

968. 19. ἔχει δίκην ἧς ἐτιμήσατο αὐτός.] S. ἐκείνῳ. Notatum αὐτὸν. Malim αὐτῷ.

23. εἰ δ' Εὔεργος ἀληθῆ λέγει.] τὸ ἀληθεῖ λέγει videtur a grammatico adiectum, cum poſſit ἀπὸ κοινοῦ ex ſuperiore intelligi. et, p. 969. 4. οὔτε ἐπεδήμουν ὅλως, ἔλαχε δὲ δίκην. et, v. 10. θαυμαστὸν ὡς ἐλυπήθην, ὁρῶν τὸ πρᾶγμά μοι περιεστηκὸς εἰς ἄπορον, pro θαυμαστῶς et ἄτοπον.

969. vlt. καὶ τοῦ Μενεκλέους βεβαιοῦντος ἡμῖν.] S. τὴν πρᾶσιν.

970. 1. *ὡς ȣ̓ δεξομένȣς*, per *ο*, non per *α*.

3. *ἢ διαλῦσαι σφᾶς.*] Abſoluere, ſatisfacere ſibi.

13. *ὡς ἐσυκοφαντȣ́μεθα ὑπὸ τȣ́των.*] F. *τȣ́τȣ*. ſ. *τȣ͂ Παντωινέτȣ.*

972. 17. *οἱ μὲν οὖν παρά τι τῶν ἄλλων τȣ́των δικαζόμενοι.*] Non placet haec lectio, nec occurrit melior.

26. *δικαίοις ἂν ἁλισκόμενόν με ἐπὶ τȣ͂το ἀποχωρεῖν.*

973. 13. *ἐκ τȣ͂ ἐγκλήματος τȣ́τȣ.*] M. *τȣ͂το δῆλον.* et, v. 20. *οἰκέτῃ με ταῦτα*, vel *τὰ τοιαῦτα*, pro *μετὰ ταῦτα.*

974. 10. *κατέστησεν ὡς αὐτὸν.*] *ἀντὶ τȣ͂ πρὸς ἑαυτὸν.* F. *ὡς ἑαυτȣ͂*, ſ. *ὄντα.*

16. *καθέζεσθαι εἰς τὸν Κεγχρεῶνα.*] Suidas: *εἰς τὸ καθαριστήριον, ὅπου τὴν ἐκ τῶν μετάλλων διέψυχον κέγχρον.* Ego ſuſpicor, eſſe proprium loci nomen, ſeu aſyli ſeruorum, vt fuit *τὸ καθέζεσθαι ἐπὶ τὸ χῶμα*, aſylum trierarcharum: niſi forte hoc dicat, auocatos fuiſſe ſeruos a mandato opere, et ad aliud traductos.

22. *ἢ ἔχειν, ἢ κτήσασθαι.*] Aut *τὸ ἢ κτήσασθαι* abundat, aut *καὶ κτήσασθαι* legendum.

975. 24. *καθάπαξ μὴ πρατῆρας ἔχων* addita negatione legendum, ſententia docet: niſi placeat, *καθάπαξ, πρατῆρα σὲ ἔχων.*

976. 1. *αὐτὸς δυοῖν ταλάντοιν* | *προσδικάζεται.*] Tanti Pantaenetum aeſtimaſſe mulctam, ex iis, quae ſequuntur, apparet.

10. *πρὸς τȣ̀ς τετταράκοντα.*] Huius magiſtratus nomen alibi me legiſſe non recordor.

13. *καὶ τȣ́των τὰς παραγραφὰς ἀντιλαγχάνειν.*] *παραγράφεσθαι, μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην.*

16. *τȣ͂το ἐξαλήλιπται.*] *ὑπὸ τίνων, τῶν θεσμοθετῶν; ἢ τȣ͂ ἄρχοντος*: Sequitur enim *δυνήσεται.*

19. *καὶ οὐ πρόσεσι τῇ παραγραφῇ.*] Verteram: abolita ſunt, et ad praeſcriptionem non pertinent:

nent: ad crimina referens: quaſi ſcriptum eſſet: *καὶ οὐ μέτεστι τῇ παραγραφῇ*. Sed eſt, vt opinor, (certi enim nihil habeo) querela de iniquitate, vel praetoris, vel ſexuirorum, qui exceptionem Nicobuli mutilarint. Nam id accuſatori licuiſſe, non exiſtimo. Alioqui pro *παραγραφῇ* legendum videretur *γραφῇ*.

976. 22. *τὸ γινώσκειν καὶ συνιέναι* addita coniunctione. *τὴν γνῶσιν καὶ σύνεσιν τὴν ὑμετέραν τῶν δικαίων.*

vlt. *ἐάν τις ἐξείλῃ.*] Hinc *τὴν ἐξούλην* deducit Libanius.

977. 4. *κἂν ἄλλως τις.*] Aduerbialiter per *ω*. vel *κἂν ἄλλο τις.* et v. 8. *τῶν μέτρων ἐκτός.* Nam *ἐντὸς τῶν μέτρων*, vtique licet.

19. *ἂν προεισφορὰν μὴ κομίζηται.*] Cum diuites tributum pro pauperibus pependerunt, nec pecuniam pro illis numeratam recuperare potuerunt. Vide Vlpianum in orationem *περὶ συμμοριῶν*.

21. *τοῖς ἕτερον συντρήσασιν εἰς τὰ τῶν πλησίον.*] *συντρεῖν ἕτερον*, perfodere aut perforare alterum, in ea, quae vicinorum ſunt. Videtur aliquid mendi eſſe in verbis: et *τὸ ἕτερον* fortaſſis abundat: ſed ſententia non eſt obſcura.

23. *τῶν ἐν τῷ νόμῳ τι ποιοῦσι.*] S. *τῶν ἀπηγορευμένων ὑπὸ τοῦ νόμου.*

25. *περὶ τούτου οὐκ εἶναι δίκην μεταλλικήν, προσφθεγκτέον οὐδ' ἐγγύς.*] *προσφθεγκτέον οὐκ εἶναι δίκην μεταλλικὴν τῷ δανείσαντι Πανταινέτῳ, οὐδ' ἐγγύς: ἀντὶ τοῦ Πανταινέτῳ κατ' οὐδένα τρόπον δίκην εἶναι κατὰ τοῦ δανείσαντος.*

978. 4. *τῶν δικαστηρίων ἤδη ἐπικεκληρωμένων.*] *κληρωτὰ γὰρ τὰ δικαστήρια.* Iſocrates Areopagitico: *πρὸ τῶν δικαστηρίων κληρουμένους, εἴθ' ἕξουσι τροφήν, εἴτε καὶ μή.* Sunt etiam certis in cauſis, apud Romanos quidem, ex ordinariis iudicibus aliqui a Reis delecti, et ab alterutris nonnulli reiecti, vt in Milo-

 nianae

nianae interpretatione docet Aſconius. Si *ἐπικεκυρωμένων*, ſignificat, ſortitione peracta, iam cum autoritate fuiſſe iudices.

978. 6. *καὶ περιςήσας τὲς μεθ' ἑαυτῆ τὸ ἐργαςήριον συνεςηκότων.*] Mendoſus locus. F. *τὲς μεθ' ἑαυτῆ ἐκ τῶν ἐργαςηρίων συνεςηκότας.* etſi malim: *τοὺς μεθ' ἑαυτῆ συνεςηκότας*, gregalibus ſuis adductis. Verti, vt potui: adductiſque ſecum iis, qui vna cum ipſo officinam conſtituerant. Sed rectius fortaſſis intelliguntur *τὰ ἐργαςήρια τῶν συκοφαντῶν*, de quibus agitur in exceptione aduerſus Zenothemidem.

10. *τὴν δίκην ἀτίμητον ὄφλειν αὐτῷ.*] Ne quid de petita mulcta detrahatur. Pollux lib. 8. *ἀτίμητος δίκη, ἣν ἐκ ἔςιν ὑποτιμήσασθαι, ἀλλ' ἣ τοσέτε τετίμηται, ὅσον ἐπιγέγραπται.* Suidas: *ἀτίμητος ἀγὼν, ἐφ' ᾧ τίμημα ὡρισμένον ἐκ τῶν νόμων ἐ κεῖται, ἀλλ' οἱ δικάζοντες ἐτιμῶντο, τί δεῖ παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι, ὁ δὲ τιμητὸς, ᾧ πρόσεςιν ἀπὸ τῶν νόμων ὡρισμένον τίμημα.* Huic contrarium habet Varini Lexicon: *ὁ μὲν τιμητὸς ἀγὼν, ἐφ' ᾧ τίμημα ὡρισμένως ἐκ τῶν νόμων ἐκ ἔςιν, ἀλλὰ τὲς δικαςὰς ἔδει τιμᾶσθαι, ὅ, τι χρὴ παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι, ὁ δὲ ἀτίμητος τἐναντίον, ᾧ πρόσεςιν ἐκ τῶν νόμων ὡρισμένως τίμημα, ὡς ἐδὲν δεῖν τὲς δικαςὰς τιμῆσαι.* Ac Pollux cum Varino conſentit, vt videatur Suidae locus deprauatus. *ζημία* autem *ἀτίμητος*, quam hic petit Pantaenetus, non erat legibus, ſed ab ipſo accuſatore definita duorum talentum. Itaque pro definita legibus, malim, eam, quam poſtulaſſet, aut in actione perſcripſiſſet.

18. *προκαλεῖταί με τὴν δίκην πάλιν, ἐπειδὴ θᾶττον ἀνείλετο τὰς παρακαταβολάς.*] Nam ſi quaeſtiones proceſſiſſent, iudicio nihil fuiſſet opus. Sed mirum, licuiſſe pecuniam ſemel depoſitam tollere.

979. 4. *ἡλίκον ἐςὶ πλεονέκτημα καταπεπλῆχθαι τὸν βίον.*] Quanta eſſet iniuria vitam abiectam agere.

F. *μὴ*

BOSTON COLLEGE LIBRARY
CHESTNUT HILL, MASS.

F. μὴ καταπεπλῆχθαι. et hoc ſequor, dum melius aliquid inuenero.

979. 5. ἐμαυτὸν ταῦτα πάσχειν ἐδόκουν, καταφρονούμενος.] Aut ἐγὼ γὰρ αὐτὸς, aut ἐμαυτὸν καταφρονούμενον.

8. παρ' ἃ ἡγούμην δίκαια.] τὸ παρ' videtur abundare, et legendum ἠναγκαζόμην ἃ ἡγούμην δίκαια. Nam παρὰ τὰ δίκαια ἀντιπροκαλεῖσθαι ὁμολογεῖν, abſurdum eſſet, ſi fateretur, ſe iniqui aliquid poſtulaſſe.

24. ὅπερ ἔλεγχος.] M. ὥσπερ. et p. 981. 13. ὧν δίκην λαχὼν ᾕρηκεν, παρὰ τὸ αἱρέω, non τὸ ἐρέω. et v. 15. αὐτὸς αὐτὸν, S. τὸν οἰκέτην.

981. 25. καὶ βακτηρίαν φορεῖ.] Vtrum id foeneratorum inſigne fuit? an habuerunt in eo deſcripta debitorum nomina? aut inciſas aeris alieni ſummas? τῷ γὰρ ταχέως βαδίζοντι τίς χρεία βακτηρίας.

983. 8. ἠξίωσας ὑποστῆναι.] γενέσθαι.

18. ἂν ἑλών τις ἀκουσίου φόνου.] M. ἑκουσίου. τοῦτο γὰρ δεινότερον. et, p. 984. 1. τοῦτ' ἔσται δεινότατον.

IN ARGVMENTVM EXCEPTIONIS ADVERSVS NAVSIMACHVM ET XENOPITHEN.

Pag. 984. 3. ἔλαχον δίκην ἐπιτροπῆς αὐτῷ. et, v. 4. λαβόντες τρία τάλαντα. et, ibid. ἀφῆκαν αὐτὸν τῶν ἐγκλημάτων. et, v. 8. οἱ δὲ παραγράφονται.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 985. 1. τοὺς εἰληχότας ἡμῖν.] S. δίκην. quae vox fortaſſis a librariis eſt omiſſa.

5. ἐὰν ἀδικεῖσθαι δοκῶ, ἢ καὶ μή.] τὸ ἢ mallem abeſſe, vt eſt annotatum in varia lectione.

8. τριάκοντα μναῖ.] Quater 30. minae ſunt 120. et quater 3000. drachmae ſunt totidem (1000. enim drachmae 10. minas faciunt) 60. minae talentum. Ergo 240.

go 240. minae ſunt 4. talenta: quia vterque frater a quatuor fratribus tricenas minas poſtulauit.

986. 3. *ὧν ἔνεςιν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις κύριον.*] Pro *ἀφ', ἢ ἐξ ὧν.*

9. *ἀφ' οὗ τυγχάνουσι γεγραμμένοι.*] *ἀφ' οὗ τὸν πατέρα ἐγράψαντο.*

11. *καθ' ὅν.*] F. *πρὸς ὅν, ἢ μεθ' οὗ.*

15. *καὶ πάντων τῶν πλείςων ὡς εἰπεῖν.*] F. *καὶ τῶν πλείςων ἢ πάντων ὡς εἰπεῖν*, S. *τετελευτηκότων.*

988. 3. *οὐκοῦν ἅ γε* per *γ*, non per *τ*. qui error frequens eſt ob *γάμμα* alterum, cum et lineola etiam verſus ſiniſtram errore calami additur. Videtur hic locus eſſe mutilus, quod ſolutio iſta Hermonactis quaſi ex abrupto inſeritur, et magnae impudentiae eſſet, a tutoribus eam pecuniam poſtulare, quam ipſi ſuae tutelae facti, a debitore accepiſſent.

21. *εἰς ὃ νῦν ἔγκλημα διώκουσιν.*] *εἰς τοῦθ', ὅ.*

990. 1. *δίκην τελέσαισθ' ὑμεῖς*] *τελέσασθαι δίκην, ἀντὶ τοῦ ἀποφαίνεσθαι περὶ τοῦ ἐγκλήματος.* Sic *πρὸς Βοιωτὸν* infra, p. 999. 25. *εἰ ἐρήμην ἐάσει τελεσθῆναι τὴν δίκην.*

6. *καὶ τεκμηρίῳ χρήσασθαι τούτῳ, τῷ μεγέθει.*] F. *τούτων* (S. *τῶν χρημάτον*) *τῷ μ.*

11. *τῶν τότε λεχθεισῶν.*] *λέγειν δίκας* in hac ſignificatione (quod ſciam) non dicitur, ſed *λαγχάνει.* vnde *εἰληγμέναι δίκαι καὶ ληχθεῖσαι* per *η* in ſecunda, *παρὰ τὸ λήχω.*

23. *ὡς οἷόν τε μέγιςα.*] Hanc lectionem probo.

992. 24. *μᾶλλον δ' οὐδὲ δικαίων.*] Felic. *οὐδὲ δίκαιον, ἢ οὐδὲ τῶν δικαίων.*

27. *καὶ κακῶς.*] F. A. *καὶ τὰ μὲν ἴδια κακῶς ἀνηλωκέναι, τὰ δ' ἀλλότρια*, etc. vt conſtet *ἀντίθετον.*

993. 1. *ἢ ὡς εἰσὶν ὧν ἂν ἀφήκητε, αὖθις ὑμῖν δικαίως τὸ λαγχάνειν, ὅτι δίκαιόν ἐςι.*] F. *ἢ ὡς εἰσιν, ὧν*

ἂν ἀφή-

ἂν ἀφήκητε, αὖθις δίκαι; ἢ ὡς τὸ λαγχάνειν ἔτι δίκαιόν ἐϛι.

993. 11. ἣν πρῴην ἀφείλοντο Αἰσίȣ, δίκην ἑλόντες.] ἀφείλοντο Αἰσίȣ coniunge.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSVS BOEOTVM DE NOMINE.

Fortaſſis Boeotus hic eſt, de quo ſcribitur in Midiana, p. 537. 21. ἴσασιν Εὐαίωνα πολλοὶ, τὸν Λεωδάμαντος ἀδελφὸν, ἀποκτείναντα Βοιωτὸν ἐν δείπνῳ καὶ συνόδῳ κοινῇ, διὰ πληγὴν μίαν: vt homo malus male perierit.

994. 4. εἰ ὄντως εἰσὶν ἐξ αὐτῆς.] αὐτȣ̃ lege, τȣ̃ Μαντιθέȣ. Nam de matre quis dubitet?

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 995. 21. καὶ μεσεγγυησαμένης ἀργύριον.] Et mulctam ſibi pecuniariam, ſponſoribus datis, indixerat. Sic verti, quaſi mulier eſſet mulctanda. Sed et ex argumento, et ipſis in Boeotum orationibus, apparet, Mantiam pollicitum eſſe Plangoni pecuniam, apud ſequeſtrem depoſitam, aut ſponſoribus datis. Itaque malo: Certam ſtipulata pecuniam. Etſi videtur Mantias ſuapte voluntate et deceptus et coactus. Quam enim facile mulieris impudentiam et perfidiam ſponſorum aut ſequeſtrium teſtimoniis refutaſſet?

996. 27. ἢ πρὸς ὅντινα ἂν ᾖ ἡ δίκη.] Aut alius, apud quem cauſa eſt agenda. Sic verti, vt referrem ad magiſtratus. Varia enim iudicia fuerunt Athenis. etſi verba videntur potius ad accuſatorem pertinere: aut is, cum quo eſt iudicium: is, qui non in ius vocauit.

997. 17. πλὴν εἰ μὴ σημεῖον ὥσπερ ἄλλῳ τινὶ τῷ χαλκείῳ προσέϛαι.] F. ὥσπερ χαλκείῳ, ἢ ἄλλῳ τινί. Verti: niſi forte nota, vt alteri cuipiam, aereo vaſi adiicia-

iiciatur. χαλκεῖον, χαλκοῦν σκεῦος, vt χαλκεῖον δωδωναῖον: et ἐν ᾧ χαλκεύουσιν, τὸ ἐργαστήριον τοῦ χαλκέως, aeraria officina, quae et χαλκέων. Heſychius etiam: χαλκεῖα τὰ τῆς εὑρέσεως τῶν τεχνῶν ὑπομνήματα. Item: χαλκεῖα, ἑορτὴ ἀγομένη Πυανεψιῶνος, εἴτε τῇ Ἀθηνᾷ, εἴτε τῷ Ἡφαίστῳ. Varinus. Inſignia etiam officinis addi ſolere, non eſt ignotum: et Luteciae nulla fere domus eſt, quae non certo ſigno ſit notata. Malo tamen interpretari: vt aeneo vaſi, aut alteri cuipiam rei adiiciatur.

998. 1. ἂν ἄρα ἅτερος ἡμῶν.] ἂν ἄρα ὁ ἕτερος ἡμῶν.

4. Δυοῖν πινακίοιν τὸν ἕνα κληροῦσθαι.] Ergo tabellis in ſortitione ſua nomina inſcripſerunt, vt apud Romanos tabellis ſuffragati ſunt, vnde lex tabellaria.

8. ἀλλ' οὐδ' αἰτίαν τοιαύτης ζημίας ἐνίους ἔχειν.] F. ἡμᾶς ἔχειν, καλὸν, pro ἐνίους.

999. 14. εἰ μισθὸς ἐπορίσθη τοῖς δικαστηρίοις.] Fortaſſis expeditione exhauſto aerario, merces iudicibus data non fuit. Nam in Timocratea negat, eos gratis hoc munus obituros.

15. ταῦτα δ' εἰ μὴ συνέβη coniunge.

16. σεσημασμένων ἤδη τῶν ἐχίνων.] Quid vero iſta obſignatio obſtat, quo minus teſtes producantur?

19. ποιήσασθαι αὐτὸν, οὐ λέληθεν.] ἔγνωσται πολλοῖς, ὅτι ἐποιήσατο. Ne coniunge, οὐ λέληθεν αὐτόν.

24. ἐφ' οἷς ἐρανίζει τούτοις.] δανείζων αὐτοῖς μαρτυρίαν.

1000. 11. οὐ δήπου τοῦτον μὲν δίκαιον.] Sequitur a fine περιόδου ἀποφαντικῆς, οὐκ ἔγωγε ἡγοῦμαι: quaſi ea fuiſſet ἐρωτηματική: ἆρα τὸν μὲν δίκαιον.

1001. 19. εἰς παῖδας χορεύσων.] ἀντὶ τοῦ ἐν παισί.

24. ἐγὼ μὲν οὐδένα ἂν οἶμαι.] τὸ οὐδένα, etiam ſequente vocali ſcribo integrum, ne οὐδὲν neutro genere le-

ſe legatur. Apoſtrophus enim facile omittitur, ſequente praeſertim tenui vocali.

1002. 8. *τίς ἦν χρηματιςὴς ὁ πατήρ.*] *ἀντὶ τȣ̃ ὅτι οὐ χρηματιςικὸς ἦν, ἀλλὰ προετικὸς χρημάτων.* Haec lectio melior eſt, quam *τίνος ἦν.* Niſi quis forte ſubintelligere velit, *ὅτι ȣ̓ χρημάτων, ἀλλ᾽ ἡδονῶν ἐπιθυμητής· φιλογυνὴς μᾶλλον, ἢ φιλοχρήματος.*

22. *ὁρῶν ὥσπερ ἂν ἄλλον τινὰ ȣ̔τωσί.*] *ὁρῶν ȣ̔τωσὶ ὥσπερ.*

23. *καὶ συχνῶς.*] S. *νεώτερον, τȣτέςιν, ȣ̓κ ὀλίγοις ἔτεσι.* Hoc malo, quam, Idque crebro, vt ad verbum Video referatur.

Ibid. *ὅσα ἐξ ὄψεως.*] S. *τεκμαίρεσθαί ἐςι.*

26. *τί ταὐτὸν ἔχει δικαίως.*] F. *τί ταὐτὸν ἐμοὶ δικαίως ἂν θείης ὄνομα,* S. *σεαυτῷ.* Locus videtur et corruptus et mutilatus. Deeſt enim reſponſio, cuiusmodi fuerit: *τί ἂν ἀποκρίναιο;* et v. 27. *εἰ γὰρ Μαντίθεον* non optime cum ſuperioribus cohaerere videtur. Sed quid ſi legas? *τί σαυτῷ δικαίως ἂν θείης ὄνομα; τί ἂν ἀποκρίναιο; εἰ γάρ.* Haec certe minus habent ſalebrarum.

1003. 9. *ὡς ȣ̓ τῷ χρόνῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ δικαίῳ.*] Videtur inuerſus verborum ordo: *ὡς ȣ̓ τῷ δικαίῳ μόνον,* (Iuſtum enim eſt ſuum cuique manere nomen) *ἀλλὰ καὶ τῷ χρόνῳ.* Tempore qui prior eſt, potior quoque iure putatur.

10. *πρεσβεῖον.*] *γέρας ὀφειλόμενον τῷ πρεσβυτέρῳ.*

19. *τȣ̃το γὰρ εἰσήχθης.*] *κατὰ τȣ̃το, ἢ ὥςε ἔχειν τȣ̃το.* Niſi forte *τȣ́τῳ* dandi caſu legendum.

1004. 13. *ȣ̓κ οἶδα, οἷον δεῖ τὸν προσήκοντα εἶναι περὶ τȣ̀ς γονέας.*] *τὸν προσήκοντα, ἀντὶ τȣ̃ τὸν γνήσιον, ἀλλὰ μὴ νόθον υἱόν.*

1005. 1. *ȣ̓δ᾽ εἰ τὰ μάλιςα ὁ πατὴρ ὄντα σὲ αὐτȣ̃, μὴ ἐποιεῖτο, ȣ̓κ ἀδικῶ.*] *ἀντὶ τȣ̃ ȣ̓κ ἂν ἠδίκȣν.*

1006. 6.

1006. 6. *ἀντιλαγχάνει μοι τὴν μὴ ἔσαν.*] *λαγχάνει, ὅτι ἡ δίκη ἀνάδικος.*

7. *ἐξαρχῆς ἔδει αὐτὸν ἐᾷν τελέσασθαι.*] Satis fuiſſet, non reſpondere. Neque enim ſe in ius vocatum, qui Mantitheus eſſet, ſed Boeotum quendam, qui ipſe non eſſet.

17. *ὃς ποιεῖ κυρίες εἶναι τὲς παῖδας.*] *τὸ εἶναι* malim *ἀπεῖναι.*

26. *ὧν γ' ἂν μὴ ὦσι νόμοι* legendum, vt annotatum eſt.

Ibid. *ἀλλὰ γνώμῃ.*] *τὸ ἀλλὰ* videtur expungendum.

1007. 7. *καὶ κατὰ τὴν τέτε προσομολογίαν.*] Vera eſt haec lectio. Supra enim dixit p. 1006. 6. *ὁ πρότερον ἑαυτὸν Βοιωτὸν προσαγορεύσας.* Nec reponendum, *καὶ κατὰ τὴν τῦ πατρὸς ὁμολογίαν.*

IN ARGVMENTVM ORATIONIS CONTRA BOEOTVM DE DOTE.

Pag. 1007. 1. *καὶ ἔτος περὶ.*] Lego *παρὰ*, *ἢ ὑπὸ τῦ αὐτῦ.* Nam *περὶ* ſignificaret, et hic agi de nomine, quod falſum eſt.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1008. 9. *ἠνάγκασεν αὐτὸν ὑπομεῖναι τούτους ποιήσασθαι.*] *τὸ ὑπομεῖναι* videtur abundare.

1009. 13. *ὀκτωκαιδεκαέτη γῆμαι.*] F. *ὀκτωκαιδεκαέτει* dandi caſu. quia praecedit *συνέβη μοι.* Fel. *ὀκτωκαιδεκαέτη* in prima ſimplicium.

1010. 26. *μεθ' ὧν ἔτος.*] *ἀντὶ τῦ μετὰ τέτων.*

1012. 22. *ἵν' ᾖ ἐκ μὲν.*] *τὸ ᾖ παρέλκει.* Lege, *ἵν' ἐκ μὲν.*

1013. 4. *παραγραψάμενοι Σόλωνα Ἀρχιέα.*] *ἀντὶ τῦ ἑλόμενοι.*

1013. 14. *ἀπεδιήτησέ μοι*] F. *μȣ*. et mox, v. 15. *ἀδίκως μοι ἐγκαλῶν*. permutatis vocibus *μȣ* et *μοι*. et v. 16. *ὅτε ἐφῆκεν*, vnde *ἔφεσις*.

18. *λύσιν τοῖς ἐγκλήμασι*] Conſtructio poſtulat *λύσειν* per *ει* verbum, *οἰόμενος λύσειν*. et p. 1014. 2. *ἀναγνώσεται ὑμῖν τὰς περὶ τȣ́των*. et p. 1015. 1. *ἵνα δὲ μὴ ἐξαπατηθῆτε*, pro *ἵνα αὖ*.

1015. 19. *ἐπὶ μὲν τῷ τὰ ἀλλότρια λαμβάνειν ὁ, τιȣ̃ν ἐποίουν*.

1016. 3. *ὃ φασὶ τὸν πατέρα Κλέωνα*.] De hoc vide Ariſtophanis *ἱππέας* et Thucydidem.

4. *τῶν ὑμετέρων προγόνων*.] Si Cleomedon fuit Cleonis filius, quomodo iſta vox locum habet? niſi et Cleomedon admodum fuerit ſenex, et *πρόγονοι ἀντὶ τῶν πάππων* ponantur.

1017. 1. *ἀποδέδεικται μαρτυρίας*.] Notatum eſt *ἐμβέβληται*. ſupra *συμβεβλῆσθαι μαρτυρίαν*, pro quo fortaſſe legendum *ἐμβεβλῆσθαι*.

6. *ὥσπερ κλητῆρες δύω μόνοι ὄντες*.] Sententia eſt, multos fuiſſe alios eius rei teſtes, vt nihil neceſſe fuerit, iſtos ſycophantas adhibere.

7. *δεκάτην ὑπὲρ τȣ́τȣ ἑςιᾶσαι*.] Non poſſum hoc melius explicare, quam verbis doctiſſimi viri Ioachimi Camerarii ex annotationibus ad Varennii ſyntaxin. *τῇ ἑβδόμῃ*, inquit, dabatur otium, et permittebantur luſus pueris. *τῇ δεκάτῃ* nomina imponebantur quondam infantibus, vnde eſt *ποιῆσαι* et *ἑςιᾶσαι δεκάτην* apud Demoſthenem *πρὸς Βοιωτὸν, περὶ τȣ̃ ὀνόματος*, et *περὶ προικός*. Verum haec *δεκάτη*, non menſis intelligenda eſt, ſed decima, ſiue dies, ſiue nox, poſt genitum puerum.

20. *ὅτι ὄτος ἦν ὁ διώκων*.] Alii addunt *τὴν δίκην*.

1018. 8. *πληγὰς συναψάμενος*.] Commentus, orto iurgio ſe a me vapulaſſe, *πλασάμενος, ὅτι ἐπλήγη ὑπ᾽ ἐμȣ̃ Βοιωτός*. Hoc fere malo, quam *ἐρεθίσας*

ἡμᾶς

ἡμᾶς ἐπὶ πληγὰς ἐλθεῖν: etſi in verſione ſecutus ſum hanc ſententiam.

1019. 13. *παρὰ τῦ ἡμετέρυ προγόνυ.*] F. *προξένυ.* et v. 20. *ὑπηρετῦντι*, quia praecedit, *μοι κεκομισμένῳ.* Niſi placeat *τὸ ὑπηρετῶν κατ᾽ ἀντίπτωσιν εἰλεγμένον.*

1020. 8. *Κόνωνι τῷ Τιμοθέυ.*] Videtur fuiſſe moris, primogenito aui paterni nomen indere.

13. *ἀπαντήσαντες τύτυ.*] F. A. *ἀπαντήσαντες, τύτυ παρόντος.*

1021. 17. *ὃν ἔτος πρύκαλεῖτο.*] *πρύβάλλετο* videtur rectius.

1022. vlt. *ᾧ προσῆκε καὶ εἴ τις.*] M. *ᾧ προσῆκεν εἰ καί τις ἄλλος.*

1023. 17. *πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις, εἴκοσι μνᾶς δανεισάμενος.*] Haec lectio vera eſt, altera inepta.

1024. 22. *καὶ νῦν εἰ γενήσεται.*] F. *καὶ νῦν ἐγγενήσεται.*

1025. 8. *ζῆν σὺν τούτοις.*] Alii *συζῆν τούτοις*, quod perinde eſt.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSVS SPVDIAM.

Pag. 1027. 16. *Φησὶ γὰρ αὐτὸν καὶ τῦ Πολυεύκτυ καὶ τῆς πρεσβυτέρας ὀφείλοντα χρήματα.*] F. *καὶ τῷ Πολυεύκτῳ καὶ τῇ πρεσβυτέρᾳ.*

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1028. 12. *καὶ νῦν κινδυνεύω μὲν ὅμως δ᾽*] Haec inter ſe cohaerent, nec opus eſt *κινδυνεύομεν* legere.

Ibid. *κινδυνεύω ὐχ ὁμοίως ἔχειν.*] Sic Plato Euthyphrone: *κινδυνεύει σοφός τις εἶναι ὁ Μέλιτος.* Niſi forte pro *ἔχειν* placeat *ἔχων*: vt ſit ſententia: *ἐγὼ μὲν κινδυνεύω* (abſolute) *ἔχων ὐχ ὁμοίως τύτῳ πρὸς τυτονὶ τὸν ἀγῶνα.*

1028. 13.

1028. 13. ἀλλ᾽ ἔτος μὲν.] ἀντὶ τȣ͂ ἔτος γάρ.

14. πολλάκις εἰθισμένος ἐνταῦθ᾽ εἰς ὑμᾶς εἰσιέναι.] τὸ ἐνταῦθα videtur abundare. Sed ſi παριέναι legas, vt eſt annotatum, τὸ εἰς ὑμᾶς abundabit. Lego igitur, aut εἰθισμένος ὡς (hoc enim malo, quam εἰς) ὑμᾶς εἰσιέναι: aut εἰθισμένος ἐνταῦθα παριέναι. Sic poſtea, p. 1035. 11. ὅσῳ καὶ πυκνότερον ἐνταυθοῖ παρέρχεται. Sed parum refert, cum ſententia ſit perſpicua. Nam tacite et ſe commendat, vt a litibus abhorrentem, et aduerſarium, vt litigatorem, perſtringit.

1029. 8. ἐφ᾽ ὧτε κομισάμενον.] Si κομίσασθαι legas, erit addendum καὶ μήτε κακόνȣν εἶναι. Sed participium melius.

9. ἅπερ ἦν εἰς τὴν ȣ̓σίαν εἰσενηνεγμένος.] F. εἰς τὴν οἰκίαν, quia adoptatus fuerat.

26. καὶ τὸν Λεωκράτην συνέϛησε.] ἀντὶ τȣ͂ παρὰ τȣ͂ Λεωκράτȣς κομίσασθαι ἐκέλευσεν.

1030. 4. εἰς ἅ τις ἀπετίμησεν.] Alii ὅσα τις ἀπετίμησεν, eodem fere ſenſu.

1031. 10. σκηνήν τε, ἣν ἔχȣσιν lege pro δέ.

14. καὶ προαναλωσάσης.] Cum ante inſumſerit. F. προσαναλωσάσης, pluribus etiam ſumtibus factis.

16. τὰ δὲ ȣ̓τῶ φανερῶς.] F. A. ὀφειλόμενα, οὐκ ἀποδίδωσι.

17. ὑποκινδύνȣς αὐτȣ̀ς καθιϛάντας.] Hoc adiectiuum, vt et ὑπόχȣς, quod ante habuimus, cum alibi nusquam mihi lectum ſit, puto, ὑπευθύνȣς, quod frequentiſſimum eſt, ſcribendum. Felic. habet ὑπὸ κινδύνȣς, διαιρέτως, quod nec ipſum placet.

26. ὀφείλειν ἐμοὶ καὶ συϛήσαντος.

1033. 9. ὡς λάθρα καὶ διακρυψάμενοι.] M. καὶ ἰδίᾳ, κρυψάμενοι.

16. ȣ̓τ᾽ ἠγανάκτησεν εἰσελθών.] Vel ȣ̓τε εἰσῆλθε καὶ ἠγανάκτησε, neque ingreſſus aut indignatus eſt; vel, cum ingreſſus eſſet, neque conqueſtus eſt, etc.

1033. pen. καὶ προσοφειλομένων.] ὀφειλομένων πρὸς ταῖς λ΄ μναῖς.

1034. 6. κατὰ μὲν τοῦθ᾽ ὑμῖν.] Hac quidem ratione. Sed fortaſſe rectius eſt, hac quidem in parte: S. κατὰ τὴν ἀποτίμησιν τῆς οἰκίας.

7. σκέψασθε δὴ καὶ περὶ τῶν εἴκοσι μνῶν.] Recte habet haec lectio. Nam 2. minae et 1800. drachmae coniunctae, faciunt 20. minas.

1035. 17. ὡς ὡμολογεῖτο τότε τὰ σημεῖα.

1036. 8. ἐφ᾽ οἷς ἐξέδοτο, τούτων.] Annotatum eſt ἐξέδοτο τούτῳ, quod fere malim.

10. πῶς οὖν οὐδὲν ἔλαττον.] F. πῶς οὖν τόνδε ἔλαττον ἔχειν, aut πῶς οὖν οὐδὲν ἔλαττον ἔχει (S. ὁ Σπουδίας σοῦ) φήσειέ τις. hoc eſt, πάντως ἔλαττον ἔχει. Eſt ὑποφορά: qua quis obiicit, Spudiam cum ornamentis habere tantum 40. minas: accuſatorem vero et 40. minas dotis, et praeterea 10. minas poſtulare, quod ipſe negat, cum vxorem inornatam acceperit.

17. προσαπέτισε.] Si dependit Polyeuctus 10. minas, ſenſus erit, ornamenta illa mulieri non a patre, ſed a Leocrate marito, data fuiſſe. ſin ἀπετίμησε: Polyeuctum, ornamenta filiae ab ſe data 1000. drachmis aeſtimaſſe, vt dos 40. minarum compleretur. M. προσαπετίμησε.

16. ἐγὼ δ᾽ ἅπερ ἔπεμψέ μοι, χωρὶς τῆς προικὸς, ὅσ᾽ ἔχω μόνον.] Videtur mendoſus hic locus: et emendationis coniectura me deſtituit. ſed fortaſſis in hac obſcuritate πανοῦργημά τι ῥητορικὸν ἐμφωλεύει.

22. ἐπετιμᾶτο.] ἀπετιμᾶτο.

Ibid. ταῦθ᾽ ἅπερ ἀπετετίκει.] Ergo ornamenta maritus dedit, pater perſoluit.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSVS PHAENIPPVM.

Pag. 1038. 7. πεπονηκέναι λέγων.] χρήμασιν ἀπειρηκέναι καὶ οὐθ᾽ οἷός τ᾽ εἶναι τριηραρχεῖν. ſic ſupra

v. 1. τῷ πεπονηκότι τέτων, non ſignificat, ei, qui diligens fuerat in adminiſtratione: neque hic, cum diceret, ſe diligentem fuiſſe in adminiſtrando: ſed vt in orationis περὶ ςεφάνε argumento, p. 223. 1. τὰ πεπονηκότα μέρη τε̃ τείχες, τὰ ἐπισφαλῶς ἔχοντα καὶ ἐρειπόμενα.

13. καὶ ψευδῶς ὀφείλει πολλὰ πραττομένῳ.] Apposuiſſe creditorem, qui magnam ab ipſo pecuniam poſtulet, ſignificat.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1039. 18. τοῖς ἐργαζομένοις ἐν τοῖς ἔργοις.] τοῖς μεταλλικοῖς: iis, qui fodinas habent, qui et Germanice alicubi appellantur *Die Gewerken*, ab operando.

19. τὰ δίκαια μεγάλαις περιπεπτωκὼς ζημίαις.] Abſurda eſt haec lectio. Itaque repono τὰ δὲ καὶ μεγάλαις περιπεπτωκὼς ζημίαις, quia antecedit, v. 17. τὰ μὲν τῆς. ζημίαι autem hic ad detrimenta rei familiaris potius, quam ad mulctas a iudicibus irrogatas, pertinere videntur. Nam eae mox ſeorſim exponuntur.

21. τρία τάλαντα καταθεῖναι· τάλαντον κατὰ τὴν μερίδα.] Mutilus videtur hic locus. Nam et qua ratione reliqua duo talenta deberet, exponendum fuit. niſi placeat τὸ κατὰ diſtributiue poſitum eſſe; ſingula talenta pro ſingulis portionibus.

1040. 14. περιαγαγὼν τὴν ἐσχατιάν.] ἀντὶ τε̃ περιιών. ἐσχατιὰ δὲ, ἄκρα τελευταία, τὸ ἔσχατον μέρος χωρίε τὸ συνάπτον τοῖς ὄρεσιν ἐρημία. Heſychius. Varinus vero παρὰ τῷ ποιητῇ ἔσχατον τόπε μέρος, χωρίου ἔσχατα, ᾧ γειτνιᾷ ἔρημος τόπος. Nobis licet vertere agrum ſeu praedium, generali verbo pro ſpeciali vſurpato, ob Latini ſermonis penuriam: quod ſaepiſſime vſu venit, vt καιρὸς, εὐκαιρία, ἀκαιρία, tempus, βελὴ, εὐβελία, ἀβελία, δυσβελία, conſilium, et alia ſexcenta.

1040. 22. *ὁ ἀπηλωημένος.*] Suidas: *ὁ ἀπὸ τῆς ἅλω συγκεκομισμένος μετὰ τὸ ἀλωηθῆναι, τουτέστι τὸ πατηθῆναι.* Thema eſt, *ἀλωάω, ἀπαλωάω, διὰ τοῦ ω μεγάλου*, quia fit *παρὰ τὴν ἅλων ἀττικῶς, ἀπαλοιάω* autem per *οι, τὸ ἀποκόπτω*, vnde *πατραλοίας, ὁ φονεὺς τοῦ πατρός.*

1041. 3. *πλέον δραχμάς.*] Numerus deeſt. Nam ſi legas *πλέον δραχμῆς*, ſex aſini cum agaſonibus plus conſument.

5. *ἐπὶ τὰ ἱερὰ ἀπαντᾶν.*] Hinc apparet, in permutationibus, eos rem diuinam facere ſolitos.

17. *μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην.*] *ὕλη* ſylua eſt, et in genere, materia: quae cuiusmodi hic fuerit, lignane, an argilla, an ſtramen, aut foenum, aut aliquid aliud, quaerant curioſi.

1042. 11. *μὴ εὐθὺς ἐπὶ κεφαλὴν εἰς τὸ δικαστήριον βαδίζειν.*] *ἀντὶ τοῦ αὐθαδῶς καὶ ὁρμητικῶς.* 6. cap. Eſtheris, *λυπούμενος κατὰ κεφαλῆς* poni videtur *ἀντὶ τοῦ σφόδρα καὶ ὑπερφυῶς.*

14. *τῇ ὀγδόῃ φθίνοντος.*] *τῇ τρίτῃ ἐπὶ εἰκάδι.* 23. Auguſti.

16. *τῇ ἕκτῃ.*] *τῇ πέμπτῃ ἐπὶ εἰκάδι.* 25.

17. *οὐδ' εἰς ἑτέραν.*] *εἰς οὐδετέραν, ἀττικιστί.*

26. *πολλάκις γὰρ παρά γε τοῖς νόμοις.*] Vtrum *παρά γε τοὺς νόμους*, an *ἐν τοῖς νόμοις.* videtur *τὸ παρὰ* ex inferiore verſu *παρὰ ταῖς ἀρχαῖς* et huc perperam translatum.

27. *ἑτέραν, ἡμῖν αὐτοῖς συγχωρήσαντες, ἐθέμεθα παρὰ ταῖς ἀρχαῖς ἁπάσαις· καὶ δίκας καὶ κρίσεις ἀναβάλλονται τοῖς ἀντιδίκοις οἱ ἄρχοντες.*] ſic diſtinguo et lego hunc locum: *συγχωρήσαντες ἡμῖν αὐτοῖς, ἐθέμεθα ἑτέραν (ἡμέραν) παρὰ ταῖς ἀρχαῖς ἁπάσαις· καὶ οἱ ἄρχοντες ἀναβάλλονται δίκας*, etc.

1043. 12. *ὅπερ καὶ μικρῷ πρότερον εἶπον, πρῴην ἔδωκέ μοι βιβλίον οὐδὲν, ἀλλ' ἢ βουλόμενος δοκεῖν μὲν δεδωκέναι*

δωκέναι τὴν ἀπόφασιν.] Videtur Phaenippus dediſſe libellum, ſed ita negligenter et confuſe ſcriptum, vt nihil inde certi colligere potuerit accuſator: idque fieri potuit, vel imperitia ruſtica, vel calliditate, aduerſarii deterrendi cauſa.

1043. 17. *πλέον νέμειν τȣ̃ δικαίȣ.*] *πλέον, ἢ δίκαιόν ἐστι.* Non eſt plus aequo tribuendum: vel, non committendum vobis eſt, vt meliore conditione ſint, quam caeteri. *νέμειν πλέον τȣ̃ δικαίȣ, ἀντὶ τȣ̃ πλεονεκτεῖν ἐᾶν.*

22. *τὴν εἰς τὸ δικαστήριον.*] *κατ᾽ ἀντίπτωσιν, καὶ προθέσεων ἐναλλαγὴν, τὴν ἐν τῷ δικαστηρίῳ,* ſicut *εἰς οἶκον εἶναι, ἀντὶ τȣ̃ ἐν οἴκῳ.*

1044. 8. *ὃν ὤμοσα πρὸ τῆς ἀποφάνσεως.* et ibid. *πλὴν τῶν ἐν τοῖς ἔργοις.* et v. 17. *τοῖς ἀργυρείοις.*

1045. 3. *πωλῶν τὰς κριθὰς ὀκτωκαιδεκαδράχμȣς.*] *τὸν μέδιμνον ὀκτωκαίδεκα δραχμῶν.*

4. *καὶ τὸν οἶνον δωδεκάδραχμον.*] *τὸν ἀμφορέα, ἢ μετρητὴν δώδεκα δραχμῶν.* Gaza Metretam vertit amphoram, Eraſ. 2. Ioannis: Cadus, inquit, ſiue metreta, menſura congiorum decem. In Lexico Graecolatino *ἡ μετρητὴ* genere foemineo *ὀξυτόνως* ſcriptum eſt, hic maſculino *παροξυτόνως ὁ μετρήτης.* In veteribus Graecis Lexicis hanc vocem non reperio. In Iohanne acuitur *ὑδρίαι χωρȣ̃σαι ἀνὰ μετρητὰς δύο ἢ τρεῖς.* Vbi genus diſcerni haud poteſt. Pollux: *μετρητὰς οἴνȣ Δημοσθένης.* lib. 4. cap. 23. et l. 10. cap. 20. *ἀλλὰ καὶ μετριτὴν (διὰ τȣ̃ ι. παρὰ τὴν μετριότητα ὁ Φιλλύλιος) τὸν ἀμφορέα εἴρηκεν.* et *Φιλόχορος παρὰ τοῖς παλαιοῖς φησὶ τὸν ἀμφορέα κεκλῆσθαι κάδδον.*

18. *ἑκατέρῳ ἐμοὶ καὶ τῷ ἀδελφῷ.*] Vtrum ſingulis 45. an vtrique ſimul?

1046. 11. *καταβέβηκεν ἀπὸ τῶν ἵππων.*] Si *ἱππέων* legas, vertito: deſerta equitum claſſe vehiculum ſibi comparauit. Videtur alludere ad prouerbium *ἀφ᾽ ἵππων ἐπ᾽ ὄνȣς μεταβῆναι.*

1046. 12. *τηλικȣ̃τος ὢν.*] Vel ad iuuenilem aetatem, vel ad ſtaturae proceritatem referri poteſt: quarum neutram deceat vehiculo potius, quam equo, vehi: cuius in re bellica nullus ſit vſus. In itinere quidem faciendo proceres noſtri ſeculi curribus Hungaricis, quas Gutſchas vocant, malle vti quis miretur? quibus bina milliaria Germanica et amplius, ſingulis horis in planicie confici poſſunt: id quod vix credidiſſem, niſi expertus ipſe eſſem, Auguſta Landſpergam duabus horis peruectus, poſtridieque totidem reuectus: quae oppida ſex mediocribus milliaribus inter ſeſe diſtant, totidemque horas equitando abſumunt.

22. *τȣ̀ς δὲ νομίζοντας ἀπολαύειν.*] Sententia poſtulat *ἀπολλύειν.*

1047. 3. *λέγε ἐντεῦθεν, εἰ ἐπὶ τȣ́τοις τάδε ὀφείλω*] Alii *ὀφείλει.* F. *εἶτ' ἐπὶ τȣ́τοις τάδε ὀφείλω*, vt ſint verba *τῆς ἀποφάνσεως.*

1048. 16. *καὶ τὴν τετιμημένην.*] Aeſtimatam. F. caeſam materiam, *τὴν τετμημένην.* Nulla enim *τῆς τιμήσεως* facta eſt mentio, niſi quod aliquas drachmas Phaenippum inde percipere in dies ſingulos dixit.

1049. 3. *καὶ ἐπὶ τὸν δραπετεύοντα τῶν ἄλλων.*] Lego *καὶ ἐπί τινα δραπετεύοντα.*

4. *τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ νῦν.*] Quia verba haec minus belle cohaerent, *τὸ καὶ νῦν* praetermiſi, ſententiam ſecutus.

10. *περιελαθέντα περιιδεῖν.*] *ἐπιτρέπειν περιελαύνεσθαι.* Sed nihil vetat vertere: Neque ab iſtis exagitatum negligatis.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSVS MACARTATVM.

Pag. 1049. 4. *ὡς ȣ̃σα ἐγγυτάτω τῷ γένει.*] S. *τῷ Αγνίᾳ συγγενεστάτη* noluit dicere. Philolaus *τȣ̀ς ἄγχιστ' ἐκγεγαῶτας* poetice appellat. *ἐγγυτάτω* autem ad-

tem aduerbium eſt, pro ἐγγυτάτῃ, ab ἐγγὺς, ἐγγυτέρω, ἢ ἔγγυον, ἔγγυςα, ἢ ἐγγυτάτω.

6. διαθήκαις ἰσχυριζόμενοι datiuo lege.

9. εἰς ὢν γὰρ ὁ Θεόπομπος.] F. εἰσιὼν δ' ὁ Θεόπ.

IN IPSAM ORATIONEM.

Nulla eſt fere inter Demoſthenicas orationes ita partim deprauata, partim perplexa, vt haec. Itaque confiteor, me aliquot loca parum intelligere: quo minus Oporinum noſtrum in prima editione idem conqueſtum fuiſſe miror. Nam cum is negaret, ſe meam huius orationis interpretationem vbique intelligere, ego rogabam, num ipſe Graeca aſſequeretur? quod cum aeque negaret, pares ergo, inquam, ſumus: nosque plurimos ignorationis huius ſocios eſſe habituros exiſtimo. ἐπιγράφεται μὲν ὖν ὅτοσὶν ὁ λόγος πρὸς Μακάρτατον, ἀθλιώτατον δ' ἂν ποιήσειε τόν τε ἑρμηνεύοντα καὶ τὸν ἐξηγέμενον· καὶ πολὺς μὲν ἐν τῷ λόγῳ ὁ περὶ Ἀγνίε λόγος, ἥκιςα δ' ἀγνεύει πλείςων σφαλμάτων τε καὶ δυσκολιῶν ὁ λόγος, νόμες τε ἔχων παλαιὲς, καὶ χρησμὲς ἀλλοκότες, καὶ γενεαλογίας δυσεφίκτες. Operam tamen pro virili dedi, vt appareat, τὰς δευτέρας φροντίδας non prorſus fuiſſe inanes et ſuperuacaneas, non vtique minore labore ſuſcepto, quam ab iſtoc ipſo Soſitheo, qui filioli nomine in haereditatem agit, ſed nequaquam paris remunerationis exſpectatione. Sunt enim iis plerique praediti ingeniis, vt contra aequiſſimam Ariſtotelis poſtulationem, nec pro inuentis gratiam habeant, et praetermiſſis veniam negent: et, ſi qua forte culpa commiſſa fuerit, nullam imbecillitatis naturae communis, aut fortunae aduerſioris, rationem habeant: ſed e veſtigio et ſcriptorem et librum capitis damnatum in Barathrum abiiciant. ἀλλ' οἰςέον κἀλπιςέον.

1050. 4. *ὥςε ἔχειν.*] *ἵνα ἔχωσι, τελικῶς, ἀλλὰ μὴ ἀποςατικῶς.*

pen. *ὅ, τι ἂν ἐπέλθοι τούτοις.*] *ἀντὶ τοῦ αὐτοῖς.*

1051. 5. *Ἁγνίᾳ τῷ Ἐξοίου.*] Duo fuerunt Hagniae, vnus Buſeli, alter Polemonis filius, ſuperioris Hagniae nepos, Buſeli pronepos. Vnde autem hic poſterior, cuius haereditas controuerſa eſt, *τοῦ Ἐξοίου* dicatur, non aſſequor: legendumque cenſeo, *τοῦ Πολέμωνος.* Glaucus quidem et Glaucon Exoei filii, vt et Buſelus ipſe, dicuntur. Vnde hoc nomen ad Hagniam eſt errore librarii translatum.

21. *ἢ παρακαταβάλλειν βούλεται τοῦ κλήρου τοῦ Ἁγνίου.*] *ἐπιδικάζεσθαι τοῦ κλήρου ἐκ παρακαταβολῆς.*

1052. 13. *τὸν νόμον κελεύειν παρὰ τοῦ ἐπιδεδικασμένου καὶ ἔχοντος τὸν κλῆρον, προκαλεῖσθαι, ἐάν τις βούληται ἀμφισβητεῖν.*] *προκαλεῖσθαι παρά τινος* pro *τινὰ προκαλεῖσθαι*, ſuſpectum mihi eſt, etſi poſt ſequitur, p. 1054. 25. *ἀνάγνωθι τὸν νόμον, καθ' ὃν ἡ πρόσκλησίς ἐςι παρὰ τοῦ ἔχοντος τὸν κλῆρον.* Videtur et *προκαλεῖσθαι* pro *προσκαλεῖσθαι* fere vbique ſcriptum. Nam *αἱ προκλήσεις* fiebant extra iudicium.

21. *καὶ τρεῖς χόας* lege, *παροξυτόνως*, *παρὰ τὸ χοῦς.* Nam *χοαὶ ὀξυτόνως* ſunt inferiae et parentalia.

27. *πέμπτον γὰρ μέρος εἶχον τοῦ ὕδατος.*] Ergo tres choes amphoram faciunt.

1053. 3. *καὶ δίσκων τεττάρων.*] Cum accuſatores 4. fuerint, et vna rea mulier, videntur 5. diſci ponendi fuiſſe. Scriptum fortaſſis eſt *δ'* pro *ε'*: niſi forte duo ex illis ex profeſſo coniuncti fuerint.

13. *εἰς τοὺς φράτορας τοὺς τοῦ Ἁγνίου.*] *τοῦ Εὐβουλίδου* legendum.

15. *ἵνα μὴ ἐξερημωθῇ ὁ οἶκος.*] *οὐ μὲν οὖν, ὦ Σωσίθεε, ἀλλ' ἵνα σὺ τὰ χρήματ' ἔχῃς.* Nam Soſitheo, ſemel a Theopompo victo, non licebat denuo ius de eadem re adipiſci *καὶ παλινδικεῖν.* Sed cum iniuriam ſibi fa-

ſibi factam putaret, quid facit? filium ſuum tertium Eubulidem adoptat, ſecundo Eubulidae, ſocero, defuncto, (quae adoptio haud dubie acriter eſt, vt contra leges facta, oppugnata a Macartato) et filii ſui nomine agit in haereditatem Hagniae, quam ſecundus Eubulides, ſecundae Phylomachae pater, iure agnationis tenuerat, filiaeque reliquerat.

21. *ὅπως ἐκ τῆς θυγατρὸς.*] Cur ergo non primogenitum illi adoptandum dediſti, Soſithee? Quia non tibi familia Eubulidae, ſed pecunia curae fuit: *ὁ μὲν ἦν λόγος εὔμορφος, ὁ δὲ λέγων ἄπιςος.*

1054. 11. *ἐψηφίσαντο τὰ δίκαια.*] Quae fuerunt illa? *τὸν παῖδα τετονὶ εἰσάγεσθαι, ἀντὶ τοῦ ὅτι εἰσάγεσθαι.* Sic malo accipere *εἰδικῶς*, quam *τελικῶς*, vt ante verti: decreuerunt, Iudices, recte et conuenienter, vt puer hic Eubulidae filius in Hagniae familiam introduceretur. Neque vero me pudet meliora peioribus ſubſtituere, etſi et illa interpretatio defenſionem habet ex ambiguitate conſtructionis.

17. *κύριον ἐπιγραψάμενος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἑαυτοῦ.*] Hinc apparet, Eubulidem, cuius nomine haec habetur oratio, minorennem fuiſſe, ac potius infantem.

27. *ἐὰν δ᾽ ἐπιδεδικασμένου.*] F. *ἐὰν δ᾽ ἐπιδεδικασμένῳ ἀμφισβητῇ τις τοῦ κλήρου.* Niſi placeat exponere *ἐπεὶ ἐπεδικάσατο.*

1055. 1. *ἀτελὴς ἔςαι.*] *ἄπρακτος καὶ ἀνωφελής*; *οὐδὲν ἰσχύσει καὶ ἀποδεδιώξεται.*

3. *προσκαλείσθω κατὰ ταὐτά.*] S. *ὁ ἐπιδικαζόμενος ἐκεῖνον* (ſ. *τὸν ἔχοντα τὸν κλῆρον, ἢ τὴν ἐπίκληρον*) *ᾧ ἡ προθεσμία μήπω ἐξήκει*, qui nondum tot annos haereditatem tenuit, vt ei litem intendere nefas ſit. Alibi quinquennii fit mentio. Apud Iuriſconſultos eſt praeſcriptio longi, longioris, longiſſimi temporis. Sed haec nihil ad Demoſthenem.

4. *τὴν δ᾽ ἀμφισβήτησιν εἶναι τῷ ἄρχοντι.*] Diſceptatio

ptatio autem praetoris eſto. F. πρὸς τῷ ἄρχοντι: diſceptetur autem apud praetorem.

1055. 5. καθότι ἐπεδικάσατο ὃ ἂν ἔχῃ τὰ χρήματα] F. ὡς ἂν ἔχῃ τὰ χρήματα.

12. ὃδὲ ὄντα ὀδενὶ ἄνθρωπον.] Lege ὀδένα ἄνθρωπον, ἢ ὀδένα ἀνθρώπων.

19. οἱ πόῤῥω καθήμενοι ἀπολείπεσθαι.] S. τῆς θεωρίας ἐδόκουν.

1057. 4. οἰκειότατον μᾶλλον.] πολλῷ οἰκειότερον.

9. παρακολουθήσατε καὶ αἰσθήσαισθε.

Ibid. τούτοις ὅτι εἰσί.] ἀντὶ τοῦ ὅτι οὗτοί εἰσι, καὶ ἀντίπτωσιν.

12. καὶ οὗτος μὲν ἄπαις ἐτελεύτησεν lege.

1058. 2. τῷ μὲν οὖν Θεοπόμπῳ.] Hanc genealogiam equidem non ſatis intelligo, propter multiplices genitiuos, et vocabula cognationum parum dilucida, dum alii neceſſarii cum aliis conferuntur. Neque eſt haec multum diuerſa a conſuetudine Concordienſium agricolarum in Alſatia, qui ab abnepote ad abauum ſolent adſcendere, hoc modo: Petrus Ioannis, Iacobi, Philippi, Arbogaſti. Nec in argumento Archidami Iſocratis huic diſſimilis ratio eſt: niſi quod ibi articuli additi rem dilucidiorem faciunt: κατάγεται δ' οὕτως ὁ μικρὸς Ἀρχίδαμος. Ζευξίδαμος, ὃ Ἀρχίδαμος, ὃ Ἄγις, ὃ Ἀγησίλαος, ὃ Ἀρχίδαμος: et in Euangelio Matth. fit idem verbo ἐγέννησε, et apud Lucam: Ἰησοῦς ὤν, ὡς ἐνομίζετο υἱὸς Ἰωσὴφ, τοῦ Ἡλεὶ, τοῦ Ματθὰτ, τοῦ Λευὶ. καὶ τὰ λοιπά. Sed quantum ex ea colligere poſſum, haec ratio eſt neceſſitudinis, quam in tabella delineaui. Hagnias, Eubulides, fratres. Phylomache, Philager, fratrum liberi. Hi procreant Eubulidem: Eubulides Phylomachen accuſatoris vxorem: e quibus naſcitur Eubulides in Hagniae familiam adoptatus in linea deſcendente, Stratius autem, Charidemus, Theopompus, Macartatus, ſunt in linea collaterali.

GENEA-

GENEALOGIA,

CVIVS IN HAC ORATIONE FIT MENTIO.

EXOEVS

BVSELVS

1. Hagnias — *1. Eubulides.* — *Stratius* — *Habron* — *Cleocritus.*

Polemo et 1 Phylomache | *Philager. Euctemon. Calliſtratus, auus maternus Soſithei accuſatoris.*

2. Hagnias orbus, cuius eſt haereditas.

Phanoſtrate et Charidemus. | *Filia neptis, mater Soſithei ex Calliſtrato.*

Theopompus et Stratocles.

Macartatus Theopompi filius,

E Philagro et Phylomache 1. naſcitur 2. Eubulides. Is procreat 2. Phylomacham, Soſithei accuſatoris vxorem, Eubulidae pueri, in familiam ſecundi adoptati matrem: qui ratione propinquitatis Hagniae ſecundi, qui orbus deceſſit, haereditatem ſibi vendicat. Cauſam huius agit Soſitheus naturalis pater, autore dato fratre pueri.

reus: qui tenet haereditatem Hagnianam, euictam a patre Theopompo et ereptam Phylomachae ſecundae, cuius filius Eubulides 2. eandem recuperare ſtudet, vt Hagniae ſecundo genere propior. Propinquitas autem illa exſiſtit a Phylomache prima, Hagniae ſecundi amita, Phylomachae ſecundae auia materna: quae, licet foemina, eſt in deſcendente linea Hagniae primi: Theopompus autem etſi eadem neceſſitudine Hagniam ſecundum attingit, qua Eubulides 2. aeque eſt ex alia familia atque Theopompus: tamen potiore iure eſt propter matrem 1. Phylomacham, Hagniae primi neptem, ſecundi amitam. Alioqui Theopompo et Eubulidae fuiſſet ex aequo diuidenda haereditas, cum vterque ſit Hagniae poſterioris frater patruelis. Ex hac delineatione, et collateralium inter ſe et adſcendendo et deſcendendo collatione, paulo rectius ſtatui poterit de gradibus et nominibus neceſſitudinum: quae permutata non vno in loco cum eſſent, et Graeca nomina ἀνεψιῶν late pateant, procliuis in conuertendo lapſus fuit, vocabula ipſa potius, quam ſeriem generis, intuenti. Quorum explicationem hic ordine ſubiiciamus, ſeorſim a caeteris annotationibus, vt res ipſa in conſpectu poſita lectorem admoneat.

1056. 22. Στράτιος ὁ τούτου πρόγονος Μακαρτάτου.] Proauus. Series haec eſt: Stratius, Charidemus, Theopompus, Macartatus.

23. καὶ ἕτερος Ἁγνίας, ὁ τούτου πρόγονος τοῦ παιδός.] Abauus, ſi etiam pueri matrem numeres: proauus, ſi, matre omiſſa, Eubulidis aui filium ſtatuas. Series haec eſt: 1. Hagnias, Phylomache, Eubulides, Hagniae ſecundi patruelis, Phylomache ſecunda, Eubulides tertius. In hac ſerie duae quidem intercurrunt mulieres, quibus mares, quamuis remotiores, praeferuntur, ſed in eadem familia tantum, vt opinor.

vlt. καὶ προσήκει μᾶλλον τῷ Ἁγνίᾳ.] S. τῷ μεγάλῳ, ἢ προτέρῳ, τῷ Βουσέλου υἱεῖ.

1057. 3. ἀδελφιδοῦς δ' Ἁγνίου] Hagnias Stratius.
Polemo Charidemus.

5. ἢ τὸν ἀδελφιδοῦν.] τὸν τοῦ ἀδελφοῦ υἱὸν Χαρίδημον.

15. ἀνεψιῷ ὄντι ἑαυτοῦ.] ἀδελφιδῷ. Hagnias Eubulides.
Polemo Philager.

16. ὁ γὰρ Φίλαγρος ἀδελφὸς ἦν Εὐβουλίδου τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἁγνίου.] Falſum hoc eſt. Legendum igitur, vt genealogia oſtendit, ὁ Φίλαγρος υἱὸς ἦν.

27. Στρατίου δ' υἱδοῦς.] Nepos ex filio. Stratius, Charidemus, Theopompus.

vlt. καὶ ἡ θυγάτηρ πάλιν.] F. A. καὶ ἡ θυγάτηρ, ὅτι πάλιν.

1058. 2. τῷ μὲν οὖν Θεοπόμπῳ.] Labyrinthus eſt hic locus, et plane crux fixa interpretibus: quem initio ſic tranſtuli, non quod veram interpretationem putarem, ſed ne lacunam relinquerem. Sed Theopompo natus eſt filius Macartatus: Eubulidae autem, Phylomachae filio, qui conſobrinus Hagniae paternus fuit: quum Eubulidae conſobrini filius Hagniae a patre ſit hic puer, etc. Haec, vt ingenue fatear, nec ipſe intelligo. Sed eſt locus et male diſtinctus, et

alioqui

alioqui corruptus. Nam poſt Μακάρτατος ὑτοσὶ v. 3. coli nota eſt ponenda: et, τῷ δὲ Εὐβουλίδῃ, ἀπὸ κοινοῦ repetendum, ἐγένετο ὑτοσὶ ὁ παῖς. et mox, v. 5. πρὸς πατρὸς Εὐβουλίδου, perperam ſcriptum eſt pro Φιλάγρου, vt genealogia docet. Sic ergo verba ordinabis: ὑτοσὶ δὲ ὁ παῖς, ὢν Ἁγνία παῖς ἀνεψιοῦ πρὸς πατρός. ἐγένετο υἱὸς Εὐβουλίδῃ, τῷ ὄντι υἱεῖ μὲν Φυλομάχης, ὄντι δὲ ἀνεψιῷ Ἁγνίου πρὸς πατρὸς Φιλάγρου.

Nunc hos inter ſe comparemus:

Hagnias ——— Eubulides

Phylomache———Philager

Hagnias. ——— 2. Eubulides

3. Eubulides. Ita fratres ſunt 1. Hagnias et 1. Eubulides: Phylomache et Philager patrueles: conſobrini vero aut amitini (ſecundum iurisconſultos) inter ſe ſunt Hagnias et Eubulides, natus ex amita Hagniae ſecundi, ſorore, et Philagro, fratre Polemonis, qui Polemo fuit Hagniae ſecundi pater. Nam Donatus ait, conſobrinos eſſe, natos ex fratre et ſorore. Sed Demoſthenes, omiſſa hic Phylomacha, patres ſecundi Hagniae et Eubulidae ſecundi confert: qua ratione fratres patrueles erunt, e tribus fratribus nati. et Eubulides tertius erit Hagniae ſecundi fratris patruelis filius. Multum refert, quos inter ſeſe conferas. Sunt enim haec τῶν πρός τι, et alio atque alio reſpectu alias atque alias appellationes ſortiuntur. Verto igitur de integro ſic: Ac Theopompo filius Macartatus: Eubulidae autem, Phylomachae filio, (qui, reſpectu patris Philagri, Hagniae patruelis fuit) (Nati enim ſunt duobus fratribus, Polemone et Philagro) puer hic natus eſt, Hagniae coniunctus, vt filius patruelis fratris. Qui habet aliquid melius et certius et dilucidius, doceat. Vocabula iſta

cogna-

cognationum et affinitatum tam Graeca, quam Latina, ab aliis aliter vſurpantur: quorum controuerſiis decidendis ego me nolo arbitrum honorarium interponere. Illud tantum rogo, vt, ſi quis ea, quibus ego ſum vſus, improbarit, tum demum erroris me condemnet, vbi omnia Lexica Graeca et Latina, inter ſeſe collata, conſentire probarit.

1058. 5. *ἀνεψιοῦ παῖς ὢν Ἁγνίας.*] Etymologicon: *ἀνεψιοὶ λέγονται παρὰ τὸ ἄνωθεν συνῆφθαι εἰς συγγένειαν.* Heſychius: *ἀνεψιοὶ, ἀδελφῶν υἱοί. ἀνεψιαδοῦς* (qui et *ἀνεψιάδης* a Polluce dicitur) *ὁ ἐκ τοῦ ἀνεψιοῦ ἢ τῆς ἀνεψιᾶς γεγονώς: ἀνεψιότης, ἡ μέχρι ἀνεψιαδῶν συγγένεια.* Suidas Heſiodum Homeri *ἀνεψιάδην* facit, hoc modo adſcendendo: Heſiodus, Dius, Ampelides, Melanopus, *ὃν φασί τινες τοῦ Ὁμήρου προπάτορος εἶναι πάππον.* Sed ſi Herodotum ſecuti, Melanopum Critheidis patrem, e qua natus Homerus ſit, ſtatuamus, legendum erit: *προπάτορα εἶναι, ἢ πάππον.* Age deſcendamus:

Melanopus	
Ampelides	Critheis
Dius	Homerus
Heſiodus.	

Iulius Pollux lib. 3. cap. 2. paulo dilucidius haec explicat: *ἀνεψιοὶ ἀδελφῶν παῖδες, εἴτε πατραδέλφων, εἴτε ἐκ μητραδέλφων· εἴτε ἐξ ἀδελφοῦ, ἢ ἀδελφῆς· εἴτε ἐκ δυοῖν ἀρρένων ἀδελφῶν, εἴτε ἐκ δυοῖν θηλειῶν. αὐτανεψιοὶ, οἱ ἀνεψιοί. οἱ ἐκ τῶν ἀνεψιῶν φύντες ἀλλήλοις ἀνεψιάδαι, εἴτε ἐξ ἀμφοῖν ἀρρένων εἶεν, εἴτε θηλειῶν, εἴτε ἐξ ἄρρενος καὶ θηλείας.*

ἀνεψιάδης { *δοῦς ὁ, τε ἀνεψιαδοῦς καὶ*
{ *δῆ ἡ ἀνεψιαδῆ, οἱ ἐξ ἀνεψιαδῶν ἀλλήλοις ἐξανεψιοὶ καὶ ἐξανεψιαί.* Quaerendum hic videtur,

tur, iidemne ſint ἀνεψιοὶ καὶ ἀδελφιδοὶ, an vero diuerſo reſpectu ſic appellentur. Exempli gratia.

Peleus	πάππος	Telamon	Auus
Achilles	υἱὸς	Aiax	Filius
Pyrrhus,	υἱδοῦς,	Euryſaces,	Nepos.
			Peleus

Peleus, Telamon, fratres ſunt; Achilles, Aiax, fratrum filii, atque iterum Pyrrhus et Euryſaces. Sed Aiax et Euryſaces ad Peleum relati ſuntne prior ἀνεψιὸς, ἢ ἀδελφιδοῦς; poſterior ἀνεψιάδης, ἢ ἀδελφιδοῦ υἱός; et quomodo Latine appellantur? Aiax nepos ex fratre, Euryſaces nepotis ex fratre filius, an habent ſingula nomina? Iam Achilles et Aiax, ſuntne ἀνεψιοὶ, an ἀδελφιδοῖ inter ſe appellandi? Latine quidem fratres patrueles dicuntur. Iam Euryſacis patruus eſt Achilles, πάτρως, ἢ πατράδελφος: magnus patruus Peleus: ſed quomodo Graece dicitur? Aliudne habet nomen, quam πατραδέλφου πατήρ; Haec et ſimilia velim accuratius explicari a iuriſconſulto, qui idem et Graecae linguae peritus eſſet, et Graeca cum Latinis conciliare, et pro diuerſitate reſpectuum inter ſeſe comparare. Idque aut iam feciſſe, (Nondum enim eius ſcripta legendi otium habui) aut facturum eſſe virum clariſſimum et diſertiſſimum, Matthaeum Weſenbeccium, et ſpero, et opto. Vulgaria iſta ſunt, ἀδελφὸς ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος, ἀδελφὴ, frater, ſoror. ἀδελφιδοῦς, fratris aut ſororis filius. ἀδελφιδῆ, fratris aut ſororis filia. πάτρως, πατράδελφος, θεῖος πρὸς πατρὸς, patruus. μήτρως, μητράδελφος, θεῖος πρὸς μητρὸς, auunculus. πατραδέλφη, amita. μητραδέλφη, matertera. ἀνεψιὸς, conſobrinus, fratris vel ſororis meae filius, nepos ex fratre vel ſorore: ἀνεψιὸς πρὸς πατρὸς, patruelis, amitinus. (ſed de poſteriore dubito) ἀνεψιὸς πρὸς μητρὸς, conſobrinus. ἀδελφαὶ, ſorores. ἀδελφιδαῖ, filiae ſororum, conſo-

conſobrinae. *ἀδελφιδαῖ*, neptes ex ſororibus, vel ſobrinae. *ἀδελφοὶ*, fratres. *ἀδελφιδοῖ*, fratrum filii patrueles. *ἀνεψιοὶ*, nepotes e patruelibus, vel ſobrini. *ἀνεψιάδης*, ἢ *ἀνεψιαδοῦς*, filius vel patruelis, vel amitini, vel conſobrini. Sic *ἀνεψιάδη*, filia, etc. *ἀνεψιότης*, cognatio patruelium et conſobrinorum. Graeci Iurisconſulti *ἀνεψιὸν* vocant *ἐξάδελφον*, *ἐξανέψιον*, ἢ *δισανέψιον*, *τὸν ἀνεψιαδοῦν*: *ἀδελφὸν ἑτεροθαλῆ*, *τὸν μὴ ἐξ ἀμφοῖν γονέοιν*, *ἀλλ᾽ ἢ ὁμοπάτριον μόνον*, ἢ *ὁμομήτριον*. In Latinis appellationibus ſobrinorum et conſobrinorum non omnes conſentiunt. Donatus: Sobrini ſunt e duabus ſororibus, Conſobrini ex fratre et ſorore. Sed Cicero ſobrinos remotiores facit, cum 1. de Off. dicit, Conſobrinorum, ſobrinorumque coniunctiones. Franciſc. Hotomannus, ex iuriſconſultorum autoritate: Conſobrini (inquit) ſunt, qui quaeue aut e duabus ſororibus naſcuntur, vel ex auunculo aut matertera prognati, vel in genere *ἀνεψιοὶ*, quilibet fratrum aut ſororum liberi. Patrueles fratres et ſorores vel e duobus fratribus, vel e patruo. Patruus magnus, frater aui, patruus maximus, abaui frater. Sobrini proprie dicuntur ſororum fratrumque nepotes et neptes, et ſunt vltimi cognationum gradus. Sobrinus patris mei conſobrini filius et matris meae conſobrini filius. Sobrinus eſt nepos magni patrui. Proauunculus proauiae pater: promatertera, proauiae ſoror. Atauus, abauus, proauus, auus, pater, filius, nepos, pronepos, abnepos, atnepos, nota ſunt. Amitini inter ſe dicuntur, ex fratre et ſorore nati. hos Donatus appellat conſobrinos. Theſaurus Roberti Stephani ſic habet: Sobrini ſunt 1. ſororum filii, 2. ex fratribus, ſororibus, patruelibus, conſobrinis, amitinis, procreati et quicunque cognati.

1061. 4. *ἀνεψιὰν εἶναι ἐκ πατραδέλφων*, *Πολέμωνι τῷ πατρὶ Ἁγνίου*.] Quod alias dicit, *ἀνεψιὰν πρὸς πατρός*.

πατρός. πατράδελφος, patruus, θεῖος πρὸς πατρός. Heſychius. Quis huius Oenanthes pater fuerit, non exprimitur. Sed eſto Cleocritus Hagniae primi frater. Hagnia natus eſt Polemo, Cleocrito Oenanthe. Eſt ergo haec ſoror patruelis Polemonis: quorum πατράδελφοι fuerunt Hagnias et Cleocritus.

1061. 26. Καλλίστρατον ἀνεψιὸν εἶναι ἐκ πατραδέλφων Πολέμωνι τῷ πατρὶ Ἁγνίου καὶ Χαριδήμῳ.] Series haec eſt:

1. Hagnias,	1. Eubulides,	Stratius,	Fratres.
Polemo	Calliſtratus	Charidemus.	Patrueles.

Ex eodem ordine fuit et teſtis, ſiue Habronis, ſiue Cleocriti F. Patruelis et ipſe Polemonis.

pen. τὴν δὲ μητέρα τὴν ἑαυτοῦ, ἀνεψιοῦ παῖδα εἶναι Πολέμωνι.] Nata ergo vel ex Habrone, vel ex Cleocrito, patruelis Polemonis filia fuit.

1063. 21. κατὰ δὲ τὴν μητέρα τὴν ἑαυτοῦ Φυλομάχην, νομιζόμενον ἀνεψιὸν εἶναι Εὐβουλίδην Ἁγνίᾳ πρὸς πατρός.] Patruelem eſſe. Non opus eſt addere, a patre. Nec enim eſt ambiguum. Atqui et a patre Philagro eſt patruelis Hagniae. Ex vtroque ergo parente. Sed quomodo iſta conſentiunt, κατὰ τὴν μητέρα et πρὸς πατρός? Num quia Phylomache, ſoror Polemonis, patris Hagniae fuit, et non matris? Series haec eſt:

Polemon — Phylomache. Fratres.
Hagnias —— Eubulides. Ex fratre et ſorore nati: qui conſobrini erunt, Donato autore, non patrueles.

23. ἐκ τηθίδος γεγονότα Ἁγνίᾳ πρὸς πατρός.] Videtur τηθὶς aeque πρὸς πατρὸς, dici amita: πρὸς μητρὸς, matertera, vt θεῖος.

1058. 9. οὐδὲν ἐγένετο ἔκγονον, ὅ, τι ἐστὶν ἐν τῷ οἴκῳ τῷ τούτου.] Vtrum Ἁγνίου, an αὐτοῦ τοῦ Μακαρτάτου? Intelligo τοῦ Ἁγνίου. Nam quid ad Soſitheum alioqui attinet Macartati orbitas? καὶ τῷ Στρατίου.

1059. 11. *καὶ δι' ἃ πάντα.*] Lego *καὶ δὴ ἅπαντ' ἔπραττον κοινῇ.*

16. *ὡς ἐνίκησε τȣ͂ κλήρȣ.*] F. *τὸν κλῆρον.* Nec enim vllum aliud huius conſtructionis exemplum recordor. Nam paſſiue *νικᾶσθαι τῶν φίλων* aeque dici, ac *ἡττᾶσθαι τῶν ἐχθρῶν*, cum ſit eiusdem ſignificationis, non eſt mirum. Sed vt non dicitur *ἡττῶ τῶν ἐχθρῶν*, ſed *ἡττῶ τȣ̀ς ἐχθρȣ̀ς*, ſic etiam *νικῶ τὸν κλῆρον*: Nam obſeruaui ſaepe, ȣ diphthongum ſcribi pro ſyllaba *ον*, et e contrario. Ac nihilo durius eſt *ἐνίκησε τȣ̀ς ἀμφισβητȣ͂ντας, τὸν κλῆρον*, quam *ἐνίκησε τοὺς πολεμίȣς, τὴν μάχην.* Sin omnino placet *τȣ͂ κλήρȣ*, exponas licet *τȣ͂ κλήρȣ ἕνεκα, ἢ ὅσον πρὸς τὸν κλῆρον.*

1061. 12. *καὶ ἀκȣ́ειν τοῦ πατρὸς τοῦ ἑαυτῶν.*] Legendum *ἑαυτȣ͂*, quia praecedit *μαρτυρεῖ.*

19. *καὶ εἶναι αὐτὸν συγγενῆ Πολέμωνι.*] *τὸν πάππον Ἀρχίλοχον μᾶλλον, ἢ ἑαυτόν.*

vlt. *καὶ λέγειν τὴν μητέρα αὐτȣ͂ πρὸς αὐτὸν πολλάκις.* et p. 1062. 12. *καὶ ἔμελεν αὐτοῖς.*

1062. 14. *οἵτινες κατεχρῶντο.*] F. *κατεψεύδοντο.* Sed et hoc ferri poteſt.

24. *ἡ δὲ Φυλομάχη θυγάτηρ* lege.

1063. 16. *καὶ Καλλίστρατον τὸν πατέρα τῆς Σωσιθέȣ γυναικὸς.*] *τῆς Σωσιθέȣ μητρὸς* legendum eſſe, res ipſa oſtendit.

19. *καὶ εἶναι τοῖς τȣ́τȣ υἱέσι.*] *τίνος*; Praeceſſerunt enim multi. Lego: *τȣ́των, τῶν ἀδελφῶν τῶν τȣ͂ Βȣσέλȣ υἱιδῶν.*

1064. 1. *τȣ͂ Ἁγνίȣ Εὐβȣλίδῃ προσκλαίȣσα.*] F. *προσκληθεῖσα.*

2. *ἐκ πατραδέλφων ἀδελφὸν.*] Hoc fieri qui poteſt? lego *ἀνεψιὸν, ἢ ἀδελφιδȣ͂ν.*

1066. 1. *Ἀπολήξιδος θυγατρὸς Προσπαλτίου.*] Nomen proprium deeſt. Nam *Προσπάλτιος* eſt cognomen a municipio: vt poſtea dicet ipſe autor.

1066. 3.

1066. 3. ὁ δὲ Θεόπομπος τίνος ἦν πατήρ;] πατρὸς lege. Haec enim ſeries eſt: Macartatus, Theopompus, Charidemus, Stratius, Buſelus, adſcendendo.

16. Φιλάγρȣ, τȣ͂ ἀνεψιȣ͂ τȣ͂ Ἁγνίȣ.] De ſuperiore Hagnia verum hoc eſt. Fuit enim huius ex fratre Eubulide nepos Philager. Sed quia hic de poſteriore Hagnia agitur, lego τȣ͂ θείȣ, vt ratio propinquitatis poſtulat.

20. καὶ ἐνταῦθα ȣ̓δοτιȣ͂ν ἔνεϛι τὸ αὐτὸ (τῷ αὐτῷ) ὄνομα τῶν ἐν τῷ Στρατίȣ οἴκῳ ὄντων ἐκγόνων, ἀλλ' ȣ̓δὲ παραπλήσιον.] Non vacat mendi ſuſpicione hic locus. τὸ αὐτὸ et παραπλήσιον inter ſe conferuntur. Sed τὸ αὐτὸ τῶν ἐκγόνων pro τοῖς ἐκγόνοις rarum.

1067. 2. ἐὰν μὲν παῖδας καταλίπῃ θηλείας σὺν ταυτησί.] Sententia poſtulat addi: θηλείας, τȣ̀ς υἱȣ̀ς σὺν ταυτησί.

3. ἐὰν δὲ μή.] S. καταλίπῃ παῖδας θηλείας, τȣ́τȣς, τȣ̀ς υἱȣ̀ς.

6. ἐὰν δὲ μὴ ἀδελφοὶ ὦσιν, ἢ ἀδελφῶν παῖδες ἐξ αὐτῶν κατὰ ἑαυτὰ λαγχάνειν.] τίνες δ' οἱ λαγχάνοντες; pro ἐξ αὐτῶν aliquod aliud legendum cognationis nomen.

9. καὶ ἐὰν γένει ἀπωτέρω.] Sic Theopompus erit Eubulidi praeferendus. Nam cognatio cum Hagnia eſt a Phylomache, quamuis eiusdem familiae ſit.

10. μέχρι ἀνεψιαδῶν παίδων.] μέχρι παίδων, vsque ad liberos ſobrinorum.

Ibid. τȣ̀ς πρὸς μητρὸς τȣ͂ ἀνδρός.] F. τȣ̀ς πρὸς μητρὸς τȣ̀ς ἄνδρας κατὰ ταυτὰ κυρίȣς εἶναι.

13. μὴ εἶναι ἀγχιϛείαν μήτε ἱερῶν.] F. A. μήτε μετεῖναι ἱερῶν. Niſi forte iungendum ſit, μήθ' ἱερῶν ἀγχιϛείαν εἶναι. Ratione propinquitatis neque ſacra, neque profana, ad nothos pertineant.

18. τοῖς |μηδὲ παράπαν ȣ͂σιν.

27. ὅσαι εἰς τὸ θητικὸν τελȣ͂σι.] θῆτες ſunt mercenarii, paulo ſuperiores ſeruis. Itaque apud Platonem

nem Euthyphron exagitatur, *ὀ βȣλόμενος ὑπὲρ θητὸς ἀνδρὸς ἐπεξιέναι φόνȣ τῷ πατρί.* Hinc *θῆσσα τράπεζα* apud Euripidem, et verbum *θητεύω*, vnde *τηθεία.* Latine dici poſſunt, capite cenſi et proletarii.

1067. vlt. *ὁ μὲν πεντακοσιομέδιμνος.*] Hi ditiſſimi fuerunt, ſic dicti a quingentorum medimnorum frumenti annuo reditu. Phaenippus fuit *χιλιομέδιμνος*, absque vino.

1068. 2. *ὁ δὲ ζυγίτης.*] Lego *ζευγίτης*: quorum bini vnum equum ad bellum communi ſumtu praebuerunt. Tales videntur olim apud Germanos noſtros fuiſſe *die Halbritter.*

Ibid. *πρὸς οἷς αὐτῆς.*] Lego *πρὸς τοῖς αὐτῆς. οἷς* pro *τοῖς* ſaepe legitur, vel *πρὸς οἷς αὐτὴ ἔχει.*

3. *ἐὰν δὲ μὴ πλείȣς ὦσιν ἐν τῷ αὐτῷ γένει.*] *τὸ μὴ* abundat, ſcilicet *ἐγγύτατα γένȣς, ἢ συγγενεῖς.*

4. *πρὸς μέρος ἐπιδιδόναι.*] Vt, ſi 5. ſint *πεντακοσιομέδιμνοι*, ſinguli centenas drachmas numerent, vt dos 500. drachmarum compleatur.

6. *τῷ ἐν γένει* lego, addita praepoſitione.

Ibid. *ἀλλὰ τὸν ἐγγύτατα.*] Vtrum hoc refertur ad caeteras orbas puellas? an eſt repetitio: ne quod cognatis effugium pateat?

pen. *προσειπεῖν τῷ κτείναντι ἐν ἀγορᾷ ἐντὸς ἀνεψιότητος καὶ ἀνεψιȣ.*] F. *προειπεῖν τῷ κτείναντι ἐν ἀγορᾷ, τȣς ἐντὸς ἀνεψιότητος καὶ ἀνεψιȣς, συνδιώκειν δὲ καὶ ἀνεψιῶν παῖδας, καὶ γαμβρȣς, καὶ πενθερȣς. τὸ καὶ ἀνεψιȣς*, poſt, *καὶ γαμβρȣς*, ex ſuperuacuo videtur inculcatum, cum ante ſit poſitum. *ἐντὸς ἀνεψιότητος* autem intelligo eos, qui ſunt patruelibus aut conſobrinis propiores, vt parentes, filii, nepotes, fratres. *προειπεῖν ἐν ἀγορᾷ*, S. *δίκην, διώκειν φόνȣ*, ſi in foro aut publico loco fuerit deprehenſus. etſi fieri poteſt, vt antiqua formula fuerit. (*οἱ γὰρ φονικοὶ νόμοι τȣ Δράκοντος ἦσαν, παλαιȣ νομοθέτου*)

του) ἀντὶ τοῦ γράψασθαι φόνου. Quid enim, ſi homicida vitaret forum? proptereane ſcelus ſuum impune ferret?

1069. 3. *πάντας ἢ τὸν κωλύοντα κρατεῖν.*] Vtrum *πάντας συμφωνοῦντας κρατεῖν, τουτέστιν ἐξουσίαν ἔχειν τοῦ αἰδέσασθαι, ἢ τὸν κωλύοντα μόνον κρατεῖν, ὥστε τοὺς λοιποὺς μὴ αἰδέσασθαι τὸν φονέα;* An ſubintelligitur *μᾶλλον*, vt plurium vincar ſententia?

5. *γνῶσι δ' οἱ πεντήκοντα.*] Alibi fit mentio magiſtratus *τῶν τετταράκοντα.* At in argumento Androtioniae incertus fuiſſe Areopagitarum numerus traditur.

6. *καὶ εἴσῃ οἱ ἐφέται.*] Felicianus *εἴσωσι.* Ego malim *οἴσωσι, παρὰ τὸ φέρω, τὴν ψῆφον.*

Ibid. *οἱ ἐφέται.*] *οἱ δικάζοντες τὰς ἐφ' αἵματι κρίσεις.* Vide Suidam.

Ibid. *ἐσέσθων.*] *ἀντὶ τοῦ ἐσέσθωσαν*, vt *αἱρείσθων* v. 8. pro *αἱρείσθωσαν, κατὰ συγκοπήν.* et v. 9. *ἐνεχέσθων* pro *ἐνεχέσθωσαν. ἐσέσθων* autem ab *ἐσίεμαι* fieri puto, non ab *εἰμὶ, ἔσο, ἐσέσθω.*

7. *τούτους δ' οἱ πεντήκοντα καὶ εἷς* lege, vt et ſupra legendum videtur v. 5. *οἱ πεντήκοντα εἷς, καὶ οἴσωσιν οἱ ἐφέται.*

8. *καὶ οἱ πρότερον.*] *πρὸ τοῦ θεσμοῦ τούτου κτείναντες.*

15. *τοῖς τὰ χρήματ' ἔχουσι.*] *ἀντὶ τοῦ ἕξουσι, τοῖς κληρονόμοις.*

26. *τῶν τῆς θεοῦ.*] *τῆς Ἀθηνᾶς κατ' ἐξοχήν.*

1070. 18. *ἑτέρου πρότερος ἢ ὕστερον.*] M. *ὕστερος*, niſi etiam *πρότερον.* et v. 20. *τοὺς ἀνεψιοὺς ὄντας.* et v. 25. *ὅτι Σόλων σπουδάζει.*

1071. 8. *πλὴν ὅσαι ἐντὸς ἀνεψιαδῶν εἰσι.*] Intra ſobrinas, hoc eſt, intra patruelium et conſobrinorum liberos, incluſiue: vt et *αἱ ἀνεψιαδαῖ* ius habeant proſequendi funeris.

11. *οὗ ἂν ᾖ ὁ τετελευτηκώς.*] *ἀντὶ τοῦ ἐν ᾧ τόπῳ.*

1071. 13. μέχρι ἀνεψιότητος.] Supra ἀνεψιαδῶν dixit, vnde cum ἀνεψιαδότητα formare non poſſet, abuſus eſt vocabulo τῆς ἀνεψιότητος, vt eo, quod et ad ἀνεψιαδοῦς extendatur.

26. ἕως τὸ παράπαν.] F. ὥστε τὸ παράπαν.

1072. 5. καὶ ἐκ τῆς Ἀπολήξιδος, τοῦ Προσπαλτίου.] Et hic deeſt patris nomen, Ἀπολήξιδος τῆς τοῦ δεῖνα, τοῦ Προσπαλτίου.

14. ὅ, τι ἂν δρῶσιν. etc. ἐπὶ τὸ ἄμεινον εἴη.] Sunt et datiui plurales participiorum, non verba tertiae perſonae. ἔσαι μοι ἐπὶ τὸ ἄμεινον τοῦτο ποιοῦντι, τουτέστιν, ἄμεινον πράξω, ἐὰν τοῦτο ποιήσω.

19. καὶ ἀποπέμπειν Ἀμφιόνεσσι.] Fel. Ἀμφικτυόνεσσι. Quid vero illis negotii fuit cum expiationibus? Nec ſatis placet Ἀμφισσεῦσιν. Nam ad Delphos potius ea de re mittendum fuit.

24. καττὰ pro κατὰ τά. Sic ἀνὰ in ἀμ mutatur, ἀναβολὴ, ἀμβολή. Heſiodus:

αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄταισι παλαίει.

Differ opus: nunquam non conflictabere damnis.

Ibid. καττὰ πατρῷα.] Pro κατὰ τά. Supra v. 22. et poſt, v. 26. κατὰ τὰ πάτρια, quod magis probo.

25. ἥρω ἀρχηγέτα.] Atticus datiuus, pro ἥρωι.

Ibid. οὗ ἐπώνυμοί ἐστε.] Atqui decem fuerunt ἐπώνυμοι. Videtur ergo hoc oraculum ad certam tribum pertinere, in qua oſtentum viſum fuit.

26. καὶ τὰ πάτρια.] F. καὶ καττὰ, aut κατὰ πάτρια. Niſi coniungere placeat, καὶ τὰ πάτρια ἱκνούμενα τοῖς ἀποφθιμένοις ἀμεραιτελεῖν. τὰ ἐνικνούμενα, τὰ ὀφειλόμενα καὶ νομιζόμενα. Fel. habet ἐνιχνούμενα διὰ τοῦ χ, quod minus placet, cum fiat παρὰ τὸ ἴχνος. ἀμεραιτελεῖν, ἀντὶ τοῦ ἐν ταῖς καθηκούσαις ἡμέραις ποιεῖν, vt autor ipſe exponit. τοὺς προσήκοντας, τοὺς συγγενεῖς.

1072.

1072. 27. κατὰ τὰ ἀγημένα.] In hoc loco me et Lexica et Euſtathius et coniecturae deſtituunt. ἄγημαι, τὸ θαυμάζω, abhorret a ſententia: ἡγημένα item. κατὰ τὰ ἀγόμενα, ἢ κατὰ τὰ εἰρημένα, vereor, ne longius ſit petitum.

1073. 17. ἓν δὲ ὃ μιαρώτατον.] τὸ ὃ Fel. omittit. ſed ferri poteſt, ſi ſubintelligas verbum ἓν δὲ λέξω. Sed quid ſi ἓν δὲ τὸ μιαρώτατον. Saepe enim ὃ et τὸ permutantur.

1074. 20. δημόσιον ἢ δημοτικὸν ᾖ.] Alterum ad vrbana, alterum ad municipalia templa pertinet. Cum his coniungendum videtur, quod v. 22. ſequitur, ἢ ἐπὶ ἀποθανόντα δέῃ χρήσασθαι.

21. ἐξορύττῃ ἑαυτῷ χρῆσθαι.] εἰς ἰδίαν χρῆσιν.

Ibid. μέχρι δυεῖν ἐλαιῶν.] Binas quotannis effodere ad priuatum vſum videtur conceſſiſſe lex: et hoc poſitum ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τὰς δύω ἐλαίας, vt ſit ἀκυρολογία quaedam. Cur enim binarium numerum potius, quam alium, expreſſiſſet, ſi licere hoc noluiſſet?

24. τὸ δ᾽ ἐπιδέκατον.] Idem quod τὸ δέκατον.

27. πρὸς τοὺς ἄρχοντας, ὧν ἕκαστοι δικασταί εἰσι.] Non puto, legem loqui de Nouemuiris, (alioqui enim τὸ ὧν ἕκαστοι fruſtra adderetur) ſed in genere de quibusuis magiſtratibus.

1075. 1. ὁ τῷ δημοσίῳ γίνεται, τοῖς ταμίαις.] F. A. γίνεται· τὸ δ᾽ ἐπιδέκατον, aut τὸ δὲ λοιπὸν τοῖς ταμίαις. et mox, v. 2. ἐὰν δὲ μὴ ἐγγράφωσιν, ſcilicet οἱ ἄρχοντες.

3. ὀφειλόντων.] ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ὀφειλέτωσαν.

12. μηδ᾽ ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου.] M. μηδ᾽ ἐν τῷ αὐτοῦ χωρίῳ τῷ πατρῴῳ ταῦτα ποιεῖν. Nam ταῦτα ποιεῖν ἐκ durius videtur: et procliuis lapſus eſt, mutare ῳ in ου, et e contrario.

21. τὴν θυγατριδῆν.] Neptem ex filia. Sic fuit haec Buſeli proneptis.

1075. 22. Βϐσέλϐ δ᾽ υἱιδϐς.] Nepos ex filio. Buſelus, Eubulides, Calliſtratus.

23. τϐ ἀδελφιδϐ τϐ Ἅβρωνος.] Habron enim et Eubulides fratres fuerunt. Calliſtratus ergo Habronis ex fratre nepos.

1076. 4. καὶ γὰρ Μενεσθεὺς οἰκεῖος ἦν τῆς ἐμαυτϐ γυναικός.] Philagri filius ex ſecunda vxore: frater Eubulidis germanus: Phylomachae ſecundae patruus.

17. καὶ μὴ ἐάτω ὑβρίζειν.] S. τινὰ τὰς γυναῖκας.

19. κύριος δ᾽ ἔςω ἐπιβάλλειν κατὰ τὸ τέλος.] S. ζημίαν τῷ ὑβρίσαντι κατὰ τὴν ϐσίαν. etſi τὸ τέλος ſuſpectum eſt, nec placet κατὰ τὸ ἄγος, ἢ μῦσος. Puto etiam, definitam mulctam pecuniariam, quae extra iudicium infligi poſſit, a librario praetermiſſam.

20. προσκαλεσάμενος πρόπεμπτα.] Iudicio in quintum diem denunciato. πρόπεμπτα interpretantur et πεντημόριον et πρὸς έ ἡμέρας.

1077. 11. καὶ φάσκων προσήκειν πρὸς ἀνδρῶν.] Se gentilem ſeu agnatum eſſe Hagniae.

12. εἰσπεποίηκε τῷ πρὸς μητρὸς εἰς τϐς Προσπαλτίϐς.] F. εἰσπεποίηκε, τῷ θείῳ τῷ πρὸς μητρός. Atque adeo ne dubito quidem, quin ita legendum ſit.

14. τὸ τϐτϐ μέρος.] κατὰ τὸ ἑαυτϐ μέρος.

16. ὁ δὲ νόμος κελεύει.] φησὶ δ᾽ ὁ Μακάρτατος, ὅτι ὁ νόμος κελεύει.

24. ὥσπερ οἱ ἀρχαῖοι ἐνόμιζον.] εἰώθεσαν.

1078. pen. καὶ ἱκετεύειν αὐτϐς.] S. τϐς τετελευτηκότας, ὑμᾶς. Eſt enim εἰδωλοποιΐα quaedam.

1079. 15. καὶ τὰ ὑμῖν αὐτοῖς συμφέροντα.] Iniicit, vt coniicio, ſpem δεκασμϐ: niſi Stoice diſputare libeat, quod honeſtum ſit, idem etiam eſſe vtile.

IN AR-

IN ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSVS LEOCHAREM.

Pag. 1079. 7. ἐποίησε δὲ τȣ̃το ὁ Λεώςρατος.] M. ἐποίησε δὲ ταὐτὸ καὶ ὁ Λεώςρατος.

1080. 8. τὸ δὲ.] Lego τὸ μὲν ὅλον ἰσχυριζόμενος ποιήσει.

12. τὴν δὲ ποίησιν παραπλησίαν ȣ̃σαν.] F. πεπλασμένην ȣ̃σαν. Cuiuſmodi eſt et Eubulidea in ſuperiore oratione, in qua et illud mireris, cum Eubulides Hagnianam haereditatem complures annos tenuiſſe videatur, eam filiae eius germanae fuiſſe ereptam.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1080. pen. καὶ ὑπὲρ τȣ́των ψευδῆ διαμαρτυρίαν πρὸς τῷ ἄρχοντι ποιησάμενος.] Heſychius: Διαμαρτυρία δίκη τις ὁμοία τῇ παραγραφῇ, (non περιγραφῇ) ταύτῃ δ᾽ ἐναντία ἡ εὐθυδικία. Proprium Latinum nomen non occurrit: ſed Graecam vocem ſecutus, *teſtificationem* verti. Nam cum accuſator hic peteret Archiadae haereditatem, Leochares apud praetorem teſtificatur, eam nihil ad Ariſtodemum attinere. διαμαρτυρήσας, μὴ ἐπίδικον εἶναι τὸν κλῆρον τὸν Ἀρχιάδȣ.

1081. 1. ἐγγυτάτω γένȣς.] Proxime generi, ἐπιρῥηματικῶς. Notanda eſt peculiaris formula, τὸν νόμον τὰς ἀγχιςείας ἐγγυτάτω γένȣς ἀποδιδόναι.

20. ἅμα τῆς πενίας.] Inſolens. M. ἅμα τῇ πενίᾳ καὶ τῷ ἰδιώτης εἶναι. aut ἀπὸ τῆς πενίας: vt ſit ſententia: Pater meus (quid enim id diſſimulem, cuius vos conſcii eſtis vniuerſi?) ita in hoc iudicio verſatur, vt ei et paupertas et imperitia rerum manifeſta teſtimonia perhibeant, hoc eſt, omnem ſuſpicionem molitionis alicuius iniuſtae excludant. Sed quid ſi ἅμα τῷ πένης καὶ ἰδιώτης εἶναι;

1081. 24. ἀπορίας ἀνθρωπίνης.] F. ἀπράγμονος. quia ſequitur v. 25. καὶ ἀσχολίας τῆς ἐπὶ τὸ πραγματεύεσθαι.

26. ἡμερεύειν.] F. διημερεύειν, vt διανυκτερεύειν. Sic paulo poſt pro μαρτυρίας legendum διαμαρτυρίας: ne mirere τὴν διὰ in priore omiſſam.

1082. 24. καὶ ὅμως.] M. καὶ οὕτω συγχωροῦμεν.

26. ἐνισχυριζόμεθα.] F. ἐνὶ ἰσχυριζόμεθα.

1083. 12. τοῦ Κρίσεως.] Fel. Κρισοέως, alibi Κριτωέως.

1084. 1. τὸ μὲν ὅλον ἰσχυριζόμενοι ποιήσει lege, non ποιήσειν. Eſt enim datiuus a ποίησις.

16. θεῖος ἐκ πατραδέλφων.] θεῖος πρὸς πατρός.

20. καὶ πρὸς γυναικῶν οἰκεῖος lege, ἀπὸ κοινοῦ, ἐστὶ. et,

1085. 8. καὶ μὴ τὴν τοῦ διαμαρτυρήσαντος ἀπόνοιαν. et,

12. τετελευτηκότος (omiſſo δὲ) τοῦ εἰσποιηθέντος δήπου ἄπαιδος, non παιδός. et,

15. κομίσασθαι καὶ ὑμᾶς, ſcilicet τοὺς δικαστάς.

20. σχεδόν τι τῶν εἰρημένων.] F. προσδεῖσθαι ὑμᾶς (pro σχεδὸν) τούτων εἰρημένων. aut, ſi σχεδὸν retinere placet, (Neque vero temere a veſtigiis etiam deprauatae ſcripturae eſt recedendum) σχεδὸν τούτων εἰρημένων. et, v. 24. καὶ τῷ ἐμβεβατευκέναι.

1086. 3. ὡς πολλοστὸς προσήκων.] S. ὁ Λεωχάρης.

4. ὑπὲρ οὗ.] S. Λεωστράτου.

7. πάππος δὲ τουτοὶ.] τοῦ πατρὸς ἐμοῦ, τοῦ Ἀριστοδήμου.

18. εἰσποιεῖ αὐτὸν.] ἑαυτόν.

1087. 3. χρόνῳ δ' ὕστερον. τοῖς γάρ. ὁ γὰρ Λεωκράτης.] ἀνανταπόδοτον, ad exprimendum affectum ſoliciti hominis.

22. ἐμπεδοτροφούμενοι τῇ Ἀρχιάδου οἰκίᾳ.] ἔμπεδος, ὁ ἐν πέδῳ ἐστηριγμένος, ἰσχυρός. Videtur per αι ſcriben-

ſcribendum παιδοτροφεῖν, vt ἱπποτροφεῖν. Vt ſit ἐμπαιδοτροφέμενοι, idem, quod τρεφόμενοι ὡς παῖδες ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ἀρχιάδου.

1088. 3. καὶ μὴ τῷ τετελευτηκότι υἱὸν εἰσποιεῖν.] S. ἀξιοῦμεν, τὸν Λεωχάρην. Poſtulamus, ne Leochares alium adoptet in familiam Leocratis nepotis ſui defuncti. Archiadi ſe adoptat primum Leochares, deinde ſubſtituit filium Leoſtratum: hic Leocratem filium: cui defuncto alium filium ſurrogare ſtudet, Leocharem, defuncti Leocratis fratrem, primi Leocharis nepotem.

6. οὐκ ἂν ἀντελέγομεν.] Saepe hoc fit, vt in eiusdem ſyllabae repetitione prior perperam omittatur.

8. τοῖς ἐγγύτατα γένους.] idem quod ἐγγυτάτω, vt ſupra notatum eſt.

14. τὴν κατὰ τὸν νόμον.] Saepe genitiui plurales pro accuſatiuis ſingularibus tertiae declinationis ponuntur, et e contrario.

17. ἀνεψιαδοῖ.] Sobrini, ex fratris illius filia nati.

Archiades Fr. Medyllidis

|——*Filia.*

|——*Ariſtodemus, Archiadae neptis F.* id eſt, *ſobrinus.*

23. τῶν ἀνδρῶν τῶν ποιησαμένων.] Archiadae, et Leocratis patris: etſi mortuus ille, οὐχὶ μὲν ἐποιήσατο, ποιηθέντα δ' οὐκ ἐξέβαλεν.

1089. 2. τί σὺ ἐλαττοῖ, non σοι. ἐλαττοῦμαι, ἐλαττοῖ, ἐλαττοῦται.

23. καὶ εἰ λουτροφόρος.] Ferri poteſt, pro an. ſed quid ſi ὅτι, aut ἢ: etſi hae voculae omnes abeſſe poſſunt.

Ibid. λουτροφόρος.] παῖς ὑδρίαν ἔχων. Vide Suidam. Heſychius etiam ὑδρίαν, τὴν τοῖς παλαιοῖς

εἰς τὰ

εἰς τὰ λουτρὰ ἀπονεμομένην, exponit, quem ego ſecutus olim ſum.

1090. 11. καὶ τὸ μὲν ποιεῖν τι τῶν νομιζομένων ἐκώλυσεν.] Aut καὶ ὅτι ἐκώλυσεν, aut τὸ κωλῦσαι legendum. et v. 12. pro ὡς, ἴσως ἔχει λόγον. niſi ὡς pro οὕτως malis.

1091. 6. οἷός τ᾽ ἦν ἐγγράφειν.] ἐπεχείρει, ἐπειρᾶτο. Sic in Midiana, p. 542. 6. οἷός τ᾽ ἦν πείθειν τοὺς ἄρχοντας.

17. ᾤετο μηδὲν δεῖν αὐτὸν βιάζεσθαι· καὶ κρείττων ταῖς παρασκευαῖς τῶν ὑμετέρων νόμων γενέσθαι.] καὶ ᾤετο γενέσθαι, ἀντὶ τοῦ γενήσεσθαι. Nam ſi ἀπὸ κοινοῦ negationem (quae incluſa eſt in μηδὲν) repetas, καὶ οὐκ ᾤετο δεῖν γενέσθαι κρείττων, laus erit ea aduerſarii, et accuſatoris ſecum ipſa pugnabit oratio. Quid ſi legas? ἀλλὰ κρείττων.

1092. 2. ὅταν ἐξ ἑτέρου δήμου.] S. ἦ. Fel. rectius ὄντα ἐξ: quod vide vt mutatum ſit in ὅταν: ne vbique oſcitantiae librariorum credas.

10. καὶ ἡμᾶς ἀντεγράψατο.] F. A. καὶ πρὸς ἡμᾶς.

25. πρὶν τοῦ δήμου τὴν δοκιμασίαν γενέσθαι.] πρὶν δοκιμάσαι, εἰ Ὀτρυνεύς ἐστιν ὁ Λεωχάρης.

1093. 8. τοῦ αὐτοῦ πατρὸς.] τοῦ Ἀρχιάδου.

1094. 3. ἔτι δὲ, ἐὰν ἐγχωρῇ τὸ ὕδωρ.] μὴ ἐπιλίπῃ ἡμᾶς, ἀντὶ τοῦ συγχωρῇ, καὶ μὴ μέλλωμεν.

12. κυρίως κατὰ τὸν θεσμόν.] τὸν νόμον τοῦ Σόλωνος. Nihil eſt, quod κατὰ τὴν θέσιν legas, per adoptionem.

14. ἐποιήσατο υἱόν.] At ſupra hoc negabas, cum Leocharem ſeſe ipſum intruſiſſe diceres: niſi ponatur τὸ ἐποιήσατο, ἀντὶ τοῦ εἰσεποιήθη αὐτῷ οὐ κωλύσαντι, τετελευτηκότι γε.

1096. 12. μὴ τὸν αὐτὸν περὶ τοῦ αὐτοῦ.] τὸ περὶ τοῦ αὐτοῦ aut abundat, quia praecedit περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος, aut aliquid aliud ſubſtituendum.

1096.

1096. 13. ὅ, τε γὰρ οἶμαι Λεώςρατος.] Alterum huius loci membrum deeſt, cuiusmodi ſit καὶ ὁ Λεωχάρης ποιηθῆναι φάσκων, νῦν ἐγγέγραπται ὡς δημότης εἶναι. Lego aut ὡς δημότης ὢν, aut ἐγγέγραπται δημότης εἶναι.

20. πῶς ἂν εἰδείη τι τέτων;] σόφισμα. Scire potuit, patrem ſuum eſſe adoptatum, ſeque illi ſucceſſurum. Sed loquitur de aetate adoptionis. Cum enim Leochares ſit defuncti Leocratis quaſi poſthumus, infans vtique habendus erit.

21. ἔπειτ', εἰ μὲν αὐτὸν διεμεμαρτυρήκει.] S. υἱὸν εἶναι Ἀρχιάδη.

Ibid. εἶχεν ἂν λόγον αὐτὸ τὸ πρᾶγμα.] Videntur verba et diſtinctiones transpoſitae. Quid ergo, ſi ſic? εἶχεν ἂν λόγον, S. τὸ πραχθέν. αὐτὸ μὲν γὰρ τὸ πρᾶγμα, ἀδίκως ἂν ἐνέγραψεν· οὐδὲν δ' ἧττον. τὸ πρᾶγμα intellige τὴν εἰσποίησιν.

1097. 2. ὁ δέ γε νόμος ἀκοὴν τῶν τετελευτηκότων κωλύει διαμαρτυρεῖν ζῶντος τῦ πατρὸς τὰ ὑπ' ἐκείνε πραχθέντα.] Corruptus haud dubie locus. μαρτυρεῖν ἀκοὴν τετελευτηκότος, ἢ ὑπερορίε ὄντος, licuit, vt ex multis noſtri autoris locis conſtat. Quid ergo, ſi legas? ὁ δέ γε νόμος ἀκοὴν κωλύει μαρτυρεῖν ζῶντος τῦ πατρὸς, ἀλλὰ τὰ ὑπὸ τῶν τετελευτηκότων πραχθέντα. etſi hoc abundare videtur, et e mutilato ſcholio irrepſiſſe.

4. ἐπεὶ κἀκεῖνο διὰ τί ποτε.] τὸ κἀκεῖνο abundat.

17. ὑπὲρ ὧν γε διαμαρτυρῆσαι οὐκ ἐτόλμησεν.] Nam Leocharem filium teſtificationi inſcripſit.

1098. 4. ἐπὶ τὸ τῶν διαμαρτυρέντων μέρος.] F. κατὰ τὸ. etſi vtraque praepoſitio abeſſe poſſet.

10. καὶ μηδέποτε τυγχάνειν αὐτὲς ἀγωνιζομένες παρ' ὑμῖν.] ἀντὶ τῦ ἀγωνίζεσθαι. Sed quid ſi ἐπιτυγχάνειν, τετέςι κρατεῖν καὶ κατορθεῖν, neque vnquam pro illis ferendam ſententiam.

1098. 14. *καὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων λόγων.*] Scriptas orationes appellat, opinor, leges et teſtimonia in tabellas relata. Niſi forte legendum cenſeas *καὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων νόμων καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων λόγων*, aut *τὰ γεγραμμένα* referas ad ipſam *διαμαρτυρίαν* et accuſationem.

22. *καὶ τῆς ποιήσεως, ἣν ἐκεῖνος ἐποιήσατο, τῶν μὲν.*] V. A. *ἐποιήσατο, ἀκύρε γενομένης, τῶν μὲν*, aut aliquid ſimile.

25. *ἀξιᾶμεν κληρονομεῖν τῆς ὑπ' Ἀρχιάδε καταλειφθείσης* coniunge. *τὸ δὲ* videtur abundare: niſi in ſuperiore membro legas *ἐδεμίαν μὲν ἐσίαν*. Tum *τὸ κληρονομεῖν* abſolute accipias, erit ſubintelligendum aliquod commodum participium, cuiusmodi ſit, *ἀντιποιέμενοι.*

1100. 5. *τῶν μὴ πεποιημένων.*] *παθητικῶς*. et, v. 13. *ἐχ ἕτως ὡς περὶ τῶν ἰδίων κτημάτων.* et, v. 19. *ἢ τελευτήσαντας*, quia praecedit, *ἀλλὰ ζῶντας.*

IN ARGVMENTVM ORATIONIS I. CONTRA STEPHANVM TESTEM.

Stephanus hic videtur alius eſſe ab eo, qui in oratione contra Neaeram exagitatur.

1101. 1. *τῶν δικῶν τῶν τε πατρὸς Φορμίωνος.*] *τῶν διαθηκῶν τῶν τε πατρὸς, τὰ Φορμίωνος*, ſcilicet *ἀντίγραφα.*

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1103. 5. *καὶ παρεγράψατο τὴν διαθήκην.*] *τὴν δίκην* lege, permutatis vocibus.

vlt. *σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.*] Ergo recitatio teſtimoniorum non eſt computata in tempore habendae orationis.

1104.

1104. 4. *ἦ μὴν φησὶν.*] S. *ὁ Φορμίων.* Verbum hoc abeſſe poſſet.

6. *εἰς τὸν ἐχῖνον.*] *ἄγγος τι, εἰς ὃ τὰ γράμματα ἐτίθεντο τὰ πρὸς τὰς δίκας.* Suidas.

Ibid. *ἀνοίγειν τὰς διαθήκας.*] *προὐκαλεῖτο ἀνοίγειν*, aut ſubintelligendum *κελεύων*.

9. *εἶναι καὶ τὰ ἀντίγραφα τῶν διαθηκῶν τῶν Πασίωνος.*] Hanc clauſulam videtur commentus Apollodorus, vt anſam haberet exagitandi teſtes, a quibus caetera et vere et impune dici potuerunt.

12. *εἰ καὶ μηδὲν αἰσθάνεσθέ πω* lege.

23. *ἀντιγράφους ἐκείνων εἶθ᾽ ἡ διαθήκη γέγραπται.*] Clauſula haec quid ad rem faciat, non video, niſi forte legendum *ὅθ᾽* (pro *ὅτε*) *ἡ διαθήκη γέγραπται*: exemplum id ſcriptum fuiſſe tum, cum teſtamentum ſcriberetur.

1105. 10. *ἀλλ᾽ ἅττα τῶν μεμαρτυρημένων.*] *ἕτερα, ἢ τὰ μεμαρτυρημένα, οὐχὶ τὰ μεμαρτυρημένα, ἀλλ᾽ ἕτερα.*

14. *ὡς κατασκευάζουσιν.*] F. A. *ψευδῆ κατ᾽ ἐμοῦ.*

15. *ἠξίουν μαρτυρεῖν.*] S. *ὡς εἰσιν αἱ διαθῆκαι Πασίωνος.*

1106. 11. *πλὴν ἢ βαδίζειν.*] Fel. *πρὶν ἢ*, priusquam eo veniatur. Ego lego *πλεῖν, παρὰ τὸ πλέω. εἶναι πρόκλησιν πλεῖν, ὅπως ἂν πλέοι τις.*

23. *ἐπὶ τοῦτον εἶα.*] *ἐπὶ τοῦτον ἤια.* et, *ἐκεῖνος.*] *ἐκείνως μαρτυρεῖν.*

1107. 1. *ὡς ἂν μάλιστα οἱ δικασταὶ ταύτην τὴν διαθήκην ἐπίστευσαν τοῦ πατρὸς εἶναι· ἐγὼ δ᾽ ἀπεκλείσθην.*] Quia ſequitur *φωραθεῖεν*, puto legendum eodem modo, *πιστεύσειαν, ἀποκλεισθείην.*

13. *καὶ τὸ γραμματεῖον ἐμβαλεῖν.*] S. in Echinum, id eſt capſulam illam, in qua acta conſeruabantur. Sed vtrum: et tabulas in echinum coniiceret, an: ſe conieciſſe tabulas in echinum? Poteſt enim *τὸ*

ἐμβαλεῖν referri vel ad προσμαρτυρῆσαι, vel ad εἶναι δὲ καὶ.

1107. 22. εἴ τινές εἰσι διαθῆκαι.] An aliquod ſit Paſionis teſtamentum? F. αἵτινες, quodnam ſit Paſionis teſtamentum? et v. 23. ἢ μὴν φήμ' ἐγώ.

1108. 2. οὔτε γὰρ νῦν μοι πρὸς ἐκεῖνόν ἐστιν.] F. πρὸς ἐκεῖνον οὐδέν ἐστιν, οὔτε.

16. ὡς γέγραπταί τις ἀνεξετάσας.] F. ὡς γέγραπται, pro ὅντινα τρόπον γέγραπται ἡ διαθήκη, τὶς ἂν ἐξετάσας τὴν μαρτυρίαν, γνοίη, vt ſit τὶς ἐξετάσας τὴν μαρτυρίαν, γνοίη ἄν.

1109. pen. ὥσπερ υἱέων γράφοντος.] F. ὡς ὑπὲρ υἱέων, ac potius, πατρὸς ὑπὲρ υἱέων.

1110. 1. ἣν οὗτοι πρὸ τῆς κλήσεως.] F. πρὸ τῆς λύσεως, τῆς ἀνοίξεως. Antequam ſolueretur, aut aperiretur. aut, πρὸ τῆς λήξεως, ante rem in iudicium delatam.

8. καὶ τἆλλα, ἃ φησιν ὅσα ἐστὶν.] F. καὶ τἆλλα φησὶν ὅσα ἐστὶ, etc. inquit, quaecunque ei domi ſunt, vt redundet articulus ἃ. Sin is recte additur, addenda videtur et negatio: καὶ τἆλλ', ἃ μή φησιν ὅσα ἐστὶ, etc. quae quanta ſint, non explicat.

15. φέρε δὴ δεῖξαι.] F. δείξω καὶ τὴν μίσθωσιν. Niſi ſcribam iubeat oſtendere, vt ſit δεῖξαι δειξάσθω προστακτικὸν, aut deſit verbum βούλομαι δεῖξαι. et v. 18. ὅτι πλάσμα ὅλη ἐστὶν ἡ διαθήκη.

27. ἵν', ὅσα ἐξελέγχοιτο ἔχων.] S. ὁ Φορμίων.

Ibid. κεκομίσθαι φαίη.] Vtrum ὁ Φορμίων. Se redegiſſe id, quod ſibi deberetur? An φαίη κεκομίσθαι Πασίωνα? cui Phormio ſatisfecerit, diſſoluto omni aere alieno.

1111. 9. χωρὶς τῆς καθ' ἡμέραν διοικήσεως.] ὥστε καὶ τὰ καθ' ἡμέραν διοικεῖν Φορμίωνα καὶ χορηγεῖν τἀναγκαῖα.

1113. 4. τί οὖν μαθόντες.] F. παθόντες.

1113. 13. ἀφαιρῶν ἑκάτερος τὸ μαρτυρεῖν, pro ἑκατέροις τῶ.

14. ὐδὲ καταλιπεῖν.] F. ὁ δὲ. et v. 16. ὁ δὲ τὰ τοιαῦτα. et v. 27. αὐτὸ ἑαυτῷ. et p. 1114. 25. ἁπλῶς αὐτὸς μεμαρτυρηκέναι. et p. 1115. 12. καὶ λόγον ὧν βȣ́λεται δώσει, non ἂν.

1115. 23. Στέφανος Μενεκλεὺς Ἀχαρνεῖ.] Στεφάνω Μενεκλέȣς Ἀχαρνεῖ ψευδομαρτυριῶν, S. εἴληχε δίκην.

Ibid. ἐμαρτύρησα τά.] F. ἐμαρτύρησα μαρτυρήσας τά.

1116. 1. ταῦτα ȣ̓́τως.] M. ταῦθ' ȣ̓́τος αὐτός.

10. οὓς ἂν οἷός τε ἦν.] F. εἴην.

20. ȣ̓̔ς προσῆκον ἦν ῥυσθῆναι.] Fel. ἦν τότε ῥηθῆναι. et p. 1117. 17. ȣ̓ γὰρ, ἂν ἕτερον δείξῃ.

1117. vlt. τȣ̀ς δὲ παῖδας τȣ̀ς ἐκείνης.] M. τȣ̀ς ἐκείνȣ, S. τȣ̃ Στεφάνȣ. et p. 1118. 11. Θεομνήστȣ. Sic enim contra Neaeram huius nepos appellatur.

1118. 19. ἀλλ' ȣ̓χ ȣ̔τοσί.] M. ȣ̔τωσὶ (ἐπιῤῥηματικῶς) Στέφανος ȣ̔τοσὶν ȣ̓κ ὤκνησεν.

1119. 7. πρὸς μαρτυρίαν τινὰ ἵνα ἐξορκώσαιμι, ἀναστάντος ἐμȣ̃.] Cum ego eiurandi cuiusdam teſtimonii cauſa ſurrexiſſem. Fortaſſe rectius fuerit: Cum ego, vt teſtem quendam iureiurando obſtringerem, ſurrexiſſem. Libet, quia iurisiurandi mentio hic fit, addere locum e Moſchopuli ſchedis, quem apud Demoſthenem toties lectum me reperiſſe non recordor: παρ' Ἀθηναίοις λίθος τις * ἰδίως, πρὸς ᾧ τȣ̀ς ὅρκους ἐποιȣ̃ντο. ὡς παρὰ Δημοσθένῃ· καὶ πρὸς τὴν λίθον ἄγοντες καὶ ἐξορκȣ̃ντες.

15. κακῶν ἀλλοτρίων κλέπτης.] τὸ κακῶν Felic. omittit. F. μαρτυριῶν ἀλλοτρίων, vel ὑπὲρ ἀλλοτρίων.

16. ποιῆσαι τȣ̃τον ἄλλο τȣ.] F. ἕνεχ' ἑαυτȣ̃, vel ποιῆσαι ὀκνεῖν. Locus vtique deprauatus eſt, et coniecturae parum firmae.

1119. 24. *ἢ μαρτυρεῖτε, ἢ ἐξομόσαθε.*] Vtrum illud, *μαρτυρῦσι φίλοι εἶναι*, praeſcriptum eſt ab Apollodoro teſtibus, conceptis verbis recitandum? an Demoſthenes, incertus, vtrum facturi eſſent teſtes, clientem ad vtrumque inſtruxit? Simile commentum eſt et in oratione contra Timarchum, vbi recitatur Hegeſandri teſtimonium, qui mox eiusdem detrectati accuſatur. Sunt iſta *ϛρατηγήματα, μᾶλλον δὲ πονηρεύματα ῥητορικά.*

26. *ἔμελλον ποιήσειν, προθύμως ἐξομεῖσθαι.*] F. A. *καὶ προθύμως*. aut, *ἔμελλον ποιήσειν προθύμως*. vt *τὸ ἐξομεῖσθαι* ſit ſcholion, quo declaretur *τὸ ποιήσειν*: aut *τὸ προθύμως ἐξομεῖσθαι* accedat *κατ᾽ ἐπεξήγησιν*.

1120. 11. *ἕνεκα τῷ φεύγειν* legendum, *διὰ τὸ φεύγειν*. et p. 1121. 11. *μηδ᾽ ἄλλο μηδὲν σκοπεῖ.*

1121. 15. *ἐπὶ τὸ τὴν πόλιν φεύγειν.*] *τὰς εἰς τὴν πόλιν λειτεργίας.*

1122. 9. *ἐὰν κολάζητε.* et v. 10. *ἃ πέπλασαι.* et v. 16. *καὶ λελογίσθαι.* et v. 19. *καὶ ἐπαγγείλειεν*, vt in *παραπρεσβείᾳ· τί δὴ μόνος ἐδὲν ἐπαγγέλλεται.*

10. *τοῖς μετ᾽ εὐπορίας πονηροῖς.*] *ἐκ περιεσίας, τοῖς εὐποροῦσι καὶ πονηροῖς.*

26. *τίνι συμβέβλησαί πω;*] Non *περὶ τῶν συμβολαίων*, ſed *περὶ τῶν συμβόλων καὶ ἐράνων* haec accipio. et ibid. *ἐδένα ἂν ἔχοις εἰπεῖν.* et v. vlt. *τὸν σαυτῦ θεῖον.* et p. 1123. 1. *τὴν σαυτῦ πενθερὰν ταῦτα.* et v. 13. *ὅτι τῦτον, ὅτε.*

1124. 9. *καὶ συνέβη τι παθεῖν, οἷα πολλὰ, (S. ἐϛὶ τὰ ἀνθρώπινα.) ἐμοί.*] Noli coniungere *οἷα πολλὰ ἐμοὶ*, ſcilicet *συνέβη*.

11. *τῶν ἐμῶν θυγατέρων ἐδικάζοντο.*] F. *ἐπεδικάζοντο*. Vnde *ἐπίδικοι, αἱ ἐπίκληροι.*

1125. 23. *ἄνωθεν ἐκ τῦ Ἀνακεἰῦ.*] *τὰ Ἀνάκεια, ἑορτὴ Κάϛορος καὶ Πολυδεύκῦς. τὸ δὲ Ἀνάκειον, τὸ ἱερόν.* Vnde coniectura eſt, Seruos veniſſe ad Caſtoris et Pol-

et Pollucis: vt ſententia ſit: A primo emtionis die fuit improbus et iniuſtus.

1126. 9. ἀδελφȣ̀ς τοῖς σεαυτȣ͂ δεσπόταις.

22. καὶ παρὰ Πασικλέȣς παραιτησάμενος. et v. 26. ἐρῶ καὶ μὴ σιωπήσομαι. aut fortaſſis, ἐρῶ, ἢ σιωπήσομαι; et 1127. 2. καὶ ὑποπεπτωκώς.

1128. 9. ἐὰν μεμαρτυρηκέναι.] F. τίς ȣ͂ν ἡ παρὰ τοῖς ἄρχȣσιν ἀντιγραφή ἐστι; μεμαρτυρηκέναι, τὸν μὲν.

16. καὶ τȣ́τȣς τὰς ἄγαν κολακείας ἐπισχήσετε.] Aut τῆς ἄγαν, vt habet Felic. aut τȣ́των τάς.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS II. CONTRA STEPHANVM.

Pag. 1128. pen. καὶ ἕτερα προεισάγεται.] F. παρεισάγεται, aut προσεισάγεται.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1129. 18. τὰς διαθήκας μὴ ἔχων ἐπιδεῖξαι. et p. 1130. 1. διὰ μαρτυρίας.

1130. 12. ὃ παρεῖχεν Ἀμφίων.] Hoc rectius eſſe puto, quam Ἄμφις aut Ἀμφίας: etſi noſtra nihil refert.

27. τῶν δὴ ἀδυνάτων.] S. κελεύȣσιν οἱ νόμοι μαρτυρεῖν. ἀπὸ κοινȣ͂. et v. vlt. ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐπισκήψεως, παρὰ τὸ ἐπισκήπτομαι. et 1131. 2. ἐὰν μὲν ἀναδέχηται ὁ μαρτυρήσας. et v. 4. οἱ ἐκμαρτυρήσαντες τὴν μαρτυρίαν.

1132. 4. ὁ μαρτυρήσας αὐτȣ͂ τȣ́τȣ.] S. ἕνεκα.

6. ἔτι τοίνυν κἂν ἀπὸ τȣ͂ γραμματείȣ.

12. τȣ̀ς ἀπὸ ταὐτομάτȣ προσάντας.] F. παραστάντας, ἢ περιστάντας, ἐν μάλθῃ. et v. 14. ῥᾴδιον ἦ. et v. 25. καὶ ȣ̓κ ἄλλοις ἄλλȣς.

vlt. καὶ προσεπηλάκισε.] F. προσπροεπηλάκισε, παρὰ τὸ προσπροπηλακίζω. et ibid. κατεφρόνησε δ᾽ ἄν.

1133. 7. *ὅσοι μὴ ἐπεποίηντο.*] Puto negationem tollendam: *ὅσοι ἐπεποίηντο*, aut *ὅσοι μήν.* Sequitur: *ὥϛε μήτε ἀπειπεῖν, μήτ' ἐπιδικάσασθαι*: quorum prius et ad ciues et ad adoptiuos pertinere poteſt, poſterius ad orbas puellas. Poteſt etiam ſic exponi: *ὅσοι μὴ ἐπεποίηντο*, (ſcilicet *ἕτως*) *ὥϛε μήτ' ἀπειπεῖν*, etc. Quibus ius ciuitatis non ita datum fuit, vt nec abrogari, nec in controuerſiam vocari queat. In his legibus multum eſt obſcuritatis, tum propter vetuſtatem et deprauationem, tum ob calliditatem oratorum, qui eas et mutilare, et ſuo commodo quouis detorquere ſolent. Demoſthenes certe ex hac lege colligit, quia Paſio fuerit non *φύσει πολίτης*, ſed *ποιήσει*, factionem teſtamenti illi non fuiſſe: et contra Neaeram docet, populum nonnullis decretam ciuitatem abrogaſſe.

12. *ὑπὸ τέτων τε παρανόμων.*] F. *ἢ ὑπό τε τῶν παρανόμων.* et v. 13. *ὑπὸ δεσμε καταληφθεὶς*, *παρὰ τὸ καταλαμβάνω.* et v. 16. *ὡς δὲ παρεγένοντο.*

26. *φαρμακῶντα.*] *ὑπὸ φαρμάκων διαφθαρέντα τὴν διάνοιαν.* F. *φαρμακευθέντα.* Nam *τὸ φαρμακάω* non reperio.

1134. 1. *διαθήκας ἅς.*] Aut antiptoſis eſt, aut legendum *διαθῆκαι.*

3. *ἀκόλεθον εἶναι τῷ μὴ δόντι.*] *ὅπως ἂν ὁ μὴ δὲς, δῷ. καὶ τὰ λοιπά.*

Ibid. *τῷ τὴν τέχνην.*] *τῷ μὴ δόντι ἐξεσίαν ἐργάζεσθαι τὴν τέχνην ἐν ταὐτῷ ἡμῖν.*

4. *δεναι τέτῳ τὴν γυναῖκα τὴν ἑαυτε.*

6. *κοινωνὸν αὐτῷ.*] F. *αὐτόν.*

10. *ἐδὲν ἐδόκεν.*] F. *ἐδ' ἂν ἐδόκεν.* et p. 1135. 12. *αὐτὸν ἐζήτουν.*

1135. 4. *καὶ ἅμα ἡβήσῃ ἐπὶ διετές.*] *ἑκκαίδεκα ἐτῶν γένηται· τὸ γὰρ ἡβῆσαι μέχρι ιδ' ἐϛί· ἔφηβοι οἱ ὀκτωκαιδεκαετεῖς γενόμενοι ἐλέγοντο· καὶ ἔμενον μὲν ἐν τοῖς ἐφήβοις ἔτη β'· ἔπειτα δὲ εἰς τὸ ληξιαρχικὸν*

ἐγρά-

ἐγράφοντο γραμματεῖον. Suidas, vbi fortaſſis aut pro ὀκτωκαιδεκαετεῖς legendum ἑκκαιδεκαετεῖς, aut pro ἑκκαίδεκα, ὀκτωκαίδεκα. Demoſthenes certe videtur 17. anno tutores accuſaſſe, cum ſe a patre ſeptennem relictum, ſub tutela decem annos fuiſſe ſcribat. Etſi fieri poteſt, vt 18. expleto demum virili toga ſumta, actionem in tutores inſtituerit.

1135. 19. *πρὶν ὃ ἀποφαίνει.*] *πρὸ τοῦ χρόνου, ὃν ἀποφαίνει.* et, v. 24. *καὶ ξένων καὶ ἀστῶν. καὶ περὶ μὲν τῶν πολιτίδων.*

pen. *καὶ ἀνεπίδικον.*] *περὶ ἧς ἂν διαδικασία μὴ γένοιτο.*

1136. 1. *κληροῦν δὲ τὸν κλῆρον καὶ ἐπικλήρων.*] F. *ἐπιδικάζεσθαι*, vel *λαγχάνειν δὲ τῶν κλήρων καὶ ἐπικλήρων.*

2. *πλὴν τοῦ Σκιῤῥοφοριῶνος.*] An quia menſe Maio nubere malae dicuntur?

Ibid. *ἀνεπίδικον δὲ* lege. et, v. 6. *εἰ μὲν ὡς ὑπὲρ ἀστῆς.* et, v. 7. *εἰ δὲ, ὡς ὑπὲρ ξένης.*

8. *πείσαντα ὑμῶν τοὺς λαχόντας.*] et *ὑμῶν*, et *ἡμῶν* videtur abundare.

1137. 1. *ἐάν τις συνίστηται.*] Quaſi eſſet *βαρύτονον συνίστομαι, ἀντὶ τοῦ συνιστᾶται*, ſicut *ἐὰν ἐπίστωμαι, ἐπίστηται.*

Ibid. *ἢ συνδικάζῃ.*] *συνδικάζεσθαι* eſt patrocinari, *τὸ συνδικεῖν.* Sed *συνδεκάζειν* per *ε* eſt aliud. *τὸ δικάζω* et *δεκάζω* inſcitia librariorum ſaepe permutantur.

3. *χρήματα διδοῦσῃ.*] F. *διδοῦσαν.* Tu lege *διδοὺς ἢ δεχόμενος.* et v. 18. *ὅτι διαθήκης οὐδεὶς πώποτε.*

IN ARGVMENTVM ORATIONIS CONTRA EVERGVM.

Pag. 1138. 13. *ἐνέτειναν ἀλλήλοις καὶ αἰκίας.*] Quid ſi ita legas? *ἀλλήλοις ἐνέτειναν πληγὰς, καὶ κατ᾽ ἀλλή-*

λων δίκας ἀπήνεγκαν αἰκίας· ἑκάτερος. et, v. pen. *οὐκ ἐδέξατο,* S. *ὁ διώκων.*

IN IPSAM ORATIONEM.

Multas habet haec oratio moleſtas repetitiones (quoties enim *τὸ μαρτυρεῖν*, *τὸ προκαλεῖσθαι*, *τὸ ὀφείλειν τὰ σκεύη*, et *παραδιδόναι*, et *παραλαμβάνειν*, et id genus alia ſexcenta, quae nec omittere, nec commode vertere aut mutare licet, occurrunt?) et genus orationis vagum atque laxum, *καὶ ὕπτιον*, vt Graeci vocant, *καὶ ἀναβεβλημένον*, et (vt mihi quidem videtur) minime Demoſthenicum eſt, ac potius moleſtum et inamoenum. Quare a lectoribus impetratum hoc velim, vt meam interpretationem cum autore conferentes iudicium faciant. Ita enim ſpes eſt, eos fore mihi aequiores. *δεῖ γὰρ τὸν ἑρμηνευτὴν ἀκολουθεῖν τῷ ἡγουμένῳ· ὁ δὲ κακῶς ἡγούμενος οὐκ ἂν τὸ καλῶς ἕπεσθαι ἐμποιήσειε.* Praeterea, quot loca hic aut corrupta aut ſuſpecta ſint, annotationes meae docebunt.

1139. 13. *ἵνα μὴ διὰ τὸ πλῆθος.*] S. *τῶν χρημάτων.* Sed quia praecedit *ἐλάττω*, fortaſſe rectius legetur *μέγεθος*, etſi is comparatiuus etiam ad numerum refertur, vt *τῶν χιλίων οὐκ ἐλάττους*, non pauciores 1000.

1140. 7. *εἰ μὴ ἀγνῶτες.*] Lege *οἱ μή.*

11. *καὶ οὐκ ἄλλους με δεῖ.*] M. *δεῖν*, vt pendeat a *δοκοῦσιν*, vt et *τὸ ἐξελέγχειν.*

12. *ἐξὸν γὰρ ἦν.*] Fel. *ἐξὸν γὰρ νῦν* rectius. Sed etiam legi poſſit, *ἐξ ὧν*, vel *ἐξ οὗ γὰρ ἦν αὐτοὺς*, etc. *οὐκ ἠθελήκασι.*

17. *Πυθοδώρῳ ἐκ Κηδῶν.*] *Κηδαί*, [*ἢ Κηδαί*], municipii nomen eſſe puto.

26. *ἐμὲ δ' οὐκ ἐθέλειν.*] S. *ἀναβάλλεσθαι.*

1141. 7. *περὶ τῆς αἰκίας* lege, non *οἰκίας.*

1141. 8. *τȣτο γάρ ἐςιν ἡ αἰκία.*] Hoc enim ſibi vult verberationis verbum. hanc interpretationem, vt ſuperuacaneam, deleui. quaſi vero iudicibus commentario eſſet opus.

15. *παραδόντος τὸ σῶμα.*] S. *τȣ̃ Θεοφήμȣ.* Sed rectius *παραδόντας*, vt referatur ad *μάρτυρας.*

27. *καταχρώμενος.*] F. A. *ἔλεξεν*, aut *εἶπε.*

1142. 9. *καὶ ὅτε ἐξέτεινον αὐτοῖς.*] *ἐκτείνω*, extendo. *ἐκτίνω*, perſoluo, luo. legendum per *ι.* *ἐξέτινον*, S. *τὴν καταδίκην.*

11. *καὶ τȣ́των ȣ̓ προσποιȣμένων.*] *προσποιεῖσθαι*, arrogare, ſimulare, prae ſe ferre, augere opes, aut adſciſcere clientelas, vt in Areopagitico Iſocratis. Horum nihil huc quadrare videtur. Quid ergo, ſi *προσιεμένων* legas? cum horum nihil admitterent. Sunt in hac narratione *περίοδοι πολύκωλοι καὶ σχοινοτενεῖς*; quas imitari et mihi neceſſe fuit: quamuis minus bellam facere videantur orationem.

23. *μάρτυρας ἐποιήσατο* lege, S. *ὁ Θεόφημος.*

27. *τῶν δὲ τοιȣ́των προκλήσεων*, etc. *πολλοὶ προΐςανται.*] F. *τῶν δὲ τοιȣ́των προκλήσεων γιγνομένων πολλοὶ περιΐςανται.* *τὸ προΐςασθαι*, anteſtare, praeeſſe, non video quid hic loci habere poſſit.

1143. 4. *ὁ δὲ Θεόφημος κελεύοι.*] S. *μὲ ἀναβαλέσθαι.*

11. *νῦν δὲ σεαυτὸν μεμαρτύρηκας.*] F. *μεμαρτυρήκασι.* S. *οἱ μάρτυρες.*

22. *δι᾽ ἧς ἐξηπάτησας.*] *δι᾽ ἧς.* S. *γυναικός.* Sed quid, ſi *δι᾽ ὧν*, per quae? et *ἐξαπατήσας καὶ ψευδεῖς.*

1144. 17. *ὅτι ȣ̓ μόνον ἐμȣ̃ ἀδίκως κατεδικάσατο, τȣ̀ς δικαςὰς ἐξαπατήσας· ἀλλὰ καὶ τῆς βȣλῆς* lege. Verba enim tranſpoſita ſunt.

21. *ἀπίςȣς δὲ τὰς ἀρχάς.*] *ἀντὶ τȣ̃ ἐποίησεν ὑμᾶς ȣ̓ πιςεύειν τοῖς ἄρχȣσι.*

1145. 2. ἔτυχεν ἐκπλευσῶν τριηρῶν καὶ βοήθεια ἀποστελλομένη.] ὃ καὶ παρέλκειν δοκεῖ.

12. ἡ μὲν ἀρχὴ ἐπεκλήρωσε.] τὸ ἐπικληρῦν τὸν ἄρχοντα τοῖς χορηγοῖς τὺς αὐλητὰς eſt in Midiana, p. 519. 1. ψήφισμα vero non ἐπικληρῦσθαι, ſed ἐπικυρῦσθαι, καὶ ἐπιψηφίζεσθαι, καὶ χειροτονεῖσθαι dicitur. Cenſeo igitur legendum ἡ μὲν ἀρχὴ ἐπεκύρωσε.

17. καὶ προσέταττε τὺς ὀφείλοντας παραλαβεῖν τὰ σκεύη.] καὶ προσέταττε (S. τοῖς τριηράρχοις ὁ νόμος) παραλαβεῖν, ἀντὶ τῦ εἰσπράττειν τὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη.

19. ἠναγκάζετο πρὸς μέρος.] F. ἠνάγκαζε.

12. καὶ παρέδωκε τὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη τῇ πόλει. οἱ δὲ τῶν.] Videtur poſt πόλει addendum τοῖς τῶν νεωρίων ἐπιμεληταῖς. οἱ δὲ τῶν νεωρίων ἐπιμεληταί.

14. Τοῖς Τριηράρχοις.] S. παρέδωκαν τὺς ὀφείλοντας.

Ibid. τοῖς ἐκπλέυσι.] ἐναλλαγὴ χρόνυ, ἀντὶ τῦ τοῖς ἐκπλευσυμένοις.

17. τὺς ὀφείλοντας παραλαβεῖν τὰ σκεύη.] ἠνάγκαζεν ὁ νόμος τὺς τῶν νεωρίων ἐπιμελητὰς, καὶ τὺς τριηράρχυς παραλαβεῖν τὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη. Vide, ne te ἀμφιβολία decipiat.

24. γεγραμμένυς ὀφείλοντας.] ὅτι ὀφείλυσι.

1146. 3. παρεσκευάσαι.] παρεσκευάσμαι lege. et, v. 5. τότε δὲ κατά τε τὰ ψηφίσματα, non καὶ τὰ ψηφ.

1147. 6. οἱ κλήτορες.] Hos paulo ante v. 3. τὺς κλητεύσαντας dixit, appellantur etiam κλητῆρες.

18. ὐδαμῦ ἠντιδίκησεν.] Ergo non ſe defendit? an vero neminem alium in ius vocauit? quod eſt ἀπογράψασθαι διαδικασίαν πρός τινα.

19. ἤ τινά φησιν ἕτερον ἔχειν τὰ σκεύη.] Nec dicit, quenquam alium habere inſtrumenta.

1148. 2. ἀπαιτοίην, ἔμελλε φησὶν.] Lege ἔμελλε φήσειν; τυτέστιν ἔφησεν ἄν.

1148.

1148. 16. πρὸς Ἀφαρέα.] ἴσως τὸν Ἰσοκράτους πρόγονον, περὶ οὗ ὁ Πλούταρχος.

19. ἐξήλεγχεν αὐτόν.] M. ἐξήλεγχ᾽ ἂν αὐτόν.

vlt. ἀναγνώσεται τὰς μαρτυρίας.] S. ὁ γραμματεύς.

1149. 2. καὶ ἀκούων.] ἀκούων τῶν πεπλησιακότων τὸν Θεόφημον, οἷος (non οἷς) εἴη περὶ τὰ διάφορα, ἀντὶ τοῦ οἷος εἴη ὁ Θεόφημος περὶ τὰ συναλλάγματα.

10. ἢ βουλὴ ψηφίσματι.] διὰ ψηφίσματος. Ne lege ψήφισμά τι, διαιρέτως.

16. ἰδεῖν, ἔχων.] F. ἰδεῖν· καὶ ἔχων.

vlt. ἐξ αὐτῶν οὐ δύναμαι.] F. ἐξαιτῶν. Erratum ortum ex vnius vocalis immutatione, υ pro ι. et diuiſione ſyllabarum. Sic non multo poſt, p. 1151. 9. τὴν ἄνθρωπον οὐ δύναμαι παραλαβεῖν, πολλάκις ἐξαιτήσας.

1150. 5. περὶ ἀναγωγῆς εἴην.] M. περὶ ἀναγωγὴν, aut ἐπ᾽ ἀναγωγῆς.

13. τοὺς παραδιδόντας καὶ ὀφείλοντας.] Lego καὶ τοὺς ὀφείλοντας. et v. 23. καὶ ἐπεπυσμην, παρὰ τὸ πυνθάνομαι, non ἐπεπείσμην, παρὰ τὸ πείθομαι. Sic autem conſtrue: ἐπεπύσμην αὐτὸν, ὅτι οὐκ εἴη γεγαμηκὼς, ἀντὶ τοῦ ὅτι αὐτὸς οὐκ εἴη γεγαμηκώς. κατ᾽ ἀντίπτωσιν, ἢ ἐναλλαγήν τινα.

1151. 1. ταύτῃ δὲ τῇ μαρτυρίᾳ.] Mutilatus eſt hic locus, in quo exponendum fuit Euergi et Mneſibuli falſum teſtimonium.

11. ἣν αὐτοὶ ἔφασαν προκαλέσασθαι.] ἣν, S. παραλαβεῖν ἐμὲ, αὐτοὶ ἔφασαν τὸν Θεόφημον προκαλέσασθαι.

1152. 12. καὶ τὸ διάγραμμα τῶν σκευῶν ἀποδιδόντων.] ἀντὶ τοῦ τὴν ἀπογραφήν.

1153. 20. οὐδαμοῦ τὸ σῶμα παραδιδόντος. et v. 21. οὔτε τότε lego. et p. 1154. 9. ἐδεήθην αὐτοῦ. et v. 11. ὃ vel οὗ ἤμελλον. et v. 12. διὰ τάχους δεῖ. et v. 24. ὡς οὐδὲν ἂν νεωτερίσοντος.

1155. 3. *μαλακὰ πρόβατα.*] Molles oues, vtrum intonſas, an molli praeditas lana?

10. *ἐπὶ τὰς οἰκέτας ἦξαν.*] Vtrum *παρὰ τὸ ἄγω*, an *τὸ ἀΐσσω, ἤϊξαν, ἦξαν, καίτοι ποιητικώτερον τοῦτό γε.*

1156. 4. *μὴ περιϊδεῖν ἐνδεεῖς ὄντας.*] Qua ratione hic maſculinum plurale ponatur, cum ſententia poſtulet ſingulare foemininum, (de vna enim anicula vidua loquitur) *ἐνδεῆ οὖσαν*, me non intelligere fateor. Quod ſi quis dicat, homines neceſſarios in genere intelligendos, et longius petitum videbitur, et ſequitur ſtatim *τιτθὴν ἐμὴν γενομένην.*

15. *ἐν τῇ προικὶ τετιμημένα.*] F. *ἀποτετιμημένα*, vt alias.

17. *πλείονος ἄξια, ἢ κατεδικάσασθε.*] Hoc accuſatorum eſt: *τὸ καταδικάσαι*, iudicum.

21. *ἢ μετέλθῃ τις ὑμῶν αὐτῶν.*] F. *αὐτὸν*, S. *τὸν ἄνδρα μου.*

1157. 2. *ὕφαιμοι μὲν οἱ βραχίονες.*] Sanguine ſuffuſa.

3. *καὶ οἱ καρποὶ τῶν χειρῶν.*] Iuncturae manuum.

Ibid. *ἀποστρεφομένης τὼ χεῖρε.*] Cum illi manus diſtorquerentur.

5. *ἀμυχὰς ἐν τῷ τραχήλῳ.*] *παρὰ τὸ ἀμύσσω*, inciſuras, vellicatus.

6. *πελιὸν δὲ τὸ στῆθος.*] Lexica ſcribunt *πέλιος*, *προπαροξυτόνως*, *πελιδνὸς*, *ὀξυτόνως.*

1158. 14. *διὰ τὴν χρείαν κατηνέχθη.*] S. *τὰ σκεύη ἐκ τοῦ πύργου.*

pen. *εἰ μή τις αὐτὸν ἀφήσει.*] *ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ ἐγὼ ἀφήσω. ἐναλλαγὴ προσώπου.*

1159. 3. *ὑπερήμερον δ᾽ οὐκ ᾤμην δεῖν ἐμαυτὸν εἶναι.*] Vereor, ne accuſator hoc mentiatur. Nam ſi ad diem ſoluiſſet, malam cauſam haberet Theophemus, quouis dignus ſupplicio ob vim publicam.

1160. 8. *καὶ ὡς διὰ τὸ κυμβίον οὐκ ἀφιεῖσα.*] Aut *ὡς τὸ κυμβίον οὐκ ἀφιεῖσα*, aut *διὰ τὸ κυμβίον οὐκ ἀφεῖναι τελευτήσειεν.*

22. *οὐδὲ γὰρ ἐν τῷ νόμῳ ἐστί σοι.*] *οὐκ ἔννομόν ἐστιν, οὐκ ἔχεις πρόφασιν δικαίαν.*

24. *τούτων τὴν δίωξιν εἶναι.*] *τούτους ἐξουσίαν ἔχειν τοῦ διώκειν τοὺς φονέας.*

pen. *κἂν μὲν ἀποφύγῃς.*] F. *ἀποφύγῃ σε*, S. *ὁ Θεόφημος*, *ἢ ἀποφύγωσί σε*, vt etiam Euergus comprehendatur. et, ibid. *φθονηθήσῃ.*

1161. 3. *τοὺς τοῦ Δράκοντος ἐκ τῆς στήλης.*] *τοὺς τῇ στήλῃ ἐγγεγραμμένους.*

4. *μετὰ τῶν φίλων* lege.

11. *τούτων τὰς ἐπισκήψεις εἶναι.*] *τῶν μέχρις ἀνεψιαδῶν.*

16. *διομόσασθαι τὸν υἱόν.*] *εἰ διομῇ αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ καὶ τὰ παιδία*, anteceſſit p. 1160. 25. quaſi et illis iurandum fuiſſet: nunc ſolus paterfamilias ſe in illorum capita iurare noluiſſe affirmat.

17. *οὐκ ἂν ἐτόλμησα οὐδ' ἂν εἰ εὖ ᾔδειν* lege, pro *εἰ δ' ἄν.* et v. 20. *ἀκούσητέ μου.*

1162. 9. *με ποριοῦντα.*] *ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ μοῦ ποριοῦντος.*

12. *ἐπειδὴ δὲ ἐπείσθην, αὐτῷ κομίσασθαι τὴν δίκην.*] Suſpectus locus. Neque *ἐπείσθην* placet, neque *κομίσασθαι*, neque *δίκην.* Quid ſi legas: *ἐπειδὴ δ' ἠπείχθην αὐτῷ διαλύσασθαι τὴν καταδίκην.* Nam *τὸ κομίσασθαι* de eo fere dicitur, qui aliquid recipit, vt ſupra p. 1159. 13. *ἐκομίσαντο τὸ ἀργύριον παρ' ἐμοῦ.*

19. *εἰ μὴ πεποριςμένος ἦν.*] S. *ἐγώ.* Sin *πεποριςμένον*, S. *τὸ ἀργύριον.*

vlt. *καὶ ὡς ἡ ναῦς ἡ στρατηγίς.*] F. *ἡ ἐμή, στρατηγὶς κατεσκευάσθη.*

1163. 2. *ἔτι δὲ καὶ ἐκτίνειν.*] F. A. *βουλόμενος.*

1163. 3. *ἀλλὰ δεινὴ ἡ πλεονεξία τοῦ τρόπου, ὦ ἄ. δ. περὶ τὸ πλεῖον καὶ τὸ ἔλαττον.*] Videntur haec verba e ſcholio irrepſiſſe, vbi aliquis expoſuerit, *τὴν πλεονεξίαν καὶ μειονεξίαν παρὰ τὸ πλέον καὶ ἔλαττον ἔχειν* dici.

7. *ἣν ἐμαρτύρησαν ὡς οὐκ ἤθελε παραδιδόναι.*] Negatio abundat. F. *ὡς οὗτος ἤθελε.*

15. *εἰ δέ μοι ὀργισθῆτε.*] M. *ὠργίσθητε.* Refertur enim hoc ad exactionem armamentorum. et, v. pen. *ἀποχρῆν.*

IN ARGVMENTVM ORATIONIS IN OLYMPIODORVM.

Pag. 1164. 1. *ποικίλην ἔχει περιπέτειαν πραγμάτων.*] *μᾶλλόν γε πονηρίαν καὶ ἀδικίαν καὶ ψευδολογίαν.*

1165. 21. *καὶ πλείονας ἔχειν.*] F. *καὶ πλεῖον ἂν ἔχειν ἀργυρίου.*

1166. 3. *πρόφασιν εἶναι τὴν στρατείαν πεισθέντες.*] *ψευδῆ αἰτίαν, ἀλλὰ μὴ ἀληθῆ.*

Ibid. *ἀνεῖλον αὐτῶν τὴν διαδικασίαν.*] F. *αὐτοῦ τοῦ Ὀλυμπιοδώρου.*

7. *πάλιν δι' ἐκεῖνα.*] Lego *παλινδικίᾳ χρῆται.*

12. *καὶ λαβὼν ὅλον.*] Huic non fuit *πλέον ἥμισυ παντὸς*, ſed *ἡμίσεος πλέον ἦν ὅλον ἀνδρὶ φιλοῦντι τὸ κέρδος.*

18. *καὶ συγκεχωρηκέναι καὶ τοὺς λόγους εἰπεῖν.*] Vide, ne te amphibolia decipiat, *ὁ Καλλίστρατός φησι συγκεχωρηκέναι Ὀλυμπιοδώρῳ εἰπεῖν* (*ὅπως ἂν εἴποι ὁ Ὀλυμπιόδωρος*) *καὶ τοὺς λόγους, οὓς ἐβούλετο, καὶ παρασχέσθαι* (*ἵνα παράσχοιτο ὁ Ὀλ.*) *μάρτυρας ψευδεῖς.* Nam haec ad Olympiodori perſonam pertinere, non ad accuſatoris, ipſa docet oratio.

19. *καὶ μάρτυρας παρασχέσθαι ψευδεῖς.*] Huiusmodi fallaciis etiam Theopompum Hagnianam haeredita-

reditatem euiciſſe, ſupra cognouimus. Sed o miram impudentiam hominis, qui ſuam improbitatem confiteri non erubeſcat, et diſſolutionem iudicum, ſi talia ſcelera vlti non ſunt.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1169. 8. *καθ' ἡσυχίαν ἤδη.*] Vtrum per ſilentium, vt voluerint, multos eſſe controuerſiae conſcios? an tranquillis animis? an defuncti ſepulturae munere?

1170. 27. *καὶ τἀνδράποδα οἱ σακχυφάνται.*] *παρὰ τὸ ὑφαίνειν τοὺς σάκκους.* quae vox praeter Hebraeam, Graecam, Latinam, Germanicam linguam, etiam aliis nationibus communis me diu fruſtra exercuit, donec Oporinus hanc compoſitionis rationem me edocuit.

1171. 1. *φανερὸν ἐπὶ τῇ τραπέζῃ.*] F. *φανερὸν, ἢ ἐπὶ τῇ τραπέζῃ.* Nam quae Trapezitis dabantur, *ἀφανὴς οὐσία* fere dicitur.

14. *τὸ ἀργύριον οὗ ἦν.*] *ἐν ᾧ τόπῳ.*

1172. 27. *περὶ τοῦ ἰσομοιρεῖν ἁπάντων.*] *τὴν ἴσην ἑκάτερον μοῖραν λαμβάνειν.* In Iſocrate *τὰς πόλεις ἰσομοιρεῖν πρὸς ἀλλήλας.* M. *ἰσομοιρεῖν περὶ ἁπάντων.*

1174. 8. *ὑπομοθέντος δὲ τούτου.*] *ἡμῶν ὑπομοσαμένων ὑπὲρ αὐτοῦ.*

10. *ὕστερον ἡμῶν*] F. *ὕστεροι.*

1175. 4. *ἐπειδὴ δὲ μεστὸς ἐγένετο ἀγανακτῶν.*] *τὴν ἀγανάκτησιν ἐκκεχυκὼς ἦν, ἐπειδὴ ἐπαύσατο ἀγανακτῶν.*

14. *τοῦ ἡμικλήρου.*] Libanius *τοῦ ἡμικληρίου.* et mox ipſe autor.

26. *καὶ τὰς ἀμφισβητήσεις ἀντεγραψάμεθα.*] Controuerſias reſcripſimus, hoc eſt, in eos, qui haereditatem occuparunt, actiones inſtituimus.

27. *ὁ ἄρχων ἀνέκρινε πᾶσιν ἡμῖν.*] Suidas: *ἀνάκρισις, ἐξέτασις, ὑφ' ἑκάστης ἀρχῆς γινομένη πρὸ τῶν δικῶν,*

δικῶν, περὶ τῶν συντεινόντων εἰς τὸν ἀγῶνα. ἐξετάζουσι δὲ καὶ εἰ ὅλως εἰσάγειν χρὴ ταύτας. Varinus: *ἀνακρίνω, ἐξετάζω τὸ πραχθὲν, εἰ καλῶς ἢ κακῶς ἐπράχθη.* Propriam huius verbi interpretationem non reperio: interim inquirere, et inquiſitionem *ἀνάκρισιν* verto. Nam quaeſtionem conſtituere, aut exercere, videntur aliud ſignificare.

1177. 1. *παρὰ τοῦ ἑαυτοῦ ἀνθρώπου*] F. *ἀνδραπόδου.*

18. *οἱ μὲν ὅτι τὸ παράπαν.*] Cum *οἱ δὲ* non ſequatur, aut *ἀνανταπόδοτον* eſt, aut aliquid a librario praetermiſſum.

1178. 4. *ἃ δ' ἐγὼ ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς, ὅτι οὗτος ψεύδεται.*] Haec, *ὅτι οὗτος ψεύδεται*, videntur ſuperuacanea eſſe, et e ſcholio irrepſiſſe. Satis eſt *ἃ δ' ἐγὼ ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς ταῦτα πάνθ' ὑπόνοια*, etc.

14. *ὅτι εὐθὺς παραχρῆμα.*] *ἐκ παραλλήλου.*

16. *πάλιν λέγω*] F. A. *πάλιν τοίνυν λέγω.*

20. *ἐπειδὴ καὶ ἡ σή.*] S. *ἀμφισβήτησις διεγράφη, ἠφανίσθη, ἐξηλείφθη.*

1179. 7. *καὶ κατεχρήσατο.*] S. *ψιλῷ τῷ λόγῳ, ἀντὶ τοῦ κατεψεύσατο.*

1181. 1. *οὕτω πεφιλοσόφηκεν.*] *μᾶλλον δ' ἐσοφίστευσε, καὶ πεπανούργηκε, καὶ σεσυκοφάντηκεν. οὐχὶ γάρ τά γε τοιαῦτα τῶν φιλοσοφούντων.*

20. *ἐν τῷ τούτου λόγῳ, ἢ ἐν τῷ προτέρῳ, ἢ ἐν τῷ ὑστέρῳ.*] F. A. *ἐν τῷ τούτου λόγῳ, ἢ ἐν τῷ ἐμῷ, ἐν τῷ πρ.*

1182. 2. *διέφθαρται.*] S. *τὴν διάνοιαν.* Sed quomodo probat? Quia mauult amicae dare, quam affini. Cui ſi haereditatis ſemiſſem conceſſiſſet, et ſenſuum et mentis integritate floruiſſet. Haec ſunt praeclara cupidorum hominum iudicia.

IN AR-

IN ARGVMENTVM ORATIONIS IN TIMOTHEVM.

Pag. 1184. 4. ὅτι ἔλαβε, etc. ὀφείλων ἐγγεγράφθαι.] Lego, ἐγγέγραπται. Nam ſi λέγων ἐγγεγράφθαι coniungas, ὀφείλων locum non habebit. Sed legendum erit λέγων τὸν Τιμόθεον ὀφείλοντα ἐγγεγράφθαι.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1185. 23. ἀλλὰ καὶ εἴ τȣ ἄλλȣ δέοιτο πρὸς Τιμόθεον πρᾶξαι.] Sententia non eſt obſcura: ſed loquendi modus ſuſpectus.

1186. 9. τά τε ληφθέντα καὶ τὰ τεθέντα.] τά τ' ἀναλωθέντα malim: niſi pro τεθέντα legas, τὰ δοθέντα, quod participium paulo poſt ſequitur, v. 23. δοθέντος τοίνυν τȣ͂ ἀργυρίȣ τȣ́τȣ.

25. τὸν κελεύσαντα χρῆσθαι.] Lege χρῆσαι.

1187. 15. Ἀλκέτȣ καὶ Ἰάσωνος.] Alcetam, octauum Macedoniae regem, non puto intelligi hic poſſe, ſed alium quempiam, Epirotam fortaſſis, Tharrytae F. Arymbae patrem. Iaſon Theſſalus ſatis notus eſt e Xenophonte.

17. ἐν τοιαύταις δ' ὢν διαβολαῖς, καὶ ἀπορίᾳ χρημάτων πολλῇ· ἡ μὲν γάρ.] Eſt ἀνανταπόδοτον, aut ὑπέρβατον. Sequitur enim longiſſimo interuallo p. 1188. vlt. τότε ȣ͂ν ἀναγκαζόμενος, δανείζεται τὰς χιλίας δραχμάς.

1188. 7. et ſaepius. ἐν Καλαυρίᾳ lege per υ, non per β.

1190. 1. τȣ͂ μὲν γὰρ μαρτυρίαν με ἐμβαλέσθαι.] M. μὴ ἐμβαλέσθαι με, vtraque voce retenta.

2. παρεκρȣ́σατο.] S. ὁ Ἀντιφάνης.

Ibid. φάσκων ἀεί μοι μαρτυρήσειν εἰς τὴν κυρίαν ἀπόφανσιν.] Alias ἡ κυρία abſolute dici ſolet.

1190.

1190. 5. *τιθέντος δέ μου αὐτῷ τὴν δραχμήν.*] Fuit, vt apparet, ritus quidam accuſandi eius, qui teſtimonium dicere recuſaſſet.

24. *ἐν τῷ Μαιμακτηριῶνι μηνὶ ἐπ᾽ ἀςεῖϛ ἄρχοντος* lege, non *τῷ ἐπ᾽ ἀςεῖϛ.* et v. 27. *ἀπορϛμενος.*

27. *ἐν τῇ Ἱπποδαμείᾳ.*] Apparet, eſſe loci nomen, fortaſſis a domandis equis ſic appellati, vnde Equidomitorium verti. Hippodamiae plures fuerunt, ſed illa Oenomai Elaei filia, celeberrima, et fieri poteſt, vt locus de nomine mulieris alicuius ſit dictus, ſicut Academia ab Academo, ſeu Hecademo heroë. Legi fortaſſe queat *ἐν τῇ ἱπποδρομίᾳ*, etſi *ἱππόδρομος* potius dici ſolet. *τὰ Ἱπποδρόμια* ſunt ludi circenſes, quae et Equiria.

Ibid. *ἀπορϛμενος ὑποδέξασθαι* lege.

1193. 7. *ὁ αἰγιαλεύς.*] *παρὰ τὸν αἰγιαλόν.* vide Stephanum.

11. *λυκϛργεῖς.*] *εἴτε ὑπὸ Λυκίϛ τϛ Μύρωνος υἱϛ κατεσκευασμένας, εἴτε ἐν Λυκίᾳ, εἴτε ἐν Λυκείῳ εἰργασμένας.* Vide Suidam, qui *λυκιϛργεῖς* habet.

1196. 11. *παρὰ τϛ πατρὸς τϛ ἐμϛ ὥσπερ αὐτὸν συνέςησας.*] F. *ᾧπερ αὐτόν.*

12. *ἢ εἰδὼς*, etc. *ὅτε ἐξέπλεις ἢ οἴει.*] Lege *ὅτε ἐξέπλεις οἴει.* *τὸ ἢ* abundat, cum *τὸ οἴει* ad *εἰδὼς* referatur.

1197. pen. *ἐνεπισκήψασθαι ἐν τῇ ϛσίᾳ τῇ ἐκείνου ἐνοφειλόμενον αὐτῷ τϛτο τὸ ἀργύριον.*] Pollux lib. 8. *ἐνεπισκήψασθαι ἦν, ὁπότε τις ἐν τοῖς δημευθεῖσιν ἑαυτῷ τι ὀφείλεσθαι ἢ προσήκειν λέγει· καὶ τὸ πρᾶγμα ἐνεπίσκημμα ἐκαλεῖτο.*

1198. 11. *ὥςε μηδ᾽ ἐναντιϛσθαι. ὥςε τί ἄν ποτε.*] Lego *ἐναντιϛσθαι· τί ἄν*, omiſſo altero *ὥςε.*

14. *ἢ ϛκ ἐκ τῶν Ἀντιμάχου.*] Negatio abundare videtur, quia cohaeret *καταλιπεῖν μᾶλλον, ἢ κομίσασθαι.*

1199.

1199. 4. ἡ μισθοφορία.] In Olynth. μισθοφορὰν dicit.

24. τὸν ἀποςησάμενον τὸν χαλκόν.] τὸν ςαθμησάμενον.

1200. vlt. τῆς Αἰσχρίωνος.] F. τὴν, aut ὑπὲρ ἢ περὶ Αἰσχρίωνος, aut τȣ̃ Αἰσχρίωνος, vt iubeat Timotheus ipſum Aeſchrionem dicere teſtimonium vt ingenuum. Sequitur enim p. 1201. 6. καὶ ἐξελέγξας τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκότα τὸν Αἰσχρίωνα.

1201. 6. ἐπὶ τόνδε τῶν κακοτεχνιῶν ἔλθοιμι.] πότερον τὸν Αἰσχρίωνα, ἢ τὸν Τιμόθεον; hunc opinor, quia ſerui delicta luere cogebatur dominus.

1202. 23. ȣ̓κ ἔχων ὑποθεῖναι τὰ ἄξια.] τὰ κατ᾽ ἀξίαν τῶν δανεισμάτων.

1204. 26. τοῖς ἀνεσκευασμένοις, ἢ ἀνασκευασαμένοις τῶν τραπεζιτῶν.

1205. 10. τȣ̀ς ὀφείλοντας, ἅ μοι.] ταῦτα, ἅ μοι.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS CONTRA POLYCLEM.

Pag. 1205. 4. τȣ́τȣ δὲ, ὅτε ἦλθεν.] F. τότε δὲ.

6. τοσȣ́τȣ δὲ χρόνȣ ἐπιτριηραρχȣ̃ντος.] Sententia poſtulat: συντριήραρχον· τοσȣ́τȣ χρόνȣ ἐπιτριηραρχήσας ἀξιοῖ κομίσασθαι τὸ ἀνάλωμα παρὰ Πολυκλέȣς Ἀπολλόδωρος.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1207. 17. ὑπὸ Ἀλεξάνδρȣ.] Non vtique Philippi filio, (Nam hoc ratio temporum non ſinit) ſed aut Pheraeo, aut alio quopiam. Miltocythis fit mentio etiam in Ariſtocratea: et Cotyis filiis regnantibus, Philippus adhuc rerum potitus fuit.

25. περὶ ἔκπλȣν ὄντων.] περὶ τὴν ἀναγωγὴν ὄντων, ἀνάγεσθαι καὶ ἐκπλεῖν μελλόντων.

1207. vlt. ἐν τῷ δήμῳ αὐτῶν καὶ συναγ.] F. αὐτῶν τε (S. τῶν πρέσβεων) καὶ τῶν συναγορευόντων αὐτοῖς.

1208. 4. ἐπὶ τὸ χῶμα.] ὕψωμα γῆς. Eſt hic loci proprium nomen, ab ipſa re ſumtum, et, vt Libanius ait, οἰκοδόμημα ἐν τῷ λιμένι προβεβλημένον προσορμίσεως ἕνεκα. ἐπὶ τῷ χώματι καθέζεσθαι ſolitos fuiſſe trierarchos, qui ſe affici iniuriis putarent, ex oratione Cteſiphontea cognouimus.

6. καὶ ἀποφέρειν ναύτας.] τὸ ἀποδιδόναι καὶ κερδαίνειν. Videtur legendum eſſe ἀποφαίνειν, τὸ αἱρεῖσθαι καὶ καταλέγειν.

12. οὐκ ἀλλ' ἢ ὀλίγοι.] ἀντὶ τοῦ εἰ μή.

16. δωρεὰς καὶ προδόσεις.] δόσεις πρὸ τῆς προθεσμίας. Sic poſtea, p. 1217. 23. διεφθαρμένον πλήρωμα, καὶ εἰωθὸς ἀργύριον πολὺ προλαμβάνειν. Si προσδόσεις, προσθήκας τοῦ μισθοῦ.

26. τοὺς προεισοίσοντας τῶν τε δημοτῶν.] Vtrum τοὺς εἰσοίσοντας πρὸ τῶν δημοτῶν, an τοὺς δημότας τοὺς προεισοίσοντας?

27. καὶ τῶν ἐγκεκτημένων.] τῶν κεκτημένων ἀγροὺς, ἢ οἰκίας, ἐν οἷς δήμοις οὐ δημοτεύονται. vt ſi Apollodorus Piraeenſis (verbi cauſa) non in ſuo tantum municipio Piraeeo praedia habeat, ſed et in Paeanienſi et Cholargenſi.

1209. 4. καὶ οὐκ εἰσεπραξάμην, διὰ τὸ τότε μὲν ἀποδημεῖν, ὑπὲρ ὑμῶν τριηραρχῶν.] ὅτε ἐτριηράρχουν.

5. καταλαβεῖν.] διὰ τὸ καταλαβεῖν, ἀπὸ κοινοῦ.

10. καὶ τοὺς μισθοὺς.] καὶ ὅτι τοὺς μ. ἀπὸ κοινοῦ.

11. ταῖς ὑπηρεσίαις.] τοῖς ἐρέταις, ἢ κωπηλάταις. Sed quaerendum, cum ναύτας, ἐπιβάτας καὶ ὑπηρεσίας ſaepius coniungat, quid inter hos interſit? ἐπιβάται etiam a Liuio ſic appellantur, ſiue milites, ſiue vectores. ὑπηρεσίαι ſunt remiges, ναῦται caeteri, qui in naui curant. Cicero Catone: Qui in re gerenda verſari ſenectute negant, ſimiles ſunt, vt, ſi quis guber-

gubernatorem in nauigando nihil agere dicat, cum alii malos ſcandant, alii per foros curſent, alii ſentinam exhauriant, ille autem, clauum tenens, quietus ſedeat in puppi.

12. κατὰ μῆνα ἐδίδεν prima perſona lego.

1211. 2. οἱ μὲν εἰς τὴν ἤπειρον.] τὴν ὑπὸ τῷ Περσῶν βασιλεῖ χώραν ἔσαν, εἰς τὴν Ἀσίαν.

26. εἰσαγγελθέντων δὲ.] S. ἡμῶν, ἀντὶ τȣ̃ ἐπεὶ εἰσηγγέλθη ἡμῖν, aut ἀντὶ τȣ̃ εἰσαγγελθέντος. etſi legendum ſuſpicor accuſatiuo ſingulari, εἰσαγγελθὲν, vt δόξαν, συμβὰν, etc.

1212. 1. πεντεκαίδεκα δραχμὰς ἐπὶ τόκον.] F. πεντεκαίδεκα μνᾶς ἐπὶ τόκῳ, vt communis vſura intelligatur.

2. ναυτικὸν ἀνειλόμην ἐπ᾽ ὄγδοον.] ἐπόγδοον, Suidas ait. τὸ δεδανεισμένον, ὥστε τȣ̃ κεφαλαίȣ τὸ ὄγδοον μέρος δοθῆναι τῷ δανειστῇ, οἷον τριόβολον τȣ̃ τετραδράχμου.

4. ἀποδȣ̃ναι αὐτῷ καὶ τὲς τόκȣς.] F. A. ἀποδοῦναι αὐτῷ τό τε κεφάλαιον καὶ τὲς τόκȣς.

24. τῶν μετὰ ἀρκτȣ̃ρον.] F. μετὰ τὸν ἀρκτȣ̃ρον. et p. 1213. 26. ἔτι δὲ συνέβη.

1214. 17. Δεινίαν τὸν κηδεστὴν ἐμὸν.] Socerum hunc fuiſſe opinor Apollodori, cuius filius, Theomneſtus, Apollodori filiam vxorem duxit, vt eſt in oratione contra Neaeram. κηδεστὴς, inquit Suidas, ὁ κατ᾽ ἐπιγαμβρείαν οἰκεῖος, ἢ πενθερὸς· ȣ̓ μόνον δὲ ὁ διδοὺς, ἀλλὰ καὶ ὁ λαμβάνων.

20. πολλῶν ὄντων καθ᾽ ἑκάστην.] F. A. ὅσα καθ᾽ ἑκάστην, etc. ἀνηλίσκετο. Alioqui conſtructio non conſtat.

1215. 10. ἄρτι μῦς πίττης γεύεται.] Vide Chiliadas Eraſmi.

11. ἐβȣ́λετο γὰρ Ἀθηναῖος εἶναι.] S. ὁ Ἀπολλόδωρος, vt ſint verba Polyclis. Atqui Paſio pater eius

Ppp 2 iam

iam ante factus fuerat Athenienſis. Quod ſi ἀστεῖος legas, interpretabere: Facetus enim eſſe voluit, S. Polycles, vt Apollodori verba ſint.

1215. 13. Πυθόδωρος ὅ, τε Ἀχαρνεύς.] F. ὅ, τε Πυθόδωρος Ἀχαρνεὺς. et v. 20. ἵνα μοι λύσωνται, non, ἵνα μή. et p. 1216. 8. καὶ ἐκέλευον αὐτὸν. et v. 17. καὶ ὅ, τι ποιοῦντων, articulo compoſito, S. ἡμῶν τῶν περὶ τὴν τριήρη.

1216. 20. ἔτι δὲ καὶ πίστιν αὐτῷ ἐπιθεὶς.] ὅρκον ὀμόσας.

1217. 18. τοσοῦτον ὑπερπέπαικας τῷ πλούτῳ.] ὑπερβέβληκας, ὥστε τὰ χρήματ᾽ ἐν παιδιᾶς μέρει προΐεσθαι.

22. πλήρωμα διεφθαρμένον.] Hoc genus eſt, ſequitur ſpecies v. 25. τρυφῶντας ἐπιβάτας καὶ ὑπειρεσίαν. Suidas ὑπειρετικὸν ſcribit per ει in ſecunda, vnde et ὑπειρέσιον et ὑπειρεσία eodem modo ſcribendum. ὑπηρέτης, et ὑπηρετῶ, et ὑπηρεσία, et ὑπηρετητικὰ πνεύματα, recte η in ſecunda habent.

1218. 24. οὔτε τἀναλώματα lege, addito articulo.

1219. 13. ἀπεκρίνατό μοι, ὅτι μύθους λέγοιμι.] παροιμιῶδες.

pen. ὕστερον δὲ παρὰ Φρασικλείδου ἐλθόντος.] Sententia et conſtructio poſtulare videtur: ὕστερον δ᾽ οἱ περὶ Φρασικλείδην ἐλθόντες, hoc eſt, ὁ Φρασικλείδης ἐλθών.

1220. 12. οὔτε γὰρ τῷ τριηραρχήματι.] τοῖς σκεύεσιν, vt opinor. Sequuntur enim v. 13. ἐπιβάται καὶ ὑπηρεσίαι.

14. οὐδεὶς γὰρ αὐτῷ παραμενεῖ, futuro tempore, poſtulat ſententia. et v. pen. ὑπειρετικὸν εἰς Θάσον ἄγον ἄνδρα.

1221. 6. ὁ Ἐξωνεὺς.] Alias per αι, Αἰξωνεύς.

1222. 4. τὸν ὑποδεχόμενον τοὺς φεύγοντας.] F. A. καὶ τοὺς φεύγοντας.

1223.

1223. 8. ὅτε ἂν ἐπισιτίσαντο.] γενικὴ, τιμῆς σημαντική.

24. ὑποθέμενον τὰ σκεύη τῆς νεὼς.] ὑποθήκην λαβόντα.

pen. ὅτι ἐδ' ἀκαρῆ δανείσοι.] παροιμιῶδες.

1224. 10. διότι ἐκ ἤθελε παραλαβεῖν τὴν ναῦν.] πότερον δι' ἥντινα αἰτίαν, ἢ ἁπλῶς, ἐκ ἐθελῆσαι αὐτὸν παραλαβεῖν τὴν ναῦν.

11. καὶ τὸν νόμον ἀναγνωσθῆναι.] ὑπὸ τῦ γραμματέως.

27. κινδυνεύων συνεπιπλέων.] Si mendo vacat locus, exponas ἐν τῷ συνεπιπλεῖν.

1225. 3. ἑκταῖος γὰρ ἥκων ἐτύγχανον.] τῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ πρὸ τῆς τελευτῆς τῆς μητρὸς, ἀγγελθείσης δήπε μοι τῆς ἀῤῥωςίας.

8. εἰ μὴ τῇ τριήρει.] σὺν τῇ τριήρει.

Ibid. ἡ δὲ γυνὴ, ἣν ἐγὼ περὶ πλείςου ποιοῦμαι.] Quomodo? ſi vere dicit Phormio, te pellicem aluiſſe, niſi forte prae amore vxoris id feceris, vt illi parceres.

14. οἱ δεδανεικότες δὲ ἧκον ἐπὶ τὲς τόκες.] F. ἐπὶ τὸ χωρίον, ἢ ἐπὶ τὰς ὑποθήκας. Hanc ſententiam ego nunc in vertendo ſum ſecutus. Nam exigere vſuras parua res erat.

15. εἰ μή τις ἀποδοίη.] ἀντὶ τῦ εἰ μὴ ἐγὼ ἀποδοίην, vt et ſupra.

22. ὅτι ἐ περὶ τῶν ἐμῶν ἰδίων μᾶλλον τιμωρήσεσθε Πολυκλέα, ἢ καὶ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν lege, non τιμωρήσεσθαι, et ἢ ἐχ ὑπὲρ.

1227. 12. ἀλλὰ καὶ πρότερον Εὐριπίδῃ.] ἐχὶ τῷ τραγικῷ, (πρεσβύτερος γὰρ ἐκεῖνος) ἀλλ' ἑτέρῳ τινί.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS DE CORONA TRIERARCHICA.

Pag. 1227. 5. τὴν ναῦν κατέχοντα.] M. παρέχοντα.

vlt. ἥτις ἐςὶν ἡ τελευταία τῦ μηνὸς.] ἡ τριακάς.

1228. 5. προςεθείσης.] M. προτεθείσης.

1228. 7. ἀντιποιεῖται καὶ τοῦτον ἐςεφάνωσεν.] Lego ςεφανῶσαι καὶ τȢ̃τον· ἀντιποιεῖται καὶ τȢ́τȢ τȢ̃ ςεφάνȢ Ἀπολλόδωρος.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1228. 6. ὁ δῆμος δȢ̃ναι.] S. τὸν ςέφανον.

1229. 2. ἐπειδὴ δὲ τȢ̃το παρέντες, ἐκεῖνο ποιȢ̃σιν.] παρὰ τὸ παρίημι, non παρόντες, coram, vt habet vetus Heruagiana.

21. καὶ πάντες ἑωρᾶθ' ὑμεῖς ἀναπληρουμένην.] Alii ἀναπειρωμένην. F. πεπληρωμένην. Nam ἀναγομένην non placet.

25. περὶ τȢ̃ πλείονος ἀντιλέγοντες.] φάσκοντες, ὅτι πλέον ἀργυρίȢ ἀνήλωσαν.

1230. 4. σκεψάμενοι γὰρ τὸν ἐξ ἐλαχίςȢ τριηραρχεῖν βȢλόμενον.] F. σκεψάμενοι γὰρ, καὶ ἐξ ἐλαχίςȢ τριηραρχεῖν βȢλόμενοι.

1231. 1. τȢ̀ς τὰ τοιαῦτα ποιȢ̃ντας, ἔχοντες.] S. κολάσαι, ἀντὶ τȢ̃ δυνάμενοι.

21. τὸ τρίτον μέρος ἠτιμῶσθαι τȢ̃ σώματος.] τὸ καθάπαξ ἠτιμῶσθαι in Midiana p. 542. 24. et alibi habuimus: vt videantur et Athenienſes diminutionem capitis habuiſſe magnam, maiorem et maximam, vt noſtri Iuriſconſulti.

26. προδικάζειν ἑτέρȢς.] Lego προδιδάσκειν.

1232. 12. καὶ γάρ τοι τὰ τῶν αὐτῶν τρόπων ἁμαρτήματα.] M. τὰ παρὰ τὸν τρόπον τὸν αὐτῶν ἁμαρτήματα.

1233. 1. χάριν τιθεμένων.] M. καταθεμένων.

3. ἀλλ' Ȣ̓ διὰ τῶν βελτιόνων, τοῖς ὑπηρετȢ̃σιν, ἃ δεῖ, χαρίζεσθαι προσῆκον.] Suſpectus locus, in quo conuertendo me non ineptam coniecturam ſecutum confido.

19. ἢ προῖκ' ἄν τις ὑμῶν πράττων.] S. σπȢδάσειε.

1233. 25. δεινὰ πάσχουσι.] ἀγανακτοῦσιν ἀδικεῖσθαι προσποιούμενοι.

27. ἂν καλέσωσι.] M. ἄν τινα καλέσωσι.

1234. 1. τὰ δίκαια ἀντιλέγειν.] F. πρὸς τὰ δίκαια, aut τοῖς δικαίοις.

14. πάντα δι᾽ αὐτῶν ποιοῦνται.] Non placet. F. διοικεῖται, aut διοικοῦνται, ἀντὶ τοῦ διοικοῦσι δι᾽ ἑαυτῶν.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSVS CALLIPPVM.

Pag. 1235. 14. πρὸς δὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ νόμου, Λυσιθείδου ἀπήνεγκεν.] F. πρὸς δὲ τὴν ἀρχὴν κατὰ τοὺς νόμους Λυσιθείδην ἀπήνεγκεν. Oratio habet p. 1244. 13. κατὰ τοὺς νόμους γὰρ ἐπέτρεψα, καὶ ἀπήνεγκα πρὸς τὴν ἀρχήν. et v. 17. ὁ δὲ Λυσιθείδης οὐκ ὀμόσας, addita negatione. Oratio habet p. 1244. 14. οὗτος δὲ τὸν κατὰ τοὺς νόμους ἀπενηνεγμένον διαιτητὴν ἔπεισεν ἀνώμοτον διαιτῆσαι.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1236. 5. ἐφ᾽ ὑμῖν αὐτοῖς.] M. ἐφ᾽ ὑμᾶς αὐτοὺς, etſi non ignoro, ſaepius in autoribus ita legi: ſed illud dubito, errorene librariorum id fiat, an autoritate ſcriptorum.

8. μηδὲ μεθ᾽ ἑτέρων τὴν γνώμην γενόμενοι.] ἀντὶ τοῦ μετὰ μηδετέρων, κατ᾽ ἀττικὴν τμῆσιν.

14. τῷ Δεκελεῖ.] Alii Δεκελαιεῖ, παρὰ τὴν Δεκέλειαν. Sed malo Δεκελεῖ, vt Ἀλεξανδρεῖ, κατὰ συγκοπήν.

pen. ὅταν τις ἀργύριον τιθεὶς ἰδιώτης.] τὸ ἰδιώτης ſuſpectum eſt: malim aliud.

1237. 4. τοσοῦτον μόνον ποιεῖν.] S. εἰώθασιν.

21. ἔδειξεν εὐθέως παραχρῆμα.] ἐκ παραλλήλου τὰ χρήματα δέδωκεν, ἃ κατήχθη. Sed ſi λῃστρίδες ναῦς fuerunt, cur Argos redierunt? cur pecuniam non eripue-

eripuerunt? An a republica miſſae fuerunt contra alios? et miſer hic Lycon obiter periit.

1239. 1. *οἷός εἰμι ἀξιοῦν λαμβάνειν*] *ἀντὶ τοῦ λαμβάνειν ἀξιῶ. ἢ, νομίζω δίκαιος εἶναι λαμβάνειν.*

12. *πρὸς τὸν Ἀρχεβιάδην καὶ τὸν Ἀριςόνου.*] Supra *Φρασίαν* dixit.

21. *ὧν ἐγὼ ἤθελον τούτῳ ταύτην ἥτις εἴη μεγίςη πίςις δοῦναι, ἦ μὴν ἐγὼ τοῦ πατρὸς ἀκούειν.*] *ἀντὶ τοῦ ὅτι ἐγὼ ἤκουον.*

26. *οὐκ ἔφασαν Καλλίππῳ προσέχειν τὸν νοῦν οὐδὲν οἷς λέγει.*] *Καλλίππῳ οἷς λέγει, ἀντὶ τοῦ τοῖς Καλλίππου λόγοις.*

1240. 18. *δι' αὐτοῦ γε ἑαυτῷ μὴ θέλων δικαςοῦ γενέσθαι τοῦ πατρὸς.*] Lego *μὴ θέλοντος.* Hanc enim conſtructionem neque regula, neque exemplo vllo, poſſum defendere.

27. *ὅτι μὲν οὖν προκαλεσαμένου.*] Sententia poſtulat *ὡς προκαλεσαμένου.*

1241. 8. *ὑπὸ τοῦ Λύκωνος καὶ Φορμίωνος.*] Vetus Heruagiana rectius *ὑπὸ τοῦ Λύκωνος· καὶ Φορμίων,* S. *ἠθέλησεν αὐτῷ πίςιν δοῦναι.*

18. *οὔτ' ἀπειπόντ' αὐτὸν.*] *ἀπαγορεύσαντα.* non eſt opus mutare in *ἀντειπόντα.*

23. *οἶμαι γὰρ τί μοι καὶ τοῦτο εἶναι.*] S. *τεκμήριον.*

pen. *μεταδόξαν αὐτῷ μὴ ἐκεῖσε πλεῖν.*] Si *τοὺς δανεισαμένους* ſubintelligas, verte: cum mutata ſententia non committendum eſſe putaſſet, vt illi cum periculo illuc nauigarent. Sed durum hoc eſt, et parum conſentaneum. Quare legere malim, *μεταδόξαν αὐτοῖς.*

1242. 12. *κατάγεσθαι ὡς τοῦτον* lege, S. *πρὸς Κάλλιππον.* et, v. 13. *καὶ αὐτό γε τοῦτο μόνον ὃ τετολμήκασι,* lege *διαιρέτως,* non *ὑφὲν, μονονοὺ,* quod eſt *σχεδόν.*

1243. 8. *κερδαίνοντι ἰδίᾳ.*] Fel. *ἐκέρδαινέ τι.*

1243.

1243. 15. καὶ ἐδὲν ψευσαμένῳ.] M. καὶ ἐδὲν ἂν ψευσομένου.

vlt. ὅν φησιν ἀπειληφέναι τι ἔτος τῦ ἀργυρίου] Supra v. 16. legitur καὶ ἀπαλείφοντος. Vnde et hic legendum puto ἀπηλειφέναι, in ſecunda per η, in tertia per ει, παρὰ τὸ ἀπαλείφω.

1245. 8. μηδὲν ἧττον τὰ πιςὰ παρ' ἡμῶν λαβόντα.] Cum nos nihilominus ei fidem firmaremus.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSVS NICOSTRATVM.

Pag. 1245. 4. εἰς τὰ δημόσια ἀπογραφομένης] δημευθείσης αὐτῦ τῆς ἐσίας.

6. ὡς οὐκ ὄντας Ἀρεθουσίε, μεταποιεῖται δὲ ὡς ἰδίων.] Locus corruptus, et ex ipſo autore ſic corrigendus: ἀπογράφει Ἀπολλόδωρος οἰκέτας, ὡς ὄντας Ἀρεθεσίε. ὁ δὲ Νικόςρατος μεταποιεῖται ὡς ἰδίων.

7. ἐπειδὴ δὲ τὸ πρᾶγμα μοχθηρόν.] ἡ δήμευσις καὶ ἀπογραφὴ τῆς ἐσίας ἐπίφθονος καὶ ἀπάνθρωπος.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1246. 7. πένθ' ἡμιμναίων ἄξια.] τεττάρων μνῶν καὶ ἡμισείας.

8. ὡς αὐτός.] Quid ſi ὅσε αὐτός;

9. περὶ χιλίων δραχμῶν καὶ τῦ lege.

10. μηδένα ὑπὲρ ἐμαυτοῦ γράψασθαι] μηδένα κατηγορῆσαι ἑτέρε, ἐμοὶ χαριζόμενον. Sed fortaſſis rectius eſt: in eo diſcrimine verſer, ne quem vnquam pro defenſione mei ipſius accuſare mihi liceat. Fortaſſis enim falſa deſcriptio cum ea ignominia coniuncta fuit, vt ne quem alium poſthac in ſimili crimine accuſare liceret.

17. ἐ γὰρ ἄν ποτε ἕτερον ἀπογράψαι.] Multa ſunt Graecae conſuetudinis forenſis verba, quae equidem, quibus Latinis proprie reſpondeant, ignoro: eaque

eaque de cauſa malo ad verbum vertere, quam agere ambages, et elegantias conſectando ab autoris ſententia longius aberrare. E quo numero et hoc verbum *ἀπογράψαι* eſt. Quicquid autem παρὰ τὸ γράφειν componitur, id eam vim habet, vt ſignificet, cauſam in literas relatam, vel propoſitam fuiſſe iudicibus, vel in publicis monimentis aſſeruatam. Nec ignoro, me rideri a nonnullis, vt qui ad verbum vertam, quod interpretatio mea non habeat illa: ex iure manu conſertum trahere, in aeſtimationem accipere, repetundarum reum facere, et id genus alia: quae vt Latina et Ciceroniana eſſe fateor, ita plurimum a Graecorum conſuetudine abhorrent. Ac vereor, ne merito reprehendar, quod alicubi τὸ ἀνδρωθέντα εἰς ληξιαρχικὸν γραμματεῖον ἐγγραφῆναι, *togam virilem ſumere*, verti, cum Graeca gens palliata fuerit, non togata.

1247. 20. οὐδενὸς πώποθ', ὧν ἐδεήθη, οὗτος ἐμοῦ ἀπέτυχεν.] τινὰ ἀποτυγχάνειν οὐδενός τινος videndum an ſimilia exempla occurrant. Mihi videtur falſa eſſe diſtinctio, et ſic legendum: οὐδενὸς πώποθ', ὧν ἐδεήθη οὗτος ἐμοῦ, ἀπέτυχεν. vt οὐδενὸς ἀπέτυχεν coniungas, et ὧν ἐδεήθη μου eodem modo.

1248. 23. ὅτι ἓξ καὶ εἴκοσι μνῶν λελυμένος εἴη.] Robuſtum hinc nebulonem fuiſſe apparet Nicoſtratum iſtum.

pen. καὶ ἐὰν κελεύσητε αὐτὸν δεῖξαι, οὐ μὴ ἐθελήσει.] Scomma eſt, quo ei ſeruitutem obiicit, tanquam mancipio.

1249. 20. οὔτε τίθεσθαι.] ὑποθήκην λαμβάνειν.

26. ἵνα μὴ ὥτε ἀποδέδωκα ἔφη τὰς χιλίας δραχμὰς ἀπόληται.] F. ὅ, τε, S. ἀργύριον. et p. 1250. 12. ὅ, τι βούλη θέντα lege διαιρέτως.

1251. 2. καὶ ἐκγράφει τῷ δημοσίῳ ἀπόκληρον ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως ἐπιβολὴν ἑξακοσίας καὶ δέκα δραχμάς.] Verti: et exſcribit publico exſortem mulctam ex

ctam ex euidentium conſtitutione: verba ſecutus. Sententia quae ſit, Oedipus diuinet. Me et Budaeus, et lexica Graeca Latinaque omnia deſtituunt: quaeſiui *ἀπόκληρος*, quaeſiui *ἐμφανὴς*, quaeſiui *κατάστασις*, quaeſiui *ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως*. ſed aut muta, aut *ἀπροσδιόνυσα* omnia. Doctiores, ſi boni viri ſunt, explicanto potius, quam me ſugillanto.

1251. 4. *διὰ Λυκίδου τοῦ Μυλωθροῦ*] S. *υἱοῦ*. Quod ſi non placet, molitorem repone, ſi appellatiuum eſſe videbitur.

8. *εἰ ἀνακρινοίμην τὰς δίκας*.] *περὶ τῆς ἀνακρίσεως* ſupra dictum eſt.

12. *ἀπρόσκλητόν μου δέκα δραχμῶν δίκην καταδικασάμενος*.] Suidas *οὐ προσκεκλημένην*, hoc eſt, vt in Midiana, p. 534. 1. *μὴ προσκαλεσάμενος ἐμέ*. Arethuſius denuntiare iudicium debuit. Quod cum ille de induſtria non feciſſet, Apollodorus abſens et ignarus rei pro contumaci eſt condemnatus.

13. *ὡς ὀφείλοντα τῷ δημοσίῳ*.] *ἀντὶ τοῦ ὡς ὀφείλοντος*, *ὡς ὀφείλοιμι*.

18. *ἐβάδιζον ἐπὶ τὸν κλητῆρα τῆς ψευδοκλητίας*.] Sic *πρὸς Τιμόθεον* p. 1201. 6. *μὴ ἐπὶ τόνδε τῶν κακοτεχνιῶν ἔλθοιμι*.

21. *ὅσα ἐνῆν φυτὰ ἀκροδρύων γενναῖα ἐμβεβλημένα*.] Vtrum *ἐμπεφυτευμένα τῷ ἀγρῷ*, *ἢ τοῖς δένδροις*; vt non ſit conſitio, ſed inſitio, qua, vt Cato Ciceronianus ait, nihil inuenit ars agricolarum ſolertius. *ἀκρόδρυα* et fructus et arbores frugiferas interpretantur, ſiue nuces, ſiue pomiferas. Vox ipſa ſignificat vel cacumina quercuum, vel excellentiam: vt *ἀκρόδρυα* ſint arbores, quae quercubus, vnde olim victitabant, antecellunt.

1252. 5. *ἀνακεκριμένου γὰρ ἤδη μου*. et v. 9. *ὥστε ἄν με*. Nec enim praecipitatus eſt, ſed interuentu aliorum periculo liberatus.

1253. 9.

1253. 9. *ἐναπετίμησεν αὐτῷ.*] Pignori accepit, vel, in aeſtimationem accepit. hoc eſt, ſeruum pro pecuniae parte dedit.

16. *ἀνέροιντο.*] Lego *ἀναιροῖντο*, aut *ἀνέλοιντο*, *ἀντὶ τοῦ ὁπότε ἐπιχειρήσαιεν ἔργῳ τινί.*

25. *ὅτε ἡ πρώτη ἀνάγνωσις ἦν.*] Suidae eſt *ἀναγνώρισις, ἡ ἀνάπεισις· ἀναγινώσκειν, ἀναπείθειν, διαλεχθέντα γνῶναι.* Heſychio *ἀναγνωρισμός.* Varino *ἡ τῶν πρώτων μαθημάτων τῆς ψυχῆς ἀναγνώρισις, ὡς προειδυίας ταῦτα.* Hic vero ea vox nihil tale ſignificare videtur, ſi locus mendo vacat.

1254. 12. *ἵνα ἐκ τούτων ψηφίσησθε.*] pro *ἐψηφίσασθε* lego.

27. *τοσούτου δή.*] F. *τοσούτου δ' ἤδη δέουσιν.*

1255. 1. *ὃς ἂν ἐγγυησάμενός τι τῶν τῆς πόλεως.*] *ἐγγυητὴς γενόμενος ὑπὲρ τῶν τῇ πόλει προσηκόντων.*

12. *ἐὰν μὲν οὖν ἐνθυμηθῆτε, ὅτι,* etc. *ἐὰν οὖν ταῦτα παριδόντες πάντα.*] *ἀνανταπόδοτον καὶ ἐπανάληψις.*

20. *καταψηφίσησθε.*] S. *τῶν φευγόντων.*

IN ARGVMENTVM ORATIONIS CONTRA CONONEM.

Pag. 1255. pen. *τετυπῆσθαι.*] *τύπτω καὶ τυπτέω* vſitata ſunt, vnde fit *τετύφθαι* et *τετυπτῆσθαι.* *τυπέω* an dicatur, neſcio.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1257. 20. *ἀπεπεμψάμεθα.*] *ἀπεδιώξαμεν, ἀπηλαύνομεν, ἀφροντίστως εἴχομεν, λόγον οὐκ ἐποιησάμεθα.*

1258. 25. *ἐγγὺς τῶν Πυθοδώρου.*] S. *οἰκιῶν, ἢ ἐργαστηρίων.*

1259. 21. *οἱ δὲ κρατεῖν.*] *οἱ δὲ κροτεῖν τοῖς ἀγκῶσιν* lege.

1260. 2. *οὐδ' ἡμῖν συγγενῆ* lego, non *οὐδ'*. Nota *ου* et *ȣ* ſaepe commutari.

1260. 6. καὶ ἰατρὸν ἄγουσι παραγενέσθαι.] Suſpecta lectio.

23. καὶ τῶν σιτίων ἀπεκεκλείσμην.] οὐκ ἠδυνάμην φαγεῖν.

1261. 5. ἀλλ᾽ εἰς πᾶν ἐλθών.] F. A. πᾶν δεινοῦ ἢ κινδύνου ἐλθών.

1262. 19. δι᾽ ἃ τοῦτο γέγονεν.] Neſcio, quid haec verba ſibi velint. Videntur ex inferioribus etiam huc perperam translata. Sequitur v. 20. φασὶ τοίνυν ταῦτα διὰ τοῦτο γίνεσθαι, vbi malim ταύτας, S. τὰς τῆς κακηγορίας δίκας.

1264. 4. ἐφ᾽ ὧν ἐνίοις.] Sicut ἐπὶ τούτων ἐνίοις.

11. τὸν περὶ τῶν λωποδυτῶν.] λώψ, ἡ χλαμύς, καὶ λωπὴ, ἢ λώπιον, ἱμάτιον, λῶπαι Germanice, *Lumpen.* Hinc λωποδῆσαι, καὶ λωποδυτῆσαι, καὶ λωποδύτης, καὶ λωποδυσίου δίκη, καὶ λωπίζω, τὸ λωποδυτῶ.

1265. 2. ἐποίησαν ἔξω μέσων νυκτῶν τὴν ὥραν.] S. τῆς διαίτης. ἔξω μέσων νυκτῶν, extra medias noctes, vtrum poſt, an ante mediam noctem? et quomodo fieri hoc potuit? cum huiusmodi negotia tantum interdiu tractentur? Fortaſſis cum ſero ad arbitrum veniſſent, rem de induſtria in multam noctem protraxerunt. Nam ſequitur v. 20. τῆς διαίτης ἀποφαινομένης νυκτός.

5. τῶν τε παρόντων ἡμῖν καθ᾽ ἕνα οὑτοσὶ πρὸς τὸν βωμὸν ἄγοντες.] F. οὑτωσὶ, ἐπιρρηματικῶς καὶ δεικτικῶς. Nam οὑτοσὶ ἄγοντες dura fuerit ἀριθμοῦ ἑτέρωσις.

22. πρὸ τοῦ τὴν δίκην λεχθῆναι.] M. ληχθῆναι, παρὰ τὸ λήχω, ἢ λαγχάνω.

1266. 12. βουληθεὶς τὸ δίκαιον αὐτό.] Fel. αὐτοῦ. lego αὐτῷ. et v. 14. ἠλέγχετο.

23. καὶ μὴ πατάξαι Κόνωνα καὶ Ἀρίστωνα.] S. ἀλλήλους. Sed F. Κόνωνα τὸν Ἀρίστωνα.

pen. θοιμάτιον.] τὸ ἱμάτιον, ἀττικῇ κράσει.

1267. 6. τί γὰρ ἂν, ἢ διὰ τί;] ταυτολογίᾳ ἔοικεν. F. τί γὰρ ἂν βουλόμενος, ἢ διὰ τί; S. ἐποίησα.

1267.

1267. 8. Τοῦτο καὶ δικάζομαι.] Fel. Τοῦτον. lego Τούτῳ.

9. ὅτως ἐστὶν ἀληθῆ.] F. ὄντως ἐστὶν ἀληθῆ καὶ φαίνεται. Nam τὸ ὄντως et φαίνεται belle inter ſe opponuntur.

20. Χαίρητον τὸν ἐπιπόλιον.] Hanc vocem vetera Lexica non habent. Vnde initio ratus, παρὰ τὸ ἐπιπολεῖν fieri, verteram, *vagabundum illum.* Sed quia τὸ ἐπιπολιοῦσθαι idem, quod πολιοῦσθαι, ſignificare volunt, muto ſententiam, et *incanum* verto.

24. καὶ αἰσχρῶν οὐδέν.] Lego οὐδὲ ἕν, ἀττικῇ τμήσει. et p. 1268. 25. ἐπαράσεσθαι.

1269. 10. καὶ τὰς ὄρνεις τὰς ἐκ τῶν χορῶν.] Siue aues, ſiue gallinas luſtrales, quibus greges ludionum, antequam in theatrum ingrediantur, expiantur. Vetus editio habet χωρῶν, e regionibus, ſeu vicis. Vtra lectio ſit verior, dubito. Neutra enim mihi ſatisfacit. τὸ εἰσιέναι et ad eos, qui magiſtratus inituri ſunt, et ad ludiones theatrum ingreſſuros referri poteſt.

14. ἀλλ' ὁ μηδ' εὔορκον μηδὲν ἂν ὀμόσας· κατὰ δὲ δὴ παίδων, ὧν μὴ νομίζεται, μηδ' ἂν μελλήσας.] S. ὀμνύειν πιστὸς ἂν εἴη. Sic Lucianus: ἀλλ' οὐκ ὀρθῶς ὑμεῖς γε οὐδὲ μελλήσαντες, S. βιάζεσθαι τὸν Δημοσθένην. εὔορκον ὀμόσαι, et κατὰ παίδων ὀμόσαι, inter ſe opponuntur.

15. ὧν μὴ νομίζεται.] Atqui et Demoſthenis mater, et alii multi hoc iuriſiurandi genere vti voluerunt, vt in ſuperioribus orationibus vidimus.

16. ἀλλὰ κἂν ὅ, τι οὖν παθὼν πρότερον.] S. ἢ πιστὸς εἶναι. etſi locus hic mendi ſuſpicione haud vacat. Non enim belliſſime verba inter ſe cohaerent, vt videatur aliquid deeſſe, cuiuſmodi ſit: virum bonum quiduis potius facturum, quam temere iuraturum, tale praeſertim iuſiurandum tanquam inſolens.

17. εἰ δ' ἄρ' ἀναγκαῖον.] S. ὀμνύειν. ὁ ὀμνύων ὡς νόμιμον.

24. ὡς οὐ κατεπιορκησόμενος τὸ πρᾶγμα.] Tanquam non periurio defenſurus cauſam. Non placet. F. le-

F. legendum καὶ ὑπὲρ τοῦ μὴ προσυβρισθῆναι, οὐχὶ δ' ὡς σὺ κατεπιορκησόμενος τὸ πρᾶγμα.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS CONTRA CALLICLEM.

Pag. 1271. 1. καὶ ὁ τὴν δίκην ὑπ' ἐκείνῳ διώκων.] Lego ex ſententia: καὶ ὁ τὴν δίκην ὑπ' ἐκείνου φεύγων.

6. χαράδραν.] Heſychius: χαράδραι, αἱ χαράξεις τοῦ ἐδάφους, καὶ οἱ κοῖλοι τόποι ἀπὸ τῶν καταφερομένων ὀμβρίων ὑδάτων. Idem: χαράδρα, χειμάῤῥους ποταμὸς. κατάγει δ' οὗτος παντοῖα ἐν τῷ ῥεύματι, καὶ κατασύρει. Suidas: χαράδρα, διῶρυξ πηλοῦ μεστὴ, ὄλεθρον, οὐχ ὕδωρ, ἔχουσα. et χαράδραι, αἱ διαιρέσεις καὶ τὰ σχίσματα γῆς καὶ χίμαῤῥοι. Varinus: χαράδρα κυρίως ἐπὶ χειμάῤῥου, ὃς ῥέων χαράττει δραστηρίως τὴν γῆν. Etymologicon: χαραδροῦσθαι, ὀρύσσεσθαι, κοιλαίνεσθαι. Vnde apparet, ſiue foſſam eſſe, cuiusmodi ab Auguſtanis dicuntur, *die Schwindgruben*, ab aqua abſorbenda, aut torrentis alueum.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1272. 4. οὕτω διατέθεικέ με συκοφαντῶν.] M. οὕτω διετέλεσε.

1273. 16. οὐ γὰρ ἂν οὔτ' ἐρήμην.] Significat, patrem ſuum potuiſſe reſiſtere ſycophantis.

1274. 15. ὄρους δὲ περιέχοντος κύκλῳ τοῖς χωρίοις.] F. ὄρους δὲ περιέχοντος κύκλῳ τὰ χωρία.

1276. 19. ἀτιμήτους φεύγω δίκας.] De hac formula ſupra actum eſt.

1277. 2. ὥσπερ ἀνὰ θάτερ' ἄττα.] M. ὥσπερ ἂν ἕτερ' ἄττα. et v. 7. πῶς οὖν ἂν εἴη. et v. 9. πολλοὺς οὐ φυλαξαμένους, Nocuit multis incautis.

1278. 4. τὸν χλίδον.] Vide Suidam, qui τὸ χλίδος citat ex hac oratione.

15. ἐλθούσης δὲ τῆς.] M. ἐλθούσης δή.

1278. 23. ἐλαίȣ δ' ἀποκλινθῆναι.] F. ἀποκλυσθῆναι, ἢ ἀποκυλισθῆναι.

27. εἰ γε τειχίον παλαιὸν ἐπῳκοδόμησεν.] ἐπέθηκε τειχίῳ παλαιῷ οἰκοδόμημα. Videtur eſſe irriſio ſtulti aedificatoris. Verteram: ſi parietinam veterem adſtruxit. Sed minus placet. Noua enim ſtructura qui vetus eſſe poteſt? Veteri quidem fundamento nihil vetat inaedificare.

1280. 16. τὴν τȣ́τȣ προθυμίαν.] F. προπέτειαν.

1281. 3. ὅςις αὐτοῖς τὰ χωρία προσκαταγνώσεται.] ὅςις καταγνȣ̀ς ἐμȣ̃ τὰ χωρία τȣ́τοις ἀπονεμεῖ.

4. καὶ διαλύσεις τοιαύτας.] Alii διαδύσεις.

20. τοσȣ̃τόν τί μοι μέλει, χαλεπὸν ὄν.] F. A. τοσȣ̃τόν μοι μέλει, καίτοι χαλεπὸν ὄν.

IN ORATIONEM CONTRA DIONYSODORVM.

Pag. 1283. 19. ἐν τῇ πέρυσιν ὥρᾳ.] ἀντὶ τȣ̃ χρόνῳ. Niſi forte legendum ſit ὡραίᾳ. Sicut poſtea dicit, p. 1292. 4. ἐνταῦθ' ἐπιδημήσαντας παραχειμάζειν ἔδει, καὶ περιμένειν τὴν ὡραίαν. quod vertiſſe me non poenitet: nauigationem vernam fuiſſe exſpectandam. Phil. 1. Lacedaemonios bellum geſſiſſe τέτταρας ἢ πέντε μῆνας, τὴν ὡραίαν αὐτὴν, vt vernum et aeſtiuum tempus intelligatur.

1285. 15. συνετιμήθη.] M. ἐπετιμήθη.

1291. 14. πάντα τὰ κατὰ ταῦτα.] Malim abeſſe τὸ τά.

pen. ἀφειμένοις τῶν τόκων.] Liberatis vſura. Vtrum recepta, vt iam nullas acciperent? loquitur enim de creditoribus.

1292. 10. παραβάλλοντος.] F. παρεμβάλλοντος.

1295. 26. τἀρχαῖα μόνον ἀποδȣ̃ναι καὶ τȣ̀ς τόκȣς.] F. καὶ τȣ̀ς εἰς Ῥόδον τόκȣς.

1297. 13. ἑτοιμότερον ποιήσονται τὰ ἑαυτῶν.] Lego προήσονται, τȣτέςι δανείσȣσι. et v. 15. αὐξηθήσεται ὑμῖν τὸ ἐμπόριον.

I. TAYLORI
PRAEFATIO
AD
DEMOSTHENIS
APPELLATIONEM
ADVERSVS EVBVLIDEM.

Lex, quae in Argumento citatur, ſatis fideliter nos ducit ad mentem iſtius Orationis intelligendam. Euxitheus quidam dolis Eubulidis, aduerſarii eius, et malis artibus circumuentus, peregrinitatis damnatur a ſuis popularibus; et proinde nomen eius e tabulis iſtius populi (Alimuſii erant) deletum. Verum cum Lex prouocationem ad Curiam a Populi ſententia fieri permittebat, iam cauſa apud iudices perorata, ſtatum ſuum defendit, fretus teſtimonio συγγενῶν, *Cognatorum*, δημοτῶν, *Popularium*, φρατόρων, *Curialium*, et γεννητῶν, ſiue *Gentilium*. Vtile erit conferre *Herald. Animadu.* L. II. C. I. et *Petit. ad LL. Attic.* Lib. II. Tit. III. Lege XII.

In quodam exemplari meo adnotatum inueni, hanc Orationem non videri a *Demoſthene* eſſe profectam; tum quia αποψηφιζεσθαι hic ſaepiuſcule in ſenſu condemnandi, quod videtur eſſe inſolentius, occurrat; tum quod ex quibusdam indiciis conſtet, haec temporibus eſſe ſuperiora, quam vt ad *Demoſthenis* aetatem pertingere potuerint. Ait enim Euxitheus, patrem ſuum natum eſſe ante Euclidem, Olymp. XCIV. 2. immo ca-

ptiuum fuiſſe bello Decelico, Olymp. XCI. 4. Porro ſe ipſum natum eſſe commemorat, cum Thraſybulus ab Abydum militauerit. Illud autem contigit circa Olymp. XCVII. Deinde matrem eius eſſe ſuperſtitem, cum haec cauſa agitaretur, multosque adeo familiares, qui illius nuptiis interfuerant.

Non conſtanter negabo, potuiſſe hunc eſſe foetum rhetoris, qui *Demoſthene* maior eſſet natu; *Lyſiae* nimirum, a cuius charactere et genere orationis non abludunt multae cauſae forenſes, quae hodie in corpore *Demoſthenico* reperiuntur, et nominatim haec ipſa *aduerſus Eubulidem*, prout a ſummo Critico memoriae proditur: *Εἰ γοῦν μὴ διὰ τῆς ἐπιγραφῆς, ὅτινός ἐστιν, ἑκάτερος τῶν λόγων γνώριμος ἦν, ἀλλ᾽ ἀνεπιγράφοις περιετύχομεν αὐτοῖς, οὐ πολλοὺς ἂν ἡμῶν οἴομαι διαγνῶναι ῥᾳδίως, πότερον Δημοσθενους ἐστὶν, ἢ Λυσιου· τοσαύτην οἱ χαρακτῆρες ὁμοιότητα πρὸς ἀλλήλους ἔχουσι. τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ πρὸς Ἀπολλόδωρον ὑπὲρ Φορμίωνος, καὶ ὁ κατ᾽ Ὀλυμπιοδώρου τῆς βλάβης, καὶ ὁ πρὸς Βοιωτὸν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος, ἥ, τε προς Ευβουλιδην εφεσις κ. τ. λ.* Dionyſ. Halic. *π. τῆς Δημ. δεινότ.* §. 13. Verum vtcunque ea res ſit, non adducor ex notis iſtis chronologicis, vt ad antiquiorem natu, quam *Demoſthenem*, protinus referrem. Qui enim Olymp. XCVII. in lucem editus erat, cur non per aetatem ei licuiſſet Olymp. CVII. vel CVIII. vel etiam CIX. cauſam apud iudices dicere, et matrem porro ſuperſtitem habere?

Multo minus ducor ea criſi, quae mouetur *περὶ τοῦ ἀποψηφίζεσθαι*, vt haec *Demoſtheni* abiudicem. Nobis non diſplicet vſus ille, qui aliis nouus, vel etiam abſurdus eſſe videtur. Contra ea vero ſcimus, Scriptorem Atticum non potuiſſe accuratius et expreſſius rem eam deſignare, quam in animo inſtituit. Ordinarie quidem iudex *ἀποψηφίζεσθαι* dicitur, cum ad ſalutem pronunciat, atque id vt plurimum obtinet. At

vero

vero cum inſtituitur *διαψήφισις ἐν δήμοις*, cum vnusquisque Populus de ſtatu ſuorum ſententiam ferre tenetur: eum, quem reprobant, *ἀποψηφίζεσθαι* dicuntur, contra quam ea vox generaliter adhiberi ſolet. *Φύλλοις δὲ ἐψηφίζοντο οἱ κατὰ δήμους δικάζοντες, οἷς ἐπέγραφον, εἴ τις ὡς παρέγγραπτος ἐκρίνετο. καὶ τὸ καταγνῶναι ἐκαλεῖτο ἐκφυλλοφορῆσαι, καὶ ὁ κατεγνωσμένος ἐκπεφυλλοφορημένος. ὠνομάζετο δὲ ταὐτὸν τοῦτο ἀποψηφίσασθαι, καὶ ἀπεψηφισμένον, ἀπεναντίως τὸ* (malim *τῷ*) *παρὰ τοῖς δικασταῖς. ἐκεῖ γὰρ τὸ ἀποψηφίσασθαι τὸ ἀφεῖναι ἐστίν· ἐν δὲ τοῖς κατὰ δήμους δικαστηρίοις, ἀντὶ τοῦ καταψηφίσασθαι τάττεται.* Pollux L. VIII. C. V. §. 18. *Κατὰ δὲ τῶν παρεγγεγραμμένων, ξενίας γραφὴ, καὶ δωροξενίας, ἂν διαφθείρωσι τοὺς δικάζοντας. ὁ δὲ καταδικασθεὶς, ἀπεψηφισμένος, ἐκπεφυλλοφορημένος. καὶ τὰ ῥήματα παρεγγραφῆναι, ξενίας ἁλῶναι, ξενίας ἀποφυγεῖν, ἐκπεφυλλοφορῆσθαι, ἀποψηφίσασθαι.* Idem L. III. C. IV. §. 57. *ἀποψηφίζονται, ἀντὶ τοῦ καταδικάζουσιν αὐτὸν μὴ εἶναι πολίτην. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Ἀρχεστράτου, καὶ ἀποψήφισιν δὲ τὸ πρᾶγμα λέγει Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει.* Harpocr. in v. *Εἴ τις ξένος ἔδοξεν εἶναι, καὶ οὐ πολίτης, τοῦτον ἐν ταῖς διαψηφίσεσι τῶν δήμων ἀπεψηφίζοντο οἱ δημόται, καὶ ἐλέγετο ἀπεψηφισμένος. εἶτα εἰσήγετο εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἐκρίνετο ξενίας, καὶ εἰ μὲν ἑάλω, ἐπιπράσκετο ὡς ξένος· εἰ δὲ ἐκράτει, ἀνελαμβάνετο εἰς τὴν πολιτείαν. οὕτω Δημοσθένης.* Suidas v. *Ἀποψηφισθέντα. Ἐπὶ τοῖς δήμοις ἀποψηφίσεις ἐγένοντο τῶν γεγραμμένων μὲν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, οὐκ ὄντων δὲ ἀστῶν, ἀλλὰ παρεγγεγραμμένων εἰς τὴν πολιτείαν· καὶ οὗτοι ἐλέγοντο ἀπεψηφισμένοι, ἐπειδὴ, ψήφου περὶ αὐτῆς ἐπαχθείσης, οὐκέτι μετεῖχον τῆς πολιτείας.* Idem in *Ἀπεψηφίσατο. Οἱ πολῖται συνίασιν ἕκαστοι κατὰ τοὺς αὑτῶν, καὶ περὶ τῶν αἰτίαν ἐχόντων, ἢ παρεγγεγραμμένων εἰς τὴν πολιτείαν,*

λιτείαν, ψῆφον φέρȣσι κρύβδην, οἷον Ἀχαρνεῖς περὶ Ἀχαρνέων, καὶ περὶ Ἐλευσινίων οἱ Ἐλευσίνιοι, καὶ οἱ λοιποὶ δημόται παραπλησίως. καὶ τȣ͂το διαψήφισις καλεῖται. οἱ μὲν ȣ͂ν πλειόνων ψήφων τυγχάνοντες ἀναμφισβητήτως τὴν πολιτείαν ἔχȣσιν· ὅσοι δ᾽ ἂν ἐλάττονας ψήφȣς λάβωσιν, ȣ̓κέτι νομίζονται. καὶ τȣ͂τό ἐϛιν ἡ ἀποψήφισις. Idem in Διαψήφισις. Ἐγένετο δὲ [Ἔφεσις] Ἀθήνησιν ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς δήμοις ἀποψηφισθέντων. ἐφεῖσθαι γὰρ αὖθις ἐξῆν αὐτοῖς εἰς δικαϛήριον περὶ τῆς πολιτείας, καὶ εἰ μὲν ἑάλωσαν, ἐπωλȣ͂ντο ὡς ξένοι· εἰ δὲ μὴ, ἐπανίεσαν εἰς τȣ̀ς, ἐξ ὧν ἐξώσθησαν, δήμους. Etym. M. v. Ἔφεσις. col. 401. Adde *Valeſ. Not. ad Harpocr.* p. 20. 243. potiſſimum vero *Mauſſac.* ad pag. 43. *Harpocrat.* et *Budaeum* pag. 145. Edit. Aſcenſ. 1529. *Salmaſ. de M. V.* pag. 751. 752. [Doruille ad Chariton. p. 57. *Valeſ. ad Harpocr.* p. 20. 40. 243. Ἀποψ. Suid. v. Ἀπεψηφίσατο. Ἔκλειψις. Not. ad Suid. Not. ad Dem. pro Cteſiphont. Vlpian. Petit. Sch. Ariſtoph. TAYLOR in ſchedis.] Haec autem ideo a me paulo fuſius deducuntur, quoniam, quae dixi, ſtabilient inſolentiorem eam vocis proprietatem, et quodammodo vna enarrant cauſam et ſedem huius Orationis, qua Euxitheus a ſuis δημόταις damnatus, ſiue ἀποψηφισθεὶς, prouocat ad Curiam, Populique auctoritatem. Ea vtique prouocatio eſt Ἔφεσις. Vnde haec actio ſiue oratio a magiſtris perpetuo Ἔφεσις appellabatur. Harpocr. v. Ἔφεσις. ἡ ἐξ ἑτέρȣ δικαϛηρίȣ εἰς ἕτερον μεταγωγή. — Δημοσθένȣς λόγος ἐϛὶν ἐπιγραφόμενος· Ἔφεσις πρὸς Εὐβȣλίδην. ἐν δὲ τῷ λόγῳ τȣ́τῳ πολλάκις ἐϛὶν ἡ Ἔφεσις, καὶ τὸ Ἐφεῖναι ῥῆμα.

Eorundem magiſtrorum conſtantiam quoque et religionem non inutile erit obſeruare, a quibus eadem oratio perpetuo πρὸς Εὐβȣλίδην inſcribitur. Si accuſaſſet, inſcripta eſſet vtique κατὰ Εὐβȣλίδȣ, non πρὸς Εὐβȣλίδην. Ita ea oratio, qua *Demoſthenes Aeſchinem* exagi-

exagitauit ob legationem mala ſide geſtam, ab antiquioribus vno ore, κατα Αἰσχίνȣ, *in* Aeſchinem, dicitur, illa altera, qua Cteſiphontem aduerſus Aeſchinem defendit, nunquam. Sic dicimus πρὸς Λεπτίνην, *contra* vel *aduerſus* Leptinem, attamen κατὰ Μειδίȣ, Τιμοκράτȣς, aut Ἀριςοκράτȣς, *in* Midiam etc. Serior aetas, atque haec noſtra, non eo, quo tamen debuit, vſa eſt rigore et diligentia. Vide iſtud ſocordiae exprobrantem *Robortell. Emendat.* T. II. apud *Gruter.* C. XXXVII. p. 63. et quae non inſcite de hac re adnotauit Auctor poſterioris Argumenti πρὸς Λεπτίνην.

Sane videtur ad nos noſtramque aetatem integra non deſcendiſſe, cum haec habeat *Harpocr. Suidas*, et *Photius* MS. Πόρος. Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει. δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος ὁ Πόρος, καὶ ὁ δημότης, Πόριος. Ni igitur Populi alicuius nomen, cuiusmodi per hanc orationem plurima ſunt, in exemplaribus corruptum, hodie deprauate pro Πόριος legatur, ſenties id, quod modo dixi, defeciſſe alicubi orationem noſtram. Potiſſimum vero, ſi adiunxeris *Priſcianum* Lib. XVIII. col. 1199. Attici πλείω ἡμέρας τρεῖς, καὶ πλείω ἡμερῶν τριῶν. — Δημοσθένης quoque πρὸς Εὐβȣλίδην, Εφομεῖφη πλείȣς ἕνα. Quae quidem poſtrema verba, ex *Eubulidea* adducta a principe illo Grammaticorum, quanquam, cum ſint mendoſiſſima, iſti rei, quam dixi, vix poſſunt eſſe argumento, attamen eam conſtructionem, quae in illo loco tractatur, πλείȣς ἕνα, per totam hanc orationem, quanta quanta ſuperſit, reperiri hodie non poſſe contendo. Mihi quidem ſatis conſtat, locum *Priſciani* ita eſſe emendandum: Δημοσθένης πρὸς Εὐβȣλίδην εφεσει, εφη πλείȣς ἕνα. Atque haec hactenus. TAYLOR.

I. TAYLORI
ANNOTATA AD ARGVMENTVM.

Crediderim, hoc argumentum, et paucula, quae ſuperſunt, ſcholia, conſcripſiſſe (nam qui haec, et illud etiam conſcribere ſolebat) *Didymum*, veterem *Demoſthenis* Criticum et Commentatorem. Quod vt crederem, me impulit auctoritas *Harpocrationis* v. Ἐξένισε. Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει. διαβεβλήκασι γάρ μου τὸν πατέρα, ὡς ἐξένιζε. μή ποτε ἀντὶ τοῦ ξένος ἦν, καὶ οὐχ, ὡς Δίδυμός φησιν, ἀντὶ τοῦ οὐκ Ἀττικῶς ἐλέγετο, ἀλλὰ ξενικῶς. Iterumque v. Ξενίζειν. Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει, πολλάκις. ἔνιοι μὲν οὖν (*Didymum* nimirum innuens) οἷον ξένῃ διαλέκτῳ χρῆσθαι. τάχα δ' ἂν εἴη μᾶλλον τὸ ἐν τῇ ξένῃ διατρίβειν. Similiter *Pollux* L. III. C. IV. §. 59. Ξενίζειν οἱ μὲν παλαιοὶ τὸ ἑστιᾶν λέγουσι· Δημοσθένης δὲ, τὸ τῇ φωνῇ ξενιζούσῃ χρῆσθαι. Et *Ammonius*, licet in nomine orationis titubauerit: Ξενίζειν μὲν οὐ μόνον τὸ καταδέχεσθαι ξένον, ἀλλὰ καὶ τὸ ξένως διαλέγεσθαι, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Βοιωτόν. Ex his *Moſchopulus*, recentior ſcriptor, hortos ſuos inrigauit. Ξενίζω, τὸ ξένῃ διαλέκτῳ χρῶμαι, ἢ μᾶλλον, τὸ ἐν τῇ ξένῃ διατρίβειν. Verba *Didymi*, vel quae ego ſuſpicor eius eſſe, ita ſe habent in argumento p. 1298. 17. ὁ δὲ πατὴρ εξενισε τη γλωττη, αἰχμάλωτος γενόμενος. Iam ergo ſcrutemur, vtra praeſtiterit expoſitio τοῦ Ξενίζειν, illane, quam adduxit *Didymus*, an ea, quam, *Didymum* exagitans, praetulerit *Harpocratio*. Ait Orator pag. 1304. 6. διαβεβλήκασί μου τὸν πατέρα, ὡς εξενισε, et paucis interiectis, v. 11. τὸ ξενίζειν αὐτοῦ κατηγορήκασι. Ait demum v. 18. οὐδαμοῦ τὸν ξενίζοντα οὐδεὶς πώποτε ᾐτιάσατο, ως ειη ξενος. Sane, ni haec vltima addidiſſet, in incerto adhuc fuiſſemus, cuinam potius credendum eſſet, *Didymo*, an *Harpocrationi*.

Iam

Iam autem Orator noſter diſertiſſime definit, aliud omnino eſſe τὸ Ξενίζειν, aliud longe τὸ Ξένον εἶναι. Ea res ita ſe habet. *Vt me arguant peregrinitatis*, ait Auctor, *contendunt, patrem meum non Attice, ſed peregrine loqui fuiſſe ſolitum. Huic argumento duo habeo quae opponam. Primo: in bello Peloponneſiaco ab hoſtibus captus et peregre venum datus, ibi pauliſper deſiuit Attice loqui ob diutinam in iis regionibus manſionem. Eum autem et bello captum eſſe, et poſtliminio Athenas reuerſum, id vtique teſtibus euincam. Secundo autem: quanquam exotico ſermone vteretur, quanquam* ἐξένισε, *nemo tamen eum per tot annos, non in tribu ſua, non in curia, nullibi, vbi de ſtatu diſceptaretur, eum in iudicium adduxit, vt peregrinum*, ὡς εἴη ξένος. Ξενίζειν *quidem potuit, attamen* ξένος *non erat, neque quisquam inſimulauit eum ita fuiſſe.* Verum et alii ſcriptores ita loqui amant. Ἡ λέξις δὲ ὅμως ἐπὶ γῆς βεβηκέτω, τῷ μὲν κάλλει καὶ τῷ μεγέθει τῶν λεγομένων συνεπαιρομένη, καὶ ὡς ἔνι μάλιστα ὁμοιουμένη, μὴ ξενίζουσα δὲ, μηδ᾽ ὑπὲρ τὸν καιρὸν ἐνθουσιῶσα. Lucian. *Quom. Hiſt. conſcrib. ſit.* §. 45. Ξενίζειν enim generaliter eſt *peregrinum agere*, ſiue id voce fiat, ſiue moribus. Ita *D. Paulo*, qui videbatur ξένων δαιμονίων καταγγελεὺς εἶναι, *Act. Apoſt.* XVII. 18. dixerunt Athenienſes: ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν. Vtrum intelligendum ſit, in hoc loco, qui ſequitur, *Luciani*, non plane liquet: Πάλαι ἐπακροῶμαί σου παρακολουθῶν ἡλίους καὶ σελήνας, ἔτι δὲ τὰ φορτικὰ ταῦτα, σταθμούς τινας, καὶ παρασάγγας ὑποξενίζοντος. Lucian. *Icaro-Menipp.* init. Anne peregrinis *vocibus*, an *menſuris*, vti? Fortaſſe vtrumque. Miror interea, Lexici Rhetorici conſarcinatorem adeo ſomniculoſe Rhetorum principem lectitaſſe. Rurſus ad *Didymum* reuertor: de quo ita *Harpocratio*: Γαμηλία. Δ. ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει, καὶ Ισαῖος, καὶ Δίδυ-

μος ὁ γραμματικὸς ἐν μὲν τοῖς Ισαίȣ ὑπομνήμασί φησιν εἶναι τὴν τοῖς φράτορσιν ἐπὶ γάμοις διδομένην, παρατιθέμενος λέξιν Φανοδήμȣ, ἐν ᾗ ȣ̓δὲν τοιȣ̃τον γέγραπται. εν δὲ τοις εις Δημοσθενην, ὁ αὐτὸς πάλιν γαμηλίαν φησὶν εἶναι, τὴν εις τους φρατορας εισαγωγην των γυναικων, ȣ̓δεμίαν ἀπόδειξιν τῆς ἐξηγήσεως παραθέμενος. Suidas in eadem voce: Γαμηλία ἡ διδομένη τοῖς φράτορσιν ἐπὶ γάμοις· ἢ ἡ τῶν γυναικῶν εἰς τȣ̀ς φράτορας εἰσαγωγή. ȣ̔́τως Δίδυμος ὁ γραμματικός. Profecto haec eadem verba, quae Lexicographi adduxerunt, hic in ſcholiis ad hanc orationem leguntur. Ita enim ad pag. 1312. 12. Γαμηλία διδομένη τοῖς φράτορσιν ἐπιγάμοις (lege diſiunctim επι γαμοις) δωρεά. ἄλλως. γαμηγία ἡ τῶν γυναικῶν εἰς τȣ̀ς φράτορας εἰσαγωγή. Reſtituendum certe γαμηλία, non γαμηγία. Nam ex tenore ſcholii non ſibi propoſuit diſtinguere inter γαμηλιαν et γαμηγιαν, ſed, vt fit, *vnius* vocabuli *duas* expoſitiones prodere. Eamque rem confirmant Lexicographi modo adducti. De voce iſta γαμηλία conſule *Valeſium ad Harpocrat.* pag. notar. 33. *Meurſ. Attic. Lect.* III. 1. *Them. Attic.* II. 14. et *Graec. Feriat.* in Απατέρια, *Caſtellanum de Feſtis Graecorum*, *Petit. LL. Attic.* Lib. II. Tit. IV. Celeberrimum *I. Alberti* ad *Heſych.* v. Γαμηλία et Γάμων ἔθη. TAYLOR.

1298. 9. καν μεν αλωσι, και παρα τῳ δικαςηριῳ πεπρασθαι.] Ita haec inemendate in Edit. *Luteciana* punguntur. Reſtitue: κἂν μὲν ἁλῶσι καὶ παρὰ τῷ δικαςηρίῳ, πεπρᾶσθαι, *quod ſi in iudicio etiam conuincantur*, vt recte *Wolfius*. TAYLOR.

pen. προφέρειν.] Recte. *exprobrare.* Atque ita edidit *Wolfius* iuxta editiones a *Manutio* et *Feliciano* procuratas. Male *Aldus* cum *Pariſienſibus* προσφέρειν. TAYLOR.

ANNO-

ANNOTATA AD ORATIONEM.

Eſt apud *Ciceronem* in Quintiana: *Videturne interceſſiſſe Appellatio Tribunorum?* Sic Ἔφεσις πρὸς τοὺς δικαστὰς, Appellatio Iudicum. WOLFIVS.

1299. 1. πολλὰ ψευδῆ.] Repone, quod melius, πολλὰ καὶ ψευδῆ iuxta fidem Cod. *Ven.* et marg. *Pariſienſis.* TAYLOR.

4. μετὸν] μετῶν habuerunt ex editis quidam. Verum id dudum correxerat *Lambinus.* TAYLOR.

11. πλείονος.] πάσης in exemplaribus *Aldino* et *Luteciano.* Nos cum impreſſorum reliquis, cum *Ven.* et marg. *Benenati*, πλείονος reſtituimus. Melius id ſane, ſaltem meliori fide commendatum, quam quod in *Bodl.* adleuerat neſcio quis μείζονος. TAYLOR.

13. εἰ δὲ μή.] Ita lege cum omnibus, non cum *Wolfio* ſolo, εἰ καὶ μή. TAYLOR.

17. παροξύνεσθαι.] Malim τὸ παρωξύνθαι. WOLFIVS. Propemodum Cod. *Ven.* παροξυνθαι enim. TAYL.

20. καὶ πρὸς τὴν κατ᾽ ἐκείνων.] Haec indiſtincte a *Wolfio* vertuntur: et haud tamen ſcio, an melius quis Latine verteret. Senſus eſt: *Cum tanta exorta ſit iracundia ob multos, qui in ciuitatem fraude inrepſerant, ea etiam in nos cadit, qui non iure in hoc diſcrimen adducti ſumus, verum factionibus oppreſſi. Inde fit, vt nobis lis ſubnaſceretur inſolita et noua, ſc. vt reſponderemus non priuatae et propriae criminationi, ſed illi, quae ab aliis orta, nos quoque, licet innocentes, oppreſſit.* TAYL.

1300. 8. εἰ τῶν λαμβανόντων.] Locus ſuſpectus, qui ſic tamen ferri poſſe videtur: εἰ (ſc. ἡμεῖς οἱ ἠδικημένοι) γενοίμεθα ἐν τοῖς διδοῦσι δίκην, τῶν (malim τούτων τῶν) ἀντιδίκων λαμβανόντων δίκην μεθ᾽ ὑμῶν (ſc. τῶν δικαστῶν) ὅτε ἂν δικαίως (ſc. λάβωσι παρὰ τῶν ἀδικούντων). Sed quid ſi legas? εἰ τῶν ἄλλων λαμβανόντων δίκην, ὅταν ἀδικηθῶσι, μεθ᾽ ὑμῶν· ἡμεῖς ἐν τοῖς κ. τ. λ. *cum alii, laeſi iniuria, veſtra ope poenas expetant: nos*

nos iniuriis affici apud vos. Quam coniecturam etſi praefero conuerſioni auctoris, (*ſi, cum veſtra quibusdam auctoritate poenae merito infligantur, nos vna inter eos cenſeamur*) tamen nihil mutare audeo. WOLFIVS.

1300. 8. Hic vir operoſe nihil agit. Reſtitue cum MSto *Veneto*, et Edit. *Morelii*, pro ὅτε, ουτες. *Inique nobiſcum agi contendo, ſi in numero* reorum *ſiſtar, atque inter eos, qui poenas* pendunt; *cum propter ius ciuitatis inter vos eſſe deberem* iudices, *eoſque, qui poenas* expoſcunt. Pro τῶν λαμβανόντων in *Bodl.* reperitur: ἴσως τινων λαμβ. ἢ, γενοιμεθα τῶν λαμβανόντων. Quod neque verum eſt, neque acutum. TAYL.

Ibid. Senſum huius loci videtur aliquatenus tradidiſſe *Wolfius*, quem tamen miror qua ratione exſculpere potuerit ex hac lectione. Quod ſi reſcribamus: εἰ τῶν λαμβανόντων δίκην οντες δικαίως μεθ' ὑμῶν, ἐν τοῖς διδȣσι γενοίμεθα, tum demum omnia plana ſunt. *Miſerrima omnium*, inquit, *res fuerit, ſi nos, qui vna cum vobis decreuimus poenas iuſte exigendas a ciuibus ſuppoſititiis, ipſi in eorum numero habeamur, quibus poenae dandae ſint.* Opponuntur nempe οἱ λαμβάνοντες, et οἱ διδόντες, δίκην. IVRIN.

11. ὀργήν.] An ορμην potius? TAYLOR.

23. ἀνυπευθύνῳ.] Cuſi olim vniuerſi mendoſiſſime αν υπευθυνῳ. Reformarunt *Bodl. Lambin. Wolfius.* TAYLOR.

24. εἰδὼς τȣς νόμȣς.] Vtrum: εἰδὼς τȣς νόμους καὶ μᾶλλον, ἢ προσῆκεν, τȣτέστιν ἐμπειρότερος τῶν νόμων τȣ δέοντος, τȣτέστιν, ἀκριβοδίκαιος, καὶ λίαν ἀκριβῶς ὁρῶν τȣτȣς, καὶ συκοφάντης γιγνόμενος, vt ait *Menander:* an: καὶ μᾶλλον ἀδίκως, ἀντὶ τȣ ἀδικώτερον, ἢ προσῆκεν? WOLFIVS.

Ibid. Forte: Επειδὴ τοίνυν ȣτος εἰδὼς τȣς νόμȣς, ἀδίκως καὶ πλεονεκτικῶς, καὶ μᾶλλον, ἢ προσῆκεν, τὴν κατηγορίαν πεποίηται. TAYLOR.

1301. 2. δυνήσεσθαι.] Legendum δυνησασθαι. Omnino. TAYLOR.

7. δι' ἣν.] Punge mecum ſalutariter: δι' ἣν, καλῶς ποιȣ̃ντες, caetera. TAYLOR.

17. ὅτι δὴ.] Vel fortean ὅτι δε. TAYLOR.

21. ἐξ ὧν ἐνεκάλει.] M. ἐκάλει. WOLFIVS.

Ibid. Atque ita typis dedit. Et recte, credo, licet quatuor priores editiones aliter ſentiant. *Vnde ius habuit populares ſuos vel municipes conuocandi, ad concilium cogendi.* Cum *Wolfio* eſt, qui *Bodleianum* exemplar notauerit. TAYLOR.

26. καὶ διεπράξατο τȣ̃το.] Margo Editionis *Pariſinae* hoc pacto, neglecta coniunctione: ἀλλ' ἐπιβȣλεύων ἐμοὶ, ὅπως ὡς ὀψιαίτατα ἡ διαψήφισις ἡ περὶ ἐμȣ̃ γένοιτο, διεπράξατο τȣ̃το. TAYLOR.

vlt. ἐκάλει.] εκαλειτο marg. *Benenati.* Fortaſſe ἡνίκα τȣ̀μὸν ὄνομα.εκαλειτο, σκοτος εἶναι. TAYLOR.

1302. 1. καὶ γὰρ ἦν περὶ ἑξηκοςόν.] Videtur aliqua dinumeratio horologii aut clepſydrae hic contineri. Niſi quis putat, iam ſexageſimum municipem citatum fuiſſe. Quod non placet, cum de 70 reſtitiſſe adhuc 15 tradat Auctor. WOLFIVS.

Ibid. Verte: *Ego enim eram circa ſexageſimum.* TAYLOR.

11. μάρτυρα κ. τ. λ.] Reſtitue, vt optimus *Pariſienſis* legit, μάρτυρα μεν, ὧν κατηγόρησεν ȣ̓δένα παρασχόμενος κ. τ. λ. TAYLOR.

19. ἀπολογίσασθαι.] Editi omnes et MSti απολογησασθαι, et culpam credo fuiſſe non *Wolfii*, ſed operarum, vt aliter hodie legeremus. TAYLOR.

21. ὅτι γνοίησαν.] Marg. *Benenati:* καὶ ὅτι, ἃ γνοίησαν περὶ ἐμȣ̃, τȣ́τοις — TAYLOR.

23. ψῆφον — ἐδίδȣ] Vide *Valeſ.* pag. 39. *Not. ad Harpocrat.* TAYLOR.

1302. pen.

1302. pen. παρὰ τούτων.] Omnino reſcribendum παρὰ τούτου, ab Eubulide ſcil. qui ſuffragiis ferendis praefuit. IVRIN.

Ibid. Ita in *Bodl.* adnotatur, et ego olim diuinabam. Pariter etiam vertit *Wolfius.* TAYLOR.

1303. 3. ἡ ψῆφος ἐν ἅπασι.] Malim ἡ ψῆφος ἅπασι. WOLFIVS. Ita etiam marg. *Pariſ.* TAYL.

Ibid. πλείους τε ἐγένοντο.] Sc. αἱ ψῆφοι. WOLF.

15. ἡμῖν.] Sc. nobis, a noſtra tribu, ab Alimuſiis. Male Wolfius: *veſtrum decretum exſecuti.* TAYL.

25. ἂν βούλησθε.] τότε, ἄν με βούλησθε λέγειν, ἐρῶ. WOLFIVS.

Ibid. τότε, ἂν βούλησθε ἀκούειν, ἐρῶ. Marg. *Pariſ.* et *Ven.* In eod. margine γρ. etiam, vt *Wolfius* ſcribi voluit, ἂν βούλησθε εμε λέγειν. TAYLOR.

1304. 2. ὑμᾶς δὲ ἀκούσαντας.] Sc. δίκαιον νομίζω. WOLFIVS.

7. Δεκελικόν.] Potius Δεκελεικὸν, vti in marg. *Benenati.* Ita exarari ſemper fere ſolet, et debet. De Decelico bello, praeter Scriptores iſtius argumenti, vide *Harpocr.* v. Δεκελεικὸς et Αρχιδάμιος πόλεμος, *Valeſium* pariter pag. 39. TAYLOR.

9. πολλοςῷ χρόνῳ.] μετὰ πολὺν χρόνον. WOLF.

13. Αθηναῖον.] μάλις' ἂν οἶμαι ὑμῖν εμαυτον Αθηναῖον ὄντα ἐπιδείξειν. Cod. *Venetus.* TAYLOR.

16. εἶτα.] Reſtitue cum *Pariſienſi:* εἶτα, ὅτι ουτε ἐν τοῖς δημόταις, οὔτ' ἐν τοῖς φράτορσιν etc. TAYL.

24. τοὺς ζῶντας ὑμῖν.] Potius τοὺς ζῶντας ημιν, ex marg. *Benenati.* TAYLOR.

pen. Λυσαρετῆς.] [Vt Editi.] Alias huiuſmodi compoſita penacuuntur, vt Ιππαρέτη. WOLFIVS.

Ibid. τῆς ἐμῆς τίτθης.] Auiam paternam hic intelligendam, non nutricem, aut materteram, aut matris matrem, Genealogia docet, cum Thucritides et Lyſarete, patre eodem nati, coniuges fuerint. WOLFIVS.

1304. 7.

1305. 7. ἐπίλαβε.] Alii ὑπόλαβε, ſed infeliciter. Vide adnotata ad *Lyſiam* pag. 737. pen. TAYL.

10. οἰκεῖον.] Cum in omnibus exemplaribus, tam manu exaratis, quam prelo excuſis, ea vox deſideraretur, neſcio, vnde adriperet, miror, quod adriperet tacitus, bonus noſter *Wolfius*. Id tamen certe neceſſarium, vel aliquid demum eiusmodi, quale eſt id, quod habet marg. *Paris.* διομνυμένων εἶναι πολίτην καὶ συγγενῆ. TAYLOR.

11. παραστησάμενος.] *Suidas* interpretatur, παραλαβὼν, ἑλὼν, καταστρεψάμενος. Sed hoc ad rem bellicam pertinet. In Orationibus Tutoriis eſt τοὺς παῖδας παραστήσασθαι, qua de re ſuo loco. Hic non videtur aliud ſignificare, quam *in conſpectu*, aut *adhibitis*. Reliqui enim populares Alimuſii non ignoraſſent periurium. Verti *productis iis*, ſed minus placet. WOLFIVS.

12. αὐτῷ.] Editio *Pariſina* legit αὑτῷ, quod melius. Proxime μαρτυροῦντα editi vniverſi ante *Wolfium*. *Ven.* vt debuit μαρτυροῦντι. TAYLOR.

18. κάλει δή μοι καὶ τοὺς φράτορας.] Sunt apud Athenienſes πολῖται καὶ πολίτιδες, ἀστοὶ καὶ ἀσταὶ, hoc eſt, πάντες οἱ συμπολιτευόμενοι. ἀστὸν enim et πολίτην differre, vt ἄστυ et πόλιν, etſi non eſt abſurdum, non tamen perpetuo obſeruatur. Horum alii ſunt πολιτικοὶ, ἢ πολιτευόμενοι, alii ἰδιῶται, ἰδιωτεύοντες, ἢ ἀπολίτευτοι. Sequuntur φυλέται, *Tribules*, δημόται, *Populares*, aut *Municipes*, (etſi non ignoro, *Ciceronem* Cimonis curiales Laciadas dicere) φράτορες, *Curiales*, γεννηταὶ, *Gentiles*. Quibus vocibus vti mihi vt liceat, impetratum velim ab aequis lectoribus. Ac caetera vocabula obſcura non ſunt: φράτορες autem et γεννηταὶ quod munus habuerint, tradit *Suidas* hoc modo. Φυλαὶ *Tribus* olim fuerunt quatuor, ad numerum anni temporum: harum ſingulae tribuebantur in

tres

tres φρατρίας, ἢ τριττῦς, id eſt *curias*, quae duodecim fuerunt imitatione duodecim menſium. Vnde φράτορες. Vnaquaeque φρατρία ἢ τριττὺς habuit γένη, id eſt, *gentes* triginta, pro numero dierum menſis. Vnde Γεννηταὶ dicti *Gentiles*, non quidem ratione cognationis, ſed propter familias ad hunc modum diſtributas. Vide γεννηταὶ et φράτορες. Etſi et ex Auctore noſtro pleraque huius generis perſpiciuntur, cuius accurata lectio, et index loca ſimilia demonſtrans, homini vigilanti commentarii loco erunt. WOLFIVS.

1305. 18. Vide *Harpocrat.* v. Γεννῆται, ea, quae diximus ad Orat. *c. Neaeram* p. 1365. 10. et ad *Lycurgum*. Notaui antea, legendum videri, vt quidam legunt, non γεννητὰς, ſed γενητας, quo modo et hic etiam exhibetur in marg. *Morelii*. Vide Orat. *Iſaei de Apollodori haereditate*, et *H. St.* adnotationes ad marg. TAYLOR.

vlt. εἰ δ' ἐν ἅπασιν — ἐξητασμένος.] ἅπαντα διεληλυθὼς, ἅπασι κεχρημένος. WOLFIVS.

1306. 1. καὶ νῦν κ. τ. λ.] καὶ νῦν ἐγὼ ο λεγων. WOLFIVS.

Ibid. Editiones ſuperiores ad vnam omnes, καὶ νῦν ἐγὼ λεγω. Fortaſſe recte. εἰ δ' ἐν ἅπασιν — ἐξητασμένος φαίνεται καὶ ζῶν ὁ πατὴρ, καὶ νῦν ἐγὼ, λεγω, φράτορσι, συγγενέσι κ. τ. λ. *ſi pater, dum vixit, et ego nunc, apud omnes eos probati ſumus, apud quos vnusquisque veſtrum*, nempe, *curiales* etc. TAYLOR.

7. λόγον εἶχεν.] ὐκ ἂν ἀλόγως ὑπωπτεύετο. WOLFIVS.

12. μετεδίδοσαν.] Margo *Benenati*: ὐ γὰρ ἂν δήπυ — τῦ γένυς μετεδίδοσαν, ἀλλ' ως ανοικειον και τυ τε γενὺς και της πολεως αλλοτριον της των χρηματων κοινωνιας απηξιωσαν· ἀλλ' ἦν κ. τ. λ. TAYLOR.

16. ὑμῖν.] υμων. IVRIN. Ita Cod. *Ven.* cum marg. *Pariſienſi*. TAYLOR.

1306. 17. *ξένον καὶ μὴ πολίτην.*] Forte *ξένον ὄντα, καὶ μὴ πολίτην.* Et [1307. 13.] *τιθέντας ἐάσαι,* pro *ἐάσειε,* tertia optatiui. Et [26.] *ἐπεὶ καὶ ταύτην.* Et [1308. 3.] *ἔνοχον εἶναι τῇ κακηγορίᾳ.* Infames tamen fuiſſe circumforaneos homines, ex Orat. *contra Neaeram* videmus. Et v. 9. *ὅτι οὐκ ἔξεστι.* WOLFIVS.

Ibid. Certe ſine vlla neceſſitate addidit iſtud *ὄντα Wolfius.* Neque agnoſcunt aut Editi, aut MSti. TAYLOR.

26. *περὶ τοῦ γένους.*] Dele otioſa iſta vocabula. Loquitur generaliter, *περὶ ὧν ἄν τις ζῶν αἰτίαν σχῇ, δίκαιον τοὺς παῖδας τὴν ἀπολογίαν παρέχειν.* Curioſus aliquis adnotator, nimium memor cauſae, quae in hac quaeſtione tractatur, iſta ingeminauit, quae ſane perturbant etiam conſtructionem. TAYLOR.

1307. 3. *πῶς οὐ δικαίως κ. τ. λ.*] Omittitur in verſione *τὸν τελευτήσαντα, qui diem ſuum obiit.* Malim etiam *κατ' ἐκεῖνον* reddi *eius iure,* vel *ſecundum illum,* quam, *propter illum.* IVRIN.

11. *καίτοι τίς.*] Marg. *Benenati, καίτοι τίς ἐστιν,* (ſine *ἂν*, atque etiam, *καίτοι τίς ἂν εἴη*) *ὅστις εἰς τὰ πατρῷα μνήματα τοὺς μηδὲν γένει προσήκοντας ἐντιθέναι ἐάσαι;* TAYLOR.

24. *ὥστε εἰ καὶ κατὰ θάτερα.*] Lambinus: *ὥστε εἰ καὶ μὴ κατὰ θάτερα.* Sed locum non intellexit, qui quidem bene a *Wolfio* redditur. *Ἀριστοφῶν δὲ ὁ ῥήτωρ, ὁ τὸν νόμον εἰσενεγκὼν ἐπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος, ὃς ἂν μὴ ἐξ ἀστῆς γένηται νόθον εἶναι, αὐτὸς ἀπεδείχθη — ἐκ — τῆς ἑταίρας παιδοποιησάμενος.* Athen. l. XIII. p. m. 285. TAYLOR.

26. *ἐπεὶ.*] Deeſt *Ald. Man. Fel. περὶ δὲ τῆς μητρός· καὶ γὰρ καὶ ταύτην,* editio *Luteciana* cum MSto *Veneto.* TAYLOR.

1308. 1. *ψηφίσματα.*] Diſtingue: *οὐ μόνον παρὰ τὰ ψηφίσματα, τὰ περὶ τὴν ἀγορὰν διέβαλεν ἡμᾶς*

μᾶς Εὐβουλίδης, ἀλλὰ καὶ παρὰ τὲς νόμους. TAYLOR.

1308. 3. *κατηγορίᾳ.*] Eruditiſſimus *Weſſelingius* ad *Petit. LL. Attic.* pag. 644. recte admonuit, reſcribendum eſſe *κακηγορια.* Vide ſupra ad 1306. 17. Vſu venit maximo, vt hae voces permiſcerentur. Dixi ad *Lyſiam* pag. 353. vlt. TAYLOR.

5. *ταινίας πωλεῖν.*] *Hermogenes* Cap. *περὶ Ἀφελείας.* Ἐτι ἀφελεῖς ἔννοιαι, καὶ αἱ πλησιάζειν πως δοκεσαι τῷ εὐτελεῖ. γίνονται δὲ αὗται, ὅταν περὶ εὐτελῶν καὶ τῶν τυχόντων πραγμάτων λέγῃ τις. ὡς ἐν τῷ κατὰ Στεφάνε ψευδομαρτυριῶν· ἢ τὰ καταχύσματά φησιν αὐτε κατέχεε. καὶ πάλιν, ἑτέρωθι τὴν ῥοδωνιὰν ἐκτίλλειν. καὶ ἐν τῇ πρὸς Εὐβελίδην ἐφέσει, τὸ λέγειν, ὅτι ταινίας ἐπίπρασκεν ἐν τῇ ἀγορᾷ ἡ μήτηρ. Adi porro *Caſaub. ad Athen.* VII. 22. *Herald. Animadu.* Lib. II. Cap. II. §. 14. TAYLOR.

6. *βελόμεθα.*] Vel *εβουλομεθα* potius. TAYL.

9. *ἐξέσαι.*] Ita Editi conſtanter. Melius tamen *εξεστι*, vt *Wolfius* dedit, et vti nos quoque, neſcio tamen, qua fortuna impediti, dare voluimus. Vide ſupra ad 1306. 17. TAYLOR.

13. *ὑμῖν.*] Abeſt ab omnibus, tam cuſis, quam manu exaratis, priusquam *Wolfius* in impreſſione ſua dederit. Miror autem dediſſe, lectore de ea re non admonito. Fortaſſe, deleta rurſus ea voce, quae occulte videtur inrepſiſſe, ita legendum: *ὅτω γαρ — τετῳ* (i. e. Ariſtophonti) *ἔδοξεν ἐκεῖνος καλῶς καὶ δημοτικῶς νομοθετῆσαι, ὥστε ψηφίσασθαι πάλιν ἀνανεώσασθαι.* TAYLOR.

1309. 3. *αὐτὲς.*] Melius *αυτην* cum *Ven.* et marg. *Benenati.* TAYLOR.

5. *τὰ τέλη ἐξετάσαντας.*] *excutienda fuerunt vectigalia.* Wolfius. Male, vt arbitror. Ait Orator: *ſi allegauerint fuiſſe eam peregrinam, adducendi erant illi,*

qui

qui peregrinantium vectigalia exegerint; ſi ancillam, emtor. TAYLOR.

1309. pen. ἀλλ' ἀκέσαντες.] Ita arbitror locum hunc eſſe reformandum, literula vix immutata, verum ordine inſtaurato, ſc. ἀλλ' ἀκέσαντες, ἐὰν ὑμῖν ἐπιδεικνύω τῆς μητρὸς τοὺς οἰκείους, οἵους προσήκει εἶναι ἀνθρώπους ἐλευθέρους, καὶ οὓς ὑμεῖς φήσετε πιστοὺς εἶναι (ἐὰν καταιτιᾶται περὶ αὐτῆς ταύτας τὰς διαβολὰς) ἐξομνυμένους, καὶ μαρτυροῦντας αὐτὴν ἀστὴν οὖσαν εἰδέναι, δικαίαν ἡμῖν θέσθε τὴν ψῆφον. TAYLOR.

1310. 1. ἐὰν καταιτιᾶται.] αν ουτος καταιτιᾶται Cod. *Ven.* cum marg. *Paris.* Deinde v. 2. ἐξομνυομένους in eod. marg. et proxime v. 4. θέσθαι] *Lambinus.* TAYLOR.

12. Δεξίθεος.] Poſtea Εὐξίθεος. [p. 1311. 1.] δε et ευ ſaepe permutantur ob non diſſimiles ductus literarum. WOLFIVS.

Ibid. Hic Dexitheus non idem eſt cum illo Euxitheo, qui poſtea occurrit. Fallitur *Wolfius.* TAYL.

Ibid. καὶ ὁ μὲν Ἀμυθέων.] Male Wolfius: *ac Dexitheus ex eorum numero eſt* etc. cum id de *Amytheone* dicitur. TAYLOR.

16. μαρτυρήσεται.] μαρτυρηθήσεται Cod. *Ven.* et marg. *Benenati.* TAYLOR.

1312. 21. ψηφίσαιντο.] ψηφίσαιτο marg. *Morel.* Sed illud non vtique rem expedit. ψηφίσαισθε *Lambinus.* Melius ſane. Verum adhuc Grammaticae non ſatis conſulitur. Mentem ſcriptoris video. *Indigniſſimum eſſet, ſi, cum tot Ciues, quibus nemo vnquam peregrinitatem obiecit, me cognatum eſſe ſibi et familiarem teſtentur, vos decerneretis, me eſſe peregrinum.* TAYLOR.

vlt. ἠδικήκαμεν.] *Wolfius* haec non ſatis accurate. Verte: *Non enim, ſi pauperes fuiſſemus, rei ſumus, ſed, ſi peregrini.* Agitur enim hodie, vt ait ille

in ſequentibus, non de facultatibus, ſed de genere et ciuitate. TAYLOR.

1313. 2. δȣλικὰ.] δουλικα, inquit *Poll.* L. III. C. VIII. §. 81. παρὰ Δημοσθένει. Quod referunt, nec iniuria, ad hunc locum. TAYLOR.

16. κεκληρονομηκότα.] Forte καὶ κεκληρονομηκότα. Hunc locum aliter diſtinxi, atque diſtinxerat *Wolfius*, et, credo, melius. Iudicet aequus lector ex Verſione. TAYLOR.

23. ȣ̓κȣ̃ν.] οὐκουν *Lambinus*, retracto accentu. Illud autem, quoniam in ſuis exemplaribus haec interrogatiue pungerentur, v. 27. Ad quam legem ſententiam hanc reddidit *Wolfius*. Sed perinde erit, ſi tollas interrogationem, vti ego ſuſtuli. TAYLOR.

24. ὥσπερ προεκρίθην.] Sc. ἐν τῷ κληροῦσθαι. WOLFIVS.

Ibid. Minime omnium. Non προεκρίθη ἐν τῷ κληρȣ̃σθαι, ſed προεκρίθη εἰς τὸ κληρȣ̃σθαι. Municipes quosdam e ſuo demo praetulerunt, ſelegerunt, vt ex iis vnus forte Herculanum ſacerdotium ſortiretur. Aliter, vnde haec explicaret? εἰ μὲν ἔλαχον, ὥσπερ προεκρίθην, aut illud 1314. 2. ἱερωσύνην κληρȣ̃σθαι μεθ' ἑαυτȣ̃ προκριθέντα. De his rebus accuratiſſime *Deſid. Herald.* L. II. C. III. §. 3. TAYLOR.

Ibid. ἔδει ἂν με.] Opinor legendum δεῖν ἂν με. IVRIN.

25. καὶ τȣ̃τον.] [Ita Edit. *Lutec.*] Marg. *Paris.* καὶ τουτους. Veriſſime. IVRIN.

1314. 11. παρωξύνετο.] Malim παρώξυντο. WOLFIVS. Similiter habet MS. *Venetus*. TAYLOR.

13. συνειδότος αὐτῷ τἀληθῆ λέγειν.] Vſitatius dici videtur: τȣ̃ συνειδότος αὐτῷ τἀληθῆ λεγοντι. Alias etiam accuſatiuo iungitur, vt apud *Ariſtotelem*, συνειδότες ἑαυτοῖς ἄγνοιαν. WOLFIVS. Reſtitui autem αὑτῷ cum adſpiratione. TAYLOR.

1314. 16

1314. 16. ἀχθεσθῇ.] Editiones omnes, et membranae μηδεὶς — ἀχθεσθῇ, ει ἐμαυτὸν κ. τ. λ. TAYL.

25. ὃ γὰρ ξένην καὶ ξένον.] Sc. ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων λεγόμενον. WOLFIVS.

vlt. ἐμαυτῷ.] εμαυτον *Bodl.* et marg. *Morelii.* Sc. vt concordia fieret cum verbo, quod ſequitur, μετέχειν. Rurſus in eod. margine, γρ. ἐμαυτῷ τῆς πόλεως μετεῖναι. Sed fortaſſe noſtra pungendi ratio omnem iſtam difficultatem eximet. TAYLOR.

1315. 2. ὠφελημένους.] *propter emolumenta*, Wolfius. Frigide. Lege οφειλομενους μοι, *falſum dicere teſtimonium in gratiam meam, propter aes alienum, quo mihi obſtringuntur.* TAYLOR.

8. κληρονόμους.] κληρονομοις *Ven.* Quod ſatius eſt. TAYLOR.

9. ἐν ψευδομαρτυρίαις.] Vel fortaſſe melius εκ ψευδομαρτυριας. TAYLOR.

11. μηδεμιᾶς ἐξωλείας ὑπόχους ἑαυτοὺς ποιεῖν.] ἀντὶ τοῦ ἐνόχους ἐξωλεία, δεῖν ὑπέχειν τιμωρίας τὴν ἐξώλειαν. Hanc vocem [ὑπόχους] alibi me legiſſe non recordor, nec in veteribus Lexicis reperio. WOLFIVS.

20. ἀστὸν ἐξ αὐτῆς ἐγγυητῆς.] Legendum eſſe ἐξ αστης ἐγγυητῆς, vel coecus viderit, et tamen hic nihil vident octo Codices, ac potius quindecim, *Auguſtano* etiam adnumerato. Nam et caeteri omnes in manifeſto errore conſentiunt. WOLFIVS.

Ibid. αὐτῆς quidem Editi omnes et Membranae. Cum *Wolfio* reſtituit etiam *Lambinus*. Caeterum et alio errore tenentur Editiones *Manutiana* et *Pariſienſis*. ſc. ἐξ αὐτῆς ἐγγυητῆς: quem ſane ſuſtulit margo: ἐξ αὐτῆς ἐγγυητῆς αὐτῷ, et ἐξ αὐτῆς τῆς ἐγγυητῆς. TAYLOR.

25. καθαρῶς — πολῖται.] Ita loquuntur puri et emendati ſcriptores. *Lucian.* in *Timone*, §. 52. Τύπτεις ἐλεύθερους, ὁ καθαρῶς ἐλεύθερος οὐδ' ἀστὸς ὤν.

 Liba-

Libanius in *vita Demoſth.* init. p. 2. 10. Τὸ μέντοι μητρῷον γένος τȣ͂ ῥήτορος ȣ̓κ ἦν, ὥς φασι, καθαρῶς Ἀττικόν. Inde optimo iure *Lyſiam* olim emendaui *c. Agoratum*, pag. 482. vlt. τȣ͂τον μέντοι, ὡς ȣ̔ καθαρῶς Ἀθηναῖον ὄντα, ἐβȣ́λοντό τινες βασανισθῆναι. Legebatur olim καλῶς, nulla gratia aut ſapore. TAYLOR.

1316. 12. ȣ̓δέν.] Lege ουδενα omnino; atque ita diuinauit *Wolfius* quoque. TAYLOR.

17. ὅ.] Atqui reſtitui velim ᾧ, *qua re.* Vti eſt in *Bodleiano.* TAYLOR.

1317. 9. τί ȣ͂ν κ. τ. λ.] *Wolfius* interpretatur haec iuxta ac ego edendum curaui: *quid autem eos priuatim non facturos putatis* —? Ille tamen, vti caeteri omnes, aliter Graeca diſtinxit: τί ȣ͂ν; ȣ̓κ ἂν οἴεσθε —; duplici interrogatione. Et profecto ex iſta pungendi ratione, et lectione, quam ſuppeditant Codd. *Luteciani*, belliſſima orietur ſententia: ſc. τί ȣ͂ν; ȣ̓κ ἂν οἴεσθε τȣ́τȣς ἰδίᾳ ποιῆσαι ταῦτα, ἃ κοινῇ ἐτόλμων; Et opinor, eam poſſe eſſe veram lectionem, cum vtique Codd. plures etiam ἃ pro οἳ retineant. TAYLOR.

20. περὶ αὐτῶν.] Lege περὶ αὑτῶν, *de ſeipſis, de ſtatu ſuorum*, qualis ſolebat eſſe διαψήφισις. TAYL.

21. κατεδέξατο τὸ δικαστήριον.] Ita infra v. 25. τȣ̀ς ὄντας πολίτας συνιστάμενοι ἐξέβαλον, ȣ̔̀ς τὸ δικαστήριον κατεδέξατο. Adludit ſc. ad iſtam prouocationem ad Curiam, quae legibus erat conceſſa. De qua nonnihil dixi ad initium huius orationis. Atque id potiſſimum videtur eſſe καταδέχεσθαι, ſolenniter dictum, cum quis vna ſententia damnatus, altera, ad quam adpellauerit, erit abſolutus. Ita *Aeſch. c. Timarch.* pag. 129. 6. μετὰ ταῦτα ὡς ἐπανῆλθεν ἡ βȣλὴ εἰς τὸ βȣλευτήριον, ἐξεφυλλοφόρησε μὲν αὐτὸν, ἐν δὲ τῇ ψήφῳ κατεδέξατο. *Secundis* nimirum *ſententiis.* Ἀντὶ τῆς ψήφȣ φύλλοις ἐχρῶντο — ὥσπερ ὀστράκῳ ἐπὶ τȣ͂ ὀστρακισμȣ͂. καὶ ἐλέγετο ἐπὶ τȣ́τῳ ἐκφυλλοφορῆσαι —.

Ἐξῆν

Ἐξῆν μέντοι ἐν τῷ δικαστηρίῳ καταδέχεσθαι τοὺς ἐκφυλλοφορηθέντας, ὡς καὶ Δημοσθένης φησὶν ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. Etym. M. 325. 18. Vbi tamen id non dixit, ſi integra ad nos peruenerit ea Oratio. TAYLOR.

1317. pen. τῷ τοῦτο δῆλον; ὅτι ἁπάσαις ἔδοξε.] Forte τί τοῦτο δηλοῖ; ὅτι ἁπάσαις (ſc. ταῖς ψήφοις) τουτέστι, ὅτι οὐδὲ εἷς ἀντέλεγε τοῦ μὴ εἶναι δημότην αὐτόν. Et 1318. 10. ὅτε ἄνευ συστασεως. WOLFIVS.

Ibid. ἁπάσαις.] *Ven.* απασιν. TAYLOR.

1318. 5. ἐψηφίσαντο.] εφημισαντο Quatuor impreſſi. *Wolfius* lectionem excudit, quam repraeſentant margo *Benenati*, et *Venetus* noſter. TAYLOR.

10. ὅτι — ψηφισαμένους.] Ferri poteſt, ſi pro ὅτι [vt Editi] legas οτε. Sin ὅτι, recte ψηφισαμενοι ſubſtituitur. WOLFIVS. ψηφισαμενοι marg. *Paris.* TAYLOR.

Ibid. συστάσεως.] διστασεως Editi, et melius. Vide ſupra ad 1317. pen. TAYLOR.

Ibid. ἐψηφίσαντο] ἐψηφίσαντό μου *Ven.* TAYL.

13. δοκιμασία.] διαδικασια *Ald. Par.* MSS. *Fel.* et *Man.* δοκιμασια Editt. *Felic. Man.* Cod. *Ven.* et marg. *Pariſienſis.* TAYLOR.

Ibid. Poſſit et διαψηφισει legi. WOLFIVS.

24. ἐξήλειφαν.] εξηλειψαν *Bodl.* cum marg. *Benenati*, quod neceſſe eſt, niſi εξηλειφον legi malis. TAYLOR.

vlt. ἐκκολάψαντες.] εκκοψαντες marg. *Paris.* et MS. *Ven.* Quae lectio diu inueterauerat, vt liquet ex ſcholio ad hunc locum. Vide *contra Neaeram* 1378. 12. TAYLOR.

1319. 3. τῆς ἀπολογίας ἕνεκα ποιῆσαι.] συλῆσαι τὰ ὅπλα, καὶ ἐκκολάψαι τὸ ψήφισμα. Quod aduerſarii fecerint, id eos ſibi crimini dare queritur. WOLFIVS.

1319. 5. τηλικȣ́των ἕνεκεν — τεκμηρίων.] τηλικȣ́των. Forte, ἀντὶ τȣ̃ ȣ̃τω μικρῶν. Etſi me fateor non intelligere, quid ea res reo patrocinari potuerit. Ideoque abſurditate refutatur. WOLFIVS.

26. Ἀπόλλωνος πατρῴȣ καὶ Διὸς Ἑρκίȣ.] Ἐκαλεῖτο δέ τις Θεσμοθετῶν ἀνάκρισις· εἰ Ἀθηναῖοί εἰσιν ἑκατέρωθεν ἐκ τριγονίας, καὶ τὸν δῆμον πόθεν; καὶ εἰ Ἀπόλλων ἐςὶν αὐτοῖς πατρῷος, καὶ Ζεὺς Ἕρκιος. Poll. L. VIII. C. IX. init. Ἑρκεῖος Ζεύς. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Μοσχίωνος. Εἰ Φράτορες αὐτῷ καὶ βωμοὶ Διὸς Ἑρκείȣ, καὶ Ἀπόλλωνος πατρῴȣ εἰσίν. Ἑρκεῖος Ζεὺς, ᾧ βωμοὶ ἐντὸς ἕρκȣς ἐν τῇ αὐλῇ ἵδρυνται. τὸν γὰρ περίβολον ἕρκος ἔλεγον. ὅτι δὲ τȣ́τοις μετῆν τῆς πολιτείας, οἷς εἴη Ζεὺς Ἑρκεῖος, δεδήλωκε καὶ Ὑπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ δημοποιητȣ̃, εἰ γνήσιος, καὶ Δημήτριος ἐν τοῖς περὶ τὴν ἐν Ἀθήνησι νομοθεσίαν. Harpocr.* v. Ἑρκεῖος Ζεύς. Vide *Valeſium* ad locum, *Sigon. de Rep. Athen.* IV. 3. *Gyrald. Hiſtor. Deor.* col. 96. *Vlpian. ad Midianam* n. 368. Edit. Paris. *Petit. LL. Attic.* pag. 321. 322. Edit: Weſſelingii. σχ. *Euripid. Hecub.* v. 23. *Euſtath. ad Odyſſ.* X. 335. *Heinſ. ad Ouid. Heroid.* VII. 113. *Ioſ. Laurent. Var. Sac. Gentil.* C. VIII. TAYLOR.

27. εἶτα οἷς ἠρία ταὐτά.] In *Aldinis* poſt εἶτα οἱ caetera deerant in lacunula, quam Vir doctus his vocabulis ex coniectura ſua depromtis non bene ſuppleuit, ſc. εἶτα οἱ Φρατορες των οικειων. Vide *Kuhn. ad Poll.* L. VIII. C. IX. Not. 91. Ab iis, qui *Aldum* excipiebant, optime ex membranis reſtitutum οἷς τὰ ἠρία ταὐτά. *qui commune ius habent ſepulturae.* Vide *Schol.* ad hunc loc. *Herald. Animadu.* L. II. C. I. §. 15. Viros doctos ad *Lucian. Contemplant.* T. I. p. 518. *Harpocrat.* in v. et σχ. ad *Theocrit. Idyll. B.* 13.

Φαῖνε καλόν. τὶν γὰρ ποταείσομαι ἄσυχα, δαῖμον,
Τᾷ χθονίᾳ θ' Ἑκάτᾳ, τὰν καὶ σκύλακες τρομέοντι,
Ἐρχομέναν νεκύων ἀνά τ' ἠρία καὶ μέλαν αἷμα.

In iis

In iis tamen, qui iſti hiatui ſatisfecerunt, male vbique ταῦτα, non ταὐτά. Quod mendum eo libentius ſuſtulimus, propterea quod recte vertat *Wolfius*, licet incommode ediderit. TAYLOR.

1320. 6. ἀδελφιδῦ.] Ita Editi ad vnum omnes. Quod non bene vertitur. Neque profecto verum eſt, ſi locum ſuperiorem conſulas, vbi haec magis explicate traduntur. Non magis vera, quae ex MSto *Veneto* et marg. *Benenati* adducuntur pro varia lectione, πρῶτον μὲν ἀδελφιδοὶ δύο· εἶτα τῦ ἑτέρυ ἀδελφιδῦ υἱοὶ, vel υἱοὶ δυο. Vbi pro ἀδελφιδῦ *Wolfius* coniectauit ἀδελφῦ. TAYLOR.

11. ταῦτα.] Potius ταὐτὰ cum marg. *Benenati*. TAYLOR.

16. προσθέμενοι.] Recte, non, vt *Aldus* cum *Pariſienſibus*, προθέμενοι. TAYLOR.

18. τὺς ἐννέα ἄρχοντας.] Wolfius *ſexuiros*. Male. TAYLOR.

I. TAYLORI
PRAEFATIO
AD
ORATIONEM DEMOSTHENIS
CONTRA THEOCRINEM.

A plurimis iudicatur haec Oratio *contra Theocrinem* non a *Demoſthene*, verum a *Dinarcho* fuiſſe conſcripta. Vti vides in Argumento. *Harpocratio* in v. Ἀγραφίυ· — διδάσκυσι τῦθ᾽ ὕτως ἔχειν Δημοσθένης τε

νης τε καὶ Δείναρχος (Reſcribes Δημοσθένης τε, ἢ Δείναρχος) ἐν τῷ κατὰ Θεοκρίνȣ, κ. τ. λ. Iterumque in Θεοκρίνης. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος λοιδορȣ́μενος Αἰσχίνῃ φησὶ, τραγικὸς Θεοκρίνης. βȣ́λεται δὲ λέγειν αὐτὸν συκοφάντην, ἐπειδὴ ὁ Θεοκρίνης τοιȣ̃τος, ὥς ἐςι δῆλον ἐκ τȣ̃ κατὰ Θεοκρίνȣ, εἴτε Δημοσθένȣς ἐςιν, εἴτε Δεινάρχȣ, ȣ̃τος ὁ λόγος. Paria habet *Apoſtol. Proverb.* XIX. 49. Porro *Dionyſius Halicarnaſſenſis Dinarcho* diſerte adtribuit, Edit. Hudſon. p. 186. in eo diuerſus a *Callimacho*, qui a *Demoſthene* ſcribi contendit. Quod ſane excidiſſe *Callimacho* valde miror, cum nonnulla dicuntur infra, ad Auctorem noſtrum ſpectantia, quae nemo de ſe lubens audiret dici, nedum ipſe literis conſignaret.

Videtur nonnullis hic eſſe Theocrines, ad quem adludit *Demoſthenes*, *Aeſchinem* aduerſarium exagitans. π. ςεφ. p. 329. 26. λαμπροφωνότατος, μνημονικώτατος, ὑποκριτὴς ἄριςος, τραγικος Θεοκρινης. Sit ita ſane! Verum quod haec poſtrema in Prouerbium abiere, vt *Eraſmus* opinatus eſt, id vehementer dubito. *Hieronymus* certe non iis adagialibus vſus eſt, ſed, ſi emendatiſſimis exemplaribus credendum eſt, ita ſcripſit: *Vbicunque viderint Chriſtianum, ſtatim illud de triuio:* ο Γραικος, ο επιθετης. Epiſt. XLVII. *ad Furiam, de Viduitate ſeruanda.*

Huius Orationis Actor fuit Epichares quidam, poſt Olymp. CIX. 1. TAYLOR.

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA AD LIBANII ARGVMENTVM.

Pag. 1321. 5. φάσεις.] παρὰ τὸ πέφασμαι, πέφανσαι, πέφανται. Vnde φάσμα, φάνσις, (pro quo ſaepe φάσις, et apud *Laertium*, συκόφασις, ἀντὶ συκο-

συκοφαντίας) vnde ἀπόφανσις, συκοφάντης, ἱεροφάντης, ἀποφαντικὸς λόγος. WOLFIVS.

1321. 8. μη εξειναι λεγειν.] Hic inſerenda eſt *ſecunda* Lex, cuiusmodi fuerit: και δεύτερος, τον αλοντα κλοπης ιερων χρηματων ατιμον ειναι· και τρίτος. κ. τ. λ. WOLFIVS.

Ibid. Alia via aggreditur *Petitus LL. Attic.* pag. 464. legitque και δευτερος, τοῖς ὀφείλουσι μὴ ἐξεῖναι λέγειν. Eam quidem eſſe *ſecundam* legem, cenſent Viri praeclariſſimi, *Saluin.* et *Duker.* ad iſtum *Petiti* locum; verum parum neceſſe eſſe exiſtimarunt, vt iſtae leges eo rigore atque diſtinctione recenſerentur. Certiſſimum eſt, hoc non longe abeſſe a vero, idque euincit redditio ſententiae, v. 11. ſeq. Verum iſtos viros eruditos conſule: nam rem recte expoſuerunt. TAYLOR.

11. ἔδειξε.] Forte: ενεδειξε τον Θεοκρίνην λεγειν, οὐκ ἐξὸν αὐτῷ, ἐκ τριῶν τούτων νομων. WOLFIVS.

Ibid. ἔδειξε.] Nonne ενεδειξε? IVRIN.

15. εὐθύναις.] Forte εν εὐθύναις, et [v. 17.] εἰς ἐλευθερίαν. [Aberat enim ab omnibus.] WOLFIVS.

WOLFII ET TAYLORI
ANNOTATA
AD ORATIONEM IN THEOCRINEM.

Ενδειξις.] Suidas: Ενδεικνύναι τὸ καταγγέλλειν τινὰ κακουργοῦντα περὶ τὰ κοινὰ, τὸν κακῶς λέγοντα τοὺς τεθνεῶτας ἀδίκως. και Ενδειξις, δίκη, ἐάν τις ἄτιμος ὢν ἢ ὠφληκὼς τῷ δημοσίῳ, και μὴ ἐκτετικὼς ἄρχειν ἢ δικάζειν ἐπιχειροίη, ἢ ἀντιποιοῖτο πράξεων, ἢ τόπων ἀπηγορευμένων ἐν τοῖς νόμοις. οἷον ὁ ἡταιρηκὼς τῆς ἀγορᾶς και τοῦ λέγειν ἐν τῷ δήμῳ. WOLFIVS.

1322. 6. ὑπολογισάμενος.] Lego υπολογισαμενον. TAYLOR.

1322. 10. διὰ τὸ τὸν πατέρα ζῆν.] Mortuo enim parente, filius fit haeres eius debiti, eoque inſoluto, ignominiae etiam, quae ſequitur. Infra 1326. vlt. ὀφείλοντος αὐτῷ τοῦ πάππου πάλαι, καὶ τοῦ νόμου κελεύοντος κληρονομεῖν τοῦτον τῶν ἐκείνου. Et 1340. 18. πότε γάρ με καὶ δεῖ βοηθεῖν αὐτῷ; οὐχ ὅταν ἡ μὲν τιμωρία κατὰ τοὺς νόμους ᾖ; Dixit *Demoſthenes c. Androt.* 603. pen. οὐκ ἐξὸν γέγραφας. κληρονόμον γάρ σε καθίστησιν ὁ νόμος τῆς ἀτιμίας τῆς τοῦ πατρός· ὄντι δ᾽ ἀτίμῳ σοι λέγειν οὐ προσῆκεν, οὐδὲ γράφειν. Legem diſertiſſime ſcriptam habes: Νόμος γὰρ ἦν, εἴ τις ὀφείλων πρὸ τῆς ἐκτίσεως τελευτήσει, τοὺς παῖδας ἀποδιδόναι τὸ ὄφλημα· εἰ δὲ μή, καὶ αὐτοὺς ἀτίμους εἶναι, ἕως ἂν ἀποδῶσι. Haec dedit *Vlpianus* ad illa *Demoſth. c. Timocrat.* 762. 26. μέλλων κληρονομήσειν τῆς ἀτιμίας, ἂν ἐκεῖνός τι πάθοι. TAYLOR.

1323. 13. Φασις.] Dele. Sedem hic habere nequit: infra autem 1324. 7. TAYLOR.

14. ἔτος.] Reſtitui eam vocem ex auctoritate Cod. *Aug.* et Edit. *Lutecianae.* TAYLOR.

24. τῷ φήναντι etc.] Forte: τῷ φήναντα (ἐπειδὴ ἔφηνε) Μίκωνα Κολλυτέα, μὴ ἐπεξελθεῖν. Sed cum Χολλίδης ſaepius occurrat, nihil eſt, quod in Κολλυτέα vertamus. WOLFIVS.

Ibid. Recte *Wolfius* in priori cauſa, inuitis omnibus libris cuſis. Auctoritatem ſuam addidit marg. *Morelii.* τῷ φήσαντι Cod. *Auguſt.* Quid hominem impulit ad poſteriorem illam, petulantem ſane, Criſin, ego prorſus diuinare nequeo. TAYLOR.

1324. 8. προσκαλεσάμενος.] In margine *Benenati* προκαλεσάμενος. Quas voces cum ſaepe miſceri video, id non vitio, aut ἀκυρολογίᾳ elegantiſſimae Gentis, quae ſermonem adcuratum ſemper adfectabat, tribuere ſoleo, verum librariorum imperitiae vel feſtinationi, qui eorum monumenta deſcripſere. Nonnulli ſunt,

li ſunt, et in iſto numero doctiſſimum *Budaeum* video, quos quaſi pertaeſos tantae ἀκριβείας omnem omnino diſtinctionem plane tollere velle ſentio. Sed non ita eſt: Non. Πρόσκλησις eſt *in Ius vocatio*, *Litis Denunciatio*, Actionis principium et fundamentum. Ita Romani ICti, *in ius ad Praetorem vocare*, *clamare.* Vid. l. 3. C. de annali except. *Ex quacunque cauſa* ad Praetorem, *vel alios*, *qui iurisdictioni praeſunt*, *in ius* vocatus *venire debet.* l. 2. D. Si quis in ius vocatus. Atque ita vulgus quoque noſtrum loqui ſolet. Πρόκλησις eſt quaedam quaſi *Conuentio*, Actus extraiudicialis, *Prouocatio* quaedam, ſiue *Inuitatio;* veluti ſolet fieri, vbi quis aduerſarium ſuum ad Arbitros potius inuitat, quam apud Iudicem ſiſtit, Ciuem ad teſtimonium dicendum, aut Seruum alienum ad quaeſtionem poſtulat. Ideoque *probantis* eſt potius, quam *in ius vocantis:* itaque προσεκάλεσαν ad litem inſtituendam, προεκάλεσαν autem ad finiendam, dirimendamue. Haec omnia exemplis probabo; Tu fac attento ſis animo. *Demoſth.* c. Pantaenet. p. 969. vlt. Προκαλουνται πρόκλησιν ἡμᾶς, ὡς ου δεξομενους, ἢ κομίσασθαι πάντα τὰ χρήματα παρ᾽ αὐτῶν καὶ ἀπελθεῖν, ἢ διαλῦσαι σφᾶς, ὑπὲρ ὧν ἐνεκάλουν. In arbitrio itaque litigantium, non in iure conſtitit. Pergo. *Demoſth.* c. Steph. ψευδομαρτ. 1106. 6. Οἶμαι γὰρ ἅπαντας ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι, ὅσα μη δυνατον προς υμας αγαγειν ἐστι τῶν πεπραγμένων, τούτων προκλησεις εὑρέθησαν· οἷον, βασανίζειν οὐκ ἔστιν ἐναντίον ὑμῶν· ἀνάγκη τούτου πρόκλησιν εἶναι. οἷον, εἴ τι πέπρακται καὶ γέγονεν ἔξω που τῆς χώρας, ἀνάγκη καὶ τούτου πρόκλησιν εἶναι, πλὴν ἢ βαδίζειν, οὗ τὸ πρᾶγμα ἐπράχθη, καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων. Suidas: Προσκλησεις, πρὸς ἃς καλεῖ τις εἰς δικαστήριον ἢ βουλὴν κλητῆρας ἔχων· Προκλησις δὲ χωρὶς τοῦ σ, καὶ προκαλεῖσθαι ἐπὶ διαιτητήν. Pollux L. VIII. C. VI. §. 62. Πρόσκλησις ἐστιν ἐπὶ τῶν ἀμφισβη-

τούντων

τέντων — ὁ γὰρ ἀμφισβητῶν προσκαλεῖται τὸν ἐπιδεδικασμένον πρὸς τὸν ἄρχοντα — Πρόκλησις δέ ἐστι λύσις τῆς δίκης ἐπί τινι ὡρισμένῳ, ὅρκῳ, ἢ μαρτυρίᾳ, ἢ βασάνῳ, ἢ ἄλλῳ τινὶ τοιούτῳ. Occurrit Formula Προκλήσεως in Orat. c. *Neaeram* iuxta finem, p. 1387. 13. Hi igitur ſint vocabulorum iſtorum termini ſacri; atque, hac oratione mea duce, reſcribes ſemper, vel volentibus, vel etiam inuitis MStis, prout haec legitima et perennis diſtinctio poſtulabit. Verbi gratia, παρακλήσει c. *Aphob.* p. 829. vlt. non erit cum Codd. προσκλήσει, ſed mecum προκλήσει. Viciſſim προσκαλοῦμαι c. *Aphob.* ψευδομαρτ. p. 850. 13. erit προκαλοῦμαι, opem ferentibus membranis. Et ſimiliter in locis innumeris. Haec autem fuſius perſequenda, vbi de Rep. Athenienſi liberius diſſeruero. TAYLOR. [v. Suid et Harpocr. v. πρόκλησις et πρόσκλησις. Salmaſ. ad Ius Attic. extrem. Idem ad Achill. Tat. Herald. Animadu. L. VI. c. pen. Petit. LL. Att. p. 440. 441. Pollux. Demoſth. pro Corona et contra Pantaenet. c. Neaeram ſaepius, n. 94. ed. Lutet. c. Theocr. n. 11. 17. 43. 48. 51. ed. Lut. c. Aphob. A. 75. c. Aphob. ψευδομ. 27. Wolf. ad Macart. p. 1368. col. 2. Index ad Lyſiam. Demoſth. c. Boeotum n. 22. c. Macart. n. 19. 20. 21. omnino 109. 121. c. Euerg. 36. 37. 64. c. Olymp. n. 39. adu. Callippum n. 24. 40. Valeſ. ad Harpocr. p. 161. 163. Dem. adu. Eubul. p. 1303. 5. pro Phorm. n. 5. 10. προκαλ. — κλητεύειν εἰς δίκην. π. Στεφ. n. 269. ed. Lutet. Not. ad Lycurgi §. 9. Lyſias bis wrong. TAYLOR in ſchedis.]

1324. 9. ἐπιμελητῶν.] De his conſule *Petitum LL. Attic.* pag. 511. *Valeſ.* ad *Harpocrat.* p. 70. *Meurſ.* in *Piraeo* C. V. et *Attic. Lect.* I. 19. TAYLOR.

12. διαγραφέντων.] [Nam vulgo ita editur] Lege διαγραφόντων. Τῶν ἀρχόντων διαγραφόντων, τουτέστιν ἀναιρούντων τὴν ἔνδειξιν, καὶ καλούντων αὐτὸν εἰς

τὴν

τὴν ἔνδειξιν, καὶ καλούντων αὐτὸν εἰς τὴν ἀνάκρισιν (quam ſecuta eſt, vt apparet, ἡ ἀναίρεσις) τῆς φάσεως. Suidas: Διαγραφὴ δίκης, ὅταν ἀπαλλαγῇ τȣ̃ ἐγκλήματος ὁ φεύγων, ἢ κατὰ συγχώρησιν τȣ̃ διώκοντος, ἢ κατὰ διάγνωσιν τῶν δικαςῶν, καὶ μηκέτι παρὰ μηδενὸς ἐγκαλῆται. Idem: Ανάκρισις, ἐξέτασις ὑφ' ἑκάςης ἀρχῆς γινομένη πρὸ τῶν δικῶν περὶ τῶν συντεινόντων εἰς τὸν ἀγῶνα· ἐξετάζȣσι δὲ καὶ εἰ ὅλως εἰσάγειν χρὴ ταύτας. Locus eſt ſane dubius. Verti: *recenſentibus praetoribus.* Pro quo reponas licet: *indicationem tollentibus.* WOLFIVS.

1324. 12. Lege cum MSto *Aug.* εἴασε διαγραφῆναι, καλȣ́ντων αὐτὸν εἰς τὴν ἀνάκρισιν τῶν ἀρχόντων. Iam locus *non* amplius erit *dubius*, et quae adduxit noſter *Wolfius* ad exponendum, quid ſit Διαγραφὴ, quid Ανάκρισις, locum habebunt optimum. *Iacuit diutius ante concilium ea Indicatio, donec ille argento accepto ſiuerit eam induci, antiquari, e rotulis expungi, vocantibus eum (ſed fruſtra) ad quaeſtionem de cauſa introducenda, ſiue conſiſtenda, Iudicibus, qui iſti rei praeerant.* Vide omnino *Valeſ.* ad *Harpocrat.* p. 10. et 41. infra ad v. 23. TAYLOR.

16. ἐγκειμένην.] Ita Editi nonnulli. Sed corrigendum eſt εκκειμενην, vt modo εξεκειτο, v. 10. et 22. Infra, p. 1330. 4. in loco parili, τῶν ἰδόντων εκκειμενην τὴν φάσιν. Noſter *c. Midiam*, 548. 2. ἵνα εκκεοιτο πρὸ τῶν Επωνύμων, καὶ πάντες ὁρῶεν, Εὐκτήμων Λȣσιεὺς ἐγράψατο Δημοσθένην Παιανιέα λειποταξίȣ. TAYLOR.

23. ἀνάκρισιν.] Recte *Budaeus* haec vertit: *ad iudicii conſtitutionem, cauſaeque exordium.* Vide ſupra ad v. 12. Ea mente ſcripſit *A. Gellius* V. 10. *Et cum ad iudices* coniiciendae conſiſtendaeque Cauſae *gratia veniſſent, tum Protagoras ſic exorſus eſt* etc. Non eſt Iudicium ipſum, ſed ipſius praeparatorium, vbi quaeritur περὶ τῶν συντεινόντων εἰς τὸν ἀγῶνα, vtrum cauſa inſtituen-

inſtituenda ſit, necne. Οὐ πάσας δίκας, inquit *Suidas*, κελεύουσιν οἱ νόμοι εἰσάγεσθαι, ἀλλ' ὁ φεύγων ἀντιλέγῃ, καὶ παραγράφηται, λέγων εἰσαγώγιμον μὴ εἶναι αὐτὴν, πρότερον ἐπὶ τούτῳ γίνεται κρίσις, ἥτις δίκης ανάκρισις λέγεται. TAYLOR.

1324. 24. ἐπῆλθεν.] Repone, Cod. *Aug.* fideiuſſore επεξῆλθεν. Ita in *Argumento*, p. 1321. 14. φῆναι μὲν αὐτὸν λέγει, οὐκ επεξελθεῖν δέ. Et, Oratione ineunte, 1323. 9. φαινόντων καὶ οὐκ επεξιόντων. Infra 1329. 26. ὅδε Θεοκρίνης οὑτοσὶ τὴν φάσιν οὐκ ἐπεξῆλθε. et 1333. 21. ἵνα Δημοσθένει μὴ επεξέλθῃ τὴν γραφὴν, ἣν ἐγράψατο αὐτόν. Verte autem: *eum non paruiſſe, neque litem intendiſſe.* TAYLOR.

1325. 4. ἀθώους εἶναι.] τοὺς ἀδικοῦντας τῶν ἐμπόρων τινὰ, ἀθώους εἶναι, marg. *Morelii.* Verum omnino extra id, quod res eſt. Et optime mentem Auctoris repraeſentauit eius fidiſſimus Interpres: *neque delinquentes eſſe indemnes, neque inſontes vexari.* TAYLOR.

Ibid. μήτε τοὺς ἄλλους.] Alii μήτε καὶ ἄλλους. Forte: μήτε τηναλλως πράγματ' ἔχειν, τουτέστι, μάτην ἐνοχλεῖσθαι. WOLFIVS.

Ibid. Reſtitue omnino antiquam lectionem, quam adeo inconſiderate exterminauit *Wolfius.* Miror, hominem, qui tam bene verterit, tam infeliciter hariolari. TAYLOR.

5. τοῖς τοιούτοις.] Forte τοὺς τοιούτους. ἁπλῶς ἀπεῖπε ſc. μὴ φαίνειν τοὺς τοιούτους. Et recte ſatis Interpres. TAYLOR.

6. τὰ γεγενημένα.] Forte ταῦτα γεγενημένα. Et [v. 20.] τοὺς ναυκλήρους, τὸν νόμον. Τὸ καὶ παρέλκει. WOLFIVS. Recte hoc quidem. TAYLOR.

9. ἔνδειξιν — ἀπαγωγήν.] Vide *Salmaſ. de M. V.* pag. 781. 782. *Herald. Animadu.* L. IV. C. IX. §. 9. ſeq. TAYLOR.

1325. 13. οὐκοῦν εἰ μέν τι πεποιηκότα τούτων, ὧν ἔγραψεν ἐν τῇ φάσει Θεοκρίνης πεποιηκέναι τὸν Μίκωνα, καθυφῆκε τὸ πρᾶγμα.] Vix ſanam crediderim conſtructionem, niſi et lectione et interpunctione hunc in modum correcta: οὐκοῦν εἰ μέν τι πεποιηκότος τούτων, ὧν ἔγραψεν ἐν τῇ φάσει Θεοκρίνης πεποιηκέναι, τοῦ Μίκωνος, καθυφῆκε τὸ πρᾶγμα. Nolim vero contendere, ſi velis retinere πεποιηκέναι τὸν Μίκωνα. IVRIN.

15. Μίκωνα.] Μίκωνα φήνας, καθυφῆκε κ. τ. λ. Imperfecta eſt enim alioquin conſtructio. *delato Micone praeuaricatus eſt.* WOLFIVS.

Ibid. Omnino erit aliquid iſtiusmodi. Labat enim Sententia. Diu ſuſpicabar, πεποιηκότα — τὸν Μίκωνα abſolute dici, vt ſolent aliquando Graeci Scriptores. TAYLOR.

21. καὶ τὸν νόμον.] Dele καί. IVRIN.

25. πράττοντα.] Ferri poteſt, ſed quia ſequitur διαλυσάμενος, quid ſi πράττων legas? WOLFIVS.

Ibid. Verte: *Quis, neglecto beneficio Legis, quae ei dimidium bonorum aſſignat recte peragenti, paruum lucellum malit rem tranſigendo?* Mox, v. 27. καὶ τοῦτο *Ald.* haud male. Et deinde, ibid. καταστήσας Cod. *Aug.* TAYLOR.

1326. 15. ὀλίγων.] Ita impreſſi omnes praeter *Morelianum*, qui clare habet ολιγον. Eam lectionem defendit Scholiaſtes: Ὀλίγον φροντίσειεν.] τοῦτ᾽ ἔστιν ὀλιγωρήσειεν. Et recte ſane. Delendum eſt ergo τὸ ἢ poſt φροντίσειεν, nempe, ἀνθρώπων τῶν τὸ πλεῖστον τοῦ χρόνου πλεόντων. *Curabit iſte ſcilicet eos homines, qui maximam aetatis partem in nauigando conterunt!* Inter quos et τοὺς παρόντας φυλέτας vtilis eſt diſtinctio. TAYLOR.

21. βιαζόμενος.] Repone τούτους βιαζόμενος, ad ſuſtentandam Grammaticam, quae viſa eſt laborare.

Aut

Aut hoc pacto demum: τȣ̀ς νόμȣς, ους ἀκριβῶς ᾔδει — βιαζόμενος. TAYLOR.

1327. 2. γράφεται.] Ita marg. *Benenati*. εγράφετο *Aug.* εγγραφεται Editi. Forte εἰ[γὰρ — προσῆκον αὐτῷ μηδὲ πάλαι γράφεσθαι, ετι[γραφεται. TAYLOR.

7. τοῖς βȣλομένοις.] Melius καὶ τοῖς βȣλομένοις, vt recte ſe habent Editiones ſuperiores. TAYLOR.

17. ἐπῄνεσατ'.] επαινεσαιτ'. IVRIN.

Ibid. ἢ τȣ̃τον.] Deeſſe aliquid poſt hanc vocem omnino arbitror: Πολὺ — Λεοντίδας — ἐπῄνεσατ' ἂν μᾶλλον, ἢ τȣ̃τον * * *. Vel fortaſſe poſt λαβεῖν ſupra v. 14. Nam quae ibi ſequuntur, ex abrupto omnino ſequi videntur. TAYLOR.

26. ὀφείλει.] Scribe, vt alii, ὡς ȣ̓δὲν μὲν ἧττον (οἶμαι) Θεοκρίνης ὀφείλει, vel, vt alii demum, ὡς ȣ̓δὲν μὲν ἧττον οἶμαι Θεοκρινην οφειλειν. TAYLOR.

1328. 4. αὐτȣ̀ς.] Lege αὑτȣ̀ς. i. e. *ſe inuicem*. In Oratione proxima, *c. Neaeram*, p. 1360. 20. ἐὰν δὲ καὶ ἄλλως πως αλληλȣς πείθωσι. TAYLOR.

19. ὁμολογήσειν.] Forte ὁμολογήσειν ὑμῖν ὀφείλειν. Υμῶν τῷ δημοσίῳ, aut ὑμῖν καὶ τῷ δημοσίῳ minus placent. WOLFIVS.

24. ἐν αὐτοῖς τοῖς πράγμασιν.] Dele praepoſitionem. Ita *c. Ariſtogit.* 792. pen. οἱ τοῖς πράγμασιν αὐτοῖς ἁλισκόμενοι. TAYLOR.

1329. 4. ὑπὸ λόγον.] υπολογον marg. *Benenati*. Et, melius adhuc, υπολοιπον, MS. *Auguſtanus*. TAYL.

22. τῶν αὐτῶν τȣ́των μετέχοντες.] Forte τῶν αὐτῶν τȣτω μ. WOLFIVS.

Ibid. Similiter ſcribit Cod. *Aug*. ſine dubio recte. Mox, v. 23. adde ex marg. *Benenati*, ἡμᾶς, τȣς κατὰ τȣ̀ς νόμȣς ὀμ. δικ. TAYLOR.

25. μεμαρτυρηκότος.] Verte haec: *Quid? Num poſtulatis, vt — nos — contra leges decernamus: Cum*

Mico

Mico teſtimonium perhibuit —? Cum Scriba confeſſus ſit —? Caetera. TAYLOR.

1329. 25. ἡμῖν.] Perperam haec *Wolfius*; nec enim haec accipienda ſunt, quaſi Orator iudices alloquatur, ſed quaſi iudices patronis Theocrinis reſpondeant. IVRIN.

27. πεποιηκότος αὐτὸν τέτοις ὑπόδικον.] πότερον τοῖς ὑπ' ἐμȣ̃ λεγομένοις, ἢ τοῖς δικαςαῖς; WOLFIVS.

Ibid. Magnus ſane eſt error, quem hic errauit *Wolfius*. Res ita ſe habet, contra ac ille opinatur. Quanquam improbauit maxime Iurisprudentia Attica *de auditione*, vt dicitur, *teſtimonium*, ȣ̓δὲ μαρτυρεῖν ἀκοὴν ἐῶσιν οἱ νόμοι, ait *Demoſthenes* in Orat. *c. Eubul.* p. 1300. 16. ȣ̓δ' ἐπὶ τοῖς φαύλοις πάνυ ἐγκλήμασι, verumtamen erat in ea Gente Ἐκμαρτυρία, quae diceretur. Id vocabuli expedient Grammatici. Nempe vbi ille, qui alicuius rei αὐτόπτης fuerit, vel 1) ſupremum diem obierit, vel 2) peregre abeſſet, vel 3) morbo ſontico laboraret, ibi aliena fide neceſſe erat agere; atque admiſſae Tabulae non *ſcientiae*, ſed *auditionis*. Admiſſae nempe, in quantum valere aut poterant, aut deberent. Pene erat, vt huiusmodi eſſet teſtimonium Miconis: qui, cum ad mercaturam animum adplicuit, pluſculum aetatis (1326. 16.) peregre contriuit. Id tamen eſt ſecus. Ille enim, dum forte fortuna aderat domi, ſciens prudensque teſtimonium dixit, iureiurando praeſens confirmauit, ſeque obnoxium iis actionibus fecit, quae in malae fidei teſtes inſtituuntur. TAYLOR. [v. Schol. ad Aeſchin. π. π. p. 30, 32. ed. Steph. TAYLOR in ſchedis.]

vlt. καὶ πεποιηκυίας.] Cod. *Auguſtanus* habet: καὶ πεποιηκοτος καὶ τουτου δια της μαρτυριας κ. τ. λ. Quo ſane admiſſo, iterum corrigas αὐτὸν ὑπόδικον. Sed vulgata arbitror ſatis bene ſe habere. TAYLOR.

1330. 6. ὀλίγον πρότερον.] ὀλιγου πρότερον. IVRIN.

17. ἐπιχειροτονιῶν.] Neglexit id *Wolfius* inter interpretandum. Nimirum commode vertendi ſpem omnem abiecit. Repone cum *Aug.* ἐπιχειροτονιῶν ουσων, *cum ſuffragia celebrarentur, in tempore ſuffragandi, die ſuffragationis.* TAYLOR.

19. καὶ ἱκετευόντων.] Reſtitui coniunctionem ex Editt. *Ald.* et *Lutec.* TAYLOR.

1331. 1. ὥςε ζητῆσαι.] *Aug.* ὡς ἀναζητησας etc. Recte hoc quidem. *Talem ſe erga fratrem praebuit modo funeratum, vt,* poſtquam *reos iſtius caedis* inueſtigauerit, *et tandem* explorauerit, *vbi eſſent, argento accepto dimiſerit.* TAYLOR.

8. προσκαλεῖσθαι.] Omnino. In Editt. *Ald.* et *Par.* erat προκαλεῖσθαι. Vide, quae modo adtulimus ad 1324. 8. TAYLOR.

15. δευτέρους etc.] *Se dicet, cum a domeſtica caritate receſſerit, neminem vobis habere cariorem.* WOLFIVS.

20. ἐπιβουλευόμενος.] Vel ἐπιβεβουλευμενος potius, quo modo ſcribitur in *Auguſtano* optimo. TAYLOR.

21. σίτησιν.] Haec explanabit *Valeſius* ad *Harpocrat.* pag. 171. TAYLOR.

1332. 13. τὴν πρώτην.] Non intelligo *primam* et *ſecundam* λῆξιν. Neque de iis verba faciunt, quibus hoc negotii datur. Forte cum Editis (nam vnde hanc lectionem adripuerit *Wolfius*, nondum inueſtigare potui) δίδωσι προς την λῆξιν, *dicam ei ſcribit, et Mneſarchidae dat, vt hominem compellaret in iudicium.* TAYLOR.

14. παρέδρῳ.] Forte προεδρῳ, *praeſidi.* WOLF.

Ibid. Inaniter. Πάρεδροι ſunt Aſſeſſores, iuris ſcientia imbuti, additique iis magiſtratibus, qui, forte delecti ad munus aliquod publicum adminiſtrandum, id propter imperitiam, aut aliud vitium, plene exſequi non poterant. Ita noſter infra c. Neaer. p. 1372.

24. διὰ

24. διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν πραγμάτων, καὶ τὴν ἀκακίαν τὴν ἑαυτȣ̃, τȣ̃τον πάρεδρον ποιήσαιτο, ἵνα διοικήσῃ τὴν ἀρχήν. Ita etiam *c. Midiam* pag. 572. 9. Ἑτέρος ἀδικεῖν ποτ᾽ ἔδοξεν — καὶ κατεχειροτονήσατ᾽ αὐτȣ̃ παρεδρεύοντος ἄρχοντι τῷ υἱεῖ. Harpocr. in v. Πολύ ἐςι τȣ̆νομα παρά τε τοῖς ῥήτορσι, καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ. Ἀριςοτέλης δ᾽ ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησί· λαμβάνȣσι δὲ παρέδρȣς ὅ τε Ἄρχων καὶ ὁ Πολέμαρχος, δύο ἑκάτεροι, ȣ̃ς ἂν βȣ́ληται· καὶ ȣ̃τοι δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαςηρίῳ, πρὶν παρεδρεύειν, καὶ εὐθύνας διδόασιν, ἐπὰν παρεδρεύωσιν. Adde *Biſet.* ad *Ariſtoph. Au.* 1751. *Sigon. de Rep. Athen.* IV. 3. *Poll.* L. VIII. C. IX. §. 92. TAYLOR.

1332. vlt. ἀνείλετο.] Reſcribe: Ὅτι — Θεοκρίνης — τὴν γραφὴν αν ἀνείλετο. TAYLOR.

1333. 2. πολλὰς ἑτέρας.] Lege πολλους ετερους. Conſtare quidem potuit, ſi ſolummodo dixiſſet γραψάμενος, ſc. γραφάς: at cum προσκαλεσάμενος quoque adiecit, neceſſe eſt, vt *perſonas* intelligamus, quibus vtrumque congruit. TAYLOR.

11. τρὶ ἡμιμναῖα.] δύο μναῖ καὶ ἡμίσεια, vt in *Androtioniana*, [p. 598. 24.] πένθ᾽ ἡμιτάλαντα. WOLF.

Ibid. Falſa haec. Intellige omnino *vnam minam cum ſemiſſe.* Vide *Caſaubon. ad Theophraſt.* C. 6. et quae nos adnotauimus ad Orat. *c. Androt.* 598. 24. et ad *Marmor Sanduicenſe* pag. 32. TAYLOR.

17. ἀξιῶσαι.] Vel αξιωσειε. TAYLOR.

Ibid. τȣ̃τον.] Plenius et melius *Aug.* τȣ̃τον παρα τȣτων ἥδιςα λαμβάνειν. TAYLOR.

vlt. διότι etc.] ὅτι Θεοκρίνης ἐγράψατο ψήφισμα ὑπὲρ τȣ̃ ἀποκρȣ́σασθαι τὴν ἔνδειξιν. WOLFIVS.

1334. 7. τȣ̀ς γὰρ ἐνίȣς.] [Vti o. l. tam ſcripti, quam impreſſi] Apparet legendum τȣ̀ς γὰρ Τενεδίȣς. Sic et poſt [v. 15.] διδόναι τȣ̀ς Τενεδίȣς, ὅσην συνεχώρησαν. Supra enim [p. 1333. 13.] aperte ſcriptum eſt,

 ὑπὲρ

ὑπὲρ τȣ͂ ψηφίσματος, ὃ Αὐτομέδων ἔγραψε τοῖς Τενεδίοις. WOLFIVS.

1334. 7. Apparet quidem, lectionem vtrobique, tam hic, quam infra v. 15. eſſe deprauatam. Verum non protinus arbitror, reſcribi oportere, vti ille reſcripſit. Quod enim adduxit ex loco ſuperiori ad fidem faciendam, de alia prorſus re intelligi poteſt, et nihil adtinere ad praeſens inſtitutum. Aio, nihil videri eſſe commune inter decretum, quod ſcripſit Automedo in gratiam Tenediorum, et eam hiſtoriam, quae hoc commate continetur. Suſpicor potius, pro ενιȣς ſcribendum eſſe Αινιȣς. Nam cum iſta ciuitate rem habuerunt Athenienſes: et litera E cum diphthongo AI in noſtris Codd. ſaepiſſime commiſcetur. Neque aliter fieri potuit, cum per plurima ſaecula, in quibus enituit Calligraphia, ne ſono quidem diſtarent. Non diſſimulabo porro, exemplar *Auguſtanum* 1339. 21. pro Μηλιȣς exhibere Τηνιȣς. Quae forte vox vtroque loco admitti debet. Sed in re adeo incerta quidnam certi adferri poteſt? TAYLOR.

1335. 5. πλύνοντας.] Praeter Lexicographos et σχ. ad locum, conſule *Brodaeum Miſcell.* apud *Gruterum* IV. 32. Statim autem, emendabis αὐτȣ̀ς, *conuiciari ſe inuicem.* TAYLOR.

7. ἐνδικάζοντας.] *Harpocratio* et *Suidas* citantes hunc locum habent ἐνδεκάζοντας, ἐνεορτάζοντας, τὴν δεκάτην ἐν τῷ αὐτῷ ἄγοντας. Felicianus edidit συνενδεκατίζοντας. Vnde colligo, legendum συνενδεκατίζοντας. [Fortaſſe dicere voluit συνδεκατίζοντας] Τὸ σὺν mutatum eſt in εν, et δε in δι, et ſyllaba τι omiſſa, cum imperitus aliquis putaret, eos vel inter ſeſe patrocinari alios aliis, vel easdem cauſas defendere. Τὸ συνενδεκατίζειν, ἀντὶ τȣ͂ ὁμȣ͂ τῶν ἕνδεκα εἶναι, καὶ εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπάγειν, non placet. Itaque repudio illud, *collegas eosdem eſſe in XIuiratu.* WOLF.

1335. 7.

1335. 7. Ita nempe olim interpretatus eſt noſter in ea verſione, quam excudit *Oporinus.* Recte autem hic legit συνδεκατιζοντας, vti inter alias varias lectiones reperitur in marg. *Lutec.* adiecto etiam hoc ſcholiolo: τουτέστιν ἅμα τὴν δεκάτην ἑστιωμένους. Vide omnino Cel. *Kuſterum* ad *Suid.* v. Ενδεκάζοντας. TAYLOR.

10. τούτοις.] Vel potius ταύταις, vt recte Cod. *Aug.* nimirum προφάσεσι. Quae quidem vox non bene redditur a *Wolfio.* TAYLOR.

15. εἰ μὴ Δημ.] Vide, vt Demoſthenem Demoſthenes accuſat! WOLFIVS

27. τοῦθ᾽ ὅτ᾽ ἐστὶν ἀληθές.] Ita quatuor exemplaria typis cuſa. *Wolfius* incuria, conſilio enim non potuit, neglexit vocem ſecundam. TAYLOR.

1336. 2. ἀλλὰ μεῖζον.] Recte fortaſſe *Wolfius.* Vulgabatur enim in omnibus: οὐ μὴν ἔλαττόν γε τούτου σημεῖον ὑμῖν ἄλλο μεῖζον παρασχήσομαι. TAYLOR.

12. ἀνθυπωμόσατο.] Eſt iusiurandum, quod interponitur contra eum, qui dato ſacramento, ὑπωμοσία, cauſae dilationem impetrat, propter alicuius vel abſentiam, vel morbum ſonticum, etc. Ὑπωμοσία, τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην, προφάσει χρώμενον ἀποδημίας, ἢ νόσῳ, ἤ τινι τῶν παραπλησίων, μεθ᾽ ὅρκου, οὕτως ἐλέγετο· καὶ τὸ ποιεῖν τοῦτο, ὑπόμνυσθαι. Ita Grammatici, qui illud alterum negligunt, quod tamen ex hoc loco plene colligitur, vti et ex illo quoque *c. Olympiodorum*, 1174. 5. ἐπειδὴ δὲ ἐκάλει ὁ ἄρχων εἰς τὸ δικαστήριον ἅπαντας τοὺς ἀμφισβητοῦντας κατὰ τὸν νόμον, ὑπωμοσάμεθα ἡμεῖς τουτονὶ Ὀλυμπιόδωρον δημοσίᾳ ἀπεῖναι στρατευόμενον· ὑπομοθέντος δὲ τούτου, ἀνθυπωμόσαντο οἱ ἀντίδικοι, caetera. TAYLOR.

vlt. ἐπειδὰν εἴ τις.] Lego ἐπειδὰν τις. WOLFIVS. Ita marg. *Benenati:* atque etiam (quod ſane praeſtat) τοὺς τὰ παράνομα γράφοντας, εἴ τις ἐν τῷ δήμῳ etc. TAYLOR.

1337. 3. *γράφεσθαι, φαίνειν, ἐνδεικνύναι.*] *publice accuſare, deferre, indicare.* His verbis vti mihi potius vt liceat, impetratum velim ab aequis lectoribus, quam ea, quae abhorrent a formula Romanae conſuetudinis, praetermittere. Quo quid factu eſt facilius? Illud difficile, *Demoſthenis* et *Aeſchinis* orationes ita exprimere, virtutibus vtentem illorum omnibus, id eſt, ſententiis et earum figuris et rerum ordine, verba perſequentem eatenus, vt ea non abhorreant a more Romano: quae ſi e Graecis omnia conuerſa non erunt, tamen vt generis eiusdem ſint, elaborare. At *Ciceronem* haec praeſtitiſſe non dubito, aduerſarias orationes ſi conuertit: qui vero poſt *Aretinum* et me idem conati ſunt, hi eos ſe praebuiſſe videntur, vt nosmet noſtri poenitere minime debeat. WOLFIVS.

9. *κωλύειν ἂν τέλος κ. τ. λ.*] Corruptus haud dubie locus: qui quemadmodum ſit reſtituendus, viderit Apollo, aut Oedipus. Mihi coniectura mea non ſatisfacit, etiamſi legam: *ἵνα μὴ πάντες ταυτὸ ποιῶσι, ne omnes idem faciant.* Verti olim: *ne id decretum, quo ea poteſtas detur omnibus, ratum fieret.* Nec adhuc quicquam inuenio, non dico melius, (bonum enim hoc non eſt) ſed minus malum. WOLFIVS.

Ibid. Cod. quidem *Aug.* ita, vt homo diuinauit, *ἵνα μὴ πάντες* etc. Sed hoc locum nondum expedit. Mihi videor videre, ſcholion aliquod, vel lectionis varietatem, in textum irrepſiſſe, atque has dediſſe turbas: *ἑτέρου μὲν γράψαντος — γραφὴν ἀπενεγκόντα.* Et: *κωλύειν ἂν τέλος ἔχειν — κωλύειν τὸ πρᾶγμα.* Sententiam ſane Scriptoris, ſi verborum onere leuares, non admodum eſt difficile expiſcari. Sed in ea re ſilent Codices, quod in iis ſalebris nollem. TAYLOR.

1337. 11.

1337. 11. παραγραψάμενος.] [Vti impreſſi a *Felic. Manut.* et *Morelio.*] Lege παραγραψαμενον, vt ἀπενεγκόντα. WOLFIVS.

18. φροντίζειν — ἀξιῶν.] [Ita Editi] Διέξεισιν, ἀντὶ τοῦ διηγήσεται, non poteſt coniungi cum φροντίζειν. Quid ergo ſi legas: τῶν νόμων μηδὲν φροντίζει, ἀλλ᾽ ἀξιοῖ? WOLFIVS.

25. ἐπιγεγραμμένοι.] F. ἀναγεγραμμένοι, ἢ εγγεγραμμενοι. WOLFIVS.

Ibid. Recte hoc. Et ita nos quoque olim corrigendum eſſe duximus. Vide ad *Ariſtogitonianas*, 771. 6. TAYLOR.

vlt. ὀφείλῃ.] Lego οφλῃ, τουτέστι καταγνωσθῇ. Sic et paulo poſt, denuo [1338. 6. 14.] Etſi ab *Obſopoeo* ſaepe notatum eſt, legi in vetuſto Codice ὀφείλειν pro ὄφλειν. WOLFIVS.

Ibid. Pigra ſane emendatio, *mouere* et nihil *promouere:* cum de mulcta aeque dicatur ὀφείλειν ac ὄφλειν. Licet certe in his locis, vbi legimus, οφειλειν [*debere*] ἀπ᾽ ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ἀφ᾽ ἧς ἂν οφειλῃ [*cauſa cadat*], video eum colorem orationis, qui probatiorem Auctorem minime deceret. Sed id vitium non tollitur emendatione *Wolfiana.* Vide 1328. 12. TAYL.

1338. 6. οφειλῃ.] *debuerit*, Wolfius. Nollem poſt ea, quae modo adnotauerat. Verte: *damnatus fuerit.* Modo v. 8. ſcripſit Cod. *Aug.* οτι κελεύει. TAYL.

8. ὃς ἀπαλείφειν — ἐγγεγραμμένους ἀπαλείφουσιν.] ὃς κελεύει τοὺς ἐγγεγραμμένους ἀπαλείφειν ἀπὸ τοῦ ὀφλήματος, καθότι ἂν ἐκτίνῃ, Sub. τις, aut, καθ᾽ ἑτέρωσιν ἀριθμοῦ, καθότι ἂν ἐκτίνωσιν οἱ ἐγγεγραμμένοι. Hoc ſic intelligo, vt, verbi gratia, cum X talenta deberet Ariſtogito, duobus ſolutis, exactores, illo praeſente, VIII pro X reponerent. Sed id, quod ſequitur, πῶς ἀπὸ τούτου μη ἐγγεγραμμένους ἀπαλείφουσιν, [Ita *Ald.* μηδ᾽ *Aug.*] videtur corruptum, et legen-

legendum πῶς καὶ τοῦ μὴ ἐγγεγραμμένου ἀπαλείφουσι. WOLFIVS.

1338. 9. καθ' ὅ, τι ἂν ἐκτίνῃ.] Incogitanter Wolfius: *ſi mulcta ſoluta fuerit.* Potius: *delere, in quantum ſoluerit*, vt bene explicat, licet infeliciter interpretetur. TAYLOR.

10. πῶς ἀπὸ τούτου ἐγγεγραμμένους ἀπαλείφουσιν.] Reuoca lectionem Edit. *Aldinae*, quam immerito damnat *Wolfius*, aliam ex ingenio ſuo recudens. Nimirum πῶς ἀπὸ τούτου μὴ ἐγγεγραμμένους —. Reus argumentum inſtituit ab abſurdo. Ait enim: *Lex iubet, in quantum quis ſoluerit, in tantum expungatur eius debitum a tabulis publicis. Hoc autem quid ad me ſpectat, cuius nomen in tabulis iſtis non exſtat? quo modo delebor ex ea cera, quam nunquam impreſſi? Leges ergo Atticae de non inſcriptis nihil ſtatuunt.* Subiungit Orator: *Duae ſunt Leges: Haec quidem pertinet ad eos, quorum nomina inſcripta ſunt; illa autem ſuperior ad eos, quorum nomina in acropoli inſcripta non ſunt, nihilo minus debent tamen.* TAYLOR.

Ibid. Senſus poſtulat, vt reſcribamus πῶς ἀπὸ τούτου τοὺς μὴ ἐγγεγραμμένους ἀπαλείφουσιν, vel forte τοὺς οὐκ, quod omittendi cauſam dederit librario praecedens τούτου. IVRIN.

18. ἀγραφίου.] Ex hoc loco videtur iſta Actio competere aduerſus eos debitores, quorum nomina, aere non ſoluto, e cera publica delerentur: alia autem poſſe eos inuadi, quorum nomina nunquam erant inſcripta, ſc. Ἐνδείξει. Vide autem de hac re diſputantem, atque hunc *Demoſthenis* locum illuſtrantem, Cel. *Tib. Hemſterhuſ.* ad *Poll.* L. VIII. C. VI. §. 54. Conf. Suid. in v. TAYLOR.

27. ἀλλὰ σὺ τί.] *Lambinus* legit: ἀλλὰ τί σὺ caetera. TAYLOR.

pen. οὗς.] Idem *Lambinus* καθ' οὗς. TAYLOR.

1338.

1338. vlt. καθ' ὃν — τȢτον.] S. τρόπον. WOLFIVS.

Ibid. Μοιροκλῆς.] Vide plura de hoc homine apud *Valeſ.* ad *Harpocrat.* pag. 200. *Meurſ. Attic. Lect.* I. 13. *Suid.* in Αντίπατρος, et *Kuſter.* ad loc. Adiunge ingenioſiſſimum iuuenem, *Bartonum* ad *Plutarch.* in *vit. Demoſth.* pag. 28. TAYLOR.

1339. 11. διαφέρον.] Legerem lubens διαφέροι τι. Sed et illud commode ferri poteſt. TAYLOR.

12. Μακρὸν.] Apparet, Piratae celebris eſſe nomen, vt et Soſtratus fuit. Niſi forte legendum ſit μακρὸν πλοιον, quod ſequitur, τȢτέςι, πολεμικόν. WOLF.

Ibid. πλοιον quidem marg. *Benenati.* Sed legendum eſt: ἂν μακρὸν διαφυγόντες πλουν, Θεοκρίνῃ περιπέσωσιν. Ita enim emendatiſſimae membranae *Auguſtanae.* *Poſt confecta longiſſima Maris itinera.* Ita videntur Athenienſes nauigationem ad Pontum nominare. TAYLOR.

15. μακροῖς πλοίοις.] Loci huius Sententia ita ſe habere videtur: *Mercatores, dum per mare nauigant, ſub praeſidio ſunt Ducum, longarumque nauium praefectorum [the Conuoy]: hic autem ſub veſtro, Legumque.* TAYLOR.

20. ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις.] ἀντὶ τȢ τὰ γιγνόμενα. WOLFIVS.

27. ἐφ' Ȣ̔ς τριήρεις δεῖ πληρώσαντας, ἀναγκάσαι.] S. τȢτȢς. Πληρȣ̃ν τριήρεις ἐπί τινας recte legitur. Sed ſi τὸ ἐφ' abeſſet, planior eſſet conſtructio: Ȣ̔ς δεῖ (S. ἡμᾶς) πληρώσαντας τριήρεις, ἀναγκάσαι. WOLFIVS.

1340. 1. ἐπιθεῖναι δίκην, ἐᾶσαι.] Alii εασουσι. S. οἱ δικαςαί. Anteceſſit κωλύσομεν, p. 1339. 27. cui reſponderet εασομεν, ſed ſequitur, Ȣ̓κ ἄν γ' ἐσωφρονεῖτε, vt videatur legendum εασετε. Sed nec hoc cohaeret cum eo, quod anteceſſit, p. 1339. vlt. καθημένους

 μένους

μένους τουτουσὶ, cum ſubito perſona mutetur. WOLFIVS.

1340. 1. Totum hoc comma ita ordinandum eſt: Καὶ τὲς μὲν τὰς νήσες οἰκὲντας κωλύσομεν ἀδικεῖν, ἐφ' ὃς τριήρεις δεῖ υμας πληρώσαντας ἀναγκάσαι τὰ δίκαια ποιεῖν· τους δε μιαρὲς, οἷς αὐτὲ δεῖ καθημένους τετεσὶ κατὰ τὲς νόμες ἐπιθεῖναι δίκην εασομεν. *Abſurdum eſt vtique, tanto apparatu atque etiam impenſis inſulanos, eosque, qui longe diſtant, cogere ad officium praeſtandum: et interea homines ſceleſtos impunitos dimittere, quos in ordinem, legum auxilio, poſſimus redigere domi ſedentes.* Proxime vniuerſi habent: ἐκ ἂν γ' εσωφρονεῖτε. Quod miror *Wolfio* diſplicuiſſe. TAYLOR.

II. βεβελημένες.] Rectius *Aug.* με βουλομενους. TAYLOR.

pen. ἔλαττον ἰσχύει τὸ δίκαιον τῆς παῤῥησίας.] Quid ſi τῆς απεχθειας, aut ησυχιας? WOLFIVS.

1341. 16. σαφῶς.] Lege σοφως, *argute, ſcienter.* Vt ſolent ii, qui in iis artibus ſe exercebant. Nihil opus eſt iſta *perſpicuitate.* TAYLOR.

24. ἐδὲν.] Omnino reſcribes cum *Aug.* ἐδὲν εν τῷ δήμῳ λέγεσιν. Vides, vbi ea vocula obruebatur. Vides etiam, quam neceſſarium, vt reſtitueretur. TAYL.

Ibid. ἐκεῖθεν.] τὲς ἀπὸ τὲ δήμε, ἢ τὲς πολλούς. WOLFIVS.

1342. 7. τί γὰρ ἄν τις κ.τ.λ.] Vide *Victor. Var. Lect.* I. 12. TAYLOR.

14. ἵνα μὴ μόνον αὐτοῖς.] Vel αὑτοῖς potius, *ſibi ipſis.* TAYLOR.

18. τὲς δ' ἐνί γε τῳ τρόπῳ.] τὲς δ' ἔνεςι διασώσασθαι (S. ἑαυτὲς, ἢ διασωθῆναι) ἐνί γε τῳ τρόπῳ, φυλαξαμένες τὴν ἐπιβελὴν τῶν βελομένων ποιεῖν κακόν τι. WOLFIVS.

19. ἐνί γε τῳ τρόπῳ. *One way or other*, vt nos loquimur; τὲς μὲν φυλακὴν καταςήσαντας — τοὺς δ' ἔνδον

δ' ἔνδον μένοντας — τὰς δ' ἐνί γε τῳ (i. e. τινὶ) τρόπῳ φυλαξαμένας. TAYLOR.

1342. 20. τῶν κακῶν τι βελομένων ποιεῖν.] Legendum τῶν κακον τι βελομένων ποιεῖν, vt in margine *Pariſienſi*. IVRIN.

21. τὰς δὲ τοιέτες συκοφαντἕντας.] τὰς δὲ τοιέτες. S. τὰς συκοφαντἕντας. Videtur eſſe Scholion. Eſt ἀνακόλεθον. Sic certe melius cohaereret conſtructio: παρὰ δὲ τῶν συκοφαντέντων, ποῖ χρὴ πορευθέντας ἀδείας τυχεῖν; WOLFIVS.

vlt. Ολυμπιάσι νικήσας.] Ολυμπια νικήσας Cod. *Auguſt.* Quam ſcripturam commendat praeſtantiſſimus *Hemſterhuſius* ad *Luciani Timonem* pag. 106. Nou. Edit. Vtut illud ſit, legerem omnino νικήσας παῖδας σταδίῳ. Ferri quidem poteſt νικήσας παιδων ςάδιον. Et vtrumque probum eſt. TAYLOR.

1343. 1. ἡμετέροις.] Legendum υμετεροις. Ita Editorum nonnulli; et *Wolfius* ſcite interpretatur. TAYLOR.

Ibid. υμετεροις. IVRIN.

4. Αριςοκράτης ὁ Σκελλίε.] Vide *Ariſtoph. Au.* 126. et σχ. ad locum. TAYLOR.

8. κατασκάψας.] *Aug.* και κατασκάψας, et l. proxima υποδεχεσθαι, καθεῖλε μὲν τό τε γιγνομενον ἐπιτείχισμα. TAYLOR.

Ibid. τὴν Ηετιώνειαν.] ἡ ἑτέρα τε Πειραιέως ἄκρα ἀπὸ Ηετίωνος. Stephanus. WOLFIVS.

Ibid. Memoria lapſum eſſe *Demoſthenem*, ſiue quicunque fuerit Auctor huius Orationis, oſtendit doctiſſimus *Valeſius* IV. *Emendat.* 7. ex *Thucydide* VIII. 89. 90. et res geſtas ſub CCCC. per incogitantiam applicare ad dominatum XXXuiralem. TAYLOR.

13. δι' ὄν.] *Lambinus* hariolatur δι' ὧν, credo, quia ex maioribus duos adduxit bene meritos, *Epicharem* ſc. et *Ariſtocratem*. Non malo certe ingenio. Sed

Sed Grammaticae melius litaſſet, ſi cum *Auguſt.* emendaſſet δι᾽ ὃς εἰ καὶ Θεοκρίνῃ κ. τ. λ. Quod vnice verum eſt. TAYLOR.

1343. 16. ταῦτα.] ταὐτὰ marg. *Benenati.* TAYL.

25. δικασταὶ τῶν λεγομένων.] F. τῶν γενομενων. WOLFIVS.

vlt. πρὸς τῶν γονάτων.] *per genua.* Forte πρὸ, *ad genua prouolutus.* WOLFIVS.

1344. 3. ψηφίζεσθε.] F. ψηφίζεσθαι. WOLF.

I. TAYLORI
PRAEFATIO
AD
ORATIONEM DEMOSTHENIS
CONTRA NEAERAM.

Si auctoritati cedendum eſſet, nulla foret inter Orationes *Demoſthenicas*, quam tanta facilitate expungi ſinerem, quanta illam, quam iam tractare incipis. Pleni ſunt antiquorum Criticorum libri grauiſſimis de iſta cauſa ſuſpicionibus. Dolet interea, interceptum eſſe tractatulum, vbi, inter quasdam alias, hanc non eſſe genuinum *Demoſthenis* foetum oſtendebat Vir ingenio acerrimo praeditus, *Dionyſius Halicarnaſſenſis.* Vide π. Δημοσθ. δεινότ. verſus finem. Reſtant tamen alii, quos ſequor, et quos merito ſuo maximo maximi facio. *Phrynichus* pag. 112. Edit. nouiſſimae: Σὺ δὲ βασιλικὸς ἐπιστολεὺς ἐπιφανεὶς, ἀνάλογον τῇ σαυτοῦ παρασκευῇ, γενικώτατον ἡμῖν ἐκόμισας μάρτυρα, τὸν συγ-

γράψαντα τον κατα Νεαίρας· ὃς διά τε τὰ ἄλλα ὑπωπτεύθη μὴ εἶναι Δημοσθένους, καὶ διὰ τὰ τοιαῦτα τῶν ἀδοκίμων ὀνομάτων. Athenaeus l. 13. Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας λόγῳ, ει γνησιος, ὃν Απολλόδωρος εἴρηκε. Futiliter Interpres, vti ad *Lyſiam* admonui, *ſi modo germana eſt, vt Apollodorus cenſuit.* Intellige mecum: *Oratio, quam Demoſthenes ſcripſit, ſi tamen ſcripſit, Apollodorus autem perorauit.* Rurſus in eodem libro idem *Athenaeus:* ὁ τὸν κατὰ Νεαίρας λόγον γράψας, proinde quaſi leuis eſſet hominis, et in re critica mediocriter verſati, *Demoſthenem* citare iſtius opellae Scriptorem. Similiter *Photius* Cod. CCLXV. Καὶ τον κατα Νεαιρας δὲ λογον ὑπτιότητός τινες αἰτιώμενοι τῶν Δημοσθενικῶν ἀποκρίνουσι λόγων. His adiunge Argumenti Auctorem, ſiue *Libanius* ſit, ſiue quiſpiam alius, *Harpocrationem* item Lexicographum, qui eam eiusque auctoritatem nusquam fere, niſi cum ſuſpicione, allegat. Verum neque tantus Auctorum cumulus, neque ipſa res, quae loquitur, vti mihi videtur, diſertiſſime, *Obſopoeo* noſtro ſatisfecerunt, qui ita ſcribit: Διαγράφονταί τινες καὶ τοῦτον τὸν λόγον, ὡς οὐ γνήσιον, δηλονότι, ὕπτιον ὄντα, ὥς φησι Λιβάνιος, καὶ πολλαχῇ τῆς τοῦ ῥήτορος δυνάμεως ἐνδεέστερον. ἀλλ᾽ ἔμοιγε ἀξιώτατος εἶναι δοκεῖ τῆς ἀναγνώσεως, εἰδότι πλείστους ἄνδρας τῶν λογιωτάτων περὶ πλείστου τοῦτον ποιουμένους. Quos nominaſſet vtinam, vt nos quoque ſaperemus, eorum auctoritate permoti!

Me profecto non pudet dicere, opus eſſe putidiſſimum, nullius aut decoris, aut grauitatis: et praeter naeuos orationis, quibus paſſim ſcatet, nihil ibi dictum, quod Lectorem percellere, aut allicere, aut morari demum poteſt. Eſt autem Oratio ſatis antiqua, et videtur ad vſum forenſem fuiſſe conſcripta, non ad oſtentationem, aut ad imitationem concinnata. Paſſim inter adnotandum ſuſpicionibus meis auctoritatem addidi.

didi. Inde lector meus iudicium capere poterit, iurene, an iniuria agam, cum haec futilia non amplectar.

Adhaeſit olim *Demoſthenicis*, ſiue quod hic (ſtrictim licet) memoretur de *pecuniis theatralibus*, in qua cauſa tantum praecelluit *Demoſthenes;* ſiue quod infra Phrynionis cuiusdam res agatur, quem Oratori noſtro domo et familia coniunctum fuiſſe ſuſpicor; ſiue denique quod Demoſthenis (noſtrine, an alterius, parum intereſt) teſtimonium infra adducatur. Quam neceſſitudinem, tenuiſſimam licet, ſuperiorem illam orationem *c. Theocrinem*, noſtris adiunxiſſe arbitror. Norunt, qui haſce res tractant, quam leui conſuetudine deuincti Scriptores vetuſti quandoque ſimul conglutinari, et ſibi inuicem adhaerere conſueſcant; quorum vnus, qui excellit, caeterorum non ſolum famam et exiſtimationem, verum etiam nomen praegrauare ſolet.

Videri poteſt nonnullis aut lacunoſa eſſe, aut diuerſa ab ea, quam verſarunt antiqui, cum legerint iſta *Hermogenis*, Edit. Criſpin. p. 318. *τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ ἐν τῷ κατὰ* Νεαίρας *ὠβελισμένον ὑπό τινων, τὸ ἀπὸ τριῶν τρυπημάτων τὴν ἐργασίαν πεποιῆσθαι* etc. deinde iſta *Etym. M.* 325. 18. *ἐξῆν μέντοι ἐν τῷ δικαστηρίῳ καταδέχεσθαι τοὺς ἐκφυλλοφορηθέντας, ὡς καὶ Δημοσθένης φησὶν ἐν τῷ κατὰ* Νεαίρας. Adiunge *Suidam* in v. *Ἐκφυλλοφορῆσαι*. Nam de iis in hac Oratione, prout hodie ſcribunt membranae, nihil prorſus. Locus tamen iſte *Hermogenis* erit infra a me expendendus.

Viderint otioſiores, an ad hanc Bellatulam pertineat Inſcriptio adducta a *Laur. Pignorio*, *Symbol. Epiſtolic.* 25. pag. 93. et *Reineſ.* I. 126.

Ἐλευθε-

Ελευθεριας
Χαριστηρια τη Νεμεσει
Ραμνουντοθεν Νεαιρα
Αθηναια χαριτοβλεφαρος
Ανεθηκεν.

TAYLOR.

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA AD LIBANII ARGVMENTVM.

Λιβανιου.] Nomen hoc Auctoris primus adiecit *Wolfius* contra conſenſum Codicum. TAYLOR.

1344. 8. νόμῳ συνοικȣ̃σαν.] Incredibile illud dictu, et ſine dubio mendoſum. Nam in Orationis contextu, 1349. 12. ἥκω ἐπιδείξων εἰς ὑμᾶς, ξένη μὲν γυναικὶ συνοικȣ̃ντα παρα τον νομον. Et recte ſane. Iterum 1350. 12. ὡς δ' ἐςὶ ξένη Νέαιρα, καὶ παρα τους νομους συνοικεῖ Στεφάνῳ, τȣ̃το ὑμῖν κ. τ. λ. Dele ergo in poſterum inutile iſtud vocabulum, νόμῳ. TAYL.

16. ἰδιότητος.] ἰδιότητα videtur appellare τὴν ὁρικὴν ςάσιν. WOLFIVS.

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA AD ORATIONEM.

Κατα Νεαιρας] *Cicero*, ne quid *Demoſtheni* concederet, in oratione *Caeliana* Clodiam ſibi ſumſiſſe exagitandam videtur. WOLFIVS. v. Baſil. Fabr. in voce. TAYLOR.

1345. 4. εἰς κινδύνȣς τȣ̀ς ἐσχάτȣς κατέςημεν.] In breuiſſimo ambitu orationis haec ad nauſeam repetuntur:

tuntur: hac pag. ipſiſſima, v. 12. ὡς εἰς τὲς εσχατους κινδυνους κατεστημεν. Proxime 1347. 12. εἰς τὴν εσχατην απορ ιαν καταστησειε. Et, v. 22. εἰς τὴν εσχατην απορ ιαν καταστησεσθαι. Tanta inopia ſermonis Macedonem illum, credo, concutere non potuit. TAYLOR.

1345. 6. καὶ ἡ ἀδελφὴ] Omiſit has voces in interpretando *Wolfius*. Quod non debuit. TAYLOR.

Ibid. ὥς᾽ ἐχ ὑπάρχων κ. τ. λ.] Doctiſſimus *Gatakerus* noſter *Miſcell. Poſthum.* C. XII. cenſet hos eſſe duos Senarios, hoc modo digerendos:

Ως᾽ ἐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρέμενος
Αγωνιεμαι τον γ᾽ (vel τονδ᾽) ἀγῶνα τετονί.

Certe prior ille a Cothurno ſumitur, et variis attribuitur: ab *Athenaeo* diſerte *Ariſtarcho* tragico: Εγὼ δὲ, κατὰ τὸν Αρίςαρχον τὸν τραγικὸν ποιητὴν,

Τάδ᾽ ἐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρέμενος,

καταπαύσω τὸν πρὸς σὲ καὶ τὲς ἄλλες κύνας ἐνταῦθα λόγον. l. XIII. extrem. Adde *Caſaubon.* ad loc. *Suid.* in Υπάρχων et Ως ἐχ ὑπάρχων. Excidiſſe nimirum necopinanti ſcriptori numeroſam quandoque orationem, pedibusque apte ligatam, neque mirum eſſe debet, et id multi olim animaduerterunt. Vide, ſi vacat, *Barth. Aduerſar.* IV. 13. XI. 16. XLI. 22. eumque manipulum Auctorum, quem conſcripſit *Fabricius* in *Bibl. Lat.* T. II. L. II. C. XXI. *Incidere vero omnes [numeros] in orationem, etiam ex hoc intelligi poteſt, quod verſus ſaepe in oratione per imprudentiam dicimus: quod vehementer eſt vitioſum: ſed non adtendimus, neque exaudimus nosmet ipſos. Senarios vero et Hipponacteos effugere vix poſſumus. Magnam enim partem ex Iambis noſtra conſtat oratio. Sed tamen eos verſus facile agnoſcit auditor. ſunt enim vſitatiſſimi. Inculcamus autem per imprudentiam ſaepe etiam minus vſitatos, ſed tamen verſus; vitioſum genus, et longa animi prouiſione fugiendum.* Cic. *Orat.* C. LVI.

LVI. Olim ſimilia deprehenderunt in ſcriptore noſtro *Scholiaſtes* ad *Hephaeſt. Enchirid.* pag. 76. et *Longinus* in Prolegomenis ad eundem Auctorem, cuius haec ſunt verba: διὰ τοῦτο πολλὰ τῶν μέτρων συμβέβηκεν ἀποκρύπτεσθαι σιωπώμενα ἐν τῇ κατὰ πεζὸν ῥήσει· — εὕροι γοῦν ἄν τις παρὰ Δημοσθένει τῷ ῥήτορι ςίχον ἡρωϊκὸν κεκρυμμένον, ὃς ἠδυνήθη λαθεῖν διὰ τὸ πεζὴν οὖσαν τὴν προφορὰν συναρπάσαι τῷ λόγῳ τὴν ἀκοήν. Φησὶ γοῦν·

Τὸν γὰρ ἐν Ἀμφίσσῃ πόλεμον, δι᾽ ὃν εἰς Ἐλάτειαν
Ἦλθε Φίλιππος,

ςίχος ἐςὶν ἡρῷος, ἀλλὰ μὴν καὶ Ἰωνικὸν [ἀπὸ μείζονος], ὅταν λέγῃ·

Πολλῶν δὲ λόγων καὶ θορύβου γιγνομένου παρ᾽ ὑμῖν.

Similiter in *Philip.* I. p. 42. 1. obſeruant eſſe purum Hexametrum:

καὶ προσέχειν τὸν νοῦν τούτοις ἐθέλουσιν ἅπαντες.

In *Ariſtocratea* pag. 664. 18. ſqq. vna periodus duos iſtiusmodi verſus complectitur: ſc.

ἔςι γὰρ φίλων ἀγαθῶν οὐ τὰ τοιαῦτα χαρίζεσθαι
τοῖς εὔνοις, ἐξ ὧν κἀκείνοις καὶ σφίσιν αὐτοῖς
ἔςαι τις βλάβη, ἀλλ᾽ ὃ μὲν ἂν μέλλῃ συνοίσειν
ἀμφοῖν, συμπράττειν, ὃ δ᾽ ἂν αὐτὸς ἄμεινον ἐκείνου
προορᾷ, πρὸς τὸ καλῶς ἔχον τίθεσθαι.

In eadem porro Oratione plures inſunt. Ita 625. 1.

ὑμᾶς καὶ μόνον ἀνθρώπων ἂν ἔφη Χαρίδημον.

Et 636. 4.

ἁπλῶς ἄν τις ἀποκτείνῃ Χαρίδημον ἀγέσθω.

Adde 644. 6. 658. 6. 665. pen. 668. 3. Haec autem leuiuſcula. Ego tamen arbitror, vix eſſe Demoſthenis, vt ad ſenſum non maximi ponderis expromendum, neque inſigni aliqua grauitate aut auctoritate nobilitatum, qualemque vel ex plebecula aliquando concipere ſolent, verba mutuo ſumere e ſcena, et numeroſos Iambos pedeſtri ſuae orationi temere immiſceret.

ſceret. Non ita ſolens eſt. TAYLOR. [Demoſth. p. 364. 24. ἐδ' ἄλλες πολλὲς. ἀλλ' ὅτι συμφέρον ἦν. Ibid. 27. ἢ ἄλλε τινὸς ἀνθρώπων, μετὰ τὲς παρὰ τὲ-τε. 365. 10. οἱ Φωκεῖς αὐτὲς ὑποποιήσωνται. ἐπειδὴ δ' ἧκεν εἰς Πύλας, οἱ Λακεδαιμόνιοι. 419. 16. βελομέ-νες εἰπεῖν διεκώλυσεν, ἐκ ἀναμνησθεὶς. 312. 9. τῆς ἀγαθῆς καὶ μεγάλης. καὶ πῶς ἔνι τἕτο γενέσθαι. Primus intellexit [Iſocrates] etiam in ſoluta oratione, *dum verſum effugeres*, modum tamen et numerum quendam oportere ſeruari. Cicero Bruto c. 8. v: Corrad. ad locum. Cic. III. de orat. Idem orat. Quintil. IX. 4. et vlt. Fortunat. l. 3. v. Not. ad Cornel. Nep. praefat. Barth. Adverſar. LIV. 22. Climax Rhomnus. Aquila Rhetor. Dionyſ. Halic. π. συνθέσεως ſaepe. Δημοσθέ-νης Δημοσθένες Παιανιεὺς. Plutarch. in vita. Ἐγὼ νομίζω τὸν μὲν εὖ παθόντα δεῖν. Demoſth. pro Coron. p. 316. 6. TAYLOR in ſchedis.]

1345. 13. ἀτιμίας.] επιτιμιας *Bodl. Lambin.* TAYLOR.

14. τε̃ δήμε τῶν Ἀθηναίων.] Haec in aliis exemplaribus aliter ſcribuntur. Legerem lubens: ψηφισα-μένε γὰρ δήμε, Ἀθηναῖον εἶναι Πασίωνα. TAYLOR.

pen. καὶ κοινωνεῖν.] F. addendum χρῆναι. WOLF.

1346. 5. ἐν ᾧ ἦν.] Recte Codd. *Ven. Bar.* et *Ital.* ἐν ᾧ ἦν ἢ κρατήσασιν ὑμῖν — ἢ ὑςερήσασι κ. τ. λ. TAYL.

8. προεμένες.] *Lambinus* et *Bodl.* multo ſatius, προεμενοις. TAYLOR.

Ibid. ὑςερήσασι τῇ βοηθείᾳ, καὶ προεμένες τὲς συμμάχες.] Lege: καὶ προεμένοις. IVRIN.

11. ἀπίςες εἶναι δοκεῖν.] Magis Attice puto απι-ςοις. IVRIN.

16. διαχειροτονῆσαι.] Conſule *Valeſ.* ad *Harpocrat.* pag. 45. TAYLOR.

18. διοικήσεως.] Male Wolfius *vectigalium.* Dixi ſatis ad *Timocrateam* 708. 24. Hanc autem hiſtoriam Apollo-

Apollodori tangit *Vlpianus* ad 1. *Olynthiacam:* ἰςέον δὲ, ὅτι τὰ χρήματα ταῦτα τὰ δημόσια, θεωρικὰ ἐποίησεν ἐξ ἀρχῆς ὁ Περικλῆς — εἶτα ἐπιχειρήσαντος Απολλοδώρȣ τινὸς πάλιν αὐτὰ ποιήσειν ςρατιωτικὰ, βȣλόμενος Εὔβȣλος ὁ πολιτευόμενος, δημαγωγὸς ὢν, πλείονα εὔνοιαν ἐπισπάσασθαι τȣ̃ δήμȣ πρὸς ἑαυτὸν, ἔγραψε νόμον τὸν κελεύοντα, θανάτῳ ζημιȣ̃σθαι, εἴ τις ἐπιχειροίη μεταποιεῖν τὰ θεωρικὰ ςρατιωτικά. TAYLOR.

1346. 25. γενομένης.] In quibusdam exemplaribus ita olim inemendate legebatur: γενομένης γὰρ τῆς διαχειροτονιας, ȣ̓δεὶς ἀντέχει, ἀλλὰ καὶ νῦν ἔτι κ. τ. λ. Vbi pro ἀντέχει *Wolfius* coniecit αντελεγεν, Lambinus απεχειροτονησεν. In quibusdam Codd. αντεπεχειροτονησεν. TAYLOR.

1347. 7. φέρομεν.] Vel εφερομεν potius. TAYL.

1348. 6. ὡς ὦφλε τῷ δημοσίῳ.] Quid agant hoc loco iſta verba, ego plane non perſpicio. Agitur enim hic non de vllo debito, ſed de homicidio. Forte in alium locum reponenda ſunt, et ſcribendum v. 2. ὥςε καὶ δυνηθῆναι ἂν ἐκτίσαι μόλις, ὃ ὦφλε τῷ δημοσίῳ. IVRIN.

8. ἐπὶ δραπέτην αὐτȣ̃ ζητῶν.] Omnino legendum videtur vel τον δραπέτην αὐτȣ̃ ζητῶν, vt in *Pariſienſi* margine, vel ἐπὶ δραπέτην αὐτȣ̃ ζητειν. IVRIN.

10. παρακελευσάμενος.] Forte παρακαλεσαμενος, aut παρασκευασαμενος. WOLFIVS.

Ibid. παρασκευασαμενος Marg. *Benenati*, *Ven. Bar. Ital.* TAYLOR.

11. ὡς Κυρηναῖοι εἴησαν.] Non intelligo iſtam conſtructionem, κατασκευάσας, ὡς εἴησαν: neque melius video, quid ad rem noſtram conferret, ſi quam maxime *Cyrenaei* eſſent, aut potius, eſſe viderentur. In Cod. *Ital.* tria iſta vocabula non reperiuntur. Id tamen rem non expedit. TAYLOR.

1348. 12. ἔλεγε.] Reſcribendum ελαχε. Nota ea res Iuris Attici peritis. et hoc abunde confirmabunt ea, quae dixi ad *Lyſiam*, π. δημοσ. ἀδικ. p. 595. vlt. vbi hunc locum cum aliis parilibus iampridem reſtituerim. TAYLOR.

15. ἐπαρασάμενος.] *Lambin.* επαιτιασαμενος. Non inſcite. TAYLOR.

16. ȣ̓δενὸς.] *Bodl.* habet, ȣ̓́τε ἤκȣσεν ουδεις πώποτ᾽ ἀνθρώπων. TAYLOR.

19. μεμισθωμένος — ἀργύριον εἰληφὼς.] Vel hoc vel illud gloſſae ſimile videtur. Alterutrum ſane. TAYLOR.

vlt. παρακαλȣ́ντων.] Malim inuerſo ordine, προσιοντων δή μοι ἁπάντων, καὶ παρακαλουντων με ἐπὶ τιμωρίαν τραπέσθαι. WOLFIVS.

Ibid. Vel potius: παρακαλȣ́ντων δή μοι ἁπάντων ἰδίᾳ προσιόντων μοι. *Cum illi, qui me priuatim conuenirent*, (neceſſarii mei et familiares vtique) *hortarentur ad iniurias vlciſcendas.* TAYLOR.

1349. 3. τά.] delet *Lambinus.* Recte. TAYLOR.

9. χρῆσθαι αὐτῇ. καὶ ὥσπερ.] Periodo, cui haec inſunt, videbitis, puto, ſenſum non conſtare, niſi ſic interpungas, et deleas τὸ καὶ, χρῆσθαι αὐτῇ· ὥσπερ Στέφανος. IVRIN.

11. παρὰ τῶν νόμων.] [Vti Editi omnes] Lego παρὰ τȣ̀ς νομȣς. WOLFIVS.

Ibid. Ita marg. *Paris.* cum Cod. *Veneto.* Exaratur etiam παρὰ τον νομον. TAYLOR.

15. ἑτέρων.] F. εταιρων, *meretricum.* WOLFIVS.

17. τῶν αὐτȣ̃.] Scil. δικαίων. WOLFIVS.

1350. 4. ὑπάρξαντα.] Male *Pariſienſes* ὑπάρξοντα. TAYLOR.

12. Νέαιρα.] ὡς δ᾽ ἔστι ξένη Νέαιρα αυτη. Cod. *Bar.* καὶ παρὰ τȣ̀ς νόμȣς συνοικεῖ Στεφάνῳ τȣτῳ, βȣ́λομαι

λομαι σαφῶς ἐπιδεῖξαι. Idem. Deinde v. 14. πρῶτον μεν ὖν κ. τ. λ. *Ven. Bar. Ital.* TAYLOR.

1350. 21. αλοντος.] [Ita perpetuo excuſum] Non eſt moris, condemnato decerni praemium, ſed ei, qui ſontem reum peregerit. Quare ελοντος legendum per ε. ὁ αλους καὶ ὁ ελων plurimum differunt. WOLFIVS. ελοντος *Ven.* TAYLOR.

22. κατα ταυτα.] Similiter ſi et peregrina ciui cuipiam nupſerit, κατὰ ταὐτα, *pari ratione:* πεπράσθω ſcilicet. Tria ſunt capita huius Legis, vt recte *Petitus.* TAYLOR.

pen. αὐτῦ.] αυτων rectius MSS. *Heruag. Bar. Obſop. Ital.* TAYLOR.

1351. 2. ἐπιδεῖξαι.] ἐξ ἀρχῆς ακριβως ἐπιδεῖξαι, marg. *Benenati, Ven.* et *Bar.* TAYLOR.

4. Νικαρέτη, Χαρισίυ — ἀπελευθέρα.] Paulo aliter *Athenaeus* l. XIII. pag. 593. partim, vt videtur, ſuo, partim exemplarium vitio: Νικαρέτη δὲ ἡ ἑταίρα ερωμενη ἦν τῦ Στεφανυ τῦ ῥήτορος, Λυσίυ δὲ τῦ σοφιςῦ Μετάνειρα. ἦσαν δὲ αὗται δῦλαι Κασιυ τῦ Ηλείυ μετὰ καὶ ἄλλων ἑταιρῶν, Αντείας, Στρατόλας, Αριςοκλείας, Φίλας, Ισθμιάδος, Νεαίρας. ἡ δὲ Νέαιρα ἦν Στρατοκλείδυ ἐρωμένη, καὶ Ξενοκλείδυ τῦ ποιητῦ, καὶ Ιππάρχυ τῦ ὑποκριτῦ, καὶ Φρυνίωνος τῦ Παιανιέως, ὃς ἦν Δήμωνος μὲν υἱὸς, Δημοχάρυς δὲ αδελφιδῦς. τὴν δὲ Νέαιραν εἶχον ἡμέραν παρ' ἡμέραν, διαιτητῶν γενομένων φίλων, Φρυνίων καὶ Στέφανος ὁ ῥήτωρ· ὃς καὶ τῆς Νεαίρας θυγατέρα Στροβυλὴν, τὴν ὕςερον Φανὼ κληθεῖσαν, ὡς ἰδίαν θυγατέρα ἐξέδοτο Φαςορι τῷ Αἰγιαλει, ὥς φησι Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. Vide *P. Leopard. Emend.* XI. 16. TAYLOR.

14. Αντίαν.] *Bar.* Αντειαν. Idem *Athenaeus* l. XIII. pag. 586. Ψαμάθη, καὶ Λαγνίσκα, καὶ Ανθεια· μήποτε δὲ δεῖ γράφειν ἀντὶ τῆς Ανθείας, Αντειαν. οὐ γὰρ εὑρίσκομεν παρ' οὐδενὶ Ανθειαν αναγεγραμμένην ἑταίραν· ἀπὸ δὲ Αντείας καὶ ὅλον δρᾶμα ἐπι-

μα ἐπιγραφόμενον, ὡς προεῖπον, Εὐνίκȣ ἢ Φιλυλλίȣ Αντεια ἐϛί. καὶ ὁ τὸν κατὰ Νεαίρας δὲ λόγον γράψας μνημονεύει αὐτῆς. Coniunge *Harpocr.* v. Ανθεια. Eunici ſiue Philyllii Drama, nomine Αντεια, laudatur a plurimis, a *Suid. Polluce*, etc. Πολλὰ δὲ τῶν ἀρχαίων δράματα, inquit *Athenaeus* libro citato, ἀπὸ ἑταιρῶν ἔσχε τὰς ἐπιγραφὰς, Θαλαττα Διοκλέους, Φερεκράτȣς Κοριαννω, Εὐνίκȣ ἢ Φιλυλλίου Αντεια, Μενάνδρȣ δὲ Θαις καὶ Φαννιον, Αλέξιδος Οπωρα, Εὐβȣλȣ Κλεψυδρα. Ita Comoediam ſcripſit Timocles, ex *Neaera* noſtra procul dubio cognominatam, (Τιμοκλῆς — τῶν δραμάτων αὐτȣ̃ — Νεαιρα, ἑταίρας δὲ ὄνομα ἐϛὶν ἡ Νέαιρα, caetera. *Suidas*) et *Philemo*, cuius nonnulla fragmenta ab *Athenaeo* laudantur; atque inter Romanos Licinius Imbrex. *Gell.* XIII. 22. *Praeter Plautum etiam praeterque Gellium Licinius Imbrex, vetus Comoediarum Scriptor, in Fabula, quae Neaera inſcripta eſt, ita ſcripſit:*

Nolo ego Neaeram te vocent, ſed Nerienem,
Cum quidem Marti es in connubium data.

TAYLOR.

1351. 16. Ισθμιάδα.] Pari appellatione mulierculas alias, Νεμεάδα, Πυθιονίκην etc. paſſim dictas reperimus. *Athenaeus* tamen l. XIII. p. 587. Καὶ Νεμεάδος δὲ τῆς αὐλητρίδος Υπερίδης μνημονεύει ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέȣς. περὶ ἧς ἄξιον θαυμάζειν, πῶς περιεῖδον Αθηναῖοι ȣ̔́τω προσαγορευομένην τὴν πόρνην, πανηγυρεως ἐνδοξοτάτης ὀνόματι κεχρημένην. κεκώλυτο γὰρ τὰ τοιαῦτα τίθεσθαι ὀνόματα, ȣ̓ μόνον ταῖς ἑταιρȣ́σαις, ἀλλὰ καὶ ταῖς ἄλλαις δȣ́λαις, ὥς φησι Πολέμων ἐν τοῖς περὶ Ακροπόλεως. TAYLOR.

Ibid. ἣν μὲν ȣ̓̃ν ἕκαϛος αὐτῶν ἐκτήσατο.] Noue ſane et inſolenter dictum! Ego, ſi ſcripturus eram, ſcripſiſſem lubentius: τίνες μὲν ȣ̓̃ν ἑκάϛην αὐτῶν ἐκτήσαντο, aut iuxta illud. TAYLOR.

1351.,21. εἰργάζετο τῷ σώματι μισθαρνȣ̃σα.] Ad hunc locum, et parilem, infra 1353. 13. adnotauit *Dionyſius Lambinus*, emendanti ſimilis, ειργασατο τρισι τρυπανοις μισθαρνȣ̃σα. Cum illa in Codd. ſuis offendere vix potuit, neceſſe eſt omnino, vt lecto *Hermogene*, vti olim admonui, hoc adduceret, quae Rhetor ille in Cap. περὶ Ἀφελείας. Ταῦτα γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα ἐν μὲν ἰδιωτικοῖς λόγοις ἴσως ἂν ἁρμόσειεν· ἐν δημοσίῳ καὶ τηλικȣ̃τον ἔχοντι ἀξίωμα λόγῳ, πῶς ἂν ἁρμόττοι; τοιȣ̃τόν ἐϛι καὶ τὸ ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας, ὠβελισμένον ὑπό τινων, τὸ απο τριων τρυπηματων την εργασιαν πεποιησθαι. λίαν γὰρ εὐτελές ἐϛι, καὶ εἰ σφοδρὸν εἶναι δοκεῖ. Similiter *Tzetzes Chiliad.* VI. 36.

Πάλιν σεμνοϛομώτερον φησὶ κατὰ Νεαίρας,
Απο τριων εργαζεσθαι οπων την εργασιάν.
Καὶ ἄλλων αἰσχροτήτων δὲ βορβόρȣς ἀποπτύει,
Οὕσπερ ὁ Διονύσιος ἀρώματα νομίζει.
Τὴν δ᾽ ἐργασίαν, ἣν φησὶ τριων εκ τρυπηματων,
Εκ τȣ̃ Λυσίȣ ῥήτορος σεμνῶς γλαφυρωτάτως
Ρηθεῖσαν ἔκλεψεν, αἰσχρῶς ἐξαναπτύξας ταύτην.
Η Αντιόπη μόνον γὰρ Λυσίας εἶπε πόρνη,
Ητοι ἡ ἄμφω ταῖς ὀπαῖς τῇ μίξει κεχρημένη·
Παναίσχρως δ᾽ ȣ̃τος ηὔξησεν ἀναφανδὰ ληρήσας,
Το εργον Νεαιραν τελειν τριων ἐκ τρυπηματων.

Simile his immunditiis ſunt illa *Athenaei*, l. XIII. p. 587. ἦν δὲ Κορώνη τῆς Ναννίȣ θυγάτηρ, τὸ τῆς Τήθης ἀναφέρȣσα ἐκ τριπορνειας ὄνομα. A me autem procul eſto, vt haec Orgia enarrarem. TAYLOR.

23. ἐπανελθεῖν.] Credo, olim επανελθων ſcriptum fuiſſe, et Infinitiuum aliquod, vt ἐπιδεῖξαι, aut ſimile, ſtrangulatum. Melius non occurrit, et ſuſpicor prorſus rem ita ſe habere. TAYLOR.

1352. 11. νεωτέρα δὲ ȣ̃σα διὰ τὸ μηδέπω τὴν ἡλικίαν αὐτῇ παρεῖναι.] Quid hoc ſibi velit, non ſatis perſpicio. Num iunior erat Neaera, quod maturita-

 tem

tem nondum adepta eſſet? Hoc perinde eſt, ac ſi dicas: *iunior eſt, quia iunior.* Forte ſic reſcribendum eſt: νεωτέρα δὲ οὖσα, ὥστε μηδέπω τὴν ἡλικίαν αὐτῇ παρεῖναι. Excidiſſe poterat iſtud ὥστε propter ſimilitudinem praecedentis οὖσα, et διὰ videtur eſſe a manu emendatrice. IVRIN.

1352. 26. Κτησίππῳ τῷ Γλαυκωνίδου.] Quidam adiiciunt praeterea nomen δήμου, quod ſolet fieri, τῷ Κυδαντίδῃ. *Ven. Bar. Obſop. Ital.* MSS. *Heruag.* et margo *Pariſienſis.* TAYLOR.

27. καὶ συνέπινε.] *Aemilius Probus* in praefatione: *In Graecia mater familias nec in conuiuium adhibetur, niſi propinquorum, neque ſedet, niſi in interiore aedium parte, quae gynaeconitis appellatur: quo nemo accedit, niſi propinqua cognatione coniunctus.* WOLFIVS.

1353. 15. μεμισθωμένοι.] μεμισθωμενην Codd. *Ven. Bar. Obſop. Ital.* marg. *Benenati*, et MSS. *Heruag.* TAYLOR.

23. κατὰ πρυτανείαν.] Vtrum ſingulis Senatus conuentibus? An deeſt numerus, κατὰ τὴν ενναтην πρυτανείαν, vt eſt in *Timocratea?* WOLFIVS.

Ibid. καὶ οὔσης.] Fortaſſe, οὐκ οὔσης. Sed totus hic locus impeditior mihi videtur, et hiſtoria ignoratur. TAYLOR.

1354. 3. ἀναγκάσω μαρτυρεῖν κ. τ. λ.] Cum antecedat, ὑμῖν καλῶ, ſenſus eſſe videtur: *ſi vltro prodierit, aut teſtimonium dicere cogam, aut eiurare: Sin recuſarit, miſſo viatore accerſam, et ad horum alterutrum eum adigam.* WOLFIVS.

Ibid. Vide adnotata a me ad *Lycurgum*, pag. 151. Not. 40. TAYLOR.

13. πολυτελὴς ἦν ἡ Νικαρέτη τοῖς ἐπιτάγμασιν.] πολυτελὴς τοῖς ἐπιτάγμασι non placet. Forte addendum: καὶ βαρεῖα τοῖς ἐπιτάγμασι. WOLFIVS.

1354. 23. ἀλλ' ἡδέως ἂν αὐτοῖς εἴη.] ἀντὶ τȣ͂ βουλομένοις, ἢ ἡδὺ ἂν αὐτοῖς εἴη. Sed ſuſpecta eſt Scriptura. WOLFIVS.

1355. 12. καταθεῖναι αὐτῆς.] Forte υπερ αὐτῆς, et 1356. 1. ἐκώμαζέ τ' ἀεὶ μετ' αυτης, quia et reliqua ad perſonam Phrynionis referuntur. WOLFIVS.

Ibid. υπερ in omnibus libris deſideratur, neque neceſſe erat *Wolfio* infercire. Supra 1354. 16. κατατιθέασιν αυτης τιμὴν τριάκοντα μνᾶς, vbi quidam Codd. male αὐτῶν et αὐτοῖς. Infra v. 16. κατατίθησιν αυτης τὰς εἴκοσι μνᾶς, et demum, v. 24. κατετίθει εἴκοσι μνᾶς Νεαιρας τῆς νῦν ἀγωνιζομένης. Ea ſolet eſſe conſtructio, vbi de pretio agitur. TAYLOR.

vlt. ὅποι πίνοι.] καὶ ὅποι πίνοι *Bodl.* TAYLOR.

1356. 7. τοῦ Αργυρίου.] Codd. *Ven. Bar. Ital.* cum marg. *Benenati*, Αργειȣ. Quod lubens praefero. Inter populos Atticae, non noui, qui ad iſtam ſcripturam accedat. TAYLOR.

8. Κωλιάδι.] Ακρα τῆς Αττικῆς. Vide *Pauſaniae Attica.* WOLFIVS.

Ibid. Harpocr. Κωλιὰς, Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας, εἰ γνήσιος, ἐπιθαλασσία ἄκρα Αττικὴ etc. Hunc ſc. locum reſpexit Lexicographus. Plura dabit *Stephanus Byzant.* virique ad eum eruditi. TAYL.

10. διάκονοι οἱ Χαβρίȣ τράπεζαν παραθέμενοι.] [Legit cum vulgatis] Malim οι τράπεζαν παραθέμενοι, *qui menſam ſtruxerant.* Alioqui videri queant appoſita menſa flagitium celare voluiſſe. WOLFIVS.

19. τȣτȣ.] Rectius τȣτῳ, vti habent *Ven. Ital.* et margo *Benenati.* TAYLOR.

27. αὐτῷ τὰ ἐκ τῆς οἰκίας.] Scribitur, et melius, συσκευασαμένη αυτȣ τὰ επι τῆς οἰκίας. TAYL.

1357. 2. χρόνος — καιρός.] Obſerua diſtinctionem vocum. WOLFIVS.

1357. 4. ὕςερον.] *poſterius.* Intelligit Auctor *poſtremum* bellum, quod gererent Athenienſes cum Lacedaemoniis, vt notum eſt ex hiſtoria. TAYLOR.

8. οἱ μὲν γὰρ ἦσαν ἐλεύθεροι.] Lego ανελευθεροι. Nam Megarenſium diſciplina fuit, φείδεσθαι καὶ κερδαίνειν. Vnde ait *Iſocrates*, eos μεγίςες οἴκες κεκτῆσθαι τῶν Ελλήνων. Male quidem audierunt Megarenſes a Graecis: ſed cum, teſte *Iſocrate*, rem et publicam et priuatam bene geſſerint, velim nos et publice et priuatim eorum exemplum ſequi, potius, quam Sybaritarum τὸ μηδεὶς ὑμῶν σωφρονείτω. Quod dum faciunt ſtudentes noſtri, et nihil illis ſatis eſt, et alii turpiter egent, alii in militiam profugiunt, non ſeruata fide nec parentibus, nec praeceptoribus, nec patronis. WOLFIVS.

Ibid. οἱ μὲν γὰρ Μεγαρεις ανελευθεροι, *Ven. Bar. Ital.* οἱ Μεγαρεις δ᾽ ανελευθεροι, Editio *Pariſina.* οἱ μὲν γὰρ ἦσαν ἐλεύθεροι, Editorum caeteri. TAYLOR.

1358. 6. παρὰ τὸν ψιθυριςὴν Ερμῆν.] Non bellum Epitheton, ſed Aulis familiare. WOLFIVS.

Ibid. Hunc locum ex noſtro iam olim produxerunt *Harpocr.* in v. Ψιθυριςὴς Ερμ. et *Euſtath.* ad *Odyſſ.* Ψ. Vide doctiſſimum *Mauſſacum* ad iſtum locum *Harpocrationis;* ea, quae adtexuit *Valeſius;* et quae corraſit *Meurſ. Lect. Attic.* IV. 12. TAYLOR.

14. ὅτι μή.] ἀντὶ τȣ͂ εἰ μή. WOLFIVS.

19. κατηγγύησεν.] Budaeus ἐξεγγυᾶσθαι et διεγγυᾶσθαι, *ſponſores et vades dare*, et διεγγύησιν *fideiuſſoris interceſſionem* interpretatur, κατεγγυᾷν, *vadimonio, ſponſione, ſatisdatione obſtringere, aut pro credito pignerari, manum praedibus bonis iniicere, quae bona ſatis accepto habeas obnoxia:* et κατεγγυᾶται μὲν ὁ ἐγγυητὴς καταςὰς (Forte ἐγγυητὰς καθιςὰς) κατεγγυᾷ δὲ ὁ δανειςής. μεσεγγυᾶσθαι, *pecuniam apud ſequeſtrem*

queſtrem deponendam ſtipulari, et contendere. κατεγγυᾷν κόρην, *deſpondere puellam.* WOLFIVS.

26. Εὐροιάδην.] Ἐροιάδην reſcribit *Meurſius de populis Atticae.* Ita MSti noſtri, et *Harpocratio.* Emendat etiam *Valeſius* ad *Harpocr.* pag. 78. Supra reſtitue Κειριάδην cum diphthongo, vt ſemper fere exarari ſolet. TAYLOR.

pen. διηγγυηθεῖσα.] Corrige διεγγυηθεῖσα. Locum tangunt *Harpocr.* et *Suid.* v. Διεγγύησιν. TAYL.

1359. 2. ὡς ἐπὶ προσχήματος.] Vertit Wolfius: *vt quae iam praetextum haberet ſuae turpitudinis, et nupta eſſet.* Immo: *vt quae iam praetextum haberet ſuae auaritiae.* Maiorem nempe mercedem exigebat, praetextu periculi ſui a marito. IVRIN.

3. συνεσυκοφάντει.] Lege: συνεσυκοφάντει δὲ οὗτος, καὶ, εἴ τινα etc. TAYLOR.

9. ἡ δὲ διοίκησις συχνή.] ἡ δαπάνη, ἢ οἱ κατὰ τὸν οἶκον τρέφονται. Alias αἱ δημόσιαι πρόσοδοι hoc nomine intelliguntur. Vnde οἱ ἐπὶ τῆς διοικήσεως. Videtur hac καταχρήσει luxum mulierculae exaggerare. WOLFIVS.

Ibid. αὐτήν.] Lege αὐτὴν. TAYLOR.

13. ἑτέρων ἀναλισκόντων αὐτὴν πρότερον.] Forte αὐτῇ, vel εἰς αὐτήν. χορηγούντων αὐτῇ τὰ ἐπιτήδεια. WOLFIVS.

Ibid. Non memini, τὸ ἀναλίσκειν coniungi cum accuſatiuo perſonae, ſed poni vel abſolute, vel cum accuſatiuo rei. Itaque non vereor reſcribere ἀναλισκόντων εἰς αὐτήν. IVRIN.

Ibid. ἀναλισκόντων αὐτα, margo *Morelii.* TAYLOR.

14. προσῄει.] Forte οὐδὲν προσῄει. WOLFIVS.

24. ἢ καὶ Νέαιρα αὕτη.] Malim ἢ καὶ Νέαιρα αὐτή. IVRIN. Ita Cod. *Ital.* et recte. TAYLOR.

1359. 24. *καὶ μᾶλλον, ὅσῳ.*] Fortaſſe addendum: *καὶ τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ* — et v. vlt. *εις τηλικοῦτον.* WOLFIVS.

vlt. *εἰς.*] Reſtituit iſtud *εἰς* cum bono noſtro *Wolfio* Cod. *Bar.* et marg. *Benenati.* Vulgabatur *ὡς.* Totum vero locum ita emenda: *πεποίηκεν αὐτον καὶ ταύτην εἰς τηλικȣ͂τον ἀγῶνα καταςῆναι. Bar. καταςῆναι. Ital. ἐνςῆναι.* TAYLOR.

1360. 6. *καὶ δίαιταν.*] Lege cum vniuerſis prelo cuſis ante *Wolfium*, *καὶ ἔπεισαν δίαιταν ἐπιτρέψαι αὐτοῖς*, ſine coniunctione. Neſcio, vnde ille adripuerit. Agnoſcunt quidem Codices noſtri, ſed perperam. TAYLOR.

15. *αὑτήν.*] Reſcribendum puto *καὶ αὐτην αὑτης κυρίαν.* IVRIN.

17. *καὶ χρυσίων.*] Reuocaui coniunctionem, adiutus MStis *Ven. Bar. Ital.* marg. *Paris.* et Editione emendata *Feliciani.* TAYLOR.

Ibid. *ἃ ἐν τῇ ἀνθρώπῳ ἠγοράσθη.*] *ἃ εἶχε πιπρασκομένη.* Sed fortaſſe *τὸ ἐν* abundat, vt ſit, *quae emta fuere mulieri ab amatoribus et Phrynione.* WOLFIVS. Codd. *ἃ αυτῃ ἀνθρώπῳ*, et, *ἃ αυτῃ τῃ ἀνθρώπῳ ἠγοράσθη.* TAYLOR.

1361. 5. *διήλλαξαν.*] Corrige *διήλλαξαν αυτȣς*, cum *Ven. Bar. Ital.* et marg. *Pariſienſi.* TAYLOR.

13. *ἑκάτερον.*] *vtrumque.* Non ſane, ſed *alterutrum.* TAYLOR.

18. *Προβαλείσιον.*] Demus erat Προβάλινθος. Vnde *Meurſius de populis* corrigere voluit Προβαλίνθιον. Sed non debuit tam feſtinanter rem agere. Legitur in Saxis Προβαλεισιος quoque, vel, vt Codd. *Ven.* et *Bar.* hic legunt, Προβαλισιος cum *ι.* TAYLOR.

1362. 5. *ἣν ἦλθεν ἔχȣσα, ὡς ἣν τότε μὲν.*] [Ita enim *Aldus* habet] *Felicianus ως τȣτῳ μικρον παιδιον, ἣν τότε μέν.* Ego lego *ὡς τȣτονι*, ſcil. *τὸν Στέφανον.*

et, v.

et, v. 12. ἀλλ' ἐζήτει τὰ τῆς μητρὸς ἔθη, niſi forte placeat ἐζήλε. Nam ἐξήτει, παρὰ τὸ ἐξαιτῶ, alienum eſt huic loco. Et v. 17. Νεαίρας δὲ, καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐξηπατήθη, ὅτε —. Et v. 19. ἀλλὰ τέτῳ ἐξ ἄλλης αὐτὴν γυναικὸς ἔσαν. Et v. 24. δίκην εἰς Ὠιδεῖον, quae Curia quaedam fuit Athenis, cuius et *Ariſtoteles* meminit Γ. μετὰ τὰ φυσικά. Vide *Lexic. Rob. Conſtantini.* WOLFIVS.

1362. 5. Cum *Wolfio* legit Cod. *Obſop.* Item Editi a *Feliciano*, *Manutio* et *Pariſienſibus*, niſi quod τετοὶ prae ſe ferant, quam mendam ſuſtulit Noſter. *Baroc.* ita: ἣν ἦλθεν ἔχεσα ὡς ἦν τετονὶ παιδίον μικρὸν ἦν τότε κ. τ. λ. Inſincera quidem lectio, ſed, vnde ſinceram nullo negotio eruere poſſis. TAYLOR.

10. ἀκριβῶς τὸν βίον συνειλεγμένον.] *qui rem familiarem accurate inſtruxiſſet.* Wolfius. Non ſatis fideliter. Verte potius: *qui multa cum diligentia victum quaeritabat.* TAYLOR.

12. ἐζήτει.] εξητει Editi omnes. εζητει Cod. *Baroc.* et marg. *Benenati* cum *Wolfio*. Vide ſupra ad v. 5. et Doruille ad Chariton. p. 57. Proxime καὶ τὴν παρὰ ταυτη *Ven. Bar. Ital.* TAYLOR.

15. ἅμα δὲ καὶ πεπυσμένος σαφῶς ᾔδει.] Labat Sententia, niſi reſcribas ἅμα δὲ καὶ πεπυσμένος σαφῶς η δη. IVRIN. ηδη etiam Edit. *Pariſina*, et propemodum *Aldina*. TAYLOR.

17. καὶ.] Addidit *Wolfius* [ſcil. ante τὸ μὲν πρ.] contra conſenſum Codd. vniuerſorum. Pro ἐξηπατήθη marg. *Benenati* εξαπατηθεις ησθετο, et etiam melius adhuc, εδεινοπαθησεν. Deinde pro ὅτε *Wolfii*, iterum Codd. vniuerſi οτι. Tu ergo ex lectione, quam eorum ope refingo, diſces, quam miſere ille totam orationem funeſtauit: ἅμα δὲ καὶ πεπυσμένος σαφῶς ηδη, ὅτι Στεφάνε μὲν ἐκ εἴη θυγάτηρ, Νεαίρας δε, το μὲν πρῶτον εδεινοπαθησεν, οτι ηγγυατο κ. τ. λ. TAYL.

1362. 19.

1362. 19. *ἄλλης.*] Ea eſt diuinatio *Wolfii.* Vide ſupra ad v. 5. Quatuor cuſi *αυτης.* Neſcio, an non *Wolfianis* praeferenda ſit lectio, in qua conſpirant Codd. *Ven. Bar. Ital.* cum margine *Pariſienſi*, *αςης.* *Grauiter id tulit Phraſtor, quandoquidem eam deſpondiſſet ſibi vxorem, vt Stephani filiam, non ex Neaera prognatam, ſed olim ex altera vxore*, ciue Attica. TAYLOR.

24. *εἰς Ὠιδεῖον.*] De iſta Curia *Suid.* in *Ὠιδεῖον*, *Poll.* L. VIII. c. VI. §. 33. *Ariſtoph. Veſp.* 1104. *Meurſ. Ceram. Gemin.* C. XI. et *Attic. Lect.* IV. 28. et *Areopag.* C. extrem. verſus finem. *Caſaubon. ad Theophraſt.* p. 33. Edit. Cant. *Duport.* p. 254. *P. Leopard. Emend.* XI. 17. In Editis omnibus et MSS. *εἰσωδεῖον* et *εἰσόδιον*, procliui errore, cum ſcribarum vitio dictiones cum ſuis praepoſitionibus in vnam vocem ſaepenumero coaleſcunt. TAYLOR.

26. *τῆς προικὸς.*] Actio *vna* erat de dote, *τῆς προικὸς*, erat *altera* de vſuris dotis non reſtitutae, ſiue de alimentis, *τȣ̃ σίτȣ.* Inducit ergo *ὁ μέγας Salmaſius de M. V.* pag. 162. verba illa *τῆς προικὸς* in hoc loco, adnuente doctiſſimo *Weſſelingio ad Petit. LL. Attic.* p. 556. *Petitus* alio, ſed non aeque felici, conatu rem aggreditur, quem vide l. c. *Δίκην σίτȣ* explanabunt *Petitus* p. 558. *Duportus ad Theophraſt.* p. 254. et *Salmaſius de M. V.* p. 160. ſeq. TAYLOR.

Ibid. *ἐπ' ἐννέ' ὀβολοῖς τοκοφορεῖν.*] Vide *Salmaſ. de M. V.* pagg. 57. 151. 161. TAYLOR.

1363. 13. *περιπεσεῖν.*] Vel *περιπεσει* potius, vt quidam in exemplari *Bodleiano* admonuit. TAYLOR.

1364. 1. *φρατέρων. — γεννητῶν.*] Vide Appellationem CONTRA EVBVLIDEM. WOLFIVS.

12. *ἴςε δήπȣ.*] Cum marg. *Benenati ἴςε δε δήπȣ.* TAYL.

22. *τετελευτηκέναι.*] Poſt iſtam vocem addunt iidem *Pariſienſes εξȣσιαν και αφορμην ικανην εκ τȣ παραχρημα εξευρεν.* TAYLOR.

1364. 23.

1364. 23. ἀνέλαβεν ὡς αὐτὸν.] ὡς αὑτον, *ad ſeipſum.* TAYLOR.

1365. 5. δηλώσω.] δηλωσει. WOLFIVS. IVRIN.

6. ὡς.] tanquam *e Neaerae filia ſuſceptum.* Male. Corrige cum *Bar. Ven. Ital.* ὤν. ὡς γὰρ εἰσῆγεν ὁ Φράςωρ εἰς τὲς φράτορας τὸν παῖδα, ἐν τῇ ἀσθενείᾳ ὤν, τὸν ἐκ τῆς θυγατρὸς τῆς Νεαίρας, *nam cum puerum Phraſtor ad tribules introduceret, dum in morbo erat, eum nempe, quem ex filia Neaerae ſuſceperat.* Valeſius ad *Harpocrat.* in v. Βρυτίδαι de hoc loco peſſime meretur. TAYLOR.

8. Βρυτιάδας.] MSti nonnulli cum *Harpocratione* Βρυτίδας. Confer *Meurſ. Attic. Lect.* VI. 26. TAYL.

9. γεννητής.] Margo *Benenati* hic et infra conſtanter legit γενητης. A γένος quippe deducitur. Ἐςι δ' ὅτε καὶ διαφερομένες ἀλλήλοις καὶ πολεμȣ̃ντας ἐπιὼν [Theſeus] ἀνέπειθε κατὰ δήμους καὶ γενη. Plutarch. in *Theſeo.* Ὅτε μέντοι τέσσαρες ἦσαν αἱ φυλαὶ, εἰς τρία μέρη ἑκάςη διῄρητο, καὶ τὸ μέρος τȣ̃το ἐκαλεῖτο τριττὺς, καὶ ἔθνος, καὶ φρατρία. ἑκάςȣ δὲ ἔθνȣς γενη τριάκοντα, ἐξ ἀνδρῶν τοσȣ́των, ἃ ἐκαλεῖτο τριακάδες, καὶ οἱ μετέχοντες τȣ̃ γενους, γενηται. *Poll.* L. VIII. C. IX. §. 111. Corrige *Etym. M.* γεννηται ἀπὸ γενȣς, σύςημα ἐκ λ. ἀνδρῶν συνεςὸς, ȣ̃ οἱ μετέχοντες ἐκαλȣ̃ντο γεννηται, ȣ̓ κατὰ γένος ἀλλήλοις προσήκοντες, ȣ̓δ' ἀπὸ τȣ̃ αὐτȣ̃ αἵματος, ἀλλ' ὥσπερ οἱ δημόται καὶ οἱ φράτορες νόμων κοινωνίαν τινὰ ἔχοντες, ȣ̔́τω καὶ οἱ γεννηται συγγενικῶν ὀργίων ἢ θεῶν, ἀφ' ȣ̃̔ν ὀργεῶνες ὠνομάσθησαν, caetera. Et ſimiliter *Suidam* etiam, *Heſychium* et *Harpocrationem* corrigi velim. De his nonnulla diximus in vita *Lycurgi*, plurima reſtant dicenda in *Commentario de Rep. Athen.* Vide *Salmaſ. ad Ius Attic.* per totum Cap. IV. et *Heraldum* in *Animaduerſionibus*, *D' Arnaud Var. Coniect.* II. 4. *Mauſſac.* ad *Harpocr.* v. Γεννηταί. *Valeſ. ad notas Mauſſaci,*

pagg.

pagg. 264. 315. *Petit. Att. Legg.* pag. 165. 169. *Meurſ. Attic. Lect.* I. 3. V. 10. et vlt. TAYLOR.

1365. 17. ὀμόσαι καθ' ἱερῶν τελείων.] Fuiſſe etiam τίμια [τόμια], id eſt, victimas in fruſta diſſectas, ex *Ariſtocratea* didicimus. Apud *Homerum* ſaepe legimus τελήεσσας Ἑκατόμβας. Ritus huiusmodi ſacramentorum enucleandos aliis relinquo. WOLFIVS.

24. Κεφαληθεν.] Εκαληθεν MSS. *Fel. Man.* et *Heruag. Ital. Ven. Bar. Obſop.* cum margine *Morelii.* Vterque δῆμος occurrit in monumentis Vett. TAYL.

25. Ευροιαδης.] Ευριαδης edidit *Wolfius.* Vtrumque male. Vide ſupra ad 1358. 26. TAYLOR.

1366. 11. Φράστορα δ' ἐκβαλόντα κ. τ. λ.] Vix ſunt haec ſana, niſi tranſpoſitis vocibus ſcribas: Φράστορα δὲ γήμαντα τὴν θυγατέρα τῆς Νεαίρας ταυτησί, ἐκβαλόντα τε, ἐπειδὴ ἐπύθετο ἐ Στεφάνε ἐσαν. IVRIN.

14. ἀποδόντα.] Punge plenius poſt ἀποδόντα, et ita lege cum Cod. *Baroc.* ἀποδόντα· ἐπειδή τε ἐπείσθη ὕστερον κ. τ. λ. TAYLOR.

26. Ανδριον.] Recte *Wolfius.* Editi ἀνδρεῖον. TAYL.

1367. 2. μοιχόν.] Forte ὡς μοιχόν. WOLFIVS.

19. ὡμολόγει.] Ita edendum volui iuxta Editos et manu exaratos plurimos. Wolfius ὁμολογεῖ. TAYL.

22. πλησιάζουσαν.] *matrem conſciam eſſe ipſorum conſuetudinis.* Recte *Wolfius.* Verum iſte ſenſus poſtulat, vt ſcribatur συνειδέναι πλησιαζούσῃ. Omnino. Cuius autem vitio fit, vt non ita ſcriberetur, Auctoris, anne Librarii? TAYLOR.

27. πωλῶσι.] In oratione *contra Eubulidem* Euxitheus adfirmat, venditare in foro ſolis ciuibus fuiſſe conceſſum; ſed ſordidum eum quaeſtum fuiſſe non negat. WOLFIVS.

Ibid. *Heraldus*, Vir doctiſſimus, legit πωλῶνται πεφασμένως, vel ἀποπεφασμένως. Vide *Animaduerſ. in Salmaſ.* L. V. C. VIII. Adde *Lyſiam c. Theomneſtum* Orat.

Orat. I. *Petit. Att. Legg.* pag. 573. Corrige autem verſionem: *quae in taberna meritoria ſedeant*, aut publice proſtituant. Πωλεῖσθαι *itare et ventitare* mercedis cauſa. Antiqua erat ea labes, πωλῶσι, *vendere*, quae olim *Harpocrationem*, mox *Wolfium* noſtrum, *Salmaſium*que, contra quem militat *Heraldus*, in fraudem tantam induxit. TAYLOR.

1367. 27. ἀποπεφασμένως.] Non ἀπειρημένον hic ſignificare, ſed ἀποδεδειγμένον καὶ πεφανερωμένον, tradit *Suidas*. WOLFIVS.

1368. 27. μοιχόν.] Male Wolfius: *in adulterio*. Paſſim ita errat. Verte: *pro moecho*. TAYLOR.

1369. vlt. Γεραίρας.] Suidas Γεραιαὶ (non Γεραιραὶ) αἱ τῷ Διονύσῳ ἱερωμέναι γυναῖκες. *Obſop.* et *Fel.* legunt Γεραραί. WOLFIVS.

Ibid. Varie item in noſtris Codd. exaratur, et in Scriptoribus antiquis. Sed recepta lectio videtur multo caeteris praeſtare. Γεραιραὶ ſc. Foeminae, quae Dionyſio ſacra γεραίρουσιν, vti infra legimus in formula iurisiurandi. 1371. 25. De his ſcribit *Heſychius*: Ἱέρειαι κοινῶς. ἰδίως καὶ αἱ τῷ Διονύσῳ τῷ ἐν Λίμναις τὰ ἱερὰ ἐπιτελοῦσαι, ἀριθμῷ δεκατέσσαρες. Etym. M. Γεραῖραι παρ' Ἀθηναίοις γυναῖκές τινες ἱεραὶ, ἃς βασιλεὺς καθίστησιν ἰσαρίθμους τοῖς βωμοῖς τοῦ Διονύσου· παρὰ τὸ γεραίρειν τὸν θεόν. οὕτω Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασσεύς. Praeter ea, quae de his ſacerdotibus apud Lexicographos reperiuntur, pauciſſima ſane reſtant. Vide potiſſimum adnotata ad *Poll.* VIII. §. 108. *Spanhem. ad Callimach. Hymn. Apoll.* v. 110. *Caſaub. ad Athen.* X. 10. *Herald. Animadu. ad Salmaſ.* L. II. C. III. §. 8. *Mauſſac. ad Harpocr.* in v. TAYLOR.

1370. 3. ἃ δὲ.] MSti *Ven. Bar. Ital.* ἃ δὲ μηδ' ἀκοῦσαι πᾶσιν οἷόν τ' ἐστι, πῶς ποιῆσαί γε τῇ ἐπιτυχούσῃ εὐσεβῶς ἔχει; Recte procul dubio: vbi ſententia

aeque libratur, ἀκȣ̃σαι — ποιῆσαι. πᾶσιν — ἐπιτυχȣ̃σῃ. TAYLOR.

1370. 10. εὐλαβείας.] Annon praeſtat εὐσεβείας? TAYLOR.

11. τὸ γὰρ ἀρχαῖον.] Narrationem incoeptat de Rege et Regina ſacrorum apud Athenienſes. Vtile erit conferre *Anton. van Dale* Diſſert. II. Cap. 3. TAYLOR.

16. βασίλισσα.] Βασίλισσα οὐδεὶς τῶν ἀρχαίων εἶπεν, ἀλλὰ βασίλεια, ἢ βασιλίς. Phrynich. p. 96. Edit. poſtremae. Eodem animo eſt *Magiſter*. Iterum vide *Phrynich.* p. 112. vbi hunc *Demoſthenis* locum exagitat, contraque fidem iſtius orationis concludit. Quidam ſunt Atticiſtae ex antiquioribus, qui contendunt, recte dici βασίλινναν, pro *Regina*. MSS. noſtri βασίλινα, *Ven. Bar.* βασίλιννα *Ital.* TAYLOR.

17. συνῴκισεν.] Ita nos primi edidimus, ex auctoritate marg. *Benenati*. Vulgo συνῴκησεν. TAYLOR.

18. τὸν μὲν βασιλέα ȣ̓δὲν ἧττον.] *Pauſanias* in *Atticis* meminit ςοᾶς βασιλείȣ, ἔνθα καθίζει βασιλεὺς, ἐνιαυσίαν ἄρχων ἀρχὴν, καλȣμένην βασιλείαν. WOLF.

27. ἀμυδροῖς γράμμασιν Ἀττικοῖς.] Graeci olim Φοινικικοῖς vſi traduntur. Vide *Dictyos Cretenſis* praefationem. Τῶν Ἀττικῶν γραμμάτων et *Pauſanias* in *Atticis* meminit, ſed cuiusmodi fuerint, non explicat. WOLFIVS.

pen. Ἀττικοῖς γράμμασι, Δημοσθένης κατὰ Νεαίρας, ἀντὶ τȣ̃ παλαιοῖς. τὴν γὰρ τῶν εἴκοσι τεσσάρων ςοιχείων γραμματικὴν ὀψὲ παρὰ τοῖς Ἴωσιν εὑρεθῆναι etc. *Harpocr.* Videndi ſunt *Ioſ. Scaliger ad Euſebium* n. MDCXVII. *Salmaſ. ad Inſcript. Herod. et Regill.* p. 44. ſeq. Edit. Cren. *Suid.* v. Ἀττικισμὸς, *Mauſſacus ad Harpocr.* l. c. *Valeſius ad Mauſſac.* pag. 252. *Spanhem. de Vſu et Praeſt. Num.* T. I. p. 91. TAYLOR.

vlt. ἣν μαρτυρίαν.] Haeret Conſtructio in fine huius ſententiae, et credo, locum eſſe mendoſum. TAYL.

1371. 2.

1371. 2. τήν γέ σοι.] Fortaſſe ὅτι τὴν Διονυσῳ γυναῖκα δοθησομένην. Pag. 1369. vlt. ἐξεδόθη δὲ (ſc. Regina Sacrorum) τῷ Διονυσῳ γυνή. Et, 1383. 5. καὶ τῷ Διονυσῳ γυνὴ ἐδόθη, Neaera ſc. TAYLOR.

4. τῦ Διονύσῦ.] Scribitur in Codd. *Ven. Bar.* et *Ital.* ἐν τῷ ἀρχαιοτάτῳ ἱερῷ τῦ Διονύσῦ καὶ ἁγιωτάτῳ. TAYLOR.

6. ἅπαξ γάρ.] Scilicet hoc Feſtum eſt, quod ἀρχαῖα Διονύσια dicebatur. Triplex enim erat dies feſtus Dionyſo dicatus Athenis: hic ſcilicet, de quo hic ſermo: Διονύσια Ληναῖα, qui et τὰ κατ' ἀγρῦς, in fine menſis Poſideonis celebrabatur: et Διονύσια τὰ κατ' ἄςυ, quae et *magna Dionyſia* dicebantur, et in 16. Elaphebolionis diem cadebant. PALMER.

Ibid. *Thucyd.* II. 15. Τὰ γὰρ ἱερὰ ἐν αὐτῇ τῇ ἀκροπόλει καὶ ἄλλων θεῶν ἐςι, καὶ τὰ ἔξω πρὸς τῦτο τὸ μέρος τῆς πόλεως μᾶλλον ἵδρυται, τό, τε τῦ Διὸς τῦ Ολυμπίυ, καὶ τὸ Πύθιον, καὶ τὸ τῆς Γῆς, καὶ τὸ ἐν Λιμναις Διονύσῦ, ᾧ τα αρχαιοτερα Διονυσια τῃ δωδεκατῃ ποιειται ἐν μηνι Ανθεστηριωνι. Vide Auctores, quos ibi compellant Viri eruditi. TAYLOR.

11. τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων.] *ſacra veſtra* Wolfius. Male. TAYLOR.

17. ἐξορκῇ.] ἐξορκοι *Baroc.* Wolfius interpretatur, *cum luſtrat miniſtras.* In ſuperioribus recte dedit iſta, ἐξώρκωσε τὰς Γεραίρας. TAYLOR.

24. Θεογνια.] Θεοινια o. fere l. s. *Ven. Bar. Obſop. Ital.* MSS. *Heru. Fel. Man.* cum margine *Luteciano.* Similiter *Harpocratio* v. Θεοίνιον — τὰ κατὰ δήμυς Διονύσια Θεοίνια ἐλέγετο, ἐν οἷς οἱ γεννηταὶ ἐπέθυον· τὸν γὰρ Διόνυσον Θέοινον ἔλεγον, ὡς δηλοῖ Αἰσχύλος κ. τ. λ. Ita etiam iamdudum correxit *Meurſius in Graecia Feriata.* TAYLOR.

Ibid. Ιοβακχεια.] Alii καὶ τὰ βακχεια, fortaſſe melius. TAYLOR.

1372. 1. Γεραίρας.] Aliter hunc locum accipit *Wolfius*, vt ex eius interpretatione liquet. Pungit enim ad hanc vocem, deinde pergit, καὶ ὅτι οὐδ' αὐταῖς — φέρε δὴ καὶ μαρτυρίαν παράσχωμεν ὑμῖν. Sed non recte accipit. TAYLOR.

3. πρὸς ἄλλον οὐδένα.] Interpungo ſic: πρὸς ἄλλον οὐδένα. Hic enim videtur finis ſententiae, cum ad omnia hucusque dicta pertineat verbum ἀκηκόατε: ſequens vero teſtimonium ſit plane diuerſi argumenti, quod vellem animaduertiſſet *Wolfius*. IVRIN.

1373. 10. τόν τε Στέφανον.] Scribendum puto, τόν τε Στέφανον τουτονὶ τὸν ἐξαπατήσαντα αὐτὸν ἀπελαύνει. IVRIN.

17. Ερχιέα.] αρχιερεα Cod. *Bar.* et proxime, v. 18. Θεογένης αρχιερευς. Illud tamen nomen *populare* malim, licet nuper, 1369. 15. erat Theogenes Κοθωκίδης. TAYLOR.

1374. 6. ἐφ' ᾗ ἐὰν.] ἐφ' αις αν marg. *Benenati.* TAYLOR.

7. ὑπὸ.] Reſtituo. Praetermiſit *Wolfius* ex incuria. TAYLOR.

8. πλὴν θανάτου.] Hunc locum illuſtrat *P. Faber Semeſtr.* L. III. c. 21. pag. 334. TAYLOR.

10. ὑβρισθείσας.] υβρισθεισαν MSS. *Ven. Bar.* TAYLOR.

Ibid. τἄλλα ὑβρισθείσας, αὐτήν.] αὐτῶν puto, et referendum ad τἄλλα. IVRIN.

1375. 1. κυριώτατος.] Forte κυριος. WOLFIVS. Ita Cod. *Venetus.* TAYLOR.

5. πολίτην.] πολίτην ειναι, et, ἐάν τινα βούλωνται γενεσθαι πολίτην. marg. *Pariſienſis.* TAYLOR.

10. τῷ δήμῳ.] Abſunt a *Ven. Bar.* Quod nollem. Adiecta ſunt enim ſignificanter, vt ſatis oſtendit *Petit. LL. Attic.* pag. 206. Edit. Nou. Caeterum de hoc membro orationis intelligendus eſt iſte titulus in *Har-*

in *Harpocratione.* Δημοποίητος. ὁ ξένος μὲν ὢν τῇ φύσει, ὑπὸ δὲ τοῦ δήμου πολίτης γεγενημένος. ὃν δὲ τρόπον γίνονταί τινες δημοποίητοι, δεδήλωκε Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας, εἰ γνήσιος. TAYLOR.

1375. 19. καὶ τὰ γέρα ἀναιρεῖν.] Suidas ἀμοιβὰς, ἀνταποδόσεις, τιμάς. Sed vtrum, πρὶν τοὺς ξένους τὰ γέρα ἀναιρεῖν, an, τοὺς πρυτάνεις τὰ γέρα ἀναιρεῖν? Et quae ſunt illa γέρα? WOLFIVS.

Ibid. De hoc loco diſputant *Petitus ad LL. Attic.* pag. 206. ſeq. *Vbbo Emmius in Appendice de Rep. Attica*, T. IV. *Antiqu. Graec.* col. 607. *Valeſius ad Harpocr.* in v. Γέῤῥα, *Sigonius de Rep. Athen.* II. 4. *H. Steph. Theſ. L. Gr.* Append. col. 676. Quorum pro ſe ſibi ſapit *Petitus*, dum ſomniat ſomnium huiuſcemodi, nimirum, illos, qui ciuium numero adſcriberentur, *clypeos* populo dono dare ſolitos, γέῤῥον autem Perſici clypei genus: deinde loci ſententiam fere eſſe eiusmodi: *Populum prius in ſuffragia mitti oportere, quam hoſpites, quorum res agebatur, aduenirent, et* γέῤῥα, *id eſt, munera ſua, afferrent, quibus populum demererentur.* ideo autem ait ea voce vſum Auctorem, qua clypei Perſici vocitari ſolebant, quia lata eſſet ea Lex non ita multo poſt victos Perſas ad Plataeas; nullo autem potiori argumento ſuam ἀνδραγαθίαν hoſpites oſtentare poterant, quam ἀναιροῦντες τὰ γέῤῥα, id eſt, offerentes P. A. clypeos Perſicos, quaſi illos Perſis infenſiſſimis Athenienſium hoſtibus eripuiſſent. Caetera, quae niues noſtras Caledonias frigiditate ipſa ſuperant. Γέῤῥα (ita enim ſcribe, non γέρα, praemia) ſunt in potiori et principali ſignificatu Clypei viminei, quibus corpora militantium obtegerentur contra vim hoſtium; deinde περιφράγματα, tegumenta quaeuis, ad rem quamcunque contegendam et cooperiendam apta. Ideoque ſi tentoria corio, pellibus, aut tegete, plauſtrum cratibus ſtragulisue obducas, id γέῤῥον rite exponere

 poſſis.

poſſis. Vt recte *Harpocratio*, in v. Γέῤῥα. Ἅπαν σκέπασμα, εἴτε δερμάτινον εἴη, εἴτε ἄλλης τινὸς ὕλης. Exemplo vno et altero res erit luculentior. Comicus lentitudinem popularium exprobrans, ait *Acharn.* 19.

Ὡς νῦν, ὁπότ᾽ οὔσης κυρίας ἐκκλησίας,
Ἑωθινῆς, ἔρημος ἡ πνὺξ αὐτηί.
Οἱ δ᾽ ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι, κἄνω καὶ κάτω
Τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον.

Ad quae verba Scholiaſtes: Ὑπὲρ τοῦ ἐξ ἀνάγκης αὐτοὺς εἰς τὰς Ἐκκλησίας συνιέναι, τοῦτο ἐμηχανῶντο, καὶ πολλὰ ἄλλα. ἀνεπετάννυσαν γὰρ τὰ γέῤῥα, καὶ απέκλειον τας οδους, τὰς μὴ φερούσας εἰς τὴν ἐκκλησίαν· καὶ τὰ ὤνια ἀνῄρουν ἐν ταῖς ἀγοραῖς, ὅπως μὴ περὶ ταῦτα διατρίβοιεν· ἔτι μὴν καὶ μεμιλτωμένῳ σχοινίῳ περιβάλλοντες αὐτοὺς συνήλαυνον εἰς τὰς ἐκκλησίας. τοῦτο δὲ ἐποίουν ὑπὲρ τοῦ μὴ βραδῦναι. ὅσοι γὰρ ἐχρίοντο, ζημίαν ἐξέτινον. Liquere hinc arbitror poſſe, res venales in foro ſub tentoriis proſtituiſſe, et, cum ſeria res agebatur, ſublata ea integumenta, quibus cooperiebantur, aut ſaltem alia aliunde adhibita, ad viarum aditus obſtruendos, ne elaberetur populus. Iterum, adlato Athenas nuncio de Philippo Elateam occupante, et quaeſtione de aris focisque iamiam habenda, εὐθὺς ἐξαναστάντες — τούς τε ἐκ τῶν σκηνῶν (ait Orator de Corona p. 284. 24.) τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐξεῖργον, καὶ τὰ γέῤῥα ἐνεπίμπρασαν, ne quis ſc. in mora eſſet, cum populus de ſalute conſuleret, verum vnusquisque patriae periclitanti opem ferret. Poſt haec fortaſſe aequius accipiet lector meus, quae *Harpocratio* non inſcite de his locis *Demoſthenis* obſeruauit. Γέῤῥα. Δημ. — τὰ γέῤῥα ἐνεπίμπρασαν. νῦν γοῦν τὰ τῶν σκηνῶν σκεπάσματα καὶ παρακαλύμματα ἐμπίπρασθαί φησιν ὁ Δημοσθένης, ὑπὲρ τοῦ μὴ συνεστάναι περὶ τὰ ὤνια ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς, μηδὲ πρὸς ἄλλοις τισὶ τὰς διατριβὰς ἔχειν. ἐν δὲ τῷ κατὰ Νεαίρας, εἰ γνήσιος

σιος ὁ λόγος, φησὶν ὄυτω· τοὺς δὲ πρυτάνεις κελεύει τιθέναι τοὺς καδίσκους ὁ νόμος, καὶ τὴν ψῆφον διδόναι προσιόντι τῷ δήμῳ, πρὶν τοὺς ξένους εἰσιέναι, καὶ τα γέῤῥα αναιρεῖν. ἤτοι οὖν ταυτὸν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος, ἢ τοιοῦτό τι ὑποληπτέον, ὡς παρὰ τοῖς ἐκκλησιάζουσι πολίταις ἡ ψῆφος ὑπὸ τῶν πρυτανέων ἐδίδοτο, πρὶν εἰσιέναι τοὺς ξένους, καὶ πρὶν αναιρεθῆναι τα περιφράγματα· τουτέστι, πρὶν ἀναπετασθῆναι τῇ ἐκκλησίᾳ, παντὶ τῷ εἰπεῖν βουλομένῳ. Sit ita igitur: Aut ſuffragia erant capienda, frequenti adhuc concione, priusquam Aulaea tollerentur, et populo domuitionis venia facta eſſet. Vnde non admodum abſimile eſſet iſtud *Horatianum*, *A. P.* 154.

Si Fautoris eges aulaea manentis, *et vsque*
Seſſuri, donec Cantor, Vos plaudite, dicat.

Adducam alia, vnde haec notio τῶν γέῤῥων ſtabiliri poſſit et in perpetuum confirmari. Γέῤῥον τετράγωνον σκέπασμα ἐκ στερεᾶς βύρσης, ᾧ ἀντὶ ἀσπίδος ἐχρῶντο Σκύθαι ἐν τοῖς πολέμοις ἐσκεπασμένοι. Φέρεται δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλων σημαινομένων παρὰ τοῖς παλαιοῖς. παρ' Επιχάρμῳ μὲν γὰρ γεῤῥαιναξία, καὶ εἴρηται ἐπὶ τῶν αἰδοίων. Αλκμὰν δὲ ἐπὶ τῶν οἰστῶν τέθεικε τὴν λέξιν. Δημοσθενης δὲ επι των σκηνων και των περιφραγματων — σκηνώματά ἐστιν, ἐν οἷς παραφυλάττοντες τὰς εἰσόδους διατρίβουσι. Etym. M. Γέῤῥα. Περσικὰ μέν ἐστιν ὅπλα, δερμάτινα κυρίως, καταχρηστικῶς δὲ, ἅπαν σκέπασμα, εἴτε δερμάτινον, εἴτε ἐξ ἄλλης τινὸς ὕλης, γέῤῥον ἐλέγετο — γέῤῥα (ita enim lege, non δέῤῥα) καὶ αἱ σκηναὶ, ἐν αἷς τὰ ὤνια ἐπιπράσκετο, καὶ τὰ στρωτήρια λέγοιτ' ἂν ὁμοίως, καὶ τὰ τῶν σκηνῶν περιφράγματα. διὸ καὶ Δημοσθένης τὰ τῶν σκηνῶν σκεπάσματα γέῤῥα καλῶν ἐμπιπρᾶσθαι λέγει· ἐπὶ σταυροῦ δέ φησιν Εὔπολις καὶ Δημοσθένης, τὰ γέῤῥα ἐνεπίμπρασαν. καὶ οἱ τόποι οἱ περιπεφραγμένοι. Strabo L. VII. p. m. 294. de Cimbris: ἐν δὲ τοῖς ἀγῶσιν ἔτυπτον

τὰς βύρσας τὰς περιτεταμένας τοῖς γέῤῥοις τῶν ἁρμαμαξῶν, ὥςʼ ἀποτελεῖσθαι ψόφον ἐξαίσιον. Adde *Euſtath.* ad *Odyſſ.* X. pag. 780. Edit. Baſ. TAYLOR.

1375. 20. σκοπῆται.] Ita ex *Ven. Bar.* et Edit. *Luteciana*, pro σκοπεῖται. TAYLOR.

1377. 6. ἀπέβη.] ανεβη puto, vel επεβη. IVRIN.

8. ἐν τῇ Ποικίλῃ ςοᾷ γραφῇ.] Puto, η ἐν τῇ Π. ςοᾷ γραφῇ. IVRIN.

Ibid. His lubet adiicere *Harpocrationis* verba: Ὅτι διαμαρτάνει Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας, λέγων Πλαταιεας γεγράφθαι ἐν τη Ποικιλῃ ςοα. ὀδεὶς γὰρ τοῦτο εἴρηκεν, ὥσπερ ὀδὲ Κρατερὸς ἐν τῇ τῶν ψηφισμάτων συναγωγῇ. Eadem habet *Suidas* v. Ὁ κάτωθεν νόμος. Fruſtra vero fuiſſe doctiſſimum iſtum Criticum contendit *Meurſius Attic. Lect.* I. 26. auctoritate *Pauſaniae.* TAYLOR.

10. γέγραπται, οἱ τὰς κύνας τὰς Βοιωτίας ἔχοντες.] Videtur aliquid deeſſe. WOLFIVS.

Ibid. κύνας τὰς Βοιωτίας.] *canes illi Boeotias habentes.* Wolfius. Reſcribendum eſt κυνᾶς, ſiue κυνεας, *galeas.* Vide *Suid.* v. Κυνέας. Hoc monſtri procurarunt olim *Valeſius ad Harpocr.* pag. 143. *P. Leopard. Emend.* XVI. 12. et *Kuſter. ad Suidam* v. c. Galea Boeotica memoratur ab Antiquorum plerisque. Κράνος γε μὴν κράτιςον εἶναι νομίζομεν τὸ βοιωτιουργές. τοῦτο γὰρ αὖ ςεγάζει μάλιςα πάντα τὰ ὑπερέχοντα τοῦ θώρακος, ὁρᾶν δὲ ὀ κωλύει. Xenopho π. Ἱππικῆς non procul a fine. Ἔχει δὲ πτέρυγας τὸ φύλλον καὶ ἐπʼ ἔλαττον, ὥςε τὴν ὅλην μορφὴν εἶναι κυκλοειδῆ καὶ παρόμιον μάλιςα ταῖς Βοιωτιαις κυνεαις. Theophraſt. *Hiſt. Plant.* III. 10. Λέγεται οὖν ὁ τοῦ Γρύλλου τὴν μὲν ἀσπίδα Ἀργολικὴν ἔχειν, τὸν δὲ θώρακα Ἀττικὸν, τὸ δὲ κρανος βοιωτιουργές. Aelian. *V. H.* III. 24. Εὐδόκιμα δὲ, θώραξ

θώραξ Αττικεργὴς, κρανος βοιωτιεργες. Poll. L. I. C. X. TAYLOR.

1377. 20. Πλαταιέσι.] Forte Πλαταιεις, niſi legendum ſit Πλαταιασι, vt Θεσπιᾶσι, et Ὀλυμπιᾶσι, aut Πλαταιεῦσι. Paulo poſt p. 1378. 3. iterum legitur τὴν ἐν Πλαταιέσι μάχην, cum Πλαταιεῦσι poſtulet ἀναλογία, ſi ſit Datiuus, vt, ἐν τοῖς Ελλησιν, ἀντὶ τȣ̃ ἐν τῇ Ελλάδι. Hiſtoriam vide ll. *Thucyd.* WOLFIVS. Πλατιασι *Bar.* TAYLOR.

24. ἐνεχείρει.] ενεχειρησεν *Ven.* marg. *Benenati.* Mox v. 25. pro ἠγάπα ὅτι Codd. nonnulli, vt *Bar. Obſop.* MSS. *Heru.* ηγ απλοτητι. *Ven.* ηγαλοτητι. TAYLOR.

1378. 3. Πλαταιέσι.] *Ven. Bar.* Πλαταιασι. Vide 1377. 20. Infra 1379. 13. TAYLOR.

6. Ελληνων αρχηγος.] *Thucyd.* I. §. 132. *Plutarch. de Herodoti malign.* iuxta finem, et *Suid.* v. Παυσανίας, eadem habent. Confer eruditiſſimum *Weſſelingium ad Diod. Sic.* L. XI. §. 33. Porro *Cornelius Nepos* in *Pauſania* eandem hiſtoriam narrat: *Primum in eo eſt reprehenſus, quod ex praeda tripodem aureum Delphis poſuiſſet, epigrammate ſcripto, in quo haec erat ſententia:* SVO DVCTV BARBAROS APVD PLATAEAS ESSE DELETOS EIVSQVE VICTORIAE ERGO APOLLINI DONVM DEDISSE. *Hos verſus Lacedaemonii exſculpſerunt, neque aliud ſcripſerunt, quam nomina earum Ciuitatum, quarum auxilio Perſae erant victi.* TAYLOR.

12. ἐκκόψαντας.] Lege εκκολαψαντας, monente marg. *Benenati*, et *Bodl.* Ita quoque ſcribunt Auctores, quos proxime ſuper hoc monumento adduxi, *Thucydides* et *Plutarchus.* Vide Orat. contr. Eubul. p. 1318. vlt. TAYLOR.

1379. 11. ἀκȣ́σαντες δ' οἱ Αθηναῖοι.] Perinde ac ſi ex Hiſtorico aliquo haec decerpta ſint. Alias dicere

 ſolet:

ſolet: *ἀκέσαντες δ᾽ οἱ πρόγονοι, ἢ, οἱ πατέρες ὑμῶν.* Sed quid ſi legatur: *οἱ τοτ᾽ Ἀθηναῖοι*, vel, *οἱ κατ᾽ εκεινον τον χρονον Ἀθηναῖοι?* WOLFIVS.

1379. 11. *ἀξιοῦντες* pro *ἀκέσαντες* habent Editi a *Feliciano* et *Manutio*. *Wolfianam* lectionem ignorant cuncti. Nec ſatis video, quid recepta habeant in ſe difficultatis, vt tantopere aeſtuaret *Wolfius*, aut cur in alio loco adnotaret, *videri ſibi hunc locum mendoſum.* TAYL.

13. Πλαταιέσιν.] Ita omnes editi. *Wolfius* dedit Πλαταιεῦσιν, quo pacto reperitur in Codd. *Ven.* et *Bar.* TAYLOR.

19. *ἐν μάχῃ, ζῶντας ἀπέκτειναν.*] Interpungendum, *ἐν μάχῃ ζῶντας, ἀπέκτειναν.* IVRIN.

22. Μαλιεῦσι.] Varie in exemplaribus noſtris exaratur; in nonnullis voces *καὶ* Αἰνιᾶσι deſunt. Certe, ſi integra ſit vulgata lectio, Scriptoris iſtius fidem id merito leuare poteſt: cum harum ciuitatum alias in fide ſemper videam perſeueraſſe Athenienſium, alias ſerius in Lacedaemoniorum amicitiam receptos, quam haec acta ſint. TAYLOR.

25. *πόλιν — παραδοῦναι.*] Haec inaccurate et indiſtincte ab Auctore noſtro traduntur. *Thucydides*, vnde tota haec de Plataeenſibus hiſtoria deſumitur, ita habet: *Ὑμεῖς πόλιν καὶ οἰκίας παράδοτε ἡμῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις, καὶ γῆς ὅρους ἀποδείξατε, καὶ δένδρα ἀριθμῷ τὰ ὑμέτερα, καὶ ἄλλο εἴ τι δυνατὸν εἰς ἀριθμὸν ἐλθεῖν. αὐτοὶ δὲ μεταχωρήσατε, ὅποι βούλησθε, ἕως ἂν ὁ πόλεμος ᾖ· ἐπειδὰν δὲ παρέλθῃ, ἀποδώσομεν. μέχρι δὲ τοῦδε ἕξομεν παρακαταθήκην, ἐργαζόμενοι, καὶ φορὰν φέροντες, ἣ ἂν ὑμῖν μέλλῃ ἱκανὴ ἔσεσθαι.* II. 27. TAYLOR.

Ibid. *τὴν καὶ χώραν.*] *τὴν δε χώραν.* IVRIN.

1380. 1. *περιτειχίσαντες δέκα ἔτη.*] Peccat contra hiſtoriam hic numerus. Lege *δύο ἔτη* ex *Thucydide*

dide et aliis. PALMER. Similiter quoque *Waſſaeus* ad *Thucyd.* III. 52. TAYLOR.

1380. 9. ἀποσφάξαντες τὒς φύλακας.] Sed neque hoc verum eſt. TAYLOR.

11. ἀλὒσης τῆς πόλεως κατὰ κράτος.] Neque illud. *Thucyd.* III. 52. Γνὒς δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος ἄρχων τὴν ἀσθένειαν αὐτῶν, βίᾳ μὲν ὐκ εβὒλετο ελειν· ειρημένον γὰρ ἦν αὐτῷ ἐκ Λακεδαίμονος. — προσπέμπει αὐτοῖς κήρυκα, λέγοντα, εἰ βὒλονται παραδῦναι τὴν πόλιν ἑκόντες — οἱ δὲ (ἦσαν γὰρ ἤδη ἐν τῷ ἀσθενεστάτῳ) παρεδοσαν την πολιν. TAYLOR.

19. ὁ νόμος.] Forte ὁ τρεπος. WOLFIVS.

Ibid. Vertit Wolfius: *euidens omnibus erit ea ratio.* Potius: *euidens omnibus erit ea lex.* Loquitur nempe de ea lege, quae vetat ciues adſcititios in collegium nouemuirorum cooptari, etc. Vid. pag. 1376. 15. IVRIN.

26. πλην ει τις ιερωσυνη, η τελετη εστι εκ γενὒς.] Ait *Petitus ad LL. Attic.* L. II. Tit. III. haec non recte dici, quoniam *ne indigenae quidem Ciues poterant capi ſacerdotes, vbi ſacerdotium erat alicuius gentis aut familiae proprium*, ideoque legi debere arbitratur: πλὴν εἴ τις ἱερωσύνη ἢ τελετή ἐστιν ευγενων μηδὲ τῶν ἐννέα ἀρχόντων. En hominem, neque natum, neque factum, ad Scriptorem antiquum emaculandum! Sed de iſta cauſa ſatis doctiſſimus *Weſſelingius* ad locum. TAYLOR.

1381. 4. ὑπὲρ τὒ δήμὒ τὒ Ἀθηναίων.] Reſtitui τὒ δήμὒ. Elapſum, credo, id non ſciente *Wolfio.* TAYLOR.

6. δοκιμασθῆναι.] Hoc in decreto non eſt, ſiue id integrum adſcriptum non eſt, ſiue Orator oſcitantia iudicum abuti voluit. WOLFIVS.

23. ὁμολογὒμένως.] Editi et MSti ομολογὒμενὒς. TAYLOR.

1381. 26.

1381. 26. καὶ ἀκριβῶς.] Delent *Ven.* et *Bar.* Idque recte. Natum eſt ex ſimili in linea ſuperiore, quod etiam abeſt ab eod. *Ven.* TAYLOR.

1382. 2. ἔθ' ὁ δῆμος πολίτην.] πολιτιν per ι, foeminino genere. WOLFIVS. Ita Editi MStique. TAYLOR.

3. πȣ γὰρ αὐτῆ ȣ̓κ εἴργασαι τῷ σώματι;] Paſſiue pro ὑπ' αὐτῆς. Sed quid ſi αὐτὴ ȣ̓κ εἴργασαι? nominatiuo et actiue. WOLFIVS.

12. εἶτα τὴν τοιαύτην κ. τ. λ.] Vix putarim, haec Graeca eſſe, niſi vocula καὶ transpoſita, et interpunctione mutata in hunc modum: εἶτα τὴν τοιαύτην περιφανῶς ἐγνωσμένην, καὶ ὑπὸ πάντων γῆς περίοδον εἰργασμένην, ψηφιεῖσθε ἀςὴν εἶναι; Poni autem videtur abſolute γῆς περιοδον, quaſi dicat κατὰ πᾶσαν τῆς γῆς περίοδον. IVRIN.

13. περίοδον.] Noue ſane illud dictum, εἰργασμένην περίοδον γῆς, *orbem terrarum propter quaeſtum corporis peruagari.* Neque ſatis placet ὑπὸ πάντων γῆς περιοδων. TAYLOR.

17. πρὶν μὲν γὰρ.] Reſtitui γὰρ iuxta auctoritatem impreſſorum a *Feliciano* et *Pariſienſibus.* TAYLOR.

18. οἷς.] Vide, an non multo melius ſit legere cum MStis *Ven. Bar. Ital.* et marg. *Benenati*, οια ἠσέβηκε. TAYLOR.

pen. ἀποψηφισάμενος ταύτης.] Ita excudit *Wolfius.* Eamque lectionem confirmant *Ven. Bar. Obſop.* et marg. *Paris.* Ab aliis editur αποψηφισαμενης. Quam conſtructionem ſi probes, legendum eſt cum eod. marg. απεψηφισμενης ταύτης. TAYLOR.

1383. 1. φήσετε. ȣ̓ γὰρ.] [Ita conſtanter edi ſolitum] Forte ȣ δε; vt ſit Interrogatio de cauſa iudicii et crimine. Sequitur enim ὅτι. WOLFIVS. Recte, atque ita edidi *Wolfium* ſecutus. TAYLOR.

1383. 3. θυγατέρα μεμοιχευμένην.] *filiam proſtitutam, deuirginatam. Wolfii* fidem iam olim de hac re deploraui. TAYLOR.

9. ἀπεψηφίσμεθα.] marg. *Benenati*, απεψηφισαμεθα. TAYLOR.

13. φανερῶς ἐπιδείκνυνται.] Quaero commodius verbum, ſed nullum occurrit. WOLFIVS.

Ibid. Alibi legit idem vir doctiſſimus, φανερῶς επιδειξονται ποιησειν. Si mentem Scriptoris rite teneam, ita dedit: ὅσαι δ᾽ ἀνόητοι, *illis vero, quae amentes ſunt, et omnem modeſtiam exuerunt, illis, inquam,* φανερῶς επιδεικνυται, *clariſſimum ſignum datur, licere, quodcunque libuerit.* TAYLOR.

24. τὰς μὴ ἀνεκδότας.] Forte τὸ μὴ ἀνεκδότους γίγνεσθαι. WOLFIVS.

Ibid. Recte. Atque ita dedit, omnibus, praeter *Aldinos*, libris conſentientibus. TAYLOR.

1384. 1. εἰς τὰς τῶν πολιτίδων θυγατέρας.] M. πολιτων. Forte ſcriptum fuit εἰς τὰς πολιτιδας, quod aliquis interpretatus eſt, εἰς τὰς τῶν πολιτῶν θυγατέρας. WOLFIVS. πολιτίμων. *Bar.* TAYLOR.

22. καὶ τί παραβεβήκασιν.] Legendum videtur καὶ τί παραβεβήκασιν οὗτοι. Excidit, puto, τὸ οὗτοι, propter ſimilitudinem ſequentis ὅταν. IVRIN.

23. παραβεβήκασιν.] marg. *Benenati* παραβεβηκεν. TAYLOR.

1385. 1. Σινώπη τῇ ἑταίρᾳ ἁλῷ οἷς ἐπὶ τῆς ἐσχάρας.] Forte ἁλῷ ως ἐπί. WOLFIVS.

2. Lege Αλωοις coniuncta voce. Harpocr. Αλωα. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. ἑορτή ἐστιν Αττικὴ τὰ Αλῶα. Ita etiam hunc legit locum Ed. *Paris.* et *Athenaeus* l. 13. pag. 594. [Demoſthenes] ὃς καὶ περὶ Σινώπης τῆς ἑταίρας τάδε λέγει, Αρχίαν τὸν ἱεροφάντην ἐξελεγχθέντα ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ως ασεβουντα και θύοντα παρὰ τὰ πάτρια τὰς θυσίας ἐκολάσατε· καὶ

ἄλλα

ἄλλα τε κατηγορήθη αὐτοῦ, καὶ ὅτι Σινώπῃ τῇ ἑταίρᾳ Ἁλῴοις ἐπὶ τῆς ἐσχάρας τῆς ἐν τῇ αὐλῇ Ἐλευσῖνι προσαγούσης ἱερὸν θύσειεν, νομίμου ὄντος ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ μὴ θύειν, οὐδὲ ἐκείνου οὔσης τῆς θυσίας, ἀλλὰ τῆς ἱερείας. Quae ſic interpretantur: *Idem Orator de Sinope ſcorto haec recitat; In Archiam ſacrorum praeſidem, apud iudices conuictum impietatis, quod praeter leges patrias ſacra fecerit, vos animaduertiſtis.* Archiae quidem alia Demoſthenes obiecit, *ſed hoc praecipue, quod per* Aloa, *Eleuſine*, in coenaculi foco, *Sinopae amicae* illuc deductae *rem diuinam feciſſet, cum per eos dies lege vetitum ſit, ne quis ſacris operetur, nec ad* eum *ſacrificandi ius pertineret, ſed ad ſacrorum antiſtitem.* Vide *Leopard. Emend.* XI. 16. *Mauſſac. ad Harpocrat.* p. 30. qui haec verba *Demoſthenis* recte emendant. Ἀλῶα Feſtum eſt Agricolarum, poſt comportatas fruges in area celebrari ſolitum, vbi frumenti primitias conſecrabant Cereri et Baccho, arationis ſationisque inuentoribus. Eadem videntur eſſe Θαλύσια, et quae Rhetores quidam, admonente *Euſtathio*, Συγκομιστήρια vocant. Vide *Heſych.* v. Συγκομιστήρια. Varinus Camers: Θαλύσια αἱ ἀπαρχαί. ἤγουν αἱ μετὰ τὴν συλλογὴν τῶν καρπῶν διδόμεναι Θεῷ, ὑπὲρ τοῦ καὶ εἰς ἔπειτα θάλλειν τὰς ἀρούρας. — ἰστέον δὲ, ὅτι ἐπὶ συγκομιδῇ καρπῶν, ἐφ' ᾗ καὶ τὰ Θαλύσια ἐθύετο, ἑορτὴ ἤγετο Δήμητρος καὶ Διονύσου κατὰ Παυσανίαν, Ἀλῶα καλουμένη, διὰ τὸ τὰς ἀπαρχὰς, καὶ μάλιστα ἐν Ἀθήναις, ἀπὸ τῆς ἅλω τότε καταχρῆσθαι, φέροντας εἰς Ἐλευσῖνα· ἢ ἐπεὶ, καθὰ καὶ Ὅμηρος ἐμφαίνει, ἐν ἅλωσιν ἔπαιζον κατὰ τὴν ἑορτὴν, ἐν ᾗ καὶ Ποσειδῶνος ἦν πομπή. Ita *Theocrit.* in Θαλυσίοις, Idyll. ζ.

Οἷον δὴ τόκα πῶμα διεκρανώσατε, Νύμφαι,
Βωμῷ παρ Δάματρος Ἀλωάδος.

De Halois mentio facta eſt in *Alciphronis Epiſtolis* ſaepiuſcule, *Lucian. Dial. Meretric.* I. et VII. vbi conſulen-

ſulendus eſt Scholiaſtes, a *Meurſio de Feſtis Graecorum*, et *Petito ad LL. Attic.* pag. 125. Videtur ergo, hoc Feſto die, nefas fuiſſe *victimam*, ἱερεῖον, caedere, cum vtique *frugibus*, et ob fruges domum comportatas, ſacra fierent: eoque nomine luiſſe poenas Hierophantam, quod, patrio ritu neglecto, Sinopae meretrici operam praeſtitit, eiusque victimam ad aram Eleuſiniam mactauit. TAYLOR. [Eadem fere, quae produximus ex Phauorino, habet Lexic. Coislin. apud Montfaucon. n. 4. v. prout emendatur ab Hadriano Heringa Obſeru. Crit. pag. 153. TAYLOR in ſchedis.]

1385. 2. Legendum videtur Ἀλωοις, vt in *Pariſienſi*. Id autem Feſtum Ἀλῶα, quamuis in Cereris honorem inſtitui ſolitum dicant Lexicographi, tamen vel Baccho ſoli fuiſſe ſacrum, vel certe Deo vtrique commune, docet haec Oratio. Nempe Archias et Neaera eundem Deum, τὸν αὐτὸν Θεὸν, violarant: Archias deum illum, in cuius honorem celebrabatur Feſtum Ἀλῶα, Neaera Bacchum, quippe filiam ſuam Regi ſacrorum nuptum dando, effecerat, vt meretrix meretrice orta Baccho vxor daretur. IVRIN.

Ibid. τῆς ἐν τῇ αὐτῇ Ἐλευσῖνι.] Forte τῆς ἐν Ἐλευσῖνι [caeteris omiſſis]. Locus hic omnino corruptus eſt. Ὄϊας et contracte οἷς προσαγαγέσῃ, ἀντὶ τοῦ πρόβατα, haud ſcio, quam verum ſit. Bacchum ab Arthia [f. Archia] mox dicet violatum, vt et a Neaera. WOLFIVS.

Ibid. Ex notis, quae paulo praeceſſerunt, magna pars eorum, quae hic a *Wolfio* adferuntur, plane praeciditur. Caetera non intelligo. Pro ἐν τῇ αὐλῇ Ἐλευσῖνι ſcribi video in *Ven. Bar. Ital.* et marg. *Benenati* ἐν τῇ αυλῃ Ἐλευσῖνι. Quo modo etiam ſcripſit *Athenaeus* l. 13. TAYLOR.

4. ἐκείνης.] Potius εκεινȣ cum *Athenaeo*. *Si victimam ferire licuiſſet eo die, iſta res non ad Archiam hierophan-*

rophantam, ſed ad Cereris ſacrificulam ſpectabat. TAYLOR.

1385. 6. τȣ͂.] Lege cum Cod. *Bar.* τῶν Εὐμολπιδῶν, et v. 8. melius τῶν νομιμων, vt praebetur in MStis, *Ven. Bar. Ital.* et marg. *Pariſienſi.* TAYLOR.

25. ὡς ἐςιν.] ȣτε ὡς ἐςιν marg. *Lutecianus*, et recte. TAYLOR.

1386. 5. τὰς Νέαιραν τότε προσκαρτερούσας.] Forte Νεαιρα. Nam Datiuo verbum hoc iungitur, et ſic legit *Robertus Conſtantinus.* Et 1387. 20. ὅτι μη ἐκ Στεφάνȣ. Et v. 27. ἀφίςασθαι τȣ͂ ἀγῶνος ηθελε τȣ͂ κατα Νεαίρας. WOLFIVS.

Ibid. Recte quidem Νεαίρα in dandi caſu, vt exhibent MSti noſtri *Ven.* et *Bar.* In cuſis omnibus inemendatiſſime Νέαιραν legitur. TAYLOR.

6. προσκαρτερȣ́σας.] προσακολουθουσας marg. *Pariſienſis.* TAYLOR.

17. ὡς.] Malim, vti ex Editis nonnulli, ὃς. Τὸ γὰρ συνοικεῖν τȣ͂τ᾽ ἐςιν, ὃς ἂν παιδοποιῆται, καὶ εἰσάγῃ, — καὶ ἐκδιδῷ. TAYLOR.

Ibid. ὡς ἂν παιδοποιῆται.] Videtur loco ὡς ἂν legendum ὅταν τις. IVRIN.

19. τὰς μὲν γὰρ ἑταίρας.] Hunc locum ita legit *Athenaeus* l. 13. pag. 573. τὰς μὲν ἑταίρας ἡδονῆς ἕνεκα ἔχομεν, τὰς δὲ παλλακὰς τῆς καθ᾽ ἡμέραν παλλακείας, τὰς δὲ γυναῖκας τȣ͂ παιδοποιεῖσθαι γνησίως, καὶ τῶν ἔνδον φύλακα πιςὴν ἔχειν. Idque adnotauit *Ioan. Hartungus* Decur. I. Cap. 1. At *Stobaeus Serm.* LXIV. cum vulgatis Scriptoris noſtri conſentit. Conſtat interea ex hoc loco differentia, quam ſtatuerunt Graeci inter Εταίραν, Παλλακὴν et Γυναῖκα, ſiue matrem fam. *Prima* eſt Scortum, quae vulgo proſtat et corpore quaeſtum facit: *Secunda*, ea, quae vxoris loco ſine nuptiis in domo eſt, (Vide l. 144. *D. de V. S.*) vel, vt plenius

plenius ICtis definiri ſolet, *Ea, quam quis non mariti animo, ſed concubitus tantum cauſa, ſine ſtupri tamen crimine, flagitioue domi habeat.* Concubina ergo cum vna peccat: meretrix cum pluribus. Harum autem vtraque voluptatis cauſa: ſequitur *tertio* Materfam. ſiue vxor iuſta, quam liberorum procreandorum ergo, et in ſemen ciuitatis, domum, peractis ſacrificiis, rite ducimus. *Patere, me,* ait Imp. Verus in *Spartiano* c. 5. *per alias exercere cupiditates meas: Vxor enim nomen dignitatis eſt, non voluptatis.* Non aliter de his diſtinguitur in Iurisprudentia Romana. TAYLOR.

1387. 5. Αιγιαλευς.] Lege Αιγιλιευς, vel Αγγελευς. Nam fuit Αἰγίλα pagus ſeu demus Antiochidis tribus, et Αγγέλη Pandionidis. PALMER.

Ibid. Recte Αιγιλιευς. Ita ſupra pag. 1362. 8. Φράςορι Αιγιλιει. Vide *Valeſium ad Harpocr.* p. 4. et *Meurſium de pagis Atticae.* TAYLOR.

20. μη.] Deerat in omnibus libris, tam ſcriptis, quam prelo cuſis. Recte autem reuocauit bonus *Wolfius.* ὅτι ȣ Στεφάνȣ εἰσί. *Bodl.* TAYLOR.

27. ηθελον.] ηθελε *Wolfius.* Vide ſupra ad 1386. 5. Modo etiam τȣ κατα Νεαίρας, eodem ſuaſore. Quae vox [ſc. κατὰ] aberat ab omnibus. TAYLOR.

1388. 7. ψεύσεται.] Ita primus dedit *Wolfius,* credo, ob ſequens ἐξελέγξει. Caeteri vno ore ψεύδεται. TAYLOR.

HIERONYMI WOLFII
ANNOTATIONES
IN FVNEBREM SIVE DEMOSTHENIS SIVE CVIVSPIAM ALTERIVS ORATIONEM.

Pag. 1388. 2. Ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ.] ad Chaeroneam cum Philippo commiſſo, de quo, praeter Diodorum Siculum et Iuſtinum, vide Plutarchum in vita noſtri autoris et aduerſarias etiam Aeſchinis et Demoſthenis orationes.

1389. 3. ἕν τι τῶν ἀδυνάτων.] Iſocrates in oratione κατὰ σοφιςῶν: Ὅμηρος ὑμῖν ἐνδείξασθαι βελόμενος, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις ἕν τι τῦτο (τὸ τὰ μέλλοντα προγινώσκειν) τῶν ἀδυνάτων ἐςί.

9. εἰρηκόσιν ἐνθάδε.] Exſtat oratio Periclis funebris τῇ β′ Thucydidis συγγραφῇ, et Menexenus Platonis, quem edicto iuſſum eſſe recitari quotannis publice Athenis ferunt, propter ſententiarum grauitatem, quibus ad virtutem, atque amorem patriae, defenſionemque ciues accenderentur: et Lyſiae ἐπιτάφιος τοῖς, τῶν Κορινθίων βοηθοῖς: cui multa non diſſimilia habet Iſocratis Panegyricus. Eiusdem generis eſt et eiusdem Iſocratis Euagoras: qui a ſtudioſis et vtiliter et iucunde inter ſe conferentur. Huius autem inſtituti primi autores fuerunt Aegyptii, autore Diodoro Siculo lib. I. quorum inſtitutum aemulatum Solonem ex Diogene Laërtio apparet, cuius haec verba ſunt: ἀπειρόκαλον ἐξαίρειν τὰς τῶν ἀθλητῶν τιμὰς, ἀλλὰ μόνων ἐκείνων τῶν ἐν πολέμοις τελευτησάντων, ὧν καὶ τὲς υἱὲς δημο-

σίᾳ

σία τρέφεσθαι καὶ παιδεύεσθαι· ὅθεν καὶ ἔζηλον καλοὶ κἀγαθοὶ γενέσθαι κατὰ πόλεμον.

1389. 18. τούτοις ᾠήθησαν.] S. οἱ τετελευτηκότες. αὐτοὺς pro ἑαυτοὺς, ſed quia praeceſſit ἡ πόλις, malim omnino legere ᾠήθη: idque in vertendo ſequi non dubitaui. tametſi ᾠήθη δεῖν minus belle ſonat.

24. φιλοτίμως.] praeclare, honeſte. φιλοτιμία enim ſtudium honoris et laudis ſignificat, rectum etiam et verum, nec ſemper eam, quae in vitio ponitur, ambitionem. Vnde φιλοτιμεῖσθαι ἐπί τινι, rem aliquam ſibi ducere laudi ſignificat.

1390. 3. τὴν ὑπάρχουσαν πατρίδα.] Laudes αὐτοχθόνων, quos indigenas verto, alii Aborigines dicere malunt, vide in Iſocratis panegyrico.

4. ἐξ ἧσπερ ἔφυσαν.] actiuum pro paſſiuo ἐφύθησαν, vel a verbo, quod abſolute capitur, φῦμι: vnde ἔφυν potius, quam a φύω et ἔφυσα.

6. εἰς τὰς ἐπήλυτας.] ἐπήλυτον Heſychius προσήλυτον, ἔποικον, ὁ καὶ μέτοικος autore Suida, ἐπήλυδας, ξένους νεωστὶ ἀλλοθεν ἐλθόντας ἐπιλέκτους, ἢ οὐκ ἰθαγενεῖς, interpretatur, hoc eſt, aduenam, inquilinum, hoſpites nuper aliunde huc profectos, adſcitos, aut non indigenas. Eſt autem ἰθαγενὴς ὁ ἐνταῦθα γεννηθεὶς, αὐτόχθων, γνήσιος παῖς, ὁ ἀδιάστροφον ἔχων τὸ γένος, id eſt, hic natus, indigena, germanus filius, incorrupto genere ortus. Sed ad rem, ſi τὰς ἐπήλυτας πόλεις aduentitias vrbes exponas, ineptum fuerit: ſin ἐπηλυτὰς cum accentu in vltima paſſiue legas, quaſi aduentas vrbes, (ſi ita liceat dicere) vel in quas aduentum eſt ab aliis, hoc eſt, in quas alii aduenerunt, idem erit, quod ἀποικίαι, coloniae. Quod ſi durius videbitur, mutato verborum ordine, τοὺς μὲν ἐπήλυδας (ſic enim habet Aldinum exemplar per δ, non per τ) ἐλθόντας εἰς τὰς πόλεις. eos, qui aliunde in ciuitates venerunt. ſed ego Brucioli retineo lectionem,

tranſpoſito tantum accentu, *τȣ̀ς εἰς τὰς ἐπηλυτὰς πόλεις*, hoc eſt, *εἰς ἀποικίας*, qui profecti ſunt in colonias.

1390. 14. *πάντα γὰρ τὰ τίκτοντα.*] Sic Plutarchus *περὶ παίδων ἀγωγῆς*: Σοφὸν (F. *σοφῶς*), inquit, *ἄρα ἡ πρόνοια διττȣ̀ς ἐνέθηκε ταῖς γυναιξὶ τȣ̀ς μαςȣ̀ς, ἵνα καὶ, εἰ δίδυμα τέκοιεν, διττὰς ἔχοιεν τὰς τῆς τροφῆς πηγὰς*, hoc eſt, ſapienter certe prouidentia bina mulieribus indidit vbera, vt, ſi forte gemellos peperiſſent, geminos haberent alimoniae fontes.

22. *ζῆλον ἔχει πολὺν.*] quae admodum glorioſa ſunt. Sed quia ſequitur v. 23. *καὶ μῆκος λόγον ἄλυπον ἔχοντα*, quid ſi pro *ἔχει* legas *ζῆλόν ἐςι*, vt iungas, *ἐςὶν ἔχοντα*, *ἀντὶ τȣ̃ ἔχει*.

23. *ἐπὶ κεφαλαίων.*] id eſt, ſummatim et diſtincte.

26. *ὑπὸ τῶν ἐν γένει.*] a cognatis, ab his, qui ex eadem ſunt oriundi familia. intelligi autem debent non tam *οἱ δῆμοι καὶ αἱ φυλαὶ*, ſecundum quas Attici diſtinguebantur, quam gradus cognationum in linea, vt vocant, deſcendente: cuiusmodi ſunt: Tritauus, atauus, abauus, proauus, auus, pater, filius, nepos, pronepos, abnepos, etc.

27. *ἠδίκησαν μὲν ȣ̓δένα.*] *ῥᾴδιον ἐγκωμιάζειν Ἀθηναίȣς ἐν Ἀθηναίοις.*

vlt. *πρὸς ἅπασι τοῖς ἄλλοις καλοῖς, κἀγαθοῖς καὶ δικαιοτάτοις εἶναι.*] comma poſt *ἀγαθοῖς* delendum, ante *καλοῖς* ponendum eſt. Nam praeter caetera omnia, inſigni etiam bonitatis et iuſtitiae laude florebant.

1391. 4. *ἐκ τῆς οἰκείας.*] id eſt *τῆς Ἀττικῆς.* De his, ſiue fabulis, ſiue hiſtoriis, Iſocratem et Pauſaniam conſulito.

6. *οἱ πρὸ ἡμῶν οἰκȣ̃ντες πρὸς ἑσπέραν.*] *πρὸς δύσιν.* Eumolpum Thracem fuiſſe, et Amazones ad

Ther-

Thermodontem Themiſcyrae ſeu Cappadociae fluuium habitaſſe tradunt. Qua autem ratione verſus occaſum aut ſeptentrionem progreſſi ſint, et quos populos ſubegerint, noſtra nihil intereſt. Illud noſtra intereſt, cauere, ne Scythicae gentes toto Chriſtiano adhuc reliquo orbe, propter inteſtina bella noſtra, potiantur.

1391. 7. *πάντες ȣ̓δ'.*] pro *ȣ̓δένες.* Sic Iſocrates: *ȣ̔̀ς πάντες ȣ̓κ ἐτόλμων*, pro *ȣ̓δένες.* quanquam *πάντες ἐμφατικώτερον* eſt propter antitheſin, quaſi dicat: ſoli Athenienſes vicerunt eos, quibus alii vniuerſi reſiſtere non audebant.

8. *τῶν Ἡρακλέȣς.*] Ea de re exſtat elegans Euripidis tragoedia, Heraclidae.

13. *τȣ̀ς ζ ἐπὶ Θήβας.*] S. *ςρατεύσαντας. οἱ ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις* datiuo, vt ſubintelligas *ἀποθανόντες*, apud Aeſchylum inſcribitur Tragoedia. Vide *Ἱκέτιδας* et Phoeniſſas Euripidis, et Antigonen Sophoclis.

14. *τῶν εἰς μύθȣς ἀνηγμένων ἔργων.*] ab *ἀνάγομαι.* Alii *ἀνενηνεγμένων*, ab *ἀναφέρομαι.* Sic Iſocrates: *εἰ καὶ μυθώδης ὁ λόγος γέγονεν.*

17. *τȣ̀ς ἐμμέτρȣς καὶ τȣ̀ς τῶν ᾀδομένων ποιητάς.*] malim *τȣ̀ς ἐμμέτρȣς τȣ̀ς τῶν*, omiſſa *καὶ* coniunctione, cum *τὰ ᾀδόμενα* ſint fere *ἔμμετρα*, et *τὰ ᾀδόμενα* non tam pro cantatis, quam pro laudatiſſimis, accipio, *ἀντὶ τῶν φημιζομένων καὶ εὐφημȣμένων.* Nam *τὸ ᾄδειν* Varinus exponit *ψάλλειν, φημίζειν*, et poetice capi pro *ἀείδειν*, hoc eſt, *ἐμμέτρως καὶ ἐμμελῶς λέγειν*, cum certa menſura et modo dicere. Licet igitur, vt *ἐμμέτρȣς ποιητὰς* intelligas hoc loco eos, qui ligata oratione ſcripſerunt, *τȣ̀ς τῶν ᾀδομένων ποιητάς*, autores cantilenarum.

19. *τῆς αὐτῶν μȣσικῆς.*] eruditionis et eloquentiae ſuae, vt etiam ad *συγγραφέας*, id eſt, rerum geſtarum ſcriptores, referatur.

1391. 21. *ἔπω μεμυθολόγηται.*] nondum a poetis celebrata ſunt, quanquam inter Aeſchyli tragoedias eſt, quae *Πέρσαι* inſcribitur. Quod *μῦθον* eſſe aiunt *λόγον ψευδῆ, τὴν ἀλήθειαν εἰκονίζοντα*, huc non pertinet, ſicut nec eo, vbi dicit Iſocrates: *ὡς οἱ μῦθοι λέγουσι καὶ πάντες πιστεύουσι.* vt poetae, vel arcanae literae, tradunt. Sed ibi plura de hoc vocabulo, quae conſulas licet.

24. *μόνοι δὶς ἠμύναντο.*] Pugna Marathonia et expeditio Xerxis vel pueris notae ſunt.

pen. *προείρηται μὲν ὃ μέλλω λέγειν ὑπ᾽ ἄλλων.*] Sic Iſocrates, in oratione ad Philippum, Herculem Agamemnoni praefert, in hanc (vt nos quidem vertimus) ſententiam: Suſceptaque aduerſus Troiam expeditione, quae tum in Aſia potentiſſima erat, tanto praeſtantior imperator fuit illis, qui poſt eandem oppugnarunt, vt, quam illi totius ſuffulti Graeciae viribus decimo demum anno vix expugnarunt, eam ipſe intra dies pauciores, quam illi annos, facile vi in poteſtatem ſuam redegerit. Paulo poſt v. vlt. lege *δεῖ δὲ μηδὲ νῦν.*

1392. 22. *τὰς φύσεις ἦσαν συγγενεῖς.*] Quomodo? vt maiores et poſteri. Nam ad Chaeroneam interfecti ab illis Perſarum victoribus oriundi fuerunt.

24. *κἀκείνοις καὶ μάλιστ᾽ ἀμφοτέροις.*] Neſcio, quomodo haec verba mihi non placent, et tamen nihil habeo melius. *κἀκείνοις* accipio, *τοῖς προγόνοις.* pro *μάλιστα* malim legere *μᾶλλον*, vel potius, atque adeo vtrisque.

1393. 8. *τοὐναντίον οὗ δεῖ.*] *ἐκείνου, ὃ δεῖ.*

10. *αὐτάρκεις ἔχει τὰς ὀνήσεις.*] vberes ſuis poſſeſſoribus fructus ſuppeditant, nec alienis adminiculis egent. *αὔταρκες*, ſeipſo contentum, quod ipſum ſibi ſatis eſt, quod nihil aliunde requirit ad ſe tuendum.

1393. 15. *ἐνέγκαι.*] malim cum Bruciolo *ἤνεγκε καὶ χάριν προσποιεῖ* legere. Eſt autem in his verbis, *ῥηθῇ, ὑπερβάλλῃ, προσέσῃ*, repetenda *ἡ τῶν λόγων πειθώ.*

16. *προσέσῃ τοῖς ἀκούουσι.*] aſſiſtit audientibus, id eſt, offendit audientes. de hac phraſi diximus in Iſocratis vita.

19. *προϊστάμενά μοι.*] id eſt, *ἐπιπολάζοντα*, eminentia, ingerentia ſeſe. *προΐστασθαι* cum genitiuo praeeſſe tuerique ſignificat. Vnde *προστάτης*, patronus, defenſor. *προΐστασθαι* cum genitiuo ſimiliter exponit Varinus: ſin datiuo iungatur, *ἐμποδίζειν, ἐναντιοῦσθαι*, id eſt, impedire et aduerſari. Fortaſſe *παριστάμενα, τουτέστιν, ἐπὶ νοῦν ἐρχόμενα*: vnde formula *ἐκ τοῦ παριστάμενου λέγειν.*

26. *ὥσπερ ἴχνη γνωρίζουσα.*] Memoria cognatorum eis, veſtigia recognoſcens, etc. S. *τῶν παιδευμάτων*, exercitationum. Si pro *τοιγαροῦν* legeretur *τούτων οὖν*, planior eſſet Latinis conſtructio, huiusmodi *ἐλλείψεων* inſuetis.

1394. 3. *ἔστι γὰρ, ἔστιν ἁπάσης.*] Cicero pro Seſtio: Hoc ſentire prudentiae eſt, facere fortitudinis: et de inuentione: Sapientia eſt moderatrix omnium rerum.

12. *ὅτ' ἐνῆν ταῦτα κωλύειν ἀσφαλῶς, τὰ μέν.*] cum liceret illa (*τὰ ἐπικίνδυνα*, pericula) ſine periculo prohibere, partim non proſpiceret, partim diſſimularet. *τὰ μὲν, τὰ δὲ*, aduerbialiter accipienda ſunt.

21. *οἱ τελευτῶντες ἑκατέρων ἐν τάξει.*] qui ex vtrisque, id eſt, vtrinque, in acie occumbunt, tam in victore, quam victo exercitu.

26. *τὴν εἱμαρμένην ἔσχε τῇ τύχῃ.*] Fatum habuit fortuna, id eſt, fortunae arbitrio naturae debitum exſoluit. Poteſt etiam poſt *ἔσχε* comma poni, et con-

iungi τῇ τύχῃ τὸ συμβαῖνον πέπονθε, id, quod accidit, Fortunae perpeſſus eſt arbitrio. Licet etiam (ſed id minus probo) πέπονθε τὸ συμβαῖνον, id paſſus eſt, quod fieri ſolet, id eſt, nihil ei noui accidit, multi fortiſſimi viri in acie ceciderunt: Mars fortiſſimum quemque pigneratur.

1395. 1. πρὸς τῇ τῶν ἐναντίων ἀγνωμοσύνῃ.] praeter hoſtium imprudentiam. Sic Poenus ille ad Hannibalem, cum poſt inſignem victoriam Roma abſtineret, Vincere, inquit, ſcis, Hannibal, vti victoria neſcis. ἀγνώμων, autoribus Heſychio et Suida, eſt incogitans, inconſideratus, inconſultus, ſtupidus, ingratus, diſſentiens, negligens, errans, indignus venia. quod addunt σύμψηφος, neſcio, quam bene τῷ ἐναντιογνώμων quadret. fortaſſis ἀσύμψηφος legendum, aut ἀγνώμων pro ἁμαγνώμων, vt ἀκόλουθος pro ἁμακέλευθος. εὐγνώμων eſt εὐχάριστος, εὔνους, ἀνθρώπινος, γνήσιος, εὐδιάθετος, id eſt, gratus, beneuolus, humanus, germanus, bene affectus. hinc εὐγνωμοσύνη, ἀγνωμοσύνη, ſubſtantiua, et aduerbia, εὐγνωμόνως, ἀγνωμόνως. Quod ad hiſtoriam attinet, Athenienſes in maxima fuiſſe trepidatione, ex Lycurgo et aliis Graecis oratoribus apparet, ne Philippus hoſtiliter in Atticam irrumperet, vt alibi annotauimus.

2. κατ' ἄνδρα.] Viritim enim experti.

7. δηλοῖ δ' οὐχ ἥκιστα.] Humanitas quidem Philippi in cauſa fuit, vt et Diodorus et Plutarchus teſtantur.

15. τοῦ προεστηκότος αὐτῶν.] Philippum acerrimus eius hoſtis, Demoſthenes, ſummis laudibus, etiam inter accuſandum, vehit. Quare neceſſe eſt, eum excellentem fuiſſe virum, tametſi callidior in gerendis rebus, quam in ſeruanda fide religioſior, fuiſſe perhibetur.

1395. 16.

1395. 16. τῇ παραδόξῳ καὶ χαλεπῇ.] S. τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσι. admirabili et iniqua fortuna. Vnde Virgilius, ſiue quis alius, in eam non immerito inuehitur, his verſibus:

O FORTVNA potens,
Tantum iuris atrox quam tibi vendicas,
Euertisque bonos, euehis improbos,
Nec ſeruare potes muneribus fidem, etc.

Eadem pene Lucianus in encomio Demoſthenis.

18. ὅντιν' ἀντιποιήσεσθαι.] F. ὅστις ἀντιποιήσηται: vel, ὥστ' ἀντιποιήσασθαι, qui ſibi vendicet, adſcribat.

20. πάντας ἀφεῖσθαι κακίας.] Idem in horum epitaphio carmine, quod in oratione περὶ Στεφάνου citatur, hoc diſticho dicitur perquam eleganti:

Πάντα κατορθοῦν ἐστι θεῶν καὶ μηδὲν ἁμαρτεῖν
Εν βιοτῇ· μοῖραν δ' οὔ τι φυγεῖν ἔπορεν.
Dii bene perficiunt, quicquid voluere, nec vsquam
Errant: mortales fata maligna trahunt.

1396. 4. ὁ δὲ ἅπασιν.] malim τοῦτο δέ. et poſtea v. 5. γεγένηται φανερὸν ſine diſtinctione poſt γεγένηται. Hoc vero aeque omnibus, qui ſunt, hominibus cognitum eſt, totius Graeciae libertatem, etc.

15. ἐκ τοῦ καθεστηκότος.] Ex hoc, in quo viuimus, mundo. Cicero in Laelio: Solem e mundo tollere videntur, qui amicitiam e vita tollunt, qua nihil a diis immortalibus melius habemus, nihil iucundius.

21. αἱ διὰ τῶν ὀλίγων δυναστεῖαι.] αἱ ὀλιγαρχίαι.

1397. 4. οὔτε ὁ μόνος τἀληθές.] malim μόνος ὁ τἀληθές, articulo transpoſito.

16. τὸν ἐπώνυμον αὐτῶν.] Eum heroem, a quo cognominati ſunt. ἐπώνυμοι dicuntur hi decem, qui hic enumerantur, qui tribubus nomina impoſuerunt.

17. Ἐρεχθέα.] Cum ab Eumolpo Thrace bello peteretur, reſponſum eſt a vatibus, fore ſuperiorem, ſi filias ſuas immolaſſet. Sic Codrus, ſic Macaria, Her-

 culis

culis filia, ſic apud Romanos Decii perierunt, mendacis illius et ſanguinarii inſidiis, qui hominum interitu delectatur.

1397. 18. ἃς Ὑακινθίδας.] Suidas aliter, τὰς Ὑακίνθου τοῦ Λακεδαιμονίου θυγατέρας ſic dici ſcribit.

24. ἰσηγορίαν.] aequalitatem, par et aequum ius, hoc eſt, democratiam.

27. φιλοψυχήσαντες.] formidine mortis, in vitae cupiditate.

pen. Πρόκνην.] Vide metamorphoſeos Ouidianae lib. 6.

1398. 5. τὰς Λεωκόρας.] De his Pauſanias in Atticis, et Suidas in voce Λεωκόριον.

7. οὐ θεμιτὸν αὐτοῖς.] Turpis eſt enim exprobratio.

Vos etenim iuuenes animos geritis muliebres.
Illaque virgo viri.

10. ἕνεκα τῆς μητρὸς.] Homerus Ἰλιάδος γ΄.

Οὐκ οἴη ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ᾽ ἕποντο
Αἴθρη Πιτθῆος θυγάτηρ Κλυμένη τε βοῶπις.

11. Φαίδρας.] Videtur ἁμάρτημα μνημονικόν. Aethra Acamantis auia fuit, Phaedra mater; quam Euripides in Hippolyto ſuo ſuſpendio periiſſe tradit. Εὐριπίδου εἰς Ἑκάβην σχολιαστής: Ἀκάμας καὶ Δημοφῶν, οἱ ἦσαν Ἀθηναῖοι τὸ γένος, ἐστράτευσαν ἐπὶ τὸ Ἴλιον, οὐχ ἡγούμενοί τινων. διὸ καὶ Ὅμηρος λέγει, τὸν Μενεσθέα μόνον ἡγεῖσθαι τῶν Ἀθηναίων. ἀλλ᾽ ἐπὶ τὴν ἀπολύτρωσιν τῆς Αἴθρας τούτους ἐστρατευκέναι φασίν. Ἑλλανικὸς δὲ λέγει, διὰ τοῦτ᾽ αὐτοὺς ἀπελθεῖν ἐκεῖσε, ὅπως, εἰ μὲν ἕλοιεν Ἕλληνες τὴν Τροίαν, λάφυρον αὐτὴν καὶ γέρας λάβωσιν. εἰ δὲ μὴ, κἂν λυτρώσασθαι δώροις. ἡ δὲ Αἴθρα Θησέως μήτηρ, Ἀκάμαντος μάμμη, Αἰγέως γυνὴ, Πιτθέως θυγάτηρ. Homeri item ſcholiaſtes εἰς τὴν γ΄ τῆς Ἰλιάδος ῥαψῳδίαν: ὡς ἱστορεῖ Ἑλλανικὸς, Πειρίθους καὶ Θησεὺς, ὁ μὲν Διὸς ὢν, ὁ δὲ Ποσειδῶνος, συνέ-

συνέθεντο γαμῆσαι Διὸς θυγατέρας. καὶ ἁρπάσαντες τὴν Ἑλένην, κομιδῇ νέαν, παρακατατίθενται εἰς Ἄφιδναν τῆς Ἀττικῆς, Αἴθρᾳ, τῇ Πιτθέως μὲν θυγατρὶ, μητρὶ δὲ Θησέως. καὶ οὕτως εἰς ἅδου παραγίγνονται ἐπὶ τὴν Περσεφόνην. οἱ δὲ Διόσκουροι, μὴ ἀπολαμβάνοντες τὴν ἀδελφὴν, τὴν Ἀττικὴν σύμπασαν πορθοῦσιν, Αἴθραν δ᾽ αἰχμαλωτίζουσι.

1398. 15. *ὅτι Κάδμου μὲν Σεμέλη.*] M. *Κάδμου μὲν Σεμέλην*, vt ſibi conſtet conſtructio. aut v. 16. *τῆς δὲ υἱός ἐστιν.*

16. *τῆς δ᾽ υἱὸν ὄντα ὅν.*] Bacchum ſcilicet, quia pollui Dii ſuperi et immortales putabantur ea mentione: ſicut poſtea *τῶν Ἀλόπης γάμων* paucis meminit, quia inter nuptias et funus ſummum eſt diſſidium. Suidas Alopen Cercyonis filiam eſſe ſcribit, e qua Neptunus Hippothoontem procrearit, tribus Hippothoontiæ Eponymum.

19. *ἀμφοτέραις.*] Athenis et Thebis propter Bacchum ibi natum.

22. *λεγόμενος.*] M. *λεγόμενον.* Refertur enim ad *ἀρχηγόν. ος* pro *ον* ſaepe ſcribitur, ob confuſionem characterum.

vlt. *ᾤοντο δεῖν προσήκειν.*] Alterutrum abundat.

1399. 3. *ἠρήσατο.*] *ἡγήσατο* lego.

4. *ἄλλῳ.*] *Φιλίππῳ.*

12. *οἱ δὲ δαίμονες.*] lego cum Bruciolo *εὐδαίμονες.* Intelligendi autem ſunt in pugna interfecti.

24. *πολὺν καὶ τὸν ἅπαντα.*] Mendoſa videtur lectio, nec tamen occurrit, quo pacto ſit reſtituenda. Sententia quidem plana eſt, quam, neglectis verbis, in vertendo ſequendam duxi.

25. *πᾶσαν ὅσην.*] lego *πᾶσα*, omnis, quae appellari Graecia meretur. perſtringi videntur, qui a Philippi ſtetere partibus, tanquam Barbari.

vlt. *τοῖς προτέροις ἀγαθοῖς.*] vt Aeacus, de quo Iſocrates in Euagora, Minos, Rhadamanthus, etc.

1400. 1.

1400. 1. *ȣ γὰρ ἰδών τις.*] Tali occupatione perquam opportuna vtitur Iſocrates in Nicocle de Monarchia Iouis, et in oratione contra ſophiſtas, de Deorum apud Homerum deliberationibus.

3. *τῶν ἄνω τιμῶν.*] Honoribus apud ſuperos, id eſt, in terris. Nam, vt nobis Dii, ſic nos in Elyſio campo degentibus ſuperi ſumus.

25. *αἵρεσιν.*] M. *ἀρετὴν*, aut *προαίρεσιν.*

HIERONYMI WOLFII ANNOTATIONES IN ORATIONEM DEMOSTHENIS AMATORIAM.

Pag. 1401. 19. *δεκτικοῖς.*] lego cum Bruciolo *λεκτικοῖς*, etſi *λεκτοῖς* mallem. Vocat autem *λεκτȣ̀ς*, vt opinor, *λόγȣς*, auditoriis, aut etiam iudiciis, non lectioni, comparatos.

22. *ποιητικῶς καὶ περιττῶς.*] poëmati ſimiles et exquiſitum in modum confectas eſſe.

23. *τȣ̀ς μὲν γὰρ πιθανȣ̀ς, τȣ̀ς δ' ἐπιδεικτικȣ̀ς εἶναι προσήκει.*] *πιθανȣ̀ς*, S. *τȣ̀ς λεκτικȣ̀ς*, id eſt, *δικανικȣ́ς. ἐπιδεικτικȣ̀ς*, (nam *ἀποδεικτικȣ̀ς* praue legitur) S. *τȣ̀ς ἐγκωμιαστικȣ́ς.* Sic Iſocrates in Panegyrico praua de orationibus vulgi iudicia reprehendens: *καὶ τοσȣ̃τον*, inquit, *διημαρτήκασιν, ὥστε τȣ̀ς πρὸς ὑπερβολὴν πεπονημένȣς πρὸς τȣ̀ς ἀγῶνας τȣ̀ς περὶ τῶν ἰδίων συμβολαίων σκοπȣ̃σιν, ὥσπερ ὁμοίως ἀμφοτέρȣς δέον ἔχειν, ἀλλ' ȣ̓ τȣ̀ς μὲν ἀσφαλῶς, τȣ̀ς δ' ἐπιδεικτικῶς.* id eſt: Ac in tanto errore verſantur, vt orationes ſummo ſtudio elaboratas cum forenſibus priuatarum rationum conflictatiunculis conferant: quaſi vero eas inter ſeſe oporteat eſſe ſimiles, ac non hae ſecuritati, illae oſtentationi ſeruire debeant.

1401. 25. *ἀπογινώσκω.*] *ἅπερ γινώσκω* lege cum Bruciolo.

1402. 1. *προσεχῶς.*] lege *πρόσεχε, ὡς.* et poſtea v. 2. pro *ὧν ἠβουλήθη* lege *ὃν ἠβουλήθην.* poſt *Ἐπικράτην* v. 3. interpungito.

11. *οὐ μόνον αὐτὸς.*] *αὐτοῖς.* et poſtea, v. 13. pro *ἐργάζεται, ἐργάζεσθαι.*

18. *μιᾷ γνώμῃ περὶ ἀμφοτέρων χρῆσθαι.*] hoc eſt, vel honeſtis vel turpibus de rebus iudicare ſine conſideratione circumſtantiarum. Sed haec ſententia de rebus mediis, quae Graeci *μέσα καὶ ἀδιάφορα* nominant, intelligenda eſt. Nam vt virtute male vti nemo poteſt, (cum primum enim a recto, id eſt, medio, deflexerit, deſinit eſſe virtus, vitiique ſortitur nomen) ſic nec vitio bene quisquam; at vino, coniugio, amore, bello, eruditione, eloquentia, et quae ſunt huius generis aliis rebus, quae ſunt *δυνάμεις, ὄργανα, τέχναι*, et recte vti et abuti queas. In hanc ſententiam Iſocrates in Panathenaico. Rerum ipſarum naturae, inquit, neque proſunt, neque obſunt nobis: ſed hominum vſus atque actiones cauſae nobis omnium eorum ſunt, quae a rebus proueniunt. Graeca ſic habent: *οὐχ αἱ φύσεις αἱ τῶν πραγμάτων οὔτ᾽ ὠφελοῦσιν, οὔτε βλάπτουσιν ἡμᾶς· ἀλλ᾽ αἱ τῶν ἀνθρώπων χρήσεις καὶ πράξεις ἁπάντων ἡμῖν αἴτιαι τῶν συμβαινόντων εἰσί.*

21. *οἷς μόνον ἴδιον ἦθος.*] quibus duntaxat peculiaris hic mos inſitus eſt, vt non omnes, ſed bona et honeſta ingenia ſibi concilient. Aldinum exemplar habet *ὃ μόνον* pro *οἷς.* Poteſt etiam ſic exponi: nec verbis, nec ſententia repugnante. quibus ſolis, nec iis tamen omnibus, ſed bonis et honeſtis duntaxat, proprius mos conciliari ſolet. *ἴδιον ἦθος*, S. *τῶν ἐρωμένων.* animi amaſiorum ſolis honeſtis amatoribus ita ſunt dediti, vt eorum proprii eſſe videantur. In quam ſenten-

ſententiam Aeſchines in Timarchum, et Lucianus in Amoribus, et alii paſſim plura diſſerunt, quam bonis moribus expedit.

1402. 24. *κατεγνωκόσιν αὐτῶν.*] qui, conſcii ſuae incontinentiae, ſe abſtinere a flagitio, data occaſione, non poſſe ſperant, de quibus illud vſurpari queat, *ὅτι προφάσεως δέεται μόνον ἡ πονηρία*: Improbitati nihil deeſſe praeter occaſionem. Sed prudenter Cyrus apud Xenophontem: *οὐδὲ σοὶ συμβουλεύω*, inquit, *ὦ Ἀράσπα, ἐν τοῖς καλοῖς τὴν ὄψιν ἐνδιατρίβειν. ὡς τὸ μὲν πῦρ τοὺς ἁπτομένους καίει, οἱ δὲ καλοὶ καὶ τοὺς ἄπωθεν θεωμένους ὑφάπτουσιν, ὥστε αἴθεσθαι τῷ ἔρωτι.* Tibi etiam, Araſpa, ſuadeo, ne in formoſa facie defigas oculos: Nam ignis tangentes vrit: ac formoſi etiam eos, qui eminus ſpectant, ita ſuccendunt, vt amore ardeant. Recte igitur Hebraeus ſapiens: Qui periculum amat, inquit, dignus eſt, qui in eo pereat.

1403. 1. *ὑποψίαν ἔχειν.*] *ὑπόπτους γενέσθαι*, ſuſpectos haberi de turpitudine.

6. *ἀνόητον.*] Lege *οὐκ ἀνόητον.*

12. *τὸν συμβουλεύειν μέλλοντα.*] malim cum Bruciolo *τὸ συμβουλεύειν, μέλλοντα αὐτὸν ὑπεύθυνον.* Suaſor obnoxius eſt conſultori ad praeſtandum conſilii euentum. Iniquiſſima certe lex, ſi transferatur et ad ea negotia, in quibus fortuna dominatur, morum quidem praecepta minus periculoſa ſunt.

21. *τὰ μετρίως.*] lege *οὐδὲ τὰ μετρίως.*

25. *μάλιστα κατειπεῖν.*] Lege *πρέπειν*, ac potius *καθήκειν.* Iſocrates in Euagora: *παῖς μὲν γὰρ ὢν, ἔσχε κάλλος καὶ ῥώμην καὶ σωφροσύνην, ἅπερ τῶν ἀγαθῶν πρεπωδέστατα τοῖς τηλικούτοις ἐστί.* Nam in puerili aetate forma floruit et robore et modeſtia, quae dotes eam aetatem in primis decent.

1404. 1.

1404. I. *παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν εἰς τȣ̃το προαγαγὼν ἥκεις.*] pro *προήγαγες*: tua diligentia eo euexiſti. *ἥκεις*, pro quo alias *τυγχάνεις* dicunt.

4. *ȣ̓χ ὑπὸ μὲν τῶν θεῶν*, etc. *θαυμάζεσθαι*;] Si interrogationis notam verbo apponas, tolerari negatio poteſt, quam Bruciolus omiſit, fortaſſe quod *ἀγωνιστικώτερος ὁ λόγος διὰ τῆς ἐρωτήσεως* videretur. quanquam Iſocrates etiam interrogationibus in encomiis vtitur, praeſertim in concluſionibus aliquorum locorum.

Ibid. *ὑπὸ μὲν τῶν θεῶν.*] plerumque congruunt hominum iudicia cum fortunae fauore. Ac ita oportere fieri praecipit Manilius Aſtrologus, de fatali neceſſitate ſcribens ſapientiſſimis verſibus, quos adſcribere placet:

Nec tamen haec ratio facinus defendere pergit:
Virtutemue ſuis fraudare in praemia donis.
Nam neque mortiferas quisquam minus oderit herbas,
Quod non arbitrio veniunt, ſed ſemine certo:
Gratia nec leuior tribuetur dulcibus eſcis,
Quod natura dedit fruges, non vlla voluntas.
Sic hominum menti tanto ſit gloria maior,
Quod coelo gaudente venit: rurſusque nocentes
Oderimus magis in culpam poenamque creatos.
Nec refert, ſcelus vnde cadat, ſcelus eſſe fatendum.
Hoc quoque fatale eſt, ſic ipſum expendere fatum.

17. *θνητὸν, ὃν.*] *θνητῶν, ὅ.*

23. *πολλοῖς ἤδη.*] *πολλοῖς ἄλλοις ἤδη.*

24. *διὰ ῥαθυμίαν.*] propter ignauiam. Cogita, num potius legendum videatur *δι᾽ ἀῤῥυθμίαν*, propter indecora lineamenta malamque proportionem, aut etiam geſtus et motus corporis indecoros. *ῥυθμὸς, εὔρυθμος, εὐρυθμία, ἄῤῥυθμος, ἀῤῥυθμία.*

25. *συνέπραξαν.*] *συνετάραξαν.*

pen. *συνδιέβαλον αὐτῷ.*] id eſt, *διέβαλον σὺν τῷ ἀτυχήματι.*

1405. 8.

1405. 8. *κατεπάγονθ᾽.*] *κατεπείγονθ᾽*, neceſſaria, vrgentia, hoc eſt, oculi non videndi modo vſum tibi praebent.

9. *γιγνομένης.*] *γιγνωσκομένης τῆς ἀρετῆς.*

18. *τοσαύτας ὑπεναντιώσεις πρὸς ἄλληλα λαβοῦσα ἡ τύχη.*] id eſt, cum vitia virtutibus proxima ſint: vnde fit, vt locus reprehenſioni facillime detur. Hinc ſunt illa Ciceronis in partitionibus, de cauendis iis vitiis, quae virtutem videntur imitari. Nam et prudentiam (inquit) malitia, et temperantiam immunitas in voluptatibus aſpernandis, et magnitudinem animi ſuperbia in animis extollendis, et deſpicientia in contemnendis honoribus, et liberalitatem effuſio, et fortitudinem audacia imitatur, et patientiam duritia immanis, et iuſtitiam acerbitas, et religionem ſuperſtitio, et lenitatem mollitia animi, et verecundiam timiditas, et illam diſputandi prudentiam concertatio captatioque verborum, et hanc oratoriam vim inanis quaedam profluentia loquendi: Studiis autem bonis ſimilia videntur ea, quae ſunt in eodem genere nimia.

22. *ὡς εἴθιστό.*] F. *ὡς εἴθισται φύσιν συνιστᾶσα.*

pen. *τερθρευώμεθα.*] *τερθρεύειν* Heſychius *τηρεῖν, σκοπεῖν, λιπαρεῖν*, cuſtodire, conſiderare, orare. *τερθρεύεσθαι, ἀπατᾶσθαι*, ſeduci. *τερθρείαν καὶ τέρθρευμα, λογομαχίαν, φλημαφίαν, φλυαρίαν, ἀπάτην*, id eſt, controuerſiam verborum, nugas, impoſturam exponit.

1406. 11. *ἐξαμαρτάνει, προήρηται.*] lege in ſecunda perſona *ἐξαμαρτάνεις, προήρησαι.*

17. *οὕτω καλῶς προέστης τῶν τοιούτων.*] Vtrùm *τῶν ὁμιλιῶν, ἢ ἀνθρώπων*; ita tractas eos homines: an ita te geris in iis familiaritatibus? etſi eadem eſt vtrobique ſententia.

22. *ἢ γὰρ χάριν.*] *πρὸς χάριν.*

26. *συμπίπτει.*] *συμπίπτειν.*

1406. pen. τὸ τοῖς ἄλλων τρόποις.] M. τὸ τοῖς τῶν ἄλλων τρόποις: aut fortaſſe, τοῖς τῶν πολλῶν τρόποις.

1407. 3. τῆς δὲ πρὸς αὐτοὺς δυσχερείας.] Eam, quae aduerſus ipſos eſt, difficultatem: τὸ ὑπ᾽ αὐτῶν τῶν ἐντυγχανόντων δυσχεραίνεσθαι, odium eorum, qui te ſalutant, et tuam conſuetudinem expetunt.

7. οὐδὲν ἂν προέλωνται.] οὐδ᾽ ὃν ἂν προέλωνται. Ne eum quidem, quem caeteris praetulerint.

12. ἥκει τούτων, οὐδ᾽.] ἥκει, τούτων οὐδ᾽. comma ponendum poſt ἥκει.

17. θηρωμένης.] θηρωμένων.

22. εὐήθης ἀναμαρτήτως.] εὐήθεια medium eſt vocabulum. alias τῇ πανουργίᾳ opponitur, alias τῇ φρονήσει. hoc loco ſimplicitas intelligitur.

24. οἷος ἄν τις ἐξ ἀρετῆς υἱὸς ἐρῶντι γένοιτο.] Qualis aliquis ex virtute filius amanti naſceretur, vel fieret. Ambiguum eſt, τὸ ἐξ ἀρετῆς, vtrum ad ἐρῶντι, an ad γένοιτο referatur? οἷος ἂν γένοιτο υἱὸς, talis, qualis fieri queat filius, hoc eſt, adoptari, ἐρῶντι ἐξ ἀρετῆς, ab amante propter virtutem. Sicut Pauli Aemilii filium, eum, qui poſtea Scipio Aemilianus, et Scipio minor cognominatus eſt, maioris Africani filius adoptauit. Sic intelligere malo, quam γένοιτο υἱὸς ἐξ ἀρετῆς. Si quis deam VIRTVTEM amaret, non alius ei filius ex ea naſceretur. Eſt enim ποιητικώτερον; etſi demonſtratiuum genus fateor eſſe liberius.

27. ἐχούσας ἐστι.] ἔτι.

1408. 6. τοιαύτην τὴν ἀγωνίαν.] M. ταύτην, vel τὴν τοιαύτην.

Ibid. ὡς καλῶς προείλου.] quam praeclare prae caeteris delegeris. τὸ ἱπποτροφεῖν τῶν εὐδαιμονεστάτων ἔργων εἶναι, id eſt, ſtudium equos alendi beatiſſimorum eſſe munus, in oratione περὶ ζεύγους teſtatur Iſocrates.

1408. 9. δι' ὧν ὀυδέτερον παραλιπεῖν.] Bruciolus δι' ὃ ὀυδέ. Malim ſic: δι' ὃ παραλιπεῖν ἄξιον ὀυδὲ τόν.

12. τοῦτ' ἀποβαίνειν.] M. τούτου δ' ἐπιβαίνειν, hoc certamen aggredi, amplecti.

15. γυμναζομένους ὀυδὲν, πρός.] γυμναζομένους, ὀυδὲν πρός. Comma ponendum ante ὀυδέν.

16. τοὺς τὴν πυγμήν.] lege τοὺς δὲ τήν.

20. ἐξελέγξω.] ἐξελέξω, ab ἐκλέγομαι, non ab ἐξελέγχω.

26. πρὸς γὰρ τοῖς τιθεμένοις.] Praeclara ſententia. Sic etiam philoſophiae ſtudioſi non tam malignas illas mercedes, quae ipſis hoc numerari tempore ſolent, in praemiis numerandas putabunt, quam ipſam et cognitionis ſuauitatem et honeſtatem exercitationis.

1409. 4. πεποίηκεν.] aut deeſt aliquid, aut certe ſubintelligendum, χρῆσθαι ταύτῃ τῇ ἀγωνίᾳ.

8. νομίζω δ' ὀυδὲν εἶναι προύργου.] Lego νομίζων δ'. ſequitur enim ἐψεύσω. cum autem putares.

20. ἑνὸς ἕν.] ἑνὸς δ' ἕν.

21. ταῦτα δηλώσω.] M. πάντας, vel πάντα τἄλλα.

22. Συμμετριώτερον.] M. μετριώτερον, aut συμμετρώτερον. et pro δυνάμει, quod antecedit, fortaſſe rectius συνέσει, aut εὐνοίᾳ, legeretur.

23. ἀφαιρεθέντων.] ſublatis. ἀφεθέντων, dimiſſis, cum Bruciolo legito.

24. τῶν μὲν προορμησάντων, τῶν δ' ὑφηνιοχουμένων.] cum quidem alii prouecti eſſent, alii ſubaurigarent. ὑφηνίοχον, aurigae miniſtrum, ὑφηνιοχεῖν, aurigae fungi officio, vulgata Lexica interpretantur. in ὑφηνιόχῳ praepoſitionem ὑπὸ redundare aſſerit Phauorinus, et Heſychius ὑφηνίοχον exponit ἡνίοχον. ἡνιοχεῖν aurigare eſt, quo verbo Suetonius et Plinius vtuntur. Varro etiam aurigor. ὑφηνιοχεῖσθαι autem vtrum pone ſequi ac regere currum, an contra ferri,

ἐναν-

ἐναντίον φέρεσθαι καὶ ὑφορμᾶν, ſignificet, ſtatuere non poſſum: niſi quod exiſtimo, currule hoc certamen fuiſſe potiſſimum celeritatis equorum, et aurigandi peritiae, non etiam conflictum virorum, vt in noſtris ludis equeſtribus, fieri ſolitum, cum quod Horatius canit:

Sunt, quos curriculo puluerem Olympicum
Collegiſſe iuuat, metaque feruidis
Euitata rotis:

tum quod ex Iſocratis oratione περὶ ζεύγους, vbi ζεύγη γὰρ, inquit, καθῆκε τοσαῦτα μὲν τὸν ἀριθμὸν, ὅσοις οὐδ' αἱ μέγισται τῶν ἄλλων πόλεων ἠγωνίσαντο, τοιαῦτα δὲ τὴν ἀρετὴν, ὥστε καὶ πρῶτος καὶ δεύτερος καὶ τρίτος γενέσθαι, et e Sophocle, vbi nullius conflictus mentio fit, aliter ſtatuere non poſſum. Quod autem ait, φερομένου γὰρ ἐναντίον μέν σοι τοῦ τῶν ἀντιπάλων ἅρματος, id ſic intelligo: τοῦ προορμήσαντος, id eſt, eius, qui anteuertiſſet, equos perterritos, conuerſos, et cum impetu in Epicratis currum eſſe illatos ἐξ ὑποστροφῆς, vt ait Sophocles. ὑφηνιοχουμένων igitur *pone ſequentibus* interpretatus ſum, vt antitheton τῶν προορμησάντων. Sed de re incerta pro ſuo quisque iudicio ſtatuat.

1409. vlt. τὸ σωθῆναι.] periculo non carere eius generis ludos, etiam his temporibus vidimus, et ex fictitio Oreſtis Sophoclei interitu intelligitur in Electra, e qua hos verſus adſcribendos duxi:

Ἔπειτα δ' Αἰνιᾶνος ἀνδρὸς ἄστομοι
Πῶλοι βίᾳ φέρουσιν. ἐκ δ' ὑποστροφῆς
Τελοῦντες ἕκτον ἕβδομόν τ' ἤδη δρόμον
Μέτωπα συμπταίουσι Βαρκαίοις ὄχοις
Κἀντεῦθεν ἄλλος ἄλλον ἐξ ἑνὸς κακοῦ
Ἔθραυε, κἀνέπιπτε, πᾶν δ' ἐπίμπλατο
Ναυαγίων Κρισσαῖον ἱππικῶν πέδον. *id eſt:*

Poſt autem Aenianis viri effrenes
Pulli vi ruunt: eque reuerſione (id eſt, conuerſi)
Abſoluentes ſextum ſeptimumque iam curſum
Frontes illidunt Barcaeis curriculis.
Exinde alius alium ex vno malo
Vulnerabat et delabebatur, omnisque complebatur
Naufragiis Criſſaeus equeſtribus campus.

Vide ibidem totam illam narrationem, e qua hunc locum rectius fortaſſis intelliges.

1410. 3. ὁρῶν αὐτῶν ἐνίους καὶ μηδενὸς δεινοῦ παρόντος ὑπερηγωνιακότας.] τὸ αὐτῶν neque ad ἵππους referri, neque ad ſpectatores, neque ad certatores, commode poteſt, cum nihil praeceſſerit. Quare expungendum cenſeo, et legendum γενικῶς, ὁρῶν ἐνίους: iis intellectis, qui extra periculum erant.

4. οὐχ ὅπως ἐξεπλάγης, ἀλλά.] non modo non perculſus es: adeo non, tantum abeſt, vt etc.

7. τοὺς διευτυχηκότας.] iam ab initio vsque proſpero curſu vſos, quibus nemo ſe contrarium, vt tibi, intulerat.

10. τὰ ναυαγοῦντα.] vocat etiam Sophocles euerſionem curruum ναυάγια.

15. καθέντι.] καθ' ἕν τι tria verba ſunt: in vno quopiam.

18. Ῥαδάμανθυν διὰ σωφροσύνην.] Vide, num potius legendum ſit δικαιοσύνην, ne ſit παρ' ἱστορίαν.

23. τῶν μὴ τὸν τρόπον τοῦτον διακειμένων.] hoc eſt, τῶν μὴ ἐπιθυμούντων τῆς σῆς φιλίας.

26. κυρίου καταστάντος.] Qui potitus eſt vniuerſis, videlicet, temperantia, fortitudine, iuſtitia, pulchritudine.

vlt. δηλοῦσθαι.] ζηλοῦσθαι, fortunatos iudicari.

1411. 2. σαυτὸν προκρίνας.] σαυτοῦ.

5. προσυνέστησε.] προσσυνέστησε.

8. τὰς δὲ τόν.] τῶν.

1411. 11. *καλὸν ποιῆσαι.*] *καλήν.*

Ibid. *εὐδαιμονίσαι.*] *εὐδαιμονῆσαι.* tuam naturam feciſſe formoſam, non vt ſeducerere, ſed vtilem, vt beatus eſſes: pro quo fortaſſis *εὐδοκιμῆσαι* commodius legeretur: vt laudarere.

14. *καθ' ὑπερβολὴν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως.*] *ὥστε τοὺς ἐπαίνους ὑπερβάλλειν τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν.*

16. *ὁρᾷ τοῖς.*] *ὁρατοῖς*, vel *οἷς μὲν ὁρᾷ τις*, adſpectabilibus, his, quae ſub adſpectum oculorum cadunt.

19. *συμβουλεύειν σε.*] malim *σοί.*

21. *καταστήσεις*] malim *καταστήσοις*, vel *καταστήσῃς*, optatiuo, vel ſubiunctiuo.

28. *καὶ γὰρ τοῖς μὲν ἀφανῆ.*] Similis in Iſocratica paraeneſi eſt ſententia: *τοῖς μὲν φαύλοις ἐνδέχεται τὰ τυχόντα πράττειν*, etc.

1412. 4. *ἐπὶ τῶν ἄλλων λόγων ψευσθέντες.*] qui in aliis deliberationibus falluntur.

6. *διαμαρτῶντες.*] *διαμαρτόντες*, qui aberrarunt, id eſt, caruerunt inſtitutione liberali. Poteſt etiam exponi, qui in errorem inducti ſunt, ſicut ſupra v. 4. *ψευσθέντες.*

21. *τὰ παντελῶς ἐπιπολῆς.*] Attice pro *ἐπ' ἐπιπολῆς. ἐπιπόλαια, ἢ ἐπιπολαῖα*, expedita, in extremitate, ſeu ſummitate, quam ſuperficiem vocant, haerentia.

23. *ἀνάλωτον πέφυκε.*] Similem ex Euripide, ni fallor, ſententiolam citat Plutarchus: *πᾶν ζητούμενον ἁλωτὸν, ἐκφεύγει δ' ἀμελούμενον.* Quicquid quaeritur, comprehendi poteſt, ſed quod negligitur, id effugit.

28. *τὴν δ' ἐπισταῦσαν*, etc. *ὅπως διακείσεται βέλτιον.*] *καλῶς διακεῖσθαι τὴν γνώμην* ſatis nota formula. Sic Iſocrates in Euagora: *θαυμάζων δὲ, ὅσοι τῆς μὲν ψυχῆς ἕνεκα τῶν ἄλλων ποιοῦνται τὴν ἐπιμέλειαν,*

λειαν, αὐτῆς δὲ μηδὲν τυγχάνουσι φροντίζοντες, ἔπειτα καὶ περὶ τῶν πραγμάτων τὴν αὐτὴν διάνοιαν εἶχεν. Demirans eos, qui vitae cauſa caeterarum rerum curam ſuſciperent, ipſam vero mentem, a qua vitae totius vniuerſa ratio pendet, omnino negligerent, in rebus deinde adminiſtrandis idem plane ſenſit ac tenuit.

1412. 28. *συνδιατελοῦσαν δὲ τοῖς ἔχουσι.*] Sic Cicero pro Archia: Haec ſtudia adoleſcentiam alunt, ſenectutem oblectant, ſecundas res ornant, aduerſis perfugium et ſolatium praebent, oblectant domi, non impediunt foris, pernoctant nobiſcum, peregrinantur, ruſticantur. Quod Demoſthenes breuiter *τῇ διανοίᾳ* attribuit, id Cicero prolixiore paraphraſi ſtudiis adſcribit. *τοῖς ἔχουσι*, habentibus, id eſt, mente praeditis, hoc eſt, hominibus. Qui enim *διάνοιαν* non habet, bellua, non homo, eſt.

1413. 2. *ἐν τοῖς σπουδαιοτάτοις.*] S. *ἀνθρώποις*: admirationi eſſe inter praeſtantiſſimos viros. ſi ſubintelligas *πράγμασι*, propter res praeſtantiſſimas in admiratione, durius videbitur.

5. *τῆς μὲν γὰρ.*] S. *τύχης.*

6. *τῆς δὲ.*] *τῆς ἐπιμελείας.*

7. *ἐν ἀνδραγαθίᾳ.*] Praepoſitio *ἐν* haud ſcio an redundet. Nam verbum *διαφέρειν* datiuo ſimplici fere ac genitiuo iungitur, vt Iſocrates in Euagora: *τοσοῦτον δὲ καὶ τῷ σώματι τῶν ἄλλων καὶ τῇ ῥώμῃ διήνεγκεν, ὥστε* etc. Ibidem ſine genitiuo: *τυραννικὸς, τῷ πᾶσι τούτοις διαφέρειν.* Interdum praepoſitiones adduntur, vt paulo infra v. 26. *πρὸς τὸ φρονεῖν εὖ παρὰ τὴν ἐπιστήμην διαφέρομεν ἀλλήλων.* Iſocrates in Helenae encomio praepoſitionem *ἐπὶ* addit: *τῶν ἐπ᾽ ἀρετῇ διαφερόντων.* Legendum igitur et hic fortaſſe *ἐπ᾽ ἀνδραγαθίᾳ.* Eſt autem *ἀνδραγαθία* fortitudo militaris, virtus, tropaeum, praeclarum facinus. *ἀνδραγαθεῖν*

γαθεῖν et ἀνδραγαθίζεσθαι, viri ſungi officio, ἀνδρός τι ποιεῖν.

15. τὰς ἐφεστῶτας.] praefectos, praeſides, curatores. hi ſunt ipſi philoſophi.

18. τεταγμένοις.] τεταγμένης.

20. τί ποτ' ἂν βουληθείημεν μὴ ταύτην κατασχεῖν.] cur ea potiri nolimus?

23. τὰ μὲν διδακτὰ τέχνῃ.] Similes fere verſiculos citat Plutarchus:

Τὰ μὲν διδακτὰ μανθάνω, τὰ δ' εὑρετὰ
Ζητῶ, τὰ δ' εὐκτὰ παρὰ θεῶν ᾐτησάμην.
Quae doceri poſſunt, diſco: quae inueniri,
Quaerito: optanda quae ſunt, a diis precor.

1414. 12. οὐδ' ἐπὶ τῶν καιρῶν μελετᾷν.] nec in re praeſenti meditari. Iſocrates in oratione ad Nicoclem praecipit ἐπὶ τῶν καιρῶν θεωρεῖν τοὺς συμβουλεύοντας, id eſt, in ſubitis arduisque negotiis. ſed ibi plura περὶ τῶν καιρῶν annotauimus.

16. τοὺς πολιτικοὺς λόγους.] Sic nominat etiam praecepta gerendae reipublicae, non tantum forenſem et ſenatoriam dictionem. Vide vitam Iſocratis et orationem κατὰ σοφιστῶν.

25. ἀκούσειν.] ἀκούσεις.

vlt. ὑπερηφάνως.] Vnde etiam ſuſpectus fuit affectati regni.

Ibid. τὰ δὲ ταπεινῶς.] Referendum hoc videtur ad familiaritates ſcurrarum et meretricum, et ingenii leuitatem: qui ſe omnium moribus accommodarit, nec tamen libidinibus ſuis modum fecerit. Vnde etiam apud Lacedaemonios ἡ αὐτὴ ἦν γυνή, vt ait Plutarchus.

1415. 1. ὑπερακράτως.] Luxus et libidines Alcibiadis nemo ignorat, qui hiſtoricos attigit.

10. καὶ κύριον αὐτῆς καταστήσαντα.] M. κύριον αὐτῆς καταστάντα, omiſſa coniunctione, et ἀορ. α in β'

in β′ mutato, qui paſſiue vſurpatur: eius imperio potitum, ſumma reipublicae ad eum delata. poſt v. 12. pro διενεγκεῖν lege διελθεῖν. et v. 14 pro ἀποβέβληκε ἀποβέβηκεν, et v. 15. pro πολὺν πολύ.

1415. 17. ἄνευ τέχνης ταύτης τῆς πραγματείας.] absque huius diſciplinae, id eſt, philoſophiae, arte. malim tamen cum Bruciolo καὶ τοιαύτης τῆς πραγματείας legere.

24. ἔτι τούτων.] σέ τι.

26. προῄρημαι τῶν πολλῶν.] M. πολιτικῶν, vt eſt in variis lectionibus annotatum: etſi τῶν καλῶν et τῶν ἄλλων non incommoda eſſet παρωνομασία.

pen. διαιροῦμαι.] Bruciolus annotauit δὴ αἱροῦμαι, ego malim διηγοῦμαι.

1416. 2. πραττείας.] πραγματείας ταύτης, id eſt, ἐκ τοῦ σοφιστεύειν.

6. τὸ πρὸς Μεγαρέας.] Vide Diogenem Laërtium in vita Solonis de ſimulata eius inſania recipiendae gratia Salaminos.

9. οἱ πλεῖστοι ἐπὶ Ἑλλήνων.] οἱ πλεῖστοι τῶν Ἑλλήνων.

11. τῶν ἑπτὰ σοφιστῶν.] Solonem etiam Iſocrates in oratione περὶ ἀντιδόσεως inter ſophiſtas recenſet. Malim tamen hic σοφῶν legere.

15. ὑφ᾽ ὧν οὖν σοί τε παραινῶ.] Lego cum Bruciolo: ἐγὼ μὲν οὖν ἔτ᾽ αὐτὸς ἄλλως γιγνώσκω, σοί τε παραινῶ φιλοσοφεῖν μεμνημένῳ.

17. διήλθομεν.] lego διῆλθον.

19. ἀνακτήσασθαι.] redire tecum in gratiam, quanquam hic καταχρηστικῶς accipi videtur, pro emereri fauorem tuum.

21. ἐὰν μὴ παρὰ μικρὸν ποιήσῃ.] S. τὰς παραινέσεις τὰς ἐμάς: ſi non parui feceris mea monita.

23. μὴ δ᾽ εἰ τῶν ἐντυγχανόντων.] Neque vero, ſi etc. Eſt prohibendi particula τὸ μὴ, non copulatiua.

1416. 26.

1416. 26. *προσέχοντα.*] *προέχοντα.*

1417. 9. *ἑτοίμως ἐν ἀγῶνι.*] bifariam intelligi poteſt, vel, me cupide ſpectaturum, quodnam de te ſpecimen praebeas: vel, ſtatim fore, qui mihi litem moueant, ſi te ſecus geſſeris: et ſic accipiendum probat id, quod ſtatim ſequitur.

11. *τῆς σῆς φιλίας ἀνεπιτίμητον.*] S. *ἕνεκα.* mihi tua amicitia non debet crimini dari, aut eſſe fraudi.

26. *τὸ μὲν ἓν ἐμὸν ἦν ἔργον.*] *ἦν* Bruciolus recte omiſit.

vlt. *ἐπιπολαίους.*] leues, parui momenti, non ſolidas, nec diu duraturas.

1418. 9. *ἕλοιτο, βουλόμενος φίλους.*] poſt *ἕλοιτο* interpungendum, comma ante *φίλους* delendum.

HIERONYMI WOLFII ANNOTATIONES IN DEMOSTHENIS EXORDIA CONCIONVM.

In I.

Initium huius exordii fere conuenit cum exordio primae Philippicae.

1418. 3. *οἱ πλεῖστοι τῶν εἰωθότων.*] Plurimi ſolitorum. Haec ſat commode reddi nequeunt. Nam et eandem breuitatem latinus ſermo reſpuit, et, ſi participio infinitiuum, qui ſubintelligitur, ſubiicias, moleſta eſt repetitio. Sed ego meum tenebo inſtitutum, vt non temere vllum verbum, cuius aliqua modo vis ſit, praetermittam, Lectorem orans, vt aſperitatem dictionis non tam oderit, quam veritatem interpretationis amet.

1418. 8. *κατὰ τȣ́τȣς.*] Secundum hos dicere, id eſt, illis aſſentiri. Legendum *μετὰ τȣ́τȣς*, vt ſit antitheton *τȣ͂ πρῶτος*, primus, poſt hos.

1419. 1. *ὡς ἐκ τοιȣ́των.*] Hoc eſt, *δυσκολίαν ἐχόντων πραγμάτων*: vt talium, hoc eſt, arduarum rerum natura patitur.

4. *ἐπὶ τȣ͂ πολεμεῖν ὄντες.*] Dum in bellando eſſetis. Sic Terentius: Cteſipho totus in amore eſt. *ὁ Κτησιφῶν ὅλος ἐπὶ τȣ͂ ἐρᾷν, ἢ, ἐπὶ τȣ͂ ἔρωτός ἐςι*: vel, *ἐν τῷ ἔρωτι.*

5. *εἰ γὰρ ἐκεῖνα.*] *τὰ ἐπὶ τȣ͂ πολεμεῖν.*

7. *βελτίω.*] Scilicet *τὰ πράγματα.*

8. *προςάττοι τȣ́των, ὀρθῶς.*] Lego *προςάττοι, τȣ͂τον ὀρθῶς λέγειν*, mandet, eum recte dicere.

12. *καὶ ζημιȣ́μενοι, ταῦτα λέγῃ.*] Ante *ταῦτα* comma ponendum. Eſt autem familiare Demoſtheni, relatiua priore, antecedentia poſteriore loco ponere, *ἃ ταῦτα.* Similis fere ſententia eſt in 2. Olynthiaca, et oratione *περὶ τῶν ἐν Χεῤῥονήσῳ.*

16. *ἂν ᾖ μὴ προσήκȣσα, ἔργῳ ζημία γίγνεται.*] Sic diſtinguendus hic locus, vt interpungas ante *ἂν*, et poſt *προσήκȣσα.* Mox v. 19. *ἐθελοντὰς* lege, ab *ἐθελοντής.*

In II.

22. *παρίςαταί μοι.*] Aſſiſtit mihi, id eſt, *δύναμαι*, poſſum, in promtu mihi eſt. vt in Olynth. 3. annotauimus.

Ibid. *τό, τε τῆς πολιτείας ὄνομα ὑμῶν ἀκούσω.*] Ambiguum eſt, *ὑμῶν* vtro referatur, ad *πολιτείας*ne, an ad *ἀκȣ́σω.* malo tamen exponere: audito e vobis reipublicae nomine: quam, audito reipublicae veſtrae nomine. Sequitur enim v. 25. *τὴν πολιτείαν δημοκρατίαν ὀνομάζετε*, rempublicam democratiam nominatis.

27. *ἀκȣ́σαντας.*] Malim *ἀκȣ́οντας.*

1419. 27. ὃ καὶ θαυμάζω τίς ἡ πρόφασις.] Pro δι᾽ ὅ, τίς τούτου. eſt Graeca breuitas et ἔλλειψις: niſi forte legendum ſit οὗ.

pen. πότερον προῖκα.] Vtrum gratuito dicere illa ipſos putatis? perſtringit oratores aduerſae factionis, vt largitionibus corruptos.

1420. 1. καὶ πλείω σιωπῇ.] Plura etiam ſilentio potius darent, id eſt, tacentibus, quam dicentibus. et fortaſſe legendum σιωπῶσι. Hoc non ita intelligo, vt Demoſthenes in Harpali cauſa, Plutarcho autore, viginti talentis tacuit. Sed hoc dici puto, illos oratores non modo eſſe corruptos, ſed etiam ineptos, vt qui illis noceant, quos defenſos velint. Praeſtat autem taceri omnino, quam male agi cauſam.

7. τοῦτο τοίνυν φυλάττεσθε μὴ πάσχειν.] Sine interpunctione legendum, μὴ πάσχειν τοῦτο, ἀντὶ τοῦ μὴ οὕτω διακεῖσθαι τὴν ψυχήν.

10. ἡνίκα οὐδοτιοῦν ὑμῖν πλέον ἔσται.] Quando vobis nihilo plus erit, id eſt, ἡνίκα οὐδὲν ὠφελήσει, cum intellecto errore nihilo vobiſcum agetur melius. D. Baſilius huic formulae datiuum participii addit: ὅταν οὐδὲν ἔσται πλέον ἀνιωμένοις.

In III.

16. τὸ δὲ μηδοτιοῦν μεταλαμβάνειν τὸν δῆμον.] At rei prorſus nullius participem eſſe populum, id eſt, ſublatam eſſe populi autoritatem. Poteſt etiam exponi: Illud autem, quod populus nihil omnino mutat, nullum hiſce malis remedium quaerit, etc. Sic verbo μεταλαμβάνειν vſus eſt Iſocrates in Panathenaico: καὶ μηδεὶς ὑπολάβῃ με ταῦτ᾽ εἰρηκέναι περὶ ταύτης, ἣν ἀναγκασθέντες μετελάβομεν. Nec vero de ea me republica quiſquam dixiſſe haec exiſtimet, quam coacti pro altera ſumus amplexi. Dubitari tamen poteſt, an ibi legendum ſit potius μετεβάλομεν, a μεταβάλλειν,

non

non a *μεταλαμβάνειν*, quod Heſychius *μεταλαγχάνειν καὶ μετέχειν* exponit.

1420. 17. *τοὺς ἀντιπράττοντας περιεῖναι.*] S. *τῷ δήμῳ.* eos, qui populo aduerſantur, ſuperiores eſſe, vel ſuperſtites, non tolli e medio. Nam vtraque eſt verbi *περιεῖναι* ſignificatio.

In IV.

Ad verſ. 21. Hoc eſt primae Olynthiacae exordium, paucis duntaxat verbis mutatis. Lego et hic v. 24. *ἐθελοντὰς*, ὀξυτόνως. pro *αὐτοὺς* v. 25. fortaſſe legendum *ἁπάντων τῶν βουλομένων.*

In V.

1421. 3. *ἔστιν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.*] Aldinus codex habet *ἔστι δὲ, ὦ.* Sic continuaretur cum quarto. Parum autem refert, ſiue nouum hic exordium facias, ſiue cum ſuperiore (quod quidem non inepte fieri poteſt) coniungas. Ego in iis, quae ſeparaui, particulas connectentes, *οὖν*, *δὲ*, et ſimiles, deleui.

5. *ἁπάντων ἀκοῦσαι.*] S. *τῶν βουλομένων συμβουλεύειν.*

Ibid. *καὶ γὰρ πολλάκις συμβαίνοι.*] M. *ἂν συμβαίνοι*, vel *συμβαίνει* per *ει.*

6. *ἕτερον δέ τι.*] S. *ὀρθῶς.*

7. *ἐκ μὲν οὖν τοῦ θορυβεῖν.*] Hoc eſt, *τῷ θορυβεῖν καὶ δυσχεραίνειν.* dum tumultuamini, et faſtiditis ea, quae dicuntur. Nihil opus eſt ſubtiliter diſputare, vtrum *τὸ θορυβεῖν* antecedat, et *τὸ δυσχεραίνειν* ſequatur, an *τὸ δυσχεραίνειν* cauſa ſit *τοῦ θορυβεῖν*, cum vtraque coniungi ſoleant.

10. *παραλήψετε.*] *παραλείψετε* legendum per *ει*, a *παραλείπω*, non per *η*, a *παραλαμβάνω*: quorum verborum tempora, quae *η* et *ει* habent, crebro permutantur.

In VI.

In VI.

1421. 14. ὁρῶν μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.] Videtur hic nouum eſſe exordium. Fel. legit ὁρῶν μὲν γὰρ, vt cum ſuperiori connectatur. Sed haud dubie legendum ὁρῶ. alioqui, cum ſequatur ȣ̓ μὴν ἀλλὰ, v. 17. eſſet ἀνανταπόδοτον.

16. ȣ̔̃ς τε ἂν ἀκȣ́σητε λόγȣς ἡδέως.] Atticum pro ὧν τε λόγων.

17. ἅ τις οἴεται χαριεῖσθαι.] Ea dicere, quibus te gratiam initurum putes.

19. ὑφίςασθαι περὶ ὧν.] περὶ ἐκείνων, ἅ. Suſtinere propter ea, quae prodeſſe putet, ſiue explodi, ſiue quid vobis aliud viſum fuerit.

21. κἂν ἄλλο τι βȣ́λησθ᾽ ὑμεῖς.] F. A ὑπομένειν.

25. χρήσεσθε τȣ́τῳ.] Malim χρῆσθε, vel χρήσησθε, propter particulam ἵνα.

pen. ἀηδὲς ȣ̓δὲν τοιȣ̃τον.] Malim τοσȣ̃τον. particulam ȣ̓δὲν non puto reiiciendam, tametſi ȣ̓δὲ negatio praeceſſit. Sed duriuſcule cohaerent τοσȣ̃τον ἢ εἰ. F. τοσȣ̃τον, etc. ὅσον εἰ.

1422. 3. ἄλλως τε καὶ συνειδότας.] Pro συνειδότων, ἐπειδὴ συνοίδατε, praeſertim cum noueritis.

4. μετεγνωκότας.] Mutaſſe ſententiam.

6. ἀντιλέγειν.] Lege ἄν τι λέγειν, tribus verbis.

In VII.

9. παρὰ πάντων τῶν συμβεβηκότων.] Ab his. M. περὶ, de his, quae acciderunt, vel de euentis. Sed legendum cenſeo συμβεβȣλευκότων.

10. ὄντας ἐγγυτέρω τȣ̃, τί πρακτέον, εὑρῆσθαι.] Eſſe propiores, vt, quid agi debeat, inuentum ſit, id eſt, nihilo propius acceſſiſſe ad inuentionem, vel aeque longe abeſſe ab eius inuentione, quod fieri conueniat, etc.

11. ἀναβῆναι.] Videtur idem eſſe, quod ἄνω βῆναι, adſcendiſſe. Vnde et Κύρȣ καὶ Ἀλεξάνδρȣ ἀνάβασις dicitur a Xenophonte et Arriano de-

no deſcripta expeditio contra Perſas: et Plutarchus in vita Demoſthenis: τῷ δ' ἄνωθεν ἐκ Σέσων καὶ Ἐκβατάνων ἐπιβατὸς χρυσίῳ γεγονώς. Vnde apparet, verbum ἀναβαίνειν de loco editiore proprie intelligi. Et Iſocrates in Panegyrico de Perſis loquens: Τοιγαροῦν, inquit, οἱ καταβαίνοντες αὐτῶν ἐπὶ θάλατταν, οὓς καλοῦσι σατράπας, οὐ καταισχύνουσι τὴν ἐκείνων παίδευσιν.

1422. 14. ἑαυτῶν κατηγοροῦσι.] Id eſt, ἀλλήλων. mutuo accuſant, vel, ſe inuicem.

22. ὅτι δὲ ὑμῖν.] Quia vero vobis non confert, ſcilicet, aures praebere vitilitigatoribus.

25. τῶν αὐτῶν τούτοις οὐδὲν.] nihil eorundem illis faciam, id eſt, eos minime imitabor.

In VIII.

1423. 1. Hoc eſt exordium orationis περὶ συμμοριῶν, verbo vno duntaxat atque altero mutato.

In IX.

22. Hoc eſt exordium orationis ὑπὲρ Μεγαλοπολιτῶν.

1424. 2. τὸ τῇ φωνῇ λέγειν ἀττικιστὶ.] In oratione p. 202. 11. ἀττικῶς.

14. ὑπ' αὐτῶν.] S. τῶν τε τοῖς Λάκωσι καὶ τῶν τοῖς Ἀρκάσι συνειρηκότων. In oratione eſt ὑφ' ἁπάντων, p. 202. 22.

In X.

23. διὰ τοὺς καιροὺς ἐνίων ὑπεναντίων αὐταῖς.] Libet ad huius loci declarationem pauca ex epiſtola Ciceronis ad Lentulum adſcribere: Neque permanendum, inquit, in vna ſententia, conuerſis rebus, ac bonorum voluntatibus immutatis, ſed temporibus aſſentiendum. Nunquam enim praeſtantibus in Republica gubernanda viris laudata eſt in vna ſententia perpetua permanſio. Sed vt in nauigando tempeſtati obſequi artis eſt, etiamſi portum tenere non queas, quum vero id

ro id

ro id poſſis mutata velificatione aſſequi, ſtultum eſt, eum tenere cum periculo curſum, quem coeperis, potius, quam eo commutato, quo velis tandem peruenire: Sic, quum omnibus nobis in adminiſtranda republica propoſitum eſſe debeat (id quod a me ſaepiſſime dictum eſt) cum dignitate otium, non idem ſemper dicere, ſed idem ſemper ſpectare debemus.

In XI.

1425. 10. *ἁμάρτημα τὸ συμβουλεύειν προτιθέναι.*] Erratum fuerit, conuocare ſenatum, proponere deliberationem, dare conſulendi poteſtatem.

13. *ὡς δοκιμάσαι δέον.*] Quaſi probandum ſit.

14. *τοὺς βουλομένους λέγειν.*] Quae ſequuntur, v. 15. ſic legenda ſunt: *παρὰ μὲν γὰρ τῶν ὅλως ἀποστερεῖσθε ἐκ τοῦ τοῦτο ποιεῖν*, etc. et poſtea v. 18. pro *οἷόν τε* lege *οἴονται.*

In XII.

1426. 2. *κατηγορίας προέσθαι.*] Accuſationes abiicere. malim *ὑπερθέσθαι*, differre, in aliud tempus reiicere.

3. *καθ' ὅτου πέπεικεν.*] Contra quem. malim *καθ' ὅ, τι*, prout viſum fuerit.

6. *τοῖς πεπραγμένοις.*] Malim *τῶν τοῖς.*

In XIII.

15. *οὐ τό.*] *οὕτω.*

19. *τοῦ τοσοῦτον.*] *τοῦ* delendum.

26. *προσήκειν.*] *προσήκει.*

1427. 2. *ἀξιόχρεώς ἐστι.*] Sententia eſt, euerſionem legum rem eſſe tantam, vt nullo ſatis magno ſupplicio coërceri poſſit et vindicari, neque, etiamſi mulcta irrogetur delinquenti, propterea quicquam conſultum eſſe reipublicae.

In XIV.

7. *ὅτι μόνον.*] *ὅτι οὐ μόνον* lege.

1427. 8.

1427. 8. ἀλλ᾽ ἐδ᾽ ἐγγὺς εἶναι.] Sed nec prope eſſe recte ſentiendo, id eſt, multum abeſſe, vt recte ſentiant.

15. ὥσπερ ἐκ γένες.] Tanquam e familia vel genere, hoc eſt, haereditariam.

In XV.

17. βελοίμην τοίνυν ἄν.] τοίνυν recte videtur omitti, alioqui hoc erit cum ſuperiore coniungendum.

27. καὶ τὰ τῶν ἄλλων.] S. ἔργα τὰ προσήκοντα τοῖς ἄλλοις. Quid alii praeſtare debeant.

28. ἰδίᾳ.] καὶ ἰδίᾳ.

1428. 1. ἐπιτιμᾶν, εὐλαβεῖσθαι.] Malim ἐπιτιμᾷ, εὐλαβεῖται.

2. καθηκόντων ἅπαντες ἔσεσθε.] Cenſeo legendum καθηκόντων ἅπαντες διαπεπραγμένοι, vel πεποιηκότες ἔσεσθε.

4. ὃς εἴσω τῆς εἰρωνείας.] Quod intra iſtam diſſimulationem veniat, id eſt, interpellet, abiicere cogat.

6. προσάγοντα.] προσάγειν οἱ πολέμιοι dicuntur hoſtes, cum exercitum admouent. Legi etiam queat προσιόντα.

In XVI.

10. περὶ μὲν τῶν παρόντων.] Pleraque ſumta ex oratione περὶ συντάξεως.

15. ἐχ ὡς ἐ συνοισόντων, ὅταν τις λέγῃ.] παρὰ τὸ συμφέρειν. Non quaſi non vtilia dictu futura ſint. Sed malim συνησόντων, παρὰ τὸ συνιέναι. Non quin intellecturi ſitis. Ita enim ſententia poſtulat. Etiam 3. Olynth. tribuit Athenienſibus intelligendi acumen, ſed cum ignauia, hic vero cum peruerſitate coniunctum. Vides, vna litera permutata, οι ἀντὶ τε η, quantum diſcrimen faciat?

22. ἀλλὰ τὲς ὑςάτες.] Belle inter ſe reſpondent, αἰτίες, ὑςάτες, ὁμοιόπτωτα.

In XVII.

1429. 5. ταύτην τε ἀληθῆ.] Similem ſententiam in Panegyrico habet Iſocrates, cui Demoſthenes opportune hic illud peruulgatum adiungit, μισῶ σοφιϛὴν, ὅϛις ȣ̓χ αὑτῷ σοφός.

In XVIII.

13. περαίνειν.] Malo παραινεῖν.

14. τȣ̃τ᾽ ἀφέντας.] Lego: εἰ δὲ μὴ, τότ᾽ ἀφέντα. Sin minus, tum omiſſis.

19. μήπω τȣ́τȣ δεδωκότας πεῖραν.] De quibus id nondum compertum eſt. Sententia eſt, veteres magiſtratus emolumenta, nouitios gloriam habere propoſitam, neutros ſpectare vtilitatem publicam.

20. εὐδοξȣ̃σι.] Lego εὖ δοξȣ̃σι.

25. ἃ παραινῶ.] Quid ſi ἅπερ αἰνῶ, ea, quae probo, legas?

In XIX.

1430. 3. ἂν ὑμεῖς.] Quae ſequuntur, ſic legi et diſtingui velim: βραχύ τί μοι πεισθῆτε πάνυ.

9. τȣ̃ πρὸς.] Malim ἢ τȣ̃. aut certe ſubintelligitur haec particula: non minus, quam eius. Alioqui ſignificaret, non minus, quam is, etc. quod eſt ineptum.

12. ȣ̓ γὰρ αὐτὸς.] Lego ὁ αὐτός. Similis ſententia eſt in exordio Iſocraticae orationis περὶ εἰρήνης.

14. τί πρῶτον δοκεῖ συμφέρειν;] Si legas, καὶ τȣ̃ σκέψασθαί τι, πότερον δ. σ. vertes: et conſiderandi quippiam, vtrum id profuturum eſſe videatur?

In XX.

16. βȣλευόμενος.] M. βȣλευσόμενος. et v. 22. ὑπομείνατε.

In XXI.

1431. 13. ἐφ᾽ ἡσυχίας.] per otium.

15. περιέργȣς.] Superuacanea. παρέργους, praeter rem, aliena ab inſtituto.

1431. 17. ἐὰν ἄρα του.] Pro τινὸς. ſi alicuius rei mentionem fecero.

In XXII.

21. εἰ καὶ τὸν ἄλλον χρόνον, ὦ ἄ. A. μηδενὶ συμπολιτευόμενοι.] Si ſine ſtudiis partium et factionibus curaſſemus rempublicam. συμπολιτεύεσθαι et ἀντιπολιτεύεσθαι contraria ſunt.

26. λόγου τυχεῖν.] Dicendi poteſtas datur.

pen. εἰ μὲν οὖν δεῖ ταῦτα πυνθάνεσθαι.] Corruptum eſſe hunc locum exiſtimo, nec habeo tamen in praeſentia, qui emendem. Diuinandum igitur hic potius, quam interpretandum fuit. Veneta Franciſci Brucioli editio hic tria fere magna folia, et exordia circiter quindecim, non quidem praetermiſit, ſed in alium locum tranſtulit, et cum hoc exordio, eius exordii, cuius initium eſt: Οὔ μοι δοκεῖτε, ὦ ἄ. A. περὶ ἧς οἴεσθε, etc. p. 1448. 10. haec verba ἐκ τῶν παρεληλυθότων χρόνων καθέλκειν τριήρεις, p. 1432. 1. continuauit: et poſtea hoc exordium ſubiecit: Οἶμαι πάντας ἂν ὑμᾶς, ὦ ἄ. A. ὁμολογῆσαι, etc. Quae editio, quia Io. Bernardi Feliciani, viri doctiſſimi, et de Demoſthene praeclare meriti, induſtria, infinitis prope locis longe eſt, quam aut Aldina, aut Heruagiana vetus, emendatior, operae pretium eſſe putaui, in hac poſtrema recognitione a mei exemplaris ordine recedere: ac Brucioli editionem, quam Heruagiana poſterior, a me cum annotatiunculis meis ad Oporinum miſſa, imitata eſt, ſequi. Habet autem hoc exordium lemmata quaedam Philippicarum orationum, in quibus haec corrigenda videntur.

Ibid. καὶ σκοπεῖν.] καὶ μὴ σκοπεῖν.

vlt. καὶ πάσχειν.] F. καὶ φάσκειν. et p. 1432. 16. περιέσται.

1432. 18. κρίνετε δ' ὧν.] κρινεῖτε δ' ὃ ἄν.

19. ἐγὼ δὲ βούλομαι.] M. ἐγὼ δὲ βουλοίμην ἄν.

1432. 24. *μηδ' ἀναλαβεῖν.*] *μηδ' ἀναβάλλειν.*

In XXIII.

1433. 6. *ὅσην ὑπὲρ.*] M. *ὅσηνπερ.*

10. *εἰς οὓς ἂν ἥκωσιν.*] S. *αἱ πράξεις.* ad quos eae venerint. Res enim in eorum poteſtate ſunt, a quibus adminiſtrantur.

19. *παρὰ τὴν αὐτὴν γνώμην.*] Ob eandem ſententiam, id eſt, negant, alios ita eſſe defendendos, vt ipſi, neceſſe ſi ſit, defendi nos velimus. quid vero, ſi legas *καὶ παρὰ τὴν αὐτῶν*, contra ſui animi ſententiam?

In XXIV.

27. *φήσετε.*] Malim *φήσαιτε.*

pen. *τῶν ἐπιτιμώντων.*] Id eſt, *ἢ τοὺς ἐπιτιμῶντας.* Sic Ariſtoteles: *τοῖς εἰδόσιν ἡδίων ἡ διαγωγὴ τῶν ζητούντων*, id eſt, *ἢ τοῖς ζητοῦσι.*

1434. 3. *ὑποληπτέον εἶναι.*] Exiſtimandum eſſe. haec duo verba, vndecunque in contextum orationis irrepſerint, ſuperuacanea eſſe puto.

5. *καὶ μέχρι τοῦ.*] Et quo vſque tandem haec progredientur? *μιμητικῶς* haec accipienda ſunt.

In XXV.

19. *ὡς ἀτύχημα ἂν φαίη.*] Aut *φανείη*, aut *φαίη τις.*

21. *ὑπὲρ αὐτῶν μὴ ἔχειν.*] S. *εἰπεῖν.* At ſua facta non poſſe, vt cuiusque dignitas poſtulat, defendere.

pen. *πλεονεκτοῦσιν εὐηθείας.*] Veſtra bonitate fruuntur. hoc malo, quam *εὐηπίας*, quod Bruciolus habet.

1435. 1. *οἵοις οὐδ' ἔστιν ἂν τῶν ἄλλων.*] Bruciolus *οὐδέ τις ἄν.* Ego malim *οἵοις οὐδέσιν ἂν τῶν ἄλλων*, qualibus aliorum nullis vti queant. ac prope affirmarim, ita eſſe legendum. Nam et facilis lapſus eſt, *οὐδ' ἔστιν* pro *οὐδέσιν* ſcribere, et alioqui conſtructio non quadrat.

4. *τοὺς Ῥοδίων.*] F. *τὸν τῶν Ῥοδίων.*

20. *καταδουλοῦσθαι βουλόμενοι τοὺς αὐτῶν πολίτας, διαβάλλουσιν ἡμᾶς.*] Qui ſuos ciues opprimere

 ſerui-

ſeruitute ſtudeant, calumniari nos. comma non poſt βελόμενοι, ſed ante διαβάλλεσι ponendum. praepoſitionem πρὸς redundare puto. nam verbum διαβάλλειν e ſuperioribus liquet ad Athenienſes pertinere.

In XXVI.

1435. 25. πράξασιν.] Id eſt, εἰ ἂν ἐπράξατε, ſi felix eſſet euentus.

Ibid. λέγειν γὰρ εὐφήμως πάντα δεῖ.] omnia enim placide ſunt dicenda, id eſt, non eſt vtendum verbis aſperioribus, aut vocibus mali ominis. Hac parentheſi rationem reddit, cur dicat potius εὐτυχῶς καὶ καλῶς: quod alterum membrum hac de cauſa praetermiſit.

26. τὰ τῆς αἰτίας.] *Cauſa* hic potius, vt de rebus proſperis, quam *crimen.*

vlt. ἐξαπατᾶν ὑμᾶς αὐτὸς.] Ab eis ſeduci vos.

1436. 3. ὡς ἄνθρωπος (non ἀνθρώποις) καὶ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν.] Vt homo et coram vobis auditoribus.

7. προσυποσχεῖν.] S. λόγον. Fortunam quoque praeſtare. Sic Cicero: Nihil eſt ſapientis praeſtare praeter culpam.

13. ὡς εὔνους.] S. ἐστὶ. ſe eſſe beneuolum, bene velle.

14. εὔχομαι δὲ.] Alii δὴ.

18. ἐσπεδακότας.] ἐσπουδακότος in genitiuo.

In XXVII.

20. εἴη εἶναι.] Id eſt, δύναιντο εἶναι. Fieri queat, vt eadem et probentur nobis, et vtiliſſima ſint.

22. καὶ ὄντων ἀληθῶς.] ὄντων pro imperatiuo accipio, ὑποθετικῶς. Eſto ſane, reuera ita ſit. Quid vero, ſi pro καὶ ὄντων legas κρινόντων, ſcilicet ὑμῶν, ſi vere iudicetis? Aut, ταῦτα, καὶ δοκεῖν τὰ βέλτισθ' ὑμῖν, καὶ εἶναι ἀληθῶς.

1436. 23.

1436. 23. δεῖ μέντοι.] Iam conceſſioni correctionem ſubiicit.

24. βȣλομένȣς καὶ κοινῶς.] βȣλευομένȣς καὶ κοινῶν, ſcilicet πραγμάτων. Sin κοινῶς ad verbum ἀκȣ́ειν referes, particulam καὶ omiſſam velim. Mox v. pen. τῶν αὐτῶν τȣ́των τῶν πεπραγμένων, addito articulo.

vlt. νομίζω δὲ καὶ ὑμᾶς.] S. εἰδέναι.

1437. 5. ἐςι δὲ τοῖς μάλιςα πεπεικόσιν ὑμᾶς ταῦτα, ἐφ᾽ ὧν νῦν ἐςε, τȣ́τοις καὶ μάλιςα συμφέρον, τὸ λόγȣ τυχεῖν τȣ̀ς ἀντιλέγοντας.] Eſt autem, qui iſta, in quibus nunc eſtis, maxime perſuaſerunt, his vel maxime vtile, vt, qui contrarium ſentiunt, audiantur. τȣ́τοις pleonaſmus elegans. καὶ μάλιςα, vel maxime, ȣ̓χ ἥκιςα. Similis ſententia eſt in fine orationis περὶ συμμοριῶν, p. 189. 27. κἂν ταῦτα ποιῆτε, καὶ ὑμῖν αὐτοῖς καὶ τοῖς τἀναντία πείθȣσι τὰ συμφέροντα πράξετε· ȣ̓ γὰρ ὀργισθήσεσθε αὐτοῖς ὕςερον, νῦν ἁμαρτόντες.

9. τȣ̃το πράξαντες.] Id eſt, ἀντιλέξαντες.

Ibid. ἀθώȣς τȣ̀ς κινδύνȣς.] Innoxia pericula, id eſt, vel non accuſabuntur, vel abſoluentur ſententiis iudicum.

10. ποιήσȣσιν αὐτοῖς.] τοῖς ὑμᾶς πείθȣσι.

11. ȣ̓κȣ̃ν γε ἕξȣσιν.] Saltem non poterunt.

12. ἦν ἔργων.] ἔργον. Audire, quaecunque hominis officium fuerit: fortaſſis ἠκȣ̃σθαι, vt auditi ſunt. Nam audire licuit omnibus, perorare non item.

In XXVIII.

16. οἶμαι δεῖν ὑμᾶς.] Eſt exordium orationis de libertate Rhodiis reſtituenda.

In XXIX.

1438. 5. ἄνευ λογισμοῦ τι πεπονθέναι.] Quibus ſine ratione vulgus nonnihil eſſe affectum, vel motum, ἐν πάθει γεγονέναι.

7. μοὶ καὶ μετὰ.] Lege μὴ.

1438. 11. *τῶν ἐπιθυμιῶν κρείττω.*] Affectus rationi obedientes praebendi. et Cato:

Pauca voluptati debentur, plura ſaluti.

13. *ἐν ἡδονῇ πράττειν ὄνθ'.*] *ἡδέα εἶναι*, eſſe voluptati.

18. *δοκιμάζοντες.*] *τῷ δοκιμάζειν*, non inopia iudicii, ſed prauitate ingenii. Mox v. 21. lege *καὶ μεταπεισθείητε.*

22. *ὁ μὲν ἀγνοεῖν ὑμᾶς τὸ συμφέρον, ὁ δ'.*] Sic legendum puto, pro *οἱ μὲν, οἱ δὲ.* Sin minus, alius vos dicet in ignoratione verſari, alius, quod aliquis voluerit, id dicet: id eſt: Erunt, qui vos reprehendant, erunt etiam, qui vobis blandiantur et aſſententur.

In XXX.

26. *εἴ τινες.*] *οἵτινες* lege.

1439. 7. *ἀκέσετε.*] Lego *ἀκέσαιτε.*

11. *πάσχοντες.*] Lego *παρασχόντες.*

In XXXI.

14. *ἐγὼ μὲν δή.*] Videtur cum ſuperiore poſſe coniungi, ſed parum refert.

15. *αὐτοῖς εἰπεῖν.*] Aut his, qui a me diſſentiunt, aut pro *ὑμῖν* poſitum, aut (quod maxime probo) aliunde irrepſit particula *αὐτοῖς.* niſi forte placeat *αὐτὸς εἰπεῖν*, vt ipſe dicam.

In XXXII.

21. *εἰ δ' ἄρα μὴ πρόδηλος ἦν.*] Scilicet *ὁ πόλεμος.*

22. *ἐβουλεύεσθε· ὑπὲρ αὐτοῦ.*] Ante *ὑπὲρ* colon ponendum. *τότε* per pleonaſmum quendam emphaticum accedit, vt ſupra de pronomine *οὗτος* admonui.

24. *ἃς λελυμάνθαι.*] Quas perdidiſſe, quaſi eſſet *ταύτας δέ.* pro *λελυμασμένοι ὦσι*, perdiderint.

25. *τοῦθ' ὑμῶν.*] Veſtram iſtam excuſationem accipiet nemo. Vel, iſtud a vobis accipiet nemo. *ὑμῶν* non

non iungendum eſt nomini *ὐδεὶς*, ſed vel pronomini *τὔτο*, vel verbo *ἀποδέξεται*.

1440. 5. *ὅσηνπερ ἐκ τῶν ἄνωθεν χρόνων ἀμελείας.*] Aut *ἀμέλειαν*, aut *ὅσονπερ ἀμελείας*.

6. *ἐκ πολλῦ.*] S. *χρόνυ*, hoc eſt, *μετὰ πολὺν χρόνον*, longo poſt tempore.

7. *ἑλεῖν.*] Verbum *δυνηθῆναι* addit Bruciolus. quod ſine et ſententiae et conſtructionis incommodo vel adeſſe vel abeſſe poteſt: niſi quod id abeſſe magis Demoſthenicum videtur.

In XXXIII.

21. *ἂν εἶναι βελτίυς.*] Pro *ἔσεσθαι*.

23. *μὴ στασιάζειν.*] M. *μὴ συστασιάζειν*.

24. *ἃ ἕτεροι.*] Lego *οἱ ἕτεροι*, vel *ἅτεροι*, alterutri.

vlt. *τὸ γὰρ καταρᾶσασθαι συμβυλεύοντι.*] Id eſt, *ὅπως ὁ συμβυλεύων καταράσηται*. Non decuerit conſiliarium deuouere quenquam, vel, diris perſequi. Magna fuit religio veterum, ne qua vel in auſpicandis nouis rebus ominoſa, vel alioqui propoſitae rei minus congrua vox audiretur. Vnde in epitaphio noſter autor Bacchum nominare, nuptiarum item prolixius meminiſſe, nefas ducit.

In XXXIV.

1441. 1. *αἰτιασαίμην μὲν ὖν.*] Lego pro *ὖν*, *οὐδένα*. Sequitur enim v. 2. *ἀλλ᾽ ἢ*, nec aliter ſententia conſtabit.

In XXXV.

8. *εὐδοξῦσι.*] Et hic *εὖ δόξυσιν*. *εὐδοξεῖν* (ſed *εὐδοκιμεῖν* vſitatius) eſt florere gloria, cuius contrarium *ἀδοξεῖν*, vel in obſcuro eſſe, vel etiam, male audire.

20. *ὐδ᾽ ἐπὶ τῷ.*] Neque hoſtium infirmitate fretos eſſe, ſed, etiamſi potentes illi ſint, tamen ſperari victoriam debere: *ἐπὶ τῷ κρατῆσαι*, v. 21. coniunge. et poſtea, ibid. *κἂν δύνωνται*, S. *οἱ ἐχθροί*.

1441. pen. *καίπερ ὁρῶν ἡγȣμένȣς ὑμᾶς.*] tametſi vos duci video. *ἡγȣ̃μαι* nunquam paſſiua ſignificatione legi. quare *κηλȣμένȣς* legendum cenſeo, id eſt, demulceri: vel *πειθομένȣς*, perſuaderi, vel potius (quod eſt et ſcripturae et pronunciationi propius) *ἡδομένȣς τȣ́τοις*, (S. *τοῖς ἐξαπατῶσι τῶν ῥητόρων*, vel *τούτοις τοῖς λόγοις*: quod perinde eſt) delectari. Inter enim dictandum librarius facile *ἡγȣ* pro *ἡδο* accipere potuit. et ex ea re, cum vel anagnoſtes obſcurius locutus eſt, vel librarius ſurdaſter fuit, conſentaneum eſt, multos bonos autores male eſſe deprauatos.

1442. 1. *λόγον καταδεῖσαι.*] pertimeſcere orationem, id eſt, diffidere orationi, ſi ſis meliora dicturus. Obſerua et hoc, *λόγον τὸν μέλλοντα λέγειν*, orationem dicturam: etſi fortaſſe verba ſic ordinanda ſunt: *εὔηθες, τὸν μέλλοντα λέγειν λόγον βελτίω*, etc. *καταδεῖσαι*: vt is ſibi metuat, qui meliorem et vtiliorem habiturus eſt orationem.

In XXXVI.

14. *εἰ δ᾽ ἄρα.*] Quod ſi alibi vſpiam, vel alia quapiam ratione eueniret. Satis obſcurum eſt, quid ſibi velit. Sententiam eſſe puto: ſi id minus perſuaderi vobis poſſet, ego tamen rectum conſilium nihilo minus mihi laudi ducerem.

15. *ἄλλῃ πῃ.*] Quod ſi alio quopiam modo, hoc eſt, ſi ſecus eueniret, ſi malus euentus eſſet conſilii. *ἐμαυτῷ γ᾽ ἂν εἰρῆσθαι*, pro *ὑπ᾽ ἐμαυτȣ̃ εἰρῆσθαι*, a me eſſe dictum: ſententia erit abſurda. Quis enim autor infelicis eſſe conſilii velit? coactius etiam illud eſt, ſi *ἐμαυτῷ γ᾽ ἂν εἰρῆσθαι*, cum mea pernicie eſſe dictum, mihi id nocere potius, quam reipublicae. Puto igitur, addendam eſſe negationem *ἐμαυτῷ γ᾽ ἂν ȣ̓κ εἰρῆσθαι*, a me certe non eſſe dictum illud, rebus omnibus anteferrem. *ἄλλῃ πῃ* pro *ἄλλον τινὰ τρόπον* accipio, tametſi et localiter ſignificet.

1442. 20.

1442. 20. ἐφ' ὧν ἐςι.] lego ἐφ' ὧν ἐςε, in quibus eſtis, quae tractatis.

21. ἐπιεικὴς.] Vir bonus, quam clarus orator, habere malit.

22. ὅτω τί μοι ἀγαθὸν γένοιτο.] Sic aliquid mihi bonum fiat, ita me Dii bene ament, ſic mihi feliciter eueniat.

23. ἐπειδὴ ἐπείη μοι.] Cum in animum induxiſſem. ab ἔπειμι, id eſt, ἐπέρχομαι, vnde ἐπελθεῖν, in exordio τῆ α΄ Ὀλυνθ. p. 9. γ.

26. πολλὰ εἰπεῖν καὶ ἑώρων.] multa poſſe dici et videbam et video. Verbum εἰπεῖν accipio pro οἷόν τε εἶναι εἰπεῖν, vt ſi latine dicas, dicenda videbam.

vlt. ποιήσαντα.] aut ποιήσαντ' ἄν, aut ποιήσοντα.

Ibid. δεῖ δὲ.] Cum, vt orator alicuius ſuaſor negotii ſit, requiratur. Vide, ne te ordo verborum turbet.

1443. 5. τὲς συναιρεμένες.] vos, qui adiuuetis, pro τῆ συναίρεσθαι, vt adiuuetis. niſi forte τὲς συνερεμένες per ε eſt legendum, pro οἷς ἂν συνεροῖ τις, eis, quorum cauſam agas.

In XXXVII.

9. ἐκ ἄδηλον ἦν.] Videtur nouum exordium.

12. ἔροιεν.] F. ἐροῖεν, ab ἐρέω.

14. τοῖς τότε δόξασιν συνειπεῖν.] M. ἀντειπεῖν. Nam ſi eadem probarunt, cur contradicant poſtea?

15. πάλιν ταῦτα.] S. quae nunc audire detrectatis.

In XXXVIII.

19. εἰ μήτε.] Sententia eſt: ſi neque decreta veſtra irrita videbuntur, neque vos ea, quae profutura ſint, ſic egeritis, vt vtilia omittatis, neque certis quibusdam oratoribus, tanquam hiſtrionibus in ſcena regnantibus, addicti fueritis, et res veſtrae meliore in loco futurae ſunt, et vos habebimini prudentiores. Mul-

titudo negationum perturbat minus attentos, quae ſi in affirmationes conuertantur, omnia erunt planiora, ad hunc modum: ὀυδαμῶς χείρω, id eſt, πολλῷ βελτίω, ὀυκ ἀτοπώτεροι, id eſt, φρονιμώτεροι, μὴ μηδὲν πέρας ἔχειν, id eſt, πέρας τι ἔχειν, μηδ᾽ ἀφέντες, id eſt, καὶ φυλάξαντες, εἴητε δὲ, id eſt, καὶ μὴ εἴητε. hic enim negatio repetenda eſt e ſuperiore membro μηδ᾽ ἀφέντες. Sic nullus, opinor, ſcrupulus reſtabit. Nam in ſequenti exordio ἀλυσιτελέστατον eſſe dicit τὸ πέρας μηδὲν ἔχειν τῶν τοῖς Ἀθηναίοις δοξάντων, p. 1444. 14. et in fine huius ipſius exordii monet Athenienſes, ne rectam ſibi extorqueri ſinant, et oratorum improbitatem accuſat.

1443. 20. μηδ᾽ ἀφέντες, ἃ συμφέρει, τῶν πρὸ ὁδοῦ τι περαίνοιτε.] τὰ πρὸ ὁδοῦ ſunt τὰ λυσιτελοῦντα, ea, quae adiuuant et expediunt rem. Videtur ſignificare, alias vtilitates ſic amplectendas, vt aliae non negligantur. Sed argutior eſſet ſententia, ſi τῶν πρὸ ὁδοῦ τι ἀντὶ τοῦ τῶν τυχόντων τι liceret interpretari.

21. εἴητε δ᾽ ὥσπερ.] repetenda eſt, vt dixi, negatio μὴ, niſi forte legendum εἴητε δ᾽ οὐχ ὥσπερ. οἱ τὰ θέατρα καταλαμβάνοντες videntur eſſe comoedi et tragoedi. Qui, quamuis explodi nonnunquam ſolent, tamen illis ſolis vacant et oculi et aures auditorum, praeſertim, cum praeclare ſe gerunt, et nunc riſum, nunc fletum, nunc indignationem, nunc miſericordiam mouent, denique ſpectatores, tanquam tyranni, in quemuis affectum traducunt. Sic intelligere malo, quam τὸ κατέχειν τὸ θέατρον pro θέαν καταλαμβάνειν. Quod ſi cui placeat, ſententia fuerit: in theatro, quem quisque locum occupat, eum tenet: ſed apud vos ita fieri non debet, vt primo cuique ſententiam dicenti pareatis, excluſis poſterioribus. et quidem videntur verba quaedam deeſſe, vt εἴητε δ᾽ ἐνίων τῶν λεγόντων, ὥσπερ: vel εἴητε δὲ τῶν πρώτων εἰπόντων, ὥσπερ.

ὥσπερ. Locus mendo vacare non videtur: ſequatur quisque, quod videbitur.

1443. 23. ποιήσαντες τὸν πόνον.] F. πονήσαντες, quod magis atticum videtur. et v. pen. βέλτιόν τι τῶν.

1444. 8. συμφέροντας.] συμφέροντα.

9. τυγχάνετε.] τυγχάνητε malim.

In XXXIX.

15. ἔχειν κατεγινώσκετε.] Durior conſtructio, praecedente infinitiuo, ſubiungi per coniunctionem indicatiuum. Quare niſi autores interdum et hoc et alia indulgere ſibi ſcirem, legere malim: παρανοίας θ' ὑμᾶς καταγινώσκειν ὑμῶν αὐτῶν μεταβελευόμενοι: vel, ὅτι μήτε πέρας μηδὲν ἔχει, etc. ſed ſententia plana eſt.

20. ἐξ ὧν παραινεῖν.] Legendum haud dubie ἐξὸν παραινεῖν, cum liceret monere. eadem ſententia grauiter vrgetur in oratione περὶ ςεφάνε actorum Demoſthenis et conſiliorum calumniator Aeſchines.

23. καὶ μηδεμιᾶς.] (Neque vero velim, id, quod dicam, exſiſtere iurgii principium.)

25. ἐπαινῦντας.] ἐπαινῦντες. et v. 26. ἄγασθαι.

pen. μέχρι μὲν τῦ δόξαι.] eo vsque, dum ſtatuatur, id eſt, antequam vel tantiſper, dum decreta fiant.

vlt. ἐπειδὰν δ' ἐπικυρωθῇ.] S. ἡ γνώμη. cum aliqua ſententia comprobata et decreta fuerit.

1445. 1. ταῦτα ἅπαντας.] malim ταὐτὰ, eadem.

Ibid. ἐπαινεῖν, καὶ.] eadem laudare omnes, rerumque gerendarum eſſe adiutores illos etiam, qui aduerſati fuerant.

2. πολλοὶ μὲν ὄντες, ὀ πολλοὶ περιγίνονται.] Suſpecta mihi lectio eſt, nec tamen venit in mentem certius aliquid. Interim ſic expono: quamuis multi ſint, non multi tamen vincunt: id eſt, Maior pars non vincit meliorem, vt Liuius loquitur. Quod ſi transpoſita negatione legas: τοιγάρτοι ὀ πολλοὶ μὲν ὄν-

τες,

τες, πολλῶν περιγίγνονται, id eſt, cum multi non ſint, multos vincunt: ſententia erit, eos prudentia et concordia potius, quam numero, caeteris eſſe Graecis ſuperiores. Praeclarum ſane inſtitutum Laconum: SENTENTIAS DICERE LIBERAS; CONCILII LIBERI DECRETA CONCORDITER TVERI.

1445. 6. *παραινεῖν.*] legendum *περαίνειν.*

In XL.

20. *εὔξεσθε.*] legendum *εὔξαισθε*, in optatiuo, per *αι*.

25. *εἰ μὴ φιλαπεχθήμων εἶ.*] lego *φιλαπέχθημον ᾖ*, niſi eſſet odioſum.

26. *τοῦ φενακίζεσθαι.*] non poteſt paſſiue ſat exprimi commode: decipiendi veſtri tempus, id eſt, vt vos decipiamini: ſi quam minimum illis ſpatium decipiendi vos dederitis.

In XLI.

1446. 2. *οἴομαι λόγον ἔχειν.*] Fortaſſe *λέγειν ἔχειν, τουτέστιν, εἰπεῖν δύνασθαι*; ſed et *λόγον* nihil habet incommodi.

Ibid. *βραχὺς δ᾽ ὁ χρόνος.*] S. *τοῦ ἀκούειν.* Quid ſi *ὁ λόγος.*

In XLII.

4. *καὶ βραχεῖαν.*] Nouum exordium.

5. *καὶ οὐδὲ τὰ πάντα ἐρῶ.*] Neque omnia dicam. Suſpecta mihi lectio eſt, ſed nihil habeo melius.

7. *ὑμεῖς τρόπον τοὺς ἀκούοντας καὶ.*] Lego *ὑμᾶς τρόπον τοὺς ἀκούοντας προσάγηται καὶ.* Omnino enim tale aliquod verbum deeſt.

8. *συγκρύψητε.*] Lego *συγκρύψηται.*

In XLIII.

20. *πρῶτον μὲν.*] Nouum exordium.

pen. *πρὸς τὸν.*] *τό.*

vlt. *χαλεπωτέρους.*] *χαλεπωτέρως*, difficilius.

In XLIV.

In XLIV.

1447. 2. τὸ μὲν οὖν ὀργίλως ὑμᾶς.] Particula οὖν ablata, ſtatuo hic nouum exordium.

6. τῶν αἴτιοι τῶν.] Prius τῶν delendum.

In XLV.

20. τὸ δὲ ταῦτ' ἐπανορθοῦν αὐτοὺς, ἡγεῖσθαι προσῆκον. τῆς.] αὐτοὺς ἐπανορθοῦν, id eſt, ἵν' αὐτοὶ ἐπανορθῶτε. vel, τὸ δὲ ἐπανορθοῦν, αὐτοῖς ἡγεῖσθαι προσῆκον· τῆς etc. deleto v. 22. καὶ, ante τῆς ὑμ. et ibid. χρὴ δὲ τοὺς ὄντας, οἷοι φήσαιτ' ἄν.

26. καίτοι δαιμόνιον τοῦτ' ἀπέκειτο ὥσπερ πέπρακται.] Sic lege et diſtingue: καίτοι δαιμόνιον τοῦτ' ἀπέκειτο· ὥσπερ etc. et hoc fato quodam inſtiterat. quanquam pro ἀπέκειτο etiam ἐπέκειτο, vrgebat, legi poteſt.

1448. 7. ἐὰν τοῦτο πρὸς.] κἂν τοῦτο legendum: etiam hoc a vobis fuerit, id eſt, profuerit vobis.

In XLVI.

14. καὶ τοὺς τῶν αὐτῶν.] καὶ ἑαυτοὺς τῶν αὐτῶν lege.

17. ἐβουλευόμενοι.] βουλευόμενοι, aut certe βεβουλευμένοι.

18. πραγμάτων, ἁπάντων.] Lego πραγμάτων ἁπάντων, ἐστί. Atque harum rerum omnium caput ſunt duces, quorum plerique ex his, qui claſſe hinc ſoluunt.

20. τοὺς ὑμετέρους φίλους, οὓς etc. τούτους οἴονται.] τούτους per pleonaſmum accedit.

24. τοὺς αὐτῶν.] malim αὐτοῦ, quanquam propter nomen ἕκαστος etiam αὐτῶν legi poteſt.

26. ἐχθροτέρους.] ſequitur v. eod. μᾶλλον ἐχθρούς. tolerari poteſt haec lectio: Neque enim inimiciores, neque

neque quos vobis magis inimicos eſſe neceſſe ſit, inuenietis. Vt haec ſit ſententia: et inimici ſunt vobis, et neceſſario ſunt inimici, S. οἱ ϛρατηγοί. Sic et Philippum neceſſario Athenienſibus inimicum eſſe, alibi dicit. Si igitur ipſi duces inimici ſunt, eorum aſſentatores amici qui ſunt habendi? Sed pro ἐχθροτέρους fieri poteſt, vt aliud nomen ſcriptum a Demoſthene fuerit.

In XLVII.

Cuius initium eſt: οὐδένα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.

1449. 10. ὅπως μὴ ταῦτα.] Lego ταὐτά.

Ibid. πείσησθε.] hic finitur periodi πρότασις.

11. νῦν γεγενημένων.] Lego ὑπὲρ τῶν νῦν, vel, νῦν ὑπὲρ τῶν.

17. τοῦ ταῦθ' οὕτως ἔχειν.] τοῦ λυπεῖσθαι ἡμᾶς τοῖς γεγενημένοις. quaedam huc translata ſunt e prima Olynthiaca, et oratione Cherſoneſitana.

vlt. τοὺς ἐχθροὺς ἀνέχει.] nobis deſertis inimicos euehit.

1450. 3. ἄνευ μεγάλου τινὸς ϛήσεται.] S. κακοῦ. Fieri nequit, vt haec ſine magno malo conſiſtant, id eſt, profecto in magnum aliquod malum erumpent. Sententia eadem exſtat 4. Philipp.

In XLVIII.

5. οὐδὲν ἐϛιν, ὦ ἄνδρες.] Videtur nouum exordium. aut certe legendum οὐδὲν δ' ἐϛίν.

21. ἀναμένειν παθόντες αἰσθέσθαι.] Exſpectare, dum veſtropte malo ſentiatis.

In XLIX.

23. ἐξήτησεν.] παρὰ τὸ ἐξαιτέω. legendum ἐζήτησεν.

1450. 26.

1450. 26. ἀλλ' ὅτι.] Fortaſſis ἢ ὅτι.

pen. τοὺς δὲ πλησίον.] Eos vero, qui prope peccata ſunt, id eſt, qui animaduertunt errata ſua. ſic intelligere malo, quam, qui nuper deliquerunt. aut forte ἀτυχημάτων pro ἁμαρτημάτων legendum: qui non ita pridem cladem acceperunt.

1451. 1. σώφρονας παρέχει.] S. τὸ κακῶς πράττειν. Ille ipſe malorum ſenſus ſobrios et moderatos eos facit. Simile eſt exordium Areopagitici Iſocratis.

In L.

18. ταῦτα, οὔτ' ἂν ἐμοὶ τὰ δέοντα ἐδοκεῖτε.] Lego ταὐτά. Si in eadem ſententia eſſetis omnes. Sed τὸ ὅταν ᾖ τοὐναντίον, cum contrarium fuerit, vel, ſi contra res ſeſe haberet, quo referendum ſit, quidue ſibi velit, neſcio. Totus hic locus confuſione interpunctionum obſcuratus, ſic diſtinguendus videtur: εἰ μὲν οὖν ἅπαντες ἐγινώσκετε ταὐτά. οὔτ' ἂν (pro ἐὰν) ἐμοὶ τὰ δέοντα ἐδοκεῖτε προαιρεῖσθαι, οὐκ (pro οὔτ') ἂν παρῆλθον. περίεργον ἡγούμενος, τοῖς ἀφ' αὑτῶν, ἃ χρὴ, ποιοῦσι, λέγειν. οὔθ' ὅταν ἦν τοὐναντίον, id eſt, κἂν μὴ τὰ δέοντα ἐδοκεῖτέ μοι προαιρεῖσθαι, vel addenda negatio, οὔτ' ὅταν μὴ, S. τὰ δέοντα προαιρεῖσθαι. Hanc lectionem retinebo tantiſper, dum melior offeretur. Nec etiam ita ſum (cognita praeſertim librariorum incuria et imperitia, ſaepe etiam temeritate ac petulantia) religioſus, (quanquam licentiam interpretum minime probo) quin audendum potius aliquid exiſtimem, (admonito lectore tamen inprimis) quam ea vertere, quae peruerſa eſſe omnibus appareat, quaeque a nemine intelligi poſſint.

24. μετὰ τούτων.] S. τῶν ταὐτά ἐμοι γιγνωσκόντων, cum his, qui mecum faciunt.

1451. 25.

1451. 25. *τȣ̀ς ἑτέρȣς.*] diuerſum ſentientes.

vlt. *δοκῶ μὲν.*] Legendum vno verbo *δοκῶμεν*, Scil. *ἐγώ τε καὶ οἱ ἐμοὶ σύμψηφοι.* Poſtea poſt 1452. 1. *ἔσεσθε πεπεισμένοι* colon ponendum, et, *ἂν ἐφ᾽ οἷς τι.* Niſi malis, *ἂν γὰρ ἐφ᾽ οἷς*, nouam ordiri periodum. Alioqui legendum. v. 3. *φανῇ· καὶ μετ᾽ ἐλέγχȣ.* Eſt autem *μετ᾽ ἐλέγχȣ δεδογμένον*, conſilium non fortuitum ac temerarium, ſed nixum ſuis rationibus, et munitum. Sic apud Iſocratem in Panathenaico: *τὰ μὴ μετ᾽ ἐλέγχȣ εἰρημένα* ſunt verba temere fuſa, nullis fulta probationibus.

In LI.

1452. 8. *ὑμῖν τε ἀγαθὸν βȣ́λομαι ἂν γενέσθαι.*] M. *ὑμῖν τε ἀγαθὰ βȣλοίμην ἂν γενέσθαι.*

10. *μὴ κεχωρισμένον ᾖ.*] ne ſeparatum ſit: id eſt, ne non ſimul et ſalutaria dici, et iucunda poſſint. *λόγον εἰπεῖν εὖ* eſt diſerta oratio, quae vulgo tum maxime probatur, cum aſſentatur. Separat igitur hic Demoſthenes eloquentiam a ſapientia, et quidem, ſi vera fateri volumus, nihil prohibet, quo minus etiam falſa et pernicioſa ita fucentur, vt hominibus inertibus et imperitis, non audientibus modo, ſed ipſis etiam dicentibus, ſane quam egregia videantur. Stultis enim et improbis non minus ſuppetunt ſuae rationes commentitiae atque falſae, quam ſapientibus et bonis viris verae atque firmae. Nam et Cicerone autore 2. de diuinatione, Paucis eſt bona ratio, mala plurimis.

15. *τῶν γὰρ εἰθισμένων.*] S. *λέγειν.* Eorum id munus eſt, qui vſu dicendi exercitati ſunt.

18. *τȣ̃τ᾽ ἐμποιȣ̃σι.*] S. *τὸ νȣ̃ν ἔχειν.* Prudentiam parit experientia et multa vidiſſe. pro quo ego poſui, multarumque rerum vſus, quod ſententiae per hanc libertatem nihil decedat, et oratio ſit latinior.

1452. 19.

1452. 19. *ἐν τῷ παρόντι νῦν.*] Videtur pleonaſmus.

26. *τȣ̃ ῥήματος τȣ́τȣ.*] S. *τȣ̃ μὴ ἐπιτρέπειν τοῖς ἀδικȣ̃σι.*

vlt. *πρό τε τȣ̃ λέγειν.*] ante orationem et ante rerum adminiſtrationem, id eſt, orationes et res ipſae non pari labore conſtant.

1453. 4. *ἐπειδὴ τέως ἠμελεῖτε τȣ̃ διαγωνίζεσθαι.*] quoniam cum id factum oportuit, proelium committere neglexiſtis. *τέως* exponit Heſychius *ἕως*, donec, *μέχρι*, vsque, *πρὸς τὸ παρὸν*, in praeſentia, vel hactenus, *ὅμως*, tamen, *τότε καὶ τηνικαῦτα*, tunc, *ἐν τοιȣ́τῳ*, tali ſtatu rerum, vel tali tempore, interea, *πρότερον*, prius.

In LII.

7. *ὅσην μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.*] Nouum hoc exordium eſt.

9. *πλὴν γὰρ ȣ̓κ ἔχω τίνος εἴπω, τἄλλα πάντα.*] Excepto enim vno neſcio quo, caetera vobis omnia accepta referre ſtuduerunt. Praeter enim (ſcilicet, vnum quiddam) non habeo, quod dicam (id eſt, neſcio quid) caetera, etc. eſt graeca breuitas.

11. *ἔχετε εἰκότως.*] *εἴχετε* legendum.

14. *παραβαίνοντες.*] malim *ὑπερβαίνοντες*, praetereuntes. nam illud de violatione foederum legumque ſaepius vſurpatur.

In LIII.

25. *τὰ μὴ προσόντα αὐτοῖς.*] Malim *τὰ προσόντα αὐτοῖς.* Alii, dum admonentur, vera ſua probra tam aequis animis non accipiunt, quam vos ea, quae falſo in vos congeruntur. Hanc lectionem in vertendo ſum ſecutus. Quae ſi diſplicet, *τὰ μὴ προσόντα* expo-

exponas licet, aliena delicta, quae inter admonendum exempli gratia proponantur. Sed *φάρμακον* hoc *σοφώτερον, ἢ ἀληθέστερον, εἶναι* mihi videtur.

1453. pen. *δεινότατοι ἀκούειν.*] facillime audire, id eſt, minime aegre ferre, aequiſſimis animis accipere. *δεινότατοι ἐστὲ* pro *μάλιστα δύνασθε καὶ εἴθισθε.* Sed plura de hoc verbo in paraeneſi Iſocratis diximus.

1454. 2. *τοῦτ᾽ ἂν εἴη.*] S. *δίκην διδόναι*, facilitatis noſtrae ſupplicium id fuerit, audire probra noſtrae ciuitatis.

3. *εἴ τι δίκαιον*, ſi quid aequum ſit, id eſt, ea, quae aequa ſint.

In LIV.

6. *βουλοίμην δ᾽ ἄν.*] Haec periodus non male cum ſuperioribus cohaeret, ſed cum ſequentia nihil ad rem facere videantur, omiſſa particula *δ᾽* nouum exordium ſtatuo.

8. *προσῆχθαι τοὺς λόγους ἐπαινέσαι τούτων.*] Lego *προῆχθαι τοὺς λόγους ἐπαινέσαι, περὶ τούτων.* Vellem, vos non propterea, quod impulſi eſtis ad orationes laudandas, de eis inter vos litigare: ſcilicet, qui orator omnium optime diſſeruerit. Sed et illa retineri lectio poteſt: *τοὺς λόγους ἐπαινέσαι τούτων, φιλονεικεῖν*, vt *τοὺς λόγους τούτων*, S. *τῶν εἰπόντων*, coniungantur, verbo *φιλονεικεῖν* abſolute poſito. Notatur vulgi ſtultitia, verba magis in audiendis conſiliis, quam rem ipſam intuentis: id quod etiam Solon hoc diſticho Athenienſibus exprobrat.

Εἰς γὰρ γλῶσσαν ὁρᾶτε καὶ εἰς ἔπος αἰόλον ἀνδρός
Εἰς ἔργον δ᾽ οὐδὲν γιγνόμενον βλέπετε.

Callida verba viri linguaeque volubile plectrum
Reſpicitis: ſed res vos minus ipſa mouet.

In LV.

In LV.

1454. 15. *μὴ κατ' αὐτὸ.*] F. *κατὰ ταὐτὸ*, eodem modo. Similis ſententia eſt Iſocratis in oratione de pace, vbi *ταῖς δόξαις διαφέρειν ἀλλήλων*, nihil aliud eſt, quam *μὴ κατὰ ταὐτὸ κεκρίσθαι παρὰ πᾶσι τὸ βέλτιςον.* *κατ' αὐτὸ*, per ſe, *ἀντὶ τῦ καθ' αὑτό.*

17. *τὸς ὑπειληφότας συμφέρειν.*] S. *λέγειν*: eſſe operae pretium, vt ſententiae dicantur.

26. *παράντα, δυνηθέντας*] Lego *παρόντα, δυνηθέντος.*

1455. 2. *παρ' ὑμῖν αὐτοῖς τι πεπεισμένος.*] Sic legendum, non *πεπειρασμένος*, apud vosipſos aliquid perſuaſum habere: ſententiam domo vobiscum attuliſſe.

In LVI.

1455. 8. *ἀλλ' οἱ μὴ πειθόμενοι*] Sic et Euripides feſtiue admodum *τοῖς μισογυνείας* crimen in Hippolyto coronifero eludit.

Ibid. *τοῖς ἡμετέροις.*] *ὑμετέροις*, veſtris, legendum. ſequitur enim *ἃ ὑμεῖς προσετάξατε.*

11. *ὐδ', εἰ τὸ δεύτερον, αὖθις.*] neque, ſi ſecundo feciſſent, rurſus, id eſt, tertio, fuiſſet opus verba facere.

12. *τὰ προσήκονθ' ὑμῖν.*] F. *ἡμῖν.* ea, quae nos decent. quanquam vtrumque abeſſe poſſet.

15. *ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι.*] Citantur et in oratione *περὶ ςεφάνυ* Sophoclis in hanc ſententiam elegantes verſiculi, quos in ipſo autore ſtudioſi requirant.

18. *ἀλλ' ὐδὲ τὸ μικρότατον.*] *τὸ ἀλλ'* redundare puto.

19. *ὅπως δὲ λήψονται. εἰ μὲν ὖν.*] poſſunt haec *κατ' ἀποσιώπησιν* excuſari, ſed eius figurae nullam video

deo cauſam. addendum igitur, τȣ̃το μόνον σπȣδάζȣσι, μελετῶσι, σκοπȣ̃σι, vel ſimile quippiam.

1455. 20. ἔπληξεν.] ἐπέπληξεν.

23. δεῖ, προσθήσειν αὐτοῖς.] me ipſis additurum, id eſt, largiturum aliquid vltra debitum reipublicae munus: vel potius plura facturum, quam debeam.

In LVII.

1456. 4. ȣ̓δὲν γὰρ πλέον (S. ἐςὶ.) εἶναι τόν.] nihil proficitur, ſi ſit.

6. ὃς ἄν τις.] Lego, ὅσα ἄν τις, aut cum Apoſtropho, ὅσ᾽ ἄν τις.

9. ὑμῶν αὐτῶν ὄντες.] ἑαυτȣ̃ εἶναι, ſui iuris, liberum, nemini addictum eſſe. ἑαυτȣ̃ γενέσθαι, ſeſe vult in libertatem aſſerere. Contrarium τὸ ἑτέρȣ εἶναι ἢ γενέσθαι, ἀντὶ τȣ̃ δȣλεύειν.

12. ἔλεγχον δεδωκότα.] comperta et comprobata.

15. ἀνάγκη πράττειν, ἢ εἰ καὶ.] Puto ſic legendum, ἀνάγκη πράττειν εἴη, καὶ, etc. neceſſe fuerit agere: neque iterum ex iis, quae reſtant, mutare conſilium licuerit.

In LVIII.

17. τὴν ἀειλογίαν προτεινομένȣς.] Non eſt, nihil aliud in ore habere, aut ſubinde gloriari ſolere: ſed ad rationes reddendas perpetuo ſe paratum profiteri.

19. περὶ ὧν ἡμάρτετε.] Tale argumentum eſt, ductum e loco contrariorum: Ipſi recte facta ſibi laudi ducunt: peccant igitur, cum vos praecipitatione conſiliorum in delicta impellere ſt .dent.

21. τῆς μετὰ τȣ̃ χρόνȣ βασάνȣ.] diuturna probatione, ea probatione, quam temporis longinquitas affert. Recte Publius:

Ad poe-

Ad poenitendum properat, qui cito iudicat.

1456. 22. τὴν μὲν τȣ́των σπȣδήν.] Ac quid iſti quaerant, ſtudeant, propoſitum habeant, venentur.

In LIX.

1457. 8. παντὸς ἀξία.] omni re digna, quantiuis pretii.

13. οἶδα ἀκȣ́σας.] ſcio, me audiſſe apud vos: memini audire, μέμνημαι ἀκȣ́σας.

17. μὴ τὰ ἢ τά.] ne haec vel illa, ſed haec: hoc eſt, conſilia imperatoris non eſſe debere temeraria, fortuita, incerta: ſed vnum habere ſcopum propoſita, nempe ſine clade victoriam. De Iphicrate conſule Aemilium Probum, ſcriptorem non improbandum.

23. πανταχῶς.] F. πανταχόσε, vel πανταχόθεν, ab omni parte, legendum.

Ibid. μελλȣσῶν ἕνεκ᾽ ἐλπίδων.] propter futuram, hoc eſt, ambiguam et incertam ſpem.

26. ȣ̓δέν᾽ ἄν.] pro ȣ̓δένα ἄν. Caue legas ȣ̓δὲν neutro genere. Mox, v. vlt. τȣ̀ς τȣ́των αἰτίȣς μᾶλλον εὐδοκιμεῖν. Poſt, 1458. 6. fortaſſe legendum: αἰτιᾶσθαι, τί ὑμᾶς τȣ̀ς ἐξηπατηκότας ἡμᾶς τηνικαῦτα λέγωμεν;

In LXI.

1458. 8. τὴν ἴσην ἔχειν.] legendum τὴν ἴσην εἶναι, vel ὑπάρχειν.

18. ὑπηρεσίαι.] miniſteria, S. τῶν προδοτῶν.

In LXII.

26. ȣ̓χ ȣ̔́τω τȣ́τοις, etc. ἀλλ᾽ ὑμῖν.] ἀντὶ τȣ̃ ὥσπερ ὑμῖν.

1459. 4. *ὡς ἂν ἀλλήλους.*] lego *ἃς.*
6. *οὐδεὶς αὐτῶν θάτερος θατέρῳ.*] F. *ἅτερος θἀτέρῳ.*
9. *φασι ποιοῦντα.*] pro *ποιεῖν.*
Ibid. *ἂν δέῃ δεινότατ᾽ ἀνθρώπων ποιεῖν.*] Si oporteat atrociſſima hominum facere, id eſt; etiamſi ſummum ſcelus admittendum ſit.
14. *ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι;*] Cenſeo cum puncto interrogatiuo legendum, vt *οὐχ ὑπὲρ ἡμῶν* v. 15. per ſubiectionem dictum accipiatur. alioqui perturbatior eſt ordo verborum.
25. *κυρίως.*] conſtanter, quod in reipublicae poteſtate et ſit et maneat.
26. *τῆς λίαν ἀῤῥωστίας ἀπηλλάγητε.*] M. *ἀπαλλαγείητε.*
pen. *οὐδ᾽ ὁρῶντες ἀνέξεσθε.*] pro *ὁρᾷν* Latino more. Similis locus eſt in oratione Iſocratis *περὶ εἰρήνης.*
vlt. *καὶ χοῇ.*] *χοὴ* libamen ſignificat et inferias. Sed hic legendum puto *χοῖ*, a *χοῦς*, quod et *χοεὺς* pro certa vini menſura. Similia habentur et in Olynthiaca 3.

In LXIII.

1460. 8. *ὅπερ ὑμεῖς εἰώθατε, καὶ ἡμᾶς προνοεῖν.*] vt id, quod vos ſoletis nos quoque prouideamus, curemus.
16. *τυθέντα.*] pro *θυθέντα*, quia binae craſſae in binis ſyllabis coniungi rarius ſolent. Vnde etiam in reduplicationibus tenues aſpiratarum loco repetuntur. Sed in multis verbis hoc non obſeruatur, vt *κατωρθώθην, κατορθωθήσομαι.*

In LXIV.

1460. 26. *ἀλλ᾽ ὅραμα.*] viſionem, ſpectaculum. fortaſſis *εὕρημα.* Erat id populi inuentum praeclarum: ac po-

ac potius: populus in praeclaro lucro id deputabat, *ἕρμαιον εἶναι ἐνόμιζεν.*

1460. 26. *αὐτῶ.*] F. *ἑαυτῷ.*

pen. *οἵ τε γὰρ συνεχεῖς οἵδε.*] Nam et hi continui. fortaſſe legendum *συνοχεῖς*, a nominatiuo *συνοχεὺς*, qui equum iugalem ſignificet, *παρὰ τὸ σὺν καὶ ἔχειν*, ab vna vehendo, quod eidem currui cum aliis equis ſit iunctus: atque ita eſſe legendum, teſtatur participium *παραζευγνύμενοι.*

vlt. *σφίσιν.*] pro *αὐτοῖς τοῖς τὰ κοινὰ καρποῦσθαι βουλομένοις.*

Ibid. *ἐξ ἰδίων.*] F. *ἐξ ἀνθρώπων σπουδαίων.*

1461. 1. *εὐλαβεστέρους αὐτοὺς.*] Infinitis locis *αὐτοῦ* pro *αὑτοῦ* vel *ἑαυτοῦ* legitur. hic autem *αὐτοὺς* legendum, ſ. *τοὺς πονηρούς.*

3. *μὴ πάνυ δ' οἷοί τε.*] qui ſe impudenter ingerere et ambire ſuffragia minus poſſunt.

5. *ὅνπερ τοὺς ἱερεῖς.*] *ἱερωσύνην* otioſam et non difficilem fuiſſe functionem ex Nicocle Iſocratis apparet: ſed quae fuerit ſacerdotes eligendi apud Athenienſes ratio, amplius quaerendum cenſeo: niſi quod ſortito illos fuiſſe delectos ex oratione contra Neaeram apparet.

8. *περιῆτε.*] ſuperſitis, vincatis. malim *περιίητε*, obambuletis, circumeatis.

11. *ἀστυνομήσῃ.*] praefectum vrbis egerit. populare eſt hoc exordium. Fuit *ἀστυνομία* plebeius quispiam magiſtratus: ſicut Auguſtae vrbis magiſter dicitur, *der Stettmeiſter*, qui purgandis plateis praeeſt: ſecus, quam Argentinae, vbi honorifica eſt ea appellatio. *ἀγορανόμος* rebus venalibus praefuit.

15. *χώραν ἀτέλεστον.*] Locum inanem, infinitum, imperfectum, immunem. Suidas: *ἀτέλεστος, ἀμύητος, βέβηλος, ἀνοργίαστος, τὰς τελετὰς μὴ πεποιημένος.* Varinus addit: *τελεσθῆναι μὴ δυνάμενος,*

ἀμέτοχος. Puto hic *ἀντὶ τοῦ ἀτελῆ χώραν* poni. Habere et nomen et dignitatem publici muneris, nec operae quicquam nauare.

1461. 15. *αὐτοὶ, τετελεσμένη.*] F. *αὕτη.* ea vero perfecta ſtultitia eſt. Captauit *παρωνομασίαν.*

16. *ἀλλὰ καὶ ὑμῶν αὐτῶν.*] S. *τινὰς*, vel *ἐξ ὑμῶν.*

Ibid. *προσάγειν.*] S. *ἐπὶ τὰς ἀρχάς.*

17. *ὡσπερεὶ ζυγὸν.*] tanquam trutinam ſtatueritis, id eſt, ſi virtutis ratio habebitur, vltro apparebunt boni viri, et improbis praeponderabunt.

18. *τοῦ μετὰ ταῦτα.*] Dignus eo, quod ſequitur, id eſt, magiſtratu, qui illi eſt mandandus.

In LXV.

23. *πείσεσθαι.*] M. *πείθεσθαι.* et v. pen. *τὸν παριόντα λέγειν.* et, p. 1462. 1. *ἄλλως τε ἴσων ὥσπερ.* et, v. 10. *καὶ πότερα.*

HIERONYMI WOLFII ANNOTATIONES IN DEMOSTHENIS EPISTOLAS.

IN PRECATIONEM DEMOSTHENIS.

Pag. 1462. pen. *τοῖς θεοῖς πᾶσι καὶ πάσαις.*] Diis deabusque omnibus. eadem verba ſunt in orationis *περὶ στεφάνου* principio. *θεὸς* genere communi Deus et Dea. quanquam et *θεὰ* peculiari terminatione dicitur: *θέα παροξυτόνως*, ſpectaculum.

In I.

In I.

Hanc epiſtolam, vt et caeteras fere omnes, apparet in exilio ſcriptam, de quo vide vitam eius a Plutarcho deſcriptam.

1463. 15. *ἐξ ἐπιςολῆς ἐμμεῖναι συμβȣλῇ.*] Id eſt, per literas datum conſilium probare iudicio concionis. Non diſſimilem collationem orationis ſcriptae, et ab ipſo oratore pronunciatae, vide in Iſocratis Philippica, et epiſtola prima.

16. *πολλοῖς γάρ.*] Id eſt, multa prius refutatis, quam ea ſatis cognoueritis. Meliore conditione ſunt noſtri concionatores, qui pro imperio, quicquid vel in buccam venit, proclamant.

21. *καὶ σὺν θεοῖς.*] *τὸ καὶ* redundare puto, Diis propitiis, diis approbantibus.

26. *ὅ, τι ἂν τύχωσιν.*] Vel, quicquid oblatum fuerit, id eſt, quacunque de re, vel quicquid in mentem vel buccam venerit. Fortaſſe Demadem notat.

1464. 1. *τοῖς προῃρημένοις λέγειν.*] His, qui dicere in publico decreuerunt. *προῃ* a verbo *προαιρȣ͂μαι*, non *προει*, a *προερέω*, ſcribendum in ſecunda ſyllaba.

10. *τὸ μηδὲν μηδ᾽ ἁπλῶς.*] Id eſt, prorſus nihil. negatio Graeco more geminata eſt. F. A. *τὸ μηδὲν προθύμως*, aut *βεβαίως*, *μηδ᾽ ἁπλῶς*. et v. 17. *μήτε τῶν ἐν ἑκάςῃ τῶν πόλεων συνηγωνισμένων τοῖς καθεςηκόσι μηδενὶ*, *μήτε*. et v. 20. *ὡς ἀναγκαίοις ȣ͂σι τοῖς.*

1465. 9. *γεγενῆσθαι δὲ τὴν χρείαν πρὸς τὰ συμβάντ᾽ ἀπὸ τῶν θεῶν.*] Verbum verbo: Factum autem eſſe vſum, indigentiam, vtilitatem, vel neceſſitatem, ſecundum ea, quae euenerunt a diis. Quid ſit *τὸ τὴν χρείαν γεγενῆσθαι*, me non ſatis intelligere fateor. Verti quidem: id praelatum eſſe conſilium, quod cum

Deorum voluntate congruerit: hoc eſt, diuinitus eſſe factum, vt vel hoc, vel illud conſilium auditores amplecterentur; prout eos dii vel perire, vel incolumes eſſe voluerint. Videtur certe culpam a ſuaſoribus transferre in fati neceſſitatem: vt Cicero in oratione pro M. Marcello. χρείαν Suidas interpretatur, ὑπόθεσιν, πρόνοιαν, Heſychius ἔνδειαν, χρέος.

1465. 15. ἢ κομιδῆ τινὰς αὐτοὺς αἰτίους ὄντας καταλειφθῆναι.] Aut admodum quosdam ipſos autores relictos eſſe. Nec, quid haec ſibi velint, aſſequor. Verti: aut omnino aliqui in culpa eſſe ipſi videantur: quaſi ſcriptum eſſet καταληφθῆναι, a καταλαμβάνομαι, non καταλειφθῆναι, a καταλείπομαι. Sed ipſi mihi nec hoc ſatis placet.

17. καὶ τῶν ἰδίων μέμνησθε.] καὶ τῶν ἰδιωτῶν. Nam de rei familiaris curatione Athenienſes admonere, et alienum huic loco, et ſuperuacaneum fuerit. Illud vult, ciuium, non tantum vniuerſorum, ſed etiam ſingulorum, eſſe curam ſuſcipiendam: in quo numero ſui quoque rationem habendam eſſe admonet.

20. προποθεὶς.] *Propinatus.* Vehementius eſt, quam προδοθεὶς, *proditus*, *deſertus*, et frequens Demoſtheni.

24. ταῦτ᾽ αὐτὸς οἴομαι δεῖν πρῶτον ποιεῖν.] M. πρῶτος.

27. σχεδὸν εἴρηταί μοι.] Sic legere malo, quam εἴρηνται.

1466. 8. εὐτυχῆ τὸν Ἀλέξανδρον.] Hac de re exſtat egregia Plutarchi declamatio περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τύχης, ἢ ἀρετῆς.

16. πρὸς αὐτὸν εἰπάτω.] Ad ſemetipſum dicat. Fortaſſe πρὸς αὐτοὺς, ſcilicet τοὺς ἡγεμόνας. Id apud duces profiteatur.

1466. 24.

1466. 24. *μηδὲ ποιήσητε τȣ̃το μηδέν.*] Non aſſequor, quid haec verba ſibi velint. Verti: Ne vero tale quippiam committite: quaſi ſcriptum eſſet: *μὴ δὴ ποιήσητε τοιȣ̃το* (vel *τȣ́των*) *μηδέν.*

1467. 1. *κατὰ τῶν νικητηρίων εὐξάμενοι.*] Et hic ſententiam potius, quam verba ſecutus, verti: votis pro victoria nuncupatis.

In II.

4. *ἐπειδὴ δὲ ȣ̓́πω γέγονεν.*] Quando autem nondum factum eſt. Lego *ȣ̔́τω.* quando ita accidit.

6. *πρὸς τὰ ταύτης ἀπόῤῥητα.*] Significat, opinor, ab Areopagitis, conſpiratione quadam facta, falſis indiciis circumueniri et opprimi inſontes. Neque veterem in illo concilio ſanctitatem illa aetate fuiſſe, vel ex Iſocratis Areopagitico apparet, etiam improbos et caeteris in rebus intolerabiles, in eum ordinem admitti ſolitos, confitentis. Quod autem addit, eosdem illius loci inſtitutis potius, quam improbitati ſuae, parere, id nihil fortaſſe vetat, inter paradoxa Stoicorum numerare.

8. *ϛέργειν ἡγȣ̃μαι.*] F. A. *δεῖν.* aut *ϛέργειν εἱλόμην.*

1468. 9. *ἀνάξια ἐκείνων.*] *τῶν ἐμοὶ πεπραγμένων.*

13. *ἐμοὶ δ' ἐλπίδα προσδοκᾶσθαι.*] Pro *ὑπ' ἐμȣ̃,* a me. Beneficia Demoſthenis in oratione *περὶ ϛεφάνȣ* copioſius explicantur.

1469. 18. *πρὸς Πύθωνα.*] Vide *περὶ ϛεφάνȣ*, et Plutarchum in vita, et Lucianum in encomio Demoſthenis.

1470. 5. *ἕτερος.*] S. *ἢ γέγονα.* ſi fuiſſem alius, quam fui.

pen. *τῶν σεσωκότων τȣ̀ς ἄλλȣς.*] Quae ſaluti fuerat aliis.

1471. 1. *οὐ γάρ ἐϛιν οὐδείς.*] Non quisquam eſt, qui iuſtiorem defenſionem habere poſſit.

1471. 8.

1471. 8. ὑμᾶς οὐδένα.] Vos nullis in rebus. Malim legere οὐδὲν, vel ὑμῶν οὐδένα.

11. τῆς ἀνεγκλήτου.] Sine actione, vel accuſatione. Atqui hoc παρ' ἱστορίαν καὶ ψεῦδος ἀναίσχυντον. Eſt enim et a Stratocle et a Dinarcho, et fortaſſis ab aliis accuſatus. Neque dici poteſt, ei cauſae dicendae poteſtatem non eſſe factam, cum paulo ante dixerit, ſe innocentiam ſuam in iudicio declaraſſe (in concione quidem obturbatum illi fuit.) Lego igitur τῆς ἀνεξελέγκτου, non euicti, non probati et demonſtrati criminis. Neque enim placet ἀνέγκλητον αἰτίαν ἀντὶ τῆς ψευδοῦς accipere.

1472. 4. τῇ κατ' ἐμὲ ἀγνοίᾳ.] ἐπὶ τῇ ἀγνωμοσύνῃ ὑμῶν κατ' ἐμοῦ. F. τῇ τῶν κατ' ἐμὲ ἀγνοίᾳ, hoc eſt, ἀγνοοῦντες τὴν διάνοιάν μου, ignari animi mei.

8. τὴν δὲ εἰς τὸ παρὸν δύναμιν.] ἐν τῷ παρόντι. Sed quid ſi ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν παροῦσαν ἐμοὶ συμφοράν; ad hunc caſum ſubleuandum, ad defendendam ſalutem meam contra inimicorum potentiam.

25. μὴ αὖ.] Malim ἄν.

vlt. ἄκυρος ἐμοῦ.] οὐ κυρία ἐμοῦ, in me poteſtatem non haberet.

1473. 2. παρ' ὧν γὰρ ἁπάντων καλῶν.] Sic illa Bacchis in Hecyra: Multa ex quo fuerint commoda, eius incommoda aequum eſt ferre.

12. τοῖς μάλισθ' (ſcilicet εὔνοις) ὁμοίως.] Bene velle multitudini vt qui maxime.

19. ἃ χρῆται.] Pro ὅπως χρῆται.

Ibid. ἐμοὶ δὲ.] τὸ δὲ propter emphaſim, nulla conſtructionis neceſſitate, additur.

pen. ἔστω δι' ὑμᾶς αὐτοῖς πεπρᾶχθαι.] Hoc eſt, συγχωρῶ, καὶ οὐκ ἀντιλέγω, ὅτι δι' ὑμᾶς ἐκεῖνα ἔπραξαν, ὑμῶν χειροτονησάντων, καὶ κελευσάντων, ἐμοῦ κατηγορήσαντες.

In III.

1474. 5. *πρὸς φιλονεικίαν.*] *φιλονείκως*, contentioſe, aduerſandi ſtudio.

8. *τȣ̃ Λυκȣ́ργου.*] Malim *τȣ̀ς*. Huius bene meriti de republica viri vitam vide apud Plutarchum. Liberos eius miſſos eſſe factos, aere alieno condonato, ſcribit Aeſchines epiſtola vltima.

13. *περὶ τὴν διοίκησιν.*] Fuit enim quaeſtor aerarius.

1475. vlt. *ἐν τῷ φῆσαι.*] Fortaſſis *ἐκ τȣ̃ φῆσαι*, ex affirmatione Lycurgi. Quale fuit illud Pythagoreorum *αὐτὸς ἔφα*. Hunc honorem et Xenocrati ab Athenienſibus habitum tradit Laertius, vt iniurato liceret dicere teſtimonium: etſi is, ob non ſolutum ex inopia inquilinorum vectigal, ab iisdem venundatus, a Demetrio Phalereo redemtus aliquando fuiſſet. Is Fortunae ludus eſt: ea temporum viciſſitudo.

1476. 1. *ȣ̓ γὰρ ἂν καὶ τοιȣ̃τον, μὴ δοκȣ̃ν ὑμῖν.*] Nec enim talem, niſi viſum vobis fuiſſet. mutila eſt lectio. Itaque diuinare coactus ſum, hoc modo: Id quod minime feciſſetis, niſi vobis viſus fuiſſet vir integerrimus.

1477. 5. *ὃ λόγῳ.*] Malim *ὃ δὲ λόγῳ*. Id vero, quod per calumniam et ex inuidia factum eſt, (ſcilicet captiuitatem liberorum Lycurgi) quo nomine appellem neſcio, vel, de eo quid ſtatuam, etc.

14. *ἀνȣθέτητος ὢν εἰκότως.*] At praeceptorem Lyſidem Pythagoricum, et condiſcipulum Epaminondam, omnis officii exemplum, habuit: nec ignorauit, quibus rationibus, vel odia Graecorum mitiganda, vel ſtudia allicienda eſſent.

17. *ȣ̓κ ἐτόλμησε δηλῶσαι.*] Non auſus fuit prodere, cum quidem et quorum, et qui eſſent, exploraſſet. *ἐξετάσας*, v. 18. licet exponere, *καίτοι ἐξητάκει*.

τάκει, quamuis noſſet: et, ἐξετάσαι καὶ δηλῶσαι: non auſus fuit, hoc eſt, verecundatus eſt, inquirere et prodere.

1477. 19. ἔοικεν, ὁμοίως.] M. οὐχ ὁμοίως. Nam Demoſthenis aduerſarii volebant vtilitatis ſine dignitate rationem haberi.

26. εἶτα τὸ ταῦτα ποιεῖν.] Ineptam ſimilitudinem exagitat. Sententia eſt, vt opinor, cuiusmodi apud Terentium in Adelphis exſtat his verbis:

— Multa in homine Demea

Signa inſunt, ex quibus coniectura facile ſit:

Duo cum idem faciunt, ſaepe vt poſſis dicere:

Hoc licet impune facere huic, illi non licet.

Non quo diſſimilis res ſit, ſed quod is, qui facit.

Negat eſſe iudicandum ex euentu: ſed animum cuiusque ſpectandum et merita in rempublicam.

1478. 11. τοῖς παισὶ τὴν ἔχθραν.] Liberis inimicitias tradent, easque ad poſteros propagabunt.

13. παρόντος.] Malim παρόντι: vt ſit, μέχρι τοῦ χρῆσθαι παρόντι, ἕως πάρεστι.

22. εἰ δὲ μὴ φήσει τότε ἄρχειν οὐδὲ λέγειν ἔκ τε τῶν νόμων αὐτῷ προσήκει ὥστε.] Ex his verbis certi nihil colligere potui, diuinare vtcunque coactus, quaſi ſcriptum fuiſſet: τότε ἄρχειν μὲν, οὐχὶ δὲ λέγειν, ἔκ τε τῶν νόμων αὐτῷ προσήκειν, ſcilicet τὸ ἄρχειν. Praeſentia poſita ſunt loco praeteritorum.

1479. 4. τὴν ἐναντίαν δόξαν ἔχειν, ἥνπερ.] Malim ἧπερ: vt compleas, ταύτῃ, ἥνπερ, aut, ἣ περὶ ζῶντος. et v. 7. ἐάσω. παρὰ πᾶσι γάρ. et v. 9. πατρικάς.

1479. 10. *ἡδέως ἂν ἴδοιμοι ὑμᾶς καὶ πολλῶν ἑτέρων ἀπογόνοις.*] Videntur duo verba aut ſubintelligi, aut abeſſe: *τοσούτοις ἡδέως*, et v. 11. *ἀπογόνοις ἀποδοῦναι.* et v. 13. *προκαλεῖσθε* per ε in fine, ſecunda perſona.

1480. 15. *καλῶς ποιοῦντι.*] Vt illius merita poſtulabant: vt merebatur: quod equidem gaudeo, quod minime improbo.

24. *ἀλλὰ καὶ τοὺς βίους.*] Sed et vitas conſeruabatis eorum hominum, qui leges conſtituerunt. Quae horum verborum ſententia ſit, non video. Verti, quaſi eſſet *τὰς βουλήσεις.*

1481. 12. *τῶν δὲ τοῖς θεοῖς ἀποδεδειγμένων.*] Vtcunque verba ſint, ſignificat, *ὅτι αἱ χάριτες ἀπεθεώθησαν.*

14. *μέχρι τῆς παρόδου.*] Vsque ad progreſſum in concionem, id eſt, in concionibus, ſimulabat ac prae ſe ferebat populi ſtudium.

18. *ξενίας.*] Peregrinitatis: quod non eſſet ciuis germanus.

22. *μέχρι φθόης.*] Hoc eſt, libidine ſic exhauſerunt et macerarunt, vt contabuerit. Caueant macilenti et effoeti philoſophi exemplum infelicis oratoris, vel potius amatoris.

24. *ἀνέξεσθαι.*] Malim *ἀνείχετο*: et v. 27. *τὰς πατρίους θυσίας.* et p. 1483. 1. *ὑπ' ἀνθρώπων ἐγκαθέτων, τουτέστι, δολίων, κατασκόπων.* et v. 15. *ἀλλ' ἀπὸ τῆς αὐτῆς σπουδῆς καὶ προαιρέσεως.* et p. 1484. 10. *ὅσονπερ χρόνον εἰς τὴν ἔκτισιν.* et v. 17. *ὅτε ἐπείσθην ὑπογράψασθαι τὰς καταβολάς.* Cum perſuaderi mihi paſſus ſum, vt ſolutionem ſubſcriberem, id eſt, vt me illorum nomine ſatisfacturum reipublicae ſponderem, vt fideiuberem pro illis.

1485. 1. *ἔξω τῶν φανερῶν, ὧν ἀφίσταμαι.*] Sic habet Aldinus codex: (quem hoc anno demum

MDLXIX.

MDLXIX. vir doctrina et humanitate ſingulari, Theobaldus Theodoricus Argentinenſis, mihi communicauit) id eſt, quibus cedo. Sed ſi recte memini, Pariſienſis (quem Oporino miſſum recuperare non potui) habuit, ὧν ἀφῄρημαι: vnde verti: praeter eas, quae notae ereptaeque mihi ſunt.

1485. 4. τὰ πρὸς τούτοις ἀσφαλῶς εἶναι.] Locus ſuſpectus: ſed nihil occurrit melius.

In IV.

1486. 8. αἰσθάνεσθαί τι τῶν τοιούτων.] Sententiam ſpectaui magis, quam verba, quae mendo carere non videntur.

1488. 6. δεδουλωκέναι.] δεδουλευκέναι. Nam illud actiuum eſt.

23. βουλευομένων.] Malim βουλομένων. quae duo verba ſaepe confuſa videas.

1489. 14. κἂν ἀκούσαντες δυσχεράναι ταῦτα.] Puto, κἂν ταῦτα, ſaltem haec, coniungi debere.

In V.

1490. 15. ἐξητασμένη πάντα.] ἀντὶ τοῦ ἐξετάσασα, ἢ ἐξετάζειν εἰωθυῖα.

In VI.

1491. 10. προστρέψειαν.] Fortaſſe προστρίψειαν, vel τρέψειαν.

DEDICA-

DEDICATIONES
ATQVE
PRAEFATIONES
DEMOSTHENIS EDITORVM.

ALDVS PIVS MANVTIVS
Romanus Danieli Clario Parmenſi. S. P. D.

Summum locum in oratoria tenere apud Graecos Demoſthenem, & in poetica Homerum, nemo eſt, qui ambigat, ſic apud Latinos M. Tullium in oratoria eſſe facile principem, in poetica vero Mantuanum poetam. Quod ita mihi verum eſſe videtur, vt non modo non futurum vnquam putem, qui hos ſuperet, adaequetue, ſed ne accedat quidem propius. Et quanquam duo haec admirabilium ingeniorum paria ſucceſſu adeo felici ſuos elucubrarunt libros, et tradiderunt poſteris, vt aeternos reliquerint: non tamen eodem ſucceſſu aut vitam vixerunt, aut oppetierunt mortem. Nam Poetae et quietiorem egerunt vitam, et ſua morte mortui ſunt: oratores vero in ſummis ſemper vixerunt moleſtiis, et tandem crudeliter occubuerunt: quippe qui rebuspubl. regendis incubuere: in quibus, ſi rudis es, et ineptus, abiectus viuis et inglorius, atque publicorum munerum omnino expers: ſin vero aptus, ac paulo, quam caeteri, ingenioſior, adtrahis ad te aerumnas, *ὡς κακίας νέφος*, adisque plerumque periculum capitis, quemadmodum accidiſſe Demoſtheni et M. Tullio legimus. Verum ex duobus his infelicior Demoſthenes fuit. Nam et cum vitiis quibusdam natus eſt, quae induſtria non mediocri tolli oportuit. Vnde Valerius Max. Alterum Demoſthenem natura, alterum induſtria fecit, et puer admodum priuatur patre, ſub infidis et auaris tutoribus educatus eſt, quos male adminiſtrata tutela, in ius vocare coactus, non ſine labore immodico, ac periculo, deperdita etiam ablatorum parte, euicit. De eo ſic in eius vita Libanius: *ὀρφανὸς δὲ καταλειφθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς κομιδῇ νέος· ἦν μὲν, ὥς φασιν, ἀσθενὴς τῷ σώματι καὶ νοσώδης, ὥστε μηδὲ εἰς παλαίστραν φοιτῆσαι, καθάπερ πάντες οἱ τῶν Ἀθη-*

ναίων παῖδες εἰώθεσαν· ὅθεν καὶ ἀνδρωθεὶς, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν εἰς μαλακίαν ἐσκώπτετο, καὶ βάταλος ἐπωνυμίαν ἔχων· hoc eſt, vt et graecarum literarum rudes intelligant. Priuatus autem patre admodum iuuenis, fertur imbecilli fuiſſe corpore, et valetudinario adeo, vt neque ad palaeſtram accederet: quemadmodum omnibus Athenienſium pueris moris erat. Quapropter vir factus ab inimicis in molliciem mordebatur, appellabaturque cognomento Batalus; & paulo inferius: *εἰς ἄνδρας ἐγγραφεὶς, εὐθὺς ἀγῶνα κατὰ τῶν ἐπιτρόπων ἐνεστήσατο, κακῶς διωκηκότων τὴν οὐσίαν αὐτοῦ, καὶ εἷλε μὲν αὐτοὺς, οὐ μὴν ἠδυνήθη πάντα ἀπολαβεῖν, ὅσα ἀπολώλεκε·* id eſt, cum primum adſcitus eſt inter viros, ſtatim tutoribus, male ipſius facultatibus adminiſtratis, diem dixit, et euicit quidem eos, ſed non omnia potuit, quae amiſerat, recuperare. Et in eadem: *ἔτι κἀκείνων μνημονευτέον, ὅτι τραυλὸς μὲν ἦν τὴν γλῶτταν ἐκ φύσεως· τὸ δὲ πνεῦμα ἀτονώτερος.* hoc eſt, ad haec et illa commemoranda, Demoſthenem et lingua balbum et imbecillis fuiſſe lateribus. Idem in eadem: *καὶ γὰρ δειλὸς ἦν τὸ πρῶτον πρὸς τοὺς τοῦ δήμου θορύβους καὶ εὐκατάπληκτος, ὥστε εὐθὺς ἐξίστασθαι· διά τε τοῦτό φασιν αὐτὸν ἄνεμον ῥαγδαῖον τηροῦντα καὶ κινουμένην σφοδρῶς τὴν θάλατταν παρὰ τοὺς αἰγιαλοὺς βαδίζοντα λέγειν, καὶ τῷ τῆς θαλάττης ἤχῳ συνεθίζεσθαι φέρειν τὰς τοῦ δήμου καταβοάς·* hoc eſt, et enim primo timidus ad concionum ſtrepitus fuit, vt ſtatim deficeret et conſternabundus. propterea vero aiunt ipſum vehementem ventum, commotumque admodum mare obſeruando ad littora accedere, et recitare, ſonituque maris populi clamores ferre conſueuiſſe. Idem in eadem: *παρειλήφαμεν δὲ κἀκεῖνο, ὡς καὶ ξίφος ποτὲ ἐκ τῆς ὀροφῆς ἀπήρτησε, καὶ ἱστάμενος ὑπὸ τούτου ἔλεγεν. ἐποίει δὲ τοῦτο δι' αἰτίαν τοιαύτην· ἐν τῷ λέγειν ἀπρεπῶς τὸν ὦμον εἰώθει κινεῖν. ὑπερεκρέμασεν οὖν τοῦ ὤμου τὸ ξίφος ἐν χρῷ, καὶ οὕτω τῷ δέει τῆς πληγῆς ἠδυνήθη κατασχεῖν ἑαυτὸν ἐπὶ τοῦ πρέποντος σχήματος:* hoc eſt, accepimus vero et illud, ſuſpenſum ab eo fuiſſe enſem de recto, atque ſub ipſo ſtetiſſe, cum recitaret. Quod hanc ob cauſam feciſſe dicitur: Inter dicendum mouere indecenter humerum aſſolebat: ſuſpendit igitur enſem ad cutem humero imminentem: atque ita metu plagae in decenti ſe forma continuit. Praeterea cum maxime in patria floreret, nunc inuidia ciuium, nunc Philippi Alexandrique Macedonum maximorum regum perſecutione nunquam quieuit, immo a Philippo in pugna victus magna cum ignominia fugit. Tum bis exulauit, primo in Aegina, et Troezene, L. etiam talentis ab Areopagitis damnatur

tur Alexandro rege, ſecundo autem Antipatro imperante capitis a populo damnatur, autore Demade, in Neptuni templum, quod erat in Calaurea inſula, non tam ſalutis gratia, quam vt inde quotidie patriam proſpiceret, e Troezeniorum vrbe confugit, inibique hauſto veneno, cum a ſatellitibus traheretur, exceſſit e vita. Quemadmodum in ejus vita Plutarchus meminit. Operae precium autem viſum eſt, quaedam ex eius epiſtola ad magiſtratus populumque Athenienſium hic inſerere, ſunt enim huiusmodi. (hoc eſt) Sed de his cum multa poſſim ſcribere praetermitto. Nullius enim me conſcium eſſe culpae; ad vtilitatem quidem imbecillum eſſe experientia didici, ad maiorem vero moeſtitiam inferendam, vehementiſſimum omnium. Quoniam autem omnibus accuſatis reconciliati eſtis, id quod bene factum dixerim, et mihi velim reconciliemi, viri Athenienſes: nam vos neque vlla adfeci iniuria, Deos teſtor et heroas, mihi autem teſtis eſt omnis anteacta vita, cui magis iuſtum eſt vt fidem habeatis, quam culpae mihi nunc iniuria illatae, neque ego peſſimus, minimeue eorum fide dignus videbor, qui calumnia ſunt circumuenti. Atqui diſceſſus meus immerito vos mihi reddit iratos; neque enim ſpe veſtri deſtitutus diſceſſi; neque alio animum applicuerim meum, ſed primum quia ignominiam carceris moleſte animo ferebam: deinde quoniam propter aetatem imbecillo corpore miſeriam perferre non poteram. Item non exiſtimabam, nolle vos vacare me vituperio, quod nullo vobis emolumento fuit, me vero perdidit. Ad haec in vobis, nullis aliis animum fuiſſe meum, multis ſignis poteritis perſpicere. Nam et vrbem petii, non in qua res maximas eſſem ipſe acturus, ſed in quam et maiores noſtros profectos eſſe cognoueram, quo tempore illis de Perſarum rege periculum imminebat: et cuius plurimam erga vos beniuolentiam eſſe perſpexeram, haec autem eſt Troezeniorum ciuitas, cui opto, vt Dei potiſſimum, ob ipſius erga vos beniuolentiam, et collatum in me benificium, ſint omnes beniuoli, tum ipſe, ſeruatus a vobis, queam referre gratiam. Caeterum cum in hac nonnulli, vt mihi gratificarentur, increpare nos conarentur, idque mei animi ignoratione ego eos pro viribus, vt bene dicerent, vt meum erat, admonui, qua potiſſimum cauſa puto eos omnes admiratos publice me honoraſſe. Sed cum viderem, beniuolentiam quidem hominum magnam, ſed vires in praeſentia imbecillas, in Neptuni templum profectus, in Calaurea inſula me contineo, non ſolum tutelae gratia, quam mihi eſſe ſpero ob

Bbbb 2 reue-

reuerentiam numinis, (neque enim certe ſcio, nam quae in aliorum arbitrio et voluntate poſita ſunt, tenuem ac incertam praebent periclitanti tutelam) ſed etiam quia patriam proſpicio inde quotidie: erga quam tantae mihi conſcius ſum beniuolentiae, quantam conſequi opto a vobis. Quapropter, viri Athenienſes, ne diutius hiſce detinear malis, ea mihi decernite, quae olim aliis, tum ne quid indignum vobis mihi eueniat: tum etiam ne ſupplex aliis eſſe cogar, nam nec vobis quidem id decori fuerit. Quod ſi redeundi vobiscum in gratiam nulla mihi ſit ſpes reliqua, mori me eſſet melius. Videtis, quantis ſemper in malis verſatus fuerit miſer. Quare non miror à ſatyro ſcriptum, Diis ille aduerſis genitus, ſatoque ſiniſtro. Quid quod illo etiam tot jam ſecula mortuo, ſuum adhuc fortuna, licet ſemper varia ſit, atque inſtabilis, ſeruare tenorem videtur? Nam abhinc fere triennium deſideranti tibi orationes Demoſthenis, breui me informatas mea cura publicaturum recepi. Sed tot id mihi tentanti acciderunt impedimenta, vt perſaepe excudi coeptas intermiſerim, Carteromacho etiam noſtro demirante, illudque Iuuenalis ſaepe repetente, Diis ille aduerſis genitus ſatoque ſiniſtro, cum etiam admodum quam pauca earum orationum exempla imprimenda curauerim, idque coactus, quod in nullo ante accidit volumine excuſo in thermis noſtris. Quorum omnium eſt mihi optimus teſtis Angelus Chabrielus patricius Venetus, excellentis vir ingenii, et in vtraque lingua doctiſſimus, Demoſthenisque ſtudioſiſſimus, qui a me hoc opus quotidiano fere, vt ait ille, conuicio, vt iam excudendum curarem, efflagitabat. Quanquam et illud ſervaſſe videtur fortuna, vt, quemadmodum felix ille ſemper fuit eloquentia, et aeternitate ſcriptorum ſuorum, ita neſcio, quomodo pulcherrimus hic liber omnium, quos imprimendos vel latine vel graece curauimus, exit in publicum ex aedibus noſtris. Quamobrem ſi ſerius ad te venit, quam et tu volebas, et ipſe deſiderabam, non mihi velim imputes, ſed Demoſthenis infortunio, quem ſummo cum labore et induſtria feciſſe, quae fecit, omnia, legimus. Rurſus pulcherrimis characteribus et perquam decenti forma, habituque, nec non caſtigatiſſimus, exit in manus hominum, *ὡς κατὰ τὴν παλιγγενεσίαν*, non tamen induſtriae noſtrae, ſed aſſiduis curis adſcribas, quam illius gratiae, et felicitati, quam ſemper in ſuis habuit lucubrationibus. Has vero Demoſthenis orationes, Clari doctiſſime, nomini tuo nuncupatas, ex Neacademia noſtra emittimus, ob multas cauſas, ſed praecipua eſt ſingularis beniuolen-

niuolentia in te mea, ob miram probitatem tuam, et doctrinam, bonarumque literarum cognitionem. Tum quia in inclyta iſta vrbe alumna virorum nobilium Epidauro, cui nunc Rhacuſae eſt nomen, et latinas, et graecas literas profiteris, inſtituisque iuuentutem iſtam eloquentiae ſtudioſam arte dicendi, quod duce Demoſthene, et te interprete, quam facillime conſequetur. Id quod eo etiam feci libentius, quoniam ſi cuipiam reipublicae Demoſthenis orationes die nocteque voluendos accurate exiſtimo, iſti exiſtimo. Nam etſi viros omni virtute praeditos, et prudentiſſimos habet, quales vidi ipſe Venetiis Danielem Reſtium ſecundum apud Venetos fungentem legationis officio, et Petrum Mentium Reſtii collegam, tamen praeceptis quam optimis oratorum omnium Demoſthenis facile principis, quanta tyrannis, et Philippis habenda ſit fides, non obſcure cognoſcet. Nam cum aliis plurimis rempublicam Athenienſium admonet diuinus orator cauendum eſſe a tyrannis, qui ſint natura rerum publicarum inimiciſſimi, vt lupi ouium, tum his verbis in prima pro Olynthiis oratione: *καὶ ὅλως ἄπιςον οἶμαι ταῖς πολιτείαις ἡ τυραννὶς ἄλλως τε κἂν ὅμορον χώραν ἔχωσι.* hoc eſt: et omnino tyrannis infida res eſt rebuspubl. praeſertim ſi vicinam illi regionem habuerint, et in ſecunda contra Philippum: *οὐ γὰρ ἀσφαλεῖς ταῖς πολιτείαις αἱ πρὸς τοὺς τυράννους αὗται λίαν ὁμιλίαι.* hoc eſt, non enim tutae ſunt rebuspubl. nimiae hae cum tyrannis conſuetudines. Et paulo poſt: *ἓν δέ τι κοινὸν ἡ φύσις τῶν εὐφρονούντων ἐν ἑαυτῇ κέκτηται φυλακτήριον, ὃ πᾶσι μέν ἐςιν ἀγαθὸν, καὶ σωτήριον, μάλιςα δὲ τοῖς πλήθεσι πρὸς τοὺς τυράννους· τί οὖν ἐςι τοῦτο; ἀπιςία. ταύτην φυλάττετε, ταύτης ἀντέχεσθε. ἐὰν ταύτην σώζητε, οὐδὲν δεινὸν μὴ πάθητε· τί οὖν ζητεῖτε ἔφην. ἐλευθερίαν. εἶτ᾽ οὐχ ὁρᾶτε φίλιππον ἀλλοτριωτάτας ταύτῃ καὶ τὰς προσηγορίας ἔχοντα; βασιλεὺς γὰρ καὶ τύραννος ἅπας ἐχθρὸς ἐλευθερίᾳ καὶ νόμοις ἐναντίος.* hoc eſt, commune vero quoddam natura prudentum poſſidet in ſe tutamen, quod bonum omnibus eſt, et ſalutare, maxime autem populis aduerſus tyrannos: quodnam igitur illud eſt? incredulitas, hanc cuſtodite, hanc complectimini: ſi hanc ſeruaritis, nihil aduerſi patiemini. Quid igitur quaeritis, inquam? Libertatem. Nonne videtis Philippum alieniſſimas ab ea vel appellationes habentem? omnis enim rex et tyrannus inimicus eſt libertati, et contrarius legibus. Habes igitur tandem, mi Clari ab Aldo tuo, quas jamdiu deſiderasti Demoſthenis orationes, habet vrbs Epidaurus quem debeat librum ad ſuam vtilitatem nocturna verſare manu, verſare

ſare diurna, habent et caeterae reſpubl. quemadmodum prudenter ſe regere, gubernareque atque a tyrannis reddere tutas queant, habet ſtudioſiſſimus quisque, a quo vna cum graeca lingua, et eloquentiam optime diſcere, et vtiliſſimum in ſua republica praeſtare ſe poſſit. Vale. Venetiis menſe Octobr. M. D. IV.

ERASMI ROTERODAMI

ad Heruagianam primam praefatio. Des. Eraſmus Rot. Ornatiſſimo Adoleſcenti Ioanni Georgio Paungartnero. S. D.

Vt antehac peſſime de ſtudiis merebantur iſti, qui praeſentis lucelli cupiditate maledicis ac futilibus libellis implebant orbem: ita bonorum omnium fauore digni ſunt, qui curam omnem atque induſtriam huc conferunt, vt vetuſtos multorumque ſeculorum conſentientibus ſuffragiis probatos autores nobis reuocent, idque cum dignitate. Demoſthenem autem inter Graecos rhetores ſic eſſe primum, vt vix inuenias, quem cum illo poſſis conferre, magnus eruditorum omnium conſenſus eſt. Neque non recte praeceptum eſt illud, ab optimis auſpicandum eſſe. Eaque quondam apud Latinos e probatiſſimis poetarum pueri diſcebant literarum elementa. Nec id diſſimulat Horatius ita de ſuis poëmatibus vaticinans: hoc quoque te monet, vt pueros elementa docentem occupet in vicis Soſiorum balba ſenectus. Plurimum enim refert, qui ſuccus rudem etiamnum ingenii teſtulam imbuat. Vtiliter quidem primam latini ſermonis inſtitutionem a ſelectis poetis auſpicabantur, quod hi praeter virtutes oratorias, habent aliquid proprii nitoris ac iucunditatis, qua velut eſca, dulcibus magis, quam ſalubribus, gaudens aetas alliciatur ad ſtudiorum amorem. Itaque quiſquis latinos poetas intelligit, rectius intelliget oratores. Apud Graecos diuerſa ratio eſt. Tantum enim diſcriminis eſt inter poetarum et oratorum dictionem, vt credas illos diuerſa lingua loqui. Eoque fit, vt, qui a poëtis fecerunt inſtitutionis rudimentum, quum ad oratorum lectionem ſeſe contulerint, ſubinde velut in peregrino ſermone reſtitent, et licet quid quaeque vox declaret, non ignorent, tamen ſenſum non percipiant. In cauſa eſt ſchematum, troporum et idiomatum proprietas, in quibus haud ita multum opitulantur Lexica. Hac quidem in parte praeclaram operam τοῖς Φιλογλώττοις nauauit

nauauit Guilhelmus Budaeus. Verum vt puerilibus ingeniis Romanae Linguae non ſtatim accommodus eſt M. Tullius, qui, Fabio iudice, nulli valde placet, niſi qui jam egregie profecerit: ita Graecarum literarum peritiam ambientibus non arbitror admodum conuenire Demoſthenem, qui plus artis habet in receſſu, quam prima fronte prae ſe ferat. Hic enim, quod honorifico ioco dixit Demades, ſcripſit ad aquam, nec niſi a ſobriis ac vigilantibus poteſt intelligi. Proinde quod de M. Tullio ſcripſitq. Fabius, pari iure de Demoſthene dici poteſt: is ſe ſciat in arte dicendi profeciſſe, cui Demoſthenes valde placere coeperit. Quemadmodum tabula magno artificio depicta nemo magnopere delectatur artis imperitus, ita Demoſthenis diuinum illud, et quod facundiſſimi quique ſemper in eo mirati ſunt, τὸ δεινὸν, non ſentitur, niſi et rhetoricis praeceptionibus exercitatis, et hiſtoriarum cognitione inſtructis. Itaque patiar, vt puer quidem deguſtet Demoſthenem, ſed ad eum ſerio redeat, iam factus oculatior, quo perſpiciat illam vere atticam venerem, illud excuſſum iudicium, illa ſummo artificio contorta enthymemata, poſtremo vim illam omnibus admirabilem, vix vlli imitabilem. Elegans interim fuerit exercitatio, quod a veteribus nonnullis factum eſt in Homero ac Virgilio, ſi quis idem faciat in Demoſthene et M. Tullio, vt ex collatione locorum deprehendat, quid hic ab illo ſit mutuatus, et vbi noſter ſit Graeco par, vbi ſuperior, vbi ab exemplari nonnihil degeneret imitatio. Vix alia res aeque conducit ad parandum iudicium. Non hic ſumturus ſum operam in laudando Demoſthene, ad quem pro dignitate praedicandum opus eſſet eloquentia Demoſthenica: imo nulla potius opus eſt eloquentia ad eum laudandum, quem vno ore in coelum ferunt omnes. nec tibi calcar addere ſtudebo, Georgi cariſſime, quem conſpicio in hoc pulcherrimo ſtadio tuapte ſponte haud ſegniter currentem. Quaeres, vnde mihi cognitus curſus tuus, qui te nunquam viderim. Optimam tui partem vidi, adoleſcens fortunatiſſime, adeo ἐναργῶς te mihi ſuo penicillo depinxit Viglius Zuichemus, haud vulgaris artifex, cui domeſtica conſuetudine penitus cognitus ac perſpectus es. Quin tute mihi teipſum tuis ad me literis ſic expreſſiſti, vt ſi coram adeſſes, plus videre nequeam. Illic exoſculatus ſum iſtam felicem indolem tuam, qui, vix egreſſus annum decimum ſextum, ſcribas epiſtolas primum bene latinas, deinde quod pluris facio, ſenſibus argutis, et apte ſibi connexis. Quid autem collaudem iſtum ingenuum ac liberalem pudo-

rem, quid ſingularem iſtam in me pietatem, quam tota ſpirat epiſtola? Et hic agnoſco germane germanam ornatiſſimi viri Ioannis Paungartneri prolem. Iampridem enim mihi cum eo viro ictum eſt amicitiae foedus, quam ego ſane rem inter praecipuas felicitates meas numero. Quid enim illo candidius, aut amabilius? In huius foederis conſortium temet tuo iure inſeris, mi Georgi. In hoc enim poſſeſſionum genus, et fas eſt, et aequum eſt, viuo etiamnum patri haeredem exiſtere. Vt tali parente multo beatior es, quam paternis opibus: ita iſtis egregiis animi dotibus, quas tibi partim largita eſt propicii numinis benignitas, partim induſtria tua tibi paris, longe verius ac ſplendidius locuples fueris, quam maiorum tuorum quamlibet amplis facultatibus. Accipe igitur Demoſthenem, qui nunc prodit ceu poſitis nouus exuuiis nitidusque iuuenta, ſimul et mutuae meae in te pietatis μνημόσυνον et ſtudiorum tuorum incitamentum futurus. Multum debemus Aldo, qui nobis primus oratorum principem dedit, plus debemus Heruagio, qui non parum addidit illi, tum dignitatis, tum etiam commoditatis, haud mediocribus impendiis parique vigilantia, vt iam merito poſſint omnes admirabundi dicere, οὗτός ἐστιν ὁ ἐκεῖνος Δημοσθένης. Poſthac igitur expectabimus abs te epiſtolas, ſemitullianas ac ſemidemoſthenicas. Vale. Datum Friburgi Briſgoae, poſtridie cal. Auguſti. Anno M. D. XXXII.

I. BERN. FELICIANI
praefationes ad ſuum Demoſthenem

Illuſtri ac Reuerendo Abbati cliuae Mariae Vangaditiae Franciſco Lauretano Io. Bernardus Felicianus. s.

Cum ſuperioribus diebus, Abbas clariſſime, Demoſthenis, oratorum omnium facile principis, orationes collectis quibusdam antiquis codicibus recognoſcendas ſuſcepiſſem, quo ad ſtudioſorum vtilitatem caſtigatiores aliquantulo excuderentur, memini ex te audiuiſſe, cum nonnulli docti viri apud te eſſent, quorum conſuetudine ſummopere delectaris, ex huiuſce rei occaſione ſermonem de eloquentia incidiſſe. ita vt alii ſupra modum eam extollerent, omnibusque et artibus et ſcientiis anteponendam arbitrarentur. alii non modo id non approbarent, verum etiam eam vituperarent, et vt ſuſpectam vitandam omnino cenſerent. Id autem licet abſurdum, nouum tamen mihi eſſe minime videbatur. Cum enim mecum

mecum conſidero multos ex grauiſſimis ſimul atque antiquiſſimis auctoribus, qui eloquentiam vel laudare, vel vituperare ſtuduerunt, eos comperio vel plura, quam par erat, ei attribuiſſe, vel plura detraxiſſe, quam res ipſa poſtulabat, atque ita vtroſque, dum eius vel praeſtantiam nimis admirantur, vel abuſum nimis deuitandum cenſent, multis de tota re non recte ſentiendi anſam praebuiſſe. Nam qui eam commendant, fere vno conſenſu omnes bonorum omnium humanorum cauſam ei adſcribunt. eam congregaſſe a principio homines, cum in ſyluis ferarum more vitam traducerent atque ad vrbes condendas induxiſſe. eam leges inſtituiſſe, ſine quibus communis vita eſſe nulla poſſet. eam manſuetos e feris, ciuiles e ruſticis homines reddidiſſe. eam demum eſſe, qua ſola a beſtiis differamus. Quod cum dicunt, non male illi quidem ſe gerere cenſendi ſunt, ſi vel loquuti pro occaſione, vel eloquentiae nomine ſapientiam omnem complexi eſſe intelligantur. Re enim vera non oratio eſt, ſed ratio et intelligentia, quae a brutis hominem diſtinguat. nec eloquentia eſt, ſed ſapientia et prudentia, quae diſperſos ac vagantes homines in vnum collegerit, ac vitam humanam omnem et vrbibus condendis, et legibus inſtituendis excoluerit. Sermo enim poſtea tanquam miniſter, et eloquentia tanquam ancilla ſubſequuta neceſſario eſt. Sed ſi ita abſolute quae dicunt, accipiamus, quam recte id fiat, alii viderint. Mihi certe perſuaderi non poteſt, quo pacto recte illi ſentiant, qui horum ſcriptorum auctoritate permoti in eam opinionem venerunt, vt nulli rei, niſi facundiae, ſtudendum eſſe credant, nulloſque eſſe, qui ſcire quippiam poſſint, niſi etiam dicendi peritia praediti fuerint. Adde, quod hi quoque omnes eos ſcriptores, qui non ita eleganti ſtilo de praeclariſſimis rebus et veriſſimis monumenta poſteris reliquerunt, vel tanquam indoctos et imperitos abiiciendos cenſent, quaſi verborum lepore et fucis rerum cognitio et peritia metienda ſit; vel licet earum ſcientiarum, quas tradunt, de quibusque diſſerunt, etiam peritiſſimos fuiſſe confiteantur, tanquam barbaros tamen et ineptos negligendos putant, pluriſque faciendum aſſerunt eum, qui de quibuslibet vel leuiſſimis rebus eleganter et copioſe tractarit, quam qui de grauiſſimis, et maxime ſeriis generique humano vtiliſſimis infacunde et ieiune diſputarit, remque hanc non ſecus, atque in artificum ac ſtatuariorum operibus ſpectandam eſſe aiunt, in quibus forma longe maiorem, quam materia, laudem et gloriam ſine controuerſia mereatur. Ac propterea aſſiduum barba-

 ris

ris bellum indixere, ita enim appellant omnes eos, qui cultum orationis et lenocinia non perſequuntur, licet veritatis ſubtiliſſimi et acutiſſimi indagatores alioqui ſint. vt ſi quando in ſanctiſſimos theologos et doctiſſimos philoſophos incidant, eos omnino abhorreant, et quaſi inculto ſermone nihil vere et recte explicari potuerit, ſed omnia peruerſa et falſa dici neceſſe ſit, ſtatim reiiciunt, ac damnant. neque vident, ſi formae eloquentiam comparare voluerimus, ſtatuariorum exemplum minime hic eſſe accommodatum. quippe quum materia extrinſecus artifici huic ſuppeditetur, ſcriptor ipſe ſibi eam plerumque faciat, et materia artifici propter formam exhibeatur, in rerum explicatione et diſſertatione forma ob materiam illuſtrandam et patefaciendam adhibeatur, vt videlicet, quod animo concepimus, id eloquendo ita exprimamus, vt alteri innoteſcat. Quocirca ſi modo facere id volunt, longe meliorem et accommodatiorem veritati comparationem ſumere a nummis poſſent, quibus forma materiae cauſa imprimi conſueuit, quo ſigno fit, vt quid et quanti valeat materia, cognoſcentes ea ad neceſſarias res vti facile poſſimus. Qui igitur nummum vel plumbeum, vel alioqui adulterinum, ſibi carum propterea habet, quia ſignum in eo artificioſe factum admiratur, neque eum, etſi maxime legitimus ſit, maximeque ipſe indigeat, ad vitae vſus impendere vult, is nummo abutitur, vtilitatemque eius, ob quam ſignum illi inditum eſt, nullam percipit. At nobis ita faciendum non eſt, ſed ſicut qui vel neceſſaria, vel diuitias, ſibi comparare vult, omnes vel quam peſſime ſignatos nummos, modo boni ſint, non veretur admittere. Sic nos, qui intelligentia indigemus, committere non debemus, vt vel barbare admodum ſcriptos libros, ſi bonarum rerum ſcientiam polliceantur, vllo modo repudiandos, vel quam diſſertiſſime compoſitos, ſi de inutilibus et vanis rebus tractant, magni faciendos cenſeamus, quin etiam, ſi de ſeriis et vtilibus maxime diſſerant, non temere admittendos putemus, ne, quemadmodum illorum oculos monetae forma ita praeſtringebat, vt vti ea in neceſſarios etiam ſumtus non paterentur, ſic animum noſtrum ornatus orationis et dicendi elegantia extrinſecus adeo occupatum detineat, vt ad ſenſa ipſa conſideranda penetrare non ſinat. Nam ſi neglectis rebus, id quod facimus, non tam, cum eas prorſus non diſcimus, quam cum non ab iis diſcimus, qui eas docent, ſed ab iis, qui eas tantummodo eloquuntur, ſermoni excolendo vacare voluerimus, verendum eſt, ne, dum in ea re caeteris hominibus praeſtare conamur, qua

qua homines brutis antecellere credimus, picis et pſittacis ſimiliores euadamus. Si recte quidem fortaſſe ad imitationem loquamur, quod ratione carentibus etiam animalibus aliquando contingit, ſapiamus autem, quod proprium hominis eſt, parum recte. At vero qui eloquentiam vituperant, vt caetera omittam, artem eius inter adulationum ſpecies reponunt, atque id eſſe animae dicunt, quod corpori eſt obſonatrix. Sicut enim illa variis condimentorum illecebris guſtum fallit, nec permittit, vt ciborum naturalis et ſincerus ſapor percipiatur, ita hanc variis verborum lenociniis turpibus et iniuſtis rebus honeſtatis et iuſtitiae ſpecie obducta iudiciorum rectitudinem omnem diſtorquere ac peruertere. Vt qui his aſſentiantur, contra quam priores illi faciebant, nihil admittere ſine ſuſpicione velint, quod aliquod in ſe vel mediocre eloquentiae ornamentum ac lumen prae ſe ferre videatur, eloquentiamque omnium pene malorum in cauſſa eſſe hominibus arbitrentur. quippe cum ea praua ex ſe ſit, non niſi praue vti quiſpiam poſſit. Nam ſi ad veras res, quas in animo habemus, exprimendas, non ad fingendas falſas et fucandas ea vti vellemus, ſatis vnumquemque in ea re, quam bene nouit, eſſe eloquentem poſſe. ſed miror, ſi haec reuera, et non ad hominum petulantiam, quibuscum loquebatur, exagitandam diceret Socrates, quippe qui eam turpem ſane doctrinam glorioſe profiterentur, qua cauſa inferior dicendo ſuperior efficeretur, cur medicinam laudaret, cum ipſa, quae ad ſalutem hominum inuenta eſt, ad perniciem nonnulli interdum abutantur. non enim quod electionis et hominis vitium eſt, arti eſt attribuendum. Nam eloquendi et dicendi ars, quae rhetorica eſt, cum inſtrumentum ſit, ac ſimilis dialecticae, laudabilis ac vitae humanae perquam neceſſaria facultas, quae non ſecus atque illa non aliquam definitam ac certam materiam habet, in qua verſetur, ſed in unaquaque re probabilitatem indagat, atque inuenit, tam deſtruitur ac tollitur, ſi in eius rei praeſtantiam transmutetur, cui applicatur, quam ſi eius qui ea vtitur, prauitas ipſi adſcribatur. Quemadmodum enim dialectica ſi decipiendi propoſito diſtorqueatur, dialectica non amplius eſt, ſed ſophiſtica et captioſa, cuius non in arte, ſed in abutentis voluntate, vitium eſt; ſic rhetorica, quae fallit ac decipit, licet nomen aliud diſtinctum non habeat, ſed Rhetorica etiam ipſa appelletur, Rhetorica tamen non eſt, ſed captioſa, et falſa Rhetorica, vitio vtentis peruerſa. Quae merito quidem vituperatur, modo cum id fit, hominum prauitatem tunc, non artem, reprehendi non igno-

ignoremus. Ars enim ipſa ad imperitos homines, eosque omnes, qui in ſubtilibus rationibus percipiendis non ſunt exercitati, docendos perſuadendosque neceſſaria admodum eſt. Quod enim dialectice inter philoſophos, id inter ciuiles munus rhetoricae eſt. Nam ſi in ciuitatibus haec non eſſet, quae, an vtile aliquid eſſet, aut inutile, inter conſultores, an iuſtum, aut iniuſtum, apud iudices, an honeſtum, aut turpe, apud ſpectatores oſtenderet, confuſa omnis vitae traductio, atque adminiſtratio haberetur. Cum enim pro ſua quisque opinione facile decipi poſſit, et ſegnes natura ad diſcenda bona homines ſint, tum etiamſi ſciuerint, facile affectu aliquo ita deprauentur, vt ad non agenda bona procliuiores euadant, ille, qui hac facultate eſt praeditus, tria huiusmodi gerendarum rerum impedimenta ex animis hominum aufert, tribus ad perſuadendum idoneis modis adhibitis. Ne enim plerique, an vtile ſit, quod agendum videtur, an iuſtum, quod iudicandum eſt, an honeſtum, quod eſt approbandum, ignorent, iis orator eloquentiae artifex rationibus, non ſubtilibus illis quidem, ſed ad ciuilium hominum captum accommodatis, docendo in tribus cauſarum generibus veritatem manifeſtat. ne item ad diſcendum ſegnes ſeſe exhibeant homines, delectando allicit, ne quamuis verum ſciant, vitio tamen deprauati aliud facere velint, mouendo afficit, atque ita ad agendum quodammodo compellit. Nam ſi quis haec tanquam ſuſpectas artes, et violentas machinas euitandas cenſet, is auditorum inſcitiam ſi vult, damnare poteſt, qui nullo alio modo intellecturi erant, eum vero, qui ad illorum imbecillitatem orationem ſuam accommodat, niſi laudare certe non debet. Tantam ſiquidem auctoritatem, dignitatem et excellentiam apud omnes obtinet, vt, ſicut vituperandus nullo modo eſt, ita laude et gloria ex ſeſe adeo abundet, vt laudibus extrinſecus petitis minime indigeat. Nam quamuis alii ſcientiis et diſciplinis inſtructus ad perſuadendum accedat, propria tamen laude eſſe contentus poteſt. Sicut orator hic noſter, qui clariſſimus inter omnes hoc in genere eſt, quem prae manibus habemus, licet aliis diſciplinis fuiſſet eruditus, et ex Platonis ſchola multa praeclara didiciſſet, et Thucydidi, ſcriptori Athenienſi, tantum ſtudium adhibuiſſet, vt octies ſibi eius hiſtorias deſcribendas putarit, nullius eorum gloriam ſibi videtur affectaſſe, niſi eius rei, quae huius tantummodo artis ſine dubio propria eſt. Cum enim quinque haec partes habeat, inuentionem, diſpoſitionem, eloquutionem, memoriam et pronunciationem, ab Andronico

hiſtrione

hiſtrione interrogatus, quid in Rhetorica primum eſſe exiſtimaret, pronunciationem dixit, et ſecundo, et tertio idem reſpondit, quoad deſiit ille interrogare, vt non tam praecipuam, quam ſolam rhetoricae propriam partem pronunciationem eſſe ſignificaret. propterea videlicet quum caeterae omnes ita aliarum rerum cognitionem interdum innexam habent aliisque omnibus etiam philoſophicis diſputationibus communes ſunt, vt aliarum, ſi quis recte non aduertat, videri ſcientiarum poſſint, haec ſola ſine vlla controuerſia non alteri, quam huic arti, adſcribi queat, atque iccirco tantam operam ſibi ei adhibendam duxit, vt non tam orationes eius et ſcripta, quam induſtria et exercitatio in ore omnium ſit, et apud omnes celebretur. Quis enim eſt, qui meditationes eius in cubiculo ſubterraneo non admiretur, cum inaequalem tonſuram etiam capiti adhibuiſſet, ne ſibi aliquando inde exeundum eſſet, atque ita ſtudium intermitteretur. Quis lecti eius anguſtiam non decantat, qua id conſequi procurabat, vt incommoda cubatione occaſio ei ſurgendi tempeſtivius exhiberetur? Quis id non celebrat, cum ſe antelucanis fabrorum vigiliis ſuperari aegre ferebat? Quem illa eius diligentia non mouet, cum ad Phalericum profectus ad vndarum fragores calculis etiam in ore ſumtis pronunciare orationes aſueſcebat, quo poſtea et clarius verba proferret, et tumultibus populi non exturbaretur? Quid, cum gladiis de tecto ſuſpenſis, ita pene, vt humeros attingerent, domi ſe ad dicendum exercebat, ne geſtu humeri incompoſito actionem corrumperet, nonne animos hominum capit? Hanc igitur pronunciationem, cui praecipue ſibi incumbendum cenſuit hic auctor, cuiusque praecipue gloriam videtur appetiuiſſe, praecipuum quoque in eius orationibus locum obtinere exiſtimandum eſt, vt cum eas legimus, non modo caeteris aliorum omnium anteponamus, ſed quia pronunciationem auctoris animo concipimus, ipſas ſe ipſis quoque eſſe admirabiliores iudicemus, et plus, quam legamus, intelligamus, et licet vox eius non audiatur, ſemper tamen aduerſarii eius voce illa aures noſtrae perſonent, quid ſi ipſum audiremus? vt non immerito Macedonum rex Philippus, contra quem acriter ſemper inuehebatur, cum ei recitatae orationes aliquae eius eſſent, neque ſe alium quempiam, quam ipſum, in bello adverſum ſe conſultorem fuiſſe electurum dixerit. orationesque ipſas ob vim actionis, quam prae ſe ferebant, cum Iſocratis quasdam athletis e palaeſtra ſimiles ſibi videri aſſeruiſſet, militibus comparauit, quippe cum ita vrgeant rem ſemper,

ita

ita inſtent, ita vero certamine, et non vmbratili ſemper vtantur, vt terrere veritate ipſa et cogere videantur. Tametſi mihi quidem etiam, dum lego Demoſthenem, arrogans illa Gorgiae, et Protagorae, aliorumque veterum ſophiſtarum profeſſio non admodum abſurda apparet, qua diſcipulis ſuis pollicebantur ſe eos eſſe arte ſua ciuilium agendarumque rerum peritos eſſe effecturos. nam ſi id intelligere volebant, ſi quis recte praecepta artis fuiſſet ſequutus, atque ex eorum praefinitione in ciuitatibus opportune deliberationes, et iudicia, vel etiam demonſtrationes pertractaſſet, eum non mediocrem ciuilem peritiam in orationibus ſuis prae ſe laturum, quis non videt, vt omittam interim inuentionis acumen, diſpoſitionis apta momenta, eloquutionis diluciditatem, et grauitatem, ac demum actionis ſummam vim, qua tanquam ſpiritu quodam reliqua omnia noſter hic orator animauit, tantam in ſcriptis eius ad vitae humanae actionem pertinentium ſententiarum copiam ineſſe, vt ſapientiſſimi philoſophi munere fungi videatur? tantam morum ciuitatum, et rerum publicarum adminiſtrationis peritiam, vnde ſalus ipſis comparetur, vnde periculum et pernicies impendeat, vt ex eius lectione, ſi quis diligenter aduertat, tam, pene dixerim, ad res agendas inſtructus vnusquisque poſſit diſcedere, quam ex quouis accuratiſſimo hiſtorico? Sed haec hactenus, ne ineptus exiſtimer, ſi laudes eius dicendo illuſtrare videar velle, qui dicendo omnium pene laudes obſcurauit. Haec enim ea de cauſa dicta a me ſunt, vt eloquentiam ſicut propria laude fraudandam non eſſe, ita ſua tantum poſſe eſſe contentam oſtenderem. et egregium hunc oratorem etiamſi non aliunde, quam ex arte eloquentiae, gloriam ei attribuamus, ex ea adeo clarum ac celebrem apud omnes eſſe, vt aliam laudem, quamuis adeptus ſit, non multum tamen deſiderarit. Cum igitur, praeſul optime, hic tibi non immerito adeo placeat, vt in aliorum etiam grauiorum ſtudiorum occupationibus lectionem eius tibi nunquam intermittendam cenſueris, poſteaquam excuſus iam eſt, eum tibi dicandum duxi, vt ſub eius nomine in manus hominum prodiret, qui illius eſſet ſtudioſiſſimus. Tum etiam, vt, cum ego in eo excudendo operam unonullam impenderim, labore hoc qualicunque tibi oblato, obſeruantiae in te meae, qua multis de cauſis iam diu te proſequor, ſignificandae occaſio mihi in praeſentia daretur. Nam praeterquam, quod veſtra iſta familia tum morum integritate ac virtutum ſplendore, tum imperatorum, quorum copia maxime floruit, gloria et rerum geſtarum amplitudine, tum Leonar-

Leonardi, aui tui, Principis optimi, praeſtantia, ac dignitate illuſtrata adeo clara ac celebris ſemper fuit, vt conciliare ſibi animos omnium facile potuerit, atque ob id ipſe etiam communi nomine propenſo erga eam animo ſemper fuerim, priuata tamen cauſa atque illa quidem tam grauis beneuolentiae mihi acceſſit, vt nunquam eam ex animo meo quoad vixero vlla deletura obliuio ſit, Antonius, omnibus quidem, qui illum nouerunt, non ſine praefatione nominandus frater tuus. qui cum adoleſcentiae annos nondum exceſſiſſet, et abbas electus tanta ingenii perſpicacia eſſet praeditus, tanto ſcientiarum, et literarum praecipue ſacrarum amore inflammatus, tanta in negotiis tractandis prudentia inſtructus, vt ex iſta familia prodiiſſe, quaſi praecipuum germen agnoſceretur, et ſacerdotii iſtius praeſul digniſſimus iam haberetur, me, a quo ſummopere obſeruabatur, maxima proſequebatur benevolentia, atque inter eos delegerat, quibuscum ſaepenumero verſaretur, ac de literarum ſtudiis colloqueretur. vt temperare a dolore interdum vix poſſim, cum memoria repeto, quam repente morte praeuentus ex hominum conſuetudine maxima omnium cum iactura et moerore ſublatus fuerit. in tantam enim ſpem omnes induxerat, vt nemo eſſet, qui dubitaret, quin, vbi maturior aetas acceſſiſſet, et eruditionis et ſanctitatis noſtris temporibus ſingulare exemplum eſſet futurus. Nam ex eius obitu licet boni omnes iacturam maximam feciſſe cenſendi ſint, ſpeque omni, quam ſummam de eo habebant, fruſtrati iacuerint, ego non tam moleſte tuli, quod eius ſanctiſſima conſuetudine tam repente caruerim, etſi id mihi contigit moleſtiſſimum, quam quod, cum ex eius familiaritate ſpecimen quaſi quoddam et probitatis et amicitiae concepiſſem, vbi ipſe deceſſit, ita animum deſponderim, vt, quia, quod ſimile ei eſſet, non facile reperiebatur, probitatem amplius huiusmodi vllam inuenturum me eſſe diffiderem. Nunc vero, cum tu, clariſſime Franciſce, qui in locum eius ſucceſſiſti, et ingenio, et ſtudiis plane eum referas, eandemque morum probitatem prae te feras, vt non tam dignitatis, quam propoſiti, atque animi etiam eius ſucceſſor fuiſſe videaris, nihil vereor, quin eam exſpectationem, quam ille de ſe apud omnes concitauerat, ſuſtinere ac tueri etiam magnifice poſſis. Suſcipies igitur in praeſentia Demoſthenem, ac quoties eum in manus ſumes, frequenter autem id facturum te eſſe non dubito, non tam ſummum oratorem, quam maximum etiam amoris in te mei iudicium ſumere te exiſtimabis. Vale.

Stu-

Studioſis S.

Cum Demoſthenis orationes ad commodum veſtrum parua hac forma excuderentur, in tres partes eas diuidendas cenſuimus, ne, ſi vno volumine omnes fuiſſent comprehenſae, in tantam magnitudinem excreſceret liber, vt vana omnis vtilitas fieret, quam ex forma hac eratis habituri. Apte autem incidit, vt abſque vlla niſi parua admodum veteris ordinis mutatione facta diuiſio ſit. Nam in prima parte deliberatiuae omnes poſitae ſunt, eo quo prius erant ordine collocatae. atque id merito quidem, propterea quod par erat, vt conſultandi, et deliberandi Rhetoricae ſpecies, quae prima et grauiſſima, maximeque ad ciuitates regendas neceſſaria eſt, primum etiam in ordine locum obtineret. His et deliberatiua exordia, et duas demonſtratiuas orationes ſubiunximus, quae in finem libri in veteri impreſſione reiecta fuerant, illa, quia ad idem genus ſpectabant, has, quia, cum adeo paucae eſſent, vt nullum volumen conficere per ſeſe poſſent, ſed alicui ex aliis tanquam appendix annectendae eſſent, ei annecti commode poſſe videbantur, quod minimum omnium erat futurum. Secunda pars iudicialibus iis tantum dicata eſt, quae vel de decretis et legibus praeter leges latis, vel de legationibus male actis, vel huiusmodi aliis publicis cauſis ſcriptae ſunt. Tertia caeteras omnes complexa eſt, quae ad tutelas, haereditates, mercaturas, atque id genus priuata commercia attinent. Haec enim tertium, quemadmodum publica ſecundum, locum ſibi merito vendicant. nam ſicut priuata publicis, ita iudicia eſſe inferiora deliberationibus debent. quippe cum iudicia ſint, quae non tam ea, quae ex legibus, quam quae ex deliberationibus conſtituta ſunt, ſi recte gerantur, honoribus, ſi male, poenis ciues afficiant. Tres autem hae partes diuerſas lectiones, quae in contextu aſteriſco notatae ſunt, ſuas quaeque in calce repoſitas habet. Errata vero, quae inter excudendum contigere, in calce tertiae omnia omnium partium reſtituenda curauimus. Valete.

ΠΑΥΛΟΣ ΑΛΔΟΥ ΜΑΝΟΥΚΙΟΣ

τῷ αἰδεσιμωτάτῳ πατρὶ, Λευδοουίκῳ Βεκατελλίῳ, τῷ Ῥαβέλλου ἐπισκόπῳ, ἀποστολικῷ Ἐνετίησι λεγάτῳ, χαίρειν.

Ὅσον μὲν ὁ πατὴρ ὁ ἐμὸς εἰς τὴν χαλκογραφικὴν ταυτηνὶ τέχνην συνεισήνεγκεν, σχεδὸν οἶμαι πάντας

τας εἰδέναι. παραλαβὼν γὰρ αὐτὴν ἐλλειπῶς ἔτι καὶ πονήρως φερομένην, οὕτω σφόδρα φιλοπονησάμενος ἐπηύξησέ τε καὶ μετεκόσμησεν, ὥστε μηδεμίαν τό γε ἐς αὐτὸν ἧκον, τοῖς ἐπιγιγνομένοις ὑπερβολὴν καταλιπεῖν. ἐγὼ δὲ καὶ πάλαι μὲν προεθυμούμην τοῖς τοῦ πατρὸς ἐγχειρήμασιν ἐπεξελθεῖν, μηδὲ καταδεέστερον ἐμαυτὸν παρασχεῖν τῶν ἐκείνῳ πεπραγμένων, ὑπό γε μὴν παντοδαπῶν ἀσχολιῶν καὶ ὧν μετὰ χεῖρας ἔχω ξυγγραμμάτων περισπώμενος, ἔτι δὲ περιουσίαν χρημάτων οὐκ ἔχων, ᾑρούμην τέως ἡσυχίαν ἄγων, κατολιγωρεῖσθαι μᾶλλον, ἢ τοῖς ὑπὲρ δύναμιν ἐγχειρῶν οὐδὲ πολλοῦ δεῖ τῆς ἐσομένης ἄξια διαπραξάμενος δόξαι προσδοκίας. καίτοι πολλοί μοι προσιόντες ὁσημέραι τῶν φίλων ἐπιπλήττειν ἐπεχείρουν, ὡς ἄρα αἰσχρὸν, εἰ μεγίστας καὶ καλλίστας ἔχων παρὰ τοῦ πατρὸς τὰς ἀφορμὰς ὑπὸ ῥαθυμίας ἐθελοκακοίμην, καὶ περιορῴην ἐμαυτὸν ὑφ' ὧν ἥκιστα ἐχρῆν παρευδοκιμούμενον, καὶ τὴν τέχνην ταῖς τῶν ἄλλων πλεονεξίαις διαφθειρομένην, ἐξὸν κατ' ἴχνη χωροῦντα τοῖς ἐκείνου ἐπιτηδεύμασιν, ἀείμνηστον εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον μνημεῖον ἐμαυτῷ παρασκευάσαι. οὗτοι τοίνυν καίπερ εὐνοϊκῶς ἔχειν δοκοῦντες, οὐκ ἐλάνθανον λόγῳ ξυμπροθυμούμενοι μόνον, ἔργῳ δ' οὐδὲ κατὰ μικρὸν ἂν τὴν τυχοῦσαν ἐπικουρίαν παρασχόντες: ὅπερ ποιεῖν εἰώθασιν οἱ πολλοὶ, συμβουλεύοντες μὲν προθύμως, παρὰ δὲ τὰς χρείας οὐδοτιοῦν τοῖς φίλοις ὑπουργοῦντες. σὺ μέντοι μόνος ἀμφότερα παρασχόμενος, δεῖγμα μέγιστον τῆς σῆς μεγαλοψυχίας καὶ τῆς πρὸς ἐμὲ φιλίας ἐξενήνοχας, σεβασμιώτατε πατὴρ, οὐ μόνον τὰ κράτιστα ξυμβουλεύων, ἀλλὰ δὴ καὶ πόρους χρημάτων ἐξευρίσκων, καὶ δαπανῶν, αὐτός τε ἐκ τῶν ἐνόντων ἐπιχορηγῶν, καὶ τοὺς ἄλλους πείθων: ὥσθ' ἱκανὴν ἤδη παρασκευὴν συγκεκροτῆσθαι τοῖς ἄξιόν τι λόγου ποιεῖν προαιρουμένοις. ἐδόκει μὲν οὖν τοιούτων ἀφορμῶν λαβομένοις μὴ μένειν, ἀλλ' ἐγχειρεῖν τὴν ταχίστην, ἅπανθ' ἁπλῶς ἐντυποῦντας, καὶ τὰ πρὸ τοῦ, καὶ τὰ μηδέπω,

καὶ τήμερον ἐκδεδομένα. σκοπουμένοις δ' οὐδὲν ἐφαίνετο τό γε νῦν ἔχον οὕτω προὔργου τοῖς νεωτέροις ἐσόμενον, ὡς τὸ τοῦ παιανιέως τουτὶ βιβλίον· ὃν δὴ καὶ τῇ τέχνῃ, καὶ τῇ τῶν νοημάτων εὑρέσει, καὶ τῷ κάλλει τῆς ἑρμηνείας, καὶ, συλλήβδην εἰπεῖν, πᾶσι τοῖς ἄλλοις τοῦ λόγου πλεονεκτήμασι καὶ τοὺς πρὸ αὐτοῦ καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν ἀνθρώποις ὑπερβαλλόμενον ἅπαντες ἴσμεν. τούτου τοιγαροῦν τοὺς λόγους ὡς οἷόν τ' ἦν ἐπιμελέστατα διορθωσάμενοι, καὶ τοῖς δοκιμωτάτοις τῶν ἀντιγράφων ἀντεξετάσαντες, σοὶ προσφωνοῦμεν, οὐ μὰ δία τοῦγε δοκεῖν ἀμείβεσθαί σε τῆς μεγαλοδωρίας, (ἀνόητος γὰρ ἂν εἴην, εἰ, τοσούτων καὶ τηλικούτων ὑπαρξάντων μοι παρά σου εὐεργετημάτων, προῃρούμην δι' ἐπιστολῆς ἀπολύσασθαι τὸ χρέος) ἀλλ' ὥστε πᾶσι ποιῆσαι καταφανὲς τῆς τε σῆς καλοκαγαθίας τὸ μέγεθος, ἔτι δὲ καὶ τοῦ βιβλίου τουτοὶ, καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐκδοθησομένων, εἴπερ ἄρα τί περιέσται τοῖς νέοις ὄφελος, σοί γε πάντως τὴν περὶ τούτου προσήκειν χάριν, τῷ μόνῳ τὸ καλὸν τοῦτο καὶ ἐπωφελὲς ἔργον ἐνστησαμένῳ. ὅτι μὲν οὖν καὶ τοῖς παροῦσιν ἀγαπήσεις, καὶ μόνης ἡμᾶς ἀποδέξῃ τῆς προθυμίας, εὖ οἶδα, εἴπερ ἐγὼ τὸ φιλόσοφον τοῦ τρόπου καὶ τὸ μεγαλόφρον οὐκ ἀγνοῶ τὸ σόν. ἐγὼ δὲ πειράσομαι μὲν ἀεὶ τιμᾶν σε τούτοις, οἷς τυγχάνω δυνάμενος, εἰ δ' οὐχ, ὡς προσῆκεν, οὐδὲ κατὰ τὴν ἀξίαν τὴν σήν, τό γε μὴ παντάπασιν ἀχαρίστως ἔχειν τῆς γνώμης πᾶσιν οἶμαι φανερὸν καταστήσειν. ἔρρωσο.

IOANNES HERVAGIVS

Graecarum litterarum ſtudioſis, s. D.

Quanquam res ipſa docere poterat, quantum haec noſtra Demoſthenis Orationum editio, reliquis omnibus, quae adhuc editae ſunt, emendatior ſit: noſtri tamen muneris eſt, vobis, o ſtudioſi, indicare, vndenam exemplaria tam emendata habuerimus: ne et illi merita laude ſuorum laborum fraudentur: et vos, tantorum virorum nominibus auditis, rarum aliquid atque praeclarum in noſtra hac editione eſſe, nullo modo dubitetis. Solent enim res non ſua modo vi et

natura;

natura, ſed cum etiam ab artificio, tum vel maxime ab artificis excellentia et nomine laudari. Mirabantur veteres, ſi quis Apellis vel Zeuxidis tabulam oſtendiſſet: & nos quoque, ſi quis Dureri germani, aut Titiani itali picturam proponat: non tam ſaepe artificii cauſſa, quam artificis. qua in re non fallimur omnino. Permagni enim refert, quem quodque opus autorem prae ſe ferat: quod ab excellentibus artificibus non niſi praeclara opera ſoleant proficiſci. Sic ille paſtor non ineptus apud poetam, pocula quòd diuini Alcimedontis opera eſſent, magni facienda cenſet. Quid ſi omnia reliqua accedant, quae valent ad laudem, et materiae bonitas, et artificii pulchritudo, et artificis praeſtantia, nonne tum perfecta et conſummata laus eſſe videatur? Quamobrem cum nos in noſtro hoc Demoſthene edendo, duorum clariſſimorum virorum, Petri Daneſii Galli, et Vincentii Obſopoei Germani, exemplaria, caſtigationesque ſecuti ſimus, iam exiſtimare debetis, qualem vobis exhibeamus Demoſthenem, nitidum certe, et innumeris erroribus repurgatum. Neque enim vllis aut ſumtibus, aut laboribus parcimus, quo vobis veteres illos vtriusque linguae autores clariſſimos ſuo priſtino nitori reſtitutos exhibeamus. Habetis igitur in hoc autore omnia illa, quae modo ad perfectam laudem requiri dicebam: Demoſthenem ipſum primum, at Dii boni, quantum artificem? qualemue oratorem? eum, quem aſpectabant, cuius ob os Graii ora obuertebant ſua: de quo praetereunte dicebant: Hic eſt ille Demoſthenes, qui Ciceronem nobis, quantus eſt, effecit. Deinde etiam, quos modo laudaui, Daneſium et Obſopoeum, qui in Demoſthene reſtituendo praeclaram nauarunt operam. Artificium vero, etſi ex ipſo artifice iam cognoſci potuit, tamen melius et certius ex ipſarum orationum textura et lectione intelligetur. Supereſt materies, in qua artifex iſte diuinus artem ſuam declarauit: ea vero hic tam ampla eſt, tamque late patens, vt omnes philoſophiae partes attingere videatur. Nam et res in obſcuritate naturae latentes interdum hic orator in apertam lucem ſplendida et illuſtri oratione trahit, et de virtutibus et vitiis ornatiſſime dicit: et argumentis ſic pugnat, vt contra ſtare aduerſarius nullo modo poſſit. Verum haec ad tria cauſarum genera omnia referunt oratores: ad conſultationes, ad laudes, et ad iudiciales controuerſias. Iudiciales autem cauſae ſunt bipertitae; aliae enim ſunt de publicis rebus ciuitatis, aliae de priuatis ciuium inter ſe litibus. Itaque et ex his tribus orationum voluminibus, primum con-

ſultationes et laudes, quod hae pauciores ſint, quam iudicia continet: ſecundum, iudiciales cauſas eas, quae de publicis rebus diſceptant: tertium, priuatas ciuium controuerſias. Noluimus enim commoditatem, ſi qua in hac tripartita diviſione ineſt, aſpernari, ne vobis aliqua ex parte defuiſſe videamur. Valete. Baſileae, Calend. Ianuarii. 1547.

DIONYSIVS LAMBINVS. Lectori.

Abſoluta eſt tandem, lector erudite, Demoſthenis editio, omnibus literarum graecarum ſtudioſis tamdiu exſpectata, et tantopere exoptata: atque iis quidem temporibus abſoluta, quibus vix quisquam hoc auderet optare, nedum ſperare. Cum enim ſcirent omnes homines, qui literarum graecarum ſtudio delectantur, Demoſthenem a Gulielmo Morelio, typographo regio, viro experiente ac ſtrenuo, et, quamquam non admodum locuplete, magnis tamen et multis artis typographicae facultatibus atque adiumentis ornato, annos abhinc circiter duodecim, temporibus reipublicae etiam tum tranquillis et pacatis, coeptum eſſe excudi: ſed propter motus ciuiles tum primum in Gallia ingruentes atque orientes, et tempora turbulenta ac formidoloſa, eſſe intermiſſum: quid erat minus credibile, quam propter quas cauſas opus tam praeclarum, tam plauſibile, tam vendibile denique, fuiſſet de manibus poſitum, annosque circiter decem iacuiſſet inchoatum, iisdem cauſis manentibus, atque adeo auctis ac multiplicatis, ab homine, ſi non minus ad tantam rem faciendam idoneo, at certe paucioribus adiumentis ad eam neceſſariis inſtructo, minusque exercitato, de integro in manus ſumi, ac retractari et retractatum ad finem perduci? Verum tamen vicit omnium opinionem Io. Benenati conatus laudabiliſſimus atque honeſtiſſimus, induſtriaque ſingularis, qui, omnibus iam ſperando et exſpectando defeſſis, Demoſthenis editionem tot annos intermiſſam et repetiit, et repetitam, diis hominibusque approbantibus, abſolutam et confectam reddidit. Verum, vt intelligas, lector, quid inter hanc editionem et caeteras ſuperiores interſit, aut quid ad hanc acceſſerit, quod ab aliis abſit: hoc totum tibi breuiter exponam. Gulielmus Morelius annis aliquot ante, quam Demoſthenis editionem ſuſciperet, duo exempla, vnum Aldinum, Venetiis, alterum Germanicum, Baſileae impreſſum, cum octo vetuſtis codicibus manu ſcriptis, ex bibliotheca regia depromtis, diligentiſſime contulerat, omnesque ſcriptu-

rae

rae varietates, ac diſſimilitudines, etiam eas interdum, quae videri poſſint minus probabiles, et vix tolerabiles, ad oram exempli Germanici adſcripſerat. Praeterea ſcholia in marginibus librorum illorum regiorum ſcripta, quae in Vlpiani commentariis vsque adhuc impreſſis non reperiuntur, et vtiliſſima, et plurima, ita vt quartam partem Vlpiani commentariorum hodie exſtantium magnitudine et amplitudine exaequent: haec, quae dico, ſcholia in oram illius exempli transſcripſerat. His et aliis facultatibus neceſſariis inſtructus Morelius operi tam praeclaro manus admouit. Si nihil aliud, quam rem tantam, auſpicatus atque exorſus eſſet, atque in ipſo operis limine ac veſtibulo vel rei difficultas non ſatis antea explorata, vel caſus aliquis improuiſus atque inopinatus (vt ſunt humana) eum rem coeptam inchoatam relinquere coegiſſet: tamen cum, ſapientum virorum ſententia, principium totius ſit dimidium, et in omni re honeſta ſolus conatus, etiam ſi e m non perficias, laudari ſoleat: magnum quiddam feciſſet, laudemque fortaſſe aliquam meruiſſet. Nunc autem cum reapſe declarauit, ſe non inanem conatum, neque praecipitem, aut irritum impetum ad negotium ſuſceptum attuliſſe: (quod facere conſueuerunt, qui, non adhibito ad rem, quam inſtituunt, conſilio, neque rei magnitudine diligenter et attente conſiderata, ad aliquid magnum aggrediuntur,) ſumma laude digniſſimus eſt: qui quamdiu reipublicae tempora tulerunt, tanto ſtudio in id, quod ſemel conſiderate ſuſceperat, incubuit, tantaque animi alacritate in eo perſeuerauit, vt Demoſthenis editionem uſque ad orationem de male obita legatione perduxerit: hoc eſt paullo minus, quam totius operis dimidium, attigerit. Cum ad eam orationem perueniſſet anno, opinor, cIↃ. cI. LX. magnae turbae in Gallia coortae, temporaque reipublicae calamitoſa conſecuta, bellum domeſticum, peſtilentia, huius ſcholae uniuerſae infrequentia et ſolitudo, et paene dicam vaſtitas: haec et ſimilia mala, opus magno animo incoeptum, et ad id loci perductum, interrumpere coegerunt. Non multo poſt ille, morbo partim ex vigiliis intempeſtiuis et labore immoderato, partim ex communium et publicorum incommodorum acerbitate contracto, ſupremum vitae diem obiit. Quo mortuo ſpes omnis huius editionis abſoluendae omnibus mortalibus praeciſa eſt, praeſertim creſcentibus in dies diſcordiis ciuilibus, et poſt ſuperiora mala ſedata ac ſopita (non enim dicam exſtincta) nouis ſubinde aliis grauioribus ſuborientibus, quibus nondum etiam hodie defuncti ſumus.

Ita cum Demoſthenis editio inchoata multos annos manſiſſet: Io. Benenatus, totius inſtrumenti typographici ſucceſſor, matrimonio cum vidua contracto, factus, partim ſua ſponte, partim hominum tam longam incoepti operis intermiſſionem querentium et aegre ſerentium vocibus aſſiduis victus, conſilium tandem cepit operi inchoato, et depoſito, et vt ita dicam, conclamato, ſubuenire. Qua in re cum ſibi adiutorem aliquem adhibendum eſſe exiſtimaret, qui et vellet et poſſet ei rei operam aliquam nauare, ſe ad me potiſſimum contulit: quem et publicis commodis libenter inſeruire cognouerat, et plurimum ſibi in negotio ſuſcepto prodeſſe poſſe exiſtimabat. Ego, quamuis in aliis rebus a me inſtitutis occupatiſſimus, homini amico, praeſertim in re tam praeclara, deeſſe nolui. Itaque continuo reliquam partem exempli impreſſi, ad cuius oram et ſcripturarum contextus Demoſthenis varietates a Morelio adſcriptas, et ſcholia illa Graeca nondum impreſſa, transſcripta fuiſſe ſupra dixi, diligenter atque attente relegi, ac recognoui. Ac ſcholia quidem illa, quae propter Morelii obitum immaturum erant adhuc confuſa, et perturbato ordine collocata, ita ut, quo pertinerent, non facile quiuis interdum cerneret, ſuo quaeque loco digeſſi atque in ordinem redegi: et Vlpiani commentarios in editionibus vulgatis corruptiſſimos, quoad eius fieri debuit ac potuit, caſtigaui atque emendaui. In contextu vero Demoſthenis recognoſcendo viam mihi iam a Morelio praemonſtratam ſecutus ſum, ſimulque Benenati voluntati morem geſſi, vt nihil prorſus a vulgata et recepta ſcriptura mutarem: ſed omnes diſſimilitudines vel ad oram libri adpingendas, vel in calce collocandas curarem. Qua quidem in re tanta fuit Benenati religio, cui facile aſſenſus ſum, vt lectiones et interpunctiones vulgatas nonnunquam vitioſas retinere maluerit, dummodo earum emendationes vel in margine, vel in calce libri repreſentarentur, quam cuiquam maleuolo vllam iuſtam repraehendendi anſam relinquere. Meminerat enim, de mea Ciceronis editione, qui ſermones hominum partim imperitorum, partim iniquorum fuiſſent, cum dicerent, me nimium mihi iuris in Cicerone emendando aſſumſiſſe: non oportuiſſe a lectione recepta diſcedi: ſatis fuiſſe lectionis varietates et ſcripturas in antiquis codicibus repertas, aut quantumuis probabiles coniecturas, in annotationibus locari. Ne quid igitur in Demoſthene quicquam tale a nobis eſſe factum queri poſſit, (quamuis hominum inuidorum et indoctorum ſermones ſemper contemſerimus, et noſtram in Ci-

in Cicerone emendando induſtriam doctis omnibus probatam eſſe compertum habeamus) ita religioſi, vt dixi, in hac editione fuimus, vt lector hoc ſibi certo promittere queat, et Demoſthenem omnium, qui vnquam editi ſunt, emendatiſſimum, Gulielmi Morelii, Io. Benenati opera, nonnihil etiam mea, quod quidem in mea manu fuit, nunc ſe eſſe adeptum, et nihil tamen, quod quisquam vel maleuolentiſſimus criminari poſſit, in eo eſſe immutatum. Haec te, lector, ſcire volui, priusquam ad Demoſthenem legendum tuum ſtudium conferres. Si qua operarum errata ſunt, alienam culpam praeſtare non debemus. Vale et hoc labore fruere. Lutetiae anno cIↃ.IↃ.LXX. Kalend. Febr.

IO. BENENATVS TYPOGRAPHVS Lectori.

Cum duodecim abhinc annos Gulielmus Morelius Demoſthenem, oratorum omnium facile principem, typis mandare coepiſſet, et hanc editionem primum turbulenti reipublicae motus, bellaque inteſtina, et difficultas rei familiaris ex malis communibus nata, intermittere coegiſſent: deinde eius viri mors breui conſecuta totam rem ita impediſſet, vt perexigua et perquam tenuis ſpes eius de integro aggrediendae relinqueretur: nobis tandem, anno ſuperiore, Gregorii Nazianzeni ab Iacobo Billio Brunaeo, S. Michaelis in Eremo abbate, viro literis graecis et latinis, omnique doctrina liberali perpolito, in latinum ſermonem conuerſi editione abſoluta, in mentem venit, Demoſthenem, quem ab omnibus graecarum literarum ſtudio deditis valde amari atque expeti ſciebamus, aliquando repetere, eiusque editionem inchoatam relictam abſoluere. Cui oneri ſuſtinendo cum humeros noſtros inualidos eſſe facile intelligeremus, ſiue ſumtus in eo negotio faciendus, ſiue difficultas in exemplo recognoſcendo, et ſcripturarum varietatibus conſiderandis, ac ſcholiis ordine diſponendis, ſpectaretur, auxilium ab aliis nobis petendum eſſe exiſtimauimus. Et quod ad ſumtum quidem attinet, hunc nodum non tam cito, neque facile expediuimus: altera autem difficultas non multo minor reſtabat: qua qui nos libentius, aut facilius leuaret, quam Dionyſius Lambinus, literarum graecarum profeſſor Regius, non videbamus. Itaque cum ad eum confugiſſemus, ab eoque petiuiſſemus, vt nobis tanto oneri ferundo impari-

bus opem ferret: ille continuo, pro ſua erga omnes humanitate, et pro ſuo in literas et literarum ſtudioſos amore, de quibus bene merendi neque finem, neque modum vllum facere poteſt, quamuis eſſet in aliis rebus, iisque difficillimis et vtiliſſimis rei literariae futuris occupatus, nobis operam ſuam pollicitus eſt et promiſſum exſoluit. Quod ſi eius occupationes, vt ſummo iure poterant, ita hoc nobis adiumentum denegaſſent, niſique quaſi quidam Hercules Atlanti defeſſo in partem laboris ſucceſſiſſet, profecto, vt ingenue fatear, tantam negotii molem perferre non potuiſſem. Cum igitur Dionyſio Lambino huius editionis abſolutae magna gratia debeatur, tum Gulielmo Morelio mortuo nulla ſatis ampla laus tribui poteſt, qui primum hoc opus orſus eſt: deinde librorum veterum regiorum ope fretus, Vlpiani commentarios plus quarta parte auctos nobis reliquit: cum praeter diligentiam et induſtriam nihil de ſuo addiderit. nam quicquid additum eſt, additum ex libris manu ſcriptis quibus in recognoſcendo Demoſthene vſus eſt: ex quibus omnes ſcripturae varietates in marginem vnius exempli Heruagiani fideliſſime transtulerat, idemque et in multis aliis libris, antequam e vita decederet, fecerat, et in pluribus facturus erat, ſi vita ſuppeditaſſet. Quare omnium bonorum fauore dignus erat, qui tantum ſtudium, tantamque induſtriam ad vetuſtos codices quaſi e ſitu eruendos, et ex eorum auctoritate vulgatos reſtituendos conferebat.

Quod ad Demoſthenis laudes attinet, ridiculus ſane eſſem, ſi in tanto oratore laudando inanem operam hic ſumere vellem. Satius enim eſt de eo tacere, quam pauca dicere, eiusdem tamen aliquot elogia ex veteribus ſumta, in quibus colligendis nobis operam nauauit D. Lambinus, ſubiecimus.

Vale, lector beneuole, et ſi quid bene de tuis ſtudiis meremur, viciſſim faue.

Hoc autem, lector erudite, admonendus es, cum Morelius octo, vt dixi, codicibus in recognoſcendo Demoſthene vſus ſit, eos literis graecis in margine huius editionis ſignificari, verbi gratia, vnus ſignificatur litera α. alius litera β. alius litera γ. et ſic de reliquis. Caeterum notae marginales reſpondent notis, quae ſunt in contextu. Voces, quae includuntur huiusmodi obeliſco ', et huiusmodi nota apoſtrophi ' deſiderantur in libris ſua litera ſignificatis. Huiusmodi autem aſteriſcus * indicat, vocem vel voces additas eſſe in margine, quae abſunt ab aliis codicibus non ſignificatis.

Numeri,

Numeri qui ſunt ad marginem commentariorum, reſpondent numeris indicibus, qui ſunt ad marginem contextus. Multas ſcripturae varietates, et diſſimilitudines, praeter eas, quae ſunt in margine libri, in calce poſuimus, et cum eis, ſi qua errata operarum humanitus admiſſa ſunt, eorum emendationes coniunximus. Iterum vale, et nos ama.

HIERONYMI WOLFII
ad Euſebium Epiſcopium induſtrium et magnificum Typographum, in varias lectionis Demoſthenicas Praefatio.

Inſtitutum tuum, viro bono et docto, et tuo quoque cognomine dignum, (quod παρὰ τὸ ἐπισκοπεῖν fieri ſcis) non modo multos et magnificos autores: ſed et ornate et emendate, cum accuratis indicibus, eosdem in publicum edendi, magnopere probo: tibique et fructuoſum et laudi ſempiternae fore confido. Inter quos et Demoſthenicum hoc opus, propter ſummam vtriusque oratoris autoritatem, non poſtremas eſſe laturum, conſentaneum eſt. Quo libentius etiam rectae voluntati tuae, et D. Theodori Zwingeri acerrimo iudicio, perlegendo et conferendo et excerpendo Luteciano Demoſthene, morem geſſi, quamuis et perpetuis laboribus feſſus, et variis morbis pene confectus. Ac quod ad Vlpianum attinet, Morelius non malam nauauit operam, eumque nobis et auctiorem et paulo correctiorem exhibuit: cuius editionem in exprimendo ſequaris licebit: coniecturis tamen etiam noſtris (ſi videbitur) alicubi adhibitis. Scholia quoque, etſi pleraque non magni momenti, quibus longe plura (fortaſſis et meliora) e Lexicographis colligi poſſent, equidem non reiicio: vereor tamen, ne qui me rideant, qui iſtiusmodi λεπτολογήματα conuerſione mea dignatus ſim: eoque magis, quod in declaratione verborum, cum vtriusque linguae, in etymologiis, deriuationibus, ſignificationibus, in translatis, ſynonymis, contrariis, conſtructionibus, in aliis compluribus, diuerſa ratio ſit: ineptiae et nugae inanes vitari vix poſſunt. Nam Graeca ex altero latere ſita, Latinis admiſcere, quamuis aeque ineptum, tamen alicubi vitare non licuit: quod Scholiaſtes iſte, quisquis fuit, ſaepe nimium diffiſus lectorum ingeniis, elementarios pueros docendos potius ſuſcepiſſe videtur, quam eloquentiae Demoſthenicae candidatos. Sed vtut ſit, ego nihil ab vllo editum

in hoc opere, praeterire volui: cum non ignorem, ea, quae plerique docti viri pro nihilo ducunt, a quodam non poſtremae notae profeſſore magno cum ſupercilio et oſtentatione exquiſitae diligentiae atque doctrinae pro ſuggeſto fuiſſe decantata, vel deplorata potius ac elatrata, vt fuit *ἐμπαθὴς* ille homuncio et quamuis pene edentulus, mordaciſſimus, et in canina facundia (qua nimis petulanter et in me et in alios et me et ſe longe doctiores et clariores viros inuectus eſt) exercitatiſſimus, et, cum lippus eſſet, in perſpiciendis omnium ſcriptorum erroribus ac vitiis acutiſſimus. Qui quidem recte ſibi cauit, quod nihil in publicum edidit: *μή τι πάθῃ τό κ' ἔρεξε· δίκη τ' ἰθεῖα γένηται.* Sed ille valeat cum ſuis aſſeclis et imitatoribus; nos coepta, bonis auibus proſequamur. Vlpianum igitur, vt dixi, pellegiſſe non poenitet. In ipſo autem Demoſthene conferendo, haud ſcio an operae pretium fecimus. Nam coniecturae noſtrae *οὐκ ἄσκοπα τοξεύουσαι*, Aldino, duobus Heruagianis, Feliciano, Manutiano, Pannonio, Auguſtano Demoſtheni adhibitae, *καὶ ἐπίκρισις ἀπὸ μεγάλης Φρονήσεως, καὶ ἐμπειρίας πολυχρονίου γενομένη (εἰ καὶ Φορτικώτερον τοῦτ' εἶναί τισι δόξει τῶν βασκαινόντων)* interpoſita, id praeſtitiſſe videntur, vt acutus et eruditus lector alia exemplaria, vel expreſſa, vel manuſcripta, non magnopere ſit deſideraturus. Curatum enim eſt diligenter, vt et orthographica errata vel alioqui deprauata tollerentur, et confuſa diſtinguerentur, neque quidquam, quod ad rem pertineret, praetermitteretur. Itaque, ſi quid apud te valet mea auctoritas, mi Epiſcopi, ſequeris eos codices, qui manu mea emendati ſunt, et ſub Calend. Ianuar. ad te miſſi: omnibus tamen aſteriſcis repudiatis, qui librum magis deformant, quam lectorem adiuuant. Qui ſi ita ignauus eſt et ſocors, vt annotationes noſtras in locis ſuſpectis et dubiis conſulere grauetur, non aſteriſcis, ſed obeliſcis erit excitandus. Paucas tamen clauſulas, quae ex Auguſtano et Luteciano codice acceſſerunt, ſuis locis contextui facile inferes et Graeco et Latino. Has enim conuerti: caeteras varietates graece tantum notaui, alicubi tamen cenſura addita. Quod ſi ſpatium et tempus datum fuiſſet, *συμπάσας τὰς πολυπλόκους ἀναγνώσεις*, ordine orationum ipſarum et diſtinctione ſeruata, contuliſſem: ſuperuacaneas (in diuerſis enim libris eaedem ſaepe exſtant) reſecuiſſem; retentis tantum aut neceſſariis, aut non omnino reſpuendis, cuiusmodi ſunt *τὰ συνώνυμα καὶ ἰσοδυναμοῦντα.* Nunc cum trimeſtri non amplius ſpacio tantum opus, vna cum Iſocrate Graecolatino, proximis nundinis

nis edito, inter varias occupationes, perlegendum fuerit, malui τὴν κράμβην δεκάκις παραθεῖναι ἢ μηδάπαξ. Nam ſuperuacanea facilius auferuntur, quam praetermiſſa ſupplentur. Ac varias lectiones omnium editionum conſignatas habes, quarum numeros, ſi foliis impreſſiones duae accommodari nequierint, praetermittendos cenſeo: lectorem monendum ex ipſa ſerie orationum et locorum, quo quaeque nota pertineat, facile deprehendi. Obſopoei caſtigationes integras excudi placet, iisque ordine ſubiici Lutecianas et Auguſtanas: niſi forte iſtic habeas virum doctum et acri in Graecis iudicio praeditum, qui id efficiat, quod ego temporis anguſtiis excluſus, non volens praetermiſi. Agnoſco enim et in hoc opere fortunam meam: quae ſubinde aut aliquid turbarum dat, otium ſperanti, aut adiumentum rei accurate conficiendae ſurripuit. Nam primum, ne diu optata, et perquam meae valetudini neceſſaria quiete, paucos hoſce, qui reſtant, vitae meae dies fruerer, oportuit Luteciam nunc demum parere, quod integrum Zodiacum annorum parturiit. Neque id factum reprehendo, de quo gratiam habemus omnibus iis, qui aliquid operae ac ſtudii ad id contulerunt: ſed factum meum narro, καὶ τοι οὐχὶ τῇ τετράδι, ἀλλὰ μετὰ τὴν πανσέληνον διαμέτρησιν γενόμενος. Deinde ſi ad manum habuiſſem exempla Demoſthenis et Vlpiani a me correcta: facilius et conſignare, et ſuis locis inſerere omnia potuiſſem. Nunc verendum eſt, ne quaedam aut transponantur, aut inculcentur ſaepius, aut detrahantur. Quae ſollicitudo ita me angit: vt ipſe Baſileam irem, cauendae iſtiusmodi confuſionis ergo: niſi et ſeruitute et imbecillitate corporis, quod, hoc tempore, nec pedeſtre iter, nec vectationem ferre poteſt, impedirer. Tua autem ſollertia et cura, perſpecta in caeteris lucubrationibus meis, non parum me recreat. Quod ſi D. Zwingerus Amphitheatro ſuo παγκοσμίῳ καὶ ἀειμνήστῳ exornando minus occupatus eſſet: is vnus οὐ μόνον ἰατρὸς, ἀλλὰ καὶ φιλόσοφος ἀνὴρ, πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων, omni me cura liberaret. Sed cum nefas ſit, grauiores illius occupationes, καὶ φιλοσοφωτέρας οὔσας, τοῖς ῥητορεύμασι τοῖς ἡμετέροις interpellare: ſi vel ipſe ea quae ex Luteciano et Auguſtano codice excerpta ſunt, pellegeris, vel, ab alio non indocto perlegenda curaris: facile apparebit, quid, et quo loco, vel Demoſtheni, vel Vlpiano ſit inſerendum, quid omittendum. Si vero per alia negotia nec ipſe praeſtare haec potueris, nec hominem idoneum nactus fueris, neminem tam ingratum, tam iniquum fore puto, qui non potius candide

probet

probet ea, quae dedimus, quam quae, neceſſitate coacti, praetermiſimus, importunius requirat. Et vt exiſtant tales (ſunt, enim qui metere velint, vbi non ſeuerunt: et ea exigant, quae non dederunt: et ad ſuum arbitrium fieri et dici oportere omnia, ſomnient) his vnum illud reſponſum volo: *οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ.* Quanto enim ſupercilio illi me accuſarint, tanto eos animo contemnere decreui: *μέγα τῆς συκοφαντίας ἀλεξιφάρμακον πάλαι παρεσκευασμένος, τὸ ἀφροντιστεῖν ἐκ περιουσίας, μᾶλλον δ' ἐμφύτου βασκανίας τὰ μὲν ἡμέτερα διαβαλλόντων, οὐδὲν δὲ τούτων βέλτιον ἐκ τῆς ἰδίας πολυμαθημοσύνης, ἧς οὐ κενεώτερον ἄλλο, προφερόντων καὶ ἐπιδεικνύντων.* Atque haec, de Vlpiano, de Scholiis, de ipſo Demoſthene dicta, hoc loco ſufficiant. De varietate autem tanta, tamque multiplici codicum, vt de veritate lectionis pene deſperari queat, paulo pluribus agendum eſt. Ac primum ſtatuendum, eruditos ſcriptores, cum lucubrationes ſuas publicarent, in ſingulis ſententiis vno quodam certo eloquendi genere, non pluribus ac diuerſis, eſſe vſos: eoque, quod aptiſſimum et elegantiſſimum, ex magna et ampla verborum copia selectum, iudicarent. Non igitur tanta diuerſitas ab ipſis librorum autoribus, ſed ab eorundem corruptoribus proficiſcitur, ſiue librariis, ſiue criticis, ſiue ſcholiaſtis: quorum hi poſtremi non tam ſua, quam deſcribentium culpa mutationibus germanae ſcripturae occaſionem dederunt. Gloſſemata enim, eaque aut diuerſis libris diuerſa, aut in eodem varia, ſiue marginibus, ſiue ſuperne verſibus addita, ſaepe in contextum irrepſerunt, locoque mouerunt veteres, vt ita dicam, colonos. Sic alia pro aliis ſubſtituta, neceſſaria praetermiſſa, ſuperuacanea inculcata, elegans et numeroſa ſtructura peruerſa eſt ſaepenumero. In quo genere multum peccatur ab iis, qui memoria potius quam oculis in deſcribendo vtuntur, ſententiam animo complectentes, eandemque ſuo modo efferentes, et verbis et ordine verborum neglectis. Cum autem bibliopolae veteres mancipiis vterentur, e quibus vnus aliquid pronunciaret, quae reliqui ſcriberent: ſi vel dictator ille parum commode et diſtincte eſt locutus, vel e ſcribis aliqui, aut ſurdaſtri, aut fortuito ſtrepitu ac tumultu perturbati fuerunt: quis alios alia ſcripſiſſe miretur? Acceſſit inſolens quoddam *καλλιγραφίας καὶ τῆς διὰ σημείων τινῶν συντομίας* ſtudium: nihilo melius quam ipſa *κακογραφία.* Vtraque enim *τὸ εὐανάγνωστον* (qui omnis ſcripturae finis praecipuus eſt: vt orationis *τὸ εὐκατάληπτον καὶ εὐήκοον*) impediit, cum eosdem characteres et ductus et notas compendia-

rias

rias alii aliter, pro ſua quisque intelligentia et perſpicientia, legerent. Itaque τὰ ἐκ τοῦ δυσαναγνώστου παροράματα non pauciores mutationes, quam αἱ ϖαρακοαὶ, pepererunt. Nam de libris aut mutilatis, aut vetuſtate, et caſu quopiam corruptis, aut a blattis et tineis eroſis, atramento etiam exoleſcente, καὶ ἐξίτηλα τὰ γράμματα exhibente, quorſum attinet dicere? Iam librariorum inſcitia, incuria, perfidia cui non nota eſt? Quae μεταπλασμῶν genera non crebro occurrunt? Omnia certe plena videas προσθέσεων καὶ ἀφαιρέσεων. ἐπενθέσεων καὶ συγκοπῶν, παραγωγῶν καὶ ἀποκοπῶν, ἀντιστοιχιῶν καὶ μεταθέσεων. ἐν αἷς καὶ αἱ ἐκτάσεις καὶ αἱ συστολαὶ ἐμπεριέχονται· διαιρέσεών τε καὶ συναιρέσεων, καὶ οὐ συλλαβῶν μόνων ἀλλὰ καὶ λέξεων ἃς οἱ μὲν ἀπολύτως οἱ δὲ ὑφὲν γράφουσι συναλοιφῶν τε καὶ ἐκθλίψεων. Nec deſunt ὑπερβατὰ, ἀναστροφαὶ, διακοπαὶ, συγχύσεις, ὕστερα πρότερα. nec ἐκλείψεις καὶ πλεονασμοὶ καὶ ἄρυθμα καὶ κακοσύνθετα: nec ἀντιπτώσεις καὶ ἀντιμέρειαι, καὶ ἐναλλαγαὶ προθέσεων, ἄρθρων, συνδέσμων ἀντωνυμιῶν, ἐπιῤῥημάτων συγκριτικῶν, γενῶν, ἀριθμῶν. εἰδῶν, σχημάτων, χρόνων. διαθέσεων, ἐγκλίσεων, πνευμάτων, τόνων παθῶν, συντάξεων, omnium denique eorum, quae Grammatici Graeci ἑπόμενα, Latini accidentia partium orationis appellant, et reliquarum praeceptionum, quae orationem, aut obſeruatae, planam ac perſpicuam reddunt, aut neglectae, obſcurant et deformant. Huiusmodi mutationum tanta multitudo vel in vno Demoſthene occurrit, vt, ſi quis et otio abundet, nec ingenio careat, et eruditione polleat: λεξικὸν σφαλμάτων ἐπανορθωτικὸν conficere poſſe videatur: et in ſalebroſis, obſcuris, dubiis, impeditis locis aliorum etiam autorum, non tam quid ſcriptum ſit, quam quid ſcribendum fuerit, e dictione ſcriptoris, e ratione Grammatica, e ſententia et conſtructione. temeritate remota, diuinare. Nos autem aliis nunc rebus vtilioribus, aut ſaltem magis nobis neceſſariis, vacaturi: pauca quaedam, nullo ordine, vt occurrent, velut ſpecimen proferamus: quae ad caetera genera, quae modo expoſita ſunt, facile referentur. Sumanus igitur haec: καὶ ταῦτ' αὐτοῦ καταμαρτυροῦντες πράξειν φησί. Legendum eſſe καταμαρτυρεῖν τὰς πράξεις me ſententia docuit et erroris animaduerſio ἐκ τοῦ ὑφ' ἓν καὶ τῆς ἀντιστοιχίας, vt et alia plurima ſaepe deſtitutum quindecim codicum auxilio. Διενεγκεῖν· δεῖ ἐνεγκεῖν πέντε καὶ δέκα τάλαντα τοὺς· πεντεκαιδεκαταλαντιαίους οἴκους. Sic πεντεκαιδεκαναία· vt cauſidicae ac potius ſycophanticae artis vno verbo apud Ariſtophanem deſcriptio, στρεψοδικοπανουργία. ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι alii, ὦ ἀθηναῖοι, alii,

ἀθη-

ἀθηναῖοι, vtraque voce praecedente omiſſa. ὅτι Θεοκρίνης ὀφείλει· Θεοκρίνην ὀφείλειν: ἀλώοις· ἀλῷ οἷς. ὧν ἔνεστιν· ὧν ἔνεστιν· ὑπόλογον. ὑπὸ λόγον. γεγραμμένα· γράμματα. θεσμοθετοῦντα. θεσμοθέτην. ἀφεὶς· ἀφ' ἧς. παιδὸς· ἄπαιδος· ἄποθεν· ἄπωθεν. γράμματι· πράγματι. ταῦτα· πάντα. Haec videntur εἶναι τῆς παρακοῆς e ſoni ſimilitudine. ἀληθὲς· ἀκριβές. τἀληθὲς· τἀκριβὲς· ἠφάνισεν. ἐξήλειψεν. ὁποίας. οἵας. τιμωρίας. κολάσεις. ἡλίκον. ὅσον. Haec Synonymorum permutatio ſcholiis debetur. πάντα ὅσα· ἅπανθ' ὅσα. κατέγνωτε· κατεγνώκατε· ᾔδεσαν, εἴδεισαν. ἐξαλήλιπται· ἐξήλειπται. διακεκριμένον· διακεχριμένον. ἐνεχείρησε. ἐνεχείρισε. εἰπὼν· ὑπειπών. ἀναγκαζομένους· συναναγκαζομένους. ἵνα. μὴ ἵνα. τὰ ἐκ: τά τε ἐκ. παρακατατιθέμενον. παρακατατίθεσθαι. αὐτὸς· οὗτος. οἰκουμένας· οἰκονομουμένας. κρατεῖν· κροτεῖν. παρ' ὑμῖν· παρ' ὑμῶν. ἐγέγραπτο· ἐνεγέγραπτο. ἄδικος· ἀνάδικος. ἀδικεῖν ἀντιδικεῖν. ἀνταδικεῖν. ἐξαιτήσομεν οὓς· ἐξαιτησομένους. διοικῆσαι· διοικίσαι. αὐτὸν· αὐτόν. ῥήτωρ· ὁ ῥήτωρ. Sed modus ſit rei prope infinitae: quam priuato quisque ſtudio, ex iis, quae et a nobis, et ab aliis notata ſunt, obſeruet. At inquies, quis in tanta varietate veram lectionem deprehendet? Alicubi fortaſſe nemo: ἴσων γε τῶν ψήφων γενομένων: quoties et verborum eadem vis eſt, et ratio ſententiae atque ſyntaxeos conſtat, et non diſſimilis eſt numerorum concinnitudo. Vbi vero alius codex ad haec propius accedit, aliusque ab iisdem recedit longius, quis dubitet, vter vtri ſit praeferendus? Atque haec mea adiumenta fuerunt in iis autoribus interpretandis, quorum aut ſingulos tantum, aut plures conſentientes codices habui, neque coniecturas meas, quae et rationem Grammaticam, et ſententiae veritatem, et dictionem autoris ſollicite conſectantur atque diuturnum in graecis litteris (in quibus aetatem conſumſi) vſum et iudicium cum multis carioſis exemplis (etſi hoc inuidis et imperitis arroganter dictum videbitur) commutata vellem. Neque hoc a me temere iactari, docere poterunt, Iſocrates, Plutarchus, Epictetus, Suidas, Byzantina hiſtoria, ſcholia Ptolemaei, Vlpianus, alia complura, et hic ipſe Demoſthenes: quem non pluribus locis tot tam diuerſa exempla, quam diuinationes noſtrae καὶ γνώμη ἐπιτυχὴς correxerunt. Ea autem vt addantur, quae a librariis non deprauata, ſed τρωϊκῷ τινὶ πηδήματι omnino praetermiſſa fuerunt, quaeque non niſi libri integri ſubſidio reſtitui poſſunt (quae perpauca quidem ſunt) non eſt ab homine poſtulandum. Illud vero, mi Epiſcopi, et optandum eſt, et opera pro virili danda, ne operae tuae,

qua

quae nos tanto labore emendauimus, per inſcitiam et incuriam denuo corrumpant et deprauent. Quod abſit vt fiat cum vtriusque noſtrum iniuria atque infamia, et iuſta inſcriptionis criminatione. Neque vero fiet, te vigilante, καὶ ἐπισκοποῦντος, vt ſoles, qui multis egregiis voluminibus editis, fidem tuam atque induſtriam omnibus candide iudicantibus approbaſti. Vale. Auguſtae Vindelicorum XXIII Auguſti; quo die typographicis ſcriptionibus confectis, onus Aetna grauius excusſiſſe, et e dura ſeruitute aureae LIBERTATI reſtitutus eſſe mihi videor. Anni M. D. L X X.

Ad Magnificum et Generoſum Virum D. IOANNEM IACOBVM FVGGERVM: Kirchbergae Wiſſenhorni et Phyrettarum dominum, Caeſareae et Regiae Maieſtati a Conſiliis etc. ingenio, doctrina, virtute ornatiſſimum, Hieronymi Wolfii in Demoſthenem, latinum a ſe factum, Praefatio.

Quoties, Ioannes Iacobe Fuggere, vitae meae cogito ſtudiorumque rationem, fato quodam rapi mihi videor ad hoc litterarum genus, in quo multos iam annos, neſcio quam feliciter, ſedulo quidem certe verſor ac diligenter. Cum enim puerum olim nulla diſcendi occaſio, nullae parentum et amicorum cohortationes inuitarent, ſed potius plurimi deterrerent, natura tamen ita mihi fuit inſitus et infixus incredibilis quidam graecarum litterarum et poeſeos amor, vt in magnis et fere perpetuis cum fortunae, tum valetudinis incommodis, nunquam hactenus a ſemel inſtituto ſtudiorum curſu potuerim vllis rationibus dimoueri. Quam prudenter in eo fecerim, non dico: et ſi quid peccatum eſt, ſatis graves erroris mei poenas do, qui ex adamatis litteris nihil fere praemii, praeter labores et moleſtia, fero neque vllum proſpicio portum, in quo poſt diuturnas veluti tempeſtatum iactationes tandem conſiſtere liceat, cum hactenus quidem ab alio exilio (quid enim aliud dicam, etſi non longinquas, crebras tamen at aeque moleſtas peregrinationes) ſubinde fuerit in aliud abeundum. Siue igitur ea Fortunae, praepotentis dominae, ſiue ſimplicitatis meae culpa ſit: ferendum eſt, non culpandum, quod iam mutari non poteſt: et miſeriis meis haec fingenda conſolatio, ſtationem hanc mihi diuinitus eſſe attributam, atque in ea ſtrenue pro parte virili elaborandum. Id quod in hunc vſque diem facere non deſiſto, maiore omnino

omnino contentione, (ſi quid amicorum reprehenſionibus credendum eſt) quam vires ac valetudo mea patiuntur. Cum enim docendi prouincia me plus ſatis exerceat, quicquid reliqui temporis datur, id vniuerſum, ſaepe genio defraudato, legendo, meditando, ſcribendo conſumo. Quod cur faciam, ſi quis me rogat, veriſſime reſpondeo, me ſine magna animi moleſtia non aliter poſſe facere: ſiue quia ſic aſſueui; et natus fortaſſe ad aerumnas ſum; ſiue quod (vt Plinius dicere ſolebat) omne tempus perire exiſtimo, quod ſtudiis non impendatur. etc. potuiſſem quidem, et haud ſcio, an debuiſſem etiam, hanc ſedulitatem in alio vitae genere conſumere, quod plus et fructus haberet, et dignitatis. Sed quia ſerum eſt poſt facta conſilium, Spartam, quae mihi obtigit, ornare ſtudeo. Anno igitur ſuperiore Iſocratem in publicum edidi a me conuerſum, qui etſi propter neceſſariam feſtinationem et alias incommodationes, non ſic emendari potuit, vt vel mihi vbique ſatisfaceret: ea tamen liberalitate ampliſſimi et prudentiſſimi Senatus Norimbergenſis (cuius honorificis de me iudiciis non minus debeo, quam munificentiae, ac ſemper debebo) eo candore doctorum eſt exceptus, vt me non ideo poenitere debeat illius lucubrationis, quam nunc ſucciſiuis horis ſecundae editioni adornare conor, vt tantorum virorum fauore et eruditorum approbatione dignior aliquanto videatur. In quo autore cum tyrocinium non inauſpicato feciſſem, ac maius opus aggrediendi tempus eſſe videretur, non magnopere ſum aduerſatus Ioannis Oporini, doctiſſimi viri, mihique amiciſſimi, iudicio, qui Demoſthenem latinum iam multis annis a ſtudioſis flagitari indicabat. A quo opere eo minus abhorrebam, quod iampridem eiusdem autoris non modo quasdam orationes ingenii exercendi gratia conuerteram, ſed et locutiones minus peruuulgatas, et ſententias omnes inſigniores, in peculiare volumen contuleram: et aſſiduitate diligentiae fretus, me nauare aliquid atque efficere poſſe ſperabam, quod boni et docti viri approbaturi eſſent. Neque tamen non prouidebam maleuolorum quoque calumnias, et importuna ſciolorum iudicia, quae tam multa, tam varia, tam inter ſe diſcrepantia ſunt, vt ea perſequi et refutare ſit infinitum. Delibanda tamen pauca mihi ſunt, vt mei mihi conſilii ratio nonnulla conſtitiſſe videatur. Ac primum eorum ſollicitudo, qui metuunt, ne adoleſcentes conuerſionibus freti, graecas litteras negligere incipiant, ita mihi videtur inanis, vt ſtudioſos adoleſcentes nulla ratione magis incitari poſſe ad graecas litteras diſcendas exiſtimem, quam

ſipro-

ſi proſpiciant, ſe fidelium interpretum auxilio, quaſi compendiaria via, ſine magnis moleſtiis et difficultatibus ad elegantiſſimae et eruditiſſimae linguae iucundiſſimam ſimul et vtiliſſimam cognitionem peruenturos. Quos enim prius fortaſſe nec a praeceptoribus, nec copia librorum ſatis inſtructos, deſperatio retardabat, ii fiducia interpretationis difficillimum quemque autorem in ſua lingua ſuſcipere legendum audebunt: et eam ſibi felicitatem gratulabuntur, quod, quae in latino ſermone rudiora ſunt, et longe infra excellentiam ipſorum autorum, ea non mutilata, non inquinata, non deprauata, non imminuta, ſed integra, pura, correcta, ſolida, vt ab autore ipſo publicata ſunt, cognoſcant. Quod certe tanti refert, vt optabilius eſſet, omnes iis eſſe ingeniis, ea induſtria, ea felicitate, vt trium linguarum coniuncta ſcientia, omnes res cognitu neceſſarias et vtiles, ſiue ad pietatis cultum, ſiue ad rem publ. gubernandam, ſiue ad mores formandos, ſiue ad rem domeſticam conſtituendam, et curam valetudinis pertinentes, non exinquinatis interpretum riuulis, ſed ex limpidiſſimis ipſorum autorum fontibus haurirent. Sed videmus, eam ignauiam noſtri ſeculi, et in ſumma diſcendi copia faſtidium, vt hoc optare audaciae, ſperare ſtultitiae eſſe videretur. Quare non improbandum erit eorum ſtudium, qui in id operam dant, vt praeſtantiſſima veterum monumenta poſſint etiam a mediocriter literatis aliquo modo intelligi. Idque nonnulli ſunt (graues profecto et eruditi viri) qui non paulo vtilius eſſe putent, quam quod nunc complures ſibi ſtudio habent, vt hinc inde male conſutis quaſi centonibus, nouos, eosque nugaces plerumque libellos (pauci enim vere docti ſunt et eloquentes, ad quos haec reprehenſio nihil pertinet) concinnent, et cramben, non bis, ſed ſexcenties repetitam apponant. qui quid efficiunt aliud, quam vt varietate praeceptionum ingenia diſtrahantur: et bibliothecis in immenſum exaggeratis, neglectis libris melioribus, deteriores non raro celebrentur. Plures fere nunc ſunt (vt de aliis taceam) artium dicendi methodi, quam ipſarum artium ſtudioſi. Quanto autem eſſet praeſtabilius, Ariſtotelem et Ciceronem eruditis illuſtratos commentariis ſtudioſe legi atque ediſci. Quanquam qui ſua compendia eo retulerunt, vt illis rectius intelligendis ſeruiant, eos plurimum profuiſſe nemo non intelligit et fatetur. Ac eandem etiam interpretationum eruditarum rationem eſſe cenſeo: et ego in Demoſthene conuertendo eo reſpexi, non modo, vt a rudibus graecarum literarum legeretur, ſed vt cum graeco autore

conferri poſſit mea interpretatio et ei per omnia (quantum liceret) exquiſite reſponderet, ac nihil malim, quam vt (quod in multis autoribus factum eſſe video) cum latinis ex aduerſo graeca coniungerentur. Non quod vim illam, et (vt Graeci vocant) δεινότητα Demoſthenicae orationis et atticam venerem, et numeros oratorios vlla ex parte me conſecutum ſperem: quod quis ſibi arroget (his quidem temporibus) niſi prorſus amore ſui nimio et admiratione coecutiat? ſed quod in optima conſcientia lucem non reformido, et ſententias ſententiis appendere ſumma fide ſum conatus, ad eamque rem et tempus (quamuis id ſane iuſto breuius) et diligentiam adhibui quam fieri potuit attentiſſimam. Quod ipſum in hoc autore conſequi, quam ſit arduum, ex eo apparet, quod in tanto graecae linguae interpretum numero nemo hactenus totum Demoſthenem conuertendum ſuſcepit: alii profeſſi neſcio quid (neque enim tam facile eſt praeſtare magna, quam polliceri) diſtulerunt: alii ea ediderunt, quae qualia ſint, aliorum eſto iudicium. Neque enim mihi propoſitum eſt, quenquam vel tacita cogitatione perſtringere: laudare quidem eos, qui in aliquot orationibus explicandis egregiam operam nauarunt, cuperem, et quidem pro officio deberem, qui id ipſum, quod ego ſum conatus, ſi vellent, longe luculentius praeſtarent, niſi aſſentationis ſuſpicionem pertimeſcerem. Nunc dum alii vel ceſſant, vel quae ſcripſerunt, Horatii ſecuti conſilium, in nonum annum premunt, laborem hunc imponi mihi paſſus ſum, partim hortantibus, partim ſuſceptum opus approbantibus, non paucis eruditis. Non equidem ſum omnium audaciſſimus, nec ſine omni deliberatione et virium mearum aeſtimatione tantum opus ſum aggreſſus (quo quid queat eſſe turpius?) aut me vnum id efficiendi facultatem habere credidi, de quo complures deſperaſſent. Sed duabus praecipue rebus fretus fui: tolerantia laborum, quibus in honeſto propoſito non facile ſuccumbere ſoleo: et mediocri multorum annorum graecae linguae vſu et exercitatione. Praeterea mihi Demoſthenem legenti et ſaepius relegenti non tantum ineſſe difficultatis videbatur, quantum plerique perſuaſum haberent: et ſi qua difficultas eſſet, eam pendere partim ab ignoratione linguae graecae, quae iam non autoris culpa eſt, ſed lectoris: partim ab exemplarium deprauatione, de qua nos quoque non iniuria conquerimur. Nam cum oratorem hunc noſtrum ſic certe loqui oportuerit, vt a cerdonibus, a nautis, ab agricolis (hoc enim eius fuit auditorium) intelligeretur: putaui, me, quan-

quanquam in media Germania natum, aſſidua tamen optimorum graecae linguae ſcriptorum lectione id eſſe conſecutum, vt Demoſthenes (toties praeſertim relectus) nihilo mihi eſſet obſcurior, quam alicui nauiculario, aut ruſtico, qui quotannis eum ſemel atque iterum pro concione dicentem oſcitanter audiuiſſet. Ea tamen excipio inſtituta veterum, de quibus nihil certi nobis eſt traditum; et codicum mendas, quae certe maximam difficultatis opinionem pepererunt. Ego vero ad eam ſuperandam quibusdam artibus ſum vſus, quibus me profeciſſe aliquid exiſtimo. Vna haec eſt, quod mihi non perſuadeo, me quicquam ſcire, quod neſcio: quo vitio multi, niſi multum fallor, et ſuo et aliorum malo laborant. Locos igitur ambiguos et dubios in omnem verſo partem, et quam attentiſſime cum toto genere Demoſthenicae orationis, aliorumque bonorum autorum comparo: diligenter inquiro, an aliqua verba deſint, redundent, vitiata ſint, aut transpoſita: ſi plura exemplaria habere poſſum, confero: ſi quem locum ab aliis citatum, declaratum, aut conuerſum eſſe memini, conſulo. Atque in hac quidem parte non parum adiutus ſum *ioannis Berenardi Feliciani*, doctiſſimi viri, diligentia, qui curauit vt exemplar Demoſthenis ex officina Franciſci Brucioli Veneti, quod Heruagius nuper aemulatus eſt, multis in locis haberemus correctius. Quanquam is quoque noſtrae induſtriae permulta et inueſtiganda reliquit, et diuinanda, quae in noſtris Annotationibus indicata eruditi lectoris iudicio committemus. Altera eſt, quod, ſi difficultas non corrupti exemplaris eſſe, ſed vel verborum, vel ipſarum rerum videtur: nullius me laboris, nullius operae piget, in conſulendis et euoluendis optimis quibusque, tum veterum, tum recentium, graecorum et latinorum commentariis: nec doctos etiam viros, ſi occaſio datur, ſciſcitari erubeſco Atque vtinam laudabilis illa veterum conſuetudo reduceretur, qua illi opera ſua, priusquam in publicum ederentur, in conſeſſu doctorum, libere candideque iudicantium, recitabant. Nam ea ratione infinitae et verborum et rerum ineptiae vitarentur. Nemo enim tam acutus eſt, nemo tam vigilans, quin alias incogitantia, alias ignorantia, et coeco amore ſui hallucinetur. Sed cum vt alia multa, ſic hoc quoque bonum aetati noſtrae deſit, vno contentus fui, *Sebaſtiano Caſtalione*, homine acerrimi ingenii, egregia trium linguarum cognitione, (id quod ipſius monumenta et declarant, et declarabunt, neque vllo alio praecone indigent) candore et humanitate ſingulari, et meliore fortuna liberaliſque patroni benignitate digniſſimo:

 qui

qui, qua eſt facilitate, pro amicitia noſtra non recuſauit conferre mecum ad graecum exemplar magnam Demoſthenicarum orationum partem, et de multis ſermonis vitiis me admonuit, quae ego, fretus autoritate recentium ſcriptorum, quorum ab ineunte aetate plus ſatis fui ſtudioſus, ante pro vitiis non habebam: nunc admonitus, pleraque facile cauere poſſe videor. Denique, vbi me haec omnia praeſidia deſtituunt, non video, cur non in aequi lectoris humanitate certiſſimam veniae ſpem repoſitam habere debeam: etſi confitear, me velut in ſalebris haerere. In quo ego ſuauiter interdum eorum ridere ſoleo puerilem arrogantiam, qui inſcitiam ſuam ab acutis lectoribus deprehendi, quam ingenue confiteri, malunt. Quaſi vero propterea ſis reprehendendus, ſi poſt adhibitam omnem diligentiam, quaedam ignoraris? aut vllus omnino ſit autor in vtraque lingua vel minimus, de cuius locis aliquot non ſit homini prudenti, et iudicium non praecipitanti, dubitandum? Quid de Demoſthene dicemus, qui praeter loca deprauata complura, tam acutus, tam breuis, tam rotundus, tam lubricus eſt, vt ego quidem iis ignoſcam qui eius ſententiam alicubi non ſunt aſſecuti: et ignoſcendum mihi putem, ſi in tam longo opere aliquando ſomnus obrepſerit, diuturnitate laborum et vigiliarum defatigato: in magna praeſertim temporis breuitate, multisque incommodis. Nam cum praeter caetera mala et negotia, quae non pauca nec opinanti obiecta ſunt, docendi me labor quaternas ſingulis fere diebus horas detineret, eaque prouincia optimas quasque horas ſuo ſibi iure vendicaret, ac vixdum aggreſſum, cum maxime feruebat animus, e medio plerumque veluti curſu reuocaret, cum non vt Demoſthenes in ſubterraneo ſpecu abditus laterem, ſed in loco turbulentiſſimo verſarer, adeo, vt interdum pene obſurdeſcerem ſtrepitu et clamoribus hominum: non pluribus tamen menſibus (id quod conuictores mei et familiares non pauci norunt) totum latine conſcripſi Demoſthenem ab initio vsque ad finem, quam qui in tot occupationibus ad diligenter perlegendum requirantur. Quare beati iſti et otioſi, qui, ſi vnam atque alteram Demoſthenis, aut Iſocratis, aliorumue ſcriptorum oratiunculam, longiore etiam ſpatio, quam elephanti pariunt, elucubratam ediderint, dii ſibi videntur, iniqui in me iudices eſſe non debebunt. Ego enim, ſi fortuna pateretur, eorum tarditatem imitari facile poſſem: ipſi meam properationem fortaſſe non imitarentur. Neque haec oſtentationis cauſa dico, (neque enim neſcio, non

tam

tam celeritatis eſſe laudem, quam bonitatis) ſed ad veniam duntaxat facilius impetrandam volo pertinere. Cur enim non malim ſolidam potius laudem expetere, mora longiore interpoſita, quam aliquorum reprehenſionibus nimia feſtinatione dare locum? Sunt enim, qui ſummae temeritatis eſſe cenſeant, breui tempore conari quicquam in Demoſthene, cuius omnes orationes fuerint longo tempore meditatae. Sunt, qui aetatem meam exagitent: ſunt, qui vſum rerum in me deſiderent. Quaſi vero aut idem ſit conuertere, quod conſcribere: aut Neſtor, antequam tria vixiſſet ſecula, homo non fuerit: aut grammaticus, in optimis vtriusque linguae ſcriptoribus ab ineunte verſatus aetate, munere ſuo fungi nequeat, niſi idem, quemadmodum Alexander Magnus, orbis terrarum imperium adminiſtrarit? Ridiculae ſunt iſtiuſmodi cauillationes, et ipſa maleuolentia ieiunae. Nam illud profecto non valde metui, ne quis hanc velut adoream mihi praeriperet. Neque enim is eſt Demoſthenes, qui ſe vel legi ab omnibus, nedum conuerti patiatur. Et qui id poſſent in Italia, Gallia, Germania, atque aliis nationibus, in quibus literarum ſtudia florent, complures eruditi maioribus aut ſplendidioribus occupati rebus, ſcholaſticum hoc, atque adeo grammaticum interpretandi graeca munus negligunt. Sed duae me res vehementer incitarunt: vna eſt, ac praecipua, valetudinis (quam per ſeruitutem et inopiam ſatis curare non licet) perpetua fere imbecillitas, quae in hoc opere laborantem non ſemel in deſperationem vitae coniecit. Sic, quae res alios ſegniores ad laborem reddit, ea mihi ingens calcar addidit, metuenti, ne coeptum opus, in medio veluti curſu, immatura morte abrumperetur. Deinde verebar (non ignarus fati mei, me nusquam fere diutius conſiſtere patientis) ne mihi alio abeundum, et tota ratio ſtudiorum (id quod in peregrinationibus, multis de cauſis accidere ſolet) perturbanda ac immutanda eſſet. Haec igitur incredibilem ardorem primo quoque tempore conuerſionis abſoluendae in animo meo excitarunt. Itaque neque noctes, neque dies conquieui, repudiatis omnium voluptatum illecebris, propulſatis variis difficultatibus, antequam ad optatum finem coepti operis perueniſſem. Quod quum a ſtudioſis et bibliopolis vehementer flagitari cognouiſſem, non differendum diutius editionem eſſe cenſui. Quid enim vetat, hominibus interim et prodeſſe, et gratificari? Nam ſi vita mihi benignitate numinis contigerit aliquando tranquillior (de quo non deſpero) ac diuturnior, quam polliceri mihi per valetudinem vix au-

deo, ſemper erit emendandi et exornandi locus. id quod, vt a quibusdam reprehenſum eſt, cenſoria plane ſeueritate, quicquid omnibus ſuis numeris abſolutum non ſit, veluti loco mouentibus, atque in ordinem cogentibus, ſic a doctiſſimis quibusque tum noſtrae aetatis, tum veteris memoriae viris, aut cum laude, aut certe non ſine venia, ſemper eſt vſurpatum. Nam praeclare poetarum ſapientiſſimus Euripides, *αἱ δεύτεραί πως*, inquit, *φροντίδες σοφώτεραι*: et interdum graues iuſtaeque cauſae ſunt, propter quas, non quidem praecipitandae, ſed maturandae tamen ſint editiones. Neque tamen hoc ſic accipi velim, quaſi me ſententias alias allaturum eſſe putem, (dedi enim operam, vt ne in ea re ſocordiae accuſarer) ſed quod genus orationis, de quo rebus ipſis intentus animus non perinde laborat, limari multis in locis et ſplendeſcere cura et diligentia poterit. Sic neque iacturam vllam facient, qui nunc legent (ſententiam enim Demoſthenis, quoad eius a me fieri potuit, germanam habebunt) et qui poſteriorem editionem emerint, id commodi capient, vt dictione minus horrida magis delectentur. Hic igitur labor meus, qualis qualis eſt, equidem opto, vt ſtudioſis hominibus proſit, ſiue mediocriter doctis, ſiue rudibus graecarum literarum. Vtriſque ſane conſultum volui, ac toties et legi et relegi Demoſthenem, toties meam conuerſionem cum ipſo autore contuli, toties emendaui, toties in ſingulas prope ſyllabas inquiſiui: vt ignoſcendum mihi eſſe putarem, ſi me aliquid praeſtitiſſe profiterer, quod alios minus diligentes et attentos praeteriſſet: ac ſperarem, tum latine duntaxat doctos graecum codicem non magnopere deſideraturos: tum in graecis literis non ſatis exercitatos, conuerſionis meae velut adminiculis, ad ipſum autorem perlegendum tanquam riuulo non inamoeno duce ad fontem limpidiſſimum atque vberrimum facile peruenturos. Ego certe, cum primum Demoſthenem Marte meo (nec enim diu magiſtrorum opera vti mihi licuit) legere coepiſſem: quanta animi alacritate, quanta exſultatione accepturus fui conuerſionem ſummi oratoris, hac mea nihilo meliorem, aut aliquanto etiam deteriorem? Nam vt vllius boni autoris interpretatio ſit exemplari melior, aut aeque bona, fieri fortaſſe non poteſt: ego quidem nequaquam id mihi arrogo: ſed quoties rem cum re confero, et animo meo perpendo, tantum intereſſe video inter meam et Demoſthenicam orationem, quantum interfuit inter Demoſthenem dicentem et ſcribentem, hoc eſt, inter viuentem et mortuum. Neque enim dubium eſſe debet, eam fuiſſe non modo

dexte-

dexteritatem et artem, ſed ſuauitatem etiam et vehementiam, eam vim, eum imperum actionis et pronunciationis Demoſthenicae, vt nec vllis comprehendi literis, nec a nobis, in hac (quantacunque vulgo putetur) eloquentiae noſtratis barbarie, vel intelligi, vel cogitari ſatis ab vllo poſſit. Hoc teſtatus eſt ipſe etiam Demoſthenes. qua de re praeſtat audire Ciceronem, qui praeceptioni decori, libro de oratore tertio, haec verba ſubiicit: Sed haec ipſa (inquit) omnia perinde ſunt, vt aguntur: actio, inquam, in dicendo vna dominatur, ſine hac ſummus orator eſſe in numero nullo poteſt: mediocris hac inſtructus, ſummos ſaepe ſuperare. Huic primas dediſſe Demoſthenes dicitur, quum rogaretur, quid in dicendo eſſet primum, huic ſecundas, huic tertias. Quo mihi melius etiam illud ab Aeſchine dictum videri ſolet, qui, quum propter ignominiam iudicii ceſſiſſet Athenis, rogatus a Rhodiis, legiſſe fertur illam orationem egregiam, quam in Cteſiphontem contra Demoſthenem dixerat: qua perlecta, petitum eſt ab eo poſtridie, vt legeret illam etiam, quae erat contra a Demoſthene pro Cteſiphonte edita: quam cum ſuauiſſima et maxima voce legiſſet, admirantibus omnibus: Quanto, inquit, magis admiraremini, ſi ipſum dicentem audiſſetis? Quo ſatis ſignificauit quantum eſſet in actione: qui orationem eandem, aliam eſſe putaret, actore mutato. Hactenus Cicero. Quod ſi tantus orator Aeſchines, quo idem Cicero nihil diuinius poſſe cogitari aſſerit: quem inimicus Demoſthenes a magnitudine vocis μεγαλοφωνότατον appellat, imparem ſe fatetur eloquentiae Demoſthenicae, quid de mutis literis eſt dicendum: quae ſolum inuentionem et diſpoſitionem reddunt integram: ſed elocutionem, quae ſine pronunciatione ſuum tueri vix nomen poteſt, dimidiam? Itaque longe falluntur, qui, legendis Ciceronis et Demoſthenis aliorumque oratorum ſcriptis, ſe totam heroum illorum eloquentiam comprehendiſſe putant, multo ineptiores ſunt, qui ſe illis vna atque altera oratiuncula nitidulis verbis et ſententiolis, lucubratione multorum annorum quamuis belle concinnata, non pares modo, ſed ſuperiores etiam, ſi Diis placet, eſſe opinantur. Longe, longe, inquam, alia res eſt, quam vulgus hominum exiſtimet, eloquentia. Cuius etiam praeſtantiſſima quaeque ſcripta quid aliud ſunt, quam vita et ſpiritu carentia, eaque mutila ſimulacra? Eſto, vt in corpore humano, caput et ſumma pectoris, quae Apelles in celebrata illa ſua Venere politiſſima arte perfecit, reliquam partem corporis inchoatam reliquit: ſic

inuentio et diſpoſitio reliquis orationis partibus, ſi res ipſa ſpectetur, non vulgi applauſus, qui multum a iudicio doctorum diſſidet, antecellat; tamen vt illa ipſa Venus multo haud dubie fuiſſet admirabilior, ſi manus etiam et pedes ac caetera membra omnia pari elaborata artificio acceſſiſſent: ſic ea quoque eloquentia multo praeſtabilior eſt, quae non dimidiatam duntaxat elocutionem habet, hoc eſt, verborum et ſententiarum ornamenta, ſed perfectam, quae ſententiis et argumentis ratione inuentis atque ordine collocatis, non mutas figuras literarum, ſed vocem, cultum, geſtum et motum totius corporis artificioſum et decentem, accommodat et adiungit. Neque haec in orationibus modo, ſed in poëmatis etiam, ac multo magis, animaduerti poſſunt. Virgilium enim (vt non ignobilis grammatici verbis vtar) pronunciaſſe maxima ſuauitate accepimus, et miris lenociniis: ac Iulium quendam Montanum dicere ſolitum, inuolaturum ſe quaedam Virgilio, ſi et vocem poſſet, et os, et hypocriſin. Eosdem enim verſus eo pronunciante, bene ſonare: ſine illo, ſinareſcere quaſi mutos. Quid iam de conuerſionibus eſt dicendum? quae cum (vt ita dicam) ſimulacri ſimulacra, et vmbrarum vmbrae ſint, an fieri vllo modo poſſit, vt (quod paulo ante dixi) optimo exemplari, pari et bonitate et fide optima reſpondeant, equidem neſcio. Vt enim nationis, ſic etiam linguae cuiusque peculiaris et alicubi prorſus eſt inimitabilis Genius, diuerſi mores, diuerſa inſtituta et ſaepe contraria, quae neceſſe eſt etiam ſuo quodam orationis genere explicari, quae ſuis verbis iucunde, alienis moleſte dicuntur. Quod ſi pro iisdem ſimilia velis ſubſtituere, maxima tamen erit nihilominus in ea ſimilitudine diſſimilitudo. Sed vt hoc Ciceronis diuinitati ingenii et meritae autoritati fortaſſe conceſſum fuit, atque aliis eiusdem aetatis, qua et graeca et latina lingua floruerunt, praeſtantiſſimis viris: ita nobis, qui vtriusque fragmenta in ſcriptis habemus reliqua, qui magnis difficultatibus conflictamur, illud ſatis, opinor, eſſe debet, ſi ſententias bona fide, eodemque ordine appenderimus, et genus orationis facile et mundum adhibuerimus: in quorum vtroque non parua certe eſt difficultas. Sed in eloquendo, quam intelligendo, longe maior. Quare valere eos iubeo, (nam ob paucitatem et ignauiam minor eorum debet eſſe autoritas) qui a graecarum literarum interpretibus vbique ſplendorem Ciceronianum, hoc eſt, aquam e pumice, petunt. Quaſi vero eadem ſint tempora noſtra, quae Ciceronis: et non illud quoque ſit operae pretium, adiuuare homines ſtudioſos, vt pri-

mum per interpretem, vtcunque latine balbutientem audiant Demoſthenem, et tum in littore balbutiebat, antequam ἧκε φέρων τὸ ρ ρεῤῥητορευμένον, lapillis linguae ſubiectis: poſt etiam expedite et magna vi in frequentia populi Athenienſis Attice concionantem audituri? Quod ſi nefas eſſe putant, contaminari male deſcribendo Demoſthenem, primum ab eis poſtulabo iure optimo, vt ea, quae reprehendunt, ipſi meliora faciant: deinde rogabo, cur in omnibus ſcholis eius ſententias latine explicari patiantur aequo animo? Quod ſi vtile eſſe concedunt, (ſicut vtiliſſimum eſſe adeo negare non poſſunt, vt nulla ratione alia hoc tempore doceri graecae literae poſſint commodius) quae inuidia eſt, ſi quis eiusdem autoris converſionem in publicum ediderit, eum proſcindere et calumniari. Quanquam contaminatum a me eſſe Demoſthenem, negare et poſſe et debere videor. Etſi enim Ciceronianae imitationis praeclaram laudem nec mihi arrogo, (non enim, vt ille ait, cuiuis homini contingit adire Corinthum) neque cuiquam inuideo: illos ipſos tamen, quibus maior ingenii vis et fortuna contigit, parum candide facere puto, addam etiam imprudenter et temere, ſi nitore verborum omnia metiantur, de ſententiarum veritate et grauitate parum laborantes. Quas ego me ſane ſpectaſſe praecipue non diſſimulo: ſic tamen, vt verba non negligerem. Nam vtramque difficultatem (de quibus paulo ante dicere memini) tum intelligendi, tum eloquendi, aſſiduitate diligentiae ſtudui ſuperare, et dictione vti volui, quae nihil haberet ſalebroſum, aut barbarum: nihil affectatum, aut inſolens, ſed et latina, et facili ad intelligendum, et ad verba Demoſthenis quam proxime accedente. Neceſſario tamen interdum vſurpanda fuerunt quaedam in ea notione minus fortaſſe trita veteribus, quia tum meliora non occurrebant. Qua de re cum plura dicturi ſimus in noſtris annotationibus, (quas vtinam fortunae iniquitas ita me perficere pateretur, vt ad graece legendum Demoſthenem omnibus optima cum ſpe accedere liceret) nunc non ero longior; ac mihi fore perſuadeo, vt, quicquid eſt eiusmodi, ingentium laborum cauſa, quos coepi, aequus et candidus lector, vel imbecillitati ingenii, vel occupationibus et incommoditatibus meis ignoſcat et condonet. Nec enim video plura dicere quorſum attineat, apud te praeſertim, *Ioannes Iacobe Fuggere*, vir ornatiſſime, qui pro ingenii tui excellentia et exquiſita eruditione, quae in tanto fortunae opumque faſtigio, eo eſt admirabilior, quo rarior, tanto melius aeſtimare potes, quid ſit de hoc meo labore ſentiendum, quantum prudentia et candore

caeteris antecellis. Qua re ego fretus et eruditione tua, et humanitate ſingulari, quam honeſtiſſimus vir, *Georgius Hermannus*, qui (vt eo dignum eſt, qui virtutem et eruditionem cum naturae fortunaeque ornamentis coniunxit) inter caeteros ſtudioſos, quibus ſedulo conſultum vult, me quoque magna beneuolentia proſequitur, mirum in modum mihi praedicauit: te non modo patronum et defenſorem, ſed etiam iudicem et cenſorem lucubrationum mearum delegi. Ac quod ad ipſum Demoſthenem attinet, ea eſt de eius eloquentia, ex quo tempore vixit, annis abhinc fere bis mille praecepta opinio, vt, quod de Virgilio quidam uſurpant, id huic quoque tribui poſſit: ei nec accedere quicquam laudationibus, nec decedere vituperationibus aliorum. Quod ſi quis eius laudatores requirat, in promtu ſunt praeter caetera Ciceronis et Quintiliani latinorum, Plutarchi ac Luciani graecorum teſtimonia, quae ad ſecundum noſtri laboris Tomum reſeruauimus, qui Vlpiani enarrationes, annotationes item noſtras in obſcuriora loca et dubia, nec non alia fortaſſe continebit, quae in his paedagogiae moleſtiis et impedimentis ſic a me abſolui non potuerunt, vt nunc ederentur, quanquam id maxime voluiſſem. Neque mihi nunc vel morum, vel conſiliorum eius defenſionem ſuſcipiendam eſſe cenſeo: aut cum iis rixandum, qui vt malum virum et ciuem patriae pernicioſum hunc, vt et Ciceronem, exagitant. Illud tantum dico, ſi quis eorum ſcripta aequo animo legat et expendat, praeſertim orationem de corona: et homines eos fuiſſe, non deos, cogitet, ac difficillimis temporibus cum acerbiſſimis aduerſariis conflictatos: in eorum vita etiam plura laudanda, quam vituperanda, reperiri. Verum quam bonus aut malus vir fuerit Demoſthenes, id Athenienſium olim interfuit: nunc noſtra nihil intereſt, qui ex eius eloquentia prudentiae dicendi fructum colligimus. In quo genere ſatis ipſe Demoſthenes ſeſe laudat, ſi lectorem fuerit nactus prudentem et attentum. Fuit enim et aquam bibere, et ad lucernam ſcribere, et in multam noctem lucubrationes producere, et antelucana opera opifices anteuertere ſolitus Demoſthenes. Quare ſobrium etiam et vigilantem lectorem, non minus, quam interpretem, requirit, qui vim verborum, qui pondera ſententiarum, qui acumen inuentionis, qui argumentorum copiam et violentiam, qui exemplorum grauitatem, qui reipublicae gerendae ſcientiam, qui diuinandi ſolertiam, qui collocationis artificium, qui exquiſitam ſimilitudinem noſtrorum temporum, qui ſummam denique (ne ea,

ea, quae infinita ſunt, infantia mea conetur perſequi) cautionem et prudentiam, cum pari autoritate et ſeueritate coniunctam, conſideret, perſpiciat, admiretur: et quantum quisque viribus ingenii et diligentiae ſubſidio conſequi poſſit, imitetur. Quod ſi honeſtiſſimis eius conſiliis vel hominum peruerſitas, vel fatalis aliqua calamitas obſtitit, eo profecto nomine commiſeratione dignior eſt, quam inſectatione: et iis, qui tanto ſapientiores illo videri volunt, elaborandum, et votis a Deo exoptandum, vt ſint eo fortunatiores. Sed vt ad rem redeam, qui illa, quae recenſui, vel in vna praeſtiterit oratione, huic abunde laudatus erit Demoſthenes, domeſtico, non alieno praeconio. Nam vbi teſtimonia rerum adſunt, quid opus eſt verbis. Et haec omnia multo erunt euidentiora et expreſſiora legenti graeca, in quibus elucet Attica illa ſinceritas: quam nec Cicero expreſſerit, nedum homo quiſpiam ſemilatinus. Quod vero ad ſententiarum veritatem et germanam intelligentiam attinet, fidem et induſtriam meam ſpero me omnibus graecae latinaeque linguae peritis probaturum. Quod ſi cui genus orationis alicubi ſterilius videbitur, et exilius, is cogitet velim, ipſum Demoſthenem plus habere oſſium et neruorum, quam ſanguinis et carnis. Vt igitur illa (volentes quidem) ei non detraximus, ita haec addere non fuerit interpretis, ſed paraphraſtae, ſuo arbitratu declamantis. Cicero profecto, ſi ei cauſae eaedem agendae fuiſſent, longe vtique in plerisque maiorem apparatum verborum adhibuiſſet: et quae a noſtro autore indicata ſunt breuius et occultius, dicendo extendiſſet et illuſtraſſet. Quod an in conuerſione orationum Demoſthenis et Aeſchinis inter ſe contrariarum ſibi permiſſurus fuerit, equidem neſcio. Sed ſi eas orationes conuertit, (qua de re quosdam acutos homines non omnino ſine cauſa dubitare video) eam rationem haud dubie ſecutus eſt, quam ſe ſecutum eſſe profitetur. Atque vtinam exſtaret illa conuerſio: quae, quantumuis elegans fuerit, talem fuiſſe tamen non puto, vt orationem pro Milone legere non mallemus. Eſt enim duriſſima prouincia, pectori alieno tuum os accommodare, ac eius ſententias tuis verbis et ſtilo perſequi. Quod in ipſo argumento τῶν ἀντιπάλων λόγων explicando (in quo neſcio quo modo dictio eſſe ſterilior videtur) ipſe Cicero non diſſimulat: a cuius ratione ſi mea multum diſſidebit, id erit non voluntati, ſed imbecillitati meae, et occupationibus et feſtinationi tribuendum, per quam facillime fit, vt ab autoris ſententia, tametſi non aberres, in graecis

tamen

tamen verbis annumerandis fidelior ſis, quam oporteat, et imprudens aliquando latinitatem praeteruectus, Demoſthenice magis, quam Ciceroniane dicas. Praeſtiti, quod potui: et plus potuiſſem, ſi iuſtum tempus et ſpatium datum fuiſſet. Nunc eſt ea ſtudioſorum hominum conditio, vt ſint quouis cerdone miſeriores et abiectiores: neque profecto mirum eſſet, aliquem poenitere et ingenii et induſtriae ſuae, ſi ita comparatum eſt, vt qui fame perire nolit, ei pene ſint omnes indignitates perferendae. Sed querelae non ſunt huius loci: neque mihi nunc propoſitum eſt ſcilicet fortunam meam deplorare. In eo potius eſt elaborandum, vt hoc meum opus, quocunque ſiue ſucceſſu ſiue diſpendio confectum, excellentiae tuae non improbetur. Quod vt fore confidam, multa in cauſa ſunt, ac in primis praeſtantia ingenii tui et eruditionis: qui cum ſis propter ampliſſimas opes (quae et ipſae inſigne Dei donum ſunt, et bono ac ſapienti viro luculentum virtutis inſtrumentum) ſuſpiciendus, et propter beneficentiam et liberalitatem colendus: eae ſunt ingenii et animi tui dotes, vt etiam ſine fortunae ſplendore in magnis viris eſſes numerandus. Quanquam enim ego te coram nunquam vidi, natura tamen ita fert, vt, quicquid in rebus humanis excellit, auribus magis, quam oculis, celebretur: quod fama dimanare facile ad multos, eadem videndi copia non omnibus contingere poteſt. Celebratur a multis, iisque praeſtantibus viris, felicitas ingenii tui, quod vbicunque intendatur, valeat, tam philoſophicis, quam ciuilibus in rebus: celebratur eruditio, qua ſi velles ad oſtentationem vti, animi tui conſcientia non contentus, ipſe nomen tuum poſſes tradere memoriae poſteritatis. Neque id mirum videri debet. Solet enim in claris familiis vigor ac vis naturae eſſe maior. Deinde accedunt alia commoda, liberalis educatio, eruditi praeceptores, tranquillum otium, iuſtum diſcendi ſpatium, optimorum librorum copia: quae magna ex parte homines tenues deſtituunt. ac proinde commiſeratione potius quam inſectatione dignum eſt, ſi quibus ingenia liberalia contigerunt, ea fortunae iniquitate veluti ſordeſcere: in tanto praeſertim contemtu bonarum literarum, et mecenatum, qui eas foueant, paucitate. Quo tu etiam maiorem laudem mereris, *Ioannes Iacobe Fuggere*, qui praeter beneficentiam in homines afflictos et miſeros quotidianam (qui veriſſimus et Deo gratiſſimus, generi mortalium vtiliſſimus diuitiarum fructus eſt: et vna ſtabiliendarum opum, et ad poſteros propagandarum firmiſſima ratio) complures ingenioſos ado-

leſcentes

leſcentes (id quod regum, et principum, et ciuitatum munus eſt) tuis ſumtibus non modo in Germania, ſed in Galliis etiam, et Italia, benigne foues et ſuſtentas, dum ſummum doctrinae gradum aſſequantur. In quo laudatiſſimum exemplum *Remundi* patris, et *Antonii* patrui tui, clariſſimorum virorum, ſapienter imitaris: qui praeter caetera ornamenta, quibus abundat honeſtiſſima veſtra familia, immortalem ea re gloriam ſibi pepererunt. Non enim ingratae ſunt muſae, quanquam orbae et indotatae puellae videantur, vel cultoribus vel patronis ſuis, ſed vtroſque honeſta fama et nominis memoria ſempiterna remunerantur. Quae praemia qui contemnit, aut parui facit, eum aut celſitudine animi Deo ſimillimum, aut abiectiſſimum hominem eſſe neceſſe eſt. Me quidem in multis incommodis, et malignis induſtriae meae ac miſeris praemiis, non parum (vt ingenue, quod ſentio, fatear) conſolatur ſpes, quod valde ſuſpicor fore, (ſi qua modo fides aſtris eſt) vt etiam poſt obitum me honeſte vixiſſe appareat, et non tranſegiſſe vitam (vt Salluſtii verbis vtar) more pecudis: ſed eorum bonorum, quae in vita humana praecipua ſunt, (etſi in aſſequendo fortunam habeam parum propitiam) virtutis et ſapientiae, fuiſſe ſtudioſum. Quod ſi rem vere conſideremus, homines eruditi (quod ad hanc quidem vitae partem attinet) ſummorum etiam regum potentiam ſuperant: quorum omnis memoria, niſi a doctis celebrarentur, vno alteroue ad ſummum ſeculo funditus interiret. Quamobrem praeclare Virgilius: Viuitur ingenio, caetera mortis erunt. Laudabiliter etiam tu, *Ioannes Iacobe*, atque adeo omnis ſplendidiſſima *Fuggerana* familia, qui non contenti caeteris ornamentis, vt ſunt ampliſſimae opes toto terrarum orbe celebres, affinitates illuſtres, ſummorum principum amicitiae, atque apud illos talis autoritas, vt vos ad grauiſſimarum rerum deliberationes adhibeant, quae fortuna vobis largita eſt, ſolida etiam et peculiaria veſtra bona coniungatis, virtutem et ſapientiam: neque doctos foueatis ſolum, ſed tum ipſi eruditione floreatis, tum liberos veſtros ab ineunte aetate liberaliter inſtitui curetis: vt omnibus et animi et fortunae bonis cumulati ſint: et homine prudenti maxime dignam moderationem, qua vna et Dei et fortunae et hominum fauor tum paratur, tum conſeruatur, veſtro exemplo diſcant ac retineant: et hac vita ſic vtantur, vt beatae immortalitatis ſpem habere poſſint. Quae cum ita ſint, omnino mihi perſuadeo, vir ornatiſſime, te meum hoc opus, magno ſtudio ac labore (quiſquis tandem ſit euentus, quem

non

non malum fore et opto et ſpero) confectum, aequi bonique facturum: et in ſplendidiſſima bibliotheca tua, quam magnis ſumtibus in Italia comparaſſe diceris, inſtructam multis egregiis libris, qui hactenus a paucis ſunt viſi, latino Demoſtheni aliquid loci daturum: et me vna cum patruo tuo *Antonio*, a latinis literis non abhorrenti, et fratre *Georgio*, qui et ipſe cum caeterarum diſciplinarum, tum diuinae Matheſeos in primis ſtudioſus eſſe dicitur: et altero fratre *Hulderico*, adoleſcente ſummi ingenii, et optimis ſtudiis, magna modeſtiae fama, deditiſſimo, patrocinio complecti et fouere non dedignaturum. Equidem ſpero, me hactenus eam vitae ſtudiorumque rationem et ſecutum eſſe, et, quoad vixero, ſecuturum, vt quicquid in me, pro liberalitate veſtra et humanitate contuleritis, id non tam mihi neceſſarium, quam vobis honorificum fuiſſe videatur.

Ad eundem, HIERONYMI WOLFII in Demoſthenicae conuerſionis recognitionem Praefatio.

Euenire videmus, vir praeſtantiſſime, Domine et patrone obſeruande, neſcio quo ſiue hominum affectu, ſiue genio librorum, vt alii vel ante ſuos autores moriantur, alii iterum atque iterum et ſaepius recuſi, ad poſteritatis memoriam propagentur. Neque haec noſtrae duntaxat aetatis conditio eſt, ſed omnium temporum: neque earum ſcriptionum, quas ſuo quisque ingenio perficit, ſed illarum etiam, quae ex peregrinis linguis in alias transferuntur. Sic autem diuturnitatis et propagationis ſcripti cuiusque certiſſima ſpes eſt, vt conſentientem ſeculorum approbationem emeruit: ac ii, tum typographi, tum bibliopolae, ſuis rationibus, vt non in praeſentia (nam hominum imperitia et vaniſſimae nouitatis ſtudium veritati ſaepe obſtat) tamen ad diuturnitatem optime conſulere videntur, qui vetuſtiſſimos quosque autores, quorum perſpectus eſt ipſa aetate genius, ſibi familiares reddiderunt. Neque vero eos improbo, qui noua quaedam, erudita praeſertim, et vtilia ſtudioſis, conſcribunt: ſed maximis laudibus dignos eſſe iudico, vel propter conatus egregios. Sed ego cum in illo genere me vel parum praeſtare poſſe, vel inanem operam ſumturum eſſe intelligerem: et eo me temporum ratio, vel perturbatio potius compuliſſet, vt contra voluntatem etiam et inſtitutum meum aliquid audendum

eſſet:

eſſet: non temere omnino duos Graeciae praeſtantiſſimos oratores latina oratione explicandos delegi: maxime, cum fortunae ſuffragium, cuius grauiſſima eſt in rebus mortalium autoritas, conſilium meum approbarit. Diſtractis enim fere primis (ſic typographi loquuntur) exemplaribus, maiore doctorum applauſu, quam improborum obtrectatione, ſub incudem vtrumque opus reuocandum fuit. Quod vt intellexeram, etſi vix ab immenſis vtriusque editionis laboribus reſpiraſſem, et ea, quae tenuitas doctrinae meae atque ingenii tum ferebat, fide optima, ſummaque diligentia praeſtitiſſem: tamen, quia poſteriores cogitationes meliores eſſe dicuntur, neque fere quisquam artifex vllum opus ita perficit, vt eius expoliendi nullum ſibi locum relinquat: recognoſcendi munus mihi defugiendum eſſe non putabam. Vt enim boni parentes genuiſſe ſuos liberos non contenti, eosdem etiam educare atque ornare omni diligentia conantur: ſic ego mei officii eſſe duco, ſi quid lucis et nitoris ſcriptis meis afferre meditationis induſtria poſſim, nullis in ea re vigiliis eſſe parcendum, et candidi lectoris exſpectationi ac voluntati, ſi qua ratione fieri queat, ſatisfaciendum. Quamuis enim ante hoc tempus ea conſecutus fuerim praemia lucubrationum mearum, quae voluntatem ad bene merendum de literis accenſam reſtinguere potius, quam inflammare poſſent: excelſi tamen et liberalis animi habetur, maiorem officii, quam emolumenti, ducere rationem: atque id non in minimo deputare lucro, ſi quibus prodeſſe poſſimus. Nam gloriolam quidem aucupandam, et vanam illam aurium titillationem tantis ſolicitudinibus et aerumnis eſſe redimendam, haud ſcio, an homo grauis et conſtans ſerio perſuadere ſibi poſſit: praeſertim cum ea ſpes, ſiue ob ingeniorum tenuitatem, ſiue ex doctrinae inopia, ſiue propter multorum vel ignauiam, vel faſtidium, vel maledicendi libidinem, non paucos fruſtretur ac deludat: vt ne dicam, ſatius videri nonnullis, iisque non hebetiſſimis, aut ignauiſſimis, in vitae obſcuritate ſine periculo delitеſcere, quam tam ancipitis aleae iactu innoteſcere, ac in ſummo otio conatus aliorum licenter cenſere, quam tanto negotio maleuolentiam et iniquitatem iudiciorum infeliciter ſubire. Sed nimis aberro a propoſito. Vt igitur ad rem veniam: Iſocrate recognoſcendo, in cuius interpretatione prima ingenii mei rudimenta poſita fuerunt, plus aliquanto ſudatum eſt, atque genus orationis ita mutatum, vt prope aliud videri poſſit: quod qua de cauſa contigerit, ſuo loco eſt a nobis expoſitum. Sententiarum

quidem

quidem integritati, quae vna maxime ſpectanda eſt fideli interpreti, nec priori editioni deceſſit, nec poſteriori acceſſit multum. Quare neminem fore ſpero tam iniquum, vt factum hoc meum acerbe reprehendat. Demoſthenis autem, de quo nunc potiſſimum nobis agendum eſt, alia conditio fuit. Nam in eo conuertendo maiore et religione et verborum parſimonia eram vſus, et veſtigia Demoſthenicae orationis pene ſuperſtitioſe perſecutus. Quare factum fuit, vt alicubi latina oratio paulo minus obſcuritatis haberet, quam Graeca, in qua vel Plutarchi et Dionyſii teſtimonio ſumma eſſe creditur intelligendi quoque difficultas. Acceſſerunt et errata typographica, opinione mea ſane et plura et grauiora. Parum enim, vt re ipſa declaratum eſt, vel Oporini cura, vel praeſentia mea valuit, contra operariorum negligentiam et importunitatem: quanquam in ſcripti exemplaris perturbationem culpae aliqua pars conferri poteſt. Sumus enim ipſi male confuſeque ſcribendo, et expungendis atque inſerendis variis emblematis, in cauſa, (ſed ignoſcimus ipſi nobis) vt libri noſtri aliquando non optime deſcribantur. Nam Oporino, cuius domeſtica conſuetudine menſes complures ſum vſus, teſtis eſſe poſſum, qua ſolicitudine ſcripta archetypa legat, diſtinguat, adornet, emendet, antequam excudantur. Eas igitur hac editione mendas omnes ſuſtuli: ac ſimilem calamitatem nunc, cum priore conatu quaſi glacies fracta et via patefacta eſt, vitari poſſe confido. Prima igitur haec erit huius editionis vtilitas, et quaſi praerogativa: praeterquam quod haec enchiridii forma rationibus ſtudioſorum, pauperum in primis, accommodatior eſt: et a locupletioribus magno volumini, quod et commentariis et aliorum interpretationibus eſt locupletius, facile ſine detrimento rei familiaris adiungetur. Deinde ſi qua vel obſcurius explicata, vel aſperius collocata videbantur, (id quod in imitatione graecae elocutionis raro effugitur) ea planiora, vt ſpero; et dilucidiora effecimus: vt, quanto ipſius autoris oratio melior et ornatior eſt, tanto noſtra plus et lucis et facilitatis habere videatur. Sunt etiam explicata nonnulla (vt dies diem docet) quae nobis ante dubitationis aliquid attulerant. et relicta tamen (ne quid verum diſſimulem) ſiue deprauata, ſiue alioqui per ſe obſcura nonnulla, quae nulla inueſtigationis diligentia reſtituere ac declarare potui. Quod vt ego ingenue confiteor, ita mihi candide ignoſci velim: vel hac de cauſa, quod eos nodos (vt Horatius vocat) dignos eſſe vindice, quiuis haud dubie peritus vtriusque linguae intelliget: nosque tum hae-

ſitatio-

ſitationis occaſionem, tum ignorationis excuſationem aliquam habuiſſe fatebitur. Quemadmodum autem liberalitatis eſt, ea, quae habeas, benigne impertiri: ſic verecundi et prudentis animi fuerit, ea, quae non habeas, a locupletioribus corrogare. Atque id mihi fuiſſe propoſitum, et Thraſonicam eorum arrogantiam, qui ſe ſcire omnia profitentur, diſplicuiſſe, vel ex eo coniici poteſt, quod, vbi ad huiusmodi ſalebras peruentum fuit, in Iſocrate dubitationes meas in calce operis annotaui: atque in Demoſthene Graeca pridem marginibus adieci: et in fine annotationum ad primam Olynthiacam mearum aequos lectores rogaui, vt ſuum ad me perſcribere iudicium non grauarentur. Quod hactenus quidem a nemine, quibuscunque de cauſis, eſſe factum cognoui: atque ii etiam me deſtituerunt, quos coram oraui, vt ſuam cenſuram interponere, ac tum mihi tum aliis, vtriusque linguae amatoribus, inſeruire obſcuriorum locorum (quantum fieri poſſet) illuſtratione dignarentur. Illud quidem abunde mihi contigit, quo nulli praeſtantes viri (etſi ego me in eum numerum minime refero) vnquam caruerunt, vt exſiſterent homunciones ignaui, arrogantes, delicati, maledici, qui caninam contra me facundiam exercerent: quos ego vel opinione ſua beatos eſſe, vel liuore contabeſcere, vel latratu auras implere facile patior, et conſcientiae meae teſtimonio contentus, et poſteritatis aequioribus iudiciis fretus, valere iubeo. Quae cum ita ſint, ego me, qui ea, quae tenuitas et ingenii et fortunae meae ferunt, omnia diligenter fideliterque praeſtiterim, boni viri officio, et reipublicae literariae ſtudioſi functum eſſe confido. Faxit Deus Optimus Maximus, ſine cuius fauore fruſtra nos fatigamus, vt opera mea tantum proſit omnibus, quantum ego vellem: vtque labores hi mei eodem animorum candore a lectoribus excipiantur, quo a me ſuſcepti perfectique ſunt. Peracerbum enim eſt, nullo ſuo emolumento, publicae duntaxat vtilitatis gratia laborantem, virulentas etiam calumniatorum linguas experiri: quorum ſuſurros atque aculeos ſi euitare non licebit, illud me conſolabitur, quod Magnus Alexander vſurpabat, *regium eſſe audire male, cum facias bene.* Mitigabit et illa ratio dolorem meum, quod cordati omnes haud difficulter perſpiciunt, id genus criminationes non tam ab improbatione magni conatus ac difficilis operis contemtu proficiſci, quam ab aemulatione, maleuolentia, inuidia: quae in ſumma turpitudine id ſolum habet boni, quod iis, in quorum animis ſedem fixit, plurimum affert mali. Ego vero illorum

miſeria non delector, ſed eos ita felices eſſe vellem, vt, quae reprehendunt et exagitant, corrigerent, ac longe meliora efficerent. Ita demum et exiſtimationi ſuae conſulerent, et ſtudioſis prodeſſent, et meae famae, ſi gratia doctorum indignum eſſe putant, etſi perſuaſum habeo, temere fortaſſe, ſed tamen perſuaſum habeo, neminem bonum et doctum mihi eſſe inimicum) incommodarent. Sed bene ſperandum potius eſt, quam male ominandum: et huius noſtrae laborioſae conuerſionis, atque operoſioris etiam recognitionis euentus, fortunae lectorumque iudiciis permittendus: quae quo aequiora cognouerimus, eo reddemur ad abſoluendos iuſtos in Demoſthenem et Iſocratem commentarios, alacriores. Aequitatis autem eſſe puto, pauculos errores, quos in prolixo opere cauere difficillimum eſt, et ignorationes, cum eorum, quae fortaſſe non male diximus, ac diligenter explicauimus, multitudine comparare. Atque haec ad lectores ſiue moroſos, ſiue inuidos, ſiue etiam imperitos, vel monendos, vel placandos, ſi quid aequi a ſe impetrari ſinent, pertinere volo. Nam quod ad tuum de me iudicium attinet, vir ampliſſime, animo ſum et ſecuro et magno. Qui cum pridem conatum meum boni conſulueris minus abſolutum, idque moribus et ſtudiis meis nondum ita perſpectis: plane deſiperem, ſi poſt tantum a me nunc adhibitum ſtudium, et tam luculentam orationum atque epiſtolarum Aeſchinis acceſſionem, quae quidem Demoſtheni magnam lucem, et vtilitatem lectoribus haud exiguam cum pari voluptate coniunctam afferent, (ne annotationes, aliaque complura commemorem) de tua erga me et lucubrationes meas voluntate dubitarem. Praeſertim cum non parui temporis domeſtica conſuetudine, cum caeteris in rebus excellentem virtutem, ac ingenii praeſtantiam, tum humanitatem tuam in tanto fortunae faſtigio admirandam, magna cum voluptate et fructu meo non poenitendo cognorim. Itaque Demoſthenes opera mea nunc tandem Aeſchini, abolito illo veteri odio, reconciliatus atque coniunctus, denuo ſe tuo patrocinio commendat: in ſpe optima ſitus, te talem clientem nec aſpernaturum, neque neglecturum, ſed eo habiturum eſſe loco, quo ſe dignum iudicaris. Tantum autem tuo acerrimo iudicio tribuit, vt, ſi excellentiae tuae probatus fuerit, caeterorum omnium maleuolentiam et obtrectationes animo aequiſſimo et maximo contemnere decreuerit. Quod ſi illud praeter ſpem euenerit, vt et inuida obtrectatorum ora conticeſcant, et aliqui candorem viris bonis et doctis dignum in iudicando adhibeant,

adhibeant, ea felicitas non tam induſtriae meae, quam liberalitati tuae erit adſcribenda: qua factum eſt, vt, plus tranquilli otii nactus, expendere omnia diligentius et perpolire poſſem. Quod ita fore vt credam, fortunatiſſimus tuus genius efficit, et virtute atque ingenio tibi parta autoritas: quarum rerum ſi ex vberrimo tuo fonte vel tenuem alueolum in noſtros agellos deriuaris, laetos honeſti nominis fructus aliquando percipiemus. Auguſtae Vindelicorum, ex bibliotheca tua. Idibus Auguſti, natali meo: Anno 1553.

HIERONYMVS WOLFIVS
Henrico fratri, philoſophiae et medicinae Doctori, Noribergenſi Phyſico. S. D.

Specimen hoc Demoſthenicae recognitionis et explicationis ad te, frater, eo nomine maxime nunc mittendum eſſe duxi: vt ex te potius, vt candido et ſeuero iudice, quid in hoc conatu meo vel probares, vel improbares, quam aut ex obtrectatoribus alienae laudis et induſtriae, aut ex aſſentatoribus, (quorum vtri moleſtiores mihi ſint, haud facile dixerim) mature cognoſcerem, et, pro virili vel praetermiſſa adiicerem, vel ſuperuacua reſecarem, vel minus bella corrigerem, atque confuſa in certum ordinem redigerem. Neque enim is ego ſum, qui ita mihi placeam, vt, quid alii de me ſentiant, uſque deque feram: ſed et imbecillitatem ingenii mei, doctrinaeque tenuitatem ſatis agnoſco: et in ſententiis eorum, qui acutius vident ac rectius iudicant, libens acquieſco. Etſi enim me vnum (vt fert natura omnibus inſitus, non coecus magis, quam prauus amor ſui) perſpicere omnia et collimare maxime vellem: tamen, cum ſummos viros et veteris et noſtrae memoriae, a plurimis et pluribus in locis reprehendi videam, admoneri me ab ingenioſis et eruditis hominibus multo et honeſtius et vtilius eſſe iudico, quam ab inuidis et moroſis cenſoribus Hipponacteis praeconiis celebrari. In quo genere ita ſibi aduerſus me non pauci nec indocti homines indulſerunt, vt aemulatione et morbo animi impulſi, non tantum modeſtiae, et gratiae, bene de ſe quoque merito debitae, (lucubrationes enim meas, vt opinor, non tantum reprehendendi gratia tam diligenter legerunt) obliuiſcerentur, ſed atrocibus etiam iniuriis me onerarent, quas ego Deo iuſto iudici vindicandas relinquo, eorumque candore me conſolor, qui et bene dictis gratiam, et erratis

veniam a ſe paratam eſſe mihi voluerunt. Quos longe plures eſſe Zoilis (meliores quidem eſſe viros quis dubitet?) multorum et priuatim ad me ſcriptae literae, et in publicum editi libri teſtantur. Ac illos ipſos Zoilos nihil poſſe afferre melius, ſed ex Wolfii inſectatione famam aucupari, vt ille fecit, qui Epheſiae Dianae templum incendit, illud non innuit, ſed clamat, quod intra annos octodecim mea qualiscunque conuerſio Baſileae bis, Venetiis ſemel edita et distracta, iampridem a ſtudioſis de integro flagitatur. Cui igitur iſti Attici et Ciceroniani oratores eam, quam ita contemnunt, vt infra omnes infimos homines interpretem abiiciant, et ſceleris ac ſacrilegii reum agant, edita meliore non tollunt? Meam enim interpretationem quanti facerem ipſe, iam olim et verſibus et praefationibus modeſtiſſime ſcriptis ſum teſtatus: neque mihi ego cum Iſocrate et caeteris ſummis oratoribus, philoſophis, hiſtoricis, quos latinos feci, eloquentiae certamen inſtitui, (id quod manifeſti furoris eſſet) neque Graeca exemplaria de manibus ſtudioſorum excutere volui: ſed illud efficere conatus ſum, vt, quos ab iis legendis difficultatis opinio deterreret, audacia in transferendo mea (agnoſcam enim, ſi iſtis ita placet, crimen hoc) confirmaret et adiuuaret Neque meum conatum fuiſſe irritum, omnes chriſtiani orbis academiae, ne Gadibus quidem exceptis, teſtantur, nec proſcriptionis iniquiſſimae iniuria meis a lucubrationibus legendis deterritae. Byzantinam meam hiſtoriam ne Byzantinae quidem bibliothecae excluſerunt: ſed iam tandem velut ab exilio reuocatam, honorifice et amanter ſuſceperunt. Sextum iam Iſocrates cum meis commentariis ſub prelo eſt. An tu cenſes, vel typographos, vel bibliopolas in tot millia codicum laborem et pecuniam conferre, vt oleum atque operam perdant? Quis ſtudioſorum et ingenioſorum hominum tantam frequentiam ita inſanire credat, vt eos libros tam auide legant, quorum lectione non aut meliores, aut doctiores, aut paratiores et ad recte ſentiendum, et ad bene viuendum, et ad ornate dicendum euadant? Neque vero eas mihi vtilitates acceptas referri volo. Abſit Thraſonicus iſte ſal, vt magno alieno labore partam gloriam verbis in me transmoueam. Ipſis autoribus ea laus debetur, qui ſibi ſummam eloquentis ſapientiae et ſapientis eloquentiae laudem per tot iam ſecula vendicarunt. Illud tamen ingenue plurimi confitentur, ſe Graeca ſine interpretatione mea lecturos fuiſſe nunquam. Ab iis igitur id conſecutus ſum, quod volui: rana bouem intumeſcendo, anſer

elo-

colorem obſtrependo, aequare nunquam ſtudui, ſuperare multo minus. Non equidem tali me dignor honore. Fortaſſe Leontinos quosdam et Vulcani de ſtirpe ſatos, et alios ſemideos atque heroas, natos ſcilicet melioribus annis, iſti manent triumphi. Etſi profecto pugnae hactenus ab illis depugnatae, hoc eſt, oratiunculae quaedem ab iſtis Ciceronis germanis verſae, ne ouatione quidem mihi dignae videntur. Quid enim in iſtis aut Cicerone aut Demoſthene dignum apparet, praeter male conſuta quaedam emblemata, ac centones potius? Quoties a ſententiis oratoris toto coelo, quod aiunt, aberrant? Qui quidem inanibus iſtis iactationibus cum primis efficiunt, vt mei laboris me iam minus minusque poeniteat. Nec enim iſti me de gradu deiecerunt: ſed dum altius, quam eorum natura et genius fert, aſſurgere conati ſunt, vltro proſtrati corruerunt, onere ſuſcepto, quod infirmi eorum humeri ſuſtinere nullo modo potuerunt. Sed ſi quis Hercules, aut Atlas potius, Demoſthenem Romam perlatum tandem aliquando in roſtris collocarit, quantopere non modo Quiritibus, ſed et Feretrio iſti Ioui ipſe inter primos congratulabor? Interim ego meum ſaxum verſo, quod

O vtinam tandem iam ſummo vertice montis
Conſiſtat, laſſumque ſinat requiete potiri.

Sed aemulorum iniquitas effecit, vt et longius ab inſtituto aberrarem, et contra ingenium et conſuetudinem meam aliquid iracundius et arrogantius de me ipſe dicerem. Ad te igitur nunc redeo, frater, et a te peto, vt libellum hunc, non modo neceſſitudinis noſtrae, et ab ipſa natura inſtitutae, et iisdem ſtudiis confirmatae, pignus ac monumentum eſſe velis, ſed cenſorem etiam agas, tuumque iudicium interponas. Exiſtimatio enim tua aeque ac mea hic agitur. Nam cum tibi coniugium filiolas tantum incolumes donarit, mihi filios vita caelebs negarit, neque noſtrae gentis atque nominis quisquam ſuperſtes nobis fore videatur, libri noſtri liberum loco nobis eſſe debent, quibus Wolfianum nomen ab obliuione poſteritatis et ab interitu vindicetur. Quo magis etiam opera danda eſt, vt cum laude et gloria potius, quam cum ignominia et probro id fiat. Non me fugit, quid cauſari poſſis: multis iam annis tibi ad haec ſtudia vel reſpiciendi otium defuiſſe: domi cum ſis, totius diei diſcurſationibus ad aegrotos defatigari: ſaepe etiam a nobilitate vicina et principibus euocatum a libris prorſus abeſſe. Scio iſta, et honeſtas iſtas occupationes, cum praemiis autoritatis et gratiae coniunctas, tibi gratulor. Sed idem non concedo, te

occupatiorem eſſe C. Iulio Caeſare, qui eodem tempore bellum Gallicum et geſſit, et deſcripſit. Multi dantur, hyberno praeſertim tempore, contractioribus diebus, ad ſtudia reditus: et cum omnia non modo philoſophorum et medicorum, ſed oratorum etiam, inter quos praecipui tui fuere Camerarius et Sturmius, dicta, celeritate calami pene incredibili ſis aſſecutus, fieri nullo modo poteſt, quin illa ita alte animo tuo ſint infixa, vt nulla poſſint obliuione deleri, easque radices egerint, vt ſolida eruditio, et fructus eruditionis, iudicium, inde pullularit et effloruerit. Etſi enim, me autore, paulo ſerius ad vtramque linguam et ingenuas artes diſcendas acceſſiſti, tamen Deus conatus tuos, et diligentiae aſſiduitatem ita fortunauit, vt longe et diutius et felicius et conſtantius ſub praeſtantiſſimis agonothetis in iſto literato ſtadio, in celeberrimis, inquam, Germaniae et Galliae Academiis, ita decurreres, vt ordinatim honores peteres, et magna cum laude laureolam conſequereris. Quare nihil tibi iuſtae excuſationis relictum eſt, cum, quod ego poſtulo, id tu praeſtare et debeas, et facile poſſis. Si vero grauior aliqua cauſa te impedierit, illud certe negari abs te mihi nolim, vt doctorum, quos variis in locis habes amicos, et ſaepe ipſe conuenire, et ab iisdem conueniri ſoles, iudicia exquiras, eaque libere aperteque ad me perſcribas. Minus enim apud te, quid ſentiant, diſſimulabunt, qui offenſam animi mei aliquam fortaſſe vererentur, ſi eadem apud me expromenda eſſent: ſine cauſa illi quidem. Is enim ego ſum, qui inter calumniatorem et monitorem plurimum intereſſe cenſeam. Nam hic quidem ex beneuolentia et reipublicae literariae ſtudio errata ſine acerbitate animi et contumelia verborum reprehendit μετ' ἐλέγχων καὶ ἀποδείξεων: ille ex inuidia et odio ea vituperat, quibus non edit meliora: ſed eo magnum virum ſe viſum iri putat, ſi eos inceſſat, quibus ingenii monimenta nominis aliquid et gratiae et autoritatis etiam pepererunt. Vale. Auguſtae Vindelicorum. VIII. Cal. Maii. Anno a reſtituta humano generi ſalute, M.D.LXVIII.

LVDOVICVS CARINVS
Hieronymo Wolfio. S. D.

Abrahamo Hoechſtettero, qui mihi tuas literas attulit, cum ob eas cauſas, quas tu commemoras, tum ob tuam commendationem, quae plurimum momenti apud me habet,

vt ho-

vt hominis mihi ſummo amore et iisdem ſtudiis coniunctiſſimi, nulla in re, in qua opera mea vti volet, deero. De animo meo erga te ac voluntate ſcio te nil dubitare: velim tamen mihi occaſionem dari ipſa re, quanti te faciam, declarandi. Facio autem plurimi, tum ob ſuauitatem facilitatemque ingenii, tum doctrinam ſingularem, quam tibi ardenti ſtudio, ſummo multorum annorum ſudore, iactura etiam valetudinis, peperiſti. Quae, vt ſpero, tibi fortunam, in hoc annitentibus amicis tuis, inter quos me etiam numerari volo, te dignam, et tuis ſtudiis aptam, pariet. Qua in re bonam operam tibi nauarem, niſi haec tempora iniqua, quae omnes doctos apud nos premunt, me impedirent. Quae ſi immutata fuerint, quod quidem fore ſpero, et Deus mihi reditum in Germaniam confecerit, nullam occaſionem tui iuvandi praeterlabi ſinam. Interim, mi Wolfi, te ſpe melioris fortunae ſuſtenta: quae quo tardior, eo ſplendidior ac lautior (crede mihi) tibi continget, et te vbi ſemel complexa fuerit, ac fouere coeperit, inter Craſſos ac Senecas collocabit: hoc eſt, plane te beatum faciet. Vterer hic exemplis doctiſſimorum virorum, quorum tu ſimilis es, tui confirmandi cauſa, quos ſero quidem, ſed tamen reſpexit tandem, hera illa imperioſa: quae ſola, vt inquit ille, vtramque paginam facit: niſi eorum fortunae imago animo tuo impreſſa inſideret. De Demoſthene tuo mihi muneri miſſo te multum amo: quem ita a te conuerſum eſſe coniecto, vt eum minime relicto pallio togae pudere arbitrer. Huic euoluendo, quicquid temporis ex meis occupationibus eripere potero, impendam. Vale, mi Wolfi, et tibi perſuade, nihil eſſe, quod non aeque libenter pro te, ac pro me ipſo, omni tempore ſim facturus. Ex Pictauio, Idibus Auguſti. Anno 1550.

HIERONYMVS WOLFIVS
D. Ludouico Carino. S. P. D.

Tot tamque illuſtres beneuolentiae ſingularis in me tuae ſignificationes; clariſſime vir, mihi gratiſſimae ſunt: conſolationes autem, quibus iacentem meum animum erigere cupis, *διὰ τὰς συχνὰς ἀτυχίας μικροψυχοτέρῳ τοῦ δέοντος γεγενημένῳ* pene etiam neceſſariae. Tametſi enim non parum vereor, ne, in hac valetudine, praeclaras illas ſpes exſpectare me fata non patiantur, tamen interim vſura frui quid vetat? Delectat etiam augurium hominis non modo

 ami-

amiciſſimi, ſed doctiſſimi etiam, et longo multarum rerum vſu exercitati. Quare facile patior, te proſpicere aliquid, quod me praetereat. Illud quoque neſcio quid boni ominis habere videtur, quod literae tam laetae Idibus Auguſti, natali meo, (nam eo ipſo die 34. aetatis annum compleui) datae ſunt. Quod autem me hominem, literis vix mediocriter imbutum, inter doctiſſimos numeras, eo plus humanitati tuae debeo, quo minus iſtae praeclarae dotes in me reperiuntur. In Demoſthene autem legendo nolim equidem te bonas horas male perdere. Quis enim eſt graecis literis eruditus, quas tu ante me natum opinor perdidiciſti, cui non omnes omnium conuerſiones ſordeant? Ego ſane, qui me puto non omnium eſſe vel delicatiſſimum, vel moroſiſſimum, ingenue fateor, neminem adhuc, eorum etiam interpretum, qui ſe germanos Cicerones eſſe putant, id a me impetrare potuiſſe, vt, tametſi omnium Graecorum ſcripta nobis eodem, aut etiam meliore genere orationis loquerentur, graecae linguae cognitionem, ſuperuacanei laboris eſſe iudicarem. De meis autem interpretationibus quid ego ſentiam, in praefationibus teſtatus ſum. Itaque ſi praeclaram iſtam de me opinionem retinere cupis, vna hac ratione id aſſequeris, ſi non legeris. Minuet enim, vt ille ait, praeſentia famam. *πολλὰ γὰρ καὶ τῶν ἐμμέτρων ποιημάτων, καὶ τῶν καταλογάδην συγγραμμάτων, ἔτι μὲν ἐν ταῖς διανοίαις ὄντα τῶν συντιθέντων, μεγάλας τὰς προσδοκίας παρέσχεν· ἐπιτελεσθέντα δὲ, καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποδειχθέντα πολὺ καταδεεστέραν τὴν δόξαν τῆς ἐλπίδος ἔλαβεν.* Sed de hoc pro candore tuo et humanitate ſtatues: neque eos imitaberis, qui cauillandi mei frigidiſſimas captant occaſiones, ipſaque maleuolentia ieiunas: qui, quod ſe facere fortaſſe putant, nec exiſtimationi ſuae commodant, nec meae nocent. Quid enim? nonne loca permulta ſunt Demoſthenis, partim corrupta, partim per ſe ita obſcura, vt vatem oporteat eſſe interpretem? Quod ſi illi ſibi, quam mihi, credi malunt, non inuideo equidem, ſed tamen grammatici certant, et adhuc ſub iudice lis eſt. Neque vero difficile eſt *τῶν διδασκαλικῶν ἐπιβεβηκότι θρόνων, καὶ ἐξουσίαν καὶ δόξαν ἔχοντι, ἐκ τοῦ μονομεροῦς ἀναντιλέκτως ὥσπερ ἐρήμην τινὸς καταδικάσαι.* Et, vt in tanto opere mihi ſomnus alicubi obrepſerit, quid tum poſtea? Aliquando bonus dormitat Homerus. Humanitatis certe quidem fuerit, paucos ſiue lapſus, ſiue *ἀγνοήματα*, ei condonare, qui id tentarit, abſit inuidia dicto, quod nemo hactenus praeſtare aut voluit, aut potuit, qui permulta deprauata correxerit, ambigua diſtinxerit,

obſcura

obſcura illuſtrarit. Typographica vero errata, quae neminem fere attentum fallunt, ſcriptori imputare, ſummae iniquitatis eſt. Ego certe, volens quidem, nullum folium praetermiſi, quin ipſe poſt alios omnes emendarem, ſed importuni illi Cyclopes, dum ego relego, et quam accuratiſſime corrigo ea, quae Oporinum variis curis diſtractum, et correctores parum attentos praeterierant, imprimere mendoſum exemplum perrexerunt. Ita mihi et labor periit, et exiſtimatio mea culpae alienae poenas ſaepe dare cogitur. *ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἔξω τῆς ὑποθέσεως· οὐ γὰρ ἀπολογίαν γράφειν, ἀλλὰ τῇ φιλανθρωπίᾳ σου ἀντεπιστέλλειν προειλόμην.* Vt igitur ad inſtitutum redeam, ſi Demoſthenem noſtrum pulla et lacera toga indutum videbis, cogites velim, eum euerſam lugere patriam, et in peregrinis finibus exulem et mendicum oberrantem, quicquid detur, aequi bonique facere. Qua de re venuſta illa tua figura admonitus, paucos verſiculos luſi, Muſis et Apolline nullo, fateor equidem, ſed a propoſito tamen noſtro non alienos. Hactenus Demoſthenes *βεβαρβαρωμένος* (vt vides) *χρόνιος ὢν ἐν βαρβάροις*, quemadmodum Euripideus ille Menelaus: adeo vt *λιτιέρσην* canere potius, quam *ἀττικίζειν* videatur. Sed tu pro humanitate tua, et diſcipulo et magiſtro ignoſces: et vtrumque, vt facis, commendatum habebis. Vale, Luteciae Pariſiorum, 19. Auguſti, Anno 1550.

Ad nobiles et magnificos viros, virtute et autoritate praeſtantes, Hinricum Recklingerum, Chriſtophorum Peitingerum, duumviros: et ad Conſules ac Senatum inclytae Auguſtanae Reipublicae: dominos ac patronos ſumma obſeruantia colendos, Hieronymi Wolfii in Demoſthenem et Aeſchinem Graecolatinos praefatio.

Si tanta eſſet in me ſapientis eloquentiae facultas, viri ampliſſimi, domini et patroni colendi, quantum ſtudii et laboris ab ineunte aetate in hunc vſque diem conferre in eam rem nunquam deſtiti, nihil prius mihi eſſet, aut magis ex officio meo, quam veſtram erga me beneficentiam celebrare, et iuſtis efferre laudibus cum vos, tum Rempublicam veſtram. Nunc, cum ſapientia Dei donum ſit, et oratores, vt et poetae, non tam fiant, quam naſcantur: meo me (vt prudenter Horatius praecepit) modulo ac pede metiens, nihil tale conari audeo: cum praeſertim veſtra vrbs, toto ter-

rarum orbe celebris, neque meis, neque cuiuſquam alterius praeconiis egeat: et vos, pro veſtra ſapientia, omnem officii fructum, ipſum officium praeclare iudicetis. Illud tantum dico, veſtra liberalitate et munificentia id mihi contigiſſe, quod ab ineunte aetate, prae aliis rebus omnibus, in votis ſemper habui; otium philoſophicum: in quo nec honeſta deeſſet, et publice, vt ſpero, vtilis augendae ornandaeque illuſtris Bibliothecae veſtrae et ſcholae (in quam non exiguos ſumtus facitis) pro virili mea tuendae et adiutandae, occupatio: neque calamo et ſcriptis complures per Europam ſtudioſos adoleſcentes erudiendi occaſio. Multa ſunt egregia veſtrae ciuitatis ornamenta: Reſpublica aequiſſime et prudentiſſime conſtituta: publica priuataque magnificentia, hoſpitalitas, vrbanitas, beneficentia in ciues tenuiores: de omnibus bene merendi ſtudium, laedendi neminem, niſi vis propulſanda ſit: contra quam et moenibus, et auxiliis, et commeatu, et omni armorum genere, ita parati et muniti eſtis, vt neque laceſſatis quenquam, et nihil magis, quam pacem, concordiam, tranquillitatem, bonorum omnium amicitiam votis ac precibus a Deo Opt. Max. expetatis. Quae tametſi excellunt, et magis incurrunt in cuiuſuis generis hominum oculos et ſenſus? tamen eruditi viri, et omnia vero iudicio ponderantes, illud non in minimis veſtris laudibus ponunt, quod, vt olim Athenae, Alexandria, Tarſus, Berytus, et noſtra aetate, Bononia, Lutetia, Argentina, complures aliae illuſtres ciuitates, Muſis etiam et Gratiis, hoc eſt, ſtudioſis et doctis hominibus in veſtra, vere auguſta vrbe, non hoſpitium modo, ſed domicilium etiam eſſe voluiſtis. Etſi autem non ignoro, conqueri multos, neque fortaſſis abſque cauſa, tum de moribus doctorum quorundam minus probatis: tum, ſcribendorum librorum nullum eſſe finem, quorum plerique nihil niſi aut ingenia occupent, rebus melioribus vacatura, aut Rempublicam Chriſtianam, alioqui rerum ſuarum ſatagentem, magis etiam perturbent: mihi tamen de me dicere neque neceſſe eſt, neque decorum, vigeſimum iam annum in hac vrbe, ſine cuiuſquam, vt opinor, boni viri vlla querela degenti: et mearum ſcriptionum hactenus longe aliam fuiſſe rationem, omnibus doctis candideque iudicantibus, perſpectum et exploratum eſſe confido. Neque enim mea ſomnia chartis illeui: neque rixarum aut turbarum quicquam dedi: neque inſanabile ſcribendi cacoethes (quod tenere multos, in eorumque aegro corde ſeneſcere, Satyricus queritur) impetu quodam animi temerario atque coeco ſecutus ſum: ſed

ſed in conuertendis et declarandis vetuſtis autoribus, ſeculorum omnium et nationum conſenſu approbatis, ſedulo, nec ſine ſucceſſu mediocri, (quem, vti par eſt, diuinae benignitati acceptum refero) elaboraui. Id quod toties repetitae in Germania, Gallia, Italia lucubrationum mearum editiones teſtari poterunt. Modus fortaſſis a me deſiderari queat, et ignoratio tollendi manum de tabula, et ſuperuacanea mei ipſius nocturnis diurnisque laboribus afflictatio reprehendi, cum et aetas et valetudo mea quietem potius atque otium poſtularent. Vtinam vero non quidem ea eſſem ferrea et corporis et animi patientia, quae Catoni Cenſorio tribuitur, rariſſimique exempli eſt: ſed illa tantum vel animi conſtantia et tolerantia, vel vigore mentis atque ingenii vi, qua plerique olim et Graecorum et Romanorum proceres claruerunt; qui, quae hominibus ſtudioſis atque doctis, noſtra aetata, grauis et laborioſa videtur occupatio, ſiue curandae rei familiaris, ſiue lectionis atque ſcriptionis, eam illi animorum leuationem atque oblectationem iudicarunt. Quod ita eſſe, Xenophontis, Thucydidis, Lycurgi, M. Terentii Varronis, C. Iulii Caeſaris, Ciceronis, Silii Italici, Boetii monumenta, et complurium aliorum exempla, teſtantur. Tum enim illi ſe occupatos eſſe, et negotiis implicatos putabant, cum aut amicos et clientes ſuos defendebant, aut conſiliis atque armis Rempublicam tuebantur. Mea vero, non eo tantum, quod mihi vires quidem corporis exiguae, ac prope nullae, ingenium vero tenue atque infirmum contigit, longe alia ratio eſt: ſed ob illud etiam, quod illis, patrio ſermone ſcribentibus, in procliui atque expedita fuerunt omnia, cum nos, peregrinis linguis, e mutis praeceptoribus, cognoſcendis, non paruam aetatis partem conſumere neceſſe habeamus. Itaque non recreandi animi ergo, leuandive taedii cauſa, me ſcriptitare, ſed quia facere aliter, ſalua (quantulacunque illa eſt) exiſtimatione mea, nequeo, et quas ſuſtineo aerumnas, pene Herculeas videri mihi, ſpeque mea plurimum me deceptum eſſe, ingenue confiteor. Nam cum annis abhinc quatuor et viginti, non tam mea voluntas, quam inexſpectata quaedam calamitas, et rerum meliorum ſpes, in typographicum piſtrinum me conieciſſet, parui temporis moleſtia perpetuam ſtudiis meis ſecure perfruendi facultatem me redemturum opinabar. Verum quanto aliter euenerit: nemo ignorat, qui aut bibliothecam veſtram inſpicit, qua meas lucubrationes dignati eſtis, aut bibliopolia ſcrutatur. Neque vero haec gloriandi cauſa ſcribo, (quo quid ineptius?) aut ignoratione

ratione tenuitatis meae, (quod enim difficile eſſe putatur, noſſe ſeſe, vtcunque didici: ſtudui certe quidem) ſed vt fortunam meam narrem, quae per labores, non tam iucundos et lucroſos, quam neceſſarios et ineuitabiles, ad id aetatis et valetudinis me, nihil tale cogitantem, prouexit, vt, cum maxime philoſophandum eſſet, philoſophari parum liceat, aut etiam libeat. Neque vero ego ſolus is ſum, quem bonae ſuae rationes feſellerint: ſed ſiue fruſtratio, ſiue calamitas haec, cum multis mihi eſt communis, me longe ſapientioribus. Demoſthenes Paeanienſis (cuius eloquentia, quae ſine ſingulari prudentia et eximia virtute ſuum tueri nomen haudquaquam poteſt, quondam per Europam et Aſiam celebrata fuit, et nunc etiam omnibus omnium nationum eruditis admirationi eſt) dum ſuos Athenienſes, ignauia et luxu eneruatos, ad recuperandum Graeciae principatum, quem ad annos LXX tenuerant, primum clade Helleſpontiaca vna cum libertate amiſſum, deinde Cononis induſtria receptum, nec multo poſt a Philippo Macedone callide interceptum, excitare ſtudet, inter alia hoc quoque argumento vtitur: quemadmodum ipſi eos ciues ſuos, qui Rempublicam ſemel gerendam ſuſceperint, in otium ſe conferre vbi voluerint, non patiantur: ſic et ipſis, qui totius Graeciae patronos ſe profeſſi fuerint, ab eadem adminiſtranda, defendenda atque ornanda recedere, ſuumque negotium agere, eſſe nefas. Conſimile quiddam, (etſi in magna diſſimilitudine) viri ornatiſſimi, domini et patroni colendi, et ipſi mihi accidiſſe videtur: vt ſemel Graecis Oratoribus, Philoſophis, Aſtrologis, Hiſtoricis ad interpretandum ſuſceptis, in ea prouincia, neque ſpe quaeſtus, (qui aut nullus eſt, aut certe non tantus, vt vel extremae notae quiſpiam notarius eadem mercede illos deſcribendos ſuſciperet) neque gloriolae cupiditate, inſtar Crocodili ſe perſequentes fugientis, fugientes perſequentis, ſed fatali quadam ſiue neceſſitate, ſiue calamitate, pene conſeruerim: et vix hoc demum anno ab Athenienſi Republica (quae peculiares olim ſeruos habuit, quos δημοσίους vocabant) velut in libertatem aſſertus exiſtimari queam. Et quidem graui certamine defunctus, bellum difficile ac diuturnum confeciſſe mihi videor, qui Demoſthenem, Aeſchinem, Vlpianum Rhetorem, caeteroſque his adiunctos autores, ita emendatos, declaratos, illuſtratos et exornatos (quantum in me quidem fuit) exhibuerim, vt obtrectatores atque inuidos meos hortari non dubitem, vt, ſi haec mea non probant, ipſi proferant meliora. Qui etſi non pauci, neque parum moleſti mi-

ſti mihi fuerunt: tamen, ſi cum iis comparentur, qui bene de me ſentiunt, meque et mea magnifaciunt et amant, facile, vt opinor, apparebit, et maiorem et meliorem partem ſtare a nobis: eaque inter hos et illos exſiſtet proportio, quam apud Homerum Agamemnon Troianorum et Graecorum eſſe affirmat: vt, ſi Graeci in decurias conuiuiorum deſcribantur, et ſingulis decuriis ſinguli Troiani miniſtri aſſignentur, complures decuriae propter illorum paucitatem, horum multitudinem, ſint pincerna cariturae. Neque vlli eorum, qui me reprehendunt et exagitant, non modo nihil elegantius et ſplendidius, ſed (in eodem quidem ſcribendi genere) nihil prorſus intra quinque totas olympiadas, longiſſimum, in vitae humanae breuitate, ſpacium, ediderunt. Vt igitur illi verbis aſperioribus me accuſant et vituperant, ita factis fide dignioribus et abſoluunt et laudant, et publice quaſi proclamant, ſuis calumniis non habendam eſſe fidem, neque condemnandum aut contemnendum eſſe quenquam, niſi cauſa percognita et ſatis explorata. Interim vero me per annos complures hoc opus ita noctes diesque occupauit, vt non multo ſuauiorem vitam egerim, quam ii, quos Dionyſius tyrannus in Latomias coniiciebat: ita certe quidem defatigauit, vt, qui mihi, poſt annorum XL ſeruitutem, otium mediocre, quod veſtra munificentia mihi fecit, honeſtoque ſtipendio decreto, haec elaborandi poteſtatem et facultatem dedit, inuiderit, omnes ſe Zoilos, omnes Momos, maledicentia et obtrectandi libidine ſuperare fateatur. Caeterum haec qualia et quantulacunque ſunt, non tam mea vobis, ampliſſimi viri, offero, quam veſtra vobis reſtituo. Nunquam enim conari ea potuiſſem, niſi veſtra benignitas, tanquam ſalutare quoddam ſidus, mihi affulſiſſet. Neque vero vel primus huius operis patronus, in cuius id nomine iam tertium apparuit, vel quiſquam alius, leuitatis arguere me poterit. Nam cum ille in praedia ſua ſe recepturus, me quaſi emancipatum e familia, veſtrae fidei et liberalitati commiſiſſet, vna mecum etiam ea vobis tradidit, quae Muſae meae ſub veſtro patrocinio effeciſſent. Deinde ita prodit Demoſthenes, (modo operae typographicae non de integro deformarint ea, quae ego ſummo labore expoliui. longe a prelo abſum, et alias alios codices et chartas typographo miſi) ſic igitur, inquam, (quod quidem in me fuit) ſe ſpectandum Demoſthenes cum non aſpernando comitatu praebet;

IAM POSITIS NOVVS EXVVIIS NITIDVSQVE IVVENTA,

et tot

et tot auctus acceſſionibus, vt eundem eſſe vix quiſquam agnoſcat. Hoc quidem affirmare auſim, maiore moleſtia pene vnius orationis recognitionem mihi conſtitiſſe, quam totam primam interpretationem: ſiue, aut iam vrgens, aut certe aduentans ſenectus, laboris ſenſu nunc magis afficitur, quem tum iuuentutis vigor leuabat: ſiue aliud eſt, quicquid in mentem inciderit, aeſtu quodam animi effundere: aliud, ſcribere meditata, et ſingula pene verba quaſi ſtatera aurificis expendere atque examinare. Neque tamen (quod ſaepe teſtatus ſum, et nunc poſtremo teſtatum eſſe volo) Demoſthenicam eloquentiam expreſſiſſe me confido, qui et autoritate ſua caret, (quae quantum in dicendo valeat, quis neſcit?) neque Lectores ita attentos habere poteſt, qui ſua nihil intereſſe cenſent ea, quae ſcripta ſunt, vt fuerunt auditores, quorum et dignitas et ſalus agebatur: elocutione item et actione deſtituitur (cui et primas ille et ſecundas et tertias dedit) ſed inuentionem et collocationem tam rerum, quam verborum appendere, fide optima, et perſpicuo puroque orationis genere repraeſentare, ſum conatus. Quae et ipſa in ſua natiua lingua multo ſunt et magis propria, et ſignificantiora, et iucundiora, et illuſtriora: eaque de cauſa interpretationi meae Graecum archetypon eſt additum, quo huius ornatiſſimae et copioſiſſimae linguae vel periti vel ſtudioſi fruantur. Nec tamen illud ipſum qui legent, ita miraturi ſunt Demoſthenem, (id quod Aeſchines, aemulus et aduerſarius, eius dixiſſe fertur) vt ſi ipſum audiſſent. Quanto alia res fuit, cum M. Tullius Conſul, purpuratus, in ſella curuli cum maieſtate aſſidens, ab omnibus bonis pater patriae, et quaſi alter vrbis conditor habitus, ſolicitudinem de republica ſummam, ſalutis vero ſuae prope neglectum prae ſe ferens, in ſummo orbis terrarum concilio (qui non tam ſenatorum, quam regum conſeſſus videri potuit) omnium oculis atque animis in ipſum intentis, conſilium, auxilium, incolumitatem ab eo expetentium, contra coniuratos maxima ſuauiſſimaque voce, cum ſingulari dignitate actionis, motuque et geſtu corporis totius decentiſſimo, perorauit: quam cum eadem illa oratio nunc vel tacite ab otioſo quopiam et ſecuro percurritur: vel a rhetorculo, adeo nullum animi motum et dolorem adhibente, vt etiam ſententias, earumque circumſcriptiones, vel ex imbecillitate ſpiritus, vel ob artis pronunciandi inſcientiam diuellat atque diſperdat, ſine vlla varietate pro ſuggeſto recitatur? Neque vero vobis, viri ampliſſimi, qui plerique in Italia, Hiſpania, Gallia, partim ſtudiorum cauſa,

partim

partim ob grauiſſima et publica et priuata negotia verſati, homines eloquentes, et ſacros oratores concionantes audiuiſtis, vlla tali conſideratione et fictione eſt opus: ipſi recordamini, vt illi ſoleant non mulierculas tantum, rudemque plebeculam permouere, ſed homines etiam graues et conſtantes omni varietate affectuum agitare, nunc excutere lacrymas, nunc easdem quaſi abſtergere, modo iram exſtimulare, mox placare iratos, et flectere ad commiſerationem, iam deprimere ad inferos. paulo poſt velut extra ſeſe raptos ſupra nubes attollere, vt in paradiſo, et illuſtriſſimo ſummi coeli amphitheatro, incredibili geſtientis animi laetitia et exſultatione verſari ſibi videantur. Sed ad Graecum archetypon redeo, in cuius mendis ſi non tollendis, at minuendis, aut ſaltem indicandis, quid iam olim praeſtiterim, doctis non eſt ignotum: et tamen eiuſmodi id fuit, vt pro laude ingenii ac diligentiae, temeritatis in diuinando, et corruptelae crimen mihi a nonnullis, improbioribusne, an ſtultioribus dicam, neſcio, impingeretur. Nunc vero XV codicum inter ſe collatio, id quoque crimen diluit, coniecturis meis pleriſque ſcriptura vetere comprobatis: et iis, quae ſiue librariorum incuria praetermiſſa, ſiue codicum mutilatione deleta, nullius ingenio addi poterant, completis. Et tamen illi quoque tot, tamque vetuſti codices, nonnullis locis parum auxilii tulerunt: quae loca mihi pleraque plana et aperta fecit meum quoddam diuinationis genus. Quod cuiusmodi ſit, quaeritis? Neque Delphici tripodis ſimile, neque auſpiciorum et auguriorum, neque aliarum ſiue ſuperſtitionum, ſiue obſeruationum veterum, ſed ſimplex et naturale, et nemini docto et ſagaci ingenio praedito negatum. Quod igitur illud eſt? Artis Grammaticae cognitio accurata, multa et diligens optimorum ſcriptorum lectio, quorum alii alios declarant: ſtili autoris obſeruatio: animus in ſententias non minus, ac pene magis etiam, quam in verba, intentus: eorum, quae antecedunt et ſequuntur, inter ſe comparatio: ea denique perſuaſio, quicquid vel in verbis abſonum, vel in ſenſis frigidum appareat, id non a viris diligentiſſimis, prudentiſſimis, diſertiſſimis ſcriptum, ſed a negligentibus, imperitis, temerariis librariis eſſe deprauatum. Habeo etiam animo meo conſignatas notas quasdam, et ex animaduerſione variae ſcripturae quaſi veſtigia impreſſa, quae illos in errorem duxiſſe videantur. Qua de re alibi egi vberius. Nunc ad manuſcriptos codices redeo: inter quos is, quem veſtra Bibliotheca ſuppeditauit, antiquiſſimus, et in pleriſque optimae

mae fidei, ſic excelluit, vt principatum ſibi merito vendicet. Quo minus autem vſus illo iam pridem fuerim, minutae et exoletae literae, quas, nec ſpeculis adhibitis, perſpicere potui, obſtiterunt. Tandem in mentem venit M. Simonis Fabricii, mei collegae, viri doctiſſimi, et in Graecis literis exercitatiſſimi, quem, cum acie oculorum non minus, quam ingenii acumine pollere ſcirem, rogaui, vt periculum faceret, num quid ex illo fructus capere poſſemus? In quo ille, pro noſtra neceſſitudine, alacriter morem mihi geſſit, ſuſceptoque negotio, tantum volumen celeritate mirabili perlegit, et ſingulari ſagacitate omnes varietates deprehendit, notauit, excerpſit, marginibus impreſſi codicis adſcripſit, additis etiam ſcholiis, quae non ingrata, neque inutilia τοῖς φιλέλλησι fore ſpero. Qui vna mecum tam illius induſtriae, quam veſtrae beneficentiae ſe debere fatebuntur. Erat hic aliquid dicendum de laudibus Demoſthenis, niſi is et ipſe lectori ſui ſtudioſo abunde ſe commendaret, et in promtu eſſent Ciceronis et aliorum de illo elogia, et meam infantiam viri eloquentiſſimi et celeberrimi claritas repudiaret. Vnum igitur hoc ſupereſt, ampliſſimi viri, domini et patroni colendi, vos vt orem, vt poſtremum hoc opus meum, quod epitaphii loco mihi eſſe volo, (nam ſi qua forte alia ſecuta fuerint, ea nihil ad hoc eſſe videbuntur) pari humanitate accipere dignemini, qua commentarios meos Ciceronianorum libellorum, anno abhinc ſeptimo, veſtrae bibliothecae ſplendore non indignos iudicaſtis: meque miniſtrum veſtrum et clientem obſeruantiſſimum (ingraueſcente aetate, et valetudine, vt ſolet, ſubinde labaſcente, et ruente in deterius) commendatum habere pergatis: ab eoque mei defendendi ornandique ſtudio, nec aut inuidorum calumniis, (quas quis vnquam cauere potuit?) aut imperitorum hominum ineptiis (quas a grauitate et ſapientia veſtra negligi et repudiari certo ſcio) deterreamini. Etſi enim apud nonnullos praeſentia mea, et ſimplicitas, atque ab oſtentatione et pompa abhorrens animus, vitaque ſolitaria, minuunt famam: tamen nec exterae nationes Wolfium ignorant, et poſteri ſcient, et ſtudioſi iuuenes, doctique homines, veſtram in me liberalitatem ac beneficentiam celebrabunt. Quo minus autem munus hoc meum ab amplitudine veſtra repudiatum iri putarem, cum veſtra humanitas facit, D. Paulo autore, tanta virtus, vt eam in Deo Opt. Max. cum primis celebret, tum collegarum veſtrorum, DDD. Matthaei Welſeri, Io. Baptiſtae Hainzelii, Io. Matthaei Stamleri, ornatiſſimorum viro-

virorum, neque a Muſis et Gratiis abhorrentium, autoritas, conſiliique mei comprobatio. Valete, publice et priuatim incolumes, ac perpetuo florentes. Ex auguſta veſtra vrbe, quam Ptolemaeus Vindelicam, Rheticam alii Auguſtam dici volunt. Idibus Auguſti, natali meo. Anno reſtitutae humano generi ſalutis M. D. LXX.

HIERONYMI WOLFII
Oetingenſis ad candidum lectorem in Vlpiani conuerſionem Praefatio.

En, candide lector, alteram promiſſi laboris partem, Vlpiani rhetoris X et VIII orationum Demoſthenis enarrationem, citius etiam, quam ſum pollicitus: opus minus fortaſſe lectu iucundum, ſed ſtudioſis adoleſcentibus, vt mihi perſuadeo, non inutile futurum. Quae etiam cauſa fuit, vt moleſtiſſimum laborem hunc capere non ſim grauatus, et ſummum deuorare taedium, quod quantum fuerit, ii demum intelligent, qui mendas Graeci codicis, in ſingulis fere paginis infinitas, obſeruarint. Ad haec ipſa commentariorum natura eſt talis, vt modica voluptatis illecebra laborem et defatigationem leuent interpretis, tametſi emendatiſſimi eſſent: et vt lectorem requirant, difficultatibus aliquibus intelligendi ipſius autoris conflictantem. Quae res vna fere facit, vt, quae per ſe vtilia ſunt, non modo citra faſtidium, ſed magna etiam cum auiditate legantur. Etſi autem non dubito, eſſe plurima, tum grammatica, tum oratoria, quae ſtudioſus lector explicari ſibi diligentius et copioſius, atque etiam dilucidius optet: non tamen abiiciendi videntur ii libri, qui, cum multa vtilia contineant, quaedam etiam ſuperuacanea admiſcent, quaedam neceſſaria praetereunt. De quibus incommodis ego quoque in omni commentariorum genere mecum ſaepiſſime queror: et tamen, cum cogito, ſi mihi in eodem argumento verſandum eſſet, me quoque praeſtiturum, fortaſſe non quod vellem, ſed quod poſſem, veniam do, et boni conſulo ea, quibus illi tradere meliora non potuerunt. Quanquam in hoc noſtro enarratore iniuria temporum, et quorundam temeritas, qui in alienis libris vel mutilandis, vel augendis, vel ex diuerſorum ſcriptis, variis quaſi centonibus ſarciendis, omnem licentiam ſibi ſumunt, maximam ſuſtinere culpae partem videtur. Sed in hoc ſuo quiſque iudicio fruatur. Me quidem Vlpianum legiſſe non poenituit, propter et hiſtorias non-

nonnullas indicatas, et vocabula expoſita, et artificium multis in locis erudite, niſi fallor, explicatum. In conuertendo quidem magnos labores, et non paruas moleſtias cum ceperim, neſcio tamen, an fecerim operae pretium: non quod ipſos commentarios aſpernandos ducam (de quibus quid ſentiam, expoſui) ſed quod in iis tanta eſt difficultas interpreti, vt ſuperari nulla ratione poſſe videatur. Primum enim exemplar ita deprauatum eſt, tum confuſione diſtinctionum, et verbis Demoſthenis ab Vlpiani explicatione nulla nota aut interuallo ſeparatis: tum aut immutatis, aut additis, aut repetitis, aut omiſſis vocabulis, interdum etiam totis ſententiis, vt affirmare non dubitem, me nullum vel in Graeca, vel in Latina lingua codicem vidiſſe peius tractatum. Deinde ἐξηγήσεις, quas enarrationes interpretari licet, videntur orationem requirere perpetuam, cuius hic alicubi veſtigia quaedam apparent: vt exiſtimem, vbi verba Demoſthenis ſeorſim ponuntur, ibi ab aliquo librorum corruptore, et importune ſtudioſo breuitatis, Vlpiani verba complura eſſe reſecta, vt ſcholiorum faciem, non ἐξηγήσεων prae ſe ferant, atque aſſuta aliena. In connectendis quidem aliorum verbis magna eſt Graecorum felicitas, praeter caetera vel in his duabus particulis, τὸ et δὲ, quibus ceu Delphico gladio vtuntur: cum eadem Latino ſermone ſine longis et moleſtis ambagibus explicari nulla ratione poſſint. Huc accedit vocabulorum maxima et copia et varietas, et longe alia, quam Latinorum, ratio: cuius generis ſunt, vt e multis pauca delibem, κεφάλαιον, τὰ ἀπ᾽ ἀρχῆς ἄχρι τέλους, σημεῖα, εἰκότα, τεκμήρια, ἀντιπίπτον, ἀντίθεσις, ἀνθυποφορὰ, σύγκρισις, ἀντεξέτασις, παράθεσις, ἀντιπαράστασις, ἔνστασις, ἀντίστασις, κατάστασις, προκατάστασις, ἔκφρασις, διασκευὴ, διατύπωσις, ἀποσιώπησις, ὑποσιώπησις, ἀναίρεσις, ἀπόστασις, ἀνατροπὴ, περιτροπὴ, πηλικότης, ποσότης, μέγεθος, εἴσοδος, εἰσβολὴ, εἰσαγωγὴ, προκατασκευὴ, προθεραπεία, προδιόρθωσις, συνδρομὴ, περιδρομὴ, συγχώρησις, σύστασις, ἐπιχείρημα, ἀπόδειξις, ἔλεγχος, ἐνθύμημα, νόημα, ἔννοια, et alia complura. nec enim omnia recenſere inſtitui. Iam quid facias in illis adiectiuis, ἠθικὸν, παθητικὸν, πραγματικὸν, προκαταστατικὸν, συνεκτικὸν, ἀντιστατικὸν, ἐπιλογικὸν, προοιμιακὸν, ἀπροσδιόριστον, atque id genus aliis, quae quomodo explicentur, niſi aut improprie, aut barbare, aut longis verborum ambagibus, equidem non reperio: vt nihil dicam, ea praecepta artium, quae ſequutus eſt Vlpianus, ita abhorrere ab ea et Graecorum et Latinorum doctrina, quos hodie in ſcholis plerique ſequuntur, vt ſaepe

diti-

difficile ſit diuinare, quid ſibi velit. Haec et huius generis alia incommoda cum attentius perpenderem, parum abfuit, quin totum Vlpianum deſererem, ipſius Demoſthenis conuerſione contentus. Sed quum aliorum complurium editos in Demoſthenem commentarios, qui ſaepe in hoc opere citantur: cuiuſmodi ſunt Apſinis Genethlii, Aeſculapii, Alexandri, Diocori, Zenonis, Aſpaſii, et aliorum, e quibus multa in Vlpianum translata eſſe ſuſpicor: et ipſe Vlpianus quarta Philippica, τάδ', inquit, ἐν τούτοις ἀσαφῆ παραςήσουσιν οἱ ἐξηγηταί: et in oratione de foedere Alexandreo, ὐκ ἔςιν ἄδηλον, inquit, τοῖς φιλομαθέσιν, ἐξ ὧν ἀνεγνώκασιν ὑπομνημάτων; eos igitur omnes commentarios cum tempus aboleuerit, et huic vni tamdiu pepercerit, (etſi enim quis fuerit hic Vlpianus, quibusve temporibus vixerit, non conſtat, tamen eum ante aliquot ſecula vixiſſe probabile eſt) cogitabam, in eo vel genium, vel vtilitatis aliquid ineſſe oportere, atque ipſe, vt dixi, memineram, me ab eo admonitum, non pauca Demoſthenis loca et intellexiſſe rectius, et diligentius perueſtigaſſe. Quare non committendum arbitrabar, vt Graecarum literarum rudes ea vtilitate penitus fraudarentur. In animo igitur erat, praeteritis aliis, quae plus verborum et obſcuritatis, quam eruditionis, haberent, vtiliſſima quaeque ex eo decerpta inſerere meis Annotationibus, quas in totum Demoſthenem iampridem inſtitui, et quarta ex parte propemodum abſolui, abſoluturus etiam caetera, niſi fortunae iniquitas certam ac tranquillam ſedem, et neceſſarium ad tantum opus, propter quod plurimi, tum Graeci, tum Latini ſcriptores, euoluendi erunt, otium negaret. Sed ab hoc inſtituto duae me rationes depulerunt: vna, quod iniuria fieri videbatur Vlpiano, ſi eius opus, iam ante mutilum, magis etiam truncaretur. Quod enim ego in meis operibus et conuerſionibus iniquiſſimo animo ferrem, (et quis ita lenis aut ſocors eſt, quin ſua ſcripta temerariis aliorum manibus attrectari et compilari aegre patiatur?) ab eo religioſe mihi abſtinendum in aliorum etiam lucubrationibus arbitrabar. Altera, quod, quae ego ſuperuacanea cenſuiſſem, alius fortaſſe cumprimis opportuna ſibi et commoda iudicaſſet. Quot enim capita, tot ſententiae, et ſuam quiſque opinionem putat eſſe optimam, et quam paulo ante probauit, poſt ipſe repudiat, vt mihi cum Luciano exclamare ſubinde libeat:

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι διακριδόν ἐςι νόημα,
Ἀλλ' ὃ σὺ θαυμάζεις, τοῦθ' ἑτέροισι γέλως.

Etſi enim illam academicorum ἀκαταληψίαν non probo, infi-

nitae tamen doctorum et ſapientum (vt perhiberi ſe volunt) cum ab aliis, tum a ſemetipſis diſſenſiones, etiam cum nihil dant ambitioni, aut aemulationi, cum ſimplicis veritatis rationem habere ſe dicunt, me vehementer mouent, vt multis in rebus agendum et pronunciandum eſſe cautius exiſtimem. Proinde ne ſtudioſi Latini ſermonis in hoc opere deteriore conditione eſſent, quam Graecis literis eruditi, conuertendas etiam has Vlpiani enarrationes ſuſcepi, non alia re magis fretus, quam candore et humanitate aequi lectoris, (quis enim iis difficultatibus, quas ſupra expoſui, circumuento, veniam non daret, niſi a communi etiam ſenſu alienus?) et aſſiduitate diligentiae ac in doctrinae ſtudiis, quibus me iniquum Saturni ſidus exiguo cum fructu et voluptate alligauit, tolerantia moleſtiarum et laborum. Codicem igitur Graecum, vbi id mihi citra temeritatem, atque adeo vere poſſe facere videbar, partim verbis Demoſthenis, ad quae tota explicatio referenda eſt, diligenter inſpectis, partim ſagacibus coniecturis adhibitis, locis plus bis mille correxi, neque fere pauciora incorrecta praeterii, et ſuſpecta atque obſcura mihi omnia ſtellulis ſignaui. Et ſic primae difficultati mederi ſum conatus. De ipſo autem artificii oratorii et Vlpianicae doctrinae genere, pro ſua quiſque perſuaſione vel probet, vel improbet, quod videbitur: modo illud meminerit, eum vſitatam ſuis temporibus rationem, quae multis ingenioſis et eruditis hominibus placeret, ſecutum, obſtitiſſe atque inuidiſſe nemini, qui doctius aut explicatius aliquid afferre vellet in medium. Sed hoc ad verborum interpretem eatenus duntaxat attinet, vt ne otio (quo ego certe minime abundo) abuſus eſſe videatur: caetera ipſi autori praeſtanda ſunt, ſiue is bene, ſiue male ſcripſerit ac docuerit. Illud autem facere non dubitaui, vt alicubi perpetuam Vlpiani orationem, breuitatis ſeruandae et moleſtiae vitandae cauſa, ſine vllo autoris detrimento, interſecarem, et verba Demoſthenis parentheſeos ſigno clauderem. Veluti cum Vlpianus habet, ἐν δὲ τῷ, οὐχ ἑνὶ δέδωκε τρόπῳ, σοφίζεται ὁ ῥήτωρ, ego ſic feci. *Non vno modo dedit.*) Hic captioſe agit orator. Alioqui ſi ἐν δὲ τῷ, voluiſſem exprimere, dicendum fuiſſet: In his autem verbis, *non vno modo dedit*, captioſe agit orator, quod neque dilucidius eſt, et prolixius, et tale, vt ſi paucis in verſibus ſaepius repetatur, faſtidio lectorem enecet. Nemo igitur, opinor, hoc factum reprehendet, praeſertim cum ita tractatus ſit Vlpianus, vt ab enarrationibus ad annotationes, tanquam ab equis ad aſinos, deuolutus eſſe videatur. In artis

autem

autem vocabulis, quoniam Latinis partim prorſus carebam, partim ſatis propria non habebam, aut Graeca ipſa reliqui, aut Latinam interpretationem, non quam volui, ſed quam potui, quamque feſtinatio et mea et typographi paſſa eſt, adieci. Oporino enim, acerrimi iudicii viro, certis de cauſis, quas nec ipſe improbaui, non viſum eſt Vlpianum ſeorſim eſſe edendum, ſed, quoniam tam mature ad calcem perveniſſem, interpretem cum autore ſuo coniungendum. Maxime autem illud eum ad editionem impulit pene praeproperam, quod me longinquum iter adornare intelligebat, in quo (apud exteras praeſertim nationes) homo valetudinarius leui aliquo caſu ita proſterni poteſt, vt nunquam reſurgat. Maluit igitur Vlpianum qualemcunque edere, quam tot mihi labores omnino perire, quorum fortaſſe lectoribus etiam aliquis vſus eſſe poſſet. Nam ſi ſpatium ac tempus detur, multa, quae mihi quoque obſcura nunc ſunt, declarare poſſe videor. Quod quia non negligentia mea, ſed fortunae culpa, me pilae inſtar huc atque illuc iactantis, praetermiſſum eſt, veniam meretur. Et alioqui totum hoc opus omnino tale eſt, vt cum Ouidio dicendum ſit:

En veniam pro laude peto: laudatus abunde,
Non faſtiditus ſi tibi lector ero.

Vale. Baſileae. Cal. Martii. Anno M.D.L.

Clariſſimo Viro
HIERONYNO PAVMGARTNERO,
Patricio ac Senatori Norimbergenſi, Vincentius Obſopoeus S. D.

Venit nuper in manus meas admirandae vetuſtatis exemplar aliquod orationum Demoſthenis, Hieronyme, vir clariſſime. Quod cum coepiſſem cum Aldino conferre, multis in locis illud cum vulgato diſcrepare comperi. Eos ego locos ſubnotandos putaui, inque publicam ſtudioſorum vtilitatem inuulgandos. Quanquam vero his ſolus priuatim frui potuiſſem, aut in occulto ſeruare tacitus, tamen, cum ab inuidentiae morbo natura abhorream, et candidas muſarum ianuas eſſe oporteat, ferre non potui, vt, prouerbiali conuicio, canis in praeſepi dicerer. Dabo itaque in lucem vtriusque exemplaris lectionem, non ſtatim pronunciaturus, vtra ſit rectior, niſi in locis aperte mendoſis: verum eius iudicii cenſuram doctioribus relicturus. Tantum enim mihi temere non

auſim ſumere, vt ea de re iudicium faciam. Neminem vero hic meus labor proderit, niſi cui Demoſthenes domi fuerit. In tenui labor eſt, fateor: ſed tenuis non gloria, ſi quibus in locis Demoſthenem aut correxerimus, aut illi priſtinum nitorem huius vetuſti exemplaris ſubſidio reſtituerimus. Non attollam hic verbis quicquam, non ſunt iſta meae induſtriae, ſed diligentiae, quam conferendis exemplaribus impendi. Sunt hodie non parum multi, qui, cum in autore aliquo vel vnicum aduerbiolum, aut coniunctiunculam ſecus poſitam, aut ſuperuacuam inuenerint, Dii boni, quos protinus triumphos, quas gloriationes proferunt? quam inſolenter ſibi placent, nimirum ſe ſolos acutiſſime perſpexiſſe, quod homines alioqui oculatiſſimos fugerit. Eſtque ob vnam atque alteram dictiunculam protinus totus autor emendatior habendus, et ad vetuſtiſſima exemplaria reſtitutus credendus. Quid autem mendarum et erratorum hodie hoc mendacio in ſcriptoribus quotidie in lucem prodeuntibus nobis non obtrudunt typographi? Adeo ſolenne et vſu receptum eſt, omnium librorum titulis addere: Ad vetuſtiſſima exemplaria reſtitutus, et ab infinitis mendis repurgatus. Si tamen hoc licet alteri in latino quopiam, neque tantae claſſis autore, inuento vno atque altero verbulo rectiore et emendatiore, exclamare: Reperi, non quod pueri clamitant in faba ſe reperiſſe: cur mihi non idem liceat in Demoſthene, autore tanto, tamque eximio? Quanquam quid nos repererimus, verbis iactantioribus opus non eſt: res ipſa indicabit. Atque vtinam integrum exemplar nobis oblatum fuiſſet, vt ad eum modum omnes orationes inter ſe collatas emendare potuiſſemus, non permutaſſem opes meas cum Croeſi aut Craſſi divitiis. Sed enim, quae nobis reperta ſunt, ea aliis candide impertiemus: rogaturi lectores, vt haec, qualiacunque ſint, boni conſulant, et his nobiscum vtantur, et ſi quid rectius iſtis ipſi aliquando inuenerint, nobis viciſſim benigne communicent. Tibi vero, Hieronyme ornatiſſime, hoc quicquid eſt opuſculi, nominatim dedico, cum Demoſthenis amatori ſummo, tum lectori diligentiſſimo, et imitatori feliciſſimo. Neque enim antiquitate generis ſolum, ſed pulcherrimis quoque virtutum ornamentis decoratus es, et vtriusque literaturae peritiſſimus. Accipe itaque libellum hunc ſtudii in te mei monumentum et pignus, quod tibi amicitiae noſtrae quondam initae, et condiſcipulatus noſtri memoriam refricet. Ornatiſſimos atque eruditiſſimos viros, Andream Oſiandrum, Dominicum Sleupnerum, Venceslaum Lyncum, Thomam

Venato-

Venatorium, Ioachimum Camerarium, Michaëlem Rotingium, D. Chriſtophorum Kolerum, Eraſmum Ebnerum, M. Hieronymum Schallerum, praeterea D. Ioannem Magenpuchium, alterum Aeſculapium, et reliquos literarii ſodalitii proceres, meis verbis communiter ſaluta. Tu vero cum primis bene vale. Onoltzbachii, menſe Nouembri, Anno M. D. XXXIII.

Clariſſimo Viro,
HIERONYMO PAVMGARTNERO,
Hieron. F. conſuli Norimbergenſi, Hieron. Wolfius
S. D.

Fortes creari fortibus et bonis, etſi non ſemper id fieri videamus, Horatio facilius concedi poteſt, quam humanis et doctis humanos et doctos. Plerumque enim, paterna freti gloria, diſcendi laborem fugiunt, et literas et literatos contemnentes, et faſtum ac deſpicientiam aliorum laude ſibi ducunt. In quorum vtroque quantopere errent et peccent, nemini eſt obſcurum. Tu vero, Conſul ornatiſſime, contrariam viam ingreſſus, ad paternae virtutis, eruditionis, humanitatis imitationem ſic te compoſuiſti, vt pater omni laude cumulatus, et illuſtri gloria per Chriſtiani nominis orbem celebris in te reuixiſſe videatur. Habet inclyta reſpublica Norimbergenſis alterum, ac potius eundem Hieronymum Paumgartnerum, virum eruditum, ciuem patriae amantem, ſenatorem grauem, conſulem prudentem, et diſertum. Habent homines docti et ingenioſi adoleſcentes patronum et Mecaenatem: recognoſcunt ciues tui praenomen et nomen idem: eandem ſtaturae proceritatem et formae dignitatem cum grata recordatione patris intuentur: iisque rebus deſiderium illius leniunt et conſolantur. Fuit et mihi abhinc triennium, cum Norimbergae in Chriſtophori Fabii Iulii I. C. viri optimi et humaniſſimi, veteris amici mei, aedibus vna pranderemus, et conſpectus tuus iis de cauſis, quas expoſui, periucundus, et multo gratior comitas orationis, qua me vltro ad renouandam rerum paternarum amicitiam perhumaniter inuitabas. Cui etſi ego meam tenuitatem eſſe imparem, facile video, tamen αἱ καθ' ὑπεροχὴν φιλίαι ſic locum habere poſſunt, ſi cum iis etiam φιλανθρωπίας ὑπεροχὴ coniungatur, quae in Deo Opt. Max. tanta eſt et tam admiranda, vt eius cogitatione mens humana extra ſeſe quodammodo rapta penitus obſtupeſcat, et illa abyſſo diuinae bonitatis abſor-

 beatur.

beatur. Quam ego olim conſiderans, cum neſcio quid de menſe Decembri ſcriberem, in hoc diſtichon erupi:

Omnia quod ſuperat miracula, CHRISTVS IESVS
Tum voluit naſci, cum DEVS *eſſet*, HOMO.

Facit igitur ἡ τῆς φιλανθρωπίας σου ὑπεροχὴ, vt τὴν καθ' ὑπεροχὴν φιλίαν σου, non fraudi, ſed laudi mihi fore ſperem: viciſſimque eandem obſeruantiam tuae quoque praeſtantiae polliceor, qua patrem tuum ab ineunte aetate vsque ad obitum ſum proſecutus. Nam cum illi puer etiamnum a Sebaldo Heideno praeceptore meo amantiſſimo, neſcio quo ingenii et ſtudii cuiusdam ſingularis nomine commendatus fuiſſem, et tum bene de me ſentire coepit, et de adulto, dum reipub. veſtrae inſeruirem, praeſens et abſens bene mereri non deſtitit. Itaque vt viuentem colueram, ita etiam defuncti memoriam verſiculis non tam bonis, quam bono animo ſcriptis, (nam me perpetuo cum morbis moleſtisque laboribus conflictantem et Apollo et Muſae omnes deſtituerunt) te praeſertim hortatore, celebrandum eſſe duxi: quos ideo ad te mitto, vt in eodem opuſculo, non magno illo quidem, ſed magno autori intelligendo ſeruiente, quem et pater et filius magnifaciunt, mentio vtriusque, ſi minus honorifica, at ab animo grato et memori profecta, exſtaret. Vale. Auguſtae Vindel. Calendis Decembris. Anno M. D. LXIX.

HIERONYMVS WOLFIVS
Euſebio Epiſcopio ſuo. s.

Quanti manuſcriptos codices plerique faciant (quod nec ipſe contemno) cum non ignorarem, dolui ſane, Auguſtanae Reipublicae vetuſtiſſimum Demoſthenis exemplar, cum ob temporis anguſtias, tum propter minutas et exoletas literas, a me, nec vitreis iſtis Lamiarum oculis adhibitis, potuiſſe perſpici, et cum impreſſis conferri. Sed cum mihi Luteciana editio de ſententia D. Theodori Zwingeri, cuius iudicio plurimum tribuo, et tua, mi Epiſcopi, cuius voluntati in re honeſta morem gerere et debeo et cupio, perlegenda, graecolatini Demoſthenis impreſſionem prorogaſſet, egi cum egregie docto et honeſto viro, Simone Fabricio, ſcholae noſtrae magiſtro diligentiſſimo, cuius et ingenii acumen, et acies oculorum, et in graecis literis iudicium atque exercitatio nota mihi eſſet, vt eam prouinciam (ſi aut res facultatem haberet, aut, ſi quod operae pretium ſe facturum eſſe confideret) ſuſcipere non gravaretur. In quo ille mihi pro neceſſitudine noſtra non modo

priuata,

priuata, ſed etiam publica, (ſumus enim collegae in eodem graecas latinasque literas docendi munere) et ob rei literariae promouendae ſtudium haud grauiter morem geſſit, atque, opere confecto, hoc modo ad me ſcripſit:

Optimo Viro,
HIERONYMO WOLFIO,
compatri ſuo vnice colendo S.

Mitto ad te, mi optatiſſime compater, Orationum Demoſthenicarum exemplar, in quo varias ac diuerſas lectiones ex veteri manuſcripto codice diligenter et accurate perſpecto, et ad editionem Hervagianam collato, bona fide notaui, multisque in locis grauiſſimum ac eloquentiſſimum oratorem foede ac turpiter mutilatum deprauatumque offendi: (praeter enim innumera pene librarii menda, conſtructionisque verborum perturbationem, integros interdum verſus praeteritos atque omiſſos reperi) quem tamen ſtudio, opera atque induſtria tua perpolitum, integritatique ac nitori ſuo reſtitutum, ſic iam exiturum ſperamus, vt non multa in eius orationibus, ſiue ſplendorem verborum, ſiue ſententiarum ornamenta ſpectes, homines ingenioſi ac docti deſideraturi ſunt. Ego tantum profecto veteris codicis antiquitati tribuo, vt is vel propter ſolam numerorum concinnitatem et ſuauitatem admirabilem compoſitionis (quae in altera editione deſiderari aliqua ex parte videtur) publicis ſumtibus totus deſcribendus, peruulgandus atque edendus mihi eſſe videatur.

Nam cum vnus Demoſthenes inter omnes oratores graecos excelleret, quod ſummam prudentiam, ſummamque vim haberet dicendi, eius fulmina (vt inquit Cicero) non ita vibraſſent, niſi numeris contorta ferrentur, quorum ceu lineamenta ac veſtigia quaedam ſingularia in manuſcripto codice apparere atque conſpici poſſe exiſtimo. Continet is liber fere omnes Demoſthenis orationes praeter *ἐπιϛολὴν Φιλίππου, Δημοσθένους ἐπιϛολὰς, προοίμια δημηγορικὰ, ἐπιτάφιον καὶ ἐρωτικὸν λόγον, τὸν πρῶτον καὶ δεύτερον κατὰ ϛεφάνου ψευδομαρτυριῶν, τὸν κατὰ εὐέργου καὶ μνησιβούλου, τὸν πρὸς κάλλιππον, τὸν κατὰ νεαίρας.*

Scholia quoque graeca in margine notata deſcripſiſſem, atque ad te miſiſſem: ſed video pleraque eſſe eadem cum iis, quae in exemplari graeco Lutecianae editionis repeiuntur.

Reliquum eſt, vt ipſe, quem omnes in omni iudicio elegantiſſimum iudicant, pro ingenio tuo ſingulari, praeſtantiſ-

 ſimum

ſimum oratorem, artificio quodam et expolitione diſtinctum, notisque inſignibus illuſtratum in lucem de integro nunc proferas, priſtinaeque dignitati ſuae reſtituas: qua re non poſteritati tantum plurimum commodabis, ſed aeternum etiam virtutis, doctrinae, induſtriae, laborumque tuorum praeconium colliges, ſummamque gloriam ac laudem tibi comparabis. Vale. *Simon Fabricius*

Marcopibertanus Francus.

Ego vero ſingulari diligentia et iudicio viri egregie docti delectatus, pleraque ab eo notata ſubieci: quamuis animadverterem, Auguſtanum codicem habere non pauca et cum meis coniecturis et cum caeteris *ἐκδεδομένοις τε καὶ ἀνεκδότοις* conſentientia. In hoc enim genere contra praeceptum Iſocratis *πλεονάζειν, ἀλλὰ μὴ ἐλλείπειν εἱλόμην.* Quod factum noſtrum in optimam partem candidos lectores accipere, et aerumnis noſtris ſuo commodo frui velim. In eo autem, quod idem Fabricius cenſet, totum exemplar eſſe de integro deſcribendum, his de cauſis ab illo diſſentio, quod et qui id bona fide praeſtare poſſit, eo ipſo excepto, hic ſcio neminem, et eandem lectionem ex aequo probaturi omnes non eſſent: et ex hac varietate diuerſarum lectionum, ea quiuis homo doctus facile deliget, quae maxime probet: et *ἡ τετριμμένη ὁδὸς, κατὰ τὴν πάλαι παροιμίαν, ἐστὶν ἀσφαλεστάτη.* Vale.

Nobiliſſimo Illuſtriſſimoque Dno. Dno.
IOANNI,
Comiti GRANVILLE, Vice-Comiti CARTERET, Baroni CARTERET de HAWNES, Inſulae IERSEIENSIS Balliuo Regio, Domino de Sto. OVEN, Auguſtiſſimo Britanniarum Regi a Sanctioribus Conſiliis etc.

Offero Tibi, Vir longe Illuſtriſſime, Scriptorem, cui, incredibili omnium aetatum conſenſu, maxima vis dicendi conceditur, Athenienſem DEMOSTHENEM: Metam illam eloquentiae humanae, in quo ſc. natura, quid erat in illo genere laudis ſummum, experta eſſe videtur, et monumentum poſteris tradidiſſe, quantum optima animi indoles acute et feliciter inueniendo, quantum mellitiſſima lingua ornate et eleganter dicendo, quantum denique (vt fama fertur,

tur, nam id hodie non ſentimus) ſtudium et oris confirmatio apte et erudite pronunciando, conſequi potuiſſet.

Eum vt ad Te potiſſimum deferrem, Vir Nobiliſſime, nobis feliciſſime ceſſit, quod non mea me magis voluntas incitaret, quam admoneret publica omnium exſpectatio. Efflagitarunt, inquam, populares Tui, vt prodiret iſte orator Tuo numini conſecratus, eodem animo, quo ſentiunt, eodem ore, quo profitentur, Te vnice natum eſſe ad eum feliciter imitandum. Voluerunt, vt eſſet, aliqua ſaltem ex parte, locus Tuae ſollicitudini in eo auctore edendo, quem, omnibus iis virtutibus, quae ciuilem hominem decent, quem gratia dicendi, conſiliorum grauitate, incredibili ſtudio reip. et genere orationis, totum effinxiſti.

Proinde merito gaudebam, eum maxime ex omni antiquitate ad hanc noſtram aetatem, meamque operam reſeruari expoliendum. Cuius euulgandi ratio tam propriam Tibi et peculiarem hanc noſtram nuncupationem fecit, quam diuturni temporis vſus iſtiusmodi commendationes vel communes reddit, vel ſuſpicioſas. Nihil enim aſſentationi, nihil conſuetudini datum iri ſenſi: nihil de Te ita dici poſſe, vt idem illud de alio, vel in hac, vel in longa maiorum memoria, dici potuiſſe videretur: tantum autem a me exſpectare orationis neceſſitatem, quantum ab aliis ſolet vel emendicare fortuna, et exprimere adulatio.

Praeterquam vero, quod omnibus notum ſit, qui de huiusce gentis laudibus aliquid norunt, quantum nobiliſſimum hunc ſcriptorem prae caeteris antiquae eruditionis et eloquentiae auctoribus didiciſti, nobis id etiam priuatim innoteſcit, tantum eum Tibi adferre voluptatis in euoluendo, quantum publice adtulerit fructus ad imitandum. Quoties Te audiui (audiui autem ſaepenumero) memoriter ea loca adducere, prout ſermonis noſtri ratio poſtulabat, quae ille vel ſapienter in vſum ſuorum ciuium elaborauit, vel magnifice ad poſterorum admirationem, toties Te memini tanta cum gratia, tanta oris ſuauitate, tam eleganter ea recitare, quam ille ſcripſerit feliciter.

Iam vero quale eſt illud, non ſolum ſtudio et aſſiduo labore efficere, vt hae artes eſſent in Te ſummae, verum etiam gratia et praeſidio, vt apud alios quodammodo eſſent perpetuae! Nam cum oratorem hunc noſtrum emaculandum in me receperim, (recepi autem diligenter, cum tanti auctoris celebritate, tum Tui nominis religione non mediocriter permotus) nihil a Te non eſt elaboratum, vt prodiret tum orna-

ornatiſſime, tum etiam emendatiſſime. Proinde DEMOSTENEM Tuum omni officiorum beneficiorumque genere demereri velles, et vt tantum iam foret in conſilio tuo ſollicitudinis, quantum olim erat in exemplo auctoritatis. Non in adumbranda operis imagine, non in ordinibus diſponendis atque adornandis, Tuum deerat ſtudium aut diligentia, non hortatio ad ea loca penitius recolenda, vbi deſiderari videretur quaed m animi intentio, non in iis vna recolendis ſolertia et auctoritas. Nemo erat vel ſupellectile libraria, vel vllo ad hanc rem aut vſu aut conſilio paulo inſtructior, cuius Tu fidem non imploraſti. Poſtremo in quodam colloquio, cuiusmodi conſuetudine me honorare ſoles, cum de MStorum vſu et praeſtantia ſermo inter nos haberetur, atque in mentionem incideremus vetuſtorum exemplarium, quae in inſtructiſſima Bibliotheca VIENNAE AVSTRIACAE adſeruantur, (idque memini me feciſſe dolenti potius ſimilem, quod propter vel itineris longitudinem, vel rei ipſius difficultatem, noſtrorum hominum pauciſſimis eorum vſus aliquis contingeret, quam optanti, neque exſpectanti, fore, vt mihi aliquando contingeret) Tu protinus ea, qua merito eras apud AVGVSTISSIMAM IMPERATRICEM gratia, curaſti, vt mihi necopinanti depromeretur exemplar et aetate et ſinceritate ſpectatiſſimum, atque ad nitorem Tui DEMOSTHENIS accederet quaſi cumulus, iſtius membranae varietas, ſumma, quam vidi, et moroſa diligentia exactiſſime deſcripta. Ita res maximas imperii, et grauiſſimas noſtrae reip. curas cum literarum fortunis temperaſti; atque ea ſtudia, quae per hoſce aliquot annos ſumma cum inclementia nonnulli ne in otio quidem patienter adſpicere ſolebant, Tu interea in maximis muniis exercitatiſſimus, non ſolum diligenter excolere, verum etiam vtiliter propagare potuiſti.

Scilicet a Te ereptum iri illud noluiſti, quod eſt in iſto faſtigio dignitatis pene exoptatiſſimum. Noluiſti tantum apud Te valere auctoritatem diuturno vſu confirmatam, vt non in commouendis ſtudioſorum ingeniis, et poſterorum ſimul vſui, Tuaeque conſuleres immortalitati. Nam vti nullum eſt magno viro impendii genus dignius, nullum honorificentius, quam quod erogatur in poſteros, easque arbores conſerere, quae et alteri aetati ſunt profuturae: ita nulla eſt ſincerior ratio laudis atque honeſtatis, quam praedicatio eorum virtutis, qui cultiſſimas diſciplinas apud retroactam aetatem vel excitauerunt beneficiis, vel exemplo confirmarunt,

vel

vel propagarunt denique conſilio et prudentia. Curaſti igitur, vt Te ita poſteritas ſentiret, vti nos hodie non niſi de optimis ſentimus. Eadem illa aetas, quae caeteras res deterere aut obruere ſolet, Tuis ſemper aliquid additura eſt laudibus, ſuumque ſuffragium adponet, non huic tantum orationi noſtrae, verum iis etiam, quae, neſcio, an magis pudoris Tui conſcientia permotus, an tenuitatis ingenii noſtri, ſentio tantum, eloqui non audeam.

Neque ab iis ſane, qui negligunt omnem hanc rationem eruditionis atque ingeniorum exercitationem, vere illud dicitur, parum ad vitam atque ad remp. proficere, cultiſſimas licet, diſciplinas, in quibus omnibus remiſſio quaedam animorum et liberalis ſolummodo oblectatio quaeritur; neque par eſſe, vt ea ſtudia, quae politioribus in artibus, atque in quadam elegantia literarum verſantur, aut noſtrum otium in iis excolendis, aut veſtrum fauorem in prorogandis exercerent. Clamant ingenii facultates, parum in ſe eſſe laudabilis, ſi iis, qui eas in ſe habent, iisue, quos delectare poſſint, ſint iucundae, ni humano etiam generi eſſent quodammodo fructuoſae: proinde negligendam eſſe prorſus, aut exterminandam potius, eloquentiam, maxime autem caſcam illam, et exoletam, et antiquorum ſolummodo literis incluſam, cuius ſi non omnis, at praecipua ſaltem, laus in delectu verborum, in decore clauſularum, et in quadam vbertate orationis continetur.

Eſſe quandam incredibilem iucunditatem ſuauitatemque in eo genere literarum, quae etiam occupatiſſimos percellere ſolet, niſi earum artium, quibus ad humanitatem informamur, plane rudes fuerint, neque ego negare poſſum, qui in antiquae eloquentiae auctoribus expoliendis aliquam aetatis partem contriuerim, neque apud Te confiteri pudet, qui me, vt id conſtanter facerem, tantum omni beneficiorum genere impuliſti, quantum incendiſti hortatu atque auctoritate. Quid enim tam poteſt eſſe cognitu iucundum, quam grauiſſimis ſententiis atque omni ornatu verborum diſtincta oratio et perpolita: ATHENIENSIVM praecipue, a quibus ſumma dicendi vis et inuenta et perfecta eſſe creditur: atque eius demum ſcriptoris, qui felicitate in excogitando, in explicando atque ornando nitore, tantum caeteris in ea vrbe praeſtitit, quantum ea ipſa omnibus omnino nationibus antecellere iudicatur?

Sed neque in iſto genere laudis, ſi quid ſit tamen in apta collocatione verborum, et in numeroſa conformatione oratio-

orationis laudandum, iſtorum hominum Excellentia paſſa eſt ſe contineri: neque ad Rempublicam adtulerunt infructuoſam ingenii culturam, vel ii, qui in iſta diſciplina enituerunt, vel ii, qui eorum monumenta cum aliqua animorum attentione contemplantur. Quis enim neſcit, multum vtique conferre ad moderationem ciuitatis diligentiſſimam peruestigationem earum omnium rationum, quibus hominum mentes vel ad iram, aut odium, aut dolorem incitantur, vel ab iis reflectuntur? Verumtamen, quae de naturis hominum et de vi omni humanitatis accurate in ſcholis diſputantur, exareſcant plane neceſſe eſt, niſi exſiſtat quidam, qui ea mentibus hominum ac ſenſibus, forenſi vſu, et grauitate quadam orationis, accommodare poſſit. Arma illa vel inflammandis animorum motibus vel extinguendis, ſcitiſſime quidem in vmbra cudi potuerunt: in acie vero reipublicae non poterunt vtiliter niſi ab oratore geri. Deinde, ſi eorum laudamus induſtriam, qui de legibus iubendis aut vetandis, de perſpiciendis rationibus conſtituendarum regendarumque ciuitatum, de ſociis, de vectigalibus, de omni reipublicae genere, caeteriſque, ſine quibus hominum ſocietas aut eſſe, aut bene adminiſtrata eſſe non poteſt, quidquam literis mandarunt, quorum omnis, neceſſaria quidem, cognitio in exilitate quadam doctrinae, et quaſi in lineis reipublicae deſcribendis verſatur; quanto magis conformationem huius diſciplinae, rationemque totius eloquentiae, quae et locorum opportunitate ſolerter diſponere, et orationis lumine luculente diſtinguere poſſit, quae illi vel prudenter inueſtigarunt, vel artificioſe tradiderunt? Perinde vti in mutis quoque artibus, tametſi eorum, qui aut in inſtrumentis conficiendis, aut in terendis coloribus exercentur, nemini ſubtilitas in ſuo artificii genere deſit, diſſimilis tamen laus et excellentior longe habenda eſt ea ratio ingenii, quae in tabula perfectiſſimam iſtam imaginem exprimit, cuius in obtutu atque admiratione tota occupata erit poſteritas.

His ſi addidero, intercedere quandam neceſſitudinem, qua coniungitur iſtius gentis eloquentia, non dicam cum Tua, qui propria quadam felicitate, non communi caeterorum exercitatione, DEMOSTHENEM exſcribis, verum cum ea ratione dicendi, quae hodie in foro, in curia, et ſenatu effloreſcit; a plurimorum opinione non diſcedam. Habet enim eloquentia quoſdam quaſi flexus aetatis, et variam ſubinde maturitatem: et omnis noſter forenſis labor (ſiue id induſtria ſit effectum, ſiue caſu quodam contigerit,

vt ad

vt ad quandam quaſi ſimilitudinem contentionemque deueniretur) et ſententiarum clauſulis, et ſermonis grauitate, et genere laceſſendi et reſpondendi, tota denique figura orationis, quam ſtudioſiſſimi quique magiſtri in animo conceperunt, graecae laudi ab omni parte, quam Romanae eſt propior. Nimirum ea eloquentia, quam in DEMOSTHENE, torrentis ritu, praecipitari non ſine religione quadam contemplamur, deinde poſt aetatis aliquem decurſum, in CICERONE, vbere flumine exundare, et latiori ambitu diffundi et exſpatiari, iam in priſtinum alueum ſe recipere velle videtur. Non quaſi aut huic impetu, aut illi vbertate praeſtemus; nec quaſi in altero deſit ornatus, in altero redundet; ſed quod genere orandi aetas noſtra velocitatem potius DEMOSTHENIS, quam CICERONIS copiam aemulata ſit, licet ingenii praeſtantia et felicitate vtrique multum cedamus.

Et profecto quemadmodum ea tempora, quae DEMOSTHENEM tulerunt, imaginem Eloquentiae nobis reliquerunt, quam feliciter imitari poſſimus, ita quandam ſimilitudinem Reip. quam tueremur. Graecas vrbes PHILIPPVS R. bello laceſſiuit. Inter eas maxime inclaruerunt ATHENAE: nam et armorum vſu et rerum geſtarum fama cum plurimum poſſe videbantur, caeteris etiam prouidere et praeeſſe ſolebant. Ibi cum Macedo nonnullas ciuitates largitionibus corrumpere, vi et obſidione concutere coepit, num DEMOSTHENIS Tui aut deerat in proſpiciendis periculis Solertia, aut in admonendis cogendisque ſociis Sedulitas, aut in cunctorum denique animis excitandis ſtudium et eloquentia? Alios enim nactus eſt, quos neque latuerunt quidem PHILIPPI inſidiae, neque propriae fugit ſalutis ratio: verum qui otio et diuturnitate pacis nimium ſe paſſi ſunt marceſcere. Hi igitur Orationis quaſi admotis facibus erant inflammandi. Alios rurſus, qui licet MACEDONIAE finibus proximi, incendium tamen iſtud omnium fortunarum aut non videre, aut non ſatis pro magnitudine periculi timere videbantur. Hi prudentia et omni conſiliorum ſalubritate erant commonendi. Domi Ciues ſuos edocuit, ſummum reip. eſſe praeſidium, ſi quando eorum animos a PHILIPPO abalienari ſentirent, quorum opibus et amicitia iſtius olim creuit dominatio: ſubueniendum eſſe ei opportunitate cum conſiliorum conſtantia, tum etiam maturitate auxilii: neque tum ſolum timendum eſſe PHILIPPVM, vbi ATTICAM

CAM inuaſerit, verum vbi aut oppreſſis Sociis P. A., aut deceptis, aut quoque modo diſiectis, liceret id ei facere, quandocunque libuerit. Rurſus cum communem rempublicam foederatorum Ciuitatum Legatus obiret, (quid enim aliud iudicemus Gentes, loco quidem, moribus et imperii genere diſſitas, belli tamen fortuna, et libertatis vinculo coniunctiſſimas, quam faciem quandam et figuram reip.?) vniuerſos pares eſſe poſſe docebat; diſperſos militia, aut diſcordes conſiliis, aut animo fractos teſtabatur perituros. Omnibus autem palam edicebat, vnam eſſe cum PHILIPPO pacis rationem, eam nempe, in qua ille non hoſtilem animum deponeret, voluntatemque nocendi, verum etiam facultatem. Quid? Nos, quos conditio temporum fortunae quadam ſimilitudine pene concluſit, anne morum conſiliorumue diſiunget inconſtantia? Anne minora ea exiſtimabimus, maieſtatem reipublicae, ſalutem Ciuium, praeſidium Sociorum, vindicias Libertatis, quam ii olim exiſtimarunt, quibus gloria et auctoritate imperii non cedimus, felicitate et fortuna ſuperamus? Non per illos, qui in acie CHAERONENSI, multitudine quidem oppreſſi, animis inuicti, pro communi libertate Graeciae ceciderunt! Non per illos, qui in DETTINGENSI, melioribus auſpiciis, regioque ductu, communem EVROPAE hoſtem fortiſſime repulerunt!

Taedet Te forſitan prolixioris Orationis noſtrae: taedet etiam, puto, quoniam occupata eſt in recenſendis Tuis virtutibus. Paucis tamen repetendum, quantum vel ex ſummis laudibus ſibi iure arroget tenerorum ingeniorum conformatio, atque ea cultura, qua iuuenum animi finguntur ad omnem ſpeciem atque excellentiam virtutis. Neque enim iſta commentatio ab ea fama, quam de DEMOSTHENE accepimus, neque a Tuis moribus abhorrebit, neque denique ab indole iſtius loci, vnde has literas ad Te dedi; vbi vſus ſane noſter et commoratio iſtam ſaltem adtulit iucunditatem memoriae, vt plurimos praeſtantiſſimorum ingeniorum fructus partim in optimam ſpem matureſcere, partim iam a rep. decerpi ſentirem, quos ipſe noſtrorum hominum cura et praeceptis conſertos et excultos eſſe recordabar.

DEMOSTHENES ille noſter PLATONEM, vti Nos hodie eum cum PLATONE, et aſſidue audiuit, et lectitauit ſtudioſiſſime; atque ab eo fonte nonnullos riuos ad ſuae artis ſtudium a multis duxiſſe creditur. Neque ACADEMIAE ſolum operam dedit, et a ſummo iſto Magiſtro ornate ſplendideque loqui didicit, verum THVCYDIDIS

eouſ-

eouſque ſtudioſus, vt eum octies ſua manu deſcripſiſſe perhiberetur, et abſumtis incendio quodam cunctis exemplaribus, eas hiſtorias memoriter redintegraſſe, ab eo denſitatem illam maieſtatemque ſententiarum deriuauit. A dialecticis argumentationum ſubtilitates, a Rhetoribus genera cauſarum, infinitamque quaeſtionum varietatem adripuit: et cum ex ſua arte colorem orationis, ex ſcena, atque hiſtrionibus oris conformationem, geſtum habitumque accerſiuit. Denique grauiſſima naturae impedimenta incredibili meditatione atque exercitatione ſuſtulit, ſiue linguae vitio, neque expedite, neque plane quidem loqueretur, perfecit diligentia et induſtria, vt nemo eum non ſolum contentione dicendi, verum neque maieſtate vocis, aut ornatu pronunciationis ex omni memoria ſuperaret.

Ecqua autem unquam ſanctior aut ſollicita magis Diſciplina, quam Tua fuerit in iis aedibus, quae et elegantiſſimae culturae laude ſemper floruerunt, atque optimorum exemplorum auctoritate abundarunt? Nihil ibi defuit, vel ad fingendam, vel ad perficiendam eam ſpeciem excellentiae, quae futura eſſet optima: non virtus propria, quam exerceres, non aliorum, quam imitareris. Et cum Naturae contigerit beneficio, vt praeſtantiſſimam haberes animi indolem, quam excoleres, acceſſit etiam illud Sapientiae, vt id velles quam ſeueriſſime, tum fortunae, vt optimis innutritus praeceptis id etiam poſſes pari cum vtilitate. Non Tibi quidem eadem, quae oratori Tuo, oblata eſt concertatio, neque neceſſe Tibi fuit luctari cum peruicacia naturae: erat tamen contentio, ratione quidem confligendi non leuior, victoriae certe laude illuſtrior. Viciſti generis nobilitatem, induſtria, lenocinia aetatis, continentia, aedium denique iſtarum claritudinem, exemplo. Meminiſti, non qualis eſſes, ſed qualis eras futurus. Cedebat iuuentus vtilitati publicae atque exſpectationi communi: cedebat elegantia morum, ſtudiorum ſeueritati: natalium ſplendor, philoſophiae praeceptis: dignitas artibus. Iam tum enim praeſenſiſti eos honores, quos ciuitas erat Tibi debitura, atque vti deberet, elaboraſti. Non enim prius eminere ſtatuiſti, quam Tibi in animo deſcripſiſti, quantum eſſet laboris in eminendo. Mature ergo in literarum ſinu excellebas, licet non hoc genere excellentiae, quo deinde inclaruiſti, eodem tamen animo excellendi. Pulchrum illud ſane et honeſtum, vt, qui omnigenas artes beneuolentia ſua olim erat complexurus, prius id

id experiundo diſceret, quale eſſet innutriri, quale antecellere in optimis.

Laudabilis quidem eſt omnis animorum inſtitutio: neque tanta vnquam fuit aut in naſcendo ingenuitas, aut conditionis praerogatiua, cui non aliquantulum addidit perceptio iſtarum artium, quas profitemur; ſiue contulerint ad exercitationem adoleſcentiae, ſiue ad ſubſidium ſenectutis: ſiue ſint, vbi Illa aetas ſuum otium conſumere poſſit cum innocentia, aut haec cum quodam fructu iucunditatis: denique ſiue tutandis, ſiue ornandis moribus ſint repertae. Tu interea parum contentus neceſſario illo, ſed peruulgato, literarum vſu, adtuliſti ad haec genera ſtudiorum non magis ornamentum aliquod et dignitatem, quam inuidiae quaſi cumulum, cum vnumquemque noſtrum, qui ad ſingulas eruditionis ſpecies comparamur, tantum naturae benignitate, et induſtriae laude antecellueris, quantum antecellas loco et conditioni. Ea exiſtimatione cum ſtatim floreres, petebaris a republica, non ab ea ornari petebas. Conſecutus es omnia honoris ac dignitatis praemia, atque ea quidem aetate, quae non in adipiſcendis honoribus, ſed in animo fingendo, ſollicita eſſe ſolet. Legationes arduas atque longinquas pro republica obiiſti, cum adhuc maturum videri poterat, de primordiis ciuilis ſcientiae, et de rerumpublicarum generibus, moribus et inſtitutis meditari.

Quam deinde aetatis partem transegiſti, aut laudibus vacuam, aut ſterilem felicitate? Non ciuiles rationes gloria caruerunt: non domeſticae gratia et fortuna. Tibi enim publicis licet et muniis, et honoribus innutrito, elargita eſt natura omnes elegantias priuatae felicitatis, quibus fruereris: elargita eſt etiam optimam artem fruendi. Natus ſummo genere, vtroque parente nobilitatus, eaque vſus conditione naſcendi, vt non honoribus, quos contulimus, auctus, verum ad eos condecorandos factus videreris, magna cum omnium ſpe, magnaque fiducia ad rempublicam gerendam acceſſiſti. Et quanquam, quae natura aut fortuna darentur, in iis rebus Te vinci poſſes aequo animo pati, vt dixit ille CRASSVS, ſi tamen vinci poteras, vtile tamen fuit reipublicae, ſicut Tibi glorioſum, tot quaſi pignora conſtantiae, in regem fidei, in rempublicam meritorum, in vtraque proſapia numerari, quot numerat CHRIERETORVM et GRANVILLORVM domus. Quid memorem Tuum ſummum maximumque honorem vultus, dignitatem oris, atque aetatis vegetam et indeflexam maturitatem?

tem: Quid multas magnasque neceſſitudines, vrbanorum officiorum frequentiam, et politiſſimas in agro ruſticationes? Rara illa et ſincera vndique felicitas, contigiſſe vni non magis in ſenatu eloquentiam, grauitatem in conciliis, in rebus agendis experientiam, quam in aditu facilitatem, elegantiam in congreſſibus, in ſermone leporem, humanitatem in amicitiis, maximam denique dignitatem maxima comitate temperatam? Nouimus, Te pari conſtantia res ſerias maximasque tractare, atque has noſtras elegantia: animumque Tuum ea celeritate hinc inde delabi, vt difficile eſſet diiudicare, vtrum maior eſſet in rebus imperii concipiendis, an exquiſitior, dum doctrinarum omnium fontes recluſeris, an demum incredibilior, quod vtramque laudem tam feliciter coniunxeris. Hinc non otium Tibi ſolummodo, ſed bene dixeram negotium, literarum luce diſtinctum. Attamen tanti interea non Tibi ſit vel Tuus ipſe DEMOSTHENES, neque ea, quam deſcripſiſti, methodo concinnatus, neque iis, quas comparaſti, ſuppetiis inſtructus, nequa ea, quam voluiſti, manu recenſitus, Te vt carere poſſet reſpublica; aut, vtilitatis communis impendio, Te nimium allicerent priuatae huiusmodi elegantiae. Sinito Te tamdiu a Tuo DEMOSTHENE diuelli, dum praeſentia curas: Iam dudum enim a Te prouiſum eſt, vt veſtra commemoratio in animis et ſenſibus poſterorum diuellatur nunquam.

Interea autem, dum Te illuc ſequitur, et in ciuilem vitam comitatur, gratulatio noſtra, neſcio, quod genus laudis et virtutis aut adriperem primus, aut cui inſiſterem lubentius. Memoremne PROVINCIAM, quam PRO REGE, in ipſo iuuentutis flore, adminiſtraſti, ſumma cum omnium exſpectatione aditam, et procuratam admiratione, et relictam deſiderio? Si domeſticas noſtras et magis proprias felicitates recolam, ibi meminiſſe oportet ſummam cum OPTIMO REGE gratiam, et noſtrae reipublicae rationes maxima animi conſtantia, incredibili ingenii vigore, optimo conſilio et ſapientia, feliciter et vigilanter ſaepius gubernatas. Meminiſſe oportebit, qualis quantusque fueris in ſenatu, et in conciliis; ſummam atque incredibilem gratiam grauitatemque ſententiarum, facundiam in voce, ſeueritatem affirmationemque in vultu, in oculis, habitu, geſtu, toto denique corpore naturalem quandam et ingenitam vim et eloquentiam. In negotiis publicis expediundis, quanta alacritas ſine trepidatione, quanta vigilantia, propemodum cum animi remiſſione coniuncta: In Quaeſtorum ſcri-

BOSTON COLLEGE LIBRARY
CHESTNUT HILL, MASS.

barumque operis excitandis nouus et inſolitus, ſed reipublicae vtiliſſimus, ardor, ſine ſtrepitu, ſine moleſtiis, et fere ſine ſpecie, diligentiae. In legatorum denique congreſſibus elucebat ſumma et maxima experientia, ea, quae cuiusque nationis vota et neceſſitates pene anteuerteret; maxima tamen vbique comitas, neque vlla per interpretem oratio.

Verum, vti oratio noſtra a DEMOSTHENE exorſa tandem in eius editore deſinat, abunde mihi gratulor, oblatam eſſe hanc opportunitarem, vbi vota publice nuncupare poſſim, vt hoc ſedulitatis meae et diligentiae qualecunque monumentum, ita etiam perpetuum ſit argumentum animi Tibi Tuaeque dignitati addictiſſimi. Nunquam autem illuceſcat ille dies, vbi vota, quae pro Te nuncupo, vtilitate potius extorqueri videantur, quam fide Tibi deberi. Neque interea haec eo dico, quo quidquam in hac noſtra tenuitate, aut Tuis rationibus adiumenti, aut reipublicae emolumenti futurum eſſe arbitrer, verum vt palam declararem, id quod mea conditio patitur, et mores poſtulant, me nullius omnino beneficii, qualia multa in me contuliſti, poſſe eſſe immemorem. Omnium autem nouiſſime, gratiae Tuae et commendationi debeo, quod iis adiutus, tantum apud optimum praeſulem Lincolnienſem, morum et ſanctitate pariter et elegantia ſpectabilem, valerem, vt munere illo honorifico, quo hodie apud eum fungor, me augere dignaretur: cuius ratione id mihi non ſolum oblatum eſt honoris, vt in eius et curarum et conſiliorum quaſi communionem admitti contigeret, verum etiam beneficii, vt tantam amicitiam excolere, et virtutem propius imitari liceret.

Vale, Vir Nobiliſſime. Vt gaudeas, vtque rem bene geras, ex animo comprecatur Dignitatis Tuae, honoris atque excellentiae ſtudioſiſſimus, Tibique omni officiorum genere deuinctiſſimus,

Dabam e Coll. Diu. Iohan. Cantab. ipſis Idib. Decembribus Anno M. DCC. XL. VII.

IOHANNES TAYLOR.

IOHAN-

IOHANNES TAYLOR

Tertium hunc DEMOSTHENIS Tomum LECTVRIS S.

Quae praefatus ſum olim, cum Leptineam in publicum emiſi, ea fere omnia hic repetenda eſſe arbitror. Nam vti tunc, quid in me praeſtandum receperim, ita hodie, quid praeſtiterim; ſimulque quid me impelleret, vt inſolito hoc ordine edendi vterer, qui nonnullis praepoſterus videri poteſt, id vtique lectorem eruditum meis verbis aequum eſt edoceri. Qui profecto eadem opera intelliget, eam methodum, quam tum mihi in hoc opere exſequendo praeſcripſi, iam maxima fide et religione a me eſſe obſeruatam.

Eam igitur, quam dixi, orationem prodire iuſſi, et a ſtudioſo lectore verſari, vt perſpiceret meum in his Auctoribus euulgandis ſtudium et conſilium: vt haberet induſtriae meae quaſi pignus aliquod et teſſeram, vnde experimentum capere potuiſſet, quid de futura editione exſpectandum foret: maxime vero omnium, vt illud conſtaret, ſi quibus haec mea opera aut intempeſtiua, aut non neceſſaria eſſe videretur, ſc. non hactenus prodiiſſe editionem DEMOSTHENIS ea, qua par erat, fide et diligentia emaculatam.

Nam cum earum, quae olim emittebantur, pleraeque ex ſanis et vetuſtis ſatis exemplaribus hinc inde erant depromtae, ſequebatur, vt, quod ſingulae vix perficere poterant, id ab omnibus collatis inuicem et diligenter inter ſe comparatis aequum eſſet exſpectare. Nimirum illa erat Francofurtenſium prouincia, qui, cum editionem Demoſthenis A. D. 1604. in ea vrbe procurarunt, omne illud, quod praeceſſerat, in ſuo opere complexuri videbantur. Membranas, vnde antiquiſſimae editiones excudebantur, ſuppeditarunt variae Italorum bibliothecae: Iam vero, cum Hieronymi Wolfii, tum Gul. Morelii opera, acceſſerunt variae lectiones, quas hic ex Gallicanis, ille ex Germanicis exemplaribus deriuauit. Verumtamen ſiue feſtinatione nimia, ſiue illud accidit incogitantia et temeritate,

ſiue denique eorum hominum ad tantas res exſequendas imbecillitate, nihil ab iis profectum eſt hoc noſtro ſcriptore, eaque exſpectatione dignum. Tantum enim abeſt, vt editiones antiquae ſibi inuicem maturam lucem affunderent, vt aliquando et peſſima fide, et indiligenti maxime manu exſcriberentur.

Vt igitur meam qualemcunque operam tam vtili conſilio admouerem, id, quod Francofurtenſes illi in animo agitarunt, effectum autem non dederunt, in me recepi: eaque modeſtia, quae meos mores decet, ea tamen fiducia, quae mentem ſequitur infiniti fere laboris conſciam, lectori meo commendo hanc operis Demoſthenici particulam vulgatis omnibus longe emendatiorem. Multum ſane ad hunc nitorem priuatim contulit Aldus cum P. Manutio Fil., Bern. Felicianus, qui fuit homo accuratiſſimus et diligentiſſimus, deinde Dion. Lambinus, omniumque laborioſiſſimus Hier. Wolfius, cuius editione vtor. Hi mihi omnem iſtam, quae in medio iacebat, laudem fere praeripuerunt: reliquerunt arduam iſtam prouinciam, ſc. vt eorum demum et induſtriae et ſolertiae aliquid adderem, quod lectorem eruditum promereri poterat.

Editiones igitur iſtas binas a Manutiis, tertiam a Feliciano procuratam, necnon luculentam illam ornatamque, ſed, quod dolendum eſt, minus accurate impreſſam, quam excuderunt Pariſienſes, opera potiſſimum D. Lambini, eas vtique omnes verbo tenus diligenter et ſollicite excuſſi: neglectis duabus Heruagianis, quarum vnam ex Aldina, alteram ex Veneta Feliciani, clandeſtino conſilio deriuari comperi. Proximum erat, vt Codd. MStorum opem implorarem: quot autem ii qualesque fuerint, quos vel precibus vel gratia hactenus adhibere poteram, deprehendet bonus lector ex ſyllogo iſto ſiue catalogo, quem huic allocutioni ſubieci. Porro neque contemnendae erant interpretationes, ſiue priſtino latinorum ſermone, ſiue recentioribus, quibus hodie vtimur, a variis concinnatae. Eas autem duplici conſilio euoluebam, cum vt earum auctoritate motus, adnotarem, ſi quando in vertendo minus feliciter cederet Wolfio, qui tamen iſtam prouinciam improbo labore, nec minori laude adminiſtrauit: tum vt veritatem lectionis in textu Demoſthenico forte fortuna elicerem; ſiquidem antiquiores interpretes

terpretes, longe ſecus ac hodierni, ſaepiſſime vetuſtiſſima exemplaria in vſus ſuos ſedulo conquirere, eorumque fidem in vertendo ſequi ſolerent. De Demoſthenis autem interpretibus, qui cum numero ſint plures, linguis et laude diuerſi, commodior erit dicendi locus: ad notarum delectum propero. In ea autem operis parte, praeter Wolfiana pene omnia, (reciſis pauciſſimis, immo nullis) vbi textus laborare videretur, aut Codd. diſcrepantia quidquam conferre ad eius aut nitorem, aut ſanitatem, ibi conſilium meum admiſcui. Id autem quale fuerit, neque mei eſt loci diſſerere, neque, ſi id ſummopere voluiſſem, iam fuiſſet integrum, cum iudicio communi me meamque in ea re exiſtimationem penitus ſubmiſerim. Porro autem, quaecunque in eruditorum ſcriptis ad auctorem noſtrum vel elucidandum, vel emendandum quidquam momenti habere viderentur, ſedulo inueſtigaui. Poſtremo plurimum acceptum refero humanitati et doctrinae ſummorum et praeſtantiſſimorum hominum, Ier. Marklandi, et Iacobi Iurini, quorum amicitiam impenſe colere, atque operam egregie in Demoſthene nauatam maximi ſemper facere, et ſoleo et debeo.

His adiungam licet operarum Typographicarum curam, meamque in ea cauſa non vulgarem ſollicitudinem, aut contemnendam diligentiam; characterum elegantiam, et paginarum accuratam conuenientiam. Curaui omnium primus, vt, qualis foret ratio exarandi et diſtinguendi Graeca, talis quoque in Interpretatione Wolfiana religioſiſſime adhiberetur; quantum id ſineret vtriuſque linguae, Graecae ſc. et Romanae natura et proprietas. Siquando occurrant (occurrunt autem ſaepenumero) verba, quae legitima vocari poſſunt, leges ſc. populiſcita, teſtimonia, ritus, aut iſtius generis monumenta, ea omnia vtrobique literis maiuſculis diſcriminari volui. Cum et in iis cauſae ipſius rationes ſaepiſſime contineri ſenſi, et praeterea eo conſilio quendam quaſi Theſaurum, ſiue repertorium iuris Attici lectori meo ob oculos repraeſentatum iri credidi. Poſtremo autem omnium, flexus iſtos et diuerticula orationis (inciſa maiora, ſiue paragraphos vocant) noua quadam ratione diſtinxi, non pari verborum clauſula, aut aequali orationis portiuncula, vt illi ſolent, dimenſus, ſed argumenti potius pondere, et locorum, quos vocant, varietate; de eorum prolixitate, aut breuitate contra parum ſollicitus. Iſtiuſmodi ergo periodi vbique a li-

tera maiuſcula ordiuntur. Ita ſane prouiſum eſt, vt nec ea abeſſet vtilitas, quam nonnulli ex tali diſtinctione expetiuerunt, neque, textum identidem interpellando, ſuus a pagina decederet nitor.

Non autem inconſulto prima egreditur haec orationum Demoſthenicarum diuiſio, quam Wolfius tertiam conſtituit; in qua etiam parte noſtrae pariter editionis demum erit reponenda. Scilicet id factum eſt auctoritate praecellentiſſimi atque honoratiſſimi Viri, cui non ſolum cunctas huius editionis, verum etiam vitae meae atque officii rationes merito ſuo maximo lubens ſubmitto. Cum enim vnusquisque tomus ſeriem orationum complectatur, quae et argumenti natura, cauſarum ratione et genere orandi a caeteris ſunt diſtinctae, et ſuis quaſi limitibus circumſcriptae; et parum idcirco referret, quo ordine vnumquemque aut typis mandarem, aut denique euulgarem: cum hoc, inquam, eſſet integrum, ideo maluit Vir nobiliſſimus, vt has orationes emitterem primas, quae, cum caeteris nullo genere laudis cedant, tum etiam eiusmodi ſint, vt nouitate quadam lectorem eruditum delectare poſſint. Accidit enim, id quod infinita fere experientia cognouimus, vt vnusquisque pene in iis orationibus, quae remp. et ciuitatis rationes ſpectant, occupatus et quaſi concluſus detineretur; pauciſſimi autem neſcio qua inertia ſe produci ſinerent vel ad contemplandam eam ſubtilitatem, quae in Leptinea eniteſcit, vel impetum illum et violentiam, quae in Midiana dominatur; neque porro intelligerent, quibus aculeis, quam arguta oratione, et quanto eloquentiae flumine, pernicioſis legibus, cuiusmodi erant illae ab Ariſtocrate, et a Timocrate rogatae, eloquentiſſimus ille ciuis, reip. cauſa, reſtitiſſet.

Volumen interea II., ſiue tomus ille, qui Aeſchinis orationes tres, et duas Demoſthenis ἀντιπάλους, ſc. de peiperam obita legatione vnam, alteram de corona complectitur, magna ex parte iam eſt abſolutus. Qui vbi confectus fuerit, ſimili lege et conditione faxo vt diſtrahatur.

Monendus es porro, amice lector, nobis iam inſtitutum eſſe ſecundis conſiliis, quae aliquando ratione vincunt, telam hanc, quam texere occoepimus, in quinque ſiue partes, ſiue volumina diſpeſcere. Autor ipſe, non Wolfiano magis conſilio,

conſilio, quam genere concionum, quadrifariam diſtribuitur. Quo igitur abſoluto, tomus ille poſtremus accipiet, inter alia, monumenta, quae Vett. ſcriptores de vita, ſcriptisue Demoſthenis etc. literis conſignarunt: Vlpiani, aliorumque, quae comparari poſſunt, ſcholia ad textum accommodata, et a mendis repurgata: nouam adnotationum ſeriem, ſi qua forte occurrant vel explicatius confirmanda, vel in melius mutanda: MStorum lectiones varias, quas in notis noſtris non attigimus: Indicem denique atticum locutionum vberrimum atque accuratum.

Patiatur aequo animo lector meus ſe a me denuo obſecrari, vti nolit vel MStorum, ſi qua fuerit, notitiam, vel in Demoſthenem obſeruatorum vſum mihi inuidere. Vtriusque generis exempla plurima, currenti, vt aiunt, rota, lubenti et gratiſſimo animo me accepiſſe praedico. Me interea measque curas fauente animo, quisquis es, accipito, neque neſcius eſto, me in iis, quae fidem, modeſtiam, aut ſollicitudinem deſiderant, Demoſtheni non defuturum.

CONSPECTVS EDITIONVM

manuſcriptorumque, vna cum notis, quibus, compendii gratia, deſignantur.

Ald.] Editio Demoſthenis Graeca, Venetiis procurata ab ALDO PIO MANVTIO, A. 1504. Fol. Iuxta iſtud exemplar deſcripta erat Editio Baſileae impreſſa ab Heruagio 1532. Fol.

Felician.] Editio Graeca, rara et emendatior, quam curauit I. Bern. FELICIANVS, impreſſit autem Venetiis Franciſcus Bruciolus 1543. 8. Hanc etiam, ne literula quidem immutata, typis ſuis exprimi voluit Heruagius, Bas. 1547. 8.

Manut.] Editio Graeca, ſatis accurata et melioris notae, quam dedit PAVLVS MANVTIVS Venetiis 1554. 8.

Morel. Benenat. Paris. Lutet.] Pulcherrima et luculenta Editio Graeca, ex Aldina expreſſa, et cum plurimis Codd. MStis in bibliotheca Regia Pariſienſi collata. Eam vtique inchoauit GVL. MORELIVS, Typographus Regius, intermiſſam vero, ſiue ob inteſtinum bellum, ſiue Morelii obitum, poſt decennium elapſum redintegrauit Succeſſor eius I. BENENATVS: cuius rogatu Dion. LAMBINVS Monſtrolienſis Editioni inuigilauit, ſuasque notulas ad finem operis adiecit. Par. 1570. Fol.

MSS. Ald.] Lectiones variantes, quas ex Codd. quibusdam MSS. Aldus Manutius ſuae Editioni ſubtexuit.

MSS. Felic.] Lectiones MStorum, quas ſimiliter ſuae etiam adiecit Felicianus.

MSS. Manut.] Iterum eae, quas P. Manutius.

Codd. Regg. vel Paris.] Octo exemplaria in bibliotheca Regia Pariſienſi adſeruata, quibus vſus eſt Morelius ad editionem Lutetianam adornandum. Eorum notitiam, quam ille nobis inuidit, mea opera deprehenſam, Lectori erudito hic proponam: ſcil.

α.] Siue Codex Morelianorum primus eo vtique indice in margine eius editionis notatus, locum habet hodie in bibliotheca Regia 2190. Plurimas Demoſthenis orationes complectitur cum Scholiis, ſiue gloſſis, hactenus ineditis. Videtur ſeculo decimo ſexto, aut eo circiter fuiſſe exaratus.

β.] Hodie 2189. Codex probus, ſeculi vndecimi. Orationes paulo plures complectitur, quam praecedens. Praemittitur Vita Demoſthenis anecdota, a Zoſimo Aſcalonita conſcripta: alia rurſus ab anonymo quodam. Eas vtique ad meos vſu deſcriptas quinto huius operis volumini reſeruaui.

γ.] Hodie 2270. Continet duodecim orationes, anno 1480. deſcriptas.

δ.] Exemplar iſtud, quantum elicere poſſimus, duarum tantum eſt orationum, ſc. de falſa legatione et contra Midiam.

diam. Quem locum hodie obtinet, qua aetate deſcriptum, aut qua demum ſit praeſtantia, perueſtigare nequeo.

ε.] Hodie 2188. codex optimus, in quo totus Demoſthenes deſcribitur, ſeculi decimi tertii.

ζ.] Hodie 3276. Exemplar recens, vtpote ſeculo decimo ſexto exaratum, continet orationes in Leptinem, de corona et de falſa legatione.

η.] Codex praeſtantior, ſeculi duodecimi. Videtur hodie ita deſignari, ſc. 2772.

ϑ.] Hodie 2187. Plura complectitur. Codex, vti a Viro doctiſſimo deſcribitur, cum optimis numerandus, duodecimo ſeculo exaratus.

Obſop.] Exemplar admirandae vetuſtatis, verbis vtor Obſopoei. Illud vtique Anno 1533. cum editione Aldina contulit Vir ille eruditus, multaque inter conferendum ſcite obſeruauit. Ea primus protulit Hieron. Wolfius, qui exemplar Pannonium nominare videtur.

Aug.] Exemplar et aetate et fide ſpectatiſſimum, ad ciuitatem, quae Auguſta Vindelicorum dicitur, pertinens. Demoſthenis fere omnia complectitur. Excipiuntur enim ſolummodo epiſtolae, orationes funebris et amatoria, exordia concionum, et priuatae orationes quinque. Codicem illum in Wolfii vſum ad minorem Heruagianam diligenter exegit Simo Fabricius Marcopibertanus, Francus. Vide Hieron. Wolfii literas nuncupatorias ad Senatum Auguſtanae reip. datas, literas item Simonis Fabricii, huius codicis variantibus praefixas, pag. 1420. Editionis Francofurtanae: porro autem, Reiſerum, Hoeſchelium, et Ebingerum, qui de bibliotheca iſtius ciuitatis commentati ſunt.

Ital.] Codex Italicus, atque haud ſcio, annon ex ditione Veneta, cum editione Aldina comparatus. De quo nihil praeterea Francofurtenſes, qui videntur primi adhibuiſſe.

Vindob.] Codex Auguſtiſſimae Vindobonenſis Bibliothecae, Neſſelio philoſophicus graecus Par. IV. N. LXX. bombycinus,

bycinus, et bonae notae, in folio, conſtans foliis ducentis triginta nouem. Liber ille, qui plurimas orationes complectitur, diuerſae eſt aetatis: Nam poſt orationem de Rhodiorum libertate incipit perantiquus character decimi circiter ſeculi, quo caeterae deinceps orationes hoc codice comprehenſae exarantur. Hunc gratia et interuentu Nobiliſſimi Comitis GRANVILLII, in vſum meum accuratiſſime contulit Dominicus Bricherius Columbus I. F. Patricius Finarienſis.

Baroc.] Codex Baroc. Num. LXXIII. tredecim circiter orationes continens cum epiſtola prima. Scribitur in charta bombycina, foliis ducentis ſexaginta duobus, atque ad ſeculum fere decimum tertium aut quartum aſſurgit.

Lindenbrog.] Codex optimus, ſed incertae patriae, cuius varietates decerpſit Fred. Lindenbrogius, atque ſedulo ad oram adnotauit poſterioris Heruagianae, in bibliotheca reip. Hamburgenſis adſeruatae. Apographum iſtud debeo humanitati I. Chriſtiani Wolfii in ea vrbe Profeſſoris celeberrimi, qui in me immerentem plura vltro indicia animi beneuoli contulit. Neque praetereundum eſt, quod nuperrime aliud ſimiliter apographum eiuſdem codicis ad eandem pariter editionem adnotatum humaniſſime ad me tranſmiſit Vir praeſtantiſſimus Kenneth Mackenzie Iuris Caeſarei in academia Edinburgenſi Profeſſor: Cuius ſtudium et beneuolentiam hac grata animi mei ſignificatione carere nolui.

Ven.] Codex, vt conſtare poſſe arbitror, Sancti Marci Venetiis. Variantes excepit Vir induſtriae et fidei ſummae Petrus Pithoeus, cuius in remp. literariam merita declarabit tibi Thuanus Hiſtoricus: Ex Aldino exemplari in bibliotheca Bodleiana Oxoniis, cui ea adleuerat Pithoeus.

Bodl.] Variae lectiones, notae et obſeruatiunculae, deſumtae e margine Exemplaris Heruagiani prioris, in eadem bibliotheca.

Cant.] Annotatiunculae, vt credi par eſt, Claudii Groularti (de eo vide Praefationem Lyſiae, pag. 15.) ex Aldino exemplari in bibliotheca Regia, quae eſt Cantabrigiae.

His

His ſubnectam licet Codd. qui mihi magno vſui et adiumento fuerunt, licet ad hunc tomum non pertineant. *Voſſ. Baroc.* 2. *Baroc.* 3. *Laud. Mead. Locker. Coislin. Reg.* 1. *Reg.* 2. etc. *Bern. Mor.*] Siue ſint ii, qui concionum nonnullas, quas Demoſthenes in Senatu habuit, complectuntur: Philippicas intelligo, vel quasdam de iſto grege. Ex iis nactus ſum Voſſianum, Baroccianos duos, Laudianum etc. Siue ſint ii, qui Aeſchinem ſolum deſcriptum habent. In qua familia primus memorari debet codex Viri praeſtantiſſimi et a me multum colendi R. Mead Archiatri. In eo exarantur tres eius orationes, cum epiſtolis duodenis, nimirum omne, quod de iſto homine ad nos peruenit. Codex doctiſſimi viri I. Locker. Londinenſis, orationem contra Timarchum et Olynthiacas duas habet, et eſt bonae frugis plenus. Plurimum etiam me debere profiteor gratiae et humanitati domini Richardi Elliſtii, τοῦ μακαρίτȣ, de literis ipſis, iisque, qui literis bonis operam nauant, bene meriti. Huius enim gratia excuſſi mihi ſunt Codd. Pariſienſes, in quibus Aeſchines ille deſcribitur, veluti Coislinianus num. CCXLIX. membranaceus, decimi plane ſeculi: ex Regia bibliotheca itidem plures, ſc. numero, 2778. 2775. 3273. 3279. Deinde excerpta quaedam ex MStis ignotis, quae in Aeſchine ſuppeditarunt orae librorum vel Edu. Bernard. in Bibl. Bodl. Oxon. vel I. Mori Epiſcopi Elienſis in Regia Cantabrigienſi.

Harl.] Codex Harleianus adſeruatur in bibliotheca Illuſtr. viri Edu. nuper Comitis Oxonienſis, qui, cum viueret, me amicitia ſua multisque animi beneuoli argumentis auctum eſſe voluit. Eleganter quidem ſcriptus, antiquus et bonae indolis. Vltra orationes publicas (ſunt autem illae praeter Philippicas etc. orationes Aeſchini oppoſitae) non progreditur: Et eo ſane termino plurimos Codd. MStos concludi ſenſi. Liber ille quondam ad Eccleſiam Ripponenſem in agro Eboracenſi ſpectabat.

Codex Iacobi Harris Sarisberienſis, Armigeri, Viri non ſolum literarum elegantia, verum omni genere laudis praeſtantiſſimi. Pertinebat olim ad Eman. Martinum Decanum

Alonen-

Alonenſem, cuius deſcriptione vtor, ſumta ex eius epiſtolis VI. 12. „Codd. porro manu exaratos nactus ſum aliquot— Alter antiquorum Rhetorum ſelectas orationes. [continet] vt Demoſthenis, Ariſtidis, Himerii, Hyperidis, Libanii: cui adiectae ſunt Philoſtrati vitae Sophiſtarum et Platonis Gorgias. Videtur autem hic codex fuiſſe olim Nicephori Gregorae, vt oſtendit eius chirographum in interiore tabula hinc inde ſcriptum. Quo etiam nomine permagno a me aeſtimatur.„ Hactenus ille. Codex eſt Pergamenus, et melioris notae, et eaſdem fere, quas ſuperior ille Harleianus, complectitur orationes, nempe quas publicas vulgo nominare ſolent. Ex eo nactus ſum ſolummodo Variantes Philippicarum IV. Nam cum MS. ille beneficio Viri amiciſſimi ad me Cantabrigiam mitteretur, vt caeterarum, quae ſupererant, varias ipſe *αὐτολεξεὶ* excerperem, in itinere, mala quorundam fide, interceptus eſt, et ex eo tempore diu fruſtraque a me quaeſitus: ſiue imprudentia, ſiue conſilio et dedita opera ſit diſcerptus. Hunc SI QVIS adhuc, nec prece noſtra, nec pretio delinitus, domi in pluteo CONCLVSERIT, VEL quouis modo FRAVDEM FAXIT, DEAE FIDEI SACER ESTO.

IO. IA-

I. IACOBI REISKE

ANNOTATIONES

AD

DEMOSTHENEM.

IO. IACOBI REISKE

AD

ANNOTATIONES SVAS DEMOSTHENICAS, ET AD SYLVAM VARIANTIVM IN LIBRIS DEMOSTHENICIS LECTIONVM, PRAEFATIO.

Ius et fas vtique fuerat, aeque lector, his modo abſolutis Wolfianis atque Tayloranis a me ſubiecta protinus, meisque ipſius annotationibus praemiſſa fuiſſe haec duo. 1. Tourelli ad plerasque Philippicas et ad orationes, alteram Aeſchinis in Cteſiphontem, ſeu contra coronam Demoſtheni decernendam, et alteram aduerſariam Demoſthenis pro Cteſiphonte et pro corona ſua. cur Tourellus orationem de male geſta legatione annotationibus illuminare inſuper habuerit, haud conſtat. 2. Wolfianam reliquiarum demoſthenicarum interpretationem. Verum grauiſſimae cauſae volenti interceſſerunt, haec primo loco, quod ſatisfaciendum tandem aliquando eſſet eorum, quos diutius ſuſtinere, neque aequum, neque honeſtum, neque excuſabile fuiſſet, nam adhucdum prorſus negatum fuit ſatisfacere, flagitationibus; quorun-

dam etiam ſuſpicionibus erat occurrendum, ſi qui fuere, qui ceſſationem atque dilationem editionis annotationum mearum pro larua iactantiae et impoſturae habuiſſent. Aequi omnes vltro fatebuntur, ſi viam tenere vellem, cui vt adſtringerer in programmate Anno 1768. edito, promiſeram me cauturum, ſecundum Demoſthenem ſtatim reliquos oratores fori attici vno tenore fuiſſe edendos. id quod profecto halitu oris confici non poterat. Cum Demoſthene ſimul annotationes omnium measque dare, textui ſubſtratas, non ſinebat anguſtia chartae; nam ſic ſaepiſſime ſenae ad octonas paginae, omni prorſus vacuae oratione demoſthenica interceſſiſſent reuoluendae; quae res moleſtiſſima fuiſſet, praeſertim Demoſthenem legenti, cuius periodi tam extentae et tam implicatae vno conſpectu perluſtrari, et vno ſpiritu perlegi volunt. Demoſthenes in forma tam minuta, cuncto inſtructus apparatu, ſtatim textui ſubſtrato, ſolus octo ad decem volumina impleſſet. Alius teneri modus in oratoribus minoribus poterat, quorum eſſet alia dicendi ratio, minorque ad eos annotatorum, et ſaepe plane nulla copia. Praeterea, cum Demoſthenes et minores excuderentur, ſperabam futurum, vt ad eum ornandum nouae, unde vnde, copiae aduenirent, mihique otii tanto plus ſuperfuturum mea demoſthenica expoliendi et locupletandi; quod otium mihi praeter ſpem negatum fuit. Citius ergo, quam nunc, huc perueniri non poterat, ad facultatem puta mea demoſthenica in publicum proferendi. Quae quanti ſint facienda, cuiusque eſt exiſtimare, quem iis vti ad lectionem Dem. iuuabit. Quam mihi cruda, impolita, illaborata ipſi videantur, in praefatione ad primum volumen huius apparatus critici iam conqueſtus ſum. quo accedit in cumulum malorum hoc ingens malum, quod, quo tempore annotationes meae mihi e vetuſtis

ſchedis

ſchedis expromendae, excutiendae, inter transſcribendum locupletandae, alias decurtandae atque contrahendae; denique variis modis digerendae atque transformandae et retractandae eſſent, incideret haec opera, virum gnauum et vegetum poſtulans, in tempus tam iniquum, vt per totam aetatem meam iniquius aliud numquam attigerim. Iam complures annos moleſta et inſidioſa (nam pertinax et rebellis erat) tuſſis vires meas labefactarat. Iam ab ineunte hoc vere ad hoc diei ſaeuit, fibras pulmoneas erodit, euellit, exſcreat, radices vitae meae conuellit, et dilaniat. Qua mali diuturnitate et ſaeuitie tam ſum fractus, et exinanitus, et eneruatus, vt vix in cubiculo vel lecto (nam ſic loquebantur veteres, ſed hodierni, hanc latinitatem haud capientes, in oeco vſurpant, literulis exercendis conſecrato) rectus et conſtans inambulare poſſim. Hoc eſt illud iniquiſſimum tempus, quod dico, quo oppreſſus annotationes hoc volumine comprehenſas conſcripſi, et variantes, dudum ante collectas, auxi. Habebunt in aeſtimanda mea opera demoſthenica aequi arbitri horum incommodorum et humanae infirmitatis rationem.

Iam ſeorſim mihi de Tourello adhuc nonnihil eſt admonendum, antequam vlterius procedam. Magna vtique ſunt meritoque celebrata Tourelli de Demoſthene merita. Sed, vt orator diſertus magis, qui erat, quam vt ſubtilis criticus, Demoſthenem tractaſſe mihi viſus eſt, et in colligenda materia annotationum hiſtoricarum maiorem induſtriam, et in extricandis nodis chronologicis atque genealogicis ſolertiam, quam in perſpiciendis ſententiis obſcuris, aut mendis corrigendis ſagacitatem atque felicitatem approbaſſe. Saepenumero a ſententiis oratoris ita late aberrauit, vt conſtet, eum, cum e coniectura vertiſſe, tum graece neſciſſe. Homo Tayloro in ſedulitate oratoris hiſto-

ricos et chronologicos ſcopulos tollendi ſimillimus, a reliquis eius vitiis, putidae et caliginoſae dictionis affectatione, vanitate et arrogantia ſcholaſtica, venatu et venditatu minutiarum liber, humanior atque liberalior, vt Francum decebat. Opera eius in his noſtris terris inuentu rariſſima multi emtorum mei operis, de quo certiſſime mihi conſtat, ſummas mihi gratias habituri eſſent, ſi liceret ipſis per me Tourelliana hoc in volumine legere; quorum emtorum bona pars magis annotationibus hiſtoricis, quam criticis ducitur. Et ſolas Tourelli annotationes cum ſummariis, cuique orationi praemiſſis, ſine francica orationum verſione, ſi edidiſſem, id quod iam parabam facere, videntur illae parum vltra alphabetum impleturae fuiſſe. verum, re diligentius penſitata, viſum eſt ab hoc propoſito deſiſtere; ne meae materiae, cuius tantum ſuppeteret, in tanta ſpatiorum anguſtia, quam Wolfiana atque Taylorana mihi reliquam fecerunt, locum prorſus praecluderem. deinde noram, iam dudum permultos deſiderium mearum annotationum aegerrime ferre, quos diutius ſuſpendere nefas fuiſſet. porro noram, homines copiis librariis affluentes queri, ſi cogantur eadem rurſus emere, quae iam dudum in forulis habent, diuites nempe illi atque beati, de aliorum penuria ſecuri. tum Tourelli quicquam redditurum nusquam receperam. Alias pari iure etiam Lucheſini commentationes fuiſſent recudendae, quae Tourellianis nil cedunt, et neſcio, an quodammodo quoque praeferendae ſint, nihiloque crebriores inuentu his in terris ſunt. Praeuidebam quoque, non poſſe fieri, quominus coeptum hoc meum deteriorem in partem acciperet Athanaſius Augerus, V. C. Profeſſor eloquentiae Regius in Collegio Rothomagenſi, a quo breui poſt Demoſthenem vniuerſum francice redditum et hiſtorice criticeque illuminatum exſpectamus. Cui vt

totum

totum Tourellianarum reliquiarum arbitrium ſaluum et intactum relinquerem, ius et fas poſtulabat. Sed ad rei caput tandem deuenio. Reliquiae hae Tourellianae ne dignae quidem ſunt recudi. Scatent ſcoriis, quas eliquari par fuiſſet. quae res neque otii, neque ſtomachi mei eſt. Vix tertia earum pars ad Demoſthenem proprie quicquam facit. reliqua miſcellanea, triuialia, neſcio quam vera, e Morerio, Baudrando, ſimilibus promtuariis, corraſa, et veluti ſcopis conuerſa. quamquam hoc ad inuidiam bono viro faciendam dictum nolim, aiens, me hoc non explorata re, neque certa ſcientia fidentem, ſed mera probabili ſuſpicione ductum dicere. Inquirant, quorum intereſt hac in re certam veritatem deprehendere.

Wolfianam item interpretationem latinam Demoſthenicarum reliquiarum multis de cauſis perquam expediſſet, atque neceſſarium fuiſſet reddi; optauique ſaepius me mihi ſpatia ampliora primitus ſtatim fixiſſe. Verum ne ipſe quidem praeuidere poteram, materiam inter manus ita quaſi ſuccreturam eſſe; tum ſi emtores ad opus XV. voluminum inuitaſſem, ecquem non abſterruiſſem? Porro ſi recudenda interpretatio Wolfiana fuiſſet, non ſola mera, intemerata, debuiſſet repraeſentari, ſed etiam annotationes criticae ei ſubſterni, quibus lapſus eius benigne indicarentur, et blande caſtigarentur; quemadmodum Sylburgius in Dionyſio Halicarnaſſ. Lapi atque Gelenii interpretationes recenſuit. Quae opera vt eſt perutilis et perneceſſaria, ita a mea perſona abhorret, qua de re pluribus alio loco expoſui. Annotationes ad Dem. meas conſcribenti mihi ſi libuiſſet, aut potius licuiſſet, Wolfianam interpretationem inſpicere, nullum dubium eſt, quin ea mihi largam materiam diſputationum fuiſſet praebitura. verum neque allubeſcebat aegrotanti, neque alias iucundum erat praeceptorem et cenſorem

 agere,

agere, otioque non abundabam; (nam intra paucas hebdomadas illas, quibus Wolfianarum et Tayloranarum annotationum ea pars, quae volumine hoc Apparatus ſecundo exhibetur, ſub prelo ſudaret, annotationes meae ad Philippicas, ad or. pro corona et or. de falſa legatione, cum hac praefatione, mihi fuerunt, animoque corporeque miſere languenti, conſcribendae, ne operae feriarentur. denique cauendum erat, ne materiae alienae luxurians copia locum domeſticis meis copiolis praeriperet.

His de omnibus ergo ſiue addendis, ſiue excludendis videbit atque pro arbitratu ſuo videbit is, qui olim aliquando nouam Demoſthenis et oratorum minorum editionem ſuper huius meae fundamentis condet, vbi deficientia ſupplebit, et disiecta membra colliget atque coaptabit. Meis de annotationibus quod nouum hoc loco, praeter illa iam paſſim locorum alibi dicta, dicam, paene nil habeo. Ab homine conſcriptae ſunt, e valetudine torpente et paene ad omnia nauſeante; ab homine, non ventoſam multifariae lectionis gloriam venante, ſed quem non puderet, vbi lectorum quorundam videretur e re fore, etiam ad minuta et paedagogicalia deſcendere; qui contenderet, locorum obſcurorum ſententias, ſine odio, ſine obtrectatione cuiusquam, ſimpliciter et ſine ambagibus, quibus poſſet verbis planiſſimis enucleare et declarare. Quos mutaui locos, quosue correxi, ſiue mea, ſiue librorum auctoritate fidens, eos diligenter et religioſe indicaui. Auctores vbi nullos prodidi, ſimpliciter *correxi* dicens, ibi correctionum auctores ſunt codices, ſiue manu ſcripti, ſiue dudum typis excuſi; quorum nomina in variantibus lectionibus, lector, inuenies. Correctiones rurſus ab ipſo memet profectas, praeterquam quod in ipſo textu aſteriſcis inſigniui, in annotationibus quoque nominatim

tim quibusque locis caui admonere, quid meum eſſet; et cauſa mutationis vbi minus aperta videretur, eam mutationem paucis verbis purgare atque approbare contendi. Vineta mea memet caedere haud puduit. In Wolfii et Taylori metalla ne inciderem, ſedulo caui, quamquam non vbique locorum effugi imprudens cum his, aut cum Marklando, colliſionem inuitam. Locos Scholiaſtarum ad Hermogenem crebrius recitaui, non quo bonarum doctrinarum atque nouarum et inauditarum ſummique faciendarum pleni eſſent, ſed quo collectio haec Aldina inuentu rariſſima eſt, cuius vſuram Erneſtius, ſenior, V. C. Theologus et literator nobilis, praedicatione mea maior, mihi conceſſit, ſi quis forte literatus ad horum Scholiaſtarum et ad veterum technicorum, ſeu rhetoricorum, qui ſecundum Aldum typis nunquam renouati ſunt, incitaretur ſtudio recoquendi. Haec ferme forma eſt mearum ad Dem. annotationum, quorum pars nunc in hoc ſecundo Apparatus volumine prodit, reliqua in tertio prodibunt, ſi per fata licebit, inſeruitura lectorum vſibus, et obnoxia futura cenſorum aequitati aut maleuolentiae; intelligentiae aut imperitiae et temeritati. Iam ſupereſt, vt de variantibus lectionibus dicam, quae meis ad demoſthenicam quamque orationem annotationibus ſubiectae ſunt.

Negotium ſpiſſum et perquam moleſtum, ob indiligentiam veterum, vnde ſuas lectiones hauſiſſent, dilucide et certis atque indubiis notis et nominibus deſignandi. Dubitabam itaque initio, num meliores tantum lectiones e farragine mearum ſchedarum deligerem, an totum effunderem. Fuiſſent, qui illud laudaſſent, ſed erant contra multo plures, qui hoc maledabant. Et praeſtat vtique ſemper in eiusmodi re, atque tutius eſt, liberalitate donandi, quamuis inſint, quibus vti nequeas, quam parcitate peccare; quorum il-

lud fidem tuam teſtatur, vtut lectori operam deligendi relinquat; hoc de diligentia iudicioque tuo dubium relinquit, et arrogantiam tuam prodit, quaſi lectoribus tuis haud ſatis multum ſagacitatis ineſſe credidiſſes, qui delectum ipſis praeripuiſſes. Et profecto ante omnes primo mihi delectus hic durus et anceps fuit, vt ſaepe, promerem an premerem aliquam lectionem, ambigerem. Tentabam opus, ſed progreſſus vſque ad p. 24. rurſus abiiciebam moleſtum et infructuoſum conatum. et praebeo hic quaecunque olim in ſchedas congeſſeram vndecunque lectionum demoſthenicarum. At hoc nolim tamen, hanc crudam molem, ſic vt nunc eſt, vel auctam etiam, per omnes, quae poſtmodum exſiſtent, editiones Dem. maiores, prouolutari. Vnam ab aliquo viro docto noſtrate, aut in Belgio, vel Anglia, condi editionem, in qua mea haec tota, ſed reformata, cum cuncta hac ſylua variantium, eaque etiam, cum e libris bonis, tum ex editionibus aliorum veterum auctorum, aucta verbatim reddatur, id tantum abeſt vt nolim, vt potius in votis habeam. Verum ea ne mera recuſio, ſeu recantatio intra paucos annos eſto, antequam mea exemplaria diſtracta ſint, quare magna calamitas rei meae familiari, et magna mihi iniuria inferretur, ſed reformatio et digeſtio multis annis agitata, induſtria et felicitate colligendi, acrimonia et veritate iudicii perfecta, ſic tamen vt a me ſcriptorum ne ſyllabam quidem mutet, ſolummodo errores in annotatiunculis cuique loco addendis demonſtret atque corrigat, deficientia addat, et partes operis nunc diſtractas copulet in melioremque ordinem redigat. Poſt editam eiusmodi plenam omnibus numeris abſolutamque editionem, acquieſcent poſtmodum Demoſthenis lectores ſeuero et acerbo lectiſſimarum lectionum delectu, a viro docto in minore quadam editione faciendo.

In nac-

In naeuis collectionis meae variantium hunc videntur multi eſſe numeraturi, quod auctores vulgatae nusquam ediderim, ſed ſolummodo auctores lectionum a vulgata diſcedentium. Vulgatam appello vbique Morellianam, ex Aldina expreſſam, niſi vbi Morello viſum fuit ab ea diſcedere. Fuerat id quidem profecto non inutile, ſed infinitum in modum laborem meum et molem operis duplo exaggeraſſet. Ipſe in naeuis hunc pono, quod lectionem Wolfianam non indicauerim, cum editionum ſuperiorum nulla conſentientem, ſed aut Felicianeae veſtigia prementem, (quod vellem vbique factum eſſe) aut, id quod dolet multo ſaepius factum, coniecturas paene omnes Wolfianas pro verbis Demoſthenicis ſubiicientem. Taylorus hanc lectionem Wolfianam, maculoſam et infidam, recudit, neque tamen in annotationibus eam ſiue examinans, ſiue explanans, repetit, vt cum mea editio exemplum aliud repraeſentet, lector, Wolfiana aut Taylorana carens, ignoret, quid lectionis Taylor ſeu defendat, ſeu impugnet. Cui malo citius occurriſſem, ſi praevidiſſem. ſed nunc demum poſt excuſas Taylori annotationes deprehendo, Taylorum obſeruans ſatis habere loci cuiusque a ſe in annot. agitati primam quamque vocem ponere, cum addito κ. τ. λ. quae res lectori operam tomum quemque Dem. reuoluendi imponit. Moleſta vniuerſe res eſt, in Taylorana annotationes non textui, ſed orationis cuiusque calci ſubiectas eſſe, vnde incommodum exſiſtit, vt neceſſe tibi ſit, ad locum quemque librum reuoluendi horſum prorſum. Taylorus nempe typographo primum dabat excudendam orationem quamque ſeorſim. tum abſoluta cuiusque impreſſione, ceſſandum erat operis ad annos. mittebat orationis cuiusque folia a prelo vda ad Marklandum ruſticantem. hic remittebat, vbi margines ſuis annotatiunculis conſcripſiſſet, quaerus, et

defectum librorum, et hominem in Demoſthene hoſpitem produnt, ad gerendam vocatum prouinciam, quam prorſus ignoraret. tum Taylor interim ipſe ſuas annotationes elaborabat. quo facto excudebantur. et tum noua rurſus oratio, in qua eadem voluebatur rota. vnde mirum non eſt, illam editionem ad tot annorum diuturnitatem extractam eſſe. Nobis, qui Carteretis Granuilliis caremus, ſumtuum in typos et chartas largis adminiſtris, non licet tam lentis et otiantibus libros noſtros edere, ſed e paupere peculio noſtro ſumtus ipſi erogantes neceſſe habemus accelerare et vrgere cuiusque voluminis excuſionem, et chartas confeſtim aere mutare. Sed in viam redeo. In tam immani ſylua lectionum facile factu fuit, neque debet mirum cuiquam videri, vt a me ſubinde erraretur in edendis ſeu nominibus codicum, quos cito, praeſertim iis, quos ipſe non vidi, vt e. c. Harleyanum, pro Harriſoniano, quam culpam vt alienam non praeſto, cum Taylor ipſe in ſchedis non ſatis diligenter iſta diſtinxiſſet, aut in numeris codicum, vt quintum pro ſexto e. c. appellem. quae culpa profecto noxa caret. quotus enim eſt quisque, cui liceat iſtos codices adire atque euoluere? Non vbique a me annotatum eſſe, vbi ἅπας, pro πᾶς, aut ſimile quid, aut vocabula tranſpoſita reperiſſem, ſpero laudem potius inuenturum, quam in vitium incurſurum eſſe. Eccui enim prodeſſet tam infinita, tam ineluctabilis, tam putida et moleſta, et prorſus omni vſu caſſa diligentia? Eccui enim ſunt hodie aures tam teretes, tam ſubtiles, tam vſu multo ſubactae et acutae, vt ſtatim delectum verborum, conſtructumue hunc minus, illum melius cum atticiſmo conuenire dignoſcat? Et ſi dignoſcat quoque, quid id multum ad felicitatem noſtram faciet? eumne ego dignum tanta mea opera iudicem, quem

vniuer-

vniuerſum flocci non facio, commentitium quendam ſuauem et argenteum tinnitum atticum?

Vitio hoc quoque mihi haud pauci vertent, quod lectiones auctoritatesque a Tayloro iam relatas rurſus retulerim. tum quod coniecturas Wolfii, Marklandi, Taylori. Sic eadem bis ter recocta reponi. Verum lectionum Taylori magna pars e Pariſina ſeu Morellina editione depromta erat, quam totam hic reddere a principio ſtatim decreueram. quod ſi ergo Tayloro dedecus eſt lectiones, quae facile a quouis illinc peti potuiſſent, haud defugiam reprehenſionem operae incaſſum in eo nauatae, quod Tayloranas lectiones cum meis coniunxerim, quo ſub vno conſpectu, velut in breui tabula, coram oculis haberet lector, quicquid opis ad intelligendum Demoſthenis quemque locum, ſeu librorum fides, ſeu doctorum virorum ingenia praeſtarent. Chartulae iactura quos acrius vret, quam alios ſtudium meum commoditatis ſuae delectabit, aequo animo feram hos de me querentes. Permultis in locis meos a Morellina diſceſſus in annotationibus, item in variantibus, iudicare ſeu inſuper habui, ſeu oblitus fui. ſed profecto tam minuta iſta erant, vt iſta annotare tantundem fuiſſet, atque ſtultitiam ſuam ore ſuo praedicare, teſtarique, quam parum ſcias otio ſapienter vti, quo vereor ne nimis multis videar vel ſic ad ineptias abuſus eſſe. Aliis, ſi ſecus feciſſem, procul dubio viſus fuiſſem diligentiae meae acerbitatem putide iactatum iſſe.

Diſputationi huic meae nil ſupereſt quod addam, praeter admonitiones quasdam nouas de Codd. mſtis, quibus vſi ſumus, Taylorus et ego, quamquam de iis iam dudum expoſuimus. Nam ſecundum editam praefationem meam ad Demoſthenem, miſit ad me Aſkewius V. C. qui nuper in viuis agere deſiit, ingentem faſcem exemplarium Demoſthenis, Aldinae, Baſileenſis primae,

primae, Baſileenſis ſecundae, ſeu Wolfianarum omnium primae, Morellinae ſingula, Francfurtanae tria, Tayloranae aliquot, chartis mundis interſtincta, quibus aut prorſus nihil eſſet inſcriptum, aut dudum edita. ad Philippicas, et cauſas priuatas adiumentorum parum. de quo iam queſtus ſum dudum publice, ſuperſtite et conſcio Aſkewio, et ad hunc ipſum in literis priuatis, quem decebat mendacii me coarguere, ſimulac fraudis conſcius mihi fuiſſet. Vt tamen nuper rem diligentius explorare coepi, deprehendi, me ſubitaria inſpectione et opinatione veroſimili deceptum, a veritate diſceſſiſſe. Quod nunc reprehendam, religioſe hic indicaturus, quid in illorum ad me miſſorum, quos modo dixi, codicum vnoquoque reperi, et in collectione variantium exhibebo lectiones ipſas, quas hi libri Taylorani adminiſtrabant. In his igitur erat primo loco Aldina, quam in V. L. libellis appello *Aldinam Taylori*, cuius margines, vetuſta, non ſcita, ſed lectu plana et expedita manus variis lectionibus, haud conſtabit aliquando vnde petitis, conſcripſit. Nam nuſquam veſtigium vllum apparet, vnde conſtet, quo e fonte lectionis iſtae manarint, vt initio dubitarem, eſſentne e codice quodam mſto depromtae, an a viro quodam docto e marginibus Pariſinae, ex Auguſtani lectionibus a Fabricio collectis, a Wolfio proditis, ex indicibus variantium, qui editionibus Aldi et Feliciani et Pauli Manutii ſubiecti ſunt, et vnde farrago Wolfiana conflata eſt, compilatae, vt adeo ridiculum eſſet eiusmodi teſtem citare. Verum breui videbam, ibi referri lectiones a nemine vsquam locorum ad hoc diei prolatas; quarum cum alias a codicibus meis confirmari cernerem, tum aliarum mentionem nullam fieri. Quo mihi certo conſtabat, illas quoque e mſto quodam eſſe depromtas. Iam ſupererat codicem illum explorare. Et ſtatim videbam, eundem eſſe, quem

quem Taylor ad or. pro corona et de falſa legatione Venetum appellat, niſi quod teſtimonio Taylori ſcripta in marginibus Aldinae Tayloranae aut non addicunt, aut contradicunt. nam de περὶ, quod in Veneto eſſe Taylor ad p. 256. 8. ait, Aldina Taylori tacet. Lectiones alias eadem dat, a Tayloro, dubium, an a volente, praeteritas. Pluribus in locis ibi legitur λείπει ἐν παλαιῷ. Sed quod fortiſſimum argumentum eſt, eadem manus, quae reliqua omnia vno tenore ſcripſit, in media ſerie verſus ad clauſulam argumenti orationis de Falſa Legat. haec ſcripſit: ταῦτά εἰσι ἐν παλαιῷ τοῦ ἁγίου Μάρκου. Iam plus quam credibile eſt, vnde haec eſſent petita, reliqua quoque inde petita eſſe. Quia tamen ſemel coeperam in Philippicis Aldinam Taylori (pro Veneto) laudare, perrexi porro, per opus quoddam ſupererogationis, etiam vbi Taylor iam Venetum nominaſſet, Aldinam Taylori addere, tametſi non noua haec eſt auctoritas, ſed mera Veneti. Aldina haec, Taylorana quondam, quae nunc penes me eſt, exemplum eſt, aut ipſius Petri Pithoei, aut ex eo ductum, locupletiſſimum et fidiſſimum illorum omnium excerptorum, quae vnquam prodierunt, ſiue ex editione Francfurtana, ſiue ex Aldina Leſſingiana per me voluminis ſecundi a p. 191. Appendicis Scholiorum prodita. niſi quod ſcholiorum nihil in Aldina Taylori, aut perparum inueni. In oratione de foedere cum Alexandro adſcripſit eadem manus ad pleraſque lectiones, ſed non ad omnes, *Bar.* hoc eſt Baroccianus. id quod dubium relinquit, num lectiones auctoritate carentes e Veneto depromtae ſint, reliquae e Barocciano ſolo, an contra, omnes primitus e Veneto hauſtae, quae autem ipſi cum Barocciano communes eſſent, ad eas *Bar.* adſcriptum ſit. Illa copia Pithoeana, e codice Veneto deriuata, reperitur etiam in duobus aliis libris, qui procul dubio Taylori quo-

que

que ſtudiis olim inſeruierunt, tum, ad Askewium cum tranſiſſent, ab hoc ad me miſſi ſunt, qui ſeruo. Baſileenſis ſecundae (ſic appello illam vaegrandem in folio, quae anno 1572. cum latina Wolfii interpretatione multisque aliis acceſſionibus, et Wolfianarum omnium poſtmodum partu typographico editarum mater eſt) huius itaque ſumma in pagina illa, cui incuſum eſt Libanii argumentum orationis primae Olynthiacae ſuperſcripſit aliquis haec. [MS. in margine cod. Venetiani orat. Demoſthen. edit. 1504. qui in Bodleyana bibliotheca iam ſeruatur, lectiones, quae ſequuntur, variantes manu egregia, forte Petri Pithoei Lugam [ſic] cuius nomen in frontiſpicio apparet, ſcriptae reperiuntur. Ita apographum D. Hudſoni, a quo ego] Sed quis nobis dicet, qui ille *ego* ſit. Rurſus reperi easdem lectiones in marginibus editionis Francfurtanae, ſeu Wechelanae, cuius in ſumma p. 1. illa puta, vbi prima Olynthiaca incipit, haec, paene eadem cum ſuperioribus, adſcripta leguntur ab alia manu. [In margine codicis orat. Dem. Venetianae editionis MDIV. qui in Bodleyana bibliotheca iam reſeruatur, lectiones, quae ſequuntur, variantes manu egregia, forte Petri Pithoei, cuius nomen in frontiſpicio apparet, ſcriptae reperiuntur.]

In exemplo alio ſeu ſecundo editionis Francfurtanae reperi 1) Prolegomena ad Demoſthenem, alia illis, quae in volumine oratorum octauo publicaui; haec vt a ſeniore iam Tayloro, perfectiora, iſta breuiora et ieiuniora erant, vt a iuniore profecta. His in prolegomenis reperi inter alia indicem codicum Demoſthenis Anglicanorum, diuerſum ab illo, quem in Prolegomenis poſterioribus l. c. p. 703. publicaui, nec minus ab illo, quem ipſe Taylor ſuperſtes adhuc, ſub exitum ſuae ad vniuerſum Demoſthenem praefationis publicauit. Iuuat eum, vt breuem, hic ponere.

In Bi-

In Bibliotheca Bodleiana. Codd. Barocciani. Num. 45. Demoſthenis Olynthia 1. et 2. cum notis Vlpiani. Num. 73. Demoſthenis oratio contra Midiam 1. contra Ariſtocratem 48. contra Timocratem 92. contra Ariſtogeitonem 1. 141. 2. 162. contra Neaeram 168. amatoria 198. funebris 210. de foedere cum Alexandro 218. contra Zenothemin 224. contra Phormionem 231. aduerſus Lacriti exceptionem 247. Epiſtola 1. 256. exceptio contra Nauſimachum et Xenophitem 258. 6. Num. 96. Ecloga vocum quarundam Rhetoricarum e Philippicis Demoſthenis. Num. 139. Demoſthenis funebris oratio, fine caret. Num. 159. expoſitio vocum Rhetoricarum in Philippicis Demoſthenis. Τὸ μέλλον 303. Codd. MSS. Laud. Num. 26. Demoſthenis orationes aliquot Graece.

Aduerſaria Langbainii. 8. p. 205. Demoſthenis orationum et epiſtolarum Cat.

Codd. Ashmole. 780. 2. Liues of Cato Vticenſis — Demoſthenis.

In Colleg. Lincolnienſi. N. 15. Oratio Demoſthenis ad Alexandrum eum ad clementiam inuitantis.

Codd. Mſſ. Iſ. Voſſii. 47. Demoſthenis orationes iudiciales. 90. Comparatio Demoſthenis et Aeſchinis. 115. Demoſthenis orat. Olynthiacae, de Pace et contra Philippum. 175. Demoſthenis Oratio ἐρωτικός.

Codd. Mſſ. Edu. Bernardi. 57. Demoſthenes.

Codd. Mſſ. Epiſc. Noruic. 102. Nicol. Carri verſio quarundam Orationum Demoſthenis e Graeco. 4.

Porro reperi in illa, quam dixi, Francfurtana collationem Philippicarum quarundam cum codicibus Lockerano et Harleyano, et argumentorum ad has orationes e codice Gonuillano; quae omnia diligenter in variantibus meis retuli. 3) denique ibi reperi ſcholia Moſchopuli

puli ad tres Olynthiacas e codice Barocciano n. 159. a p. 305. inde exſcripta a Tayloro, quae quia is digna exſcriptu habuit, quo ſunt indigniſſima, et qua farragine potuiſſem lectores, ſi voluiſſem, e Bauarico ob ruere, vbi Moſchopulea ad or. pro corona adſcripta erant, ne quis eſſet, qui bonorum praeſentium quicquam a me ſciente, volente praeteritum eſſe diceret, ſpeciminis ergo, quamquam de Moſchopulea ratione iam ex aliis editis eius documentis conſtat, cum paucarum chartarum iactura hic referam.

Scholia Moſchopuli ad tres Olynthiacas.

9. 3. τὸ μέλλον.] τὸ γενησόμενον. Ibid. συνοίσειν.] χρησιμεύσειν. Ibid. σκοπεῖτε.] σκέπτεσθε. 6. ἥκει τις.] παραγίνεταί τις. 7. τύχης.] εὐτυχίας. 8. πάραχρῆμα.] εὐθέως. ἐξ αὐτοσχεδίε. Ibid. ἐνίοις.] τισὶν. 9. ῥαδίαν.] εὐχερῆ. 10. αἵρεσιν.] ἐκλογὴν. 8. δεόντων.] συμφερόντων. 11. μονονουχὶ λέγει.] σχεδὸν εἶπεν. Ibid. φωνὴν ἀφιεὶς.] λαλῶν καὶ διαλεγόμενος. 12. ἀντιληπτέον.] ἀνθεκτέον. 13. φροντίζετε.] ἀγωνιᾶτε. 15. ψηφίσασθαι.] ψήφισμα γράψαι. pen. ἐνθένδε.] ἀπὸ τῆς πόλεως.

10. 3. εἴκων.] ὑποχωρῶν. 4. τύχη.] δόξη, συμβῆ. Ibid. εἰκότως.] εὐλόγως. Ibid. ἀξιόπιςος.] πιθανὸς. 6. τῶν ὅλων.] ἀντὶ τε μεγάλων. 7. ἐπιεικῶς.] μετρίως. 10. ῥητῶν.] φανερῶν. Ibid. ἀποῤῥήτων.] ἀφανῶν. 11. ταμίαν.] φύλακα τῶν χρημάτων. 14. προέχει.] βέλτιόν ἐςι. 15. ἄσμενος.] χαίρων. 17. ἀναςάσεως.] πορθήσεως. 18. ἀνδραπ.] αἰχμαλωσίας. 21. πολιτείας.] δημοκρατίας. Ibid. ὅμορον.] γείτονα. Ibid. ἄλλως τε.] μάλιςα. 27. λόγος.] ἀπολογία. Ibid. σκῆψις.] πρόφασις. vlt. ἐθρύλλεν.] ἐφήμιζον.

11. 3. ἀνείλοντο.] ἀπεδέξαντο. Ibid. σφαλερὸς.] ἀβέβαιος. 4. τε.] τινος. 5. βεβαίαν.] ἀμετάβλητον. 12. κελεύοντες.] ἀξιεντες. 17. ἡνίκα.] ὅτε.

ὅτε. 19. διατρίβω.] ἐγχρονίζω. 21. ῥᾴονι.] εὐχερεστέρῳ. 23. προϊέμενοι.] προϊόντες. vlt. λογιστής.] ἐξεταστής.

12. 1. ὑπηργμένων.] συμβάντων. 6. ἀντίῤῥοπον.] ἴσον, ὅμοιον. 16. προϋπαρχόντων.] προγεγενημένων. 17. κρίνεται.] δοκιμάζεται. 19. ἀποτριψώμεθα.] ἐξαλείψωμεν.

13. 6. στρατείας.] ἐξόδους. 9. ἀλυσιτελὲς.] ἀσύμφορον. Ibid. φιλοπραγμοσύνην.] σπουδήν. 11. ἀγαπήσας.] ἀρκεσθεὶς. 16. εὐήθης.] ἁπλοῦς. 21. ἀρχαίων.] κεφαλαίων, ἐνεχυρῶν.

14. 4. ὑποστείλασθαι.] φοβηθῆναι. 9. τριήρεσι.] πολεμικοῖς ὄγκοις. Ibid. θατέρους.] ἑτέρους. 10. ὀκνῶ.] φοβοῦμαι. 12. παραστήσεται.] καταδουλώσεται. 14. προσκαθεδεῖται.] προσεδρεύσει. 15. περιέσται.] περιγενήσεται. 22. προσδεῖ.] χρεία ἐστί. 27. σύνταξιν.] ὅρον.

15. 1. εἰσφέρειν.] συντελεῖν. 9. εὐπρεπῶς.] καλῶς. 13. κᾆτα.] πάνυ καὶ εἶτα. Ibid. διέψευσται.] διήμαρτεν. 17. κομιδῇ.] λίαν. 21. καρποῦσθαι.] προσοδεύεσθαι. 23. εἰς στενὸν.] εἰς στένωσιν. 26. αὐτονόμους.] ἰδίοις νόμοις ζῶντας. 27. ἀήθεις.] ἀσυνήθεις. pen. κατακούειν.] ὑπακούειν.

16. 1. εὖ πράττειν.] εὐτυχεῖν. Ibid. παρὰ τὴν ἀξίαν.] παρὰ τὸ προσῆκον. 4. ἀκαιρίαν.] δυστυχίαν. 5. συνάρασθαι.] συναγωνίσασθαι. 14. αἵρεσις.] ἐκλογή. 16. ἀντέχῃ.] ἰσχύῃ. 21. συνεισβαλοῦσι.] συναγωνιοῦνται. 23. ἀλλ' ὦ τὰν.] ἀλλ' ὦ φίλε, ὦ ἑταῖρε. Ibid. ἀτοπώτατον.] θαυμαστότατον. 24. ἄνοιαν ὀφλισκάνων.] ἀνοηταίνων. 25. ἐκλαλεῖ.] κηρύττει. 26. ἡλίκα.] ὁποῖα.

17. 12. ἐμπειρίαν.] γνῶσιν. 13. ἀκεραίου.] ἀσφαλοῦς. 14. εὔθυναι.] ἀπολογίαι, κρίσεις. 15. ὁποῖ' ἄττ'.] ὁποῖα ἅτινα.

Ad ſecundam Olynthiacam.

18. 3. ἐχ ἥκιςα.] μάλιςα. 8. διαλλαγὰς.] φιλίας. 9. ἀνάςασιν.] πόρθησιν. 21. φιλοτιμίαν.] μεγαλοψυχίαν.

19. 2. παρ' αὐτȣ.] ἀφ' ἑαυτȣ. 9. πειράσομαι.] σπȣδάσω. 11. κενὴν.] ματαίαν. 16. ὑπερεκπεπληγμένȣς.] πλεῖον φοβȣμένȣς. Ibid. ὡς ἄμαχον.] ὡς ἀκαταγώνιςον. 18. παρακρȣόμενος.] ἐξαπατῶν. 27. τὸ θρυλλȣμένον.] τὸ φημιζόμενον. pen. προσαγόμενον.] προσφερόμενον.

20. 5. πεφενάκικεν.] ἐξηπάτησε. 11. καθαιρεθῆναι.] καταλυθῆναι. 12. ἐξελήλεγκται.] διελέγχθη. Ibid. ἀκαίρȣ (ſic).] ἀκαιρίας. 16. παρὰ τὴν ἀξίαν.] παρὰ τὸ ἀξίωμα. 18. ἄσμενοι.] πρόθυμοι. 19. ἡγȣμαι.] νομίζω. 22. συςῇ.] γένηται. 27. ἀνεχαίτισε.] εἰς τȣπίσω ἤγαγε.

21. 3. φωρᾶται.] ἐλέγχεται. 4. καταῤῥεῖ.] συμπίπτει. 25. εἰσφέροντας.] συντελȣντας. Ibid. ἐξιόντας.] ςρατευομένȣς.

22. 13. ςρατείας.] ἐξόδȣς. Ibid. ἐπισφαλεςέραν.] ἀσθενεςέραν. 17. ἐζήλωκε.] ἐσπȣδακε. 21. ᾑρημένος.] προκρίνας. 22. κοπτόμενοι.] συντριβόμενοι. 23. ἄνω καὶ κάτω.] πανταχȣ. 24. ταλαιπωρȣσιν.] ὀλιγωρȣσι. 25. ἔργοις.] γεωργοῖς. 27. διαθέσθαι.] πωλῆσαι. pen. ἐμπορίων.] λιμένων.

23. 1. ȣ χαλεπῶς.] εὐχερῶς. 2. πεζαίτεροι.] δορυφόροι. Ibid. δόξαν.] ὑπόνοιαν. 3. συγκεκροτημένοι.] ἠσκημένοι. 5. ȣδαμῶς οἷȣ τε ψεύδεσθαι.] ἀξιοπίςȣ. 11. ἀνυπέρβλητον.] μεγάλην. 12. ἀκρασίαν.] ἀκολασίαν. 27. δειναί.] ἱκαναί.

24. 3. τέως μὲν.] ἕως μὲν. 12. ταύτῃ.] κατὰ τȣτο. 13. ῥοπὴ.] πρόσκλησις. leg. πρόσκλισις, βοήθεια. 25. μελλόντων.] ἀναβαλλομένων. vlt. περιῆμεν.] περιγινόμεθα.

25. 2.

25. 2. ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν τε δικαίων.] ὑπὲρ τῆς ἑλλήνων ἐλευθερίας. 3. ἀντήρατε.] ἀντέϛητε. Ibid. πλεονεκτῆσαι.] πλεονεκτίαν λαβεῖν. 18. ἀγνωμόνως.] ἀλογίϛως. 24. πέφυκε.] ὑπάρχει.

26. 3. ἐλλείματα.] ὑϛερήματα. 8. τῶν ὄντων.] τῶν ἀληθῶν. 12. ἐφεϛηκότων.] ϛρατηγῶν. 14. Λάμψακος, Σίγειον.] πόλεις Φρυγίας. 19. περίεϛι.] ὑπόλοιπόν ἐϛι. 20. διεϛάναι.] διακεχωρῆσθαι, φιλονεικεῖν. 22. εἰσφέρετε.] συντελεῖτε. 23. συμμορίας.] κλήρους. ἦν δὲ ἑκάϛη μία συμμορία ἀνὰ ξ συνεϛηκυῖα. 25. διανεμεῖσθαι.] διαμερεῖσθαι. 27. ἐπανέντας.] ἐάσαντας.

27. 4. συμπονεῖν.] συγκάμνειν. 5. ἐν καιρῷ.] εὐκαίρως. 7. κεφάλαιον.] σύντομον. 9. παριοῦσι.] ῥήτορσι.

Ad tertiam Olynthiacam.

28. 5. προήκοντα.] προεληλυθότα.

29. 3. ἐξέϛαι.] ἐξουσία ἔϛαι. 4. ὑποθέσθαι.] διατυπώσασθαι. 9. ἀπορῶ.] ἀμηχανῶ. 13. συνιέναι.] νοεῖν. 17. ἐνίους.] τινὰς. 18. μοχθηρίας.] δυσχερείας. 27. εἰσφέρειν.] συντελεῖν.

30. 1. κενὰς.] ματαίας. 2. ἀσθενῶν.] νοσῶν. Ibid. ἐξῆν.] δυνατὸν ἦν. 4. ἀφήκατε.] διελύσατε. 12. παντὶ σθένει.] πάσῃ δυνάμει. 13. ἐϛρατηγηκότες.] συναγωνισάμενοι, συμπράξαντες. 17. ἐμπόδισμα.] κώλυμα. 18. ἐφορμεῖν.] ἀνθίϛασθαι. 19. ἐκπολεμῶσαι.] ἐχθροὺς ποιῆσαι. Ibid. δεῖν.] δίκαιον νομίζειν. 24. καθυφείμεθα.] προδοίημεν. 27. ἀπειρηκότων.] ἀπειπόντων. pen. ἐμποδὼν.] ἐμμέσῳ. vlt. καταϛρεψαμένῳ.] καταδουλωσαμένῳ. Ibid. ἐπικλῖναι.] ῥῆψαι, χωρῆσαι.

31. 9. παράδοξον.] θαυμαϛὸν. 16. ἀθώους.] ἀζημίους. 17. ἀθυμοτέρους.] ῥαθυμοτέρους.

32. 2. ἀπέχθειαν.] ἔχθραν. 7. προὖπτον.] φανερὸν. 11. αὐτάρκη.] ἱκανά, δυνατά. 22. ὀξύτατοι.]

τοι.] δυνατώτατοι. vlt. ὑπισχνϐμεθα.] ἐπηγγειλάμεθα.

33. 4. συγκατασκευάσαντες.]συμπράξαντες. 18. ἀθροίσαντα.] συναγαγόντα.

34. 3. ἐνδέχεται.] δύναται. 5. ϐ τοι σωφρόνων.] ϐδαμῶς φρονίμων. 9. ἐᾷν.] συγχωρεῖν. 11. ἀπέχθωμαι.] ἐχθρὸς γένωμαι. Ibid. τηνάλλως.] μάτην. 18. παριόντες.] ῥήτορες. 23. προπέποται.] προδέδοται. vlt. βραχὺς.] σύντομος. Ibid. γνώριμος.] φανερὸς.

35. 1. παραδείγμασι.] ὁμοιώμασι. 17. ἀναθημάτων.] ἀγαλμάτων. 18. σώφρονες.] ἐπιεικεῖς, μέτριοι. 19. ἐν τῷ τῆς πολ.] ἐν τῇ ἰσότητι. 22. σεμνοτέραν.] πολυτελεςέραν. Ibid. εἰς περιϐσίαν.] εἰς πλϐτον.

36. 3. ἐρημίας.] ἡσυχίας. 5. ἀποχρέω.] ἱκανοῦ. Ibid. περὶ τῶν πρωτείων.] περὶ τῆς ἡγεμονίας. 6. ἀντιτάξασθαι.] πολεμῆσαι. 7. βραβεύειν.] διοικεῖν. 9. εἰς ϐδὲν δέον.] εἰς ϐδὲν χρήσιμον. 12. ἠσκήκαμεν.] ηὐξήσαμεν. pen. ἀγαπητὸν.] εὐκτὸν.

37. 3. ἐκνενευρισμένοι.] ἀσθενεῖς, δύναμιν ϐκ ἔχοντες. Ibid. πεπηρημένοι. (ſic)] ἀφῃρημένοι. 7. ἀνανδρότατοι.] ἀσθενέςατοι. 8. καθείρξαντες.] συγκλείσαντες. 9. τιθασσεύϐσι.] ἡμερϐσι. Ibid. χειροήθεις.] πράους. 12. ἐπιτηδεύματα.] πράγματα. 24. λημμάτων.] κερδῶν, προσόδων. 27. νέμεσθαι.] διαμερίζεσθαι. pen. διαρκῆ.] ἱκανὴν.

38. 1. μισθοφόρον.] μισθὸν εἰσφέρειν. 25. τῆς τάξεως.] τοῦ ὅρου. pen. ἕλοισθε.] προκρίναντες λάβοιτε. vlt. συνοίσειν.] συμφέρειν.

Ad ſecundam Philippicam.

nam ad primam nihil Scholiorum adſcriptum erat.

66. 9. ἀφέςαμεν.] ἀναχωρϐμεν. 23. πορρωτέρω] μακρότερον. Ibid. λήσει.] λανθάνει. 24. ἀνταραι.] ἀντιςῆναι.

68. 6.

68. 6. ἀνταλλάξασθαι.] ἀντιδοῦναι. 9. ἑτέρως] ἐναντίως. 16. προελομένους.] προκρίναντας. 18. γλιχόνται.] ἐπιθυμοῦσι.

69. 17. ὑπόπτως.] ἐχθρωδῶς. 24. ἀναιρεῖ.] ἀπολύει.

70. 3. συντάττων.] συντρέχων. 5. ἀνταγωνιστάς.] ἐναντίους. 19. σκαιότητα.] δυστροπίαν. 21. ἐναργῆ.] φανερά.

71. 2. ἀνῄρητο.] ἀνέλαβεν. 14. παραιρήσεσθαι.] λήψεσθαι. 22. χειροποίητα.] διὰ χειρῶν γενόμενα.

72. 12. συνιέντες.] νοοῦντες. 14. περιτειχίζεσθε.] περικυκλοῦσθε. 16. ῥαστώνη.] ῥαθυμία.

73. 4. δύσκολος.] χαλεπός. Ibid. δύστροπος.] κακότροπος. 8. τέλεσι.] δαπανήμασι. 21. τηνάλλως.] μάτην. Ibid. ἀδολεσχῶ.] φλυαρῶ.

74. 1. δεδωροδοκηκόσι.] δῶρα εἰληφόσι. vlt. ὑποσχεῖν.] δοῦναι.

In tertio exemplorum editionis Francfurtanae ab Askewio ad me miſſorum reperi iſtaec. in primo volumine varias lectiones ex Harleyano et Lockerano codd. de quibus modo dixi. in ſecundo et tertio tota farrago lectionum, quam Taylor in ſua editione orationum et in cauſa Aeſchinea, et in aliis cauſis publicis verſantium expromſit. tum volumen quartum, cauſas priuatas tenens, quod meam ſpem imprimis arrexerat, eam turpiſſime fefellit, plenum chartis, ſed inanibus, in quibus ne litera quidem eſſet exarata, niſi quod ad orat. c. Macartatum lectiones quaedam ex Auguſtano eſſent annotatae, haud conſtat cur, aut quo. Supereſt in ſubſidiis Tayloranis Londino ad me miſſis editio Pariſina, in qua haec reperi. In parte prima, quae penes me, penesque omnes ad orat. pro corona procedit, paene nihil egerat Taylorus, quam vt lectiones aut coniecturas, ſiue Morelli, ſiue Lambini, Pariſinae in

calce ſubiectas adſcriberet, ſi quid in ſcholiaſta notabile, ſeu citatum auctorem reperiſſet, nomen eius in mardine indicaret, ſiue vocabulum inſignius enarratum, item. raro coniecturas ſuas adſperſit, quas hic ſeorſim referam, quia ſic melius ſpectari, h. e. iudicari poſſunt, quam in turba alienarum annotationum veluti ſepultae. Sunt igitur Io. Taylori ad Olynthiacas et Philippicas et Suaſorias, (quae omnes alias vno breui nomine Philippicarum comprehendi ſolent) annotationes hae.

9. 13. ἅπερ ὑπὲρ.] orat. pro corona εὔηθες ὠήθης.

10. 4. εἰκότως.] ἐκείνως. 7. q. gloſſa.

11. 8. γρ. περιπεπτωκότα — σχολ. (id eſt ſic Scholiaſtes.) 9. ταὐτὸ.] F. τȣ̃το. 27. τὶς ȣ̃τος;] l. τὶς; ȣ̃τος. id quod p. 30. 9. quoque repetit.

12. 13. ad ſententiam οἱ μὴ χρησάμενοι — Antonius et Maximus ſermone 50.

16. 1. Plutarchus de fortuna ad extremum.

18. 20. ὑπὲρ.] περὶ.

20. 16. πιςεύȣσιν.] F. πιςεύσȣσιν. 23. ταῦτα.] F. ταὐτὰ.

21. 4. οἶμαι.] *for inſtance.* Antonius et Maximus ſermone primo.

22. 9. ὅποι.] l. ὅπῃ.

24. 6. ςρέμμα.] Plutarchus videtur σπάσμα legiſſe. v. de diſcrimine adulatoris et amici p. 43. ed. Gr.

25. 17. ταῦτα.] F. ταὐτὰ. 27. ἐκ φαύλων αὖ τὰ χρηςὰ, ſine forte. et in poſterum vbi f. non praepoſui, ibi Taylor quoque omiſit.

28. 2. ἀποβλέπω.

32. 20. ὑπάρχειν.] ὑπάρχει.

33. 26. Plutarchus de vitioſo pudore.

36. 18. Ariſtophanes.

37. 6. Βοΐδια.] Scholiaſtes ſcribit Βȣδρόμια.

38. 14. μικρὸν.] μικρῶν Scholiaſtes.

41. 4.

41. 4. γρ. χρωμένοις. v. Schol.

43. 1. προσπεριβάλλεται.] γράφεται in nonnullis exemplaribus, ait Vlpianus, περισχοινίζεται. haud credo. fortaſſis in quibusdam περισχοινίζεται pro περιστοιχίζεται. Sed in hodiernis exemplis iſtius lectionis nec vola, nec veſtigium.

44. 14. ἄλλος.] F. ἄλλο. Haec verba ἡ μὲν ὑπόσχεσις etc. alicubi, vti memini, citat Longinus, qui multa mutuatur a Demoſthene non adducendo tantum, verum effingendo (ſic), vt alibi notaui.

44. 20. ἱππαγωγοὺς, τριήρεις, καὶ πλοῖα ἱκανά. ita diſtinguit Laz. Bayſius in libro de re nauali. v. Robortelli Emendat. 1. 2.

46. 5. καὶ ἱππαγοὶ s (ſic) τούτοις. Robortellus Emendat. 1. 2.

47. 3. f. punge poſt στρατιωτῶν. [nam comma deeſt h. l. Pariſinae.]

pen. τάλαντα ἐννενήκοντα καὶ μικρόν τι πρὸς.] 20. M. per Monath + 12. = 240 + 10 = 2400 = 40 Talents. 10 Dr. p. M. + 2000 στρατιωτ. = 20000 Dr. + 12 = 240000 = 40 tal. 30. Dr. p. M. + 200 equit. = 6000 dr. + 12. = 72000 dr. = 12. talents.

40 Talents.
40 Talents.
12 Talents.

S. T. 92 Talents.

48. 22. τόπον.] F. τρόπον.

49. 23. ἄγων καὶ φέρων.] Robortell. Emendat. 1. 3.

50. 20. ἀντιδόσεις ποιούμεθα.] Robort. l. c.

52. 9. ὑπὲρ.] F. ὑπὸ.

61. 24. quo pacto hi videantur declaraſſe ſibi placere, et calculo ſuo probare, facta eorum, quaeque ipſi ab illis perpeſſi ſint. Ita vertit et diſſerit de vi vocis ἐκδέχεσθαι cl. Abreſch Animad. ad Aeſchylum, 2. 32.

67. 19. F. ποιῆσαι, aut ποιήσειν. vlt. αὐτὲς.] F. αὐτός.

68. 2. ταῦτα.] F. ταὐτὰ, quod idem ad

70. 18. repetitur.

71. 23. Plutarch. praecept. politic.

78. 22. ἐπιδείκνυται.] F. ἐπιδείκνυτε.

90. vlt. δ'.] F. δή.

100. 27. ἀργυρίων.] F. ἀργυρείων.

121. 27. v. notas ad Plutarchi Themiſtocl. initio MS. de ἄτιμος v. Harpocr. et Abreſch. ad Aeſchylum 2. 21.

152. oratio haec non videtur appoſita epiſtolae Philippi n. 133. or. pro Corona. [edit. Lipſ. p. 250. pen.] licet iſtud ibi videatur Vlpiano. mihi fides huius orationis valde ſuſpecta eſt propter locos communes, quibus referta eſt. Imo tota paene conſarcinata eſt ex Philippicis et Olynthiacis.

154. 6. ὁρῶ.] F. ἐρῶ.

172. 14. ἐκεῖνοι.] Olynth. 3. c. Ariſtocrat. p. 328. ed. noſtrae.

178. ad titulum ὁ περὶ τῶν συμμοριῶν.] rectius Dionyſius ὁ περὶ τῶν βασιλικῶν.

Haec pauca et ſola, et nil aliud praeterea, quod proprium Tayloro et dignum relatu fuiſſet, ab eo adſcripta reperi marginibus editionis Pariſinae ad Philippicas, quae iam ſpectare et aeſtimare cuiusque eſt. nam reliquis ad orr. in cauſis Aeſchinea aliisque publicis ab ipſo editas adſcriptis ipſe iam dudum publice vſus eſt. Quae in eiusdem exempli marginibus ad cauſas priuatas, ſecundo volumine noſtrae edit. comprehenſas, adſcripſit, ea ſuo tempore, vbi illuc peruenero, proferre haud obliuiſcar.

In eo volumine Wolfianae Francfurtanae, in quam lectiones Harleyani et Lockerani inſcripſerat, interſperſas illis variantibus proprias Tayloro animaduerſiones et coniecturas reperi, quas in libellis variantium

lectio-

lectionum, loco quamque ſuo retuli. vt e. c. ad p. 15. v. 26.

Porro tenendum, lectiones has Harl. et Lock. a Tayloro bis eſſe illatas in exempla Franckfurtanae, alterum illud, vnde Moſchopoli ſcholia protuli; verum ibi vix decimam partem reperi earum lectionum, quas poſtmodum in altero exemplo reperi multo pleniores. Solebat Taylor, homo, vt videtur, in tractando certe Demoſthene, ordine commodiſſimo non vſus, vt mirer, qui potuerit ipſe ſcripta in ſchedis ſuis reperire, eadem vel decies in diuerſis chartis, paſſim locorum exarare, alia prorſus eadem, alia mutatis formis. vt hic loci, lectiones has in altero exemplo plenas dedit, in altero mutilatas. Quod cur fecerit, equidem non exputo. Mihi vero moleſtiam haec eius indiligentia creauit haud mediocrem. nam cum ex altero decurtato exemplo lectiones illas iam in libellos meos variantium intuliſſem, paulo poſt, perquam tempori, cum ſchedae iam typographo tradendae eſſent, incidens in alterum plenius exemplum, neceſſe habui iam actum denuo agere.

Haec habui de ſubſidiis dicenda, ad Demoſthenem illuminandum facientibus, ab Askewio velut ex haereditate Taylorana, ad me vltra mare miſſis. de codicibus mſtis librisue vetuſtis prelo excuſis, quibus ego ſum vſus ad congerendam materiam variantium lectionum, iam dixi alio loco, neque multum eſt, quod iis nunc addere habeam. verum tamen paucis verbis recenſebo copiolas meas, vt quicunque eas cito intuitu breui in areola expoſitas oculis colluſtrare poſſit. 1. Aldinae primae penes me eſt codex, cui Vlpianus et Harpocration a bibliopego adiunctus eſt, item ab Aldo editus. volumen, quod magni facio, meique iuris et mancipi eſt. 2. Aldina poſterior, ſed eundem annum, quem prior, praeferens. Exempla eius olim

complura vſurpaui, Weimaranum, Leſſingianum, et illud, quod plures per annos penes me habui e bibliotheca ſenatus Lipſienſis Ampliſſimi. nunc habeo penes me exemplum illud, quod in libellis variantium *Aldinam Taylori* vſurpo.

3. Baſileenſis primae, in folio, mere graecae, e typographeo Herwagii, quod eſt Aldinae, fortaſſe paullo emendatius, apographum, habeo duo exempla, alterum purum, quod eſt mei iuris, aere meo emtum, alterum ab Askewio Londino ad me miſſum. quod quia ſuperius loco ſuo copioſius deſignare oblitus ſum, pauca de eo dicenda hic repetam. In titulo, circa ſtatuam tricipitem, quod ſymbolum Herwagii eſt, ſcriptum adhuc clare legitur Edouardus Rauenus. et perobſcure, nam cultello eraſum eſt hoc nomen, vt vix agnoſci poſſit, quod Εὔϱικος Μέλανδϱος ſuſpicabar legendum eſſe, verum in extrema calce huius ipſius exempli rurſus circa ſtatuam Herwagii tricipitem latinis literis hoc idem nomen reperiebam clare et perſpicue exaratum, non eraſum, ſic *AHenry Ailand.* id eſt *Auguſtus Henricus Ailand.* Qui homines nigri an albi fuerint, mihi non conſtat. Fortaſſis Ed. Rauenus annotata illa in marginibus huius exempli exarauit. haec enim ductibus literarum, quibus in titulo nomen ſuum Rauenus exarauerat, ſunt ſimillime exarata. Ipſe Taylor in ſummo margine huius tituli nigris literis ſeu atramento haec adſcripſerat. *Black. From a Copy Bibl. Bodley. A. 2. 20. artic. Selden.* in imo autem rubris ſeu rubro liquore. *Red. MS. notes in a Copy of this Edition lent my by Dr. Barnard, Deanof Rocheſter.* Vbi in variantium lectionum libellis huius codicis mentionem facio, ibi *Herwagianam Taylori* cito, ſed cum diſtinctione. quae ſcripta a vetuſta manu recito, ſic appello, *vetuſta manus in Herwagiana.* maluiſſem dicere *Eduardus Rauenus in H. T.* ſi certo mihi con-

hi conſtitiſſet ab eo iſta ſcripta fuiſſe. quae autem Taylor atramento adſcripſerat, ea appello *Selden. in Herwagiana Taylori*, quia dicitur ille liber e legato Seldeni in Bodleyanam bibliothecam perueniſſe. quae autem Taylor rubrica adſcripſerat, ea appello *Herwagiana Taylori e Barnardina.* Horum librorum ille Seldenianus procul dubio eſt is, quem Taylorus in Prolegomenis ad Demoſthenem, a me in volumine octauo oratorum editis p. 702. verſu 14. deſignat his verbis *obſeruatiunculae ad oram exemplaris Herwagiani prioris* [hoc dicit, reſpectu minoris in tribus voluminibus in octauo, quae eſt Herwagiana poſterior] *in bibliotheca Bodleyana.* Exemplum autem Herwagianum a Barnardo, Decano Roffenſi, cum Tayloro communicatum, eſſe videtur id, quod ibidem loci, in continenti, ſic deſcribitur a Tayloro. *Bern.* Variae lectiones.

4. Felicianea, quam Strasburgo ad me miſit e lectiſſima atque inſtructiſſima ſua bibliotheca Brunkius, Vir illuſtris. Hac ſi citius potitus eſſem, aut ex ea recudendum Dem. textum operis noſtris in manus dediſſem, aut certe variantes eius lectiones omnes quam diligentiſſime inde excerpſiſſem. quod nunc ſecus eſt factum. Interim tamen idem eſt rurſus quoque quodammodo factum. nam antehac illam Venetam, quae decennio paene poſt Felicianeam ex officina Pauli Manutii prodiit, a Io. Frid. Fiſchero, V. C. bonarum literarum apud nos Lipſienſes profeſſore induſtrio, mecum communicatam, diligentius excuſſeram; quod merum eſt Felicianeae apographum, niſi quod innumeris mendis typographicis ſcatet, a cuiusmodi faecibus Felicianea liquida et defaecata eſt. Interim ſic ſatis certus eſſe poterit lector, vbi aio in Var. Lect. Manutianam ſic dare, in Felicianea quoque ſic legi, quod exemplum Felicianeae operae Paulinae verbatim recenſuerunt. Adminicula haec omnia (nam de Wolfiana et Taylorana editio-

editione cum alibi a me dictum ſit, neque eae ſint editiones primariae, e codd. mſtis expreſſae aut correctae, hic a me non commemorabuntur) adminicula igitur haec ſi citius omnia vna ad manus habuiſſem eo tempore, quo vni huic rei, collectioni variantium lectionum e libris demoſthenicis manuſcriptis et primis atque vetuſtiſſimis excuſis, deditus eram, multo diligentius et illas ambas Aldinas inter ſe contuliſſem, quod omiſſum valde doleo, et Felicianea melius eſſem vſus. quod hoc aegrius fero, quia libris tam inuentu raris paucis potiri licet. Tempore poſt, animo ad alia conuerſo, piguit ad moleſtam illam operam reuerti, qua profecto non eſt alia miſerior calamitas, cum vita hominis grammatici, ſeu, ſi mauis, critici, copulata, quam variantes colligere, caſſas plerumque nuces. Et vel ſic tamen illam inuiſam et exoſam operam prorſus deuitare nuper non potui, ſed neceſſe habui denuo ſubire, cum copiae Tayloranae ex Anglia ad me perlatae excutiendae eſſent. id quod his ipſis diebus, per quos nauſeans et torpens ad nihil non, ab eiusmodi moleſta opera magis, quam vſquam alias, abhorrebam, faciendum mihi fuit. Vniuerſe, ſi qua alia in parte editio mea Demoſthenis defectu et labe quadam laborat, quas ei labes inſidere permultas vltro confitebor, in hac parte variantium vel maxime laborat, tametſi caeteroquin hac ipſa in parte reliquas omnes ſuperiores copiis rerum antecellit. Quod vltra hoc loco dicam, non habens, deum rogo, vt intra breue tempus virum fortem, adoleſcentem nauum, excitatum, ardentem, ingenii pollentem viribus, reliquis affluentem commoditatibus atque oportunitatibus, impellat, vt operi a me inchoato feliciter coronidem imponat. Scripſi Lipſiae d. 20. Iulii 1774.

I. I. R.

IO. IACOBI REISKII
AD
OLYNTHIACAM PRIMAM
ANNOTATA.

9. 1. Citat h. l. Scholiaſtes Thucydidis p. 26. vlt. ed. Ducker. Comparatio philippicarum Dem. cum reliquis eiusdem orationibus Plutarch. Opuſcul. p. 810. 31. ed. Wechel. Lucianus Iouis Tragoedi cap. 15. T. II. p. 658. ſcurriliter traducit initium Olynthiacae primae. Οὕτω καὶ Δημοσθένης μόνῳ τῷ συμφέροντι τοὺς Ὀλυνθιακοὺς λόγους ἐξετέλεσε. Schol. in Aphthonium p. XIV. 12. ed. Ald.

Κρίσιν δὲ δικαστῶν. οἷον, ἀντὶ πολλῶν ἄν, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, χρημάτων ὑμᾶς ἑλέσθαι νομίζω, εἰ φανερὸν γένοιτο τὸ μέλλον συνοίσειν τῇ πόλει. τῷ γὰρ παρ᾽ αὐτοῦ ῥηθήσεσθαι μέλλοντι τὴν τῶν ἀκροατῶν συμπεριέλαβε κρίσιν. Scholiaſtes ad Hermog. p. 384.

3. περὶ ὧν] id eſt ἐν τούτοις, περὶ ὧν.

5. οὐ γὰρ μόνον.] citat hunc locum Hermogenes de Ideis p. 287. 1. et pro ἥκει dat ἥκοι in optatiuo. editionem Criſpini cito.

9. Hermogenes p. 302. circa fin. βεβηκὼς γίνεται ῥυθμὸς, εἰ ἅμα τῇ ἐννοίᾳ πληρουμένῃ καὶ μέρος λόγου τι μακρὸν καὶ εἰς μακρὰν τὴν τελευταίαν καταλῆγον συλλαβὴν, οἷον· ὥστ᾽ ἐξ ἁπάντων ῥᾳδίαν τὴν τοῦ συμφέροντος ὑμῖν αἵρεσιν γενέσθαι.

10. Κέχρηται δὲ καὶ ὁ Δημοσθένης προσωποποιίᾳ, πρόσωπον ὑποθεὶς τὸν καιρὸν αὐτὸς ἑαυτῷ. ἐκεῖνος μὲν οὖν ἐν ἀρχῇ τοῦ πρώτου τῶν ὀλυνθιακῶν τὸν καιρὸν παρεισήγαγεν. καὶ ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ λόγου ἥρμοσεν ἂν παρ-

εισαχθεὶς

εἰσαχθεὶς εἰς τὴν ἀνάμνησιν τῶν εἰρημένων. ὁ γὰρ παρὼν καιρὸς ταύτας ἀφιεὶς ἐφάνη τὰς φωνάς. ὅτι τῶν πραγμάτων ἡμῖν ἐκείνων ἀντιληπτέον ἐστίν. ὅτι ἡ τῆς πόλεως τύχη βελτίων τῆς Φιλίππου. ὅτι πολλὰ πρὸς τὸ νικᾶν ὑμῖν ἐστι πλεονεκτήματα. ὅτι ἀσθενῆ τὰ Φιλίππου παντάπασιν. ὅτι ἀναιρουμένων Ὀλυνθίων, ἐν τῇ ὑμῶν αὐτῶν ἀμυνεῖσθε τὸν βάρβαρον. οὕτως ἀνέμνησεν ἂν διὰ τῆς προσωποποιίας τὰ κεφαλαιωδῶς. Apſines p. 707. cfin. ed. Ald.

Ἡ προσωποποιία δέ ἐστι προσώπου διάπλασις, ἤτοι τὴν ἀρχὴν μὴ γενομένου πώποτε, ἢ γενομένου μέν, οὐκ ἔτι δὲ ὄντος. τοῦ μὲν [prioris nempe generis] παράδειγμα τὸ δημοσθενικόν· ὁ μὲν οὖν παρὼν καιρός, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μονονουχὶ λέγει φωνὴν ἀφιείς. οὐχ ὑφεστηκὸς γὰρ πρόσωπον, τὸν καιρὸν αὐτὸν [f. λέγοντα deeſt] εἰσάγει. Alexander de ſiguris ed. Norm. p. 32.

9. 12. ἐκείνων.] rerum, quae illic, apud Olynthum puta, geruntur.

13. αὐτῶν.] correxi αὑτῶν, cum ſpiritu aſpero, id eſt ὑμῶν αὐτῶν.

14. Ἐπειδὴ λυπηρόν ἐστι τὸ λέγειν, εἰ δὲ μή, ἀπολεῖτε τὰ πράγματα, περιέπλεξεν, εἴπερ ὑπὲρ σωτηρίας αὑτῶν φροντίζετε. καὶ πάλιν παρὰ πόδας ἔνεστί γε περιπλοκὴ μετὰ συλλήψεως. ἡμεῖς δὲ. ὑπακούεται, ἀμελοῦμεν. ἀλλὰ τοῦτο λυπηρόν ἐστι τοῖς Ἀθηναίοις. πῶς οὖν; περιέπλεξεν. οὐκ οἶδ᾽, ὅντινά μοι δοκοῦμεν ἔχειν τρόπον πρὸς αὐτά. Hermogenes π. μ. δ. p. 412. Citat h. l. quoque Thomas M. v. δοκῶ. p. 214.

vlt. πρότερον.] Conf. p. 29. 20. ſq.

Ibid. πρεσβείαν δὲ πέμπειν.] ad Olynthios puta.

10. 1. ταῦτ᾽ ἐρεῖ.] ſcil. αὐτοῖς τὰ ἐγνωσμένα παρ᾽ ὑμῶν.

Ibid. παρέσται τοῖς πράγμασιν.] quae ibi apud Olynthum gerantur, et inuigilet bello, copiisque veſtris et ipſis imperatoribus, atque exſecutioni conſiliorum et

rum et

rum et mandatorum veſtrorum interſit, eamque vrgeat atque gubernet.

10. 2. *μὴ πανȣ͂ργος ὢν.*] locum hunc cum altero oratoris, qui p. 206. 3. legitur, comparat Hermogenes de Ideis tomo ſecundo, capite *περὶ ἐπιεικείας*, his verbis p. 341. *δῆλον δʹ ἐςὶ τȣ͂το ἐκ τῶν κατὰ φιλίππȣ ῥηθέντων, ἐναντίως τῇ ἰδέᾳ ταύτῃ λέγοντος τȣ͂ ῥήτορος, οἷον· μὴ πανȣ͂ργος ὢν καὶ δεινὸς ἄνθρωπος. πρῶτον μὲν γὰρ πανȣ͂ργος φησὶν, ἀλλʹ ȣ̓χ ἁπλῶς δεινός. σφοδρότερον δὲ τὸ πανȣ͂ργος ὄνομα τȣ͂ δεινὸς δήπȣθεν. ἔπειτα ȣ̓δὲ δοκεῖν αὐτῷ πανȣ͂ργον τὸν φίλιππον εἶναι ἔφη, ȣ̓δʹ ἐνεδοίασεν, ὥσπερ ἐκεῖ, [p. 206.] ἀλλʹ ἀπεφήνατο. ἔπειτα ȣ̓κ ἐοικέναι πανȣ́ργοις, ἢ δεινοῖς, ὥσπερ τȣ̀ς Λακεδαιμονίȣς, ἔλεγεν, ἀλλʹ αὐτὸν εἶναι τὸν φίλιππον καὶ δεινὸν, καὶ πανȣ͂ργον. οὐκοῦν ταῦτα μὲν καὶ σφοδρὰ καὶ τραχέα, ἐκεῖνα δὲ [p. 206.] ἠθικὰ καὶ ἐπιεικῆ, καὶ σαφῶς ὑφιέντος τὴν σφοδρότητα τȣ͂ ῥήτορος.* Ad iſtum locum Hermogenis Scholiaſtes eius p. 408. cfin. iſtaec annotauit vocab. *πανȣ͂ργος* declaraturus. *ὁ πανȣ͂ργος κυρίως μὲν ὁ πᾶσιν ἔργοις ἐπιβάλλων, ὁ δραςήριος, καὶ ἐνεργός. κατεχρήσαντο δὲ τῇ λέξει οἱ παλαιοὶ ἐπὶ τȣ͂ ἐν κακοῖς νοήμασι καὶ ἔργοις ἐπιβȣ́λȣ.*

6. *τρέψηται.*] Sic vulgatae, ſed rectius videtur, aut *καταςρέψηται*, aut, quod praetuli, *δρέψηται* per delta, a *δρέπεσθαι*. Sed oblitus ſum, diſtinctionem vulgarem item emendare, id quod fieri decebat. Scilicet ita diſtinguendus eſt locus, *τὰ δʹ ἡμᾶς διαβάλλων*, tum infamando nos, *καὶ τὴν ἀπȣσίαν τὴν ἡμετέραν δρέψηται*, noſtramque abſentiam veluti deflorct, carpat, metat, vindemiet. h. e. noſtrae a locis, quibus inſidiatur, abſentiae fructus aufferat. Sin autem *καταςρέψηται* malis, manebit vulgaris diſtinctio, et haec exibit ſententia. calumniis, falſis criminationibus, ad amicos noſtros ſuſpectos nos reddens, malitioſae de-

ſertionis

ſertionis inſimulando, quaſi gauderemus ipſorum malis, eosque perditos vellemus, data opera cunctantes, non autem neceſſitate, temporisque aduerſitatibus et neceſſitatibus conſtricti, ſociorum noſtrorum, aut ditionis noſtrae nonnihil ſub poteſtatem ſuam redigat.

10. 7. τῶν ὅλων πϱαγμάτων.] Demoſthenes appellat hic loci, ſimilibusque aliis in locis, τὰ πϱάγματα, id quod nos appellamus, *das Intereſſe des Staates.* id omne, de quo agitur, et ſuper quo certatur, vt conſeruetur, vt ſaluum atque ſoſpes populo alicui maneat, aut etiam amplificetur atque increſcat, opes atque maieſtas reip. ſiue ſunt locorum poſſeſſiones, ſiue ſociorum, ſiue numi, ſiue copiae militares, ſiue naues, ſiue arma, ſiue commerciorum cum exteris agitationes, ſiue annonariae copiae, et quaecunque bello gerendo inſeruiunt; quae ſalua eſſe, multum intereſt. Sic Latini quoque voc. *res* vſurpant. vt apud Liuium. *Si coeptis ſucceſſiſſet, ſe res afflictas recepturum.* 25, 37.

Ibid. ἐπιεικῶς.] ferme, plerumque, potiſſimum, creberrime. Citat h. l. Hermogenes p. 364. ἔννοιαι τῆς τοιαύτης δεινότητος αἱ παϱάδοξοι καὶ βαθεῖαι, καὶ ὅλως αἱ πεϱινενοημέναι. οἷον· οὐ μὴν ἀλλ᾽ ἐπιεικῶς etc.

9. τὸ γὰϱ.] malim τῷ γὰϱ in datiuo. nam πϱοέχει manifeſtum eſt ad Philippum redire. praeſtat in eo vobis atque potior multis partibus eſt, quod — *er hat darinne viel vor euch voraus.* durum tamen hoc eſt, quod ἐναντίως ἔχει non ad Philippum redit, ſed ſubauditur τοῦτο αὐτῷ. *hoc ei contra habet*, ſeu aduerſatur.

12. πϱὸς μὲν τὸ τὰ τοῦ πολέμου ad ἐναντίως ἔχει.] colon hoc citat Hermogenes p. 296. vt exemplum antiſtrophae.

14. Citat h. l. Apſines p. 696. circa finem. ἐνίοτε δὲ καὶ μὴ θέντες ἀντίθεσιν, τὰς λύσεις αὐτοῦ [lege αὐτῆς] τίθεμεν. τοῦτο δὲ γίνεται, ὅταν ᾖ πάνυ βαϱύνῃ ἡμᾶς ἡ ἀντίθεσις ἐκ πϱοφανοῦς τεθεῖσα, καὶ δεῖ [l. δέῃ] αὐτὴν

αὐτὴν προανελεῖν λεληθότως. ὡς ἐν τῷ α τῶν Φιλιππικῶν πεποίηκεν ὁ Δημοσθένης. τὶς γὰρ ἦν ἡ πάνυ βαρύνουσα αὐτὸν ἀντίθεσις; ὅτι ἄπιστοι ἡμῖν οἱ ὀλύνθιοι. τοῦτο τοίνυν μὴ θεὶς ἐκ προφανοῦς, λέλυκεν εἰπών· πρὸς δὲ τὰς καταλλαγὰς, ἃς ἐκεῖνος ποιήσεται ἄσμενος πρὸς ὀλυνθίους, ἐναντίως ἔχει. καὶ γάρ ἐστι τύραννος Φίλιππος, καὶ ἐχθρὸς φύσει τοῖς δημοκρατουμένοις. καὶ ὑπὲρ μεγάλων ὀλυνθίοις ὁ κίνδυνος, εἰ πεισθήσονται. καὶ ἐκ παραδείγματος. καὶ ἴσασιν ἅ τ' Ἀμφιπολιτῶν ἐποίησε τοὺς παραδόντας αὐτῷ τὴν πόλιν, καὶ πυδναίων τοὺς ὑποδεξαμένους. ταῦτα τίνος ἐστὶ συστατικά; τοῦ ἀπίστους μὲν αὐτοὺς μένειν Φιλίππῳ, ἡμῖν δὲ πιστούς. ὁρᾷς, πῶς μὴ θεὶς τὴν ἀντίθεσιν, τὰς λύσεις τέθεικεν.

10. 16. Citat h. l. Minucianus ed. Norm. pag. 138. τῶν ἐπιχειρημάτων τὰ μέν ἐστι παραδειγματικὰ, τὰ δ' ἐνθυμηματικά. παραδειγματικὰ μὲν, ὅσα ἐξ ἱστορίας καὶ ὁμοιώσεως τῶν ἤδη πεπραγμένων λαμβάνομεν. οἷον· οὐ πιστεύουσιν Ὀλύνθιοι Φιλίππῳ. οὐ γὰρ περὶ μέρους χώρας, οὐδὲ περὶ δόξης, ἀλλ' ἀναστάσεως καὶ ἀνδραποδισμοῦ τῆς πατρίδος, ὁ κίνδυνός ἐστιν αὐτοῖς. καὶ εἰς τοῦτο παράδειγμα. καὶ ἴσασιν ἅ τ' Ἀμφιπολιτῶν etc. Citat item, ſed aliam ob cauſam, Scholiaſtes Hermogenis pag. 386. cfin. τινὲς ῥητορικὴν ἔμμετρον τὴν [fort. τινα] κωμῳδίαν ἐκάλεσαν. πολλοὺς γοῦν παρά τε τῷ Ἰσοκράτει καὶ μάλιστα τῷ Δημοσθένει λανθάνοντας ἰάμβους τε καὶ χωριάμβους ἐστὶν εὑρεῖν διὰ τὴν ἐναρμόνιον συνθήκην τῶν λέξεων. ὡς εὐθὺς ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ὀλυνθιακῶν. δῆλον γάρ ἐστι τοῖς ὀλυνθίοις, ὅτι [eſt merus et plenus ſenarius] νῦν οὐ περὶ δόξης, οὐδ' ὑπὲρ μέρους [habes ſenarium poſtremo pede mutilatum] τῆς χώρας κινδυνεύουσιν. οὐχ ὡς ῥητόρων κινδυνευσάντων καὶ ἔμμετρα λέγειν. ἀλλότριον γὰρ τοῦ πολιτικοῦ λόγου τὸ τοιοῦτον, ἀλλ' αὐτοφυῶς εἰς μέτρον ἀπενεχθείσης τῆς φράσεως.

10. 17. *ἀναστάσεως.*] citat h. l. Pollux 3. 91. ad docendum, vocabulum hoc h. l. non emigrationem, ſed abductionem e patrio ſolo in peregrinum, *ἀναστάτωσιν*, ſignificare. verum hoc vocabulo *ἀναστάτωσιν*, quod ſane ad rem docendam peropportune excogitatum eſt, nemo vtitur.

20. *ἄπιστον.*] Locum hunc citat Stobaeus Geſneri p. 344. 16.

21. *πολιτείας.*] ad hunc ſimilemue alium locum reſpexit Harpocration in v. *πολιτεία*, his verbis: *πολιτεία. ἰδίως εἰώθασιν οἱ ῥήτορες τῷ ὀνόματι χρῆσθαι ἐπὶ τῆς δημοκρατίας, ὥσπερ Ἰσοκράτης τε ἐν τῷ πανηγυρικῷ καὶ Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς.*

vlt. *ἐκπολεμῶσαι.*] citat Harpocration in hoc eodem vocabulo, et Minucianus p. 162. fine, vbi pro *ἐθρυλλεῖτε* dat *ἐθρύλλουν.*

11. 1. *ταῦτ' ἂν*] malim *ταὐτὰ ἄν.* Subaudi *ὑμῖν.* eadem ipſis fuiſſet, quae vobis, ſententia, concordes vobis iisdemque ſtudiis dediti fuiſſent.

5. *ἐκ τῶν πρὸς αὑτοὺς ἐγκλημάτων.*] id eſt *ἐκ τῶν προσκρουμάτων Φιλίππου, πρὸς ἑαυτοὺς γεγενημένων.* exoſi ſunt Philippum propter offenſiones, quibus ipſi ab eo laeſi ſunt. aut, quae ab eo ad ſe profectae ſunt. *ἔγκλημα* eſt facinus, de quo quereris, aut querendi cauſam tibi eſſe autumas.

8. *οὐδὲ δὴ παθεῖν.*] addidi *δή.*

9. *ταὐτὸν* ob concurſum cum vocali dedi, pro *ταὐτό.*

10. *εἰ γάρ.*] Citant hunc locum Hermogenes, Ariſtides et Apſines ille de formis libro 1. p. 287. *τὸ κατὰ συστροφὴν σχῆμα σφόδρα ἐμπερίβολόν ἐστι. οἷον· εἰ γάρ, οὐθ' ἥκομεν Εὐβοεῦσι.* — Ariſtides de dictione ſimplici 2. 13. *οὐ μὴν οὐδὲ πολλὰ δεῖ περιλαμβάνειν πράγματα ἐν τῷ ἀφελεῖ λόγῳ, ὡς ὁ Δημοσθένης ἐποίησεν* [nimis ille multa vno complexus ambitu] *εἰ γάρ, οὐθ' ἥκομεν*

ἥκομεν Εὐβοεῦσι βεβοηθηκότες· ἀλλ' ἐν ὀλίγοις, ὡς ἂν εὐπαρακολούθητος ᾖ σοι ὁ λόγος. Apſines denique p. 707. 11. dictum hoc ait eſſe κατὰ συστροφὴν καὶ τόνον. Theophilus Corydaleus item in expoſitione rhetorica, edita a Fabricio B. G. T. XIII. p. 663. 11. hunc locum proponit in documentum argumentationis ab exemplo, et id quidem ſecundum primam ſpeciem, qua demonſtratur res praeſens, a re ſimili olim geſta. Opuſculum hoc Theophili paucis annis ante, vna cum typis epiſtolicis et Aphthonio recuſum fuit Halae Magdeburgicae, edente familiari quondam noſtro Ambroſio Peperis, hieromonacho. in 8. 1768.

11. 11. Citat h. l. Harpocrat. v. Ἱέραξ. Legi malim παρῆσαν [ſubaudi πρὸς ἡμᾶς ἐνταῦθα] παρ' Ἀμφιπολιτῶν.

13. τὴν πόλιν.] ſubaudi αὐτῶν. Amphipolin puta.

Ibid. παρειχόμεθα.] citat h. l. Ammonius de differentiis vocc. p. 108. ed. Valck. v. παρέχειν.

24. καὶ ηὐξήσαμεν.] detraxi particulam copulantem.

12. 3. τὸ μὲν γάρ.] citat h. l. Hermogen. de ideis t. 1. p. 293. διακόπτει τὰς παρισώσεις κατ' ἐπεμβολὰς οὕτως· τὸ μὲν γὰρ πολλὰ — τὸ δὲ μήτε πάλαι τοῦτο πεπονθέναι, (καὶ ἡ ἐπεμβολὴ) πεφηνέναι τέ τινα ὑμῖν — βουλώμεθα χρῆσθαι· εἶθ' οὕτως ἀπέδωκε τὸ ἴσον κῶλον τῷ ἐξ ἀρχῆς τῆς παρ' ἐκείνων εὐνοίας εὐεργέτημ' ἂν ἔγωγε θείην. ad quem Herm. locum ita commentatur eius Scholiaſtes. ἡ μὲν παρίσωσις οὕτως ἂν ἐγένετο. τὸ μὲν γὰρ ἀπολωλεκέναι κατὰ τὸν πόλεμον, τῆς ἡμετέρας ἀμελείας ἄν τις θείη. τὸ δὲ μὴ πάλαι τοῦτο πεπονθέναι, τῆς παρ' ἐκείνων εὐνοίας εὐεργέτημ' ἂν θείη. [Annotari hic velim, Scholiaſten in tertia perſona θείη efferre, non in prima, vt eſt in texto, et Demoſthenis, et Hermogenis.] πάρισον γὰρ τὸ ἀπο-

 λωλε-

λωλεκέναι τῷ πεπονθέναι. τὸ δὲ θείῃ τῷ θείῃ. ἡ δ' ἐπεμβολὴ διέκοψε τὴν παρίσωσιν.

12. 8. ἀλλ' οἶμαι —.] Sopater ad Hermogen. p. 315. ἐστὶ κἀκεῖνο τῶν τελικῶν κεφαλαίων τὸ ποτὲ μὲν καθολικοὺς ἀφορισμοὺς προθέντα πρὸ τῶν προκειμένων, οὕτως ἐπάγειν τὰς κατὰ μέρος ἀποδείξεις, ποτὲ δὲ ἐπὶ ταῖς μερικαῖς κατασκευαῖς ἐπάγειν τοὺς ἀφορισμούς. καὶ πολλὰ τῶν τοιούτων παρά τε τῷ Θουκυδίδῃ καὶ τῷ Δημοσθένει τὰ παραδείγματα, ὡς ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ὀλυνθιακῶν; προτάξας τὸν ἀφορισμὸν, ἐπάγει τὰς κατασκευάς. ἀλλ' οἶμαι παρόμοιόν ἐστι καὶ περὶ τῆς τῶν χρ. κτ. etc. vbi has ferme lectionum diſcrepantias inſigniores deprehendi. verſu 14. ὡραίως, pro ὀρθῶς. 16. tria iſtaec vocabula ὥστε τὰ πολλὰ deſunt exemplo Sopatri Aldino. 18. legitur in eodem ὑμᾶς ἀνθρώπων φροντίσαι.

10. ἂν μὲν γὰρ —] citat h. l. Hermogenes p. 296. 10.

25. δι' οὗ.] ſic correxi pro vulgari δι' ὅν.

26. τὸ πρῶτον.] Citat h. l. Hermogenes p. 309. τὸ κατ' ὄνομα κομματικὸν, οἷον· Ἀμφίπολιν, Πύδναν, Ποτίδαιαν, Παγασὰς, Μεθώνην· καὶ αἱ πυκναὶ καὶ δι' ἐλαχίστου ἐξαλλαγαί· οἷον· τὸ πρῶτον Ἀμφίπολιν λαβὼν, etc.

vlt. τρόπον.] num τόπον.

13. 2. πάλιν ῥαίσας.] citat h. l. Harpocrat. v. ῥαίσας.

4. τὰς δ' ἐπ' Ἰλλυριοὺς —] citat h. l. Ariſtides in l. de dictione ciuili. p. 232. αἱ μὲν κατ' ἀρχὰς γίνονται παραλείψεις, οἷον· Ὄλυνθον μὲν δὴ καὶ Ἀπολλωνίαν. αἱ δ' ἐπὶ τέλει· τὰς δ' ἐπ' Ἰλλυριοὺς καὶ Παίονας αὐτοῦ, καὶ ὅποι τις ἂν εἴποι, παραλείπω στρατείας. hic Arymbae nulla facta eſt mentio.

5. citat h. l. Harpocr. v. Ἀρύμβας.

13. 9. *καὶ τὴν φιλοπραγμοσύνην.*] ſubaudi e praemiſſis *ὡς ἐςιν ἡμῖν ἀλυσιτελές τι.* valde tamen vereor, ne deſit aliquid h. l. *ὡς ἀγαθὸν*, vel *ὡς πολυωφελὲς*, quod illi *ὡς ἀλυσιτελὲς* e contrario reſpondeat.

22. *ἐπὶ πολλῷ.*] ſubaudi *τόκῳ*, vel *διαφόρῳ.* magno foenore. magno intertrimento. breuis enim voluptas otii magnarum opum et ſociorum iactura emitur.

26. Lucianus l. h. laudat Iouis Tragoedi c. 23. p. 668. et Pollux 9. 138.

14. 4. *ὑποςείλασθαι περὶ ὧν συμφέρειν ὑμῖν ἡγοῦμαι.*] latius et plenius ita dixiſſet *ὑποςείλασθαι λέγοντα περὶ τούτων, ἃ συμφέρειν ὑ. ἡγοῦμαι.*

10. citat h. l. Harpocr. in v. *Ὀλιγωρήσετε. ἀντὶ τοῦ ἀμελήσετε. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς.*

11. ad *ποιούντων* aut addendum, aut certe ſubaudiendum eſt *μόνον*, id quod in altero oppoſito membro verſu 13. expreſſum eſt.

18. ad *πόρου* addendum videtur *πῶς*; ſubaudi *γινώσκω.* de adminiculis autem pecuniae expediendae, ecqui vel ecquid ſtatuo? tum ſubiicit reſponſionem *ἐςὶν* — vulgatam ſi tuemur, ſubaudiendum erit *εἰ δεῖ λέγειν*, ſi me diſſerere oportet.

19. citat h. l. Hermogenes p. 414. vlt. *ἐπὶ ἤθους βεβαιώσει· ἔςιν ὑμῖν, ὦ ἄ. Ἀ. χρήματα, ἔςιν ὅσα οὐδενὶ τ. ἄ. ἀ. ςρ.*

26. *ταῦτα.*] ſcil. *ἃ ὑμεῖς λαμβάνετε*, [id eſt *ἀναλίσκετε*] *ὡς βούλεσθε.* illas largitiones, quas vos, quoquo vultis, inſumitis, eſſe *ἀρχῆθεν καὶ κατὰ τὸ δέον*, primitus, origine tenus et prout etiam par eſt, ſtipendia militibus debita.

27. poſt *μίαν* videtur *πάντων* deeſſe. vnum hunc eundemque cenſum eſſe omnium. *σύνταξις* eſt cenſus, ſeu aeſtimatio, taxatio, quantum ſiue de ſuo ad neceſſitates reip. conferre, ſiue ex aerario pro mercede ope-

rae reip. nauatae referre oporteat. citat h. l. Harpocr. v. *σύνταξις.*

15. 1. citat h. l. Stobaeus Geſneri p. 504. 3. et Scholiaſta Hermogenis p. 315. quem apud Scholiaſtam lectionis hanc reperi diſcrepantiam *πάντως δὲ δεῖ χρημάτων.*

7. *τοῦ* vt tollendum vncis incluſi.

9. *εὐτρεπῶς.*] hanc lectionem alteri vulgari *εὐπρεπῶς* praetuli. neſcio, an res Philippi praeſentes minus ſint ad ſubitum quemque caſum ita paratae atque inſtructae, vt ei pares ſint ſuſtinendo. *ἔχει* in indicatiuo videatur quidem melius conuenire. ego tamen coniunctiuum tenebo, et ſic accipiam, ac ſi ſcriptum eſſet. *ὅρα, μὴ ἔχῃ τὰ Φιλίππου πράγματα οὔτ' εὐτρεπῶς, οὔθ' ὡς ἂν ἔχῃ, εἰ κάλλιστα ἔχῃ.* neque paratae, neque ita compoſitae, vt habiturae ſe ſint, ſi optime atque praeclariſſime ſe habeant.

15. Citat Theophilus Corydaleus p. 662. 11.

16. poſt *ἀεὶ* videtur *ἔσται* deeſſe. Theſſali natura ſunt infidi et ſemper erunt. v. Hemſterhuſ. ad Ariſtoph. Plut. p. 153.

18. Innuit h. l. Harpocrat. v. *Παγασαί.*

19. Citat h. l. Ariſtides de dictione ciuili p. 256. *ἀξιοπιστίας δὲ καὶ εἰ, ὅσα μὴ ἔχει ἄλλοθεν συστῆσαι, ἐξ ἀκοῆς ταῦτα πιστοῦται. ἤκουον δ' ἔγωγε τινῶν* etc. item Scholiaſtes Hermogenis p. 45 1. *τῆς τῶν ἀορίστων ἐξετάσεως τρεῖς παραδέδωκε μεθόδους. ἢ γὰρ κατασκευαστικοὺς αὐτοῖς παραθήσομεν λογισμούς. ὡς Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· ἤκουον δ' ἔγωγέ τινων ὡς τὰς ἀγορὰς καὶ τοὺς λιμένας οὐκ ἐπιδοῖεν* [Sic] *αὐτῷ καρποῦσθαι. ὃ καὶ κατασκευάζων* [f. *ὃ δὴ κατ.*] *διὰ τῆς τοῦ ἀορίστου σαθρότητος* [lege *διὰ τὴν τοῦ ἀ. σαθρότητα*] *λογισμὸν ἐπάγει. τὰ γὰρ κοινὰ τῶν Θετταλῶν* etc. *ἢ καὶ ἐπικρίσει οἰκείᾳ τὸ ἀόριστον συνίστησιν, ἣν ῥήτωρ μὲν μεθ' ὅρκου πιστώσεται. οἷον· καὶ μὰ τὸν Δία οὐδὲν ἄπιστον ἴσως. ὁ δὲ*

Πλά-

Πλάτων τῷ οἰκείῳ ἀξιώματι, οἷον. καὶ ἐγὼ πείθομαι. ἢ ἐπαίνῳ τῶν εἰρηκότων, ὡς ὁ Δημοσθένης· ὡς δ' ἐγὼ τῶν ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ γεγενημένων ἤκουόν τινος, ἀνδρὸς οὐδαμῶς οἵου τε ψεύδεσθαι. οὐδένων εἰσὶ βελτίους. [v. Olynth. 2. p. 23. 5.] ἵνα δείξῃ, ὅτι οὐ τῶν ἀκηκοότων, ἀλλ' αὐτοῖς τοῖς ἔργοις πεπιςευκότων [ſententia poſtulat παραγεγονότων] ὁ ἀπαγγείλας ἐςί.

16. 1. celebris haec eſt ſententia, a multis laudata. vt ab Hermogene p. 181. τοῦτο δὲ μάλιςα πάσχουσιν αἱ γνωμικαί. ἐςι δὲ γνωμικὴ περίοδος αὕτη. τὸ γὰρ εὖ πράττειν — τοῖς ἀνοήτοις γίνεται. et Ariſtide, de dictione ciuili p. 186. καὶ τὸ γνωμολογεῖν δὲ τῆς σεμνότητός ἐςιν, οἷον· τὸ γὰρ εὖ πρ. — item ibidem p. 310. περίοδος δ' ἐκ μὲν ἑνὸς κώλου συνίςαται, ὡς τό· τὸ γὰρ εὖ πρ. — item p. 392. vbi negat Ariſtides, huic dictioni, quae ciuilem vel maxime deceat, locum in dictione ſimplici eſſe. a Stobaeo Geſneri p. 566. 20. a Plutarcho Moral. p. 100. 7.

4. citat Theophilus Corydal. p. 728. §. 47.

5. correxi ὑμέτερον. citat vetus Lexicon apud Montfauc. Bibl. Coiſlin. p. 498.

Ibid. συνάρασθαι τὰ πράγματα.] ſubaudi τοῖς ἠραμένοις. belli, aut vniuerſe reip. onera portanda capeſſere vna cum iis, qui ea vltro, vel ex neceſſitate ſua, vel iam ante nos, ea ſuſceperunt. h. e. parte oneris eos releuare.

8. aut delendum eſt ὡς, quod vncis incluſi, aut cum οὕτως eſt commutandum, aut cum ὧδε ſic.

9. τοιοῦτον καιρὸν, καὶ πόλεμος γένοιτο.] idem eſt ac ſi dixiſſet τοιοῦτον καιρὸν, ὥςε πόλεμον γενέσθαι πρὸς τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ.

11. citat h. l. Hermogenes p. 179. pen. ἔςι δὲ καὶ ἐπιτιμητικὴ περίοδος τῷ σχήματι, ὅταν λέγωμεν — εἶτ' οὐκ αἰσχύνεσθε etc. item p. 181. 19. Minucianus p. 150. appellat hoc enthymema ἀπὸ τοῦ ἴσου a pari.

16. 13. ἔτι τοίνυν.] Syrianus ad Hermogenem 316. vlt. ἀπορήσειεν ἄν τις, τίνι διαφέρει τὸ ἐκβησόμενον κεφάλαιον τῆς ἐν τῷ συμφέροντι ἐκβάσεως. ἐν ᾗ φαμὲν, ὅτι συμμαχησάντων μὲν ἡμῶν τάδε ἀποβήσεται, μὴ συμμαχησάντων δὲ, τάδε. Φαμὲν οὖν, ὅτι ἐν μὲν τῇ τοῦ συμφέροντος ἐκβάσει τὰ προσεχῆ ἐξετάζομεν τέλη, ἐν δὲ τῷ ἐκβησομένῳ τῶν ἐκεῖ τελῶν ἐξετασθέντων τὰ τέλη διασκοποῦμεν. τὴν δὲ διαφορὰν ταύτην ἔδειξεν ἡμῖν ὁ Δημοσθένης ἐν Ὀλυνθιακῶν πρώτῳ; τὸ μὲν συμφέρον ἐξετάζων ἔφη, ὅτι συμφέρει ὀλυνθίοις βοηθῆσαι. εἶτα ἡ ἔκβασις. τοῦτο γὰρ ἡμῶν ποιησάντων, ἐν Μακεδονίᾳ ἔσαι ὁ πόλεμος. μὴ συμμαχησάντων δὲ τοῖς ὀλυνθίοις, ἐλθὼν εἰς τὴν ἑλλάδα φίλιππος πολεμήσει τὴν ἀττικήν. καὶ ταῦτα μὲν τὰ προσεχῆ τῆς ἐκβάσεως τέλη. τὰ δὲ τῶν τελῶν τέλη, ἅπερ εἰς τὸ ἐκβησόμενον ἄγομεν, ἐκεῖνα. ὅτι ἐν Μακεδονίᾳ μὲν πολεμοῦντες πλεῖςα κερδανοῦμεν. ἐν δὲ τῇ ἀττικῇ τοῦ πολέμου συςάντος, τάδε καὶ τάδε ἡμᾶς περιςήσεται τὰ δεινά. τὴν μὲν οὖν τοῦ συμφέροντος ἔκβασιν ἐξετάζων τάδε φησὶν. ἔτι τοίνυν, ὦ ἀθηναῖοι, μηδὲ τοῦθ' ὑμᾶς λανθανέτω, ὅτι νῦν αἵρεσίς τις [Sic] ἐςὶν ὑμῖν — κακῶς ποιήσετε. καὶ ἑξῆς. τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐκβησομένου πάλιν ἐξετάζων τάδε φησὶν. ἀλλὰ μὴν ἡλίκα γέ ἐςι τὰ διάφορα [verſu 25.] ἐνθάδε ἢ ἐκεῖ πολεμεῖν, οὐ [Sic] λόγου προσδεῖν ἡγοῦμαι — χρωμένους τῶν ἐκ τῆς χώρας λαμβάνεται [Sic] καὶ ἑξῆς. καὶ προτρέψαι δὲ καὶ ἀποτρέψαι ἱκανωτάτη ἐςὶν ἡ τοῦ ἐκβησομένου ἐξέτασις. διόπερ ἐπιμελῶς αὐτῇ χρῆσθαι προσήκει.

18. ταύτην h. l. vi caret, quare αὐτῷ malim. vt ſit τὴν ὑπάρχουσαν καὶ οἰκείαν αὐτῷ ἀδεῶς. ditionem, quae iam in eius poteſtate eſt, et ipſi per maiores veluti cognatam atque domeſticam.

19. τίς αὐτὸν —] Syrianus ad Hermog. p. 308. 22. χρήσιμον δὲ ἡ τοῦ ἀναγκαίου ἐξέτασις καὶ μάλιςα χώραν ἔχει ἐν ταῖς δυσκολίαις τῶν πραγμάτων, ὅταν

ἐπὶ

ἐπὶ πόνους, ἢ δαπάνας, ἢ ἄλλο τι τῶν δυσχερῶν παρακαλῶμεν τοὺς ἀκούοντας. ἔνθα καὶ ἡ τοῦ ἐκβησομένου ἐξέτασις ἀναγκαία, ὡς, εἰ μὴ τάδε πράξομεν, τάδε ἡμᾶς καὶ τάδε περιστήσεται τὰ δεινά. ὅπερ Δημοσθένης ἐν Ὀλυνθιακῷ ποιεῖ κατασκευάζων, οἷα συμβήσεται τοῖς Ἀθηναίοις, εἰ βοηθήσειαν [malim εἰ μὴ βοηθ.] ὀλυνθίοις. καὶ γὰρ εἰπέ μοι, τίς αὐτὸν κωλύσει δεῦρο βαδίζοντα [Sic] — ἢ ἄλλος τις;

16. 25. v. Theophil. Corydal. p. 729. 6. Apſines in Arte rhetor. cap. *de vtili*, p. 706. τὸ συμφέρον κατασκευάζεται ἀπὸ τῶν ἐκβάσεων, οἷα ἐκβήσεται πεισθεῖσι. τελεία δὲ ἀπόδειξις συμφέροντος, ὅταν ἐπ' ἄμφω ἀποδείξῃς, τὶ μὲν ἐκβήσεται πεισθεῖσι, τὶ δ' εἰ μὴ ὑπακούσαιεν. ὡς παρὰ Δημοσθένει ἐν ὀλυνθιακοῖς· ἀλλὰ μὴν ἡλίκα τὰ διάφορα etc.

27. εἰ γὰρ —] Minucianus p. 160. n. 30. figuram hanc appellat enthymema ἀπ' ἀναπλασμοῦ a figmento. et pro ἔξω γενέσθαι dat, e memoria recitans, ἔξω τῆς πόλεως στρατοπεδεύσασθαι.

vlt. στρατοπέδῳ videtur cum χρωμένους eſſe coniungendum, et στρατοπέδῳ χρῆσθαι idem eſſe, atque στρατοπεδεύειν, ἐν στρατοπέδῳ εἶναι. vt ſententia ſit, καὶ λαμβάνειν, στρατοπεδεύοντας, τῶν ἐκ τῆς χώρας γιγνομένων τοσαῦτα, ὅσα ἀνάγκη ἐστὶ λαμβάνειν στρατοπεδεύουσιν.

17. 4. εἰ δὲ δὴ καὶ πόλεμος.] addidi καὶ.

6. praetuli ζημίας in genitiuo, pro vulgari ζημία.

Varietas lectionum in Epiſtola Libanii ad Montium.

Titulus ei praeſcriptus hic eſt in Bauarico et Auguſtano ſecundo. qui ſolus Auguſtanorum hunc prologum tenet, Λιβανίου ὑπόθεσις τῶν λόγων Δημοσθένους.

1. 3. περιδέξιος.] ἀμφιδέξιος margo Pariſinae tacito auctore.

2. 1. τοσούτων idem margo ſine auctoritate.

2. 1. μνημονεύσαντες.] μνημονεῦοντες Bav. Aug.

4. πατὴρ μὲν ἦν Aug. ad παιανιεὺς adſcriptum eſt in Bau. hoc ſcholium: διττοὶ δῆμοι τῆς πανδιονίδος φυλῆς εἰσι, καὶ ὁμοίως ἑκατέρȣ τȣ͂ δήμȣ τὸν δημότην καλεῖσθαί φασι παιανιέα.

17. ȣ͂ν addidi e Bau. et Aug. qui ambo conſtanter vno τ exhibent voc. Βάτταλος.

24. ὑποδήμασι.] ἐσθήμασι Aug.

27. Verba ſic ordinata dat Bauaricus, paulo concinnius. λέγεται δὲ τὸν Δημοσθένην τὴν πολλὴν καὶ σφοδρὰν ἐπὶ τȣ̀ς λόγȣς ὁρμὴν ἐντεῦθεν σχεῖν.

3. 3. αὐτὸν Aug.

7. ἀνεςήσατο Bau.

13. τὸ deeſt eidem.

14. διορθȣ͂σθαι Bau. Aug.

25. ἀτονώτερον Aug.

4. pen. αὐτȣ̀ς.] αὐτοῖς Bau. vnde αὐτοὶ effeci, et ſic diſtinxi νικήσαντες, αὐτοὶ παρῆλθον.

5. 10. λακεδαιμονίων dant vulgatae, ſine particula, ſiue δὲ, quam de meo addidi, ſiue καὶ, quam Aug. et Bau. praeponunt.

19. ἄρ' addidi ex iisdem.

6. 1. titulum hunc ex Aug. addidi.

3. καὶ deeſt ambobus.

Ibid. καὶ τȣ͂ συμβȣλευτ. Bau.

14. τȣ͂ φιλίππȣ deſunt ambobus.

Ad argumentum Olynthiacae primae.

7. 4. ἦλθε ſimplex dat Gonuillianus.

Ibid. ὑπερεῖχεν.] ἐπῆρχεν Bau. quod equidem praeferam.

5. τι deeſt Pariſſ. 5. et 7.

17. συνετέθειτο in ſingul.] συνετέθειντο in plurali Pariſinus 5. et 7. Bau. Aug. codex Obſopoei, ipſo probante, et editio Feliciani.

8. 1.

8. 1. γένηται Pariſſ. 2. 3. 5. 7. γενήσεται Gonu.
3. δύσμαχον eſt etiam in texto Aug. verum margo dat γρ. δυσμάχητον. atque hoc refert margo Morellianae e Pariſſ. 5. et 7. legitur etiam in vtraque Aldina, vbi codex Leſſing. ſuperſcriptum dat μᾶλλον. quod quid ſibi velit, quisque pro ſe coniectato. δυσμάχητον item eſt in ed. Feliciani, quam ſequi decuerat.
4. ὅτως.] οὐχ ὡς ὅτως ὑπείληπται Gonuill. quae eſt egregia lectio. non quaſi ſic cenſeret orator, hoc agens, vt Athenienſes fiducia impleat atque inflammet aduerſus eum. οὐχ ὡς ὑπείληπται editio Feliciani. ὡς ὑπείληπται dat Ald. Leſſing. ὅτως ἐπείληπται Aug.
10. τὸν τόπον.] articulus abeſt a Pariſſ. 2. 3. Bau. Aug. edd. Feliciani et Aldi.
14. βαλόντα ſimplex dant Gonuill. Aug. Pariſſ. 2. 3. 5. Aldina vtraque. βάλλοντα Bauar. καταλαβόντα Pariſinus 7. καταβαλόντα primus dedit Felicianus. et corrector Leſſingianus.
18. τοσοῦτον.] τοῦτο Pariſſ. 2. 3. 5. Bau. Aug. Obſop.
25. ἐπαπειλοῦντα Pariſſ. 5. 7.
9. 1. τοσαῦτα profectum eſt a Feliciano. habet Obſop. quoque. ταῦτα dat Aldina vtraque, Pariſſ. 2. 3. Bau.
5. φησὶ.] ſic etiam Gonuill. ἔφη dant Aldina vtraque, Felicianea, Bau. Aug.

Olynthiaca prima.

Ab initio mutilus eſt codex Auguſtanus primus. Incipit a verbis ἡμᾶς πλεῖν p. 4. 11. ad p. 6. 5. τὶς ὅτως. tum eſt lacuna, ad p. 14 17. vbi folium rurſus eſt a κοπτόμενοι, vsque ad ὀκνεῖτε ἐξιέναι p. 17. 4. tum rurſus eſt lacuna vsque ad p. 25, 14. vbi a κατέλιπον ſunt duo folia procedentia ad p. 30, 15. hae paucae ſuperſunt reliquiae vetuſtae manus in prima parte operum Demoſthenicorum. Suppleuit autem deficientia pleraque

raque, ſcil. a p. 5, 8. inde, vsque ad p. 35. 7. recentior manus decem foliis. Ab hac noua manu exarata appellâre in hoc indice ſoleo *ſupplementum Auguſtani primi*, vt, quae vetuſta manus exarauit, nude *Aug. 1.* appello. A p. 35, 7. inde vetuſta manus reliqua omnia, quae in illo codice ſuperſunt, hodie exarauit.

9. 1. ἄνδρες ab α. ε. ϑ. et codice Obſopoei abeſt; quem codicem interdum *Pannonicum* appello, cum Obſopoeo, item Harleyano. In enotandis hiſce minutiis aliqua ſum vſus, non acerrima tamen, diligentia circa Auguſtanum primum, circa caeteros nulla. E. c. nusquam annotaui, in Auguſtano quinto ſemper legi ὦ ἀϑηναῖοι ſine ἄνδρες. Inutilis et moleſta et putida eſt diligentia, quae in huiusmodi nugis ponatur, melius ad res maioris momenti conferenda.

3. ὧν νυνὶ σκοπεῖτε.] ſic Pariſina. ſemel monuiſſe ſufficiat, me primo loco Pariſinae editionis lectionem ponere, tum varietates aliorum librorum. ὧν etiam in texto Bauarici eſt, ſed ſuperſcriptum eſt ȣ. In Pariſ. nono et Harleyano eſt ὧν ὑμεῖς νυνὶ σκ. In appendice Francofurtana etiam ȣ eſt annotatum.

6. ἥκει.] γρ. ἥκοι. Pariſ. 9.

Ibid. τȣτον Laud.

7. ὑμετέρας.] ἡμετέρας. η. Aug. ſecundus.

11. ἄνδρες abeſt ab α. et η. Harley. Lock.

13. ὑπὲρ.] περὶ Vlpianum in praefatione comment. dare, annotauit Taylor.

Ibid. αὐτῶν.] αὑτῶν Bau.

15. δή.] δέ. Pariſ. 8. Ald. Taylori.

16. παρασκευάσασθαι etiam in texto Bau. eſt, ſed eadem manus ſuper σα ſcripſit ζε. vt ſit παρασκευάζεσθαι.

vlt. ταὐτὸ Barocc.

10. 3. ἄνθρωπος.] φίλιππος Pariſ. nonus, Harl.

4. τύχῃ.] τύχοι ε. ϑ.

10. 4.

10. 4. ἀξιόπιςος.] conſentit textus Bau. ſed adſcripſit eadem manus in margine ἀξιόπιςα.

8. ὃ δυσμαχώτατον.] ὅπερ δυσμ. Aug. ſecundus, Ald. Felic. ſed ὃ ex Harleyano et Lockerano annotauit Taylor.

9. ὑμῖν.] ἡμῖν. ε. η. θ.

10. ἐκεῖνον.] ἐκείνων Bau. ſed ſuper duabus poſtremis literis ſcripſit eadem manus ον. Variantes omnes Bauarici codicis cum exaratae ſint ab eadem manu, quae reliqua exarauit, ſatis habebo in poſterum dicere, ſuperſcriptum ſic eſſe, nulla de *eadem manu* commemoratione facienda; niſi vbi vſu veniat, vt aliena manus aliquid addiderit; quod locis quibusque nominatim indicabo.

12. τὸ abeſt a Bauarico.

14. πολλῷ.] πολὺ. η. Bauar. ſed correctum id in hoc eſt πολλῷ.

Ibid. ὡς ἄν.] ὡς ἂν Bau. ſed vulgata ſuperſcripta eſt.

15. ποιήσηται.] ποιήσεται Bauar. ſed in margine annotatum eſt ſic. γρ. ποιήσαιτο. quod idem etiam in Weimarano et Felic. reperi. Nunquam, quod obiter hic ſemel admonendum duco, poſthac non iteraturus, de meo γρ. addidi, ſed, ſicubi exhibeo, tenendum eſt, me id ſic ſcriptum in ipſo codice reperiſſe. ποιήσαιτο cum dediſſet Wolfiana, ex Harleyano et Lockerano annotauit Taylor ποιήσηται.

17. πολεμοῦσιν.] πολεμήσουσιν. Pariſ. 8. 9.

18. ἅ τ'.] ἅττ'. Pariſ. 1. 5. ἅτε. 9.

19. αὐτῷ deeſt Harley.

22. πάντα abeſt ab Aug. ſec.

pen. τὰ abeſt ab Ald.

vlt. ἐθρυλλεῖτε.] ἐθρύλλουν. Pariſ. 8. ἐθρύλλουν τέως. Pariſ. 9. Harley. videtur hoc idem voluiſſe Bauarici quoque librarius, qui in margine annotauit. γρ. ἐθρύλλουν τε.

10. vlt.

10. vlt. δεῖν.] δεῖ Pariſ. 1. 9. Ald. P. Manut. ed. Wolf. Aug. ſecundus. Sed δεῖν adſcripſit Taylor ex Harleyano.

11. 1. ταῦτα.] τοῦτο Par. 5. 9. τοῦθ᾽ ὡς appendix Francofurtana, Aldina Taylori, Harley.

2. ὑμῖν.] ἡμῖν. Par. 8. 9. Aug. ſec. Harley.

Ibid. γὰρ abeſt ab Aug. 3.

Ibid. ἡμῶν.] ὑμῶν. α. ed. Wolf. Aug. ſecundus. Sed ἡμῶν Taylor ex Harley. annotauit.

4. ταῦτ᾽.] τοῦτ᾽. Pariſſ. 5. 8. 9. Harley.

Ibid. εἰκὸς.] εἰκότως Aug. ſecundus.

6. αὐτοὺς abeſt a Paris. 8.

8. οὐδὲ παθεῖν.] οὐδὲ δὴ παθεῖν. 9. notabile eſt diſcrimen, quod h. l. in diuerſis exemplis editionis Pariſinae conſpicitur. Duobus vtor eiusdem exemplis, quae cum in plerisque modis conueniant inter ſe omnibus, paucis tamen quibusdam locis diſcrepant, neſcio qui, vt hic, in eo, quod Ioannis Benenati librarii nomen in titulo, thyrſumque angue circumuolutum praefert, lego δεῖ, in altero, quod Michaelis Sonnii nomen cum alio quodam inſigni minus liberali, praefert, lego δή. Locos huic ſimiles, ſi qui poſtmodum occurrent, annotabo. Iudicent peritiores, qui potuerint eiusmodi diſcrepantiae in eandem prorſus editionem irrepere.

9. ταὐτὸ.] ταὐτόν. Pariſ. 3. Meerman. Ald. Paul. Manut. ed. Wolfii. ſed ταῦτα ἅπερ dat Lokeran. Aldina Taylori et Barocc. appendix Francfurt. ταὐτὸ dat, et illa quoque ὃ πολλάκις.

Ibid. πρότερον.] abeſt ab Aug. 2.

12. ὑμᾶς.] ἡμᾶς. Pariſſ. 5. 8. 9. Aug. 1. ὑμᾶς dat Bau. in texto, ſed ſuper prima litera ſuperſcriptum eſt ἡ.

Ibid. πλεῖν.] ἐκπλεῖν Aldina vtraque et Felic. Harley. et Lock. dant ſimplex πλεῖν.

13. καὶ abeſt ab Aug. 1. Bauar. Harley.

11. 14. ὑπὲρ.] περὶ Aug. 3.

Ibid. τῆς εὐβοέων.] τῆς τῶν εὐβοέων Par. 8. Auguſt. ſecundus, Ald. Felic. (v. annotat. Obſopoei ad p. 1. 1.) poſteriorem articulum omiſit Harley. dans ἥνπερ τῆς Εὐβ.

16. καὶ πάντων ἂν ἦτε τῶν μετὰ ταῦτα ἀπηλλ. πρ. Harl.

18. ἕκαςα] ἕκαςον. ε. Auguſt. tert. ſed hic e correctione. videtur ab antiquiore manu veniſſe ἕκαςα. Sed iunior vltimam literam cum ον mutauit.

20. ἑνὶ τῷ πρώτῳ.] ἑνί τῳ (enclitice) πρ. Pariſ. octauus.

21. ἂν abeſt ab Ald. et Laudiano. Sed addit Weimaranus ex eo libro, neſcio quo, quem tertium appellare voluit. Etiam in Leſſingiano additum reperi, et in Aldino Taylorano, nec non Felicianea.

22. νῦν.] νυνὶ. ε. η. θ. Aug. 1. Harley.

Ibid. ἀεὶ.] αἰεὶ. Pariſ. ſec.

24. καὶ ηὐξήσαμεν.] copulam omittunt Pariſ. 8. 9. Bauar. Auguſt. primus, ſecundus et tertius, Harley. Locker.

25. κατεςήσαμεν.] καθεςήκαμεν Locker.

Ibid. οὐδεὶς πω βασιλεὺς.] Sic etiam Bau. in texto dat, ſed ſuperſcriptum eſt οὐδεὶς πώποτε β. hoc idem dat Aug. tertius quoque. οὐδεὶς ποτε dat Pariſ. pr. Lock. Ald. Tayl.

26. δὲ.] δὴ Bauar. νῦν δὲ δὴ καιρὸς Locker.

27. cum in Wolfiana ita ſit diſtinctum τὶς; οὗτος — annotauit Taylor in Lockerano ſic eſſe diſtinctum τὶς οὗτος;

pen. προτέρων.] πρότερον Pariſ. pr. codex Obſopoei, cui id videtur magis atticum et demoſthenicum. dat idem Felic. et in Bauarico ſuperſcriptum eſt. teſte Mountenego idem eſt in Voſſiano et Laudiano.

vlt. δοκεῖ.] δοκοῖ Harley.

12. 1.

12. 1. ὑπηγγμένων.] ὑπηρετημένων Bauar. in texto, ſed vulgata ſuperſcripta eſt. eadem lectio ὑπηρετημ. eſt in appendice Francfurtana et Aldina Taylori.

2. ὅμως deeſt Harley.

3. πολλὰ ἀπολωλεκέναι.] πολλὰ ἁπλῶς ἀπολωλεκέναι Aug. ſecundus.

4. τὸν abeſt ab α. ε. η. θ. Aug. ſecundo, Harley.

5. πάλαι.] πάλιν. α. Auguſt. ſecundus, Locker.

6. τε.] δὲ Ald. Tayl.

Ibid. ἡμῖν abeſt a Meermanniano.

7. cum in Wolfiana eſſet βελόμεθα (Frankfurtana certe) annotauit Taylor in Lockerano eſſe βελώμεθα (in coniunct.)

9. χρημάτων.] κτημάτων. η.

11. ἔχει.] ἔχῃ Aug. tert.

12. συναναλώσε.] συναναλώσεται. η. συνανήλωσε Bau. ſed ſuper η ſcriptum eſt α.

14. παρὰ.] περὶ Aug. primi ſupplem. ſaepiſſime ab ignaris et oſcitantibus librariis hae duae praepoſitiones inter ſe permutantur.

16. προϋπαρξάντων.] τῶν ὑπαρξάντων Harl. πρὶν ὑπαρξάντων. Barocc. Par. 8. Locker. Ald. Tayl. et codex Obſopoei. quo iudice haec lectio eſt emendatior et γνησιωτέρα.

Ibid. ὡς τὰ πολλά.] verba haec abſunt a Locker. et Bauarico, ſed in hoc ſuperſcripta ſunt ſuper κρίνεται, vt dubites, omiſſane ſint per incuriam, an ſcholium ſint.

18. ἡμᾶς.] ὑμᾶς α. β. γ. θ. Aug. 1. 2. Bauar. Sed ἡμᾶς eſſe in Harley. et ſibi magis placere annotauit Taylor.

Ibid. φροντίσαι.] φροντίζειν β. et in texto Bauar. Sed vulgata ſupra ſcripta. item Aug. 2.

19. ἐπὶ.] περὶ Ald. Tayl. ἀποτρεψώμεθα Harley.

23. ὅποι.] ὅπȣ varietas Wolfiana. ὅπῃ. Paris. 5.

12. 23. γε abeſt ab Aug. tertio, ſed ſupra verſum eſt ſcriptum ab ea manu noua, quae ſcholia adſcripſit; abeſt item a Barocc.

24. ὑμῶν.] ἡμῶν Harley. Locker.

25. δι᾽ ὅν.] δι᾽ ὃ Aug. primi ſupplementum, ſed vulgata ſuperſcripta.

Ibid. ὧν.] ὧν correxit Leſſingianus ὧν Aldinae.

26. φίλιππος.] ὁ φίλιππος Aldina Taylori, Aug. prim. et eius ſupplem.

27. μεθώνην.] καὶ μεθώνην Auguſt. ſecundus.

pen. φερὰς.] φεῤῥὰς Auguſt. 2.

13. 1. εἶτ᾽ abeſt a Pariſ. tertio.

4. Ἰλλυρίας Aldina Taylori.

5. ἀρύμβαν.] ἀρύββαν. Aug. 1. et ſupplem. eiusdem. item Bauar. ſed hic ſuper primo β. erat μ ſcriptum. Ἀρύβαν Harley.

Ibid. ὅποι.] ὅπῃ Ald. P. Manut. et cum in Wolfiana quoque ὅπῃ ſit, annotauit Taylor, in Harley. et Lock. eſſe ὅποι.

Ibid. εἴποι.] εἴπῃ Aug. primi ſupplem. παραλείψω Aldina Taylori. παραλίπω Locker.

6. ἄν τις εἴποι.] τις ἂν εἴποι. Bauar. Meerm. Ald. Felic. ſed Aldina Taylori, appendix Francfurt. et Harl. dant vulgatam. εἴπῃ Locker.

10. πρὸς ἅπαντας abſunt ab Pariſſ. 1. 2. 5. 8. 9. Bauarico, Aug. primo, et eiusdem ſupplemento, ab Aug. ſecundo et tertio, Barocc. Meermanniano, ab indice Aldi, Harley. et Locker. item Aldina Taylori.

Ibid. συζῇ.] Wolf (T. VI. p. 138. ed. Herwag.) pro varia lectione, tacito auctore, affert συτῇ, quod quid ſibi velit, ſi non συνῇ ſignificat, haud intelligo. Appellabo impoſterum hanc Wolfianam varietatem, *indicem Herwagianum.*

12. ἀεὶ.] ἀεὶ. α. 9. Ald.

13. 13. τῶν ὑπαρχόντων δεῖ πράττειν.] τ. ὑ. δεῖν πρ. Aldina Taylori, Barocc. Pariſ. octauus, Aug. ſecundus, τ. ὑ. ὅτι δεῖ πρ. Auguſt. primus, et eiusdem ſupplementum. vnde colligitur, in codd. quibusdam fuiſſe τῶν ὑπαρχόντων οἷ (id eſt αὐτῷ) δεῖ πράττειν. In appendice Francfurt. eſt ἔτι δεῖ.

14. υμεῖς.] ἡμεῖς Aug. primus et ſecundus, Bauar. ἡμῖν index Aldinus, manus vetuſta in Herwagiana Taylori. ὑμῖν index Herwag.

Ibid. ἐῤῥωμένως omiſit Ariſtides, p. 234.

15. σκοπεῖτε.] σκοπεῖσθε manus vetuſta in Herwag. Taylori. Pariſſ. primus, ſecundus, tertius, quintus, ſeptimus, octauus. Bauaricus, Auguſtanus primus, eiusdem ſupplementum, Aug. tertius, Pannonicus Obſopoei, Meermannianus, Aldina poſterior, cui Weimar. annotator adſcripſerat vulgatam, quae eſt in Aldina prima. vulgatam appello lectionem, quam exhibet editio Pariſina. σκοπεῖσθε quoque dat Felic. ſed appendix Francofurtana dat σκοπεῖτε.

Ibid. τελευτῆσαι.] τελευτήσειν Aug. primi ſupplementum.

16. τὶς ὄντως εὐήθης ἐστὶν ὑμῶν.] τίς ὄντως ἐστὶν εὐήθης ὑμῶν ſupplem. Aug. pr. ἡμῶν Locker.

17. ἀγνοεῖ.] ἀγνοεῖται Harley.

Ibid. ἂν.] ἐὰν Pariſ. quintus. ἀμελήσωμεν] ἀμελήσομεν Aug. ſec.

19. ὥσπερ.] ὅνπερ ſupplem. Aug. pr. Ald. Taylori.

22. ὄντω.] ὄντως Bau. πολλῶν praue Harley.

24. ἐβουλόμ. Locker.

26. ἴσως a Locker. abeſt, et ἂν ab Harl. et Aug. ſec.

14. 1. ὑστάτους deeſt Ald. priori, ſed eſt in poſteriore.

3. γε abeſt a Pariſſ. primo, ſecundo, tertio, quinto. Meerm. Aug. tertio, et Bauarico, Lockerano.

5. Φημὶ.] ſic et Bauar. in texto, ſed ſuper η ſcriptum eſt α.

14. 5.

14. 5. δή.] δεῖν Meerm. videtur δ' ἐν voluiſſe, quod appendix Francfurtana dat, et Aldina Taylori.

6. ὑμῖν.] ἡμῖν Pariſ. quintus, Locker.

10. ὀλιγωρήσετε.] ſic et Obſopoei codex et Felic. ὀλιγωρήσοιτε Ald. ambae et Pariſinus tertius, item Laudian.

Ibid. ἡμῖν.] ὑμῖν Pariſ. octauus, P. Manut. Aug. ſecundus.

Ibid. ϛρατεία.] ϛρατιὰ Bauar. Harley. errore, quo Auguſtanus primus paene vbique tenetur.

11. ὑμῶν.] margo Lutetianae, ſine auctore; ὑμῖν Aug. tertius, ſed ſcholiaſtes ſuperſcripſit ἤγουν ὑμῶν.

13. οἰκείαν.] οἰκίαν Bauar. crebro errore.

14. ἀκινδύνως ὁρῶν.] ὁρῶν ἀκινδύνως Aug. ſec.

15. περιέϛαι.] καὶ περιέϛαι Pariſinus octauus, et quia Wolfiana quoque ſic dat, annotauit Taylor, καὶ a Lockerano abeſſe.

16. δή.] δὲ Bauar.

17. τῆς abeſt a Pariſino octauo, et Ald. Tayl.

18. ταῦτα.] τοσαῦτα Locker.

19. χρήματα ὑμῖν.] ἡμῖν χρήματα Harley.

20. ἀνθρώπων abeſt a Pariſino quinto.

22. ἀποδώσετε.] ἀνταποδώσετε codex Obſopoei, Lockeranus.

23. μᾶλλον δ' ἅπαντος.] μᾶλλον δὲ παντὸς Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, octauus, item Aug. ſecundus, Aldina Taylori, Harley. Locker. codex Obſopoei, qui hoc iſto mollius pronunciatu iudicat. μᾶλλον δὲ πάντως Aug. primi ſupplem. vocabula τοῦ πόρου delenda ſibi videri adſcripſerat Taylor.

24. ταῦτ' abeſt a Pariſ. quinto et ſeptimo. εἶναι ταῦτα dat Aug. ſecundus ordine inuerſo.

25. ἡγοῦμαι.] οἶμαι Locker. γὰρ abeſt ab Harl.

27. μίαν σύνταξιν.] μίαν τὴν σύνταξιν Pariſ. octauus, Harley.

14. pen. πραγμάτων λαμβάνετε.] πραγμάτων ταῦτα λαμβάνετε Pariſ. primus et quintus. λαμβάνειν dat Bauar. in texto, cum vulgata ſuperſcripta. ταῦτα λαμβάνειν εἰς Aldina Tayl.

vlt. ἐςὶ δὲ λοιπὸν Ald. Tayl.

15. 1. οἶμαι.] εἶναι Bauar. Ald. Tayl.

2. δὲ.] ſic quoque liber Obſopoei, et Harley. ſed δὴ dant Auguſtanus ſecundus, Pariſ. primus, tertius, quintus. Ald. Paulus Manut. vtramque lectionem dat Bauaricus, δὲ in texto, δὴ ſuper verſu. δὲ abeſt a Barocc.

3. γενέσθαι τῶν δεόντων.] τῶν δεόντων γενέσθαι Meerm.

Ibid. λέγουσι δὲ καὶ ἄλλους τινὰς ἄλλοι πόρους.] λέγουσι δέ τινες καὶ ἄλλους πόρους. Pariſ. octauus, Aug. primi ſupplem. appendix Francfurtana, Aldina Taylori, Harley.

4. ἕλεσθε.] ἑλεῖσθε margo Lutet. auctore tacito.

Ibid. ἂν abeſt a Pariſ. ſecundo, tertio, ſeptimo et octauo, a Bauarico, Auguſtano ſecundo et tertio, Meermanniano, Aldina Taylori.

5. δοκῇ.] δοκεῖ Pariſ. ſec. tert. ſept. octau. Bau. Aug. ſecundus et tertius, Meerm. Barocc. Harl. Lock.

7. νυνὶ τὰ τοῦ Φιλίππου.] prior articulus abeſt a Bauarico, poſterior a Pariſino primo, ſecundo, tertio, quinto, octauo, ab Aug. primi ſupplemento, ab Aug. ſecundo et tertio, a Meermann. ab exemplis Aldi et Felic. ſed habet appendix Francfurt.

8. οὔτε γὰρ, ὡς δοκεῖ.] οὔτε γὰρ ἔχει, ὡς δοκεῖ. index Lambini, quem ſi ſequaris, omittendum tibi poſtmodum erit ἔχῃ v. 23. extremo.

9. εὐπρεπῶς.] εὐτρεπῶς Pariſ. ſeptimus, Bauar. Aug. primi ſupplem. ſed ſic, vt ſuper τ etiam eſſet π exaratum ab eadem manu, item appendix Francfurtana. porro, cum Wolfius edidiſſet, (aut Francfurtana certe

certe) ἐδ᾽ ἂν ὡς, annotauit Taylor, in Harley. et Locker. eſſe ἐδ᾽ ὡς ἂν κάλλιςα.

15. 10. ἔχῃ.] ἔχοι Auguſt. primi ſupplem. Harley. Ald. poſterior. ἔχει Aug. tertius a prima manu, ſed noua dedit ἔχῃ. quod etiam ex Aldina prima vulgatae ſeruarunt et habet Lockeranus.

12. ἤλπιζε.] ἤλπισε Aug. primi ſupplem.

13. κᾆτα διέψευςαι.] καταδιέψευςαι Barocc. ſed vulgata eſt ſuperſcripta. eadem lectio eſt in appendice Francfurtana. in Aldina Taylori reperi καὶ καταδιέψευςαι. (ſic)

Ibid. δὴ.] δὲ Pariſinus quintus.

16. ἀεὶ.] αἰεὶ Pariſ. ſec. tert. ſept. Bau. Aug. tert.

20. καὶ ἐδὲ Barocc.

21. δώσοιεν.] δώσειν Pariſ. ſeptimus et octauus. Harley. a manu prima. δώσειεν Aug. ſecundus, Lock. Harley. a manu ſecunda.

Ibid. κοινὰ τὰ Θετταλῶν.] ſic fuit etiam in Obſopoei codice, qui id praefert lectioni Aldinae κοινὰ τῶν Θετταλῶν, iudicans neceſſariam, et elegantem, et demoſthenicam prioris articuli repetitionem. Quod ita profecto habet. Faciunt tamen cum Aldina Pariſini quintus, ſeptimus, octauus. Auguſtanus tertius; P. Manutius, cum Pannonico Lockeranus.

23. ἂν.] εἰ Pariſ. primus, ſecundus, quintus, ſeptimus, Harley. Barocc. Auguſtani primi ſupplem. Aug. ſecundus et tertius, Bauaricus, Aldina Taylori.

Ibid. ἀποςερηθῇ.] ἀποςερηθήσεται. Harley. Pariſ. ſeptimus et octauus, Auguſt. primi ſupplem. item Aug. ſecundus, vetuſta manus in Herwagiana Taylori. Bauar. index Ald. Aldina Tayl.

Ibid. εἰς.] ἐς Pariſinus tertius.

25. ἰλλυρικὸν Aldina Tayl.

26. Inter vrbes αὐτονόμες et ἐλευθέρας diſcrimen. Litbe Gotha Numaria p. 287. TAYLOR.

16. 1. παρὰ.] manus antiquior in Aug. tertio dederat κατὰ, ſed iunior, iſto deleto, correxit ad modum vulgatae.

4. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Harley.

5. ἡμέτερον.] ὑμέτερον Pariſ. primus et octauus, vetuſta manus in Herwag. Tayl. codex Obſopoei, Aug. tertius, P. Manutius. vulgatam dat quidem in texto Bauaricus, ſed cum υ. ſuper prima litera ſcripta. ἡμέτ. etiam Taylor ex Harley. annotauit.

6. συνάρασθαι τοῖς πράγμασι.] τὰ πράγματα Ald. Tayl. (ſic)

7. παροξύνοντας.] παροξύναντας index Aldi, Auguſt. ſecundus, Aldina Taylori.

8. ἅπαντας.] πάντας Pariſ. quintus, ſeptimus, octauus. index Aldi.

Ibid. ὡς abeſt a Pariſinis primo, ſecundo, tertio, quinto, ſeptimo et octauo, ab Auguſtani primi ſupplemento, ab Auguſtano ſecundo et tertio, a Bauarico, a Meermanniano, ab editione P. Manutii.

Ibid. λάβοι.] λάβῃ Aug. tertius.

9. καθ' ἡμῶν.] καθ' ὑμῶν Harley. τὸν τοιοῦτον κ. Locker.

Ibid. γένοιτο.] γίγνοιτο Aldina Taylori, appendix Francfurt.

10. τῇ χώρα.] τὴν χώραν Aug. ſecundus.

Ibid. ἡμᾶς.] ὑμᾶς Pariſin. primus et octauus, Harley. Locker. Auguſt. ſecundus, Aug. primi ſupplem. Bauaricus.

11. εἶτ'.] ſic correxit etiam Leſſingianus εἰ Aldinae poſterioris, item is, qui nonnulla correxit in Aldina illa, quam ſeruat Bibliotheca Senatus Lipſienſis, item in Ald. Taylorana alius. εἶτ' recte exhibet Aldina prior.

14. πότερον.] πότερ' Bauar. Aug. ſecundus, Harley. Aldina Tayl.

16. 15. ἐὰν.] ἂν Pariſ. tertius.

18. ταύτην deeſt Lock. ταύτης dat Ald. Tayl.

19. λάβῃ.] λάβοι Pariſ. primus, Bauar.

Ibid. ἔτι abeſt a Pariſ. primo, ſecundo, quinto, octauo, ab Aldina Tayl. a libro Obſopoei, a Lockerano, Bauar. et Aug. ſecundo et tertio, Barocc. in quo etiam κωλύσοι legitur. κωλύσῃ dat Locker.

20. μὴ.] εἰ μὴ Pariſinus octauus et Harl.

Ibid. εἰπεῖν abeſt a Pariſ. quinto et octauo.

Ibid. ᾖ.] ἦν Pariſ. octauus.

22. μὴ.] ὃ Aug. pr. ſupplem.

25. ἐκλαλεῖ.] ἐγκαλεῖ Bauar. Aug. ſecundus et tertius, index Ald. appendix Francfurtana, Aldina Taylori.

Ibid. in Aug. 1. ſuppl. diſcerni non poterat, eſſetne πράξει, an πράξῃ exaratum. poſterius in Harley. reperit Taylor.

26. γ' abeſt a Pariſino tertio, et Meermann. et quidem ſtudio ex hoc eraſum.

27. ὑμᾶς.] eſt ſic quoque in Aug. tertio, ſed corrector dedit ἡμᾶς, id quod etiam Morellus e Pariſino octauo enotauit, et Taylor ex Harley.

pen. μόνας abeſt ab Auguſt. primi ſupplem. et Harley. item ab appendice Francfurtana, Aldina Taylori. μόνον dat Locker.

vlt. τῶν ἐκ.] inuerſo haec ordine dat appendix Francfurtana.

17. 1. μηδενὸς.] οὐδενὸς Pariſ. quintus, ſept, octau. Harley. Aug. pr. ſuppl. vtramque lectionem repraeſentat Bauar.

Ibid. πολεμίου.] πολέμου Pariſ. ſeptimus. Aldina Taylori. et videtur index Ald. hoc idem indicare voluiſſe, referens lectionem, quae iam in texto Aldino eſt, ſcil. πολεμίου. quod erroris genus indici illi perquam crebrum et cum aliis quoque indicibus commune eſt, qui

tum temporis ex officinis librariis prodibant, cum adhuc ſupinitas, perturbatio rerum, inſcitia boni ordinis in huiusmodi rebus criticis tenendi, contemtus diligentiae in minutis, ἀρχαιότης denique quaedam, de poſterorum patientia et indulgentia nimium bene ſperans eique velut illudens, et exiſtimationis ſuae quodammodo prodiga dominaretur.

17. 2. ὑμῶν.] ἡμῶν Pariſ. ſecundus, ſeptimus, octauus, Barocc. Locker. Aug. ſecundus et primi ſupplem. Meermann. index Ald. P. Manut. vtramque lectionem repraeſentant Bauaricus et Aug. tertius, ſed in illo ὑ, in hoc ἡ ſuperſcriptum eſt.

3. δεδαπάνησθε.] δεδαπάνηται index Herwag. Auguſt. ſecundus, et quia hoc etiam in Wolfiana eſt, ideo Taylor ex Harley. δεδαπάνησθε annotauit. δεδαπάνησθαι Bauar. ſed ε ſuper extrema ſyllaba ſuperſcripto. δεδαπάνητε Aldina prior. δεδαπάνησθε poſterior, Harl. Lock.

4. δή.] abeſt a Pariſino octauo, Harley. et a ſupplem. Aug. primi.

Ibid. πόλεμος.] καὶ πόλεμος appendix Francfurtana.

Ibid. νομίσαι.] νομίζειν Pariſini primus, ſeptimus, octauus, Harley. ζημιώσεσθαι Aug. I. ſupplem. Ald. Tayl. ζημιωθήσεσθε codex Obſopoei, manus vet. in Herwag. Tayl. ζημιώσεσθαι Bauar. ſed ε ſuper extrema diphthongo exarato.

5. πρόσεσθ'.] προσέσθ' [id eſt προσέσαι] Pariſinus primus, προσέσαι P. Manut. καὶ primum abeſt ab Aldina, quod omitti Wolf. ait ſibi non diſplicere. malit tamen προσέσαι. adſcripſit καὶ Leſſingianus.

Ibid. ἢ primum abeſt a Pariſinis primo et octauo. item ab Harley. et Aug. primi ſupplemento. poſterioris ἢ loco dat Ald. Taylori γε.

17. 6.

17. 6. ζημία.] ζημίας Pariſini primus et octauus, Aldinae ambae, Felic. in Bauarico eſt ζημία, ſed ſuper extrema litera eſt ας ſuperſcriptum, ab alia manu. vulgata eſt quoque in appendice Francfurtana.

7. συνιδόντας.] συνειδότας Pariſini quintus, ſeptimus, octauus; Aug. primi ſupplem. Harley. Locker.

9. ὧν.] ἃ Harley. Pariſ. quintus, ſept. octau. Aug. 1. ſupplem. Aldina Tayl. appendix Francfurt. vtramque lectionem repraeſentat Bauaricus.

10. καρπῶνται ἀδεῶς.] ἀδεῶς καρπῶνται Aug. primi ſupplem. Harley.

12. ἐμπειρίαν.] ἐμπορίαν Pariſ. octauus.

Ibid. τοῦ abeſt a Pariſinis primo, tertio, quinto, octauo, ab Harley. Aug. primi ſupplem. ab Aug. ſecundo et tertio, a Bauar. et Meerm.

14. αἱ.] ἐκ Pariſ. primus.

Ibid. πεπολιτευμένων.] πολιτευομένων Paris. quintus.

15. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Pariſ. ſeptimus.

pen. καὶ abeſt a Pariſinis primo, quinto, ſeptimo et octauo, item ab Aug. primi ſupplem. Aldina Tayl.

vlt. poſt ἕνεκα ſic erat in Bauarico exaratum ὀλυνθιακὸς Α. Η Η |Δ| Δ Π quod videtur ſignificare, huius orationis ςίχους fuiſſe olim numeratos 265.

Ad Olynthiacam ſecundam.

18. 1. Recitat hunc locum bis Ariſtides in Arte, p. 166. ἔνδοξά ἐςι πρῶτα μὲν τὰ τῶν θεῶν, οἷον ὅταν εἰς τὰ θεῖα ἐπανάγῃς τὰς ἐννοίας. θεῶν εὔνοιαν. τύχης χρηςότητα. οἷον ἐπὶ πολλῶν ἄν τις ἰδεῖν δοκεῖ μοι — et p. 206. vbi περιβολῆς ſeu amplificationis genus ait eſſe, vt ab infinito ad finitum tranſeatur. καὶ τρίτον παράδειγμα. Ἐπὶ πολλῶν μὲν ἄν τις — γενομένην τῇ πολει. εἶτα ἡ ἐπὶ τὸ ὡρισμένον ἀπαγωγή. ὁ χ ἥκιςα

ςα δ' ἐν τοῖς παροῦσι πράγμασι. Scholiaſtes anonymus Chriſtianus ad Hermogenis l. de inuentione p. 352. ἐν μέντοι τισὶ λόγοις καὶ δυσὶ καὶ τρισὶ προοιμίοις χρησόμεθα. δυσὶ μὲν, ὡς ὁ Δημοσθένης — τρισὶ δὲ, ὡς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν ὀλυνθιακῶν· ὧν πρῶτον μὲν· ἐπὶ πολλῶν μὲν [18. 1.] δεύτερον δὲ· [18. 16.] τὸ μὲν οὖν, ὦ ἄ. ἀ. τὴν Φιλίππου ῥώμην διεξιέναι· τρίτον δὲ [19. 9.] τὸ μὲν οὖν ἐπίορκον καὶ ἄπιστον καλεῖν etc.

18. 13. Citat h. l. Hermogenes de formis l. 2. p. 353. ἔτι ἐνδιάθετον σχῆμα καὶ ἡ τοιαύτη ἐπιδιόρθωσις, ἡ αὐξήσεως ἕνεκα παραλαμβανομένη· οἷον· ὀψὲ γάρ ποτε — ὀψὲ λέγω; χθὲς μὲν οὖν καὶ πρώην. καὶ πάλιν· ὡς ἔστι τῶν αἰσχρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίστων.

15. φαίνεσθαι προϊεμένους.] id eſt προέτας. participium ſubſtantiui locum obtinet, more latino. vt *amans dei*, ita προϊέμενος καιρῶν *omittens oportunitatum*, pro ſocorde, oportunitates dimittente. nam προΐεσθαι alias accuſatiuum adſciſcit. Caeterum citat h. l. Ariſtides in Arte p. 236. ἀλλὰ καὶ οἱ ἐπιμερισμοὶ particulares diſtributiones περιβολὴν ἐργάζεσθαι δύνανται· οἷον· οὐ μόνον τόδ' ἐποίησας, ἀλλὰ καὶ τόδε. μὴ μόνον πόλεων καὶ τόπων [editio Aldina dat τόπου] — συμμάχων τε καὶ καιρῶν.

17. τὸ μὲν οὖν —] citat h. l. Hermogenes p. 235. ad docendum, quod ſit filum huius periodi multis interpolationibus diſtractae. de eodem admonet p. 284. et idem affert exemplum, addens, id non ſolum περιβεβλημένον, ſed etiam μεστὸν eſſe. Locos ipſos Hermogenis relegat, quemcunque iuuat. Scholiaſtae verba ad p. 235. 12. hic referam e p. 389. 6. ἐνταῦθα δι' ὅλου τοῦ χωρίου τῇ καλουμένῃ μεστώσει χρησάμενος ὁ ῥήτωρ, ἐπεμβολάς τε συμπλέξας ἐπεμβολαῖς, εἰκότως ἐδεήθη τοῦ συγκρινῆσαι τὸν λόγον αὐτῷ [f. διὰ τοῦ τοῦτ' αὐτῷ δυναμένου σχήματος, τῆς ἐπαναλήψεως, καὶ ταύτης οὐ μιᾶς, ἀλλ' ἤδη καὶ δευτέρας, διὰ τὸ μῆκος τῶν ἐπεμβολῶν.

εἰρηκὼς

εἰρηκὼς γάρ· ταῦτα ἓν παραλείψω, καὶ πάλιν κατασκευάσας, αὖθις ἐπανέλαβεν εἰπών· τοῦτον οὐχὶ νῦν ὁρῶ τὸν καιρὸν τοῦ λέγειν, καὶ οὕτως τὸ ἐπαγόμενον τῇ προτέρᾳ προτάσει ἀπέδωκε. μέσωσις δέ ἐστι λόγος πλειόνων καὶ μακροτέρων ἐννοιῶν ἐπεμβολὰς περιέχων.

18. 21. poſt ἡμῖν δὲ videtur ὄνειδος [aut ὑπόμνησιν, aut ἔλεγχον, aut tale quid] τοῦ οὐχὶ καλῶς — deeſſe. nobis autem afferunt ea dedecus, vel documentum, res a nobis non eſſe praeclare geſtas.

22. Citat h. l. Hermogenes p. 183. ἐκείνη δὲ ἡ παρὰ τῷ Δημοσθένει καὶ χιασθῆναι δύναται· ὁ μὲν γὰρ Φίλιππος ὅσῳ πλείονα — αἰσχύνην ὠφλήκατε.

19. 3. Citat h. l. Hermogenes p. 178. vlt. et 182. 1.

4. ὑμῖν δὲ δίκην προσήκει λαβεῖν.] non ſatis bene concordat haec conſtructio cum ſuperiori. ego equidem poſt ὑμῖν δὲ δίκην nihil amplius deſiderem. vobis autem poenas debet Philippus. Aut redundant inſequentia, aut ſic leg. eſt ἣν ὑμᾶς νῦν παρ' αὐτοῦ προσήκει λαβεῖν. quarum itaque rerum cauſa Philippus illis quidem, qui conſiliis orationibusque ſuis cauſam eius penes vos ornarunt atque ſecundarunt, gratiam debet, vobis autem poenas, quas ab eo poenas ſumere vos nunc decet; eas res commemorandi tempus nunc non video ſatis oportunum.

5. τούτων οὐχ ὁρῶ νῦν τὸν καιρὸν τοῦ λέγειν videtur recte habere, neque opus eſſe, vt ὑπὲρ cum Mountenego addatur, quamquam auctoritate codicum complurium munitum. idem eſt ac ſi dixiſſet, οὐχ ὁρῶ νῦν καιρὸν τοῦ ταῦτα λέγειν.

15. Hermogenes p. 287. εἴ γε βραχεῖαι εἶεν αἱ ἐπεμβολαὶ, ἀλλὰ μὴ μακραὶ, μᾶλλον γοργὸν, ἢ περιβεβλημένον ποιοῦσι τὸν λόγον. οἷον· τοῦτ' ἐκεῖνον, ὅπερ καὶ ἀληθὲς ὑπάρχει, φαῦλον φαίνεσθαι, ὁρᾷς, πῶς εὐκίνητος καὶ γοργὸς ὁ λόγος ἐστίν. ἐγένετο δὲ διὰ τὴν ἐπεμβολὴν τὴν οὖσαν βραχεῖαν, ὅπερ καὶ ἀληθὲς ὑπάρχει.

19. 18.

19. 18. ad hunc aliumue ſimilem locum reſpexit Harpocr. v. *παρακρέεται*.

20. locum hunc citat Apſines in Arte p. 691. 38.

27. *κατασκευάσαι* bene habet. eo quod argutis ſtrophis clandeſtinisque amicorum, quos Philippus Athenis alebat, molitionibus, effecit hoc, vt fides haberetur illi quondam celebri, vulgi crebris ſermonibus iactato arcano. *κατασκευάζειν* eſt impoſturam quaſi compaginare, commachinari, et vt vocabulum graecum ſonat, conuaſare, h. e. comminiſci, conſuere.

pen. poſt *φιλίαν* videtur *ἐξαρτώμενον*, vel tale quodpiam deeſſe. dicas, e praemiſſis tacite repeti oportere *προσαγόμενον*. Ego vero dubito, num bene graece dicatur *φιλίαν τινὸς προσάγεσθαι*, pro *πρ. τινα*.

20. 1. *ἀδικῆσαι*.] eripuit enim nobis Philippus, ſociis, qui tum eramus, ſuis, ciuitatem noſtrae ditionis, quo iura ſocietatis violauit.

2. *ἐκείνοις*.] Olynthiis puta.

13. *παρέστη* ex Aug. ſecundo praetuli vulgari *πάρεστι*. eum ad locum deuenerunt res Philippi.

16. *πιστεύσουσιν* in futuro, praetuli vulgari *πιστεύουσιν*.

20. *καὶ λιμένας*.] malim *καὶ τοὺς λιμ.* cum articulo, vt modo praeceſſit *τὰ χωρία*, et inſequitur *καὶ τὰ τοιαῦτα*.

27. *ἀνεχαίτισε*.] citat h. l. Harpocration hac voce. Significat hoc v. primitus crines vel pilos animantis retro, antrorſum, a tergo ad frontem reagere. hinc, quicquid eſt, in aduerſum retorquere.

pen. Marcellinus ad Hermogen. p. 313. cfin. *ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν κατὰ ψυχὴν, πρόεισι μέχρι τῶν ἐκτός. οἷον, πῶς ἔχει ψυχῆς Φίλιππος;* [declaratur hoc p. 19. Demoſth.] *ὅτι ἀθυμεῖ*, (ſic) *καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν ἀδικοῦντα καὶ ἐπιορκοῦντα καὶ ψευδόμενον δύναμιν δικαίαν κτήσασθαι. πῶς τὰ ἐκτός; ὅτι Θετταλοὶ ἄπιστοι.*

ὅτι

ὅτι ἰλλυριοὶ καὶ παίονες ἐλευθερίας ἐπιθυμοῦσιν. ὅτι τῶν προσόδων ἐστέρηται καὶ στερήσεται. ὅτι εἰς στενὸν κομιδῆ τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξένοις αὐτῷ καταστήσεται. καὶ ὅπως ἔχουσιν οἱ Μακεδόνες. καὶ ἑξῆς. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν κοινῶν [de rebus, non vni propriis, ſed quas multi participant.] τὰ ἐκτὸς μάλιστα τὴν χορηγίαν ἡμῖν παρέξεται. ἡνίκα δὲ πρὸς τύραννον, ἢ δυνάστην, ἢ ὅλως ἕνα ἄνδρα ὁ πόλεμος εἴη, χώραν ἡμῖν τὰ ἀπὸ τῆς ψυχῆς παρέξεται. ἐξετάσομεν γὰρ ἐπιβουλὰς, ἀπάτας, ἀδικίας· ὡς Δημοσθένης ἐποίησε. χρησόμεθα δὲ καὶ τοῖς ἔξωθεν. οὐκ ἀποχρήσει δὲ τὰ τῶν πολεμίων μόνον διαβάλλειν, ἀλλὰ δεῖ καὶ τὰ οἰκεῖα συστῆσαι, ὡς ὁ Θουκυδίδης ἐν τῇ Περικλέους δημηγορίᾳ.

21. 1. Citat h. l. Hermogenes p. 334. cfin. λοιπὸν εἶδος τρίτον ἐστὶν, ᾧ καὶ ὁ ῥήτωρ κέχρηται. γίνεται δὲ, ὅταν τροπῇ τινι χρησάμενοι μὴ σφόδρα αὐστηρᾷ, μηδὲ σκληρᾷ, κατ' ἀκολουθίαν ἐκείνης ἑτέραν ἐπενέγκωμεν τροπὴν, σκληροτέραν μὲν, οὐ μὴν δοκοῦσάν γε εἶναι τοιαύτην διὰ τοῦ προειρημένου. οἷον· ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα εἰς μὲν ἅπαξ καὶ βραχὺν χρόνον ἀντέχει, καὶ σφόδρα γε ἤνθησεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν, ἂν τύχῃ, τῷ χρόνῳ δὲ φωρᾶται, καὶ περὶ αὐτὰ καταῤῥεῖ. τὸ γὰρ ἤνθησε τροπικὸν μὲν, οὐ μὴν αὐστηρὸν, οὐδὲ σκληρόν. τὸ δὲ καταῤῥεῖ σκληρὸν ἰσχυρῶς. οὐ μὴν τοιοῦτον ἐφάνη διὰ τὸ ἐξ ἀκολουθίας εἰρῆσθαι. ἐπὶ γὰρ τῶν ἄνθεων τῶν μαραινομένων τὸ καταῤῥεῖν σχεδὸν κυρίως λέγεται. ἤδη δὲ αὐτῶν [f. αὐτοῦ] τὴν ἄγαν σκληρότητα καὶ τὸ παρακείμενον αὐτῷ ἀφεῖλε, λέγω, τὸ· τῷ χρόνῳ δὲ φωρᾶται.

Ibid. *εἰς μὲν ἅπαξ.*] hic deeſſe videtur προχωρεῖ, vel tale quid. *Semel quidem ſuccedunt.* Pro ἅπαξ exhibet Thomas M. καθάπαξ h. v. p. 479. et Ammon. v. καθάπαξ.

4. *περὶ αὐτὰ.*] ipſa a ſemet ipſis, per ſemet ipſa deſtruuntur, et ſuper ſemet corruunt. Simile ductum a niue in ſemet contabeſcente.

21. 4.

21. 4. Celebris ſententia, ſaepius recitata, vt a Minuciano p. 142. 8. Apſine p. 701. 17. παραβολὴ παραδείγματος τούτῳ διαφέρει. ὅτι ἡ μὲν παραβολὴ ἀπ᾽ ἀψύχων, ἢ ζώων ἀλόγων λαμβάνεται. ἀπὸ μὲν ἀλόγων, ὡς παρ᾽ Ὁμήρῳ· ὡς δ᾽ ὅτε τις στατὸς ἵππος. ἀπὸ δὲ ἀψύχων, ὡς παρὰ Δημοσθένει· ὥσπερ γὰρ οἰκίας οἶμαι καὶ πλοίου. τὰ δὲ παραδείγματα ἐκ γεγονότων ἤδη πραγμάτων λαμβάνεται, ἢ προσώπων. Scholiaſtes ad Hermog. p. 398. [ad locum H. p. 274. 22.] ſchema hoc appellat ἐπιχείρημα ἀπὸ τοῦ ὁμοίου. conf. Schol. Pindari p. 5. b. ed. Oxon.

11. poſt ἀρέσκει μοι deeſſe videtur μάλιστα. ita inprimis mihi probatur.

13. ταῦτα.] quae modo docui, de fidei et veracitatis praeſtantia, fraudisque peſtifero exitu, item de Philippi moribus.

17. verba οἱ παρ᾽ ἡμῶν πρέσβεις vncis incluſi, in Auguſtano literis minutis ſuper verſu, pro ſcholio ſcripta.

25. pari modo vocabula, τὴν μεταβολὴν, ſuſpicor tollenda eſſe, vt ſcholium vocabuli μετάστασιν.

22. 10. πάντ᾽ ὠφελεῖ.] malim πάντως ὠφελεῖ. vtique, ſemper, certe prodeſt. Sigla, circumflexo ſimilis, ως ſignificans, facile fieri potuit vt omitteretur.

17. τοῦτο ἐζήλωκε.] Sed quidnam? nil praeceſſit, non certe τὸ ἐπιθυμεῖν δόξης. num ergo καὶ τοὺς ὁμοίους [id eſt τοὺς ὁμοίως ἑαυτῷ δόξης ἐπιθυμήσαντας] ἐζήλωκε. Sed iam intelligo, quid rei ſit. τοῦτο deſignat inſequens, καὶ παθεῖν τι κινδυνεύων. hoc ſtudet, ad hoc contendit, vt nempe, ſi neceſſe ſit, et caſus ſic ferat, vel corporis ipſius artuumue iacturam patienter perferat.

19. τὴν τοῦ διαπράξασθαι ταῦτα.] Schema hoc appellat Hermogenes, locum hunc recitans, καθ᾽ ὑπέρθε-

ὑπέρθεσιν ὑπέρβατον. Scholiaſtes autem ad Hermog. *π. ἰδεῶν* hunc eundem locum allegans, appellat *ὑπέρβατον κατ᾽ ἀναστροφὴν*, auctorem laudans Tiberium.

22. 25. *ἔργα* ſunt arua et ſata omnia, vites, horti, quibus colendis vita toleratur, victus quaeritur. *τὰ ἴδια* ſunt propria cuiusque domicilia, artes manuariae, quas exercet, et res familiaris.

26. *πορίσωσιν.*] *πορίζειν* h. l. eſt idem atque *πορίζεσθαι.* ſibi quaerere, comparare labore ſuo, vt frumenta, vina, oleum, et ſimilia. negata copia ea vendendi, quae, quoquo potuiſſent modo, ſibi peperiſſent. non ſim tamen alienus a lectione *ποιήσωσιν.* graeci dicunt *ποιεῖν σῖτον, ἔλαιον*, pro manuum ſuarum labore parere. *gewinnen, erbauen.*

vlt. *ἔχουσι.*] ſubaudi *γνώμης. φιλίππῳ* idem eſt atque *πρὸς φίλιππον.*

23. 2. *πεζέταιροι.*] videtur haec melior eſſe lectio, quam altera, vulgari vſu item trita, *πεζαίτεροι.* quae eſt penes Harpocrationem, quem v. et Brodaeum defenſorem nacta eſt Miſcell. V. 34. p. 549. T. II. Lampadis Gruteranae.

4. citant h. l. Ariſtides de dictione ciuili p. 256. 6. Hermogenes p. 432. 13. Schol. Hermog. p. 34. 15. et p. 45. 8. et p. 380. vbi in generibus *τοῦ ἐξ ὑποβολῆς λέγειν* numerat, his verbis. *ἢ* [ſcil. *ἐξ ὑποβολῆς λέγειν* eſt] *ὅταν ἐάσας ἐξ εὐθείας προενεγκεῖν τὸν λόγον προσώπου τινὸς ὑποβολῇ χρήσηται, κἀκείνῳ περιθῇ τοὺς λόγους. οἷον· ὡς ἐγὼ τῶν ἐν αὐτῇ τ. χ.*

7. *οἷος* videtur vitioſe redundare, atque tollendum eſſe, vt natum ex *οῖς* poſteriore ſyllaba vocabuli *αὐτοῖς*, quod modo praeceſſit.

11. Locum hunc videtur Athenaeus p. 614. E. 8. tangere.

13. citat h. l. Harpocr. v. *κορδακισμός.* Inter lectiones, quae ambae olim in libris fuerunt, *παρεῶσθαι* et *παρεωρᾶσθαι*, ambigo, vtram praeferam.

23. 15.

23. 15. ληϛὰς nullo modo huic loco conuenit, cuius ſententia poſtulat potius δικελιϛὰς, id eſt θαυματοποιὸς, mimos, hiſtriones. v. Heſych. h. v. tangit h. l. Athenaeus p. 614. E.

21. v. Thomam M. v. γελοῖος p. 186.

27. citat h. l. infra p. 155. et 156. iisdem verbis recurrentem, Stobaeus p. 566. 22. ſic dans: συσκιάσαι τὰς τοιαύτας ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων, et in fine ſententiae τότ' ἀκριβῶς διακαλυφθήσεται ταῦτα πάντα. item Dionyſ. Halic. T. II. p. 190.

vlt. ταῦτα addidi.

24. 3. τέως dedi pro ἕως, quod etiam apud Stobaeum eſt h. l. recitantem p. 540. 28.

6. locum h. citat Plutarchus Opuſc. p. 69. 37.

12. citat Hermogenes p. 435. 7. vbi Herm. Aldinus dat νομίζῃ et ἄνδρες, pro ἀνθρώπȣ.

14. τὸ ὅλον.] articulum addidi.

17. ad ἑλοίμην vt μᾶλλον addatur, quod ſententia vtique poſtulat, neceſſe nil eſt, vſu linguae ſic ferente, vt ſaepiſſime ibi ſubaudiendum omittatur, vbi requiritur.

21. αὖ τὸν contraxi in vnum vocabulum αὑτόν. ipſum deſidentem, deſidia, ſegnitie torpentem aliquem, nam τινα ſubauditur.

23. Locum hunc Hermogenes Criſpini (nam in Aldino reperire nequeo) ſic exhibet: ὃ δὴ θαυμαϛὸν, εἰ ϛρατευόμενος ἐκεῖνος καὶ παρὼν ἐφ' ἅπασιν, ἡμῶν μελλόντων καὶ ῥαθυμέντων περιγίνεται. verumtamen p. 177. 13. Hermog. rurſus recitatur hic idem locus vulgatis conuenienter.

pen. citat Hermog. p. 177. 25.

25. 4. citat h. l. Schol. Hermog. p. 315. vbi pro ἐν Ὀλυνθιακῶν ὃν ταῦτά φησι leg. eſt ἐν Ὀλ. δευτέρῳ ταῦτά φ.

9. πάντας.] malim καὶ πάντας.

25. 17. ταυτὰ correxi, pro vulgari ταῦτα. Ad ἅπερ νυνὶ addidi particulam copulantem.

23. ῥᾷον] malim ῥᾴω in plurali. πάντα πέφυκε ῥᾴω φυλάττειν τοὺς ἔχοντας, idem eſt ac ſi dixiſſet, πέφυκεν οὕτω φύσει τοὺς ἔχοντας δύνασθαι πολὺ ῥᾷον φυλάττειν — Citat h. l. Stobaeus p. 328. 36.

25. poſt τῶν πρότερον videtur ὑπαρξάντων deeſſe.

26. 5. πρώτων (in genitiuo plur.) de meo dedi, pro vulg. πρῶτον. et nunc ab Harleyano confirmatum reperio.

10. aut κᾂν cum ἂν eſt mutandum, aut ſic leg. ὑμέτερα. praemia belli veſtra ſunt. hic deſinit ſententia. tum incipit noua. οἷον ὑμετέρα Ἀμφίπολις. E. c. veſtra eſt Amphipolis, h. e. vos eam iure, vt veſtrae ciuitatem ditionis repoſcitis. κᾂν ληφθῇ atque ſi recuperetur, ſtatim vos eam aufferetis.

14. Σίγειον.] citat h. l. Harpocr. hac in voce.

19. olim ſic erat: τὰς ἀνάγκας ἀκούσητε, τούτους ἀφίετε. ego cum diſtinctione lectionem mutaui. vbi neceſſitates illas audieritis, dimittitis reos.

23. citat h. l. Thomas M. p. 724. v. πολιτεύομαι.

25. citat Pollux VIII. 100.

vlt. τοῖς μὲν.] verborum nonnihil inſolentius traiectorum haec eſt ſententia, ac ſi dixiſſet: τοῖς μὲν ὑμῶν ἀποδώσετε μόνον τὸ ἐπιτάττειν, ὥσπερ ἔχουσιν ἐξουσίαν τυραννικήν.

Varietas lectionis ad Olynthiacam ſecundam.

Argumenti. 4. ὄντος abeſt a Bauar. Aug. ſec. appendice Franc. Gonuilliano. (qui etiam δεδιόσιν verſu 3. dat, in datiuo plur. participii) ὡς δυσπολέμητον τὸν Φίλιππον dat Locker.

17. 4. argum. παρελθὼν ὁ Δημοσθένης.] Sic etiam Gonuill. nam Wolf. dederat παρ. δ' ὁ Δημ. Lockeranus autem dat παρελθὼν δὲ Δημοσθένης.

6. ὕποπτον αὐτόν.] inuertit Gonuil.

pen. ἰδίαν.] οἰκείαν codex Obſopoei.

Orationis ipſius in titulo; pro ὀλυνθιακὸς dedit Pariſinus ſeptimus et Harley. ὀλυνθιακῶν. In Auguſtano ſecundo illa oratio, quae orditur a verbis οὐχὶ ταὐτὰ παρίσταται inſcribitur ὀλυνθιακὸς δεύτερος, quae eſt in vulgatis noſtris libris tertia; et contra, quae in aliis ſecunda eſt, in hoc Auguſtano ſecundo eſt tertia, incipiens a verbis ἐπὶ πολλῶν μὲν. In argumentis tamen mutatum nihil eſt. Argumentum προσήκαντο μὲν praeſcriptum eſt orationi incipienti a verbis οὐχὶ ταὐτά, et argumentum ἔπεμψαν βοηθεῖν praeſcriptum eſt orationi incipienti a verbis ἐπὶ πολλῶν.

18. 2. παρά.] περὶ Ald. Sed in Weimarano, et Aldino Leſſingiano, et in eo Aldino, quo quotidie vtor, e bibliotheca Senatus Lipſienſis mutuo ſumto, correctum eſt παρά. duae hae praepoſitiones inter ſe creberrime permutantur. περὶ eſt quoque in appendice Francfurtana.

3. γενομένην.] γινομένην Pariſini primus, ſeptimus et octauus. Harley. γιγνομένην Bauar. Aug. ſecundus, appendix Francfurt.

4. πολεμήσοντας.] Sic alios habere annotauit Wolf. qui ipſe dedit e Felicianea πολεμήσαντας. Iſti alii a Wolfio deſignati ſunt Aldina vtraque, item Morelliana, de quibus ei conſtare potuit. acceſſere poſtmodum Voſſ. Harley. Locker.

5. χώραν.] Sic correxit Leſſingianus pro χόραν Ald.

6. τὸ μέγιστον.] ὁ μέγιστον Aug. primi ſupplem. τὸ δὴ μέγιστον Aldina Tayl.

18. 8. ἑαυτῶν.] αὐτῶν Harley.
9. εἶναι abeſt a Barocc. et Pariſino primo.
11. αὐτοὺς.] ἡμᾶς Aldina Taylori.
12. εἶναι δόξωμεν.] δόξωμεν εἶναι Aug. ſec. δόξομεν in fut. 1. indicat. Laud. appendix Francf.
15. ὑπὸ.] ἀπὸ Ald. Tayl.
16. τε abeſt ab Aug. ſec.
18. προτρέπειν μάλιστα τὰ δέοντα Aldina Taylori. item Pithoeanus, teſte Mountenego.
20. εἴποι.] εἴπῃ Ald. P. Manut. Sed vulgatam Taylor ex Harley. annotauit.
Ibid. ἐκείνῳ μὲν ἔχειν φιλοτιμίαν τινὰ.] ἐκείνῳ μέν τινα ἔχειν φιλοτιμίαν. Harley. Aug. primi ſupplem. appendix Francfurtana, Aldina Taylori. τινα abeſt a Pariſino primo et a Barocciano. μὲν et τινα abſunt a Locker.
21. ἡμῖν.] ὑμῖν Pariſinus octauus, Auguſtanus ſecundus, Harley. index P. Manutii.
Ibid. οὐχὶ καλῶς.] οὐχ ἱκανῶς Pariſinus octauus.
23. αὐτοῦ.] αὐτοῦ Pariſinus quintus, P. Manut. ἑαυτοῦ Aldina Tayl. Paris. ſeptimus et octauus.
Ibid. θαυμαστότερος.] θαυμασιώτερος Aug. ſecundus.
vlt. οὖν abeſt a Pariſ. octauo et Harley.
19. 1. σκοποῖτο.] σκοπεῖται Pariſinus octauus, Harley.
Ibid. ἐνθένδ' ἂν αὐτὸν ἴδοι μέγαν γεγενημένον.] Sic eſſe in Harley. et Locker. annotauit Taylor, quoniam Frankfurtana ſic dat: ἂν μέγαν αὐτὸν ἴδοι, vt eſt in Aldina et Paul. ἐνθένδ' ἂν αὐτὸν μέγαν ἴδοι γεγ. Aug. ſecundus.
2. αὐτοῦ.] αὐτοῦ Pariſini ſecundus, tertius, quintus, P. Manut.
3. οὖν deeſt Ald. Tayl.

19. 4. ὑμῖν] ἡμῖν Aug. tertius.

Ibid. λαβεῖν τέτων, ἐχὶ.] λαβεῖν ὑπὲρ τέτων, ἐχὶ Ald. Tayl. Pariſinus octauus, ſupplem. Aug. primi, Bauaricus, Harley. Etiam Mountenegus ὑπὲρ e Pithoeano addidit. Eſt quoque ὑπὲρ in appendice Francfurtana. Auguſtanus ſecundus, Aldina vtraque, Felic. ſic diſtinctum dant locum hunc λαβεῖν, τέτων ἐχὶ. Voſſianus, teſte Mountenego, dat τἕτον.

6. poſt ἔνι addit appendix Francfurtana λέγειν. nec non exemplum Aldinae Tayloranum, quorum amborum idem fons eſt, exemplum Pithoei.

Ibid. βέλτιον.] βέλτιϛον Ald. P. Manut. Wolf. Laudianus, teſte Mountenego, qui vulgatae ſuffragari ait Pithoeanum, Voſſianum et Baroccianum. ſuffragatur item Lockeranus et Harley. et app. Fr.

8. φαίνοιντ᾽ ἂν Ald. Tayl.

Ibid. δοκιμάζειν.] γρ. δικάζειν Pariſini primus et ſecundus.

10. τὰ abeſt a Meermanniano.

11. φήσειε κενὴν, δικαίως.] φήσειε δικαίως κενήν. Aug. tertius. pro ſecunda voce dat Aug. ſecundus κοινήν. λοιδορίαν ἂν εἶναι φήσειέ τις κενὴν Locker.

Ibid. τις ἄν.] ἄν τις Ald. Tayl. Pithoeanus. ἂν abeſt a Voſſiano.

12. πώποτε.] ποτε Pariſ. primus, Voſſianus, Baroccianus, Locker.

Ibid. τέτοις] ἐλέγχειν etiam eſt in texto Bauarici, ſed ſuperſcriptum eſt γρ. τοιἕτον ἐλέγχειν. quae lectio ſi admittitur, addendum erit ὄντα.

14. δυοῖν ἕνεκα.] δυεῖν ἕνεκα Harley. Pariſinus primus, ſupplem. Aug. primi. δυεῖν εἵνεκα Pariſinus octauus. εἵνεκα Ald. Tayl.

Ibid. ἡγἕμαι συμφέρειν.] συμφέρειν ἡγἕμαι Bauaricus, Auguſtanus ſecundus et tertius.

19. 16.

19. 16. *καὶ τοῦ τοὺς.*] genitiuum omittit Harley.

18. *νῦν* abeſt ab Aug. tertio, Harley. Bauarico, ſed in hoc ſuperſcriptum eſt *καὶ νῦν.*

Ibid. pro *ηὐξήθη* dant Laudianus et Baroccianus *ηὐξύνθη.*

20. *αὐτῷ.*] *αὐτοῦ* Pariſini primus et ſecundus, Auguſt. ſecundus, Aldina Tayl. Barocc. Meermann. Pithoeanus, Bauaricus, (ſed huic ſuperſcriptum *αὐτῷ*) et indices Aldorum et Fel.

Ibid. *μὲν* abeſt ab Aug. primi ſupplemento, ab Auguſtano ſecundo, a Laudiano, a Bauarico, ab Aldi et P. Manutii exemplis. verum in Aldi indice repraeſentatur. Mountenegus ex Aldino affert *ἐγὼ μὲν οὖν.* Sed in eo, quo vtor, eſt *ἐγὼ γάρ.* aut ergo ille errauit, aut aliud ei exemplum Aldinum ad manus fuit a noſtro diſcrepans.

21. *καὶ αὐτὸς* abſunt ab Aug. primi ſupplemento. Solum *αὐτὸς* abeſt a Pariſino octauo. *ἡγοῦμαι* Aldina Taylori.

Ibid. *εἶναι* abeſt a Pariſino quinto, ab Aug. primi ſupplemento, a Bauarico et Meermann. *καὶ αὐτὸς φοβερὸν τὸν Φίλιππον καὶ θαυμαστὸν* [ſine *εἶναι*] Harley. Locker.

22. *τὸν Φίλιππον καὶ θαυμαστόν.*] *καὶ θαυμαστὸν τὸν Φίλιππον.* Ald. P. Manut. Laudianus, Aldina Tayl.

Ibid. *αὐτὸν* abeſt a Bauarico, et Auguſtano ſecundo. *αὐτὸν ἑώρων* (ſic ſtructa vocabula) dat Harley.

24. *ἡμετέραν.*] *ὑμ.* Locker.

Ibid. *τοκαταρχάς.*] *τὸ κατ' ἀρχὰς* P. Manut. v. Obſopoei annotationem ad p. 1, 1.

25. *βουλομένους.*] *βουλομένοις* Bau. appendix Francfurtana.

Ibid. *ἡμῖν.*] *ὑμῖν* Pariſini ſecundus et tertius, Locker. Aug. primi ſupplem. Bauar. Meermann. Aldina Taylori.

19. 27. pro τῷ dant τὸ Aldinus Leſſingianus, Pariſ. primus, ſecundus, quintus, ſeptimus, octauus, item Weimaranus, Auguſtani primi ſupplem. et Aug. ſecundus atque tertius, necnon Bauaricus, et Pithoeanus, item ed. Wolfii. ſed τῷ dat appendix Francfurtana. ego vtrumque copulaui. τῷ θρυλλέμενόν ποτε τὸ ἀπόῤῥητον Ald. Tayl.

Ibid. κατασκευάσαι.] κατασκευάσειν. Aldina Taylori, Laudian. Pariſini primus, ſecundus, quintus, Weimaranus, Meermannianus, Aug. tertius a noua manu, vetuſtior enim aliud neſcio quid, eraſum, dederat. item Pithoeanus et Felic. ſed appendix Francf. dat vulgatam, item Harley. In Bauarico eſt vulgata, ſed recentior manus duas obliquas parallelas virgulas ειν repraeſentantes ſuper αι adſcripſerat. Vulgatam eſſe in Voſſiano, Laudiano, et Barocciano, teſtatur Mounteneg.

pen. προσαγόμενον.] προσαγαγόμενον appendix Francfurtana, Laud.

vlt. ἡμετέραν.] ὑμετέραν Pariſ. primus et ſecundus, Locker. Aug. primi ſupplem. et ſecundus, Pannonicus Obſopoei, Bauaricus, Meermann.

20. 1. πρότερον.] προτέρους Pariſinus octauus, Harley.

Ibid. ἡμᾶς.] ὑμᾶς Pariſini ſecundus et tertius, Locker. Aug. primi ſupplem. Bau. Meerm. Aldus, (cuius index voluit vulgatam exhibere) index P. Manutii.

4. πόλεμον πολεμήσειν ὑπὲρ αὐτῶν.] ſic etiam Harley. et Locker. ſed πόλεμον ὑπὲρ αὐτῶν πολεμήσειν Aldus, P. Manutius. pro futuro dat aoriſtum πολεμῆσαι Pariſinus primus.

7. ἀεὶ.] αἰεὶ Pariſini ſecundus et tertius, item Bauar.

9. ἑαυτοῖς.] αὐτοῖς Pariſinus quintus.

10. ὀφείλει νῦν διὰ Ald. Tayl.

20, 12.

20. 12. καιρῦ.] καιρὸν Aug. ſecundus, forte voluit καιρῶν.

13. πρὸς τέτῳ Harley. ſed ad πάρεςι, quod eſt in Wolfiana pro παρέςῃ, Taylor nihil annotauit.

14. ὑμῖν.] ἡμῖν P. Manut.

15. ταῦτ' ἐγὼ λέγω.] ταῦτα λέγω. Aug. ſecundus, ſine ἐγὼ.

Ibid. verba ab hoc ἢ ὡς ad alterum, quod eſt verſu 16. abſunt per librarii errorem a ſupplem. Aug. primi.

16. πιςεύεσιν.] πιςεύσεσιν Laudianus, Pithoeanus, Auguſtanus ſecundus, Bauaricus, Meermann. Felic. ſed appendix Francfurtana vulgatam dat, forſitan ex Aldo, item Harleyanus.

Ibid. αὐτῷ et ὡς abſunt a Pariſino octauo. αὐτῷ abeſt a Bauarico, ſed in margine annotatum eſt cum ſigno γρ.

17. αὑτῶν.] αὐτῶν Pariſini primus, ſecundus, tertius, ſeptimus, Ald. P. Manut.

20. τῷ.] τε Pariſ. octauus.

Ibid. καὶ λιμένας abſunt ab ed. P. Manutii.

21. προσειληφέναι Harley.

23. ταῦτα.] ταὐτὰ Auguſtani primi ſuppl. Aug. tertius, Bauar. Meermann. ed. Wolfii. ſed appendix Francfurtana dat vulgatam et Locker.

Ibid. συμπονεῖν.] πονεῖν ſimplex Pariſinus tertius.

24. φέρειν.] συμφέρειν Ald. Tayl. vna cum altero ferre. raro modo vſurpandi.

25. οἱ abeſt a Pariſinis primo, ſecundo, quinto et ſeptimo, ab Aldina Taylori, Aug. primi ſupplem. Aug. ſecundo et tertio, Bauarico, Meermanniano, Lockerano.

Ibid. καὶ πονηρίας abſunt a Pariſino octauo et Aug. tertio. τις abeſt ab Ald. Tayl.

20. 26. καὶ μικρὸν πταῖσμα.] in margine Bauarici ſcriptum eſt γρ. ἢ τὸ τυχὸν πταῖσμα. In Locker. eſt καὶ σμικρόν τι πταῖσμα.

21. 2. βραχὺν.] μικρὸν Pariſinus quintus. ἤνθηκεν Aldina Taylori. pro ἐπὶ dat Laud. νυνὶ.

3. τύχῃ.] τύχοι Pariſinus quintus et ſeptimus.

4. καὶ πλοῖς abſunt ab ed. P. Manutii.

6. ἰσχυρότατα.] ἰσχυρότερα Pariſinus primus, Aug. primi ſupplem. Meermannianus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori. In Bauarico idem ſuperſcriptum eſt. ſed pro nulla habenda eſt haec varietas, nata ex errore librariorum, terminationem comparatiui et ſuperlatiui eodem compendio exarantium. ἰσχυρώτατα (per ω) dat Aug. ſecundus.

ibid. οὕτως Weimaranus. Saepiſſime οὕτως ante conſonantem ſcriptum inueni, vt certus ſim, vanum eſſe praeceptum grammaticorum, οὕτω ante conſonantem, οὕτως ante vocalem inſequentem eſſe exarandum. οὕτω τῶν πράξεων (ſine καὶ) dat Harley.

8. ἐν abeſt ab ed. P. Manutii.

9. δὴ.] δὲ Aldina Taylori.

Ibid. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Pariſinus primus, Locker. Aug. ſecundus et tertius, Bauar. (ſed ſuperſcripto ὑ.) Ald. P. Manut.

Ibid. ἅμα abeſt a texto Bauarici, ſed ſuperſcriptum eſt. abeſt item ab Aug. ſecundo. ἅμα μὲν τοῖς Ὀλ. dat Harley.

10. λέγει.] λέγῃ Aug. primi ſupplem. Aug. ſecundus. Locker. λέγοι Harley.

11. οὕτως.] οὕτος Ald. P. Manut. Locker. Aug. ſecundus et tertius. In Aldinae Weimaranae dextro margine ſcriptum eſt οὕτω, in ſiniſtro οὕτως. In Bauarico vtraque lectio exhibetur.

14. ἀπαιτεῖν, καὶ.] ἀπαιτεῖν αὐτὸν καὶ Aldina Taylori, Aug. primi ſupplem. Aug. tertius. ſed medium

dium' vocabulum erat in hoc a noua manu adiectum. Bauaricus cum vulgato conſentit, ſed ſuperſcriptum eſt γρ. καὶ ἀπαιτεῖν αὐτόν. et idem eſt quoque in appendice Francfurtana.

21. 15. σκοπεῖσθε etiam Bauaricus dat, ſed ſuper extrema litera pictum eſt αι. σκοπεῖτε Locker.

Ibid. poſt τοῦτο ſuperſcriptum eſt in Bauar. γρ. καὶ δεῖ.

16. ἐροῦσι etiam in Bauarico eſt, ſed ω ſcripto ſuper diphthongo. Verba οἱ παρ' ἡμῶν πρέσβεις in Aug. primi ſupplemento literis minutioribus erant, pro ſcholio, ſuperſcripta.

17. ἡμῶν.] ὑμῶν Aug. 1. ſupplem. Bau. Meerm. Aldus, P. Manutius. Sed ἡμῶν ex Harleyano annotauit Taylor. pro καὶ ἔργον τι dat Aldina Taylori τὰ ἔργα. pro δεικνύειν dat Harley. δεικνύναι.

20. τὰ πράγματα.] τὰ ἔργα Harl. ſupplem. Aug. primi, appendix Francfurtana. vtramque lectionem exhibet Bauaricus.

22. ἑτοιμότατ'.] ἑτοιμότερον Aug. primi ſuppl. In Aug. tertio videtur vulgata a prima manu fuiſſe, ſed noua correxit ἑτοιμότερον. et hoc eſt quoque in appendice Francfurtana, et Harl. et Aldina Taylori.

23. ἀπιστοῦσι πάντες.] ἀπιστοῦσιν ἅπαντες Aug. primi ſupplem.

24. δή.] δὲ Ald. Felic. ſed δὴ dat Locker. et Harl.

27. κἂν ταῦτα.] Bauaricus hoc dat in margine cum γρ. nam in texto dat κἀνταῦθα. hoc ipſum κἀνταῦθα reperi in Aug. ſec. qui ſic dat: κἀνταῦθα καὶ θελήσητε, ὥσπερ προσήκει καὶ δεῖ, παραινεῖν. Etiam Barocc. dat παραινεῖν.

pen. περαίνειν.] παραινεῖν Pariſinus ſecundus, Meermann. Bauaricus in texto, (margo enim vulgatam exhibet) index Aldinae videtur etiam hoc dare

 voluiſſe;

BOSTON COLLEGE LIBRARY
CHESTNUT HILL, MASS.

voluiſſe; reddit enim, ſolito ſibi errore, lectionem texti Aldini *περαίνειν*.

22. 3. *ἐν μὲν προσθήκης μέρει ἐστί τις.*] *ἐν μὲν προσθήκῃ μερίς ἐστί τις* Pariſini ſecundus et ſeptimus, Bauaricus in texto, ſed margo vulgatam dat. In Auguſtano tertio videtur varietas a manu prima fuiſſe data, ſed corrector eam ad vulgatae modum reformauit.

4. *σμικρὰ.*] *μικρὰ* Aug. primi ſupplem. Aug. ſecundus, Bauar. Harley.

5. *ὑμῖν.*] *ἡμῖν* Aug. primi ſupplem. Harley.

6. *τοῦτο.*] *τοιοῦτο* Pithoeanus, et appendix Francfurtana, item Aldina Taylori, [qui tres codices omnes videntur vnus codex eſſe,] necnon Bauar. in texto, ſed margo dat vulgatam cum *γρ.*

7. *νοσοῦσι καὶ* abſunt a Bauarico, et ab Auguſt. ſecundo.

9. *ἐβοήθησε.*] *ἐβοήθησαν* Pariſinus primus, Barocc. Bauaricus, Meermann. Voſſianus, Aldina prior. ſed in poſteriore eſt vulgata.

Ibid. *ὅποι.*] *ὅπῃ* Ald. P. Manut. ſed *ὅποι* ex Harley. et Locker. annotauit Taylor.

Ibid. *προσθῇ κἂν μικρὰν.*] *προσθείη ἂν μικρὰν* Aug. tertius. *σμικρὰν* Locker.

14. *αὐτὴν* abeſt a Pariſino primo et Locker.

15. *ἑαυτῷ.*] *αὑτῷ* Pariſ. primus.

19. *τὴν τοῦ διαπράξασθαι.*] *τὴν διὰ τοῦ πράξασθαι* Aug. tertius.

21. *ἀσφαλῶς* abeſt a Meermann.

23. *αἰεὶ.*] *ἀεὶ* Ald.

Ibid. *ταῖς στρατιαῖς* Harley.

Ibid. *ἄνω τε καὶ κάτω.*] *ἄνω κάτω* (ſine intermediis) Bauar. in texto. ſed margo vulgatam dat cum *γρ. ἄνω καὶ κάτω* (ſine *τε*) Harley.

24. *οὔτ' ἐπὶ τοῖς ἔργοις* abſunt a Meermann.

22. 26. *πορίσωσιν.*] *ποιήσωσιν* Auguſt. ſecundus et Bauar. in texto, ſed margo Bauarici vulgatam dat cum *γρ.* Lambinus in indice ſic corrigit et diſtinguit *πορίσωνται ὅτως, ὅπως* — Wolf *ὅτως* e ſcholio irrepſiſſe ſuſpicatur.

27. *ἔχοντες* abeſt a Meermanniano. quod poteſt ferri. facile enim *ἐώμενοι* e praemiſſis ſubaudiatur. Librarius idem ad *διαθέσθαι* ſcholium adſcripſerat *ἤγουν πωλῆσαι.*

Ibid. *κεκλεισμένων.*] *κεκλειμένων*, more attico, Auguſtanus primus, et ſecundus, item Bauaricus. *κεκλημένων* dederat in Auguſtano tertio manus vetuſtior, quod item rectum eſſe poteſt, ad modum atticum, ſi ſub *η* iota ſubſcribatur. Sed recentior manus in hoc codice *η* cum *ει* mutauerat, nullo ſibilo addito.

23. 2. *πεζαίτεροι.*] *γρ. πεζέταιροι* margo Pariſinae, tacito auctore. Confirmatur haec lectio, quae vera eſt, ab Auguſtano primo. *πεζέτεροι* dat Meermann. Laud. *πεζέταιροι* dat ed. Wolfii, ſed app. Francf. et Barocc. vulgatam.

3. *συγκεκροτημένοι*] Scholium aderat in Meermann. hoc *γεγυμνασμένοι, ἠσκημένοι.*

4. *χώρα*] *ἡμέρα* dat Ariſtides p. 256.

Ibid. *γεγενημένων* abeſt a Meermann.

6. *ὀδένων.*] *ὀδενῶν* Bauar. Sed ſic, vt ſuper duabus extremis literis exaratae eſſent hae duae aliae *ὸς.* vt eſſet *ὀδενὸς.*

7. *ἀγώνων καὶ πολέμου.* Aldina Taylori.

9. *πάντα αὐτοῦ δοκεῖν.*] *πάντα δοκεῖν αὐτοῦ* Bau.

10. *τἀνδρὸς* abeſt ab Aug. ſecundo et a Bauarico, ſed in hoc id exhibet margo.

11. *ἢ.*] *καὶ* Aldina Tayl.

13. *παρεωρᾶσθαι.*] *παρεῶσθαι* Pariſini primus et ſecundus, Harley. Lock. Barocc. Laud. Aldina Taylori, appendix Francfurtana, Bauaricus, (cum ſcholio ſu-

perſcri-

perſcripto *καταφρονεῖσθαι*) Auguſtanus primus, et eiusdem ſupplementum. item Auguſtanus ſecundus et tertius, vt et index Felic. item Laudianus, Barroccianus, Pithoeanus, et teſte Mountenego, Aldus quoque. Sed in meo Aldino vulgata eſt.

23. 14. *ἐν ȣ̓δενὸς μέρει εἶναι* Locker.

15. *καὶ* abeſt a Pariſino primo.

16. *οἵȣς* abeſt a Meermann.

21. *μίμȣς καὶ γελοίȣς* Locker.

23. *αὐτόν.*] *αὑτὸν* cum aſpero Ald. P. Manut.

Ibid. *καίτοι ταῦτα, εἰ.*] *καὶ τοιαῦτα εἰ* Aug. tertius. *καίτοι ταῦτα καὶ εἰ μικρὰ* Aug. primus, et eiusdem ſupplem. Locker. textum Bauarici conſentit cum vulgata. Sed margo dat haec: *γρ. ἐν ἄλλῳ* [ſubaudi *ἀντιγράφῳ*] *καὶ εἰ μὴ κρίνεται μεγάλα.* In hac circiter regione adſcripſerat Taylor hanc animaduerſionem. [In oratione ad Philippi epiſtolam iisdem vtitur argumentis et paene verbis ad confirmandum populum contra Philippum, atque in hac oratione. mihi videntur profecto cum epiſtola Philippi, tum oratio aduerſaria multis aliis de cauſis indignae eſſe ea tempeſtate atque antiquitate, quas prae ſe ferunt.]

26. *μὲν* deeſt Ald. Tayl.

Ibid. *ἐπισκοτεῖ* etiam eſt in Auguſtano tertio, ſed e correctione. de vetuſta manu nil h. l. ſupereſt praeter primas quinque literas *ἐπισκ.* videtur vetuſtior librarius *ἐπισκιάζει* dediſſe. appendix Francfurtana dat *ἐπισκοτοῖ*, quaſi a verbo *ἐπισκοτόω*.

Ibid. *τȣ́τοις.*] Sic etiam in texto Bauarici, ſed margo dat. *γρ. τοῖς τοιȣ́τοις.*

pen. verba *καὶ συσκιάσαι* abſunt a Bauarico. Sed in margine hoc eſt ſcholium: *συγκρύψαι ἀντὶ τȣ̃ συσκιάσαι.*

Ibid. *πταίσειε.*] *πταίσει* Pariſini quintus, ſeptimus, octauus. Ald. Tayl. Harley. Auguſtani primi ſupplem. Pithoeanus, appendix Francfurtana.

23. vlt.

23. vlt. πάντ'.] ταῦτα Pariſini primus et ſecundus, Voſſianus, Locker. Bauaricus, Auguſtanus ſecundus et tertius. Sed poſt ἐξετασθήσεται noua manus in hoc πάντα adſcripſit. Aldina Taylori dat πάντ' ἐξετασθήσεται ταῦτα. δοκεῖ — ταῦτα ἐξετασθήσεται πάντα Pariſ. quintus, ſeptimus, octauus. αὐτοῦ ταῦτα πάντ' ἐξετασθήσεται. Harley. Aug. primus. Etiam appendix Francf. ταῦτα dat. In Aldina priore ταῦτα eſt, ſed πάντα deeſt. contra in poſteriore hoc eſt, illud abeſt, et huic poſteriori conſentit Felicianea.

24. 3. ἡμῶν abeſt ab Aug. primo et ab eius ſupplemento, item a Voſſiano. σώμασί τε ἡμῶν appendix Francfurtana.

Ibid. ἕως.] τέως Pariſini primus, tertius et ſeptimus. Aug. primus et eius ſupplem. Aug. tertius, Bauar. Meermann. index Aldi, Harley. Lock. Aldina Taylori, Barocc.

Ibid. ἐῤῥωμένος.] ἐῤῥωμένως Pariſ. primus, tertius, ſeptimus. Aldina Taylori, item index Aldi.

4. ᾖ τις.] τις ᾖ Aug. primus, et eius ſupplem. Harley. app. Francfurt.

7. σαθρὸν.] σαθρῶν Pariſinus nonus, Laud. Aldus, Felic. Ad hunc locum iſtaec annotauit Wolf. [Quatuor codices legunt σαθρῶν; ſed ego lego σαθρὸν.] Deſignat ſine dubio Aldinam, Felicianeam, Manutianam, et Herwagianam.

Ibid. οὕτω.] οὕτως Aug. ſecundus.

Ibid. Vocabulum πόλεων et reliqua omnia inſequentia aberant ab Auguſtani primi ſupplemento, vsque ad p. 27. 9. folio vno euulſo.

8. ἂν deeſt Harleyano. πολεμοῦσιν Barocc.

Ibid. κακὰ.] κατὰ Ald. quod ad vulgarem modum correctum reperi in Aldino tam Lipſienſi, quo vtor, quam Weimarano, cuius mihi ad breue tempus vſura fuit, item in Leſſingiano.

24. 10.

24. 10. *συμπλακῇ.*] *συμπλεκῇ* Aug. primus.

12. *προσπολεμῆσαι νομίζῃ.*] *προπολεμῆσαι νομίζοι* Pariſinus octauus, teſte margine Lutetianae. quamquam addubito de priore vocabulo, ſitne id in eo codice ſcriptum, quod perhibetur. error non penes librarium reſediſſe videtur, ſed penes illum, qui variantes ex eo codice collegit atque repraeſentauit. cum *προς* volunt dare graeci librarii, ſcribunt *πρ* cum *ο* ſuper *ρ*. Sic ſcriptum non eſt *προ*, ſed *προς*. contra cum *προ* volunt dare, non ſuperne pingunt *ο* ſuper *ρ*, ſed ei ad latus, more nobis conſueto, ponunt. Exemplo eſto locus p. 20. 7. vbi in Aug. primi ſupplem. legitur *πρ̊λαμβάνων*, quod non eſt *προλ.* ſed *προσλ.* Verum tamen etiam Taylor ad h. l. noſtrum ex Harleyano *προπολεμῆσαι* annotauit, et *νομίζοι* in optat. Viderint, quibus Pariſini codicis illius copia eſt, num huius obſeruatiunculae ignorantia Morello fraudi fuerit.

13. *λογισμῷ.*] *προνοίᾳ* Dionyſius p. 16.

14. *ὅλον.*] *τὸ ὅλον* Pariſini quintus, ſeptimus, octauus. item Aug. primus et Voſſianus.

Ibid. *παρὰ πάντ'.*] *παρ' ἅπαντα* Harley. Pariſ. quintus et ſeptimus.

16. *δοίη.*] *γρ. δώῃ* Pariſ. primus et ſecundus, item Barocc. et Bauaricus in texto, ſed ſupra *δοίη*. In Auguſtano tertio dederat hoc vetuſtior manus, ſed iunior id ad vulgatae modum reformauit.

Ibid. Lambinus poſt *τύχην* addi vult *μᾶλλον*.

17. *ὑμῶν.*] *ἡμῶν* index P. Manut. et Aldina prior, ſed poſterior vulgatam exhibet.

Ibid. *αὐτῶν* abeſt a Dionyſ.

Ibid. *καὶ* abeſt a Pariſino ſecundo et tertio, item ab Aug. tertio.

18. *κατὰ μικρόν.*] *καταμικρὸν* Ald. vno vocabulo, ſed index Ald. dat vulgatam.

24. 20. ἡμῖν.] ὑμῖν Pariſin. primus et tertius. Bauaricus, Aug. tertius, Aldus, P. Manut. Dionyſius.

Ibid. οἶμαι.] οἴομαι Dion.

21. αὖ τὸν.] αὐτὸν Pariſ. ſecundus, ſeptimus, octauus. appendix Francfurt. Dionyſ.

Ibid. τοῖς abeſt a Pariſino ſecundo, Auguſtano ſecundo, Meermann. Ald. item a texto Bauarici, ſed eius margo dat γρ. ὐδὲ τῶν φίλων. abeſt item a Dionyſio. Sed Ald. Taylori dat ὐδὲ τοῖς φίλοις, item Locker. et Harley.

22. verba ὑπὲρ αὐτῦ τι ποιεῖν omittit Dionyſ. et facile illis caream.

Ibid. μή τι γε.] μή τοι γε Harley. Locker. Aug. 2. et tertius, ſed in hoc e correctione, nam vetuſtior manus dederat μή τε γε.

Ibid. δή.] δὲ Pariſ. primus et ſeptimus.

23. τοῖς θεοῖς.] rurſus articulum omittit Dionyſius.

Ibid. ὐδὲ δὴ θαυμ. Harley.

25. μηδένα.] μηδὲ Bauar. ſed margo dat μηδὲ καιρὸν μηδένα, μηδ' ὥραν.

Ibid. ἡμῶν.] ὑμῶν Pariſ. quintus, Aldus, Felic. P. Manut. Sed Harley. et Locker. ἡμῶν.

27. ὐ δή.] ὐδὲ Pariſinus primus, Aug. ſecundus.

Ibid. ἂν abeſt ab Auguſtano primo. Sed addi a Lockerano annotauit Taylor ad Wolfianam, cui ἂν etiam deeſt, de Harleyano nil commemorans. verba ἂν ἦν abſunt ab Aug. ſecundo. θαυμαςὸν δὴ, εἰ μηδὲν ἀθηναῖοι ποιῦντες Pariſinus quintus.

25. 1. ἐκεῖνο.] ἐκεῖνα Aug. tertius.

3. ἰδίᾳ.] ἴδια Ald. a Felic. vnde nata eſt Wolfii ad h. l. annotatio haec. [Lego ἰδίᾳ.] in fine verſus abeſt πολλάκις ab Aldina Taylori.

4. ὑμῖν.] ἡμῖν Pariſinus ſeptimus. ἐξῆν Aldina Tayl.

25. 4. *οἱ* abeſt a Pariſinis primo et ſeptimo, item ab Auguſtano tertio.

9. *καθ' ἕνα αὐτῶν ἕκαςον.*] Sic, praeter alios, etiam Lock. et Harl. horum vocabulorum ſecundum cum tertio abeſt Felic. et Paul. tertium autem cum quarto abeſt a Pariſino quinto.

11. *μηδὲ εἷς.*] *μηδεὶς* Bauar. Aug. ſecundus. Harl. Lock. Ald. Tayl.

13. *φιλίππῳ.*] *τῷ φιλίππῳ.* Meermann.

14. *ὁ χρόνος ἅπας.*] Sic etiam Harl. Lock. *ἅπας ὁ χθόνος* Ald. poſterior, quod correctum eſt in Weimarano et Lipſienſi Aldino *ἅπας ὁ χρόνος*, quomodo ipſe Aldus in editione prima dederat.

Ibid. *διελήλυθεν.*] *ἐλήλυθεν* Pariſinus ſeptimus.

17. *ἅπερ νυνὶ.*] *ἅπερ καὶ νῦν* Pariſinus octauus.

Ibid. *ποιέντων.*] *ποθέντων* dat textum Bauaric. ſed margo dat vulgatam cum *γρ.*

Ibid. *ὁ χρόνος ἅπας.*] *ἅπας ὁ χρόνος* Aug. ſec. Bauar. Harl.

19. *ἐκ χρηςῶν.*] *ἐκ τῶν χρηςῶν.* Pariſini primus, quintus et ſeptimus, Ald. Tayl.

20. *τῆς πόλεως γέγονε.*] hic ordo eſt etiam in Harl. *γέγονε τῆς πόλεως* Ald. Felic. P. Man.

Ibid. *διὰ τῶν αὐτῶν τέτων ἐλπίζετε πράξεων.*] *διὰ τέτων ἐλπίζετε τῶν αὐτῶν πράξεων.* Aug. ſecundus et Bauar. ſed in huius margine vulgata eſt adſcripta. Pro extremo vocabulo dat Pariſinus ſeptimus *τάξεων.*

22. *ἐςὶ* abeſt ab Harl.

24. *νυνὶ.*] *νῦν* Pariſ. primus, quintus, ſeptimus et octauus. Bauar. Aug. ſecundus.

Ibid. *φυλάξομεν* (in indicat.) in Harley. et Lockerano a manu prima eſſe, annotauit Taylor, quia Wolfiana in coniunct. dat *φυλάξωμεν.*

25. 26.

25. 26. αὐτῶν οὖν ὑμῶν.] αὐτῶν μὲν οὖν ἡμῶν. Pariſ. ſecundus, tertius, octauus. Etiam in Bauarico, Aug. tertio et Meerm. eſt ἡμῶν.

Ibid. ἔργον τοῦτο ἤδη.] Sic et Harl. Lock. τοῦτο ἔργον ἤδη. Ald. Felic. P. Manut.

vlt. ἀπ' αὐτῶν.] ἐπ' αὐτῶν Aug. ſecundus, Laud.

Ibid. κρίναντας.] κρίνοντας Pariſinus quintus.

26. 1. ἐπαίνου] ἐπαίνων Pariſinus quintus et ſeptimus.

3. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Pariſ. quintus et ſeptimus.

4. ὑμῶν.] ἡμῶν Pariſ. ſeptimus, Lock.

5. πρώτων Harl.

6. ἐκφεύγειν Ald. Tayl.

7. ἰδίους.] ἰδίᾳ Pariſ. tertius et octauus, Meermann. Barocc. Aldus, (cuius index tamen videtur vulgatam repraeſentare voluiſſe.) Felic. P. Manutius, cuius index vulgatam exhibet. ed. Wolfii, ſed appendix Francfurt. vulgatam dat. item Lock.

10. κἂν etiam in Locker. et Harley. eſſe annotauit Taylor, quia Wolfiana merum ἂν exhibet.

11. αὐτὴν abeſt a Pariſino octauo, Harley. et a texto Bauarici, ſed eius margo dat, γρ. καὶ αὐτὴν ὑμεῖς. vbi copula non eſt oratori obtrudenda, ſed annotatori imputanda.

12. ἐφεστηκότων.] ἀφεστηκότων Aug. tertius. ſed paulo poſt facit cum vulgata.

14. στρατιωτικῶν Ald. Tayl.

15. τὸ λυσιτελοῦν ἕκαστος αὐτῶν χωροῦσι Aldina Taylori.

18. δόντες.] δόντος Aug. tertius ab antiqua manu, ſed iunior vulgatam ſuperſcripſit; quae vtique praeferenda eſt, tametſi etiam δόντος ferri et exponi poſſit, ſubaudiendo τινός. *cum imperatorum veſtrorum aliquis rationem rerum a ſe geſtarum vobis reddiderit.* nam διδόναι λόγον poteſt tam ille dici, qui repetit rationem,

eiusque reddendae facit copiam, quam qui reddit po-ſtulatam.

26. 18. τὰς abeſt a Pariſino quinto.

Ibid. ἀκούσητε, τούτους ἀφίετε.] pro media voce dant ταύτας Pariſini primus, tertius, quintus, ſeptimus, octauus; item Voſſianus, Auguſtanus ſecundus, et tertius, Bauaricus, Meermann. Aldus, index Felic. et P. Manutii, ſed Leſſingianus et Weimaranus τούτους adſcriptum habent, quod etiam Wolfio placuit. Aldina prior dat ταῦτα, poſterior ταῦτας, cum circumflexo.

19. περίεστι.] περιέσται Aug. ſecundus.

Ibid. ἡμῖν.] ὑμῖν Harl. Lock. Pariſinus octauus, Aug. ſecundus, Aldus, index P. Manut. vulgatam dat index Aldi. vtramque Bauaricus, ὑ ſuper ἡ ſcripto.

21. ἔχειν.] ἔχει Pariſini quintus et octauus.

23. νυνὶ.] νῦν Pariſini primus, quintus et octauus.

24. ῥήτωρ abeſt ab Aug. ſecundo, et tum ἑκατέρῳ dat idem in datiuo ſingulari.

Ibid. τούτῳ.] γρ. τούτοις Pariſ. tertius, item Aug. tertius a vetuſta manu. Sed noua fini vocis ῳ ſuperſcripſit.

25. βοηθησόμενοι.] βοησόμενοι Felicianea, Pariſini primus, ſecundus, quintus, ſeptimus, octauus, Harl. Bauaricus, Auguſtani ſecundus et tertius, item Aldina poſterior et appendix Francfurtana. nam Aldina prior dat βοηθησόμενοι.

Ibid. οἱ poſterius abeſt a Pariſino ſecundo, tertio, quinto et octauo, item ab Auguſtanis ſecundo et tertio, a Bauarico et Meermann. item Voſſiano et Harl. Aldina prior caret articulo, quem poſterior dat.

Ibid. τριακόσιοι.] γρ. τετρακόσιοι Pariſ. tertius.

Ibid. προσενενέμησθε, (in plusquamperf.) quod Wolfiana dat, in nullo reperi. Eſt ergo inuentum ipſius Wolfii.

26. 26. δὴ.] δὲ Pariſinus ſeptimus.

27. ὑμῶν.] ἡμῶν Pariſinus quintus.

peſi. βϐλεύεσθαι.] βϐλεσθαι Pariſini primus et tertius, item Meermann. Lock. et Barocc. συμβϐλεύεσθαι Pithoeanus. Aldina Taylori.

27. 1. ὑμῶν.] Lambinus vult ὑμῖν.

Ibid. ἀποδώσετε.] idem Lambinus vult ſimplex δώσετε. v. Wolf. et Mounteneyum. p. 320.

4. ὑμῖν ex Harley. annotauit Taylor, quia in Wolfiana eſt ἡμῖν.

5. ἀεὶ.] αἰεὶ Pariſ. ſecundus et tertius, Bauar. P. Manut.

6. περιέϛαι.] ἐξέϛαι Pariſini ſecundus et tertius, Bauar. (ſed ei ſuperſcripta eſt vulgata) Auguſt. tertius, Meerm. Aldina Taylori, index Aldi.

Ibid. λέγω δὴ κεφάλαιον.] ὃ δὲ τϐτων κεφ. Pariſ. octauus, Harl.

7. δὴ.] δὲ margo Lutetianae, ex Obſopoeo, et Lock.

Ibid. ὧν.] ὅσων Pariſinus octauus, Auguſtani primi ſupplem. Harl. in Bauarico idem eſt ſuperſcriptum.

9. ϛρατεύσησθε.] ϛρατεύησθε Bauar. ſed cum vulgata ſuperſcripta, item Harl.

Ibid. παριϐσι.] παρϐσι Pariſ. ſeptimus.

10. αἱρεῖσθαι.] αἱρεῖσθε ſupplem. Aug. primi, et Bauar. ſed ei vulgata eſt ſuperſcripta.

11. ἃ abeſt a Pariſ. primo et octauo et Barocc.

Ibid. εἴπῃ.] εἴποι ſuppl. Aug. primi.

Ibid. ποιῆτε.] ποιήσητε Aug. primi ſupplem. Aldina Taylori, appendix Francf.

vlt. ἡμῖν.]. ὑμῖν Pariſ. primus, tertius, quintus, ſeptimus, octauus, Aug. primi ſuppl. Aug. ſecundus, Bauaricus, qui clauſulam dat hanc. ὀλυνθιακὸς β. ΗΗΔΔΔΔ. videntur itaque veteres huic orationi ϛί-

 χϐς

χϐς 240. tribuiſſe. In Auguſt. tertio reperi has notas ηνΔΔΔΔ id eſt 190.

Ad Olynthiacam tertiam.

28. 1. Locum hunc recitat Scholiaſtes Hermogenis in prolegom. ad libr. περὶ εὑρέσεως. p. 352. ἔν τισι λόγοις καὶ δυσὶ καὶ τρισὶ προοιμίοις χρησόμεθα. δυσὶ μὲν Δημοσθένης ἐν τῷ τρίτῳ τῶν ὀλυνθιακῶν. ὧν πρότερον μὲν· ἐχὶ ταὐτὰ παρίσαταί μοι — δεύτερον δὲ [p. 29. 5.] ὁ μὲν ἔν παρὼν καιρὸς.

4. Sopater ad Hermogen. p. 313. 6. δεῖ τὸν ἔμφρονα ῥήτορα θαῤῥῶντάς τε παρὰ τὸ δέον τὲς συμβελευομένες καταπλῆξαι, φυλαττόμενον ἐν τέτῳ τὸ εἰς ἀθυμίαν αὐτὲς ἐμβαλεῖν. ὅπερ καὶ ὁ ῥήτωρ ἐν τρίτῳ τῶν ὀλυνθιακῶν ἐκ προοιμίων ποιεῖ. [deſignat h. l. pag. 28. 4.] καὶ πάλιν ἀθύμως διακειμένες ἐγεῖραι καὶ φρονήματος ἐμπλῆσαι, φυλάττοντα [ſic] κἀνταῦθα, ὅπως μὴ παραχθῶσιν εἰς καταφρόνησιν, καὶ ῥαθυμότεροι γένωνται. τῦτο δὲ πρῶτος μὲν Ὅμηρος ἐποίησε — Δημοσθένης δὲ καλῶς ἐζήλωσεν, ἔν τε τῷ προειρημένῳ τρίτῳ τῶν ὀλυνθιακῶν, καὶ ἐναργέςερον ἐν τῷ περὶ τῆς εἰρήνης ἐκ προοιμίων. [p. 57. 1.] ὁρῶ μὲν — τὰ παρόντα πράγματα πολλὴν δ. ε. etc.

30. 8. videtur ita diſtinguendum atque leg. eſſe ἐκ ἂν ἄλλως ἔχοι νῦν. iam facile non mutentur. νῦν δὲ ἕτερος πολέμε καιρὸς ἥκει. Iam vero alia occurrit belli gerendi oportunitas.

10. videtur ita eſſe diſtinguendum. τὶ δή; *quid tum?* quid id noſtra refert, quod tu iactas? Reſpondet. χρησόμεθα — Nempe, vtemur — aut ſi malumus cum aliis legere χρησώμεθα, age ſcil. vtamur —

15. dictio bene graeca eſt θαῤῥεῖν τινα, pro, ſecurus alicuius cauſa eſſe, nil mali ſibi ab eo metuere. citat h. l. Lexicon vetus apud Montfauc. Bibl. Coislin. p. 497.

30. 16.

30. 16. ἐπράξαμεν ἡμεῖς.] ſubaudi πρὸς αὐτȣ̀ς.

18. καὶ δυσχερὲς.] id eſt καὶ ταῦτα πάνυ τι δυσχερὲς. impedimentum aliquod, idque inprimis durum et impeditum.

Ibid. ἐφορμεῖν.] citat h. l. Harpocrat. h. v.

26. τῶν vncis incluſi, vt ſuperuacaneum, quod ſi tamen ſeruetur, legendum erit τὸν ἀπὸ τῶν μετὰ ταῦτα.

vlt. πρὸς ταῦτα.] ad res Phocenſes, et atticas inprimis.

31. 4. ὅτι μὲν γάρ.] addidi μέν.

32. 2. θεῖσιν.] ſcil. non τὴν χάριν, ſed τὸν νόμον.

4. ζημίαν.] id eſt αἰτίαν ζημίας.

9. ψήφισμα ȣ̓δενὸς.] velim ȣ̓δὲν interponi.

18. τῇ τάξει.] ſubaudi τȣ͂ χρόνȣ.

20. ὑπάρχειν.] correxi ὑπάρχει in indicatiuo. reliqua iam praeſto ſunt, in promtu ſunt.

23. poſt νῦν ſuſpicor deeſſe καὶ πράξετέ γε. licebit vobis nunc recte facere; neque licebit ſolummodo, verum etiam facietis, ſi quidem recte agatis, aut (ſi alteram lectionem praefers) recte ſi ſapiatis.

vlt. πολεμήσαιεν bene ſi habet, ſubaudiendum erit αὐτοὶ πρὸς Φίλιππον. Si bello aduerſus Philippum ſtrenuam dent operam. malim tamen aut πολεμηθεῖεν, ſcil. ὑπὸ Φιλίππȣ, ſi a Philippo armis infeſtis oppugnentur, aut cum numero codicum non contemnendo πολεμήσειεν ἐκεῖνος [ſubaudi αὐτοὺς, vel πρὸς αὐτȣ̀ς] ſi ille, Philippus, eos vltro bello laceſſat.

33. 3. ἐάσαντες.] ſcil. γίγνεσθαι, καὶ ȣ̓ κωλύσαντες αὐτά.

4. malim ſic diſtingui et legi. αὐτῷ τότε nos, qui noſtris ipſi manibus Philippo tanta decora et tanta emolumenta tum comparauerimus, τȣ̀ς αἰτίȣς, οἵτινές εἰσι, τȣ́των νῦν ζητήσομεν. eorum in cauſa qui fuerint,

et qui Philippum in tantum exaggerarint, nunc requiremus?

33. 9. malim *ἥττηνται δ' ὅμως πάντες διὰ τοὺς φεύγοντας*. vniuerſi, etiam qui ſtrenue dimicaſſent, in fugam dati et clade perculſi ſunt ſolorum culpa imbellium, qui in fugam ſe conieciſſent.

27. *μέγα.*] ſubaudi *πλεονέκτημα.*

34. 4. poſt *ἐνδέχεται* videtur *εἰ* deeſſe. num penes vos futurum ſit, vt in bellum exeatis.

5. num *οὐ γάρ τοι σωφρόνων*. refert hunc locum Hermogenes p. 250. in exemplis aſperarum *ἐννοιῶν*, ſeu reprehenſionum, a minoribus ad editiores profectarum.

6. *τῶν τοῦ πολέμου.*] articulum priorem addidi. redit hoc *τῶν* non ad *χρημάτων*, ſed cohaeret cum *τι. τῶν τι τοῦ πολέμου πραγμάτων*. rerum aliquid ad bellum facientium. *ἐλλείποντας δι' ἔνδειαν χρημάτων*.

7. *τὰ τοιαῦτα ὀνείδη.*] vt dicamini, propter pecuniarum penuriam bello iuſto et neceſſario deeſſe, atque culpa veſtra committere, vt ſocii veſtri pereant.

13. *οὐδ' ἀτυχής τις εἰμὶ.*] neque tam ſum diis natus iratis, et aſtris infauſtis. pronomen *τις* addidi.

15. citat h. l. Stobaeus p. 147. 26.

18. *παριόντες* praetuli vulgatae *παρόντες*. vulgata (id quod me iam iterum iterumque inculcare memini) penes me eſt lectio Morellianae.

19. *ἔθει.*] malim *ἤθει*. v. p. 35. 19.

23. citat h. l. Hermog. p. 197. de inuentione libro 4, cap. *περὶ τροπῆς* de dictione tropica. *ἡ ῥητορικὴ πολυπραγμονοῦσα — οὕτω χρῆται τοῖς ἀλλοτρίοις ὀνόμασιν. οἷον· προπέποται τὰ τῆς πόλεως πράγματα. ἀντὶ τοῦ προδέδοται.*

27. recitat h. l. Dionyſius Hal. Rhetor. p. 175.

35. 1. Apſines p. 701. *λαμβάνεται δὲ* [exempla] *ἢ ἐξ οἰκείων, ἢ ἐξ ἀλλοτρίων. τὰ μὲν οὖν ἐξ οἰκείων ἀγωνιστικώ-*

νιϛικώτερα καὶ προσεχέϛερα — ὡς παρὰ Δημοσθένει. ȣ̓ γὰρ ἀλλοτρίοις, ἀλλ᾽ οἰκείοις χρωμένοις παραδείγμασιν εὐδαίμοσιν ὑμῖν ἔξεϛι γενέσθαι.

35. 7. συνήγαγον.] dedi ἀνήγαγον.

Ibid. num ὁ τοσαύτην χώραν. tantam, tam vaſtam ditionem, tam ſpatioſam, quantam ſcil. ab eo teneri inter omnes conſtat. Si nempe βασιλεὺς h. l. rex Perſarum eſt. verum Tourellus de rege Macedoniae accipit.

15. Minutianus p. 148. in locis enthymematis. ἀπὸ πηλικότητος. ἕτως ἐκόσμησαν οἱ πρόγονοι τὴν πόλιν, ὡς μηδενὶ τῶν ἐπιγιγνομένων μηδεμίαν ὑπερβολὴν λελεῖφθαι.

21. εἶδεν.] correxi οἶδεν. *nouit.* non *vidit.* v. p. 175. 1. et 689. 13.

23. εἰς περιȣσίαν.] ad opulentiam inde colligendum. πρὸς τὸ χρηματίζεσθαι ἐξ αὐτῆς, καὶ πλȣ́σιοι γίγνεσθαι.

vlt. ὅτι δὲ καὶ ἦθος ποιȣ̃σιν σφοδρότητα ȣ̓δὲν κωλύει αἱ εἰρωνεῖαι δηλȣ̃σι πᾶσαι. οἷον· πῶς ὑμῖν ὑπὸ τῶν χρηϛῶν τȣ́των τὰ πράγματα ἔχει. Hermog. p. 265.

36. 1. malim ὁμοίως ἢ καὶ παραπλησίως. ſimiliter, aut ſaltim quodammodo, propemodum. vt hoc minus ſit, quam illud.

Ibid. καὶ τὰ μὲν ἄλλα.] ſolet καὶ interdum reſponſiones exordiri. quomodo *atque* a Cicerone ſaepiſſime hoc pacto vſurpatur. v. paulo poſt hac pagina verſu 16. et 38. 2.

3. non obloquar, ſi quis contendat, oratorem hic illam deſignare ſolitudinem, cum tu ab amicis deſertus et deſolatus in anguſtiis haeres. videtur tamen orator potius abſentiam aemulorum in animo habuiſſe, quamquam nemo iam eſt, qui vobiscum de principatu Graeciae contendat, ſed vos eum absque controuerſia tenere et vſurpare poſſitis, quem tantis laboribus tantoque ſanguine maiores veſtri quaeſiuere.

36. 11. citat h. l. Hermogenes p. 198. vbi Aldinus Herm. ſic exhibet ἐφ' ἡμᾶς ἐχθρὸν αὐτοὺς τηλικοῦτον ἠσκήκαμεν. et ἰσχυρὸς, ἢ παρ' ἡμῶν αὐτῶν γέγονε Φίλιππος.

25. καὶ νῦν.] ſubaudi ἔχει. quod tacite ſupplendum eſt e praemiſſo εἶχε.

37. 2. ὑμεῖς δ' ἐκνενευρισμένοι.] v. Koen ad Georg. Corinth. de Dialectis pag. 25. 26. et ibi Valckenaer. Hermog. p. 243. vlt. εἰ δ' ὑπερβαῖεν ἐπὶ πλέον αἱ τροπαὶ, σκληρότερον ποιοῦσι τὸν λόγον, ὥσπερ καὶ τὸ ἐκνενευρισμένοι, καὶ τὸ πεπρακὼς ἑαυτὸν, καὶ τὸ λωποδυτεῖν τὴν Ἑλλάδα. item p. 250. 14. Ariſtides de dictione ciuili p. 264. antep. vbi Ar. Aldinus vocabula καὶ περιηρημένοι et γεγένησθε omittit. Verba Ariſtidis haec ſunt. καὶ τὸ διαβάλλειν δὲ πρόσωπα ἔνδοξα, ὡς ἀτόπως ἔχοντα, σφοδρότητα ποιεῖ. ὡς· ὑμεῖς δὲ ὁ δῆμος — praeclara eſt Laur. Normanni ad h. l. annotatio pag. 473.

16. loco v. γενέσθαι dat Dionyſius Hal. ἑκάστῳ. vt hoc amplector, ita rurſus illud dimittere nolim, ſed arbitror ambobus copulatis primigeniam oratoris manum reddi, vt ſit conſtructio μείζων βλάβη ἐμοὶ ταῦτα εἰπόντι, ἢ ἑκάστῳ τῶν πεποιηκότων ἐκεῖνα γενέσθαι. quam vnicuique eorum, qui in cauſa fuerunt, vt iſtaec, quae dixi, ita vt dixi, euenirent. ἢ pone βλάβη addendum facile potuit in concurſu ſecum elidi.

24. non diſplicet Lambini λημματίων.

25. σιτίοις.] conſtructio paulo implicatior haec eſt: ἃ ἔοικε τοῖς σιτίοις τοῖς διδομένοις παρὰ τῶν ἰατρῶν τοῖς ἀσθενοῦσι. imitatus eſt h. l. Philoſtratus p. 306. 27.

38. 1. οὐ μισθοφορὰν λέγεις.] id eſt δεῖν ἡμᾶς, δίκην ξένων, μισθὸν παρὰ τῆς πατρίδος φέρειν.

2. τὴν αὐτὴν ἁπάντων σύνταξιν.] ſcil. φημὶ δεῖν εἶναι. et protinus quidem, ſine cunctatione, ſine ambagibus, planis verbis aio, ciuium omnium eadem eſſe

debere

debere ſtipendia; ſeu aio fas eſſe ciues ſingulos quosque ſtipendia ferre eadem.

38. 8. τὰ νῦν.] ſcil. συμβαίνει. tempora ſi qua incidant his ſimilia, εἶ βελτίων eris vir fortis, ciuis bonus, ὑπάρχων ϛρατιώτης αὐτὸς, eo, quod miles ſis, non demum conſcribendus, neque exercendus, ſed iam conſcriptus dudum et exercitatus, et paratus ad inſeruiendum patriae, et quidem αὐτὸς, in corpore tuo, non alieno, quod in tui vicem mittas.

11. ἐν ἴσῃ τάξει reſpicit ex oppoſito ad praemiſſum ἀτάκτως. Nunc accipit quisque, ait, ſine certo ordine ſuum theoricum, alias plus, alias minus; aut alii penſiones ſpiſſiores, alii tenuiores; hoc menſe cum tuliſſet parum quid, praetereunt menſes rurſus complures, quibus prorſus nil auffert. Iam vero ſecundum eam diſpenſationem, cuius ego auctor ſum, vnusquisque menſe quoque ratam, et ſibi ſemper parem aufferet penſionem; et omnes penſiones ferent inter ſe pares, nemo ampliorem, quam alter.

12. λαμβανέτω.] Dionyſius in vita Iſaei p. 108. ed. Sylb. (ſeu noſtrae p. 335. T. VII. oratorum graecorum) vbi totum hunc locum recitat, παραλαμβάνων dat, e memoria, ni fallor, aut alias addendum ſit ὠφελήσει.

14. πλὴν μικρὸν] interponit Dionyſius τι.

15. τὴν αὐτὴν cohaeret cum τάξιν, non praemiſſo, ſed inſequente verſu 17. Conſtructio eſt ἤγαγον τὴν πόλιν εἰς τάξιν, ποιήσας [id eſt διὰ τοῦ ποιῆσαι] τὴν αὐτὴν τάξιν τοῦ ϛρατεύεσθαι, τοῦ λαμβάνειν etc.

17. ἔχοι.] ſubaudi ποιεῖν. facere poſſit.

23. αὐτοὺς addidi, et verſu 26. καὶ μεγάλων.

Varietas lectionis ad Olynthiacam tertiam.

27. 2. Argum. καί τι.] καί τι καὶ κατορθοῦν Ald. Tayl. καίτοι καὶ κατορθοῦν Gonuill. καίτοι dat etiam codex Obſopoei.

27. 3. ὁ δὲ δῆμος] ὅ τε δῆμος codex Obſopoei.

Ibid. οἵ τε ῥήτορες.] καὶ οἱ ῥήτ. appendix Francfurtana. ὅ τε δῆμος καὶ οἱ ῥήτορες παρακαλοῦσιν ἐπὶ τιμωρίαν. Aldina Taylori.

4. παρακαλοῦντες.] παρακαλοῦσιν Pariſinus quintus et Aug. primi ſupplem. appendix Francfurtana.

Ibid. τιμωρίαν.] τιμωρίᾳ Bauar. Aldus. Sed codex Obſopoei conſentit cum vulgata.

Ibid. Φιλίππου.] τοῦ Φιλίππου Pariſ. quintus.

Ibid. ὁ δὲ δημοσθένης δεδοικώς.] δέδοικε τοίνυν ὁ δημοσθένης appendix Francfurtana, Aldina Taylori. Pariſ. quintus et ſupplem. Aug. primi, codex Obſopoei, qui hoc vulgatae praefert.

7. ὀλιγωρήσωσι.] ὀλιγωρήσουσι Bauar. codex Obſopoei. Aldina Tayl.

Ibid. διά.] καὶ διὰ Pariſ. ſeptimus.

8. ἐπισκώπτει.] ἐπικόπτει Bauar. Auguſtani primi ſupplem. et Feliciani editio, vnde Wolf in farragine repetiit, hanc lectionem probans. item Codex Obſopoei, qui pariter hoc praefert.

9. σώφρονα.] σωφρονεῖν Aug. ſecundus. f. voluit καὶ τὸ σωφρονεῖν.

Ibid. τὴν γνώμην μεθίστησι, λέγων.] haec quatuor verba abſunt a Bauarico. verba duo priora etiam a Pariſino quinto ab unt.

pen. νῦν abeſt ab Aug. 1. ſuppl.

28. 2. περὶ δὲ τό.] περὶ δὲ τοῦ Aldina Taylori, ſupplem. Aug. primi. app. Francf.

3. σπουδάζουσιν.] φροντίζουσιν Ald. Tayl. Gonuill.

Ibid. ἐν δὲ τούτῳ.] ſic et Gonuill. particulam δὲ omiſit Wolf ſecundum Felicianeam.

4. καὶ τῆς περὶ τῶν.] καὶ περὶ τῆς τῶν Aug. 1. ſuppl. codex Obſopoei.

6. ἐπιτιθέντας.] ἐπιθέντας Aug. ſecundus.

28. 6. γράψασιν.] γράψουσιν Aug. primi ſupplem. Ald. Taylori.

7. δειχθῇ.] δεήσῃ Bauar. dedi de meo ἵνα ἄδεια ᾖ.

8. καὶ abeſt ab Aug. ſecundo, Aldina vtraque.

Ibid. ὅλους.] ὅλως Aug. ſecundus et Bauaricus.

9. ἀναστῆναι.] διαναστῆναι appendix Francfurt. Aldina Taylori.

10. πολλῇ abeſt a Bauarico et Aldina Taylori.

Ad orationem ipſam.

28. 2. εἰς.] πρὸς Harley. Aldina Taylori, Aug. primi ſupplem. et Bauaricus in texto, ſed vulgata ſuperſcripta. πρὸς etiam appendix Francfurtana dat.

Ibid. τὰ abeſt ab Aug. tertio.

3. πρὸς.] εἰς Pariſ. primus, quintus, ſeptimus, Aldus, P. Manut.

5. γινομένους.] γιγνομένους Bau. Ald. P. Manut. ſed haec neque ſupra annotaui, neque poſtmodum annotabo.

Ibid. δὲ abeſt ab ed. P. Manut.

6. πεισώμεθα.] πεισόμεθα Pariſ. octauus, Aug. ſecundus.

10. αὑτῆς.] αὐτῆς (cum leni) Pariſ. ſecundus, quintus, ſeptimus.

11. μάλ᾽ ἀκριβῶς.] μεγάλ᾽ ἀκρ. Auguſt. tertius e correctione.

pen. οὐχὶ πάλαι.] οὐ πάλαι Auguſt. ſecundus, Bauaricus in texto, ſed vulgata ſuperſcripta.

vlt. προλαβεῖν εἶναι ἡμῖν.] πρ. ἡμῖν εἶναι Aug. primi ſupplement. P. Manut. ὑμῖν εἶναι Aug. ſecundus, indices Aldi, Feliciani, P. Manutii, item Harl.

29. 1. σώσωμεν.] σώσομεν Aug. 2. P. Manut. Fel.

3. voc. τρόπον in Aug. tertio ſtat poſt ἐκεῖνον, item in Aldina Taylori et Meermann. Index Aldinus exhibet

exhibet *τότε καὶ περὶ τῦ τίνα τιμωρήσεταί τις καὶ ὃν τρόπον, ἐξέςαι σκοπεῖν.* quae eadem lectio, etiam in texto Bauarici eſt, ſed vulgata in margine cum *γρ.* annotata.

29. 4. *ὀρθῶς.*] *ὅμως* Pariſ. ſeptimus.

6. *καὶ νῦν* abſunt a Bauarico et Aug. ſecundo.

7. *φροντίδος.*] *κοροντίδος* in texto Bauarici eſt, vulgata ad modum ſcholii ſuperſcripta. Sed iſtud non intelligo, mendoſum ſine dubio.

Ibid. *δεῖται.*] etiam in Bauarici texto ſic eſt, ſed ſuperſcriptum eſt *γρ. δείκνυσιν.* quod non magis, atque illud ſuperius, intelligo.

8. *χαλεπώτατον.*] *χαλεπώτερον* Pariſ. quintus, appendix Francfurtana, Aldina Tayl.

12. *ὑμᾶς.*] *ἡμᾶς* Bau. ſed *ὑ* ſuperſcripto. *βουλεύεσθαι* Aldina Taylori.

14. *ἐάν.*] *ἄν* Pariſ. primus et ſeptimus, Aug. primi ſupplem.

Ibid. Auguſtanus ſecundus ita dat diſtinctum *ὑπομένειν τῦτο, θεωρῦντας* —

16. *ὡς* abeſt a Pariſino quinto. quod ferri poteſt, ſi pro *πᾶν* optetur *πόσον.*

17. *πᾶν.*] *πόσον* Pariſ. quintus, et octauus, Aug. primi ſupplem. Harley.

18. *πράγματα* abeſt a Bauarico.

20. *ὅτε.*] *ὅταν* Aug. primi ſupplem.

23. *μὲν* abeſt a Meermann.

Ibid. *μεμακτηριών.*] *μαιμακτηριὼν* Aug. primi ſupplem. Bauaricus, cum ſcholio *αὔγυςος.* Ald. P. Manut. Ad v. *ἑκατομβαιὼν* adſcriptum eſt in Bauar. *ἀπρίλιος*, ad *μεταγειτνιὼν*, *μάϊος*, ad *βοηδρομιὼν*, *ἰούνιος.*

24. *γιγνομένῦ.*] *γιγνομένων* Harl. Pariſ. octauus. *γενομένῦ* Aug. primi ſupplem.

29. 25.

29. 25. *μέχρι πέντε καὶ τετταράκ. ἐτῶν.*] v. Nos ad Lyſiam p. 127. TAYLOR.

pen. *τέτε* prius abeſt a Pariſino octauo et Harl.

Ibid. *τέτε τε μηνὸς.*] *καὶ τέτε τε μ.* Aug. 2.

vlt. *μόγις.*] *μόλις* Pariſini tertius et octauus, Aug. primi ſupplem. Bauar. Meermann. Ald. P. Man. ſed Obſopoei codex facit cum vulgata.

30. 1. *ἔχοντα χαρίδημον κενὰς.*] *ἔχοντα κενὰς χαρίδημον* Bauaricus, Auguſtani ſecundus et tertius.

2. *ἀργυρίε.*] *ἀργύρε* Pariſinus ſeptimus.

Ibid. *γὰρ* etiam Bau. dat in texto, ſed ſuperſcriptum *δὲ*.

Ibid. *φίλιππος.*] *ὁ φίλιππος* Bauar.

Ibid. *ἢ* in exitu verſus.] *καὶ* Ald. Felic. ſed append. Francfurt. vulgatam dat. item Ald. Leſſingianus et Ald. Taylori.

4. *ἀφήκατε.*] *ἀφεῖτε* Aug. primi ſupplem. *ἀφίετε* Bauarici textum, ſed margo vulgatam dat cum *γρ.* *νομίσαντες ἀφεῖτε τὴν ἀποστολὴν* Ald. Tayl. intermediis omiſſis.

Ibid. *τὸν ἀπόστολον.*] *τὴν ἀποστολὴν* Aug. primi ſupplem.

6. *ἐβοηθήσαμεν.*] *ἐβοηθήσατε* Pariſini quintus et ſeptimus.

Ibid. *ἐψηφισάμεθα.*] *ἐψηφίσασθε* Pariſ. quintus.

7. *νῦν ἡμῖν.*] abſunt ambo haec vocabula ab Auguſtano tertio, poſterius abeſt ab Auguſtano ſecundo. In Pariſino quinto eſt *ὑμῖν*.

Ibid. *τότε* abeſt a Bauarico, ſed ſuperſcriptum eſt minoribus literis, tanquam ſcholium.

9. *ἧκε. τὶς ἔτος; δι᾽ ὃν.*] Lambinus ſic diſtinguit. *ἧκε. τὶς; ἔτος, δι᾽ ὃν* — in Aldina et Felic. eſt *ἥκει.* in praeſ. Abeſt *ἔτος* a Pariſinis, tertio, ſeptimo et octauo, a Bauarico, ab Harley. ab Auguſtani primi ſupplemen-

plemento, ab Aldina poſteriore, a Laudiano. Appendix Francfurtana ἥκει. τίς ὅτος;

30. 10. ταὐτά.] ταῦτα Pariſ. tertius et ſeptimus.

Ibid. δὴ.] δὲ Par. ſeptimus.

Ibid. χρησόμεθα.] χρησώμεθα Pariſ. quintus, Aldus, et quia Wolfiana quoque ſic dat, annotauit Taylorus vulgatam per ο ex Harley.

11. ἂν.] εἰ Pariſ. tertius.

Ibid. βοηθήσετε.] βοηθήσητε Pariſ. tertius, Aug. ſecundus.

13. ἔσεσθε πάντα.] πάντα ἔσεσθε Bauar. Auguſtani ſecundus et tertius, Aldus, P. Manutius. Sed inuerſum ordinem annotauit Taylor ex Harleyano.

15. ὅτε Φίλιππος.] ὅτε μὲν γὰρ Φίλιππος Pariſ. ſeptimus.

18. πόλιν μεγάλην ἐφορμεῖν.] πόλιν ἐφορμεῖν μεγάλην Meermann. Harley.

Ibid. ἑαυτοῦ.] αὐτοῦ Pariſ. quintus et ſeptimus, Aug. primi ſuppl.

21. ἐθρύλλουν.] ἐθρύλουν Meerm. et ſic paſſim reperi verbum hoc ſimplici λ exaratum. Sed ille merus eſt mos librariorum, nil ſignificans, neque praecipiens, et ne dignus quidem annotari. Hoc pacto ſunt, qui verbum ἀγγέλλειν nunquam geminato λ exaratum dent, ſed ſemper ſimplici.

Ibid. τέως in Bauarico eſt velut ſcholium ſuperſcriptum.

Ibid. νυνὶ.] abeſt ab Aug. ſecundo. In Pariſinis tertio, quinto, ſeptimo et octauo eſt νῦν, item in Aug. primi ſupplemento, in edd. Aldi, Felic. P. Manutii.

23. καὶ προθύμως abſunt a Pariſino ſeptimo.

24. εἰ καὶ καθυφείμεθα Ald. Taylori.

26. τῶν abeſt a Pariſ. quinto, ſeptimo et octauo, a Bauarico, ab Aug. primi ſupplemento. Etiam in Aug. tertio videbatur deletum. Conſentit in hoc verſu

verſu Aldina cum vulgata. verum tamen index Aldinae, quod ſaepe facit, lectionem texti pro variante refert. vnde Wolf. in indice Herwagiano repetiit. Voluerunt ſine dubio ὑμῖν ſubiicere pro ἡμῖν. Felicianus in texto dat ὑμῖν, in indice ἡμῖν.

30. vlt. κατεστρεψαμένῳ.] κατεστρεψομένῳ (in futuro) Aug. ſecundus.

31. 1. εἰς τοῦτο abſunt ab Aug. tertio. Sed noua manus adſcripſit poſt ποιήσειν.

2. ἐγγύθεν.] ἐκεῖθεν Aug. tertius.

3. βοηθοὺς ἑαυτῷ.] βοηθὸν αὑτῷ Pariſ. quintus et ſeptimus. In octauo ſolummodo fuit αὑτῷ, non item βοηθόν. Conſentiunt huic in hoc ſolo Aug. primi ſupplem. Ald. P. Manut.

4. ὅτι γάρ.] Sic etiam Harley. et Ald. Tayl. ὅτι μὲν γάρ Ald. P. Manut. Felic.

7. δὴ abeſt a Pariſ. quinto et ſeptimo.

8. λέγε ex Harleyano annotauit Taylorus, quia Wolfiana dat λέγετε.

10. καθίστατε.] Sic Aldina prior et Felic. καθίστατε Bauar. Aug. primi ſupplem. et ſecundus, Harleyanus, item Aldina poſterior.

11. θῆσθε.] θῆτε Pariſinus primus. θεῖσθε Laudianus. Wolf. mauult θέσθε.

13. δὲ.] δὴ Pariſinus octauus, Aldina Taylori, Auguſtanus ſecundus, appendix Francfurtana.

14. τοὺς.] Wolf. mauult τῶν. quod et mihi aliquando in mentem venit. Aut omitti plane voluit Wolf. articulum.

15. διανέμουσι θεωρικά.] διανέμουσιν ὡς θεωρικὰ Aug. primi ſupplem. Pithoeanus, appendix Francfurtana, Ald. Tayl.

17. ἀθυμοτέρους.] ῥαθυμοτέρους Pariſini quintus, ſeptimus et octauus, Aug. primi ſupplem. Pithoeanus, appendix Francfurtana, Ald. Tayl.

31. 18.

31. 18. τὴν τȣ͂ τᾶ βέλτιϛα.] medium articulum omittit Harley.

19. ἀσφαλῆ.] ἀσφαλῶς Pithoeanus, Aldina Taylori.

20. γράψοντα.] γράψαντα (in aoriſto) Pariſ. tertius, quintus, ſeptimus et octauus.

21. σκοπεῖτε.] σκοπῆτε Aug. primi ſupplem. σκοπεῖσθε Aug. ſecundus.

22. ὑφ' ὑμῶν.] ἀφ' ὑμῶν Pariſ. quintus.

23. περιγενέσθαι Harley.

penult. γε.] μὲν margo Pariſinae, tacito auctore.

Ibid. τȣ́τȣς αὐτȣ̀ς.] τȣ̀ς αὐτȣ̀ς τȣ́τȣς Aug. primi ſuppl. appendix Francfurtana.

32. 1. ἔβλαψε.] ἔβλαπτε Bauar. Aug. ſecundus.

2. θεῖσιν.] in texto Bau. eſt θήσειν, ſed vulgata legitur in margine.

Ibid. δι' ἧς ἂν ἅπαντες.] δι' ἧς ἅπαντες ἂν Aug. primi ſuppl. Meermann. Ald. P. Manut. δι' ἧς ἅπαντες ἄμεινον ἂν Harley.

4. γενέσθαι.] γίνεσθαι Pariſ. tertius.

Ibid. εὐτρεπίσαι.] εὐπρεπίσαι Aug. ſecundus.

Ibid. μηδαμῶς abeſt ab Aug. ſecundo.

5. μηδένα ἀξιȣ͂τε.] μηδὲν ἀξιοῖτε Aug. ſecundus.

6. παρ' ὑμῖν.] παρ' ἡμῖν Aldus in texto, et in indice, index P. Manutii.

10. ἄξιόν ἐϛιν.] ἐϛὶν ἄξιον. Aldus, P. Manut. Sed vulgatum ordinem ex Harley. Taylor annotauit.

11. ὑμᾶς.] vt Harley. ἡμᾶς P. Manut.

13. γράφει.] ἂν γραφῇ Pariſ. quintus, ſeptimus, et octauus, Aug. primi ſupplem. In Aug. tertio fuit ab antiquiore manu vulgata lectio, ſed recentior correxit ad modum, quem dant codices modo indicati. Conuenit Bauaricus, in cuius texto eſt περὶ ὧν γράφει ἢ διαπράξασθαι. Sed ſuperſcriptum eſt ἂν pone ὧν, et in γράφει ſuperſcriptum eſt η. non diſplicet haec

lectio,

lectio, ἢ περὶ ὧν ἂν γράφῃ, quae eſt in Harleyano, (in ſubiunctiuo actiui) διαπρ. Wolfio probatum fuit ἂν γραφῇ in aor. paſſiuo, idemque Mounteneyo approbauit.

32. 18. τάξει.] πράξει Laud.

19. δεῖ προσεῖναι.] προσεῖναι δεῖ. Aug. primi ſupplem. Harley.

20. ὑπάρχειν.] ὑπάρχει (in indicatiuo) Pariſini quintus, ſeptimus et octauus, Auguſtani ſecundus et tertius. Aldus. P. Manutius. Felic.

21. v. P. Victor. Var. Lect. 6. 15. Taylor in Herwagiana ſua.

23. ποιῆτε.] φρονῆτε Pariſ. ſeptimus et octauus. Harley.

24. ἢ deeſt Harley.

26. εἰ.] ἂν Pariſ. quintus, ſeptimus, octauus, Harley. a quo etiam proximum μὲν deeſt.

Ibid. ἡμῶν.] ὑμῶν Pariſ. quintus, ſeptimus, octauus.

Ibid. τὰ χωρία προείληφεν ἄνθρωπος.] προείληφε τὰ χωρία ὁ ἄνθρωπος Auguſt. tertius, cum quo Meerm. conuenit, in hoc vno diſcrepans, quod ὁ omittit.

27. εἰ δὲ καὶ ταύτης τῆς χώρας κύριος Harley.

vlt. πολεμήσειεν, ἑτοίμως σώσειν.] πολεμήσειεν ἐκεῖνος, ἑτοίμως σώσειν. Pariſini quintus, ſeptimus, octauus, Harley. Aug. primi ſupplem. et Aug. tertius, ſed in hoc noua manus ἐκεῖνος vt inſerendum ſuperſcripſerat. vtramque lectionem praefert Bauaricus, infra vulgatam, ſupra πολεμήσειεν, ſed ſine ἐκεῖνος. Pithoeanus ita dat. εἰ ἐκείνῳ ἑτοίμως πολεμήσειε. item Aldina Taylori; vnde Mounteneyus coniicit leg. εἰ ἐκεῖνος πολεμήσειε. πολεμήσειεν ἐκείνῳ dat appendix Francfurt.

33. 1. *πολεμȣνται.*] *πολεμȣσιν* appendix Francfurtana, Bauar. ſed vulgata ſuperſcripta.

2. *ἡμέτερα.*] *ὑμέτερα* Aldus, P. Manut.

3. *ταῦτα* abeſt a ſupplem. Aug. primi, Harley.

4. *συγκατασκευάσαντες.*] *συσκευάσαντες* Pithoeanus, Aldina Taylori.

5. *τȣτων* abeſt ab Aug. tertio, ſed eſt a noua manu ſuperſcriptum. item abeſt ab Harley.

Ibid. *αὐτοὶ.*] *αὐτοῖς* Bauar.

7. *ȣδὲ.*] *ȣ* Pariſ. quintus et ſeptimus.

8. *καὶ* abeſt a Pariſ. primo, quinto, ſeptimo et octauo, ab Harley. ab Aug. primi ſupplemento, et a ſecundo, item Bauarico.

9. *τῶν.*] ſic eſt in texto Bauarici quoque, ſed ſuperſcriptum *τȣ̃.* inuerſo ordine in Aug. tertio hoc eſt in texto ſcriptum, illud a iuniore manu ſuperſcriptum.

Ibid. *ὅμως.*] *ὁμοίως* Pariſinus octauus, Auguſt. primi ſupplem. Harley. Aldina Tayl. quo admiſſo legendum ſit *ἥττηνται δ᾽ ὁμοίως πάντες, διὰ τ. φ. δ.*

10. *φεύγοντας.*] *φυγόντας* Aldus, Felic. P. Manut. Aug. tertius a prima manu. ſed corrector ad modum vulgatae reformauit; editio Wolfii, ſed Harley. et appendix Francfurtana dant vulgatam.

18. *ἐν ὀλίγῳ.*] *ἐνὶ λόγῳ* Pariſ. octauus. *ἐν ἑνὶ λόγῳ* appendix Francfurtana. Harley. *ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ* Pariſ. quintus, Auguſt. primi ſupplem. index Herwag. Ald. Tayl.

19. *περὶ τῶν πραγμάτων* Ald. Tayl.

21. *συναμφότερα.*] *ἀμφότερα* ſimplex Pariſ. tertius, Aldus, Felic. P. Manutius. Sed codex Obſopoei conſentit cum vulgata.

Ibid. *ὑμῖν ἔχει.*] *ὑμῖν ἔχοι* Aldus. ſed liber Weimaranus primam vocem mutat cum *ἡμῖν. ἡμῖν ἔχοι* P. Manut. et Felic. et Wolfiana, et ideo Taylor quoque *ὑμῖν* ex Harley.

Harley. annotauit. εἰ δ' ἕτερον ἡμῖν ἔχει Aug. ſecundus. Voluit ἕτερος.

33. 22. καὶ primum abeſt ab Aldino. Sed reſtituit Obſopoeus e ſuo codice, non otioſum iudicans, abeſt item a Felicianea. ſed annotauit Taylor ex Harl.

23. κρείττων.] κρεῖττον Aug. ſecundus. ſcil. λέγει, vel συμβουλεύει. in vulgata ſubauditur ῥήτωρ ἐστὶ, vel συμβουλευτής.

vlt. διόπερ.] διὸ Aug. primi ſupplem.

Ibid. ῥᾷστον.[ῥᾷον index Herwag.

Ibid. ἐστὶν.] εἶναι Aug. ſecundus. errore peruulgato, e more nouae Graecitatis orto, cui εἶναι, praeter infinitiuum, etiam tertia perſona ſingularis praeſentis indicatiui eſt.

34. 4. μισθὸν.] μισθοὺς index Herwag.

5. ἤτοι.] ἔτι Meermann. et Aldinus Hermogenes.

6. τοῦ πολέμου.] τῶν τοῦ πολ. Aug. primi ſuppl. Bauaricus. Harley.

10. στρατευομένοις.] στρατιώταις Pariſ. ſeptimus.

11. καὶ abeſt ab Aug. primi ſuppl.

Ibid. τηνάλως (vno λ) Bauar. Harley. et ſic permultis in libris paſſim locorum exaratum reperi, ſed impoſterum non annotabo.

13. ἀτυχὴς εἰμι.] ἀτυχὴς τίς εἰμι Aug. primi ſuppl. Harley.

14. ὠφελεῖν.] ὠφελῆσαι Pariſ. quintus, ſeptimus et octauus, Aug. primi ſuppl. Harley.

17. ἡμῶν.] ὑμῶν Pariſ. ſecundus, Aug. primi ſuppl.

18. παρόντες.] παριόντες Pariſ. octauus, Aug. primi ſupplem. Bauar. Aldus, Felic. ſed appendix Francfurtana et Ald. Tayl. et codex Obſopoei conſentiunt vulgatae. In Auguſtano tertio eſt quidem παρόντες quoque, ſcholium tamen ſuperſcriptum hoc, οἱ δημηγοροῦντες, ducit ad παριόντες.

34. 18. μιμȣ̃νται.] καὶ μιμȣ̃νται Aug. ſecundus.

19. τȣ́τῳ τῷ ἔθει καὶ τῷ τρόπῳ.] ſic Harleyanus. τȣ́τῳ τῷ τρόπῳ καὶ τῷ ἔθει Ald. Fel. Manut. τȣ́τῳ τῷ ἔθει καὶ τῷ τύπῳ Aug. ſecundus.

21. ὁμώνυμον ἐμαυτῷ.] ὁμώνυμον ἑαυτῷ Aug. ſec. ὁμώνυμον τὸν ἐμαυτȣ̃ Pariſ. quintus, ſept. octau. Aug. primi ſuppl. Harl.

22. πεφήνασι.] πεφύκασι Aug. ſecundus.

24. ἡδονῆς καὶ abſunt a Pariſ. octauo, ab Aug. primi ſupplem. a Bauarico. verum tamen in huius margine vulgata cum γρ. eſt annotata. abſunt item ab appendice Francfurtana.

26. ὑμέτερα.] ἡμέτερα Pariſ. quintus, ſeptimus, octauus.

pen. ἔχοι.] ἔχῃ Aldus, Meermann.

Ibid. τῶν τ᾽ ἐπὶ.] particulam τ᾽ omittunt Aldus, Felic. et P. Manut.

Ibid. τῶν προγόνων.] articulum noua manus in Aug. tertio adſcripſit.

Ibid. ἔργων abeſt a Dionyſio p.175. fine.

vlt. ἐφ᾽ ὑμῶν.] vt Harley. ἐφ᾽ ἡμῶν Aug. primi ſuppl. Dionyſius. ὑφ᾽ ὑμῶν Aug. ſecund.

35. 1. ὑμῖν χρωμένοις.] inuertit Dionyſius.

3. γίγνεσθαι Dionyſ.

5. νῦν abeſt a codice Obſopoei, a Pariſinis ſecundo et tertio, ab Aug. tertio et Meermanniano. pro ἑξήκοντα, quod Wolfiana dat, Taylor τετταράκοντα ex Harleyano annotauit.

7. συνήγαγον.] ἀνήγαγον Bauar. Aug. primi ſupplem. Harl. Pithoeanus. appendix Francfurtana.

Ibid. ταύτην τὴν χώραν ἔχων.] ſic Harley. ταύτην ἔχων τὴν χώραν Aldus, P. Manut.

9. πεζῇ.] πεζοὶ Pariſ. octauus, Bauar. Aldina Taylori, Dionyſius, Harley.

13. τοιȣ̃τοι.] τοιαῦτα codex Obſopoei.

35. 14.

35. 14. ἔν τε.] ἐν ſine copula Dionyſ.

Ibid. καὶ τοῖς ἰδίοις.] καὶ ἐν τοῖς ἰδίοις Pariſ. primus, ſecundus, tertius, codex Obſopoei, Bauar. Auguſtani ſecundus et tertius, Meerm. Aldina Taylori, Dionyſius.

15. τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα.] τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα Aug. primi ſupplem. Harley. in Auguſtano tertio ſic legitur κάλλη τοιαῦτα κατεσκεύασαν. ſed noua manus poſt κάλλη ſuperſcripſit τοσαῦτα καὶ.

18. λελεῖφθαι.] λειφθῆναι Dionyſius.

20. τὴν Μιλτιάδε.] articulus abeſt ab Harley. Aug. primo, Dionyſio.

21. εἶδεν.] οἶδεν Pariſ. ſecundus, tertius, quintus, ſeptimus, octauus, Auguſtani primus et ſecundus, Bauar. Meermann. in texto, ſed in huius margine alia manus vulgatam annotauerat; item Aldus, Felic. P. Manutius, Dionyſius.

Ibid. ποτ' ἐςὶν.] ποτ' ἄρ' ἐςιν margo Lutetianae, tacito auctore. Harley.

22. γείτονος.] ἥττονος Pariſ. octauus, Harley.

23. ἐπράττετο αὐτοῖς.] αὐτοῖς ἐπράττετο Aug. primus, Dionyſius, Harley.

24. τὸ κοινὸν.] καὶ τὸ κοινὸν Pariſ. quintus.

Ibid. αὔξειν ἕκαςος.] ἑκάςῳ (ſic) αὔξειν Aug. primus. ἕκαςος αὔξειν Harley.

26. ἐκτήσαντο.] ἐκέκτηντο Dionyſ.

pen. ἐκείνοις, οἷς εἶπον, χρωμένοις Ald. Tayl.

vlt. ὑμῖν.] ἡμῖν Pariſ. ſecundus, Bauaricus, Meermannianus.

Ibid. τῶν νῦν.] τέτων Pariſ. quintus, ſeptimus, octauus, Aug. primus, appendix Francfurtana, Harley. Hermogenes, Ald. Tayl.

36. 1. καὶ παραπλησίως.] ἢ παραπλ. Pariſ. quintus, ſeptimus et octauus, Pithoeanus, Ald. Tayl. Aug. primus, et tertius, ſed in hoc noua manus ἢ

 ſcripſit

ſcripſit in loco vetuſtioris lectionis eraſae. item appendix Francſurtana, Harley.

36. 1. καὶ ſecundi loco eſt οἷς in Pariſ. primo et tertio, Bauarico, (ſed in hoc vulgata eſt in margine annotata) item Meermann. et indice Aldi. vtrumque dat Auguſt. tertius, οἷς καὶ τὰ. Lectionem οἷς ſi admittis, addendum erit ad τὸ πολλὰ aliquid huiusmodi, τῶν πεπραγμένων, aut τῶν πεπολιτευμένων. καὶ ſecundum plane abeſt a Dionyſio.

2. πολλ᾽ ἂν ἔχων.] πολλὰ ἔχων Dionyſius, Harl.

6. ὑμῖν.] ἡμῖν Pariſ. octauus, Bauar. Aug. ſecundus et tertius, Meermann. Aldus, Paul. Manut.

Ibid. ἀντιτάξασθαι.] ἀντᾶραι Dionyſ.

Ibid. δ᾽ abeſt a Dionyſio.

7. αὐτῶν abeſt ab Auguſtano ſecundo.

Ibid. Super βραβεύειν in Aug. primo ſuperſcriptum eſt ſcholium οἰκονομεῖν.

8. In margine Bauarici erat ſic: γρ. χώρας. οἰκίας. τῆς ἀμφιπόλεως. (forſitan e ſcholio.) ſed in texto erat οἰκείας.

9. ἀνηλώκαμεν.] In Bauarico, et hic, et fere vbique locorum, vbi verbum hoc occurrit, ſuperſcriptum ſuper η eſt α, aut contra.

12. τηλικοῦτον.] τοιοῦτον Harl.

Ibid. ἠσκήκαμεν.] ἠσκήσαμεν Aug. primus et Bauar. Ald. Tayl. ἐκτησάμεθα Aug. ſecundus.

13. ἐμοὶ et πόθεν ἄλλοθεν, nec non verſu proximo ἀλλ᾽ ὦ τᾶν in Aug. primo attritu obliterata. pro hoc tamen ibi videbatur olim fuiſſe. ἀλλ᾽ ὦ 'γαθὲ. In appendice Francfurtana ad h. l. haec ſunt annotata. [Poſt Φίλιππος loco ſigni interrogatorii punctum reperitur] in illo nempe codice, qui fundus fuit iſtius annotationis, quem ſuſpicor Pithoeanum fuiſſe.

14. αὐτῶν abeſt a Bauarico. idem et Harley. dant ὁ Φίλιππος, item Dionyſ.

36. 16. ἂν.] δὴ Dionyſius.

Ibid. εἰπεῖν τις.] τις εἰπεῖν Ald. P. Manut. ſed alteram lectionem Taylor ex Harleyano annotarat.

Ibid. κονιῶμεν.] κοινῶμεν Ald. ſed Weimaranus correctum dat, ſecundum vulgatam. aegre quoque fert Mounteneyus Aldinam lectionem a Wolfio fuiſſe ſeruatam. eſt quoque κονιῶμεν in Felic. et appendice Francfurtana, et Harleyano.

18. λῆρυς.] κλῆρυς Dionyſius.

Ibid. τὰ τοιαῦτα] ταῦτα Dionyſ. Bauar. appendix Francfurtana, Aldina Taylori.

19. πτωχῶν πλέσιοι.] πτωχῶν ταχὺ πλέσιοι Pariſini quintus, ſeptimus, octauus, Harl. Ald. Tayl. Auguſtani primus et tertius, ſed in hoc ταχὺ erat a noua manu ſuperſcriptum.

20. ἐξ ἀδόξων.] ſic eſſe in Aldino, quo vtor, teſtor, tametſi Obſopoeus in illo Aldino, quo ipſe vſus eſt, ait fuiſſe ἐξ δόξων, id quod errori operarum typographicarum tribuit.

23. ηὔξηται] ηὔξηκε Pariſinus ſecundus, vtramque lectionem dat Bauaricus, infra hanc, iſtam vulgatam ſupra.

24. τέτων] τῦτο Bauar.

Ibid. Dionyſius ſic dat. τὶ δή ποτ' εἶχεν ἅπαντα καλῶς.

26. δεσπότης] καὶ δεσπότης Pariſ. octauus, Harl.

pen. δήμε καὶ τῶν ἄλλων Ald. Tayl.

37. 1. τῶν ἀγαθῶν οἱ πολιτευόμενοι.] οἱ πολιτευόμενοι τῶν ἀγαθῶν Bauar. Aug. tertius, Meermann.

4. συμμάχες.] καὶ συμμάχες. Ariſtides τέχνης p. 264. Pariſ. octauus. Aug. primus. appendix Francfurtana, Harley. hic Taylor coniecturum ſuam adſcripſerat: f. σύμμαχοι — γεγένησθε.

5. ἐὰν.) ἂν Dionyſius.

Ibid. μεταδιδῶσι.] μεταδῶσι Aug. primus. Dionyſius. Harley.

37. 5. *θεωρικῶν.*] Bauar. etiam ſic in texto; ſed ſuper ω erat ο paruum exaratum. ita eſt in Dionyſio, ſcil. *θεωρικὸν.* Hermogenes p. 250. locum hunc e memoria recitans ita dat. *ἀγαπῶντες, εἰ θεωρικὰ ἢ βοΐδια πέμψουσιν ὑμῖν εἰς τὰς ἑορτάς.*

6. *βοΐδια.*] *βοηδρόμια* appendix Francfurtana, Ald. Tayl. Pariſini ſecundus et tertius, Auguſtanus ſecundus, Meermann. Pithoeanus, index P. Manutii, Bauaricus in texto, ſed margo dat vulgatam. Auguſtanus tertius dat *βοΐδια*, ſed e correctione, eraſa vetuſta lectione. Obſopoeus teſtatur, in Aldino ſuo ſe reperiſſe *βοηδρόμια*, in Pannonico autem ſuo *βοΐδια.* Ego vero in Aldino meo plane lego *βοΐδια.* Verba eius haec ſunt. [Pro *βοηδρόμια*, vbi etiam ab Aldo appoſita eſt ſtellula, neque tamen alia ſtellula indicata, reperi *βοΐδια* in antiquo meo.]

7. *ἀνανδρότατον.*] *ἀνανδρειότατον* Pariſ. primus, ſecundus cum *γρ.* (quod indicio ſit, in illo vtramque lectionem fuiſſe exhibitam) codex Obſopoei. Bauaricus dat vulgatam in texto, margo autem haec annotat. *γράφεται καὶ ἀνδρειότατον εἰρωνικῶς.* In appendice Francfurtana hoc idem *ἀνδρειότατον* eſt.

8. *ὑμᾶς.*] *ἡμᾶς* Pariſ. ſecundus et tertius, Meermann. index Aldi. vtramque lectionem dat Bauaricus, vulgatam infra, alteram ſupra.

Ibid. *ἐπάγουσιν.*] *ὑπάγουσιν.* Pariſinus ſeptimus, Pithoeanus, Aldus, Felic. P. Manutius. (Sed eorum indices cum vulgata conſentiunt.) editio Wolfii. Sed appendix Francfurtana dat vulgatam *ἐπάγ.* item Harl.

9. *τιθασσεύουσιν.*] Simplex ſigma in media voce dant Auguſtani primus et ſecundus.

Ibid. *αὐτοῖς.*] *αὐτοὺς* Pariſinus ſeptimus.

12. *ἄττα.*] *ἅττα* (cum aſpero) Auguſtanus primus et Bauar.

Ibid. *ἂν* abeſt ab Aug. ſecundo et Dionyſio.

37. 13.

37. 13. τὸ abeſt ab ed. P. Manutii et Felicianea. Sed eſt in Harley.

Ibid. poſt ἔχειν ſtat ſigla haec in Auguſtano tertio, επν vtrinque punсto ſingulo ſepta. Quod interpretor ἐπίλογος.

14. δήμητρα.] δήμητραν Aug. ſecundus. Harley. quod facile purget creberrimus vſus.

Ibid. μείζων.] γρ. μεῖζον Pariſ. ſecundus et ſeptimus. Sic et Aug. primus et Bauar. ſed hic in texto, vulgata ſuper verſu ſcripta. pari modo Aug. tertius dat e correctione μεῖζον. vetuſtior enim manus vulgatam dediſſe videtur. Auguſtanus ſecundus dat μείζω, quod ſic ferri poteſt, vt βλάβη ſit nominatiuus pluralis a nomine ſubſtantiuo generis neutrius βλάβος.

16. γενέσθαι] ἑκάστῳ Dionyſ.

17. αἰεὶ.] ἀεὶ Aldus.

Ibid. ὑμῖν.] ἡμῖν Pariſ. ſecundus, Aug. ſecundus, Meermann.

18. ἐὰν οὖν ἀλλὰ νῦν γ' ἔτι.] ἐὰν οὖν ἔτι καὶ νῦν Pariſinus octauus, Harley. Aldus. eadem lectio in Bauarico eſt ſuperſcripta, cum γρ. (id eſt γράφεται.) nam in texto vulgatam dat. ἐὰν οὖν ἀλλὰ καὶ νῦν γ' ἔτι Pariſini quintus et ſeptimus, item Aug. tertius e correctione. vetus enim manus in eo vulgatam dederat. In Meermanniani texto vulgata legebatur quidem, verum iunior manus lineola ſubiecta induxerat, atque in margine ſcripſerat iſtaec. γρ. ἐὰν οὖν ἔτι καὶ νῦν. In Laudiano quoque eſt ἔτι καὶ νῦν. Verba ἐὰν οὖν vsque ad ἐθῶν obliterata erant in Aug. primo, vt legi non poſſent; item rurſus verſu 9. vsque ad ἀξίως. In appendice Francfurtana ſic eſt, ἐὰν οὖν, ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν ἀπαλλαγέντες.

19. ἐθελήσητε.] ἐθελήσετε Aldus et Meermannianus, ſed recentior manus ſuper tertio ε appinxerat

 η. et

η. et ſic quoque in proximo χρήσεσθε verſu 22. vbi tamen Aldus χρήσησθε dedit, cum vulgata conſentanee. particulam τε pone ϛρατεύεσθαι omittit Harley.

37. 22. χρήσησθε.] χρῆσθαι Aldina Tayl. Aug. primus, Harley. appendix Francſurt.

23. κτήσαισθε.] κτήσεσθε Aug. primus et ſecundus, Harley. Bauaricus vulgatam dat, ſed η ſcripto ſuper diphthongo.

24. λημμάτων.] Lambini index dat λημματίων in diminutiuo.

25. καὶ γὰρ ἐκεῖνα ἔτ' ἰσχὺν ἐντίθησιν Harley.

27. ἐϛὶν deeſt Harley.

pen. ὠφέλειαν ἔχειν.] ἔχειν ὠφέλειαν Aug. primus, Harley.

vlt. ταῦτα τὴν.] ταῦτα καὶ τὴν Meermann.

38. 1. ὑμῶν.] ἡμῶν Pariſinus ſecundus. vtramque dat Bauaricus, vulgatam infra, alteram ſupra.

Ibid. ὑπαύξοντα Ald. Tayl. citat h. l. ſed mendoſe, Dionyſius Halicarn. p. 108. vnde excerpendae ſunt variantes.

3. ἀπάντων erat in Bauarico cum γρ. ſuperſcriptum. infra enim, hoc eſt in texto, legebatur ἀπ' αὐτῶν.

Ibid. τῶν κοινῶν erat in Bauarico ſuperſcriptum. textus enim dabat τῶν καινῶν. ἵνα τῶν κοινῶν τὸ μέρος λαμβάνων ἕκαϛος Dionyſ.

4. εἰς abeſt a Pariſinis ſecundo et tertio. item a Bau. ſed vulgata ei cum γρ. ſuperſcripta eſt. εἰς τοῦθ' ἕτοιμος ὑπάρχοι. ἔξεϛιν. Pariſinus octauus. Harley. Auguſtanus tertius conſentit cum Pariſinis ſec. et tertio, ſed vulgata eſt in margine cum adſcripto κείμενον, quo indicatur, ea texti eſſe verba, non ſcholium. In Meermanniano prima manus poſt παρέχοι ſcripſerat τοῦθ' ὑπάρχοι, ſed noua haec verba tranſuerſo calamo induxerat, et eadem verſu ſuperiori inter πόλις et εἰς

cum

cum hoc ſigno, quod non intelligo, ⁘ adſcripſerat. *εἰς τȣ̃το ἕτοιμος ὑπάρχοι* Aug. primus. in appendice Francfurtana eſt [*ὅτȣ δέοιτο ἡ πόλις, τȣ̃θ' ὑπάρχοι.* item *ἐν τȣ̃το ἕτοιμος ὑπάρχει.* fort. *ἐν τȣ́τῳ*] Dionyſius ſic exhibet: *ὅτȣ δέοιτο ἡ πόλις, τȣ̃το παρέχῃ.* Aldinae Taylori deſunt vocabula *ὅτȣ δέοιτο ἡ πόλις.* eadem dat *εἰς τȣ̃θ' ἑτοίμως ὑπάρχῃ.*

38. 6. *εἶ* abeſt a Bauarico, vitioſius h. l. dat Dionyſius.

7. *συμβαίνει δή τι* Ald. Tayl.

8. *οἷον.*] *οἷα* Dionyſ.

Ibid. *τὰ νῦν* eſt in texto Bauarici, ſed ſuper *ὰ* eſt ſcriptum *ὸ*.

9. *λημμάτων.*] *χρημάτων* Pariſinus octauus. Harl.

10. *ὑμῶν.*] *ἡμῶν* Pariſini ſecundus et tertius. Auguſtani primus, ſecundus et tertius, Bauaricus, Meermann. Dionyſ.

Ibid. *ὅσα* abeſt a Meermann.

11. *ἀτάκτως νῦν.*] *νῦν ἀτάκτως.* Aug. primus. Harl.

12. *λαμβανέτω.*] *λαμβάνων* Bauar. in texto, ſed ſuper *ὠφελεῖ* ſuperſcriptum eſt *γρ. λαμβανέτω.* vnde colligo, in libris quibusdam ita fuiſſe exaratum. *ὅσα ȣ̓́τος νῦν ἀτάκτως λαμβάνων ȣ̓κ ὠφελεῖ, ὠφελείτω ταῦτ' ἐν ἴσῃ τάξει λαμβάνων.* Dionyſius dat *παραλαμβάνων.*

Ibid. *ἃ*] *ὅσα* Harl.

13. *πράττεσθαι.*] *γρ. πράττειν* Pariſinus ſecundus. fuit ergo in illo altera quoque lectio.

14. *μικρὸν.*] ſic Harley. *μικρῶν* Pariſ. primus et ſecundus, ſed hic cum *γρ.* item tertius. nec non Auguſtani primus et ſecundus. Meermann. Aldus, Felic. Paulus Manutius. vtramque lectionem dat Bauaricus, vulgatam infra, alteram ſupra. *πλήν τι μικρῷ* Dionyſius.

38. 14. ἀταξίαν.] ἀξίαν Aug. tertius. Sed ille codex perquam erat mendoſus. τὴν ἀταξίαν δὲ ἀνελὼν Ald. Tayl.

17. ἔχοι.] ἔχει Pariſini tertius, quintus, ſeptimus, octauus. Aldus, P. Manut. In Auguſtano tertio dederat antiquior manus vulgatam, ſed recentior ſubſtituit alteram lectionem.

Ibid. ὅτε.] ὅπε Pariſinus ſeptimus. cum in Frankfurtana ſeu Wolfiana hic eſſet ἔτω, Taylor ex Harleyano annotauit ὅτε.

18. ἐγὼ ποιοῦσι.] ποιοῦσιν ἐγὼ Aug. primus, Harley.

Ibid. ποιησόντων.] ποιούντων Harl. Aldina Taylor. Pariſini quintus, ſeptimus, octauus. Aug. primus. In Auguſtani tertii texto eſt vulgata, ſed ſuperſcripta eſt altera, ποιούντων, quae etiam in appendice Francfurtana eſt.

20. τοῦ δεῖνος.] In Bauarico et Aug. tertio ſuperſcriptum eſt ſcholium τοῦ χάρητος. in appendice Francfurtana τοῦ χάρητος δηλονότι.

21. γίνεται.] γέγονε appendix Francfurtana, Ald. Tayl.

23. ὑμᾶς ὑπὲρ.] ὑμᾶς αὐτοὺς ὑπὲρ — Aldus, P. Manut. Sed αὐτοὺς ab Harleyano abeſſe annotauit Taylor.

Ibid. ἀξιῶ.] ἀξίους Aug. tertius.

25. ὑμῖν.] ἡμῖν Aldus, Herwag. vbi Taylor adſcripſit ἴσως ὑμῖν.

26. καὶ καλῶν.] abſunt ab ed. P. Manutii. Contra habent iſta verba Pariſinus octauus et Aug. primus, ſed addunt iidem haec καὶ μεγάλων. Editio Feliciànea ſic dat. μετὰ πολλῶν κινδύνων κτησάμενοι, reliquis omiſſis. Sed vtrumque, tam καὶ καλῶν, (quod vtraque Aldina dat) quam καὶ μεγάλων, (quod abeſt ab Aldinis) reperit Taylor in Harley.

38. vlt. ἅπασι.] πᾶσι Pariſini quintus, ſeptimus, octauus. Harley. ἅπασιν ὑμῖν συνοίσειν Ald. P. Manut. eadem eſt in Aug. primo verborum conſtructio, niſi quod ibi πᾶσιν eſt. ὑμῖν πᾶσι συνοίσειν μέλλῃ Ald. Tayl. in Bauarico adſcripta haec eſt clauſula ὀλυνθιακὸς γ̄. ΗΗΗΔΔΠ. (325.)

Ad Philippicam primam.

40. 1. Citat h. l. Hermogenes p. 177. 1. vbi Aldina ſic dat: εἰ μὲν περὶ καινȣ̃ τινος πρȣ̈τίθετο πράγματος λέγειν, ὦ ἀθηναῖοι. et verſu 6. πολλάκις ἤδη πρότερον εἰρήκασιν ȣ̃τοι. item p. 277. vbi ſic diſputat. τȣ̃ προοιμίȣ ἡ μὲν πρότασις, ὅτι δεῖ καὶ νεωτέρȣ ὄντος, καὶ πρώτȣ λέγοντος, ἀνέχεσθαι· αἱ δὲ ταύτης κατασκευαὶ, ὅτι μηδὲν οἱ πρεσβύτεροι τῶν δεόντων εἰρήκασιν ἐπὶ πολλῶν ἐκκλησιῶν. καὶ εἴ τινες ἄλλαι. ἃς δὴ κατασκευὰς πρȣ̈ταξε τῆς προτάσεως. Item Scholiaſtes ad Hermogenis p. 226. his verbis p. 385. ed. Ald. ὀρθώσας, τȣτέςι κατ' ὀρθὴν πτῶσιν προφέρων τὸν λόγον — πλαγιάσας δὲ — μερίσας δὲ. οἷον· εἰ μὲν περὶ καινȣ̃ τινος πραγμ. πρȣ̈τίθετο λέγειν. ἢ ȣ̈τω· Κροῖσος ἦν, λυδὸς μὲν γένος, παῖς δὲ Ἀλυάττεω, τύραννος δὲ ἐθνέων. συμπλέξας δὲ —

3. τῶν εἰωθότων.] ſcil. γνώμην ἀποφήνασθαι.

13. Hermogenes p. 364. in capite περὶ δεινότητος proponit hanc cogitationem in exemplis earum ἐννοιῶν, quas appellat παραδόξȣς, καὶ βαθείας, καὶ βιαίȣς, καὶ περινενοημένας.

15. τὶ ȣ̃ν ἐςι τȣ̃το.] ſuper artificio rhetorico huius loci ita diſputat Ariſtides de dict. ciu. p. 182. vbi recitatae illi celebri ſententiae τὸ χείριςον ἐν τοῖς παρεληλυθόσι, τȣ̃το πρὸς τὰ μέλλοντα βέλτιςον ὑπάρχει ſubiicit iſtaec: καὶ ἐνταῦθα τὸ μὲν χωρὶς διαςάσεως ἦν ἂν εὐθὺς ἐπαγαγεῖν· ȣ̓δὲν γὰρ τῶν δεόντων ποιȣ́ντων ὑμῶν.

ὑμῶν. πȣ̃ ȣ̃ν ἡ διάϛασις; ἐν τῷ διὰ μέσȣ, ἐν ᾧ διαϛήσας λέγει· τὶ ȣ̃ν τȣ̃τό ἐϛιν; ὅτι ȣ̓δὲν τῶν δεόντων —

41. 4. malim τῇ τε τότε ῥώμῃ.

8. Sopater ad Hermog. p. 313. εἰ δέ τις ἐν τῇ τελείᾳ τȣ̃ δυνατȣ̃ ἐργασίᾳ μὴ δύνηται χρῆσθαι τῇ ἀντεξετάσει, ἑτέρως αὐτὸ μεθοδεύσομεν, καὶ διὰ παραδειγμάτων τὸ δυνατὸν κατασκευάσομεν. ὥσπερ ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν κατὰ Φιλίππȣ· εἰ δέ τις ὑμῶν — Μεθώνην. καὶ ἑξῆς. οἷς ἐπάγει· εἰ τοίνυν ὁ Φίλιππος τότε ταύτην ἔσχε τὴν γνώμην — ἐκτήσατο δύναμιν.

10. ταῦτα addidi, quod praeter caeteros, etiam Sopater omiſit.

20. ἔρημος ὤν.] correxi ἔρημον ὄντα. cohaerent hi accuſatiui cum πολεμεῖν verſu 18.

22. ἐκτήσατο δύναμιν.] dedi ἐκτήσατ' ἂν δύν.

25. citat h. l. Stobaeus p. 201. 8.

vlt. πολέμῳ.] dedi πολέμȣ νόμῳ.

42. 8. ἑτοίμως.] dedi ἕτοιμος.

15. Sopater ad Hermog. p. 315. εἰ μὲν ἔχοιμεν δεῖξαι, ὅτι δίκαιον ἢ συμφέρον ἐϛὶ τὸ προκείμενον, τȣ̃το κατασκευάσομεν. εἰ δὲ μὴ, ἐρȣ̃μεν, ὅτι ȣ̓κ ἄδικον, ἢ ȣ̓κ ἀσύμφορον. ἔϛι δὲ αὐτȣ̃ τὸ παράδειγμα καὶ παρὰ τῷ ῥήτορι. μὴ δυνηθεὶς γὰρ κατασκευάσαι, ὅτι δυνατόν ἐϛι λυθῆναι τὴν Φιλίππȣ δύναμιν, ἐπὶ τὴν ἀντίφασιν χωρήσας ἔφη· μὴ γὰρ ὡς θεῷ νομίζετε τὰ παρόντα ἐκείνῳ πεπηγέναι πράγματα ἀθάνατα. ȣ̓κ ἀδύνατον γὰρ λυθῆναι τὴν Φιλίππȣ δύναμιν ἐν χρόνῳ, τήν γε ἀπό τινος ἀρξαμένην χρόνȣ.

22. citat h. l. Harpocr. v. ἀποϛροφήν.

43. 1. citat. h. l. Harpocr. v. περιϛοιχίζεται. vbi admonet, aliis in exemplis legi περιϛοιχίζεται.

2. Hermogenes p. 253. κῶλα τραχέα τὰ βραχύτερα, καὶ ἃ μηδὲ κῶλα, κόμματα δὲ καλεῖν ἄμεινον. οἷον· πότε ȣ̃ν, ὦ ἄ. ἀθ. πότε ἃ χρὴ πράξετε etc.

item

item p 415. in capite de interrogatione. ἡ πρὸς τοὺς ἀκȣ́οντας πεῦσις. οἷον· πότε ȣ̓͂ν etc.

43. 4. ἡγεῖσθαι.] ſubaudi εἰ μὴ ἀνάγκην.

7. αὐτȣ͂ aſſumſi ex Aug. 2. pro vulgari αὐτῶν. hic loci, hoc ipſo in foro. nunc tamen poenitet facti, quod non potius e Felicianea αὑτῶν reſtituerim, cum aſpero. percontari e vobismet ipſis. idem eſt ac ſi dixiſſet ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

16. τȣ͂το εἴ τι πάθοι.] aut τι eſt delendum, aut τȣ͂το cum τȣ́των, quod Pithoeanus dat, eſt mutandum. horum quicquam, ſcil. aduerſam valetudinem, mortemue.

17. vulgatam ὑπάρξει, ἥπερ ἀεὶ βέλτιον, ἢ ἡμεῖς ἡμῶν αὐτῶν ἐπιμελȣ́μεθα, καὶ τȣ͂το ἐξεργάσαιτο, correxi marte meo ſic ὑπάρξῃ· [ἡ γὰρ — ἐπιμελȣμένη etc. nam quae fortuna ſemper melius nobis proſpicit, quam nosmet ipſi nobis proſpicere ſolemus, ea etiam hoc facile efficiat, vt ſcil. Philippus ſiue morbo periculoſo et diuturno tentetur, ſiue rebus humanis prorſus eripiatur.

24. ἑτοίμȣς.] dedi ἑτοίμως.

44. 4. καινὴν.] nouum appellat apparatum, requirens nouos milites atque recentes, nouas naues, noua arma, vetuſta, diuturno vſu detrita, reprobans.

6. ταχὺ et τήμερον accipienda ſunt materialiter. qui iugiter vobis haec verba occentant. *Cito*, *cito*, et *hodie*, *hodie*, facite id, quod ſuadeo.

8. ἀλλὰ.] ſubaudi ȣ̓͂τος ἂν μάλιϛα λέγοι εἰς τὸ δέον.

9. τὶς ἡ πορισθεῖσα.] deleui articulum. ad proximum πόθεν ſubaudi πορισθεῖσα.

10. ἕως.] praetuli τέως.

14. poſt ἐπαγγέλλεται videtur ἄλλο deeſſe.

Ibid. Hermogenes p. 215. ad h. l. alludens. ἡ μὲν ȣ̓͂ν ὑπόσχεσις, κατ᾽ αὐτὸν φάναι τὸν ῥήτορα, ȣ̓́τω μεγάλη. vbi H. Aldinus pro ὑπόσχεσις dat ὑπόθεσις.

44. 25.

44. 25. merus error operarum Aldinarum videtur is eſſe, vt ἐκ ante παραστῆναι ingereretur. quod ſi tamen non prorſus contemnendum eſt illud ἐκ, poſſit oriri ſuſpicio, leg. eſſe ἐκ πολλοῦ παραστῆναι. iam dudum ei in mentem veniſſe, vel certum et ratum ſediſſe. v. Doruille ad Chariton. p. 391.

26. ὡς ὑμεῖς.] ſententia poſtulat ὡς εἰ ὑμεῖς. nam in ὁρμήσαιτε verſu vltimo deſinit protaſis huius periodi.

27. ὥσπερ εἰς Εὔβοιαν.] ſubaudi ποτε ὡρμήσατε. vlt. f. ἴσως ἂν καὶ ἐπ' αὐτὸν ὁρμήσαιτε. ſi vos, vt olim in Euboeam inuaſiſſetis, — ita in ſe quoque fortaſſis, [id eſt, id quod facile fieri poſſet] irruatis: rem eam eſſe haud contemnendam.

Ibid. οὔτοι παντελῶς.] citat h. l. Hermogenes p. 90. I. vbi Herm. Aldinus a Criſpiniano haud parum diſcrepat. nam Portus ibi vulgatam demoſthenicam exhibuit. Hermogenes Aldi ſic refert: οὔτι παντελῶς οὐδ' εἰ μὴ ποιήσετε νὴ Δία, ὡς ἔγωγε κρίνω, εὐκαταφρόνητον ἔσται. ἵνα ἢ διὰ τὸν φόβον εἰδὼς εὐπρεπεῖς ὑμᾶς ἀπόσχηται, ἢ παριδὼν τ. ἀ. λ.

45. I. τοῦτο] τὸ ὁρμᾶν ἐπ' αὐτὸν puta. etiam in ditionem eius armis infeſtis haud inuadatis, (quamquam aio vos id facere oportere) dummodo ad id faciendum parati ſitis, haud aſpernabitur id Philippus.

12. Hermogenes p. 187. ἐστὶ καὶ ἀπαγορευτικὸν σχῆμα, ὃ ἐπιμεῖναι πνεῦμα λέγεται, οἷον ὅταν λέγῃ· μή μοι μυρίους, μηδὲ δισμυρίους etc. facile patet ſubaudiri λέγε. aut λεγέτω τις. Super dictione τὰς ἐπιστολιμαίους ταύτας δυνάμεις mirifica grammaticorum veterumque atque recentiorum dubitatio, nodum in ſcirpo quaerentium; quod equidem miror, et vocis natalibus et orationis ſerie prodente ſtatim velpaulo attento cuique in mentem venire neceſſe eſt, ſignificari copias, quarum ſpes ſubmittendarum imperatoribus foris agentibus fiat a S. P. Q. A. per literas ad eos miſſas, quae copiae ſcriptae quidem ſint

ſint in membranis, vt paulo poſt ſubmittendae, nunquam vero reapſe mittantur. Papiervölker, die zwar wohl aufm Papiere ſtehen, niemahls aber zum Vorſcheine kommen, noch im Felde erſcheinen. In exemplum interpretationum a veteribus ſuper hac dictione traditarum proponam locum Etymologici M. ἐπιςολιμαίους ςρατιώτας ἀγελαίους εἶπε Δημοσθένης, παρὰ τὸ ςόλος, τὸ ςρατός.

45. 13. ἀλλ' ἡ.] ſpiritum aſperum cum leni, et articulum cum particula mutaui, ἀλλ' ἤ, quod in dictione Demoſthenis tantundem eſt atque ἀλλὰ ſimplex; aut ἀλλὰ μόνον. ſed ſolummodo.

18. num leg. ἕξει, εἰ καὶ γλίσχρως πως ταῦτ' ἐθελήσετε ποιεῖν, etiamſi tenuiter modo iſta facere velitis. an ſic: ἕξει, καὶ πῶς· εἰ ταῦτ' ἐθελήσετε ἀκούειν, ἐγὼ φράσω. ſi vultis audire, dicam.

19. ξένους bene habet. coeperat orator de milite mercenario docere: interim longam parentheſin interponit. tum velut oblitus occoepti ſermonis de vniuerſo exercitu pedeſtri conſcribendo, cuius pars longe maxima miles mercenarius erat, ſententiam dicit.

46. 3. εἶναι addidi.

5. poſt ἱππαγωγοὺς addit Robortellus Annotat. (p. 30. T. II. Lamp. Gruter.) notam Senarii S. cui Sigonius ibidem p. 148. obloquitur.

14. quibusdam in codd. eſt ληςευομένην. id quod ſuſpicionem mouet, in libris quibusdam olim fuiſſe ληςεύειν μόνον. quod equidem haud ſpreuerim.

19. citat h. l. Harpocrat. v. ξενικὸν τρέφειν ἐν Κορίνθῳ, vt idem quoque v. 20. commemorat in v. Πολύςρατος.

27. παρακύπτειν eſt aliqua re leuiter et tumultuarie defungi, vbi modo attigeris, protinus ab ea rurſus refugere, veluti ſi quis domum praeteriens, non introeat, ſed ſolummodo per feneſtram aut ianuam

 ſemia-

ſemiapertam introſpiciat. Sententia eſt: bello delibato, ſic, vt nihil, cum peregiſſent, dictitare tamen poſſent ſe partibus ſuis ſatisfeciſſe.

47. 4. citat h. l. Pollux 2. 58. v. *ἐπόπται*.

5. malim ſimplicius *παραστήσαντας*.

9. poſt *αὐτῶν* deeſſe videtur *ἡμεῖς γε*. ſcil. *ἐχειροτονήσαμεν*. Dialogiſmus fictus hic eſt. colloqui fingitur extraneus aliquis cum Athenienſi, quem extraneus interrogat: bellumne vos, an pacem geritis, Athenienſes? Nos enimuero, ait Athenienſis, bellum gerimus. At qui fieri hoc poteſt, inquit extraneus, qui imperatores e numero veſtro nullos delegeritis? Nos vero, occurrit Athenienſis, vtique denos praetores copiarum pedeſtrium delegimus, minoresque maioresque, et pari modo binos equeſtrium, vtriusque ordinis, h. e. minores maioresque.

10. citat h. l. Harpocrat. v. *φύλαρχος* et *ἵππαρχος*.

12. *ἐκπέμψητε*.] ratio dialogi, ſi continuaretur, poſtulabat, vt diceret *ἐκπέμψωμεν* et ſic porro in prima perſona. verum quia oratio haec, Athenienſi in os indita, nimis inuidioſa atque flagitioſa fuiſſet futura, abrumpit orator ſermocinationem, et ipſe per ſe loquitur. Corrige hinc Etymologicum M. v. *ἱεροποιοὶ*, locum hunc vitioſe recitantem.

14. vocabula *εἰς τὴν ἀγορὰν* a lectore tacite iteranda ſunt, ac ſi ad hunc modum eſſet exaratum. *ὥσπερ οἱ πλάττοντες τοὺς πηλίνους στρατηγοὺς, πλάττουσιν εἰς ἀγορὰν*, quemadmodum qui ſigilla argillacea fingunt, imperatorum figuras mentientia, quo ea in forum deferant, ibique venum proponant, *οὕτως ὑμεῖς χειροτονεῖτε τοὺς στρατηγοὺς εἰς ἀγορὰν*, ſic vos creatis imperatores veſtros, non quo in caſtra exeant, ſed ſolummodo quo in foro verſentur, ibique ſpeciem imperatorum mentiantur.

47. 16.

47. 16. aut pro ὃ ſufficiendum eſt καὶ, aut ſeruato ὃ ſic leg. ὃ γὰρ ἐχρῆν, ὦ ἄ. ἀ. ταξιάρχους παρʼ ἄλλων, ἀλλὰ παρʼ ὑμῶν, οὐδὲ ἱππάρχους παρʼ ἄλλων, ἀλλὰ παρʼ ὑμῶν, ἄρχοντας οἰκείους εἶναι.

19. ἡ δύναμις addidi.

20. τὸν δʼ ὑπὲρ — ἀγωνιζόμενον.] reſtitui τῶν δʼ ὑπὲρ — ἀγωνιζομένων.

22. ὑφʼ ὑμῶν.] malim ἀφʼ ὑμῶν. non a vobis delectum oportebat eſſe, ſed ciuem veſtrum, e numero veſtro, non peregrinum.

vlt. μικρόν τι πρός.] duo puta talenta. nam 40 talenta pro nauibus, alia 40. pro pedite, denique 12. pro equite, conficiunt 92. talenta.

48. 1. viginti minae per 10. multiplicatae faciunt 200. minas. hae per duodecim menſium numerum multiplicatae faciunt 2400 minas, ſeu 40 talenta.

3. ἕκαστος addidi.

11. locum hunc citat Hermog. p. 347. in capite περὶ τοῦ ἀληθινοῦ λόγου. his verbis. πεποιθότως δʼ ἐρεῖς, ὅταν λέγῃς· κἀγὼ συμπλέων ἐθελοντὴς, πάσχειν ὁτιοῦν ἕτοιμος, ἐὰν μὴ ταῦτα οὕτως ἔχῃ. Ariſtides de D. C. p. 252. ἀξιόπιστον δὲ [facit oratori fidem] καὶ τὸ τιμᾶσθαι προλαμβάνοντα καὶ ζημίαν ὁρίζειν καθʼ ἑαυτοῦ, ἐφʼ οἷς ἂν διεξίῃ. οἷον· ἐγὼ πλέων ἐθελοντὴς πάσχειν ὁτιοῦν ἕτοιμος. Pro vulgari ἐγὼ συμπλέων correxi κἀγὼ δὲ συμπλ.

14. poſt παρʼ ὑμῶν deeſt aut πορίζεσθαι, aut ὑπάρχειν, quod Wolfio viſum eſt.

16. Sunt qui nouam hinc orationem ordiantur, quos Mounteneyus bene refutat. v. Schott. v. Demoſth. p. 81. et Fabricii B. G. T. I. p. 924.

18. quamquam χειροτονήσαντες ex auctoritate codicum conſentientium ad χειροτονήσατε reformaui, nullus tamen dubito, dediſſe oratorem ποιεῖτε χειροτονήσαντες. vbi ea, quae vobis arriſerint, ſuffragiis

 veſtris

veſtris rata iuſſeritis eſſe, curate quoque ea factis exſequi.

49. 3. τῇ δυνάμει.] hibernis, quibus hic exercitus vtatur, Lemno licet vti, — cur expungi par ſit haec duo vocabula, non item mihi liquet, atque Valkenario ad Herodotum p. 673. vlt.

4. meminit h. l. Harpocr. v. Σκίαθος.

6. τὴν δὲ ὥραν τȣ̃ ἔτȣς.] cohaeret cum inſequente ῥαδίως ἔςαι verſu 9. vnde conſtat deeſſe ſiue τηρεῖν vel ἐπιτηρεῖν, ſiue διαγνῶναι. facile factu vobis erit, vt tempeſtatem anni oportunam exſequendae huic expeditioni obſeruetis, vel diſcernatis.

8. f. πρὸς αὐτῇ τε τῇ χώρᾳ.

10. corrige interpunctionem ad hunc modum. τῇ δυνάμει, quas ad res et quando vti copiis his ſe deceat, παρὰ τὸν καιρὸν ὁ τȣ́των — de eo decernet is, quem vos imperatorem iis ſumma cum poteſtate praeſeceritis.

12. ἂν.] κἂν de meo dedi.

13. malim πορίσαντες, et verſu 17. ταμίαι τε καὶ ποριςαί.

18. γιγνόμενοι.] praetuli γενόμενοι.

25. ȣ̓χ.] ſubaudi ex inſequentibus ſublegenda ȣ̓κ οἰχήσεται αἰχμαλώτȣς τȣ̀ς ὑμετέρȣς πολίτας, ȣ̓δ᾽ ἐκλέξει χρήματα, quemadmodum antehac fecit, in poſterum non facturus.

pen. Γεραςῷ.] praetuli Γεραιςῷ.

50. 1. citat h. l. Harpocr. v. ἱερὰ τριήρης.

9. poſt ὄχλον videtur ἔχετε deeſſe.

10. poſt ἔχει videtur ἐπιδείκνυσθαι deeſſe. fortaſſe quoque pone ἁπάντων deeſt ἑλλήνων.

15. f. καὶ πότε. nam alias nominatiui χορηγὸς et γυμνασίαρχος non poſſunt conſtare cum τὶ δεῖ λαβόντα ποιεῖν, ſed debebat dictum eſſe τὶ ποιήσει λαβών. Ad χορηγὸς et γυμν. ſubauditur ἔςαι τότε.

50. 16. f. καὶ ὀδὲν ἀνεξέταςον, aut ὀδὲν γὰρ ἀνεξ. aut ὀδὲν δ' ἀνεξ.

17. περὶ τῦ πολέμε.] ſubaudi νόμοις.

Ibid. malim καὶ ταῖς τέτε παρασκευαῖς. vulgatam ſi ſeruamus, item hic ſubaudiendum erit νόμοις. in legibus de bello latis, item in legibus de apparatu bellorum.

22. citat h. l. Harpocr. v. μέτοικοι et τὸς χωρὶς οἰκῦντας. multa et varia hoc ſuper loco viri docti diſputant. Mihi videntur *ſeorſim habitantes* appellati fuiſſe fratres familias, qui ſuas ſibi res familiares ſeparatas a re paterna caeterorumque fratrum haberent, patribus adhuc ſuperſtitibus, ab iisque ſeorſim habitarent. Conf. p. 1149. 23. 1161. 15.

51. 3. ἐπιςολή.] praetuli ἐπιςολαὶ in plurali.

10. citat h. l. Stobaeus p. 365. 9.

23. ὀδενὸς δ' ἀπολείπεσθε.] non intelligo hanc dictionem. Quid enim ſibi vult ὀδενός? quid ſubauditur. videtur Wolf exiſtimaſſe, ſubaudiendum eſſe πολεμίε. nullum non hoſtem aſſectamini. vbicunque videtis concurri, illuc accurritis. Mihi videtur Demoſthenes, id ſignificare ſi voluiſſet, aliter ſententiam expreſſurus fuiſſe. Num ὀδενὸς δ' ὁ καιρῦ ἀπολείπεσθε. nusquam non ſero venitis, oportunitatibus rerum bene gerendarum dudum praeterlapſis.

27. citat h. l. Harpocrat. v. προβαλλομένες.

52. 3. αὐτοῖς.] praetuli αὐτοὶ.

4. περὶ τῶν χρημάτων.] praetuli πρὸ τῶν πραγμάτων.

7. ἐγχωρεῖ.] ſcil. ταῦτα ποιεῖν καὶ ἐς ὕςερον.

23. τριήρεις κενάς.] dedi auctius τρ. πολιτικῆς δυνάμεως κενάς.

25. ἐκβησόμεθα.] correxi ἐμβησ. ſcil. εἰς τὰς ναῦς.

pen. citat h. l. Hermog. p. 347. et Longinus p. 82. ed. Wetſten.

53. 10. διὰ vulgo abeſt, quod viſum fuit e duobus codd. adſciſcere, quia ſic planiſſima redditur dictio Demoſthenis, quae alias ſemper tamen dura manet atque ſcabra, tametſi hyperbaton admittas, quod Demoſthenes non repudiat, vt ſcilicet τοὺς τοιούτους ἀποςόλους copuletur cum οἱ ἐχθροὶ καταγελῶσι, interiectorum vero nulla habeatur ratio. qui eſt modus interpretandi Wolfianus, isque admodum probabilis. nam alter ille, quem Abreſchius ad Aeſchylum p. 57. et 631. propoſuit, ab ingenio Dem. abhorret atque nimis contortus eſt. citat h. l. Thomas M. v. ἀπόςολος.

15. ἡττῆται videtur exquiſita dictio eſſe, nulloque modo ſollicitanda. ἡττᾶσθαι τῶν ςρατιωτῶν dicitur imperator ille, qui in poteſtate militum eſt, qui militibus negare quicquam nequit, quamuis inſolens et indignum, qui facere nequit, quominus omnes eorum iniurias toleret, ad omnia ſcelera et flagitia conniueat. quia non habet, vnde aut debita ſtipendia his ſoluat, aut meliores conducat.

16. citat h. l. Harpocrat. v. ἀπόμισθος.

54. 7. ἕκαςος.] alii ἕκαςοι. perinde eſt. ſed videtur poſt hanc vocem deeſſe ὡς θέλει, vel ὡς θέλουσι, vel οὓς βούλεται, vel οὓς βούλονται. comminiſcentes quos quisque vult rumores.

9. citant h. l. Hermogenes p. 198. et Thomas M. v. μεθύσῃ.

12. poſterius οὐ addidi.

15. ἐκεῖνο.] ἐκεῖνα praetuli, quia complura enumerat moleſta, diligenter ſpectanda et ad animum reuocanda. ſequitur etiam ταῦτα verſu 21.

19. poſt εὕρηται videtur πράξας deeſſe. ea deprehendatur Philippus aduerſus nos omnia egiſſe et machinatus eſſe.

Varir-

Varietas lectionis ad Philippicam primam.

39. Argumenti v. 3. ἀθυμῦντες.] ἀμελῦντες Pariſini quintus et ſeptimus.

6. δὴ.] δὲ Bauar. Aldus. Sed Obſopoei codex et Felic. dant vulgatam.

Ibid. δύο abeſt a Pariſino tertio, Aug. ſecundo, Bauar. Gonuill. Ald. ſed Obſopoei codex cum vulgata conſentit, item Felic.

8. τὰς τῶν ἐπικαίρων.] τὰς ἐπικαίρυς Pariſ. quintus, Aldina Taylori.

9. ἑτέραν.] ἕτερον Bauar.

10. καὶ abeſt ab Aug. ſec. et Bauarico. ταύτην de meo addidi.

12. βοηθείας.] συνηθείας Pariſ. primus et quintus, item Pannonicus Obſopoei et Aldina Taylori.

14. ἐτησίας.] ἐτησίως Bauar. ἐτησίᾳ [Scil. ὥρᾳ] dat Wolfiana. verum vulgata eſt etiam in Gonuill. et Felicianea.

16. ἐπιχειρῇ.] ἐπιχειρήσῃ. Pariſinus quintus, Ald. Taylori.

pen. κρατῇ.] κρατήσῃ Pariſ. quintus, Ald. Tayl.

vlt. ἡ αὐτῦ [ibi] ἀντιταξομένη δύναμις πρὸς αὐτὸν ὑπάρχειν (ſic) Ald. Tayl.

Ibid. ἀντιπραξομένη Gonuill.

Ibid. ὑπάρχῃ.] ὑπάρχει Bauar. ſecundum πρὸς αὐτὸν deleui de meo.

Oratio ipſa.

40. 1. πρῦτίθετο.] γρ. πρῦκειτο Par. octauus. Harl.

2. λέγειν, ὦ ἄνδρες ἀθ. Harley.

4. ἤρεσκέ μοι τι Harl. idem ἂν omittit, vt et verſu octauo.

5. ἂν αὐτὸς.] ἂν καὶ αὐτὸς Aug. primus, Harley. Pithoeanus, Aldina Taylori, margo Pariſinae, ſine auctoris nota.

40. 6. *περὶ.*] *ὑπὲρ* Pariſinus octauus, Harl. Aldina Taylori, Auguſtanus primus, appendix Francfurt.

8. *εἰκότως ἂν* abſunt a Pariſino octauo.

Ibid. *εἰ γὰρ καὶ* Harris.

9. *ἔτοι.*] *αὐτοὶ* Pariſini primus, quintus, ſeptimus, Aldina Tayl. Voſſianus, Aldus, Felic. P. Manutius, editio Wolfii. plane abeſt *ἔτοι* a Pariſino tertio. In Bauarico eſt *ἔτοι*, ſed ſuper prima litera, omicro puta, ſcriptum erat *α*, ad indicandam lectionis diuerſitatem. In appendice Francfurt. eſt *ἔτοι*, item in Harl.

Ibid. *συνεβέλευσαν.*] *συνεβέλευον* Pariſ. primus, tertius, octauus. Meermann. Aldus in texto, ſed index Aldi dat vulgatam. vtramque dant Auguſtanus tertius et Bauaricus, infra vulgatam, ſupra alteram. *περὶ αὐτῶν συνεβέλ.* Voſſianus. (Sic exhibuit Mounteneyus, vt dubium reliquerit, quid in eo legeretur.)

10. *ὑμᾶς.*] *ἡμᾶς* Aug. primus. Harl. vtramque lectionem dat Bauaricus, vulgatam infra, alteram ſupra.

Ibid. *νῦν ἔδει.*] *ἔδει νῦν* Voſſianus.

Ibid. *βελεύεσθαι. πρῶτον.*] *βελεύεσθαι περὶ αὐτῶν. πρῶτον* Aldina Tayl. Harl. Pariſini quintus, ſeptimus, octauus, Auguſt. primus, Pithoeanus, appendix Francfurtana. In Auguſtano tertio manus iunior *περὶ αὐτῶν* adſcripſit ad *βελεύεσθαι*.

12. *δοκεῖ.*] *δοκῇ* Pariſinus tertius, Meermann.

15. *ὅτι, ὦ ἀθηναῖοι, ἐδὲν τῶν δεόντων.* Harley.

17. *ἐπεί τοι γε εἰ πάνθ᾽, ἃ προσῆκε, πραττόντων.*] *ἐπεὶ εἴτοι πάνθ᾽, ἃ προσήκει* Bauar. ſed *ε* erat ſuper extrema ſyllaba ſcriptum. Sed vulgata in margine eſt adſcripta cum ſigno *γρ.* In Aug. ſecundo eſt *ἐπεὶ εἴτοι πάνθ᾽, ἃ — προσήκει* Pariſ. primus, quintus, ſeptimus, octauus, Aug. primus, codex Obſopoei, appendix Francfurtana, Harl. *προσήκει* quoque dat Ald. Tayl.

18. *αὐτὰ* deeſt Harley.

40. 19.

40. 19. *καὶ παρ᾽ ἄλλων.*] *καὶ τοῖς παρ᾽ ἄλλων.* appendix Francfurtana.

20. *αὐτοῖς* a noua manu adſcriptum eſt Aug. tertio.

22. *ὑμεῖς* omittit Auguſt. primus, et verba ſic ſtruit, vt Harley. quoque facit, *οὐδὲν ἀνάξιον τῆς πόλεως ἐπράξατε.*

pen. *τῶν ἑλληνικῶν δικαίων.*] mediam vocem omittunt Pariſini primus, ſecundus, tertius, Auguſtani ſecundus et tertius, et Bauaricus, (ſed in his duobus adſcripta eſt, in Auguſtano a noua manu, in Bauarico ab eadem cum ſigno *γρ.*) abeſt item a Meermann. ab Aldo, Felic. ſed *ἑλληνικῶν* eſt in appendice Francfurtana et Aldina Taylori, nec non in Harriſ. et Harley.

41. 1. *θεάσησθε.*] ſic etiam in texto Bauarici eſt, ſed ſuperſcriptum *γρ. λογίσησθε.* quod idem in texto Auguſtani ſecundi reperi.

4. *χρώμενοι.*] *χρωμένοις* Voſſianus. [Legebatur et *χρωμένοις. v. σχολ.* TAYLOR.]

5. *ἐκ τοῦ προσέχειν τὸν νοῦν τοῖς πράγμασιν.* Harley.

8. *ἡμῶν* Harley.

9. *τῆς νῦν ὑπαρχούσης.*] in Bauarico aduerbium erat ſuperſcriptum, quaſi ſcholium eſſet.

10. *τό.*] *τῷ* Pithoeanus, Ald. Tayl.

11. *πάντα.*] *ταῦτα* Aug. ſecundus. forte vtrumque copulandum eſt, vt v. 27.

Ibid. *ἀπολωλέναι.*] *ἀπολωλεκέναι* Pariſinus primus.

Ibid. *τῇ πόλει.*] *τὴν πόλιν* farrago Wolfiana. et videtur ſic quoque in Pariſino primo fuiſſe. nam alias conſtructio ſibi non conſtat.

12. *εἴχομέν ποτε ἡμεῖς.*] *εἴχομεν τότε ἡμεῖς* indices Aldi et P. Manutii. Etiam in texto Meermanniani eſt *τότε.* ſed in margine correctum eſt *ποτε.* A Bauarico

uarico abeſt ἡμεῖς, ſed ſuperſcriptum eſt, quaſi pro ſcholio.

41. 13. Πύθναν, Ποτίδαιαν, Μεθώνην Sopater ad Hermogenem p. 313. ſic ἀσυνδέτως iſtaec recitat.

14. κύκλῳ.] κύκλον Voſſianus.

16. ἡμῖν.] ὑμῖν Auguſtani primi ſupplem. Auguſtanus ſecundus, Bauaricus, Voſſianus, Aldus, Felic. ſed Harley. vulgatam dat.

18. πολεμεῖν ἐστιν ἀθηναίοις ἔχουσι τοιαῦτα.] πολεμεῖν ἀθηναίοις ἐστὶν ἔχουσι τοσαῦτα Aug. primi ſuppl. Harley. ἐστι πολεμεῖν ἀθηναίοις Voſſianus. Harriſ. Etiam Pithoeanus et Aldina Taylori τοσαῦτα dant. et appendix Francfurtana, quam ſuſpicor lectiones codicis Pithoeani referre, item Harl.

20. αὐτοῦ.] αὑτοῦ cum aſpero index Aldi. ἑαυτοῦ Laudianus, Aldus. αὐτῶν Pariſini quintus, ſeptimus, octauus. Auguſtani ſecundus et tertius, ſed in hoc e correctione, eraſa vetuſta lectione. Harris. Harley. In appendice Francfurtana ſic eſt. [τῆς ἑαυτοῦ, vel τῆς αὑτῶν.] Sopater recitat τῆς ἑαυτῶν χώρας. Aldina Taylori dat τῆς αὐτῶν.

Ibid. ἔρημος ὤν.] ſic eſt in Harley. quoque. ἔρημον ὄντα Pariſini primus, ſecundus, tertius, Auguſtani primi ſupplementum, Auguſtanus ſecundus et tertius, Bauaricus, Aldus, Felic.

Ibid. συμμάχων.] τότε συμμάχων Harley. Pariſinus octauus, Aldina Taylori, Pithoeanus, Auguſtanus tertius, ſed in hoc τότε a noua manu eſt adſcriptum. habet item τότε appendix Francfurt.

21. ἐκτήσατο δύναμιν.] ἐκτήσατ' ἂν δύναμιν Pariſini quintus, ſeptimus, octauus, Pithoeanus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori, Harley. Auguſtani primi ſupplem. vulgata fuit primitus in Auguſtano tertio, ſed noua manus alteram lectionem repoſuit.

41. 23.

41. 23. *ἅπαντα* expungit Aldina Taylori.

25. *ἀπόντων.*] addit Pithoeanus, et illinc appendix Francfurt. necnon Aldina Taylori, *πράγματα*, Mounteneyo haud probante.

26. *πονεῖν.*] *ποιεῖν* Aug. ſecundus, errore crebro. Ibid. *ἀμελοῦντων.*] *ἀπόντων* Aldina Taylori.

27. *καὶ γάρ τοι ταύτῃ.*] *καὶ γὰρ τοιαύτῃ* Pariſini quintus et ſeptimus, Auguſtani ſecundus et tertius, Bauaricus et Voſſianus. item appendix Francfurtana. Harriſon. *καὶ γάρ τοι τοιαύτῃ* Aldina Taylori.

Ibid. *χρησάμενος.*] *χρησάμενον* Aug. tertius, errore creberrimo. nil peruulgatius eſt graecis librariis, quam vt *ν* cum *ς* permutent, quas inter literas magna intercedit quibusdam in libris ductuum ſimilitudo.

pen. *ἑλών τις.*] *ἑλόντες* Aug. ſecundus.

vlt. *πολέμῳ.*] ſic etiam in texto Bauarici eſt, ſed margo dat *γρ. πολέμου νόμῳ.* voluit idem Pithoeanus, quamuis vitioſe dederit *πολέμῳ νόμῳ.* quod idem in Aldina Taylori quoque reperio. Auguſtanus ſecundus pariter dat *πολέμου νόμῳ*, ſed ſine *ἔχοι.* in appendice Francfurtana, quae videtur e Pithoeano ducta, *ἔχοι πολέμου νόμῳ.*

Ibid. *φίλα.*] *φίλια* Pithoeanus, Aldina Taylori, probante Mounteneyo.

42. 4. *ἐθελήσητε.*] *ἐθελήσετε* Aug. ſecundus.

6. *δύναιτ᾽ ἂν παρασχεῖν αὑτὸν χρήσιμον τῇ πόλει.*] verba haec ſic ordinata dant Auguſtani primi ſupplementum et Harley. *δύναιτ᾽ ἂν χρήσιμον τῇ πόλει παρασχεῖν αὑτόν.*

8. *ἑτοίμως πράττειν.*] *ἕτοιμος πρ.* Pariſinus primus, Aug. primi ſupplem. Aldina poſterior, P. Manutius. In Bauarico eſt vtraque lectio, vulgata infra, altera ſupra. Voſſianus et Aldina prior, nec non Felicianea, dant vulgatam. *πράττειν* abeſt a Laudiano et Veneto, probante Wolfio, improbante Mounteneyo. In appen-

appendice Francfurtana ſic eſt. [ἕτοιμος ὑπάρξῃ deleto πράττειν. quod vt in manuſcripto Venetiano non fuit, ita ſi retineatur, ſententiae officit.] πράξειν dat Harriſon.

42. 8. ὑπάρξῃ.] ὑπάρξει Aug. primi ſupplem.

10. ἁπλῶς abeſt a Pariſino octauo et ab Aug. primi ſuppl. item Harl. et videtur vtique e ſcholio natum. pro ἦν dat Harriſon εἰ.

Ibid. ἐθελήσητε.] ἐθελήσετε P. Manut. Harley.

11. παύσαισθε (in optatiuo) Harriſon. αὐτὸς μὲν ἕκαστος οὐδὲν ποιήσειν Harley.

12. τὸν δὲ πλησίον.] τῶν δὲ πλησίων Voſſianus.

13. θέλῃ.] ἐθέλῃ Bauar.

15. ἐκείνῳ.] κἀκείνῳ Voſſianus. νομίζετε κἀκείνῳ πεπηγέναι τὰ παρόντα Harriſon.

16. ἀθάνατα abeſt a Pariſino ſeptimo.

17. καὶ μισεῖ.] copula abeſt ab ed. Felic. et Wolf. Sed habet καὶ vtraque Aldina, et ex Harriſon. quoque annotauit Taylor.

18. τῶν.] τὸν Aldus. Sed correxit Leſſingianus, et alius in exemplo meo. pro πάνυ dat Harriſon. πάντῃ.

Ibid. νῦν abeſt ab Aug. ſecundo et Aldina Taylori.

21. ἐνεῖναι.] εἶναι ſimplex dat Aug. primi ſuppl. et Harley. necnon Aldina Taylori, et appendix Francfurtana.

Ibid. ταῦτα πάντα.] πάντα ταῦτα Bauaricus, Aug. ſec.

22. ὑμετέραν.] ἡμετέραν Aug. primi ſupplem.

Ibid. βραδυτῆτα.] βραδύτητα proparoxytone, Aug. ſec.

26. ὑμῖν.] ἡμῖν Pariſ. quintus et ſeptimus, Aug. primi ſupplem.

27. λέγει.] πέμπει Voſſianus.

pen. ἔχων abeſt a Pariſinis tertio et octauo, item ab Harleyano et indice Aldi.

42. pen.

42, pen. *ἃ κατέστραπται.*] *ἃ καὶ κατέστραπται* Meermann.

vlt. *τούτων.*] *τούτοις* Pariſini quintus, ſeptimus et octauus. Harley. Laudianus, Aug. primi ſupplem. appendix Francfurtana, Aldus. Sed eius index conſentit vulgatae.

Ibid. *καὶ κύκλῳ.*] *κύκλῳ καὶ* ordine inuerſo Pariſini primus, ſeptimus et octauus, item Aug. primi ſupplem. et appendix Francfurt. et Harriſon. cum Harleyano. *καὶ κύκλῳ καὶ πανταχῆ* eſt in Bauarico, et fuit quoque olim in Auguſtano tertio, a vetuſtiore manu, ſed recentior primum *καὶ* expunxit.

43. 1. *πανταχῆ.*] *πανταχοῦ* Pariſinus quintus et ſeptimus. *καὶ πανταχῆ* Aug. tertius.

Ibid. *ἡμᾶς.*] *ὑμᾶς* Aldus, P. Manutius.

Ibid. *περιστοιχίζεται.*] *γρ. περισχοινίζεται* Ald. Leſſingianus. *περιτοιχίζεται* Aldina Taylori.

5. *οἶμαι.*] *ἡγοῦμαι* Pariſ. quintus, ſeptimus, octauus. et Aug. primi ſupplem. appendix Francfurtana. *οἴομαι* Bauar. *ἐγὼ μὲν ἡγοῦμαι* (ſine *γὰρ*) Aldina Taylori et Harriſ.

6. *πραγμάτων.*] *πεπραγμένων* Pariſinus octauus, Harl. in quo etiam verba ſic iacent. *μεγίστην ἀνάγκην εἶναι — αἰσχύνην. ἢ βούλεσθε —*

Ibid. *ἢ.*] *γρ. ἦ* Ald. Leſſing.

7. *αὐτῶν.*] *αὑτῶν* cum aſpero Felic. P. Manut. *αὐτῶν* cum leni Aldina vtraque. *αὐτοὶ* Laudianus, appendix Francfurt. et index Herwag. *αὐτοῦ* Aug. ſec.

Ibid. *κατὰ τὴν ἀγορὰν* abſunt a Bauarico, et poſſunt vtique pro ſcholio aduerbii *αὐτοῦ* haberi, ſi iſtud admittatur ex Auguſtano ſecundo. Verum margo Bauarici dat *γρ. κατὰ τὴν ἀγορὰν πυνθάνεσθαι.*

8. *γένοιτο γὰρ ἄν τι καινότερον.*] *τί δ' ἂν γένοιτο καινότερον* Harley. Aldina Taylori, appendix Francfurt. Pariſinus octauus, Aug. primi ſupplem. Voſſ. Pithoean.

43. 9. ἢ.] εἰ Aug. tertius cum ſuperſcripto ἢ.

10. τῶν deeſt Harley.

11. ἡμῖν Harriſ.

12. τι.] τις Aug. primi ſupplem. videtur dare voluiſſe ἔτος τι καὶ πάθη.

Ibid. φίλιππον eſt in Aug. tertio, vt inſerendum, a noua manu ſuperſcriptum.

13. προσέχητε.] προσέχετε Voſſianus.

14. αὐτοῦ.] αὐτοῦ cum leni Laudianus.

Ibid. ῥώμην.] γνώμην Voſſianus.

15. ἐπηύξηται.] ἐπηύξηκεν Bauar. ſed vltimae ſyllabae ſuperſcriptum eſt ται. ἐπηύξησεν Aldina Taylori.

Ibid. ὅσον.] ἀλλὰ Voſſianus.

Ibid. ἡμετέραν.] ὑμ. Pariſ. primus, ſecundus, tertius, ſeptimus. Aug. ſecundus et tertius, Meerm. Aldinae ambae, Felic. vtramque dat Bauaricus, vulgatam infra, alteram ſupra. ἡμετ. dat Harley.

Ibid. ἀμέλειαν.] ῥαθυμίαν Pariſ. ſeptimus. ἀμέλειαν καὶ ῥαθυμίαν γρ. Pariſinus octauus. Harl. Aug. primi ſupplem. Pithoeanus. Bauaricus conſentit cum vulgata, ſed poſt ἀμέλειαν annotauit in margine γρ. καὶ ῥαθυμίαν. ἀμέλειαν ἢ καὶ ῥαθυμίαν Aldina Tayl.

16. τοῦτο abeſt a Laudiano, eius loco eſt in Pithoeano et Aldina Tayl. τούτων. item in appendice Francfurtana.

Ibid. τι abeſt a Pariſinis primo et octauo. item Harriſon. εἴ τοι πάθοι Bauar. εἴ τοι πάθη Aug. ſecundus. καίτοι τοῦτο εἰ πάθοι Voſſ.

Ibid. τὰ τῆς τύχης.] τὸ τ. τ. Aug. primi ſuppl. Voſſ. Harl. Aldina Taylori.

Ibid. ἡμῖν.] ὑμῖν index Aldi.

17. ὑπάρξει.] ὑπάρξαι Pariſ. primus, ὑπάρξοι Aldus, Felic. P. Manutius. ὑπάρξῃ Bauar. Aug. ſec. ὑπάρξει eſt in Harley.

Ibid. αὐτῶν ἡμῶν Harley.

43. 18. τȣτο.] γὰρ Ald. Felic. P. Manutius. ed. Wolfii. Sed index Felic. conſentit cum vulgata, item codex Obſopoei, Laudianus et Pithoeanus. nec non Aldina Taylori et appendix Francfurt. et Ald. Leſſing. Harriſon. Harley.

19. ἂν abeſt a Voſſiano, Harley.

20. βȣλεσθε.] ἂν βȣλεσθε Aug. tertius, (ſed in hoc ἂν eſt a n. m. adſcript.) Weimaranus. in exemplo meo Aldinae prioris neſcio qui ἂν calamo ſuperſcripſit, ſuper βȣλεσθε. ἂν βȣλησθε Pariſ. primus, quintus, ſeptimus, Aug. primi ſupplem. Harl. Felic. P. Manutius. Ald. Leſſing.

Ibid. διοικήσαισθε.] διοικήσεσθε Ald. Leſſing. Pariſ. primus, quintus et ſeptimus, item Aug. ſec. et Meermann. διοικήσετε Pariſ. quintus, ſeptimus et octauus, Harl. Aug. primi ſupplem. Voſſianus, Pithoeanus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori. διοικήσεσθε infra dat Aug. tertius, ſed τε ſuperſcripto. vulgata eſt in Aldina vtraque et Felic.

21. ὑμῖν.] ἡμῖν Aug. tertius.

22. δύναισθ' ἂν Aug. primi ſuppl. Harley. δυνήσαισθ' ἂν appendix Francfurtana.

Ibid. ἀπηρτημένοι.] τῶν πραγμάτων ἀπηρτημένοι Pariſini quintus et ſeptimus, quod diſplicet Mounteneyo.

24. ἐθέλοντας.] ἐθελόντας Pariſinus ſecundus.

Ibid. ἑτοίμȣς.] γρ. ἑτοίμως Pariſ. primus, ſecundus. Aldina Taylori, Aug. primi ſupplem. et Aug. ſecundus. codex Obſopoei, Pithoeanus. vtramque lectionem exhibet Bauaricus.

26. ἦν.] ἢ Harley. quod ſi ſeruetur, ſtare non poterit ἡγȣ̃μαι. aut datiuus ᾗ erit in locum nominatiui ſufficiendus.

27. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Aug. ſec. ὑμᾶς τῶν τοιȣ́των πραγμάτων. Harley. ab Harriſon. abeſt πραγμάτων.

43. 27. ἡγȣ̃μαι.] οἴομαι Bauar.
pen. ȣ̃ς.] ὅσȣς Pariſ. primus.
vlt. δοκῇ.] δοκεῖ Aug. primi ſuppl. Aug. ſecundus, Bauar. Meermann.

44. 2. ἅπαντα abeſt ab ed. P. Manutii operarum vitio, quae ſaepiſſime lapſae deprehenduntur.

3. ἀκȣ́σητε.] ἀκȣ́σαιτε Pithoeanus. ἀκȣ́σατε Aldina Taylori.

4. καινὴν.] κενὴν index Lambini, quod probat Mounteneyus, exiſtimans, Scholiaſtam quoque id in ſuo codice habuiſſe.

5. ἀναβάλλεσθαι.] ἀναβάλλειν Bauar. ſed margo dat vulgatam cum γρ.

7. γε ἤδη.] haec duo vocabula abſunt ab Harley.

9. ἡ ante πορισθεῖσα, quod ἡ etiam Harl. habet, abeſt ab Aug. primi ſupplem. ab Aug. ſecundo et tertio, a Bauarico et Meermann. item ab Ald. Felic. P. Manut.

Ibid. πόθεν.] πόσον Pariſ. quintus.

10. ἕως.] τέως Bauar.

13. ἔχειν.] abeſt ab Obſopoei codice.

14. ἄλλος.] ἄλλως eſſe in nonnullis ait Mounteneyus, idque praefert.

Ibid. ȣ̃ν deeſt Harriſon.

16. ὑμεῖς.] ὑμῖν Aldina Taylori.

Ibid. τοίνυν abeſt a Pariſ. quinto, ſeptimo et octauo, ab Aug. primi ſupplem.

17. κελεύων νέας τε μακρὰς καὶ ἱππαγωγὰ πλοῖα ποιέεσθαι Herodotus Erat. 48. TAYLOR.

19. δέῃ.] δέοι Harriſon.

20. τȣ́τοις.] τȣ̃το Pariſ. octauus. τȣ́τῳ Harl.

21. εὐτρεπίσαι.] εὐπρεπίσαι Aug. ſecundus.

22. ἐπὶ τὰς.] ἐπὶ καὶ διὰ τὰς appendix Francfurtana et Aldina Taylori, quo ſignificatur, in aliis codd. eſſe ἐπὶ τὰς, in aliis διὰ τὰς.

44. 23.

44. 23. ἀπὸ.] ἐπὶ in Meermann. texto, ſed alia manu in margine γϱ. ἀπὸ.

Ibid. αὐτȣ̃ ϛϱατείας.] αὐτȣ̃ ϛϱατιᾶς eſt in Aug. primi ſuppl. non, quod Fabricius ex eo retulit, ἀντιϛϱατείας, deceptus a compendio ſcripturae, quod ille minus recte percipiebat. ϛϱατεία in illo libro paene vbique per ſimplex iota exaratum reperi. In Aldina quoque eadem h. l. eſt lectio, item in Harl. ſcil. ϛϱατιᾶς.

24. ὅποι.] ὅπῃ Aug. tert.

25. παϱαϛῆναι.] παϱαθεῖναι Pariſ. tert. ἐκπαϱαϛῆναι, vt eſt in Wolfiana, Voſſ. Ald. ἐμπαϱαϛῆναι Ald. Leſſing. Sed παϱαϛῆναι eſt in Felic. Harriſon. Harl.

27. καὶ abeſt a Meermann.

pen. ἁλίαϱτον.] ἀλίαϱτον Bauar. (cum leni) In Auguſtano tertio veterem lectionem, quae fuit ἁλίαντον, correxit noua manus ad modum vulgatae, vt eadem tamen noua manus rurſus αντον ſuperſcripſit. quod cur fecerit, haud intelligo, niſi forſitan hodiernum oppidi nomen eſt *Haliantus*, per *n*, non per *r*. vt ille cum vetere appellatione loci nouam quoque ſubiicere voluerit.

vlt. ὁϱμήσαιτε.] ὁϱμήσετε Aug. primi ſupplem. Pith. appendix Francfurt. ὁϱμήσηται Voſſ. ὁϱμήσητε Harriſ. Harley. Aldina Taylori.

Ibid. ἔτοι.] ἔ τι Meermann. Ald. P. Manutius. Pro ἔ τι mauult Wolf, aut ἔτοι, quod eſt in Pariſina et Ald. Leſſing. aut ἐ δὴ.

Ibid. ποιήσαιτ' ἂν.] ποιήσητ' ἂν Harley. codex Obſopoei. appendix Francfurt. πείσαιτ' ἢ ποιήσητ' Aldina Taylori.

45. 1. τȣ̃το ex hoc verſu in verſum ſuperiorem traducit, et poſt παντελῶς collocat, quisquis eſt, in indice Lambini, ſiue Morellus is eſt, ſiue Lambinus. quod inuentum ſuffragio ſuo comprobat Mounteneyus.

45. 2. *εὐτρεπεῖς.*] Wolf. *ὄντας* addi vult, cuius ſententiam Voſſianus confirmat, omitti autem *ὄντας* ab Harleyano annotauit Taylor, item ab Harriſon. *εὐπρεπεῖς* dant appendix Francfurtana et Aldina Tayl.

3. *ἐξαγγέλλοντες.*] *ἐξηγγείλαντες* Pariſinus ſeptimus. (ſic certe exhibet margo Morellianae.)

4. *ἡμῶν* ex Harley. annotauit Taylor, quia Wolfiana dat *ὑμῶν.*

5. *παρίδων.*] *περιδὼν* Aug. ſecundus. quod pariter ad vulgatam atque ad *περιιδὼν* accedit. vt dubium ſit, vtrum horum ille librarius dare voluerit.

Ibid. *ἀφύλακτος.*] *ἀφυλάκτως* Pariſ. quintus.

7. *ὑμῖν.*] *ἡμῖν* Harley.

8. *παρασκευάσασθαι*] *παρασκευάσθαι* Aug. ſec. Laud. *παρεσκευάσθαι* Pariſ. ſecundus et octauus, Obſopoei codex, item Felic. P. Manutius. et ſic dare voluiſſe videtur etiam Aug. ſecundus. habet idem appendix Francfurt. et Harley. vtramque lectionem repraeſentat Bauaricus, vulgatam *παρασκευάσασθαι* infra, alteram *παρεσκευάσθαι* ſupra.

9. *οἶμαι.*] *οἴομαι* Aug. primi ſupplem. Ald. Tayl.

Ibid. *τούτοις.*] *γρ. τούτων* Pariſ. ſecundus. tertius et ſeptimus, Auguſtanus ſecundus. *πρὸ δὲ τούτων* Pithoeanus, Aldina Tayl. Meermann. Aug. tertius, (ſed in hoc noua manus ad modum vulgatae correxit) Bauaricus in texto, (nam in margine dat vulgatam cum *γρ.*) index Aldi, et index P. Manutii.

10. *προχειρίσασθαι.*] *προχειρήσασθαι* Ald. Laud.

Ibid. *ὑμᾶς.*] *ἡμᾶς* Aug. primi ſupplem. Aug. ſecundus et tertius, Bauar. Meermann. Harley.

12. *ἐπιστολιμαίους.*] *ἐπιστολιμαίας* Voſſ. Harley.

13. *ἀλλ' ἡ.*] *ἀλλ' ἢ* Auguſt. ſecundus, appendix Francfurtana.

Ibid. *ἔστω.*] *ἔσται* Pariſ. ſecundus, ſeptimus, octauus, Aug. primi ſupplem. Aug. ſecundus, Bauaricus, Pithoea-

Pithoeanus, Voſſianus, Harley. appendix Francfurtana Aldina Taylori. mauult etiam hoc Wolf. vtramque lectionem exhibet Aug. tertius, ἔϛαι infra, vulgatam ſupra.

45. 14. κἂν.] Wolf mauult καὶ κἂν, tametſi durius ſonet. [ἴσως, καὶ ἂν ὁντινῦν. TAYLOR.]

18. ἐθελήσετε.] ἐθελήσητε Aug. tertius, ſed ε ſuper poſteriori η ſcripto.

20. ὅ.] ὅ, τι Pariſinus ſeptimus.

21. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Aug. tertius.

Ibid. ἔβλαψεν, ἅπαντ᾽.] ἔβλαψε πάντ᾽ Bau. ſed vulgata eſt in margine.

22. τὰ abeſt ab ed. P. Manutii, vitio operarum.

25. λέγω δὴ τοὺς πάντας ϛρατιώτας.] λέγω δὲ πάντας τοὺς ϛρατ. Aug. tertius.

27. τίνος ἡλικίας ὑμῖν Harley.

pen. δοκῇ.] δοκεῖ Aug. tertius. ſed η ſuperſcripto. δοκεῖν Aldina Taylori. [adſcripſit hic Taylor hanc ſuam coniecturam: ἴσως ϛρατευσομένους.]

46. 1. ἀλλήλοις.] ἀλλήλους codex Obſopoei. ἀλλήλων Voſſianus.

3. καὶ τούτων πεντήκοντα.] καὶ τούτων εἶναι πεντήκοντα Bauar. Aug. ſecund.

5. τί abeſt ab Aug. ſecundo et a texto Bauarici, ſed eſt in huius margine. In appendice Francfurtana annotatur, in aliis εἶεν, τί non legi, in aliis legi quidem, ſed ſic diſtincta. εἶεν. τί πρὸς τούτοις; ἔτι ταχείας etc.

8. δή.] δὲ Pariſinus quintus.

10. ἀποχρῇ Aldina Tayl.

12. τοσαύτην.] τοσαύτη P. Manut. dubium, an errore typographico.

13. ἡμῖν.] ὑμῖν Pariſ. primus et ſeptimus, Aug. primi ſupplem. Harriſon. P. Manut. Vtramque lectionem dat Bauar.

46. 14. ληϛεύειν.] ληϛευομένην Pariſ. octauus, Harley.

15. τȣ̃ πολέμȣ.] τῷ πολέμῳ Harley.

Ibid. χρῆσθαι.] χρήσασθαι Pariſ. quintus et octauus, item margo tertii Auguſtani, a noua manu, cum γρ.

21. καὶ αὐτȣ̀ς ἡμᾶς ϛρατεύεσθαι Harley.

23. ὑμῶν.] ἡμῶν Aug. ſec. Bau. Harley. qui etiam παραταττομένȣς dat.

24. ὑμεῖς.] ἡμεῖς Aug. tertius.

25. καθ' αὑτὰ abſunt ab ed. P. Manutii.

pen. τὸν abeſt a Meermann.

vlt. πανταχȣ̃.] πανταχῆ Pariſ. quintus. πανταχοῖ Aldina Tayl.

Ibid. οἴχεται.] Pro οἴεται, quod eſt in Aldino, legitur in noſtro οἴχεται, quae germana videtur lectio eſſe. OBSOPOEVS. Ego vero in Aldino, quo vtor, οἴχεται claris et perſpicuis literis exaratum video.

47. 2. ἀφελεῖν.] ſic etiam in texto Aug. tertii eſt, ſed in margine γρ. ἀνελεῖν a noua manu.

3. τȣ̃ ϛρατηγȣ̃ Harleyano deeſt.

Ibid. ϛρατιωτῶν expungit Aldina Taylori.

5. παρακαταϛήσαντας.] περικαταϛ. Voſſ.

6. γε abeſt ab Aug. ſecundo, Harley.

8. ἡμεῖς.] ὑμεῖς Aug. tert.

Ibid. γε abeſt ab Aug. primi ſupplem.

9. ȣ̓κ.] καὶ Laud.

10. καὶ φυλάρχȣς καὶ ἱππάρχȣς.] inuerſo ordine dat Harley. et Auguſt. primi ſupplem: καὶ ἱππάρχȣς καὶ φυλάρχȣς. In Aug. tertio verba ſunt quidem ordinata, prout vulgatur, verum manus correctrix ſuper ἱππάρχȣς poſuit α. ſuper φυλάρχȣς, β. indicandi ergo, illa duo vocabula eſſe transponenda.

11. ȣ̓̃τοι deeſt Harriſon.

12. ἂν abeſt a Meermann.

47. 12. ἐκπέμψητε.] πέμψητε ſimplex Pariſini primus, quintus et octauus. item Aug. primi ſupplem. Harriſ. ἐν αὐτοὶ πέμψετε. Harley. ſed cum vulgata in margine adſcripta.

17. 18. ἡμῶν bis.] vt eſt in Harley. ὑμῶν bis Par. ſecundus, tertius, ſeptimus. Laudianus, Voſſianus, Aug. primi ſupplem. Aug. ſec. et tert. Bauar. Meermann. Ald. P. Manut.

18. ἄρχοντας οἰκείους.] ἄρχοντας ἔχοντες οἰκείους P. Manut. ſine dubio vitioſe, et ſine exemplo, vel auctoritate.

Ibid. ᾖ.] ἦν Pariſini primus, ſecundus, tertius, ſeptimus. Aug. primi ſuppl. Aug. ſecundus, Bauaricus, Meerm. Aldus, P. Manut. Felic. ſed ᾖ ex Harleyano annotauit Taylor.

19. poſt πόλεως addunt haec duo vocabula ἡ δύναμις Aug. primi ſupplem. Augg. ſec. et tert. Bauar. Meerm. Ald. P. Manut. Felic.

Ibid. τὸν] in Aug. tertio τῶν.

Ibid. παρ' ὑμῶν.] παρ' ἡμῶν Aug. primi ſuppl. Aug. ſecundus.

20. τὸν δ' ὑπὲρ.] τῶν δ' ὑπὲρ in Aug. primi ſupplem. in Aug. tertio, Meermann. Bauarico, Aldo, P. Manutio, Felic.

Ibid. τῶν ſecundum abeſt ab Aug. primi ſupplem. ab Augg. ſecundo et tertio, Bauar. Meerm. Aldo. P. Manut. Felic. Sed ex Harley. annotauit Taylor.

21. ἀγωνιζόμενον.] ἀγωνιζομένων Augg. ſecundus, tertius. Bauar. Meermann. Ald. P. Manut. Felic.

Ibid. ἱππαρχεῖν.] ὑπαρχεῖν Meerm.

23. ὑμῶν.] ἡμῶν Pariſinus quintus, Bauar. Aug. ſecundus, P. Manut.

26. δὴ.] δὲ fuit in Aug. tertio a prima manu, ſed iunior δὴ correxit.

47. 27. τὰ ϛρατευόμενον τῇ δυνάμει Harley. ſed cum vulgata in margine.

pen. ἐννενήκοντα.] Simplex ν dant initio vocabuli Bauaricus et Auguſtanus tertius; ſed in hoc manus correctrix alterum ν addidit.

Ibid. καὶ.] in hac particula exit ſupplementum Auguſtani, quod iam nunc deinceps non amplius commemorabimus, ſed ipſum Auguſtanum primum nominabimus.

48. 1. εἴκοσι.] εἴκοσιν Augg. primus, tertius, Bau. Meerm. Ald. P. Manut. Felic.

Ibid. μνᾷ.] μνᾶς Parr. quintus, ſeptimus, octauus. μνᾷ dederat prima manus in Aug. tertio, ſed ſecunda correxit μνᾶς. quod etiam in Aldina Tayl. reperi.

3. δέκα τȣ̃ μηνός.] δέκα ἕκαϛος τȣ̃ μηνὸς Aldus, P. Manut. Felic. ſed omittunt ἕκαϛος Harriſ. Harl. Aldina Taylori. Etiam articulum ὁ ante ϛρατιώτης omittunt Harriſ. et Harley.

4. λαμβάνῃ.] λάβῃ Par. ſeptimus.

Ibid. ἐάν.] ἀνὰ Aug. primus, Aldina Taylori.

6. ἀφορμὴν σιτηρέσιον τοῖς ϛρατευομένοις ὑπάρχειν.] ἀφορμὴν τοῖς ϛρατευομένοις σιτηρέσιον ὑπάρχειν Aug. primus. τὸ σιτηρ. Harriſ. non male.

8. ὅτι τȣ̃τ᾽ ἂν γένηται.] ὅτι ἂν τȣ̃το γένηται Aug. primus, Harriſ. Harley. Aldina Taylori. ὅτι εἰ τȣ̃το γένηται Ald. P. Manut. Felic.

9. αὐτὸ dedit etiam in Aug. tertio prima manus, ſed ſecunda, quaſi corrigere voluiſſet, αὐτῷ. Sed aut bene habet vulgata, aut copulanda eſt vtraque lectio.

11. ἐντελῆ.] εὐτελῆ P. Manut. ſed illa editio perquam eſt vitioſa. verum tamen Taylor dignum habuit quod ex Harriſon. quoque annotaret.

Ibid. ἐγὼ συμπλέων.] ſic etiam Harley. ἐγὼ δὲ συμπλέων Harriſ. Parr. primus et quintus, codex Obſopoei, Voſſianus. pro κἀγὼ dat Aldina Tayl. ἐγὼ ſimplex,

plex, ſine inſequente δὲ. κἀγὼ συμπλέων Auguſt. ſecundus, Ald. Felic. P. Manut. πλέων ſimplex dat Ariſtides p. 252.

48. 14. παρ' ἡμῶν λέγω Harley.

15. Scholium, quod e ſuo codice affert, legitur huius paginae verſu primo. In Auguſtano tertio erat hic titulus ſeorſim ſcriptus, et ἃ, primum vocabulum verſus 16. magna rubra litera, quaſi noua iniret oratio. Pro πόρε ἀπόδειξις eſt in Meermann. πόροι.

16. ἃ μὲν ἡμεῖς.] ἃ μὲν ἓν ἡμεῖς Pithoeanus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori. atque idem voluit Voſſianus quoque, qui ſic exhibet: ἃ ἓν μὲν ἡμεῖς.

Ibid. δεδυνήμεθα.] δυνάμεθα Pariſ. quintus. idem in Aug. tertii margine eſt adſcriptum cum γρ.

18. ἃ ἂν ὑμῖν.] ἃ δ' ἂν ὑμῖν index Lambini.

Ibid. χειροτονήσαντες.] χειροτονήσατε. Augg. primus, ſecundus, tertius, Meermann. Aldus, Felic. P. Manut. χειροτονήσετε Bauaricus, ſed ſuper ε penultimo eſt α ſuperſcriptum. Sententiam Mounteneyi hoc de loco paulo implicatiorem apud ipſum vide.

19. ἐν abeſt a Parr. quinto et octauo, Augg. primo et ſecundo, Aldo, Felic. ſed eſt in appendice Francfurtana et Aldina Tayl.

Ibid. ταῖς ἐπιστολαῖς.] ταῖς παρασκευαῖς Harriſon.

23. πρὸς ἦν.] ᾗ (ſine πρὸς) Ariſtides τεχν. p. 118.

Ibid. πολεμήσετε.] πολεμεῖτε idem Ariſtides, item Aug. ſecundus et Bauar. πολεμήσητε Aug. tertius.

24. λογίσαισθε.] λογίσεσθε Aug. primus, Harl. λογίσασθε Aug. tertius. λογίσησθε Aug. ſecundus. λογίσαισθε Bauar. cum η ſuper diphthongo.

25. πολλὰ Harriſ. ſine articulo.

Ibid. προλαμβάνων.] προσλαμβάνων Pariſ. tertius, Meermann.

26. ἐτησίας.] ἐτησίες in Aug. tertio prima manus, ſed ſecunda correxit ad modum vulgatae.

48. pen. ἐπιχειρεῖ.] ἐπιτηρεῖ Pariſ. ſecund. tertius, ſeptimus, Bauar. Aug. ſecundus. Vtramque lectionem ſimul exhibet Aug. tertius, infra hanc, ſupra vulgatam.

Ibid. δυνώμεθα.] δυνάμεθα Aug. ſec. δυναίμεθα Aldina Taylori, Bauar.

vlt. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Pariſ. tertius, Meermann. ταῦτα ὑμᾶς Aug. tertius. vtrumque prorſus deeſt Harriſ. et Harley.

49. 1. βοηθείαις.] γοητείαις index Herw. quod eſt translatum e codice Obſopoei, cuius annotat. ad h. l. vide.

Ibid. ὑστεροῦμεν.] ὑστεροῦμεν Aug. 2.

2. ὑμῖν.] ἡμῖν Pariſini quintus et ſeptimus. Harl.

3. κεχρῆσθαι Harl. ſine μὲν.

4. ταῖς ἄλλαις abſunt a Parr. quinto, ſeptimo et octauo, ab Aldina Taylori, Harley. ab Augg. primo et ſecundo, et a texto Bauarici, ſed in huius margine legitur.

6. στρατεύμασι.] στρατεύματι Voſſianus, Aldina Taylori, Augg. primus et tertius, Bauaricus, appendix Francfurtana. nam id voluiſſe videtur, tametſi operae Wechelanae dederunt στρατεύματα vitioſe.

10. παρὰ.] περὶ index Herwag.

11. ὑφ᾽ ὑμῶν.] praepoſitio abeſt ab ed. P. Manutii, atque id amplectitur Wolf. ἡμῶν dat Harley. et ſic quoque verſu proximo 12.

Ibid. βουλεύσεται.] βουλεύεται Bauar.

12. ἂν ταῦτα.] ἂν καὶ ταῦτα Aug. ſecundus. ἂν δὲ ταῦτα mauult Wolf, idque Mounteneyus ait in Laudiano reperiſſe.

14. πάντα abeſt a Parr. primo et octauo. item ab Augg. primo et tertio. Harl. Harriſ.

16. κατακλείσητε.] κατακλείσετε Weimar.

Ibid. ἐπὶ.] ἐν Pariſinus ſeptimus, Bauaricus.

17. αὐτοὶ.] αὐτὸν Harley.

49. 18. *γιγνόμενοι.*] *γενόμενοι* Parr. primus, quintus, octauus, Aug. primus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori. *γινόμενοι* Harl.

Ibid. *παρὰ.*] *περὶ* Ald. errore perpetuo, quem impoſterum ne commemorabo quidem. taedet enim toties idem inculcare. teneatur vniuerſe, in Aldino, ad exemplum veterum codicum mſtorum, eandem ſiglam vtramque praepoſitionem repraeſentare.

19. *παύσεσθ'.*] *παύσασθ'* Aug. tertius. forte voluit *παύσαισθ'* dare.

20. *βουλευόμενοι.*] ita et Harriſ.

21. *ἄνδρες.*] deeſt Harl.

22. *τῶν* abeſt a Voſſiano, qui etiam *πόρον* dat in ſingulari. In texto Meerm. eſt *τὸν*, verumtamen corrector in margine *τῶν* adſcripſit. Neceſſe eſt, idem in Parr. primo, ſecundo et tertio fuiſſe, quamquam annotatum inde nil eſt.

Ibid. *πόρων.*] *πόρον* Parr. primus, ſecundus et tertius, Meerm. Voſſianus.

25. *τούτῳ.*] *τούτοις* Pariſinus quintus.

27. *ὑμετέρους.*] *ἡμετέρους* Pariſ. quintus et octauus. Harriſ. Harl.

Ibid. *ἄγων.*] *ἔχων* Parr. primus, quintus, octauus. Aug. primus, codex Obſopoei, Pithoeanus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori, Harriſ. Index Herwag. idem voluit exhibere, tametſi errore operarum corruptum dederit *ἔχον*.

pen. *πρὸς* abeſt ab indice Herwag.

Ibid. *γεραστῷ.*] *γεραιστῷ* Pariſ. quintus, et Aug. tertius e correctione. manus enim antiquior vulgatam dederat. Cum diphthongo exarandum eſſe cenſuit etiam Obſopoeus, e coniectura ſua, ni fallor, id, non e codice ſuo, promens. Exhibet idem editio Wolfii quoque.

Ibid. *συλλαβὼν.*] *συμβαλὼν* Bauar.

49. vlt. ἐξέλεξε.] ἔλεξε ſimplex dant Pariſinus quintus et Bauar.

50. 1. ἀπέβη.] ἐπέβη appendix Francfurtana.
Ibid. ἔχων.] φέρων Harriſ.

2. ἠδύνασθε.] δύνασθε (in praeſenti) Aug. primus.

3. προέλησθε.] ita et Harl. προθῆσθε Parr. primus, quintus, ſeptimus. Aug. ſecundus, πρόθησθε (antepenacute) Bauaricus in texto, ſed margo γρ. προέλθητε. In Pithoeano et Aldina Tayl. eſt προσθῆτε. In Aug. primo πρόσθησθε. προέλοισθε apud Aldum, Felic. P. Manut. in appendice Francfurtana eſt πρόθοισθε. προέθησθε dat Harriſ. quod eſt nihili.

7. ἐπιμελησόμενοι.] ἐπιμελόμενοι Pariſini primus et quintus, Aug. primus, codex Obſopoei, Pithoeanus, Voſſianus, appendix Francfurtana, Harriſ. Harl. Aldina Taylori.

8. ἀναλίσκετε.] ἀναλίσκεται Aug. primus, Voſſ. Harley.

9. τοσαύτην abeſt ab Aug. primo, et Aldina Taylori, et appendice Francfurtana.

10. εἴ τις.] εἴ τι (ſine ſigmate) Aug. primus, index Herwag. appendix Francfurtana, Harriſ.

11. ὑμῖν.] ἡμῖν Harl.
Ibid. ὑστερίζειν.] ὑστερίζων P. Manut.

13. προεῖδεν.] προοῖδεν Parr. ſecundus, tertius, quintus, Harl. Harriſ. In Auguſtano primo dederat antiqua manus προοῖδεν, cum circumflexo. ſed noua manus, eraſo circumflexo, dedit πρόοιδεν antepenacute. Et id malebat Wolf. Ergone Wolf correxit h. l. Auguſtanum. Mounteneyus hoc probat.

14. ὑμῶν.] ſic et Bauaricus, ſed ſuperſcripto ἡ.
Ibid. ἐκ πολλοῦ.] deeſt Harl.

15. πότε καὶ.] πότε δὲ καὶ Aug. ſecundus.
Ibid. παρὰ τοῦ.] παρά του Pariſ. primus.

50. 16.

50. 16. ἀνεξέταςον.] ſic etiam in texto Bauarici, ſed in margine γρ. ἀνεξέςατον. quod nihili eſt. aut latet aliud quid abſtruſius.

17. περὶ.] deeſt Harriſon.

Ibid. τῆς τȣ́τȣ παρασκευῆς.] τῇ τȣ́τȣ παρασκευῇ Parr. primus, quintus, octauus. Auguſt. primus et tertius, codex Obſopoei, Pithoeanus, Aldina Taylori, Voſſianus, appendix Francfurtana, Harriſ. idem in Bauarico eſt ſuperſcriptum. καὶ τῇ τȣ́των παρασκευῇ index Herwag.

18. ἄτακτα, ἀόριςα, ἀδιόρθωτα.] ἄτακτα, ἀδιόρθωτα, ἀόριςα Aug. primus, Harl. ἄτακτα, ἀόριςα, καὶ ἀδιόρθωτα Voſſianus.

22. εἶτ' αὐτȣ̀ς.] εἶθ' αὐτȣ̀ς index Herwag.

23. ταῦτα abeſt a Pariſino quinto.

24. τὸν μὲν γὰρ τȣ͂ πράττειν Aldina Tayl.

26. ȣ̓ μένȣσι.] ȣ̓κ ἀναμένȣσι Parr. primus et quintus, Harriſ. Aldina Taylori, appendix Francfurtana, Aug. primus. In Aug. tertii texto eſt vulgata, ſed noua manus alteram ſuffecit lectionem. quae etiam in margine Bauarici, item in Pithoeano, et Voſſiano eſt, nec non in Herwagiano indice, et codice Obſopoei.

Ibid. ἡμετέραν.] ὑμετέραν Parr. ſec. tert. Augg. primus, ſecundus et tertius. Bauar. Meermann. Aldus, P. Manut. Felic.

27. ῥαθυμίαν.] εἰρωνείαν Parr. ſecundus, tertius, ſeptimus, octauus. Pithoeanus, Aldina Tayl. Meermann. index Herwag. Obſopoeus idem in Aldino affirmat eſſe, eiusque loco ſe reperiſſe in ſuo Pannonico ῥᾳθυμίαν. Ego vero in Aldino, quo vtor, video ῥᾳθυμίαν exaratum. Bauaricus in texto hanc lectionem, in margine vulgatam dat.

pen. ἡμῖν.] ὑμῖν Parr. primus, quintus, octauus. Harley.

vlt. ἐπ' αὐτῶν.] ὑπ' αὐτῶν Parr. primus et quintus.

51. 1. τȣ̃θ'.] τοσȣ̃τον Pariſ. quintus.

2. ἤδη τοιαύτας.] τοιαύτας ἤδη Harl.

3. ἐπιςολή.] ἐπιςολαὶ Aug. ſecundus, Laudianus, appendix Francfurtana. plane abeſt ab Aug. tertio, Aldina Taylori, et Harl.

4. ȣ̃ν abeſt a Pariſino quinto, ab Augg. primo et ſecundo, et a Bauarico. ſed in hoc eſt ſuperſcriptum.

7. τῷ abeſt ab Aug. ſecundo.

10. ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.] deſunt hae voces Harr.

11. ἅπαντ'.] πάντας Harl.

12. ὑςερεῖν dat Stobaeus p. 365.

13. δύνασθαι.] δύνασθε Harl.

15. εἶναι.] Doruille ad Chariton. p. 337. mauult ἰέναι.

16. ὥσπερ.] Wolf mauult ὅνπερ.

Ibid. ςρατευμάτων.] ςρατευομένων Pariſ. quintus. In Aug. tertii texto eſt vulgata, ſed noua manus alteram in margine ſcripſit cum γρ.

Ibid. ἀξιώσειεν ἄν τις.] ἀξιώσειέ τις ἂν Aug. primus, Obſopoei codex, Harriſ. et Harl.

17. καὶ abeſt a Parr. ſecundo et ſeptimo, Bauarico, Meermann. Auguſt. tertio, ſed in hoc noua manus addidit.

18. εὖ βȣλευομένȣς.] Obſopoeus ait in Aldina eſſe εὐβȣλομένȣς. ideoque corrigit ad modum vulgatae. ego vero vulgatam in Aldino meo reperio. In Auguſtani tertii texto eſt εὖ βȣλομένȣς. Sed corrector vulgatam reſtituit.

Ibid. χρὴ omiſit Stobaeus.

19. συμβαίνοντα.] συμβάντα Aug. ſecundus, Stobaeus. idem eſt in Bauarici texto, ſed vulgata in marg.

20. ἄνδρες.] deeſt Harl.

21. ἁπάντων ἔχοντες.] ἔχοντες ἁπάντων Harriſ.

Ibid. ὁπλίτας, ἱππέας.] ἱππέας, ὁπλίτας Aug. primus, et Harl.

51. 23.

51. 23. *τήμερον.*] *σήμερον* Harriſ.

Ibid. *ἐν δέοντι.*] *γρ. εἰς δέον τι.* Pariſ. primus, Bauar. Aug. ſecundus; appendix Francfurtana, Aldina Taylori.

24. *ἀπολείπεσθε.*] *ἐπιλείπεσθε* P. Manut.

26. tria vocabula *ἀεὶ τῆς πληγῆς* expungit Aldina Taylori, errore librarii, a *πληγεὶς* ad *πληγῆς* delabentis.

27. *προβάλλεσθαι.*] *προβαλέσθαι* Aug. primus. vlt. *ἐάν.*] *ἄν* Harl.

52. 1. *ἐὰν ἐν πύλαις.*] *ἐὰν δ' ἐν πύλαις* Parr. quintus et octauus, item Aug. tertius, ſed in hoc *δὲ* a noua manu eſt ſuperſcriptum.

Ibid. *ἐὰν ἄλλοθι.*] *ἐὰν δὲ ἄλλοθι* Parr. quintus et octauus. *ἐὰν δὴ ἄλλοθι* Aug. tertius. ſed rurſus *δὴ* a ſecunda manu eſt additum. pro *ἄλλοθι* Harriſon. dat *ἑτέρωθι.*

Ibid. *πȣ.*] *ποι* Parr. primus et quintus, Aug. primus, Aldina Taylori.

3. *βεβȣλευσθε.*] *βȣλεύεσθε* Pariſ. ſeptimus.

Ibid. *αὐτοῖς.*] *αὐτοῖς* cum leni Par. primus. *αὐτοὶ* Pariſ. quintus et octauus. Aug. primus, Voſſianus, Harriſ. Harley.

Ibid. *περὶ.*] *πρὸ* Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori. *περὶ* eſt in Harriſ. vtrumque, h. e. tam *περὶ*, quam *πρὸ*, deeſt Harley.

4. *χρημάτων.*] *πραγμάτων* Pariſ. ſecundus et ſeptimus, Bauaricus, Augg. primus, ſecundus, tertius, codex Obſopoei, qui id praefert vulgatae, Felic. P. Manutius, qui vulgatam in indicibus exhibent, quam etiam dat appendix Francfurtana.

5. *πρὶν ἂν ἢ γεγενημένον ἢ γιγνόμενόν τι πύθησθε.*] *πρὶν ἂν ἢ γιγνόμενον ἢ γεγενημένον τι πύθησθε* Aug. prim. Harriſ. et Harley. *ἢ* primum abeſt ab Aug. ſecundo.

52. 6.

52.6. ἐνῆν.] ἦν ſimplex Bauar. Aug. ſecundus. appendix Francfurtana dat μὲν καὶ ἦν ποιεῖν.

Ibid. ποιεῖν abeſt ab Aug. primo.

7. ἐγχωρεῖ.] ἐγχωρεῖν Aug. ſecundus.

8. μοι θεῶν τις, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.] μοι τις, ὦ Ἀθηναῖοι, θεῶν Harl.

Ibid. γιγνομένοις.] γινομένοις Harl.

11. προείληφε.] προσείληφεν Aug. primus et Harleyanus.

12. ἀποχρῆν ἐνίοις.] ἀποχρῆν ἂν ἐνίοις Aug. primus, qui tamen nihilominus proximum ἂν retinet. item Harley. et Voſſianus, qui ſic dat ἀποχρῆν ἂν ἐνίοις μοι δοκῇ.

Ibid. δοκῇ.] δοκεῖ Aldus, P. Manut.

14. ἦμεν.] οἶμαι Harriſ.

Ibid. νῦν abeſt ab Aug. tertio.

15. τινι.] τι Parr. quintus et ſeptimus, item Bauar. et appendix Francfurtana, Aldina Tayl. nec non Harriſ. et Harl. τινα Aug. ſecundus.

Ibid. ἐκκαλέσαιθ᾽.] ἐκκαλέσεθ᾽ Meermann. ἐκκαλέσατο Aldina Taylori.

16. ἑαυτῶν.] αὑτῶν Parr. ſecundus et tertius, item Bau. ὑμῶν αὐτῶν Pariſ. quintus. αὐτῶν Aug. ſec. cum leni. plane deeſt Harl.

18. λογίζεται.] γρ. ὀργίζεται Parr. primus, ſecundus, quintus, appendix Francfurtana, margo Auguſtani tertii, (ſed textum conſentit vulgatae.) porro Auguſtanus primus, codex Obſopoei, Felic. P. Manutius, cuius index vulgatam exhibet.

Ibid. ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.] deſunt haec verba Harl.

19. περὶ.] ὑπὲρ Parr. primus et quintus, item codex Obſop. et Harriſ.

Ibid. τιμωρήσασθαι.] τιμωρήσεσθαι index Herw.

20. μὴ abeſt ab Aug. ſecundo.

21. αὐτοὺς.] αὐτοὶ Aug. primus, (ſed in hoc codice id erat in margine, a manu, quod videbatur, alia annota-

annotatum) nec non Augg. ſecundus et tertius, item Bauar. αὐτοῦς abeſt a Voſſ. Harriſ. et Harl. αὐτὸν perſpicue dat Aldina Taylori.

52. 21. τοῦ abeſt ab Augg. primo, ſecundo, tertio, et Bauarico.

22. κωλύσει.] κωλύσῃ Bauar. κωλύσοι Harl.

23. τριήρεις κενάς.] τριήρεις πολιτικῆς δυνάμεως κενὰς Aug. tertius. quod non contemnendum videtur.

24. παρά.] ἀπὸ Aug. primus, appendix Francfurtana, Harl. Harriſ. Aldina Taylori. vtramque lectionem dat Bauar. vulgatam infra, alteram ſupra.

Ibid. ἐάν.] ἂν Harl.

25. ἐκβησόμεθα.] ἐμβησόμεθα Parr. primus et quintus, Aug. primus, Laudianus, Pithoeanus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori.

26. ἔξιμεν.] ἔτι μὲν Voſſ.

pen. ποῖ.] ποῦ Pariſ. tertius. πῇ Hermog. p. 347.

Ibid. ἤρετο.] ἔροιτο index Lambini. et ſic coniecit quoque Pearce ad Longinum. v. Mounteneyum ad h. l. Sed eiusmodi emendatiunculas, ſi dis placet, placet, proiicere iis facile eſt, qui in autorem aliquem obiter παρακύπτουσιν, vt Athenienſium mercenarii in bellum.

vlt. τὰ σαθρά, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, τῶν ἐκείνου πραγμάτων αὐτὸς ὁ πόλεμος.] τὰ σαθρὰ τῶν ἐκείνου πράγματων, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, αὐτὸς ὁ π. Aldus, P. Man. τὰ σαθρά, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν ἐκείνου πραγμάτων ὁ πόλεμος αὐτὸς Harriſ. ἄνδρες deeſt Harl.

53. 2. καθώμεθα.] καθήμεθα Aug. primus, Harl. Harriſ. vtramque lectionem dat Bauaricus, vulgatam ſupra, alteram infra. In Aug. tertio, eraſa vetuſta lectione, dedit manus recentior καθήμενοι. In Aldina poſteriore eſt καθόμεθα per omicron. Sed in Leſſing. et in Ald. Tayl. pro illo ſuffectum eſt η. In Aldina

priore

priore clare legitur καθήμεθα. primus καθώμεθα dedit Felicianus.

53. 4. οὐ abeſt ab Aug. primo, Voſſiano, Pithoeano, Aldina Taylori. ſed Harriſ. vtraque deeſt negatio οὐ μή.

5. μέρει (ſic) Aldina Tayl. quae eadem quoque dat καὶ τὸ τῶν θεῶν ἡμῖν εὐμενές.

6. ἡμῖν.] ὑμῖν Parr. primus et quintus. Augg. primus et ſecundus, vti etiam Harl. vtramque lectionem dat Bauar.

8. ἐκπέμψητε.] ἐκπέμψοιτε Aldus, Wolf. ed. ſed appendix Francfurt. dat vulgatam. item Harl. et Harriſ. nec non Felician.

9. ἡμῖν.] ὑμῖν Parr. quintus et ſeptimus. Augg. primus et ſecundus. Bauar. Harriſ. Harl.

10. σύμμαχοι.] Ἕλληνες Pariſ. octauus..

Ibid. τῷ δέει, τοὺς τ.] τῷ δέει διὰ τοὺς τ. Voſſianus, Aug. tertius. verum in hoc eſt praepoſitio a ſecunda manu addita. placet hoc magis, quam coniectura Wolfii, licet in ſe peringenioſa, quae et ipſi mihi in mentem venit, καταγελῶσι cum τοὺς τοιούτους ἀποστόλους eſſe copulandum, tametſi ipſe malit τεθνᾶσι τῷ δέει τῶν τοιούτων ἀποστόλων.

12. ἂν deeſt Aug. primo, nec non Harr. ſec. dat αὖ.

Ibid. βούλεσθε.] βουλεύεσθε Pariſ. octauus, et Harl.

15. ἡττῆται.] γρ. ἡγῆται Parr. primus, tertius, ſeptimus, octauus. Pithoeanus, Aldina Taylori, Laudianus, Aug. primus. Aldi index, (nam textum Aldi cum vulgata conſentit.) Harriſ. index P. Manut. Vtraque lectio eſt in Bauarico, in texto quidem vulgata, in margine vero altera cum γρ. In Meermann. prima manus dederat vulgatam, ſed recentior radendo effinxit ἡγῆται, ſic tamen, vt veteris veſtigia lectionis appareant. quod ſaepe et hoc in codice, et in Auguſtano tertio, vidi factum. In appendice Francfurtana eſt ἡγεῖται. item in Ald. Leſſing.

53. 16. *ἀθλίων ἀπομίσθων.*] inuerſo dant ordine Bauar. Aug. ſecundus, et Harriſ.

17. *ἐκεῖ* abeſt a Bauar. et ab Aug. ſecundo.

Ibid. *ὑμᾶς.*] *ἡμᾶς* Harriſ.

Ibid. *ῥᾳδίως* abeſt a Bauar.

Ibid. *ἐνθάδε.*] *ἐνθένδε* Aldus, Felic. P. Manutius, ed. Wolfii. Sed vulgatam praefert Obſopoeus, cum quo facit Wolf. eaque eſt in appendice Francfurt. nec non in Harriſ. et Harl. *ἐνθάδε* meis in libris fuiſſe, indicio eſt, quod nihil ex iis, quos omnes ad Pariſinam, non ad Wolfianam, legi, annotaui. Quod ſemel mihi de omnibus ſimilibus locis dictum eſto, tametſi tacuero. *ἐνθα δ' ὦσιν* (ſic) Aldina Tayl.

18. *ἀκέσητε ὅ, τι ἂν τύχῃ ῥᾳδίως ψηφίσησθε.*] *ἀκέσητε ῥᾳδίως ὅ τι ἂν τύχῃ ψηφίζησθε* Aug. ſecundus. *ψηφίζησθε* Augg. primus et tertius, Meermann. Weimaranus primus, codex Obſopoei, Felic. P. Manutius, index Herwag. *ψηφίζεσθε* Aldus, ed. Wolfii, nec non Bauaricus et Harley.

19. *καὶ* abeſt a Pariſino ſecundo, Aug. primo, Aldina Tayl.

Ibid. *χρὴ.*] *χρῆν* Aldina prior, poſterior *χρή.* In Pariſino ſecundo eſt *ἔχρῆν.*

20. *παύσεται.*] *παύσεσθαι* Harl.

Ibid. *ὅταν μὲν ὑμεῖς* Ald. Tayl.

23. *ὥςε μὴ ἀκέειν μόνον ὑμᾶς.*] *ἐ γὰρ μὴ ἀκέειν μόνον ὑμᾶς* Aldus, editio Wolfii. *ἐ γὰρ ἀκέειν μόνον ὑμᾶς* Harriſ. Augg. primus et tertius, ſed hic a noua manu, eraſa vetuſta lectione duorum primorum vocabulorum, item Pariſini quintus et ſeptimus, Weimaranus, Voſſianus, margo Bauarici, (textum enim cum vulgata conſentit.) index Aldinus. Sed hi omnes, qui pro *ὥςε μὴ*, aut *ἐ γὰρ μὴ*, aut *ἐ γὰρ*, ſine *μὴ*, dant, addunt in fine ſententiae *δεῖ*, vt ſtatim diſtinctius tradetur. pro *μόνον ὑμᾶς* dant inuerſe *ὑμᾶς μόνον*

 Harriſ.

Harriſ. et Harl. In appendice Francfurtana eſt ȣ̓ γὰρ ὥϛε μὴ ἀκȣ́ειν ὑμᾶς. (ſine μόνον) Pro μὴ in Ald. Leſſing. ſcriptum eſt in margine γρ. ὥϛε, et in altero margine ab eadem manu ȣ̓ γὰρ ἀκȣ́ειν μόνον. In Aldina Taylori reperi ὥϛε ἀκȣ́ειν μὴ μόνον ὑμᾶς.

53. 23. ὑμέτερα.] ἡμέτερα Pariſ. tertius. vtrumque Bauar.

24. ὁρᾶν.] addunt ad ὁρᾶν nonnulli δεῖ, alii ante, alii poſt. δεῖ ὁρᾶν dant Parr. quintus et ſeptimus. ὁρᾶν δεῖ Augg. primus et tertius, margo Bauarici, Meermann. Aldus, P. Manut.

pen. περὶ.] ὑπὲρ Aug. ſecundus.

Ibid. τὸν abeſt ab Aug. tertio, ſed eſt a noua manu ſuperſcriptum.

54. 3. ὑμῶν.] ἡμῶν Pariſ. octauus. vtrumque Bauar.

Ibid. περιιόντες.] περιόντες Bauaricus, quod poſſit etiam ad παριόντες referri. Sed creber hic error eſt.

Ibid. λακεδαιμονίων φασὶ φίλιππον.] λακ. φίλιππον φασὶ Aug. primus, et Harl.

6. ὡς βασιλέα.] ὡς πρὸς βασιλέα Bauar. Aug. ſecund.

7. ἕκαϛος.] ἕκαϛοι Pariſini ſecundus et quintus, Aug. primus, Voſſianus, Ald. Tayl. Pithoeanus, Harriſ. In Auguſtano tertio videtur vetuſta manus ἕκαϛος dediſſe, ſed noua extrema litera ſuperinduxit iota. Wolf. etiam pluralem mauult.

8. οἶμαι.] οἴομαι Aug. primus.

Ibid. ἄνδρες.] deeſt Harl.

9. ἐκεῖνον μεθύειν.] inuertit Harriſ.

Ibid. τῶν πραγμάτων Harley.

11. κωλυσόντων.] κωλυόντων Harriſ.

12. ȣ̓ μέντοι γε μὰ δία.] γε abeſt ab Aug. primo et Harl. ȣ̓ μέντοι γε ȣ̓ μὰ δι' Bauar. et Aug. ſecundus.

Ibid. ȣ̓́τω.] ȣ̓ τῶι (id eſt τῷ) Aug. primus.

13. ἡμῖν.] ὑμῖν P. Manut. et Harriſ.

14. μέλλει.] δεῖ Voſſianus.

54. 14. Lambini index verba ἀνοητότατοι γὰρ οἱ λογοποιοῦντες expungit.

Ibid. εἰσὶν.] deeſt Harl.

15. ἐκεῖνο.] ἐκεῖνα Aug. primus.

16. εἰδῶμεν.] ἴδωμεν Aug. primus. vtramque lectionem dat Bauaricus ſic, ἰδῶμεν, ſed diphthongo ει ſuper prima litera ſcripta. εἴδωμεν dat Auguſt. ſecundus, idem tamen rurſus v. 21. cum vulgata dat εἰδῶμεν.

17. ἀποστερεῖ.] ἀποστερῇ Voſſianus.

18. et 19. ἡμῶν bis.] ὑμῶν bis Voſſianus.

23. δεῖ σκοπεῖν.] inuertit Harriſ.

24. ἐὰν.] ἂν Harl.

25. ποιεῖν abeſt a Bauarico, ab appendice Francfurtana, et ab Harriſ.

Ibid. ἐθέλητ᾽.] ἐθέλοιτε Harriſ.

27. ὅ, τι ἂν μὴ καὶ.] ὅ, τι ἂν καὶ μὴ Aug. ſecundus. καὶ abeſt ab Aug. tertio.

pen. τε.] δ᾽ Aug. primus. νῦν δ᾽ ὂν γιγνώσκω Ald. Taylor.

Ibid. οὐδὲν.] μηδὲν Pariſ. octauus, et Harl.

55. 1. ὅτι abeſt ab Aug. primo et Harl. ſed tum pro συμφέρει leg. eſt in infinitiuo συμφέρειν, et ita reuera dat Harl. aut συμφέρον. vt eſt in Meermann. margine, qui ſic dat. γρ. ὥσπερ ὑμῖν συμφέρον. omiſſo τὸ. quod etiam a texto Meermanniani abeſt. etiam in appendice Francfurtana eſt συμφέρον.

4. ἐπὶ τῷ συνοίσειν.] pro praepoſitione dat Ald. Leſſing. coniunctionem ἐπεὶ cum γρ.

5. ἐὰν.] ἂν Harl.

Ibid. πεπεῖσθαι.] πέπεισμαι Aug. primus, Harriſ. quod ſi admittas, erit ἐπὶ, verſu 4. cum ἐπεὶ mutandum. ſed praeſtat vulgata. πέπεισμαι reperi etiam in Ald. Leſſing. in Harl. plane deeſt. In Bauarico ſcripta erat clauſula haec. κατὰ Φιλίππου A. HHHH|Δ̅|Δ. (id eſt 460.) In Auguſtano ſecundo ſtatim ſequebatur

 Philip-

Philippica ſecunda, tum tertia, deinde demum de pace. In tertio ſequebatur Philippica ſecunda, tum oratio de pace.

Ad Orationem de pace.

Wolf in annot. ad or. de falſa legatione p. 375. 20.) ſuſpicatur, hanc de pace orationem, quae Demoſtheni abiudicatur, eſſe Aeſchinis, nil moratus dictionis diſparitatem, neque teſtimonium veterum, praeter tres illas, quae hodie proſtant, orationes, ab Aeſchine literis conſignatum quicquam eſſe, negantium. Sed obſtant haec duo. 1. quod orator p. 59. ſe legatis reliquis e Macedonia domum reuerſis oblocutum ait, eos malae fraudis atque erga patriam maleuolentiae et erga Philippum ſtudii coarguiſſe, 2. quod orator ibidem ſibi quandam arrogat *εὐτυχίαν*, cuius iactantiae poenas Aeſchini dedit acerbiſſimas.

57. 3. f. *μηδὲν ἔτ' εἶναι.*

5. num *μὴ κατὰ ταὐτὰ*, vt iſta duo *μὴ κατὰ ταὐτὰ non pari pacto*, et *μηδὲ καθ' ἓν neque vno tenore* ſint e parallelo dicta, vt vulgo vſurpant. Conſtructio tum erit haec. *μὴ πάντας ἡγεῖσθαι τὸ συμφέρον κατὰ ταὐτὰ* [ſcil. *ἐννοήματα*], *μηδὲ καθ' ἓν* [ſubaudi *διάγραμμα.*]

58. 18. *τὰ παρ' ὑμῖν.*] alias ſubaudiri poſſit *διάφορα*, negotia, vel *συμβόλαια.* hic vero malim ſubaudiri *κακουργήματα.* nequitias. citat h. l. Scholiaſtes Ariſtophan. ad Acharn. 60.

19. *εἶπον.*] ſubaudi *τοῦτο.* indicaui hoc, Neoptolemum eſſe Philippi emiſſarium.

23. citat h. l. Herodianus in Philetaero pone Pierſoni Moerin. p. 438.

24. *ἐθεάσασθε* et *ἠκούετε* [verſu 26.] praetuli *ἐθεᾶσθε* et *ἠκούσατε.*

vlt. *ὀφειλόμενα.*] ſubaudi *ἑαυτῷ.*

59. 5.

59. 5. citat h. l. Harpocration v. ἀφανὴς ἐσία.

8. idem eſt ac ſi dixiſſet ad hunc modum. δύο ταῦτα, ὑπ' ἐμȢ̃ τοιαῦτα ἀποφανθέντα, οἷάπερ ἦν ἀληθῶς, μαρτυρεῖ τοῖς ἐμοῖς τότε λόγοις, ὅτι ὀρθῶς καὶ δικαίως ἐγένετο.

14. κύριος.] ſcil. τῶν πραγμάτων.

15. citat h. l. Harpocr. v. διοικεῖν. vbi leg. eſt διοικιεῖν. a διοικίζειν. v. Rufi Antexegemata p. 573. T. II. Lamp. Gruter. Sed admonuit de hoc Wolfius quoque.

17. τοιαύτας ἐλπίδας καὶ φενακισμȢ̀ς.] videtur hic aliquid deeſſe. durum enim eſt huc pertrahere e praemiſſis ὑπισχνȢμένων. niſi ſi aias, φενακισμὸν ὑπισχνεῖσθαι idem eſſe, atque promittere rem vanam, mimicam. Num ergo addendum eſt προτεινόντων, aut ὑποδεικνύντων.

19. Ȣ̓́τε ἴσως, Ȣ̓́τε καλῶς.] haec lectio ſi ſeruatur, erit ἴσως non pro *fortaſſis*, ſed pro *ex aequo, iuſte, ſalua iuſtitia*, accipiendum. quo ſignificatu interdum reperitur vſurpatum. viſum tamen fuit etiam h. l. ἴσως vulgari ſenſu eſſe accipiendum. quapropter ex Ȣ̓́τε poſtremo effeci Ȣ̓δὲ *ne quidem:* et neſcio, an ne honeſte quidem prodidiſtis Phocenſes. non modo cum damno veſtro, ſed ne ſaluo quidem pudore veſtro, ne ſalua quidem exiſtimatione veſtra.

20. idem eſt ac ſi dixiſſet Ȣ̓́τ' αὐτὸς λέγων ἐξηπάτησα, Ȣ̓́τε λεγόντων ἄλλων ἐσίγησα, καὶ Ȣ̔́τως εἴασα ὑμᾶς ἐξαπατηθῆναι.

27. num πλὴν δι' ἃ νῦν ὑμῖν ἐρῶ δύο.

60. 7. εἰς τρυτάνην.] id eſt ἐν τρυτάνῃ. alterutram in lancem veluti trutinae.

Ibid. φέρον.] ſubaudi ex inſequentibus τὸν λογισμὸν. bonam mentem ſecum auffert.

9. ὁ τȢ̃το ποιήσας.] id eſt ὁ προσενέγκας ἀργύριον πρὸς τὸν τῶν πραγμάτων λογισμὸν καὶ διαχειρισμόν.

60. 16. *γεγενημένη.*] e nominatiuo effeci accuſatiuum.

antep. citat h. l. Alexander rhetor de figuris ſententiae atque elocutionis p. 6. ed. Norm.

61. 9. *βοηθεῖν* videtur, ob praemiſſum *βοηθήσοντας*, rectum eſſe, tametſi *συνεπιςρατεύσειν* inſequatur. dubito enim, num ſatis graecum ſit, aut exemplis approbari poſſit, *βοηθήσοντας βοηθήσειν.* verum de hoc quidem cum nemine contendam.

13. *ὥςε εἶναι.*] dedi de meo, *σῶς τ' εἶναι.* id eſt *σῶες.* idem eſt ac ſi dixiſſet. *ἐδείς ἐςι τῶν ἡμῖν συμμαχέντων, ὅςις ὑπ' εὐνοίας πρὸς ἡμᾶς, βέλοιτο ἡμᾶς οὐ μόνον σῶες εἶναι, καὶ σῶες ἀπελθεῖν ἐκ τῦ πρὸς Θηβαίες πολέμε, ἀλλὰ καὶ κρατεῖν αὐτῶν. καὶ ἕτως αὖ πάλιν ἐδεὶς τῶν Θηβαίοις συμμαχέντων βέλοιτο ἂν αὐτὲς κρατεῖν ἡμῶν, ὡς βέλεται σῶες τὲς Θηβαίους περιεῖναι.* noſtri quidem ſocii nos ſaluos ſupereſſe volunt, at non item victores abire. pari modo ſocii Thebanorum cum vita fortunisque ſaluis diſcedere hos volunt, at non item bello ſuperiores.

15. *βέλοιντο.*] ſubaudi *τὲς ἑαυτῶν φίλες καὶ συμμάχες.*

Ibid. *ἕνεκα ἑαυτῶν.*] interpoſui *γε.*

23. citat h. l. Harpocr. v. *ἐπικηρυκεία.* ad *ἡμῖν* ſubauditur *ἔσαν*, vel *ὑπάρχεσαν.*

Ibid. *ἐχθρῶς σχήσεσιν.*] ſubaudi *ἡμῖν*, quod e proximo tacite huc quoque eſt pertrahendum.

24. citat h. l. Harpocr. v. *ἐκδεξάμενος*, quaerendum aiens eſſe, quid ſibi velit hoc verbum h. l. ſiue, quae ſit eius vis atque ſignificatio. *ἐπισκεπτέον δὲ, πῶς ἔχει τὸ ἐν πέμπτῳ φιλιππικῶν λεχθὲν ὑπὸ τῦ ῥήτορος. καὶ τὸ δοκεῖν ἐκδέξασθαί τι τῶν ἐκείναις* [lege *ἐκείνοις*] *πεπραγμένων.* Idem nempe ſignificat atque *τοῖς ἀγαθοῖς ἐφεδρεύειν*, vt paulo ante, verſu 3. dixerat, ſublegere ab altero omiſſa, aut abiecta, aut ſi quae ipſi

ipſi imprudenti et inuito exciderint, ſibique vindicare; vel illo defatigato et deſpondente ex arena excedente, in vices eius recentem ſuccedere; vel inſidiari fructui laborum ab aliis exantlatorum; quem fructum cum perceptum veniat labore defunctus, tum veniat inſidiator eumque praeripiat, ipſe nil operatus.

61. 25. malim *ὡς αὐτοὶ λέγουσιν.* aut *ὡς καὶ αὐτοὶ λέγουσιν.* vt ipſi adeo palam prae ſe ferunt.

62. 2. *ὀργιζόμενος.*] praetuli *ὀργιζόμενοι* in plurali.

6. *περὶ Φωκέας.*] ſcil. *γέγονε*, vel *συνέβη.*

15. *ἐδόκει εἶναι.*] videtur *πλέον* eſſe interponendum.

22. *ἔμελλεν.*] correxi *ἔμελεν.* minus huic rei ſtuduiſſe Philippum, quam vt Phocidis aditus occuparet.

Ibid. *ἢ τὸ τὰς παρόδους.*] priorem articulum expunxi.

23. *τοῦ δοκεῖν —*] eſt expoſitio dictionis *τὴν δόξαν τοῦ πολέμου*, ab oratore ipſo adiuncta, quaſi dixiſſet: *ὥστε δοκεῖν τὸν πόλεμον δι᾽ αὐτὸν κρίσιν εἰληφέναι.* gloriam belli, id eſt, vt nempe bellum hoc videretur per ipſum [Philippum] debellatum et amputatum eſſe.

vlt. *καὶ τῶν ἐν Δελφοῖς πλεονεκτημάτων, δυοῖν κύριοι.*] malui ſic diſtinguere, *καὶ τῶν ἐν Δελφοῖς*, [ſubaudi *δικαίων*] *πλεονεκτημάτων δυοῖν*, [id eſt *ἅ ἐστι δύο πλεονεκτήματα*] *κύριοι.* Geminum conſectabantur emolumentum; alterum, communionem concilii Amphictyonici; alterum ius ludos pythicos participandi.

63. 3. *εἰς τὰ πολλά.*] prima duo vocabula vncis incluſi, non quo prorſus damnem, ſed quod abſunt a quibusdam codicibus, et conſtructio ſine iis bene ſibi conſtat; quae haec eſt. *προηγμένον εὑρήσετε πρᾶξαι πολλά, ὧν οὐδὲν ἐβούλετο.* [ſcil. *πρᾶξαι.* quod tacite poteſt repeti.]

63. 8. poſt ἡμῶν αὐτῶν videtur deeſſe ſiue τῇ εἰρήνῃ ἐμμένοντες, ſiue ἃ κελεύω, ποιοῦντες. ſcil. perſeuerantes in pace, neque facile eam niſi grauiſſimis de cauſis mouentes. Sed ecce, haec commentans, incido in ſchedas Taylori, vbi ex Harleyano haec eſt lectio annotata. ἡμῶν αὐτῶν εἰ οὐκ ἔτ' ἔϛαι πόλεμος. tolle ἔτε, et habebis, ni fallor, manum oratoris. videor mihi docuiſſe, neque rem nos eſſe facturos nobis indignam, εἰ οὐκ ἔϛαι πόλεμος, ſi operam demus, vt bellum ſopitum maneat.

9. malim δεῖξαι. in aor. I. hoc videor mihi mea hac oratione docuiſſe, vel planum feciſſe.

10. ὑπομένειν h. l. eſt non tolerare, ſuſtinere, ſed audere, ſubire, conari, ſuſcipere, aggredi.

18. καταλαμβάνειν.] annon potius κατέχειν. nam iam dudum ante occupauerat.

Ibid. Κῶ.] praetuli Κῶν.

21. καὶ τὸ φιλονεικεῖν.] articulum expunxi.

vlt. citat h. l. Harpocr. v. περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς. Scholiaſtes Ariſtophan. Veſp. verſu 191.

Varietas lectionis ad orationem de Pace.

In Cod. Gonuill. titulus ita: Ὑπόθεσις Φιλιππικοῦ δευτέρου.

55. Argumenti v. 3. verba οἱ μὲν ἀθηναῖοι abſunt a Bauarico.

5. ὑπέσχετο.] ὑπέθετο Bau. ſed mox conſentit vulgatae.

9. ὄντων ἀθηναίων.] interponit Gonuill. τῶν.

12. ἀπεκωλύθη.]ἀπεκρούσθη Parr. quintus et ſeptimus, item codex Obſopoei, Aldina Tayl.

15. κωλύσαντος.] κωλύοντος Pariſ. quintus, appendix Francfurtana, Aldina Tayl.

16. τῶ Φωκέων.] τῶν Φωκέων Bauar. Aldina Taylori. eadem dat ἀνάλωτον pro vulg. ἀνάϛατον, et ita

et ita etiam Gonuill. eadem verſu extremo ἄλλων omittit.

55. pen. ἐν.] καὶ Gonuill.

56. 5. μετέχειν.] ἀντέχειν Bauar.

6. κοινὸν.] καινὸν Gonuill.

7. ἅπαντας τὲς.] deſunt Gonuill.

9. δὲ.] δὴ Obſopoei codex.

Ibid. αὐτὲς.] Wolf. mauult αὐτοῖς. in appendice Francfurtana eſt τέτες δὴ κοινῇ πολεμήσειν εἰ αὐτοῖς. in Aldina Taylori reperio ſic πολεμήσειν αὐτὲς εἰ δώσομεν.

11. κάλλιον.] κάλλιϛον Gonuill.

13. τῇ ἀττικῇ ἢ περὶ.] τὴν ἀττικὴν περὶ Bauar. ſine ἢ. in Aldina Taylori eſt κάλλιϛον. et καὶ τῦ Φιλίππε verſu 12. et v. 14. καὶ περὶ μικρῦ.

15. παρεσκευάσθη.] Wolf. mauult παρεσκευάσθαι, in infinitiuo perfecti paſſiui.

17. αὐτῦ.] αὐτῷ Aug. ſecundus.

20. πάντων.] πάντα Aug. ſec.

Ibid. αὐτὸς ὁ περὶ τ. Ald. Tayl.

22. ἔδεισε.] ἐδήλωσε Bauar.

pen. εὔνεν.] εὔγνεν Gonuill.

Ad orationem ipſam.

Ad initium orationis haec in Aldina Taylori adſcripta reperi: ἐν παλαιοῖς Φιλιππικὸς δεύτερος.

57. 1. ἄνδρες.] deeſt Harl.

4. εὖ λέγειν.] εὐλογεῖν Aug. primus, Ald. Tayl.

Ibid. τῷ abeſt ab Aug. primo.

5. ταῦτα.] ſic etiam eſt in appendice Francfurt. ſed ed. Felic. dat ταὐτά.

6. πάντας.] ἅπαντας Parr. quintus et octauus, Harl. item Aug. tertius, ſed prima litera in hoc erat a noua manu adſcripta. ἅπαντα Ald. Tayl.

7. ἑτέρως.] ἑτέρωσε Bauar.

57. 9. αὐτὸ.] deeſt Harl.
Ibid. ἄνδρες.] deeſt Harl.
13. πάντα τὸν χρόνον.] τὸν πάντα χρόνον indices Aldi, Felic. et P. Manutii.
Ibid. ὃν abeſt ab indice Aldi.
14. ἁμάρτητε.] ἁμαρτήσητε Pariſinus ſeptimus et Bauar. ἁμάρτοιτε Harley.
15. καὶ redundare videtur Wolfio.
16. ὑμᾶς etiam Bauaricas dat, ſed cum ἡ ſuperſcripto.
Ibid. ἀλλὰ μὴν καίπερ Ald. Tayl.
19. ὡς ὑπὲρ πόλεως.] ὡς ὑπὲρ τῆς πόλεως Bau. ὡς τοῖς ὑπὲρ πόλεως index Lambini.
21. δι᾽ ὧν.] ἐξ ὧν Aug. primus, Parr. quintus, ſeptimus et octauus, Harley. Ald. Tayl.
22. προειμένα.] προεισέμενα Harl.
23. ἄνδρες.] deeſt Harl.
24. αὐτȣ̃.] αὐτȣ̃ P. Manut. αὐτῶν Par. ſeptimus.
58. 1. ὑμᾶς.] ὑμῖν Harl.
Ibid. νῦν abeſt a Parr. quinto et ſeptimo, item ab Aug. primo, et ab Harl.
3. ἐγὼ γάρ.] ἐγὼ μὲν γὰρ Par. ſeptimus, codex Obſopoei.
Ibid. ἄνδρες.] deeſt Harl.
4. τῶν ἐν εὐβοίᾳ ταραττομένων πραγμάτων.] τῶν ἐν εὐβοίᾳ πραγμάτων ταραττομένων Aug. primus, et Harley.
7. ἐπανελθὼν Ald. Tayl.
8. ἐπὶ.] ἐν Parr. quintus et octauus, vti etiam Harley.
9. βραχέσι.] βραχέως P. Manutius.
10. προσόφλειν.] προσοφείλειν codex Obſopoei.
11. ἀνθρώπων abeſt a Bauarico, ſed eſt ab alia manu ſuperſcriptum.

58. 12. ἔγνωτε.] ἐγνώκατε Parr. quintus et ſeptimus, Aug. primus, appendix Francfurtana.

17. κακὰ δ᾽ ἐργαζόμενον.] καὶ κατεργαζόμ. Ald. Taylori.

Ibid. μέγιστα.] μάλιστα Pariſ. ſeptimus.

18. ὑμῖν.] ἡμῖν P. Manut. ὑμῖν dat Bauaricus, cum vulgata, ſed ſuper jota dat idem ῶ ſuperſcriptum.

19. ἕνεκα ἔτ᾽ ἔχθρας.] ἕνεκεν ἔχθρας Harley. marg.

22. ἐδὲ εἷς.] ἐδ᾽ εἷς Harley.

23. αὐτὲς ὑμᾶς.] ὑμᾶς αὐτὲς Aug. primus, appendix Francfurtana et Harl.

24. ἐθεάσασθε.] ἐθεᾶσθε Parr. ſeptimus et octauus, Augg. primus et ſecundus, appendix Francfurtana, Ald. Leſſing.

25. ὁ λόγος.] articulus abeſt ab edd. Aldi, Felic. et P. Manutii, item Wolfii. ſed eſt in appendice Francfurtana. in Ald. Tayl. eſt πραγμάτων ὁ λόγος. ſine ἦν.

26. ἡκέετε.] ἡκέσατε Parr. ſecundus, quintus, ſeptimus, octauus, item Aug. primus, appendix Francfurt. Harley. Ald. Tayl. (in qua eſt καίτοι τἔτο οἶμαι ὑμᾶς.) vtramque lectionem dat Bauaricus, vulgatam infra, alteram ſupra.

27. οἶμαι νῦν ἅπαντας ἠσθῆσθαι ὅτι.] οἶμαι γινώσκειν ὅτι Parr. quintus et octauus, item Ald. Leſſing. Harley. Aug. primus et codex Obſopoei. In Auguſtano tertio erat ſic ab antiqua manu: οἶμαι νῦν ἅπαντας γινώσκειν καθῆσθαι ὅτι. Sed corrector vocem καθῆσθαι litura induxerat. γινώσκειν etiam dat Aldina Taylori. Videtur in libris antiquis demoſthenicis olim, praeter vulgatam, etiam haec verſata fuiſſe: οἶμαι νῦν ἅπαντας γινώσκειν καὶ ἠσθῆσθαι ὅτι, *arbitror, vos omnes nunc certo ſcire, et dudum eſſe ſuſpicatos.* v. p. 41. 9. In appendice Francfurtana ſic eſt. [καίτοι τἔτο (item τἔτό γε) οἶμαι ὑμᾶς γινώσκειν.]

58. vlt.

58. vlt. τὰ ἐκεῖ.] τἀκεῖσε Pariſinus octauus, Aldina Taylori.

59. 6. ᾤχετο.] οἴχεται Bauar. ſed cum vulgata ſuperſcripta.

Ibid. in appendice Francfurtana ſic eſt. δύο μὲν δὴ ταῦτα μαρτυρεῖ [forte voluit μαρτύρι', id eſt μαρτύρια] ὧν προεῖπον, μαρτυρεῖ.

7. γεγενημένοις.] προγεγενημένοις Pariſinus ſeptimus, a quo τότε abfuiſſe videtur, tametſi margo Lut. de hoc tacet. Abeſt id quidem a Bauarico, et ab Aug. tertio, qui ambo προγεγενημένοις item dant. Sed Aug. tertius pro λόγοις dat vitioſe ὁ λόγος.

10. καὶ δὴ καὶ περὶ.] poſterius hoc καὶ omittunt Parr. tertius, ſeptimus et octauus, item Aug. primus et Bauar. appendix Francfurtana et Harley. καὶ δὴ καὶ πάλιν περὶ Aug. tertius, ſed ſic, vt vocabula haec duo καὶ πάλιν a noua manu eſſent, vt inſerenda, ſuperſcripta.

12. θεσπιὰς.] θεσπειὰς Aug. primus, et ſic poſtmodum quoque idem. Reperi quoque in Aug. tertio et Harley. alibique vocabulum hoc per diphthongum exaratum. quod ſemel monuiſſe ſatis eſto.

15. διοικιεῖν.] διοικεῖν Aug. tertius, Aldus, P. Manut. ed. Wolfii. ſed appendix Francfurtana vulgatam dat, item Ald. Leſſing. et Ald. Tayl. vti et Harl.

18. ὑπαχθέντες.] ὑπειχθέντες Aug. tertius, ſed noua manus α ſuper diphthongo ſcripſerat.

Ibid. ἔτε abeſt a Pariſino quinto, ab Auguſtanis ſecundo et tertio, ſed in hoc corrector id deleuit, cum prima manus dediſſet. abeſt etiam ab illo codice, qui fundus eſt appendicis Francfurtanae.

19. προεῖσθε.] ποιεῖσθε Bauar.

22. νομίζω δὲ τὸν.] νομίζων τὸν Pariſ. tertius.

23. Ταῦτα τοίνυν πάντα.] Ταῦτα πάντα τοίνυν Bau. ἅπαντα appendix Francfurt. πάντα prorſus deeſt Harl.

59. 26.

59. 26. ἀλαζονείαν.] ἀλαζονίαν Harley.
27. ὑμῖν abeſt ab Aug. ſecundo.
pen. εἴπω.] εἶπον Harley.
60. 3. ὀδὲν.] ὀδὲ ἐν Francfurt. appendix.
Ibid. ὀδεὶς.] ὀδὲ εἷς appendix Francfurt.
Ibid. ἔχοι.] ἔχῃ Aug. tertius.
4. ὅ, τι ἂν.] ὅ τ' ἂν Aug. primus. forte voluit ὅ γ' ἂν.
6. ὥσπερ εἰς τρυτάνην.] ὡσπερεὶ ἐπὶ τρυτάνην Pariſinus octauus. ὥσπερ ἐπὶ τρυτάνην farrago Wolfiana, Aldina Taylori.
7. ἀργύριον.] ἀργυρίȣ Harl.
Ibid. φέρον.] φέρων Aug. tertius.
8. καθείλκυσε.] καθείλκυκε Bauar.
Ibid. ἐφ' αὐτὸ.] ἐπ' αὐτὸ Aug. primus, appendix Francfurt. Ald. Tayl.
9. ἂν abeſt a Bauarico.
10. ὂν abeſt a Par. tertio, Aug. ſecundo, et Ald. Tayl. quae ſic dat: ἓν μὲν ἔγωγε ἔτι πρῶτον.
Ibid. ἔγωγε πρῶτον.] πρῶτον ἔγωγε Harl.
11. εἴτε σύνταξιν, εἴτε συμμάχȣς.] εἴτε συμμάχȣς, εἴτε σύνταξιν Aug. primus, appendix Francfurt. et Harl. τάξιν ſimplex dat Ald. Tayl.
Ibid. ἄλλο τι.] abeſt τι ab Aug. primo, appendice Francfurtana et Harl.
13. μὴ λύων.] In texto Aug. tertii vulgata eſt, ſed in margine ſcripſit noua manus γρ. μὴ κωλύων. forte καταλύων voluit.
Ibid. ποιήσῃ.] ποιήσει Aug. primus, et Harl.
16 γεγενημένη.] vitium hoc typographicum, ex Aldina in Felicianeam, Manutianam, Wolfianamque ipſam et Lutetianam propagatum, ſuſtuli, notatum iam ab indice Lambini. reperi tamen vulgatam in Bauarico quoque, et Auguſtano tertio, quos nunc, haec ſcribens, ad manum ſolos habeo; nullus tamen dubitans,

tans, quin in caeteris quoque libris meis, quibus nunc carendum mihi eſt, vt dudum ad ſedes ſuas remiſſis, idem fuerit, quippe e quibus nil ad h. l. enotauerim. Enotaui quoque γεγενημένη (in nominatiuo) ex Aug. ſecundo.

60. 16. δι᾽ ὑμᾶς.] νῦν δ᾽ ὑμᾶς Aldus, quod Obſopoeus ad modum vulgatae correxit. δι᾽ ἡμᾶς Bauar.

19. προαξώμεθα.] προαξόμεθα Parr. ſecundus, tertius et quintus.

Ibid. ἄνδρες] deeſt Harley.

20. τοὺς.] abeſt ab eodem cod.

Ibid. καὶ in Aug. tertio a noua manu eſt additum.

22. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Aug. primus, Weimaranus.

23. ἡμῖν.] ὑμῖν P. Manut. idem fuit a prima manu in Aug. tertio, ſed corrector vulgatam ſuperſcripſit.

Ibid. πρὸς Ἀμφίπολιν Aldina Tayl.

25. ἡμῖν.] ὑμῖν Parr. quintus et octauus, nec non Harleyanus.

26. πολεμήσειν Harley.

Ibid. πάντων.] μᾶλλον Aug. ſecundus.

27. θορυβήσῃ.] ſic et Aug. tertius, ſed cum αι ſuperſcripto ſuper extrema litera.

Ibid. ἂν ἀκοῦσαι.] ἂν abeſt ab Aldina Tayl. Aug. primo, qui ἀκοῦσαι in infinitiuo dat. idem ἀκοῦσαι eſt in Harley. Ald. Tayl. Parr. quinto et octauo. ἀκούσῃ eſt in ed. Wolfii e Felicianea. Sed vulgata in append. Francfurtana.

pen. ἡδέως.] Sic etiam eſt in Aug. tertio, ſed a noua manu. vetuſtior quid dederit, obſcurum eſt. eraſum enim eſt vocabuli initium.

Ibid. ἡμῖν.] ὑμῖν Pariſ. quintus, Aug. tertius, et Harleyanus.

Ibid. οὐκ omittit appendix Francfurtana.

Ibid. χαρίζοιντο Φιλίππῳ.] χαρίζοιντ᾽ ἂν Φιλίππῳ Bauar.

60. vlt.

60. vlt. φήσεις.] φήσει Aug. primus, Harl.

61. 1. αὐτοὺς ἀναισθήτους.] ita et Harl. ſed ed. Wolf. αὐτὸς τοὺς ἀναισθ.

2. αὐτοῖς.] αὐτοὺς Parr. ſecundus, tertius, quintus, Aldina Tayl. appendix Francfurtana, Bauar. Aldus, P. Manutius. Sed vulgatam Wolf merito praefert.

3. ἕτερος.] ἔτος Pariſ. octauus.

Ibid. καθεδεῖται.] Sic Aldina poſterior, prior autem, qua vſus fuit Obſopoeus, dat καθαδεῖται. vbi Obſ. annotat, antiquum ſuum librum Pannonicum dediſſe κατεδεῖται. et huc redit annotatio Wolfiana.

4. πρόειντο.] πρόοιντο Parr. quintus et ſeptimus. πρόειντ' ἂν Bauar.

7. ἡμᾶς.] ὑμᾶς Parr. quintus et octauus, Aug. ſecundus et Harl.

8. βοηθήσοντας.] βοηθοῦντας Pariſ. ſecundus. ἐθελήσοντας Ald. Leſſing. βοηθήσαντας Harl. paulo poſt verſu 9. dat index Lambini βοηθήσειν pro βοηθεῖν.

9. ἐμβάλῃ Harl.

Ibid. οὐ in fine verſus.] οὐδὲ app. Francf.

Ibid. ὧν.] ὃν Aldus. Sed Obſopoeus e ſuo codice vulgatam reſtituit. quam etiam in Bau. Aug. tertio, Aldino Leſſingiano, Harley. aliisque reperi.

13. ὥστε εἶναι.] correxi de meo σῶς τε εἶναι. index Lambini dat ὥστε βούλεσθαι εἶναι. Aldina Taylori dat ὥστέ γε εἶναι.

14. σῶς.] σώους Pariſ. ſeptimus, et Bauaricus in texto. ſed huius margo vulgatam dat cum γρ.

15. ἅπαντες.] πάντες Harl.

Ibid. ἕνεκα ἑαυτῶν.] ἕνεκά γε ἑαυτῶν Pariſ. octauus. ἕνεκά γε αὐτῶν Aug. primus.

16. αὐτῶν] αὑτῶν Aldus, Fel. P. Man. id quod reſtitui.

Ibid. οὐδὲ εἷς.] οὐδεὶς Aug. primus.

18. ὑμᾶς] ἡμᾶς Bauar. ſed cum ὑ ſuperſcripto.

20. μὲν omittit appendix Francfurtana.

61. 20.

61. 20. *μεσσήνιοι.*] *μεσήνιοι* Harl.

21. *πελοποννησίων.*] ſic quoque hic, et plerumque dedit Aug. tertius. ſed hic addidit corrector alterum *ν*. ego vbique locorum vt hoc vocabulum geminato *ν* exararetur, curaui.

Ibid. *γε δὴ* abſunt ab Augg. primo et tertio, item Bauarico, item app. Francfurt. et Harley.

23. *ἡμῖν.*] *ὑμῖν* Pariſ. octauus et Harley.

Ibid. *ἐπικηρυκείαν*] Sic etiam Bauaricus, ſed ſuper diphthongo erat etiam ſimplex iota exaratum. *ἐπικερίαν* dat Aug. ſecundus.

25. poſt *λέγουσιν* addit Ald. Tayl. *μὲν*.

26. *ἐχθροτέρως.*] *ἐχθρῶς* index Aldi. In ipſo poſterioris Aldinae texto eſt vulgata. Sed ex Aldina priore, qua vſus eſt Obſopoeus, is affert *ἐχθροδεστέρως*, pro quo legi iubet *ἐχθροτέρως*, dubium relinquens, ſuane id praeceperit auctoritate, an codicis ſui Pannonici. Cum Obſopoeo facit Wolf. In Auguſtano ſecundo eſt idem *ἐχθροδεστέρως*, quod Obſopoeus ex Aldina ſua affert. quod ſi in *ἐχθρωδεστέρως* (cum *ω* in ſecunda ſyllaba) refingatur, nil video, cur ea lectio contemnatur. Ex Harley. enotauit Taylor *ἐχθετέρως*. quod neſcio quid ſibi velit.

pen. *αὐτοῖς.*] *ἂν* codex Obſopoei.

vlt. *κωλύομεν αὐτὸν.*] inuertit appendix Francfurt. et pro *κωλύομεν* Harl. dat *κωλύωμεν*.

62. 2. *ὀργιζόμενος.*] *ὀργιζόμενοι* Aldina Taylori, Augg. primus et ſecundus, appendix Francfurt. Harley. in quo ſic eſt: *πάντες ἕκαστος περὶ τῶν οἰκείων ὀργιζόμενοι.*

Ibid. *ἡμᾶς.*] *ὑμᾶς* Pariſ. octauus et Harl.

3. *ἀγάγωσι.*] *ἄγωσι* Aug. ſecundus.

Ibid. *δόγματα προστησάμενοι.*] ordinem inuertunt Aug. primus, Harl. item appendix Francfurt. nam pro vitio typogr. habeo *προστησάμενα*, quod illa dat.

62. 4. ἐπισπασθῶσιν ἕκαστοι.] ἐπιπαθῶσιν ἕκαστος Harley.

Ibid. πέρα.] περὶ Parr. ſecundus, tertius et ſeptimus, Aldina Taylori, Aug. ſecundus, Bauaricus. In Aug. tertio eſt etiam περὶ. ſed corrector ſuperſcripſit πέρα. Wolf mauult καὶ πέρα.

5. ἑαυτοῖς abeſt ab Aug. ſecundo. αὐτοῖς dat Ald. Tayl.

6. ἴστε.] In Aug. tertio dedit prima manus ἐστὶ. ſed corrector emendauit ἴστε.

7. οὐχὶ τὰ αὐτὰ μάλιστα ἕκαστοι.] οὐχὶ ταὐτὰ ἕκαστοι μάλιστα Aug. primus. οὐχὶ τὰ ἕκαστοι μάλιστα Harley.

8. ἕκαστοι omittit appendix Francfurtana.

10. ἠδύναντο.] ἐδύναντο Aug. primus, Ald. P. Manut.

13. χώραν κεκομίσθαι.] χώραν ἔχειν καὶ κεκομίσθαι Pariſ. ſeptimus, Bauaricus, Aldus, Felic. P. Manut. ed. Wolf. ſed vulgatam dat appendix Francf. orta lectio e duabus, quae fuerunt in libris, aliis ἔχειν, aliis κεκομίσθαι dantibus. Etiam Ald. Taylori et Harl. ἔχειν καὶ omittunt.

14. τιμήν.] τὴν τιμὴν appendix Francfurt. Ald. Taylor.

16. ἐβούλοντο.] ἠβούλοντο Aug. primus.

17. ταῦτα πάνθ᾽.] πάντα ταῦθ᾽ Aug. primus et Harley.

19. οὐκ.] οὐδ᾽ Bauar.

Ibid. ἐβούλετο δήπου Θηβαίοις Aldina Taylori.

20. Κορώνειαν.] poſt hanc vocem inſerit Harley. λαβεῖν ἐπιθυμεῖν, μὴ δύνασθαι δέ.

22. ἔμελλεν.] ἔμελεν Pariſinus tertius, codex Obſopoei, Aug. primus, Felic. P. Manut. ed. Wolfii. ἐμέλων (ſic) dat Aldus, quod in Weimarano corrigitur ἔμελεν. Obſopoeus ex Aldino ſuo affert ἔμελλεν. quod

ipſe corrigit *ἔμελεν* e ſuo Pannonico. Idem facit Wolf. Vulgata eſt in Bauarico et Aug. tertio.

62. 22. *τὸ* abeſt ab Aug. primo, Aldino, et P. Manutio; it. ed. Wolfii, ſed habet app. Francfurtana.

23. *ἐβȣ́λετο.*] *ἠβȣ́λετο* Aug. primus. ſic 26. pro *ἐβȣ́λοντο* eſt in app. Francf. et in Ald. Tayl. et in Harley. *ἠβ.*

24. *αὐτὸν.*] *αὐτὸν* cum leui Ald. P. Manut. *ἑαυτὸν* Parr. ſec. tert. quintus. Augg. ſec. et tertius. appendix Francfurt.

25. *ἑαυτȣ̃.*] *αὑτȣ̃* appendix Francfurt. et Harl.

27. *τὸν* abeſt a Bauarico.

Ibid. *γενέσθαι.*] *γίγνεσθαι* Parr. ſeptimus et octauus, Aug. primus, Bauar.

Ibid. *πάντα γὰρ ταῦτα.*] *ταῦτα γὰρ πάντα* Aug. pr. et Harley. Solum *ταῦτα γὰρ* ſine *πάντα* dat app. Francfurt.

63. 2. *ἰδίων ἕνεκα ἕκαστον εὑρήσετε εἰς τὰ πολλὰ προηγμένον.*] *ἰδίων ἕνεχ᾽ εὑρήσετε ἕκαστον πολλὰ προηγμ.* (ſine *εἰς τὰ*) Aug. primus, Harley. appendix Francf. etiam ab aliis abeſt *τὰ*, vt a Parr. ſecundo, quinto, octauo, Bauar. Augg. ſecundo et tertio.

4. *μὲν τοίνυν.*] *μέντοι* Bau.

5. *ἡμῖν.*] *ὑμῖν* Aug. primus. et ſtatim pro *ἡμᾶς* dat Aug. ſec. *ὑμᾶς.*

Ibid. *τὰ δὲ κελευόμενα* Ald. Tayl.

Ibid. *ἆρα.*] *ἄρα* codex Obſopoei.

8. *ȣ̓τ᾽ ἔσαι.*] *ȣ̓κ ἔσαι* Aug. primus. *εἰ ȣ̓κ ἔσαι* Ald. Tayl. et Harley.

9. *καὶ τὰ δίκαια λέγειν.*] malim *ποιεῖν*, aut *κἀμὲ τὰ δίκαια λέγειν*, vel *καὶ τὰ δίκαια λέγειν ἐμέ.* WOLF.

Ibid. *τȣ̃τ᾽ οἶμαι δείξειν.*] in margine Bauarici ſic eſt. *γρ. τȣ̃το οἶμαι δεῖν ποιεῖν.* et hoc dat quoque appendix Francfurt. et Aldina Tayl.

63. 10.

63. 10. Aut poſt verba πρὸς δὲ comma poni vult Wolf, aut ea verba plane deleri. voluit nimirum πρὸς tolli, et δὲ poſt τοὺς poni. ſed prior ſententia potior eſt.

Ibid. ὑπομένειν.] ὑπομεῖναι Parr. ſecundus et quintus. Harl. Aldina Taylori. Augg. primus et ſecundus, codex Obſopoei, quod ille mollius putat eſſe.

11. ἐκεῖνα.] ἐκεῖνο appendix Francfurtana, et Aug. tertius e correctione, vetuſtior manus videtur vulgatam dediſſe.

12. ἐῶμεν ἔχειν.] inuertit appendix Francfurt.

15. τὰς deeſt Harl.

16. χεῤῥονησιτῶν.] χεῤῥονησιωτῶν Parr. quintus et ſeptimus, Bauar. appendix Francfurt. Ald. Tayl.

17. τῶν abeſt ab Aug. ſecundo.

18. κῶ] κῶν Parr. ſeptimus et octauus, Aug. primus, Pauar. et Harl.

21. τὸ ſecundum abeſt ab Augg. primo, ſecundo et tertio, Aldo, P. Manutio.

23. οὗτωσὶ.] οὕτως Bau. Aug. tertius. οὑτωσὶν Aug. ſecund.

Ibid. ἤδη abeſt ab Aug. primo, Parr. quinto et octauo et Harley. clauſula in Bauarico haec erat περὶ τῆς εἰρήνης ΗΗΠΙ (206.)

Ad Philippicam ſecundam.

66. 6. citat h. l. Stobaeus p. 270. 30.

11. καὶ τοιαῦτα.] praetuli ταῦτα.

23. f. μηδὲ περιστήσεται. ſibi circumponat amplitudinem. ſeſe quaſi vallet ea opum magnitudine.

27. ἂν addidi.

67. 6. καὶ δι' ὧν.] dedi de meo ſenſu καὶ δι' οὓς. ſcil. λογισμοὺς.

16. καὶ οὐ.] praetuli καὶ οὐχὶ, et verſu proximo εἶδε, vidit, perſpexit, pro vulgari οἶδε.

21. πρόεισθε.] praetuli πρόοισθε in optatiuo.

67. 26. malim ὅπερ καὶ συνέβη. id quod etiam euenit.

pen. ἑαυτῷ.] praetuli αὐτόν.

vlt. αὐτοὺς.] ſuffeci αὐτὸς, meo iudicio.

68. 2. ταῦτα ὑπειληφώς.] ſubaudi περὶ αὐτῶν. nam alias leg. ſit ταῦτα ποιήσειν, aut ταῦτα γινώσκειν, ὑπειληφώς.

14. τούτου.] praetuli τούτων. huius vniuerſi generis, puta regum Macedonicorum, Philippi, Alexandri, et reliquorum cognatorum. et ſic quoque dat Harpocr. laudans h. l. v. Ἀλέξανδρος, vbi, qui fuerit, docet.

21. προγόνους.] ſcil. εὑρίσκει καὶ ἀκούει. id quod e verſu 11. huc tacite eſt pertrahendum. comperit legens in annalibus, et accipit ab hominum fama.

23. ἰδίᾳ τὸ λυσιτελοῦν.] probarem magis τὸ ἰδίᾳ λυσιτ. tranſpoſito articulo.

27. πρόσθειτο.] praetuli πρόσθοιτο in optatiuo.

pen. καὶ τότε.] ſcil. ᾕρεῖτο.

69. 2. malim ἐπὶ τῆς θαλάττης (in genitiuo) ob inſequens τῶν ἐμπορίων. ſed video nunc in appendice Francfurtana hoc iam a neſcio quo occupatum.

7. δικαιοτέρους.] praetuli δικαιότερα. propterea quod Thebani aequiora poſtulent.

9. νῦν.] poſtquam Lacedaemoniis imperauit, vt Meſſeniam remittant. Citat hunc locum Hermog. p. 310. τοῦ δ᾽ αὖ κατὰ συστροφὴν σχήματος ἐν τούτῳ τῷ εἴδει παράδειγμα τόδε. ὁ γὰρ Μεσήνην — et Scholiaſtes Hermog. ad h. l. πολλὰ μὲν πράγματα ἔχει ἐνταῦθα, συνεσφιγμένα δὲ καὶ σύντομα, ὡς μὴ δοκεῖν εἶναι πολλά. rurſus Hermog. p. 366. μάλιστα δὲ τῆς ἰδέας ταύτης καὶ τὸ κατὰ συστροφὴν σχῆμα οἰκεῖον. δυνάμει γὰρ μεγάλῃ φύσει τε κέχρηται, καὶ φαίνεται χρώμενον. οἷον· ὁ γὰρ Μεσ. Vulgari λακεδαιμονίοις (in datiuo) praetuli λακεδαιμονίους (in accuſatiuo.)

69. 11. *νομίζειν*] dedi de meo *νομίζων*. Conſtructio nempe haec eſt: *σκήψαιτο πεποιηκέναι νομίζων* [id eſt *διὰ τὸ νομίζειν*] *ταῦτα εἶναι δίκαια*. qui praetendat ſe iſta ideo feciſſe, quod arbitratus eſſet aequa et iuſta eſſe.

21. *ἀλλὰ καὶ*.] idem eſt ac ſi dixiſſet, *ἀλλ' ἤδη καὶ ξένυς* — non parat facere, non minatur facturum — ſed iam facit.

26. *ὐδ' ἂν ἡγῦμαι*.] praetuli *ὐκ ἂν ἡγ*. Sententia haec eſt. Siue coactum et inuitum Philippum illud prius ais feciſſe, vt ſcil. Thebanis Orchomenum et Coroneam condonaret, ſiue nunc de conſtantia et fide Thebanorum deſperare: non poteſt exputari cauſa vlla probabilis, cur Thebanorum inimicos, Lacedaemonios atque Phocenſes, odiis tam implacabilibus inſectetur; id quod facit. Ergo neque olim coactus indulſit Thebanis, quae indulſit, neque nunc maleuolo erga eos eſt animo, ſuſpectosue habet. Falſa ergo ſunt ea, quae noſtrates de Philippi cum Thebanis rationibus ſuſpicantur et iactant.

70. 2. *ὅτι* vncis incluſi, quod e poſtremis literis voc. *θεωροίη* natum eſſe, vltro paret. *πραγματεύεται* idem eſt atque *φωρᾶται πραγματευόμενος*, vel *δῆλός ἐςι πραγματευόμενος*. deprehenditur, aut conſtat, ſi quis recte reputet, eum omnia machinari, quaecunque machinatur, in fraudem reip. *συντάττειν* de callidis, fraudulentis machinationibus vſurpatur, ſimili ducto de opere teſſelato, vermiculato, muſiuo, vbi teſſulae innumerae et multifariae multifariam ſunt arte mirifica compoſitae.

6. *ὑπείληφεν*.] de meo dedi *ὑπειληφώς*. quia ſibi perſuaſit.

8. num *ἔχων χρῆται*. aut *ἔχει καὶ χρῆται*. quas vrbes et quos locos, per vim et nefas vobis ereptos, tenet, iisque contra vos vtitur.

10. malim *πρόοιτο* in optatiuo.

70. 14. *νομίζοι.*] correxi *νομίζει.* nam *ἂν* neque ad iſtud, neque ad hoc refertur, ſed ad *μισεῖν.* exiſtimat, vos, ſe ſi exoſi ſitis, meritum odiſſe.

15. *πρότερον.*] praetuli *πρότερος.*

16. citat h. l. Minucianus *περὶ ἐπιχειρημάτων.* p. 146. de enthymemate *ἀπ᾽ αἰτίας.* vbi ſic ait. *σύνοιδεν ἑαυτῷ Φίλιππος πολλὰ ἠδικηκότι, καὶ διὰ τοῦτο μισοῦντας ὑμᾶς ἑαυτὸν, καὶ, εἰ καιροῦ λάβοισθε, τιμωρησομένους. διὰ ταῦτ᾽ ἐγρήγορεν, ἐφέστηκεν ἐπὶ τῇ πόλει.* Sic ille, vt apparet, l. h. diſtinguebat. ſed rectius in libris noſtris diſtinctus cernitur. in *ἐφέστηκεν* ſubauditur *τοῖς πράγμασιν*, aut *τοῖς κατὰ τῆς πόλεως καιροῖς*, aut *ταῖς κατὰ τῆς πόλεως ἀφορμαῖς*, aut ſimile quid. *ἐπὶ τῇ πόλει θεραπεύει.* alios colit, ambit, promeretur, officiis ſibi obſtringit, quo reip. noſtrae noceant.

18. *ταῦτα.*] praetuli *ταὐτὰ*, et mox *τούτοις*, pro *τούτῳ.*

26. *εἴ τις λέγει.*] correxi *εἴ τις τι λέγοι.* in optatiuo. ſi quid quiſquam dixiſſet.

27. citat h. l. Harpocrat. v. *Ἀνθεμοῦς.*

71. 1. *ὑμᾶς.*] quamquam alias de hac, quae eſt perpetua, pronominum primae et ſecundae perſonae in plur. permutatione tacere ſoleo, quod putidum et taedii plenum foret de eodem tribus quibusque verbis interiectis admonere, hic tamen facere non poſſum, quin admoneam, a me *ἡμᾶς* hic praelatum eſſe. id quod factu erat neceſſarium. non enim hic alloquitur Athenienſes Demoſthenes, ſed Meſſenios, referens in Athenienſium concione particulam alicuius orationis, quam ad Meſſenios a ſe ait habitam eſſe. Ad eos itaque de Athenienſibus praedicans, inconſentaneum ſit *vos* vſurpare; vbi res *nos* requirit.

3. *ἆρα προσδοκᾷν.*] ſubaudi *οἴεσθε.* e p. 70. 24.

71. 9. αὖται λίαν.] malim αἱ interponi. duo vocabula λίαν ὁμιλίαι pro vno copulato per ſignum ὑφ' ἓν dictum accipienda ſunt.

12. δεκαδαρχίαν.] alii δεκαρχίαν dant, et neſcio an analogiae conuenientius. citans h. l. Harpocratio reprehendit oratorem de memoriae lapſu, affirmans τετραρχίαν eſſe exarandum. Poteſt fieri, vt criminatio haec librarios magis percellat. Finge ¯Δαρχίαν exaratum eſſe. rectiſſime legatur id τετραρχίαν. neque culpa penes oratorem fuit; ſi poſteri in more veterum numeros ſcribendi interpretando errarunt. ſed rurſus pro vulgata dici poſſunt haec. Theſſaliam iam dudum ante Philippum in quatuor principatus diuiſam fuiſſe. Nil ergo Philippus in forma Theſſaliae regundae nouauit vetuſtam reſtituens. ſed nouaſſe dicitur, et vetuſta quidem multo iniquiorem formam commentus.

18. aliis in libris eſt ἀπεύξασθε. num ita dedit orator ἀπεύξαισθ' ἂν, (in optatiuo) εἰ ἐσωφρονεῖτε. ſi ſapiatis, ſitis abominaturi.

19. citat h. l. Stobaeus p. 244. 10.

22. citat Pollux 2. 121. v. χειροποίητος. Imitatus eſt h. l. Philoſtratus p. 282. 26.

23. ἓν δέ τι.] Ariſtides de D. C. p. 188. σεμνότητα δὲ ἔχει, ὅταν μὴ εὐθὺς ἐπιτρέχῃς τῷ εἰσαγομένῳ, ἀλλὰ προλαμβάνῃς τὰς δυνάμεις αὐτοῦ, καὶ προαναρτᾷς τὸν λόγον. ἓν δέ τι κοινὸν — καὶ οὐκ εὐθὺς ἐπήγαγε καὶ εἶπεν· ἀπιστίαν· ἀλλὰ προλαβὼν τούτου τὰς δυνάμεις, καὶ ἐναρτήσας [num ἐναρθρίσας] ἣ πᾶσι μὲν ἐστιν ἀγαθὸν —· καὶ ἄλλη ἐπανάληψις· τὶ οὖν ἐστὶ τοῦτο; εἶτα τὸ εἰσαγόμενον. ἀπιστία. Harpocration in v. ἀπιστεῖν num ad h. l. reſpexerit, in dubio relinquam.

pen. Stobaeus ſic recitat οὐδὲν μὴ δεινὸν πάθητε. vnde ſuſpiceris leg. eſſe οὐ δέος, μὴ δεινὸν πάθητε. verendum non eſt, ne malum accipiatis. verum ſic potius videtur emendandum eſſe. οὐδὲν δεινὸν, (nil eſt ve-

L 4 rendum)

rendum) *μή τι πάθητε.* facile *τι* in concurſu cum *π* potuit excidere, id quod ſaepiſſime factum obſeruaui.

72. 1. idem eſt ac ſi dixiſſet, *καὶ αὐτὰς τὰς προσηγορίας.* aut ſic, *οὐ μόνον τὰς γνώμας, ἀλλὰ καὶ τὰς προσηγορίας.*

3. *οὐ φυλάξεσθ᾽ ὅπως ἔφην μή.*] transpoſui verba ſic. *οὐ φυλάξεσθ᾽, ἔφην, ὅπως μή.*

6. *πολλοὺς ἑτέρους.*] addi velim *τοιούτους.* aliasque multas eiusmodi orationes, ſeu cohortationes. *καὶ* poſterius addidi.

7. *πρέσβεων.*] malim *συμπρέσβεων.* a collegis huius meae in Meſſeniam legationis. Ad *καὶ πάλιν ὕστερον* ſubaudi *ἀπόντος ἐμοῦ*, me abſente, cum rurſus illinc diſceſſiſſem.

12. *αὐτοὶ* addidi, item *εἰ* ex indice Morellianae adſciui. contra *ὡς*, quod in vulgatis verſu 14. pone *περιστοιχίζεσθε* legitur, ibique numero tertium eſt, ex auctoritate Wolfii omiſi.

14. *περιτειχίζεσθε.*] praetuli *περιστοιχίζεσθε.* v. p. 43. 1. vulgata videtur e gemina lectione, olim in libris demoſthenicis verſata, nata eſſe, ex altera *περιστοιχίζεσθε*, quam probaui, et altera *ἐπιτειχίζεσθε*, quam in Aug. ſecundo ſolo reperi. quarum illa ſignificat, committitis, vt velut indagine claudamini; haec patimini vobis arces imponi, quae vos in officio contineant.

15. *ποιῆσαι.*] praetuli *ποιεῖν.*

Ibid. *πάντα ταῦθ᾽ ὑπομείναντες.*] id eſt *πράξαντες παρ᾽ ἃ λογισμῷ βέλτιστα ὁρᾶτε.* aut *πάντα ὅσα οἱ ἄλλοι δεινὰ ὑπέμειναν ὑπὸ Φιλίππου.*

22. *τοὺς ἐνεγκόντας.*] ſignificat legatos Athenienſium, prima legatione ad Philippum functos conſtituendae pacis ergo.

72. 27. *ἑτέρους.*] ſocios legationis poſterioris, cui Demoſthenes ipſe interfuit, illuc miſſae, vt a Philippo iusiurandum de pace ſeruanda exigeret.

73. 5. *ὅπερ.*] praetuli *ἅπερ.*

10. *μνημονεύετε οἶδ' ὅτι.*] interpoſui *εὖ* de meo.

13. *πρὸς τὰς ἐλπίδας.*] accipio pro *πρὸς τὸ χρηστὰς εἶναι τὰς ἐλπίδας.* ad bene ſperandum, vt poſteris quoque bonae ſpei nonnihil ſupereſſet. quamquam vtique planius foret, ſi ſic dediſſet. Ironica eſt dictio.

18. *ἐμαυτῷ μὲν ἐξ ἴσου λόγον παρ' ὑμῖν ποιήσω.*] quid haec verba ſignificare poſſint aliud, meditans haud reperio, quam hoc: nullum aliud inde referam emolumentum, quam vt mihi liceat vobiscum in concione libere agere; in quo nihil amplum atque ſplendidum adeptus fuero; licet enim hoc ciui cuique Athenienſi perinde facere. non meliore loco ſic ero, quam infimus quisque veſtrorum ciuium.

20. *κενὴν.*] praetuli *καινὴν.*

23. *τὰ γὰρ πράγματα ὁρῶ προβαίνοντα.*] praetuli *τὸ γὰρ πρᾶγμα ὁρῶ προβαῖνον.* nam video rem gliſcere, ſerpere, increbreſcere. ſtudium puta noſtratium erga Philippum, et contentionem largitiones eius merendi, patriaeque fortunas ei vendendi.

pen. *πάντα.*] praetuli *πάντες.* Sed omnes cernatis, hanc fabam in vos cudi.

74. 12. *μήτε περὶ.*] praetuli *μηκέτι περὶ.*

17. *νῦν* de meo addidi.

22. *δι' ὧν τότε πρότερον τῆς εἰρήνης.*] expunxi *πρότερον.* quod aut e ſcholio vocabuli *τότε* natum eſt, aut e gemina lectione ſuperfuit, aliis libris *τότε*, aliis *πρότερον* dantibus.

24. voc. *μάλιστα* malim pone *ἀκριβῶς* poni, vt ſit, *ὡς δ' ἂν ἐξετασθείη ἀκριβῶς*, vt autem ad viuum reſecetur, et perſentiſcatur penitius, *μάλιστα μὴ γένοιτο,*

νοιτο, ὦ θεοὶ, o dii, ante alia omnia nolite committere, vel, id vero omnium minime fiat.

74. vlt. malim τῆς πάντων ζημίας.

Varietas lectionis ad Philippicam ſecundam.

64. Argum. v. 3. πάνυ πιςεύειν.] πάνυ τι πιςεύειν Bau.

5. εἰς πόλεμον.] πρὸς πόλεμον. Pariſinus quintus, codex Obſopoei. Gonu. Ald. Taylori.

6. τὸν Φίλιππον.] γρ. μακεδόνα. Ald. Leſſing.

Ibid. καὶ τȣτο αὐτȣ̃ καταμαρτυρȣ̃ντος πράξειν φησὶν.] Haud dubie etiam contra codicum conſenſum leg. eſt καὶ τȣ̃τ' αὐτȣ̃ καταμαρτυρεῖν τὰς πράξεις φησίν. WOLF. καταμαρτυρȣ̃ντος πρᾶξιν Gonuill. Appendix Francfurt. πράξειν et πράττειν dat.

8. πρός τινας πρέσβεις καὶ περὶ τίνων ἥκȣσιν Bau. reliquis deficientibus.

9. ὁπότε.] ὅθι ποτὲ appendix Francfurt. ὅπως Ald. Leſſing.

10. περὶ.] παρὰ Parr. ſecundus et ſeptimus, Auguſt. ſecundus, codex Obſopoei.

15. ἐπαγγελλόμενον.] ἐπαγγειλάμενον Parr. ſecundus et quintus, et Wolf id praefert.

16. ψευδόμενον.] ψευσάμενον Pariſ. ſec. ȣ̓δὲν γὰρ ὑπεσχῆσθαι Aldina Taylori. Nam Aldus dedit ȣ̓δὲ γὰρ ὑπισχνεῖσθαι.

Ibid. ὑπισχνεῖσθαι.] ὑπεσχῆσθαι Parr. ſecundus, quintus, ſeptimus, codex Obſopoei, et id praefert Wolf. vulgatam dat Gonuill.

17. τȣ́των.] τȣ́τȣ Aug ſecundus.

pen. et vlt. et p. 65. 1. his tribus verſibus exarata deſiderari in antiquo exemplo annotauerat Aldina Taylori. et abſunt etiam a Gonu.

21. εὔνȣς τίς ἐςι Gonuill. Aldina Taylori.

64. 23.

64. 23. καὶ τῆς πρὸς Gonu. poſt καὶ πρὸς τὰς πόλεις addit emendator Leſſingianus πρὸς μὲν τὰς πόλεις.

65. 2. poſt v. Φίλιππον addit emendator Leſſing. ὅτι.

4. ἐνέγραψεν.] ἀνέγραψεν Gonu.

5. πρεσβειῶν.] πρέσβεων Parr. ſecundus, tertius, quintus, ſeptimus. Gonuill.

8. σώσει.] δώσει Gonuill.

Ibid. θηβαίων.] ἀθηναίων Bauar.

Ibid. καταλύσει.] καταστήσει Bau. Aug. ſecundus.

11. δίκαιον.] καλὸν Gonuill.

12. τοὺς ἀπατήσαντας.] καὶ τοὺς ἀπ. appendix Francfurt.

13. ἀνήξαντας Gonu.

15. τὴν κατ᾽ αὐτοῦ.] praepoſitio abeſt a Parr. tertio, quinto et ſeptimo. κατηγορίαν περὶ τῆς παραπρεσβείας Aldina Taylori.

pen. προδιαβάλλων.] προδιαβαλὼν Bauar.

vlt. πρὸς.] εἰς Aug. ſec.

Ibid. τοὺς deeſt Gonuill.

Oratio ipſa.

ad initium huius orationis adſcriptum eſt in Aldina Taylori ἐν παλαιῷ ἐστὶ φιλιππικὸς τρίτος.

65. 1. ἄνδρες deeſt Harl.

3. εἰρήνην ἀεὶ, τοὺς.] εἰρήνην, ἀεὶ τοὺς Pariſ. quintus, et Harriſ. totum diſcrimen verſatur in poſitu commatis.

Ibid. ἡμῶν.] ὑμῶν P. Manut. Augg. ſecundus et tertius, a prima manu. ſed corrector vulgatam dedit. vtramque Bauaricus, vulgatam infra, alteram ſupra.

5. τὰ deeſt Harley.

pen. γιγνόμενον.] γενόμενον appendix Francfurt. Aldina Taylori.

vlt. εἵνεκα.] ἕνεκα Harriſ. Harl.

66. 1.

66. 1. τȣ͂το.] τȣ͂τ' Harley.

Ibid. προηγμένα eſt etiam in texto Aug. tertii, ſed ſuperſcriptum προελθόντα, dubium, ſitne ea varians lectio, an ſcholium.

Ibid. τὰ abeſt ab ed. P. Manutii.

3. ἐξελέγχῃ.] ἐλέγξῃ Parr. quintus et octauus. ἐξελέγξει Aug. primus. ἐξελέγξῃ farrago Wolfiana, appendix Francfurtana. ἐξελέγχῃ dant Bauaricus et Aug. tertius, ſed ambo cum ξ ſuper χ ſcripto. ἐλέγξῃ φίλιππον ἁμαρτάνοντα καὶ Harriſ.

Ibid. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Pariſ. quintus, Aug. tertius.

6. πάντας.] πάντες Augg. primus et tertius.

Ibid. ἄνδρες deeſt Harley.

9. οἱ παριόντες, τȣ́των μὲν ἀφέσαμεν καὶ γράφειν.] tricatur hic Wolf circa interpunctionem; cuius eo redit ſententia, vt, aut ſeruata vulgari ratione diſtinguendi, legatur περὶ τȣ́των μὲν — aut, repudiato illo περὶ, comma poſt ἀφέσαμεν ponatur; quo pacto participium ὀκνȣ͂ντες cohaereat cum γράφειν. vid. farrag. Wolf.

10. ἡμᾶς.] ὑμᾶς Parr. quintus et ſeptimus, Aug. primus, Bauar. Aldus.

11. δὲ.] δὴ Aldina Taylori.

Ibid. ὡς δεινὰ καὶ χαλεπά.] ὡς χαλεπὰ καὶ δεινὰ Harley.

11. καὶ τοιαῦτα.] ταῦτα (ſine copula) Bauar. Aug. ſecundus, Aldina Taylori, appendix Francfurt. ſolum τοιαῦτα, ſine copula, dat margo Bauarici cum γρ.

12. ὑμεῖς.] ἡμεῖς cum ſuperſcripto ὑ Bauar.

13. εἴπητε Harl.

Ibid. συνίητε.] συνείητε Aug. primus.

14. παρεσκευάσθε.] παρασκευάσθε Harriſ.

Ibid. κωλύσαιτ'.] κωλύσετ' Aug. primus. κωλύσητε Harriſ. Harl.

15. ἐφ' ὧν.] ἀφ' ὧν Aug. tertius.

66. 17.

66. 17. εἰκὸς.] Sic etiam Bauar. ſed ſuper ο eſt ω ſuperſcriptum, quo videtur librarius indicare voluiſſe, in aliis libris ferri εἰκότως, quod equidem haud ſpernam.

18. ἔχειν.] Lambinus in indice, ſiue Morellus is eſt, ἔχει ſuadet, ſi inſequentes nominatiui ſeruentur; ſin minus, illos eſſe cum accuſatiuis mutandos, vt ſit τὰς πράξεις et τὰς λόγους.

19. ὑμῖν.] ἡμῖν Aug. tertius et Bauaricus, et ſic ſtatim idem.

20. ὑμῖν abeſt ab Aug. ſecundo et appendice Francfurtana.

21. οὐδεὶς.] οὐδὲ εἷς Francf. appendix.

22. ἐπανορθωθήσετε.] vitium hoc typographicum eſt ex Aldina propagatum. quod Obſopoeus e coniectura, vt videtur, corrigit ἐπανορθωθήσεται. et ſic eſt in ed. Felic. et P. Manutii, et Aug. ſecundo, in Bauarico, aliisque. Manauit hoc vitium, aut e more librariorum graecorum, ε et αι promiſcue habendi, aut ſupereſt ex alia quapiam vetuſta huius loci lectione, quam in Aug. tertio reperi ἐπανορθώσητε. index Lambini aut ἐπανορθώσετε aut ἐπανορθωθήσεται proponit.

23. πάντας.] πάντως Parr. quintus, ſeptimus et octauus.

25. ὅσπερ.] ſic etiam in Aug. tertio dedit antiqua manus, quod noua correxit ὥσπερ, vt eſt etiam in Harley.

Ibid. πρότερον.] καὶ πρότερον appendix Francfurtana.

Ibid. βουλεύσασθαι.] βουλεύεσθαι Aug. primus. Harris. Harl. appendix Francfurt. Aldina Taylori. vulgatam infra dant, ſupra βουλεύσεσθαι (in futuro) Bauaricus, et Aug. tertius. In quibusdam codd. eſſe συμβουλεύσασθαι admonet app. Francf.

26. καὶ τοῖς λέγουσιν.] haec verba abſunt ab Harriſ.

66. 27.

66. 27. *σώσοντ'.*] *σώζοντ' ἂν* Aug. tertius. *σώσαντα ἂν* Aug. primus.

pen. *ῥᾷστων.*] *ῥᾳδίων* appendix Francfurtana. *ῥᾳδίων καὶ ἡδίων* (ſic) Aldina Taylori.

Ibid. *τῶν* ſecundum abeſt ab editione P. Manutii, append. Francfurt. et Harriſ.

vlt. *οὖν* abeſt a Bauarico.

67. 2. *ὑμᾶς.*] *ἡμᾶς* Par. quintus. et Harriſ. *ὑμῖν* Ald. Taylori.

Ibid. *πάντα ταῦτα.*] *ταῦτα πάντα* Aug. primus, appendix Francfurtana et Harley.

5. *μοι.*] *ἐμοὶ* Aug. primus, appendix Francfurtana, Harley.

7. *δοκῶ.*] *προσδοκῶ* cum dediſſet prima manus in Aug. tertio, ſecunda praepoſitionem cancellauit.

8. *ἐάν.*] *ἂν* Harriſ. Harley.

11. *πρῶτον μετὰ.*] *πρῶτον μὲν μετὰ* Aug. tertius.

14. *ὅτι.*] *διότι* appendix Francfurtana.

15. *ἑαυτῷ.*] *αὑτῷ* (ſic) Harley.

16. *οὐ πρὸς.*] *οὐχὶ πρὸς* Aug. ſecundus, Aldina Taylori.

17. *οἶδε.*] *εἶδε* Parr. ſecundus et ſeptimus. Aug. ſecundus, Bauaricus. *ἴδε* Aug. primus, quod eodem redit.

18. *τοῖς ἡμετέροις ἤθεσιν.*] *τοῖς ἤθεσι τοῖς ἡμετέροις* Aug. primus et Harl. *τοῖς ἤθεσιν ἡμετέροις οὖσιν ἂν ἐνδείξαιτο* appendix Francfurt.

19. *ποιήσειεν.*] *ποιήσαιτο* appendix Francfurtana. Aldina Taylori.

20. *ὠφελείας.*] *σωτηρίας* Aug. tertius, ſed corrector vulgatam adſcripſit cum *γρ.*

21. *πρόεισθε.*] *πρόοισθε* Bauar. appendix Francfurtana, Harl. *πρόεσθε* Aug. tertius, a prima manu, ſed corrector poſt *ε* jota interpoſuit. *προΐσθε* Ald. Tayl.

67. 24.

67. 24. ἐναντιώσεσθε.] ἐναντιώσεσθαι Aug. tertius, quod idem reuera eſt cum vulgata. ἐναντιωθήσεσθε dat appendix Francfurtana.

Ibid. τοιοῦτον.] τοιοῦτο Aug. primus, tametſi inſequente vocali, vt contra ſaepe τοιοῦτον inſequente conſona.

26. ἀντὶ τῶν ἑαυτοῖς.] ἀντὶ τῶν αὐτοῖς Ald. Tayl. Aug. primus. ἀπὸ τῶν index Aldi. ἀπὸ τῶν ἑαυτοῖς index P. Manutii.

pen. ἑαυτῷ.] αὐτὸν Parr. ſecundus, quintus, ſeptimus. Aug. primus, codex Obſopoei, ed. P. Manutii, cuius index vulgatam exhibet. ed. Wolfii. ſed appendix Francfurt. vulgatam dat. Pari modo Bauarici textum vulgatam dat, margo γρ. καὶ αὐτὸν. id eſt *ſcribitur etiam* αὐτὸν. Idem reperi in Aug. tertio quoque.

vlt. συστρατεύσειν.] συστρατεύειν (in praeſenti) Aug. primus. Harley.

68. 1. κελεύῃ.] ſic etiam Aug. tertius e correctione. prima manus aliud neſcio quid, f. κελεύει vel κελεύοι, dederat.

Ibid. μεσσηνίους.] vocabulum hoc in Aug. tertio h. l. et deinceps, per ſimplex ſigma, ſed et geminum reperi exaratum. ſimplex σ. exhibet etiam Harley.

3. ὑμῶν.] ἡμῶν Aug. tertius.

4. ἁπάντων.] ita et Harriſ. πάντων dat ed. Wolfii.

6. ἀνταλλάξασθαι.] ἀνταλλάξεσθαι Aldus, quod cum vulgata mutari vult Obſopoeus.

7. καὶ μὴν ταῦτ' editio Wolfii dat, neſcio vnde arreptum μὴν intrudens, quod nusquam in libris reperi, et Harriſ. quoque et Harley. deeſt.

8. ὑμῶν.] ἡμῶν Aug. tertius.

11. ὑμετέρους.] ἡμετέρους Pariſ. quintus, Aug. tertius.

12. λοιπῶν.] ἄλλων Pariſ. ſeptimus. Bauaricus, cuius margo vulgatam dat cum γρ.

68. 14.

68. 14. τῦτον.] τοιῦτον Aug. tertius.

Ibid. τῦτυ.] τύτων Augg. primus, ſecundus, tertius. Bauar. Aldus, P. Manut.

15. πόλιν.] χώραν Pariſ. ſeptimus, Aug. ſecundus, in texto Bauarici, ſed in margine eſt vulgata.

16. ἐκλιπεῖν.] ἐκλείπειν Aug. primus.

18. ἀεὶ deeſt Harley.

Ibid. εἰπεῖν ὑδεὶς.] ὑδεὶς εἰπεῖν Aug. primus, Aldina Taylori, et Harl. ὑδ' εἷς εἰπεῖν Harriſ.

19. ἔςι γάρ.] ἔςι μὲν γὰρ Harriſ.

20. ἐκείνων.] κείνων Aug. ſec. μείζονα et εἴπῃ dat Aldina Taylori.

24. ἀγαπήσοντας.] ἀγαπήσαντας appendix Francfurtana, Harl.

Ibid. τοῖς ἕλλησι.] τὺς ἕλληνας appendix Francfurtana.

25. σκεψομένυς.] σκεψαμένυς app. Francfurt. Harley.

26. αἱρήσεσθαι eſt in Aug. tertio a correctore, nam prima manus neſcio quid aliud dederat.

Ibid. ἐκείνοις.] ἐκείνης Harley.

27. πρόσθειτο.] πρόσθοιτο Aug. tertius, Pariſſ. quintus et octauus.

pen. ὑμῶν.] ἡμῶν Aug. ſecundus.

vlt. αἱρεῖται.] Sic eſt in Aug. tertio e correctione. videtur primitus fuiſſe αἱρεῖτο. (Sic)

Ibid. ὁρᾷ.] ὁρᾷν Bauar. ὁρῶ Aldina Taylori.

69. 1. ἐνύσας.] pro hoc compoſito mauult Wolf. in annotatt. et in farragine ſimplex ὕσας, aut παρύσας, aut denique ſic legi locum hunc. ὁρᾷ πλείυς αὐτὺς, ἢ ὑμᾶς, ἔχοντας.

Ibid. τιν.] τὴν Harl.

2. εὕρηκε.] ἤρηται Pariſ. octauus, app. Francfurt.

Ibid. τῇ θαλάττῃ.] τῆς θαλάττης appendix Francfurtana, Laudianus.

69. 5. εἴποι.] εἴπῃ Aug. tertius.
Ibid. ἂν abeſt ab Aug. primo.
6. ἔπραττεν Harl.
7. δικαιοτέρες.] δικαιότερα appendix Francfurtana. Aldina Tayl. Pariſſ. quintus, ſeptimus et octauus, codex Obſopoei, Bauaricus, Aug. primus. Harriſon. Harley. et ſic quoque coniecit Wolf. Auguſtanus ſecundus vulgatam dat, ſed hoc verborum ordine. δικαιοτέρες τὲς Θηβαίες ἢ ὑμᾶς ἀξιεν.
Ibid. ὑμᾶς.] ita et Harl. ſed edit. Wolf. ἡμᾶς.
8. τῶν λόγων πάντων.] πάντων τῶν λόγων Augg. primus et ſecundus, Harriſ. Harley.
9. μεσσήνην.] μεσίνην Aug. tertius. μεσήνην Harl.
Ibid. λακεδαιμονίοις.] λακεδαιμονίες Aldina Taylori, appendix Francfurtana, Pariſſ. ſecundus, quintus et octauus, Aug. primus, Bauaricus e correctione. et hoc mauult Wolf quoque. vulgata eſt apud Hermog. p. 310. et p. 366.
12. σκήψαιτο.] σκέψαιτο app. Francfurt.
13. ἔσθ᾽.] ἐστιν Harriſ.
14. τῶν ſecundum abeſt ab app. Francfurt.
16. τὲς abeſt a Pariſſ. ſecundo, tertio, quinto et octauo, Augg. primo et tertio, et Harley.
17. λογοποιεσί τινες περιιόντες.] λογοποιεσι περιιόντες τινὲς Augg. primus et ſecundus. περιόντες Bauar. ſolito errore. περιόντες τινὲς dant Harriſ. et Harl.
18. τειχιεῖ] τειχίζει codex Obſopoei, appendix Francfurtana.
19. τοῖς abeſt ab Aug. tertio, et appendice Francfurt. item Harriſ.
20. συνεισβάλλειν] συμβάλλειν Aug. primus, Aldina Taylori, appendix Francfurt. Harriſ. in margine Aug. tertii γρ. εἰσβάλλειν.
21. καὶ primum abeſt a Pariſſ. ſecundo et tertio. pro εἰσπέμπει Harriſ. dat ſimplex πέμπει.

69. 23. οὖν abeſt a Pariſſ. ſecundo et tertio. Auguſtano tertio adſcriptum eſt a noua manu.

26. οὐδ' ἂν ἡγοῦμαι Φίλιππον] ἡγοῦμαι οὐκ ἂν Φίλιππον Bau. ſed vulgata eſt in margine.

27. βιασθεὶς] ἀναγκασθεὶς Aldina Taylori.

70. 2. ἄν τις] ἅ τις Pariſ. tertius, index P. Manutii. Aldina prior. τις in codice Obſopoei fuit, et eſt in Aldina poſteriore, nec non in Felicianea. Wolf quoque pro ἃ cenſet ἂν leg. eſſe, et ſic conſtituit. ἐκ πάντων δὲ, ἄν τις ὀρθῶς θεωροίη, δῆλον ὅτι — et ita fere Harriſ. et Harl. niſi quod δῆλον omittunt. Feliciani tamen lectionem ferri poſſe putat, ſi ὀρθῶς deleatur.

Ibid. θεωροίη] θεωρῇ Aug. primus. θεωροῖ (cum η ſuperſcripto) Bauaricus. θεωροῖ ſimplex Aug. ſecundus, Aldina Taylori.

Ibid. ὅτι abeſt a Pariſino tertio, ab Augg. ſecundo et tertio, (ſed in hoc a noua manu eſt adſcriptum.) ab Aldina, ab indice P. Manutii, ab appendice Francfurtan.

3. συντάττων.] συντάσσων Bauaricus. ſed haec rarius annotabo. vix enim commemoratione digna ſunt.

6. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Pariſ. octauus, et Harley.

8. ἡμετέροις.] ὑμετέροις Pariſſ. quintus et octauus, Aug. primus, Harriſ. Harley.

Ibid. χρῆσθαι] χρήσασθαι Bauar. Aldina Tayl.

Ibid. πάντα deeſt Harriſ.

10. προεῖτο Aldina Taylori.

11. ἡγοῖτο] ἡγεῖτο Aug. primus, Aldus, Felic. P. Manutius. app. Francfurt. Harriſ. In Aug. tertio corrector dedit vulgatam, prima manus ἡγεῖτο dediſſe videtur.

Ibid. ἀμφότερα] ſic leg. eſſe admonet Obſopoeus, non docens ille, quid in ſuo Aldino repererit. in meo quidem eſt vulgata.

Ibid. ἑαυτὸν] αὐτὸν Harriſ.

70. 11. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſſ. tertius, quintus et octauus, item Aldus et Harley.

12. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſſ. quintus et octauus, et Harley.

13. δ' ὑμᾶς] γ' ὑμᾶς P. Manut.

Ibid. ἂν abeſt ab Aug. primo.

14. νομίζοι] νομίζει appendix Francfurt.

Ibid. τι abeſt ab Aug. ſecundo, et κακὸν ab Aldina Taylori et append. Francfurt. et Harriſon.

15. ἂν] ita et Harley. ἐὰν καιρὸν ed. Wolf.

Ibid. λάβητε] λάβοιτε Bauar.

Ibid. πρότερον] πρότερος Pariſ. ſeptimus, Bauar. Aug. tertius. In Auguſtano ſecundo quoque idem eſt, ſed poſt ποιήσας. item in codice Obſopoei. Auguſtanus primus dat πρότερον, ſed poſt ποιήσας item. In appendice Francf. eſt πρότερον, ſed poſt ποιήσας. item in Aldina Taylori, nec non in Harriſ. et Harley.

17. πελοπονησίων] πελοποννησίων Bauar. Aldus, P. Manut. aliique codices. mirifica inconſtantia codicum in hoc vocabulo. Ego vbique ν geminaui, conſtantiae ergo. et nunquam poſthac commemorabo.

18. ταῦτα.] ταῦτα Bauar. Aug. ſecundus.

Ibid. βϐλομένϐς] βϐλευομένϐς Pariſinus quintus, Aug. primus et tertius e correctione. (prima enim manus vulgatam dederat) item Harley.

Ibid. τϐτῳ] τϐτοις Pariſſ. ſecundus, quintus, ſeptimus, octauus. Augg. primus, ſecundus et tertius, codex Obſopoei, et Bauaricus. ſed in eo vulgata eſt ſuperſcripta. [Redit τϐτοις ad Thebanos, niſi placeat τϐτῳ pro αὐτῷ. WOLF.] Idem in farragine. [Rectius Felicianus τϐς ταῦτα βϐλομένϐς τϐτοις.] Etiam append. Francf. dat τϐτοις, nec non Harriſ.

21. καίτοι σωφρονϐσί γε καὶ μετρίως] καίτοι γε σωφρονϐσι καὶ μετρίως appendix Francfurtana.

23. πρὸς abeſt a Bauarico.

70. 24. ἐςὶ καὶ πρὸς ὑμᾶς] καὶ πρὸς ὑμᾶς ἐςὶν εἰρῆσθαι Augg. primus et ſecundus. Aldina Taylori, appendix Francfurtana. Harriſ. et Harley.

26. εἴ τις λέγει] εἴ τις λέγοι Bauaricus in texto, (ſed margo dat εἴ τις τι λέγοι.) Pariſſ. ſeptimus et octauus, Aug. ſecundus dant, vt textum Bauarici, item Ald. P. Manutius. In Aug. primo prima manus dediſſe videtur vulgatam, ſed corrector λέγοι dedit.

27. ἀνθεμοῦντα] neſcio, quid ſibi velit annotatio Weimarani, ἀνθεμοῦν πόλιν. forte ſcholium id eſt, ad hunc modum exarandum ἀνθεμοῦς πόλις.

Ibid. ἠφίει οὖ] ἀφίει οὖ Bauaricus, ſed cum η ſuper prima litera verbi, et cum ης ſuper articulo ſcripto. ἀφίει ης codex Obſopoei, Aug. ſecundus, Harriſon. ed. P. Manut. appendix Francfurt. ἠφίει ης, item Felicianea.

vlt. δὲ.] τε P. Manut.

Ibid. ἀποίκους] γρ. ἐποίκους Pariſſ. ſecundus, tertius, ſeptimus, octauus. index Aldi, ed. P. Manutii, ſed eius index dat vulgatam. Bauaricus vtramque dat lectionem, ε infra, α ſupra.

71. 1. ἐκβαλὼν] ſic et Bau. textum, ſed margo dat γρ. ἐκβάλλων, quod Taylor etiam in Harriſ. et Harley. reperit.

Ibid. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Aug. primus. et ſic Wolf. quoque ſuſpicatus eſt leg. eſſe, atque in editione ſua exhibuit, et ita etiam Harriſ. Vtramque lectionem dat Bauaricus, vulgatam infra, alteram ſupra.

Ibid. αὐτὸς] αὐτοὺς Harriſ.

2. καρποῦσθαι] καρπώσασθαι appendix Francf.

4. οἴεσθε] οἴομαι appendix Francfurtana. οἴομαί γε Aldina Taylori. οἴεσθαι Harley.

Ibid. ὅμως deeſt Harriſ.

6. αἰσχρῶς] πικρῶς Pariſſ. quintus et ſeptimus.

71. 9.

71. 9. αὗται abeſt a Pariſſ. ſecundo et tertio, a Bauarico, et Aug. tertio. ſed in hoc a noua manu eſt ſuperſcriptum. abeſt item ab appendice Francfurtana, Aldina Taylori et Harriſ.

10. αὐτῶν] αὐτοὺς Pariſſ. tertius et quintus. αὐτοῖς Aug. primus, P. Manut. appendix Francfurtana, Aldina Taylor.

Ibid. ἐξέβαλε] ἐξέβαλλε Aug. primus, appendix Francfurt. et Harley.

12. δεκαδαρχίαν] δεκαρχίαν Bauar. a prima manu, ſed correctar vulgatam repoſuit. Auguſt. ſecundus et tertius item dant δεκαρχίαν quatuor ſyllabis.

13. Πυλαίαν] Πύλαιαν Harriſ.

14. παραιρήσεσθαι] ſic eſt in texto Aug. tertii, ſed in marg. γρ. ἀφαιρήσεσθαι.

Ibid. οὐκ ἐστι] οὐκέτι Pariſ. octauus.

17. Φίλιππον] τὸν Φίλιππον Harriſ.

18. ἀπεύχεσθε] γρ. ἀπεύξεσθε Pariſſ. ſecundus, quintus, octauus. ἀπεύξασθε Augg. primus, ſecundus, tertius, ſed in hoc ſic, vt, cum vulgata in texto eſſet, ξα eſſet ſuper ſyllaba χε ſcriptum. Bauaricus item vtramque lectionem eodem ſitu exhibet, ſed in infinitiuo, ἀπεύχεσθαι (ξα ſuperſcr.). pari modo codex Obſopoei dat ἀπεύξασθαι, et Aldina Taylori atque appendix Francfurtana ἀπεύξαισθε, item Harriſon. et idem voluit Harley. quoque, e quo Taylor retulit ἀπεύξεισθε.

Ibid. ἂν σωφρονεῖτε Harley.

20. pone πόλεσι addit Harriſ. voc. μηχανήματα.

22. ἅπαντα abeſt a Pariſ. octauo.

25. ἐστὶν ἀγαθὸν] ἔστ' ἀγαθόν. Aug. primus.

27. ἐὰν] ἂν Harriſ. et Harl.

pen. οὖν abeſt ab Aug. primo, et Harley.

Ibid. σώζοιτε et πάθοιτε Harriſ. μὴ ante πάθητε delet Aldina Taylori.

72. 2. *βασιλεὺς γὰρ καὶ τύραννος ἅπας ἐχθρὸς ἐλευθερίᾳ, καὶ νόμοις ἐναντίος. οὐ φυλάξεσθε ὅπως, ἔφην, μή.*] *βασιλεὺς γὰρ ἅπας καὶ τύραννος ἐχθρὸς ἐλευθερίᾳ καὶ νόμοις. ἐναντίον ἐ φυλάξεσθ', ἔφην, ὅπως μή.* Sic ſcriptum atque diſtinctum dat h. l. Auguſt. primus, non male. Etiam Aldina Taylori, nec non Harriſ. et Harl. dant *βασιλεὺς γὰρ ἅπας καὶ τύραννος* et appendix Francfurt. dat *ἔφην* ante *ὅπως*, ſed huius loco dat *ὅπερ. ἔφην ὅπως* dant etiam Harriſ. et Harl. *ἐλευθερίας* Harriſ.

6. *λόγους παρὰ*] *λόγους καὶ παρὰ* Auguſt. primus, codex Obſopoei, qui lectionem hanc probat.

7. *καὶ* primum abeſt ab Harriſ.

8. *ἀκούσαντες* ab Aug. primo abeſt.

10. *ἐστὶν ἄτοπον*] *ἐστ' ἄτοπον*. Aug. primus.

12. *τί* abeſt ab Aug. primo, et Harriſ.

Ibid. *ἀλλ' ὑμεῖς οἱ καὶ συνιέντες αὐτοί, καὶ τῶν*] *ἀλλ' ὑμεῖς αὐτοὶ οἱ καὶ συνιέντες, καὶ τῶν* — Bauar. omiſſo *αὐτοὶ* inſequente. *ἀλλ' ὑμεῖς αὐτοί, οἱ καὶ συνιέντες αὐτοί, καὶ τῶν* Aug. ſecundus, Aldus, Felic. P. Manut. *ἀλλ' εἰ ὑμεῖς* index Lambini. appendix Francfurtana annotat, *αὐτοί*, quod in editione Wolfiana poſt *ὑμεῖς* ſtat, ab illo codice abeſſe, vnde depromtae ſunt lectiones illius appendicis. etiam in Aldina Taylori punctulis ſubnotatum erat, vt tollendum, aut deficiens. Etiam a Laudiano et Harl. abeſt *αὐτοί*.

14. *περιτειχίζεσθε*] *ἐπιτειχίζεσθε* Aug. ſecundus. *περιστοιχίζεσθε* Pariſſ. quintus et octauus. Augg. primus et tertius, ſed hic e correctione. manus enim prima videtur vulgatam dediſſe. item liber Weimaranus, et ed. P. Manutii, nec non appendix Francfurtana, Harriſ. et Harley.

Ibid. *ὡς* tertium deletum it Wolf, vt e ſuperioribus per incuriam inculcatum, ſed Harriſ. illud *ὡς* habet.

72. 15. ποιῆσαι] ποιεῖν Pariſſ. ſecundus, quintus, ſeptimus. Augg. primus et tertius, ſed hic e correctione, eraſa vetuſtiore lectione, quae cum vulgata conſenſiſſe videtur. item ed. P. Manutii, appendix Francfurtana, Harriſ. et Harley. ποιῆσαι λήσεσθε Bauaricus in texto, ſed margo dat γρ. ποιεῖν λήσετε.

Ibid. ταῦτα abeſt ab ed. Felic. P. Manutii, appendice Francfurtana, et Harley. Aug. primus item omittit, ſic dans πάνθ' ὑπομείναντες.

18. ὑμῖν.] ἡμῖν Bau.

20. ἀποκρινάμενοι.] ἀποκρινόμενοι Aug. primus. Harley.

22. τὰς abeſt ab Aug. primo, Aldina Taylori et appendice Francfurtana.

23. ποιήσασθαι.] ποιῆσαι Aug. ſecundus et Bauaricus.

24. εὖ abeſt a Pariſ. octauo et Aug. ſecundo, item ab appendice Francfurtana et Harriſon.

25. ὅτι abeſt ab Aug. ſecundo.

27. τότε abeſt a Pariſino octauo et Harley.

Ibid. γ' abeſt ab Aug. ſecundo.

pen. τίνας deeſt Harriſ.

Ibid. τοὺς, ὅτ' ἐγώ.] Wolf praecipit ſcribi τοὺς λέγοντας, ὅτ' ἐγὼ — ſed hoc λέγοντας, quod ille hic ingerit, paulo poſt, commodiore loco, inſequitur p. 73. 3. natum hoc ex eo eſt, quod Wolf, iſta ſcribens, Aldinum librum coram oculis haberet, a quo λέγοντας l. c. abeſt. quo factum, vt in editione Wolfii quoque illud ibi deſideretur. Sed addidit emendator Leſſingianus Aldinae ſuae. Verum admonuit iam Obſopoeus, id ibi e ſuo codice addendum eſſe, et adſcriptum idem in Weimarano reperi e primo et tertio codice; habet item appendix Francfurtana.

Ibid. ὅτι ἐγώ εἰμι Harriſ.

73. 3. *λέγοντας* deeſt vtrique Aldinae. verum in exemplo meo prioris Aldinae neſcio qui ſedulus annotator hoc vocabulum adſcripſerat; exhibet etiam Harleyanus.

4. *δύσκολος καὶ δύστροπος.*] *δύσπορος καὶ δύσκολος* Aug. ſecundus.

5. *ὅπερ.*] *ἅπερ* Aug. primus, ſecundus, tertius. Bauar. ſed hic cum ſuperſcripta vulgata, margo Lutetianae, ſed auctore tacito, item appendix Francfurtana. Aldina Taylori.

Ibid. *εὔξαισθε*] *εὔξασθ'* Aug. ſecundus. *εὔξοισθε* Harriſ.

6. *πράξει*] *πράξῃ* Aug. primus.

Ibid. *θεσπιάς* eſt in texto Auguſtani tertii, ſed iunior manus ſuper iota ſimplex diphthongum *ει* ſcripſit.

7. *χεῤῥόννησον*] *χερόννησον* Aug. primus. In tertio quoque ſaepe in hoc vocabulo ſimplex *ρ* reperi. *χεῤῥόνησον* (ſimplici *ν*) ed. P. Manutii.

8. *αὐτοῦ*] *αὑτοῦ* cum aſpero Aug. tertius.

Ibid. *διορύξει*] *γρ. κατορύξει* Pariſ. ſeptimus.

10. *ἐνταυθοῖ*] *ἐνταῦθα* Aug. ſecundus.

12. *πάντων*] *πάντα* Aug. ſecundus. forte fuit in aliquibus libris *παντάπασχιστον* vno vocabulo.

13. *ἐγγόνοις*] *ἐκγόνοις* Pariſſ. ſeptimus et octauus, Aug. primus, et hoc praefert Wolf, qui circa h. l. aliquid deſiderari opinatur.

Ibid. *εἶναι ταύτην*] *ταύτην εἶναι* Harley. ab Harriſ. *ταύτην* abeſt.

14. *προσεψηφίσασθε*] *προεψ.* Bauar. *ἐψηφ.* ſimplex Aug. primus.

15. *δὴ*] *δὲ* dederat prima manus in Aug. tertio, ſed corrector *δή*.

Ibid. *φημὶ δεῖν τούτους*] *δεῖν φημὶ τούτους* Harley.

20. *κενὴν*] *καινὴν* Pariſ. octauus. *καὶ νῦν* Pariſ. ſecundus et quintus. et ſic quoque Bauaricus in texto, ſed

ſed ſuper αι erat ε, et ſuper ῦ erat η exaratum. Idem eſt in Aug. primo, in quo verba ſic ſunt ſtructa. ἐξαρχῆς καὶ νῦν παράσχω πρόφασιν τοῦ πάλιν. Eadem eſt lectio, et idem poſitus verborum in ed. P. Manutii. ſed index Manutianae dat καινήν. In Aldino eſt ἐξαρχῆς κενὴν παράσχω. Saepiſſime a librariis κενὸς et καινὸς permutantur. Lectionem Aldinam reperi in Aug. ſecundo. Wolf. lectionem καινὴν, quam etiam in Weimarano reperi annotatam, praefert lectioni καὶ νῦν. In Auguſtani tertii texto eſt vulgata, ſed corrector ſuperſcripſit γρ. καὶ νῦν, quod idem appendix quoque Francfurtana dat et Ald. Leſſing.

73. 20. γε abeſt ab Augg. primo et tertio, item Bauarico, et appendice Francfurtana, in qua verba ſic ſunt ſtructa τοῦ πάλιν λαβεῖν τι παρὰ Φιλίππου.

21. ἵνα τηνάλλως] ἵνα τηνάλως Aug. tertius, vno λ. et ſic alibi quoque idem. ἵν' ὡς ἄλλως Bauaricus et Aug. ſecundus.

Ibid. οἶμαι] οἴομαι Aug. ſecundus.

22. πράττει] ita et Harl. πράττειν edit. Wolfii.

23. τὰ γὰρ πράγματα ὁρῶ προβαίνοντα] τὸ γὰρ πρᾶγμα ὁρῶ προβαῖνον. Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus. Harriſ. Harley. Aug. primus, Aldina Taylori, appendix Francfurtana, in qua eſt τὸ πρᾶγμα γὰρ ὁρῶ προβαῖνον.

24. φοβοῦμαι δὲ] βούλομαι δὲ Bauar. ſed eius margo vulgatam dat cum γρ. φοβοῦμαι δὲ ἤδη μὴ Harriſon.

26. γίγνηται] γένηται appendix Francfurtana et Aldina Taylori.

27. αὐτοὶ] αὐτὸν Harley.

pen. πάντα] πάντες Pariſ. ſeptimus, Bauaricus, Aldina Taylori.

vlt. δὲ] δὴ Augg. primus, ſecundus, tertius, item Bauar. et Aldina Taylori.

74. 1. πρέσβεων] αἰτίων Pariſſ. ſecundus, quintus, octauus, Aug. primus, et margo tertii, a correctore; item liber Obſopoei, et Weimaranus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori, Harriſ. et Harley. editio P. Manutii. Wolf. autem vulgatam praefert.

Ibid. αὐτοῖς] αὐτοὶ Pariſ. quintus.

3. ἀπολωλότων] Obſopoeus in ſuo libro fuiſſe teſtatur ἀπολωλοκότων. Sed aut manus eius lapſa eſt, aut operae Baſileenſes errarunt. videtur in illo libro fuiſſe ἀπολωλεκότων.

Ibid. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſ. ſecundus.

5. τοὺς primum] τοῦτο appendix Francf. ex Aldina. Sed ibi emendator Leſſingianus τοὺς correxit.

Ibid. αἰτίους] πολλοὺς Pariſſ. ſeptimus et octauus, Harl. Harriſ. liber Obſopoei, Aug. primus. cuius lectionem Fabricius h. l. perperam exhibuit. Eſt vtique in hoc codice ἐνίους, non huius loco πολλοὺς, ſed hoc ibi eſt loco vocabuli αἰτίους. Textum Bauarici et Aug. tertii cum vulgata conſentit, ſed margo vtriusque dat alteram lectionem. vtramque lectionem dat appendix Francfurtana, quae etiam μάλιστα omittit.

6. μέλλει] μέλλοι Ald. quod corrigit Obſopoeus ad modum vulgatae. Neſcio, cur μέλλει proponatur in appendice Francfurtana, cum idem ſit in editione Wolfii.

7. ἀλλήλων] ἄλλων appendix Francfurtana.

8. ἐπαναμνῆσαι] ἐπαναμιμνῆσαι Aug. ſecund.

9. τὶς ὁ Φωκέας καὶ πύλας πείσας ὑμᾶς προέσθαι] τὶς ὁ Φωκέας πείσας καὶ πύλας προέσθαι (ſine ὑμᾶς) Aug. primus. ita et fere Harley. niſi quod praeter ὑμᾶς etiam καὶ deeſt. τὶς ὁ Φωκέας πείσας ὑμᾶς καὶ πύλας προέσθαι. codex Obſopoei, quem ordinem ipſe Obſopoeus praefert. pro πείσας eſt in Bauarico σώσας, ſed primae ſyllabae πει eſt ſuperſcriptum. Ab Augu-

Auguſtano ſecundo item abeſt ὑμᾶς, ab append. Francfurtana πείσας.

74. 11. τῆς εἰς πελοπόννησον] τῆς πελοποννήσȣ appendix Francfurtana et Harriſ.

12. μήτε] μηκέτι Pariſſ. ſecundus et quintus; Aug. primus, Aldina Tayl. Harriſ. Harley. appendix Francfurtana bis, ſemel ſub p. 68. tum ſub p. 70. ſed in illa appendice ponitur altero loco, altero omittitur ἑλληνικῶν. quod tamen non ideo videtur in iſto codice fuiſſe, vnde lectiones in iſta appendice afferuntur.

Ibid. τῶν δικαίων] Wolf mauult τῶν ἑλληνικῶν δικαίων. et ſic dat eius quoque editio. ſed abeſt quoque ab Harriſ. et Harley. Ελληνικῶν.

14. ἐν abeſt a texto Bauarici, ſed eſt in margine.

16. τόθ' omittit app. Francf.

17. ἦν τῇ πόλει] ἦν τότε τῇ πόλει Pariſ. vereor, ne lectio haec parum diligenter, parumque fideliter ſit relata. Sine dubio ibi fuit, non τότε, ſed νῦν. quod de meo addidi.

19. ϛόλῳ abeſt ab Aug. tertio.

21. εἶχεν] ſic etiam eſt in Bauarico, ſed recentior manus correxit ἦχεν.

22. τότε abeſt a Pariſino octauo, Harriſ. Harl. Augg. primo et tertio. eius loco exhibet Aug. ſecundus ποτε.

Ibid. πρότερον abeſt ab Aug. ſecundo et Bauar. Aldina Taylori dat θάτερον ἢ τότε ἢ τὸ πρότερον.

25. ȣ̓δένα] ȣ̓δὲ Aug. tertius, ſed noua manus vulgatam ſuperſcripſit.

Clauſula haec in Bauarico legitur κατὰ φιλίππȣ β. HH|Δ̄|ΔΔΔ (290.)

Ad orationem de Haloneſo.

76. vlt. δεινὸν γὰρ] citat h. l. Ariſtides de Dict. ſimplici p. 422.

77. 4.

77. 4. concinnius videtur oratio ſic ordinari, ſi duo vocabula *περὶ τȣ́των* in verſum quintum deducantur, ad hunc modum: *περὶ ὧν Φίλιππος ἐπέϛαλκε, διεξελθεῖν. ὕϛερον δὲ, περὶ ὧν οἱ πρέσβεις λέγȣσι, καὶ ἡμεῖς περὶ τȣ́των λέξομεν.*

6. citat h. l. Hermogenes.

8. *ȣ̓́τε τότε λαβεῖν*] mediam vocem de meo addidi. caeterum locus ita videtur reformandus eſſe. *ὑμᾶς δ᾽ ȣ̓ φησὶ δικαίως αὐτὸν ἀπαιτεῖν ȣ̓χ ὑμετέραν ȣ̓͂σαν.* vos autem negat recte et ex aequo facere, inſulam a ſe repetentes, quae veſtra nulla ſit. *ȣ̓ γὰρ τότε λαβεῖν* [ſubaudi *δικαίως*] nam neque iure vos eam tum occupaſſe, cum occuparetis, neque nunc eam tenere, ſed eius poſſeſſione excidiſſe.

13. idem eſt ac ſi dixiſſet *ȣ̓ χαλεπόν ἐϛιν αὐτοῦ ἀφελέσθαι τȣ͂τον τὸν λόγον, δεικνύντα, ὡς ἐϛὶν ἄδικος.* non eſt difficile hanc ipſi cauſationem eripere, docendo, iniuſtam eſſe.

27. *τἀνταῦθα διοικήσειν.*] ſubaudi *ὑπὲρ αὐτοῦ πράγματα.*

pen. *μελλόντων* vncis incluſi, vt moleſtum et ſuperfluum, orationemque impediens. ſublato enim eo nil deeſt, quia *διοικήσειν* cohaeret cum *ὑπεσχημένων*, qui receperunt Philippo, ſe negotiorum et ſtudiorum eius fore adminiſtros atque procuratores; idque etiam reapſe agunt.

78. 1. f. *ὅτι νὴ Δί᾽ ἀμφοτέρων.*

3. citat et paraphraſi explanat h. l. (et p. 162. 16.) Euſtathius ad Odyſſ. p. 62. 5. ed. Rom.

12. *πρῶτον μὲν γὰρ*] deſideratur, quod inſequi atque reſpondere debebat, colum *ἔπειτα δὲ* — aut ergo ſuſpicandum eſt, oratorem oblitum ſui ſupplere deficientia non meminiſſe, aut adſciſcenda eſt e Felicianea haec lectio *ἔπειτα δὲ, εἴ γε ἡ δύναμις*, pro illis, quae verſu 15. leguntur, *ὁπότε γὰρ ἡ μὲν δύναμις.* Modo,

do, quod de auctoritate huius lectionis haud conſtet, quam in librorum meorum nullo repererim.

78. 16. δύναται et paulo poſt verſu 19. σώζουσι] praetuli δύνηται et σώζωσι.

22. ἐπιδείκνυται] correxi ἐπιδείκνυτε.

23. εἴγε] addidi γε.

79. 11. πανταχόσε] praetuli πανταχῶς.

12. poſt βεβαιώσασθαι addi malim ὁμολογοῦσιν.

13. citant h. l. Harpocr. et Thomas M. in v. σύμβολα.

15. ὁ πατὴρ] articulum addidi.

80. 1. ὑποδοχὴν] id eſt ὑπόληψιν. ad impetrandum, vt homines opinentur vos —

13. malim τοὺς παρ᾽ ἑαυτὸν. in accuſatiuo. exſules, qui e Thaſo ad ſe perfugiſſent. διακεκομικέναι compoſitum praetuli ſimplici κεκομικέναι, quod eſt in vulgatis. verumtamen infinitiuum hunc quo referemus? vnde aptus erit? non poterit aliunde, quam ex ἀξιῶν verſu 5. vnde inſequentes infinitiui quoque apti ſunt. Atqui quae erit ſententia ἀξιῶν διακεκομικέναι? aut, ſi cum Wolfio, διακεκομικέναι aias ex ἄδειαν verſu 9. aptum eſſe, non conuenit infinitiuus perfecti, ſed praeſentis διακομίζειν et οἰκεῖσθαι. Breuis vt ſim, conſtructio h. l. prorſus eſt inextricabilis. Suſpicor itaque pro infinitiuo ſufficiendum eſſe indicatiuum διακεκόμικε, et verſu 14. addendum ad νήσους eſſe ἐλπίζει. vt haec ſit ſententia. neque ſolum exſules Thaſios, qui ad ſe perfugiſſent, per imperatores veſtros domum reportauit, [h. e. reportandos curauit] ſed futurum quoque ſperat, vt reliquas quoque inſulas ſuas in partes pertrahat, ſi nempe ſuorum amicorum nonnullos claſſi noſtrae imponat, vna cum noſtris imperatoribus circumnauigare iuſſos, tanquam ſocios in tutela maris gerenda futuros.

15. malim ſimplex πέμπων.

80. 19. citat h. l. Thomas M. v. *κατασκευάζω* pag. 509. et Minucianus p. 156. vbi ſub enthymemate *ἀπ᾽ ἀφορμῶν* cum locum hunc recitaſſet, haec addit *ἐκ γὰρ τούτων τὸ ἐπιβουλεύειν τῇ θαλάττῃ τὸν Φίλιππον συνέστηκεν* (id eſt *συνέστησεν*) collegit, vel argumentis demonſtrauit, orator puta.

pen. *οἴκαδε λαμβάνειν* dicitur is dona, qui ab amico, foris vel peregre agente, miſſa accipit vltro delata, ex inſperato, nullo ſuo promerito, et citra obligationem referendae gratiae. Sententia eſt. illi autumant, Philippum dona ad ſe Athenas mittentem, mittere dona in Macedonia nata; at ille nihil aliud ipſis mittit, quam exiguam particulam fortunarum patriae, quas ipſi antea Philippo vendiderunt. Conf. p. 157. 6.

81. 1. poſt *πεμφθέντες* aut deeſt, aut ſubaudiendum certe eſt, quod creberrime ſolet reticeri, *λέγοντες*. Ad *ἐπανορθώσασθαι* ſubauditur *Φίλιππον*. Recte habet aoriſtus, neque de futuro ſufficiendo cogitandum eſt. Vis futuri aoriſto quoque ineſt, ſed paulum diuerſa. Futurum deſtricte certoque futurum indicat; aoriſtos autem id, quod ſecundum omnem probabilitatem euenturum videatur. Sententia igitur haec eſt. Ad veniam quod attinet, a legatis Philippi nobis datam, in formula pacis aliquam clauſulam reformandi, qui legati nobis auctores facti ſunt, Philippi ſibi videri certius clauſulam a nobis immiſſam admiſſurum ſibique paſſurum approbari: vt ſcilicet vterque noſtrum noſtra habeamus teneamus, nos Athenienſes ea, quae ante bellum habuiſſemus, et Philippus item, quae habuiſſet; quae eſt poſtulatio iuris irrefragabilis et apud cunctum genus humanum confeſſi: negat iam Philippus, neque ſe veniam hanc legatis ſuis dediſſe, neque legatos ſuos tale quicquam affirmaſſe.

81. 12.

81. 7. ἐν τῷ δήμῳ] coram tot hominum millibus palam et clare dicta, quorum ſi qui dictorum ſint obliti, tot tamen alios ſupereſſe neceſſe ſit eorum adhuc memores. arguit et ridet cum impudentiam adulatorum Philippi, tum abſurditatem commentorum, quibus eum ductent.

11. παραχρῆμα —] in continenti, e veſtigio, ſtatim ſecum illa a legatis Philippi in concione dicta.

13. τὴν καταψευδομένην] plebiſcitum, quod ait Philippus de legatis ſuis falſa comminiſci, mendacia perhibere.

18. ὅτε ἀπεκρίνασθε αὐτοῖς ἀναγινώσκοντες] id eſt ὅτε ἀπεγινώσκετε αὐτοῖς τὴν ὑμετέραν ἀπόκρισιν.

82. 6. ἀπεδέχεσθε] praetuli in praeſenti ἀποδέχεσθε. ſubaudi τȣ̀ς τοιȣ́τȣς λόγȣς.

84. 2. poſt σφόδρα Morellus, ſiue Lambinus is eſt, addi vult ὑμῶν, quod libri ſi addant, cupidus amplectar. ſic autem ſubaudiri ſolummodo debet.

5. περὶ δὲ τȣ͂] apodoſis, ſeu reſtauratio et completio ſententiae hic coeptae habetur verſu 17. in illis τȣ͂το δὲ τὸ ἐπανόρθωμα, vbi fallitur, quisquis fuit, ſiue Morellus, ſiue Lambinus, in locum δὲ ſufficiens δή. Qua particula ſiue μὲν, ſiue δὲ periodos tales exordiuntur, eadem quoque reſumunt illas longius circumductas in ordinem reuocantes. Cuius moris ſiue ignoratio, ſiue obliuio, eundem Lambinum p. 90. vlt. eundem in errorem implicuit.

14. ȣ̓κ ἐν μέσῳ κεῖσθαι] non in medio iacere, patentes omnium iniuriis et inſidiis. particulam infitiantem de meo addidi.

19. Φεραίων τε μὲν] ſuſtuli τε.

22. locum hunc citat Harpocrates ſaepius, v. Βȣ́χετα, quod ait plurale eſſe. v. etiam Valeſ. p. 38. allegan-

legantem exempla veterum, pro Elatea Ἐλάτρειαν appellantium. item v. Πανδοσία et Ἀλέξανδρος.

84. 26. καὶ σφόδρα γε] deleui copulam.

85. 3. ἣ ἐςὶ νῦν] id eſt ἥ ἐςιν ἔτι νῦν. quae adhuc ſupereſt.

5. ἐὰν ἡ εἰρήνη] articulum addidi.

9. τῆς εἰρήνης ἐσομένης] pro poſtremo vocabulo dedi γενομένης.

15. εὐεργετήσειν.] poſtremam literam detraxi, non item auſus, etiam ȣ̓κ εἰδέναι addere poſt τιμωρήσησθε. quo addito haec exſiſtet ſententia. ſe neſcire, quantis vos beneficiis ſit ornaturus.

86. 5. ὃς] conſtructio hic labat, cui gemino modo ſuccurri poſſit, ſiue ὃς hic loci omittendo, et pro φησὶ verſu 3. φήσας legendo, ſiue ſeruando φησὶ, et pro ὃς ſic legendo. ψευδόμενος. τὸν γὰρ Καρύςιον.

10. ἅ τ᾽ ἐπιςέλλει poſſit ſtare, ſi ſequeretur καὶ ἃ πράττει, ſine ἔτι δὲ. Hoc autem inſequente, videtur potius leg. eſſe ἃ μὲν ἐπιςέλλει.

15. Scholiaſtes ad Hermog. p. 401. Τιβέριός φησιν, ὅτι ἐνάργεια γίνεται κατὰ μὲν ἔννοιαν, ὅταν μὴ μόνον λέγῃς τόπον, ἀλλὰ καὶ τὰ παρακολȣθȣ̃ντα τῷ τόπῳ σημεῖα. οἷον ἐν τῷ τῆς Ἀλοννήσȣ· καίτοι τȣ̃ς Χεῤῥονήσȣ οἱ ὅροι εἰσὶν ȣ̓κ ἀγορὰ, ἀλλὰ βωμὸς Διὸς τȣ̃ Ὁρίȣ. καὶ πȣ̃ ὁ βωμός; ὃς ἐςὶ μεταξὺ Πτελεȣ̃ καὶ Λευκῆς ἀκτῆς. εἶτα πάλιν ἄλλο σημαντικὸν· ȣ̃ ἡ διωρυχὴ Χεῤῥονήσȣ ἔμελλε ἔσεσθαι.

16. Euſtathius ad Homerum p. 324. antep. μέμνηται δὲ Πτελεȣ̃ καὶ Δημοσθένης, καὶ ζήτει ποίȣ.

18. γε addidi, et titulum verſu 20. item pro ὀρείȣ montani dedi ὁρίȣ finibus regundis praepoſiti, terminalis. Diuerſa enim iſta ſunt epitheta, et perperam inter ſe permiſcentur. v. Brodai Miſcell. 6. 9. p. 55. T. II. Lampadis criticae. Οὔριος et ὅριος idem eſt. nam ȣ̃ρος Ionice idem eſt atque ὅρος terminus.

87. 1.

87. 1. πρὸς καρδιανοὺς non cohaeret cum ἐπιςέλλει, ſed cum διαδικάζεσθαι. Conſtructio paulo intricatior ita eſt expedienda. ἐν τῇ νῦν πρὸς ὑμᾶς πεμφθείσῃ ἐπιςολῇ ἐπιςέλλει ὑμῖν, ὅτι δεῖ ὑμᾶς διαδικάζεσθαι πρὸς Καρδιανούς. vobis in iure agendum eſſe cum Cardianis. tum rurſus veluti ſuſpirans et indignans atque fremens, iterat πρὸς Καρδιανὲς, cum Cardianis! me miſerum.

Ibid. ἔξω ἀγορᾶς] praetuli ἔσω ἀγ.

20. ἐδ᾽ ἀναγκάσαι καρδιανὲς] cohaeret ἐδὲ, non cum ἀναγκάσαι, ſed cum Καρδιανὲς. ne Cardianos quidem, ciuitatem, tam debilem.

88. 1. citat h. l. Hermogenes p. 250. Euſtathius ad Iliad. p. 1015. 44.

Varietas lectionis ad orationem de Haloneſo.

Ad argumentum.

Auguſt. primus vbique dat ἀλλονήσε. de inſcriptione huius orationis v. Dionyſ. Halic. T. II. p. 171. et ibi Hudſon.

75. 3. τὴν] τε Aug. ſec. Aldina Tayl.

4. διαλεγόμενος ὃν ἐν ἐςὶ καὶ τὸ κατὰ τὴν] διαλεγόμενος τῶν κατὰ τὴν Bauar. omiſſis caeteris.

6. ἀθηναίων κτῆμα] ἀθηναίων ἀρχαῖον κτῆμα Bauar. Aug. ſecundus.

9. αἰτεσι] ἀπεσι Bauar.

12. πεφευγυῖα] ἐκπεφευγυῖα. Pariſ. quintus. Aldina Tayl.

Ibid. ἀνειμένη τε καὶ διαλελυμένη] ἀνειμένος τε καὶ διαλελυμένος Bauar.

18. τετο δὲ] τὸ δὲ Pariſ. quintus.

20. εὔηθές τι νομίζεται τὸ ἐν] εὔηθες τὸ νομίζειν ἐν Pariſ. quintus, Obſopoei codex. καὶ τὸ νομίζειν ἐν τοῖς Aldina Taylori. (ſine εὔηθες.)

76. 8. ταῦτα] τȣ́τοις Bauar.

9. δύναται — δημοσθένης — καὶ ἡγήσιππος] δυνατὸν — δημοσθένην — καὶ τὸν ἡγήσιππον Aug. ſecundus.

11. ἐπεὶ] καὶ ἐπεὶ καὶ τὰ ἄλλα Bauar.

20. τὸ] τὸν Bauar.

Ad orationem ipſam.

vlt. γίγνεσθαι] γενέσθαι Aldina Taylori.

Ibid. ὑμῖν] ἡμῖν Aug. tertius.

77. 3. ἄνδρες] deeſt Harley.

Ibid. περὶ] Sic etiam Bauar. ſed cum ſuperſcripto ὑπὲρ.

4. ἐπέςαλκε] ἀπέςαλκε Bauar. Aug. ſecundus. v. p. 81, 15.

6. ἔρχεται Hermog. p. 140. item ἐπρεσβεύομεν verſu 10. et neſcio, an rectius, quam vulgata. λέγειν dat Aldina Taylori.

Ibid. ἁλοννήσȣ] ἀλοννήσȣ cum leni Bauaricus, et ſic conſtanter; nec non Augg. primus et tertius.

Ibid. λέγων] λέγειν Pariſ. quintus et octauus, Harley. vtramque lectionem dat Auguſtanus tertius, vulgatam infra, alteram ſupra.

8. ὑμετέραν] Sic etiam Bauar. ſed cum ἡ ſuperſcripto.

Ibid. ȣ̓́τε λαβεῖν] ȣ̓́τε πρότερον λαβεῖν index Lambini.

9. ἡμᾶς] ita et Harley. ὑμᾶς ed. Wolf.

12. ἑαυτȣ̃] αὐτȣ̃ Pariſinus octauus, et Harley.

13. ἐςὶ] ita et Harl. ἔςη edit. Wolf.

14. τόπȣς καταλαμβάνοντες] τόπȣς ἀφαιρȣ́μενοι καὶ καταλαμβάνοντες. Pariſinus quintus. Aldina Taylori.

77. 15. ὀχυρὸς] ἐχυρὸς Aug. primus. appendix Francfurtana. vtramque lectionem dat Bauaricus, vulgatam infra, alteram ſupra. ἰσχυρὸς dat Hermog.

18. ἀλλότρια] ἀλλοτρίως Harley.

19. γίγνεσθαι] γίνεσθαι Harley. et ita etiam verſ. 24.

20. καὶ εἰ abſunt ab Aug. ſecundo.

21. ἢ λήμνου ἢ ἴμβρου ἢ σκύρου] Aldina dat λίμνου. quod Obſopoeus emendat λήμνου. In Bauarico dubie ſcriptum erat, vt neſcires, genitiuos ille librarius tres dediſſet, an totidem accuſatiuos, λῆμνον — ἴμβρον, — σκῦρον. videbatur ſcriptura magis ν, quam υ repraeſentare. tametſi λήμνου penacute erat exaratum, non cum circumflexo. Ex Auguſtano ſecundo ἴβρον (ſine μ, et in accuſatiuo) enotaui. In Auguſtano tertio prima manus dederat λῆμνον et ἴμβρον in accuſatiuo, σκύρου autem in genitiuo. cui conformes etiam iſtos accuſatiuos reddidit corrector. Paret, in vetuſtis libris demoſthenicis geminam huius loci lectionem eſſe verſatam, alteram in genitiuo, alteram in accuſatiuo. quae poſterior lectio mihi quidem magis placet.

23. τοῦτον deeſt Harley.

24. ſuper τοὺς erat in Bauarico a noua manu πρὸς ſcriptum, quod quid ſibi velit non intelligo. τιμωρησάντων Aldina Taylori.

27. ὑμᾶς οἴεται] ἡμᾶς οἴηται Aug. ſecundus.

Ibid. τὰ abeſt a Bauar.

pen. ἂν abeſt ab Aug. ſecund.

Ibid. βούληται] βούλεται Aug. tertius, cum η ſuperſcripto.

78. 3. ἐάν τε — ἐάν τε Aldina Taylori.

5. δεδωκέναι] δοῦναι Ald. Tayl.

7. γε abeſt a Bauarico.

Ibid. τὸ deeſt Harley.

78. 8. *ἵνα δείξηται ἅπασι* Aldina Taylori. *ἅπασι* dat etiam Harl. *πᾶσι* edit. Wolf.

11. *λέγῃ*] *λέγοι* Aug. ſecundus.

Ibid. *διαδικάζεσθαι*] *διαδικάσασθαι* Aldina Taylori. Pariſſ. ſecundus, quintus, octauus. Aug. primus, et Harley. *δικάζεσθαι* ſimplex eſt in Bauarico et Aug. tertio. ſed in hoc ſuperſcriptum eſt *δικάτασθαι*, et praeterea in margine, *γρ. διαδικάσασθαι.*

14. *πότερον*] *πότερα* Aug. primus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori.

15. *εἰσὶν. ὁπότε γὰρ*] *εἰσιν. ἔπειτα δ' εἴγε ἡ δύναμις* Felicianea. quod etiam in exemplo Aldinae Leſſingiano annotatum reperi.

16. *ὑμετέρα*] ſic etiam Bauaricus cum *ἡ* ſuperſcripto.

Ibid. *δύναται*] ſic etiam Bauar. cum *η* ſuper *α* ſcripto.

17. *ὑμῖν τὰ χωρία τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ διασώζειν*] *ὑμῖν τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ χωρία διασώζειν* Auguſt. primus. ita et fere Harley. niſi quod pro *ὑμῖν* dat *ἡμῖν*. *τὰ* ſecundum abeſt ab ed. Felic.

19. *σώζουσιν*] *σώζωσιν* Bauar. ſed cum *ου* ſuperſcripto.

21. *ἁπάντων*] *πάντων* Harley.

22. *ἐπιδείκνυται*] *ἐπιδείκνυτε* correxit Obſopoeus, et exhibuit Felic. *ἐπιδείκνυσθαι* Aldina Taylori.

23. *διαγωνίζησθε*] *διαγωνίσησθε* Pariſſ. quintus et octauus. *διαγωνίσεσθε* Aug. primus. *διαγωνίζεσθε* Bauaricus, ſed cum *ει* ſuperſcripto, ad indicandum, legi quoque in aliis libris, *διαγωνιεῖσθε. διαγωνίζοισθε* Aug. ſecundus, appendix Francfurt.

Ibid. *εἰ ὑπὲρ*] *εἴ γ' ὑπὲρ* Aug. tertius. *εἴ γε περὶ* Aldina Tayl. Pariſ. octauus, Aug. primus, appendix Francfurtana, Harley.

78. 25.

78. 25. διαδικάσεσθε] διαδικάζεσθε Aug. ſecundus, Aldus, Felic. vtramque lectionem exhibet Bauaric. hanc infra, vulgatam ſupra. δικάζεσθε ſimplex dat Aug. tertius.

26. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſ. octauus, Aug. primus, et Harley.

pen. ὡς ὁ νόμος] ὥσπερ ὁ νόμος Aug. primus, Harley. app. Francfurt.

vlt. ἐπανενεχθῇ] ἐπαναχθῇ Aug. primus, Aldina Tayl. app. Francfurt.

79. 1. γνῶσιν ὡς ἑαυτὸν ποιέμενος] γνῶσιν αὐτὸν ποιέμενοι. append. Francf. ſi fideliter accepta retulit. αὐτὸν etiam Harley. exhibet.

2. προλαβεῖν] προσλαβεῖν Pariſ. quintus. In Aug. tertio prima manus cum dediſſet vulgatam, corrector σ interpoſuit. Eſt item προσλαβ. in appendice Francfurtana et Ald. Tayl.

3. συμβόλοις] συμβέλοις P. Manut.

5. αὐτὴν] ita etiam Harley. αὐτὸν ed. Wolf.

8. ἀλλὰ καὶ συμμαχ. Ald. Tayl.

9. ἐν ποτιδαίᾳ] ἐν τῇ ποτιδαίᾳ Aug. tertius.

11. πανταχόσε] πανταχῶς Aug. primus, Bauar. Harl.

12. αὐτῷ abeſt a Bauarico, ſed additur in margine cum γρ.

15. γενέσθω] γιγνέσθω Ald. Felic. ſed Ald. Tayl. appendix Francf. et Harley. vulgatam dant.

Ibid. ἀμύντας πατὴρ] ἀμύντας ὁ πατὴρ Augg. primus et tertius, item Bauar.

16. μακεδονίας abeſt ab Aug. primo, Aldina Taylori, appendice Francfurt. et Harley.

19. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſ. octauus. et Harley. et ita etiam v. 20. vtramque lectionem dat Bauaricus, hanc infra, vulgatam ſupra.

79. 21. τότε abeſt ab app. Francf.

22. παρ᾽ ἡμῖν] παρ᾽ ὑμῖν Ald. P. Manut. ſed Harley. ἡμῖν exhibet.

24. ἀλλήλων] ἀλλήλȣς Bauar.

25. τοιȣ́τȣ ὄντος] ὄντος τοιȣ́τȣ Aug. primus, Aldina Taylori, appendix Francfurtana et Harley.

pen. νομίμοις] νόμοις Ald. Tayl. Pariſ. octauus, Harley. et Augg. primus, et tertius, ſed in hoc e correctione, eraſa prima lectione, quae videtur cum vulgata conſenſiſſe. item appendix Francfurt.

vlt. ἀγνοεῖτε] ἀγνοῆτε Bauar. ſed cum ει ſuperſcripto. ἀγνοῆτε eſt in Aug. tertio quoque, ſed e correctione, cum prima manus vulgatam dediſſet.

80. 2. μηδ᾽ ἀμφισβητῆσαι] μὴ ἀμφ. Aug. primus (ſine δ᾽.) ἀμφισβητῆσθαι appendix Francfurtana et Ald. quod Obſopoeus correxit. et Aldina Taylori.

Ibid. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſſ. quintus et octauus. Aug. tertius ab antiqua manu, ſed corrector vulgatam reſtituit, et ſic quoque verſu 5.

Ibid. περὶ ποτιδαίας] περὶ τῆς ποτ. Pariſ. octauus, Aug. ſecundus, Aldus, P. Manut. ſed appendix Francfurtana et Harl. omittunt articulum. περὶ τὴν ποτίδαιαν Aldina Taylori.

5. ὑμᾶς Pariſ. quintus.

6. ἡμῶν] ὑμῶν Pariſſ. quintus et octauus. Aug. primus. In Bauarico prius ſcriptum fuit ὑμῶν, ſed poſt correctum ἡμῶν.

7. ὑμᾶς] ἡμᾶς P. Manut.

11. poſt φυλακῇ addunt Ald. Tayl. et appendix Francfurt. ἢ λόγω ἢ χρήμασι.

12. ἀφ᾽ ὑμῶν] abeſt praepoſitio ab Harley. Pariſ. octauo et Aug. primo. pro ὑμῶν dant ἡμῶν Pariſſ. quintus et octauus, item Aug. ſecundus et Harley. In append. Francfurt. affertur ὑφ᾽ ὑμῶν, ſed cum admonitione, videri praepoſitionem delendam eſſe.

80. 13.

80. 13. κεκομικέναι] διακεκομικέναι Bauar. In appendice Francfurtana et Ald. Tayl. haec leguntur [μὴ μόνον τὲς φυγάδας τὲς τὰ αὐτῷ φρονῦντας παρ' αὐτῦ εἰς Θάσον. vbi pro αὐτῷ etiam plerique malunt αὑτῷ] Haec ibi. cur non potius τὰ αὐτὰ. In Harl. fuit τὲς φυγάδας τὲς παρ' αὐτῷ (in dat.)

Ibid. ὑμετέρων] ἡμετέρων Pariſſ. quintus et octauus, et Harley.

15. συμπλευσομένες] πλευσομένες ſimplex Bau. Pro hoc voc. dederat in Aug. tertio prima manus ϛρατευμένες, (ſic) ſed eadem ſuperſcripſit συμπλευσομένες.

Ibid. μετὰ τῶν ϛρατηγῶν τῶν ἡμετέρων] μετὰ τῶν ἡμετέρων ϛρατηγῶν Aug. primus. ὑμετέρων Bauar. ſed cum η ſuperſcripto.

16. κοινωνήσοντας] κοινωνήσαντας Pariſ. ſecundus, Aug. primus. vtramque lectionem dat Aug. tertius, hanc infra, vulgatam ſupra.

19. νεωσοίκες] νεωσήκες Harley.

23. οἴεσθ' ὦ ἄνδρες] οἴεσθ' ἂν ὦ ἄνδρες Aug. primus. Sed tum ei abeſt ἂν poſt ἀξιῶσαι, quod etiam ibi ab appendice Francfurtana et Harley. exſulat.

25. τέτοις διεπίϛευεν] τέτοις δ' ἐπίϛευεν Aug. ſecundus, non male.

81. 1. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſſ. quintus et octauus, et Harley.

2. ἐπηνωρθωσάμεθα] ἐπανορθωσάμεθα P. Man.

4. ἑκατέρες τὰ ἑαυτῶν ἔχειν] ἑκατέρες ἔχειν τὰ ἑαυτῶν Aug. primus. append. Francfurt. et Harley.

8. μόνον] μόνως Harley.

Ibid. οἷόν τ'] οἷός τ' Bauar. ſed cum vulgata ſuperſcripta.

Ibid. ἐϛιν ὑμῖν] ὑμῖν ἐϛιν Aug. primus, appendix Francfurt. et Harley. ἡμῖν Aug. tertius.

81. 9. ὑμῖν in fine verſus abeſt h. l. ab Aug. primo, ſed habet idem poſt ἥκοντες verſu proximo. item Ald. Taylori, appendix Francfurtana et Harley.

12. ἐπαναγινωσκομένȣ] ἐπανεγνωσμένȣ. Pariſ. octauus. ἀναγιγνωσκομένȣ Bauar. (ſine ἐπ)

14. μὲν abeſt ab Aug. tertio, ſed a noua manu eſt ſuperſcriptum.

15. ἐπέςαλκεν] ἀπέςαλκεν Aug. ſecundus. v. p. 77. 4.

17. ἀπεςείλατε] ἀπεςάλκατε Pariſ. quintus, Aldina Taylori, appendix Francfurtana.

Ibid. αὐτοὶ] αὐτȣ̃ Pariſ. tertius.

19. ἐπὶ ξενίαν] ἐπιξενια (ſic) ſine ν et ſine accentu, tanquam vnum vocabulum, Aug. primus. ἐπὶ ξενία ind. Aldi et Aldina Taylori, item Bauaricus. Wolf malle ſe ait ἐπὶ ξενίαν, quam ἐπὶ ξενία, quamquam et id ferri queat. ἐκαλεῖτο Aldina Taylori.

24. ὁ πύθων παρ᾽ ἡμῖν] παρ᾽ ὑμῖν ὁ πύθων app. Francfurt. Aug. primus et Harl. etiam Aug. tertius dat ὑμῖν. vtrumque Bauar.

Ibid. ὁ τότε πρεσβεύων] ὅ τε πρεσβ. Aug. prim.

26. μνησθήσεσθε] μέμνησθε Aldus et index Aldi, ed. Felic. ſed vulgata eſt in appendice Francfurtana, et in Harley. μνήσεσθαι dat Aldina Taylori.

pen. ἡμῖν] ὑμῖν Harley.

vlt. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſ. quintus.

82. 1. κεκτῆσθαι] ἡγεῖσθαι Pariſ. octauus.

2. αὐτοὶ] ȣ̃τοι Pariſſ. ſecundus et tertius, Aldina Taylori, Bauaricus in texto, ſed margo dat γρ. αὐτοὶ.

6. ἀπεδέχεσθε] ἀποδέχεσθε. Aldus, Felic. vtramque lectionem dat Bauar. vulgatam infra, alteram ſupra. In Auguſtano tertio prima manus lectionem Aldi dederat, ſed noua vulgatam reſtituit. Vulgatam Wolf quoque praefert, quam appendix quoque Francfurtana dat. Harley. dat ἀπέχεσθε.

82. 6.

82. 6. μεταβάλλειν] μεταβάλλει Aldus, Felic. ſed appendix Francfurtana vulgatam dat.

Ibid. αὐτοῦ] αὑτοῦ index Aldi.

7. προήρηται] προείρηται Bauaricus, ſed cum η ſuper diphthongo ſcripto.

8. ἐκέλευσεν] ἐκέλευεν Aug. primus, Bauaricus, et Harley.

10. λύειν] κωλύειν Aldina Taylori, app. Francf.

12. ὑμεῖς abeſt ab appendice Francfurtana.

Ibid. ψηφίσησθε] ψηφίσασθε Aug. ſecundus. fort. voluit ψηφίσαισθε.

14. εἰρήνη abeſt ab Aug. ſecundo.

16. ἀπεδέχεσθε] ἀποδέχεσθε Harley.

18. ἔλεγε δὲ τοὺς λόγους τούτους] ἔλεγε δὲ τούτους τοὺς λόγους Aug. primus. appendix Francf. et Harley.

20. ἀνηλώκει] ſic etiam Bauar. ſed cum α ſuper η. ἀναλώκει dat Aldina Taylori.

Ibid. ὥστε γενέσθαι abſunt ab ed. P. Manutii, ideo, quod ex ed. Feliciani exciderant.

Ibid. ἐνθάδε] ἐνταῦθα Aug. ſecundus, Aldus, Felic. ſed vulgatam dant appendix Francfurtana, et Harley.

22. γράψοντα] γράφοντα Aug. primus, appendix Francfurtana, Aldina Tayl. vtramqee lectionem dant Bauar. et Aug. tertius ab eadem manu.

26. τὸ γὰρ] τὸ μὲν γὰρ Ald. Leſſ.

27. τοῦ abeſt ab Aug. primo.

Ibid. ἀπώλλυτε] ἀπόλλυτε Aug. tertius, Harl.

vlt. ἐκτήσασθε] ἐκέκτησθε Pariſ. tertius. index Aldi.

Ibid. χώραν] γνώμην index Aldi.

83. 1. vocabula μὲν οὖν abſunt ab Harley.

4. τοῖς οὖσιν omittit appendix Francfurtana.

83. 4. προτέροις] πρότερον Bauaricus, ſed vulgata ſuperſcripta. vtramque lectionem exhibet item Aug. tertius, ſed inuerſo ordine.

5. ὑμετέραν] ἡμ. Pariſſ. tertius, quintus, octauus. Augg. primus et tertius. Harl.

6. ἔγραφον καὶ ἐξήλεγχον] ἔγραψα καὶ ἐξήλεγξα Aldina Taylori, Harley. Auguſtanus primus. Pariſſ. ſecundus, quintus et octauus. Ex Auguſtano ſecundo ſolummodo enotaui ἔγραψα. appendix Francfurtana dat ἔγραψα καὶ ἐξήλ. vt de poſteriori voce dubium relinqueret. ſed paullo poſt repetitur ibidem eadem annotatio, quod ſaepe fit, et tum ἐξήλεγξα integre eſt exaratum. vtramque lectionem dat Bauaricus.

8. τοὺς] τὰ Harl.

Ibid. ὑμῶν] ἡμῶν Aug. primus.

11. ἐψηφίζεσθε] ἐψηφίσασθε Aldina Taylori, Pariſ. ſecundus, Augg. primus et tertius. Harl. vtramque lectionem dat Bauaricus, infra vulgatam, ſupra alteram.

13. οὐ μέντοι γε] γε deeſt Harl.

15. ἑαυτῶν] αὑτῶν Harl.

16. αὐτοῦ] αὐτῷ Pariſ. octauus, Aug. primus.

18. μέμνηται] μέμνημαι Pariſ. octauus, Aug. primus. ſic eſt quidem in texto Auguſtani, ſed in margine eſt ται exaratum, ab eadem manu, correctionis ergo, praeſertim cum litera μ puncto eſſet notatum, quod eſt ſignum indicans, delendum id eſſe.

Ibid. ὑμᾶς] ἡμᾶς Aug. primus.

20. ὑμετέραν] ἡμετέραν Pariſſ. quintus et octauus, item Harl.

21. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſ. quintus.

Ibid. ὑμετέραν] ἡμετέραν Pariſ. quintus.

25. εἴληφεν] ἔλαβεν Pariſ. quintus, Ald. Tayl.

26. ἔχει] ἔχειν Harl.

pen. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſ. quintus.

84. 2.

84. 2. poſt σφόδρα addit Lambini index ὑμῶν.

3. ὁ βασιλεὺς ὁ περσῶν] primum articulum omittunt Aug. primus et Bauaricus, ſecundum ed. P. Manut. et Aug. ſecundus. ſecundum addit Ald. Tayl. et Harley.

6. ἐπανωρθώσασθε Ald. Tayl.

11. ἡμᾶς] ὑμᾶς Bauar. Aug. ſecundus, qui tamen ἡμετέρες ſeruat, et tertius.

Ibid. ἡμετέρες] ὑμετέρες Pariſſ. ſecundus, tertius, quintus et octauus, Bauar. Aug. tertius, et Harl.

12. τὲς ſecundum abeſt ab Aug. tertio.

13. ἡμετέρες] ὑμετέρες Pariſ. octauus, Aug. tertius, et Harl.

14. καὶ abeſt ab Aug. tertio.

16. ὑμετέραν Pariſ. octauus, Aug. tertius. et Harl.

17. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſ. quintus, Aug. tertius, et Harley.

Ibid. δὲ abeſt ab Augg. primo et ſecundo. item appendice Francfurt. eius loco vult, ſeu Morellus, ſeu Lambinus, δὴ.

19. τε ſecundum abeſt a Pariſſ. ſecundo, quinto, octauo. Augg. primo, ſecundo, tertio, Bauarico, et Harl. probatque Wolf.

20. φρερὰν] φρερὰς Aldina Tayl. Pariſ. quintus, et Aug. tertius, ſed hic e correctione. nam prima manus vulgatam dederat.

21. ἀμβρακίαν] ἀμπρακίαν Auguſt. primus (per π.)

22. κασσωπία] κασσωπεία Aug. primus. κασωπία Harl.

23. ἐλάτειαν] γρ. ἐλάτριαν Ald. Leſſing.

24. εἰς abeſt ab ed. Aldi, et Felic. ſed addidit Obſopoeus. et appendix Francſurtana, et Ald. Tayl. et Harley.

84. 24. βιασάμενος] εἰσβιασάμενος Pariſ. quintus.

25. τῷ κηδεςῇ τῷ ἑαυτȣ̃] τῷ ἑαυτȣ̃ κηδεςῇ Aug. primus, Aldina Taylori, appendix Francfurtana, et Harl.

26. καὶ abeſt ab Augg. primo, ſecundo, tertio, Bauar. Pariſſ. ſecundo, quinto, octauo, item ab appendice Francfurtana, Aldina Taylori.

pen. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſ. quintus.

Ibid. διατελεῖ] διατελεῖν Ald. Sed correxit emendator Leſſing.

vlt. μεγάλα] μεγάλȣς Harley.

Ibid. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſ. quintus.

85. 1. ὡς διαβάλλ. Ald. Tayl.

2. ἡμῖν abeſt ab Aug. ſecundo. Sed Harley. dat ὑμῖν.

Ibid. ἀναιδὴς] ἀναιδὶς Harley. per ι.

3. ἐν ἐπιςολῇ] ἐν τῇ ἐπιςολῇ Aug. primus.

Ibid. ἐςὶ νῦν] Wolf. mauult ἔςι καὶ νῦν.

4. αὐτῷ] ἑαυτῷ Bauar.

5. εἰρήνη] ἡ εἰρήνη Aug. primus, Ald. P. Manut.

Ibid. τοσαῦτα ἀγαθὰ ἡμᾶς ποιήσειν] τοσαῦτα ὑμᾶς ἀγαθὰ ποιήσειν Aug. primus. appendix Francfurtana. etiam Pariſinus quintus dat ὑμᾶς. τοσαῦτα ἡμᾶς ἀγαθὰ ποιήσειν Harley.

6. γράφειν] γράφοι Weimaranus.

Ibid. εἰ] τὶ ed. P. Manutii.

7. ἐσομένην] ἑπομένην Aug. primus. v. v. 18.

8. ἐμέλλομεν] μέλλομεν Aug. tertius. fort. voluit μέλλοιμεν.

9. ἐσομένης] γενομένης Aug. primus. quod idem in continenti conſequebatur in iſto codice. γενομένης dat etiam Harley.

10. ἡμεῖς abeſt ab Aug. ſecundo.

12. ἐὰν τοῖς μὲν αὐτȣ̃ φίλοις] ἐὰν μὲν τοῖς αὐτȣ̃ φ. Aug. tertius. αὑτȣ̃ cum aſpero Aldus. et ſic quoque v. 13. idem.

85. 13.

85. 13. καὶ abeſt ab Aug. tertio, ſed additum eſt a ſecunda manu.

14. τιμωρήσησθε] τιμωρήσασθε Aug. primus. voluit τιμωρήσαισθε. In Bau. eſt τιμωρήσεσθε. quod eodem ducit.

15. ὑμᾶς abeſt a Bauarico.

Ibid. εὐεργετήσειν] εὐεργετήσει Aldus et index Aldi, vnde hauſit index Lambini.

17. ἑαυτῷ] αὐτῷ Harley.

18. ἔσονται] ἕπονται Aug. primus et Harley. v. v. 7.

19. ὡς ἔοικε τόπος] τόπος ὡς ἔοικε Aug. ſecundus, Aldus. ed. Wolfii. τόπος ἔοικε (ſine ὡς) P. Manut. ſed vulgatam dat appendix Francfurt. et Harley.

22. παρασπονδῶν] Sic reponit Obſopoeus e ſuo codice, pro παρασπουδῶν, quod e ſuo Aldino profert. In meo vero vulgata clare legitur.

23. εἴπῃ] εἴποι Aug. tertius.

27. ποίᾳ] τίνι Pariſ. ſecundus, Aldina Taylori, Bauaricus in texto, ſed margo vulgatam cum γρ. exhibet. item Aug. tertius.

pen. pro τίνι ſecundo dant ποίᾳ Pariſſ. quintus et octauus. Aug. primus, appendix Francfurtana et Harl.

Ibid. σέῤῥιον] σέῤῥειον Bauar. ſed cum iota ſuper diphthongo ſcripto.

vlt. οὐ δὴ] οὐδὲ dederat prima manus in Aug. tertio, ſed ſecunda vulgatam reſtituit. οὐδὲ δὴ Ald. Tayl.

86. 2. πότερος πρότερος] primum vocabulum abeſt ab edd. Aldi, P. Manutii et Wolfii. vnde animaduerſio haec Wolfii exſtitit. [Fort. ὅτι (vel εἰ) πρότερος μὴν, vel πότερος πρότερος μήν ἐστι.] ſed vulgata eſt in appendice Francfurtana.

4. καὶ abeſt ab ed. P. Manutii.

Ibid. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſſ. ſecundus, tertius, quintus. Augg. primus, ſecundus, tertius, Bauar. Aldus.

86. 5.

86. 5. τὸν abeſt ab Aug. ſecundo.

7. πρεσβείας] πρέσβεις index Aldi, et Aug. prim.

Ibid. ἐπέμψατε τοῦτον ἀπαιτοῦντες τὸν ἄνδρα, ἐκεῖνος] ἐπέμψατε ἀπαιτοῦντες τοῦτον τὸν ἄνδρα, ἐκεῖνος Aug. primus. appendix Francfurtana et Harley.

9. ἀναίρεσιν] αἵρεσιν Pariſ. octauus.

Ibid. ἔδωκεν] δέδωκεν app. Francf.

10. ἅτε] Wolf mauult ἄγε.

Ibid. ἅ τ' ἐπιστέλλει πρὸς ἡμᾶς] πρὸς ὑμᾶς ἅ τοῦ ἐπιστέλλει Harley.

Ibid. ἡμᾶς] ὑμᾶς Aug. primus, P. Manut.

11. καὶ primum abeſt ab Aug. tertio, eraſum, ſed ſatis apparent eius veſtigia.

Ibid. pro ἃ Harl. dat μὴ.

13. ἡμῖν Aldina Taylori.

15. ἀλλ' ὁ βωμὸς] ἀλλὰ βωμὸς Aug. primus et tertius.

16. πτελεοῦ] πτηλεοῦ Aug. ſecundus. Sed paulo poſt idem recte.

17. ἀκτῆς] ἐκ τῆς Aug. ſecundus.

Ibid. ὡς τὸ ἐπίγραμμα] ὥς γε τὸ ἐπ. Aldus, ſed in Aldina Taylori γε punctis eſt ſubnotatum. in Harl. deeſt.

18. τοῦ medium in Aldina Taylori eſt punctis ſubnotatum, ab Harley. abeſt.

Ibid. ὁρείου] videtur Wolf ὁρίου *terminalis* praeferre. neque dubito eum verum vidiſſe affirmare. et ſic eſt in appendice Francfurtana. Lambinus videtur primum τοῦ ſublatum iſſe.

19. poſt τουτὶ ſequitur in Augg. primo et tertio, nec non in Bauarico hic titulus ἐπιγράμματος ἀνάγνωσις, et in Aug. primo quidem quadratis literis. In appendice Francfurtana haec leguntur ad h. l. [Ante verſus hos in medio papyri ſequentes poni debuiſſent verba haec duo ἐπίγραμμα βωμοῦ.] quae cum obſcura, tum

ra, tum ſuſpecta mihi ſunt. Verba ἐπίγραμμα βωμȣ̃ etiam Ald. Tayl. dat.

86. 25. ὅσην] ὅσον Pariſ. ſecundus. ὅσοι Aug. ſecundus.

26. ὡς ἑαυτȣ̃ deſunt Harl.

27. ἄλλοις] ἄλλου Harley.

Ibid. δέδωκε ſubnotatum punctis in Aldina Tayl. reperi.

pen. ὑμέτερα] ἡμέτερα Pariſ. quintus.

vlt. ἔξω] εἴσω Pariſ. octauus. Aug. primus. ἔσω P. Manut. liber Weimaranus. et hoc praefert Wolf. Appendix Francfurtana haec dat [οἰκȣ̃σιν ἔσω ἀγορᾶς. quidam pro ἔσω εἴσω ſcribunt.]

87. 1. ἔσω] in Aldina h. l. eſt ἔξω. ſed annotator Tayloranus εἴσω adſcripſit.

2. ἐν τῇ νῦν ἐπιςολῇ] ἐν τῇ ἐπιςολῇ τῇ νῦν. Aug. tertius. Bauaricus ſolummodo νυνὶ dat.

3. πρὸς καρδιανȣ̀ς] verba haec videtur Lambinus deletum iſſe.

Ibid. οἰκȣ̃ντας] κατοικȣ̃ντας Pariſſ. quintus et octauus. Aug. primus. appendix Francfurtana, Aldina Taylori, et Harley.

Ibid. ὑμετέρα] ἡμετέρα Pariſſ. quintus et octauus, Aug. primus.

4. τι] τοι Aug. tertius. Saepe iſtaec errore inter ſe permutantur.

5. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſ. quintus.

Ibid. μικρȣ̃] μικρῶν Pariſſ. quintus et octauus. Harley. Aldina Tayl. Aug. primus.

7. ἐγκτήματα] Sic etiam in Wolfiana Baſileenſi eſt, ſed cum Francfurtanae operae dediſſent ἐγκχήματα, corrigitur id vitium in appendice.

Ibid. εἶναι primum abeſt a Pariſſ. quinto et octauo, Augg. primo et ſecundo.

87. 7.

87. 7. *φασὶν*] *λέγων* Aug. primus, Aldina Taylori et appendix Francfurtana. *λέγουσιν* Harley.

8. *αὐτῶν*] *ἑαυτῶν* Aug. primus.

9. *κάλλιππον*] *κάλλιπον* (vno π) Aug. primus. *κάλιππον* (vno λ) Aldus, P. Manut.

10. *ἀληθὲς*] *ἀληθῶς* Pariſ. ſecundus, Bauaricus.

13. *ὑμῖν*] *ὑμῶν* Pariſ. quintus, octauus, Aldina Taylori, Harley. Augg. primus, ſecundus et tertius. Bauaricus vtrumque dat.

Ibid. *κατεσκεύακεν*] *κατεσκεύασεν* Pariſ. quintus, Aldina Taylori.

14. *τούτου*] *τούτων* Pariſ. octauus. Harley.

17. *ἐστὶ*] *ἐσται* Pariſſ. ſecundus, quintus, octauus, Augg. primus et tertius. item appendix Francfurtana et Ald. Tayl. vtrumque dat Bauar.

18. *διαδικάζεσθαι*] *δικάζεσθαι* ſimplex Aug. tert.

19. *ἀναγκάζειν*] ſic et Bauaricus, ſed cum σ ſuper ζ ſcripto. *ἀναγκάσει* Harley.

20. *καρδιανοὺς τὰ δίκαια πρὸς ὑμᾶς ποιεῖσθαι*] Aug. primus ſic dat *καρδιανοὺς ὑμῖν τὰ δίκαια ποιῆσαι*. Aldina Taylori et Harley. *καρδιανοὺς ὑμῖν ποιῆσαι τὰ δίκαια*. In Pariſſ. 2. 5. 8. quoque eſt *ὑμῖν*. Appendix Francfurtana haec dat [*καρδιανοὺς ὑμῖν ποιεῖσθαι τὰ δίκαια*. alii pro *ὑμῖν* legunt *ἡμῖν*.]

21. *ἀναγκάσειν*] *ἀναγκάσει* Aug. primus. quod malim.

22. *ὑμᾶς φαίνεται*] *φαίνεται ὑμᾶς* Aug. primus, et Harley.

25. *μὲν* abeſt ab Aug. tertio.

26. *δόξαν καὶ μεγάλ'*] *δόξαντα μεγάλ'* Pariſ. octauus, et Harley. vnde videtur Wolf in farragine effeciſſe *δόξαν τε καὶ μεγ*.

88. 1. *καὶ*] *ἀλλὰ* Pariſſ. quintus et octauus, Aldina Taylori, Aug. primus, Harl. et margo Bauarici cum *γρ*.

88. 2.

2. καταπεπατημένον abeſt a Pariſ. quinto et ſubnotatum eſt in Aldina Taylori.

3. τὴν ἐπιϛολὴν εὖ ἔχȣσαν] τὴν ἐπιϛολὴν τὴν εὖ ἔχȣσαν Augg. primus, ſecundus, tertius, Bauaricus. Harley. [Aut haec εὖ ἔχȣσαν abeſſe, vt inculcata e ſuperioribus; aut aliquid addi, vt εὖ ἔχȣσάν γε. vt appareat ironia. WOLF in farragine.]

vlt. τε abeſt a Bauarico et Aug. tertio. item Aldina Taylori. In Bauarico erat haec clauſula, περὶ ἀλοννήσȣ ΗΗΗΔΔΔ. (330.)

Ad orationem de rebus Cherrhoneſi.

90. 1. Hermogenes p. 234. locum hunc allegat in exemplum εὐκρινείας ſeu perſpicuitatis orationis. Titulo orationis adiunxi vocabula, ἢ ὑπὲρ Διοπείθȣς.

17. ἐπίσχωσι] praetuli ἐπισχȣ͂σι. ſubaudi ὑμῖν. aptus eſt hic datiuus ab ἐγχωρεῖν. exiſtimo licere vobis, ſiue iam nunc ſtatim punire viſum fuerit, ſiue poenam pauliſper inhibentibus [id eſt inhibueritis.]

18. δεῖ] praetuli δεῖν in infinitiuo.

20. non ignoro vim vſumque datiui. videtur tamen conuenientius καὶ σὺν δυνάμει, vel καὶ ἐν δυνάμει.

91. 1. malim τοῖς παρὰ τῶν ἄλλων [id eſt τῶν ἀντιλεγόντων ἐμοὶ ἀπαντῶσι] θορύβοις fremitibus mihi occurrentibus ab aliis, h. e. ab aduerſariis meis, qui mihi obloquuntur.

7. poſt ἐϛὶ δὲ videtur τἀληθὲς ȣ̔́τως, aut tale quid deeſſe. verum res ſic ſe habet.

10. λέγειν accipi debet pro ἀμφισβητεῖν vel διϛάζειν. aut alias ſic eſt legendum: ȣ̓δὲν δεῖ λέγειν ἄλλ', [id eſt ἄλλο] mihi aliud dicendum eſt, quam hoc ſimplex, pacem eſſe agendam, tuendam, ἢ ἁπλῶς εἰρήνην ἀκτέον. ſubaudi εἶναι. Sed praeſtat nihil hic moueri, et priorem interpretandi rationem praeferri.

91. 20. malim *προλαμβάνων.* niſi duo haec vocabula *λαμβάνων καὶ* malis induci. Et facile *λαμβάνων* e proximo *βαρβάρων* exſiſtere potuit.

vlt. *ταύτην*] praetuli *ταύτῃ.*

92. 9. poſt *ἐξελέγχονται* videtur *φλυαροῦντες* vel tale quid deeſſe. in his quidem ineptientes vel nugantes arguuntur. verumtamen mercenarii modis infandis inſoleſcunt. id eſt. verumtamen de hoc certe graui de cauſa queruntur, quod mercenarii —

11. citat h. l. Harpocr. v. *κατάγειν τὰ πλοῖα.*

16. malim *οὕτω καὶ τὴν Φιλ.*

19. neque *παρεαθόντα*, ſatis placet, quamuis ferri poſſit, neque *παρόντα*, quod plane vitioſum eſt. videtur h. l. vetuſtis in libris gemina verſata lectio, in aliis *παρεαθέντα* (a *παρεᾶν*) et profecto inter hoc vocabulum et *παρελθόντα*, quam parum diſcriminis eſt in literarum ductibus; in aliis, eodem ſignificatu, *παρεθέντα* (a *παρίεναι*) transmiſſa, neglecta. quam poſteriorem lectionem reliquis equidem praeferam.

93. 4. *τἄλλα*] id eſt *πάντα.* vim vocabuli ſic ferme ſentias, ſi latine ſic reddas, reapſe quod agunt, hoc eſt, vt Philippum ſecundent et amplificent. Caeterum, in Diopithem quae criminantur, eae merae ſunt offuciae. fumum vobis vendunt. veram ſuam deſignationem atque contentionem his nugis obſcuratum eunt atque celatum.

12. vocabula *ἀπὸ Μακεδονίας καὶ Θεσσαλίας* ita ſtant in biuio, vt tam ad *μεταπέμπεται* ſint legenda, quam ad *παρόντες.* hoc volo. Philippus adhuc plures arceſſit copias e Macedonia Theſſaliaque, cuius rei auctores nobis ſunt, quicunque illinc, e Macedonia Theſſaliaque, huc adueniunt.

15. *ὥσπερ*] praetuli *ᾗσπερ.* id eſt *ἐφ᾽ ᾗσπερ νῦν εἰσιν.*

17. citat h. l. Thomas M. p. 214. v. *διάγω.*

93. 18.

93. 18. citat h. l. Harpocr. v. *εἰσφρήσειν*.

20. Ariſtides de D. C. p. 234. *τοῦτο μὲν οὖν εἰς πρόσωπα ἐςὶ μερίσαι τὸ νόημα. ἕτερον δὲ μερισθὲν εἰς πρόσωπον καὶ τόπον. οἷον· ἐκεῖ ἡμῶν μὲν μὴ δυναμένων — βοηθείας.*

23. citat h. l. Hermogenes p. 306. Schol. eiusdem p. 406. 27. haec habet. *τὸ δὲ περὶ Βυζαντίων παράδειγμα, ὃ τέθεικεν ἐν τῷ περὶ μεθόδου γοργότητος* [locum deſignat, modo indicatum] *διπλῆν ἔχει τὴν ταχεῖαν ἀπάντησιν. πρὸς μὲν γὰρ τὸ· κακοδαιμονοῦσι Βυζάντιοι, ὡς παρ' ἑτέρου εἰρημένον, ἀπήντησεν ὀξέως κατ' ἐπίκρισιν εἰπών· σφόδρα γε. πρὸς δὲ τὸ· ἀλλ' ὅμως δεῖ σῶς αὐτοὺς εἶναι· παρὰ τοῦ ῥήτορος αὐτοῦ τεθὲν, ἄλλη ταχεῖα ἀπάντησις γέγονεν, κατασκευαςικὴ τοῦ λεχθέντος. συμφέρει γὰρ τῇ πόλει.* Idem Scholiaſtes p. 404. 12. v. *κακοδαιμονοῦσι* interpretatur per *ἀχάριςοί εἰσι.* quam interpretationem neſcio an paucis ſit interpretaturus.

94. 4. *αὐτοὶ*] praetuli *αὐτοῖς.* Sociis puta noſtris in Cherrhoneſo.

6. Ariſtides de D. C. p. 260. *κατὰ σχῆμα γίνεται ἀξιοπιςία οὕτως· ὅταν τις τοῖς ὁμολογουμένοις ἀντὶ τῶν ζητουμένων σχήμασι χρῆται. ὡς ἐκεῖ· ἆρ' ὁρᾶτε καὶ λογίζεσθε — ὑμῶν ποιῆσαι.*

19. citat h. l. Thomas M. v. *βασκαίνειν*. necnon vetus Lexicon apud Montfaucon. Bibl. Coisl. p. 496. nec non locum p. 95. 10.

23. *πότερα βούλοιο*] praetuli *πότερ' ἂν βούλοιο.* vbi *ἂν* non tam cum *βούλοιο* cohaeret, quam cum *εὐθηνεῖν.*

25. *εὐσθενεῖν*] praetuli *εὐθηνεῖν* bene valere, bene prouenire, florere.

vlt. Sopater ad Hermogen. p. 310. 25. *καὶ πάλιν ἡμεῖς ἐροῦμεν, ὅτι κἀκείνοις* [aduerſariis] *δοκεῖ βέλτιςον εἶναι τοῦτο εἰ ποιήσαιμεν. ὡς Δημοσθένης ἐχρήσατο*

 εἰπών·

εἰπὼν· σκεψώμεθα δὲ, τί ἂν εὔξαιτο Φίλιππος τοῦτο γενέσθαι τὸ στρατόπεδον. ἆρ᾽ οὐ διασπασθῆναι καὶ λυθῆναι; ἔπειτα συναγαγὼν τὸ νόημα φησίν· εἶθ᾽ ἃ ἂν Φίλιππος εὔξαιτο τοῖς θεοῖς. καὶ ἑξῆς.

95. 3. βούλομαι τοίνυν ὑμᾶς] correxi β. τ. πρὸς ὑμᾶς.

6. vulgari lectioni αὐτοῖς per lenem, praetuli αὑτοῖς cum aſpero. id eſt ἡμῖν αὐτοῖς. quomodo nos nobismet ipſis vtamur, h. e. conſiliis, animis, corporibus, copiis et opibus noſtris.

10. poſt πόθεν videtur deſiderari ἔχει. vnde habeat Diopithes illas copias.

pen. Ariſtides de D. C. p. 176. καὶ ἑτέρωθι δὲ ἐπαγγελίᾳ χρησάμενος· λέξω δὲ μετὰ παῤῥησίας· καὶ γὰρ οὐδ᾽ ἂν ἄλλως δυναίμην· εἶτα ἀποστήσας ἐπάγει· πάντες ὅσοι πώποτε —

vlt. citat h. l. Hermog. p. 414.

96. 1. ἢ] id eſt, aut alias, ſi mendax deprehendar. citat h. l. Thomas M. cum aliquo aſſumento ſuo v. τιμῶ.

7. ὠνούμενοι τὸ μὴ ἀδικεῖσθαι] articulum addidi.

10. τὰ τοιαῦτα] *et caetera*. h. e. vt mittam reliquos. ſi qui ſunt, harum largitionum fines atque praetextus.

14. λαβόντα] praetuli λαμβάνοντα.

17. ἀγείρει] Syrianus ad Hermog. p. 211. 13. κατηγοροῦντας μὲν ἢ αὐταῖς ταῖς λέξεσι τῶν ἐγκλημάτων δεῖ χρῆσθαι, οἷον ἱεροσυλίᾳ, καὶ τῷ δημοσίῳ ἀδικήματι, ἢ καὶ πικροτέραις, ἐὰν δυνώμεθα. ἀπολογουμένους δὲ συστέλλειν τὰ ὀνόματα, καὶ κλοπὴν μὲν τὴν ἱεροσυλίαν ὀνομάζειν, ἀδίκημα δὲ [videtur hic ἰδιωτικὸν deeſſe] τὴν δημοσίαν ὁρίζεσθαι βλάβην. οὕτω καὶ Δημοσθένης τῶν ἐγκλημάτων τὰ μέγιστα μετριωτέροις ὀνόμασι συνεσκίασε περὶ τοῦ Διοπείθους λέγων, ἢ [id eſt ὀγδόῳ] τῶν Φιλιππικῶν. τὸ μὲν λῃστεύειν ἀπείργειν [lege ἀγεί-

ge ἀγείρειν] προσειπὼν, τὸ δὲ ἁρπάζειν προσαιτεῖν καὶ δανείζεσθαι.

96. 20. δώσοντι — ποιήσαντι — συγκαταπραξαμένῳ] vereor, ne iſti tres datiui, qui non poſſunt alio, quam ad Diopithen, referri, vitioſi ſint, et ne in eorum locum ſint, aut datiui plurales, aut accuſatiui plurales, vt nempe datiui referantur ad ἅπασι, accuſatiui autem ſint abſoluti. Poſſit locus diuerſis modis conſtitui. ſiue ὡς τοῦ μελλῆσαι δώσουσι [daturis] δίκην, μή τι ποιῆσαι [in infinitiuo, ob μελλῆσαι] γε, καὶ συγκαταπράξασθαι. ſiue ſic. ὡς τοῦ μελλῆσαι δώσουσι δίκην, μὴ ποιήσασί γε, καὶ συγκαταπραξαμένοις. ſiue denique ὡς τοῦ μελλῆσαι δώσοντας δίκην, μὴ ποιήσαντάς γε, καὶ συγκαταπραξαμένους. quaſi futurum ſit, vt, qui contribuere quicquam Diopithi modo velit, et paret, huius ſuae voluntatis ſit poenas daturus, nedum, [h. e. multo magis] ſi fecerit, h. e. ſi ſtipem Diopithi contulerit, aut operam ei nauam praeſtiterit in neſcio quo eius emolumento adipiſcendo, aut in facinore quopiam bellico exſequendo.

22. τοῦτ' εἰσὶν οἱ λόγοι] id eſt ταῦτα λέγουσιν οἱ κατήγοροι. haec iactant Diopithis inimici. aut ταῦτα δύνανται αὐτοῖς οἱ ἐκείνων λόγοι. haec ſibi volunt, huc ſpectant et tendunt ſermones ab illis iactati ad hunc modum. Verumtamen Diopithes parat hoc vel illud oppidum obſidione premere? Verumtamen graecos [Aſiaticos] prodit [regi Perſarum puta]? — Quippe his hominibus, qui eiusmodi ſermones iactant, curae cordique ſit graecorum in Aſia ſalus. [eſt haec ſubſannantis oratoris reſponſio] Melius quippe hi homines de alienis, quam de patria, ſtudeant mereri.

23. quamquam certus ſum Demoſtheni nunquam in mentem veniſſe tam frigidae et vmbratilis puerilitatis, vt in vocabulis μέλλει et μέλει luderet, Hermogenes tamen docet fuiſſe in vetuſtis technicis, qui ſibi

 viſi

viſi fuiſſent in hoc commento acrimoniam δριμύτητα neſcio quam reperiſſe. Verba ſunt p. 333. τὸ καθ᾽ ὁμοιότητα λέξεως ἐμφαίνει τινὰ δριμύτητα. οἷον· μέλλει πολιορκεῖν. τοὺς ἕλληνας ἐκδίδωσι. μέλει γάρ τινι τούτων τῶν τὴν Ἀσίαν οἰκούντων ἑλλήνων; ἐγὼ μὲν σφόδρα εὐλαβῶς εἶχον θεῖναι ὡς παράδειγμά τινος δριμύτητος. ἐπεὶ δὲ τῶν σφόδρα εὐδοκιμησάντων τινὲς κατὰ τοὺς πρὸ ἡμῶν ἀνθρώπους, καὶ νῦν δ᾽ εὐδοκιμούντων ἐπὶ θεωρίᾳ λόγων, ἐν οἷς ἀπολελοίπασι βιβλίοις, οὕτως τεθεωρήκασι καὶ τοῦτο, καὶ τεθείκασί γε ὡς παράδειγμα δριμύτητος τοιαύτης, εἰρήσθω καὶ ἡμῖν. καίτοι τάχ᾽ ἴσως οὐδ᾽ ἡ τοιαύτη δριμύτης, εἴπερ οὕτω γένοιτο, ἐκφεύγει τὴν ψυχρότητα.

96. 26. τοῦτ᾽ ἐστὶν] hoc volunt, huc tendunt aduerſariorum criminationes. ſubmoto Diopithe ſuffectum eunt alium imperarorem, ſiue ignauum et imbellem tardumque ſtrenuo et acri, ſiue eadem cum Diopithe factitaturum, et veſtigia eius preſſurum. Hic erit fructus tantorum ſumtuum, in nouam claſſem expediendam faciundorum. Nihil hic deeſt. ſubaudi modo. Stultus et vanus foret eiusmodi conatus. eodem enim, quo illi tendunt, multo minore contentione peruenire licet.

27. δεινὰ ποιεῖ Δ. καὶ κατάγει τὰ πλοῖα] idem eſt ac ſi dixiſſet δεινὰ ποιεῖ κατάγων [vel ἐν τῷ κατάγειν] τὰ πλοῖα.

pen. μικρὸν πινάκιον] interpretor de epiſtola a S. P. Q. A. ad Diopithen miſſa, qua ſucceſſori dato decedere de imperio iubeatur, et in vrbem redire ad cauſam capitis dicendum. Aliter accepit Harpocrat. v. πινάκιον, ſcil. de libello accuſatorio, quo Diopithes ad populum de maieſtate appellaretur. verba eius haec ſunt. ἐν δὲ τοῖς Φιλιππικοῖς ὅταν λέγῃ· μικρὸν, ὦ ἄ. A. μικρὸν πινάκιον πάντα ταῦτα; [ſic enim leg. et diſtinguendum eſt] ἐνταῦθα τυχὸν πινάκιον λέγεται, εἰς ὃ ἐγγρά-

ἐγγράφεται τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῶν εἰσαγγελλομένων etc.

97. 1. ταῦτα, τὲς ἀδικεῦντας] emenda diſtinctionem ad hunc modum λέγεσιν οἱ νόμοι, praecipiunt leges, ταῦτα τὲς ἀδικεῦντας [vocabulis oratorio more transpoſitis, pro vulgari loquendi more τὲς ταῦτα ἀδικεῦντας] εἰσαγγέλλειν deferre horum criminum reos. Verum vidit ex parte Wolfius quoque.

20. idem eſt ac ſi dixiſſet, ἐκ ἔχετε τέτοις ἀντιλέγειν, ἔτε φάσκειν, ὡς ἐκ ἔςιν ἀληθῆ.

pen. φατὲ] ſcil. τῦτον εἶναι τὸν αἴτιον, καὶ βούλεσθε αὐτὸν λαμβάνειν, h. e. κολάζειν. vel φατὲ λήψεσθε aitis vos eum ad poenas dandas eſſe retracturos, καὶ βέλεσθε et parati eſtis hoc facere.

98. 3. ἢ νῦν] ſubaudi γίγνεται.

15. εἰ λόγον —] apodoſis huius ſententiae eſt in illis p. 99. 7. ἂν ταῦτα λέγωσι, τί ἐρῦμεν;

17. καὶ ἔροινθ' ὑμᾶς· Ἄνδρες] malui ſic exarare atque diſtinguere. καὶ ἔροινθ' [id eſt ἔροιντο. atque vos interrogent. nam ὑμᾶς facillime omittatur] Ὑμεῖς, ἄνδρες — Vos, o Athenienſes — Satius enim eſt, nominatiuum, cui πέμπετε innitatur, expreſſum, quam repreſſum eſſe, quamquam vis eius in πέμπετε vtique ineſt.

21. καὶ ἅπαντα ad ποιῦμεν γὰρ ταῦτα] haec verba ſignis parentheſeos incluſeram. ſed operarum feſtinatio praeteruidit. adde itaque tu, quisquis es, lector, iſta ſigna ſententiae neceſſaria. orator enim hanc ſententiolam, vel potius notam atque reprehenſionem de ſuo ingeſſit in orationem a ſe confictam graecorum. deinde poſt τὰ τοιαῦτα de meo addidi ἅ. et reliqua talia, quae neceſſe eſt nos fateri vera eſſe. factitamus enim.

vlt. δύο μὲν ἐν Εὐβ.] addidi μέν. quo cum careri facile poſſit, praeceſſit enim modo verſu antepen., at

 placent

placent tamen ſibi graeci in accumulandis eiusmodi particulis, quibus oratio lubricetur.

99. 2. audacule dictum, τύραννον ἐπιτειχίζειν. verum, ſi metonymiam aſſumens aias tyrannum vſurpatum eſſe, pro poteſtate tyranni, euaneſcit omnis illa, quae videtur, durities dictionis. populo cuidam ad latus apponere, velut arcem quandam, tyrannum, h. e. in mandatis ei dare, vt populum vicinum armorum ſuorum terrore atque aculeo reprimat, molitiones atque excurſiones eius obſeruet atque coerceat, inuitum cogat, rebellantem domet.

3. malim ſic legi. ἐδὲ ταῦτ' ἀπολύσασθαι, (in infinitiuo aor. I.) εἰ μηδὲν ἄλλο, ἐβέλεσθε. Sententia haec eſt. decebat vos alia plura dedecora eluiſſe. vos vero noluiſtis. ſaltim haec duo debebatis. at ne haec quidem iuuit vos eluere.

6. πρεσβεύετε] praetuli πρεσβεύεσθε. in medio. legati, legatione ad exteros fungentes, dicuntur πρεσβεύειν. a quibus autem ciuitatibus mittuntur, hae, non ipſae πρεσβεύεσι, ſed πρεσβεύονται, delegant legatos ſuo nomine, quibus mandata a ſe committant.

8. τί ἐρεμεν; ἢ τί φήσομεν;] qua oratione vtemur? quae praetexemus?

15. δεῖ de meo addidi, inductus a loco ſimili, qui eſt p. 100. 12.

22. εἰ δὲ μὴ] ſcil. πιςεύεσιν ἐμοὶ ταῦτα φάσκοντι. vel εἰ δὲ μὴ φασὶν ἀληθῆ ταῦτ' εἶναι.

100. 3. ἥξει] ſcil. πρὸς ὑμᾶς. ex inſequentibus.

Ibid. βεβιασμένα] praetuli compoſitum συμβεβ. vi et neceſſitatis quaſi coagulo inuita vnita, ceu torculari quodam compreſſa, aut deſtina ferrea connexa.

10. idem eſt ac ſi ſic ſtruxiſſet orationem. ἐ κακῶς ἐδ' ἀργῶς ταῦτα λογιζόμενος. ἐ τε πολλε δεῖ πρὸς τὸ ταῦτα ὑπολαμβάνειν, ἀλλὰ τε παντός. non male ſic autumans, neque ſegniter, degeneremque in modum.

dum. quod qui de Philippo ſuſpicetur, (cum ſc. iſtas rationes malas ducere, aut motum ſegnitie et ignauia) nae is non parum, ſed toto coelo ſit aberraturus a vero. quare non male feceris ſic diſtinguens, ὐδὲ (πολλῦ δεῖ) ὐ κακῶς. vbi ὐδὲ poſſit pro ſimplici ὐ accipi, et inſequens ὐ pro ſuperuacaneo haberi.

100. 22. citat h. l. Harpocr. in vocc. Δρογγίλον, Καβύλη, Μάϛειρα. vbi ſuſpicatur leg. eſſe Βάϛειρα.

23. ἐξαιρεῖ] malim in medio ἐξαιρεῖται.

27. ἀργυρίων] praetuli ἀργυρείων.

vlt. citat h. l. Harpocr. v. μελίνη. item Etymol. M. eadem voce p. 577. 49.

101. 1. citat h. l. Harpocr. v. βάραθρον.

7. ἀξιῦν] ſcil. χρήματα εἰσφέρειν.

Ibid. ϛράτευμα] Diopithis copias deſignat.

10. ὕτω καὶ τὴν σ.] addidi καὶ.

14. καὶ δημοσίυς] rurſus addidi καὶ. item p. 137. 9. vbi locus hic iteratur. vulgata copulam omittens. quaeſtores cum diribitoribus [iuuat ita appellare, ſeu lictoribus, conuenientiore appellatione ſtatim non ſuccurrente] miſcet, honoratos magiſtratu fungentes publice demandato cum ſeruis publicis. citat h. l. Harpocr. v. δημόσιος.

21. Ariſtides de C. D. p. 262. ἀξιοπιϛίας δὲ [ſcil. ἐργαϛικόν ἐϛι] καὶ ὅταν τις συνδρομαῖς χρῆται [prouocationibus ad conſenſum auditorum ſecum, aut conceſſione argumenti, quo aduerſus nos premat.] ὡς ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. οἷον· εἰ δέ τῳ δοκεῖ ταῦτα καὶ δαπάνης πολλῆς καὶ πραγματείας εἶναι· νῦν ἡ συνδρομὴ [aſſenſus oratoris ipſius] καὶ μάλα ὀρθῶς δοκεῖ. τὸ γὰρ καθ' ἑαυτῦ δοκῦν τὴν πρώτην, συγχωρεῖ, ἵνα τὰ ὑπὲρ αὑτῦ εἰσάγῃ. Sopater ad Hermog. p. 312. 3. πρῶτον μὲν, ἐὰν ἐγχωρῇ, τῷ μὴ χαλεπὸν εἶναι [vtendum eſt argumento,] ἔπειτα τῷ, εἰ καὶ χάλεπόν εἴη, ἀλλ'

ἓν ἀναγκαῖον, καὶ ὅτι δεῖ ὑπὲρ τῶν χρημάτων καὶ πόνους καὶ κινδύνους ὑπομένειν, καὶ ὅτι ὑπὲρ τοῦ μὴ περιπεσεῖν χαλεπωτέροις, ἀντιληπτέον τῶν πραγμάτων. ὡς Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· εἰ δέ τῳ δοκεῖ ταῦτα — εὑρήσει λυσιτελοῦν τὸ ἑκόντι [ſic] ποιεῖν τὰ δέοντα. καὶ ἑξῆς. et Marcellinus p. 313. ἐδίδαξε δὲ ἡμᾶς Δημοσθένης αὐτίκα τὴν πλατύτητα [id eſt τὴν πλάτυνσιν amplificationem, diductionem argumenti] τοῦ κατὰ ἀντιπαράταξιν, οὕτως αὐτὸ ἐργασάμενος, ὡς εἰ καὶ χαλεπὸν, ἀλλ᾽ ἀναγκαῖον. εἶπε γάρ· εἰ δέ τῳ δοκεῖ —

25. ἑκόντας] praetuli ἑκόντα.

102. 5. Ariſtides de D. C. p. 198. βαρύτης γίνεται καὶ ὅταν ἄτοπόν τι σεαυτῷ ἐπαράσῃ. οἷον· τεθνάναι μᾶλλον, ἢ ταῦτ᾽ εἰρηκέναι βούλομαι.

6. ταῦτ᾽ εἰρηκέναι] huius ſententiae auctor factus eſſe.

8. ſuſpicatus aliquando ſum leg. eſſe, τοὐναντίον δὲ [ſcil. δοκεῖ] πᾶσι, contrarium vero eius ab omnibus probatur, Philippo puto concedendum non eſſe, vt vniuerſam Graeciam ſubiuget, καὶ προΐσμεν ἅπαντες omnesque nos in anteceſſum hoc tenemus — quae lectio vt videri poſſit non inſcita, neque oratore indigna, nego tamen ideo ei obtrudendam eſſe. poſſint tales multae ſententiae haud inconcinnae e parua literularum mutatione excudi, de inuentoris ſubtilitate ingenii teſtantes, quas non ideo tamen par ſit fidem vulgatae ab antiquitate traditae labefactare.

11. Sopater loco paulo ante recitari coepto ſic pergit. εἶτα, ἐπειδὴ ἀντέπιπτεν αὐτῷ, ὅτι, εἰ καὶ χρήσιμον τὸ πολεμεῖν, ἀλλ᾽ οὐκ ἀναγκαῖον, ἐπήνεγκεν εὐθὺς τὴν τοῦ ἀναγκαίου κατασκευὴν, λέγων· τί οὖν ἀναδυόμεθα; ἢ τί μέλλομεν; ἢ πότε σὺν θεῷ (ſic) τὰ δέοντα ποιεῖν ἐθελήσομεν; ὅταν ἤδη ἀνάγκη τις ἦν; [ſic] et caetera ad δήπου μὴ γενέσθαι. [ſic, ſine δεῖ.]

102. 23. ἀλλ' ἐπειδὰν] idem eſt ac ſi dixiſſet. ἀλλ' ἓν τῦτο μόνον ἐρῶ. Sed hoc vnum modo dicam. tum incipit noua ſententia. ἐπειδὰν —

27. citant h. l. Harpocr. v. ἀναβάλλει. et Pollux 9, 136.

vlt. ὅ τι καὶ βύλεται] addidi καὶ.

103. 9. διαρπασθήσεσθαι] praetuli διαρπασθήσεται. quod eſt materialiter accipiendum. clamores nunc obſtrepentes, vociferantium: Opes noſtrae vobis differentur, diſſipabuntur: ſiſtentur, ſapienter conſtituenda cuſtodia —

10. εἰπεῖν] num ἀνειπεῖν. nuncupando, h. e. creando nouum magiſtratum cum poteſtate aerarii tuendi. an potius praeſtat εὑρεῖν, quae eſt lectio p. 146. 13. vbi locus hic iisdem verbis iteratur.

16. ἐφ' ὑμᾶς] quo his vniuerſae Graeciae copiis, quas latro hic depraedatus ſibi vindicauit, ad poſtremum vos obruat atque deleat.

19. τύτων] praetuli τῦτον, quod, cum olim inter inuenta mea retuliſſem, video nunc a Wolfio iam dudum id eſſe exhibitum. Infra quoque p. 146. 22. in huius loci iterato exemplo legitur τῦτον. vnde facile nobis ambobus fuit emendare vulgatam, quae tamen etiam defenſione non caret. qui fit, vt nemo aiat ab eo iniuriam vobis fieri atque bellum concitari, qui ita palam exercitus conſcribat educatque, qui iura et emolumenta decoraque veſtra, poſſeſſionesque ita perſpicuis vexationibus carpat, qui ciuitates graecas armorum vi tam aperta occupet.

22. αἰτιᾶσθαι] malim πάντας αἰτιᾶσθαι. vt inter ſe reſpondeant ex oppoſito μηδένα verſu 19. et hoc πάντας.

26. κατηγορῶσι μὲν αὐτοὶ, μὴ δίκην δὲ δῶσιν] diſtinxi et correxi ad hunc modum. κατηγορῶσι μὲν,

accuſa-

accuſatores cum ſint, αὐτοὶ δὲ μὴ δίκην ȣ̓. ipſi tamen poenas nullas dent.

104. 7. τότε addidi. Sopater ad Hermog. pag. 312. εἶτα τῇ εἰς ἄτοπον ἀπαγωγῇ κατεσκεύασεν ȣ̔́τως. ȣ̓δὲ γὰρ Φεραίοις πρότερον πρὸς τὰ τείχη προσβάλλων etc. Ad ὥσπερ ſubaudi ἔφησεν.

11. ἕως ἂν ἐν αὐτῇ] expunxi ἄν.

17. non de nihilo eſt, quod Alexander de figuris ſententiae p. 36. 1. admonet, ȣ̓, tanquam ſententiam integram, per ſe ſtantem, ad inſtar inſulae, ad v. Φίλιππος eſſe addendum. verba eius haec ſunt. ἐπαναλέγεται [repetuntur] τὰ ὀνόματα. οἷεν· ἦν ποτε, ἦν, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, ἐν τῇ πολλῶν ψυχῇ. κἀκεῖνο. ȣ̓ γὰρ ὑφ᾽ αὑτῷ ποιήσασθαι τὴν πόλιν βȣ́λεται Φίλιππος. ȣ̓. nequaquam.

23. προσῆκεν] praetuli προσήκει.

pen. citat h. l. Harpocr. v. πρόβολοι, Pollux 5, 134.

105. 6. πρότερον δȣ̀ς Ποτίδαιαν ἐξηπάτησε καὶ πολλ᾽] tranſpoſui vocabula tertium et quartum arbitratu meo.

7. Θηβαίȣς τε νῦν] deleui particulam copulantem. Ibid. ὑπάγει] dedi de meo ὑπάγεται, vel potius ex iterato exemplo p. 148. 16.

20. καὶ τὸν λαβόντα] deleui articulum.

23. μὴ συνευπεπονθότων τῶν πολλῶν Ὀλ.] cum vulgus Olynthiorum nondum accepiſſet beneficium omnibus commune, eoque exaequatum eſſet cum paucis, ſeu optimatibus huius ciuitatis, qui dudum antea Philippo ſua ſtudia vendidiſſent. illud συν (in συνευπεπ.) redit ad τȣ̀ς ὀλίγȣς τῶν ὀλυνθίων, quibus οἱ πολλοὶ opponuntur.

25. μηδὲν εὖ πεπονθότος τȣ̃ πλήθȣς] praetuli μὴ συνευπεπονθότος τȣ̃ πλ.

106. 9. Ariſtides de D. C. p. 190. καὶ οἱ ἀφορισμοὶ δὲ ἐν τῷ καθόλε σεμνότητα ἔχεσιν· οἷον· πόλεως γὰρ ἔγωγε πλεῖστον ἡγεῦμαι συμμάχες, πίστιν, εὔνοιαν.

12. φέρεσθαι] id eſt οἴχεσθαι, ἀπιέναι.

Ibid. Ariſtides l. c. p. 192. καὶ τὸ κατὰ πλῆθος λέγειν καὶ τὰ ὀνόματα ἐφεξῆς παρατιθέναι, σεμνότητός ἐστιν. οἷον· εὐδαίμων, καὶ μέγας, καὶ φοβερὸς ἅπασιν Ἕλλησι καὶ βαρβάροις.

27. κρίνει, δημεύει, δίδωσι, κατηγορεῖ,] miratus aliquando ſum perturbationem ordinis. nam prima loco eſt accuſatio, tum condemnatio, tum denique confiſcatio. viſum quoque fuit δίδωσι ſuperuacaneum poſt δημεύει. ſed in hoc falſus fui, et ordinis ſubtilitatem, quem ſcholae tradunt et exigunt, ab oratore ne poſcito. Vmbram ludi rhetorici ad lucem fori ne afferto. et aliud eſt δημεύειν, aliud διδόναι. illud eſt confiſcare, bona proſcripta aerario addicere, hoc idem eſt atque καταχαρίζεσθαι, quo noſter vtitur in loco ſimili, qui huius velut interpres eſt, p. 107. 18. amicis aliena bona condonare, quo eos tibi deuincias.

107. 8. τῆς παρ' ἡμέραν χάριτος] pro diaria gratia, quae, cum hodie floret ſplendidiſſima, cras, ſi fortuna volet, concidet, nulla erit. Ita vis illius gratiae in vnius diei momento et fortuna ſtat caditue.

9. ἀπολωλεκότες] Th. Canterus Nou. Lect. 8, 2. auctor eſt, vt ἀποδεδωκότες legatur; quaſi voc. hoc ſignificet, *qui vendiderunt*, immemor, in eo ſignificatu ἀποδεδομένοι dicendum fuiſſe. nam vendere eſt ἀποδίδοσθαι in medio. in actiuo autem ſignificat ἀποδιδόναι debitum reddere.

16. πολιτεύομαι] praetuli πεπολίτευμαι.

18. malim καὶ καταχαρίζεσθαι. bona aliena proſcripta, eorumue partem, amicorum, quos obſtringendos mihi duco, huic illiue adiudicare, condonare, dilargiri, conniuere rapientibus.

107. 23.

107. 23. poſt *μείζυς ἂν* videtur *ἁπάντων*, aut *τῶν ἐχθρῶν* deeſſe.

24. locum h. citat Stobaeus p. 246. 18.

108. 14. citat h. l. Hermogenes p. 253. et 346. ad priorem locum Scholiaſtes p. 395. haec annotat. *τοῦτο οὐκ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ φησὶ Δημοσθένης, ἀλλὰ Τιμοθέῳ τῷ στρατηγῷ περιτίθησι τὴν ἐρώτησιν. διὸ καὶ ὡς παράδειγμα ληφθὲν οὐκ ἔστι τραχύ. ἦν δ᾽ ἂν τραχὺ, εἰ ἐν ὑποθέσει τῇ παρούσῃ Δημοσθένης ἤ τις ἄλλος ἀφ᾽ ἑαυτοῦ τοῦτο ἔλεγεν.*

17. praeferrem vtique *πορεύεσθε*, quod bonae notae codices dant, ſi iidem quoque *καθέλκετε* in praeſenti darent. citat h. l. Thomas M. v. *ἕλκω*.

109. 1. *οἷς*] id eſt *ἐφ᾽ οἷς*. vel *ἐπὶ τούτοις, ἃ* — ob ea, quae quis incuſet —

2. aut *καταλύειν* in infinitiuo leg. eſt, aut, ſeruato participio, deeſt aliquis infinitiuus. nam qui ſecum conſtare poterunt *συνέχειν τὴν δύναμιν καταλύοντας*? qui continet atque tuetur aliquid, qui poteſt idem ille id ipſum deſtruere?

Ibid. *πανταχοῦ*] praetuli *πανταχοῖ*.

Varietas lectionis ad orationem de rebus in Cherrhoneſo.

Ad Argumentum.

88. 2. *κατηγορεῖτο* Aldina Taylori.

7. *ἐποίκους*] *ἀποίκους* Pariſ. quintus.

12. *χεῤῥονησῖται*] *χεῤῥονησιῶται* Pariſ. quintus.

14. *ἰδίαν*] *οἰκείαν* Aug. ſec.

15. *ἐπολέμει*] *ἐπολέμησε* Par. quintus, Aldina Taylori, codex Obſopoei.

16. *καὶ ὃς*] *ὃς καὶ* Par. quintus.

vlt. *εἴ τι*] *εἴ γε τι* appendix Francf. *εἴ γε φασὶν ἀδικεῖσθαι* Ald. Taylori.

89. 1.

89. 1. ἠδικῆσθαι] ἠδικεῖσθαι (ſic) Aug. ſec. ἀδικεῖσθαι Par. ſecundus, quintus et codex Obſopoei.

4. τὴν ἄνω Θράκην] Wolf mauult τῆς ἄνω Θράκης.

6. ἐπόρθησε καὶ ἔφθη πρὶν] ἐπόρθησεν αἰφνίδιον πρὶν Pariſſ. ſecundus et tertius. Aldina Taylori. Bauaricus. ſed huius margo dat vulgatam.

8. ἀσφαλείᾳ] ἀσφαλεῖ. Pariſ. quintus, codex Obſopoei.

9. ὃ] μὴ Aldina Tayl. in qua proximum ἐπιστολὴν ſubnotatum eſt.

15. ὑπὲρ τοῦ Διοπείθους eadem.

18. πολεμίου] πολέμου Aug. ſecundus.

20. ἐκείνου] ἐκείνῳ appendix Francfurtana.

22. ποιεῖται πολλὴν] πολλὴν ποιεῖται Bauaricus. In fine argumenti addit Aug. ſecundus ea, quae in Scholiis p. 54. ed. Pariſ. primo loco leguntur τινὲς ἐνόμισαν vsque ad πρὸς ἑτέρους εἰσηγήσεως. Recte vero. nam eſt haec quoque lacinia Libaniani argumenti. Ibi itaque hoc eſt in Auguſtano ſecundo v. 8. abeſt ἐστὶν. Eodem v. 8. ſic legitur εἰ γὰρ ἦν παρεστηκώς. v. 15. pro προσκοπῶν eſt προσκόπτων. quod idem eſt in appendice Francfurtana. v. 17. συμβουλευτικοῦ. τὸ δὲ προοίμιον ἀπὸ εὐνοίας, ἀπὸ συσ. v. 25. τῆς τέχνης καὶ τῆς εὐνοίας. Leguntur haec etiam in Wolfiana, vt appendix vel pars argumenti.

Ad orationem ipſam.

Titulus eſt in Aug. ſecundo περὶ τῶν ἐν χερρονήσῳ πραγμάτων. ἢ ὑπὲρ διοπείθους. Wolf in farragine annotauit appellari hanc orationem ſolere hoc quoque titulo ὑπὲρ τῶν ἐν χερρ. στρατιωτῶν.

90. 1. ἄνδρες deeſt Harley.

4. τοῦτ᾽] ταῦτ᾽ Bauar.

Ibid. πάντα τἄλλ᾽] τἄλλα πάντ᾽ Harley.

8. ἀφέντας] γρ. ἀφελόντας Pariſ. ſeptimus.

90. 14.

90. 14. *εἴρηνται*] *εἴρηται* Aldus, P. Manutius. Sed Wolf. et emendator Leſſingianus vulgatam praeferunt. In Auguſt. tertii texto ſcriptum eſt *ἔκρηκται*, ſed ſuperſcriptum *γρ. ἤρηνται*.

15. *κατὰ* omittit appendix Francfurtana.

17. *δοκῇ*] *δοκεῖ* Aug. primus. *δοκεῖν* Bauaricus, ſed cum vulgata ſuperſcripta.

Ibid. *μικρὸν*] *σμικρὸν* Aug. ſecundus, Aldus, Felic. ſed Harl. *μικρὸν*.

Ibid. *ἐπίσχωσι*] Scil. *οἱ διοπείθους κατηγοροῦντες*. Sed quid ſi *ἐπισχοῦσι*, ſcil. *ὑμῖν τοῖς ἀθηναίοις*. Sic Felicianus habet. WOLF. in farragine. *ἐπισχοῦσι* dant Aug. primus, Leſſingianus, cum *γρ.* item Weimaranus, Paulus Manutius, Felicianus, editio Wolfii. ſed index Pauli vulgatam refert, item appendix Francfurtana.

Ibid. *περὶ αὐτῶν*] *περὶ τούτων* Weimaranus. appendix Francfurtana, Laud.

19. *διισχυρίζεσθαι*] *ἰσχυρίζεσθαι* ſimplex Bauar.

pen. *ὑστερίσωμεν*] *ὑστερήσωμεν* Bau. Ald. Felic. *ὑστερήσομεν* (in indicatiuo) Aug. primus.

vlt. *τούτων*] Sic etiam in texto Aug. tertii eſt, ſed noua manus extremae voci *ων* ſuperſcripſit. Aldina Taylori dat *τούτῳ*. Lambinus in indice aut deletum vult *δ'*, quod eſt in eodem verſu 21. ſtatim poſt *τούτων*, aut cum *δὴ* mutatum, nulla de cauſa. Etiam Leſſingianus dat *περὶ τούτων δὴ οἶμαι*.

91. 1. *παρασκευάσθαι* Ald. Tayl. dubium relinquens, num *παρασκευάσασθαι* voluerit.

3. *πολλὰ*] *πολλοὺς* Harl.

7. *ἢ ἄγειν τὴν εἰρήνην*] *ἢ τὴν εἰρήνην ἄγειν* Aug. primus, et Harley.

Ibid. *ἐστὶ δὲ, εἰ μὲν*] Haec, et *οὐδὲν δεῖ λέγειν* videntur *ἀνακολούθως* coniungi, niſi legas *εἰ μὲν γὰρ ἡσυχίαν* — Poſſit etiam legi *ἐστὶ δὲ*; cum interrogatione ne-

ne negatiua. *Id vero licet?* prior tamen diſtinctio mihi magis probatur. WOLF.

91. 8. ἡμετέρων] Sic etiam Aug. tertius e correctione. nam prima manus dederat ὑμετ.

9. συσκευάζεται] συσκευάζεσθαι index Aldi. παρασκευάζεται Aug. ſecundus.

10. ὑμᾶς] Sic etiam Bauar. Sed cum ἡ ſuperſcripto. ἡμᾶς Harley.

Ibid. οὐδὲν δεῖ λέγειν] γρ. μηκέτι δεῖ λ. Pariſ. ſeptimus. οὐδὲν ἀντιλέγειν index Lambini. Aug. ſecundus δεῖν dat. quod natum videtur e fine voc. οὐδὲν. quod ſi ergo δεῖ plane tollas, cohaerebunt iſta inter ſe ἔστι δὲ — οὐδὲν λέγειν. et tum plana atque integra erit haec oratio.

11. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſ. ſeptimus.

Ibid. ὑπάρχοντα] ὑπάρχειν Aug. ſecundus, editio Wolfii et Aldi, ſed index Aldi et ed. Felicianea conſentit vulgatae, item appendix Francf. et Harley.

12. ἡμεῖς ὠμόσαμεν] inuerſo ordine Aug. primus, et appendix Francfurtana. εἰ δ᾽ ἃ ὠμόσαμεν ἡμεῖς Harley.

17. ἡμετέρων] ita et Harley. ſed ed. Wolf. ὑμετέρων.

Ibid. ὑπὲρ] περὶ Pariſ. octauus.

18. ὑμέτερα] ἡμέτερα Harley.

Ibid. ἐγκαλοῦντα] mirificum quid huic loco in Auguſtano tertio contigit. Prima manus dederat vulgatam. tum corrector poſtremo α iota adſcripſit. et idem tamen diphthongo αι ſuperſcripſit α. miror inconſtantiam.

19. τὰ] καὶ Aug. ſecundus.

Ibid. βαρβάρων abeſt ab ed. P. Manut.

20. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſ. octauus, Aug. primus, Bauar. et Harley.

91. 21. ὡς πολεμεῖν] ὡς συμβουλεύειν πολεμεῖν index Lambini.

Ibid. ἁπλῶς in tertio Aug. a noua manu eſt additum, vt inſerendum. abeſt id a Pariſſ. ſecundo et tertio, item a Bauarico.

Ibid. ἄγειν εἰρήνην] ἄγειν τὴν εἰρήνην Aug. ſecund.

22. ἡμῖν] ὑμῖν Aug. ſecundus, P. Manut. et Harleyanus.

25. ἀμύνεσθαι] ἀμύνασθαι Pariſ. ſecundus, Aug. primus. vtrumque Bauaricus.

Ibid. ἡμῖν] ὑμῖν Bau. ſed cum η ſuperſcripto. ὑμῖν etiam Harley. dat.

26. μὴ omittit appendix Francfurt. πλὴν ἢ τοῦτο λέγουσιν Ald. Tayl.

Ibid. νὴ Δία, ἕως] νὴ δία, ὡς, ἕως index Lambini. poſt νὴ δία Wolf addi vult ὅτι. quod eodem cum illo redit.

pen. ποιεῖ τὸν πόλεμον] articulum omittit Aug. primus.

vlt. ταύτην] ταύτῃ Pariſ. quintus, Ald. Leſſing. Felicianea, quod probat Wolf. in Aug. tertio prima manus dederat ταύτην, ſed corrector ν eraſit. ταύτην eſt in Harley.

92. 1. οὐθ᾽ ὑμῖν] cum in Aldina eſſet ὄνθ᾽ ὑμῖν, correxit Wolf, vt editum eſt. item emendator Leſſing. pro ὑμῖν dant ἡμῖν Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus, Augg. primus et tertius, et Harley.

3. ἂς] αἷς Pariſſ. ſecundus et tertius, item Bauaricus in texto, cum vulgata ſuperſcripta. Neceſſe quoque eſt, in eo Aldino, quod penes Obſopoeum fuit, αἷς fuiſſe, cum ille e ſuo Pannonico ἂς proferat, quod in meo Aldino reperi.

6. ἂν] ἐὰν Harley.

Ibid. διοπείθει] διοπείθῃ Augg. ſec. et tertius. et ſic quoque p. 91. 15. et alibi.

92. 8.

92. 8. ποιεῖν αὐτὸν] inuertit ordinem Bauaricus.

9. δὲ omittunt Aldus et Felic. ſed addit Aldina Taylori et appendix Francfurtana.

10. τὰ ἐν] τοὺς ἐν Aug. tertius.

12. γιγνέσθω] γενέσθω Aug. ſecundus. caret hoc vocabulo Pariſ. ſeptimus.

13. δικαίοις] δικαίως Pariſ. octauus.

15. ταύτῃ] ταῦτα Harl.

16. οὕτω τὴν] ita etiam dat Harley. ſed ed. Wolf. οὕτω καὶ τὴν.

19. παρελθόντα] παρόντα Pariſſ. ſecundus, quintus, ſeptimus Ald. Leiſing. Aug. primus, codex Obſopoei, index P. Manutii. appendix Francfurtana. In Aug. tertio conſentit textum vulgatae, ſecunda manus alteram lectionem ſuperſcripſit.

22. γίγνεσθαι] γίνεσθαι Harley.

23. ἀεὶ abeſt ab Aug. primo. ἀεὶ συνεστηκυῖαν dat Harleyanus.

pen. ἃ] ὧν Pariſ. quintus.

vlt. δαπανήσωμεν] ita et Harl. δαπανήσομεν ed. Wolfii.

93. 1. ἀνηλωκέναι] ſic et Bauar. ſed cum α ſuper η ſcripto.

6. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſſ. ſeptimus et octauus, et Harleyanus.

8. πάνθ'] ἅπαντα Harley.

Ibid. διοικήσεται] ita et Harley. διοικήσηται ed. Wolf.

11. πολλὴν] ita et Harl. ſed in ed. Wolf. pro hac voce vacuum eſt ſpatiolum.

13. περιμείνας] περιμήνας Harl.

Ibid. ἐπὶ βυζάντιον] ἐπὶ τὸ βυζάντιον appendix Francfurtana.

15. μενεῖν] μένειν Aug. primus.

Ibid. ἀνοίας] ἀγνοίας Bauar.

93. 15. ὥσπερ] Wolf mauult ἧσπερ, item Lambinus ſeu Morellus in indice. idem mihi quoque in mentem venit.

17. ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι] ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ οἶμαι Pariſ. ſeptimus, Aldina Taylori. οἴομαι Aug. primus.

18. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſſ. quintus et ſeptimus.

Ibid. εἰσφρήσεσθαι] εἰσάξειν Aug. ſecundus; ſcholium id eſt in locum gloſſae ſuffectum. εἰσφέρεσθαι Ald. Tayl.

20. ἐνθένδ'] ἐνθάδε [aut ἐνθάδ'] Pariſ. ſeptimus, Aug. tertius.

21. ἐκεῖ] Sic correxit Wolf. et emendator Leſſingianus, cum in Aldina vitioſe eſſet εἰκεῖ.

Ibid. ὑπαρχούσης] οὔσης Ariſtides T. p. 234.

22. αὐτοὺς] αὐτοῖς Pariſſ. quintus et ſeptimus.

23. κακοδαιμονοῦσι] ita etiam dat Harley. Wolf mauult κακοδαιμονῶσι, a verbo contracto in άω. Hermogenes Aldinus ſic recitat. κακοδαιμονοῦσι Βυζάντιοι. σφόδρα γε. ἀλλ' ὅμως δεῖ σῶς αὐτοὺς εἶναι. v. p. 306. ed. Criſpini. et p. 347.

26. γε punctis ſubnotatum eſt in Aldina Taylori, quae eſt nota defectus.

27. ἧς] ἣν Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus. Augg. primus, et ſecundus, Aldus, et index Aldi (qui ſine dubio vulgatam dare voluit) et ed. P. Manutii. vtramque lectionem dat Bau.

pen. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſſ. quintus et octauus, Aug. primus, Harley.

Ibid. ἀμυνεῖσθαι] ἀμύνεσθαι Aug. primus.

94. 2. ποιήσειεν Aldina Taylori.

Ibid. διαφθαρήσεται καὶ abſunt a Pariſ. octauo et Aug. primo, et Harley.

3. ἴῃ] ἴοι Pariſ. octauus, Harley.

4. διοπείθην] διοπείθη Pariſ. ſecundus. appendix Francf. vtrumque dat Bau. διοπείθην ἰδίᾳ καί τι Ald. Tayl.

94. 4.

94. 4. poſt καὶ τὶ punctum habet poſitum Aug. ſecundus.

5. αὐτοὶ] αὐτοῖς Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus, Aug. primus, Harley. margo Bauarici cum γρ. Prima manus in Aug. tertio αὐτοὶ dederat, ſed noua ς appinxit. In Aldina prima eſt αὐτοῖς. Obſopoeus e ſuo codice Pannonico profert αὐτοὶ, quod in Aldina poſteriore legitur et in Felicianea.

Ibid. ἂν δ' ὑπὸ τῶν πνευμάτων] τὶ δ' ἂν ὑπὸ τῶν πν. index Lambini.

Ibid. δυνάμεθα Harley.

6. ἆρ' ὁρᾶτε] ἀλλ' ὁρᾶτε Auguſt. tertius ab antiqua manu. ſed noua in margine ſcripſit γρ. ἆρα.

8. ἔτους] θέρους index Aldi, appendix Francfurt.

10. ἀπελθὼν] ἐπελθὼν index Aldi. τὶ δαὶ ἂν ἀπελθὼν Aug. tertius.

11. μηδὲ] μὴ Bauar.

12. Χαλκίδα] Χαλκίδος Harley.

Ibid. ἥκῃ] ἥκειν Pariſ. ſeptimus.

13. πρώην ἐπ' ὠρεὸν] ἐπ' ὠρεὸν πρώην Aug. primus, appendix Francfurtana, et Harley.

14. ἀμύνεσθαι] ἀμῦνασθαι Augg. ſecundus et tertius, ſed in hoc ε erat ſuperſcriptum, ab eadem manu.

19. κατασκευάζειν] παρασκευάζειν Pariſſ. ſeptimus et octauus, Aug. primus, (qui, vti etiam appendix Francfurtana, Aldina Taylori et Harl. verba ſic ordinata dant πειρᾶται δύναμιν τῇ πόλει παρασκευάζειν) Aug. tertius, index Aldi, index Manutii. vtrumque dat Bauar.

20. προσπαρασκευάζειν] primam praepoſitionem omiſit librarius Aug. tertii.

22. συναγωνιζομένους] in Aldina Taylori praepoſitio punctis erat ſubnotata, ſublationem aut defectum indicantibus.

94. 23. πότερα βέλοιο] ita etiam Harley. exhibet. πότερ' ἂν βέλοιο Aldus, Felic.

24. νῦν ἔχει] ordinem inuertit Bauar.

Ibid. ὁποιουστινασοῦν] ὁποιαστινοσοῦν. Aug. ſecundus. poſſit χώρας ſubaudiri. ſed praeſtat vtique vulgata.

25. εὐσθενεῖν] εὐθενεῖν (ſine ſibilo) Aug. primus, Harley. index Lambini. εὐθυνεῖν Aug. ſecundus. in quo latet εὐθηνεῖν. quae duo verba inter ſe perſaepe permutantur.

27. συναγωνιζομένης] ſic Aug. tertius in texto, ſed ſecunda manus extremae ſyllabae ſuperſcripſit ους.

pen. τοῦτ'] ταῦτ' Pariſſ. ſecundus et quartus, item Aug. primus, et Harl.

95. 1. ἡμῶν] ὑμῶν Pariſ. octauus, Augg. primus et ſecundus, et Harley.

Ibid. τινες ἐνθάδε] inuertit ordinem Aug. ſec.

3. ὑμᾶς] πρὸς ὑμᾶς Weimaranus, ed. P. Manutii. ὑμῖν appendix Francfurtana.

5. σκέψασθαι] σκέψασθε Aug. primus, ed. P. Manut. vtrumque Bauar.

15. μὲν abeſt ab Aug. ſecundo. ὑμεῖς μέντοι νῦν εἰώθατε Aldina Taylori.

16. εἰώθατε] εἰώθαμεν Aug. ſecundus. forte voluit εἰώθατε μέν.

Ibid. παριόντα] Pariſſ. tertius et ſeptimus, quae centies inter ſe permutantur, ego e meis annotare aſpernatus ſum.

18. εἰσοίσετε] εἰσοίσητε Aug. ſecundus.

Ibid. στρατεύσεσθε] στρατεύσετε Aug. tertius. στρατεύεσθε Harl. πραγματεύσεσθαι Aldina Taylori.

20. συντάξεις] τάξεις ſimplex P. Manut.

Ibid. διοπείθει] διοπείθη Aug. ſecundus, et ſic quoque 96. 12.

21. πορίσηται] πορίσητε Harley.

95.22. λέγω] λέγειν Pariſ. quintus, Aldina Tayl

24. ἂν abeſt ab Aug. primo.

25. καὶ deletum it index Lambini.

27. ὑμῶν μαθεῖν] inuertit Aug. primus, et Harl. pen. ἅπαντες] ita et Harley. πάντες ed. Wolf.

96. 1. τιμῶμαι] αἰτιῶμαι Pariſ. quintus. In Aug. tertio eraſae vetuſtae lectioni ſuperſcripta erat a ſecunda manu alia, quae videbatur αἰτιῶμαι eſſe. ego equidem aliud nihil illinc exſculpere poteram. Hermog. p. 414. ἕτοιμός εἰμι. et tum παρὰ τούτων τὰς νήσους οἰκούντων χρήματα λαμβάνουσι.

2. ἂν abeſt ab ed. P. Manutii.

4. ἔχοντες] Thomas M. p. 815. dat κεκτημένοι. e memoria.

7. μὴ] τὸ μὴ Pariſſ. quintus et ſeptimus, et Harl.

8. ἀδικεῖσθαι] διακεῖσθαι Aug. primus.

9. μηδὲ] μὴ Bauar.

Ibid. δὲ abeſt ab Augg. primo et tertio, item Bau.

10. αὐτῶν] ἑαυτῶν Harley.

Ibid. εὐνοίᾳ] εὐνοίας Aug. primus, errore ſcribae, qui, more ſuo, volebat iota ad α adiungere, quod nos puncto ſubſcripto indicamus.

11. καὶ δὴ abſunt ab Aug. primo.

12. Διοπείθει] Δειοπείθει Harley.

14. λαβόντα] λαμβάνοντα Pariſ. octauus, Aug. primus.

18. οὖν abeſt ab Aug. ſecundo.

20. διδόναι] δοῦναι app. Francfurt. ἐκδιδόναι Aldina Taylori.

21. συγκαταπραξαμένῳ] καταπραξαμένῳ appendix Francfurt. Aldus, Felic. P. Manut. (cuius index vulgatam refert.) Wolf hoc ſimplicius vulgato praefert. ſed decompoſitum dat Aldina Taylori.

24. μέντ' ἂν] μέν γ' ἂν index Lambini.

25. τῆς] τοῖς Harley. ſed eſt menda librarii.

96. 26. ἐκπέμπειν] εἰσπέμπειν index Aldi.

Ibid. τῦτ᾽ ἐςὶν. εἰ γὰρ] Lambinus lacunam, quam hic ſubeſſe ſuſpicatur, ſic explet. τῦτ᾽ ἐςὶ. τῦτο δ᾽ ὑμῖν ἐ ποιητέον ἐςίν. εἰ γὰρ —

27. Διοπείθης] Διοπείθȣ Harley.

Ibid. κατάγει] μετάγει Aug. primus.

vlt. δύναιτ᾽ ἂν] δύναςαν Harley. corrupte.

97. 1. ȣ̓ μὰ δι᾽ ȣ̓ δαπάναις] ȣ̓ μὰ δία δαπάναις Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus, Aug. primus.

2. ἡμᾶς] ὑμᾶς Bauar.

7. ἡμᾶς] ὑμᾶς Aug. tertius.

10. τὰ abeſt ab Aug. primo.

13. εἴπῃ] εἴποι Harley. et ſic quoque v. 16. λέγοι.

14. ἢ ὃν ἂν εἴπῃ τις τῶν πολιτῶν] ἢ ὃν ἂν τῶν πολιτῶν εἴπῃ τις Aug. primus, Harl.

16. voc. τἀληθῆ in Aldina Taylori punctis eſt ſubnotatum.

19. ἐκεῖνος ἦγεν] Aug. tertius medium interponit τε. ſed videtur γε voluiſſe.

20. ἔχετε] ſic etiam Bauar. ſed cum ξ ſuper χ ſcripto.

23. Alexander de figuris ſententiae p. 22. locum hunc recitans ad παῤῥησία addit τȣ̃ λέγειν. de ſuo nempe. quod ipſi eſt relinquendum.

27. ἂν] κἂν Aldina Tayl.

vlt. κρατήσαντας] κρατήσαντες Pariſſ. ſecundus, quintus et ſeptimus, Aug. ſecundus et tertius.

98. 1. ἐςὶ] ἔςαι Pariſ. octauus, Harl.

3. δὲ] γὰρ Pariſ. octauus, Aug. primus, Harl.

5. φιλανθρώπȣς ὑμᾶς ἐθίζειν εἶναι] φιλανθρώπȣς εἶναι ὑμᾶς ἐθίζειν Aug. ſecundus.

8. ἐπιδεικνύναι] Wolf mauult ἀποδ.

9. γὰρ] δὲ Aug. ſecundus.

14. καὶ abeſt ab Aug. tertio.

98. 16.

98. 16. οἱ abeſt a Pariſſ. ſecundo et tertio, item Augg. ſecundo et tertio.

Ibid. παρήκατε] γρ. παρείκατε appendix Francfurtana, et Aldina Taylori, item exemplum Leſſingianum, cuius margini adſcriptum eſt hoc ſcholium: οἱ Βοιωτοὶ τὸ η εἰς τὸ ει τρέπουσι. Pariſini ſecundus et quintus, Aug. tertius. In Bauarico, item in Auguſt. primo, vtrumque eſt. [Pro παρήκατα leg. videtur παρήκατε. OBSOPOEVS.] Ergo iſtud in Aldina ſua, quae eſt prior editio, reperiebat Obſopoeus. Ego in poſteriore Aldina vulgatam reperi. Scholiaſtes Ariſtophanis ad Nubes verſu 218. male allegat παρήκασθε in medio.

19. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus, et Harley.

20. καὶ abeſt ab Aug. tertio.

22. ταῦτα. εἶτ'] ταῦτα πάντα. εἶτ' Pariſſ. quintus et ſeptimus.

24. τἀνθρώπου] τοῦ ἀνθρώπου Aug. primus.

Ibid. ἀποληφθέντος] ἀπολειφθέντος Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus, Harl.

26. pro οὔτε ſecundo Harley. dat οὐδέ.

Ibid. ὑμετέρων] ἡμετέρων Aug. primus.

27. ὑμῶν] ἡμῶν P. Manut.

vlt. φῆσαι] Ariſtides p. 204. φήσαιμεν dat. quo admiſſo leg. eſſe δὴ pro δεῖ recte admonuit Normann.

Ibid. δύο ἐν εὐβοίᾳ] δύο μὲν ἐν εὐβ. Pariſſ. ſeptimus et octauus, Aug. primus.

99. 1. τὸν μὲν] τοὺς μὲν Aug. tertius. ſed corrector vulgatam ſuperſcripſit.

2. σκιάθῳ] γρ. σκίαθον Pariſ. ſecundus. Aldina Taylori. ſuper ω dat ου Bau. κυάθῳ (vel μυάθῳ) Aug. tertius. nam prima litera erat a correctore inter corrigendi operam obſcurata. idem ſuper υ ſcripſerat iota.

99. 3. ἀπελύσασθε] ἀπελήσασθε appendix Francfurtana, Aldus. vnde fort. nata eſt Wolfio coniectura importunior ἀπηλάσασθε.

6. ὑμεῖς γε abſunt a Pariſino octauo et ab Aug. primo, vti etiam ab Harl.

Ibid. πρεσβεύετε] γρ. πρεσβεύεσθε Pariſſ. ſecundus, quintus, ſeptimus, octauus, Augg. primus et tertius. appendix Francfurtana, et Harley. vtrumque dat Bauaricus, vulgatam infra, alteram ſupra.

7. ἡμῖν] ὑμῖν Aug. tertius.

9. γὰρ abeſt a Pariſſ. ſecundo et tertio, ab Harl. ab Augg. primo, ſecundo et tertio. ſed in hoc manus noua ſuperſcripſit.

Ibid. τοίνυν abeſt ab Aug. ſecundo.

11. καὶ ἀληθέστατον τοῦτο ἀποκρινοῦμαι] τοῦτο ἀποκρινοῦμαι καὶ ἀληθέστατον Harley.

12. ταῦτα deeſt Harley.

Ibid. νυνὶ] νῦν Bauar.

14. poſt ὅπως addit σκοπείτωσαν appendix Francfurtana. καὶ σκοπείτωσαν ὅπως ἐρωτῶ Aldina Taylori. eadem dat ἐθέλωσι.

16. ὑμῖν] ſic etiam Aug. tertius a prima manu, ſed corrector dedit ἡμῖν.

Ibid. γνῶναι] ſubaudi χρὴ, quod tacite repetendum e verſu 11. tametſi non incommode addatur hunc in modum τοῦτο χρὴ παρ' ὑμῖν αὐτοῖς βεβαίως γνῶναι. WOLF.

18. τούτων] τούτου Pariſ. ſeptimus.

20. τοῖς] τῷ Harley.

22. εὐθυκράτην καὶ λασθένην] εὐθυκράτη καὶ λασθένη Pariſ. ſecundus, Augg. ſecundus et tertius. εὐθυκράτει καὶ λασθένει Bauar. ſed ſuper vtroque ει erat η ſuperſcriptum.

23. ὀλυνθίους] ἐγχωρίους appendix Francfurtana. Aldina Tayl.

99. 24. πρȣ̈δοσαν] προέδοσαν Aug. primus, Harl.

26. ȣ̓δὲ ἓν] ȣ̓δὲν Aug. primus.

27. καταλ... η] καταλύσει Aug. tertius, ſed cum η ſuper diphthongo ſcripto.

pen. νῦν γε δὴ abſunt a Pariſſ. quinto, ſeptimo, octauo, ab Aug. primo, ab appendice Francfurtana, et ab Harley.

100. 1. δημοκρατῆσθε] δημοκρατεῖσθε Augg. primus, ſecundus, tertius.

2. ἂ] ἢ Pariſſ. ſecundus et tertius. Aug. ſec.

3. γένοιτ' ἂν] ἂν γένοιτο Aug. primus et appendix Francfurtana. ἂν abeſt ab Aug. ſecundo, Aldino, et Harley. ſed addi vult Obſopoeus, dubium relinquens, vnde ſumtum, e ſuone libro Pannonico, an ingenio.

Ibid. βεβιασμένα] συμβεβιασμένα Aldus, P. Manut. ed. Wolfii. Sed vulgata eſt in append. Francfurtana, et Aldina Taylori.

8. ἐξαφελέσθαι] ἀφελέσθαι ſimplex Aug. prim.

18. κατασκευάζεται] παρασκ. Pariſſ. ſecundus, quintus, ſeptimus, octauus, Augg. primus et tertius, Harley. Aldina Taylori, Bauaricus, index Aldi, index P. Manutii.

Ibid. ἀμύνεται] ἀμυνεῖται Pariſ. octauus, Aug. primus.

19. ἡμῶν] ὑμῶν Aug. ſecundus. vtrumque dat Bauaricus.

Ibid. ȣ̈τω γ' εὐήθης ἐστὶν] ȣ̈τως ἐστὶν εὐήθης Aug. primus, Harley.

21. ἂν abeſt ab Aug. primo. ſecundus tranſponit.

22. εἴποι] εἴπῃ ἂν Aug. ſecundus. τὶ γὰρ ἂν ἄλλο τις εἴποι appendix Francfurtana. τί γὰρ ἂν ἄλλο τις ἂν εἴποι Harley.

Ibid. μάστειραν] μάσειραν Aug. ſecundus.

100. 26. νεωρίων] νεωριῶν Aug. tertius, quaſi a νεωρία in nominatiuo ſingularis.

Ibid. τριηρῶν] τριήρων Aug. ſecundus, et alii alibi ſaepius. quod ſemel hic annotaſſe ſufficiat. mirifice enim codices in hoc variant. καὶ τριηρῶν ab Harleyano abſunt.

27. ἀργυρίων] ἀργυρείων Aldus, Felic. P. Manut. et codd. quoque.

pen. ἐάσειν ὑμᾶς] inuertit Aug. primus, et Harl.

vlt. μελινῶν] μελίνων Pariſſ. ſecundus, quintus, octauus. μελίων (ſic) Ald. Taylori, index Aldi, index Pauli, Aug. ſecundus. λιμένων Aug. tertius, abſurdo errore, eraſa vetuſta lectione, quae videtur cum vulgata conſenſiſſe.

Ibid. ὀλυρῶν] ὁλύρων cum aſpero Paulus Manut. ſed in ſpiritibus, accentibus et huiusmodi minutiis editio Pauli eſt perquam vitioſa. ἐλύρων Aug. tertius. ſed a correctore ſuperſcripta eſt vulgata cum γρ.

Ibid. θρακίοις] θρακείαις Harley.

101. 1. σιροῖς] ita et Harley. σειροῖς Aug. primus. σιῤῥοῖς Felic. P. Manut.

Ibid. βαράθρῳ] ſic etiam in texto Aug. tertii, ſed noua manus ſuperſcripſit γρ. θαράβρῳ. mirifica lectio: Aldina Taylori dat βαρβάρῳ.

7. συμμενεῖ] γρ. συμβαίνει Pariſ. ſecundus et Aldina Tayl. συμμένῃ Pariſſ. tertius, quintus, ſeptimus, Aug. ſecundus. συμμένοι Pariſ. octauus. συμμένει Aug. primus, Bauar. In Aug. tertio eſt συμβαίνῃ. ſed ſecunda manus ſuperſcripſit γρ. συμμένῃ.

8. ἑτοίμην] ſic et Bauaricus, ſed cum ον in fine ſuperſcripto.

9. ἔχει] ἔχῃ Bauar. ἔχοι Harley.

Ibid. ἀδικήσουσαν] ἀδικοῦσαν Aug. primus.

101. 10.

101. 10. οὕτω τὴν] οὕτω καὶ τὴν Aug. tertius. ſed ſecunda manus copulatiuam transuerſo calamo rurſus induxit.

11. ἅπασιν deeſt Harley.

Ibid. ἑτοίμην] rurſus hic quoque Bauaricus ον ſuper ην ſuperſcriptum dabat.

Ibid. ἐστὶ] ἔνεστι Bauar. appendix Francfurtana, Aldina Taylori.

14. ταμίας δημοσίους] ταμίας καὶ δημοσίους Pariſſ. ſecundus et tertius. Augg. primus, ſecundus, tertius, Bauaricus, appendix Francfurtana. ταμίαις καὶ δημοσίαις Aldina Taylori.

19. τῆς αὐτοῦ] τῆς αὑτοῦ cum aſpero Aldus. τοῖς αὐτοῦ cum leni Aug. tertius. A Bauarico ſpiritus aberat.

20. ἀναγκάσετε] ἀναγκάσητε Aug. primus. Harley. vtrumque dat Aug. tertius.

Ibid. οὐδὲν abeſt ab Aug. ſecundo.

21. πολεμήσετ'] πολεμεῖτε Pariſſ. quintus et ſeptimus.

22. μεγάλης.] πολλῆς Bauar.

Ibid. πόνων πολλῶν] Auguſt. ſecundus inter haec duo vocabula medium habet interiectum καὶ, quod idem omittit poſt εἶναι.

23. λογίσηται] λογίζηται Aug. primus.

25. ἐθέλῃ] ἐθέλει Bauar.

Ibid. ἑκόντας] ἑκόντα Aug. primus.

26. ἐστὶ] Wolf. mauult εἴη.

Ibid. ἡμῖν] ὑμῖν Aug. ſecundus. plane abeſt ab ed. Pauli.

27. ἂν abeſt ab Aug. primo.

pen. ἂν] ἐὰν Aug. primus. appendix Francfurtana. ſed haec tam minuta impoſterum non annotabo, niſi alii iam ante me ea annotauerint, quae neceſſario duco iterato ad poſteritatem transmittenda, ne quis editionem noſtram defectus alicuius incuſet, in qua non

non omnia reperiantur, quae in ſuperioribus editionibus habeantur.

101. vlt. οὐκ ἐπ' αὐτοὺς ἡμᾶς] οὐκ ἐφ' ὑμᾶς αὐτοὺς Aug. primus. Etiam Aug. ſecundus dat ὑμᾶς, item Bauar. οὐκ ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς appendix Francfurtana, et Harley.

102. 1. τοὺς abeſt ab Aug. primo et app. Francf.

4. τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἅπαντας] τοὺς πάντας Ἕλληνας Aug. primus. tertius inuertit ordinem ſic τοὺς ἄλλους ἅπαντας Ἕλληνας, item Bauaricus, et appendix Francfurtana. τοὺς ἄλλους πάντας Ἕλληνας Harley.

5. ἂν reponit Aug. primus poſt μᾶλλον.

6. εἰρηκέναι] ἑωρακέναι Weimaranus, exemplum Ald. Leſſing. index Lambini. vtramque lectionem dat appendix Francfurtana.

Ibid. βουλοίμην] βούλομαι Ariſtides T. p. 194. e memoria recitans.

7. ἀμύνεσθε] ἀμύνησθε Aug. primus.

8. μηδενὶ μὲν τοῦτο δοκεῖ, τοὐναντίον δὲ] μηδενὶ τοῦτο δοκεῖ, τοὐναντίον τε Bauar. ſed cum vulgata ſuperſcripta.

9. ὅσῳ] ὅσον Aug. ſecundus.

Ibid. ἐάσωμεν ἐκεῖνον] inuertunt ordinem Aug. primus, appendix Francfurtana et Harley. κύριον γενέσθαι dat Ald. Tayl.

11. ποῖ] γρ. τί Pariſ. ſecundus, Aug. ſecundus.

13. ὅτε Aldina Taylori, et ἦν.

14. εἴποι] εἴπῃ Aug. ſecundus.

16. ἀπεύχεσθαι] ἀπέχεσθαι appendix Francf.

17. ἐστὶν ἐλευθέρῳ μὲν] ἐστὶ μὲν ἐλευθέρῳ Aug. ſecundus.

18. τῶν πραγμάτων] τῶν γιγνομένων vel γινομένων Pariſſ. ſecundus, quintus, ſeptimus, octauus, Aug. primus, et Harley. τῶν γιγνομένων πραγμάτων Aug. ſecundus, Aldus, P. Manutius.

19. ἂν abeſt ab Aug. primo.

102. 19. εἴποι] εἴπῃ Aug. ſecundus. ἥντιν' εἴποι τις ἂν Harley.

Ibid. δ8λῳ] δ8λων Pariſſ. quintus et ſeptimus.

21. 8τε] μήτε Pariſ. quintus.

23. ἄλλα omittit index Lambini.

24. τὴν ſubnotatum eſt in Ald. Tayl.

pen. ἡσυχίαν] ἐξ8σίαν appendix Francfurtana, Aldina Tayl.

vlt. β8λεται] καὶ β8λεται Pariſſ. quintus et ſeptimus.

Ibid. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſſ. quintus et ſeptimus. Bauar. Aldus, P. Manut.

103. 1. μή ποθ' ἡγήσησθε] μή ποτ' ἂν ἡγήσησθε Aug. primus. ἡγήσεσθαι Bau.

2. πολλῷ] πολλῶν Pariſſ. quintus et ſeptimus. ſaepe animaduerti ν natum e iota adſcripto.

6. ἀφ' ὑμῶν] ἀφ' ἡμῶν Bauar.

9. διαρπασθήσεσθαι] διαρπασθήσεται Aug. primus, Bauar.

10. τῷ φυλακὴν εἰπεῖν] loco datiui dat Weimaranus hic et v. 11. τὸ in accuſatiuo. idem Weimar. nec non Aldus et P. Manutius, item ed. Wolfii, pro εἰπεῖν dant εὑρεῖν. index Pauli tamen et appendix Francfurtana vulgatam exhibent. v. p. 146. 13. vbi locus hic iisdem verbis iteratur.

10. ἧς] ἣν Bauar.

11. 8χὶ abeſt ab Aldina, et ab indice P. Manut.

Ibid. τ8 συμφέροντος] τ8 παραυτίκα συμφέροντος index Lambini.

Ibid. ἀφεςάναι] ἀποςῆναι margo Aldinae Leſſingianae.

Ibid. καίτοι ἔγωγε] καίτοι γε ἔγωγε Aug. tertius.

14. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſſ. quintus et ſeptimus. Bauar.

16. ἀρπάζων] ita et Harl. διαρπάζων ed. Wolfii.

Ibid. ὑμᾶς] ἡμᾶς Aug. primus.

103. 17.

103. 17. τȣ͂] τὸ Augg. primus et tertius, Bauar. app. Francfurt.

Ibid. ἄνδρες deeſt Harl.

20. ἐπιτρέπειν] προτρέπειν Pariſ. quintus. τȣ̀ς δὲ μὴ προίεσθαι dat Aug. primus, caeteris omiſſis. προσίεσθαι Bau.

23. γίγνεσθαι] γενέσθαι Pariſſ. quintus et octauus. Aug. primus, margo Bauar. cum γρ.

24. poſt πολέμῳ inſerit ed. Wolf. haec verba: ἀνάγκη γὰρ, ἀνάγκη, πολλ' ἐκ τȣ͂ πολέμȣ γίγνεσθαι τὰ λυπυρά. ſed ab Harl. ea abſunt.

26. κατηγορῶσι μὲν αὐτοὶ, μὴ δίκην δὲ δῶσιν] κατηγορῶσι μὲν, αὐτοὶ δὲ μὴ δίκην δώσωσιν Aug. primus. δώσωσιν etiam Harley. dat, et βȣ́λεται, pro δύναται. κατηγορȣ͂σι Bauaricus, in caeteris vulgatae conſentiens, et app. Francf. quae etiam δίκην δὲ δίδωσιν dat.

pen. ποιῆσαι παρ' ὑμῖν] παρὰ ὑμῖν ποιεῖσθαι append. Francfurtana.

vlt. τȣ́των] τȣ́τȣ Pariſ. octauus, Aug. primus.

Ibid. διαδικασίας] ſic etiam in Aug. tertio eſt a correctore. prima enim manus ſimplex δικασίας dederat.

104. 5. ἀνοητότατος] ἀνοητοτάτη Harley.

6. ἐφ' ἡμᾶς αὐτȣ̀ς] ἐπ' αὐτȣ̀ς ἡμᾶς Augg. primus et ſecundus. appendix Francfurtana, et Harley. Bauaricus in ordine verborum conſentit vulgatae, ſed ſuper ἡ adſcriptum habet ὑ.

7. ad φήσομεν addunt τότε Pariſſ. quintus, ſeptimus et octauus, Augg. primus et tertius, ſed huic ſecunda manus id addidit. pro φήσομεν dat Harl. ποιήσομεν.

8. ἐρεῖ abeſt ab Augg. primo, ſecundo, tertio, in quo ſecunda manus id adſcripſit. abeſt item a Bauarico et ab appendice Francfurtana.

10. ἂν abeſt a Bauar.

104. 11. τὸ ςράτευμα παρῆν ἔχων] παρῆν τὸ ςράτευμα ἔχων Aug. tertius.

12. ἀμύνεσθαι] ἀμύνασθαι Aug. ſecundus.

16. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſ. octauus. Aug. ſecundus e correctione, Aldus.

Ibid. τὲ abeſt a Bauar.

Ibid. καὶ τοῖς ἄλλοις] articulum omittit Aldina Taylori et appendix Francfurtana.

Ibid. ὑφ᾽ αὑτῷ] ἐφ᾽ αὑτῷ Aug. ſecundus.

19. ὅτ᾽ ἐθελήσητε] ὅτε ἂν ἐθελήσητε appendix Francfurtana. θελήσητε annotauit Taylor ex Harley.

Ibid. ἐπίςασθε] ἐπιςήσεσθε Aug. primus, Harl.

23. προσῆκεν ὅτω] ὅτω προσήκει Aug. primus. Etiam Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus dant προσήκει, item margo Bauar. cum γρ. Aldus, P. Manut.

24. τε abeſt ab Augg. primo et tertio, item Bauar. appendice Francfurtana, et Harley.

Ibid. ἀποτυμπανίσαι] ἀποτυμπανίσθαι (ſic) appendix Francfurtana. ἀποτυπανίσαι Ald. Tayl.

pen. ὥσπερ] ὡς Pariſſ. quintus et ſeptimus.

vlt. εἰς abeſt ab Augg. primo et tertio, item Bauar. et app. Francf.

105. 1. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſſ. quintus et ſeptimus.

Ibid. ἔμοιγε] ſimplex ἐμοὶ, ſine γε, dat Bau.

Ibid. δοκεῖ ποιεῖν] inuerſo ordine ποιεῖν δοκεῖ dat Harleyanus.

4. ὑπηγάγετο] ὑπήγετο Aug. ſecundus.

Ibid. τε in fine verſus abeſt ab Aug. primo.

5. ταλαιπώρους] ταλαιπώλους Harley.

7. ὑπάγει] ἐπάγει Aug. ſecundus.

8. πολλοῦ abeſt ab Aug. tertio, ſed ſecunda manus addidit.

9. ὥςε] ὥσπερ Aldina Taylori.

Ibid. ἕκαςοι] ſic etiam Aug. tertius, ſed e correctione. prima manus ἕκαςος dediſſe videtur.

105. 10. πεπόνθασιν ἃ δὴ πάντες ἴσασιν] πεπόνθασιν ἅπαντες ἃ δὴ ἴσασιν. Aug. tertius. forte fuit olim in libris ἃ πάντες ἄδην ἴσασιν *ſatis norunt.*

11. ὅ, τι ἂν] ὅταν Aug. primus.

14. ȣ̓ πύλας] ȣ̓χὶ πύλας Aug. tertius.

16. τῶν] γρ. τὴν Pariſ. ſecundus. Aug. primus. Bauar. et ita edidimus, τὴν Καρδ. pro τῶν καρδ. τὴν prius ante πόλιν ab Harley. abeſt.

17. ἐκείνως] ἐκεῖνος Weimar. vtrumque dat Bauar. hoc infra, vulgatam ſupra, veluti correctionem.

18. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſ. octauus, et Harley.

20. τὸν abeſt a Pariſſ. ſecundo et tertio, ab Aug. primo, ſed in hoc eſt a manu ſecunda additum, item ab Aug. ſecundo et tertio, nec non Bauarico, Aldo, P. Manutio.

21. ἀσφαλὲς ἐςὶ] ἀσφαλὲς τ' ἐςὶ Aug. primus.

22. ȣ̓κ ἦν] ita et Harley. ȣ̓κ ἂν ἦν ed. Wolf. et ita etiam v. 24. et pen.

24. πολλῶν] πολιτῶν Pariſ. ſeptimus.

25. τὰ] τῆς aut τοῖς Aug. tert. non enim poterat diſcerni. et in hoc pariter atque quinto Aug. ſaepiſſime η et οι inter ſe permutata reperi.

26. μηδὲν εὐπεπονθότος] μηδὲν συνευπεπ. Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus. μὴ συνευπεπ. Aug. primus et Harley.

Ibid. τȣ̃ Θετταλῶν] τῶν Θεττ. Pariſſ. tertius et octauus. Augg. ſecundus et tertius. item Aldus, P. Manut.

Ibid. τῷ abeſt ab ed. Aldi. [Antiquum (Pannonicum puta exemplum) τὸ τȣ̀ς τυράννȣς, adiecto articulo τὸ (ſic). OBSOPOEVS.]

27. Ante τȣ̀ς addit Weimar. πρὶν. articulum (τῷ puta) addendum eſſe admonet Wolf.

pen. ȣ̓κ ἦν] ȣ̓κ ἂν ἦν *non fuiſſet tutum.* ſed poteſt etiam ſimpliciter intelligi. *non fuit tutum.* WOLFIVS

105. vlt.

105. vlt. ἀπέδωκε] παρέδωκε Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus. appendix Francfurtana.

106. 3. κατασκευακότος (ſic) Ald. Tayl.

5. τοιγάρτοι] καὶ γάρ τοι Pariſſ. quintus et octauus. Aug. primus, appendix Francfurtana, Harley. et codex Obſopoei. Wolf praefert vulgatam.

Ibid. ἐκ πτωχῶν ἔνιοι] ἔνιοι ἐκ πτωχῶν Aug. ſecundus, Aldus, P. Manut. ed. Wolfii. ſed app. Francf. et Harl. vulgatam dant.

6. γεγόνασι] γίνονται Aug. primus et Harley.

7. καὶ γνώριμοι] haec duo vocc. in Aldina Taylori ſubnotata ſunt.

10. ἐκ δὲ τοῦ] articulum omittit app. Francfurt.

11. ὑμᾶς abeſt ab Aug. primo et Harley.

Ibid. ἔχειν annotat app. Francfurtana in aliis ante ὑμᾶς, in aliis poſt ſtare.

Ibid. ταῦτα φέρεσθαι] τούτων στέρεσθαι Aldus, et index Aldi. Felicianea. Sed index eiusdem dat vulgatam, quam etiam index Aldi dare voluiſſe videtur. [Annotatum eſt legi ταῦτα φέρεσθαι. ſcil. φίλιππον. aut ἐᾶν ταῦτα φέρεσθαι κατὰ ῥοῦν καὶ μὴ κωλύειν. WOLF.] Vulgatam dat quoque appendix Francfurtana, et Aldina Taylori. ταῦτα φένεσθαι Harley.

13. πᾶσιν] ἅπασιν Ariſtides T. p. 192.

Ibid. γέγονεν abeſt a Bauarico.

Ibid. ὑμεῖς] ἡμεῖς Pariſſ. quintus et octauus.

15. παρασκευῇ] παρασκεβῇ Auguſt. ſecundus. quod allego tantum exempli cauſſa, vnde intelligatur, librarios graecos υ et β promiſcue habere. Centena huius rei exempla praeſertim in Aug. tertio reperi; ſed indigna habui, quae referrem.

16. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus. Aug. primus, et Harley.

17. 18. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſſ. quintus et ſeptimus, poſterius etiam P. Manut.

106. 21. *παρελθὼν*] *προσελθὼν* Pariſ. ſeptimus.

Ibid. *ȣ̓ γὰρ*] *ȣ̓δὲ γὰρ* Pariſ. quintus.

Ibid. *ȣ̓δὲ κινδυνεύειν*] *καὶ κινδ.* Pariſ. ſeptimus. *ȣ̓ κινδυνεύειν* Ald. Tayl.

22. *ἀλλ᾽ ἄτολμος*] *ἀλλὰ καὶ ἄτολμος* Pariſ. ſeptimus.

23. *ȣ̓́τε γενοίμην* Harley. id eſt neque fiam, h. e. neque verendum eſt, ne fiam. ſed in vulgata *μήτε γενοίμην* ineſt diuerſa ſententia, deteſtationis puta, atque voti, ne vnquam homo impurus fiat. *ȣ̓́τε* negat factum. *μήτε* abominatur futurum.

24. *πολλῷ*] *πολλῶν* Bauar.

26. *γὰρ* abeſt ab Aug. ſecundo.

27. *δημεύει*] *δημοσιεύει* Pariſ. octauus, Harl.

pen. *ἀνδρία*] *ἀνδρεία* Aug. primus, codex Obſopoei. ſaepius hoc vocabulum cum diphthongo reperi, quam cum iota ſimplici.

107. 1. *ὅσις*] *ὃς* Aug. tertius.

2. *τȣ̃* abeſt ab ed. P. Manut.

Ibid. *ὑμετέροις*] *ἡμετ.* Bauar.

Ibid. *βȣλεύμασι*] *συμβȣλ.* Aug. ſec.

4. *τὴν* deeſt Harley.

Ibid. *προαιρεῖται*] *αἱρεῖται* ſimplex Pariſ. quintus.

Ibid. *ἐν ᾗ*] ita et Harley. ab ed. Wolf. *ἐν* abeſt.

6. *ὑπεύθυνον ὑμῖν ἑαυτὸν*] *ἑαυτὸν ὑπεύθυνον ὑμῖν* Aug. primus. appendix Francfurtana, Aldina Taylori, et Harl.

7. *γε*] *καὶ* Aug. primus.

9. *ἀπολωλεκότες*] Canterus Nou. Lect. 8, 2. ſuadet *ἀποδεδωκότες*. et ſic quoque p. 123. 24.

Ibid. *τοσȣ́τȣ*] *τοσȣ́τῳ* Pariſ. quintus.

10. *τῆς πόλεως εἶναι*] *εἶναι τῆς πόλεως* Aug. tert.

11. *τὶ* omittit app. Francf.

Ibid. *τὴν πόλιν*] Wolf articulum addi iubet ideo, quod abeſt ab Aldina.

107. 16.

107. 16. πολιτεύομαι] πεπολίτευμαι Pariſſ. ſecundus, quintus, octauus. Aug. primus, codex Obſopoei, et Harley. Auguſt. tertii textum facit cum vulgata, ſed corrector alteram lectionem ſuperſcripſit.

18. κατηγορεῖν] καὶ κατηγορεῖν Augg. primus et ſecundus. appendix Francf.

23. ἂν primum abeſt ab Aug. primo, ſecundum ab appendice Francf. et Harley.

24. γ' ἐμοὶ δοκεῖ] γε δοκεῖ ἐμοὶ Aug. ſecundus.

Ibid. τοῦτ' εἶναι] εἶναι τοῦτο appendix Francfurt. τοῦτ' abeſt prorſus ab Harl.

25. ἐγὼ μὲν] inuertit Bauar.

vlt. ἐπ' ἐκεῖνο μὲν] εἶτ' ἐκείνων μὲν Pariſ. ſecundus, Aug. primus, et codex Obſopoei. εἶτ' ἐκείνῳ μέντοι ἡ φύσις βαδιεῖται appendix Francfurt. [ἐπ' ἐκεῖνα μὲν et ἐπὶ ταῦτα δὲ WOLF in farragine.]

108. 2. προσάγεσθαι Stobaeus p. 246.

3. καὶ abeſt a Pariſſ. quinto et octauo. Aug. primo, Aldo, Felicianea. ſed habet appendix Francfurtana et Aldina Taylori.

Ibid. τοιοῦτόν τι] ita et Harley. cum ν. pro τοιοῦτό τι, quod eſt in ed. Wolf.

4. λέγω μὲν ἀεὶ τὰ βέλτιστα] λέγω μὲν τὰ βέλτιστα ἀεὶ Aug. ſecundus. ὡς ἄρα λέγω μὲν ἐγὼ ἀεὶ τὰ β. Harley.

10. τοῦθ' deeſt Harley.

11. ἐδημηγόρησεν] ἐδημηγόρει Aug. ſecundus, Aldus, et index Aldi, (qui videtur vulgatam dare voluiſſe) et Felicianea. ſed appendix Francfurt. vulgatam dat. item Aldina Taylori, et Harl.

12. ὅτε] ὅτι Augg. primus et ſecundus.

13. εἶπεν οὕτω πως] οὕτω πως εἶπεν Aug. tertius.

108. 17. πορεύσεσθε] πορεύεσθε Pariſ. ſecundus. Augg. primus et ſecundus, Bauar. editio Wolfii. ſed vulgata eſt in append Francfurt. et in Harl.

Ibid. καθέλξετε] καθέλξητε Harl.

21. ὥσπερ εἶπε τότε, ὑμεῖς] ὥσπερ εἶπεν, ὑμεῖς Aug. primus. εἶπεν ἄριστα, ὥσπερ εἶπεν, ὑμεῖς Harl.

22. ἂν abeſt ab Harley.

23. συμβάντων] συμβαινόντων Pariſſ. ſecundus et tertius, item Augg. ſec. et tert. Aldina Tayl.

Ibid. οἷόν τε] οἷον τό γε Aug. primus. οἷόν τέ γε Harley.

24. νῦν] νυνὶ Aug. tertius. plane abeſt a Bauarico et Harley.

25. εἴπῃ] pro εἴποι, quod in Aldino eſſe ait Obſopoeus, legi vult εἴπῃ. atqui ſic eſt in Aldino meo.

Ibid. αὐτῶν abeſt ab appendice Francfurt.

26. ἐπιστήμῃ] Accipi hoc fortaſſe poteſt pro ἐπιστημόνως. ſed ego malim h. l. ſic legere τὸ δὲ τὰ βέλτιστα λέγειν παρὰ, omiſſo nomine ἐπιστήμῃ, et articulo τὸ addito. WOLF. omittit hoc vocabulum index quoque Lambini.

pen. δεῖν τὴν] δεῖν καὶ τὴν appendix Francfurt.

vlt. ὑπάρχουσαν] ὑπερέχουσαν Harl.

109. 1. αἰτιάσηται] ἐάσηται Aldina Tayl.

2. πανταχοῦ] πανταχοῖ Pariſ. tertius, Aldus, P. Manut. ſed vulgatam dat Aldina Taylori.

3. διδάξοντας] διαδίξοντας (ſic) Aug. ſecundus. voluitne διαδείξοντας. ſed praeſtat vulgata.

8. κἂν] ἂν Aug. primus.

9. παύσησθε] παύσεσθε Aldus, pro quo Obſopoeus vulgatam ſufficit.

10. ἔτι τὰ λοιπὰ βελτίω] ἔτι βελτίω τὰ λοιπὰ Harley. et Aug. primus. ἔτι abeſt a Pariſ. quinto.

Ibid. καθεδεῖσθε] καθεδῆσθε Aug. tertius.

109. 11.

109. 11. θορυβῆσαι] θορυβεῖσθαι appendix Francf. θορυβῆσθαι Aldina Taylori.

Clauſula in Bauarico eſt haec |H| |Δ| ΔΔΔΔ. (590.) haec eadem clauſula eſt quoque in Auguſtano tertio, niſi quod hic adhuc vnum Δ cum circumflexo ſuperinducto, et paulisper a reliquis diſtractum haberet additum, ad numerum quaternarii indicandum, vt ſint verſus huius orationis 594. ex huius codicis computo.

Ad Philippicam tertiam.

110. 1. Hermogenes p. 281. ἀλλ' οὖν ὅ γε πλαγιασμὸς πλεῖστον ἔχει περιβολῆς. ὥσπερ καὶ τῷδε· πολλῶν, ὦ ἄ. Ἀθ. λόγων γινομένων etc. Idem p. 310. παραδείγματα δ' αὐτῶν θήσομεν ἑκάστου, ἵνα καὶ σαφὴς ὁ λόγος ᾖ. τοῦ μὲν οὖν τέμνοντος τὰ πράγματα λόγου, οὐ μὴν δοκοῦντος τέμνειν, παράδειγμα. οἷον· πολλῶν — τοῦτο μὲν οὖν ἐκ πλαγιασμοῦ τοιοῦτον ἐγένετο. Ariſtides de D. C. p. 184. item h. l. pro exemplo obliquae orationis cum propoſuiſſet, pergit καὶ ἄλλο τι πεπλαγιασμένον ἐπὶ τούτῳ. καὶ πάντων εὖ οἶδ' ὅτι φησάντων γ' ἄν. citat etiam Dionyſ. Halicarn. h. l. T. II. p. 163. et 167.

6. ἅπασι προσήκειν] dedi de meo ſenſu ἃ πᾶσι προσήκει tribus vocabulis, et in indicatiuo.

8. citat h. l. Harpocr. v. ὑπάγειν.

10. ᾖ· εἰ] videtur ὅτι interponendum eſſe.

13. αὐτὰ addidi.

111. 10. αὐτοῖς] correxi αὐτῆς.

112. 5. ὁμολογοῦμεν] praetuli ὡμολογοῦμεν in imperfecto.

8. ὅπως ἀσφαλέστατα] interpoſui ὡς de meo ſenſu.

18. δὲ] praetuli δή.

20. εἰρήνην ἢ πόλεμον ἄγειν δεῖ] correxi εἰρήνην ἄγειν ἢ πολεμεῖν δεῖ.

112. 24. in v. *ἕτερος* Ariſtides de D. C. p. 194. ſibi viſus eſt exquiſiti quid et venerabilis, *σεμνότητα*, reperiſſe. *καὶ πάλιν ἑτέρωθι βϐλόμενος δεῖξαι, ὅτι Φίλιππός ἐϛιν ὁ τὸν πόλεμον ποιῶν, ἀντὶ τϐ ὄντως εἰπεῖν· εἰ δὲ Φίλιππος τὰ ὅπλα ἐν ταῖς χερσὶν ἔχων, καὶ δύναμιν πολλὴν περὶ αὑτόν· ὁ δὲ ἕτερος εἶπεν.*

113. 4. Satius fuerat *ἄγειν* prorſus tolli, quod procul dubio ſiue ex oſcitantia librarii, cui dictio creberrime hic vſurpata *εἰρήνην ἄγειν* obuerſaretur, ſiue e ſimilitudine literarum cum *λέγει* natum eſt. Idem eſt ac ſi dixiſſet: is loquitur [h. e. crepat, iactat] pacem, *τὴν ἐκείνῳ παρ᾽ ἡμῶν ἔσαν*, a parte noſtra, a nobis ad illum proficiſcentem, h. e. quam obſeruantes nos, quieti ſedemus, cauti eum vexationibus laceſſere, *ἐχὶ τὴν ἡμῖν παρ᾽ ἐκείνϐ ἔσαν*, non pacem ab eius parte erga nos. h. e. quamquam ille interim, pacem inſuper habens, hoſtilia plurima in nos audet.

6. *αὐτὸν*] praetuli *αὐτός*.

14. malim *ἢ μηδ᾽ αὐτὸν ἐν Μακ.*

17. malim *τϐτο δὲ ὅτ᾽* [id eſt *ὅτε*] *εἰς Φωκέας*. cum ad Phocenſes proficiſceretur.

20. *ἤριζον*] ſponſione certabant, *wetteten*.

114. 8. *παρ᾽ ἑαυτῷ*] praetuli *παρ᾽ ἑαυτϐ*. differunt iſtaec inter ſe haud parum. *οἱ παρ᾽ αὐτῷ μισθοφόροι* ſunt aut milites mercenarii in caſtris eius merentes, aut paraſiti in comitatu eius agentes. *οἱ παρ᾽ αὐτϐ μισθοφορϐντες* autem ſunt ciues Athenienſes, rem eius in Vrbe factitantes, mercede conducti.

13. *ὐδεὶς πϐ*] praetuli *ὐδεὶς δήπϐ*.

19. *κατέϛησε*] praetuli *ἐγκατέϛησε*.

20. *τὶ ἐποίει*] ſubaudi *εἰ μὴ ἐπολέμει*. aut *ἄλλο ἢ ἐπολέμει*. quid aliud faciebat, ſi non bellabat? nam pace quidem poſteriora ſunt illa euenta, ab ipſo iureiurando ſancita, qua pace iſta facta omnia illegitima,

pacique

pacique aduerſa declarantur, et in facinoribus hoſtilibus numerantur.

114. 26. Nam ſi hoc quaereretur, num minuta illa et vilia oppidula ſint, et num vos nullam eorum habeatis rationem, agitaretur alia quaeſtio, diuerſa ab hac, quae nunc agitur. Nunc nempe quaeritur, iuſta an iniuſta ſint illa facinora Philippi. de natura diſputatur, ſeu de qualitate, non de modo, ſeu de quantitate, quae nunc eſt extra controuerſiam. Violationem hanc eſſe iuris iurandi conſtat; quanta ſit, nil ad rem attinet quaerere. Religio deorum ſemper violatur a ius iuratum infringente, ſiue in re minuta, ſiue in magna faciat.

27. *εἰσπέμπει*] praetuli *εἰσπέμπειν*.

vlt. *ὑμῖν* addidi.

115. 3. malim in plurali *τυραννίδας*. plures enim numero tyrannos Euboeae Philippus impoſuerat.

10. celebris ſententia a multis celebrata, vt Hermogene p. 178. et 180. item p. 287. vbi ait *τὸ κατὰ συστροφὴν λεγόμενον σχῆμα σφόδρα ἐμπερίβολον. οἷον· ὁ γὰρ οἷς ἂν ἐγὼ* — Minuc. p. 144. *οἱ μὲν τὰ συμπεράσματα ἐπάγουσιν, οἱ δὲ τὸ συμπεραινόμενον ἐκ τῶν προτάσεων τῷ δικαστῇ προσενθυμηθῆναι καταλείπουσιν, οἷον· ὁ γὰρ οἷς — ἡ ἐπαγωγὴ λείπει εἰς τὸ τέλειον συλλογισμὸν εἶναι. ἀλλὰ Φίλιππος ταῦτα πράττει ἐξ ὧν ἁλωσόμεθα ἡμεῖς. Φίλιππος ἄρα ἡμῖν πολεμεῖ.* item Apſines p. 703. cfin.

12. *τίσιν οὖν ὑ. κ. ἂν εἴ τι γένοιτο*] dedi de meo ſenſu *τ. οὖν ὑ. κ. ἂν εἰ γίγνοιτο.* id eſt *εἰ ταῦτα γίγνοιτο.* quaenam igitur illa ſunt, quorum euentus vos in diſcrimen coniiciat?

16. citat h. l. Hermogenes p. 334. Ariſtides p. 192.

19. *δεῖ*] praetuli *δέῳ*.

115. 22. δυνήσεσθε] dedi de meo ſenſu δυνήσεσθαι in infinitiuo, apto e praemiſſo φημὶ. aio, negatum vobis tum fore, vt faciatis.

23. τοσȣτόν γε] praetuli τοσȣτον ἔγωγε.

26. καὶ prius addidi.

27. ϛρατηγοῖς] praetuli ϛρατιώταις, ob conſenſum librorum.

116. 6. citat h. l. Thomas M. v. τετυφωμένος.

Ibid. μήτε νῦν —] citat h. l. Ariſtides de D. C. pag. 252.

19. λωποδυτεῖν τὰ τῶν ἑλλήνων] priorem articulum expunxi.

21. celebris haec eſt controuerſia chronologica, de qua v. Palmer. Exercit. p. 624. et Corſinum.

27. τὸ ποιεῖν] articulum addidi. pro βȣλεσθε poterat quoque pari iure βȣλησθε et ἐβȣλεσθε vſurpare.

117. 2. πάντες ᾤοντο δεῖν πολεμεῖν, καὶ οἱ μηδὲν — ἠδικημένων. καὶ πάλιν] v. πολεμεῖν a δεῖν ablatum poſui pone ἠδικημ.

15. ἔλαττον] praetuli ἐλάττονα in neutro plurali. poterat quoque ἐλάττον' exarari, cum apoſtropho, vt fecit Wolf. Felicianus dedit ἐλάττω. quod perinde eſt.

17. ȣδὲ πολλοϛὸν πέμπτον μέρος] expunxi voc. tertium, natum e varia lectione, libris aliis πολλοϛὸν, aliis eius loco πέμπτον exhibentibus. quae ambae lectiones poſtmodum errore coaluerunt. vel debetur ſcholio neſcio cuius ſciti et ſubtilis hominis, dignum habentis, de quo admoneret, tredecim annos nondum eſſe quintam partem annorum 73. Verum hic non temporum ſpatia, ſed iniuriarum modi inter ſe comparantur. Poteſt quoque fieri, vt ſciolo illi, cui vitioſa lectio h. l. debetur, illa Demoſtheni crebro vſurpata verſa-

verſaretur in memoria dictio, οὐδὲ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων λαβεῖν.

19. Hermogenes p. 342. τῇ μεθόδῳ χρῆται τῇ παραλειπτικῇ, καὶ οὐδὲν ἧττον λέγει τὰ πράγματα. οἷον· — Ὄλυνθον μὲν δὴ etc. Ariſtides de D. C. περιβολὴν οὖν ποιοῦσιν αἱ τοιαῦται [ſcil. παραλείψεις] ἐν τῷ ἀορίστῳ. αἱ δὲ κατ' εἶδος παραλείψεις· οἷον· Ὄλυνθον μὲν δὴ καὶ Ἀπ. citat item Dionyſ. Halic. T. II. p. 195. vlt. et Stephanus Byz. p. 119. edit. Berkel. v. Ἀπολλωνία. et Strabo p. 182. 10. ὡς οὕτως ἠφανίσθαι φησὶν, ὥστε μηδ' εἰ πώποτ' ᾠκίσθησαν, γνῶναι ἄν τινα ἐπελθόντα.

22. ᾠκίσθησαν] praetuli ᾠκήθησαν.

24. citat h. l. Harpocr. v. ἔθνος.

25. τὰς πόλεις καὶ τὰς πολιτείας] nullus equidem dubito, καὶ tollendum hinc eſſe. nonne ciuitatibus graecis eripuit τὰς πολιτείας ciuilia cuiusque iura formasque gubernationis et conuictus, quibus earum quaeque ſolebant antehac vti. nec male Dionyſius Halic. T. II. p. 194. 10. haec tria vocabula τὰς πόλεις καὶ omittit, quo ſententia ad ſolam Theſſaliam reſtringatur.

26. αὐτῶν παρήρηται] praetuli αὐτῶν περιήρηται. ſed operae typographicae me inſcio et inuito περὶ perperam geminarunt. quod vitium tolli velim. Harpocrat. h. l. citans τὰς πολιτείας αὐτῶν ἀφήρηται exhibet.

Ibid. κατέστησε] praetuli e Dionyſio καθέστακε. nam perſaepe perfectum quoque verbi καθίστημι reperitur pro tranſitiuo vſurpatum, h. e. vt ſignificet, non *ſteti*, quae ſignificatio ei eſt propria et vſitata, ſed etiam *collocaui*.

pen. citat h. l. Ariſtides p. 174.

118. 4. Alexander de figuris p. 42. Ἐπιτροχασμὸς — τὰ πολὺ διεστηκότα συνάγει, καὶ ἀξιοπιστίας ἕνεκα

ἕνεκα λέγεται. ὡς ἔχει τὸ Δημοσθενικόν. ἀλλ' ἐφ' Ἑλλήσπ. — πρώην. Ariſtides de D. C. p. 190. σχῆμα δὲ καὶ τοῦτο τῆς σεμνότητος, καὶ τὸ ἀσύνδετα παρατιθέναι τὰ νοήματα, ἐφεξῆς ἐπιτιθέντα ἀλλήλοις. οἷον· ἐφ' Ἑλλήσπ. — χωρεῖ τοῦ ἀνθρώπου. item p. 270. Schol. Hermog. p. 399. τὸ ἐπιτρέχον [v. Hermog. p. 283. 16.] καλεῖται καὶ κατ' ἐπιδρομὴν, ἀπ' ἐννοίας μεταπηδῶν εἰς ἔννοιαν. οἷον· ἀλλ' ἐφ' Ἑλλήσπ. —

118. 13. num ἐδυνάμεθα in imperf.

18. σκοπῶν et πράττων] imo vero σκοπεῖν et πράττειν. qui infinitiui apti ſunt ex ἐγνωκώς. fixo hoc penes vnumquemque ſedente, vt neque conſulat, neque agat hoc, vt Graecia ſalua ſit.

19. περίοδος ἢ καταβολή] non inuſitata quidem bonis auctoribus eſt verborum copia, vt vocabula concumulent finitimae et paene eiusdem ſignificationis. poſſit tamen rurſus etiam fieri, vt duo illa vocabula περίοδος ἢ non oratori, ſed ſcholiaſtae debeantur. citant h. l. Harpocrat. v. καταβολή et περίοδος, item Ariſtides de D. C. p. 186. cuius haec ſunt verba. ἔτι δὲ καὶ τὸ εἰκόσι χρῆσθαι σεμνότητα καὶ ἀξίωμα ἔχοντα τὸν λόγον ἐργάζεται. οἷον· ἐπεὶ ὅτι γε ὥσπερ περίοδος — οὐδεὶς ἀγνοεῖ.

pen. ἄξιος] dedi de meo ſenſu ἄξιον in accuſatiuo, qui aptus eſt ex ὑπέλαβεν. nam alias conſtructio labat, quae haec eſt. ὥσπερ ἄν τις ὑπέλαβεν — ἄξιον μὲν εἶναι τὸν τοιοῦτον υἱὸν μέμψεως — οὐ μέντοι ἐνεῖναι λέγειν, ὡς οὐκ ἔστι προσήκων. perinde quis hoc de negotio ſtatuat, ac ſi de filio familias — ſtatuat, eum in hoc quidem eſſe reprehendendum — verumtamen ideo non licere negare ipſum eorum eſſe cognatum —

vlt. προσήκων] ſubaudi ὢν εἰς τὰ κτήματα τοιούτως ἠδίκει.

Ibid. τούτων] id eſt τούτων τῶν κτημάτων, περὶ ἃ ταῦτα ἐποίει. negare eum cognatum eorum eſſe,

quorum

quorum rem familiarem ita laceret, neque haeredem eſſe eius patrimonii, in quod ita graſſetur. vulgatae ſic l. h. exhibent. τέτων ὤν, ταῦτα ἐποίει. ego aliter diſtinxi, et e participio ὢν effeci articulum ὧν. quod ob diuerſas rationes modo maſculini generis eſt, modo neutrius. nam quatenus ad προσήκων refertur, explicari debet per περὶ ὧς. quatenus autem refertur ad κληρονόμος, accipitur pro περὶ ἅ. quia τέτων τῶν χρημάτων ſubauditur.

119. 1. ἐκ εἶναι] praetuli ἐκ ἐνεῖναι ob conſenſum librorum.

9. citat h. l. Scholiaſtes Aphthonii p. XVIII. 14. Scytha, Cappadox, Thrax, Phryx, Aegyptius ſeruus qui eſſet, is honeſte ſaltim ſeruiebat. nam ex his populis mancipia ſua petebant Athenienſes. E Macedonia autem nulla exportabantur. Hoc nequius interpretatus Demoſthenes, colligit, tam improbos eſſe natura Macedonas, vt nemo Athenis illinc habere velit ſeruum; et Macedonici generis ſeruos omnium ſeruorum eſſe nequiſſimos et teterrimos.

10. Ariſtides p. 266. σφοδρότητός ἐςιν, ὅταν τις ὑπεραγανακτῇ. οἷον· τἕτο μὲν γὰρ ἐκ ἔχον ἐςὶν ὑπερβολὴν ἀκαθαρσίας. καὶ πάλιν ἀλλαχἕ. τἕτο γὰρ ἤδη τἔσχατόν ἐςι. [v. p. 119. vlt.] καὶ πάλιν· τῆς ἐσχάτης ὕβρεως ἐδὲν ἐλλείπει.

11. ad πόλεις addidi ἑλληνίδας, non quo neceſſe id eſſet, nam πόλεις nullae aliae ſunt, quam graecae ciuitates, legibus conſtitutae aliisque humanitatis artibus excultae. Proprie barbaris πόλεις nullae ſunt. Sed ob conſenſum librorum.

21. τῶν Ἐρετριέων] praetuli τὸν Ἐρ.

120. 1. citat h. l. Harpocr. v. Λευκὰς. et v. 3. voc. Ἐχῖνος.

4. συμμάχες ὄντας] ſubaudi ἑαυτἕ. quamuis ſocii ſibi eſſent. In vulgatis haec miſere confuſa leguntur.

tur. *συμμάχȣς ὄντας ȣ̓χ ὑμῶν;* quaſi hoc diceret orator. cum ſocii eſſent, nonne veſtri? deinde *ἐῶ τἆλλα. ἀλλὰ Χεῤῥονήσȣ* — ſed, ſepoſitis tantiſper et pro parenthetis habitis, quae ſunt, verbis illis (*ἐῶ τἆλλα. ἀλλὰ*) conſtructio haec eſt. *ȣ̓χὶ Καρδίαν ἔχει, ὑμῶν ȣ̓͂σαν*, id eſt *ὑμετέραν ȣ̓͂σαν* — nonne Cardiam, veſtri iuris oppidum, nunc tenet, oppidorum Cherrhoneſi ampliſſimum? nam reliquas iniurias, quibus vos affecit, nunc ſilens praeteribo. verum tamen, vt hoc vno mihi liceat exemplo vti, non Cardiam habet, quae veſtra eſt de iure?

120. 7. celebrem hunc in ſcholis grammaticorum locum citat Harpocr. v. *μαλακίζομεν*, aiens aliam quoque in libris dem. verſari lectionem, *μαλακίομεν* puta. v. Valeſ. et Gronou. ad locum. citat item Ariſtides p. 176.

9. non de nihilo videtur eſſe, bonos libros in *ἀδικȣ͂ντι* conſentire. quamquam non video, qui locus hic eſſe poſſit datiuo, niſi ſtatuamus, pone *ἀπιςȣ͂ντες* deeſſe *πιςεύοντες*. diffidentes mutuo, alii aliis; at Philippo fidentes, communi omnium hoſte et vexatore.

10. *ἐπειδὰν ἑνὸς ἡμῶν*] praetuli *ἐπειδὰν καθ' ἕνα ἡμῶν*.

11. *γένηται, τὶ ποιήσειν*] expunxi *τὶ*, quia modo loco ſuo praeceſſit.

Ibid. *τὶ ȣ̓͂ν αἴτιον τȣ́των*] Ariſtides p. 176. *εἶτα ἡ αἰτιολογία ἐπὶ πᾶσι. τὶ ȣ̓͂ν τὸ αἴτιον τȣ́των; ἐνταῦθα πρόσεχε ἤδη τῷ τῆς ἀποςάσεως σχήματι. σαφηνείας γὰρ εἵνεκά σοι πάντα πρότερον ἐπεξῆλθον. εἰ μὲν συμπλέξας τὸ κατασκευαςικὸν νόημα ἐβȣ́λετο ἐξενεγκεῖν, ȣ̔́τως ἂν ἐποίησεν· ὅτι ἐκεῖνοι μὲν τȣ̀ς παρὰ τῶν ἄρχειν βȣλομένων, ἢ διαφθείρειν τὴν ἑλλάδα χρήματα λαμβάνοντας ἅπαντες ἐμίσȣν. ȣ̔͂τος δὲ ȣ̓χ ȣ̔́τως. ἀλλὰ διακόψας τὴν συμπλοκὴν τῶν νοημάτων καὶ ἀποςήσας ἀπὸ τȣ͂ συνῆφθαι αὐτὸν αὐτῷ, εἰς ἀρχὴν ἀναγαγὼν λέγει·*

ἦν τι

ἦν τί τότε, ἦν, ὦ ἄνδρες ἀθ. ἐν ταῖς τῶν πολλῶν διανοίαις. τὶ ὂν ἦν τȣ̃το; τȣ̀ς παρὰ τῶν ἄρχειν βȣλ. —

120. 12. poſt λόγȣ videtur γε deeſſe.

16. Ariſtides p. 188. l. h. cum altero, qui eſt p. 71. circa finem, comparans ſic ait. ὅμοιον δὲ τȣ́τῳ κἀκεῖνο· ὃ καὶ τȣ̃ περσῶν ἐκράτησε πλȣ́τȣ — ad πράγματα. καὶ τȣτȣ́των προεκκειμένων ἔπω εἴρηται τὸ τὶ ἀλλ' ἐπαναλήψει χρησάμενος νῦν εἰσάξει· τὶ ὂν ἦν τȣ̃το; εἶτα τὸ εἰσαγόμενον καθ' ἑαυτό. ὡς ἐκεῖ ἀπιςία, ȣ̃τως ἐνθάδε τȣ̀ς παρὰ τῶν ἄρχειν βȣλομένων — ἅπαντες ἐμίσουν.

21. ἀλλ' ὅτι τȣ̀ς] praetuli ἀλλὰ τȣ̀ς.

121. 11. καὶ τριήρεις] haec duo vocabula addidi.

18. ἄνω] praetuli ἄνωθεν.

20. citat h. l. Ariſtides p. 190.

pen. τῶν ἀθηναίων] praetuli τȣ̃ ἀθ. citat h. l. Harpocr. v. ἄτιμος.

122. 2. tangit h. l. Ariſtides p. 194. ὁ Δημοσθένης ἀντὶ τȣ̃ εἰπεῖν ὁ Ἄρθμιος ἐκολάσθη, ἐπειδὴ διέφθειρέ τινας χρήμασιν ἐν Πελοποννήσῳ· ὁ δ' ἐν γένει εἰπών, ὅτι χρυσίον ἐκόμισε παρὰ βασιλέως, σεμνότητα εἰργάσατο.

Ibid. ἐκ ἀθήναζε] non in ipſa ſtela fuerunt haec verba exarata, ſed ab oratore, interpretationis gratia, et quo rei vim adderet, addita. Arthmium, qui non Athenienſes ipſos, ſed ſolummodo Peloponneſios quosdam, hoc eſt extraneos, largitionibus, tam ſeuera animaduerſione proſecuti. Quid hos putas in eum fuiſſe decreturos, aliumue ſimilem, ſi quis Athenienſium ipſorum quemquam hac fraude aggreſſus eſſet? Nam ſi verba ἐκ ἀθήναζε partem ſtelae facis, exſiſtet criminatio Athenienſium, qua non alia poſſit excogitari invidiſior, neque atrocior. Dicerent enim ſic: aurum Perſicum non Athenas attulit, ſed in Peloponneſum. ideo vlciſcendus eſt; quod ſi nobis detuliſſet, honoribus

bus eum ſummis fuiſſemus proſecuturi. Quaequae alia poſſit dici foedior et impudentior cupiditas!

122. 11. citat h. l. Harpocr. v. *ἄτιμος* p. 32. 1. ed. Gronou. Idem eſt ac ſi dixiſſet, *αὕτη δὲ, ἡ ἐνταῦθα λεγομένη ἀτιμία, ἐκ ἔστιν ἡ ἁπλῶς καὶ κοινῶς ἔτωσὶ λεγομένη ἀτιμία.*

14. id eſt, *ἀλλ' ἡ στήλη ἐ λέγει τὸ δεῖν τὸν Ἄρθμιον μηδενὸς τῶν κοινῶν Ἀθήνησι δικαίων μετέχειν, ἀλλὰ τοδὶ λέγει.* hic tacite penes ſe lector quisque inſiſtet paulisper, et velut a nouo exorſus ſic tum perget. *ἐν τοῖς Φονικοῖς νόμοις.*

15. *διδῷ*] ſcil. *ὁ νομοθέτης.* legislator, Draco. *δίκας* vncis incluſi, quoniam cum *δικάσασθαι* conſtare nequit, ſed alterutrum certe tollendum eſt. videtur in aliis *δίκας Φόνε* fuiſſe, ſine *δικάσασθαι*, in aliis *Φόνε δικάσασθαι*, ſine *δίκας.* deinde ambae lectiones colliquatae eſſe. iis de homicidis, quorum cauſa, aut quorum in gratiam legislator actiones caedis nullas dat.

16. *ἀλλ' εὐαγὲς ᾖ τὸ ἀποκτεῖναι*] ſubaudi *τὸν τοιῦτον Φονέα.* tum *καὶ* non eſt copula, ſed pars legis, cum formula legis recitata, tametſi *καὶ* h. l. in conſtructione redundat. In contexto legis, cum integram formulam coram oculis habes, *καὶ* non redundat. at hic, in particula legis excerpta, redundat. Et hoc pacto aliena verba recitare penes nullos non, nuſquam non in vſu fuit. In vulgatis legitur *εὐαγὲς ἦν.* ego imperfecto ſubiunctiuum ſuffeci. ob praemiſſum *διδῷ.*

17. *τῦτο δὴ*] praetuli *τῦτο δὲ.*

21. *ὠνεῖται ἢ διαφθείρει*] ſuntne haec duo diuerſa, an poſterius prioris ſcholium eſt? Si differunt, videtur prius rem perfectam indicare, poſterius ſolummodo tentatam et inchoatam. Sed vereor, ne videar quibusdam nimis ſubtiliter argutari. An *ἓν διὰ δυοῖν* eſt et nihil aliud ſignificat, quam largitionibus ad perfidiam

fidiam patriaeque proditionem corrumpere. praeferam poſterius.

122. pen. περὶ πάντων] non admodum placet περὶ, in quo aut περιφανῶς latere videtur, palam, aut παρ-ιόντα, progreſſum ad vos in concionem et agentem vobiscum. h. e. vos aperte in os obiurgare.

vlt. παραπλησίως] ſcil. ὑμῖν ἔχουσιν. pari pacto ſeſe habent reliqui quoque graeci, atque vos habetis.

123. 1. καὶ ἅπαντες] copulatiuam addidi.

3. malim ſic diſcerni. τίνος; ſed ecquod eſt illud ſalutare conſilium? εἴπω; dicamne?

4. ἐκ τοῦ γραμματείου ἀναγίνωσκε] imo vero ἀναγινώσκει. in indicatiuo. nam hic eſt titulus. Orator ſcribae ſi hic imperaret formulam recitare, nil vteretur illis ἐκ τοῦ γραμματείου, ſed nude, et deſtricte diceret ἀναγίνωσκε. Manifeſtum eſt, illa ἐκ τοῦ γραμματείου eſſe partem tituli. qui ſic eſt concipiendus. ἐκ τοῦ γραμματείου. de ſchedio vel pittacio recitantur inſequentia. ἀναγινώσκει. Scriba iam recitat. recitata autem formula ipſa, pro more, deeſt. poſt haec vocabula addunt vulgatae adhuc Ἀνάγνωσις γραμματείου. quaſi hic verus titulus eſſet. verum abſunt illa a plurimis et optimis libris. quapropter deleui. Vniuerſe mirifice me perturbat hic titulus, qui ab hoc loco eſt alieniſſimus. Rationes pecuniariae, plebiſcita, teſtimonia, leges, et alia talia documenta cauſae, ſolent ab oratoribus recitanda tradi ſcribis, et ab his recitari. Ecqui autem vnquam fuit vnus orator omnium, qui, quorum auctor populo fieri vellet, ea non ipſe ore ſuo inculcaret, ſed de ſcripto recitanda ſcribae traderet. Eiusmodi auctoritatum ea eſt natura, vt ore alieno prolatae, praeterquam eius, a quo proficiſcantur, prorſus exſpirent, atque irritae occidant.

14. ὑποδεδωκέναι] *decreuiſſe*. imo vero *increuiſſe*, ἐπιδεδωκέναι. quod praetuli. artes enim omnes quo

diutius et crebrius et diligentius exercentur, hoc propius ad faſtigium perfectionis aſcendunt. Et aduerſatura foret oratoris ſententiae vulgata. Hortaturus ad aſſiduitatem et vigilantiam et contentionem neruorum omnium Athenienſes, ipſe ſeſe ſubuerteret, atque rideretur, ſi ſic argueret, olim difficile maioribus veſtris erat cum Lacedaemoniis bella gerere. quia ratio bellandi, qua Lacedaemonii vtebantur, multo erat et callidior, et rebus omnibus formidoloſior, quam qua nunc Philippus vos impugnat. Artes bellicae hodie decreuerunt, in deſuetudinem venerunt, frigent, iacent. Imo vero. ratio vetuſta bellandi ad nouam ſe habet, vt ludicrae puerorum dimicationes ad virorum acria certamina, artes belli ad ſummam ſubtilitatis perductae ſunt, quae olim agreſtes et prorſus caſcae, ἀρχαῖαι erant.

123. 16. τὴν ὡραίαν αὐτὴν] ipſam ſolam aeſtiuam tempeſtatem, qua coeli clementia ſinit homines ſub dio verſari. ἡ ὡραία, ſcil. ὥρα τοῦ ἔτους, belliſſima et maturrima anni tempeſtas, quae profert omnia ad τὴν ὥραν perfectionem percocta et maturata. Deſtituebat h. l. bonum Wolfium memoria.

17. ἂν addidi.

18. ὁπλίταις] ſola pedeſtri militia, quae, quod grauis et lenta eſt, late excurrere, incendiaque ſtrageſque late circumferre nequit, ideo minus eſt metuenda, quam equeſtris. deinde nil vtebantur Lacedaemonii mercenariis militibus, ſed ſolis ciuibus, quibus diu domo abeſſe ſoloque hoſtili continenter incumbere non liceret. praeterea tantus eſſe numerus ciuium in caſtris agentium eſſe non poterat, quantum mercenariorum contrahere poteſt, ſi cui numorum ſatis ſuppetat; praeſertim cum parti ciuium alteri domi remanendum ſit, ad patriam tuendam, altera in aciem exeunte.

123. 20. citat h. l. Harpocr. v. ἀρχαίως.

124. 3. αὐτῷ addidi.

5. προέσθαι] praetuli προσέσθαι. quamquam vulgata quoque facile defendatur.

8. citat h. l. Etymolog. M. v. ἐκτραχηλισθῆναι.

10. idem eſt ac ſi plenius dixiſſet ὀυχὶ δεῖ συμπλακέντας ὑμᾶς Φιλίππῳ, διαγωνίζεσθαι αὐτῷ. cauere oportet, atque hoc machinari, vt domi eum ſuae retineatis conſtrictum, atque prodire impeditum, nequaquam vero cum eo acie congredi, qua ſalutem veſtram in diſcrimen ſitis daturi.

16. locum hunc canoni Auguſtani primi accommodaui. vulgata ſic dat. ὀυ μόνον δὲ δεῖ ταῦτα γινώσκειν, ὀυδὲ τοῖς ἔργοις ἐκεῖνον ἀμύνεσθαι τοῖς τοῦ πολέμου. ἀλλὰ καὶ τῷ λογ.

22. ὁ μὰ τὸν Δ.] praetuli de meo ὃ ὀυ μὰ τὸν Δ. inueniens in Auguſtano ὀυ ſine ὃ. ſic ambo iſta copulaui.

125. 9. τινὲς δὲ τοῦ βελτίστου] ſubaudi μέρους κοινωνοὶ. nonnulli parte cum meliore facientes. Sola Felicianea dat τινὲς δὲ ὑπὲρ τοῦ βελτίστου. ſubaudi μέρους μαχόμενοι. quod nihilo vulgata neque melius, neque deterius eſt. Solam aio. nam Paulina quidem et Wolfiana idem e Felicianea reddiderunt, verum huius vmbrae quod ſunt, eo auctoritate carent, et in numero editionum in cenſum non veniunt.

Ibid. δουλεύσουσιν] praetuli δουλεύσωσι. non admodum graui de cauſa, (et nunc facti poenitet.) nam vulgata perinde bona eſt, et erunt adeo, qui eam praeferant, poſtquam Daweſius et Toupius planum fecerunt, Atticos amare ὅπως cum indicatiuis copulare.

22. μᾶλλον δὲ τὰ πάντα] articulum addidi.

126. 6. citat h. l. Harpocr. v. Εὐφραῖος. poſt ἄνθρωπος ad ſenſum nil deeſt. Suſpicor tamen nihilo minus, μέτριος, vel ἐπιεικὴς, vel tale quid deeſſe.

126. 7. ἐνθάδε οἰκήσας] dicitur enim aliquamdiu Platonem frequentaſſe.

14. citat h. l. Harpocr. v. πρυτανεύοντα. vbi πρυτανευόμενοι interpretatur per διοικούμενοι καὶ διατρεφόμενοι. nam ſic ibi leg. eſt, non vt vitioſe ibi vulgo circumfertur διαστρεφ. alimentis aliisque vitae quotidianis neceſſitatibus inſtructi a Philippo.

18. citat h. l. Alexander de figuris p. 66. vbi pro verbis τοῖς μὲν οὐκ ὠργίζετο dat editio Aldina καὶ τοῖς μὲν ὅμως ὠργ. vnde ſuſpiceris, in libris quibusdam Dem. olim fuiſſe τοῖς μὲν οὐδαμῶς [vel οὐδ᾽ ὅλως] ὠργίζετο.

24. duo vocabula τῷ φόβῳ addidi.

127. 9. duo alia νῦν ἐστι addidi. id eſt νῦν γίνεται.

18. vocabula καὶ ἐλύπουν οὐδὲν addidi, et verſu proximo 19. addidi προσῆσαν δ᾽ ἀπέχθειαι.

25. citat h. l. Harpocr. v. δυσωποῦμαι. interpretans per φοβοῦμαι. atqui ſic diſcriminis nil video inter ὀῤῥωδῶ et δυσωποῦμαι. ſententia eſt. non metuo quidem illos, verumtamen reuerentia et pudore eorum comprimor, conticeſco.

27. citat h. l. Harpocr. v. ὑπάγειν.

Ibid. Ariſtides de D. C. p. 200. βαρύτητος δὲ καὶ τὸ ἀπεύχεσθαι τὰ ἄτοπα. καίτοι μὴ γένοιτο — ad ποιῆσαι Φιλίππῳ, ſubaudi πρὸς χάριν.

128. 1. αὐτῶν addidi.

2. Ariſtides de D. C. p. 200. pen. κατὰ δὲ σχῆμα οὕτω βαρύτης γίνεται, ὅταν τις τῷ τῆς διανοίας σχήματι χρῆται. οἷον· ὅμοιός γε, ὁ γὰρ Σόλων νομοθέτης καὶ Τιμοκράτης. καὶ πάλιν· καλήν γε οἱ πολλοὶ ἀπειλήφασιν Ὠρειτῶν χάριν etc.

4. ὁ τῶν Ἐρετριέων] poſteriorem articulum addidi.

10. καὶ addidi.

14. ἐκεῖνο] praetuli κἀκεῖνο.

16. citat h. l. Hermogenes p. 264. et 348. vbi ſic ait. καθόλου τὸ χωρὶς καταστάσεως εἰς ἀρχὴν ἀσυνδέτως ἀνάγειν

ἀνάγειν τὸν λόγον, ἐνδιάθετον καὶ ἀληθινόν. οἷον· νὴ τὸν Δία, ἔδει γὰρ τὸ καὶ τὸ ποιῆσαι, καὶ τὸ μὴ ποιῆσαι. εἶτα ἐξ ἐπεμβολῆς, ὃ καταστήσας, ἐπήγαγεν ἀσυνδέτως καὶ σφόδρα ἐνδιαθέτως· πολλὰ ἂν ἔχοιεν εἰπεῖν Ὀλύνθιοι — καὶ τὸ ἐφεξῆς δὲ τοιοῦτόν ἐστιν. ἀλλὰ τί τούτων ὄφελος. εἶτ' ἐπήγαγεν ὁμοίως ἐξ ἀσυνδέτου, μὴ καταστήσας, σφόδρα ἐνδιαθέτως· ἕως ἂν σώζηται τὸ σκάφος —. ad μάταιος ἡ σπουδή. Citat item Stobaeus p. 377. 38.

128. 21. addidi γὰρ ex Aug. primo, cuius penes me magna eſt auctoritas. verum ex praecepto Hermogenis modo recitato debueram omittere.

129. 1. χειροτονήσετε in futuro] praetuli χειροτονήσατε in imperatiuo.

3. τριήρεσι, καὶ χρήμασι] copulam addidi.

6. αὐτοὶ addidi.

17. αἱ περὶ] articulum de meo addidi.

18. citat h. l. Harpocrat. v. Ἡγήσιππος.

25. προεμένους] praetuli προϊεμένους, ob inſequens περιορῶντας.

130. 6. ἀγαπητὸν] imo vero οὐκ ἀγαπητόν. non decet vos hoc ſatis habere, in eoque gratanter acquieſcere, ſi hi populi ipſi ſuo Marte ſalui ſoſpitesque euadant, nullis alienis opibus adiuti; ſed hoc vobis agendum eſt, hoc veſtram perſonam decet, vt eos periculo eripiatis veſtris armis et opibus ſtudiisque.

11. οὐδὲ μή ποθ'] praetuli οὐ μή ποθ'. neſcio, an nunquam inuenturus ſit eum, qui vices eius obire, eius partibus defungi haud recuſet.

Varietas lectionis ad orationem Philippicam tertiam.

Oratio haec, vulgo tertia dicta, incipiens a verbis πολλῶν, ὦ ἄνδρες ἀθ. in Bauarico inſcribitur *ſecunda.* Verum ſecunda iam praeceſſit, in illo codice etiam *bis,* in capite et in calce, ſecunda appellata. Suidae in v. Ἐχῖνος Philippica quinta.

109. Argumenti v. 4. βασιλέα] γρ. μακεδόνας Leſſing.

pen. ἐπικρεμαμένȢς] ἐπικρέμασθαι Aug. ſecundus. forte voluit κινδύνȢς μεγάλȢς in accuſ. plur.

110. 1. orationis ipſius. ἄνδρες deeſt Harley.

Ibid. λόγων] a noua manu ſuperſcriptum eſt in Aug. tertio. Citat h. l. Dionyſius Halic. p. 162. et 167. in fine.

4. ὑμᾶς] ἡμᾶς Aug. ſecundus.

Ibid. ἀλλὰ abeſt ab ed. P. Manutii.

Ibid. ἄλλȢς] πλεῖςȢς Leſſing.

Ibid. ἕλληνας abeſt ab exemplo Dionyſii.

5. εὖ abeſt a Bauarico. eius loco dat Harriſ. ἄν, et ſequens ὅτι omittit.

Ibid. γ' deeſt Harriſon.

6. καὶ λέγειν] λέγειν τε append. Francfurt. δεῖν abeſt a Dionyſiano exemplo, et ἅπασι προσήκειν. pro προσήκειν Harley. dat διαπροσήκειν.

9. καὶ προειμένα abſunt a Pariſino quinto. προειγμένα dat Aldina Taylori.

10. βλάσφημον εἰπεῖν ἤ. Aldina Taylori.

11. παριόντες] παρόντες ſolito errore Auguſt. ſecundus, app. Francf. codex Obſopoei. v. p. 112. 7.

12. ὧν etiam in texto Aug. tertii eſt, ſed ſecunda manus Ȣ ſuperſcripſit.

13. ἡγȢμαι] ἡγέμην Pariſ. quintus. vulgatam dederat prima manus in Aug. tertio, ſed corrector emendauit ἡγέμην.

Ibid. νῦν διατεθῆναι] νῦν αὐτὰ διατεθῆναι Pariſſ. ſecundus, quintus, octauus. Harriſon. Augg. primus et tertius. ſed in hoc αὐτὰ erat a ſecunda manu ſuperſcriptum, vt inſerendum. in Harley. eſt νῦν αὐτὰ διαθεῖναι in actiuo.

14. ἐςὶν αἴτια] ἐςὶ τὰ αἴτια Felicianea et Aldina prior. poſterior vero cum Harriſon. et Harley. vulgatam dat.

110. 16.

110. 16. ἐξετάζητε] ἐξετάζετε Aldus. Sed correxit annotator in Aldina Taylori.

17. εὑρήσετε] ita et Harriſ. et Harl. εὑρήσητε ed. Wolf.

Ibid. τὸς] τὸ χ. P. Manut.

18. προηρημένος Harriſon.

21. οὐκοῦν] οὐκον Pariſſ. ſecundus et tertius. Aldus.

22. δεῖν abeſt ab edd. Aldi et P. Manutii. ſed addit Obſopoeus e ſuo codice, item emendator Leſſingianus. τὸς ἐν τοῖς πράγμασιν dat Aldina Taylori.

111. 1. τοῦτ' ἔσαι] τὸτο ἔσαι Aug. primus.

3. τῆς ταραχῆς] τῶν κακῶν Augg. primus et ſecundus, Pariſ. octauus, Harley.

4. ὑμᾶς abeſt a Pariſ. quinto et Aldina Taylori, et Harriſon.

6. μοι deeſt Harriſon.

Ibid. διὰ abeſt ab ed. Pauli Manutii.

10. αὐτοῖς] αὐτῆς Augg. primus, ſecundus, tertius, Bau. Aldus. vnde repetiit index Lambini. et ſic coniecit Wolf. quoque.

19. λέγω] λέγειν Aug. ſecundus.

Ibid. τοῖς πράγμασι] τῇ πόλει Pariſ. quintus, Harley. Augg. primus et ſecundus, item margo Bauarici cum γρ.

20. ἐθελήσετε] ita et Harl. pro ἐθελήσητε, quod exhibet ed. Wolfii.

23. βούλησθ'] βούλεσθε Aug. ſecundus.

Ibid. πάντα ταῦτα] inuertunt Augg. primus et ſecundus. et Aldina Taylori. Harleyanus ſic locum exaratum et diſtinctum exhibet, βούλησθ' ἔτι πάντες, ταῦτα ἐπανορθ. ſi vos omnes velitis facta neceſſaria facere. ſed tum ἔτι redundet.

vlt. προσήκει] προσῆκον ἦν Aug. ſecundus.

112. 1. διέκειντο Ald. Tayl.

Ibid. ἂν deeſt Harl.

2. ὑμετέρας] ἡμ. Aug. ſecundus.

112. 3. *καὶ τῆς ἀμελείας* abſunt a Pariſ. quinto, Aug. primo et Harley.

5. *ἀλλ' ὀυδὲ κεκίνησθε*] *ἀλλ'* abeſt ab Aug. ſecundo, et Bauarico, ſed huic noua manus ſuperſcripſit. *ἀλλ' ὀυδὲ κεκίνησθε. εἰ κεκίνησθε*, P. Manut. Sed appendicem hanc vel mendam potius editionis Paulinae repudiandam cenſet Wolf, qua etiam Felicianea caret.

Ibid. *ὁμολογοῦμεν*] *ὡμολογοῦμεν* (in imperfecto) Bauaricus, Aug. primus, index Lambini.

7. *ἔδει*] abeſt a Bauarico.

Ibid. *παριόντα*] *παρόντα* Pariſ. tertius.

8. *ἢ* abeſt ab Aug. primo, et Harley.

9. *αὐτὸν* abeſt ab appendice Francfurt.

Ibid. *ἀμυνούμεθα*] *ἀμυνάμεθα* Harriſ.

10. *ὥστε* deeſt Harley.

13. *ἡμῶν*] *ὑμῶν* Harriſon.

15. *τούτου*] *τούτων* Aug. primus, Harley.

16. *ἀμυνούμεθα*] *ἀμυνώμεθα* Pariſ. ſecundus, margo Bauarici, index Lambini.

Ibid. *γράψας τις καὶ συμβουλεύσας*] *γράψας καὶ συμβουλεύσας τις* Aug. primus, et Harley.

18. *δὲ*] *δὴ* Aug. primus.

19. *ἡμῖν*] *ὑμῖν* Aug. ſecundus et Harriſon.

Ibid. *βουλεύεσθαι*] *βουλεύσασθαι* Pariſſ. ſecundus et tertius. Aug. tertius. Bauaricus. appendix Francfurt. Aldina Taylori.

20. *εἰρήνην ἢ πόλεμον ἄγειν δεῖ*] *εἰρήνην ἄγειν ἢ πολεμεῖν δεῖ* Augg. primus et ſecundus. index Aldi. vnde repetiit index Lambini. *περὶ τὸν* (ſic, ſi recte enotatum eſt) *πότερον εἰρήνην ἄγειν ἢ πολεμεῖν δεῖν* Harleyanus.

21. *ἡμῖν*] *ὑμῖν* Harriſon.

22. *ἄρξωμαι*] ita et Harley. *ἄρξομαι* ed. Wolf.

Ibid. *ἔγωγε*] *ἐγὼ δὲ* appendix Francfurt.

Ibid. *ἡμᾶς*] *ὑμᾶς* Pariſ. tertius.

112. 24.

112. 24. citat h. l. Ariſtides T. p. 194.

25. αὐτὸν] αὐτȣ̃ Harley.

26. τὸ abeſt ab Aug. ſecundo.

Ibid. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſſ. tertius et quintus. Aldus. P. Manut.

pen. ἀμύνεσθαι] ἀμύνασθαι Augg. primus et ſecundus.

Ibid. εἰρήνην ἄγειν, εἰ βȣ́λεσθε] εἰρήνην εἰ βȣ́λεσθε ἄγειν Harl.

113. 2. ἡμᾶς] ὑμᾶς Harriſ.

4. ἄγειν abeſt ab Aug. ſecundo et ed. Feliciani. Annotatio Wolfiana ad h. l. videtur fons eſſe, vnde manarit illud in indice Lambini, γρ. εἰρήνην εἶναι λέγει. non haec lectio librorum demoſthenicorum, ſed coniectura a Wolfio mutuo ſumta videtur eſſe.

5. ἀναλισκομένων] ἀλισκ. ſimplex Aug. primus.

6. αὐτὸν] αὐτὸς Augg. primus, ſecundus. Aldus, P. Manutius. ed. Wolfii, codex Obſopoei et app. Francfurt. et Aldina Taylori, vulgatam dant, vtramque Bauaricus. ἀφ' ὑμῶν dat Ald. Tayl.

Ibid. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſ. quintus.

Ibid. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſ. quintus. Aug. primus.

Ibid. μὴ deeſt Harriſ.

8. ἡμῖν] ὑμῖν Aug. tertius.

Ibid. πάντων] ἁπάντων Harl.

9. βαδίζῃ] βαδίζει Aug. tertius.

11. πεποίηκε δεῖ] πεποίηκε τȣ̃το δεῖ appendix Francfurt.

12. γὰρ abeſt ab editione Baſil. prima, et ab ed. P. Manut.

14. αὐτὸν] αὐτὸς Pariſ. tertius.

18. συμμάχȣς ἐπορεύετο καὶ φίλȣς] συμμάχȣς καὶ φίλȣς ἐπορεύετο Augg. primus et ſecundus, et Harl. vocabula duo καὶ φίλȣς abſunt ab Aug. tertio, ab Harriſ. a Pariſſ. ſecundo et tertio, et a Bauarico. Etiam in Al-

in Aldina Taylori duo vocc. καὶ φίλȣς punctis ſubnotata ſunt. appendix Francfurtana dat ſic. ἐπορεύετο καὶ πρέσβεις Φωκέων συμμάχȣς καὶ φίλȣς.

113. 19. πορευομένῳ] πορευόμενοι Aug. tertius.

20. Θηβαίοις] Θηβαίȣς Pariſ. tertius.

24. τȣτοισὶ] τȣτοισὶν Aug. ſecundus.

Ibid. ἐπισκεψομένȣς] ἐπισκεψόμενος Aug. tertius.

Ibid. τȣ̀ς στρατιώτας πεπομφέναι] πεπομφέναι τȣ̀ς στρατιώτας Harl.

26. στασιάζȣσιν ἐν αὐτοῖς. συμμάχων] στασιάζȣσι. συμμάχων. omiſſis intermediis Aug. primus. αὑτοῖς cum aſpero dat Aug. tertius.

pen. εἶτ' οἴεσθε, οἱ μὲν ȣ̓δὲν ἂν αὐτὸν ἠδυνήθησαν ποιῆσαι κακὸν] ſic Bauarici quoque dat textum, ſed margo ſic. γρ. εἶτ' οἴεσθε αὐτὸν οἱ ἐποίησαν μὲν ȣ̓δὲν ἂν κακόν. αὐτὸν κακὸν ἐδυνήθησαν ποιῆσαι Harriſ. Locum hunc citat Dionyſ. Halic. p. 108. 26. et 163. 6. οἴεσθε, εἰ οἱ μὲν Dionyſius p. 108. ſed p. 163. conſentanee cum vulgata. ſunt et alia in illo priore Dionyſii exemplo a vulgari diſcedentia. vt εἰ οἱ μὲν αὐτὸν ȣ̓δὲν ἠδυνήθησαν ποιῆσαι κακὸν, αὐτοὶ δὲ μὴ παθεῖν ἐφυλάξαντ' ἂν ἴσως, τȣ̀ς μὲν ἐξαπατᾷν. et v. 5. πολεμῆσαι. Conſ. etiam p. 168, 22.

114. 1. μὲν ἐξαπατᾷν] μὲν αὐτὸν ἐξαπατᾷν Harley. et Aug. primus. ſed in hoc pronomen erat a ſecunda manu ſuperſcriptum.

8. ὑμῶν] ἡμῶν Harl.

Ibid. ἑαυτὸν] αὑτὸν Aldus. P. Manut.

Ibid. ἑαυτῷ] ἑαυτȣ̃ Pariſ. tertius. Augg. primus, ſecundus, tertius, Bauar. Aldus, P. Manut.

9. ἀφέληται Aldina Taylori. ſed ἀφέλοιτο Harriſ. et Harl.

12. ἄγοντ'] λέγοντ' Harriſ.

13. πολεμȣ̃νθ' ἑαυτῷ] πολεμȣ̃ντα αὐτῷ Aug. primus. αὑτῷ Harl.

114. 13.

114. 13. ὀδεὶς πω] ὀδεὶς δήπω. appendix Francfurtana, Aldina Taylori, Pariſ. quintus. Augg. primus et ſecundus. Harl. Harriſ. ὀδεὶς πω Bauaricus. quae lectio etiam in appendice Francfurtana cum altera illa eſt annotata.

15. ὀδὲ τῶν ἐν χεῤῥονήσῳ νῦν ὄντων ἀπεσαλμένων] ὀδὲ τῶν ὄντων ἐν χεῤῥονήσῳ νῦν ἀπεσαλμένων. Augg. primus et ſecundus, et Harley.

16. Σέῤῥιον] Σέῤῥι. Harley.

18. ἐξέβαλλεν] ἐξέβαλεν Pariſ. quintus, Aug. ſecundus, Aldus, P. Manut. ἐξέβαλλον Harl.

Ibid. ἡμέτερος] ὑμέτερος Aug. primus, Bauar. et Harriſon.

19. κατέσησε] ἐγκατέσησε Augg. primus et ſecundus. Aldina Tayl. et Harl.

Ibid. καίτοι ταῦτα] καίτοι καὶ τοιαῦτα Aug. tertius. καὶ τοιαῦτα Pariſſ. ſecundus et tertius. Aug. ſecundus. Aldina Tayl. τοιαῦτα ταῦτα πράττων e ſuo codice retulit Obſopoeus.

20. haec vocabula ὠμωμόκει, vsque ad εἰ μὲν γὰρ v. 22. Harley. deſunt.

21. δὲ] δαὶ Bauar.

24. μικρῦ] γρ. μικροῖς Pariſ. ſecundus, index Aldi et ed. P. Manutii. ſed huius index conſentit vulgatae. iidem auctores pro μείζονος dant μείζοσι. vtrumque dat Bauar. tam in illo vocabulo, quam in hoc.

25. νῦν] ὖν Aug. ſecundus.

27. ὑμετέραν] ἡμετ. P. Manut.

Ibid. εἰσπέμπει] εἰσπέμπειν Bauar.

vlt. poſt πολεμεῖν addunt ὑμῖν Pariſſ. quintus et octauus. Augg. primus et ſecundus, Aldina Taylori, et Harley.

Ibid. τοσῦτο] τοσῦτῳ Aug. tertius. vtrumque dat Bauaricus. τοσῦτον Aldina Taylori.

115. 1.

115. 1. ὁμολογεῖ ἄγειν] inuertunt Augg. primus et ſecundus, et Harl.

2. τὴν omittit index Lambini, et Harriſon.

Ibid. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſ. octauus, et Harl.

4. νῦν ἐπὶ Θρᾴκην παριόντα] νῦν τὰ ἐν Θρᾴκῃ ἐπιόντα Harley. Aldina Tayl. Pariſſ. quintus et octauus. Θρᾴκης Augg. primus et tertius. Aldina Taylori item, vtrumque hoc, Θρᾴκην et Θρᾴκης, dat Bauar. ἐπὶ Θρᾴκῃ (in datiuo) Harriſon.

5. σκευωρούμενα Ald. Tayl.

Ibid. μετὰ τῆς δυνάμεως] omittit articulum appendix Francfurtana.

9. τείχεσιν ἤδη προσαγάγωσιν] τείχεσι προσαγ. (ſine aduerbio) Pariſ. octauus. Aug. primus, Aldin. Tayl.

11. citat h. l. Dionyſ. Halicarn. de ſtructura orat. p. 64. ed. Vpſon.

Ibid. κατασκευαζόμενος] παρασκ. Aug. ſecundus.

12. κινδυνεύσαιτ' ἂν] κινδυνεύσετε. ἂν Harley. Aug. primus. et Harriſ.

Ibid. ὑμῶν abeſt ab Aug. primo, et Harl.

15. ὑμῖν] ἡμῖν Aug. tertius, Aldus.

16. τἀκείνου] τὰ ἐκεῖνα Harl.

17. ἐφιστάντα] ἱστάντα ſimplex Harl. Augg. primus, ſecundus. item Ariſtides T. p. 192. et Hermogenes Aldinus p. 334.

Ibid. κατασκευάζοντα] παρασκ. Aldina Tayl. appendix Francfurtana, Aug. tertius, Pariſſ. ſecundus et quintus. vtrumque Bauaricus.

18. ὑμᾶς] ἡμᾶς Aug. tertius. Aldus.

19. δεῖ] δέω Pariſſ. quintus et octauus. Aug. primus, Aldina Taylori, et Harley.

20. ἔγωγ' αὐτὸν] ἔγωγ' ἂν αὐτὸν Aug. primus.

Ibid. ὑμῖν omittit Bauaricus, ſic verba dans ordinata αὐτὸν ὁρίζομαι πολεμεῖν. et ſic Harriſon. et Aug. tertius,

tertius, niſi quod mendoſe dat αὐτήν. Appendix Francfurtana haec habet. [ἀπὸ ταύτης ἔγωγ' αὐτὸν ὁρίζομαι πολεμεῖν. et pro αὐτὸν quaedam exemplaria habent αὐτοὺς.] pro αὐτὸν in ſchedis Taylori ἂν reperi ex Harley. annotatum.

115. 21. μὲν] καὶ Aldus, Felic. μὲν abeſt ab Harl. et Harriſon. Augg. ſecundo et tertio. καὶ ἐὰν μὲν ἀμύνησθε Weimaranus. vulgata eſt in appendice Francfurtana et exemplo Leſſing. et Ald. Tayl.

Ibid. σωφρονήσειν] σωφρονεῖν Harley. et Harriſon. Pariſſ. tertius et quintus, Aug. primus. Aldina Tayl. vtrumque Bauar.

22. ἀναβάλλησθε] ἐάσητε Pariſ. octauus, Harl. Aug. primus, index Aldi. ἀναβάλησθε Aldus, P. Man.

Ibid. βούλησθε] βούλεσθε Aldus, Felic. vulgatam dat Ald. Taylori.

Ibid. δυνήσεσθαι] δυνήσεσθε Harriſ. et Harl.

23. τοσοῦτόν γε] τοσοῦτον ἔγωγ' ἀφέστηκα Aug. ſecundus.

26. τούτοις] καὶ τούτοις Augg. primus et ſecund. et Harriſon.

27. τοῖς οὖσιν ἐκεῖ νῦν στρατηγοῖς] τοῖς ἐκεῖ νῦν οὖσι στρατιώταις Augg. primus et ſecundus, et Harleyanus. Etiam Pariſſ. quintus et octauus dant στρατιώταις, item Aldina Taylori.

pen. ἀποστεῖλαι] καὶ ἀποστεῖλαι Aug. ſecundus.

Ibid. βουλεύεσθαι] βουλεύσασθαι Pariſ. quintus, Aldina Taylori.

vlt. τῶν abeſt ab Aug. ſecundo.

116. 1. ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ Harriſon.

3. λογίζομαι] λογίζωμαι Harley.

4. πρόνοιάν τιν' ὑμῶν γ' αὐτῶν] πρόνοιάν γέ τιν' ὑμῶν αὐτῶν Aug. ſecundus.

Ibid. εἰ καὶ μὴ τῶν ἄλλων ἄρα βούλεσθε] εἰ μὴ καὶ τῶν ἄλλων ἂν ἄρα βούλησθε Aug. primus. cum quo

quo ſecundus et Bauaricus, et Harley. in βϐλησϑε conſentit, et in ἂν ἄρα Aldina Taylori, Pariſ. octauus et Harriſon. appendix Francfurtana omittit ἄρα, praeterea annotans etiam βϐλῆσϑε in quibusdam libris legi.

116. 5. ποιήσησϑε] ποιήσασϑαι Pariſ. octauus. ποιήσεσϑε Bauaricus, Harley. ποιήσασϑε Aldina Tayl.

Ibid. ἂν] ἐὰν Harley.

6. ληρεῖν] λοιδορεῖν index Aldinae.

Ibid. δοκῶ] δόξαιμι Thomas M. in v. τετυφωμένος.

7. δὴ] ἂν Pariſ. octauus, Aug. primus et ſecundus, Harley.

9. καὶ poſtremum abeſt ab ed. P. Manutii.

10. αὐτϐς] αὐτὸν Pariſſ. ſecundus, tertius et quintus. Aldina Taylori. αὐτϐς cum leni Aldus, P. Manut.

11. αὐτὸν]abeſt ab ed. P. Manut.

Ibid. ὅϑ' ὅτω] ὅταν ὅτω Augg. primus et ſecundus, Harley.

12. πολλὰ] πολλῷ Harley.

13. ἂν deeſt Harley.

18. ἕκαςον abeſt ab ed. Aldi et ab appendice Francfurtana, et Harriſon.

19. τὰ abeſt a Pariſſ. ſecundo et tertio, item Bauar. et appendice Francfurtana.

Ibid. καταδϐλϐσϑαι] δϐλϐσϑαι ſimplex Harl.

21. ἔτη καὶ τρία] καὶ τρία ἔτη Harley.

24. τϐς τελευταίϐς τϐτϐσὶ] τϐτϐσὶ τϐς τελευταίϐς Augg. primus et ſecundus, et Harley.

25. ὅϑ' ὑμῖν, ὅτε Λακεδαιμονίοις, ὅτε Θηβαίοις Harriſon.

26. ϐδέποτε Harley.

pen. ποιεῖν] τὸ ποιεῖν Pariſ. octauus, Augg. primus et ſecundus, et Harriſon.

117. 2.

117. 2. πολεμεῖν ex hoc verſu in inferiorem 3. deducunt, et poſt voc. ἠδικημένων collocant Augg. primus et ſecundus, et Harley.

Ibid. αὐτοῖς deeſt Harley.

4. εἰς τὴν δυναϛείαν τὴν αὐτὴν ταύτην ὑμῖν] εἰς τὴν αὐτὴν δυναϛείαν ὑμῖν Harley. Aug. primus. Aldus. ταύτην abeſt item a Bauarico et Augg. ſecundo atque tertio, item ab appendice Francfurtana et Harriſon.

7. κατέϛησαν] ἐκίνȣν Aldina Taylori.

10. ἠδικȣ́μεθ᾽] ἠδικήμεθα Pariſ. quintus.

11. ἄλλȣς abeſt ab ed. Aldi et appendice Francfurtana. poſt ἑωρῶμεν addit Harley. iſtaec ȣ̓δὲν ἂν εἰπεῖν ἔχοντες.

12. ᾠόμεθα] ᾠήθημεν Aldus Felic. ſed Aldina Taylori, appendix Francfurtana, Harriſ. et Harley. dant vulgatam.

Ibid. καίτοι πάνθ᾽] καίτοι γε πάνθ᾽ appendix Francfurtana.

13. τοῖς deeſt Harl.

14. ὑμετέροις] ἡμ. Pariſ. quintus. Aug. ſecundus.

15. ἔλαττον] γρ. ἐλάττονα Pariſſ. ſecundus, quintus, octauus, Augg. primus, ſecundus. Aldina Taylori, Harl. ἐλάττον᾽ (cum apoſtropho et penacute) Aug. tertius, Harriſ. et Bauar. ἐλάττω Weimar. P. Manut. ſed index eius vulgatam dat. Appendix Francfurtana triplicem exhibet lectionem, ἐλάττω, et ἐλάττονα, et ἐλάττον᾽ cum apoſtropho.

Ibid. ἐϛιν abeſt ab Aldina et ed. Wolfii. Sed habet appendix Francfurtana, et exemplum Leſſingianum.

17. ȣ̓δὲ] οὐ Aug. tertius.

Ibid. πέμπτον abeſt a Pariſſ. quinto et octauo, Augg. primo et ſecundo, ab edd. Aldi et Felician. Aut πολλοϛὸν aut πέμπτον redundare cenſet Wolf in farragine. qui πέμπτον e ſua editione exterminauit. contra μέρος omittit appendix Francfurtana.

voc,

voc. πέμπτον ſeruans. Ad πολλοςὸν addit Aldina Taylori πέμπτον.

117. 18. ἐκ βραχέος λόγου ῥάδιον δεῖξαι] ſic etiam codex Obſopoei. Aldina Taylori, Harriſ. Harley. ἐκ βραχέων ῥημάτων ῥάδιον δεῖξαι Aldus, Felic. P. Manut. ed. Wolfii. Sed app. Francfurt. vulgatam dat.

19. καὶ μεθώνην omittit Ariſtides p. 230. item καὶ δύο v. 20.

22. ὠκίσθησαν] ὠκήθησαν Aldina Taylori, Harriſ. Pariſſ. ſecundus, quintus, octauus, Augg. primus, ſecundus, tertius. Bauar. appendix Francfurtana. In Augg. primo et ſecundo verba ſic ſunt ſtructa. ὠκήθησαν προσελθόντα εἶναι ῥάδιον εἰπεῖν. Dionyſius p. 195. ſic recitat mendoſe. ὥςτ' εἰ μηδεπώποτε ὠκίσθησαν ῥάδιον ἦν προελθόντα εἰπεῖν. Strabo dat ἐπελθόντα.

24. ἔθνος τοσοῦτον] inuertit Dionyſius.

25. τὰς πόλεις καὶ τὰς πολιτείας] τὰς πολιτείας καὶ τὰς πόλεις Augg. primus et ſecundus. Dionyſius p. 196. verba tria τὰς πόλεις καὶ omittit. Aldina Taylori dat οὐχὶ τὰς πολιτείας αὐτῶν καὶ τὰς πόλεις ἀφῄρηται. et ita fere Harl. niſi quod pro ἀφῄρηται dat ἀνῄρηται.

26. παρῄρηται] ἐπανῄρηται Pariſ. quintus. περιῄρηται Aug. ſecundus. ἀφῄρηται Felic. Harpocr. v. ἔθνος. Dionyſ. Sed index Felic. et appendix Francfurtana dant vulgatam. Wolf mauult ἀφῄρηνται in plurali.

Ibid. τετραδαρχίας] τετραρχ. Dionyſ.

Ibid. κατέςησε] καθέςακεν Dionyſ. omittens verba παρ' αὐτοῖς.

pen. δουλεύωσιν] δουλεύσωσιν Harley. Pariſ. octauus, Aug. tertius.

118. 3. τοῖς ἔργοις δὲ οὐ ποιεῖ] τοῖς δ' ἔργοις οὐ ποιεῖ Aldina Tayl. Dionyſ. Augg. primus et tertius. Bauaricus, appendix Francfurtana.

118. 4.

118. 4. ἐφ᾽ ἑλλήσποντον] ἐπελλήσποντον ſic, tanquam vna vox eſſet, Aug. primus, qui vniuerſe raros exhibebat ſpiritus. Ergo ille voc. ἑλλήσποντος cum leni pronunciabat.

5. τηλικαύτην πόλιν] inuertit Harriſon.

6. ἐν abeſt ab Aug. ſecundo.

Ibid. ἐπεβούλευσε] μετεβούλευσε Aug. ſecundus.

7. οὐθ᾽ ἡ ἑλλὰς] verba haec abſunt ab ed. P. Manutii. χωρεῖ τὴν πλεονεξίαν Dionyſ.

9. verba καὶ ἀκούοντες et v. 10. πρὸς ἀλλήλους omittit Ariſtides h. l. citans *Artis* p. 270. omittit quoque appendix Francfurtana verba πρὸς ἀλλήλους.

12. τήμερον] σήμερον Aug. ſecundus.

13. δυνάμεθα] ἐδυνάμεθα appendix Francfurt.

14. βοηθείας καὶ φιλίας] φιλίας καὶ βοηθείας Harley.

16. ὃν ἄλλος] ὃς ἄλλως Aug. ſecundus non mala quidem ſententia, ſed ab hoc loco aliena. ἄλλως habet etiam Harley.

18. ὅπως] ὅπερ idem.

19. καταβολὴ] μεταβολὴ Ariſtides Artis p. 186.

20. ἤ τινος ἄλλου] ἢ ἄλλου τινὸς Ariſtides, Aug. primus et ſecundus, et Harley.

Ibid. πόῤῥω abeſt ab Aug. primo.

22. ὅτι abeſt ab Aug. tertio.

23. ἡμῶν] ὑμῶν Pariſ. quintus, Aug. primus.

Ibid. ἔπασχον κακῶς οἱ ἕλληνες Harriſ.

26. τις ab Aug. primo abeſt.

Ibid. ἐν] ἐπὶ Pariſ. quintus. non male, et neſcio, an melius etiam. Aldina Taylori item.

27. μὲν τοῦτο] μέντοι καὶ τοῦτο Aug. ſec. μέντοι τοῦτο appendix Francfurtana et Harriſon.

pen. ἄξιος] fort. melius ἄξιον. App. Francfurt.

Ibid. μέμψεως εἶναι] inuertit Aug. ſecundus.

vlt. κληρονόμος] κληρονομίαν Harley.

118. vlt. ὧν] ὢν Aug. primus.

119. 1. οὐκ εἶναι λέγειν] οὐκ ἐνεῖναι λ. Aug. primus, Aldina Taylori. οὐκ ἐνὸν εἶναι λ. Aug. ſecundus.

Ibid. ἢ abeſt ab Aug. ſecundo.

3. πολλῆς abeſt ab Harriſon.

5. νῦν οὐχ οὕτως] ita etiam dant Harriſon. et Harl. νῦν οὕτως, ſine οὐχ ed. Wolf.

6. ὄντος deeſt Harley.

7. βαρβάρους Harley.

8. ὅθεν abeſt ab Aug. primo.

11. πόλεις ἀνῃρηκέναι] mediam interſerunt vocem ἑλληνίδας Pariſ. octauus, Augg. primus et ſecundus, Harriſon. et Harley.

15. τούτους abeſt ab ed. P. Manutii et ab appendice Francfurtana.

17. ἡμᾶς] ὑμᾶς Harriſ.

Ibid. καὶ ſecundum abeſt ab Aug. ſecundo.

19. ὅντινα] ſimplex ὃν dat appendix Francfurt.

21. τῶν ante ἐρετριέων] τὸν Aug. primus.

22. τύραννον φιλιστίδην] inuertunt ordinem Aldus et P. Manutius et ed. Wolfii. Sed append. Francfurtana, cum Harriſon. et Harley. vulgatum ſeruat. φιλιστείδην Aug. primus. conf. p. 126. 3.

23. οἱ abeſt ab Aug. tertio.

24. ὅνπερ] ὥσπερ Pariſ. octauus, Aug. primus. Harley. Aldina Taylori.

25. poſt εὐχόμενοι addunt μὲν Pariſſ. quintus et octauus, Aug. primus, Bauaricus, et Harriſon.

27. ὑπ᾽ αὐτοῦ] abſunt ab Aug. primo et Harley.

120. 4. poſt ὄντας addit index Lambini ἡμῶν, et ſic interpunctum dat h. l. συμμάχους ὄντας ἡμῶν; οὐχ ἡμῶν. ἐῶ τἄλλα. ἀλλὰ — idem χερρόνησον dat pro χερρονήσου.

Ibid. ἡμῶν] ὑμῶν Aug. ſecund. et Harriſon.

120. 5.

120. 5. ἔχει abeſt ab appendice Francfurt. πόλιν ἔχει Harriſon.

7. πρὸς τὰς πλησίας Aldina Taylori.

8. ἀποβλέπομεν] βλέπομεν ſimplex dant Bauaricus, Pariſſ. tertius et quintus, Aug. tertius, Aldus, P. Manut.

Ibid. φανερῶς abeſt ab Aug. ſecundo.

9. ἀδικοῦντος] ἀδικοῦντι Augg. primus et ſecundus.

11. ἑνὸς ἡμῶν ἑκάστου] καθ' ἕνα ἡμῶν ἕκαστον Pariſ. octauus. καθ' ἕνα ἡμῶν ἑκάστου Aug. primus, Aldus, et index Aldinus, qui videtur vulgatam exhibere voluiſſe. et Felicianea. καθ' ἑνὸς ἡμ. ἑκάστου app. Francfurt. et Harriſon. καθ' ἕνα — ἕκαστον Harley. καθ' ἑνὸς ὑμῶν ἑκάστον (ſic, cum terminatione accuſatiui, ſed cum accentu genitiui) Aldina Taylori.

Ibid. τί ποιήσειν] omittunt pronomen, quod iam praeceſſit, Augg. primus et ſecundus, item Aldus. γένηται τούτων ποιήσειν Ald. Tayl.

12. τουτωνὶ] τούτων Aug. ſecundus, et Harriſon.

14. ἦν δή τῷ τότε, ἄνδρες ἀθ. ἦν ἐν ταῖς διανοίαις Ald. Tayl.

17. ἐλευθέραν] ἐλευθέρως Aug. ſecundus.

18. οὐδεμιᾶς] abeſt ab Ariſtide p. 188.

Ibid. ἡττῶντο Aldina Taylori.

20. πεποίηκε τὰ τῶν ἑλλήνων πράγματα] πεποίηκεν ἅπαντα τὰ τῶν ἑλλήνων πρ. Pariſ. quintus, Aug. primus. πεποίηκεν ἅπαντα τῶν ἑλλ. πρ. Aldina Taylori. πεποίηκε πάντα πράγματα Ariſtides.

21. ἀλλ' ὅτι τοὺς] ἀλλὰ τοὺς Pariſſ. quintus et octauus, Augg. primus et ſecundus, Harriſ. et Harl.

22. ἢ καὶ διαφθείρειν] copulatiuam καὶ omittunt Aldina Tayl. Augg. primus et ſecundus, item Ariſtides, qui etiam ἀεὶ omittit.

25. τοῦτον] τοῦτο Aug. tertius, quod etiam non ſpernendum.

120. 26. *οὐδεμία ἦν*] inuertit appendix Francfurtana.

vlt. *πάντα* omittit index Lambini. *πάντων* Harl.

121. 3. *πρὸς τοὺς βαρβάρους καὶ τοὺς τυράννους*] *πρὸς τοὺς τυράννους καὶ βαρβάρους* Aug. primus. *πρὸς τοὺς τυράννους καὶ τοὺς βαρβάρους* appendix Francfurt. Harriſon. et Harley. Bauar. et Aug. tertius.

4. *ὅλως τῶν τοιούτων*] *ὅλως τοὺς τῶν τ.* Aldus. Sed in exemplo Leſſingiano *τοὺς* cancellatum eſt.

5. *ἐκπέπραται*] *ἐκπέπρακται* app. Francfurt.

10. *ἥρτηται*] *εἴρηται* Aug. ſecundus.

11. *ἐπεὶ τριήρεις*] *ἐπεὶ καὶ τριήρεις* Aug. tertius, Weimaranus, P. Manutius, appendix Francfurtana; ſine *γε* haec quidem.

12. *πρόσοδοι*] *πρόσοδος* Pariſſ. ſecundus et octauus, Harley. Aug. ſecundus, vtrumque dat Bauaricus.

Ibid. *κατασκευῆς*] *παρασκευῆς* Pariſſ. quintus et octauus. Augg. primus et ſecundus, Harley. Aldina Taylori.

13. *κρίνοι*] *κρίναι* Aug. primus.

14. *ἅπαντα*] *ἅπασι* Pariſſ. ſecundus et octauus, Aug. primus, Harley.

15. *ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα*] *ἀλλὰ ταῦτα πάντα* Aug. primus.

16. *ἀνόνητα*] *ἀνόητα* Aug. ſecundus.

18. *τὰ δ' ἐν*] *οὐδ' ἐν* Aldina Tayl. quae etiam verſu proximo 19. dat *ὅτι πάντα τἀναντία*.

Ibid. *ἄνω*] *ἄνωθεν* Pariſſ. tertius, quintus, octauus, Bauaricus, Augg. primus et ſecundus, Aldus, P. Manutius.

20. *λέγων*] *λέγω* Ariſtides T. p. 190.

21. *ὑμετέρων*] *ἡμ.* Pariſ. quintus, Aldus, Felic. Ariſtides. *τῶν ὑμετέρων προγόνων* Harriſ.

24. *ὑπομνήματα*] *ὑποδείγματα* Aldus, index P. Man. ed. Wolfii, ſed appendix Francfurt. cum Harriſ. et Harl.

et Harl. vulgatam dat. in indice Felic. eſt ὑποδείγματα καὶ παραδείγματα.

121. 27. ἄρθμιος] ἀρίθμιος Pariſſ. quintus et octauus, Augg. primus et ſecundus. et ſic quoque poſt.

pen. τῶν] τȣ̃ Aug. primus, qui hac in re fere ſemper ſibi conſtat, vt, in locis ſimilibus, eundem articulum iteret, qui mos videtur demoſthenicus fuiſſe.

122. 1. προσγέγραπται] προσγέγραπτο Aldina Taylori. γέγραπται ſimplex Aug. primus. γέγραπται δι' ἣν ταῦτα ἐγένοντο. Harley.

Ibid. τȣ̃τ'] ταῦτ' Pariſſ. quintus et octauus. Aug. primus. vtrumque dat Bauar. δι' ἣν αἰτίαν ἐγίνετο Aug. ſecundus. δι' ἣν ταῦτα γέγονεν. Aldina Taylori.

Ibid. ὅτι τὸν χρυσὸν] ὅτι καὶ χρυσὸν P. Manut. ὅτι τὸν χρυσὸν τῶν (ſic) ἐκ τῶν μήδων Bauaricus. ὅτι καὶ τὸν χρυσὸν τὸν ἐκ τῶν μ. appendix Francfurt.

2. εἰς πελοπόνησον] εἰς πελοπόννησον Aldus. εἰς τὸν πελοπόννησον P. Manut. vnde nata eſt haec animaduerſio Wolfii, praeſtare τὴν addi, quam τὸν, ſi articulus addendus ſit.

Ibid. οὐκ ἀθήναζε videtur a manu ſecunda in Harriſon.

4. δὴ] δεῖ Aug. primus. δὲ Aug. ſecundus.

Ibid. πρὸς διὸς] omittit append. Francfurt. et Harriſon.

Ibid. καὶ θεωρεῖτε abſunt ab Augg. primo et ſec.

5. τῶν τότε ἀθηναίων] τῶν ἀθηναίων τῶν τότε Augg. primus et ſecundus. pro τῶν τότε ἀθηναίων Harley. dat τῶν ἀγαθῶν.

7. Ἄρθμιον] Ἀρίθμιον Harley.

9. Πελοπόνησον Harley. εἰς Πελοπόννησον χρυσίον ἤγαγεν Harriſ.

Ibid. αὐτῶν] αὐτὸν Aug. ſecundus.

10. ἀνέγραψαν] ἐνέγρ. Pariſ. quintus. ἐνέγραψεν Aldina Taylori.

122. 11. εἶναι abeſt ab Harriſ.

Ibid. ἦν ἂν οὑτωσί τις] ἦν οὑτωσί τις ἂν Aug. primus. ἦν ἂν ὁτωσί τις ἂν Harley.

15. ἂν μὴ διδῷ δίκας] γρ. ἄν τις μὴ διδῷ δίκας index Lambini. ſic reperit Taylor in Harl. δίκας abeſt ab Aug. primo. In exemplo Leſſingiano eſt γρ. ὁ φόνου δικάσασθαι.

16. ἦν] ᾖ Augg. primus, ſecundus, item Bauar. Aldina Taylori et app. Francf.

17. δὴ] δὲ Aug. ſecundus. δεῖ Aug. tertius.

21. ἢ] καὶ Aldina Taylori, Augg. primus et ſec. appendix Francfurtana.

22. ἐκόλαζον δ' οὕτω] ἐκόλαζον οὕτως (ſine δὲ) Aug. ſecundus. ἐκολάζοντο δ' οὕτω appendix Francfurt.

23. ἂν omittit appendix Francfurt.

Ibid. καὶ abeſt ab Aug. ſecundo.

Ibid. στηλίτας] στήλας Harriſ.

26. loco ſecundi ὁ dat appendix Francfurtana ὡς.

vlt. καὶ primum abeſt ab Augg. primo et ſecundo et Harriſon.

123. 1. ἅπαντες] καὶ πάντες Pariſſ. quintus et octauus. Aldina Tayl. Augg. primus et ſecundus, Harley. καὶ ἅπαντας Bauar.

2. ἔγωγε etc.] verba ſic conſtructa dat Aug. primus. ἔγωγε πολλῆς σπουδῆς (ſine καὶ, quod etiam ab Aug. ſecundo abeſt) τὰ παρόντα πράγματα προσδεῖσθαι καὶ βουλῆς ἀγαθῆς. et ita omnino etiam Harley. v. ſtatim ad v. 3.

3. προσδεῖσθαι] poſt hoc vocabulum addit Aldina poſterior καὶ μόνης ἀγαθῆς, tametſi iam verſu ſuperiori exhibuiſſet καὶ βουλῆς ἀγαθῆς, vnde iſta deprauata et vitio iterata ſunt. Sed Weimaranus corrector ea induxit. Aldina prior quoque nihil horum habet, ſed cum vulgata h. l. conſentit.

123. 4.

123. 4. ὀργιεῖσθε] ὀργίζεσθε Aug. primus, Pariſ. quintus, Harley. Verba poſt hoc vocabulum omnia inſequentia hoc toto verſu abſunt a Pariſſ. ſecundo et tertio, ab Aug. ſecundo. In Bauarico ſic erat ὀργιεῖσθαι. Rubrica. ἐκ τοῦ γραμματείου ἀνάγνωσις. caetera aberant. in margine adſcripta ἐκ τοῦ γραμματείου ἀναγινώσκει. in tertia perſona ſingularis. et paulo inferius γραμματείου ἀνάγνωσις. Ab appendice Francfurtana abſunt verba haec. ἐκ τοῦ γραμματείου ἀναγίνωσκε. Exemplum Leſſingianum verba ἀνάγνωσις γραμματείου addit, quae deſunt Aldinae. Vocabula ἐκ τοῦ γραμματείου ἀναγινώσκετε (ſic), quaſi ſecunda perſona pluralis eſſet, in Aldina Taylori punctis ſunt ſubnotata. In Aug. tertio verba haec, vt titulus, rubrica erant.

Ibid. ἀναγίνωσκε] ἀναγινώσκετε Aldus.

Ibid. ἀνάγνωσις γραμματείου abeſt ab Aldino, ſed in Harley. reperitur.

5. τις deeſt Harriſon.

Ibid. παραμυθεῖσθαι βουλομένων τὴν πόλιν] παραμυθεῖσθαι τὴν πόλιν βουλομένων Aug. primus, et Harl.

7. τοιοῦτος] τηλικοῦτος Pariſſ. quintus et octauus, Augg. primus et ſecundus. Aldina Taylori, et Harl.

Ibid. οἷοι] ad hoc voc. e meis libris nihil annotaui. Wolf tamen in farragine teſtatur, eos libros, qui τηλικοῦτος dent, item dare ἡλίκοι. conuenit quidem. τηλικοῦτος reperit Tayl. in Harl.

9. οὐδεὶς] γρ. οὐδὲν Pariſſ. ſecundus et ſeptimus, Aug. tertius. Aldus. vtrumque dat Bauar. vulgatam Aldina Taylori.

13. κεκινῆσθαι] κεκινεῖσθαι Ald. P. Manut. κεκαινίσθαι appendix Francfurt.

14. ὑποδεδωκέναι] ἐπιδεδ. Pariſſ. quintus et octauus. Aldina Taylori. Bauar. Augg. primus, ſecundus, tertius, codex Obſopoei, (rectius, ipſo iudice) Felicianus, P. Manutius, margo Aldinae Leſſingianae, liber

Weimaranus. Probat id quoque Wolf in annotatt. et in editione ſua exhibuit. appendix autem Francfurtana vulgatam dat.

123. 15. ἄλλες abeſt ab Augg. primo et ſecundo et Aldina Tayl.

Ibid. ἕλληνας abeſt ab Harriſon. Aug. tertio, et a Bauarici texto, ſed in margine ſcriptum eſt cum γρ. abeſt item ab appendice Francfurtana et Aldina Taylori.

17. ϛρατεύεσθαι καὶ τẽτον τὸν χρόνον] verba haec abſunt ab Aug. tertio. ſed ab illo codice, praeſertim in extremis eius, hoc eſt Philippica tertia et quarta; et orat. ad Philippi literas, multa ſunt a feſtinante librario omiſſa. quos eius lapſus mihi duxi tacendos potius, quam proferendos, atque notandos. deſunt tamen etiam Bauarico eadem verba, et in Aldina Taylori punctis ſunt ſubnotata.

Ibid. ἐμβαλόντας καὶ] ἐμβαλόντας ἂν καὶ Augg. primus et ſecundus. Harl. ed. P. Manutii. appendix Francfurtana. εἰσβαλόντας Aldina Taylori.

19. πολιτικοῖς] πεζικοῖς appendix Francfurtana et Aldina Taylori.

20. ἕτω δ' ἀρχαίως] ἕτω δὴ ἀρχ. Aug. ſecundus.

Ibid. πολιτικῶς] καὶ πολιτικῶς Pariſ. quintus.

22. προφανῆ] ſic Weimaranus corrigit vitioſum προσφανῆ Aldinae. καὶ ante hoc vocabulum προφ. abeſt ab ed. P. Man.

23. νυνὶ] νῦν Pariſſ. quintus et octauus.

24. ἐδ' ἐκ μάχης] ἐδὲ μάχης Aug. primus, Bauar. Harl.

26. ἄγειν καὶ βαδίζονθ' ὅποι Aldina Taylori.

pen. ἐξηρτῆσθαι] ἐξηρτύσθαι Augg. primus, ſecundus, tertius, Harley. et ſic coniecit quoque Wolf.

Ibid. τέτοις] τέτες app. Francf.

vlt. κρατῶν abeſt ab Aug. tertio, Bauarico, Aldino, ed. Wolfii. ſed addit Weimaranus, et appendix Franc-

Francfurtan. item Harriſon. Harley. et margo Leſſingian.

123. vlt. καὶ τεταραγμένους abſunt a Pariſſ. ſecundo et tertio, Aug. tertio, Bauarico et Aldino. ſed addit Harriſ. Harl. et margo Aldinae Leſſingianae.

124. 1. ἐμπέσῃ Harriſ.

2. ἐξίῃ] ἐξήει Aug. primus.

3. οὐδὲν διαφέρει] οὐδὲν αὐτῷ διαφέρει. Pariſ. octauus, Harriſ. Harley. Augg. primus et ſecundus, Weimaranus, P. Manut. appendix Francfurtana, margo Aldinae Leſſingianae. οὐδὲν διαφέρειν αὐτῷ Aldina Taylori.

4. ὥρα] χώρα Aug. primus.

Ibid. μέντοι] μὲν δὴ Weimaranus, P. Manutius.

5. πάντας] πάντες Harley.

Ibid. δεῖ abeſt ab Aug. primo et indice Pauli M.

Ibid. προέσθαι] προσίεσθαι codex Obſopoei, quod probat Wolf in farragine. προσδέχεσθαι Pariſſ. quintus et octauus, Harley. Weimaranus. λογιζομένους οὐ δεῖ προσδέχεσθαι. Augg. primus et ſecundus, item index P. Manutii. οὐ δεῖ προέσθαι index Aldi. et Harriſ. In margine Aldinae Leſſingianae et Aldinae Tayloranae ſic eſt. γρ. εἰδότας καὶ λογιζομένους οὐ δεῖ προσδέχεσθαι τὸν πόλεμον. In appendice Francfurtana haec leguntur [οὐ δεῖ πως δέχεσθαι (vel μὴ προέσθαι) τὸν πόλεμον εἰς τὴν χώραν. vbi etiam loco ſimplicis δέχεσθαι reperias προσδέχεσθαι.]

6. μηδ'] οὐδ' Augg. primus et ſecundus, Harl. Harriſ. index P. Manutii. vtrumque dat Bauaricus.

7. πρὸς λακεδαιμονίους] πρὸς τοὺς λακεδ. Harl. Aug. primus. appendix Francf.

8. pro ἐκ πλείστου eſt in appendice Francfurtana πόῤῥωθεν.

9. ὅπως] οὕτως Aug. ſecundus.

124. 10. κινήσεται] κινήσηται Aldina Taylori, Pariſ. ſecundus. vtrumque hoc dat Bauaricus. κινηθήσεσθε Aug. ſecundus. voluit ſine dubio κινηθήσεται. In app. Francf. eſt κινήσετε.

Ibid. συμπλακέντας] συμπλεκέντας Aug. prim.

11. πόλεμον πολλά] πόλεμόν ἄλλα πολλὰ appendix Francfurt.

12. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſ. quintus, Augg. primus, ſecundus et tertius, Aldus, P. Manut. ſed Harley. dat ἡμῖν.

14. ἧς omittit appendix Francf.

15. καὶ ἄλλα Aldina Taylori.

Ibid. ἡμῶν] ὑμῶν Pariſ. quintus.

16. δεῖ ταῦτα] ταῦτα χρὴ Pariſ. octauus, Augg. primus et ſecundus, et Harl.

17. τοῦ πολέμου. ἀλλὰ] τοῦ πολέμου χρή. ἀλλὰ Augg. primus et ſecundus. Aldina Taylori, et Harriſ.

18. διανοίᾳ τοὺς] διανοίᾳ, καὶ τῷ τοὺς Weimaranus, appendix Francfurt. et editio P. Manutii, vnde repetiit index Lambini.

Ibid. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſſ. ſecundus, tertius, ſeptimus. Bauar.

19. μισῆσαι] μισεῖσθαι Pariſ. quintus. μισεῖν append. Francf.

20. ἔνεστι] ἐστὶν Aug. ſecundus.

Ibid. ἔξω deeſt Harriſ.

22. ὃ] οὗ vel οὖ (nam ſpiritus aberat). Aug. prim.

23. οὐδὲ βούλεσθε abſunt ab Aug. primo.

26. ἐλαύνῃ] ἐλαύνοι Aug. tertius. ἐλαύνει Aug. primus, et Bauaricus, item Harl.

27. σκώμματος, ἧστινος ἂν τύχητε αἰτίας] σκώμματος ἕνεχ' ἧστινος τύχητε αἰτίας Felicianus, P. Manut. probante Wolfio. τύχῃ αἰτίας Aug. tert. ἧστινος ἕνεκα τύχητε Harriſ. τύχητε ἕνεκα αἰτίας Pariſſ. quintus et octauus, Harley. Augg. primus et ſecundus. Weimaranus. σκώμματος ἢ ἧστινος ἂν τ. α. index

dex Lambini. In appendice Francfurtana haec leguntur [σκώμματος, ἥστινος ἂν τύχητε· hic alii ἕνεκα non σκώμματος, ſed τύχητε voci ſubiiciunt.] Emendator exempli Aldini, quod in poteſtate Leſſingii V. C. nunc eſt, dedit σκώμματος, ἢ ἥστινος ἂν τύχητε ἕνεκα αἰτίας.

124. vlt. τοιοῦτοι λέγειν, λέγειν κελ. Harriſ.

125. 1. οὐχὶ τοῦτό πω δεινὸν] οὐχί πω τοῦτο δεινὸν Aug. primus.

2. καὶ in Aldina Taylori punctis ſubnotatum eſt.

3. ἐδώκατε Harriſon.

4. ὑμῶν] ἡμῶν Harley.

6. ἀκροᾶσθαι] ἀκούειν Pariſſ. quintus et octauus. Augg. primus et ſecundus, Harley. Aldina Taylori.

8. φρονοῦντες abeſt ab Aug. tertio, qui ſic dat τινὲς μὲν τὰ Φιλίππου καὶ in texto, et in margine τινὲς μὲν Φίλιππον καὶ πάνθ' ὑπὲρ. quae lectio poſſit probari, ſi legatur τινὲς μὲν Φιλίππου (aut τοῦ Φιλίππου) vt ſubaudiatur ἦσαν. vt ſtatim ſequitur τοῦ βελτίστου. et ſic eſt in appendice Francfurtana.

9. τινὲς δὲ τοῦ βελτίστου] τινὲς δὲ ὑπὲρ τοῦ βελτ. Felicianea, quod Wolf probat in farragine. vtrumque, et ὑπὲρ, et τοῦ, omittit appendix Francfurtana. ὑπὲρ abeſt etiam ab Harriſon.

Ibid. δουλεύσουσιν] δουλεύσωσιν Pariſſ. quintus et octauus. Augg. primus et ſecundus, Aldus, P. Man.

10. δὴ] δὲ Aldus, Felic. πότερον δὴ Ald. Tayl.

Ibid. ἀπώλεσαν] ἐξαπώλεσαν Aug. tertius.

11. προὔδοσαν] προέδοσαν Augg. prim. et ſecund.

12. ἀπώλετο] ſic etiam in texto Aug. tertii eſt. verum margo dat ab eadem manu ἐξαπώλετο.

15. καὶ abeſt ab Aug. tertio.

16. ὀλυνθίων] ἀθηναίων Aldina Taylori.

Ibid. οὐ τοίνυν deeſt Harriſon.

17. τοῦτο omittit appendix Francfurtana.

125. 17.

125. 17. πάντα abeſt ab Aug. tertio. πάντα τὰ κακὰ exhibet Harley.

Ibid. εἰργάσατο] ἠργ. Paul. Manut.

18. γε abeſt ab Augg. primo et ſecundo.

Ibid. πλȣτάρχȣ] τȣ͂ πλȣτάρχȣ Aldus, P. Manut. ed. Wolfii, ſed omittit articulum Harl. appendix Francfurtana, et Aldina Taylori.

19. ξένων] ἔξω Aldina Taylori.

Ibid. εἶχε καὶ τὴν πόλιν Harriſ.

20. οἱ μὲν] καὶ οἱ μὲν index Lambini.

21. ἀκȣ́οντες δὲ τȣ́των] abeſt hoc δὲ ab ed. Aldi et P. Manut. Sed fuit in codice Obſopoei. Reſtituit etiam Wolf in Annotatt. et addidit annotator in Aldina Taylori.

22. μᾶλλον δὲ πάντα] μᾶλλον δὲ τὰ πάντα Pariſſ. quintus et octauus. Augg. primus et ſecundus, Aldina Taylori, et Harley.

24. καὶ γάρ τοι] Fort. τοὶ γὰρ τοι app. Francf.

25. καὶ φίλος abſunt ab Augg. primo et ſecundo, et Harley.

126. 3. Φιλιςείδης] φιλιςίδης Aug. primus (et ſic poſt quoque) Bauar. Aug. tertius. conf. p. 119. 22.

4. Ἀγαπαῖος] ἀγασσαίοις Harriſ. (ſic)

6. ἄνθρωπος] ἀνὴρ Aug. ſecundus.

7. ὑμῖν] ἡμῖν P. Manut.

9. προεπηλακίζετο] πρȣπηλ. Aug. primus.

Ibid. ὑπὸ] παρὰ Aug. ſecundus.

Ibid. τȣ͂ ſecundum abeſt ab Aug. ſecundo, et in Aldina Taylori ſubnotatum eſt. verba τȣ͂ τῶν ὠρειτῶν abſunt ab appendice Francfurtana.

10. πολλὰ μὲν ἂν εἴη Aldina Taylori.

11. ὡς deeſt Harley.

13. Φίλιππον] τὸν Φίλιππον Aug. primus. Harley, Ald. Taylor.

126. 14.

126. 14. παρ' αὐτȣ̃ Aldina Taylori.

17. ἀποτυμπανίσαι etiam in Bauarici texto eſt, ſed margo dat καὶ τυπανίσαι.

20. ὁπόσης] ὰ Aug. ſecundus. ὁπόσα Harriſ.

Ibid. ἠβȣ́λοντο] ἐβȣ́λοντο Aug. ſecundus, margo Ald. Leſſing. et Taylor. ἐβȣ́λετο Aldus. vtramque varietatem annotauit etiam appendix Francfurtana.

21. κατεσκευάζοντο] παρεσκ. Aug. ſecundus.

23. ἔπαθε] πέπονθε Aug. ſecundus.

Ibid. μεμνημένος] μεμνημένοι Bauar.

24. διέκειντο ὥςε] διέκειντο τῷ φόβῳ, ὥςε margo Ald. Leſſing. Harriſ. Harley. Augg. primus et ſecundus. διέκειτο (in ſingulari) Aldina Taylori.

25. πρότερος ἐτόλμησέν τις τοιȣ̃τȣ Aldina Tayl.

26. διασκευασάμενοι] διασκεψάμενοι Pariſ. quint.

27. προσήεσαν] προσίεσαν Aug. tertius.

Ibid. δὲ omittit appendix Francfurtana.

Ibid. ἠμύνοντο] ἠμύναντο Augg. primus et ſecundus. Aldina Taylori.

pen. πρȣδίδοσαν] προεδίδοσαν Augg. primus et ſecundus. πρȣ̃δοσαν Aldina Taylori.

Ibid. τῆς δὲ πόλεως ȣ̃τως] τῆς πόλεως δ' ȣ̃τως Augg. primus et ſecundus. item appendix Francfurtana et Aldina Taylori.

127. 2. ἑτοίμȣς ὁτιȣ̃ν ποιεῖν ὄντας] ἑτοίμȣς ὄντας ὁτιȣ̃ν ποιεῖν. Aldus. P. Manut. ed. Wolfii. ſed appendix Francfurtana vulgatum dat ordinem. ἑτοίμȣς ποιεῖν ὁτιȣ̃ν ὄντας Harriſon. ὁτιȣ̃ν ἑτοίμȣς ποιεῖν ὄντας Harley.

4. δικαίως] καὶ δικαίως codex Obſopoei. Sed in Harl. καὶ ante δικαίως deeſt.

5. ἀνθειςήκει] ἀνθέςηκε Pariſ. quintus.

6. τί ȣ̃ν ποτ' αἴτιον] τί ȣ̃ν τὸ αἴτιον Aldina Taylori, Augg. primus et ſecundus. plane abeſt et ποτ' et τὸ ab Harley.

127. 6. τȣ] τὸ Augg. primus, ſecundus et tertius. Bauar. Harriſon. Aldina Taylori.

7. ὠρείτας] ὠρῖτας Aug. tertius.

8. λέγοντας] λέγον Harley.

9. ἑαυτῶν] αὐτῶν P. Manut. et Harley.

Ibid. poſt ὑμῖν addunt νῦν Pariſ. ſecundus et margo Bauarici. ἐϛιν addit Harley. Pariſ. quintus et Aldina Taylori (ſine νῦν). vtrumque, hoc eſt νῦν ἐϛιν, Pariſ. ſecundus et Aug. primus.

11. ȣ̓δὲν εἰπεῖν] εἰπεῖν ȣ̓δὲν Harriſ. Harl.

12. σωθήσεται] σωθήσονται appendix Francſurt.

13. εἰσφέρειν] οἱ μὲν εἰσφέρειν index Lambini.

14. ȣ̓δὲν δεῖν ἔφασαν. πολεμεῖν] ſic diſtinguit et reformat index Lambini ȣ̓δὲν. οἱ μὲν δεῖν ἔφασαν πολεμεῖν. poſſit quoque diſtinctio probari, quam Aldina Taylori dat. οἱ δ᾽ ȣ̓δὲν δεῖν ἔφασαν. πολεμεῖν δεῖν καὶ μὴ πιϛεύειν.

16. τρόπον οἶμαι] inuertunt Harriſ. Harl. et appendix Francfurtana. πάντα ſubnotatum eſt punctis in Aldina Taylori.

Ibid. καθ᾽ ἕκαϛα] καθ᾽ ἕκαϛον. Aug. primus, Aldina Taylori, et Harley.

17. ἤδη abeſt ab appendice Francfurt. et Harriſ.

18. poſt ταῦτ᾽ ἔλεγον addunt καὶ ἐλύπȣν ȣ̓δὲν Pariſ. tertius, Augg. primus et ſecundus, appendix Francfurtana, Harriſ. Harl.

19. poſt σωθήσεσθαι addunt προσῆσαν δ᾽ ἀπέχθειαι Augg. primus, ſecundus, tertius. appendix Francfurtana, Aldina Taylori. codex Obſopoei. habet idem additamentum margo quoque libri Weimarani. probat item Wolf, citans οἷς προσῆσαν ἀπέχθειαι, vti etiam exhibent Harriſ. et Harley. niſi quod οἷς Harleyano deeſt.

Ibid. καὶ abeſt ab Aug. ſecundo.

127. 20. ὅτε vtrumque ſic eſt in Bauarico exaratum, vt ſuper τ eſſet δ ſcriptum, quo ſignificaretur, in aliis codd. legi ὅδε.

21. προίεντο] προεῖντο Augg. primus et ſecundus. πρόειντο appendix Francfurtana. προσίεντο Bau. προίεντο ἑαυτὲς. Pariſ. quintus, Harl. προεῖντο ἑαυτὲς Aldina Taylori.

22. ὅλοις] ἄλλοις Harriſ.

23. Ἀπόλλω] Ἀπόλλωνα Harley.

Ibid. ἔγωγε] omittunt γε Augg. primus et ſecundus, et Harley.

Ibid. πάθητε ὑμεῖς] πάθοιτε ὑ. Bauar. πάθητε καὶ ὑμεῖς Wolf mauult in farragine, ſed in Harriſon. καὶ deeſt.

24. εἴδητε] γρ. ἴδητε Pariſ. ſecundus. margo Bauar. Aug. ſecundus.

Ibid. ἐκ λογισμὲ] λογιζόμενοι Augg. primus et ſecundus, Harriſ. Harley. ἐκλογιζόμενοι Pariſ. quintus.

Ibid. καὶ τὲς εἰς] tota haec ſententia vsque ad πόλιν v. 27. abeſt a Bauarico, et ne ſuppleta quidem eſt in margine.

27. ὑπάγεσι] ἐπάγεσι Aug. ſecundus. ἄγουσι ſimplex Aug. tertius.

Ibid. poſt γένοιτο addunt Harriſ. Aug. primus et ſecundus μὲν. Aldina Taylori ſic dat καίτοι μὴ γένοιντο μὲν τὰ πράγματα ἐν τέτῳ.

pen. γὰρ] δὲ Ariſtides T. p. 200.

Ibid. μυριάκις] πολλάκις Aug. ſecundus.

vlt. κολακεία.] κολακία Aug. primus.

128. 1. ὑμῶν λεγόντων] ὑμῶν αὐτῶν λεγόντων Pariſ. quintus. Aug. primus. Aldina Taylori. ὑμῶν λεγόντων αὐτῶν Harley.

Ibid. τινὰς] τινὰ Augg. primus et ſecundus. Harley. et emendator Leſſingianus.

2. καλήν γ'] καλὴν δ' Harriſ.

Ibid. νῦν omittit Ariſtides T. p. 202.

128. 2. *ἀπειλήφασιν ὡρειτῶν*] inuertit Aug. ſecundus et Aldina Taylori.

3. *αὐτοὺς*] *ἑαυτοὺς* Pariſ. quintus, ſeptimus, Harley. Ariſtides. *αὐτοὺς* (cum leni) Aldus, P. Manut.

4. *ἑῶθεν*] *ἐμίσουν* Aug. primus. Aldina Taylori, appendix Francfurtana, Ariſtides, Harley. cuius margo vna vulgatam exhibet.

Ibid. *γ'*] *δ'* Pariſſ. quintus, ſeptimus.

Ibid. *ὁ ἐρετριέων*] *ὁ τῶν ἐρετριέων* Pariſſ. quintus, ſeptimus, Augg. primus et ſecundus, Aldina Taylori.

5. *τοὺς ὑμετέρους μὲν πρέσβεις ἀπήλασε*] *τοὺς μὲν ἡμετέρους πρ. ἀπ.* Augg. primus et ſecundus. item Harley. *μὲν* omittit Ariſtides.

Ibid. *ἀπήλασε*] *ἀπήλασαν* Ariſtides.

6. *ἐνέδωκεν*] *ἔδωκεν* ſimplex Aug. tertius. pro *ἐνέδωκεν αὐτὸν* dat Ariſtides *ἐνέδωκαν ἑαυτοὺς.*

Ibid. *γε*] *τε* Pariſ. tertius. Ariſtides dat *καὶ δὴ δουλεύουσί γε μαστιγούμενοι.* quae lectio, praeterquam quod contemnenda non eſt, etiam exquiſita poſſit haberi.

7. *στρεβλούμενοι*] *σφαττόμενοι* Aug. primus. Aldina Tayl. appendix Francfurtana, exemplum Leſſing. Aldinae.

Ibid. *ἐφείσατο*] *ἐφείσαντο* Aug. ſecundus.

8. *λασθένην*] *λασθένη* Bauar. Harriſ.

10. *ἐλπίζειν, κακῶς*] *ἐλπίζειν καὶ κακῶς* Pariſſ. quintus et ſeptimus. Augg. primus et ſecundus, Aldus, P. Manut. ed. Wolf. Sed appendix Francfurt. cum vulgata *καὶ* omittit.

Ibid. *βουλευομένους*] *βουλομένους* Aug. tertius. Aldina Taylori.

11. *αὐτοὺς* abeſt a Pariſ. ſeptimo.

12. *τῶν* primum abeſt ab Aug. tertio.

13. *ἡγεῖσθαι πόλιν*] inuertit Harley.

Ibid. *μηδ' ἂν ὁτιοῦν ᾖ δεινὸν*] *μηδ' ὁτιοῦν ἂν ᾖ δεινὸν* Aug. ſecundus. et ſic quoque primus, et Aldina Taylori,

Taylori, niſi quod ab iis, vt et ab Harriſ. et Harley. ἢ abeſt. vtramque hanc lectionem dat appendix quoque Francfurtana. ὅτιȣ̃ν ἂν δεινὸν Harley.

128. 14. ἐκεῖνο] κἀκεῖνο Aug. primus, et Harl.

15. ὕϛερόν ποτ' εἰπεῖν] ὕϛερόν τε εἰπεῖν Aug. ſecundus, in Aldina Taylori punctis ſubnotatum eſt εἰπεῖν.

16. ἂν abeſt ab Augg. primo et ſecundo.

17. primum τὸ appendix Francfurtana omittit.

Ibid. verba καὶ τὸ μὴ ποιῆσαι abſunt ab Aug. ſec.

18. προείδοντο] προείλοντο Pariſ. ſeptimus.

19. πολλὰ φωκεῖς] πολλὰ ἂν φωκεῖς Aug. ſec.

21. ἕως ἂν] ἕως γὰρ ἂν Aug. primus.

22. καὶ κυβερνήτην abſunt ab ed. P. Manut.

23. πάντ' ἄνδρα ἐφεξῆς πρόθυμον εἶναι] πάντας ἑξῆς προθύμȣς εἶναι. Pariſ. ſeptimus, Harley. Augg. primus et ſecundus, niſi quod hic ἐφεξῆς dat. Hermogenes Aldinus p. 264. 14. ed. Criſp. dat πάντα ἄνδρα ἑξῆς προθύμȣς εἶναι.

26. ἡμεῖς] ita et Harley. ὑμεῖς ed. Wolf.

pen. ποιῶμεν] ποιȣ̃μεν Aug. primus, Harriſ.

vlt. ἴσως abeſt a Pariſſ. quinto et ſeptimo, Aug. ſecundo et Bauar. append. Francf. Aldina Taylori.

129. 1. ἂν] ἐὰν Pariſſ. quintus et ſeptimus.

Ibid. χειροτονήσητε] χειροτονήσατε Augg. primus et ſecundus. Aldina Taylori et Harley.

3. χρήμασι] καὶ χρήμασι. Aug. primus.

Ibid. καὶ ϛρατιώταις] καὶ τοῖς ϛρατ. Pariſſ. quintus et ſept. loco καὶ eſt δὲ in Aug. ſecundo.

4. δȣλεύειν δήπȣ] inuertit Aug. primus.

Ibid. οἱ ἄλλοι ἕλληνες Aldina Taylori.

5. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſ. quintus.

Ibid. γ' abeſt a Pariſ. quinto, appendice Francfurtana.

6. πάντα παρασκευασάμενοι] πάντα αὐτοὶ παρεσκευασμένοι. Harley. πάντα αὐτοὶ παρασκ. Pariſ. ſepti-

ſeptimus, Augg. primus et ſecundus, Aldina Taylori.

129. 7. τοῖς ἕλλησι φανερὰ] φανερὰ τοῖς ἕλλησι Aug. primus, Harl. Aug. ſecundus dat φανερὰν. quod ſi verum eſt, deeſt aliquid, e. c. τὴν ὑμετέραν προθυμίαν, aut παρασκευήν. Pro ἕλλεσι, quod in Aldino ſuo ſe ait reperiſſe Obſopoeus, emendat ἕλλησι, vt vulgatum eſt. ego vero hoc ipſum in Aldino meo reperi.

8. καὶ deeſt Harriſ.

Ibid. ταῦτα] ταυτὰ Aug. primus.

9. πανταχοῦ] πανταχῆ Pariſ. tertius.

Ibid. εἰς Χίον, εἰς Ῥόδον Harriſon.

10. εἰς βασιλέα Harriſ.

12. ἐὰν] ἂν Harriſ.

Ibid. μὲν] μὴ Pariſ. tertius. Et ſic quoque legi in Aldino ſuo teſtatur Obſopoeus; affirmans, μὲν eſſe ſufficiendum. ego contra teſtor in Aldino meo μὲν legi.

13. δέοι Harriſ.

15. ἄνδρα] ἄνδρες Aldina, vbi in Weimarano ab antiquiore manu annotatum reperi ἀνδρὸς, a iuniore γρ. ἄνδρα.

Ibid. συνεστώσης] συνεστώσει Harley.

18. πολύευκτος] πολύτευκτος Pariſſ. primus et octauus. πολύθευκτος Aldina poſterior. ſed veram lectionem dat Aldina prior, et Aldina Taylori.

Ibid. ὁ βέλτιστος etc.] Locum hunc ſic exhibet Aug. primus ὁ βέλτιστος, καὶ κλειτόμαχος, καὶ λυκοῦργος ἐκεῖνος, καὶ ἡγήσιππος, καὶ οἱ ἄλλοι πρέσβεις. et ita omnino Harl. Verba καὶ κλειτόμαχος καὶ λυκοῦργος abſunt a Pariſſ. ſecundo et tertio, item ab Harriſon. et a Bauarico, et Aug. tertio, et ab append. Francfurt. et in Aldina Taylori ſubnotata ſunt.

21. ἐπ᾽ Ἀμβρακίας dat Aldina Taylori. et ἐς Πελοπόνν. Harriſon. et appendix Francfurt.

23. αὐτῶν] αὑτῶν cum aſpero Aldina, Bauaricus.

129. 23.

129. 23. ἐθέλοντας] ἐθελοντὰς Pariſſ. ſecundus, tertius, quintus, ſeptimus.

24. προεμένους] προϊεμένους Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus, Augg. primus et ſecundus. Aldina Taylori.

27. οὐ] οὐδὲ Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus. Aug. primus. Aldina Taylori.

Ibid. τοῖς] τὸ mauult Obſopoeus, quod non intelligo.

130. 1. verba καὶ πρώτους ἃ χρὴ ποιοῦντας τότε καὶ abſunt a Pariſſ. ſecundo et tertio, Bauar. Aug. tertio et appendice Francfurt. pro verbis τότε καὶ τοὺς ἄλλους dat Aldina Taylori τοὺς δ᾽ ἄλλους, qui omnes non τοὺς ἄλλους, ſed τοὺς δ᾽ ἄλλους dant. Ab Aug. ſecundo et καὶ primum abeſt, et τότε καὶ. καὶ primum deeſt etiam ab Harriſon.

2. συνάγειν] hoc verbum, quod ab ed. Wolf. abeſt, etiam Harriſon. exhibet.

3. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſſ. ſecundus, quintus, ſeptimus. Augg. primus, ſecundus, tertius. Bauar. Ald. P. Manut. ſed Harriſ. ἡμῖν dat.

4. σώσειν] σώζειν Pariſ. tertius.

5. ἀποδράσεσθε] ita et Harriſon. et Harley. ἀποδράσεσθαι Aug. primus. ἀποδράσασθε Aug. ſecundus.

6. σώζωνται] σώζονται Aug. ſecundus. ἀγαπητὸν γὰρ αὐτοῖς σώζοιντο (ſic) Harriſ.

8. τὸ γέρας abſunt ab Auguſt. ſecundo. append. Francfurt. τὸ abeſt etiam ab Harriſon.

9. καὶ καλῶν abſunt ab Aug. ſecundo. κινδύνων τὸ γέρας.

Ibid. εἰ δ᾽ ἃ βούλεται (ſic) Aldina Taylori.

10. ὃ] ἃ Pariſſ. quintus et octauus, Augg. primus et ſecundus.

Ibid. καθεδεῖται] καὶ δεῖται Aug. tertius.

Ibid. μηδὲν] οὐδὲν Pariſ. ſeptimus.

130. 11. αὐτὸς] ita et Harriſ. et Harl. αὐτὶς (ſic) dat ed. Wolf.

Ibid. ποιήσῃ] ποιήσει Aug. primus. Bauar. app. Francfurtana.

Ibid. πρῶτον μὲν οὐδὲ μή ποθ' εὕρῃ] πρῶτον μὲν οὐ μή ποθ' εὑρήσει Aug. primus. In Pariſino quinto et Harley. item eſt εὑρήσει. et eodem tendit ὑβρίσει, quod in Aug. ſecundo eſt, qui ſic dat πρῶτον οὐ μή ποθ' ὑβρίσει. quod vitium natum eſt ex errore pronunciationis υ cum β, et η cum ι permutantis. Idem dat τοὺς ποθήσοντας. Harriſ. dat εὕροι. οὐ pro οὐδὲ, quod eſt in ed. Wolf. dat etiam Harley.

13. οὐ] μὴ Pariſſ. ſecundus, tertius, quintus, ſeptimus. Aldina Taylori. vulgata eſt in Bauarico a ſecunda manu in margine adſcripta. nam a prima manu erat ὅσα βουλόμεθα ſine negatione. ὅσα οὐ μὴ βουλ. Aug. tertius.

Ibid. ἡμῖν] ὑμῖν Aug. tertius.

Ibid. γενήσεται] γένηται Pariſſ. tertius et octauus. Aug. primus, Harley.

Ibid. verba εἰ γὰρ ἦσαν ad ἀλλ' οὐκ εἰσὶν verſu 15. abſunt a Pariſino ſecundo, a Bauarico, ab Aug. tertio, codice Obſopoei, ab appendice Francf.

14. εὕρητ' ἂν] εὕροιντ' ἂν Pariſ. quintus. εὕροι ἂν Aug. ſecundus. εὕροιτ' ἂν [id eſt εὕροιτε] *reperiſſetis eos dudum*, Harriſon.

Ibid. γε abeſt ab edd. Aldi et Felic. Sed addidit emendator Leſſingianus et Harriſon.

15. ἡμᾶς] ὑμᾶς Aug. primus, Ald. P. Manut. Sed Harriſ. et Harl. ἡμᾶς dant.

16. ταῦτα] τοσαῦτα Aldina Taylori.

Ibid. οἴομαι] νομίζω Aug. primus, Harley.

17. ἂν τὰ πράγματα] ἂν πάντα τὰ πράγματα Harley. Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus. Augg. primus, ſecundus, tertius, Bauar. Aldus, P. Manut. appen-

appendix Francfurtana et Aldina Taylori omittunt ἂν, eiusque loco dant πάντα. ἄν ποτε τὰ Harriſon.

130. 18. τούτων τι βέλτιον] ita etiam Harley. τούτων βελτίω Pariſ. quintus. τούτων τι βελτίω Pariſ. ſecundus, Aug. tertius. Bauar. Felic. ἔχει τι τούτων βέλτιον Aldina Taylori, Aug. primus. Wolf coniecit, vt vulgatum eſt. et ſic quoque eſt in appendice Francfurt. ἔχοι Harriſ.

vlt. συνενέγκοι] συνενέγκαι Aug. primus, appendix Francfurt. Harriſ. Harley. Ald. Tayl.

Clauſula haec erat in Bauarico κατὰ Φιλίππου B. |H| |Δ| ΔΔΔ. (580) tum ſequebatur κατὰ Φιλίππου Γ incipiens a verbis καὶ σπουδαῖα νομίζων, quae eſt in editis omnibus quarta. verumtamen huius orationis, in titulo *tertiae* appellatae, clauſula haec erat κατὰ Φιλίππου Δ. In Auguſtano tertio haec legitur clauſula FI |Δ| ΔΔΔΔ κατὰ Φιλίππου δ. FI |Δ| videantur haec ſic diſtinguenda, vt tertiae philippicae verſus 590. imputentur, quartae 550. verumtamen in fine Philippicae quartae rurſus alia clauſula legitur κατα Φιλίππου FI HΔΔΔH. (638.) non concilio haec inter ſe.

Ad Philippicam quartam.

131. 1. Hermogenes p. 309. αἱ ταχεῖαι καὶ δι᾽ ἐλαχίστου συμπλοκαί. οἷον· καὶ σπουδαῖα νομίζων — Ariſtides de D. C. p. 310. ἡ δὲ κατὰ περίοδον [ſcil. σύνθεσις] ἥτις ἐστὶ συντάξει κώλων καὶ κομμάτων εἰς διάνοιαν ἀπηρτισμένη φράσις. οἷον· καὶ σπουδαῖα νομίζων — Schol. Hermog. p. 384. ποιότητα πράγματος. οἷον ἐν ἐκείνῳ· καὶ σπουδαῖα ν. et paulo poſt συμπλέξας δὲ. οἷον· Καὶ σπ. ν. etc.

6. δυσκολώτατον] correxi δυσκολώτερον.

13. αἰεὶ et ἐστιν addidi.

132. 4. *μετὰ ταῦτα*] neſcio, qui fit, vt placere nolit. num *μέγα φρονῶν.* an *μεγαλαυχῶν.* an *μετὰ χαρᾶς.* an *μετὰ γαυρότητος.* an *μετὰ τάχους.*

7. *τὰ ἔργα*] Philippi facinora.

Ibid. *τοὺς λόγους*] titulos iuris a nobis iactatos.

11. iuuat enim atrocitati orationis temperare. quamquam grauius et vehementius vos increpare licebat.

12. citat h. l. Stobaeus p. 244. 10.

18. *οἱ τῶν τυραννίδων καὶ δυναστειῶν ἐπιθυμοῦντες*] ſintne haec verba pro epexegeſi ſeu ſuperenarratione ab ipſo oratore addita, an e ſcholiis in textum irrepſerint, in dubio relinquam.

133. 1. citat h. l. Hermog. p. 250. 9. referens ad *τὰς τραχείας ἐννοίας.* et Ariſtides ad *τοὺς ἀτόπους εἰκασμοὺς*, p. 266. orationem reddentes vehementem et concitatam.

11. citat h. l. Stobaeus p. 246. 26.

12. *ὥσπερ ἐν τοῖς ἰδίοις*] praepoſitionem addidi.

13. *ἀφ᾽ ἑκάστου*] praetuli *ἐφ᾽ ἑκάστου.* in vnoquoque.

14. *τὴν αἴσθησιν*] ſcil. *τῆς ἀμελείας*, vel potius *τῆς ζημίας.*

16. citat h. l. Harpocr. v. *Δορίσκος*, et verſu 26. v. *Ἀντρῶνας.*

19. *ἕνα* addidi.

134. 4. non ideo, quod haec rapiat, a nobis conniuentibus praeteruiſa et diſſimulata, inſiſtet, neque modum ponet cupiditati ſuae, vniuerſum genus humanum vexanti.

22. citat h. l. Hermog. p. 179. 3. de *ἔχει χρῆσθαι* ſuſpicionem iam ſupra propoſui ad p. Iam ſuccurrit alia planior et mollior explicandi ratio. poteſt *ἔχει χρῆσθαι* exponi: licet ei per vos iis vti, *ἐᾶτε αὐτὸν ταῦτα ἔχειν*, ſinitis eum iſta tenere.

135. 11.

135. 11. *πρῶτον μὲν δὴ τȣτȣ δεῖ χάριν ἐχθρὸν*] correxi *πρῶτον μὲν τȣτο δεῖ·* [ſcil. ſiue *ποιεῖν*, ſiue *ὑπολαμβάνειν*] *ἐχθρὸν* etc.

23. *τόπȣ*] praetuli *τόπων*.

vlt. *τȣτων*] id eſt *τῶν ἐνθάδε*, potentiae et opum reip. Athen. redit ad enumerata verſu 22. et 23.

136. 4. *ὅτῳ μὴ πολεμήσετε λαβεῖν ȣ̓ βȣλομένων*] expunxi ambas particulas infitiantes. nam hoc hominum foret quaerentium aliquem, in quem arma ſua conuertant.

11. *καὶ δι' αὐτὸ τȣτο ἅπαντες*] praetuli *καὶ δι' αὐτό γε τȣθ' ἅπαντες*. et 15. *διασπάσασθαι* (in aor. 1.) pro futuro vulgari *διασπάσεσθαι*.

18. *ἀμύνεσθαι*] praetuli *ἀμύνεσθε* (in imperat.)

26. poſt *ποιεῖτε* videtur deeſſe *ποιεῖτε δὲ τί;* ecquid autem agitis, paratis? qui mores ſunt veſtri? tum in continenti reſpondens ſubiicit. nempe *ὑϛερίζετε*.

27. num leg. eſt *ὑϛερίζετε ἀναλίσκοντες*. tametſi magnos facitis ſumtus, in caſſum tamen effunduntur et ſero venitis, oportunitatibus temporum iam amiſſis. an tranſponenda ſunt vocabula. *ἀναλίσκετε. ὑϛερίζετε.*

pen. *ζητεῖτε*, quod omnino expungendum videtur, vncis incluſi. ſententia haec eſt. cuicunque remp. veſtram commiſeritis, is vobis parum ſatisfacit, de eo querimini.

137. 6. *τὸ δ' ȣ̓χ ȣ̔́τως ἔχει*] das iſt aber nicht recht. das iſt aber verkehrt. praua et peruerſa haec eſt agendi ratio. ſubauditur *τὸ πρᾶγμα ȣ̓χ ȣ̔́τως ἔχει, ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε*. res ita non habet, vt vos opinamini.

20. *ȣ̔́τως ἐκεῖνος φροντίσει*] praetuli *ȣ̔́τως αὖ ἐκεῖνος φροντίσαι* in optatiuo aor. 1. hoc ex auctoritate Auguſtani, *αὖ* vero addidi de meo ſenſu, reperiens eius loco in eodem Aug. *ἄν*.

138. vlt. neſcio, an pone ἀκȣ́ειν deſint haec pauca μηδὲ βȣλεύεσθαι. ob praemiſſa in continenti.

139. 5. poſt ποιεῖν τȣ͂το videtur ἐπ᾽ αὐτὸν deeſſe.

6. ἐάν τι λέγῃ τις] ſubaudi ἐπιτήδειον, vel χρήσιμον, vel tale quid.

17. διαφέρει] correxi διαφεύγει. ne nunc quidem effugit, h. e. ne nunc quidem fieri negatum, neque ſerum eſt.

21. οἷς] videtur Thracas deſignare.

vlt. num διοικήσαντος, ob praemiſſum πράξαντος.

140. 2. ἀκȣ́σαι] praetuli ἀκȣ́σαιτο, in medio. v. p. 139. 27.

5. πρότερος] praetuli προτέροις. ſubaudi ἢ αὐτῷ. prius nobis, quam ſibi, regi Perſarum.

10. καὶ δὴ] praetuli ὁ δὴ. ob conſenſum librorum. nam illo non obſtante maluiſſem dare ὁ δὲ βάρβαρος. ſic loqui ſolent ſtomachantes, non ὁ δὴ β. haec materialiter accipienda ſunt, conuiciorum exempla, quae Athenienſes in Philippum iactabant.

12. τινα addidi. vbi video aliquem, regem Perſarum reformidantem, cui ſedes ſunt tam procul a noſtris diſſitae.

16. ἐνεδέχεσθ᾽] praetuli ſimplex ἐδέχεσθε.

Ibid. ἀπεψηφίσασθε] praetuli ἀπεψηφίζεσθε in imperfecto, ob praemiſſum ἐδέχεσθε.

24. παρά τȣ τȣ͂το] correxi παρὰ τȣ͂το. niſi hoc obſtaret.

141. 4. ȣ͂ ſi ad proximum φόβον redit, neceſſe erit, vt ad ȣ̓δὲν ſubaudiatur κακόν. quo metu maius aliud malum facile non afferamus ad remp. ſin autem, id quod probabilius multo eſt, ȣ͂ ad vniuerſam rem, de qua agitur, refertur, ſcil. ad τὸ ἀνελεῖν τὰς βλασφημίας καὶ τὸν φόβον, tum ad ȣ̓δὲν ſubaudietur ἀγαθόν. et hoc modo Wolfius quoque locum hunc in annotatis egregie expoſuit. Et poſteriorem interpretandi mo-

di modum h. l. ſolum obtinere poſſe, et de priori cogitare non licere, liquet ex additis, *ἐδ' ὅ τι κοινῇ μᾶλλον ὅλην ἐπιῤῥώσειε τὴν πόλιν.*

141. 10. *ἐδεὶς ἐςὶ*] correxi *ἐδεὶς ἦν.*

11. citat h. l. Harpocration v. *καθήκοντα*, e cuius interpretatione conſtat, ipſum legiſſe nobiſcum *ἀφ' ἑαυτἒ*, vltro, ſuo marte, ſed *ἐφ' ἑαυτὸν* in ſemet, in partem ſuam venientia.

17. *προσλαμβανόντων*] ſcil. *τῶν τὰς ἐσίας ἐχόντων*, quod modo praeceſſit. poſtulat tamen ſolita loquendi ratio *ἀλλὰ πάντων καὶ προσλαμβανόντων.* et videtur vtique *πάντων* deeſſe.

19. *τἒτἒ*] ſcil. *τἒ θεωρικἒ ἀργυρίἒ.* vel *τἒ περιόντος*, vel *τἒ κέρδἒς*, vel *τἒ φθονἒμένἒ καὶ ὀνειδιζομένἒ κέρματος.*

Ibid. *παθόντες*] praetuli *μαθόντες.*

24. *ἒτ' ἀξιῶ*] ſcil. *ἄλλον τινὰ αἰτιᾶσθαι αὐτοὺς καὶ φθονεῖν αὐτοῖς ἐπὶ τῇ γεγονυίᾳ βοηθείᾳ.* et nefas arbitror, quemquam eſſe, qui pauperes ob hoc genus emolumenti incuſet, iisue invideat.

Ibid. *τὸν ἐν*] dedi de meo ſenſu *τῶν ἐν* — regitur hic genitiuus ab inſequente *ἐδένα* verſu 26.

26. *ἀτοπώτατον ὄντα ἐδένα*] correxi *ἄτοπον τῶν ὄντων ἐδένα.*

pen. *φάσκοντα*] dedi de meo ſenſu *φάσκειν* ob praemiſſum *ὥςε*, et video nunc, Morellum, ſeu Lambinum, idem obſeruaſſe.

142. 4. *εἰς* addidi.

5. *τἒς σύμπαντας*] correxi de meo ſenſu *τοὺς πένητας.* comparans inter ſe rem priuatam cuiusque ſuam domeſticam cum rep. ſeu ciuitate, comparat iuuenilem aetatem domuum priuatarum, vt valentem viribus, vigentem robore, acrem, ſtrenuam, cum opulentis ciuibus, qui ampliſſimis facultatibus ſubnixi res ingentes peragere, et ſumtuoſis muniis fungi poſ-

 ſunt;

ſunt; ſenilem contra aetatem priuatarum domuum, vt marcidam, effoetam, decrepitam, inualidam, ad omnia torpentem, ne minimis quidem efficiendis parem, e re noſtra alendam, quiete et otio recreandam, comparat cum pauperibus, quibus quod in fortunis prorſus nihil eſt, ideo quoque nihil ab iis exigi poteſt. Vt locupletes vniuerſae ciuitatis veluti filii familias ſunt, ita rurſus pauperes ciuitatis communes quidam habendi ſunt quaſi patres familias.

142. 6. *προσήκειν*] praetuli *προσήκει* in indicatiuo, vt modo *δεῖ* praeceſſit.

14. *τὸ πρᾶγμα*] id eſt *τὴν διανομὴν τῶν θεωρικῶν*. Rurſus, ex altera parte, pauperibus auctor ego fiam, vt rem illam de medio tollant, ob quam fortunati iure merito diſtributionem pecuniarum moleſte ferunt, atque reprehendunt.

16. *ὥσπερ ἄρτι*] ſcil. *διῄειν*, aut *ἐποίουν*.

23. *ὅταν τὸ ἀπὸ τῶν κοινῶν ἔθος*] viſum fuit vocabula ad hunc modum traiicere *ὅταν ἀπὸ τῶν κοινῶν τὸ ἔθος*. cum conſuetudinem, pecunias publicas diribendi, et pro communibus atque ad omnes pertinentibus habendi, vſurpandique, a publicis ad priuatas cuiusque ſuas fortunas transferunt, exiſtimantes, eas perinde iuris publici eſſe, ciuium nemini non in eas ius eſſe, diuidi eas inter omnes oportere, rapere eas atque diſcerpere nemini non licere.

25. aut non intelligo locum hunc, aut ſic duco interpretandum, vt Wolfius fecit; vt haec ſit ſententia. Paupere, cauſam iniuſtam aduerſus locupletem in foro agente, cum orator palam diuitis cauſam adiuuat, acclamante tota corona, conſtat tamen teſtulis effuſis et dinumeratis, diuitem, ex inuidia opum, a iudicibus eſſe condemnatum, quamuis bona cauſa nitentem; pauperem contra, vtut iniquiſſima cauſa grauatum, tamen a iudicum iniquitate abſolutum, ſorti te-

nuiori

nuiori contra editiorem fauentium. ad φανερῶς ſubauditur γιγνομένȣ, vel συμβαίνοντος.

143. 2. περὶ τȣ́των] praetuli de meo περὶ τȣ́τῳ in datiuo ſingulari, vt ad τὸν ἴδιον βίον referatur.

10. Etiam h. l. non ſatis intelligo, et ſuſpicor, aut hiare, aut ſupereſſe e lituris Demoſthenis. Neque enim inter ſe cohaerent. Pro διορθώσασθαι videtur Wolf διορίσασθαι coniectaſſe. In latinis ſaltim id ſubiecit, reddens *diſtinctius eſt explicandum.*

13. Hermogenes p. 264. καὶ μὴν καὶ σχήματα ἀκμαστικὰ ὅσα καὶ ἐν λαμπρότητι καὶ σφοδρότητι. κατὰ μὲν γὰρ λαμπρότητος σχῆμα ἀκμὴ γέγονεν· ὡς ἐν τῷ· Ἐξέστητε, ὦ ἄ. Α. τῆς τάξεως — Ariſtides p. 264. σφοδρότης γίνεται, ὅταν τις προσώποις ἐνδόξοις ἐπιτιμᾷ. οἷον· ἐξέστητε —

144. 6. citat h. l. Ariſtides p. 184.

17. maioris hic feci feſtinans auctoritatem Auguſtani, quam vulgatae; quod nunc nollem factum. qua de ciuitate inſidiator libertatis graecae, quicunque is identidem eſt, ita opinetur, vt perſuaſum habeat, eam ſolam ſuis machinationibus obſtituram eſſe. Ad ἐναντιωθῆναι ſubaudi ἑαυτῷ.

20. τοῖς ὅπλοις] ſuſpicabar aliquando, leg. eſſe τοῖς ὅλοις. litera minus. rebus omnibus pollet, reip. neruos contendentibus atque formidandam ad alios reddentibus. nunc vero nil cauſae videtur, cur vulgatae controuerſia moueatur.

21. ὑπὲρ τῆς πόλεως] aut tollendus eſt articulus, (et mallem nunc me in auctoritate Auguſtani hic fuiſſe) aut cum τοιαύτης eſt mutandus.

Ibid. ἃ φαύλως ὑμῖν καὶ ȣ̓ καλῶς ἅπαντ᾽ ἔχει] praetuli ἃ σφαλερῶς ὑμῖν καὶ ȣ̓δαμῶς ἅπαντα καλῶς ἔχει.

144. 24. poſt πϱάγματα, quo in vocabulo interrogatio deſinit, videtur νῦν, quae eſt reſponſio, deeſſe. quo addito, bene tum conuenit γάϱ.

145. 5. ὁ βασιλεὺς] articulum detraxi. ſic nude, ſine articulo, appellant attici regem Perſarum.

6. οἰκείως] imo vero ἀνοικείως, vel potius ȣ̓κ οἰκείως. quo inſequens ἥκιϛα melius quadret. animus ei non eſt beneuolus erga cunctos graecos; omnium vero minime eſt erga vos.

Ibid. num leg. eſt. ἄν τι μὴ τῶν νῦν [ſcil. γιγνομένων ὑφ᾽ ἡμῶν] ἐπανοϱθωσώμεθα. niſi nonnulla corrigamus eorum, quae nunc a nobis factitantur.

15. ȣ̓δενὶ] praetuli ȣ̓δέσι in plurali.

20. μεταθεῖναι] ſubaudi εἰ ἓν μόνον ἦν τὸ ἁμάϱτημα.

vlt. καὶ τὰ μὲν πεϱὶ τἄλλα] correxi καὶ τὰ μὲν ἄλλα.

146. 14. κωλύσειν] praetuli κωλύειν in praeſenti, e p. 103. 10. vnde locus huc translatus eſt. ad quam paginam a nobis annotatorum huc a lectore quoque transferri poterit, vt ea repeti h. l. neceſſe nihil ſit.

pen. λέγειν οἰομένοις] id eſt οἰομένοις δεῖν ἑαυτȣ̀ς λέγειν. exiſtimantibus ſe oportere dicere. Aliis in libris fuit λ. εἰθισμένοις. quae lectio item non eſt contemnenda.

147. 2. ȣ̓κ ἔσεσθαι] praetuli ȣ̓κέτ᾽ ἔσεσθαι. non amplius in poſterum, vt adhuc fuiſſet, copiam fore.

5. τȣ́των] ſcil. τῶν οἰομένων, δεῖν ἑαυτȣ̀ς τὰ βέλτιϛα λέγειν ὑπὲϱ ὑμῶν. v. penult. p. 246. amicos patriae deſignat, inimicos Philippi.

7. τȣ́των] ſcil. τῶν κατηγοϱȣ́ντων. v. verſu 5. ab his, qui illos bonos et frugi ciues, veſtri amantes, accuſant et inſectantur.

10. αἰτίων] quaſi ab αἴτιος manet. praetuli αἰτιῶν, ab αἰτία, ex auctoritate vetuſtarum editionum.

at ne

at ne haec quidem mihi lectio probatur. malim *τῶν αἰτιωμένων.* cauſantium, incuſantium, querentium.

147. 11. *ἐγὼ δ' εὖ οἶδα ἀκριβῶς, ὅτι*] expunxi *ἀκριβῶς*, natum e confuſione geminae lectionis, aliis id dantibus, quod noſtra dat editio, aliis *ἐγὼ δὲ οἶδ' ἀκριβῶς, ὅτι.*

14. *τὴν βοήθειαν*] detraxi articulum.

17. *προσήκει*] videri poſſit *ὁμολογεῖν*, vel tale quid deeſſe. et cur hoſtis ipſe id vltro fateatur. Sed licet vulgatam alia quoque ratione vindicare, aiendo, proiectam, et veluti ſuſpenſam eſſe interrogatione, ſine reſponſione, quo lector vel auditor quisque tacite eam ſubiiciat. quo nil eſt factu facilius, re ipſa cuique non tardiſſimo ſubiiciente, *καὶ αὐτῷ ἀρνεῖσθαι.* vel *καὶ αὐτὸν ταὐτὸ ποιεῖν.*

19. malim *ὃ φήσει πολεμεῖν.* negabit ſe bellare. nam vt *φήσει* ſubaudiatur, nego licere per naturam loci.

20. *πρότερον*] ſcil. *ἔφη πολεμεῖν.*

21. *προσβαλών· ὃδ'*] correxi *προσβαλεῖν αὐτῶν. οὐδ'* —

23. *εἰ καὶ*] correxi *ἢ καὶ* an etiam —

26. *ὑμῖν τε*] particulam addidi.

149. 1. *ἐκεῖνος*] praetuli *ἐκείνως.*

150. vlt. Hermogenes p. 194. *κύκλος γίνεται, ὅταν ἀφ' ὃ τις ἄρξηται ὀνόματος ἢ ῥήματος, εἰς τὸ αὐτὸ καταλήξῃ πάλιν, μήτε πτῶσιν ἀλλάξας — οἷον· σοὶ μὲν γὰρ ἦν κλέπτης ὁ πατὴρ, εἴπερ ἦν ὅμοιος σοί. ἀπὸ γὰρ ὃ ἤρξατο μορίȣ, τῆς ἀντωνυμίας, εἰς ταὐτὸ ἔληξεν.* p. 255. idem dictionem hanc in exemplis *σφοδρότητος* enumerat.

151. 17. *καὶ τὶς ὑπὲρ Φιλίππȣ*] expunxi *τὶς* de meo iudicio.

Varie-

Varietas lectionis ad Philippicam quartam.

130. 1. Argumenti. καὶ ἔτος τὴν αὐτὴν] καὶ ἔτος ὁ λόγος τὴν αὐτὴν Pariſſ. quintus et ſeptimus. codex Obſopoei. ſed a Gonuill. duo vocabula ὁ λόγος abſunt.

Ibid. τῷ φθάνοντι] τῷ φθάσαντι Pariſ. quintus et ſeptimus. τῷ τρίτῳ Aug. ſecundus.

2. orationis ipſius. βουλεύεσθε] βούλεσθε append. Francfurt.

131. 3. τοὺς] καὶ τοὺς Pariſ. tertius.

4. τὸν τῶν περσῶν Gonu.

5. συνειλεγμένων] ita et Harriſon. συνειλελεγμένων ed. Wolf.

6. δυσκολώτατον] δυσκολώτερον Pariſ. primus, Augg. ſecundus et tertius, Weimaranus. app. Francf. Felician.

9. ἣν προσαγγελθῇ] ἡ πρ. Aug. primus. ἣν παραγγελθῇ Bauar. Aug. tertius. εἰ παραγγελθῇ index Ald. ἣν ἀγγελθῇ app. Francf. ἣν παραγγελθῇ Aldina Taylori.

12. φίλιππος] ὁ φίλιππος Aug. ſec.

13. χρῆται] ἀεὶ χρῆται Pariſſ. quintus et ſept.

Ibid. πλῆθος, ὅσην] πλῆθός ἐστιν, ὅσην Aldina Taylori, Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, octauus. Aug. primus, Harley. ὅσον Aug. tertius.

16. τοῦτο abeſt ab Harriſon.

Ibid. δύναιτο] γρ. δύναται Pariſſ. ſecundus, quintus, ſeptimus, octauus. Aug. primus, Harley. Aldina Taylori.

vlt. οὐδ' ἀδικεῖν] οὐκ ἀδικεῖν Aug. primus.

132. 2. ταῦτ'] τοῦτο Pariſſ. primus et ſecundus. Aug. primus.

Ibid. ἐκείνῳ φαύλως] ἐκείνῳ μὲν φαύλως Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus. Aug. primus, append. Francf. Aldina Tayl.

132. 3.

132. 3. ἢ τῇ πόλει] τῇ δὲ πόλει Harriſon. Pariſſ. quintus et ſeptimus, appendix Francf. Aldina Taylori.

4. λαβὼν μετὰ ταῦτα] μετὰ ταῦτα λαβὼν Harleyanus.

5. κινδυνεύσων] κινδυνεύων Pariſ. tertius, Aug. tertius, Aldus. ſed vulgatam annotauit Aldina Tayl.

6. καθώμεθα] καθήμεθα Aug. primus, Harley. Harriſon. append. Francf. Ald. Taylori.

8. παρέρχεται] διέρχεται Aldina Taylori, Bauar. ſed cum ſuperſcripta vulgata.

Ibid. οἷς εἴπομεν]. οἷς ἂν εἴποιμεν Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, Aug. primus. οἷς εἴποιμεν Harriſ. οἷς ἂν εἴπομεν Harley.

9. εἴποιμεν] εἴπωμεν Pariſ. quintus.

12. μέρη abeſt ab Auguſt. primo et Stobaeo p. 244. 10.

14. μηδένα Aldina Taylori.

17. οἴωνται] οἴονται Aug. primus, Harriſ.

19. ἐπιθυμοῦντες κεκρατήκασιν] mediam copulam καὶ interſerit appendix Francf.

21. ὑμετέρα] ἡμ. Pariſſ. primus, ſecundus, ſeptimus. Aug. primus. Weimaranus, et Harriſ.

Ibid. καὶ abeſt ab Aldina, ſed addidit corrector et Leſſingianus et Weimaranae. item Aug. tertio ſecunda manus adſcripſit.

24. πλεῖστῳ] μεγίστῳ Aldina Taylori, Pariſſ. primus et octauus, Harley. Aug. primus. πλείστῳ καὶ μεγίστῳ Pariſſ. quintus et ſeptimus.

Ibid. τοὺς βουλομένους] γρ. τοῖς βουλομένοις index Lambini.

26. τούτου] ἐκείνου Aug. tert. ſed, hoc litura inducto, ab eadem manu vulgata eſt ſuperſcripta.

Ibid. καταστρεψομένην] καταστρεψαμένην Harriſ.

27. ἐναντιουμένους] ἐναντίους Pariſ. primus, Aug. tertius, ſed in huius margine vulgata eſt cum γρ.

132. pen.

132. pen. ὑπολειπόμεθα] ἀπολειπ. Aldina Tayl. Pariſſ. primus, ſecundus, quintus, ſeptimus, octauus. Augg. primus et ſecundus, Aldus, et index Aldi, qui vulgatam dare voluiſſe videtur. P. Manut. app. Francfurtana.

133. 2. Hermogenes Ald. p. 250. 9. (ed. Criſp.) dat ἐοίκατε μὲν ἀνθρώποις. referens ex antiquis libris geminam lectionem, alteram ἐοίκατε in ſec. perſ. alteram ἐοίκαμεν in prima.

6. ἡμῖν] ita et Harriſ. et Harley. ὑμῖν edit. Wolf.

Ibid. συνεδρεύσουσι] συνεδρεύουσι Pariſſ. primus et octauus, Aug. primus. Bauar. ſed cum σ ſuperſcripto.

7. δὲ] γὰρ Aldina Taylori.

8. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, octauus. Aug. primus, P. Manut. et Harley.

10. τοὺς abeſt a Pariſ. primo et Aug. primo.

Ibid. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſ. ſeptimus.

11. ἴδῃ] εἰδῇ Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, octauus. Aug. primus. Stobaeus p. 246. 26. penes quem adhuc aliae quoque ſunt leues diſcrepantiae a vulgata.

12. ὥσπερ τοῖς] ὥσπερ ἐν τοῖς Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus. ed. Wolfii. Sed appendix Francfurtana omittit cum vulgata praepoſitionem.

13. κἂν] καὶ Pariſſ. quintus et ſeptimus, Bauar. Augg. ſecundus et tertius.

Ibid. ἀφ' ἑκάστου] ἐφ' ἑκάστου Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus. Aug. primus. appendix Francfurt.

17. τὴν εἰρήνην] τὴν εἰρημένην Pariſſ. quintus et ſeptimus. Aug. primus.

19. ὄντα ὑμῶν] ὄντα ἕνα ὑμῶν Bauar. Aug. tertius. pro ὑμῶν Harl. exhibet ἡμῶν.

20. καὶ ſuperſcriptum in Aug. tertio a noua manu.

133. 21.

133. 21. κατέσκαπτε] κατέσκαπτον Pariſſ. primus, quintus, octauus. Aug. primus, Harley. κατέστραπτε index Aldi.

Ibid. πορθμὸν] τὸν πορθμὸν Aug. tertius.

22. ἐπετείχισεν] γρ. ἀπετ. Pariſſ. primus et ſeptimus, Aldina Taylori, Aug. ſecundus, index Aldi. ἐπετείχιζεν appendix Francfurtana.

23. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſ. ſeptimus.

24. ἐπεστράφητε ἐπ' οὐδενὶ τούτων] ἐπεστράφητε οὐδὲν τούτων Aug. tertius, index P. Manutii. ἀπεστρ. οὐδὲν τούτων index Aldi. etiam Bauaricus et codex Obiopoei dant οὐδὲν τούτων. ſine praepoſitione. ἐπ' οὐδὲν τούτων dat appendix Francfurtana.

25. ἐνεδείξασθε] ἐπεδ. Pariſ. primus et octauus, Aug. primus.

26. ταῦτα] τοῦτο Pariſſ. ſecundus et tertius. Aug. tertius. Aldina Taylori. vtrumque dat Bauar.

pen. καὶ abeſt ab Aug. ſecundo.

Ibid. Φεράς] Φεῤῥάς Aldus, P. Manut. et alii paſſim, quos inſuper habui annotare. Harl. dat Φεράς.

134. 3. ἐπιδείξω] δείξω ſimplex Bauar. Aug. tertius, appendix Francfurt.

Ibid. πάντας ἀνθρώπους ἀδικῶν τάδ' ὑφ' αὑτῷ π. φ.] Wolf in farragine mauult πάντας μὲν ἀνθρώπους ἀδικῶν, πάντα δ' ὑφ' αὑτῷ π. φ. ab Harley. abeſt μὲν. Pro τάδε dat Pariſ. quintus ταῦτα.

5. εἰ μή πώς τις αὐτὸν Aldina Taylori.

Ibid. κωλύσει] κωλύσῃ Aug. primus. κωλύσοι Harley.

6. εὐθέως] εὐθὺς Aug. primus et Pariſ. primus, Harley.

7. χρὴ] δεῖ Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus. Harley.

134. 12. κακόνους μὲν ἐστι καὶ ἐχθρὸς ὅλῃ τ. π.] κακόνους μὲν καὶ ἐχθρός ἐστιν ὅλῃ τ. π. Aug. ſecundus. Aldus, P. Manutius. Sed Harley. vulgatam exhibet.

14. προσθήσω δὲ καὶ] προσθήσω δὲ ὅτι καὶ Pariſ. quintus.

17. καταλύσῃ] καταλύσει Pariſ. ſecundus, Bauaricus, Augg. ſecundus et tertius. app. Francfurt.

18. νῦν γε δὴ] νυνὶ δὴ Pariſ. primus, Aug. primus, Harley.

20. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſſ. quintus et ſeptimus.

21. αὐτὸς] αὐτὸ Pariſ. primus. videtur tamen illo quoque in codice vulgata fuiſſe. Solent enim graeci librarii de terminatione maſculina ος ſolum ο ſuper verſu ſcribere, ς omittere.

Ibid. ἑαυτῷ] αὐτῷ Pariſ. primus.

22. ὑμετέροις] ἡμ. Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus. Harley.

Ibid. εἶχε Aldina Taylori.

23. βεβαίως] Hermog. p. 179. ἀσφαλῶς.

Ibid. ἀμφίπολιν καὶ ποτίδαιαν] ἀμφίπολιν καὶ πόλιν καὶ ποτίδαιαν Bauar. qui videtur error librarii eſſe praemiſſa perperam iterantis.

24. Aldina cum dediſſet πρόειτο antepenacute, annotator in Taylorana adſcripſit προεῖτο.

25. ἡγεῖτο] ἐδύνατο Aldina Taylori, Pariſſ. primus et octauus. in ſecundo eſt cum γρ. quod interpretor in eius texto eſſe vulgatam, in margine autem annotatam eſſe alteram. Harley. Aug. primus. Textum et Bauarici et Aug. tertii cum vulgata conſentit, verum altera in vtroque annotata eſt in margine.

Ibid. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſſ. quintus, ſeptimus, octau. Harl.

26. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſſ. tertius, quintus, ſeptimus.

27. αὐτὸν] αὑτὸν (cum leni) P. Manut. Bauar.

pen. τούτοις τοσούτοις] τούτοις τοιούτοις Aldina Taylori, Aug. primus. τούτοις καὶ τοσούτοις farrago Wolfiana,

ſiana, quod illa neſcio an e margine Lutetianae hauſerit, vbi e Pariſſ. primo, quinto, ſeptimo et octauo, haec repraeſentatur lectio *τούτοις τοιούτοις οὖσι καὶ τοσούτοις*.

134. vlt. *γένηται*] *γένοιτο* Pariſſ. quintus et ſeptimus. inuerſo dat ordine appendix Francfurt. *κύριος γένηται*.

135. 2. *πολλὰ δ᾽ ἂν γένοιτο ἀνθρώπῳ*] Pariſſ. primus et octauus, et Aug. primus dant *ἃ πολλὰ γένοιτ᾽ ἂν ἀνθρώπῳ*, item Harley. niſi quod hic *ἂν* omittit. Annotator in Taylorana poſt *πταῖσμα*, quod reliquit nil mutatum, addidit *ἃ*, relinquens item *δὲ* pone *πολλά*.

6. *τὸν* abeſt a Pariſſ. primo et octauo. item Aldina Taylori, et Harley. eius loco eſt *τὰ* in Pariſſ. quinto, octauo, et Aug. primo.

7. *ἄρχειν*] *ἄρχουσι* Bauar.

9. *ὑμῶν*] *ὑμῖν* Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus. Aug. primus, et Harley.

11. *τούτου δεῖ χάριν ἐχθρὸν*] *διὰ τοῦτο δεῖ ἐχθρὸν* Harley. Pariſ. octauus, Aug. primus. *τοῦτο δεῖ ἐχθρὸν* (ſine *διὰ* et ſine *χάριν*) Bauaricus in texto, ſed vulgata eſt in eius margine. *διὰ τούτου* (ſic) Aldina Tayl.

12. *τῆς πολιτείας*] articulus abeſt ab Aug. primo.

Ibid. *δημοκρατίας*] *δημοκρατείας* Ald. P. Man.

14. *ἡμετέραν*] *ὑμ.* Aug. ſecundus.

18. *δρογγίλον*] ſic etiam in texto Bauarici eſt, ſed in marg. *γρ. δροιτίλον*. Aldina Taylori ſic dat: *εἴποι τὸν δρογγίλον, καὶ τὸν* (ſic) *καβύλην καὶ τὴν μάστειραν*.

Ibid. *νῦν*] *μὲν* Pariſſ. quintus et ſeptimus.

21. *ἀθήνησι*] *ἀθηναίων* Pariſ. primus, Aug. primus, et Bauaricus, ſed hic cum vulgata ſuperſcripta.

135. 23. ἀργυρείων] ἀργυρίων Pariſſ. primus, ſecundus, quintus et ſeptimus. Augg. primus et tertius, Bauar. appendix Francfurt. Harley.

Ibid. τόπȣ] τόπων Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus et octauus. Aug. primus. Aldina Taylori.

26. ὑμᾶς abeſt a Pariſino quinto.

27. μελινῶν] μελίνων Bauar.

Ibid. τοῖς abeſt ab Aug. tertio.

pen. σιροῖς] συροῖς Aug. tertius. σιῤῥοῖς P. Man.

136. 2. γιγνώσκοντα] γινώσκοντα Harley.

Ibid. αὑτῷ] αὐτῷ cum leni P. Manut. Bauar.

4. ἐϛιν ὅτῳ μὴ πολεμήσετε λαβεῖν ȣ̓ βȣλομένων] ἐϛὶ λαβεῖν ὅτῳ πολεμήσετε βȣλομένων (detracta vtraque negatiua) Pariſ. primus, Aug. primus. Harl. ἐϛιν ὅτῳ πολεμήσετε λαβεῖν β. ed. Wolfii. μὴ abeſt ab ed. Feliciani, ſed eius index conſentit vulgatae. Prima manus in Aug. tertio dederat μὴ, ſed poſtmodum neſcio quis eraſit, ſic tamen, vt primae literae veſtigium ſatis adhuc appareat. ab eodem abeſt ȣ̓ quoque, quod ȣ̓ abeſt item a Pariſinis tertio, quinto, ſeptimo et octauo. item a Bauarico, ab edd. Aldi et P. Manut. Pro πολεμήσετε eſt in Aug. tertio πολεμήσεται crebro errore. Aldina Taylori ſic dat τȣ̃το μὲν γάρ ἐϛι ὑπολαβεῖν (ſic) ὅτῳ πολεμήσετε βȣλομένων.

8. ὁ δ᾽ ὁμοίως] verba haec abſunt ab ed. P. Man.

9. γράφοντος ἀθηναίων ȣ̓δενὸς] γράψοντος Pariſ. ſeptimus. ἀθηναίων abeſt ab Aug. primo. ȣ̓ γράψαντος ἡμῶν τῶν ἀθηναίων ȣ̓δενὸς farrago Wolfiana. quod minus recte acceptum minusque fideliter traditum videtur e margine Lutetianae, qui margo ἡμῶν affert e Pariſino primo, nulla certa nota addita, vnde intelligeretur, quo id pertineat. videtur in illo primo codice Pariſino pro ἀθηναίων fuiſſe ἡμῶν. Idem margo e Pariſino quinto affert τῶν ἀθηναίων. has duas diuerſas vtique diuerſorum codicum lectiones Wolfiana

farra-

farrago in vnam colliquauit. In Bauarico ſuper ὀδενὸς ſcriptum eſt ἡμῶν. In Aug. primo eſt ὀ γράφοντος ὀδενὸς ἡμῶν πόλεμον, quod idem in Harley. quoque eſt. Aldina Taylori ſic dat ὥσπερ ὀ νῦν γράφοντος ὀδενὸς ὑμῶν πόλεμον.

136. 10. ὀκ ἀνηρπασμένος ἂν ἦν] ὀκ ἂν ἀνηρπασμένος ἦν Aug. primus. ἂν abeſt a Pariſino primo. ὀκ ἂν ἡρπασμένη (ſic, ſi recte exſcriptum eſt) ἦν Harl.

11. ταῦτα abeſt a Bauarico et Aug. tertio.

Ibid. διὰ τῦτο] δι' αὐτό γε τῦθ' ἅπαντες Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori. διὰ τότε τῦτο ἅπ. Harley.

12. ἂν abeſt a Bauarico et Aug. tertio. appendice Francfurt. ᾐτιῶντο τὸν αὐτὸν Aldina Taylori.

Ibid. αὐτὸν abeſt ab Aug. tertio. Bauar. appendice Francfurt.

14. μισήσετε] γρ. μισήσεσθε Pariſ. ſecundus.

15. διασπάσεσθαι] διασπάσασθαι Pariſ. ſecundus, Augg. primus et tertius. Bauar. Aldina Taylori, Harleyanus.

Ibid. παραβαλεῖτε] παραβάλλετε Aug. primus.

16. ὑμῖν] ἡμῖν Aldus.

17. ἢ μὴ] εἰ μὴ Pariſſ. primus et octauus. ἢ εἰ μὴ Pariſſ. quintus et ſeptimus.

Ibid. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, octauus. Aug. primus. P. Manut.

18. πολεμεῖ] ποιεῖ index P. Manutii, Aug. ſec.

Ibid. ἀμύνεσθαι] ἀμύνεσθε Pariſſ. tertius, ſeptimus, octauus, appendix Francfurtana, Aug. primus, index Aldi, Weimaranus, ed. P. Manutii, quae tamen vitioſe τῦτο dat, pro τῦτον.

19. ἤδη χρήματα] duo haec vocabula deſunt appendici Francfurtanae.

136. 20. ὧν ἂν δέωνται] ὅσα δέονται Harleyan. Pariſſ. primus, ſeptimus, octauus. Aug. primus. ὅσα ἂν δέωνται Aldina Taylori.

23. καὶ abeſt a Pariſſ. primo et octauo, Auguſt. primo.

Ibid. γε abeſt a Pariſino quinto.

Ibid. ἐστιν] ἔσθ' Aldus. P. Manut. Bauar.

24. Φίλιππον δὲ αὐτὸν οἶμαι οὐδὲν ἂν ἄλλο μὰ] Φίλιππον δ' ἂν αὐτὸν οὐδὲν ἄλλο οἴομαι μὰ — Aug. primus. etiam Bauarico deeſt ἂν. appendix Francfurt. omittit δὲ. Aldina Taylori dat αὐτὸν οἴομαι οὐδ' ἂν ἄλλο. Φίλιππον δ' ἂν αὐτὸν οὐδὲν ἄλλο οἴομαι μετὰ τοὺς θεοὺς Harley.

26. verba ἃ νῦν ποιεῖτε abſunt a Bauar. et Aug. tertio, item app. Francf.

pen. ζητεῖτε abeſt ab Aug. primo.

137. 1. ὅπως] πῶς Pariſſ. primus et octauus. Aug. primus. Aldina Taylori.

Ibid. παύσεται] παύσετε Aug. tertius, cum ſuperſcripta vulgata.

3. κατεσκευάσασθε] κατεσκευάσθε Pariſ. primus. Aug. primus.

4. ὑστερίσητε] ὑστερήσητε Bauar.

5. ἐὰν] ἂν Harley.

Ibid. παρασκευάζεσθε] παρασκευάζετε Aug. tertius, cum vulgata ſuperſcripta.

6. τὸ δ' οὐχ οὕτως ἔχει] pro ἔχει mauult Wolf. ἔδει. Index Lambini dat τὸ δ' οὐκ ὀρθῶς ἔχει. Circa hunc locum aſteriſcus eſt in Bauarico cum hac nota. ἀπ' ἐντεῦθεν ἕως τοῦ ἑτέρου ἀστερίσκου τοῦ λόγου περὶ τῶν ἐν χερρονήσῳ ἐπιγράφοντός ἐστιν. Eiusdem ſententiae eſt notula eiusdem codicis ad p. 136. 19. adſcripta εἰς τὸν περὶ τῶν ἐν χερρονήσῳ κεῖνται. quo ſignificatur, hunc eundum locum iam in oratione de rebus Cherrhoneſi legi.

137. 7.

137. 7. πώποτε] ποτὲ Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, octauus. Aug. primus.

9. ταμίας δημοσίες] ταμίας καὶ δημοσίες Aldina Taylori, Pariſſ. primus et ſeptimus. Aug. primus. appendix Francf.

11. ποιήσαντας] ποιήσοντας Aug. primus.

12. χρημάτων] πραγμάτων indices Aldi et P. Manutii.

15. δ' abeſt a Pariſſ. primo, ſecundo, tertio. Augg. primo et ſecundo.

Ibid. ποιήσητε] ἂν ἔτως ποιῆτε Aldina Taylori. ποιῆτε Aug. primus. Pariſ. primus, Harley.

Ibid. verba καὶ τἔτο ἐθελήσητε abſunt ab Aug. ſecundo. pro ἐθελήσητε in Pariſ. ſeptimo et app. Francfurt. eſt ἔλησθε.

17. τῆς] τοῖς Pariſſ. tertius et quintus, Harl. index Aldi.

Ibid. αὐτἔ] ἑαυτἔ Pariſſ. ſecundus et octauus. αὐτἕ Bau.

18. ἂν cum ſecundo ἴσως abeſt ab app. Francf.

Ibid. vocabula ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι deſunt Harley.

19. ὑμεῖς νῦν] inuertunt Aug. primus, et Harl.

21. φροντίσει] ἂν φροντίσαι Pariſſ. primus, quintus, octauus, Aug. primus, appendix Francf.

22. πἕ] ποῖ Pariſſ. ſecundus, tertius, quintus, Aldina Taylori, Augg. ſecundus et tertius. Bauar. app. Francf.

Ibid. ταῦτα abeſt ab Aldina Taylori.

23. καὶ πόνων πολλῶν abſunt ab Ariſtide p. 262. Aldina Taylori dat καὶ πόνων ἄλλων πολλῶν.

24. poſt δοκεῖ in ed. Wolf. haec inſeruntur: ἀνάγκη γὰρ, ἀνάγκη, πόλλ' ἐκ τἕ πολέμε γίγνεσθαι τὰ δυσχερῆ. verum ab Harl. ea abſunt.

26. ἐθέλῃ] θέλῃ Harley.

27. δέοντα] δίκαια Pariſ. ſeptimus.

pen. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſſ. quintus et ſeptim. Aug. ſecund.

vlt. ὡς ἐὰν ἄγηθ'] ἕως ἂν ἄγηθ' index Aldi.

138. 1. *πρόησθε*] *προῆσθε* Aug. ſecundus.

3. *τὰς* abeſt a Pariſino ſecundo, Augg. primo et tertio, et Harley.

4. *τῶν* abeſt ab Harley.

6. *ἕλληνας ἅπαντας*] inuertit Bauaricus.

7. *αὐτὸς τεθνάναι*] *αὐτὸς μὲν τεθνάναι* Pariſ. primus, Aldus, P. Manut. ſed in Aldina Weimarana *μὲν* inductum eſt litura.

Ibid. *εἰρηκέναι*] *ἑωρακέναι* Weimaranus. append. Francfurtana.

8. *λέγει*] *λέγοι* Pariſſ. ſeptimus et octauus, item Harley. qui iidem *πείθοι* quoque dant, pro vulgato *πείθει*.

11. *ἐάσωμεν ἐκεῖνον*] inuerſo ordine dat Harley. *ἐκεῖνον ἐάσωμεν*.

13. *τὶ ἀναδυόμεθα*] Pro *τὶ* dant *ποῖ* Pariſſ. ſeptimus et octauus, item Augg. primus et tertius, Weimaranus, appendix Francfurtana, Harley. Bauaricus. Aldina Taylori dat *πῶ* (ſic). pro altero dat margo Lutet. *ἀναβαλλόμεθα*, tacito auctore.

19. *τὶ*] *τι* enclitice Pariſ. octauus.

22. *ὃ*] *ἃ* Pariſſ. primus, tertius, ſeptimus, octauus. Aug. primus, Harl. Aldina Taylori.

23. *μήτε*] *μὴ* Aug. primus.

Ibid. *γένοιτο ὅτε λέγειν*] *γένοιτο ὅτω, μήτε λέγειν* Aug. tertius.

24. *διακεῖσθαι*] *δικεῖσθαι* Bauaricus cum ſuperſcripta diphthongo *οι* pone ſecundam literam.

27. *γε*] abeſt a Pariſſ. primo, quinto, octauo, Aug. primo et Harl.

pen. *βουλεύσασθαι*] *βουλεύεσθαι* Aug. primus.

139. 2. *ὥσπερ* abeſt a Pariſſ. quinto et ſeptimo.

4. *ὑμᾶς*] *ἡμᾶς* Pariſſ. ſecundus et ſeptimus.

139. 5.

139. 5. τȣ͂το] ταῦτα Pariſſ. primus et quintus. Harl. Aldina Taylori. Aug. primus. ταὐτὸ Bauaricus, ſed cum vulgata ſuperſcripta.

8. καὶ παρασκευάζεσθε abſunt a Pariſſ. quinto et ſeptimo, item Aug. tertio. Bauarico. Appendix Francfurtana quoque admonet, idque duobus locis, *in vetuſtis haec verba non eſſe.* in Aldina Taylori vocabula ἀκροᾶσθε καὶ παρασκευάζεσθε incluſa ſunt vncis, et adſcriptum in margine λείπει ἐν παλαιῷ.

9. βεβȣλεῦσθαι] βȣλεύεσθαι Pariſſ. primus et octauus, Aug. primus, Harl.

Ibid. τότε καιρὸς] inuertit Aug. tertius.

10. ἠθελήσατε] ἠθέλετε Pariſſ. quintus et octauus. Aug. primus, Harl.

11. νῦν abeſt ab Aug. primo.

12. τοιȣ́των abeſt ab Aug. primo.

Ibid. ἀνθρώπων abeſt a Pariſſ. quinto, ſeptimo et octauo, item ab Harl.

13. τοῖς ἄλλοις ποιεῖτε] τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ποιεῖτε Pariſſ. ſeptimus et octauus, et Harl.

14. πάντες ἄνθρωποι abſunt a Pariſſ. quinto et ſeptimo, et ab append. Francf.

17. διαφέρει] διαφεύγει Pariſſ. primus et ſecundus. Aug. primus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori, Harl. διαφαίνει Weimaranus.

Ibid. πάντων] ἁπάντων Pariſ. tertius.

22. αὐτȣ͂] ἑαυτȣ͂ Pariſſ. primus et octauus. Harl. αὐτȣ͂ (cum leni) Pariſſ. ſecundus, tertius, ſeptimus. Bauar.

24. πάνθ' ὅσα] ἅπανθ' ἃ Pariſſ. primus et octauus. (Etiam in Aug. primo et Harl. eſt ἃ, et in hoc altero etiam ἅπαντα.) ἅπαντα ὅσα Pariſſ. quintus et ſeptimus.

25. ἀνάρπαςος] ἀνάσπαςος Harl. Pariſſ. primus, quintus, octauus. Augg. primus et tertius. Bauaricus,

 codex

codex Obſopoei, Leſſingianus, Weimaranus. append. Francf. indices Aldi et P. Manutii.

140. 1. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſ. octauus. Aug. primus, Harley.

2. ἀκῦσαι] ἀκούσαιτο Aldus, ſed annotator in Taylorana ſyllabam extremam το punctulis ſubnotauerat. idem τὸν verſu proximo 3. ſubnotauerat. Harl. dat ἀκῦσαι.

5. ἂν] εἰ Aug. primus. Aldina Taylori.

Ibid. πρότερος] προτέροις Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, octauus. Aldina Taylori. Aug. primus. Wolf e coniectura. πρότερον Pariſ. ſecundus.

7. ἁπάντων abeſt a Pariſſ. primo et octauo, item Aug. primo, Aldina Taylori, et Harl.

8. οἶμαι] οἴομαι Pariſſ. ſecundus, tertius, octauus, Augg. primus, ſecundus, tertius, Bauar. Aldina Taylori.

Ibid. ὑμᾶς abeſt ab Aug. primo.

9. ἀβελτηρίαν] ἀβελτερίαν (per ε in tertia ſyllaba) exarari vult Wolf.

10. ἠλαττώθητε] ἠλαττώμεθα Pariſ. ſeptimus.

Ibid. καὶ δὴ] ὅτι index Lambini. Pro καὶ dant ὁ articulum praepoſitiuum Pariſſ. primus, ſecundus, quintus, ſeptimus. Augg. primus et tertius, Harl. Bauaricus, appendix Francfurt. codex Obſopoei, Aldina poſterior, nam prior dat καὶ δὴ.

11. ἅπαντα] πάντα Pariſ. primus.

12. ὅταν ἴδω] addunt conſenſu τινα, alii ante, alii pone verbum. Ante quidem hi. Pariſſ. primus, ſecundus, quintus. Aug. primus. Bauaricus, Harley. pone vero codex Obſopoei, ed. P. Manutii. Weimaranus. appendix Francfurt. Wolf quoque τινα cenſet addendum eſſe.

13. Ἐκβατάνοις] Ἐκατάνοις Harl.

14. πρότερον] πρῶτον Bauar. forte voluit πρὸ τῦ.

Ibid. συνεπηνώρθωσε] συνεπηνώρθωσα Harley.

140. 15.

140. 15. ἐπηγγέλετο] Pariſſ. primus, ſecundus, quintus, ſeptimus. Aug. primus, dant cum geminato λ. ἐπηγγέλλετο.

16. ἐνεδέχεσθ'] ἐδέχεσθε Pariſſ. primus et quintus, Harley. Aug. primus, Bauar. Felicianea. ἐνεδέχοισθ' Aldus. vnde repetiit appendix Francfurtana, quae etiam lectionem ἐδέχεσθε praebet.

Ibid. ἀλλ' ἀπεψηφίσασθε] μηδὲ ἐπεψ. Pariſ. primus. ἀλλ' ἀπεψηφίζεσθε Aug. primus, et Harl. ἀλλ' ἐψηφίσασθε Aug. tertius. μηδ' ἀπεψηφίσεσθε (ſic) Aldina Taylori.

17. ἐκείνȣ] ἐκείνων Pariſ. ſeptimus.

18. αὐξανομένȣ] αὐξημένȣ Aug. ſecundus.

21. τι abeſt ab Aug. primo et Harl.

Ibid. loco articuli poſtpoſitiui ὃ dat Aldina Taylori vitioſe σοι.

23. διαβεβλημένον] γρ. διαβεβλημένην index Lambini.

24. πόλει] πολιτεία Aldina Taylori, Pariſſ. primus et ſecundus, Harl. Augg. primus et tertius. Bauaricus, appendix Francfurtana.

25. παρά τȣ τȣ̃το] παρὰ τȣ̃το Pariſſ. ſecundus et quintus. Bauaricus. Augg. ſecundus et tertius. παρά τȣ γίνεσθαι Pariſſ. primus, tertius, ſeptimus, Aug. primus, et Harl. pro τȣ̃το mauult Wolf ταῦτα.

141. 1. καταδεεῖς] ἐπιδεεῖς Pariſ. primus. Aug. ſecundus, Aldus, Felic. Vulgata eſt in Weimarani margine, et Aldinae Tayloranae, in cod. Harleyano, in appendice Francfurt. et in codice Obſopoei. vtramque lectionem in vnam conflauit Aug. tertius ἐπικαταδεεῖς, quae compoſitio graecis ignoratur, et ab eorum ſermone abhorret. pro τὰς dat Aldina Tayl. vitioſe τῆς.

4. ȣ̓δὲν] ȣ̓δ' vel ȣ̓δὲ (ſine ν) Pariſ. primus, Aug. primus, codex Obſopoei. index Aldi.

Ibid. ἂν abeſt a Pariſ. quinto.

141. 6. ὅλην abeſt a Pariſ. quinto.

7. πρότερον] προτέρων Aldus, P. Manut. ed. Wolfii. Sed index Aldi et codex Obſopoei dant vulgatam, item appendix Francfurt. et margo Harley.

8. ἦν ποτ' ὂ πάλαι] ἦν πότε πάλαι Bauar.

Ibid. προσῆει] προσήκει Pariſ. tertius.

10. ἐςὶ] ἦν Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus. Aug. primus, Harley. Weimaranus. Felic. appendix Francfurtana.

11. ἀφ' ἑαυτȣ̃] ἐπ' αὐτὸν Pariſ. primus, Aug. primus, Weimaranus. appendix Francfurtana, Aldina Taylori. γρ. ἐφ' ἑαυτȣ̃ Pariſ. ſecundus. Harpocrat. v. καθήκοντα.

13. ἐποιȣ̃μεν] ἐποίȣν Aug. ſecundus.

14. τὰ δέοντα] abeſt articulus ab ed. Aldi. ſed eum addit et index eiusdem editionis, et codex Obſopoei, et Leſſingianus.

15. τὰ κοινὰ] articulus abeſt a Pariſ. primo. Aug. primo.

16. τῶν abeſt ab Harl.

17. ζημιȣμένȣ] ζημιωμένȣ Aug. tertius, dubie, vtrum vulgatam dare, an ἐζημιωμένȣ voluerit.

Ibid. προσλαμβανόντων] προσλαμβάνοντος Pariſſ. primus et ſecundus. Aug. primus.

19. τȣ́τȣ] Wolf mauult τȣ́των. ſcil. τῶν προσόδων.

Ibid. παθόντες] μαθόντες Aldina Taylori. Pariſſ. primus et ſecundus, Harl. Augg. primus et tertius. vtrumque dat Bauaricus.

21. τῶν δεόντων abſunt ab Aug. primo.

Ibid. εἰ μὴ τῇ] Wolf mauult εἰ μὴ ἐπὶ τῇ.

22. ἀπόροις] εὐπόροις Pariſ. ſeptimus.

23. ȣ̓τ' ἀξιῶ] ita et Harl. ȣ̓τ' ἄλλον ἀξιῶ edit. Wolfii.

24. ἀξιῶ] ſcholium Bauarico adſcriptum ἀντὶ τȣ̃ ἄξιον νομίζω.

141. 24. ὀυδὲ γὰρ] ὄυτε γὰρ Aug. primus.

26. ἀτοπώτατον ὄντα ὀυδένα] ἄτοπον τῶν ὄντων ὀυδένα Aug. primus, Aldus, Felicianea. ſed codex Obſopoei et index Aldi dant vulgatam. item appendix Francfurtana. ἄτοπον ὄντα ὀυδένα index P. Manutii. adhuc aliam dat lectionem appendix Francfurtana hanc ὀυδ' ἀτοπώτερον ὄντων.

pen. φάσκοντα] φάσκειν index Lambini.

Ibid. ὀυδὲν ὀυδ' αὐτὸν] ὀυδ' ἂν ὀυδ' αὐτὸν appendix Francfurtana.

vlt. ὄυτος τότε] ὄυτω γε Pariſ. primus. idemque videbar mihi in Aug. primo cernere. erat enim ibi paulo obſcurius exaratum. Simon Fabricius tamen ex eo retulit ὄυτός γε. Ex Harleyano enotauit Taylor τόγε. num in libris quibusdam fuit ὄυτος κατὰ τουτό γε.

142. 1. οἶμαι omittit appendix Francfurtana.

4. ἡμῶν] ὑμῶν Pariſ. ſeptimus.

Ibid. τις] εἷς Pariſſ. quintus et ſeptimus.

6. προσήκειν] προσήκει Pariſ. primus, Aug. primus. P. Manutius. In Aug. tertio dederat prima manus vulgatam, ſed corrector ν eraſit.

Ibid. τούτους] τούτοις Pariſ. primus. Aug. primus. in Aldina Taylori punctis erat ſubnotatum, vt ſiue deficiens, ſiue tollendum.

9. καὶ ταύτῃ Harley.

11. ἂν abeſt a Pariſ. primo et Aug. primo, item ab Harl.

13. ἐνδεία] δεία ſimplex Pariſſ. quintus et ſeptimus. item Bauar. in texto, ſed ἐν erat ſuperſcriptum, vt conſonet nunc cum vulgata.

15. τουτ'] ταῦτα Aug. primus.

16. δὲ abeſt ab Harley.

17. ὑπὲρ] περὶ Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

142. 17. ὀ κατοκνήσας] ὀκ ἀποκνήσας Aug. tertius.
18. ὀτως] ὄντως Aug. tertius.
19. οἶμαι abeſt a Pariſſ. primo, quinto, ſeptimo. Aug. primo.
20. ἄλλων, ὥςε] ἄλλων, οἶμαι, ὥςε Pariſſ. quintus et ſeptimus.
21. τὸς] καὶ Aug. ſecundus.
22. πὸ] Aldina τὸ. quod Weimaranus cum πὸ mutat, item Leſſingianus.
23. πὸ abeſt a Pariſino ſeptimo.
24. μεταβιβάζοντας] ſic etiam eſt in Aldino meo. tametſi Obſopoeus ait, in ſuo ſe καταβιβ. reperiſſe, quod ideo ad modum vulgatae reformat.
25. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſ. ſeptimus.
Ibid. τὸν λέγοντα] τὸν τοῦτο λέγοντα mauult Wolf.
26. ἑτέραν] αἰτίαν index Aldi. appendix Francfurtana. videtur in quibusdam codd. ἐναντίαν fuiſſe.
143. 1. εἰς μὲν] ἴσμεν Pariſ. primus. In Aug. primo manus prima dederat ἲς μὲν (ſic) ſed ſecunda ante ι appinxit ε. vt nunc ſit lectio vulgatae conſonans. μὲν abeſt a Pariſ. ſeptimo.
2. περὶ τούτων] ὑπὲρ τούτου Pariſ. primus. ὑπὲρ τούτων Aug. primus, Harl. Aldina Taylori.
5. κοινὰ alterum abeſt a Bauarico, Augg. ſecundo et tertio.
6. ex Harl. Taylor retulit κεκτημένως. (ſic) vnde ſuſpicor, eo in codice fuiſſe τῶν κεκτημένων.
7. πόλις abeſt ab Aug. ſecundo.
8. εἴποι] εἴπῃ Aug. tertius.
Ibid. ἃ abeſt ab Aug. ſecundo. pro ἃ παρ' ἑκατέρων dant ἅπερ ἑκ. Pariſſ. ſecundus, tertius, ſeptimus.
9. δὲ] δὴ Pariſ. ſeptimus.
10. ἐννόμως] ἐν νόμῳ Aug. primus.
13. ἐξέςητε] ἐξέςησεν Aug. ſecundus.

143. 14.

143. 14. ὑποθέσεως] τάξεως Ariſtides p. 264. et Hermogenes p. 264.

16. πᾶσι] dubium reliquit margo Lutetianae, id quod permultis in locis fecit, fueritne in Pariſſ. primo, quinto et ſeptimo ἀεὶ πᾶσι, an illud ſolummodo ibi fuerit, hoc abſuerit. Perquam obſcura et imperfecta eſt demonſtratio, quid ſigna quaeque ſibi velint, quam praefatio tradit nomine Benenati a Lambino, ni fallor, praefixa. De ſigni " voci praepoſiti vi et ſignificatione plane illa tacet. In Auguſtano primo et Harl. et Aldina Taylori, ſic eſt ἔχοντας ἀεὶ τοῖς (ſine πᾶσι) et ſic videtur etiam in Pariſinis illis fuiſſe. ἀεὶ τοῖς ἀδικεμένοις poteſt idem eſſe atque τοῖς ἀεὶ ἀδικι

20. πάντα] πάντων Harl.

21. ἔχειν abeſt ab Aug. tertio.

23. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſ. primus, et Harl.

27. διεφέροντο] διαφέρονται Pariſ. primus.

vlt. ἔρημον] ὡς ἔρημον Aug. tertius.

144. 5. μηδ᾽ ὅ, τι] μὴ ὅτι Aug. primus.

8. ὑμῶν] ἡμῶν Harl.

9. ὑμῖν] ἡμῖν Harl.

10. ἀργότατον Harl.

Ibid. αὐτοὶ] αὐτὸν Pariſ. tertius.

11. καὶ abeſt ab Aug. ſecundo.

12. κεκήλησθε] κέκλησθε Aug. ſecundus. κεκύλησθε index Aldi. ἠπάτησθε Aldina Taylori.

13. ὅτε προσηκόντως] ὅτε ὁ πρ. Aug. tertius. videtur ab aliquibus codicibus ὅτε abfuiſſe, et eius loco οὐ fuiſſe.

15. τις ἢ καὶ πανήγ. Harl. Aldina Taylori, quae monſtroſam hanc lectionem dat ἐκ τέτων φαύλως κατασκευάσθαι.

16. κατεσκευάσθαι] ita et Harley. γρ. παρεσκ. Pariſ. ſecundus. Aug. ſecundus, Aldus, P. Manut. editio Wolfii. vtrumque dat Bauaricus. τέτων φαύλως ἢ

κακῶς

κακῶς κατεσκ. appendix Francfurtana, ſine primo *ἤ*.

144. 16. *κρίνοι*] *κρίναι* Aug. primus.

Ibid. *ὃς*] Wolf. in farragine mauult *ὡς*, aut potius ſic *ἣν ὑπολάβοι τις ἂν ὡς τῶν* — ſed paret, eum ſententiam haud percepiſſe.

17. *ἀεὶ* abeſt a Pariſſ. quinto et ſeptimo.

Ibid. *βούληται*] *βούλεται* Aug. primus, Harl.

20. *καὶ*] *εἰ* Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus. Aldina Taylori, Augg. primus et tertius. codex Obſopoei. Bauaricus, Harley.

21. *τῆς πόλεως*] articulum omittunt Aug. primus, et Harley.

Ibid. *φαύλως*] *σφαλερῶς* Pariſinus primus, Aug. primus.

22. *ὑμῖν* abeſt a Pariſino primo. Eius loco eſt *ἡμῖν* in Pariſſ. quinto et ſeptimo, item Aug. tertio, et Harl.

Ibid. *οὐ καλῶς ἅπαντ' ἔχει*] *οὐδαμῶς ἅπαντα καλῶς ἔχει* Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori. quibus conſentit Harley. niſi quod *ἔχοι* dat.

Ibid. *γνοίητε*] *γένοιτο* Aug. ſecundus.

23. *σκέψαισθε*] *σκέψεσθε* Aug. primus, Harl. Aldus, Felic.

25. *γὰρ* abeſt a Pariſſ. quinto et ſeptimo et Harl.

27. *τὰ*] *τὸ* Pariſ. ſecundus. Bauaricus.

Ibid. *ἡμᾶς*] *ὑμᾶς* Aug. ſecundus.

pen. *ἡμῖν*] *ὑμῖν* Pariſ. tertius, Aug. ſecundus, Bauaricus.

vlt. *ἅπασιν ὁμοίως*] inuertunt Aug. primus et Harl.

145. 5. *ὁ βασιλεὺς*] omittit articulum Auguſt. primus.

6. *ἥκιστα* etiam in Bauarici texto eſt, ſed in margine *πάνυ*, dubium, vtrum varians lectio, an ſcholium.

Ibid. *ἄν τι*] *γρ. ἅ τι* Pariſ. ſecundus, Aug. ſecundus. Bauaricus in texto dat vulgatam, alteram in margi-

margine cum γϱ. Inuerſo ordine eſt ἅ τι in texto Aug. tertii, ſed vulgata eſt cum γϱ. ſuperſcripta.

145. 8. μὲν ἀντιποιοῦνται] inuertit Aug. primus et Harley. forte voluit idem annotator in Aldina Taylori; qui, cum Aldus dediſſet, καὶ τοῦ πρωτεύειν μὲν ἀντιποιοῦνται ἅπαντες, pone hoc verbum ἀντιπ. adſcripſit μὲν, relinquens prius ab Aldo datum.

11. κορίνθιοι, λακεδαιμόνιοι] inuertunt rurſus Aug. primus et Bauaricus, item Harley. λακεδ. prorſus omittit Aug. tertius.

13. εἰς τοσαύτας δυναστείας καὶ τοσαῦτα μέρη Harleyanus.

15. οὐδενὶ] οὐδέσι Pariſſ. quintus et ſeptimus, Aug. primus. Aldina Taylori.

16. ἐρημότερα] ἐρημότερος Harl.

17. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſ. primus, Aug. primus et Harl. (qui duo poſtremi etiam v. 19. ſic dant) ὑμῶν P. Manutius.

18. φιλῶν] φιλονεικῶν Pariſ. quintus.

20. ἂν ἦν] inuertit Bauar.

Ibid. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſſ. quintus, ſeptimus.

23. γε abeſt ab Augg. primo et tertio, item Harl. Bauarico, appendice Francfurtana, cui tamen additam hanc notulam [*quo tamen ſenſu pro ὁ ponendum eſſet ὃς*] non intelligo.

Ibid. συντείνει] τείνει Pariſſ. primus, ſecundus, tertius. Augg. primus et ſecundus, Harl.

Ibid. ὑμῶν] ἡμῶν Harl. abſurde.

24. μηδὲν] μηδένα Pariſ. primus. Aug. primus. app. Francf.

25. ἐκπέπραται] πέπραται margo Lutet. tacito auctore, vnde forſitan repetiit app. Francf. Aug. tertius, Bauar. πέπρακται Pariſ. ſecundus, quintus, ſeptimus. Aug. ſecundus, index Aldinae.

27. ὧν] ὦ index Ald.

145. 27. *κεκηλημένοι*] *κεκλημένοι* index Ald. *κεκυληθένοι* (ſic) Aug. ſecundus.

pen. *ἔσχουσι* vitium eſt typographicum editionis Lutetianae, pro *ἔχουσι*.

vlt. *καὶ τὰ μὲν περὶ τἄλλα*] *καὶ τὰ μὲν ἄλλα* Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus. Aldina Taylori, Aug. primus. app. Francf.

146. 2. *οὐδὲ γράφειν*] *καὶ γρ.* Pariſſ. ſecundus, tertius, quintus, ſeptimus. Bauar. Aug. ſecundus.

3. *τὸ* abeſt a Bauaric. et Aug. tertio, item app. Francfurt.

6. *οἴονται*] *οἷόν τε* Pariſ. ſeptimus, Bauar. Aug. ſec. et ſic coniecit quoque Wolf.

7. *μὲν* abeſt ab Aug. primo et Pariſino primo.

8. *οἵ γε*] *εἴ γε δὴ* Pariſ. ſeptimus. ab Aug. primo et Harl. abeſt *γε*.

9. *γὰρ* abeſt ab Aug. primo.

10. *δεῖ χαλεπὰ*] *δεῖ εἶναι χαλεπὰ* Pariſſ. primus et quintus. *εἶναι χαλεπὰ* [ſine *δεῖ*] Aldina Taylori, Aug. primus, Harl.

12. *ἐθέλωμεν*] *ἐθελήσωμεν* Pariſſ. quintus et ſeptimus.

Ibid. *διαρπασθήσεσθαι*] *διαρπασθήσεται* Aug. primus. *γρ. διαρπάζειν* Pariſ. primus.

13. *ἧς*] *ἣν* Pariſ. primus, Aug. primus, Bauar. appendix Francfurt. Aldina Taylori, Harl.

14. *κωλύσειν*] *κωλύειν* Pariſſ. quintus et ſeptimus. Aldina Taylori. Aug. primus. et hoc, aut *κωλῦσαι*, coniecit Wolf quoque, ſed prius in ſua editione exhibuit.

Ibid. *ἀποστῆναι*] *ἀφιστάναι* Aug. primus. Aldus, P. Manut. vnde repetiit app. Francf. *ἀφεστάναι* index Lambini.

15. *αὐτὸ* abeſt a Bauarico et Aug. tertio. item append. Francfurt.

146. 17.

146. 17. ἁρπάζοντας] ἀδικοῦντας Pariſ. primus, Aug. primus, Harl. Aldina Taylori.

18. ὑμῖν] ἡμῖν iidem.

Ibid. ἅπασαν] πᾶσαν Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus.

20. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſ. primus, Aug. primus, Bauaricus, Harl. καθ' ὑμῶν index P. Manutii. forſitan e ſcholio.

Ibid. poſt ἀθηναῖοι addunt haec duo verba τὸ αἴτιον Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, Aug. primus, et Leſſingianus corrector ἐςὶ τὸ αἴτιον. Harl. adhuc addit ὅτι. ad hunc modum: ἀθηναῖοι τὸ αἴτιον; ὅτι τὸν μὲν.

21. οὕτω] οὕτως Bauar. qui codex aliique demoſthenici ſaepiſſime ς huic aduerbio addunt, etiamſi ſequente conſonante.

Ibid. καὶ abeſt ab Aug. primo, Aldina Taylori, et Harl.

22. οὐδεὶς] οὐδένα Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori, et Harl.

Ibid. τούτων] τοῦτον Aug. ſecundus. (e primo nihil hic annotaui, quamquam nullus dubito, in eo quoque idem fuiſſe.) P. Manutius. ſed index eius, vti etiam Harl. dant vulgatam. appendix Francf. dat τούτου.

Ibid. εἶπεν] εἰπεῖν Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus. Aug. primus.

24. τούτους πόλεμον] τούτους τὸν πόλεμον Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

25. φασὶν] αἰτιᾶσθαι Pariſ. primus. Aug. primus a prima manu, ſed poſtmodum manus, vt videbatur, eadem vocem illam punctis ſuperimpoſitis pro cancellanda notauit, et vulgatam ſuperſcripſit.

26. πολλὰ λυπηρὰ] inuertit Aug. ſecundus, quod meis quidem auribus paullo mollius et ſuauius accidit.

146. pen. *οἰομένοις*] *εἰϑισμένοις* Aldina Taylori. Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus. Aug. primus. Felic. P. Manut. codex Obſopoei. vulgatam *οἰομένοις* dat appendix Francfurt. forſitan ex Aldo repetitam. Wolf mauult *αἱρϐμένοις*. qui tamen *εἰϑισμένοις* in ſua editione exhibuit.

Ibid. *ἅπαντες*] *ἅπαντ'* codex Obſopoei, dummodo Obſopoeus recte viderit. facile enim fiat, vt is ſiglam, quae terminationem *ες* ſignificat, paene ſimilem apoſtropho, pro apoſtropho habuerit. Verumtamen *ἅπαντ'* ego quoque in Bauarico reperi. plane abeſt hoc vocabulum a Pariſſ. quinto et ſeptimo, et ab Aug. primo, item ab Harl.

vlt. *μὲν*] *μὴ* Pariſ. ſeptimus.

147. 2. *αὐτοῖς*] *αὑτοῖς* (cum aſpero) Aldus.

Ibid. *ϐκ ἔσεσϑαι*] *ϐκέτ' ἔσεσϑαι* Pariſ. primus, Aldina Taylori, Aug. primus.

4. *τράπησϑε*] *τραπῆσϑε* Aug. primus.

10. *αἰτίων*] *αἰτιῶν* Ald. Felicianea.

11. *ἐγὼ δ' εὖ οἶδα ἀκριβῶς*] poſtremam vocem omittunt Pariſſ. quintus et ſeptimus, Aug. primus. Wolf aut alterutrum horum tollendum, aut ante *ἀκριβῶς* addendam copulam *καὶ* cenſet eſſe; in annotationibus. In farragine autem idem ſic conſtituit, *ἐγὼ δ' ἐκεῖνό γ' οἶδ' ἀκριβῶς*.

12. poſt *πόλεμον* addunt *ποιῆσαι* Bauaricus et Aug. ſecundus, Aldus, quod tollit annotator Tayloranus, et abeſt ab Harl.

Ibid. *καὶ ἄλλα* abſunt ab appendice Francfurt. ab Aldina Taylori, Pariſſ. quinto et ſeptimo. Aug. tertio, et a texto Bauarici. nam in margine eius ſunt cum *γρ.* annotata. Verum tamen illi, quos dixi, duo codd. Pariſini verba haec duo habent paulo poſt verſu 13. pone *τῆς πόλεως* collocata.

146. 14.

147. 14. τὴν βοήθειαν] articulum omittunt Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus. Aug. primus.

Ibid. βȣλόμεθ' ἡμεῖς] βȣ́λεσθ' ὑμεῖς Pariſſ. quintus et ſeptimus. βȣλόμεθ' ὑμεῖς Harl. abſurde.

15. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſ. quintus.

16. ἐξελέγχοι] ἐξελέγχει Aug. tertius, ſed cum vulgata ſuperſcripta.

18. ἐφ' ἡμᾶς αὐτȣ̀ς] ἐπ' αὐτȣ̀ς ἡμᾶς Aug. primus. Harl. Aldina Taylori.

21. πρὶν abeſt a Pariſ. ſecundo, Augg. ſecundo et tertio.

Ibid. προσβαλὼν] προσβαλεῖν Aug. primus, P. Manutius. neque dubito, idem in Pariſſ. primo, quinto et ſeptimo fuiſſe, tametſi margo Lutet. ex iis referat προβαλεῖν. Appendix Francfurtana haec dat. [τὰ τείχη προσβαλών. ȣ̓δὲ ὄλυνθ. vel ἢ πρὸς τὰ τείχη προβαλὼν (ſic) vel προβαλεῖν αὐτῶν. quidam etiam προβαλῇ legendum putauit.] Aldina Taylori ad προσβαλὼν addit αὐτῶν. προσβαλεῖν αὐτῶν Harl.

Ibid. ȣ̓δὲ] αὐτὸν ȣ̓δὲ Pariſſ. quintus et ſeptimus. αὐτῶν. ȣ̓δ' Aug. primus.

22. ἂν abeſt ab Aug. tertio, et Bauarico.

23. εἰ] ἢ Pariſſ. quintus et ſeptimus. Augg. primus, ſecundus, tertius. Bauar. Aldus, et index Aldi, qui vulgatam dare voluiſſe videtur, et P. Manutius.

25. ἔνι] ἐςὶ Pariſ. primus. Harl. Aldina Taylori. Aug. primus. ἔνι ὑμῖν Pariſ. ſeptimus.

26. ȣ̓δὲ] ȣ̓χ Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

Ibid. ὑμῖν καὶ] ἡμῖν τε καὶ Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, et Harl. ὑμῖν τε καὶ Aug. primus.

27. ποιήσασθαι τὴν πόλιν] τὴν πόλιν ποιήσασθαι Aug. primus. et Harl.

pen. βȣ́λεται Φίλιππος] inuertunt Aug. primus, et Harl.

147. pen. ἡμῶν. ȣ̓] deſunt haec duo vocabula Aug. primo, et Harl. ſunt in Bauarico, ſed ſuper ἡ eſt ύ in pronomine.

148. 1. ἐθέλητε] ἐθελήσητε Aug. primus. Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus. verba ȣ̓τ᾽, ἂν ἐθέλητε Harl. in margine habet, in texto deſunt.

Ibid. ἐπίςασθε] ἐπιςήσεσθε Pariſ. primus. Aug. primus. Harl. Felic. ſed eius index vulgatam dat. vtramque dat Bauaricus, vulgatam ſcil. in margine cum γρ.

2. πράγματα δὲ παρασχεῖν αὐτῷ] πράγματα δ᾽ αὐτῷ παρασχεῖν Aug. primus, Harl. Aldina Taylori, in qua etiam ἁπάντων verſu 4. punctis ſubnotatum eſt. ἁπάντων plane abeſt ab Harl.

6. ἐσομένȣ] ὄντος Pariſſ. primus, et, cum γρ. ſecundus, quintus, ſeptimus. Aug. primus. Harl. Aldina Taylori.

8. μισεῖν καὶ abſunt a Pariſ. quinto, Bauarico, appendice Francfurtana. Aug. tertio, ſed in Bauarici margine vulgata eſt annotata. Inter καὶ ἀποτυμπανίσαι interponit Aldina Taylori medium v. φανερῶς. ſeruans idem modo praemiſſum.

12. ἐκείνων] ἐκείνω Aug. tertius a prima manu, ſed corrector ν addidit.

Ibid. ἐπεὶ abeſt ab appendice Francfurt. Bauar. et Aug. tertio. contra iidem poſt πόθεν addunt γάρ. item Aldina Taylori, quamquam ἐπεὶ intactum ſeruans.

Ibid. νῦν abeſt ab Aug. ſecundo.

13. εἰς abeſt a Pariſſ. quinto et ſeptimo. Augg. primo et tertio, Bauarico, Harl.

Ibid. ȣ̓δὲν γὰρ etc.] verba ſic ſtruunt Harl. Aug. primus et Pariſinus primus. ȣ̓δὲν γὰρ ἄλλο δοκεῖ μοι ποιεῖν. Aug. ſecundus et appendix Francfurtana ſic ȣ̓δὲν γὰρ ἄλλο ἔμοιγε δοκεῖ ποιεῖν.

15. μηδὲν] μηδὲ Aug. tertius.

17. δύναιτο ȣ̓δεὶς] inuertit Harl.

148. 18. ὅσα] πόσα Pariſſ. quintus, ſeptimus.

20. τὰ νῦν ὑπάγεται] νῦν ὑπάγει Aldina Taylori, Pariſ. primus, Aug. primus, ambo ſine articulo. τανῦν ὑπάγει app. Francf. νῦν ὑπάγεται Harl. omiſſo τὰ.

23. δὴ deeſt Harl.

27. ὀ πύλας] ὀχὶ πύλας Aug. tertius.

pen. σέῤῥιον] σέργιον Aug. tertius.

vlt. καρδίαν] τὴν καρδιανῶν Aug. primus. τὴν καρδίαν Harl. et Aldina Tayl.

149. 1. ἐκεῖνος] ἐκείνως Aug. primus. Felician. vnde forſ. repetiit app. Francf. vtramque dant Bauaricus et Aug. tertius.

Ibid. ὑμῖν] ἡμῖν Harl.

3. ἡμετέρα] ὑμετέρα Pariſſ. quintus et ſeptimus. Augg. primus et tertius.

6. αὐτῶν abeſt ab ed. P. Manutii.

9. τὰ Φιλίππȣ abſunt a Pariſſ. quinto et ſeptimo. et appendice Francf. item ab Harl.

11. αὐτοῖς abeſt a Pariſ. primo, et Aug. primo. ſed iidem codices hoc pronomen collocatum dant pone voc. πυλαίαν. Aldina Taylori, πυλαίαν αὐτοῖς ἀποδȣ͂ναι, praemiſſum αὐτοῖς intactum praeterit. et ita omnino Harl. vtrumque αὐτοῖς exhibens.

13. ἢ abeſt ab Aug. primo, et Harl.

18. καὶ γάρ τοι] τοίγαρτοι app. Francf.

19. γεγόνασι] γίνονται Pariſ. primus. Harl. Aldina Taylori, Aug. primus.

23. πάντων] ἁπάντων Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, Harl.

27. ἐςὶ in Aldina ſtat non pone φοβερὸς, ſed pone βαρβάροις. et in Aldina Taylori loco ἐςὶ ſuffectum eſt γέγονεν. idem margo Lutetianae e Pariſino primo annotauit. Etiam in Augg. primo et ſecundo non hoc loco ſtat ἐςὶ, vt ſtatim pluribus dicam.

149. 27. πᾶσι] ἅπασι Pariſ. primus. et Harley. πᾶσιν Bauar. et Aug. tertius. quia ſcilicet hi duo proximum articulum τοῖς omittunt.

Ibid. βαρβάροις. ὑμεῖς] βαρβάροις γέγονεν. ἡμεῖς Pariſ. primus. Aug. primus. βαρβάροις ἐςὶν. ὑμεῖς Aug. ſecundus. Aldus. Felic. Neſçio, cur Morellus ἐςὶν e ſede, quam in vetuſtioribus edd. obtinet, ſcil. pone βαρβάροις, reuulſum ad anteriora retraxerit. Ex Harl. Taylor aliud nihil, praeterquam γέγονεν annotauit.

pen. pone τῇ μὲν addit Aldus γάρ.

vlt. προσῆκε] προσήκει Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, Aug. primus, Harl.

150. 2. αὐτῶν] αὑτῶν (cum aſpero) Aldus, P. Manut. Harl. qui hunc locum ita ordinat: ὃ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον περί τε αὑτῶν καὶ περὶ ὑμῶν ἐνίους ὁρῶ βουλ.

4. ἡσυχίαν ἄγειν omittit Pariſ. quintus.

6. σε omittunt Augg. ſecundus et tertius, Bauaricus, Aldus, ſed addit Aldina Taylori, item Harl.

7. ἀριςόδημε] ἀριςόμηδε Aug. primus. ἀριςόμηδες Harl. Pariſ. primus, index Aldi.

13. βέλτιςον εἰπεῖν ἂν ἔχοις] βέλτιςον ἂν εἰπεῖν ἔχοις. Aug. primus. ἂν abeſt a Pariſ. primo. γρ. βέλτιςόν σοι εἰπεῖν index Lambini.

Ibid. συγχωρήσαιμεν] δοίημεν Pariſ. primus. Aug. primus, Harl.

14. ἀληθὲς omittit appendix Francfurt.

Ibid. πάντα ταῦτα] ταῦτα πάντα Aug. primus, et Harley.

17. προέσθαι ταῦτα] inuertit Aug. primus.

18. διὰ ῥαθυμίαν] γρ. μετὰ ῥαθυμίας Pariſ. ſecundus. vtrumque dat Bauaricus.

21. ὁρῶ] ἐρῶ appendix Francfurtana.

150. 22.

150. 22. τὸ τὰ] τὸ ἀεὶ τὰ Pariſ. quintus. τὸ μὴ τὰ Pariſ. ſeptimus, codex Obſopoei.

Ibid. αὐτῆς] αὑτῆς cum aſpero Aldus, P. Man.

Ibid. ἐπικίνδυνον] κίνδυνος Pariſ. primus, Aug. primus, Harl.

23. πλεῖον] πλέον Pariſ. ſeptimus, Aug. primus. Aldus, (ſed eius index dat vulgatam) P. Manutius.

pen. ad hunc verſum adſcriptum eſt in Bauar. σημ. κύκλος.

vlt. ἦν abeſt a Pariſſ. ſecundo et tertio, Aug. ſecundo.

151. 1. τῇ πόλει δ' ἡμῶν] ſcil. ὑπάρχει πατρῷα καὶ παππῷα δόξα. niſi ſi placeat τῇ πόλει ὑπάρχουσιν οἱ ἕλληνες σεσωσμένοι ὑπὸ τῶν προγόνων, ὡς πάντες ἴσασιν. WOLFIVS. et ad hunc modum diſtinguit etiam index Lambini ἴσασιν, οἱ ἕλληνες δὶς —

2. ἐκ] ὑπὸ Harl.

3. ἡμῶν] ὑμῶν P. Manut.

Ibid. σεσωσμένοι] σεσωσμένη Aug. ſecundus. quae lectio ferri quodammodo poſſit, ſi ſic legatur τῇ πόλει δ' ἡμῶν πάντες συνίσασιν οἱ ἕλληνες δὶς — σεσωσμένῃ (in datiuo) *graeci omnes norunt ciuitatem noſtram a maioribus noſtris bis fuiſſe extremis e periculis ereptam.* ſed praeſtat vulgata.

4. τὰ καθ' —] verba ſic ſtruit Aug. ſecundus τὰ καθ' ἑαυτοὺς πολιτεύονται, καὶ τὰ κατὰ τὴν πόλιν. Aldina Taylori dat τὰ κατ' αὐτοὺς.

6. προϊόντας] ἥκοντας Aug. primus. Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, Harl. Aldina Taylori.

7. ἑλλήνων abeſt a Pariſ. primo, Aug. primo.

12. ἄλλοτε] ἄλλοθε appendix Francfurt. forte voluit ἄλλοθι dare.

14. διαστρέφειν] διαφθείρειν Pariſſ. primus, et cum γρ. ſecundus, quintus, ſeptimus. Aug. primus. margo Bauarici. appendix Francfurt. Harl. Ald. Tayl.

151. 18. τῶν βελτίϛων] τȣ̃ βελτίϛου Pariſ. primus, Harl. Aldina Taylori.

20. ἐμβαλόντες] ἐκβαλόντες Pariſ. ſeptimus, Harl.

22. κολακείας καὶ βλάβης] κολακεία, βλάβης (ſine copula) Aug. primus. vulgatam dat Bauaricus. Sed ſuper ας, ſine v. κολακείας, ſcriptum eſt α. ad indicandam lectionem variantem κολακεία, quae lectio etiam in appendice Francfurtana eſt.

24. ποιήσων] quid ſi πορίσων, aut ποριῶν. WOLF. in farragine.

pen. τȣ̃ πάντα φαύλως ἔχειν] τȣ̃ φαύλως ἔχειν πάντα Aug. primus. Aldina Taylori.

Clauſula in Bauarico haec eſt κατὰ Φιλίππου Δ. |‾H H Δ Δ Δ H H. (vbi videtur extremum H redundare, id eſt 638.) Eadem paene eſt clauſula in Aug. tertio κατὰ φιλίππȣ Δ. |‾H H Δ Δ Δ. (630.)

Ad orationem aduerſus Philippi epiſtolam.

152. 2. ἀνεβάλλετο] detraxi alterum λ.

9. citat h. l. Harpocr. v. ὀῤῥωδεῖν.

153. 7. Alexander de figuris p. 64. συνωνυμία ἐϛὶν, ὅταν τῷ χαρακτῆρι διαφόροις ὀνόμασι, τῇ δυνάμει δὲ τὸ αὐτὸ δηλȣ̃σι χρώμεθα πλείοσιν, ἓν μέντοι καὶ ταὐτὸ βȣλόμενοι δηλȣ̃ν. ὡς καὶ Δημοσθένης· καὶ γινώσκεται μὲν ὑπὸ τῶν περινθίων — ὑποπτεύεται δὲ ὑπὸ θηβαίων.

13. ὑπὸ τῶν θηβαίων] articulum omiſi.

15. ἐκείνων] Peloponneſiorum cum Thebanis, ſeu quod idem eſt, Thebanorum cum Peloponneſiis. Conſtruo ſic. Ἄγων δὲ [id eſt διὰ τὸ ἄγειν, vel διότι ἄγει] τὰς ἐκ Πελοποννήσȣ πρεσβείας πρὸς αὐτὸν, ὑποπτεύεται ὑπὸ τῶν Θηβαίων Φίλιππος καὶ τὴν ἐκείνων συμμαχίαν παραιρȣ́μενος. [id eſt πειρᾶσθαι αὐτοὺς ἀφαιρεῖσθαι. quod Philippus legatos e Peloponneſo inuitat, etiam ex hoc ſuſpectus fit Thebanis, quaſi

hoc

hoc agat, vt illam quoque ſocietatem Peloponneſiacam a ſe abalienet.

153. 20. in Aldina et Felicianea eſt ὃ γὰρ τȣ͂το. vnde equidem effecerim ȣ̓ γὰρ ȣ̓δὲ τȣ͂το. neque enim minutum eſt, ne hoc quidem.

22. εἰσπέμψαντες] in Perinthum puta.

Ibid. ἐκπολιορκηθῆναι] a nobis, Athenienſibus, puta.

26. τῶν Περσῶν] malim τὸν Περσῶν.

154. 1. πρόσθειτο] correxi πρόσθοιτο.

8. συμφέρει] praetuli συμφέρῃ.

11. ἀπὸ τȣ́τȣ] correxi ὑπὸ τȣ́τȣ.

14. πρὸς ὑποψίαν ἥκοντα καὶ δυσμένειαν] quaero, num πρὸς h. l. vices gerat praepoſitionis μετὰ, eoque idem ſit ſic dictum, atque ſi dixiſſet μεθ' ὑποψίας καὶ δυσμενείας. conuenire quidem ad Philippum copias eius auxiliares, at animo infeſto, ſuſpicionumque pleno.

26. ταύτης] ſcil. τῆς δόξης. (non item τῆς ἀσφαλείας.)

vlt. ὥστε καὶ τȣ̀ς] addidi copulatiuam.

155. 5. ὁ πρὸς τȣ̀ς πολ.] priorem articulum addidi.

13. ὅταν τὰ μέγιστα] articulum de meo addidi.

25. locum hunc, ſed aliter, citat Seneca Controu. 24. teſte Schotto Obſeru. Hum. p. 214.

26. ταῦτα] quae modo de clandeſtinis aduerſus Philippum ſimultatibus ſociorum, ipſorumque Macedonum, tam gregariorum militum, quam ducum et amicorum, nec non qui mercenario militi praeeſſent, diſputaui. v. p. 23. vlt. ſqq. vbi locus hic iam praeceſſit, hic iteratus.

156. 14. τῶν προγόνων] ex hoc aptum eſt non ſolum τȣ́τȣ, verſu 15. ſed etiam πάντων τῶν ἐν τῇ M. βασιλευσάντων. ab iis, qui maiores fuerunt, non huius

huius Philippi ſolummodo, ſed vniuerſe, regum quotquot in Macedonia vnquam fuerunt, omnium. Nam paulo durior haec videtur conſtructio, ȣ̓ παρὰ τῶν τȣ́τȣ προγόνων μόνον, ἀλλὰ καὶ παρὰ πάντων τῶν ἐν Μ. βασιλευσάντων.

156. 18. πω] praetuli πώποτε.

20. παρὰ addidi.

157. 5. παρ᾽ ἡμῶν] correxi παρ᾽ ἡμῖν.

7. οἴκαδε λαμβάνοντες] praetuli οἴκαδε λαμβάνειν νομίζοντες. Conf. p. 80. pen.

11. citat h. l. Pollux 3, 58. v. ξενοτροφεῖν.

158. 9. ἐν addidi. pone τȣ́τȣς hoc ipſo verſu ſi quis e verſu δὲ iteret, haud offendet elegantiam atticam, quamquam ad ſententiam plane redundaturum ſit.

Ad epiſtolam Philippi.

159. 2. num ἀναρπασθέντος?

3. vocabula ὅτι τὴν δίκην, vt amputanda, vncis incluſi, cum quia plerisque abſunt a codicibus, tum quia ſententiam interturbant. videtur olim iis in libris, vnde tradita nobis ſunt, ita fuiſſe exaratum. ἐπετιμήσατε ὅ τι ἦν δίκαιον. non increpaſtis, non animaduertiſtis, prout ius et fas erat.

7. τȣ̀ς βȣλομένȣς] ſcil. ἐκεῖσε καταφεύγειν. illuc confugientes, illuc receptum habentes.

17. καὶ τὸ παρανομεῖν] correxi καίτοι τὸ παρ.

18. καὶ τοῖς ἄλλοις τε πᾶσιν] loco primi vocabuli volebam prius παρὰ dare, deinde prorſus deleui meo iudicio.

19. ȣ̓͂ν] praetuli γȣ͂ν.

21. ὑπομνήματα] correxi de meo iudicio ὑπόμνημα in ſingulari, cum fuerit vnum modo monumentum.

22. ἔστησαν] praetuli στῆσαι.

23. δεινὸν, εἰ ἐφ᾽ οἷς] coniunctionem εἰ ſuſtuli.

159. 24.

159. 24. poſt φαίνεσθαι ſubaudi ταῦτα, quamquam addi vtique praeſtet.

160. 2. ἔσαι καινότερον] id eſt γενήσεται vel ὑπάρξει παρ' ὑμῶν καινὸν εἶδος ἀδικίας, οὔπω πρότερον ὑφ' ὑμῶν κατ' ἐμῦ πεπραγματευμένον. ecquod exiſtere poſſit nouum iniuriarum genus, bello aduerſus me palam a vobis declarato, quod a vobis antea nondum fuiſſet exercitatum, pacem ſubleſtam mala fide agentibus.

5. ὡς ἡμᾶς ad me, Macedonasque meos.

6. τῦτων addidi.

8. mallem cum articulo τῦς πείσοντας.

11. νεωτερίζῃ] praetuli νεωτερίσῃ in aoriſto.

14. ἐπισυμμαχία eſt foedus, par foederatorum inter ſeſe obligans ad ferendum in bello mutuum auxilium, vt ſi e. c. Perſae a Philippo armis appeterentur, neceſſe Athenienſibus eſſet ſuccurrere. et rurſus, Philippo Athenienſes aggrediente, Perſae tenerentur, Athenienſibus opem ferre. Lectio Wolfianae editionis τῆς ἐπ' ἐμὲ συμμαχίας commentum eſt ipſius Wolfii, auctoritate nullius codicum omnium ſubnixum. Eſt vtique foeda illius editionis macula, quod Wolfius, ſiue ipſe, ſiue operae Baſileenſes, eius auctoritate gratiaue ducti, coniecturas eius omnes, tacite, clam, lectoribus ignaris, neque admonitis, in textum immiſerunt, vetuſtis probis primigeniisque lectionibus eiectis et ſuppreſſis. Quod eſt ingens et inexpiabile facinus prorſus furioſae arrogantiae atque intemperantiae.

23. ἐν ταῖς ςήλαις] quibus inſculpta nimirum erat formula pacis Philippo cum Athen. initae, quae ſtelae, aliae in confiniis agri Attici, aliae in finibus Macedoniae fixae erant, quo pacis concluſae conditiones neminem fugerent.

26. τοῖς π. ἐ. πρεσβευταῖς] id eſt πρὸς τῦς παρ' ἐμῦ πρεσβευτὰς ἰδίᾳ, ῦ κοινῇ καὶ πρὸς τῦς παρ' ἀθη-

ναίων

γαίων. priuatim erga meos legatos, non item publice, ſeu communiter, etiam erga legatos Athenienſium.

161. 3. *ὑφ' ὑμῶν*] praepoſitionem vncis incluſi, verbum *ἀποδείκνυσθαι* pro medio accipiens et interpretans, vos eum ciuem veſtrum declarare. vulgatam qui tuebitur, is pro infinitiuo paſſiui habebit. quamquam hoc ſit orationem conturbare, ſi tenens eandem conſtructionem, infinitiuis actiuae et mediae formae *φάσκειν*, *ποιήσασθαι*, *ἀναιρεῖσθαι* infinit. paſſiuum immiſceas, cum conſentaneum ſit, omnia illa potius media eſſe.

6. *αἱρεῖσθαι πόλεμον* deligere, praeferre bellum, melius hic conueniat, an *ἀναιρεῖσθαι* ſuſcipere, quaerant alii.

15. *ὅσην* — *εἶχεν*] praetuli *ὅσης* — *ἦρχεν.*

16. citat h. l. vetus Lexicon in Montfauc. Bibl. Coisl. p. 496.

21. *δὲ* addidi.

162. 8. *οὐδενὶ* (in datiuo) malim. nam *ἐπισκήπτεσθαί τινι* vſurpatur, non *τι.* queri, expoſtulare aliqua de re, vt de facinore iniquo et iniuſto, item de teſtimonio falſo, commenticio: exceptionem impoſturae obmouere.

Ibid. *τὴν δὲ τιμωρίαν*] aut deeſt hic verbum accuſatiuum adſciſcens, e. c. *μέμφεσθε*, vel *προφέρετε*, exprobratis, cauſſamini, profertis per obtrectationem; aut ſi nihil deeſt, in locum accuſatiui ſuffici debet datiuus, *τῇ δὲ τιμωρίᾳ.* ſcil. *ἐπισκήπτεσθε.* queſti nil eſtis, neque ſuccenſuiſtis iniuriis, quas a Peparethiis tuli; at multum expoſtulaſtis de poenis, quas ego ab illis repetii. Et paene conſentanea his etiam Wolf in annotationibus et in farragine ſcripta reliquit.

Ibid. *ἀκριβῶς εἰδότες· καίτοι, τὴν νῆσον*] diſtinxi et correxi ad hunc modum, *ἀκριβῶς εἰδότες, ὅτι*

τὴν

τὴν νῆσον — probe tenentes, inſulam neque iis, neque vobis a me ereptam eſſe.

162. 20. *γνοὺς ἐγὼ*] interpone copulam, ſiue *δὲ*, ſiue *οὖν*.

163. 2. *προβεβήκαμεν*] malim *προβεβήκατε* in ſecunda perſona. nam ſi crimen hoc ſecum quoque communicaret, decebat eum non iniurias ſolummodo ab Athenienſibus acceptas commemorare, ſed etiam, id quod inſuper habuit facere, vt rem ſibi parum decoram, iniurias a ſe rurſus Athenienſibus oblatas.

5. citat h. l. Harpocrat. v. *κληροῦχοι*.

8. *διαγγέλλειν*] correxi *διαγγέλλοντος*.

9. *πάλιν*] correxi *πολεμεῖν*.

15. et 19. citat vetus Lexicon apud Montfauc. B. Coisl. p. 496.

20. *ἀμφισβητοῦσι*] praetuli *ἀμφισβητοῦμεν*. vocabula *τὸν τρόπον τοῦτον* pari pacto, non ad hoc v. *ἀμφ.* ſed ad *διαλύσασθαι* adſtringenda ſunt.

164. 6. *ἀντιλαμβάνειν*] correxi *ἀεί τι λαμβ.* ſemper aliquid lucelli ab imperatoribus emungere, ſiue reis patrocinentur, ſiue ipſi eos iniquis et ementitis criminationibus vrgeant.

8. *τοῖς ἔξωθεν*] correxi *τῶν ἔξωθεν*.

9. *περιποιεῖσθε*] correxi *περιποιεῖσθαι*, qui infinitiuus aptus eſt e *φασὶ* verſu 3. vulgata ſi probetur, accuſatiuus *λοιδορουμένους* cum nominatiuo foret mutandus. atqui ſic conuerſa foret haec accuſatio ad vniuerſum populum Athen. ad quem nil pertinet, ſed ad ſolos oratores Philippo infeſtos. quibuscum Philippus hic non agit, ſed de iis ad S. P. Q. A. queritur.

13. *τὴν πρὸς ὑμᾶς εὔνοιαν*] poſſit ſententiam ſatis commodam ferre, nimirum hanc. auctoritatem eorum aere meo redimens, qua vos ducti credatis ipſis aientibus, me vobis bene velle. Viſum tamen fuit, neſcio an non ſatis quidem graui de cauſa, at non improba-

probabili tamen, *ὑμᾶς* cum *ἡμᾶς* mutare, vt haec exſiſteret ſententia. *τὴν ὑμετέραν πρὸς ἐμὲ εὔνοιαν.* veſtram erga me beneuolentiam aere meo ab ipſis redimens. Vtrum praeſtet in eiusmodi cauſis, neque ciccum intereſt, neque diſceptari ab idoneo arbitro poteſt.

164. 17. *ἂν* addidi.

165. 4. *ἐγνωκότες*] correxi *ἐγνώκατε.*

5. *τότε μὲν*, non inſequente *νῦν δὲ*, prodit defectum, quem Wolfius quoque ſubodoratus videtur. ſuſpicor, librarium, e cuius calamo vulgata manauit, oculo a ſuperiori v. *πόλιν* ad inferius idem vocabulum delapſo, interiecta praeteruidiſſe. videantur autem haec ferme deficere — *ἔχοντος ἐμȣ̃ τὴν πόλιν, ἐπὶ τῷ* [vel, quod idem eſt *ἐφ᾽ ᾧ*] *τὰ ἑαυτῶν ἑκάϛȣς ἔχειν. νῦν δὲ καὶ τῇ ϛήλῃ προσεγγράψαντες τὴν πόλιν.* qui non ſolum tum temporis, me Amphipolim tenente, pacem mecum ea lege contraxeritis, vt, quae quisque cum maxime teneret, ea ſibi haberet atque ſeruaret; ſed etiam nunc nomen Amphipoleos inſculpſeritis tabulis foederis. vt ciuitatis mecumque vobiſcumque foederatae, conditionibus iisdem, quibus reliquas.

13. *προϋπαρχόντων*] ſubaudi *ὑμῶν χειρῶν ἀδίκων.* His itaque ſumtis, vos inimicitiarum vltro feciſſe initium, a me nil prouocatos, tum, hanc maxime ob cauſam impetum in me feciſſe, quod ego vltra, quam par eſſet, cauiſſem vos laceſſere; denique vos nullum iniuriarum genus, quod in poteſtate veſtra ſit, reliquum vobis faciatis ad me vexandum —

15. *κακοποιȣ́ντων*] ad haec tria participia, *προϋπαρχόντων*, et *ἐπιτιθεμένων* et *κακοποιȣ́ντων* addet lector attentus tacita cogitatione *ὑμῶν.* nam alias praedicata haec ſubiecto carerent.

Varietas

Varietas lectionis ad orationem aduerſus Philippi literas.

Argumenti verſu primo, ὁ articulus ſtatim a principio abeſt a Pariſino quinto.

152. 1. πέπομφεν ἐπιςολὴν κατηγορῶν] πέπομφε κατηγορῶν Bauaricus, omiſſa media voce.

5. εὐκαθαίρετον] εὐκαθαίρεται Gonuill.

In fine argumenti addit Aug. ſecundus τὸ προοίμιον μεςὸν παραμυθίας.

Orationis ipſius. Editio Wolfii, ſola, quod ſciam, Philippi literas anteponit orationi Demoſthenis. Sed dudum conſtat, eam orationem illis literis haud reſpondere.

1. ἄνδρες deeſt Harl.

2. ὑμᾶς] ἡμᾶς Aug. primus. vtrumque dat Bau.

Ibid. ἀνεβάλλετο] ἀνεβάλετο Augg. primus et tertius, item Bauaricus, ſed hic cum ſuperſcripta variante ἀνελάβετο. Etiam in Aldina eſt ἀνεβάλετο (in aor. ſecundo.) Aldina Taylori dat ἀνελάβετο.

3. ὑμῖν] γρ. ἡμῖν Pariſſ. primus et ſecundus. Augg. primus et ſecundus, Bauaricus.

4. ἄλον] ἅλον (cum aſpero) Aldus et P. Man.

5. κατεςρέψατο] κατέςρεψε Pariſ. ſeptimus.

9. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, Aug. primus, Harl.

153. 2. μεγίςους abeſt ab Aug. ſecundo.

3. ἡμῖν] ὑμῖν Aug. tertius. ὑμῶν cum γρ. Pariſ. ſecundus. ἡμῖν dat Bauaricus, ſed cum ὑ ſuper prima litera ſcripto, et cum ῶ ſuper tertia.

4. πίςεις ὑπερβὰς καὶ τοὺς ὅρκους ὑπεριδὼν] πίςεις ὑπεριδὼν καὶ τοὺς ὅρκους ὑπερβὰς Aug. primus. τοὺς ὅρκους ὑπεριδὼν καὶ τὰς πίςεις ὑπερβὰς Harl.

5. ηὐξήθη] ηὐξήνθη Aug. tertius. voluit, aut vulgatam, aut ηὐξύνθη.

153. 9. συμμάχων Harl.

13. τῶν Θηβαίων] articulum omittunt Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus. Aug. prim. Alexander rhetor p. 64. vlt.

Ibid. φερερᾷ] φερερὰν Aug. ſecundus. natum illud ν e iota ad adſcripto.

14. pro ſecundo τὰς Harl. exhibet τὲς.

15. αὐτὸν] αὑτὸν Aldus, cum aſpero.

16. παραιρέμενος] προαιρ. Pariſſ. quintus et ſeptimus. appendix Francfurt. forſitan e margine Lutetianae.

Ibid. αὐτῷ] αὐτὲ Pariſſ. primus, quintus et ſeptimus. Aug. primus, Harl.

20. ἐδὲ] ὲ P. Manut.

22. εἰσπέμψαντες] πέμψαντες Pariſſ. quintus et ſeptimus.

23. αὐτοῖς] αὐτὲ Aug. ſecundus. ἐφεςώσης Aldina Taylori.

26. χρήματα] γρ. χρήμασι Pariſ. ſecundus. vtrumque dat Bauaricus.

Ibid. ἡμῖν] ὑμῖν P. Manut.

pen. ῥώμην] δύναμιν Pariſ. primus. Aug. primus, Harley.

154. 1. πρόσθειτο] πρόσθοιτο Aug. primus. Aldus. P. Manut.

Ibid. ἐποίει κρατεῖν] inuertit Aug. ſecundus.

2. ἡμῶν] ὑμῶν Aug. ſecundus, Aldus, P. Manut. ſed Harl. dat ἡμῶν.

3. καταπολεμήσει τὴν Φιλίππε δύναμιν] καταπολεμήσει Φίλιππον Aug. tertius, ſed eius margo dat vulgatam.

4. ὲ abeſt ab Herwag. maiore, ſeu prima et antiquiſſima.

6. ὁρῶ] ἐρῶ app. Francf.

8. ταὐτὰ πᾶσι] πᾶσι ταῦτα Aug. primus. πᾶσι ταὐτὰ Harl.

154. 8.

154. 8. *συμφέρει*] *συμφέρῃ* index Lambini. Aug. tertius, Bauar.

Ibid. *τῶν πολέμων*] *τȢ πολέμȢ* Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus. Aug. primus, Harl.

11. *ἀπὸ*] *ὑπὸ* Pariſſ. primus, quintus et ſeptimus, item ſecundus cum *γρ.* nec non Augg. primus et tertius, emendator Leſſingianus, P. Manutius, ed. Wolfii. vtrumque dat Bauar. vulgatam app. Francf.

12. *ἅπαντα*] *αὐτὰ* Pariſ. primus. Aug. primus, Ald. Tayl. Harl.

Ibid. *διέσεισε καὶ διέλυσε*] *διέλυσε καὶ διέσεισε* Aug. primus. Aldina Taylori, Harl.

21. *αὐτὸς* abeſt a Pariſſ. primo, quinto, ſeptimo, ab Aug. primo, et ab Harl. In Bauarico ſic eſt *αὐτὴν αὐτὸς*. ſed ſuper poſterioris vocis initio ſuperſcriptum erat *ου* ad indicandum *ἔτος*. Contra *ἔτος* abeſt ab app. Francfurt. vtrumque, tam *ἔτος*, quam *αὐτὸς*, in Aldina Taylori punctis eſt ſubnotatum.

22. *ἄν τις μέγαν*] *ἄν τις αὐτὸν μέγαν* Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus. Aug. primus. Bauaricus. Harl. Aldina Taylori.

Ibid. *νομίσειε*] *νομίσειεν* Aug. primus, tametſi ſequente conſona.

Ibid. *σφαλερωτέραν*] *σφαλερώτερον* Aug. primus. vtrumque dat Bauaricus.

23. *αὑτῷ*] *αὐτῷ* (cum leni) Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus.

24. *χαίρειν Φίλιππόν τε*] *Φίλιππόν τε χαίρειν* Aug. primus, Harl.

vlt. *αὐτȢ*] *αὐτῶν* Aug. primus. Harl.

Ibid. *ὥστε τȢς*] *ὥστε καὶ τȢς* Aug. ſecundus.

155. 1. *πῶς*] *ὅπως* Pariſinus primus, Aug. primus, Harl.

Ibid. poſt *διάκεινται* addit Aug. ſecundus *καὶ*.

155. 3. ἑταίρους] ἑτέρους Aug. primus. P. Manut.

4. ἀνδρία] ἀνδρεία Augg. primus et tertius.

5. πρὸς] ὁ πρὸς Aug. primus, Aldina Taylori.

6. μόνον abeſt a Pariſino quinto.

7. αὐτοὺς] αὐτοὺς cum leni Pariſinus primus, Aldus, P. Manutius.

8. μὲν abeſt a Pariſſ. quinto et ſeptimo.

9. πολέμοις] πολεμίοις Pariſſ. primus et ſeptimus. Aldina Taylori. Aug. primus. quod ferri poteſt, ſi a τὰ πολέμια repetatur, quod idem eſt atque τὰ πολεμικά.

10. οὐκ ἐλάχιστον] Wolf mauult οὔτ' ἐλάχιστον. male. ſiue οὔτε in mente habuit, ſiue οὐ τό. Nam ſi hoc, debebat ſaltim οὐ τοὐλάχιστον dare, pro οὐ τὸ ἐλάχιστον. ſin illud, obſtat praemiſſum καὶ v. 9. reſpondens alteri καὶ hoc v. 10. vt locus τῷ οὔτε eſſe hic nullus poſſit.

11. τὸν ſecundum abeſt ab Augg. primo, ſecundo et tertio.

12. ἐπειδὰν] ἐὰν Pariſ. primus, Aug. primus, Aldina Taylori, Harl.

13. μέγιστα] μάλιστα Pariſ. primus, Aug. primus. τὰ μέγιστα dat farrago Wolfiana, aut μάλιστα.

Ibid. κατορθώσωσι] κατορθώσουσι Aug. primus.

14. σκορακίζονται] κορ. Weimaranus e ſecundo codice.

Ibid. καὶ προπηλακίζονται abſunt a Pariſſ. quinto et ſeptimo.

15. εἷς] τις Pariſ. ſeptimus.

16. οὕτω] οὕτως Bauar. Aug. ſecundus. Sed haec talia rariuſcule annotabo, quae poteram quam plurima coaceruare, ſi tanti eſſet.

18. πάντα] ἅπαντα Pariſſ. ſecundus et ſeptimus. Aug. ſecundus. Bauar.

19. στρατηγῶν] στρατητῶν Aug. tertius, quaſi dubitaſſet, vtrum vulgatam, an στρατιωτῶν daret.

155. 20. ἀποτυχοῦσι] ἀτυχοῦσι Pariſ. primus, Aug. primus, Aldina Taylori.

22. αὐτῷ] abeſt a Pariſ. quinto.

Ibid. παραμένουσιν] παραμενοῦσιν Bauar.

23. αὐτὸν abeſt a Pariſino quinto. In hac voce exibat vltima pagina codicis Auguſtani tertii; quo fit, vt ex eo nihil impoſterum ſim prolaturus.

24. συγκρύψαι] κρύψαι Pariſ. primus, Aldina Taylori.

Ibid. καὶ] ἢ Aug. primus.

Ibid. συσκιάσαι τὰς ἁμαρτίας εἰσὶ τῶν ἀνθρώπων] συσκιάσαι τὰ τοιαῦτα ὀνείδη τῶν ἀνθρώπων εἰσὶν. Aldina Taylori, Harl. Aug. primus. cum quibus Bauaricus quoque in ordine trium poſtremorum verborum conſentit.

25. τι] τις Pariſ. ſeptimus.

26. πάντα ταῦτα] τὰ τοιαῦτα ὀνείδη appendix Francfurt τοσαῦτα ὀνείδη Aldina Taylori.

27. ἡμῶν] ὑμῶν P. Manut.

vlt. ἐπὰν] ἐὰν Harl.

156. 2. ὑγιαῖνον] ὑγιεινὸν Pariſſ. quintus et ſeptimus. Aug. ſecundus, Bauar. Ald. Felic. Sed ὑγιαῖνον dat Aldina Taylori. ὑγιαινὸν (ſic) Harl. ſi recte enotatum eſt.

3. κατορθῶσιν] κατορθοῦσιν Aug. primus.

4. ἀφανῆ τὰ κακὰ τοῖς πολλοῖς ἐστιν] ἀφανῆ τοῖς πολλοῖς ἐστι τὰ κακά. appendix Francfurtana.

Ibid. ἐπὰν] ἐπειδὰν Pariſ. quintus.

5. τι omittit appendix Francfurtana.

6. καθ᾽ αὑτὸν] κατ᾽ αὐτὸν Aug. primus.

7. ἅπασιν] πᾶσιν Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus. Aldina Taylori.

11. ἐστὶ abeſt ab Aug. primo. παρὰ πάντ᾽ ἐστὶ τὰ Dionyſius.

13. ἡμετέραν] ὑμ. Pariſſ. quintus et ſeptimus.

156. 15. ἡγεμονίαν] εὐδαιμονίαν Aldina Taylori, Pariſ. primus. Aug. primus. pro μόνον dat Ald. Tayl. μόνȣ.

18. ȣ̓δενί πω] ȣ̓δενί ποτε Pariſ. quintus. οὐδενὶ πώποτε Pariſ. primus, Aug. primus, Ald. Tayl. Harl.

19. ἀνθρώπων abeſt a Pariſ. primo et Aug. primo.

Ibid. τοσȣ́τῳ] τȣ́τῳ Pariſ. ſeptimus.

20. τὴν τῶν θεῶν] τὴν παρὰ τῶν θ. Pariſ. primus, Harl. Aug. primus.

23. ἡμῶν] ὑμῶν Pariſ. quintus, Aug. ſecundus.

26. παριεὶς] παρεὶς Pariſſ. primus et ſeptimus. Aug. primus.

Ibid. παραλείπων] παραλὶπὼν Aug. primus. quod idem in Pariſ. quoque primo fuiſſe ſuſpicor, tametſi margo Lutetianae ex eo λιπὼν ſolummodo refert.

157. 6. ἡμῶν] ἡμῖν Pariſſ. primus et quintus. Aug. primus, Harley.

7. λαμβάνοντες] λαμβάνειν νομίζοντες Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus. Aug. primus. Ald. Tayl.

12. ȣ̓κȣν ȣ̓δὲν ἐςι θαυμαςὸν] pro poſtrema voce in Harl. et Pariſ. primo eſt δεινόν. item in Aug. primo et Ald. Tayl. et Bauarici texto (nam margo vulgatam cum γρ. exhibet.) ſed hoc verborum ordine ȣ̓κȣ̃ν οὐδέν ἐςι δεινόν. In Aug. ſecundo ſic eſt ȣ̓κȣ̃ν ȣ̓δέν ἐςι θαυμαςόν.

15. ὢν] γρ. ὡς Pariſ. ſecundus. Ald. quod in Weimarano correctum cernitur ὢν. et ſic Wolf. quoque e coniectura correxit. vtrumque dat Bauaricus.

16. τȣ̃ πάντα] τȣ̃ τὰ πάντα Pariſſ. quintus et ſeptimus, appendix Francfurt. f. e margine Lutet.

17. λαβόντας] λαβόντα in ſingulari, Aug. primus. verumtamen ſtatim poſt idem dabat cum vulgata λογισαμένȣς. Etiam Taylor ex Harl. ſingularem λαβόντα enotarat, de altero nil admonens.

157. 21. κοινῶν] δημοσίων Pariſ. primus. Aug. primus. Aldus et index Aldi, (qui index vulgatam dare voluiſſe videtur.) item P. Manutius, ed. Wolfii. Sed appendix Francfurt. vulgatam dat.

23. δὲ abeſt ab Aug. ſecundo, ſed Harl. pro δὲ exhibet ἢ.

24. ὑπολάβοι] ὑπολάβῃ Aug. primus. Bauaricus, ſed Harl. dat ὑπολάβοι.

Ibid. ἐκ χρηστῶν omittit appendix Francfurtana.

25. τὰ ſecundum abeſt a Pariſſ. primo, quinto, ſeptimo, ab Harl. et ab Aug. primo. primum abeſt ab ed. P. Manutii.

27. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſſ. primus et ſeptimus. Aug. primus. omnia ab hoc ὑμῶν ad alterum ὑμῶν p. 158. 1. inſequentia aberant ab eo codice, vnde enotatae ſunt variantes appendicis Francfurt.

pen. ἑτέρους] forte ἑταίρους appendix Francfurt. non videtur friuola haec et inepta annotatiuncula a Sylburgio profecta eſſe.

Ibid. ὑμετέρων] ἡμ. Pariſ. primus. Aug. primus. P. Manut.

158. 1. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſ. primus. Aug. primus. P. Manut. vtrumque dat Bauaricus.

Ibid. κινδύνους μεγάλους] inuertit Aug. primus, et Harley.

2. ὑμᾶς] ἡμᾶς Aug. primus, et Harl.

3. μηδ'] μὴ Aug. primus.

4. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſſ. quintus et ſeptimus.

Ibid. ἀμύνεσθαι] ἀμύνασθαι Aug. primus.

8. μηδενὸς ὑπακούειν] malim aut μηδενὶ ὑπακούειν, aut μηδενὸς ἀκούειν. WOLFIVS.

9. τοῖς] ἐν τοῖς Pariſ. ſeptimus, Aug. primus, Aldina Taylori.

12. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus.

158. 14. ἄλλους abeſt a Pariſſ. primo, quinto, ſeptimo, ab Harl. et ab Aug. primo.

Ibid. καὶ abeſt ab Aug. primo.

15. ὑπὲρ ἡμῶν] παρ' ὑμῶν Pariſ. primus, Aug. primus. ὑπὲρ ὑμῶν index Aldi. παρ' ἡμῶν Aug. ſecundus, Aldina Tayl. et Bauaricus. item appendix Francf.

16. ἐστι deeſt Harl.

Ibid. πράξεων] πράξεως Aug. primus, Harley. Aldina Taylori.

17. παρὰ] περὶ Bau. crebro errore. Bauar. haec clauſula eſt adſcripta, quam non intelligo. πρὸς τὴν ἐπιστολὴν

ε υ

Φιλίππου Η|Δ|ΔΔΔΔ (190) ΠΙ ΔΙ ωραςδυο αττικ

Tum ſequitur ἐπιστολὴ Φιλίππου cum numero ιβ. nam pro peculiari ea habetur opuſculo in quibusdam libris. Epiſtola haec ab Auguſtano primo plane aberat. cuius titulum Aldina Taylori ſic exhibet ἐπιστολὴ Φιλίππου πρὸς ἀθηναίους. et videtur a Pariſino primo quoque abfuiſſe, e quo margo Lutetianae non affert niſi vnam lectionem ad p. 159. pen. ſed vereor, ne ibi in numero codicis edendo a typographis erratum ſit. credibile enim non eſt, ad opuſculum non breuiſſimum, ſi fuiſſet in illo codice, non fuiſſe maiorem copiam variantium lectionum in codice tam bonae notae.

Ad Epiſtolam Philippi.

2. πρέσβεις] γρ. πρεσβείας Pariſ. ſecundus, quintus, ſeptimus. codex Obſopoei. Aldina Taylori.

4. ἐπιστροφὴν] στροφὴν Pariſ. ſeptimus.

vlt. ὑπαρχόντων] ὄντων Pariſſ. quintus et ſeptim.

Ibid. ἐστὶν ὑπὲρ] ἐστὶ περὶ Aldus, ſed vulgatam dat Aldina Taylori.

159. 3. ὅτι τὴν δίκην] abſunt haec a Pariſſ. quinto et ſeptimo. ὅτι παρὰ τὴν δίκην P. Manutius, et id coniecit Wolf. quoque in farragine. ὅτι τὴν παρὰ δίκην

κην Weimaranus, ſi recte exſcripſi, nam aut ſic ſcripſit ille, vt P. Manutius edidit cum Feliciano, aut ita certe ſcribere voluit. Wolf in annotationibus conie- cit ὅπερ ἦν δίκαιον. et ſic exhibet quoque eius editio. ſed vulgatam dat appendix Francfurtana. In margine Aldinae Leſſingianae leguntur haec γρ. οὐκ ἐπετιμήσατε τὴν δίκην.

159. 4. εἴρξατε] εἵρξατε cum leni Pariſſ. quintus et ſeptimus. ἤρξατε Bauaricus, ſed cum ει ſuperſcripto.

6. ὑποδεχομένων] ἀπευχομένων Aldina Taylori.

11. τιρίσασιν] τειρίσασιν Pariſſ. quintus et ſeptimus. Ad ſcholium huic loco in margine Lutetianae adſcriptum annotauit haec Wolf. in farragine. [In margine inepte adſcriptum eſt οἶμαι τὴν περίσασιν, cum haud dubie ſit loci nomen.]

13. ὑπὲρ] περὶ Aldus. ſed e codice ſuo vulgatam retulit Obſopoeus, quae etiam ſcripta eſt in margine Ald. Leſſing.

15. ἀπελύτρωσε] ἀπηλύτρωσε Bauar.

17. καίτοι] ita etiam dant Pariſſ. quintus et ſeptimus, codex Obſopoei, P. Manut. ed. Wolf. ſed append. Francf. dat καὶ vulgatam. pro καὶ τὸ dat margo Leſſing. καίτοι.

18. τε abeſt a Pariſſ. quinto et ſeptimo.

19. οὖν] γοῦν appendix Francfurt. Bauar. νῦν Weimaranus.

20. εἰς τοῦτ' ἐλήλυθεν] εἰς τοῦτο ἦλθεν Aldina Taylori. εἰς τοῦτ' ὀργῆς ἐλήλυθεν mauult Wolf.

22. ἔστησαν] στῆσαι Weimaranus. P. Manutius.

23. εἰ abeſt ab Aldina. vnde repetiit index Lambini. item a Bauarico.

24. αὐτοὺς φαίνεσθαι ποιοῦντας] αὐτὰ φαίνεσθε ποιοῦντες Pariſſ. ſecundus, quintus, ſeptimus, index Aldi. codex Obſopoei, qui cum hanc probat lectionem, tum alteram damnat. αὐτοὺς dat Bauaricus in texto,

 αὐτὰ

αὐτὰ in margine cum γρ. [Aut εἰ redundat, aut pro αὐτοὺς φαίνεσθαι ποιοῦντας leg. eſt αὐτοὶ φαίνεσθε ποιοῦντες. ſi nempe εἰ ſeruatur. WOLF.] Pro αὐτοὺς etiam Aldina Taylori dat αὐτά.

159. 26. ἐν] ἐπὶ Pariſſ. quintus et ſeptimus.

Ibid. παγασίτῃ] παγασεῖ τῇ (ſic) Bauar.

pen. συμμαχίδας] συμμάχους Pariſſ. quintus et ſeptimus cum γρ. συμμαχίας Bauar. ſed margo συμμάχους dat. Aldina Taylori dat συμμάχους ἢ συμμαχίας.

Ibid. εἰς μακεδονίαν] ἐν μακεδονίᾳ Pariſ. primus.

160. 5. ὑμᾶς] ἡμᾶς Bau. Weimar. Paul. Manut.

6. poſt τοίνυν addunt τούτων Weimar. P. Manut.

7. δυσμενείας] ἀπεχθείας appendix Francfurt.

8. πεσόντες (in nominat.) Aldina Taylori.

11. νεωτερίζῃ] νεωτερίσῃ Aug. ſecundus.

12. ἅπαντας abeſt a Pariſſ. quinto et ſeptimo.

13. πρὸς primi loco] περὶ Pariſ. ſeptimus.

14. ἐπισυμμαχίας] συμμαχίας ſimplicius Pariſ. quintus. Wolf. τῆς ἐπ' ἐμὲ συμμαχίας mauult in annotationibus, quod idem, vt nonnunquam facit, in farragine repetiit.

19. καὶ γράφετε] ἐγράφετε Pariſſ. quintus et ſeptimus.

22. τῶν περὶ] inuertit Bauaricus.

27. ἰδίᾳ] ἰδίους Aug. ſecundus, Aldina Taylori.

28. στρατηγῶν] πρεσβευτῶν Pariſ. ſeptimus.

161. 3. ὑφ' ὑμῶν] omittit praepoſitionem P. Man.

6. ἡμᾶς] ὑμᾶς Aldus. Sed correctum id eſt in Weimarano.

11. τῷ συρακουσίῳ abſunt ab ed. P. Manutii. forte ex errore typographico.

15. ὅσην] ὅσης Pariſſ. quintus et ſeptimus. Bauaricus. Aldus, P. Manutius. Sed indices vtriusque dant vulgatam.

161. 16.

161. 16. εἶχεν] ἦρχεν Pariſ. ſecundus. Bauaricus. Aldus, et index Aldi. qui index vulgatam videtur dare voluiſſe. P. Manutius. ſed eius index vulgatam dat.

17. μηδ᾽ ἐγκαλεῖν] ὀδ᾽ ἐγκ. app. Francf.

Ibid. ἐμὲ] ἐμοὶ Weimaranus, P. Manutius.

20. γεγονὼς αὐτοῖς] Wolf in farragine mauult γεγονὼς μὲν αὐτοῖς.

21. poſt ἐθελόντων addunt δ᾽ Pariſſ. quintus et ſeptimus, item Bauaricus, et appendix Francfurt.

162. 1. πεπαροιθίων Aldina Taylori.

5. Φερρὲς] Φῶρας codex Obſopoei, Wolfio vulgatam tuente.

Ibid. ἀπεδίδοσαν] ἀπέδοσαν Pariſſ. quintus et ſeptimus.

8. ἐπεσκήψασθε] ἐπεσκέψασθε Aldina Taylori, Pariſſ. quintus et ſeptimus. Pro ἐπισκήψασθε, quod eſſe in Aldino ſuo ait Obſopoeus, ipſe corrigit ἐπεσκέψασθε, dubium relinquens, ſuone ex ingenio, an e codice Pannonico. Verum in Aldino meo vulgatam reperi. Wolf tuetur ἐπεσκήψ. vulgatum, ſed pro τούτων malit τούτοις. Idem eodem verſu 8. poſt τιμωρίαν ſuſpicatur aliquid deeſſe, διεβάλλετε e. c. vel διαβεβλήκατε (v. farraginem) vel διεσύρατε, vel νῦν συκοφαντεῖτε.

9. καίτοι] ὅτι Weimaranus. P. Manutius. vnde index Lambini repetiit.

12. κατεκράτει] ἐκράτει ſimplex Bauaricus, Aldina Taylori.

17. μὲν abeſt ab Aug. ſecundo.

21. ὑμᾶς] ἡμᾶς Weimar. P. Manut.

Ibid. ἐμὴ γνωσθῇ] ἐμοῦ κρίνοιτο. farrago Wolfiana, quaſi ea varians lectio eſſet. ego vero pro ſcholio Wolfiano habeo. ἐμοῦ eſt in Pariſſ. quinto et ſeptimo. abeſt ab ed. P. Manutii.

22. χωρίον] Φερρίον P. Manut.

162. 26.

162. 26. παρὰ] ὑπὲρ Pariſ. ſecundus.

Ibid. ὑπερβεβηκότων] παραβεβ. Aldina Taylori, Pariſ. ſecundus cum γρ. vtrumque dat Bauaricus.

163. 2. εἰς τȣ̃το δὲ προβεβήκαμεν ἔχθρας] εἰς τοσȣ̃τον δὲ προβέβηκεν Pariſſ. quintus et ſeptimus. et videtur in iisdem ἡ ἔχθρα fuiſſe. quamquam de hoc quidem margo Lutetianae tacet.

7. τοιαῦτα abeſt a Pariſſ. quinto et ſeptimo.

8. διαγγέλλειν] διαγγέλλοντος Weimaranus, Felicianus, P. Manut. probante Wolfio in annotatt. et farragine.

9. πάλιν] πολεμεῖν Weimar. P. Manutius, vnde repetiit index Lambini. probat Wolf. In Bauarico eſt πόλιν, quod a πολεμεῖν propius abeſt.

Ibid. προςάττετε] προσάπτετε Pariſ. quintus.

13. αἰτιώμεθα] ἠτιώμεθα Weimar. P. Manut.

14. ἀλλήλους] ἀλλήλοις Pariſſ. quintus et ſeptimus. Bauaricus ita quoque habebat a prima manu, ſed ſecunda ex οι fecit ȣ.

Ibid. σκοπεῖσθε] σκοπεῖτε Aug. ſecundus.

20. ἀμφισβητȣ̃σι] ἀμφισβητȣ̃μεν Pariſ. quintus.

22. ὑφ᾽ ἡμῖν] ἐφ᾽ ἡμῖν Pariſ. quintus.

23. πάντων] πάντως Pariſ. quintus.

24. διότι τȣ̃ πέμψαντος ἐμȣ̃ Aldina Taylori.

27. πρεσβευόντων] πρεσβευτῶν Aug. ſecundus.

vlt. ἡμῶν] ὑμῶν Aug. ſecundus.

164. 4. ἔμποροι] ἔμπειροι Pariſſ. quintus et ſeptimus. quod Wolf quoque coniecit. verum eius annotatio videtur ipſa ſibi repugnare.

6. ἀντιλαμβάνειν] ἀεί τι λαμβάνειν Weimaranus. P. Manutius. ἀντιλαμβάνει Aug. ſecundus.

7. pro τοῖς dant τῶν Weimaranus, Leſſingianus et P. Manutius.

9. περιποιεῖσθε] περιποιεῖσθαι Bauaricus, Aug. ſecundus. Aldus, P. Manutius.

164. 13.

164. 13. πρὸς] παρὰ Aldus. ſed vulgatam dant codex Obſopoei et Weimaranus.

17. λέγειν] ἂν λέγειν Weimaranus. P. Manut.

21. μήδων ἀπαρχὴν] μήδων ὧν ἀπαρχὴν Obſopoeus, Aldina Taylori, quae etiam χρυσȣ̃ dat (ſine ν)

22. μὲν abeſt a Pariſino quinto.

165. 1. ἐν τοῖς τόποις abſunt a Pariſino quinto.

Ibid. ἀντιποιεῖσθε] ἀντεποιεῖσθε Pariſ. quintus, Bauaricus.

3. γὰρ abeſt a Pariſino ſecundo et Aug. ſecundo. πολλάκις μȣ̃ γράφοντος Aldina Tayl.

4. ἐγνωκότες] ἐγνώκατε Weimaranus, P. Manutius, probante Wolfio.

5. ἔχοντος ἐμȣ̃] Wolf mauult ἔχοντος δ' ἐμȣ̃. in indice Lambini ſic eſt. γρ. ἔχοντος ἐμȣ̃ τὴν πόλιν, κατὰ συμμαχίαν.

7. ἑτέρα abeſt a Pariſino ſecundo et Aug. ſecundo. Clauſula in Bauarico eſt haec ἐπιστολὴ Φιλίππȣ. Ξ (hoc eſt ſexies deni verſus, 60.)

AD ORATIONES CONSVLTORIAS, VEL SVASORIAS.

Ad orationem de contributione.

Titulus in editione Morellana huic orationi praefixus hic eſt. Δημοσθένȣς συμβȣλευτικὸς ἤτοι ὁ περὶ συντάξεως λόγος. vnde ſecundum et tertium vocabulum expunxi. non enim vnam ſolummodo conſultoriam, vel ſuaſoriam ſcripſit orator, ſed plures. neque haec de contributione ſola ex hoc genere ſupereſt, ſed quinque inſequentes orationes, vsque ad illam pro corona, ſunt ſuaſoriae, vetuſtisque in libris Demoſthenis οἱ συμβȣλευτικοὶ appellantur. cuius de nominis conuenientia nunc non diſputabo. σύνταξις vniuerſe cenſus omnis eſt, ſeu imperatus, ſeu condictus, ſiue numa-

numarius, ſiue etiam modus operae in corpore praeſtandae in functione munerum pro ſalute patriae obeundorum. Hic loci vſurpatur pro pecuniaria contributione, ſeu cenſu collaticio, ciui cuique pro modo fortunarum indicto, quae pecunia militi conſcripto, aut conſcribendo, in manus daretur, vnde ſibi veſtem, arma, commeatum compararet.

166. 1. *παρόντος*] non improbo. ſuſpicor tamen de *περιόντος*. de pecunia redundante, quae cum rediſſet reip. poſt detracta neceſſaria impendia ſupermanet, *überſchieſt.* der Caſſenbeſtand; was nach Abzuge aller Abgaben noch in der Caſſe übrig und vorräthig bleibt.

15. poſt vocabula *τὸ δ' ἔθος μέγα*, videntur deeſſe haec *διὰ τὸ βλάβος*. at conſuetudo eſt res grauis, magni momenti, ſerio penſitanda, propter noxiam cum iſta conſuetudine coniunctam.

vlt. *ἡ ἑορτὴ*] articulum addidi. non enim ludi, ſeu dies feſti, quicunque, ſed peculiariter Liberalia, *τὰ Διονύσια*, deſignantur.

167. 2. *τοὺς λόγους*] id eſt *τὰς παραινέσεις*. ne adhortationes quidem, faciendi ea, quae praeterea fieri par eſt, meris verbis conceptas, neque vltra verba procedentes, nullamque vim, nullam neceſſitatem admouentes, auribus accipere ſuſtinetis.

4. *νομίσητε*] id eſt *ὕστερον νομ.* poſtmodum vobis videamini.

14. *προσαναλίσκετε*] praetuli *παραναλ.* inſumitis in res friuolas, in nugas. *vertändelt. verſplittert.*

15. poſt *ὑμᾶς*, aut *φημὶ*, aut *χρῆναι*, videtur deeſſe *τούτων*.

16. *στρατιωτικὸν*] ſcil. *ἀργύριον*. velut in mercedem operae militaris, quam corpore quisque ſuo in caſtris praeſtat.

167. 17. *ἐξεταςικὸν*] proponit hoc nomen, vt, ſi placeat, non male conueniens pecuniae illi, quam auctor eſt dari ciuibus ſtipendia emeritis, quibus per aetatem venia eſt munium caſtrenſium, *ὑπὲρ τȣ̃ ἐξετάζειν*, pro opera ab ipſis nauanda, vt videant et quaerant, num iuniores, quorum ſors eſt in caſtra exeundi, aut in vrbe vigilias et ſtationes obeundi, fungantur muniis competentibus; num vices exeuntium in caſtra et illinc in vrbem redeuntium rite alternent. num, quorum nomina in codicillis ſcripta ſunt, vt actu militantium, omnes reapſe militent, an ſint, qui gratia, precibus, pecunia ſubterfugerint moleſtias laborum caſtrenſium, domi latitantes; num militantes idonei ſint arma ferre, num armis, iisque idoneis inſtructi, aliisque rebus ad agendum ſub pellibus neceſſariis. Haec enim agebant, haec curabant, de his ad S. P. Q. referebant ſic dicti *ἐξεταςαὶ*, ſeu exploratores, reuiſores.

20. *ἀπὸ τȣ́των*] ſcil. *τῶν χρημάτων*. ab hac pecunia collaticia, ab hac contributione, quam vt vobis ipſi imponatis, auctor ego vobis ſum.

23. *κρίνητε*] praetuli *κρίνετε*. in indicatiuo. videtur olim in libris fuiſſe ad hunc modum *ἅπερ νυνὶ συμβαίνῃ. τὶ δὲ συμβαίνει;* ecquid autem euenit? Nempe (reſpondet ipſe ſibi) *τȣ̀ς ςρατηγȣ̀ς κρίνετε*. imperatores veſtros, e caſtris reuocatos, ſucceſſoribus ante tempus miſſis, aut expeditione finita, domum reuerſos, ad iudicium vocatis.

24. locum hunc citat Thomas M. v. *ὁ δεῖνα*. p. 644.

168. 6. citat h. l. Harpocration. ſed is aut errore oculi memoriaeue deceptus *παρȣσίαν* cum *περιȣσίαν* commiſcuit, aut alias locum ſecius interpretatus eſt. de quo iam Valeſius ſuſpicatus eſt.

7. *πολέμȣ* et *συμφέρει*] correxi *πολέμȣς* et *συμφέρειν*, qui infinitiuus aptus eſt ex *ἄνευ τȣ̃*.

168. 11. ἔτος addidi. ἄλλος ἂν ἦν λόγος ἔτος ſignificat hoc. aduerſariorum oratio, hortantium vos, deſidiae indulgere, nil agere, otiari, eſſet tum alia futura, quam nunc eſt. Foret tum haud contemnenda, rebus aliter ſeſe habentibus. iam vero, rebus ſic ſe habentibus, vt reapſe habent, oratio iſtaec leuis et explodenda eſt.

13. ἐποπτεύουσαν] praetuli ἐποπτεύσουσαν (in futuro) inſpecturam. h. e. gubernaturam. licet quoque ἐφοδεύσουσαν probare. partes veluti circitorum acturas copias. obituras vigilias omnes.

15. ἐρημίας] in ſolitudine, vtpote a vobis, qui ſocii eorum vultis haberi, deſerti. Doruille ad Chariton. p. 348. lectionem ἠρεμίας praefert, quae etiam in libris reperitur. Vti cuique ſuo ſenſu licet. Vulgatam equidem cur aſperner, cauſam nullam video.

19. τῆς προαιρέσεως] ſubaudi αὐτῶν. illam ipſam ob metam, ad quam principatus paucorum contendunt.

22. poſt τὴν αὐτὴν videtur πάντων deeſſe. id eſt πάντας δεῖν κατὰ σύνταξιν λαμβάνειν τε τὰ προσήκοντα, καὶ αὖ πάλιν ποιεῖν τὰ προσήκοντα. omnes oportere, pro rata quemque, conuenientia penſa et mercedum aufferre, et operarum conferre. ex condicto, ſeu formula, normaue imperata, et publico conſenſu probata.

24. καὶ πρότερον] philippica prima puta.

25. pone καὶ tertium, in exitu verſus, videtur colon deeſſe ad hanc ferme ſententiam καὶ πάντα τὰ δέοντα ἐν καιρῷ καὶ μετὰ ῥᾳστώνης, (vel ταχέως καὶ ῥᾳδίως) γενήσεται tum non ſolum agenda omnia tempori, et per otium, celeriter atque faciliter, agentur, ſed etiam communis ad ſingulos quosque accedet opulentia. ſic membra ſecum bene reſpondebunt. nam in ἔξω ἐστὲ deſinit protaſis. docui, taxari, cenſeri (vulgo quotiſari) ſi vos patiamini — tum non ſolum agenda omnia.

omnia. nam ὡς verſu 24. aequipollet τῷ ὅτι, *quod.* et ἂν aequipollet h. l. τῷ ἐάν. *ſi.*

168. vlt. τέτων ἁπάντων] ſcil. ſtudium principatus et imperii, τῦ πρωτεύειν καὶ ὁρίζειν τοῖς ἄλλοις τὰ δίκαια (v. verſu 12.) et quae ex iis apta ſunt emolumenta atque decora.

169. 2. τὲς μὲν] ſcil. τὲς δύο ὀβολὲς. binos illos obolos, in quos tota ciuitas furioſa cum contentione fertur, neque nunc ſunt plus, neque in aeternum fient vnquam plus, quam bini oboli. hoc eſt vile, contemnendum, pudendum lucellum, de quo non niſi mendiciſſimi quique inter ſe contendant.

3. quae autem adhuc alia agenda et praeſtanda et prouidenda tum aiebam, cum negarem me intercedere, quominus ſportulam binorum obolorum ferretis: ex iis emolumenta referetis, magni regis opibus aequiparanda. Quaenam illa ſunt, quae orator agi et praeſtari flagitaret? Ipſe in continenti exponit, πόλιν τοσέτες etc. In vulgatis ſic circumfertur h. l. τὰ δ' ἄλλα, ἃ μετὰ τέτων, ὧν εἶπον. ego vero, videns, poſtremum articulum, ὧν, orationem perturbare, meo vſus arbitrio, expunxi, vel, vt, ſi non verius, minore certe cum inuidia dicam, auctore Wolfio, qui non pauca recte vidit in Demoſthene.

7. τί ἦν, φαίη τις ἄν, ταῦτα νῦν λέγω; ὅτι φημὶ δεῖν ὑμᾶς] ſic ſecundum anteceſſores meos omnes reddidi. Sed Phryx fui, vt ſaepe ſum, cuius me maiorem in modum piget pudetque. Vix abſoluta prelo plagula erat, cum in mentem veniret, ſic diſtinguendum et corrigendum eſte τί οὖν, φαίη τις ἄν, ταῦτα νῦν; hic deſinit hypophora, ſeu ficta neſcio cuius reprehenſio, habitu interrogationis conueſtita. Subauditur λέγεις. Ecquid autem tu nunc haec crepas? (dicat, vel ſic occurrat mihi aliquis) reſpondet orator. haec ille dicit pro ſenſu ſuo, et per me dicat licet.)

licet.) ἐγὼ δὲ τί; ego vero quid? ſcil. λέγω. aio, ſuadeo, inculco. haec eſt ſententia per ſe. pergit φημὶ δεῖν ὑμᾶς — aio nempe vos oportere. Sic fit oratio ſtrenua, acris, contentioſa, ἐναγώνιος. Nempe non ſatis tempori incideram in locum, qui huius meae correctionis fundus eſt, neque ſatis ad eum attenderam, qui paginae proximae 170. verſu 13. legitnr.

169. 13. ὡς ὅτως ἔχει] idem eſt ac ſi dixiſſet ὅτω γὰρ ἔχει. nam ſic ſe res habet.

14. ad καιρὸν adde νῦν tacita cogitatione e verſu 13. iterandum. nam ſi nunc obſecundetis, arbitrati, rerum harum, quarum auctor ſum, agendarum tempus oportunum cum maxime eſſe.

18. πȣ [enclitice] λέγων] vsquam locorum temporumue prae ſe ferens. h. e. neſcio, quo loco, aut quo tempore.

23. ἐπαινέσας] praetuli ἐπήνεσε. nam alias ἐμπλήσας quoque dicendum fuiſſet, atque διασύρας.

170. 5. πρὶν ἂν ἅπαντα] mediam vocem addidi.

6. citat h. l. Harpocr. v. ὀπισθόδομος.

9. καὶ σκοπεῖτε] particulam copulantem addidi.

15. ὥσπερ ἐκεῖνοι] ſcil. ἔλεγον. vt illi dicebant, qui hunc hominem flagellis caedendum, torquendum, necandum clamabant niſi ſi ἐκεῖνοι referas ad eos, qui Opiſthodomum expilarant. quemadmodum illi priores digni erant, qui extremo ſupplicio tollerentur. ſubaudi ὥσπερ ἐκεῖνοι θανάτȣ ἄξια ἐποίȣν.

20. ἦτε] ſcil. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ: vna ſitis in concione. quamquam in dubio relinquam, ſitne potius ἥκητε aut συνίητε leg. ſcil. εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

21. ψηφίζησθε] praetuli ψηφίσησθε.

24. ὃ νυνὶ συμβαίνει] videtur ſic leg. ὃ νυνὶ θρυλλεῖται, συμβαίνει. id eſt τότε συμβαίνει τȣ̃το, ὃ νῦν θρυλλεῖται. tum contingit id, quod vulgi ſermonibus in triuiis conteritur, ſcil. ὁ δῆμος καταλύεται, libertas

plebis, et forma gubernationis popularis, maieſtas populi, conuellitur.

171. 1. ἐςὶ κοινὰ] videtur φυλακτήρια, vel tale quid interponendum eſſe. noui, haec iudicia iurium ciuilium veſtrorum eſſe munimenta, propugnacula publica nulli non ciuium veſtrorum communia.

2. καὶ τὸ διὰ τέτων] expunxi τό.

3. τὰς ἐν τοῖς ὅπλοις ποιήσει νικᾶν] praetuli τοῖς ἐν τοῖς ὅπλοις [ſubaudi ςρεφομένοις] ποιήσει [id eſt προσποιήσει, παρασκευάσει] τὸ νικᾶν. verſantibus in armis non conſciſcet ſuffragium [ſeu ſuffragandi poteſtas, ſeu quicquid per plebiſcita decretum et iuſſum fuerit] victoriam. hoc videbatur melius cum inſequentibus ὑμῖν παρασκευάσεσι conuenire. nam alias vulgata h. l. vitio caret.

5. τε καὶ ψηφίζεσθαι] articulum de meo addidi, et infinitiuum praeſentis praetuli infinitiuo aoriſti ψηφίσασθαι, qui eſt in vulgatis.

6. ὅ τι βέλεσθε] praetuli εἴ τι βέλ.

Ibid. ὑμᾶς] praetuli ὑμῖν.

7. παρασκευάζεσι] praetuli παρασκευάσεσι. in futuro. quamquam nunc quidem praeſens loco non ſim moturus.

10. num leg. eſt καὶ αὐτὸς [ſubaudi ἐγὼ] etiam ego ipſemet τέτο ὀρθῶς ἔχειν αὐτῷ συνδοκῶ recte eum in hoc opinari, aſſentior.

12. παντὸς ἑνὸς τε λέγοντος] legi poſſit πάντως ἑνὸς τε λ. vtique, quouis pacto, omnino debet exſuperare videri fortunam et dignitatem oratoris; quippe qui ſolummodo vnus ſit homo priuatus. Sed cauſae nil eſt, cur a παντὸς diſcedatur, cuius haec poſſit eſſe ſententia. τῶν λεγόντων ἑκάςε, ἅτε ἑνὸς ὄντος. dicentium vniuſcuiusque ſortem. Haud diſſimulabo tamen, mihi non diſplicere hanc ſententiam: παντὸς| ἑνὸς excedere debere vniuſcuiusque hominis ſingularis, quisquis

quis is eſt, καὶ μάλιςα τȣ̃ λέγοντος et inprimis oratoris ſortem.

171. 15. τιμωμένων ταύτας λέγει τὰς προφάσεις, ἐγὼ διέξειμι] diſtinxi et correxi ad mentem Wolfii τιμωμένων ταῦτα λέγει, [ſcil. ὑμῖν, ἃ ἐγὼ νῦν ὑμῖν εἴρηκα περὶ τȣ̃ ἀληθινȣ̃ τρόπȣ τȣ̃ καταλύεσθαι τὴν δημοκρατίαν] quod autem haec nemo vos docet, quae ego vos modo docui, τὰς προφάσεις [ſubaudi τȣ́τȣ] ἐγὼ διέξειμι cauſas eius rei nunc coram vobis exſequar.

16. ἀρχαιρεσίαν] praetuli pluralem numerum ἀρχαιρεσίας.

17. καὶ ταύτην τὴν τάξιν] ſcil. de qua modo dicebam, τῶν ὑφ᾽ ὑμῶν τιμωμένων. hunc ordinem hominum penes vos honoratorum.

18. ἐπὶ τὸ χειροτονεῖσθαι] praetuli de meo ſenſu, ἐπὶ τῷ χ. in datiuo. χάρις ἡ ἐπὶ τῷ χειρ. eſt ea gratia actiua, ea contentio alii gratificandi, ſtudium placendi alii, penes quem ſit poteſtas tibi honorem, quem ambis, ſuffragio ſuo addicendi. Seruire huic generi gratiae, eſt, nihil non venari et obſeruare, nihil non agere, quo tu ſperes futurum, vt proberis iis, penes quos ſit in comitiis te magiſtratum creare; vt nihil audeas neque dicere, neque agere, quo metuas opifices tuae fortunae atque amplitudinis offendere.

23. ἀπολαύων] dedi de meo ἀπολαύσειν, vt reſpondeat inſequenti κληρονομήσειν et ἕξειν, quae tria apta ſunt ex ἡγεῖται. ſperat futurum, vt gloria vrbis praefulgens nominisque veſtri terrore formidabilis in hoſtium ſolo ſtrages edat, ſed per ipſorum abſentiam, nemine obſtante.

Ibid. τὰς ἐλπίδας] interpoſui δὲ.

25. ὅπερ ἐςὶ] idem eſt ac ſi dixiſſet ὅπερ καὶ ὡς ἀληθῶς ὑπάρχει vel συμβαίνει.

27. αὐτῶν] correxi de meo ſenſu αὐτὸν, quod cohaeret cum ἕξειν. ſeſe habiturum.

171. 27. *ὅτω καὶ τοῖς ἐκ τούτων*] in locum tertii vocabuli *τοῖς* ſuffeci *τῶν*. ſubaudi *γιγνομένων ὠφελειῶν*. ſperat ſe participaturum cum aliis aequalem portionem, vt laborum, ita emolumentorum quoque iis e laboribus exſiſtentium.

pen. *οἱ δὲ πολιτευόμενοι*] opponuntur hi ſupra verſu 16. dictis honorum et imperiorum candidatis. Alias Demoſthenes illos *στρατηγοὺς*, hos *ῥήτορας* appellat. *ῥήτωρ ἡγεμὼν, καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τούτῳ, καὶ οἱ βοησόμενοι τριακόσιοι*. illi ſunt magiſtratus, honoribus fungentes, hi ſyndici et Icti, et conſiliarii ſenatus atque plebis in curia atque in concionibus.

vlt. *ὑμῖν*] correxi de meo iudicio *ἡμῖν*. h. e. mihi meique ſimilibus, exiguo gregi oratorum veſtri ſtudioſorum, ſuique diſſimilibus.

172. 14. repetitur h. l. iisdem paene verbis infra p. 686. 5.

16. *τὸν ἡγούμενον ἐν Μαραθῶνι*] non improbo, recte dictum fateor, neque ſine exemplo. quod non longe hinc occurrit, hac ipſa pagina, verſu 23. mori loquendi tamen conuenientius praepoſitio omittitur in hac formula. quare eam ſuſtuli.

17. *οὐκ ἴσα*] non obtrectandi, neque detrahendi ſtudio ſic dicit, ſed exaggerandi. ſubaudi *ἀλλὰ πολλῷ μείζω*. non dicam paria factis noſtrorum imperatorum, ſed dicam potius multis etiam modis maiora.

18. *οὐ μὰ Δί', οὐ χαλκοῦς*] priorem infitiantem addidi.

19. *οὕτως* addidi. quod idem p. 173. 1. quoque feci.

25. *νῦν δὲ οἱ πολλοὶ*] articulum detraxi, vereor, ne multorum iudicio minus recte.

26. citat h. l. Harpocrat. v. *μόρα*.

173. 1. *τούτων*] ſcil. *τῶν ἀνδρῶν*.

5. *διακοσίοις*] in exemplo poſteriori eſt *τριακοσίοις*.

173. 8. Περδίκκας] atqui alias Alexandrum appellat.

10. Πλαταιέων] correxi Πλαταιῶν. neque enim eſt a nomin. Πλαταιεὺς, ſed a Πλαταιαὶ, a nomine oppidi, non oppidani.

15. quod ius ciuitatis atticae nullum emereri poſſet quantumuis magnum in remp. collatum beneficium.

16. ἀνθρώπους οἰκοτρίβων οἰκότριβας, τιμὴν] diſtinxi et ordinaui verba ſic. ἀνθρώπους οἰκότριβας, homines vernas ciuitate donatis attica, οἰκοτρίβων τιμὴν, ὥσπερ ἄλλου του τῶν ὠνίων, λαμβάνοντες. vendentes eam ipſi ac pretio prorſus eodem, quo ſoletis in foro venales vernas emere, vel vendere. ita vendentes ius ciuitatis veſtrae, quaſi eſſet hoc ius ſimile vlli alii cuipiam rei in foro veſtro venali.

17. ἄλλου τινὸς] praetuli ἄλλου του (enclitice).

174. 4. συνήγαγον] alibi maluit ἀνήγαγον vſurpare. neutrum male, quamquam prius vulgatius, poſterius videri poſſit quodammodo exquiſitius et conuenientius. quia ἄνω in arcem comportabantur.

13. ἀπόρους] non hoc magis intelligo, quam ἀποστόλους, quod eſt in ed. Feliciani. cur Athenienſes egenas ciuitates graecas opibus ſuis ſubleuarint, non video. niſi ſi forte rem ſic concipias. caritates annonariae cum ſaepius inciderent, Athenienſes ciuitatibus pauperioribus de frumento proſpexerunt, aut gratuito donato, aut viliſſimi vendito.

18. ἀλλὰ τί; βούλεσθε ἐξετάσωμεν] praetuli ἀλλ' ὅ τι βούλεσθε, [ſcil. ἐξετάζειν] ἐξετάσωμεν. ſed age, examinemus, quamcunque partem vultis.

19. Ariſtides de D. C. καὶ πάλιν ἐν γένει [praefatus de generalibus.] οἰκοδομήματα μέν γε καὶ κόσμον τῆς πόλεως — ὑπερβολὴν λελεῖφθαι· εἶτα κατ' εἶδος· προπύλαια ταῦτα, ὁ παρθενὼν etc.

174. 20.

174. 20. καὶ ordine ſecundum addidi. πόλεως h. l. ſignificat aedificia profana, ſiue publica, ſiue priuata, cum fanis deorum et naualibus, quae ſunt extra vrbem, opponantur.

22. ἐπιγιγνομένων] praetuli ἐπιγενομένων.

23. citat h. l. Harpocr. v. προπύλαια ταῦτα. et Scholiaſtes Hermog. p. 400. κατὰ δὲ ἄλλους καὶ τὰ δεικτικὰ σχήματα ἐναργῆ. οἷον· προπύλαια ταῦτα.

175. 10. citat h. l. Thomas M. v. ὑπερήφανος.

19. αὐτοὶ] ipſi, vltro, ſponte ſua, pro arbitratu ſuo. in aliis eſt ἤτοι. quod tantum abeſt, vt aſperner, vt auctor potius ſim vtrumque copulandi, vt ſit ἤτοι αὐτοὶ. Ad μεταδιδῶσι ſubauditur ὑμῖν.

25. citat h. l. Harpocrat. v. ὀργάς.

pen. τοὺς βουλομένους] ſcil. βοηθεῖν, vel μετέχειν τῆς βοηθείας. Decreuerant Athenienſes plebiſcito, Phliaſiis vrbe patria expulſis ſuccurrere, eosque domum reducere, non permittere ſicariis, qui caedibus Phliuntem, patriam ſuam, deſolaſſent, (nam Phliaſii ipſi videntur hi fuiſſe, per caedes ciuium ad tyrannidem graſſantes) vt impune tantam immanitatem diutius exercerent, denique ad expeditionis huius ſocietatem Peloponneſiorum inuitare, quotquot eam participare vellent.

176. 1. τὰ ἔργα δ' ἀπὸ τούτων] praetuli τὰ ἔργα δὲ τὰ ἀπὸ τούτων. Licet, ſi iuuabit ad τούτων ſignum interrogandi addere, vt ipſe ſeſe interroget orator, ſibique reſpondeat. At effectus horum? ab his profecta? ſcil. ποῦ ἐστι. vbi ſunt? reſpondet οὐδαμοῦ nusquam locorum.

7. ἢ de meo addidi.

10. citat h. l. Harpocr. v. Κύθνος. Marcellinus ad Hermogenem p. 316. ἰστέον δὲ κἀκεῖνο περὶ τοῦ ἐνδόξου, ὅτι τῆς ποιότητος μάλιστα τῆς τῶν ἀκουόντων ἤρτηται. διὸ καὶ ποτὲ μὲν πλείστην, ποτὲ δ' ἐλαχίστην παρέξεται

 τῷ λέ-

τῷ λέγοντι χορηγίαν. ȣ γὰρ ὁμοίως ὁ παρ᾽ ἀθηναίοις τε καὶ λακεδαιμονίοις λέγων, καὶ παρὰ μεγαρεῦσι καὶ σιφνίοις. ἀλλὰ παρ᾽ ἀθηναίοις μὲν καὶ λακεδαιμονίοις, ἅτε τῆς ποιότητος τῶν προσώπων ϛοχαζόμενος, πλείϛην τὴν χορηγίαν ἕξει, παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις ὀλίγην. τὸ γὰρ ϛιφνίων ἦθος καὶ μεγαρέων παρειλήφαμεν ἐκ τῆς ἱϛορίας, οὐκλείας ȣ̓δένα λόγον ποιȣ́μενον.

176. 12. τὸ τὴν δύναμιν] Wolf de ſuo dedit μείζω τὴν δ. ad ſententiam vtique recte. ſed auctoritati, non malae illi quidem, neque recuſandae, at minus tamen graui, deerat pondus. num ab oratore ſic profectum eſt. πρὸς τὸ τῆς πόλεως ὄνομα καὶ τὴν δύναμιν π. copias comparare, pares, conſentaneas famae ciuitatis.

21. οἷς de meo addidi. quibus non licet, ipſis, h. e. vltro, ſponte ſua, volentibus de rep. decedere.

Varietas lectionis ad orationem de contributione.

Incipiunt hinc Demoſthenis συμβȣλευτικοὶ. Primae orationi, hoc de genere, quae eſt περὶ συντάξεως, praefixus eſt hic titulus in Auguſtano Δημοσθένȣς συμβȣλευτικοὶ. in plurali numero. pertinet enim hic titulus, non ad ſolam iſtam orationem, ſed ad totam hanc ſuaſoriarum claſſem, quae cum hac oratione reliquas etiam quatuor inſequentes, a p. 165. ad p. 220. complectitur. vnde in titulo quoque συμβȣλευτικοὶ dedi, pro συμβȣλευτικὸς, et ἤτοι deleui. In Bauarico titulus ſic erat conceptus. συμβȣλευτικοὶ [item in numero plurali] περὶ συντάξεως. Aldina Taylori titulum ſic dat Λιβανίȣ ὑπόθεσις τȣ̃ περὶ τῆς συντάξεως συμβȣλευτικȣ̃ λόγȣ.

165. 2. argumenti. γὰρ] δὲ Bauar.

166. 1. παρελθὼν ὁ δημοσθένης πείθει] πείθει παρελθὼν ὁ δημοσθένης appendix Francfurtana.

166. 1.

166. 1. poſt συνταχθῆναι addunt Pariſinus quintus et Aldina Taylori τε.

3. ἑλλήνων] ἑλληνικῶν Aldina Taylori, Pariſſ. ſecundus et quintus.

vlt. poſt τῶν addit margo Lutetianae παρὰ, tacito auctore. quod ſi admittatur, Wolf cenſet leg. τῶν παρὰ τοῖς πάλαι δεικνύς. Aldina Taylori ſic dat ταπεινότερα τὰ παρὰ τῶν παλαιῶν.

2. Orationis ipſius. ἐκκλησίαν ποιεῖτε] ἐκκλησίαν αὐτοὶ ποιεῖτε Aug. primus, ſed ſic, vt αὐτοὶ in margine eſſet ſcriptum, verumtamen ab eadem antiqua manu, vt inſerendum. Non videtur quicquam hic addendum. Si quid tamen ſit, potius videatur ταύτην conuenire.

4. τοῖς νέμουσι καὶ διδοῦσι τὰ κοινὰ] τοῖς νέμουσι τὰ κοινὰ καὶ διδοῦσιν Aug. primus. [Si eſſet τοῖς νεμομένοις, intelligerem hoc de populo, τοῖς διδοῦσι vero de tribunis plebis. WOLFIVS.]

11. εἰσηγησαίμην] ἡγησαίμην Aug. ſecundus.

12. οὔτ' ἀντείποιμι] οὔτ' ἂν ἀντείποιμι appendix Francfurtana.

17. κατασκευάσεσθε] κατασκευάζεσθε Pariſ. primus. Aldus. κατασκευάσαισθε Aug. primus, idemque videtur etiam Aug. ſecundus voluiſſe, qui κατασκευάσασθε dedit. In codice Obſopoei fuit vulgata.

Ibid. οὐ βλάψετε] οὐδὲν βλάψεσθε Pariſ. primus, Aldina Taylori. βλάπτεσθε Aug. primus. S. Fabricius, ſeu H. Wolf melius iudicat βλάψαιτε et ὠφελήσαιτε.

vlt. καὶ ἑορτὴ] καὶ ἡ ἑορτὴ Felicianea.

167. 4. θορυβήσητε] θορυβῆτε Aldus, vnde etiam θορυβήσατε et θορυβήσαιτε poterat effici. θορυβήσετε dat Aug. ſecundus.

6. τῷ] τοῦ Pariſ. quintus.

Ibid. καὶ abeſt a Pariſino primo et Aug. primo.

167. 8. *ἀποδȢ̃ναι*] *παραδȢ̃ναι* Aug. ſecundus.

13. *προσιόντα*] *προσόντα* appendix Francfurtana, Aldina Taylori.

14. *προσαναλίσκετε*] *παραναλίσκετε* Aug. prim.

15. *λαμβάνειν ὑμᾶς φημὶ χρῆναι τὸ ἴσον ἕκαστον*] Conſentit h. l. Aldina mea cum vulgata. Obſopoeus tamen haec annotauit. [Aldus ſic legit. *λαμβάνειν ὑμᾶς φημὶ τὸ ἴσον.* Comperi deeſſe verbum ad hunc modum *λαμβάνειν ὑμᾶς φημὶ χρῆναι τὸ ἴσον ἕκαστον.* plane ad ſenſum verbum neceſſarium.] Haec ille, dubium relinquens, iſta, quae addit, vnde habuerit, de ſuone, an e Pannonico libro, an aliunde. Male me profecto ſaepiſſime habet ille maiorum mos peſſimus, quem ſatis mirari non poſſum, vnde exſtiterit, tam conturbate, tam obſcure, tam infinite et loquendi et agendi. vnde non poſſunt non dubitationes erroresque et plurimi et grauiſſimi enaſci.

20. *καὶ* abeſt ab Aug. primo.

Ibid. *ἵν᾽ εὐπορῆτε*] *ἵν᾽ ἅμα τε εὐπορῆτε* Pariſ. ſecundus cum *γρ.* item margo Bauarici cum *γρ.* nam vulgata in eius texto eſt.

22. *μὴ* etiam in texto Bauar. eſt, ſed margo dat *γρ. δὴ τοιαῦτα οἷά περ.*

23. *ταῦτα, ἅπερ*] *οἷάπερ* Pariſinus primus et quintus. *τοιαῦτα, οἷάπερ* Pariſ. ſecundus, Aug. primus. Bauaricus. In Aldina Taylori ad ſolum *ταῦτα* video adſcriptum *τοιαῦτα*, nil praeterea.

Ibid. *νυνὶ*] *νῦν* Pariſ. primus. Aug. primus.

Ibid. *συμβαίνει*] *συμβαίνῃ* Augg. primus et ſecundus. et id mauult Wolf quoque, et annotatum eſt item in appendice Francfurt. cum *forte.*

Ibid. *κρίνητε*] *κρίνετε* Aug. primus. Bauar. verba *τȢ̀ς στρατηγȢ̀ς* omitti neſcio quo in libro, quibuſue in libris, teſtatur index Lambini.

24. *ὑμῖν*] *ἡμῖν* P. Manutius.

167. 27.

167. 27. τὰ αὐτὰ] ταῦτα Pariſ. primus.

Ibid. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſſ. primus, ſecundus, quintus. Augg. primus et ſecundus, Bauaricus, Aldus, P. Manutius.

vlt. συμμάχους καὶ φίλους] prima duo vocabula abſunt ab Aug. primo et Pariſino primo. poſtremo praefixum habet articulum τοὺς Pariſinus quintus.

168. 6. ἄνευ γὰρ] καὶ ἄνευ Pariſ. primus. Aug. primus. Aldus. vtramque lectionem copulatam dat P. Manutius ſic καὶ ἄνευ γὰρ τοῦ. In appendice Francfurt. ſic eſt [ἄνευ γὰρ τοῦ, vel ἄνευ τοῦ καὶ πρὸς.]

7. πολέμου] πολέμους editio Wolfii, index Lambini. docta neſcio quae manus in Aldino, quo vtor, etiam ς fini vocabuli appinxit. [Lege πολέμους in accuſatiuo, et συμφέρειν in infinitiuo, vel, καὶ ἄνευ τοῦ, ὅτι — συμφέρει. WOLFIVS.]

Ibid. συμφέρει] συμφέρειν WOLFIVS.

9. ἔχειν ὑμῖν] inuertit Aug. primus.

10. ἔχει] ἔχῃ Aug. primus.

11. poſt λόγος addunt οὗτος Pariſ. primus, Aug. primus, Aldus, P. Manut. ed. Wolfii. Sed vulgatam dat appendix Francfurtana.

Ibid. νῦν] νυνὶ Pariſ. quintus.

Ibid. μὲν ἀξιοῦτε] conſentit vulgatae textum Bauarici, ſed margo dat γρ. μὲν ὑμεῖς ἀξιοῦτε.

13. ἐποπτευόυσαν] ἐφεδρευόυσαν Pariſſ. primus et ſecundus. ἐφοδεύουσαν Aldina Taylori et Aug. primus a prima manu, ſed eraſa priore lectione, quae neſcio an ἐφεδρευόυσαν fuerit. Erat quidem ἐφ ſine raſura clare cernere. Fabricio haud placet iſta lectio ἐφοδεύουσαν. In Weimarano eſt ἐποπτευόυσαν (in futuro) item in texto Bauarici. Sed huius margo dat γρ. ἐφεδρευόυσαν. In appendice Francfurt. annotatae ſunt hae duae lectiones ἐποπτευόυσαν et ἐφοδεύουσαν.

Ibid. φυλάξουσαν] φυλάξασαν Pariſ. primus.

168. 14. *παρασκευάζεσθε*] *κατασκευάζεσθε* Pariſſ. primus, ſecundus, quintus, Aug. primus, appendix Francfurt. codex Obſopoei, Bauaricus, ſed hic cum vulgata ſuperſcripta. in Aldina Taylori ſic eſt *ὅτε κατασκευάσασθε* (ſic) *ὅτε κατασκευάζεσθε.*

15. *ἐρημίας*] *γρ. ἠρεμίας* Pariſſ. ſecundus et quintus. Aug. ſecundus. Aldus, et index Aldi, qui vulgatam dare voluiſſe videtur. item index P. Manutii. vulgatam dat Bauarici textum, alteram margo eiusdem cum *γρ.* Wolf mauult vulgatam, contra Doruillius *ἠρεμίας.*

17. *ἐχθρός γ' ὢν ἡμῖν*] ſic etiam textum Bauarici, ſed margo dat *γρ. ἐχθρός γ' ἡμῶν.*

21. *ὑμᾶς*] *ἡμᾶς* Pariſ. ſecundus, Aug. ſecundus, Bauaricus.

24. *καὶ* abeſt ab Aug. ſecundo.

26. *ἂν* omittit appendix Francfurtana.

Ibid. *ἅπασι* abeſt a Pariſino quinto.

Ibid. *γένοιτο κοινὴ*] *κοινῇ* (in datiuo) *γένοιτο* Aug. primus.

27. *ἀθυμίαν ἁπάντων παρέσχηκεν*] *ἀθυμίαν παρέσχεν ἁπάντων* Aug. primus. videtur Aldus quoque varietatis aliquid h. l. e libris ſuis enotare voluiſſe. notauit quidem locum aſteriſco. Sed index eius tacet, quod centenis ei in locis vſu venit. id quod hic ſemel monuiſſe ſufficiat. quisquis illum confecit indicem, neſcio vbi mentem habuerit. tam mirifica et incredibilis illi toti indici et vniuerſe vetuſtioribus Demoſthenis editionibus dominatur ſocordia, perturbatio, *ἀκρισία, ἀβλεψία, καὶ παραφροσύνη.*

pen. *πολλῶν καὶ καλῶν καὶ μεγάλων*] *πολλῶν καὶ μεγάλων καὶ καλῶν* Aug. primus. pro *καλῶν* in Pariſ. quinto eſt *κακῶν* crebro errore.

169. 1. *οὐδενὸς οὐδεὶς*] inuertit Aug. ſecundus. A Pariſino ſecundo abeſt *οὐδεὶς.*

169. 3.

169. 3. ἀλλὰ ἃ μετὰ τέτων ὧν εἶπον] In his abeſt ἃ a Pariſino primo et Aug. primo. Eius loco aut τὰ ſuffici vult Wolf, aut ὧν plane tolli. Ab eius editione ὧν exſulat. Loco ὧν dat margo Leſſingiani νῦν.

4. τῶν abeſt a Pariſſ. ſecundo et quinto, ab appendice Francfurt. Aug. ſecundo. Bauarico, ſed in hoc eraſa, quaecunque fuit, vetuſta lectione, et vacuo relicto ſpatio.

Ibid. ἄξιά ἐςι] ἔς' ἄξια Aug. primus. γρ. ἀντάξια index Lambini.

5. ἱππέας] ἵππους appendix Francfurt. Pariſſ. ſecundus et quintus. Aug. ſecundus. Bauaricus.

7. τὶ ἔν, φαίη τις ἂν, ταῦτα νῦν λέγω] τὶ οὖν ταῦτά νῦν, φαίη τις ἂν, λέγω. Aug. primus, Aldina Taylori.

8. ὑμᾶς] ἡμᾶς Bauaricus, ſed cum ὑ ſuperſcripto. Ad ὑμᾶς addunt αὐτὲς Pariſ. primus, Aug. primus, Aldina Taylori.

10. δοκιμάζεται] δοκιμάζετε Aug. primus.

11. προθεῖναι] προσθεῖναι Aldus. app. Francf. quod Wolf. in annotatt. corrigit ad modum vulgatae, quae iam eſt in ed. P. Manut. item Weimaranus.

12. τέτων] τέτε Pariſ. primus. Aug. primus.

14. εἰς χρείαν αὐτῶν ἔλθητε] αὐτῶν εἰς χρείαν καταςῆτε Pariſ. primus. αὐτῶν ἐν χρείᾳ καταςῆτε Aug. primus, Aldina Taylori.

15. ὑπάρξει] ὑπάρχει Pariſ. primus. Aug. prim.

16. δέῃ] δέοι Aug. primus.

17. εἶπεν abeſt ab Aug. ſecundo.

20. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſſ. primus et quintus. Aug. primus.

21. ὃς abeſt a Pariſſ. primo et quinto, et Aug. primo, item a texto Bauarici. Sed eſt in margine. notatus eſt h. l. in Aldina aſteriſco, ſed index, quod multo ſaepiſſime tacendo ludit ſpem inquirentium.

169. 21. ὅταν] ἤδη ὁπόταν Pariſ. primus. Aug. primus. ſed in hoc ἡμῶν erat in margine, verumtamen ab eadem illa antiqua manu, vt inſerendum, adſcriptum. ἡμῶν eſt in Bauarico, pro ὑμῶν, tam in texto, quam in margine. videtur in illo ἤδη, νὴ Δί' latere.

23. ἐπαινέσας] ἐπήνεσε Pariſ. primus, Aug. primus, Ald. Taylor.

24. ὑμᾶς primi loco eſt ἡμᾶς in Pariſinis primo et ſecundo, Augg. primo et ſecundo, et Bauarico. in quo alterum mox inſequens hoc verſu ὑμᾶς eſt ſuper verſum ſcriptum.

26. λέγειν] εἰπεῖν Pariſ. primus. ὥστ' εἰ νῦν εἰπεῖν ἐπιχειρ. Aug. primus, Aldina Taylori.

170. 5. πρὶν ἅπαντα] πρὶν ἂν ἅπαντα Aug. primus. Aldina Tayl.

6. τινες πρώην δήπου] δήπου πρώην τινὲς Aug. primus.

7. ἅπαντες abeſt ab ed. Feliciani, vnde videtur app. Francfurt. id ſumſiſſe.

8. ἔτ' εἶναι] aduerbium omittit Aug. primus.

9. σκοπεῖτε] σκοπεῖσθε indices Aldi et P. Manutii. καὶ σκοπεῖτε Bauaricus, Aug. ſecundus. καὶ σκοπεῖσθε Pariſ. ſecundus cum γρ.

12. ὑφείλετο] ἀφείλετο Aug. ſecundus.

13. λέγοντες] οἱ λέγοντες Pariſ. primus, Aug. primus.

Ibid. καταλύεσθαι τὸν δῆμον] τὸν δῆμον καταλύεσθαι Aug. primus.

14. ad ὑφαιρούμενον addunt τι Pariſ. primus, Aug. primus. verba τὸν μὲν ὑφαιρούμενον omittit app. Francf.

15. τούτων] τοῦτο Bauaricus.

19. καὶ poſtremum omittit app. Francfurt.

20. τὰ αὐτὰ] τοιαῦτα Pariſ. primus.

21. ψηφίζησθε] Aug. primus et Bauaricus dant ψηφίσησθε.

170. 23.

170. 23. ἐπανορθȣ̃ν] ἐπανορθοῖ Aug. primus, Pariſ. primus, Aldina Taylori. vtrumque dat Bauaricus.

Ibid. παύσεται] παύσηται Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

Ibid. τοιαῦτα] γρ. ταῦτα index Lambini.

24. ὃ νυνὶ] ἃ νῦν Pariſ. quintus.

25. γε abeſt a Pariſino primo et Aug. primo.

27. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſ. primus.

pen. ὑμᾶς] ἡμᾶς P. Manut.

vlt. ταῦτα μὲν ὑμῖν τὰ δικαςήρια] ταῦτα μὲν τὰ δικαςήρια ἡμῖν Aug. primus.

171. 1. ἐν δὲ τοῖς ἐν τοις ὅπλοις δεῖ κρατεῖν Aldina Taylori. quod hanc poteſt interpretationem ferre διὰ δὲ τῶν ἐν τοῖς ὅπλοις διαγόντων. per homines in armis aetatem degentes neceſſe eſt vos vincere, et ſuperiores hoſtibus fieri.

3. τὸ abeſt a Pariſſ. primo et quinto, ab Aug. primo, a Bauarico, ab Aldo et P. Manutio.

Ibid. τȣ̀ς] τοῖς Aug. primus. neque dubito, etiam in Pariſ. primo ſic fuiſſe.

4. νικᾶν] τὸ νικᾶν Pariſ. primus. Aug. primus. appendix Francfurt.

5. ψηφίσασθαι] ψηφίζεσθαι Pariſ. primus, Aug. primus.

6. ὅ, τι] εἴ τι Pariſ. quintus.

Ibid. ὑμᾶς] ὑμῖν Pariſ. primus. Aug. primus, Aldina Taylori, appendix Francfurtana.

7. παρασκευάζȣσι] παρασκευάσȣσι Aug. primus.

9. δοκῶ] δοκεῖ Pariſ. quintus.

10. αὐτὸ τȣ̃το ὀρθῶς ἔχειν αὐτῷ δοκῶ] αὐτὸ δοκῶ τȣ̃το ὀρθῶς ἔχει. Pariſ. primus. αὐτὸ τȣ̃το ὀρθῶς ἔχει. Aug. primus. ſed cum in vulgata ſit ἔχειν, et in Aug. margine ſcriptum ſit ab eadem antiqua manu δοκῶ, vt inferendum inter αὐτὸ et τȣ̃το, videtur ille dare voluiſſe αὐτὸς δοκῶ τȣ̃το ὀρθῶς ἔχειν. nam ς finale ſaepiſſime

piſſime omittitur. Bauar. prima manus dederat *αὐτὸ τῦ-το ὀρθῶς ἔχειν αὐτῷ δοκεῖ.* ſed ſecunda manus e di-phthongo *ει* vltimi verbi *ῶ* effecit. [Poſſit fort. legi *αὐ-τὸ τῦτο ὀρθῶς ἔχον αὐτῷ δοκεῖ.* WOLF.]

171. 11. *τηλικαύτης*] *ταύτης* Pariſ. quintus.

12. *τοιῦτων*] *τηλικῦτων* appendix Francfurt.

Ibid. *ἑνὸς*] *ἐντὸς* Aug. primus, quod Simoni Fa-bricio merito haud placet.

14. *ὅτι*] *γρ. διὰ τὶ* index Lambini.

15. *ταύτας λέγει τὰς προφάσεις, ἐγὼ*] Lego *ταῦτα λέγει, τὰς προφάσεις ἐγὼ* — et facilis eſtlapſus, et niſi corrigatur, inepta et conſtructio et ſententia. WOLF.

16. *ἀρχαιρεσίαν*] *ἀρχαιρεσίας* Aldina Taylori, Pariſſ. primus et quintus. Aug. primus. vtrumque dat Bauar.

20. *καὶ* abeſt ab ed. P. Manutii.

23. *τὰς ἐλπίδας*] *τὰς δ' ἐλπίδας* Aldina Taylo-ri, Pariſ. primus, Aug. primus. Sed in hoc particu-la aduerſatiua videtur a ſecunda manu addita.

24. *ὑποτείνων*] *γρ. ὑποτείνει* Pariſ. ſecundus. *ἀπο-τείνων* Pariſ. primus. Aug. ſecundus. idemque voluiſſe videtur etiam primus, tametſi *ἀποτίνων* dedit, cre-bro errore.

Ibid. poſt *ὐδὲν* ponendum eſt comma, vt habet editio Feliciani. Alioqui tota ſententia erit inexpli-cabilis. WOLF.

26. *αὐτῶν* abeſt a Pariſ. ſecundo et Aug. ſecundo, item app. Francfurt.

Ibid. *τοῖς*] *τῶν* Pariſ. ſecundus cum *γρ.* item Aug. primus. Aldus. app. Francfurt. vulgatam habet qui-dem Bauaricus quoque, ſed e correctione, eraſa vetu-ſta lectione, quae *τῶν* fuiſſe videtur. P. Manutius et ex eo ed. Wolfii ita dant *ὅτω καὶ τῆς ἐκ τῦτων τιμῆς ἕξειν.* vnde repetiit idem index Lambini. [Pro *τοῖς ἐκ τῦτων*, vt eſt in priore Herwagiana, leg. cum Aldo *καὶ τῶν ἐκ τῦτων.* quamquam enim et Felicianus non male

male καὶ τῆς ἐκ τούτων, illud tamen καὶ τῶν ἐκ τούτων puto eſſe verius. Pro ἕξειν poſtulat conſtructio ἕξετε. etſi non nego retineri poſſe reſpectu τῶν ςρατηγῶν. WOLF. poſtrema haec neque ſatis intelligo, et aperte falſa ſunt. In margine Aldinae Leſſingianae legitur τῆς ἐκ τούτων δόξης.

171. pen. οἱ δὲ] οὐδὲ Pariſ. ſecundus cum γρ.

vlt. λέγειν] σκοπεῖν Pariſ. primus. Aldina Taylori, Aug. primus in margine. item Bauaricus in margine, cum γρ. nam textum dat vulgatam.

172. 2. verba νῦν δὲ πολιτεύεσθε κατὰ συμμορίας abeſſe a vetuſto codice annotauit app. Francfurt.

4. οἱ τριακόσιοι cum articulo Aldina Taylori.

9. καθ' ἡμέραν] μεθ' ἡμ. Pariſ. quintus.

11. προέμενοι] προϊέμενοι Aug. primus.

Ibid. ὅπος] πῶς Aug. primus, Aldina Taylori.

13. ἐξέςαι ἂ] ἔξεσθ' ἂ Pariſ. ſecundus, Auguſt. ſecundus. Bauaricus.

14. ἐκεῖνοι Θεμιςοκλέα] locum hunc recitat p. 686. quem cum hoc noſtro conferri dignum eſt.

15. ςρατηγήσαντα] ςρατηγοῦντα Aldina Taylori, Pariſ. primus, Aug. primus.

16. ἐν μαραθῶνι] praepoſitionem omittunt Pariſ. primus et Aug. primus.

17. εἰργασμένους] εἰργασαμένους Aldus. append. Francf. et Aldina Taylori vulgatam dant.

18. μὰ δί' οὐχαλκοῦς] οὐ, μὰ δί' οὐ χαλκοῦς Aug. primus, Aldina Taylori.

19. ἀλλ' ὡς οὐδὲν] Wolf. exiſtimat leg. eſſe οὐδ' ὡς οὐδέν. alioquin orationem ipſam ſecum pugnare.

Ibid. ὄντας ἐτίμων] ὄντας οὕτως ἐτίμων Pariſ. primus. Aug. primus. ὄντας ὑπερετίμων. Herwag. prima, Felic. P. Manut. ed. Wolfii. Sed appendix Francfurt. vulgatam dat.

25. οἱ πολλοὶ] articulum omittit Aug. primus.

172. 27. *ἐνίκα ναυμαχίαν*] inuertit Aug. primus.

173. 1. *πολιτικὰς*] *πολιτείας* Pariſſ. ſecundus et quintus, cum *γϱ.* item codex Obſopoei, et appendix Francfurt.

Ibid. *δωϱεὰς ἐκεῖνοι*] *δωϱεὰς οὕτως ἐκεῖνοι* Aug. primus. margo Bauarici cum *γϱ.*

2. *ἔνεμον*] *ἐδίδοσαν* Pariſ. primus, Aug. primus, Aldus, P. Manutius, ed. Wolfii. Sed vulgatam dat app. Francfurt.

10. *ἀναχωϱοῦντας*] *ἀναχωϱήσαντας* Pariſ. primus, Aug. primus, Aldina Taylori.

12. *τῷ βασιλεῖ*] articulum omittit Bauar.

13. *μεγάλην, οἶμαι, καὶ τιμίαν, καὶ σεμνὴν*] *μεγάλην καὶ τιμίαν, οἶμαι, καὶ σεμνὴν* Aug. primus. et ſic quoque append. Francf. et codex Obſopoei, niſi quod hic dat *τίμιον.*

16. *οἰκοτϱίβων οἰκότϱιβας*] primum vocabulum omiſerunt ſaepiſſime ceſſantes atque dormitantes Pauli Manutii operae. Aug. ſecundus inuerſo iſta collocat ordine.

17. *τινος*] *τοῦ* (enclitice) Pariſ. primus, Auguſt. primus.

19. *ἐστὶ χεῖϱες*] inuertit Aug. primus.

20. *παϱέστηκε*] *παϱειστήκει* Pariſ. primus, Aug. primus, margo Bauarici cum *γϱ.* nam textum eius dat vulgatam.

24. *λαμπϱὰ καὶ καλὰ*] *καλὰ καὶ λαμπϱὰ* Aldus. P. Manut. ed. Wolfii. *λαμπϱὰ πϱάττοντας καὶ καλὰ* Aug. ſecundus. vulgatam dat app. Francfurt.

27. *κεφάλαια*] *κεφάλαιον* Pariſ. quintus. (ſi recte et fideliter inde relatum eſt. ſed videtur in eo fuiſſe *κεφάλαι' ἂν ἔχοι.*)

pen. *τῶν πϱαγμάτων* abſunt a Pariſ. ſecundo et Bauarico et app. Francfurt.

173. pen. *εἰπεῖν περὶ τῶν τ᾽ ἐκείνοις*] *εἰπεῖν ἵν᾽ ἀκέσαντες τῶν τ᾽ ἐκείνοις* Pariſ. primus, Aug. primus, Aldina Taylori.

vlt. *πεπραγμένων*] pro *πεπραμένων* procul dubio rectius noſtrum dat *πεπραγμένων*. OBSOPOEVS. nempe Aldina prior vocabulum hoc ſine γ dat.

174. I. *κρείττους* malit Wolf abeſſe. non deſiderem, ſi abſit, ſed neque quod dant codices, repudiem. *γενέσθαι βελτίους* dant Pariſinus ſecundus, vnde repetiiſſe videtur app. Francfurtana. et Aug. ſecundus. *γενέσθαι κρείττους* Bauaricus.

3. *ἐκεῖνοι ἑκόντων*] inuertunt Aug. primus et Bauaricus. item app. Francfurt.

4. *συνήγαγον*] Sic etiam Bauaricus, ſed ſuper praepoſitione erat etiam *ἂν* ſuperſcriptum.

5. *πεζῇ*] hoc mauult Wolf pro *πεζοῖ*, quod eſt in Aldina et Manutiana, et *πεζοὶ*, quod eſt in ipſius editione. vulgatam dat quoque appendix Francfurt.

6. *νῦν φιλοτιμούμεθα.*] *νῦν ἡμεῖς φιλοτιμούμεθα* Aug. primus.

Ibid. *ταῦτα νομίζετε*] inuertit Aug. primus.

10. *ὅσης ἅπαντες ὁρᾶτε*] *ὅσης ὁρᾶτε πάντες* Pariſ. primus, Aug. primus, Aldina Taylori.

12. *ἀνήλωται*] ſic etiam Bauaricus, ſed cum α ſuper η ſcripto.

Ibid. *τῶν ἑλλήνων*] *γρ. τῶν ἄλλων ἑλλήνων* margo Bauarici.

13. *ἀπόρους*] *ἀποστόλους* margo Bauarici cum γρ. Weimaranus, P. Manutius. app. Francfurt.

Ibid. *ἐξανήλωνται*] ſic etiam Bauaricus, ſed cum α ſuper η.

16. *ἀπολώλασιν*] *γρ. ἀπολωλέκασιν* index Lambini.

18. *ἀλλὰ τί; βούλεσθε*] *ἀλλ᾽ ὅ, τι βούλεσθε* Pariſ. quintus, Aldus, P. Manutius. (vnde Wolfiana farra-

farrago mendoſe *βȣ́λεσθαι* retulit) eodem tendit *ἄλλο τι βȣ́λεσθε*, quod eſt in Bauarico, et in append. Francfurt.

174. 20. *ἱερῶν*] *καὶ ἱερῶν* Aug. primus.

21. *ἀκολȣ́θων*] *ἀκολȣθȣ́ντων* Bauar.

22. *ἐκεῖνοι*] *ἡμῖν* Ariſtides Artis p. 208.

Ibid. *ἐπιγιγνομένων*] *ἐπιγενομένων* Aug. primus.

23. poſt *προπύλαια ταῦτα* addit Ariſtides *ὁ παρθενών*.

25. *παρέδωκαν*] ſic etiam Bauaricus, ſed cum ſuperſcripto *παρέδοσαν*.

26. *τότε* abeſt a Pariſ. ſecundo, Aug. ſecundo, Bauarico, app. Francf.

27. *πολιτείας*] *πόλεως* Pariſ. ſecundus cum *γρ.* Bauaricu in texto, ſed vulgata in margine.

Ibid. *ἀκολȣ́θȣς*] *ἀκολȣ́θως* Bauar. Aug. ſecundus. *παραπλησίȣς* codex Obſopoei, quem codicem deſignare videtur app. Francfurt.

pen. *καὶ* primum abeſt ab Aldina, ſed addidit annotator Tayloranus.

vlt. *καὶ μιλτιάδȣ* abſunt a Pariſſ. ſecundo et quinto, Aug. ſecundo et Bauarico, item app. Francfurtana.

175. 1. *οἶδεν ὑμῶν*] inuertit Aug. primus.

6. *ὑμῖν* omittit append. Francf.

7. *ὑπολαμβάνετε*] *ὑπολαμβάνεται* Aldus.

Ibid. *εἶναι* abeſt ab Aug. ſecundo.

10. *κατεσκευάκασιν*] *κατασκευάκασιν* Aldus, *κατασκευάζȣσιν* Pariſ. quintus.

13. *πάντων*] *ἁπάντων* Pariſ. primus.

15. ad *μεταλαμβάνειν* addunt *ὑμᾶς* Aug. primus et Aldina Taylori.

16. *νυνὶ*] *νῦν* Pariſ. primus, Aug. primus, append. Francfurt.

19. *ἂν*] *ἐὰν* Pariſ. quintus. *ἃ ἂν ὑμῖν ȣ̃τοι* Aug. primus.

175. 19. μεταδιδῶσι] μεταδίδωσι Aug. primus. Sic aio et affirmo in illo codice eſſe; non, quod Simon Fabricius illinc retulit, μεταδιδῶσι. et idem quoque dat margo Bauarici, cum γρ. nam textum eius cum vulgata conſentit. poteſt vtique noua haec lectio defendi, ſi repetatur a verbo non contracto μεταδίδω, δίδεις, δίδει, ſed quia hoc eſt paulo inſolentius, et nulla eſt a vulgata diſcedendi neceſſitas, tueamur vulgatam.

23. πιςεύσειε] πιςεύσαι Aug. primus, Ald. Tayl.

24. ἐψηφίσασθε] ἐψήφισθε Pariſ. primus, Aug. primus.

26. τὸ ἔναγχος] omittunt articulum Pariſ. primus, Aug. primus.

vlt. καὶ δίκαια abſunt ab ed. P. Manutii.

176. 1. τὰ ἔργα δ᾽ ἀπὸ τȣτων] τὰ δ᾽ ἔργα τὰ ἀπὸ τȣτων Aug. primus. τὰ ἔργα δὲ τὰ ἀπὸ τȣτων Aldina Taylori et Bauarici margo cum γρ. ſed textum cum vulgata conſentit. lectionem in margine Bauarici annotatam exhibet quoque app. Francfurt.

2. ȣδαμȣ] ȣδαμῶς margo Bauarici.

6. ὧν] οἷς Aldina Taylori, Pariſ. primus. Aug. primus.

8. conſentit h. l. Aug. cum vulgata. οἷς hoc verſu ille non habet, ſed verſu ſexto. ſine dubio turbatum hic neſcio quid eſt in ſchedis Fabricianis.

10. ἢ κυθνίοις abſunt ab ed. P. Manutii.

12. pro τὰ Wolfius e coniectura ſua μείζω dedit in editione ſua.

14. αἰσχρὸν [quod h. l. ſecundum eſt] abeſt ab Aug. primo.

Ibid. λιπεῖν] λείπειν Pariſ. primus, Aug. primus.

15. ὑμῖν] γρ. ἡμῖν Pariſ. primus.

Ibid. ȣδ᾽ ἐςὶν] ȣκ ἐςὶν Pariſ. primus, Aug. primus.

175. 16. ἑλληνικῶν] ἑλλήνων Pariſ. primus. Aldus. P. Manut. ed. Wolfii. ſed app. Francfurt. vulgatam dat.

18. τοὺς ſecundum abeſt a Pariſ. primo. Aug. primo.

21. poſt ὑμᾶς addere quosdam, quos non nominat, ὅτι, teſtatur index Lambini.

22. poſt παύσασθαι addit Pariſ. primus πρὸς.

23. πεπολίτευσθε] πολιτεύεσθε Pariſ. quintus.

Ibid. ἐστὶ δ' ὦ] ἐστὶ γὰρ, ὦ Aug. ſecundus.

26. ὁποίους ἂν] ὁπότερα ἂν Aug. primus, vbi S. Fabricius, non video, qua ſatis magna de cauſſa, *perperam* ſuum adſcripſit.

27. βούλησθε] ſic etiam textum Bauarici. ſed in margine adſcriptum eſt hoc ſcholium ἀντὶ τοῦ βούλεσθαι (ſic) ἢ λείπει τὸ εἶναι. cuius ſcholii partem priorem non intelligo.

pen. ἀλλ' ὧν (ſine οὖτοι) Aldina Taylori.

Ibid. οἴωνται] οἴονται Bauar. Aug. ſecundus.

vlt. βουλομένους] βουλευομένους Pariſ. primus. Aug. primus. Aldus. P. Manutius. ſed Wolf vulgatam praefert.

177. 1. φαῦλον] φλαῦρον Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

2. πλέον] πλεῖον Aug. primus.

Ibid. πεισομένους] πειθομένους Pariſ. primus, Aug. primus, Aldus. Clauſula in Bauarico haec eſt περὶ συντάξεως ΗΗΗΔΔΔ. (330.)

Ad orationem περὶ συμμοριῶν de claſſibus vel collegiis.

178. 1. In Bauarico reperi οἱ μὲν οὖν ἐπαινοῦντες. quod neſcio an minus ſit damnandum. quamquam non ideo vulgatam exterminandam cenſeo. fieri poteſt, vt haec oratio fragmentum, et abſolutio ſeu peroratio alterius cuiusdam ſit. quamquam οὖν ne integrae quidem orationis principio parum conuenit. fingi enim poteſt

orator,

orator, aſſurgens ſecundum alium aliosue, ſic ordiri. *veſtros itaque maiores qui laudant* — vnde colligatur, anteceſſoris, aut anteceſſorum orationes in laudibus maiorum celebrandis verſatas eſſe. Ariſtides de D. C. p. 310. locum hunc in exemplum periodi proponit pluribus e colis compoſitae. Sed fructuoſior eſt alter eiusdem locus p. 264. σφοδρότητα δὲ ποιεῖς καὶ ὅταν πράγματα ἢ πρόσωπα ἔνδοξα μὴ ὀκνῇς διαβάλλειν. οἷον τὸ μὲν ἐπαινεῖν τοὺς προγόνους πρᾶγμα ἐνδοξότατον. ὁ δὲ Δημοσθένης πῶς εὐθὺς ἐν ἀρχῇ διέβαλεν! οἱ μὲν ἐπαινοῦντες —

178. 6. miror inſolentiam dictionis τοῦ δοκεῖν δόξαν ἐκφέρονται. poterat, ni fallor, alterum, ſiue δοκεῖν, ſiue δόξαν ſufficere. an haec eſt ſententia, in latinis quidem non intolerabilis. hanc referre gloriam, vt vulgus eos habeat in oratoribus haud contemnendis.

11. παραδέξασθαι] correxi παραδεῖξασθαι. alii nulli exempla domeſtica vel documenta rerum ſplendidius atque praeclarius geſtarum domi ſuae nata, proferre, vel edere potuerunt.

13. δύνασθαι vncis incluſi. conueniret eius loco melius δεόντως vel ὀρθῶς. quomodo mihi videmini recte et qua par eſt inſtructi atque parati eſſe, [ſubaudi, ἂν οὕτω παρασκευασθῆτε, ſi ſic, vt praecipio, inſtructi fueritis.]

15. rurſus οἱ μέλλοντες cancellaui. melius conueniret οἱ λέγοντες. nos, qui cum plebe agere in concione ſolemus, ſi videamur ſubtiliter dicere. φανείημεν ὄντες idem eſt, atque οὐ μόνον φανείημεν εἶναι, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀληθῶς ὦμεν. neque videamur modo eloquentia pollere, ſed reapſe quoque polleamus. verum abeſt aliquid, cuius defectum aegre vero; neque tamen illa eloquentia noſtra ad curam reip. et ad ſatisfaciendum eius neceſſitatibus conferatur; nihilo ideo melius resp. veſtra habebit.

178. 22. *πρὸς τὸν βασιλέα*] ſuſtuli articulum. Citat h. l. Ariſtides de D. C. p. 254. *ἀξιόπιςον δὲ καὶ ὅ τ' ἂν ἄλλος εἴποι σοι ἐναντιέμενος, σε τἕτο αὐτὸν προλαβόντα εἰπεῖν. οἷον ἐν τῷ περὶ συμμοριῶν. ὃ μὲν διοικεῖται, ἐςὶν ὅτι δεῖ ἐναντιωθῆναι τοῖς βασιλεῖ πολεμεῖν συμβελεύεσιν. ἐπεὶ δ' ἐκεῖθεν αὐτῷ ἀντέπιπτεν· μὴ πολεμῶμεν ἓν τῷ κοινῷ ἐχθρῷ καὶ βαρβάρῳ; διὰ τἕτο ἀξιοπίςως προλαβὼν, ἃ εἶπεν ἄν τις ἐκεῖθεν κατὰ βασιλέως, ταῦτ' αὐτὸς λέγει. ἐγὼ νομίζω κοινὸν ἐχθρὸν ἁπάντων τῶν ἑλλήνων βασιλέα. εἶτα ἃ νῦν αὐτὸς εἰσηγεῖται· ἕ μὴν διὰ τἕτο παραινέσαιμ' ἂν τοῖς ἄλλοις πόλεμον πρὸς αὐτὸν ἄρασθαι.*

179. 11. *εἰ δέ τι ἀδήλε*] correxi *εἰ δ' ἔτι ἀδήλε.* Ibid. *προαπεχθησόμεθα*] lectionem hanc a *προαπεχθάνεσθαι* a Morelliana traditam ſeruaui, quae omnium reliquarum mihi probaretur maxime. mirifice enim libri h. l. diſcrepant, aliis *προταχθησόμεθα* a *προτάττειν*, aliis *προαπαχθησόμεθα* a *προαπάγειν*, aliis *προεπαχθησόμεθα*, a *προεπάγειν*, aliis *προϋπαχθησ.* a *προϋπάγειν*, aliis *προαπενεχθησόμεθα* exhibentibus, quarum lectio nulla eſt prorſus intolerabilis.

14. *ἐπισχὼν ἄν, ὧν*] particulam addidi. lectio bene ſi habet, ita eſt interpretanda. *ἐπισχὼν ἑαυτὸν ἀπὸ τέτων, ἐφ' ἃ ὥρμηκε.*

17. num leg. *καὶ πρὸς τέτῳ* [vel *πρὸς τἕτο*, nam perinde eſt, dummodo neutrum ſit,] *τὸν νἕν.* mentemque habentes huic rei intentam.

21. *ἐπ' ἴσης*] praetuli *ἀπ' ἴσης.* ſcil. *γνώμης ὁρμωμένοις*, vel *σκοπεμένοις.* Vobis, caeterisque graecis propoſita cum ſit de bello perſico deliberatio, nos ambos video non ab iisdem principiis proficiſci, neque easdem ad metas contendere, ſed graecorum ſingulos quosque priuata ſua commoda ſequi, nos communem omnium ſalutem ſpectare.

179. 26. *ἐᾶσαι*] id eſt *ὥστ' ἐᾶσαι*.

27. *ὅτι*] praetuli *ὅτε*.

vlt. *ἐν τῷ πολέμῳ γενησόμεθα οὐκ ἴσοι*] praetuli *ἐν πολέμῳ γεν. οὐκ ἴσῳ*. Bellum aequum, *πόλεμος ἴσος*, h. l. videtur non tam illud ſignificare, vbi copiae ambarum partium pares ſint, quam, quod iuſtitia fundatum, iuſtis de cauſis ſuſceptum ſit.

180. 5. *φαίνηται δὲ δίκαια φρονεῖν ἐπὶ ταύτῃ τῇ προαιρέσει*] praetuli *φαίνηται δὲ δίκαια ἐπὶ ταύτῃ* [ſcil. *τῇ δυνάμει καὶ παρασκευῇ*] *φρονεῖν αἱρουμένη*. ſcil. *ἡ πόλις*. et reſp. ita ſe gerat, vt inter omnes conſtet, in tantis copiis, tantoque apparatu, eam tamen aequare cenſere, atque poſtulare. *ἐπὶ ταύτῃ τῇ δυνάμει*. quamuis iam conſcriptas et in parato habeant has copias, tamen iis nihil vſuros, ſi poſſint aequa impetrare. *αἱρουμένη* h. l. idem eſt atque *προαιρουμένη*.

14. Bellum eſt, quicquid fit, paratur, geritur, ad inimicitias cum hoſte exercendum. vt cum agri rapinis, igni, ferro deſolantur et oppida obſidentur. Sed *ἀγὼν* eſt, *certamen* belli, conflictus ille, a quo belli fortuna *certatur*, h. e. decernitur, penes quem victoria ſit, quis impoſterum ſit dominus futurus et leges daturus. momentum Martis, hora pugnae, qua aut cita mors venit, aut victoria laeta.

181. 5. poſt *μὲν* addidi *γε*.

9. *ὅτι ἐπιβουλεύει*] praetuli *ὡς ἐπιβ.* quia *ὅτι* modo praeceſſerat.

10. *ὦ πρὸς τοῦ Διὸς*] id eſt *ὦ μῶροι, ὦ ἀνόητοι ὑμεῖς*. cogitabit hoc lectorum quisque ſecum. orator autem haud audebat plane proloqui.

11. poſt *οἴεσθε τοῦτο* procul dubio deeſt *πείσειν*. ſperatisne vos ea graecis eſſe perſuaſuros?

Ibid. *οὐκ οἴομαι*] particulam infitiantem de meo addidi. mihi vero non videntur veſtri legati hoc effecturi, vt graecis iſtaec perſuadeant.

181. 12. *ἀλλ᾽ ὄπω μείζων*] comminiſcere tibi, oratorem hac breuitate, quae contentioni debetur, hoc voluiſſe dicere, quod his ferme verbis dixiſſet, ſi voluiſſet latius et plenius loqui. *ἀλλὰ γὰρ πεισάντων γε* [id eſt *πεισάτωσαν*] *οἱ ὑμέτεροι πρέσβεις ταῦτα τοὺς ἕλληνας*. Sed fac legatos veſtros fidem penes graecos inuenire. quid tum? *ἀλλ᾽ ὄπω μείζων* — at nondum obruit hic a rege Perſarum metus vehementiam ſimultatis, qua et in vos, et in ſeſe mutuo graeci exarſerunt. h. e. ſemper tamen pergunt vos acrius odiſſe, quam regis Perſarum inſidias reformidare.

15. *οἰόμεθα ὑμεῖς πράττητε*] praetuli, partim de meo ſenſu, *οἰόμεθ᾽ ἡμεῖς*, (in prima perſona) *πράττηται*. (in paſſiuo) haec vbi fiant, vel eueniant, quae nunc ſuſpicamur. poſterius hoc, paſſiuum, iudicium meum, prius, *ἡμεῖς*, codices adminiſtrabant.

17. poſt *ἱππέας*, aut certe hac in regione, deeſſe videtur *ὑπάρχοντας*.

19. ad *δεήσεται* ſubaudi, vel adde potius, *σωθῆναι*. ſcil. *ὑφ᾽ ὑμῶν*. orabit, vt vos ſe velitis ſaluum et ſoſpitem conſeruare.

21. *τὸ δεῖσθαι*] ſubaudi *ὑμᾶς τῶν ἑλλήνων*. vobis ope graecorum opus eſſe, eamque vos implorare.

23. duo haec adipiſcemini, vt et ſoſpitatores atque vindices fiatis eorum, qui tum ad tutelam veſtram perfugient, rogantes a vobis protegi et conſeruari, et vt certi ſitis, hoc euenturum eſſe, vt graeci omnes, vltro, ipſismet auctoribus atque impulſoribus, ad vos confluant, vobisque adiungi ſtudeant.

27. *εὑρεῖν* non ſatis placet. num *εὐρύνειν* dilatare, diducere. an *ἀρεῖν* (in futuro 2. verbi *αἴρειν* tollere.) ſed mallem potius *συνείρειν* conſerere.

vlt. *αὐτοὺς*] praetuli *αὐτήν*.

182. 3.

182. 3. ὑμῶν] praetuli ὑμᾶς. locum hunc citat Dionyſ. Halic. T. II. p. 160. vt et paulo ſuperiorem p. 181. 22.

12. τὰς διακοσίας καὶ χιλίας] ſubaudi ϛρατιώτας. Negat orator ſe in numero militum eſſe quicquam nouaturum, reuera ſe illi vetuſto numero 1200 capitum acquieſcere; ſed hoc ſtudere et quaerere, vt ille numerus plenus ſit, eique nihil deſit. hucusque quidem in claſſes connumeratos eſſe millenos ducentenos homines, arma geſturos, quia vero illum in numerum incurrerint multi, quibus, ſiue per ſexum ſiue per aetatis teneritudinem, ſiue per corporis imbecillitatem aut debilitatem (vt coecitatem, claudicationem et ſimilia vitia,) ſiue per fortunarum exiguitatem, ſiue ob abſentiam ab vrbe, ſiue aliis de cauſis ſonticis, negatum eſſet arma gerere; eo factum eſſe, vt numerus ille nunquam plenus eſſet, ſed vt vix ſeptingenti, aut octingenti eſſent. Quo itaque numerus ille MCC. ſemper certiſſime plenus eſſet, auctorem ſe fert orator, vt, verbotenus, in claſſem quamque bina millia capitum connumerentur. Nam ſi ab his MM. deinceps deducantur omnes illi, quibus cauſae legitimae veniam militiae dent, tamen certo certius, illis deductis, reliquos manere MCC. aut plures etiam.

15. τῶν ἐπικλήρων] ſcil. σωμάτων. (non παρθένων) quia ad inſequentia adiectiua omnia ſubaudiri debet σωμάτων. ſed neſcio an tum ſatius ſit etiam hoc nomen reliquis accommodare, h. e. ἐπικληρικῶν legere. pari modo ὀρφανικῶν praetuli vulgatae ὀρφάνων. celebris in ſcholis grammaticorum h. l. eſt. citant eum Harpocr. in κληροῦχοι et κοινωνικά. (v. Valeſ p. 111. ed. Gron.) et Pollux 8. 134. et 136. in κοινωνικὰ χρήματα et κληρουχικὰ χρήματα. cur virgines nubiles, cum patrimoniis relictae, cur orbi nondum puberes facti, cur ciues extra vrbem in coloniis agentes, fungi in

vrbe

vrbe muniis militaribus, et arma gerere corporibus ſuis nequeant, interprete non eget, per ſe planum eſt. at cur exemti ſint σώματα κοινωνικὰ, non perinde paret. hoc eſt fratres, patrimonium relictum inter ſe commune habentes, et communiter adminiſtrantes, haereditate nondum creta, h. e. in particulas conuenientes concerpta. Cauſa, ſi ſatis acutum cerno, haec fuit. Pater adhuc ſuperſtes, vniuerſae rei dominus, ſi bellica tempora incidiſſent, ſine recuſatione militiam obiſſet. Iam vero duobus tribusue, eandem rem familiarem tuentibus, non auctiorem factam, quam ante fuit, dubitatur, tribusne fratribus vna eundum in caſtra ſit, an vni ſolummodo. Aequum eſt vtique vnum militare. Tum vero vter binorum, aut ecquis ternorum fratrum delegetur ad operas caſtrenſes? Sorti, aies, permittatur. Recte ais, verumtamen res moleſtiis et paene dixerim iniquitate non caret.

182. pen. τῶν πρώτων ἑκατὸν [ſcil. ναῶν] πέντε ſcil. ναῦς. Wolfius hic ſemet, lectoresque implicuit. Non praecipitur, ad vetuſtas trecentas naues, quindecim nouas addi, ſed ſolummodo de diſtributione agitur, et praecipitur, ſic naues diſtribui. De prima centuria nauium ſumuntur primae quinque naues, et attribuantur primae claſſi nauium, quarum vnaquaeque claſſis denis quinis nauibus conſtat, tum primae quinque naues ſecundae centuriae attribuantur ſecundae claſſi, et primae quinque naues tertiae centuriae attribuantur tertiae claſſi nauium denarum quinarum. tum rurſus, reditu ad principium facto, quarta, quinta et ſexta nauis primae centuriae nauium attribuetur claſſi quartae et ſic porro, donec cunctae naues trecentae per viginti claſſes, quarum vnaquaeqre XV. nauibus conſtat, diſtributae fuerint.

183. 5. citat h. l. Harpocr. v. ὅτι ἑξακισχίλια et v. τίμημα.

10. ἑξηκονταταλαντείαν] hic poſtmodum diphthongum cum iota ſimplici mutaui.

13. δέῃ vncis incluſi, vt amputandum. modo enim praeceſſit, vnde facile poteſt ſubaudiri.

184. 8. poſt φυλὴ μία videtur τριήραρχος εἷς deeſſe.

20. poſt μέρȣς deeſt ἑκάςȣ.

21. λόγον, ὃν μέλλω λέγειν] praetuli de meo iudicio λόγον μέλλων λέγειν, omiſſo articulo, et indicatiuo cum participio commutato. tantundem eſt, ac ſi dixiſſet οἶδα, ὅτι μέλλω λέγειν λόγον παράδοξον.

25. citat h. l. Hermogenes de methodo, capite περὶ τȣ̃ κατὰ πεῦσιν σχήματος, in fine, p. 416.

185. 1. Ariſtides de D. C. p. 274. ἔμφασις γίνεται, ὅταν τις δεικτικοῖς χρῆται. ȣ̃τος, ὦ ἄνδρες, καὶ παλαιός ἐσθ' ὁ νόμος, καὶ καλῶς ἔχων. καὶ πάλιν ἐν συμβȣλευτικοῖς· ὁρᾶτε ταύτην τὴν πόλιν. ἐν ταύτῃ τηλικαύτῃ τὸ πλῆθος ȣ̃σῃ.

4. ἔχȣσι τὸν νȣ̃ν] ſuſtuli articulum.

5. ἐνταυθοῖ] praetuli ἐνταυθί. non *huc*, ſed *hic loci*.

8. χρησμῳδεῖεν] dedi de meo, quamquam ab aliis praeitum quodammodo erat, χρησμῳδοί. ſcil. φοβοῖεν ὑμᾶς. quae ſunt e praemiſſis tacite iteranda.

Ibid. ȣ̓κ ἂν εἰσενέγκαιεν, ἀλλ' ȣ̓δ' ἂν δείξαιεν, ȣ̓δ' ἂν ὁμολογήσαιεν] opera, quam hic dedi, vereor ne multis ſuperuacanea videatur. Scilicet ἀλλὰ a priore ȣ̓δ' ἂν auulſum, retraxi ad poſterius. non videntur collaturi; ne proferent quidem in medium, (aut oſtendant cuiquam, nemini reſerabunt arcam ſuam numariam, neminem ad eam adducent.) at ne fatebuntur quidem, ſibi in penu eſſe. aut poſſit ἀλλὰ geminari, ad hunc modum. ȣ̓κ ἂν εἰσενέγκαιεν. ἀλλ' ȣ̓δ' ἂν δείξαιεν.

ξαιεν. non conferent. ne proferent quidem. *ἀλλ' ἐδ' ἂν ὁμολογήσαιεν.* quid? quod ne fatebuntur quidem —

185. 12. *ἐχ ἱκανὸν δοίη*] dedi de meo *ἐχ ἑκὼν ἂν δοίη.*

14. *προσενεγκεῖν*] correxi *προεισενεγκεῖν.* nonnihil quidem Simonis Fabricii quoque, niſi is potius H. Wolfius eſt, auctoritate motus, magis tamen adhuc Auguſtani ſecundi, et rei ipſius.

18. *τε̃ μηδενὸς*] id eſt *ἢ γέλως εἴη* (vel *ἢ καταγέλων ἂν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι*) quam deridiculo ſitis futuri, *εἰ καθόλε μηδὲν πορίζεσθε.* Si prorſus nihil extunderetis. nam a mendico nihil exigi, riſus id argumentum nullum eſt, ſed commiſerationis. Minus autem centenis partibus conferens, quam poſtularetur, aut exſpectaretur, riſum ciet, quia plus dare potuiſſe videtur, ſed data opera tam parum dediſſe, quo exigentem ludificaretur.

19. *τὴν ἑκατοςὴν*] articulum addidi. ad *εἰσφέρειν* ſubauditur, quod ad quamplurimos fit infinitiuos, *δεῖν.* item hoc ipſo verſu addidi *νῦν.*

24. poſt *εἰσοίσειν* videtur *ἑκε̃ν* deeſſe. conf. v. 21.

25. nullus dubito, non Manutium praeſcripſiſſe ſuis operis, vt *καταθῆτε* darent, quomodo dederunt, ſed illi more ſuo aberrantes *ῆ* poſuerunt in locum diphthongi *ει.* nam in Felicianea, quam Manutiana recoxit, eſt *καταθεῖτε*, vt in reliquis. Siue igitur hoc conſilium eſt, ſiue hic error eſt felix, vſus eo ſum. poteram quoque ſiue *καταθοιτε* in optatiuo e Bauarico emendare, ſiue *καταθείητε.*

186. 6. *ἑκατὸν*] Weſſeling ad Diodor. Sic. T. I. p. 413. b. auctor fit, vt *διακοσίας* legatur. cuius lectionis ipſe Demoſthenes aliis locis factus eſt. Verum in eiusmodi locis, non fides rerum geſtarum ſeuere ad auctoritates memoriarum eſt exigenda, ſed oratorum, quae ſit identidem, ſpectanda intentio. Intererat oratoris,

toris, copias Athenienſium nauales, quae tum fuiſſent, eleuari et imminui, Perſarum augeri. Nam ſic concludit. Si Athenienſium claſſis, quae centum modo nauibus concluſa tum erat, Xerxis tam numeroſam claſſem vicit; quanto credibilius eſt futurum eſſe, vt claſſis Athenienſium, quae nunc triplo eſt auctior, claſſem Perſarum vincat, quae nunc eſt duplo minor, quam olim erat.

186. 15. τὰς κρήνας] praetuli αἱ κρῆναι. non quo vulgata rationibus linguae graecae aduerſetur, nam conuenit et cum iis, et cum vſu, vt πέφυκεν abſolute et imperſonaliter vſurpetur ad ſignificandum, natura rerum ita comparatum eſt, et tum recte ſequetur accuſatiuus cum infinitiuo, vt fontes et putei exareſcant, vel deficiant — verumtamen altera lectio mihi tum, neſcio qui, magis probabatur.

18. ἀκέσετε] correxi ἀκέσεται. redit enim ad regem Perſarum.

20. οἱ ἐν Μαραθῶνι] ſuſtuli praepoſitionem.

187. 1. ἄλλην ſi ſeruatur, accipi debet pro ὅλην, vel πᾶσαν. contra totam reliquam graeciam, excepta patria ſua.

Ibid. ἐλθεῖν] ſcil. ſiue πολεμήσοντα, ſiue μισθοφορήσοντα. Aliis in libris eſt ἐθέλειν. quod ſi probatur, tacite iterandum eſt μισθοφορεῖν e p. 186. 27.

2. πῇ] praetuli ποῖ.

10. ἂν de meo addidi, nam habet quidem Felicianea hanc particulam, non tamen hoc loco, ſed alieno, et importuno, ſic dans ἡμῶν κρατήσαντες, ἐκείνου γε πάλιν ἂν κρείττους ἦσαν. ſententia loci eſt. Nouit ſe a vobis victum, eoque inferiorem. quod ſi ergo mercenarii vos vincerent (ſi modo fieri hoc poteſt, quamquam non videtur poſſe) multo potius vereretur, ne mercenarii in ſe impetum faciant, locupletiorem et infirmiorem, et profecto iamdudum eum eſſent adorti merce-

mercenarii, ſi tantum valerent. aut ergo Perſa ipſos reformidans nil iis vtetur, aut nil vobis eſt cur eos metuatis, qui ne eum quidem vincere poſſint, quam vos ſaepius viciſtis.

187. 17. *ὐδὲν* addidi.

24. *ἀναλύσονται*] in locum indicatiui ſuffeci auctore me coniunctiuum.

188. 2. comma prius addidi, quod hic quia vi non caret, ideo duxi de eo admonendum, qui alias ad eiusmodi minutias haud ſoleam deſcendere. *προδότας* appellat Thebanos, qui decus et ſalutem Graeciae Xerxi olim dicuntur prodidiſſe. Hos proditores vicerunt, qui tum erant, eorum aduerſarii, Lacedaemonii, Plataenſes, nos Athenienſes, quicunque nobiscum et cum iuſto honeſtoque faciebant. Qui ergo graeci Perſam tum cum Thebanis ſtantem vicerunt, eundem Perſam nunc quoque vincent, quibuscunque tandem ſociis fretum. Argumentum haud ſatis ſtringens.

11. *διαφορῶν*] correxi *διαφόρων*. nam eſt a nominatiuo, non *ἡ διαφορὰ* diſcordia, ſed a nom. *τὰ διάφορα*, das Intereſſe. de quo agitur, vel contenditur, quae te ſiue obtinere, ſiue amittere, ad lucrum damnumue, tua multum intereſt.

Ibid. quae ne diuturna quidem ſedulaque meditatione excogitaſſet, ſi quis iis mala imprecari voluiſſet.

15. vulgatae *φοβὔμεθα*, etiam ab Hermogene p. 179. traditae, praetuli *φοβώμεθα*.

18. *ἡμᾶς ἔθηκα ἐκεῖνον. ἐπειδὴ*] ſarſi locum hunc ſic *ἡμεῖς ἐκεῖνον, ἀδίκημ᾽ ἂν ἔθηκα.* in facinoribus, iniuſtis et nefandis equidem haud habeam, ne ſi vos quidem primi iniurias ei offeratis.

23. *πράττων*] praetuli *πράττειν. ὕποπτος πράττειν*, id eſt *ὕποπτος τὔ πράττειν*, vel *ὅτι πράττει*.

27. *πείσονται*] id eſt *πεισθήσονται*. cum non obſecundabunt. praetuli tamen *πείσετε*.

189. 3.

189. 3. μὲν addidi.

7. ad 9. εὔχεσθε ad αὐτῦ] ſi plena eſt, dura haec eſt dictio, ſic accipienda, tanquam ſi dixiſſet εὔχεσθε δὲ πᾶσι τοῖς θεοῖς, ποιεῖν, ὥστε καταλαμβάνεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῆς αὐτῆς παρανοίας, ὑφ᾽ ἧς ἐποίησάν ποτε τοὺς αὐτοῦ προγόνους καταλαμβάνεσθαι. Non enim Perſa corripit amentiam, ſed amentia corripit Perſam.

12. σύνοιδε] ſubaudi σὺν ἅπασι τοῖς ἄλλοις τοῖς τοῦτο εἰδόσι. vna cum aliis omnibus hoc nouit, qui idem norunt. conſtat enim inter omnes.

16. ἢ ἀκουσίου] praetuli ἢ κἀκουσίου. id eſt ἢ καὶ ἀκουσίου. quem graeci vltro volent atque probabunt, aut etiam, ſi neceſſe ſit, quem inuiti et coacti tolerabunt.

19. τὰ τῶν ἀπαγγελλόντων] priorem articulum addidi.

vlt. νῦν ἁμαρτόντες] interpoſui de meo οὐχ. nunc enim ſi minus erretis, ab his decepti, poſtmodum iisdem non ſuccenſebitis.

Varietas lectionis ad orationem de Claſſibus.

177. 3. Argumenti. κεκίνηται] καὶ κεκίνηται codex Obſopoei, Aldina Taylori.

4. καὶ ſecundum abeſt a Bauar. et Aug. ſecundo.

Ibid. εἰς abeſt a Pariſſ. ſecundo et quinto. item Felicianea. et deleui. pro ἤδη malim ὅσον οὐκ ἤδη. tantum non iam ſtatim. Wolf in farragine refert, neſcio vnde, καὶ τὸ τόν.

9. συστήσεται] συστήσει Pariſ. quintus, Ald. Tayl.

vlt. λειτουργούντων] λειτουργιῶν cum γρ. Pariſſ. ſecundus et quintus. codex Obſopoei. λειτουργεῖ Aldina Taylori, ſi annotator diligenter excerpſit. ſed fieri poteſt, vt ſiglam ῶν ſignificantem pro circumflexo habuerit.

178. 1. orationis ipſius. *οἱ μὲν ἐπαινοῦντες*] *οἱ μὲν οὖν ἐπαινοῦντες* Bauaricus.

2. *προαιρεῖσθαι* abeſt ab Ariſtide, Art. pag. 264. et 310.

5. *ἐπιχειροῦντες*] *ἐπιθυμοῦντες* Pariſ. primus.

Ibid. *ἐφικέσθαι*] *ἐφικνεῖσθαι* Pariſ. primus, Aug. primus.

6. *εὖ* abeſt a Pariſ. primo, Aug. primo, nam quod S. Fabricius hic loci *εὖ* illinc exhibuit, id aio nullum ibi eſſe.

Ibid. *λέγειν δόξαν*] *λέγειν δύνασθαι δόξαν* Aldina Taylori, Aug. primus. pro verbis *εὖ λέγειν* dat append. Francfurt. *δύνασθαι*.

11. *παραδέξασθαι*] *γρ. παραδείξασθαι* Pariſ. ſecundus. vnde repetiiſſe videtur app. Fr.

12. *πειράσομαι τὸν τρόπον*] *πειράσομαι τοῦτον τὸν τρόπον* Aldina Taylori. Aug. primus.

13. *δοκῆτε*] *δοκεῖτε* Aldus, P. Manut.

Ibid. *δύνασθαι* abeſt a Bauar. et Aug. ſecundo.

14. *παρεσκευάσθαι*] *παρασκευάσασθαι* Pariſ. primus. Aug. primus. Bauaricus. Aldus. P. Manutius. ed. Wolfii. vulgatam dat app. Francfurtana.

15. *οἱ μέλλοντες* abſunt a Pariſſ. primo, ſecundo, quinto. Bauarico, Aug. ſecundo.

16. *ὄντες* abeſt ab Aug. ſecundo et Bauarico.

18. *πεῖσαι*] *φράσαι* Aldina Taylori, Pariſſ. ſecundus et quintus cum *γρ.* Bauaricus, Aug. ſecundus, index Aldi, appendix Francfurt.

19. *νῦν* abeſt a Pariſſ. ſecundo et quinto, a Bauarico et Aug. ſecundo et appendice Francfurt.

20. *λέλυται*] *λυθήσεται* Pariſ. primus. Aug. primus. quod Fabricius pro ſcholio habet, ſeu ille potius Wolfius eſt.

Ibid. *ἂν*] *ἐὰν* Pariſ. primus.

178. 23. *τὸν* abeſt a Pariſſ. primo, ſecundo, quinto, Bauarico, Aug. ſecundo, appendice Francfurt.

Ibid. *τῶν ἑλλήνων*] *τῶν ὄντων ἑλλήνων* Dionyſ. Halicarn. *τέχνῃ* p. 46. 13. Infra tamen p. 56. 36. vbi locus hic ipſe repetitur, abeſt hoc *ὄντων*. vt annotauit Sylburgius.

pen. *ταῦτα*] *τοῦτο* Pariſ. ſecundus cum *γρ.*

vlt. *ἄρασθαι* etiam Dionyſ. habet p. 46. verum p. 56. dat *συνάγειν*.

179. 1. *αὐτοὺς τοὺς ἕλληνας ὁρῶ*] *αὐτοὺς ὁρῶ τοὺς ἕλληνας* Aug. primus.

2. *τισιν αὐτῶν*] *σφίσιν αὐτοῖς* Aldina Taylori, appendix Francfurt. exemplum Leſſingian. Pariſſ. ſecundus et quintus. Bauaricus, Aug. ſecundus. notatus eſt in Aldina locus hic aſteriſco, ſed tacet index, vt annotare hanc varietatem voluiſſe videatur, quisquis illum indicem compilauit.

3. *δὲ*] *δὴ* Pariſ. quintus. Bauaricus.

4. *τηρεῖν*] *ζητεῖν* Pariſſ. ſecundus et quintus. Bauaricus, Aug. ſecundus. P. Manut. appendix Francf.

Ibid. *ὅπως δικαία*] conſentit textum Bauarici cum vulgata, ſed margo dat *γρ. ὅπως ἴση καὶ δικαία*.

6. *πάντα*] *πάντως* Pariſ. quintus.

7. *εἰ μὲν ἐναργές τι γένοιτο*] *εἰ μέν τι γένοιτο ἐναργὲς* Pariſin. ſecundus. *εἰ μέν τι ἐναργὲς γένοιτο* Bauaricus. *μέντοι* Pariſ. quintus, et appendix Francfurt.

9. *συμμαχήσειν*] *συμμαχῆσαι* Pariſ. primus. Aug. primus. Bauaricus, Aldina Taylori.

Ibid. *ἕξειν*] *ἔχειν* Pariſ. primus. Aug. primus, ſed hic verbis ita conſtructis. *καὶ χάριν μεγάλην ἔχειν*. et ſic quoque Aldina Taylori.

10. *πρὸ αὐτῶν*] *πρὸς αὐτῶν* Aug. ſecundus. Non opus eſt *πρὸ* cum *ὑπὲρ* mutare. WOLF.

11. *εἰ δέ τι ἀδήλου*] *εἰ δ᾽ ἔτι ἀδήλου*. Aug. primus. et ſic coniecit Wolf. idem eſt in indice Lambini cum *γρ.*

179. 11. προαπεχθησόμεθα] προαπαχθησόμεθα Aldina Taylori, margo Lutetianae, auctore tacito. forte Wolfio, cuius editio ſic dat. In Aldina eſt προπαχθησόμεθα. vnde emendator Aldinae, quae in Bibliotheca ſenatus Lipſienſis ſeruatur, lineola vna eraſa, effecit προταχθ. Emendator exempli Leſſingiani, ρ inſerendo, προπραχθ. Idem in margine ſcripſit προαπεχθησόμεθα. προϋπαχθησόμεθα Aldina Taylori rurſus, index Aldi. Wolf eandem exire ſententiam opinatur, ſiue vulgatam tueare, ſiue hanc amplectare. In Aug. ſecundo eſt προαπεσχησόμεθα. quod nihili eſt. vulgatam dat appendix Francfurt. et Felicianea ex Aldina prima. nam ſecunda dat προπαχθησόμεθα.

14. ἐπισχὼν ὧν] pro articulo ſubiiciunt ἂν Pariſ. primus, Aug. primus. vtrumque copulandum cenſet ſeu Fabricius, ſeu Wolfius, ἐπισχὼν ἂν ὧν ὥρμηκε. et hoc inuenio in Aldina Taylori. poſſit quoque in ea lectione latere haec ἐπισχὼν ἂν ἃ νῦν ὥρμηκε.

17. ἐπανορθώσασθαι] ἐπανορθῶσαι Aug. primus, Aldina Taylori.

19. ταραχὴν] γρ. ἀρχὴν Pariſſ. ſecundus et quintus. Aug. ſecundus, Bauaricus, ſed margo dat vulgatam. In appendice Francfurtana haec ſubobſcura leguntur. [ταραχὴν]

21. ὐδὲ γὰρ] ὐ γὰρ Pariſ. quintus. app. Francf.

Ibid. ἐπίσης] ἀπ' ἴσης Aug. primus. Bauar.

22. ἡμῖν πρὸς τὸν βασιλέα] ἡμῖν περὶ τῶν πρὸς Pariſ. primus, et cum γρ. ſecundus. ὑμῖν περὶ τῶν πρὸς Aldina Taylori et Aug. primus. (non ἡμῖν, vt Fabricius exhibuit) ὑμῖν πρὸς Aug. ſecundus. Aldus. Bauaricus in texto, ſed in margine ſcriptum eſt γρ. περὶ τῶν πρὸς τὸν β.

27. αὐτῶν abeſt a Pariſino primo, Aug. primo.

Ibid. ὅτι] ὅτε Aug. primus.

pen. ὔτω] ὔτως Aug. ſecundus.

179. pen.

179. pen. ἐςιν abeſt a Pariſ. primo, Aug. primo. χρὴ Pariſ. ſecundus, Bauaricus, codex Obſopoei. quod videtur natum e nota marginali χρηςὸν, qua nota librarii locum χρηςὸν ſcitum, elegantemque deſignabant. vnde Chreſtomathiae natae. In appendice Francfurt. haec leguntur [σκεπτέον χρὴ ὅπως, pro σκεπτέον ἐςὶ, dure ſane et inuſitate.]

vlt. τῷ πολέμῳ] articulum omittit Aug. primus.

Ibid. ἴσοι] ἴσῳ Pariſ. primus. Aug. primus.

180. 5. δίκαια φρονεῖν ἐπὶ ταύτῃ τῇ προαιρέσει] δίκαια ἐπὶ ταύτῃ φρονεῖν αἱρεμένῃ. Pariſſ. ſecundus et quintus. Aug. ſecundus, Bauaricus. appendix Francf. δίκαια φρονεῖν ἐπὶ ταύτῃ αἱρεμένῃ. Felic. P. Manutius. ſed index eius conſentit vulgatae.

8. ἀνδρίας] ἀνδρείας Auguſt. primus. et ſic idem verſu 11. quoque. Obſopoeus item praecepit ita legi.

9. καὶ abeſt a Pariſ. primo et Aug. primo.

13. τὸν ſecundum abeſt ab Aug. primo.

16. ἀναγκαίως abeſt a Pariſ. primo et Aug. primo. ἀναγκαῖον dat cum γὰρ. Pariſ. ſecundus. ἀναγκαίους Bauar.

Ibid. τριηρῶν] τριήρων Aldus in texto et indice.

17. ἀφθονώτερα] ἀφθονώτερον Aug. primus.

22. μηδ' ἐξ ἑνὸς] ἐκ μηδενὸς Pariſ. primus. Aug. primus. Aldus. appendix Francfurtana. Simon Fabricius, ſeu H. Wolfius, id pro ſcholio habet.

24. ἕτερος ἦν τις τρόπος δυνάμεως] ἕτερος μὲν ἦν τις τρ. δ. Pariſ. quintus. ἕτερός τις τρόπος ἦν δυνάμεως Aug. primus. Dionyſius Halic. p. 57. εἰ μὲν τοίνυν ἕτερός τις ἦν τρόπος δ.

26. ἴσως abeſt a Dionyſianis exemplis, quae ſic recitant: εἰκότως ἂν φανεροὶ πᾶσιν ἐπιγινώμεθα πρὸς ἐκεῖνον ἀντιταττόμενοι. εἰ δὲ πάσης παρασκευῆς ἐςὶ τρόπος ὁ αὐτὸς ἔτος, τοὺς ἐχθροὺς ἀμύνασθαι δύνασθαι, τοῖς οὖσι συμμάχοις βοηθεῖν, καὶ ταῦθ' ὑπάρχοντα

 ἀγαθὰ

ἀγαθὰ σώζειν, τὶ τὲς ὡμολογημένες ἐχθρὲς ἔχοντες ἄλλες ζητῶμεν, ἀλλὰ παρασκευαζώμεθα — ἀμυνώμεθα δὲ κἀκεῖνον, ἂν ἡμᾶς πείσῃ.

380. 27. πάσης παρασκευῆς ἐςιν] πάσης ἐςὶ παρασκευῆς Aug. primus.

181. 2. ὁμολογῶντας] γρ. ὁμολογεμένες Pariſ. ſecundus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori, item margo Bauarici cum γρ. nam textum dat vulgatam.

3. ἑτέρες] ἄλλες Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

5. ἀδικεῖν ἡμᾶς] inuertunt Aug. primus, et app. Francfurt. pronomen omittit Aug. ſecundus.

Ibid. μὲν καλεῖτε] μέν γε καλεῖτε Pariſ. primus. Aug. primus.

7. ὑμῖν] γρ. ὑμῶν Pariſſ. ſecundus et quintus. ὑμῖν ἐνίων inuerſo vocabulorum ordine, Aldus, P. Manutius, ed. Wolf. ſed vulgatam dat appendix Francf.

8. ὑπακέσεσθαι] ὑπακέσασθαι Bauaricus, ſed cum ε ſuper α poſteriore ſcripto. ὑπακοείσασθαι Pariſ. quintus, quod nihili eſt.

9. παρ' ἡμῶν] Bauaricus idem dat, ſed cum ὑ ſuperſcripto.

Ibid. ὅτι ἐπιβελεύει] ὡς ἐπιβ. Aldina Taylori et Aug. primus, et margo Bauarici, cuius textum vulgatam exhibet.

12. ὅπω] ὅτω index Aldi.

13. ἐνίοις] ἐνίες appendix Francfurtana.

Ibid. ἀλλ' ἢ] (id eſt ἀλλὰ ἢ.) ἄλλ' ἢ (id eſt ἄλλο ἢ) Pariſſ. ſecundus et quintus. vnde repetiit appendix Francfurtana. ἀλλὰ ῥαψ. (omiſſo ἢ) Pariſ. primus, Aug. primus.

15. ὑμεῖς] ἡμεῖς Aug. primus, Bauaricus, P. Man.

Ibid. ἐδεὶς δήπε] citat h. l. Dionyſ. Halic. p. 162.

181. 17.

181. 17. ὑμῖν] γρ. ὑμῶν Pariſ. ſecundus. Aug. primus verba transponit ſic ὁρῶν χιλίους ὑμῖν ἱππέας, et omittit μὲν.

Ibid. ὁπλίτας δὲ ὅσους ἂν θέλῃ τις] ὁπλίτας δὲ οὓς ἂν ἐθέλητε Pariſ. primus. ὁπλίτας οὓς ἂν ἐθέλῃ τις Aug. primus. (ſine δὲ)

18. poſt τριακοσίας addi vult ὑπαρχούσας Wolf. in farragine. In ipſa editione ſua ὑπάρχειν inſerſit, quod Sylburgius improbat factum, tametſi ipſe imitatus ſit in ſuo Dionyſio. cuius ſcripti libri τριακοσίους dant, non probante Sylburgio.

Ibid. ἥξει] ἥκει Pariſ. primus, Aug. primus.

21. ἀφαμαρτεῖν] ἐφαμαρτεῖν Dionyſius vitioſe.

22. μετὰ τοῦ] μετὰ τὸ P. Manutius, vnde repetiit appendix Francfurt. ἐκ δὲ τοῦ ταῦτα παρασκ. emendator Leſſingianus.

Ibid. παρασκευάσασθαι] παρεσκευάσθαι Pariſ. primus, Aug. primus.

Ibid. ὑμέτερα] ἡμ. Aug. primus.

Ibid. ἐπισχεῖν] ἐπιτυχεῖν Weimaranus. quae videtur non lectio codicis, ſed viri docti neſcio cuius eſſe coniectura, non aliena illa quidem hoc loco, non tamen valde neceſſaria, neque vulgata lectione quicquam melior.

25. τὰ abeſt a Bauarico.

26. οὐδὲ μάταιον ἔχοντα μῆκος] οὐδ' ἔχοντα μάταιον μῆκος Aug. primus. pro μῆκος dedit Obſopoei codex μηκόθεν, ſi recte atque fideliter manum eius operae Baſileenſes reddiderunt.

27. ὡς abeſt a Pariſſ. ſecundo et quinto, Aug. ſecundo et Bauarico.

vlt. αὐτοὺς] αὐτὴν Weimar. codex Obſop. P. Man.

182. 1. ψηφίσασθαι] γρ. ψηφίζεσθαι Pariſ. ſecundus. Aldus, Felicianea. vtrumque dat Bauaricus, vulgatam appendix Francfurt. Aldina Taylori.

182. 3. ὑμῶν] ὑμᾶς Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori. Dionyſius.

5. ὅσα μὲν πώποθ' ἅπαντες ὑμεῖς ἐβουλήθητε] ὅσα μὲν ἅπαντες πώποτ' ἠβουλήθητε Aug. primus. ſine ὑμεῖς. quod etiam a Pariſſ. primo et ſecundo, item a Bauarico abeſt, et a Dionyſio. ἠβουλήθ. etiam Aldina Taylori dat.

6. τὸ abeſt a Pariſ. primo et Aug. primo.

7. ἑαυτῷ] αὐτῷ Pariſ. primus.

9. πρὸς] εἰς Dionyſius.

Ibid. αὐτὸς] αὐτοὺς P. Manut.

10. πράξοντα] πράξαντα Pariſ. primus. appendix Francfurt. Aldus, Felic. Sed corrector Weimaranus et Tayloranus vulgatam reſtituit. τὰ δέοντα πράξοντα Dionyſius.

11. παροξυνομένων] παρωξυμμένων Pariſ. primus. Aug. primus. (duplici μ, non ſimplici, quod Simon Fabricius exhibuit.) appendix Francfurt. Aldina Tayl.

13. ὀκτακοσίους abeſt ab Aug. ſecundo.

15. ὀρφανῶν] ὀρφανικῶν Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

18. ταῦτα abeſt a Pariſ. ſecundo et Aug. ſecundo.

19. ὥσπερ νῦν] ὥσπερ καὶ νῦν Pariſ. quintus.

21. πέντε] Wolf mauult εἰς πέντε.

23. ἀπορωτάτους] ἀπόρους Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

Ibid. σώματα οὕτω] σώματα ταῦτα οὕτω Pariſ. primus, Aug. primus.

24. φημὶ δεῖν συντετάχθαι] συντετάχθαι φημὶ δεῖν Aug. primus. καὶ τὰ μὲν σώματα ταῦτα οὕτω συντετάχθαι φημὶ δεῖν. Aldina Taylori.

27. τὴν abeſt ab Augg. primo et ſecundo. Pariſ. ſecundo, Bauarico.

Ibid. πεντεκαιδεκαναίαν] πεντεκαιδεκαναΐαν Aug. primus cum tribus diſſolutis vocalibus in fine vocis, non

non cum diphthongo, vt vulgata. miſere corrupit hoc vocabulum Simon Fabricius, ſeu operae Baſileenſes. conſentit cum Aug. Bauar.

183. 3. ἀποδοῦναι] ἀποδιδόναι Pariſ. primus. Aug. primus, Aldina Taylori.

4. ἐπειδὰν] ἐπειθὲν Aldus. Sed in Weimarano id eſt ad vulgatae modum correctum, item in Leſſing.

7. ἑξήκοντα ταλαντείας] ἑξηκονταταλαντίας Auguſt. primus. et ſic quoque verſu 11. piget referre, quam miſere hoc item vocabulum corruperit S. Fabricius. Wolf etiam coniungi voluit haec duo vocabula in vnum, ſed diphthongum in fine ſeruat.

9. εἰς abeſt ab Aug. primo, et Aldina Taylori. et non dubito, idem a Pariſino primo quoque abfuiſſe, tametſi margo Lutetianae tacet.

Ibid. ἑκάστην] ἑκάστῃ Pariſ. primus, Aug. primus, Aldina Taylori.

Ibid. τῶν ſecundum abeſt ab Aug. primo.

11. ἐὰν] ἂν Pariſ. primus, Aldina Taylori.

13. συντελῇ] συντελεῖν Pariſ. ſecundus.

Ibid. δέῃ abeſt ab Aug. primo.

14. τὰ abeſt ab Aug. primo.

22. χρηστὸν] χρηστῶν Bauar.

23. ἑκάστῳ] ἑκάστῃ Aldina Taylori.

Ibid. τὸ ἴσον omittit appendix Francfurtana.

24. τῷ abeſt a Pariſſ. ſecundo et quinto, Aug. ſecundo, Bauarico.

Ibid. τὰς abeſt a Pariſ. ſecundo, Aug. ſecundo, Bauarico, appendice Francfurtana.

27. ἂν abeſt ab ed. P. Manutii.

pen. πλήρωσις δὲ καὶ σαφὴς] πλήρωσις δὲ τὶς ἢ καὶ σαφὴς Pariſ. ſecundus. Bauaric. Aug. ſecundus, appendix Francfurtana.

vlt. ὅθεν abeſt a Pariſſ. ſecundo et quinto, Bauarico, Aug. ſecundo.

184. 1. λέγω] λέξω Pariſſ. ſecundus et quintus, Bauaricus, Aug. ſecundus. appendix Francfurtana.

2. σκεψαμένες] σκεψομένες Pariſ. quintus.

6, τὸν δὲ τετράρχον ἕκαςον] τῶν δὲ τετράρχων ἕκαςον P. Manut. Weimaranus. τῶν δὲ τετράρχων ἑκάςες mauult Wolf. pro τετράρχον dant Pariſ. primus et Aug. primus τάξίαρχον, quod Fabricio non probatur. refert idem appendix Francfurtana.

8. φυλὴ] καὶ φυλὴ Ald. P. Manut.

Ibid. ὃν ἂν] ὃν δ' ἂν mauult Wolf.

11. ἑκάςης] ἑκάςῃ Ald. P. Manut.

15. πόσαι] ποῖαι codex Obſopoei. Aldina Tayl.

16. ἔχῃ] F. ἔχει. ſic exhibet appendix Francfurt.

17. παρελίπομεν] παραλείπομαι Pariſ. primus, Aug. primus. παραλείπομεν Bauar.

18. πως] ἴσως Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

21. οἶδα λόγον ὃν μέλλω λέγειν] abeſt λόγον ὃν a Pariſ. primo. λόγον ὃ δὴ μ. λ. dat Pariſinus quintus. οἶδα λέγω μέλλων λέγειν Aug. primus. Sic, non vt Fabricius illinc retulit. ὃν μέλλων (in participio) Aldina Taylori.

23. φανήσεσθαι] φανεῖσθαι Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

25. ἂν] ἐὰν Pariſſ. primus et quintus. Ald. Tayl.

Ibid. μέγαν] καὶ μέγαν Aug. ſecundus.

26. τόθ' (id eſt τότε)] τόδ' (id eſt τόδε) Ald.

27. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſſ. primus et quintus; item ſecundus cum γρ. appendix Francfurt. Aldina Taylori, vtrumque dat Bauaricus.

pen. ἀπόσχήσομεν] ἀποχρησόμεθα Aldina Taylori, Pariſ. primus. Aug. primus. cui Fabricius pro more ſuum *perperam* adſcripſit. Lectio non ſit contemnenda, ſi ἀποσχησόμεθα reformetur, aut ἀποςησόμεθα.

184. vlt. ὑπάρξων δὲ τότε] ὑπάρχων δ' εἰς τότε Aug. primus. αὖθις δὲ γενησόμενος dat Hermogenes p. 416. vbi et aliae ſunt diſcrepantiae.

185. 2. ταυτηνὶ] ταύτην Aldina Taylori, Pariſ. primus. Ariſtides p. 274. ſic citat. ὁρᾶτε ταύτην τὴν πόλιν. ἐν ταύτῃ τηλικαύτῃ τὸ μέγεθος ὅσῃ.

3. ἁπάσας] πάσας Pariſſ. primus et quintus. Aldina Taylori.

4. τὸν νοῦν] omittunt articulum Pariſ. primus, Aug. primus.

5. ἐνταυθοῖ] ἐνταυθὶ Aug. primus. plane omittunt hoc aduerbium Pariſſ. ſecundus et quintus, Aug. ſecundus, Bauaricus.

Ibid. φοβοῖεν] φοβηθεῖεν Pariſ. quintus. ſorte voluit φοβήσειαν.

7. ἴσοι] ἴσον Pariſ. ſecundus.

8. χρησμῳδεῖεν] χρησμῳδοῖεν Augg. primus et ſecundus. Bauaricus. In appendice Francfurtana haec leguntur. [F. pro χρησμῳδοῖεν ſcrib. χρησμῳδοὶ εἶεν. inuenitur et χρησμῳδεῖεν.]

11. αἴσθοιτο (in ſingul.) Aldina Taylori.

Ibid. οὐχ ἱκανὸν δοίη] οὐκ ἂν δοίη Aldina Taylori, Aug. primus, in quo vocabuli ἱκανὸν, quod ei Fabricius arrogat, ne veſtigium quidem eſt conſpicere. lectionem Auguſtani dat appendix quo[illegible] e Francfurt.

12. εἰσενέγκοι] εἰσενέγκαι Pariſ ſecundus, Aug. ſecundus, Bauaricus. appendix Francfurtana.

13. ἀπολωλέναι] γρ. ἀπολωλεκέναι index Lambini.

14. ἑαυτοῦ] αὐτοῦ Pariſ. ſecundus. Bauar. αὐτοῦ (cum leni) Pariſſ. primus et quintus.

Ibid. προσενεγκεῖν] εἰσενεγκεῖν Aldina Taylori, Pariſſ. primus et cum γρ. ſecundus atque quintus. vnde repetiit appendix Francfurt. item Bauaricus et Aug. primus. ad cuius indicem Fabricius admonuit ſe malle

προσεισε-

προεισενεγκεῖν. id quod in Aug. ſecundo reperi, et in textum recepi.

185. 17. ὅσα γὰρ νυνὶ] ὅσα γὰρ ἂν νυνὶ Pariſ. ſecundus, Bauaricus.

Ibid. πορίσαισθ' ἂν] πορίσαιτ' ἂν Weimaranus.

Ibid. εἰ] ἢ Bauar. ſed vulgata eſt in margine.

18. τοῦ μηδενὸς] addi vult Wolf πεπορισμένου.

19. ἑκατοστὴν] τὴν ἑκατοστὴν Pariſ. ſecundus. Bauaricus.

20. poſt ἐρεῖ addunt νῦν Pariſ. ſecundus, Aug. ſecundus, Bauaricus.

23. θῶ] θεῶ Aug. ſecundus.

Ibid. βούλεσθε] γρ. βούλεσθαι index Lambini.

24. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſ. quintus, Aldus, P. Manut.

Ibid. ἂν ſecundum abeſt ab Aug. primo.

25. καταθεῖτε] κατάθοιτε Pariſ. ſecundus, Bauaricus. κατάθοισθε Pariſ. quintus. καταθῆτε P. Manut. κατάθεισθε Aug. ſecundus.

26. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſ. ſecundus cum γρ. Bauar. Auguſt. ſecundus.

vlt. ὁ καιρὸς ἔτος ἔλθῃ] ἔτος ὁ καιρὸς ἔλθῃ Aug. primus. ἔλθοι dat ed. Wolf. ſed ἔλθῃ appendix Francfurtana.

186. 3. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſſ. primus et quintus.

5. διὰ τούτων] διὰ τοῦτο Auguſt. primus, Aldina Taylori.

6. ἑκατὸν] διακοσίας mauult Weſſeling ad Diodor. Sic. T. I. p. 413. pro τριακοσίαις dat appendix Francfurtana διακοσίαις.

8. τριακοσίας] διακοσίας Weimaranus.

Ibid. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſſ. primus et quintus.

Ibid. παρεσκευασμένους] νῦν παρεσκ. Pariſſ. primus et quintus, Aug. primus. Aldina Taylori.

9. τριήρεις abeſt ab Aug. primo, Pariſ. primo.

Ibid. μὴ abeſt ab iisdem.

186. 9.

186. 9. *μηδ᾽ εἰ πάνυ*] *εἰ καὶ πάνυ* Pariſ. quintus.

10. *εἶναι*] *τι* Pariſ. ſecundus, Aug. ſecundus, Bauaricus. *ῥᾴδιόν τι εἶναι* app. Francf.

15. *γὰρ* omittit Aug. ſecundus.

Ibid. *τὰς κρήνας*] *αἱ κρῆναι* Pariſ. primus, Aug. primus.

16. *ἐπιλιπεῖν*] *ἐπιλείπειν* Pariſ. primus, Auguſt. primus.

Ibid. *ἀθρόα*] Aug. primus et hic, et alibi, conſtanter hoc vocabulum dat cum ſpiritu aſpero exaratum.

17. *καὶ* initio verſus abeſt a Pariſ. primo et Aug. primo.

18. *ἑξακισχίλια*] *ὀκτακισχίλια* Pariſ. ſecundus cum γρ. item Bauaricus.

Ibid. *ἀκούσετε*] *ἀκούσεται* Augg. primus et ſecundus, Bauar. P. Manutius, vnde index Lambini repetiit; et ed. Wolfii. Sed vulgatam dat appendix Francfurtana.

19. *τοὺς ἐπιόντας ἐκείνων*] *τὸν ἐπιόντα ἐκεῖνον* P. Manutius. Sed index eius dat vulgatam. [Alii rectius, opinor, *ὡς μὲν ἂν ἐπιόντ᾽ ἐκεῖνον ἀμυνούμεθα*. WOLF.] quid appendix Francfurtana voluerit, dans, *τοὺς ἐπιόντας ἐκεῖ*, non intelligo, cum vulgata ſit in editione Wolfii. *ἀμυνόμεθα* (in praeſenti) dat Aldina Taylori.

20. *ἐν μαραθῶνι*] praepoſitionem omittunt Pariſ. primus et Aug. primus.

25. *ὀῤῥόντην*] *ὀῤῥόνταν* Aldina Taylori, Pariſſ. primus et quintus. *ὀρ ονν*. Pariſ. ſecundus. Sic dubie et obſcure exhibet margo Lutetianae, vt neſcias, quid in eo fuerit. *ὀρόνταν* Augg. primus et ſecundus. Bauar.

27. *μισθοφορεῖν*] *μισθοφορῆσαι* Aldina Taylori, Pariſſ. ſecundus et quintus cum γρ. vtrumque dat Bauaricus. appendix Francfurtana haec dat. [*μισθοφορεῖσθαι παρ᾽ ἐκείνῳ*. legitur et *μισθοφορεῖν*.]

186. pen.

186. pen. τινα abeſt a Pariſino quinto, vnde videtur appendix Francſ. repetiiſſe.

Ibid. αὑτῷ] αὐτῷ cum leni, Pariſ. primus.

187. 1. ἄλλην abeſt ab Aug. primo, et in Aldina Taylori punctis eſt ſubnotatum.

Ibid. ἐλθεῖν] ἐθέλειν Pariſſ. ſecundus et quintus. Aug. ſecundus et Bauaricus. edit. Wolf. vulgatam dat app. Francſ. forte vtrumque copulandum ſit, ad hunc modum οὐδένα ἂν ἐλθεῖν ἐθέλειν ἡγοῦμαι. Aug. primus ſic dat conſtitutum h. l. ἂν ἐλθεῖν οὐδένα ἡγοῦμαι. Aldina Taylori ſic dat ἐπὶ δὲ τὴν Ἑλλάδα Ἕλληνα ἀνελθεῖν οὐδένα ἂν ἐθέλειν ἡγοῦμαι.

2. πῇ] ποῦ Pariſſ. primus et quintus, cum γρ. ποῖ Augg. primus et ſecundus. Aldus, Felic. Bauaricus. Aldina Taylori.

3. δουλεύσει] malo, vt Felicianus, interrogatiue legere. WOLF.

6. οὕτως ἐστὶ δυστυχής] οὕτω δυστυχής ἐστιν Auguſt. primus.

9. καὶ μὴν] οὐ μὴν Pariſ. primus. Aug. primus.

Ibid. ξένους] ξένοις Weimaranus, P. Manutius.

10. ἑλληνικῶν] ἑλλήνων Pariſſ. ſecundus et quintus cum γρ. margo Bauarici. appendix Francfurt. Aldina Taylori.

Ibid. κρατήσαντες] κρατήσοντες cum γρ. Pariſ. ſecundus.

11. εἰσὶ] ὑπάρχουσι Pariſ. primus. Aug. primus. πάλιν ἂν κρείττους ἦσαν Weimaranus. P. Manutius. ſed index eius dat vulgatam. pro πάλαι etiam appendix Francfurt. dat πάλιν.

12. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſ. quintus.

13. εἰ δὲ μή γε, τῶν ὑπαρχόντων] εἰ δὲ μή, τῶν γε ὑπαρχ. Pariſ. primus, Aug. primus, Weimaranus, P. Manutius. appendix Francfurt.

14. τις abeſt a Pariſ. quinto.

187. 15.

187. 15. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſ. quintus, Aug. primus, Bauaricus, appendix Francfurt. Aldina Taylori.

16. τούτων] ἐκείνων Pariſſ. primus, ſecundus, quintus. Aug. ſecundus. Bauaricus, appendix Francfurtana.

17. ἀληθὲς ἡδέως] ἀληθὲς οὐδὲν ἡδέως Aug. primus. διὰ γὰρ τὸ μισεῖν αὐτοὺς, οὐδὲν ἀληθὲς ἡδέως Aldina Taylori.

Ibid. ἂν abeſt a Pariſ. ſecundo, Aug. primo, Bauarico.

Ibid. αὐτῶν] αὐτοῦ Pariſ. quintus.

18. ἀκούσαιτε] ἀκούσετε Pariſſ. primus et ſecundus. ἀκούσεται Aug. primus. ἀκούσεσθε Bauaricus, ſed eum τ ſuper σθ ſcripto. item appendix Francfurt.

21. οἶμαι] οἴομαι Pariſ. primus. Aldina Taylori.

Ibid. τοσοῦτον ἀπέχειν] τοσοῦτ᾽ ἀπέχειν Auguſt. primus.

24. ἀναλύσονται] διαλύσονται Pariſſ. ſecundus et quintus. Aldina Taylori, Bauaricus. P. Manutius. Sed index Pauli dat vulgatam. Wolf mauult ἀπολύσωνται. Idem in farragine exhibet διαλύσωνται per ω in coniunctiuo, quod eſt in appendice Francfurtana.

pen. ἐκείνου] ἐκείνων Aug. ſecundus.

188. 2. τῶν προδοτῶν κρείττους] κρείττους τ. πρ. Aug. primus.

5. οὐδὲ abeſt a Pariſ. primo et Aug. primo.

6. ἑλλήνων abeſt a Bauarico.

7. ἕως] τέως Pariſ. primus. Aug. primus. codex Obſopoei. vtrumque dat Bauaricus.

8. ἐκεῖνον κοινὸν ἐχθρὸν] κοινὸν ἐχθρὸν ἐκεῖνον Aug. primus. Aldina Taylori.

10. αὑτοῖς] cum leni P. Manutius.

11. αὐτοὺς] ἑαυτοὺς Pariſ. primus. αὑτοὺς cum aſpero app. Francſ. Aldina Taylori.

13. ἀλυσιτελῆ] οὐ λυσιτελῆ Pariſ. quintus.

15. φοβούμεθα] φοβώμεθα Pariſ. quintus, Bau.

188. 15. μὴ ἀδικῶμεν] μηδ᾽ ἀδικῶμεν Pariſ. primus et ſecundus. Aug. primus, Aldina Taylori, quae ad ἀδικῶμεν addit αὐτὸν.

16. ἡμῶν αὐτῶν] αὐτὸν ἡμῶν αὐτῶν Aug. primus. Bauar. αὐτὸν dat, omittit αὐτῶν. ſed margo Bau. dat vulgatam. αὐτῶν in Aldina Taylori punctis eſt ſubnotatum.

18. ἂν abeſt ab Aug. primo. qui in reliquis huius verſus cum vulgata conſentit.

Ibid. ἡμᾶς ἔθηκα ἐκεῖνον. ἐπειδὴ] ἡμᾶς ἀδίκημ᾽ ἂν ἔθηκα Pariſ. ſecundus. ἀδικεῖν ἂν ἡμᾶς ἐκεῖνον ἀδίκημα ἂν ἔθηκα Bauaricus. Aug. ſecundus. pro prima voce dat Aldus ὑμᾶς, item appendix Francfurt.

19. τοῦτ᾽] τούτων Aug. ſecundus. fort. voluit τὸ τούτων. *quoniam vero horum* (graecorum puta) *animi non ita ſe erga nos habent.*

22. ὕποπτος] ὑπό τινος Aug. ſecundus.

23. πράττων] πράττειν Pariſ. ſecundus. vtrumque dat Bauaricus.

Ibid. προτέρων] πρότερον Aug. primus.

27. πείσονται] πείσετε Augg. primus et ſecundus. Aldus. P. Manutius. et idem voluere quoque Pariſſ. primus et quintus, dantes πείσεται.

vlt. ἀπαγγέλλεσθαι] ἐπαγγ. Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

Ibid. poſt ἀπαγγέλλεσθαι addunt μὲν Pariſ. primus et Aug. primus. quod improbat, ſeu Fabricius, ſeu potius Wolfius.

189. 2. οἱ ſecundum abeſt a Pariſino primo, Aug. primo, Bauarico.

3. poſt εἰ addunt μὲν Pariſ. primus, Aug. primus, Aldus.

6. ἐκεῖνον] αὐτὸν Pariſ. primus, Aug. primus.

Ibid. ποιήσαιτε] ποιήσετε Bauaricus. ποιήσητε Aldina Tayl.

189. 10. *ὀλιγώρως*] *ἀλόγως* Pariſ. ſecundus cum *γρ.* item margo Bauarici.

13. *ἣν*] *ἧς* Pariſ. ſecundus, Aug. ſecundus, Weimar. index Lambini, ex indice ſcil. P. Manutii. vtrumque dat Bauaricus.

Ibid. *ἥγε πρὸ τούτων οὐδεμιᾶς*] *ἥγε ποτε οὐδεμιᾶς* Pariſ. ſecundus, Aug. ſecundus, Bauaricus. *ἥγε πρὸ τοῦ οὐδεμιᾶς* Weimaranus, index P. Manutii, et inde index Lambini. Auguſtanus primus vocabulum *οὐδεμιᾶς* collocatum dat pone *πόλεων* v. 14. In appendice Francfurt. ſic collocata ſunt verba. *ἣν ἥγε πρὸ τοῦ, τῶν ἑλληνίδων πόλεων οὐδεμιᾶς τοσοῦτον.* et hanc lectionem ſuſpicor etiam in Aug. primo fuiſſe, et reperio in Aldina Taylori.

14. *ἄλλων* abeſt a Pariſino quinto.

15. *ὑπεραίρουσαν*] *ὑπεραίνουσαν* Aug. ſecundus. *ὑπεραίρει* mauult Wolf.

16. *ἢ ἀκουσίου*] *ἢ κἀκουσίου* Aug. ſecundus. id eſt *καὶ ἀκουσίου*.

17. *ἂν οἶδε*] *οἶδεν ἂν* Aldus. ſed Aldina Taylori vulgatam dat, nec non appendix Francfurt. particulam omittunt Pariſ. primus et Aug. primus.

18. *αὐτῷ τῶν*] *αὐτῷ τὰ τῶν* Pariſſ. primus et quintus. Aug. primus. Aldina Taylori.

19. *ἀπαγγελλόντων*] *ἀγγελλόντων* ſimplex Pariſ. primus, Aug. primus.

20. *μὴ μακρὰ λέγειν λίαν ἐνοχλῶ*] *μὴ μακρολογίαν λέγων ἐνοχλῶ* Aug. primus. vbi S. Fabricius, ſeu potius H. Wolfius, adſcripſit haec, quae non intelligo ſatis. [F. aut *διὰ*, aut *μακρολογῶν*.] videtur ille ſuſpicatus eſſe, e lectione Auguſtani primi aut hanc effici poſſe lectionem *μὴ διὰ μακρολογίαν ἐνοχλῶ*, aut iſtam *μὴ μακρολογῶν ἐνοχλῶ*. ſed etiam effici poterat ad veſtigia literarum preſſius *μὴ μακρολογίᾳ λέγων ἐνοχλῶ*. quod neſcio an a Demoſthene ſit profectum. non quidem

dem eum dedecet. ν illud in fine vocis μακρολ. poteſt e iota natum eſſe, vt ſaepe vſu venit; quod iota cum nos puncto ſubſcripto exprimamus, ille, quod ſaepe iam commemoro, ſemper ad latus appictum oſtendit.

189. 22. μὲν abeſt a Pariſino quinto, vnde repetiit appendix Francfurtana, ſed ſub titulo paginae ementitae.

26. ἡμῶν] ὑμῶν Pariſſ. primus et quintus, Paul. Manut.

Ibid. σκοπῶμεν] σκοπεῖν Pariſſ. primus et quintus, Aug. primus. Aldus.

27. τȣ̃ abeſt a Bauarico.

28. τἀναντία] ταῦτα Pariſ. quintus.

pen. ὀργισθήσεσθε] ὀργιεῖσθε Pariſ. primus. Aug. primus. Aldus, appendix Francfurt.

vlt. ἁμαρτόντες] ἁμαρτάνοντες Aug. primus, Aldina Taylori. Clauſula in Bauarico haec eſt περὶ συμμοριῶν HHH |Δ| ΔΔΔΔ (390.) tum ſequitur oratio pro Megalopolitanis, et tum oratio pro Rhodiorum libertate.

Ad orationem de Rhodiorum libertate.

190. 1. μὲν de meo addidi, ob inſequens δὲ v. 3.

4. τὸ διδάξαι] articulum addidi, ob inſequens τὸ πεῖσαι verſu 1. p. 191.

191. 1. τὸ πράττειν πεῖσαι ταῦτα] praetuli hunc ordinem τὸ πεῖσαι πράττειν ταῦτα.

2. τότε in fine verſus addidi.

3. ὅσον] praetuli ὅσονπερ.

4. perſpicuitatis ergo conſultum fuerit, poſt δεῖν comma poni, et ad δεῖν ſubaudiri aut γίγνεσθαι, aut ποιεῖν. Eorum, quae ego arbitror fieri oportere, vnum hoc eſt, χάριν [id eſt τὸ χάριν] vt diis gratiam referatis —

190. 5.

190. 5. *ὀφείλειν*] praemiſſo *δεῖν* conueniret vtique melius *ἀποδιδόναι*.

14. citat h. l. Harpocr. v. *πρυτανεύοντα*, et Scholiaſtes Ariſtophanis ad Acharn. verſum 60.

192. 1. *μεμερισμένους*] id eſt *μέρος ὄντας τῆς ἐκείνου ἀρχῆς*.

4. *εἰπεῖν*] facit id in oratione ſuperiori de collegiis. v. verſu 11.

5. *εἰ τὴν πρόφασιν*] articulum, vt tollendum, vncis incluſi.

11. *τοίνυν λόγος*] interpoſui *ὁ νῦν*.

12. *παρ᾽ αὐτὸν*] non prauum eſt, attamen vſitatius eſt *παρ᾽ αὐτῷ*.

18. *φθάσας, καὶ*] interpoſui *ἢ*, duo iſtaec *ἢ καὶ* inter ſe copulans, libris ſeorſim aliis illud, aliis hoc, adminiſtrantibus, reperi tamen poſtmodum in Aldina Taylori quoque tanquam e codice mſto annotatum *ἢ καὶ παρὰκρ*.

22. *ἧττον*] ſubaudi *τοσούτῳ*. hoc minus. ob inſequens *ὅσῳ*. quamquam additum vtique planius foret.

23. *τούτου*] praetuli *τούτων*.

27. articulum tolli velim. non enim diuerſa ſunt *τὰ γεγενημένα* et *τὰ συνενηνοχότα*, ſed eadem. in memoriam vobis vnum aliquid eorum reuocabo, quae facta [cum geſta et peracta eſſent,] vobis profuerunt.

vlt. citat h. l. Harpocr. v. *Αριοβαρζάνης*.

193. 4. citat h. l. Harpocr. v. *Κυπρόθεμις*.

5. *τῷ μὲν*] Ariobarzani puta.

6. *καὶ πολεμήσας* [ſubaudi Cyprothemidi,] *ἠλευθέρωσε*] ego vero pro media voce ſubieci *βοηθήσας*. Samiis puta. opitulatus Samiis, eos in libertatem vindicauit.

8. citat h. l. Stobaeus p. 364. 27.

193. 13. praeferam equidem *αὐτοὺς* in accuſ. a Stobaeo traditum. vt alter accuſatiuus, *τοὺς ἐναντιωθέντας*, [ſubaudi *ἑαυτοῖς*] indicet agentem, h. e. a quo iniuria proueniat, alter, ſcil. *αὐτοὺς*, patientem, h. e. eum, cui iniuria offeratur. quaſi ſi hunc ad modum dixiſſet. *ἡγοῦνται ἑαυτοὺς οὐδὲν ἠδικῆσθαι ὑπὸ τῶν ἐναντιωθέντων.*

15. citat h. l. Harpocr. v. *Ἀρτεμισία.*

Ibid. *τῆς πόλεως* [ſubaudi *τῆς ἡμετέρας*] *οὔσης ἐπὶ τῶν πραγμάτων*] *τούτων* puta. ciuitate noſtra rebus hiſce, Rhodiis nimirum, ſeſe ingerente.

18. *πάνθ᾽ ὅσ᾽ ὥρμηκε*] praetuli *ὡς* pro media voce. rege Perſarum in Aegypto res omnes ex animi ſui ſententia gerente.

26. *οὐδὲν ἂν εἶναι*] addidi particulam.

194. 1. *βοηθήσειν*] regi Perſarum Rhodum oppugnanti.

3. *γε* addidi, *ποτε* ſi ſeruatur, cohaeret cum *ὅ τι* quicquid, vel ecquid tandem, Perſarum rex ſit inſtituturus, profecto non auſim affirmare, me id ſcire. Atticiſmus hic eſt, ſic in planiorem graeciſmum conuertendus. *οὐκ ἂν τολμῷμι εἰπεῖν, ὡς οἶδα, ὅ τι ποτὲ ποιήσει ὁ βασιλεύς.*

7. *ἂν ἀντιποιῆται*] ſcil. noſtra ciuitas. interpoſui *γε*, reperiens in Aug. ſec. *ἀνταντιποιῆται.*

18. *πρόξενος*] ſcil. *εἰμὶ* e proximo verſu. ſed praetuli verbum *προξενῶ* gero perſonam Proxeni, ſeu procuratoris et aduocati publici vniuerſae ciuitatis Rhodiorum, in Vrbe, ſeu Athenis.

25. *ἔλλησί τε καὶ*] priorem copulam addidi.

vlt. *ταῦτα*] ſeruitus puta. quam militibus perſicis, vel barbaris, arci ſuae incubantibus, ſeruiunt.

195. 5. *προς τὸ λοιπὸν*] genus articuli neutrum cum maſculino mutaui.

195. 10. *δίκαιον*] praetuli de meo ſenſu *δίκαιοι.* (in nominat. plur.) quorum poenas vos dare negetis par eſſe.

17. *δυνηθέντων*] ſcil. *ὑμῶν τε καὶ αὐτῶν.*

26. *πρὸς δὲ τοὺς ὀλιγαρχουμένους*] expunxi articulum.

pen. *καὶ ζητοῦντες*] ſcilicet *ἄνθρωποι.* homines quaerentes. recte ſic habebit vulgata, quia tamen *τοῖς* inſequitur, paene ſuſpicor leg. eſſe *καὶ οἱ ζητοῦντες.* aut alias *τοῖς* ſit item tollendum. verum vereor, ne naſutiores ſaepe nos ſimus, graecos indiligentiae in dicendo notantes, qui melius noſſent, quomodo ſe loqui deceret, quam nobis ſcire datum eſt.

196. 4. *τι τὴν*] interponi velim *καὶ.* in diſcrimen venire noſtram formam gerendae reip.

5. *ὀλιγαρχίας*] praetuli *ὀλιγαρχιῶν.* quia numerus pluralis melius, quam ſingularis, cum *ἅπαντα* conſpirat.

6. *ἴσασι γὰρ*] his ſubiice tacita cogitatione, *τούτου γενομένου*, hoc facto, id eſt *ὑμῶν ἐκ μέσου ἀναιρεθέντων, ἢ καταδουλωθέντων.*

9. *τούτους*] alii *τοῦτο.* nil intereſt. nam *ὅθεν*, *unde*, tam *ἀφ᾽ ὧν*, *a quibus*, ſignificat, quam *a quo*, *ἀφ᾽ οὗ.*

17. *οἷα τοὺς ἄλλους ἀξιώσετε*] praetuli *οἷάπερ ἂν τοὺς ἄλλους ἀξιώσαιτε* (in optatiuo.)

19. *τοιοῦτό τι*] ſubaudi *καὶ ὑμῖν αὐτοῖς συμβαίη, οἷον τοῖς ῥοδίοις ἄρτι συμβέβηκεν.* vt nempe in dominatum paucorum veniatis.

20. *καὶ γὰρ οὐδ᾽ εἰ δίκαια*] tertiam vocem addidi.

25. *ἐνταυθοῖ*] praetuli *ἐνταυθὶ.*

26. *ἡ πόλις* et *αὐτὴν*] praetuli *ὁ δῆμος* et *αὐτὸν.* perſpicuitatis gratia, et ob conſenſum meliorum librorum. nam alias vulgata noſtra idem dicit, atque illa vetuſta Morelliana.

196. 27. *μόνον*] praetuli *μόνων*.

197. 13. *οἱ μὲν*] Argiui quidem, ſi exſules veſtros Lacedaemoniis depoſcentibus tradidiſſent, hoc potuiſſent excuſare.

15. *ὅτε τῶν δούλων τοῦ βασιλέως, ὅτε αὐτοῦ*] praetuli *ὅτε ὑπὸ τῶν δούλων τῶν βασιλέως, ὅτε ὑπ' αὐτοῦ*.

17. *εἰ γάρ τοί που*] dedi pro tertia particula *τι*.

20. *ἀλλὰ μὴν*] praetuli *ἀλλ' ἅμα*.

21. *τήν τε πόλιν λακεδαιμονίων*] debilitauit vtique rex Perſarum Lacedaemonios aſſiduitate bellorum in Aſia, vt Thebanis ſuccumberent. Sed praetuli lectionem Felicianeae *τήν τε πόλιν* ciuitatem noſtram, Athenas, *διὰ λακεδαιμονίων* per Lacedaemonios debilitauit, et paene exſtirpauit. id quod oratoris ratiocinio melius conuenit.

27. *οἷς ἂν προέληται*] ſubaudi e praemiſſis *ἐχθρὸς εἶναι*. Wolf de ſuo *πολεμεῖν* addidit, quo nil opus erat.

198. 2. *τινες οἱ παρ' ἡμῖν*] praetuli *τινες, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, παρ' ὑμῖν*.

5. *αὐτοὶ*] illi extranei puta, a quibus vexamini.

7. *αὐτὸν οὐ δίκαια ποιοῦντα* bene habet. ſubauditur *τινα*, quod millies omittitur.

11. *διδάσκων*] praetuli *διδάξων*, v. verſu 19.

15. *Βυζαντίους ὁρίζειν*] praetuli *Βυζάντιον ὁρ.* nemo eſt, qui Byzantinos dehortetur, vt Selymbrianorum agrum finibus agri Byzantini ne accenſeant, in iisque ne comprehendant. *ὁρίζειν Βυζάντιον* idem eſt atque *ὅροις Βυζαντίου προσνέμειν, τοῖς Βυζαντίου ὅροις ἐκπεριμετρεῖν*.

17. *τὰς πόλεις*] haec duo vocabula addidi. ciuitates graecas oportere liberas eſſe.

18. *οὐδὲ Μαυσώλου ζῶντος*] non laudo iſtam breuiloquentiam, tametſi atticis vſitatam, quippe neque ſanae rationi, neque mori loquendi aliorum populo-

rum

rum congruentem. Plenius et planius locutus eſſet ſic ἐδὲ Μαυσώλε ζῶντος ἦν ὁ τέτων διδάξας.

199. 5. *μηδενὸς ἀντιλαμβανομένες*] ſubaudi ἔργε, vel τῶν δεόντων. verbis modo iactare, et praemonſtrare, atque inculcare, item poſtulare, flagitare, rebus ipſis autem nil agendorum ad ſe putare pertinere. nulli rei earum omnium, quas fieri oportebat, manum operamque admouere.

11. ὡς de meo addidi. quam pacem longo tempore poſt Lacedaemonii contraxerunt.

13. ἀμφοτέρως] correxi ἀμφοτέραις. ſcil. συνθήκαις. ambobus iſtis in pactis non eadem iura ſcripta ſunt.

18. τὰ δίκαια καὶ ποιεῖν] ſuſtuli copulam. conſtructio haec eſt. ἐπειδὴ ὑπάρχει ὑμῖν τὸ ἐγνωκέναι ποιεῖν τὰ δίκαια. quandoquidem vobis non nunc demum quaerendum et comparandum, ſed iam paratum et praeſto eſt hoc, vt decreueritis iuſta facere. h. e. iam penes vos eſt promta voluntas ius et fas exſequendi.

25. ἔςαι addidi, quamquam vtique melius ſic videtur legi, ſi libri dent, ἐδὲν ἐμποδὼν αὐτοῖς πρὸς τὸ κυρίες τ. ἀ. ε.

27. τοῖς ἄλλοις] ſubaudi ἐςὶν e praemiſſis. Suſpicabar aliquando, h. l. κοινὸς deeſſe.

Ibid. πρόσεσθ'] praetuli, quamquam parum intereſt, πρόσεθ', id eſt προσέτι. adhuc praeterea.

200. 5. μισθοδοτῶν] praetuli μισθοδοτέντων.

6. ad ὑμᾶς addi αὐτὲς eſſet non vi cariturum.

9. ἐν τῇ ςρατείᾳ] articulum addidi.

14. λιπόντας] praetuli λείποντας.

15. ἀτίμες τῦ συμβελεύειν] id eſt τιμῆς καὶ ἐξεσίας τῦ συμβ. ἐςερημένες.

17. συμμάχων τὲς αὐτὲς ἐχθρὲς καὶ φίλες ὑμῖν] praetuli συμμ. τὲς τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον ὑμῖν.

26. δύνησθε] praetuli δυνήσεσθε. potueritis.

200. 27. καθ' ἓν ἂν βέλτιον] pro tertio vocabulo dedi ἀεὶ. indies magis magisque.

201. 5. θαυμάζητε ταῦτα] praetuli θαυμάζητ' αὐτά.

Varietas lectionum ad orationem pro Rhodiorum libertate.

190. 2. Argumenti. poſt βυζάντιοι addit Pariſinus ſecundus συνεςήσαντο. Wolf lectionem Feliciani amplectitur πόλεμον ἤραντο πρὸς ἀθηναίους. et eam quoque reddendam a meis operis curaui. In Leſſingiano etiam inueni ἤραντο adſcriptum, pone πεποιημένοι inſerendum.

4. poſt ἀθηναίων addit Aldina Taylori ἐκίνησαν.

7. πιςευόμενος] πεισθεὶς Bauaricus.

8. συνεςήσατο] συνεςήσαντο, πρότερον Lutet.

9. καθελόμενος] ἀφελ. Bauar. Aug. ſecundus. Felic. recepi.

Ibid. πόλιν] τὴν πόλιν Bauar. et Felic. recepi.

11. τῶν ῥοδίων] τῷ ῥ. appendix Francfurtana.

12. συμφέρει γὰρ τοῖς ἀ. Aldina Taylori.

Ibid. λέγων abeſt a Pariſ. ſecundo, Aug. ſecundo, Bauarico, appendice Francfurtana. Poſt hoc argumentum adſcripta erant haec. ἄλλως. συνεμάχουν ἀθηναίοις ποτὲ etc. quae ſunt verba Vlpiani, ſeu quisquis eſt ille Scholiaſta initio pag. III. edit. Pariſ. annotare iuuat lectiones Auguſtani ſecundi a vulgato hoc Vlpiani loco diſcrepantes. v. 8. itaque ſic in Auguſtano legitur ἀξιῶν ὑπὲρ ἐλευθερίας. δημοσθένης. v. 10. δήμῳ τῶν ῥοδίων. εἰ δέ τις ἄλλος. v. 16. verba μάλιςα γὰρ ad τοίνυν abſunt. deinde dat Aug. ſecundus. χαλεπὸς οὖν ὁ λόγος. v. 19. ὑπὲρ ἀνδρῶν. v. 24. δοκεῖ γὰρ οὐ μικρὸν. v. 26. εὐπόρων. πρὸς ἑκάτερον οὖν τούτων, caeteris omiſſis. v. 32. τῶν ἑλλήνων διότι πάντες εἰς αὐτοὺς ἀποβλέψουσιν. v. 36. ποιήσειαν. v. 43. οὐδὲ περιορᾷν δέοι. v. 44. in v. ἑλλήνων

deſinit

deſinit argumentum, cuius velut appendix eſt. v. 47. ἔχει. 49. ὥςʼ αὐτό. Ibid. δύο.

190. 1. orationis ipſius. ἡμᾶς] ὑμᾶς Aug. primus, Bauaricus, Aldus. P. Manut.

3. οὐδεπώποτε] οὐδέποτε Pariſin. quintus.

4. χαλεπὸν διδάξαι] χ. τὸ διδάξαι Pariſ. primus, Aug. primus. χαλεπόν τε διδάξαι Aldina Taylori.

vlt. ὡς] οὐ Bauaricus. forte ſic voluit dare. ὑμᾶς. οὐ. vt hoc οὐ peculiare veluti colon conſtituat. *Non duxi vsquam difficile vos verum docere. Non.* ὡς γὰρ ἁπλῶς εἰπεῖν — *nam* —

Ibid. εἰπεῖν ἁπλῶς] inuertit Aug. primus.

191. 1. πράττειν πεῖσαι] inuertit rurſus Aug. primus.

2. poſt ψηφισθῇ addunt τότε Pariſinus primus, Aug. primus, Aldina Taylori.

3. ὅσον] ὅσονπερ Aug. primus, Aldina Taylori.

4. ἐν] ἐξ Aug. primus, Aldina Taylori.

Ibid. poſt νομίζω addit Aug. primus δεῖν, item Aldina Taylori.

5. ὀφείλειν τὸ τοὺς διὰ] ὀφείλειν ὁρῶντας τούτους διὰ Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori, quae etiam aliam exhibet lectionem, ſcil. ὀφείλειν τῷ τοὺς διὰ τ.

Ibid. poſt ὑμῖν addit Aug. primus μὲν, et poſt νῦν v. 6. addit idem δ'. easdem Aldina Taylori quoque lectiones exhibet. quod ſi admittatur, pro ἔχειν legendum ſit ἔχοντας. ſed praeſtat vulgata.

6. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſ. ſecundus.

9. ὑπὲρ] περὶ Pariſ. primus. Aug. primus, Aldina Taylori. vtrumque dat Bauaricus.

Ibid. τὰς παρὰ τῶν διαβαλλόντων] τὰς παραβαλλόντων Aug. ſecundus.

11. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſ. primus.

191. 13. *τὸν τελευταῖον τȣτονὶ*] *τȣτονὶ τὸν τελευταῖον* Aug. primus.

16. *ἀφῃρημένος*] *ἀφῃρημένοις* P. Manut.

18. *ἀτυχήμασιν*] *ἀτυχήσασιν* Pariſ. primus. Aug. primus. Bauaricus. Aldina Taylori, codex Obſopoei, index P. Manutii. appendix Francfurtana. Wolf vulgatam ſe praeferre ait.

20. *αὐτοῖς*] *αὐτῶν* Aug. ſecundus. index Aldi. index P. Manutii.

Ibid. poſt *αἴτιοι* addi vult Wolf *γενόμενοι*.

23. *ȣ̓δὲν ἂν ὑμῖν*] *ἂν ὑμῖν ȣ̓δὲν* Aug. primus.

27. *φοβȣμένȣς*] *φοβȣ́μενον* appendix Francfurt.

192. 2. *περὶ*] *ὑπὲρ* Aug. primus. Pariſ. primus. Aldina Taylori.

3. *ἐγὼ πρῶτος*] inuertit Bauaricus.

5. *τὴν* abeſt ab ed. P. Manutii.

6. *ἐκεῖνον*] *ἐκείνȣ* corrector Leſſingianus.

Ibid. *ποιοῖσθε*] *ποιεῖσθε* Pariſ. quintus. Aug. primus. forte voluerunt aut *ποιῆσθε*, aut *ἐποιεῖσθε* dare.

8. *ἐὰν*] *ἂν* Pariſ. primus.

Ibid. *ἀδικεῖν ἐπιχειρῇ*] inuertit Aug. primus.

9. *ταῦτα εἶπον ὑμῖν*] *εἶπον ταῦθ' ὑμῖν* Aug. primus.

11. *τοίνυν λόγος*] *τοίνυν ὁ νῦν λόγος* Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

12. *αὐτὸν*] *αὐτῷ* appendix Francfurtana.

13. *παραινέσαιμι*] *παραινέσαι* Aldus. Sed annotatores Weimaranus et Tayloranus correxerunt ad vulgatae modum, item Leſſingianus.

14. *ἑαυτȣ̃*] *αὑτȣ̃* cum aſpero Pariſin. primus. *αὐτȣ̃* cum leni Bauar.

Ibid. *ἐναντιῶται*] *ἐναντιȣ̃ται* Aug. primus.

18. *καὶ*] *ἢ* Pariſ. primus. Aug. primus.

21. *πάσχειν*] *πάσχων* Pariſ. quintus. *παράσχειν* (ſic) Aug. ſecundus.

192. 21. ἂν ſecundum abeſt ab Aug. primo. eius loco dare fertur ὧν Pariſ. primus. de quo dubito.

23. τȣτȣ] τȣτων Augg. primus et ſecundus.

Ibid. μᾶλλον ἂν] inuertunt Aug. primus et Bauaricus.

24. προσήκει omiſit Aug. primus.

Ibid. ὅτι δ' ȣδὲν καινὸν ȣτ' ἐγὼ λέγω νῦν κελεύων] ὅτι δ' ȣδὲν ȣτ' ἐκεῖνον ἀδικεῖν ἐγὼ λέγω νῦν κελεύων Aug. primus, Fabricio, ſeu Wolfio, non probante. Poſſit tamen ea lectio probari, ſic reformata. ὅτι δ' ȣδὲν καινὸν, ȣτ' ἐκεῖνον ἀδικεῖν ἐγὼ λέγω κελεύων, καὶ ῥοδίȣς ἐλευθερȣ̃ν. *me tamen nil ſuadere nouum atque inſolens, cum auctor vobis ſim, vt neque bello regem Perſarum iniuria laceſſatis, et Rhodios liberetis* —

25. ἂν] εἰ Pariſ. quintus. Aug. primus.

26. πεισθῆτε] πεισθείητε Pariſ. quintus. Bauaricus. et hoc dare ſine dubio voluit quoque appendix Francfurtana, tametſi operae vitioſum exhibuerunt ἂν ἀπειθείητέ μοι. Aldina Taylori dat εἰ πεισθείητ' ἐμοί.

27. τῶν abeſt a Pariſſ. primo et quinto, ab Aug. primo, a Bauarico.

Ibid. συνενηνοχότων] γρ. συνενεγκόντων Pariſ. ſecundus. vtrumque dat Bauaricus, iſtud in texto, hoc in margine cum γρ.

vlt. προσγράψαντες] προγρ. Aldus.

193. 1. πρὸς βασιλέα] πρὸς τὸν βασιλέα] Aug. primus, Aldina Taylori.

2. μὲν omittit Aug. primus.

5. μὴ omittunt Pariſ. primus, Aug. primus. Aldus, P. Manut. appendix Francfurt.

6. πολεμήσας] βοηθήσας Pariſ. primus. Auguſt. primus. Aldus. P. Manutius. ed. Wolfii. vulgatam tamen dat index Pauli, et appendix Francfurtana.

8. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſ. primus.

193. 9. ὑπὲρ abeſt a Pariſ. primo et Aug. primo, et a Stobaeo locum hunc p. 364. citante.

10. ὑπὲρ ὧν ἂν ἐλαττῶνται Stobaeus.

11. πολεμοῦσιν] πολεμήσουσιν Pariſ. primus. Aug. primus.

13. αὐτοῖς omittunt Pariſſ. ſecundus et tertius. Aug. ſecundus, Bauaricus. appendix Francfurtana. αὑτοῖς cum aſpero dant Aldus et Felic. Stobaeus dat αὐτοὺς. non male.

14. οὐδ' abeſt ab Aug. ſecundo.

Ibid. ad ἐναντιωθῆναι addunt libri complures ἂν, alii praefigentes, alii ſubiungentes. praefigunt Aug. primus, appendix Francfurtana, Weimaranus, P. Manutius. poſtponunt Pariſſ. primus et ſecundus.

17. ἐγὼ primum abeſt ab Aug. primo et Pariſ. primo.

Ibid. καὶ abeſt ab Aug. primo.

18. ὅσ'] ὡς Bauar. Aug. ſecundus. In appendice Francfurtana haec leguntur [Alii pro ὡς habent ὅσ', pro quo alii ὅσα leg. putant.]

21. ἐκείνου] ἐκείνους Pariſ. primus.

22. αὐτὸν] γρ. αὑτὸν cum aſpero Pariſ. primus.

23. ἀποδέχοιτο] ἀποδέχηται Pariſ. primus, Aug. primus.

26. poſt οὐδὲν addunt ἂν Pariſ. primus, Aug. primus.

27. αὐτῆς] αὑτῆς cum aſpero Aldus. P. Manut. vlt. αὐτὴν] αὐτῇ Pariſ. primus.

194. 3. poſt βασιλέα addunt γ' Pariſ. primus. Aug. primus.

Ibid. ποτε omittunt Pariſ. primus. Aug. primus.

5. ἂν ἀντιποιῆται] ἂν ταντιποιῆται Aug. ſecund.

8. αὐτῶν] αὑτῶν cum aſpero P. Manut.

11. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſ. primus. Aldus. P. Manut. Bauar. ποιήσειν ὑμῖν Aug. primus.

194. 14. ἔπραξαν] ἔπραξε Bauaricus, cum α ſuper extrema litera ſcripto. videtur αν dare voluiſſe.

16. ὑμῖν βεβαίους ἡγοῦμαι γενέσθαι] ὑμῖν γεγενῆσθαι βεβαίους ἡγοῦμαι Pariſ. primus. Aug. primus. βεβαίως dat Pariſ. quintus.

17. οὐδέποτ'] οὐδεπώποτ' Aug. primus. Pariſ. prim.

18. πρόξενος] προξενῶν Pariſ. primus. Bauaricus. προξενῶ Aug. primus, Aldina Taylori.

19. ἰδίᾳ ξένος] γρ. ἰδιόξενος Pariſ. ſecundus. codex Obſopoei. appendix Francfurt. eadem appendix haec addit [vel οὔτε γὰρ προξενῶ. aliter πρόξενός εἰμι.]

Ibid. αὐτῶν οὐδεὶς] inuertit Aug. primus. omittit appendix Francfurt. οὐδεὶς.

21. εἰ abeſt ab Aug. primo.

23. τοῦ κομίσασθαι τὰ ὑμέτερ' ὑμῖν φθονήσαντες] κομίσασθαι ὑμῖν τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν φθονήσαντες. Aug. primus. margo Lutet. pro ὑμέτερ' e Pariſ. primo affert ἡμέτερ'. quod ſi ibi fuit, neceſſe eſt, vt item ἡμῖν ibi fuerit pro ὑμῖν.

25. poſt Ἕλλησι addunt τε Pariſ. primus, Aug. primus.

26. ὑμῖν αὐτῶν] inuertit Aug. primus.

pen. ἂν ὑμεῖς αὐτοῖς] ἐὰν αὐτοῖς ὑμεῖς Auguſt. primus.

195. 1. poſt εἴποτ' addit Aug. primus ἄν.

4. πολλοῖς αἰτία] αἰτία τοῖς πολλοῖς Aug. primus, Aldina Taylori.

5. τὸ λοιπὸν] τὸν λοιπὸν Aug. primus.

6. οὐ μικρὸν αὐτοῖς ὠφέλημα] οὐχὶ μικρὰν αὐτοῖς ὠφέλειαν Pariſ. primus. appendix Francfurtana. οὐχὶ μικρὰν ὠφέλειαν αὐτοῖς Aug. primus, Aldina Taylori.

10. δίκην δοῦναι] inuertit Aug. primus.

Ibid. φήσαιτε] φήσετε Aug. primus. Bauar.

11. πολλοὺς ὑμεῖς πεπολεμήκατε πολέμους] πολλοὺς πολέμους ὑμεῖς πεπολεμήκατε Aug. primus.

195. 13.

195. 13. ἴϛε μὲν] inuertit Aug. primus.

18. ἢ ὅρων] ἢ περὶ ὅρων Pariſ. quintus.

Ibid. φιλοτιμίας] φιλονεικίας Pariſ. primus. Aug. primus. appendix Francf. Aldina Taylori.

Ibid. τῆς ἡγεμονίας] articulum omittit Aug. ſecundus.

25. ὑμᾶς εἰρήνην] inuertit Aug. primus.

Ibid. βϐληθείητε] βϐλησθε Bauaricus, ſed cum vulgata ſuperſcripta.

26. τὰς omittunt Pariſ. primus, Aug. primus.

vlt. ζῆν] ἄρχειν Pariſſ. primus et quintus.

196. 2. νυνὶ] νῦν P. Manut.

4. ἡμῖν] ὑμῶν Aug. primus. ὑμῖν P. Manut. ἡμῶν Bauaricus, ſed cum ῖ ſuperſcripto.

5. ὀλιγαρχίας] ὀλιγαρχιῶν appendix Francfurt. Aldina Taylori, Pariſſ. primus, et cum γρ. ſecundus et quintus. item Aug. primus. vtrumque dat Bauar.

6. ἡμῖν] ὑμῖν Aug. primus, Bauar. Aldus, P. Man.

8. ἐπανάξοντας] ἐξαγαγόντας Pariſ. primus. Aldina Taylori. τὰ πράγματ' ἐξαγαγόντας. Aug. primus.

9. τούτους] τοῦτ' Pariſ. primus, Aug. primus. τοῦτ' ἂν ἔχειν βουλήσονται Aldina Taylori.

15. δίκαιον] δίκαια Aldus. index P. Manut. ſed vulgatam in ſuo eſſe codice Obſopoeus ait.

17. οἷα τοὺς] οἷάπερ ἂν τοὺς Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

18. ἀξιώσετε] γρ. ἀξιώσαιτε index Lambini.

19. καὶ γὰρ εἰ] καὶ γὰρ οὐδ' εἰ Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

21. οὐκ omittunt Pariſ. primus, Aug. primus.

23. βουλευομένους] βουλομένους Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

25. ἐνταυθοῖ] ἐνταυθὶ Aug. primus.

Ibid. ὑμῖν] ὑμῶν Pariſ. primus, Aug. primus.

196. 26.

196. 26. ἡ πόλις] ὁ δῆμος Pariſ. primus, Aug. primus.

Ibid. αὐτὴν] αὐτὸν Aug. primus. αὐτῶν Pariſ. primus. qui ſi hoc dedit, idem certe voluit, atque Aug. primus.

27. ὧν] τὸς P. Manut.

Ibid. μόνον] μόνων Augg. primus et ſecundus, Bauaricus, Aldus.

pen. βραχύ τι] βραχύτητι Aug. ſecundus.

Ibid. ἡμᾶς] ὑμᾶς Augg. primus et ſecundus, Aldus, Bauaricus.

vlt. ἀτυχήσαντας] ἀτυχοῦντας Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

197. 3. ἄρχοντας] κρατοῦντας Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

6. ὑμετέρων] ἡμετέρων Pariſſ. primus et quintus.

7. δύνοντος] δύντος ἢ δύναντος. Aldina Taylori. δύντος appendix Francfurtana.

8. κρίνειν] κρινεῖν appendix Francf. Aldina Tayl.

11. ὑμεῖς] ἡμεῖς Aug. primus. verumtamen idem mox v. 12. in φοβηθήσεσθε vulgatae conſentit.

12. φοβηθήσεσθε] φοβήσεσθε Bauaricus.

13. οἱ μὲν abſunt ab Aug. ſecundo.

Ibid. ἔχοιεν ἂν] inuertit appendix Francfurtana.

15. ὅτε τῶν δόλων] ὅτε ὑπὸ τῶν δούλων Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

16. τοῦ βασιλέως] τῶν βασ. Pariſſ. primus et cum γρ. ſecundus. item Aug. primus. vulgatam infra dat Bauaricus, alteram ſupra. coniungit vtrumque farrago Wolfiana, vt ſit τῶν τοῦ βασιλέως.

16. ὅτε αὐτοῦ] ὅτε ὑπ' αὐτοῦ Pariſſ. primus et quintus. Aug. primus. Aldina Taylori.

17. τοι] τι Aug. primus. Bauar. P. Manut.

Ibid. καὶ abeſt a Pariſ. quinto.

20. τοῦτο] ταῦτα Pariſ. primus. Aug. primus.

197. 20.

197. 20. ἀλλὰ μὴν εὑρήσετε] ἀλλ᾽ ἅμα εὑρ. Aug. primus. Aldina Taylori, appendix Francfurtana.

21. poſt πόλιν addunt articulum τὴν Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori. vbi Fabricius, ſiue is Wolfius eſt, adſcripſit, haud placere, quia hiſtoriae aduerſetur. πόλιν διὰ λακεδαιμονίων Weimaranus. Ita dediſſe Felicianum et id ſibi probari ait Wolf. γρ. τήν τε πόλιν διὰ λακεδαιμονίων. index Lambini. forſan ex edit. Feliciani. videtur ex his fontibus hauſiſſe auctor appendicis Francfurtanae, quae idem dat, ſcil. τήν τε πόλιν διὰ λακεδαιμ.

22. αὑτοῦ] αὐτοῦ cum leni Pariſſ. primus et cum γρ. ſecundus et quintus. P. Manut.

24. τοῦ abeſt a Pariſ. primo, Aug. primo.

pen. δὲ] δὴ Pariſ. primus. Aug. primus.

Ibid. ἀμυνούμεθα] ἀμυνόμεθα Aug. primus, Aldina Taylori.

198. 1. εἰσὶ δέ τινες οἱ παρ᾽ ἡμῖν] poſt tertiam vocem inſerunt, Pariſinus primus quidem et Aldina Taylori, ὦ ἀθηναῖοι, Pariſini vero tertius et quintus, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι. Aug. primus et Bauaricus, cum hoc dant idem, tum οἱ omittunt. pro ἡμῖν dant ὑμῖν Pariſ. quintus, Aug. primus et Bauaricus.

7. αὐτὸν οὐ δίκαια ποιοῦντα] αὐτοὺς οὐ δίκαια ποιοῦντας Pariſ. primus. Aug. primus. appendix Francfurt. Aldina Taylori.

9. ὑπὲρ ἡμῶν] ὑπὲρ ὑμῶν Aug. primus. Bauaricus, P. Manut.

10. πρὸς θεῶν] πρὸς τῶν θεῶν Pariſ. quintus.

11. διδάσκων] διδάξων Aug. primus, Ald. Tayl.

13. ὑμεῖς αὐτὴν] inuertit Aug. primus.

14. σηλυμβρίαν] σηλυβρίαν (ſine μ) Pariſ. quintus. συλημβρίαν Aug. ſecundus, Aldus, P. Manut.

Ibid. ὑμετέραν] ἡμ. Pariſ. primus.

198. 14. ποτε σύμμαχον ἦσαν] ποτ' ἦσαν σύμμαχον Aug. primus.

15. αὐτὲς] αὐτὸς Pariſ. primus. Aug. primus.

Ibid. συντελῆ] ὑποτελῆ Weimaranus. appendix Francfurtana.

Ibid. βυζαντίες] βυζάντιον Pariſſ. primus et cum γρ. ſecundus. Bauaricus, appendix Francf. Aug. primus. quod Fabricio, ſeu Wolfio, haud placet.

17. αὐτονόμες εἶναι] αὐτονόμες τὰς πόλεις εἶναι Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

18. μαυσώλε ζῶντος] μαύσωλον ζῶντα Pariſſ. primus et cum γρ. ſecundus. item Aug. primus. appendix Francfurt. Aldina Taylori. vtrumque dat Bauaricus. verum Wolf vulgatam praeſert.

19. διδάξων] διδάσκων Pariſ. quintus.

20. κῶν] κῶ Pariſſ. ſecundus, tertius, quintus, Bauaricus. Aldus. Sed in Pariſinis adiecta fuit lineola tranſuerſa, ν indicans. quo fit, vt illi libri vulgatam κῶν, non aliam exhibere cenſendi ſint.

21. πόλεις ἑτέρας] inuertit Aug. primus. πόλεις ἐλευθέρας appendix Francfurt. In Aldina eſt καὶ ἄλλας πόλεις ἑτέρας, vbi annotator Tayloranus pro ἑτέρας ſufficit ἐλευθέρας.

25. λέγει] λέγοι Pariſ. tertius.

27. τὸν] τῶν Pariſ. quintus. Aug. ſecundus.

pen. καὶ εἰ] inuertit Pariſ. quintus, Ald. Tayl.

vlt. ἔτοι abeſt ab ed. P. Manutii.

Ibid. βλέψω] βλέπω Pariſ. quintus.

Ibid. παραινέσαι] παραινεῖν Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

199. 2. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſ. quintus, P. Manut.

3. ἐθέλειν] θέλειν Pariſ. primus.

4. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſſ. primus et quintus.

6. ἀνανδρίαν] ἀνδρίαν Pariſſ. tertius et quintus. item Aldus. ἀνδρείαν Aug. ſecundus. vnde repetiit ap-

pend. Francf. *ἀνανδρείαν* Aug. primus, per diphthongum. vulgatam dant Weimaranus et Felicianus, probante Wolfio.

199. 7. *καὶ* abeſt a Pariſ. primo et Aug. primo.

8. *παράδειγμα τούτου λέγειν ἔχω*] *παράδειγμα λέγειν ἔχω τούτου* Aug. primus.

9. v. *διτταὶ* ſtat in Aug. primo pone v. *βασιλέα*, et in Bauarico pone v. *ἔλληνι*. In Aldina Taylori voc. *διτταὶ* punctis eſt ſubnotatum.

11. *ταῦτα ὕστερον*] *τοῦτο ὕστερον* P. Manut. γρ. *ταῦτα*, *ὡς ὕστερον* index Lambini.

13. *κἂν*] *καὶ* Pariſ. quintus, Aug. ſecundus.

Ibid. *ταὐτὰ*] *ταῦτα* Pariſ. tertius.

Ibid. *ἀμφοτέρως*] *ἀμφοτέραις* in foeminino Aug. primus. vbi Fabricius, ſeu Wolfius, adſcripſit *ταῖς πόλεσι*. Sed redit potius ad *τὰς συνθήκας*. *ἀμφοτέροις* in maſculino Aug. ſecundus, Bauaricus. Ald. P. Manut.

16. *ἰσχυροῖς*] *ἀγαθοῖς* Pariſ. primus. Aug. primus. Sed Wolfio non placet.

17. *ἥττοσι*] *ἧττω* app. Francf.

18. *καὶ* abeſt a Pariſino primo et Aug. primo.

Ibid. poſt *ποιεῖν* addit index Lambini *καὶ λέγειν*. neſcio, quo auctore. Ad varias lectiones e codice Auguſtano a Sim. Fabricio enotatas haec adſcripta ſunt, a Wolfio, procul dubio. [malim *καὶ ποιεῖν* ſublatum eſſet, quia ſequitur *καὶ πρᾶξαι*. aut pro *καὶ ποιεῖν* leg. *καὶ εἰδέναι ὑπάρχει*.]

20. *ὑποληφθῆτε*] ſic correxit Leſſingianus vitioſum Aldinae *ὑπολειφθῆτε*.

21. *πάντων*] *ἁπάντων* Pariſ. quintus.

25. poſt *αὐτοῖς* addunt *ἔσαι* Pariſ. primus. Aug. primus. Ald. Tayl.

Ibid. *τῶν ἀγαθῶν εἶναι*] *εἶναι τῶν ἀγαθῶν* Aug. primus. Ald. Tayl.

199. 27. τε] δὴ Pariſ. quintus. Conſentit h. l. Bauaricus cum vulgata, ſed eraſa eſt antiquior lectio, et ſecunda, vt videtur, manus ei vulgatam ſuperinſcripſit a καὶ τοῖς ἄλλοις vsque ad πρότερος incluſiue.

Ibid. ὁ καὶ] inuertit Aug. ſecundus.

Ibid. πρόσεσθ'] πρόσθ' Pariſ. tertius. (niſi in eo fuit πρόσεθ') quod dare voluiſſe videtur app. Francfurtana, tametſi operarum vitio dedit προσέθεθ' ἕτεροι. quod nihili eſt. In Aldina Taylori clare et perſpicue ſcriptum eſt πρότεθ' ἕτερος. in Pariſino primo fuit πρόσετι.

vlt. τἀναντία] ἐναντία Pariſ. quintus.

200. 1. προῃρημένων] ᾑρημένων ſimplex dant Pariſ. primus. Aug. primus.

Ibid. ὅταν ἂν μηδὲν ᾖ διὰ τοῦτους ἀκοντὶ τῶν δεόντων γενέσθαι] ὅταν ἂν μηδενὸς ἀκούητέ τι τῶν δεόντων γίνεσθαι Pariſ. primus et cum γρ. ſecundus et quintus. Aug. primus. In margine Bauarici eſt γρ. ὅταν ἂν μηδενὸς ἀκούητε τῶν δεόντων] γίγνεσθαι. Sed textum dat vulgatam. Aldina Taylori dat ὅταν ἂν μηδενὸς ἀκούετε (in indicat.) τῶν δεόντων γ. In codice Obſopoei ſic fuit. ὅταν ἂν μηδενὸς ἀκούσητε τῶν δεόντων ἀκοντὶ γίγνεσθαι. quae ipſi lectio magis arridet, quam Aldina, quae cum vulgata conſentit.

3. ὑμᾶς] ὑμῖν Pariſ. quintus. διαμαρτάνειν εἰκότως ὑμῶν συμβαίνει appendix Francfurt. In continenti eadem totum locum hunc ſic refert ὅταν ἂν μηδενὸς ἀκούητε τῶν δεόντων γίγνεσθαι πολλῶν διαμαρτάνειν εἰκότως ὑμῖν συμβαίνει. Etiam Aldina Taylori dat εἰκότως ὑμῖν.

Ibid. τοῦ] τοὺς Pariſ. primus. Aug. primus.

5. μισθοδοτῶν] μισθοδοτούντων Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

6. αἴτιαι] αἴτιοι Pariſ. primus. Aug. primus. Ald. Taylori.

200. 7. αἰτιᾶσθαι] αἰτιάσασθαι. Pariſ. primus, Aug. primus.

9. τῇ abeſt a Pariſſ. primo et quinto, item Aug. primo.

Ibid. ἐν ϛρατείᾳ] ἐν τῇ ϛρατείᾳ Bauar. Pariſ. quintus. ἐν ταῖς ϛρατιαῖς Aug. primus. qui fere vbique voc. ϛρατεία per ſimplex iota exaratum dat. quomodo etiam Pariſ. primus hic loci ϛρατιᾷ dedit. ϛρατείαις Ald. Taylori.

10. τάξεως omittunt Aug. primus et Pariſ. primus. Ald. Tayl.

14. λιπόντας] λείποντας Pariſ. primus, Aug. primus, Bauar. appendix Francfurt. Ald. Tayl.

15. ἀτίμους] ἀτίμως Pariſ. quintus.

16. αὐτοῖς] αὐτοὺς Pariſ. primus et Aug. primus. Ald. Tayl.

Ibid. ποιεῖσθαι] ποιεῖσθε Pariſ. primus.

17. συμμάχων τοὺς αὐτοὺς ἐχθροὺς καὶ φίλους ὑμῖν ὀμωμοκότας] συμμάχων τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον Pariſ. primus. συμμάχων τοὺς τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον Aug. primus. appendix Francfurt. Aldina Taylori. Wolf in annotationibus malebat τοὺς τοὺς αὐτοὺς ἐχθροὺς καὶ φίλους ἔχειν (aut ἕξειν) ὑμῖν ὀμωμοκότας. appendix Francfurtana praeterea quoque dat καὶ φίλους ὑμῖν τοὺς ὀμωμοκότας.

18. εὐνουστάτους] δυσνουστάτους Pariſ. quintus.

21. κατηγορήσει et ἐπιπλήξει] Wolf optatiuos malit, κατηγορήσειε et ἐπιπλήξειε.

22. ἀφ᾽ ὁποίων] ἀπὸ ποίων Pariſ. primus. Aug. primus. Ald. Tayl.

23. ἢ ποίας] ἢ ἀπὸ ποίας Pariſ. primus. Auguſt. primus. Ald. Tayl.

Ibid. ἐπανορθώσεται] ἐπανορθώσασθαι append. Francfurt.

24. ἃ abeſt a Bauar.

200. 26.

200. 26. δύνησθε] δυνήσεσθε Aug. ſecundus.

27. ἂν ſecundi loco in exitu verſus eſt ἀεὶ in Pariſ. primo et Aug. primo, vnde repetiit app. Francfurt. In Aldina Taylori ſic reperio καὶ ἴσως βέλτιον καθ' ἓν ἂν σχοίη. plane id abeſt a Pariſino quinto.

vlt. τούτων abeſt a Pariſino primo, in Aug. primo ſtat pone πραγμάτων.

201. 3. διεξίῃ] διεξίοι Aug. ſecundus.

4. ἀναθεῖναι] ἀναθῆναι Aldus.

5. ταῦτα] αὐτὰ Pariſ. primus. Aug. primus. Ald. Tayl.

pen. μιμῆσθε] μιμεῖσθε Aldus.

Clauſula in Bauarico eſt ὑπὲρ τῆς τῶν ῥοδίων ἐλευθερίας ΗΗΗΔΔΔΔΠΙΙ. (347.)

Ad orationem pro Megalopolitanis.

202. 1. citat h. l. Ariſtides de D. C. p. 264. hoc ἀμφότεροι ſignificat Athenienſium eos, quorum alii Arcadibus, alii Lacedaemoniis ſtudebant. alterum vero ἀμφότεροι, paulo poſt inſequens verſu 5. redit ad Arcadas ipſos, ipſosque Lacedaemonios.

13. Ariſtides p. 254. ἀξιοπιστίας καὶ τὸ ἐνδείκνυσθαι, ὡς χαλεπὰ μὲν ὄντα περὶ ὧν ἐγχειρεῖ, διὰ δὲ τὸ λυσιτελεῖν τῇ πόλει, ῥηθῆναι, αὐτὰ λέγειν, κἂν αὐτός τι κινδυνεύσειεν, ὡς ἐπὶ κοινῷ συμφέροντι, ἂν δέῃ τι καὶ παθεῖν, προῃρημένος. παράδειγμα δὲ τούτου ἐν τοῖς συμβουλευτικοῖς. ἐγὼ δὲ ὁρῶ μὲν, ὡς χαλεπὸν τὸ τὰ βέλτιστα λέγειν ἐστίν. ad ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι (verſu 20.)

16. περιμείνητε] dedi περιμένητε in praeſ.

17. citat h. l. Thomas M. v. διαβάλλειν.

19. ἤπερ ἃ] correxi ἢ παρ' ἃ. contra quam reip. expedire cenſeam.

21. βουλομένοις] ſubaudi ἐμὲ λέγειν ὑμῖν. alias admitti poteſt ſine dubitatione ἀκούειν ex Auguſtano ſupplementum.

203. 4. Θεσπιέων καὶ Πλαταιέων] correxi Θεσπιῶν καὶ Πλαταιῶν.

19. ἐκείνοις] praetuli ἐκείνων. non quo illud improbem, ſed quo confuſio euitetur cum praemiſſo τέτοις, et quo clarius appareret horum differentia. τέτοις ad Thebanos refertur, ἐκείνων ad Lacedaemonios.

20. καί μοι] praetuli κἀμοὶ, et verſu proximo δ᾽ ἔτι, pro vulgari δέ τι. ſed non ſine hac clauſula: alteris officio ſuo ſatisfacere ſtudentibus.

25. συμπαραταξαμένες] ſubaudi ἡμῖν τότε. aduerſus eos, [Lacedaemonios puta,] qui tum temporis nobiscum in acie ſtabant, apud Mantineam aduerſus Thebanos et Arcadas.

Ibid. οἱ μὲν] Lacedaemonii.

26. οἱ δὲ] Thebani.

pen. μόνον] praetuli μόνε.

204. 12. τε μὴ ἐπιτρέπειν ἡμᾶς ἀδικεῖν Λακεδαιμονίοις] ſuſtuli ἡμᾶς. initium prohibendi Lacedaemonios ab exercitatione iniuriarum; vniuerſe, non erga nos ſolum, ſed quoscunque tandem.

23. βοηθήσοντας] alii dant βοηθήσαντας. perinde eſt, ob additum ἂν. deſignat Lacedaemonios, a quibus adiutum ſe iri ſperabant Athenienſes in recuperanda a Thebanis Oropo. Morelliana ſic locum exhibet. τὲς βοηθήσοντας ἡμῖν, ἐχθρὲς ἐπ᾽ αὐτὸν νῦν κτησόμεθα. ego vero transpoſui vocabula ad hunc modum τὲς βοηθήσοντας ἂν ἡμῖν ἐπ᾽ αὐτὸν ἐχθρὲς νῦν κτησόμ. Graeci dicunt βοηθεῖν τινι ἐπί τι, *iemanden wozu behülflich ſeyn.* alicui adiutor eſſe, operam nauare, ad id, quod quaerit, conſequendum. Eſt ergo ſententia haec. ſi nunc offendamus eos, per quos ſperemus Oropum recuperare, nobis tum fore eorum ſocietate carendum.

205. 4. τὲς μὲν] praetuli τέτες μέν. Lacedaemonios puta.

205. 17. ἢ ȣ̓ κάκιϛοι] infitiantem addidi.

18. ὁ μὰ τȣ̀ς θεȣ̀ς] primam vocem deleui.

20. καὶ ταῦτα πράξομεν] ſubaudi ἃ ἐγὼ κελεύω. et haec ſi agamus, quae ego fieri volo.

22. μὲν addidi, et πᾶσιν verſu 26.

206. 3. Hermogenes p. 340. ὁ δ' ἐπιεικῶς σφόδρα καὶ ἠθικῶς ἔφη· — τοιȣ̃το δ' ἐϛὶ καὶ τὸ ἐν συμβȣλευτικοῖς. δοκȣ̃σι δέ μοι Λακεδαιμόνιοι — τό τε γὰρ ἐνδοιάσαι καὶ μὴ ἀποφήνασθαι, ὅτι δεινοὶ Λακεδαιμόνιοι, ἀλλὰ δοκȣ̃σί μοι εἰπεῖν, τό τε μὴ καθάπαξ δοκεῖν αὐτȣ̀ς εἶναι δεινȣ̀ς εἰπεῖν αὐτὸν, ἀλλὰ μηδὲ δεινοῖς ἐοικότας ἁπλῶς, ἔργον δέ τι δεινῶν ἀνθρώπων διαπράττεσθαι, σφόδρα ὑφιέντος ἦν τὸ ἐπιφορικὸν καὶ σφοδρὸν, ἠθικὸν δὲ καὶ ἐπιεικῆ λόγον παρεχομένȣ. Alio modo, ad alium finem, vſurpauit h. l. Ariſtides de D. C. pag. 220. περιβολῆς δὲ καὶ τὸ μὴ ψιλὰ τὰ νοήματα εἰσάγειν, τȣτέϛι τὰ πράγματα, ἀλλὰ προσλαμβάνειν αὐτῶν τὴν γνώμην τῶν ποιȣ́ντων, ἢ τὴν ποιότητα τῆς γνώμης. ȣ̔́τω περιβολὴν εἰργάσατο. δοκȣ̃σι δέ μοι Λακεδαιμόνιοι μάλα δεινῶν ἔργον ἀνθρώπων ποιεῖν. εἶτα τὸ γιγνόμενον ὑπ' αὐτῶν. νυνὶ γὰρ φασὶν ἐκεῖνοι ad κομίσασθαι.

6. citat h. l. Harpocrat. v. Τρικάρανον.

12. ἐπειδὰν ἴωσιν ἐπὶ Μεσσήνην, καὶ αὐτοὶ συϛρατεύωνται] deleui καὶ et ſic interpunxi ἐπειδὰν ἴωσιν ἐπὶ Μεσσήνην αὐτοὶ, quo, ſi *ipſi*, Lacedaemonii, aduerſus Meſſeniam ſuſcipiant expeditionem, hi omnes ipſis ſociam praeſtent operam. adhuc enumerauerat exempla operae a Lacedaemoniis praeſtandae aliis, vbi ſeruiſſent, non ſuae cauſae, ſed cauſis alienis. Iam ſi tempus veniat, quo ipſi quoque ſuam propriam cauſam exſecutum eant, h. e. Meſſeniae recuperationem.

13. reſolues haec in iſtam planiorem, tametſi pinguiorem graecitatem, perſpicuitatis gratia. ἢ δοκῶσιν ἀχαριϛεῖν ἐν τῷ μὴ ἀποδιδόναι τὴν ὁμοίαν αὐτοῖς χάριν, μετὰ

μετὰ τὸ λαμβάνειν αὐτὲς [Lacedaemonios puta] *συμψήφες ἑαυτοῖς ἐν τέτοις, ἃ ἕκαςοι ἔφασαν εἶναι σφῶν αὐτῶν.*

206. 18. *ἐκείνων*] redit ad Lacedaemonios.

26. citat hunc locum, ſed e memoria, nonnihil aberrante, Hermogenes p. 352. cuius haec ſunt verba: *καὶ ἡ ἀποσιώπησις δὲ ἐνδιαθέτε λόγε καὶ ὡς ἀληθῶς οἷον ἐμψύχε. παράδειγμα ταύτης. ἀλλ' ἐμοὶ μὲν· ὃ βέλομαι δὲ δυσχερὲς ἐδὲν εἰπεῖν ἀρχόμενος τε λέγειν. καὶ ἐν τῷ ὑπὲρ μεγαλοπολιτῶν. ὃ γὰρ περὶ τέτων·* (ſic) *ἀλλ' ἐάσω τό γ' ἐπελθὸν εἰπεῖν μοι.*

207. 10. verba ſic accipienda ſunt, ac ſi ſtructa eſſent hoc ordine. *ταῦτα μέν ἐςιν* [ſcil. *ἔργα*] *ἀνθρώπων, βελομένων δεύτερον* [id eſt *τὸ δεύτερον*] *ποιῆσαι τέτες συμμάχες ἑτέρων.* haec eſſe inſtituta hominum, conantium iterum, denuo, [vt iam antea ſemel fecerunt] hos Arcadas a ſocietate veſtra auertere, eoque cogere, vt alios ſibi ſocios quaerant; Thebanos puta.

11. *οἶδα* addidi, cohaeret cum *ὅτι* verſu 13. *ὅσα* hic loci, non adiectiuum, ſed aduerbiale eſt: *quatenus.*

17. *μὲν* addidi, et verſu 26. *ποτε.*

vlt. *πυθοίμην τῶν λεγόντων καὶ τοὺς Θηβαίους*] correxi de meo ſenſu *πυθοίμην τῶνδ' ἐγὼ τῶν καὶ τ. Θ.* libenter hos equidem interrogem, qui par et erga Thebanos et erga Lacedaemonios prae ſe ferunt. facile e *τῶν λεγόντων* efficiatur *τῶνδ' ἐγὼ τῶν*, magna literarum intercedente ſimilitudine.

208. 1. *πότερα δὴ ἑκάτεροι*] mediam vocem ſuſtuli.

8. *καθεςᾶναι*] correxi *καθιςάναι* (in praeſenti.)

9. *ῥᾷον*] imo vero *ῥᾴδιον*, in poſitiuo.

11. *μέχρι τέτε γε*] praetuli *μέχρι τε γε.* Saltim quadamtenus, ſaltim quodammodo, vt *τε* ſit encliticum.

15. *ταύτην τὴν ἀρχὴν*] articulum addidi.

208. 16.

208. 16. ἁπλῶς neſcio an conuenientius ſitum ſit ſiue poſt πάνθ' verſu 14. ſiue poſt ἁπάντων verſu 15.

Ibid. τῦτο] ſignificat τὸ μὴ φάσκειν δεῖν κατοικίζεσθαι etc. Sententia haec eſt. quod ſi negemus, oportere vrbes illas Boeotiae, Thebanis adeo infeſtas, ab iisque deſolatas, rurſus reſtaurari, id quod contendebant Lacedaemonii oportere fieri, erunt ſtatim, qui nos criminentur impedimento eſſe, quo minus Thebani deprimantur. Criminationem igitur hanc quo tollamus, age, reſtauranda illa oppida eſſe, aſſentiamur nos quoque Athenienſes —.

17. τὸ] correxi τῷ. nam cohaeret cum ἐμποδὼν εἶναι.

18. locum hunc citat Scholiaſtes Thucydidis p. 72. vlt.

19. αὐτοῖς] praetuli αὐτοὶ (in nominatiuo). opponitur enim inſequenti καὶ τὰς ἄλλας. nosmet ipſi quoque corporibus copiisque noſtris operam nauemus, aliosque ad idem faciendum adhortemur.

20. ταῦτα γὰρ καὶ καλὰ] addidi καὶ.

23. ἐπὶ τῇ προφάσει] ob cauſſationem, verendum eſſe, ne oppida haec Phocica ſinantur in ruinis iacere et perire, ſi Lacedaemoniis obſtemus, quominus Megalopolin rapiant.

pen. πρὸς ἐκεῖνα] ad reſtaurationem oppidorum Phocidis a Thebanis euerſorum.

Ibid. τούτους] hos Arcadas puta.

209. 5. αὐτοὺς addidi, quod item ad eosdem Arcadas redit.

10. ὡδί πως ἔχω] ſubaudi γνώμης. Si vel maxime, fidem illis habentes, perſuadeamus nobis, Arcadas tam ſimplicis eſſe naturae, tam fraudis vacuae, atque ſe ferunt, ſic tamen arbitror, aioque, ſic eſſe agendum nobis, vt vna, Arcadasque rogemus, vt ſtelam tollant eam, qua perſcripta eſt formula foederis

 atque

atque ſocietatis in bellis ab ipſis cum Thebanis contractae. Lacedaemoniosque rogemus, vt pacatos ſe atque quietos tenere velint.

209. 15. γιγνομένης] praetuli γενομένης.

21. μόνον addidi.

26. τέτες αὐτὲς, μηδὲν] malim ſic diſtingui et exarari. τέτες, αὑτοῖς [id eſt ἑαυτοῖς] μηδὲν ἡγἔνται φοβερὸν [ſubaudi τἔτ᾽ εἶναι.] hoc metu ſibi carere autumant, ſeu nil eſſe, cur ipſi propterea metuant, aut hoc ſibi non eſſe formidabile.

210. 8. quae vis h. l. particulae ἤδη, non ſatis percipio. Sententia poſtulare videtur δοκεῖν. ὑπάρξει δοκεῖν σωθῆναι. videbuntur per vos exitio eſſe erepti.

9. συμβησόμενον καὶ τὸν τ. κ. λ.] pro coniunctione καὶ ſuffeci de meo ſenſu praepoſitionem κατά. id quod exit, exſiſtit e calculo, ſi magnitudines diſcriminum ac calculos et comparationes inter ſe reuocemus.

10. idem eſt ac ſi dixiſſet μετενεγκόντες ἀπὸ τῶν ἀρκάδων [in quibus vtramuis in partem euentura modo propoſuimus] ἐπὶ τὲς θηβαίες, καὶ ἐπὶ τὲς λακεδαιμονίες, σκοπῶμεν καὶ ἐπὶ τέτων. etiam in his.

17. τῶνδε, καὶ δι᾽ ἡμᾶς] dedi de meo τῶνδε, τῶν καὶ δι᾽ ἡμᾶς. etiam his foederi noſtro aggregatis, quippe qui per nos ſeruati eſſent. poſtremis his ineſt cauſa, cur Arcades ad foedus Athenienſium acceſſiſſent.

18. loci huius ſententiam retulit adumbratam, non verba recitauit, Hermogenes p. 90.

20. μηδὲ δι᾽ ἄλλες] primam vocem correxi, μήτε per tau exarari curans.

21. ἂν addidi.

vlt. ἄλλων] praetuli ἄλλον in accuſ. ſing.

Varietas lectionis ad orationem pro Megalopolitanis.

201. 5. Argumenti. λακεδαιμόνιοι] οἱ λακ. Pariſ. quintus.

202. 4.

202. 4. orationis ipſius. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſ. primus. Aldus. P. Manut.

9. νῦν δ᾽ ἔγωγ᾽ εἴ τις] καὶ τοίνυν εἴ τις Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

10. ἀφέλοι] ἀφέλοιτο app. Francf.

13. poſt μὲν addit Aug. primus ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι. et Aldina Taylori ὦ ἀθηναῖοι.

Ibid. τὸ abeſt a Pariſſ. primo et quinto, Auguſt. primo, Bauarico.

14. συνεξηπατημένων] ſimplicius ἐξηπατ. dant Pariſinus primus, Auguſt. primus. item Ariſtides Artis p. 254.

Ibid. ταυτὶ] ταῦτα Pariſ. primus, Auguſtanus primus. Sed in proximo ταυτὶ v. 15. conſentit Aug. pr. vulgatae. de Pariſino nihil eſt ibi annotatum. vt conſenſus eius quoque praeſumatur.

Ibid. βουλομένων] βουλευομένων Pariſ. quintus. Ariſtides ita dat. τῶν μὲν ταυτὶ, τῶν δὲ ταυτὶ, προῃρημένων, ἐὰν τἀναντία τις ἐγχειρῇ λέγειν, κἆτα ὑμεῖς μὴ περιμένητε.

16. περιμείνητε] περιμένητε Ariſtides. Auguſtanus ſecundus.

19. ἧπερ ἃ] ἢ παρ᾽ ἃ Ariſtides, Aldina Taylori, Pariſſ. ſecundus et quintus cum γρ. et ſic coniecit quoque Wolf. atque edi curauit. Sed app. Francfurt. vulgatam dat.

21. ὕστερον] ὕστερος P. Manut.

Ibid. poſt βουλομένοις addunt Aug. primus et Aldina Taylori ἀκούειν.

203. 2. καιρῷ τοιούτῳ] inuertunt Augg. primus et ſecundus, Bauaricus.

4. θεσπιέων καὶ πλαταιέων] θεσπιῶν καὶ πλαταιῶν Aldina Taylori, Aug. primus. et ſic coniecit quoque Wolf. et edi curauit, ſed appendix Francfurtana vulgatam dat.

203. 6.

203.6. poſt ποιήσονται addunt articulum τὴν Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

7. αἱρήσουσι] ἀναιρήσουσι Pariſ. primus, Aug. prim.

Ibid. γενήσεσθαι] γενέσθαι Pariſ. primus.

Ibid. σκεπτέον] σκοπητέον Aug. ſecundus.

9. λάθωσιν] λάθουσιν (ſic) Aug. primus.

10. πλείονι] πλέονι Aug. primus.

15. δυνήσονται] δυνήσωνται Aug. primus.

16. πλείστης] πλείονος Aug. ſecundus.

Ibid. εἴημεν] ἂν εἴημεν appendix Francfurtana.

19. ἐκείνοις] ἐκείνων Pariſ. primus, Aug. primus.

20. καί μοι] κἀμοὶ Aug. primus. appendix Francfurt. Aldina Taylori.

Ibid. ταῦτα δοκεῖ] inuertit Aug. ſecundus.

21. δέ τι] Wolf mauult δ᾽ ἔτι.

Ibid. τοῦ] τὸ P. Manut. ſed index Pauli vulgatam dat. Wolf mauult τῶν. Verba eius haec ſunt [malim προσδεῖσθαι δ᾽ ἔτι τῶν. vt referatur, quamquam id quoque durius eſt, ad ἰδιωτῶν. τοῦ enim, quod in diuerſis lectionibus annotatur, locum non habet, niſi legas, aut τοῦ τὰ δίκαια ποιεῖν ἐθέλειν τοὺς ἑτέρους — aut τεχνικῶς accipias τοῦ, pro *iſta conditione*, *et velut appendice*.]

22. ἐθελήσουσι πάντες εἰρήνην] ἐθελήσουσιν εἰρήνην πάντες Aug. primus. Forte πάντως. app. Francf.

24. ὥστε] ὅτε appendix Francfurtana.

25. συμπαραταξαμένους] ἀντιταξαμένους Aug. ſecundus, Aldus, vnde margo Lutetianae, auctore tacito, repetiit, et ſic exhibet ed. Wolfii. ſed vulgatam dat appendix Francfurt. et Aldina Taylori. παραταξ. dat ed. P. Manutii et index Aldi. parum referre ait Wolf, vtro modo legatur, cum Paulo, an cum vulgata, quae etiam in Auguſtano primo eſt, tametſi aut Fabricius ipſe, aut, eius manu vitiata, operae Baſileenſes illinc retulere συμπατάξαντες.

203. 25.

203. 25. ἡμῖν abeſt a Pariſino quinto.
Ibid. οἱ μὲν abſunt ab Aug. primo.
27. βουλοίμεθα] βουλόμεθα Aug. ſecundus.
pen. οἴωνται] οἴονται P. Manut. Bauaricus.
Ibid. μόνον] μόνου Pariſ. primus, Aug. primus.
vlt. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſ. quintus.

204. 5. poſt μεγαλοπολίταις ſuſpicatur Wolf ὄντων deſiderari.

6. συμβουλεύσει] συμβουλεύει Pariſſ. ſecundus et quintus. συμβουλεύοι Pariſſ. quintus, et ſecundus cum γρ. ſic quidem perhibet margo Lutetianae; in quo neceſſe eſt erroris aliquid interueniſſe.

Ibid. καὶ abeſt a Pariſino quinto.

7. παραινοῦντων] γρ. παρανομούντων index Lamb.

10. δὴ] δὲ Pariſ. quintus. vtrumque dat Bauar.

11. ποτέραν] πότερα Pariſ. primus.

Ibid. φιλανθρωποτέραν] φιλοτιμοτέραν Pariſſ. primus et quintus.

12. ἡμᾶς abeſt a Pariſſ. primo et quinto, item ab Aug. primo et appendice Francfurt. ὑμᾶς dat Bauaricus. τοῦ μὴ ἀδικεῖν ἐπιτρέπειν λακεδαιμονίοις dat Aldina Taylori.

Ibid. λακεδαιμονίοις] λακεδαιμονίους Aug. ſecund.

13. μεγάλης πόλεως] μεγαλοπόλεως vno vocabulo Pariſ. primus. Aldina Taylori.

19. ἀεὶ collocatum dat Aug. primus poſt πράττειν, item Aldina Taylori.

22. ἡμᾶς] ὑμᾶς P. Manut.

23. βοηθήσοντας] βοηθήσαντας Bauar. Aug. primus. Aldina Taylori.

Ibid. ἂν abeſt ab Aug. ſecundo.

Ibid. ἐχθροὺς ἐπ' αὐτὸν] ἐπ' αὐτὸν ἐχθροὺς Aug. primus. appendix Francfurt. Aldina Taylori.

Ibid. νῦν abeſt a Pariſ. primo, Aug. primo.

204. 24. κτησόμεθα] ſic etiam appendix Francf. ſed editio Wolfii dat κτησώμεθα.

25. φημὶ δεῖν] inuertit Aug. primus.

26. ἔσεσθαι λακεδαιμονίους] inuertit et hoc Aug. primus.

27. ποιησώμεθα] ποιώμεθα Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

pen. μόνοις] μόνους Pariſ. quintus.

vlt. ἡμᾶς] ὑμᾶς Aug. primus. Bauaricus.

205. 2. ὑμᾶς] ἡμᾶς P. Manut.

4. pro τοὺς eſt τούτους in Pariſ. quinto.

5. ἦλθον] ἦλθεν Aug. ſecundus.

9. ὑμῖν] ἡμῖν Aldus, P. Manut.

10. βούλονται] βούλωνται Aug. ſecundus, et Bauaricus a prima manu, ſed in hoc poſtmodum eſt ο ſuffectum.

11. χάριν ὑμῖν] inuertit Aug. primus.

13. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſ. primus, Aug. primus, Bauaricus.

14. αὐτοὺς] αὐτοῖς P. Manut.

15. ἡμῶν] ὑμῶν Bauar. P. Manut.

17. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſ. primus. γρ. ὥστε οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ βοηθήσουσιν ἡμῖν ἐπ' ὠρωπὸν index Lambini.

Ibid. ἢ κάκιστοι] ἢ οὐ κάκιστοι Pariſ. primus. Aug. primus. commendat id Wolf quoque.

18. ὁ abeſt a Pariſ. primo, Aug. primo.

19. τὸν λόγον τοῦτον] τοῦτον τὸν λόγον Aug. prim.

22. ἐμοὶ γὰρ] ἐμοὶ μὲν γὰρ Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

23. ἁπάντων] πάντων Pariſ. primus.

27. ἀεὶ βουλομένη πράττειν] βουλομένη πᾶσιν ἀεὶ πράττειν Aug. primus.

206. 1. τὰ πράγματα διὰ τοὺς ἀεὶ πλεονεκτεῖν] τὰ πράγματα ἀεὶ διὰ τοὺς πλεονεκτεῖν Pariſ. primus. Aug. primus.

206. 4.

206. 4. ἔργων vitium typographicum edit. Lutet. emendant libri omnes, Augg. primus et ſecundus, Bauaricus, Aldus, P. Manutius, editio Wolfii.

8. ἴδωσιν] εἴδωσιν (ſic) Aug. primus.

Ibid. ἑαυτῶν] αὐτῶν Pariſ. primus Ald. Tayl.

9. δεῖ] δεῖν Pariſ. primus. Aug. primus.

10. ἂν abeſt ab Aug. primo et Bauarico.

Ibid. κομίσωνται] κομίζωνται Aug. primus.

11. αὐτῶν] ἑαυτῶν Pariſ. primus. αὐτῶν Pariſ. quintus.

Ibid. ἵν' ἐπειδὰν ἴωσιν] ἐπειδὰν δ' ἴωσιν (ſine ἵνα) Pariſ. primus. Aug. primus. ἴσωσιν appendix Francf.

12. καὶ αὐτοὶ] particulam omittunt Pariſ. primus. Aug. primus.

Ibid. συςρατεύωνται] συςρατεύονται Aug. prim.

13. βοηθῶσι] βοηθήσωσι Pariſ. primus. Aug. primus. (non βοηθήσουσι, vt illinc exhibuit Fabricius.)

14. ἔφασαν] ἔφθασαν Pariſ. quintus.

15. ἀποδιδόντες] ἀποδιδόασιν appendix Francf.

17. λακεδαιμονίοις τινὰς] inuertit Aug. primus.

18. καὶ abeſt ab Aug. ſecundo.

Ibid. ἐκείνων] ἐκεῖνον Bauaricus.

19. ἐθέλωσι] ἐθελήσωσι Pariſ. quintus.

20. ἐᾶν ἔχειν] inuertit appendix Francfurtana.

22. μὴ abeſt a Pariſ. quinto.

26. ἡμῖν] ὑμῖν P. Manut.

207. 1. ὑπεναντία] ſimplex ἐναντία dat Weimar.

Ibid. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſ. primus. Aug. primus.

2. νῦν μὲν] inuertit Aug. ſecundus.

Ibid. ποιεῖσθαι] πεποιῆσθαι Aldina Taylori.

4. ποιῶσιν] ποιήσωσιν Pariſ. primus. Aug. primus, Aldina Taylori.

Ibid. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſ. primus. vtrumque dat Bauaricus.

207. 6. ἀποδείξωσι] ἐπιδείξωσι Pariſ. primus. Aug. primus.

8. ὅτ᾽] ἔτ᾽ appendix Francfurtana.

10. δεύτερον] δευτέρων Aug. ſecundus. Aldus, cuius index vulgatam dat, index P. Manut. editio Wolfii, ſed appendix Francfurt. dat vulgatam. Aldina Weimarana vulgatam ex emendatione dat. βδελυρῶν mauult Wolf.

11. poſt ἐγὼ δὲ addunt οἶδα vel οἶδ᾽ Pariſ. primus, Aug. primus. appendix Francfurtana, Aldina Taylori.

Ibid. ἴσα] ἴσω Pariſ. quintus.

12. πολλοὺς ὑμῶν οἴομαι ταῦτα] πολλοὺς οἶμαι ὑμῶν ἐμοὶ ταῦτα (ſic) Aug. primus. Aldina Taylori. Etiam e Pariſ. primo annotatum dat οἶμαι margo Lutet.

13. φῆσαι] φήσειν Pariſ. primus. Aug. primus. appendix Francfurtana. Aldina Taylori.

15. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſ. primus. Aug. primus.

17. poſt τὴν addunt iidem codices μὲν.

18. ἐπιτρέπειν] ἐπιτρέψαι iidem duo, et Aldina Taylori.

Ibid. ὀκνοῦντας] ὀκνοῦντες rurſus iidem, Pariſ. primus et Aug. primus.

19. Θηβαίων] Θηβαίους Pariſ. primus. Aug. primus. Bauaricus.

21. καθεστάναι] καθεστηκέναι Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

24. νυνὶ] νῦν Pariſ. primus.

25. μὴ abeſt ab Aug. ſecundo.

Ibid. πόλεμον αἱρομένους] πολεμεῖν αἱρουμένους Aldina Taylori, Pariſ. primus. Aug. primus. quod Fabricius, ſeu Wolf, pro ſcholio habet. item appendix Francfurtana.

26. poſt πρότερον addunt ποτε Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

Ibid. ἑαυτοῖς] αὐτοῖς iidem, et appendix Francf.

207. pen.

207. pen. *ἴσως* abeſt a Pariſ. quinto, et append. Francf.

vlt. poſt *πυθοίμην* addit *καὶ* Pariſ. quintus, Bauaricus.

Ibid. *λεγόντων* aut abeſſe a neſcio quibus libris, aut tolli debere ſignificat index Lambini, e Wolſio, vt videtur, qui ſic mauult legi *πυθοίμην τῶν τε καὶ τοὺς θηβαίους — καὶ τῶν τοὺς λακεδ.*

208. 2. *δὴ* primum omittunt Pariſ. primus, Aug. primus.

Ibid. *ὑμῶν*] *ἡμῶν* Pariſ. primus, Aug. primus. ſed ſtatim poſt hic conſentit vulgatae.

3. *ὑμῖν*] *ἡμῖν* Pariſ. primus. in continenti verba ſic ſtruit Aug. primus. *ἢ ὑπὲρ μὲν θηβαίων λακεδαιμονίους, ὑπὲρ δὲ λακεδαιμονίων θηβαίους ἑκάτεροι.* item Aldina Taylori.

5. *μαινομένοις*] *μαινουμένοις* P. Manut.

6. *ἡμῶν*] *ὑμῶν* Aug. primus. Bauaricus.

7. *ἑτέρους*] *ἑταίρους* Aug. ſecundus. quod idem eſt atque vulgata, vt paulo poſt v. 13. idem codex dat *φαναιρῶς* pro *φανερῶς.*

8. *καθεστάναι*] *καθιστάναι* Aug. primus, Bauaricus. Aldina Taylori.

9. *πάνυ*] *πολὺ* Aug. primus, Pariſ. primus. Aldina Taylori.

Ibid. poſt *ὡς δ'* addit Pariſ. quintus *ἐστὶν.*

11. *καὶ μὴ*] inuertit Pariſ. quintus.

Ibid. *τοῦτο*] *τοῦ* Weimaranus, P. Manutius, e cuius editione retulit index Lambini.

12. *ἀδικοῦσιν*] *ἀδίκοις* Pariſ. primus, Aug. primus.

14. *ταύτην ἀρχὴν*] *ταύτην τὴν ἀρχὴν* Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

15. *πάντων*] *ἁπάντων* Pariſſ. primus et quintus.

17. *τὸ*]. *τῷ* Aug. primus, Weimar. ed. P. Manut. vnde index Lambini repetiit, item appendix Francfurt.

208. 17. τὲς omittunt Pariſ. primus, Aug. primus.

19. φῶμεν] φημὶ iidem. Aldina Taylori.

Ibid. αὐτοῖς] αὐτοὶ P. Manut. appendix Francfurtana, exemplum Aldinae Leſſingianum.

20. καλὰ] καὶ καλὰ Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

21. ἐξανεςώσας] ἐξαναςάσας Pariſſ. primus, et cum γρ. ſecundus, item Aug. primus. (non ἐξανεςάσας, quod illinc Fabricius retulit.) item Ald. Tayl.

23. Θεσπιέων καὶ πλαταιέων] πλαταιέων καὶ Θεσπιέων Aug. primus.

24. καὶ ſecundum abeſt a Bauarico.

25. πρόδηλα ταῦτα] inuertit Aug. primus.

26. βελήσεται] βέλεται Pariſ. primus, Aug. I.

vlt. κατοίκισιν] κατοίκησιν Pariſ. quintus, Aldus, P. Manut. Bauaricus. κατοικιεῖν Aug. primus. nam ſatis apparet e veſtigiis raſurae, antea ſcriptum fuiſſe κατοίκησιν. Sed eadem antiqua manus eraſit et mutauit, tametſi penes me dubium nullum ſupereſt, quin ea voluerit vulgatam dare.

Ibid. ἑαυτοῖς] αὐτοῖς Pariſ. primus.

209. 1. poſt ἕξομεν addit vitioſe μὲν ed. P. Man.

5. καθελεῖν] ἀνελεῖν Aug. primus. poſt hunc infinitiuum addunt αὐτὲς Pariſ. primus, Aug. primus. appendix Francfurt. ponit hoc pronomen ante infinitiuum.

7. τέτες] τέτοις app. Francf.

9. ἑαυτοῖς] αὐτοῖς Pariſ. primus.

14. ἐθελόντων] ἐλθόντων P. Manut.

15. γιγνομένης] γενομένης Pariſ. primus, Aug. primus.

Ibid. ἔτι abeſt a Bauarico.

16. δήπε abeſt a Pariſ. primo et Aug. primo.

18. ἀδόλως ἡμᾶς] inuertit Aug. primus.

19. ἐθελήσεσιν] θελ. Pariſſ. primus et quintus.

209. 21. poſt κατοικισθῶσι addunt μόνον Pariſ. primus, Aug primus. Aldina Taylori.

23. Θηβαίοις] Wolf mauult Θηβαίους. Aldina Taylori dat τοῖς Θηβαίοις.

24. Θηβαίων] Θηβαίοις Pariſ. ſecundus cum γρ. app. Francfurt.

pen. ἡμῖν] ὑμῖν Aug. primus.

vlt. Λακεδαιμονίους] Λακεδαιμονίοις Pariſ. quintus.

210. 1. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſ. primus, Aug. primus.

5. εὐθύς ἐστιν] inuertit Aug. primus.

8. προσδέξησθε] παραδέξησθε Aug. ſecundus.

13. τούτους] τούσδε Pariſ. quintus. app. Francf. Ald. Tayl.

14. οἰκοῦντας] οἰκοῦντες Aug. ſecundus.

15. καὶ μὴ πέσωσιν abſunt a Pariſ. primo, Aug. primo.

18. πανταχῆ] πανταχοῦ Pariſ. quintus.

20. μηδὲ] μήτε Pariſ. quintus.

21. ἀλλὰ] ἀλλ᾽ ἢ app. Francf.

Ibid. ὑμᾶς] ἡμᾶς Aug. ſecundus.

Ibid. poſt μὲν addunt οὖν Pariſ. primus, Aug. primus. Ald. Tayl.

23. ἀλλ᾽ omittit Aug. primus.

vlt. ἄλλων] aut ἄλλον in accuſatiuo ſing. leg. aut τῶν ἄλλων. WOLF. E ſolo Bauarico et Aug. ſecundo ἄλλον enotaui. non dubito tamen, quin idem in aliis quoque meorum librorum fuerit.

Clauſula in Bauarico haec eſt ὑπὲρ μεγαλοπολιτῶν HH|Δ|ΔΔΔΔIIIH quod non intelligo. poſtremum H, quod *octo* ſignificat, ſi abeſſet, exiret numerus 293.

Ad orationem de foedere cum Alexandro.

211. 1. citat h. l. Thomas M. v. ἀποδέχομαι.

212. 5. ἀληθέστερα] praetuli τἀληθ.

212. 7. ἢ προελόμενοι] Sententia videtur potius ἢ μὴ προελόμενοι flagitare, aut, non praetendentes ius et fas rebus omnibus anteferre, [ſed ſaepe quoque emolumentum ſequi, eique ius aequum poſtponere] vtimini iam eo, quod expedit, ſine cuiusquam reprehenſione. Vbi enim ſemel inter omnes conſtiterit, vos commodum honeſtati antehabere, nemo iam mirabitur, neque queretur, vos commoda veſtra ſectantes, ius aequum flocci feciſſe.

8. aut h. l. aut alium ſimilem, vbi v. ἀνεγκλήτως occurrit, citauit Pollux 8, 69. pro ποιήσασθαι vulgari dedi ποιεῖσθαι.

12. docebo vos breuiter, vt de rebus magnis. h. e. ea breuitate, quae locum habet in tanta argumenti amplitudine et vbertate, atque grauitate. reipectiue breuiter, etſi non per ſe, neque deſtricte.

14. ἀγανακτήσητε] praetuli de meo ἀγανακτήσαιτε in optat.

15. poſt verba εἴ τις ἀναγκάζοι ἂν deeſt procul dubio infinitiuus παραδέχεσθαι, aut καταδέχεσθαι, recipere, ſcil. Piſiſtratidas, qui ſtatim in continenti nominantur.

18. ἁρπάσαντας ἂν ὑμᾶς] ſubaudi e praemiſſis οἴομαι. et, [hinc incipit alterum colum huius periodi] ſi quis eos per vim et violentiam reducere in vrbem conetur, videmini mihi, raptis armis, nullum non diſcrimen toleraturi.

20. καὶ τοσούτῳ μᾶλλον] ſcilicet ſpero vos id facturos, ſeu nullum periculum pro libertate veſtra recuſaturos eſſe.

23. ἀπολυμένους] quod nihili eſt. geminaui λ.

213. 1. οὐ δὴ δεῖ] correxi de meo, οὐ δὴ δεινὸν non igitur eſt res atrox et indigna —? Si quis audeat vos quidem ad has indignitates perferendas adigere, h. e. inuitis vobis tyrannum veſtrum exſulem reducat

veſtris-

veſtrisque ceruicibus imponat; tum vos id aegerrime ferre; aliis autem eadem oblata iniuria, lente et aequo animo vos id ferre, atque ignoratione diſſimulare, — et nonne res grauis et foeda eſt, eſſe hic, qui cum nos ad permanendum in fide hortentur, tum aliis veniam pactorum violandorum dent.

213. 5. ἐνταυθοῖ] praetuli ἐνταυθί.

7. καταλιπεῖν] praetuli καταλείπειν. Ad ταύτην τὴν ἐξουσίαν adde tacita cogitatione τοῦ τοὺς ὅρκους ἀναιρεῖν.

22. μηδὲν videtur tollendum eſſe. apud Meſſeniam vero aliam eſſe rei naturam, exiſtimare, difficultate eadem vtrinque rem premente. Nefas ſi non fuit, tyrannidem in oppido exercere, cur tyranni ex Antiſſa et Ereſo eiecti ſunt ab Alexandro? Nefas ſi eſt, ciuitatem graecam a tyrannis opprimi, cur Philiadae liberi in Meſſeniam reducti ſunt? At hi ante foedus conditum ibi regnabant? occurrit — Num Antiſſani et Ereſii minus? Eadem difficultas vtrinque occurrit; quae documento eſt iniquitatis, qua Alexander in tuenda pace vtitur. vulgatam defendere ſi iuuet, dicendum erit, μηδὲν διαφέρειν ſignificare, rem eſſe indifferentem, non magni momenti, cuius neque commodum neque damnum ſit ingens, ſiue fiat, ſiue omittatur, eoque reprehenſionis vacuam.

25. Ἕλληνας. διὸ καὶ πῶς οὐχ ὑπεράτοπον] dedi de meo ſenſu. Ἕλληνας. δικαίως. abſoluta ſententia et per ſe ſtante. πῶς οὖν οὐχ ὑπεράτοπον —

214. 5. breuius ſic dictum eſt, quod plenius et planius ad hunc modum dixiſſet οὕτως ἰσχύειν tantum valere, ὥστε βιάζεσθαι ἡμᾶς, vt cogat nos, καὶ ἄνευ τοῦ δικαίου etc.

6. νυνὶ δ᾽ ὅτ᾽ εἰς ταὐτὸ] dedi de meo ſenſu. νυνὶ δ᾽ οὐ, nunc autem non — h. e. num putabitis, oportunitatis tantam vim hoc tempore non eſſe, quo tem-

pore in idem concurrunt ius et fas, et oportunitas, et vtilitas noſtra.

214. 17. τὴν πόλιν] praetuli τὸν δῆμον. id eſt τὴν δημοκρατίαν.

215. 4. ἀφέντες] praetuli ἀφιέντες in praeſent. ob inſequens βιαζόμενοι.

12. non memini graecum eſſe ἄτοπος μέγας. pro incredibiliter magnus. quare μεγάλης notandum duxi, veluti tollendum, aut ſi ſeruetur, legendum arbitror ἀτόπε ὡς μεγάλης. nam, ſi bene memini, ἄτοπον ὡς μέγα vſurpatur. incredibile eſt, quam magnum hoc ſit.

15. μὲν malim abeſſe.

16. μηδὲν] malim μηδένα μηδὲν. hactenus aio neceſſitatem in pactis perſeuerandi inculcantibus obſecundandum eſſe, quatenus eam vrgentes non captioſe loquuntur, hoc eſt non excludunt a cogitationibus ſuis eam pactorum clauſulam, quae vetat ulli iniuriam vllam offerri.

19. τῦτο δ' ἐςὶ καταγελαςότατον] praetuli, partim de meo ſenſu, τὸ δ' ἔτι καταγελαςότερον. in comparatiuo.

216. 2. περιορᾷν] ſubaudi προσιέσας, vel ἐπερχομένας, vel tale quid. redit enim ad calamitates.

Ibid. ἐπέταξεν] praetuli ἐπέταξαν. in plurali. ipſi hi, praedicatores ſeruandae pacis.

7. ὁρμήσωσιν ἕτοι. ἕτω] deleui pronomen.

8. ἐπήνεγκεν] praetuli κεκίνηκεν.

23. τὰ δὲ πράττεσιν] poteram τὰ δὲ προςάττεσιν emendare. nam ſaepiſſime in libris πράττειν reperitur, ſiue perperam, ſiue per compendium librariis vſitatum, pro προςάττειν exaratum. cuius rei exempla complura poſtmodum nobis occurrent. Viſum tamen h. l. fuit ταράττεσιν exhibere, ſcil. pacem communem.

216. 25. ὄντως] vt ego aio. ſcil. hos turbatores pacis eſſe; has violationes pactorum, et armis vniuerſae Graeciae communibus vlciſcendas.

27. συγχωρήσουσιν] ſcil. βεβαίαν εἶναι. Hoc praetuli vulgari συγχωροῦσιν. item pro vulgari δοκεῖ δίκαια γίγνεσθαι dedi δοκεῖ δίκαια ταῦτα γίγν. aequumne videtur eſſe, iſta fieri.

vlt. πόλεως ὡς ἐν τοῖς ὅρκοις] expunxi ὡς.

217. 1. ἅμα addidi.

2. πρὸς τοῦτο δὲ διαμαχ.] hoc δὲ item addidi, non quo ſine eo fiet ſententia; redundat enim, ſed eleganter, et mirifice adamatus eſt atticis hic pleonaſmus, iterans et veluti confirmans praemiſſum δὲ, et aequipollens quodammodo latino *inquam. aduerſus hoc, inquam, dimicantes.*

7. μικρὰ vim hic obtinet vocabuli ὀλίγα. non enim hic de quantitate, ſed de numero agitur.

10. μηδένα τούτων] num interponendum eſt μηδενός.

16. πλοῖα addidi.

20. τηλικαῦτα ἡμαρτημένα] interpoſui τά.

26. τε initio verſus addidi.

Ibid. τηλικοῦτον] ſubaudi κεφάλαιον.

218. 1. πράττειν] naui, ſtrenui, acres, fortes eſſe, audere, conari.

2. ἁμαρτάνοντες] praetuli ἐξαμαρτ. et poſt ἧττον addidi τι.

5. οὐδὲν τῶν] praetuli οὐδὲ τῶν. qui ne iurium quidem vrbis debitorum fructum percipere audetis, nedum vt non permiſſa vobis arrogare audeatis. Ante καὶ in fine verſus praepoſui ὅ. *id quod etiam.*

15. vt τὸ δίκαιον pacta conuenta cum Macedonibus tueamur modo οὐ δικαίῳ non iuſto, h. e non eo, qui in formula foederis praeſcriptus eſt, vt nempe transgredientem capita foederis reliqui foederati prohibeant; ſed

ſed alio iniquo, vt nempe illis liceat pacta violare, nobis minus.

218. 19. ἀναμφισβήτως] correxi ἀναμφισβητήτως.

21. citat hunc locum Harpocr. v. πϱοβολάς. nam hac ille lectione vtitur, egoque vulgari πϱοσβολὰς eam praetuli. voc. ἰσχυϱοτέϱας addidi. donec nobis liceat maris, vel ſolius, [etiamſi non vna continentis quoque] potiri, penes nos erit, praeter illas copias, quae iam praeſto nobis ſunt, adhuc alia comminiſci et comparare munimenta, tuendis noſtris poſſeſſionibus in terra continente paria.

27. placeret magis τηλικȣ̃τον ὂν παϱέβη. articulum, tametſi tam ponderoſum.

219. 3. ἀλλ᾽ ὅτι] videtur ἀγανακτητέον, aut ſimile quid interponendum. non eſt haec res parui facienda, ſed vos decet ſuccenſere, quod —

5. Sententia poſtulat καὶ [eſt hoc quoque veſtra dignum iracundia] ὅτι ȣ̓κ ἐφϱόντισαν ȣ̓δὲ τȣ́τȣ μέϱȣς τῶν κ. δογμάτων. quod ne ad hanc quidem partem pactorum ad omnes communiter pertinentium attenderunt, pari modo, atque ſupra commemoratas partes neglexerunt.

13. ἦν] praetuli ποιεῖ. mallem tamen in imperfecto ἐποίει.

21. ναυπηγηθήσεσθαι] correxi ναυπηγήσεσθαι (in fut. I. medii.) ſe nauigia ſua hic eſſe fabricaturos.

22. τῷ πϱοειϱημένῳ videntur eſſe delenda, vt perperam e verſu 6. iterata.

25. citat h. l. Thomas M. v. πανταχόθεν. nam hac lectione ille vtitur. In fine verſus addidi duo vocabula τῇ πόλει.

220. 10. poſt τȣ̓ναντίον eſt lacuna, quae fuit olim eo in codice, vnde Demoſthenis exemplaria reliqua omnia promanarunt, ad nos delata. Quare ſtultum ſit

conie-

conieſturam hic exercere velle, qui locus hic ſit integrandus, qui relinquendus eſt ſiniſtrae ſuae ſorti.

220. 13. πλείςων refertur ad ἀνθρώπων.

Hic deſinunt οἱ συμβουλευτικοὶ. iam incipiunt οἱ δημόσιοι, quem titulum orationi pro corona p. 225. praefixi e Bauarico, quamquam hic quidem publicas non ab hac or. pro cor. auſpicabatur, ſed ab oratione in Androtionem.

Varietas lectionis ad orationem de foedere cum Alexandro.

In hac oratione de foedere cum Alexandro comparet in Aldina Taylori nomen *Bar.* id eſt Barocc. primum adſcriptum (antea non obſeruaram) neque tamen ad omnes lectiones, ſed tantum ad pleraſque.

211. 1. Argumenti. καταγαγόντος] κατάγοντος Bauar.

4. παρ' ἀθηναίοις καὶ ἕλλησι] Wolf mauult πρὸς ἀθηναίους καὶ ἕλληνας.

6. περιορᾷν] ὁρᾷν ſimplex dat Bauar.

pen. νεόπλουτοι καὶ βδελυρεύσεται] νεοπλούτους καὶ βδελυρευομένους Bauar. νεοπλούτους καὶ βδελυρεύεσθαι Barocc.

211. 3. orationis ipſius. ποιοῦσιν] ποιῶσιν Aug. primus.

4. οὐδὲν οὕτω] οὐδὲν τῶν ἄλλων οὕτω Pariſ. primus, et cum γρ. ſecundus, Barocc. Aug. primus, ſed hic a manu correctrice. nam a prima fuit οὐδὲ τῶν οὕτω. Conſentit Bauaricus cum vulgata, niſi quod οὕτως dat, cum ſigmate.

pen. ὡς περὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ δίκαιον] ὥσπερ τὸ δίκαιον καὶ τὸ ἴσον Pariſ. primus.

vlt. ἐπ' αὐτὸ] ἐπὶ ταῦτα Barocc. Pariſ. primus, Aug. primus. ἐπ' αὐτὰ Aug. ſecundus. vtramque lectionem dat Bauaricus.

212. 5. ἀληθέστερα] τἀληθέστερα Pariſ. primus, Aug. primus. Barocc.

8. ποιήσασθαι] ποιεῖσθαι Pariſ. primus. Aldina Taylori. ποιεῖσθε Aug. primus.

9. ἅπαντας χρῆσθε] ἅπαντα χρῆσθαι Pariſ. primus. ἅπαντα tantum e Barocc. annotatum erat in Aldina Taylori.

10. σκοπουμένοις] σκεψαμένους Pariſ. primus, Aug. primus, Barocc.

12. ἤδη omittit appendix Francfurtana.

13. ἐρωτήσειεν ὑμᾶς] inuertunt Aug. primus et Barocc.

14. ἀγανακτήσητε] ἀγανακτήσετε Aug. primus, Bauaricus.

15. εἶμαι omittunt Pariſinus primus et Aug. primus, ſed ponunt iidem poſt ἀναγκάζοι. In Barocc. eſt ἀναγκάζει.

16. νῦν] νυνὶ Aug. primus. Barocc.

17. εἰ omittunt Aug. primus, Pariſ. primus, Bar.

18. τὰ ὅπλα] omittit articulum Aug. ſecundus.

19. παραδέχεσθαι] παραδέξασθαι Pariſ. primus, Aug. primus. Barocc.

21. ἀποκτείνειε] ἀποκτείνειν P. Manut.

22. ἀκρίτως] ἀκρίτους Pariſſ. primus, et cum γρ. ſecundus. Barocc. Aug. primus, appendix Francfurt.

23. ἀπολυμένους] vitium hoc eſt typographicum editionis Lutetianae. correctius dant ἀπολλυμένους cum geminato λ Augg. primus et ſecundus, Bauaricus, Aldus, vnde repetiit index Lambini, P. Manutius, denique libri omnes.

27. ὄντας τυράννους] inuertit Aug. primus. Bar. pen. αὐτοῦ] αὑτοῦ Aldus, P. Manut.

Ibid. ἤθει] ἔθει appendix Francfurtana. vtrumque dat Bauaricus.

212. vlt. ὀ δὴ δεῖ] ὀδ᾽ ᾔδει Bauaricus, Aug. ſecundus, Aldus, et P. Manut. vnde repetiit et margo Lutetianae, et appendix Francfurtana. ὀ γὰρ ἔδει index P. Manutii. ἔδει ἢ ὀ δὴ/δεῖ εἰ μέν τις Aldina Taylori.

213. 1. ταῦτα] ἐνταῦθα P. Manut.

2. παρὰ τὸς ὅρκους τὸς πρὸς ὑμᾶς] παρὰ τὸς πρὸς ὑμᾶς ὅρκους Barocc. Aug. primus, Bauaricus. append. Francfurtana.

3. μὴ φυλάξασθαι τοῦτο] haec tria verba omiſit P. Manutius, primum omiſit Aldus, ſed annotator Tayloranus e Barocc. adſcripſit μή. pro medio dat appendix Francfurtana φυλάξαι. Locum totum ſic refert index Lambini: παρὰ τὸς ὅρκους τὸς πρὸς ὑμᾶς πρᾴως ὑμᾶς ἔχειν, καὶ μὴ φυλάξασθαι τοῦτο, καὶ ἡμῖν μὲν διακ.

5. ἡμῖν] ὑμῖν Aug. ſecundus.

Ibid. ἐνταυθοῖ] ſic etiam Bauaricus, ſed cum θὶ extremae voci ſuperſcripto.

6. οὕτω] οὕτως Bauaricus. ſed parcam impoſterum haec tam minuta et leuia annotare. nam promiſcue habent graeci librarii vtrumque ante conſonantem.

7. καταλιπεῖν] καταλείπειν Pariſ. primus, Aug. primus.

Ibid. τὴν omittit P. Manut.

14. πολεμίῳ] Wolf mauult ὡς πολεμίῳ.

17. κατάγειν] καταγαγεῖν appendix Francfurt.

19. αἱρέσει] ἐρεσοῦ (ſic) Aug. primus. ἐρέσου dat Barocc. idemque mauult Wolf. et id exhibet quoque eius editio. verum appendix Francfurtana vulgatam dat. Bauaricus dat αἱρέσου cum aſpero. Etiam annotator Tayloranus in margine Aldinae ſuae ἑρέσου cum aſpero annotauerat tacito auctore.

21. τυραννήσαντας] τυραννεύσαντας Pariſ. primus, Aug. primus. Barocc.

213. 22.

213. 22. *μηδὲν οἴεσθαι*] *γρ. μηδὲν δεῖν οἴεσθαι* index Lambini.

27. *τὸν δ'*] *τοὺς δ'* Pariſ. primus.

Ibid. *ἄγοντα*] *ἀγαγόντα* Pariſ. primus. Barocc. appendix Francfurt. *ἀναγαγόντα* Aug. primus. Aldina Taylori.

214. 7. *ταὐτὸ*] *αὐτὸ* Aldus, P. Manut. *ταὐτὸν* Aug. primus. Barocc. quod Fabricius h. l. ait in Aug. *εἰ* legi pro *εἰς*, ſecus eſt. nam *εἰς*, ibi claris literis legitur.

8. *ἄρα* abeſt a Pariſino primo et Aug. primo.

9. *ἄλλων* abeſt a Barocc.

14. *καταλύσωσι*] *καταλύωσι* Pariſ. primus, Barocc. Aug. primus.

Ibid. *τῆς* omittit ed. P. Manutii, et *δὲ* verſu 15. Aug. ſecundus. pro quo dat append. Francfurt. *δή*.

16. *ἐν πελοποννήσῳ*] *ἐν τῇ πελ.* Aldus, P. Man.

17. *τὴν πόλιν*] *τὸν δῆμον* Pariſſ. primus, et cum *γρ.* ſecundus, Aug. primus, codex Obſopoei, Felicianus, Barocc.

19. *χαίρωνα*] ad hunc locum referenda eſt notula Wolfiana ab operis Baſileenſibus perperam, id quod ſaepe factum eſt, ad locum alienum, ad p. 216. 12. puta, relata. quae notula ſic habet. *θέρωνα*] Felicianus *χαύρωνα*. vnde conſtat, in editione neſcio qua *χέρωνα* legi, ſed Felicianum melius dediſſe *χαίρωνα*.

21. *τῆς εἰρήνης μετέχομεν*] *μετέχομεν τῆς εἰρήνης* Aug. primus. Barocc.

23. *πότερον πειθώμεθα*] *πότερα πειθόμεθα* Aug. primus, non *πειθόμενοι*, quod illinc retulit S. Fabricius, ſiue operae Baſileenſes praeter eius mentem manumque. *πότερα πειθώμεθα* Barocc. *πότερα ὡς πειθώμεθα* Aldina Taylori.

Ibid. *προστάγμασι*] *πράγμασι* Aug. ſecundus.

214. 25.

214. 25. verba τῶν μισθοφορȣ́ντων παρὰ τȣ̃ μακεδόνος expungit index Lambini.

26. καθ' ἡμῶν Barocc.

pen. τȣ̃θ' ὕβρεως] τοσȣ̃θ' ὕβρ. Pariſ. primus. Barocc.

215. 1. ὅρκοις omittit Aug. ſecundus.

3. ὑμᾶς] ἡμᾶς Aug. primus.

4. ἀφέντες] ἀφιέντες Pariſ. primus, Aug. primus. Barocc.

7. μέλειν] μετέχειν Pariſ. primus, Aug. primus.

8. αὐτῶν μόνοις] μόνον αὐτῶν Aug. primus, Barocc. ordine verborum inuerſo, etiam Pariſ. primus dat μόνον.

9. ἐνταυθοὶ] ἐνταυθὶ Aug. primus.

12. ἀτόπȣ μεγάλης] ἀτόπȣ καὶ μεγάλης Barocc. Aug. primus. Felicianus, vnde index Lambini repetiit. appendix Francfurtana vulgatam dat.

14. ὁμολογίαις] ſic emendat Obſopoeus, quod in Aldino ſuo eſſet ὁμογίαις. in meo vero eſt vulgata.

15. μὲν λέγωσιν] μὲν γὰρ λέγωσιν Bauar. ſed γὰρ punctulis erat ſignatum, vt delendum.

16. μηδὲν ἀδικεῖσθαι] μηδένα ἀδικεῖσθαι mauult Wolf. index Lambini ſic dat. γρ. ȣ̓ λέγειν αὐτȣ̀ς μὴ δεῖν ἀδικεῖσθαι.

17. δ' οἴονται] particulam omittunt Pariſinus primus, Aug. primus, Barocc.

Ibid. αἰσθήσεσθαι] αἰσθάνεσθαι Barocc. Pariſ. primus, Aug. primus. pro αἰσθήσεσθαι vult Wolf verbum ἀδικεῖσθαι repeti.

Ibid. δημοκρατιῶν] δημοκρατικῶν ed. P. Manutii.

19. τȣ̃το δ' ἐστὶ καταγελαστότατον] τὸ δ' ἔτι καταγελαστότατον Pariſ. primus. Aug. primus. τὸ δέ τι καταγελ. Ald. Tayl. τὸ δ' ἔστι καταγελ. Barocc.

215. 26. τοσέτε] τοσέτῳ Pariſinus primus. τοσῦτο Barocc. Aug. primus, vnde repetiiſſe videtur appendix Francfurt. ſed Fabricio, ſeu Wolfio, haud placet.

216 2. ἐπέταξεν] ἐπέταξαν Pariſſ. primus et cum γρ. ſecundus, Aug. primus, codices in Weimarano numeris 1. et 2. notati, Felicianus, et, ex eo forſitan, appendix Francfurtana. [Lege cum Feliciano ἐπέταξαν, ſcil. αἱ συνθῆκαι. WOLF.]

5. πολέμῳ] πολέμων Pariſ. ſecundus, Aug. ſecundus, index Aldi. In Auguſtano error ſic eſt natus. primum dederat librarius πόλεμον. tum ο cum ω mutauit, ſed praeteruidit ν, quod item expungere debuerat.

Ibid. μηδεμιᾷ πόλει] ἐπὶ μηδεμίαν πόλιν. Barocc. Pariſ. primus et Aug. primus. vnde repetiit appendix Francfurt.

7. ὁρμήσωσιν] ὁρμηθῶσιν Barocc. Pariſ. primus, Aug. primus, vnde retulit appendix Francf.

Ibid. ὅτοι omittunt Pariſſ. primus et ſecundus, Aug. primus, Barocc. Bauaricus.

8. ῥαδίως τὰ ὅπλα ἐπήνεγκεν] ῥαδίως ἐπήνεγκε τὰ ὅπλα Aug. primus. ῥ. τὰ ὅπλα κεκίνηκεν Aug. ſecundus. Aldus.

10. τοσέτῳ δὲ νῦν] καὶ τοσέτῳ νῦν Barocc. Aug. primus. neque dubito, idem in Pariſino primo quoque fuiſſe, tametſi ex eo refertur καὶ τοιέτῳ νῦν. Forte ex ambabus lectionibus vna eſt conflanda καὶ τοσέτῳ δὲ νῦν.

11. ὅσῳ] ὅτι appendix Francfurt. Aldina Tayl.

12. κατήγαγεν] κατῆγεν Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

18. πράττειν ἐν ταῖς Barocc. (ſine τὰ.)

21. βελευσώμεθα] κελευσόμεθα Pariſ. quintus. βελευσόμεθα Bauaricus, ſed cum ώ ſuperſcripto.

216. 23. τὰ δὲ πράττουσι] τὰ δ' ἐπιτάττουσι Pariſſ. primus et cum γρ. ſecundus, Aug. primus. Ald. Tayl.

25. ἢ τὴν μὲν ὁμολογίαν τὴν κατὰ τῆς πόλεως] ἢ ὁμολογίαν, τὴν μὲν κατὰ τῆς πόλεως Pariſ. primus, Aug. primus.

27. συγχωροῦσιν] συγχωρήσουσιν iidem codices et Barocc. annotator Tayloranus, qui hoc e Barocc. annotarat, eodem loco, ſed aliquot annis ante, annotauerat συγχωρύσουσιν (ſic) ſine auctore. vnde patet, praeter Baroccianum, adhuc alios codices penes eum fuiſſe.

Ibid. δίκαια γίγνεσθαι] δίκαιον γ. Pariſ. primus. δίκαιον ταῦτα γίνεσθαι Aug. primus. Aldina Taylori. δικαίως ταῦτα γίνεσθαι Barocc.

pen. ὡς omittunt Pariſ. primus, Barocc. Auguſt. primus. deleri quoque voluit Wolf, aut eius in locum ſuffici τῶν.

217. 1. ὑμέτερον] ἡμέτερον Pariſ. primus, Aug. primus. Barocc.

Ibid. ἅμα δίκαιον] ἅμα καὶ δίκαιον Aldus, ſed annotator Taylor. teſtatur, καὶ a Barocc. abeſſe.

2. πρὸς τοῦτο διαμαχομένους] πρὸς τοῦτο δὲ διαμαχ. Pariſ. primus, vnde repetiit appendix Francfurtana. πρὸς τοῦτο δὲ μαχομένους (ſimplex) Aug. primus. Barocc.

8. γάρ που] γάρ δήπου Pariſ. primus, Aug. primus. Barocc.

10. πλοῖον] Sic correxit Wolf, cum eſſet πλεῖον in editione neſcio qua. non enim nominat. ego id in nulla reperi.

13. ὑμεῖς μὲν abſunt ab Aug. primo et Barocc.

Ibid. ἴστε] ἑωράκατε Pariſ. primus, Aug. primus. Barocc.

14. παρανομίας] ὑπεροψίας Pariſ. primus, Aug. primus. ἦλθον ὑπεροψίας Aldina Taylori. ὑπεροψίας ἦλθον Barocc.

217. 15.

217. 15. poſt *πόντου* addunt vocabulum *πλοῖα* Pariſ. primus, Aug. primus.

17. *ἀφεῖσαν*] *ἀφεῖσαι* Aug. ſecundus.

Ibid. *πρὶν ὁ*] omittunt articulum Pariſ. primus, Barocc. Aug. primus. Wolf. mauult *πρὶν ἢ*, negans meminiſſe vſpiam *πρὶν ὁ* legere.

20. *τηλικαῦτα ἡμαρτημένα*] *τηλικαῦτα τὰ ἡμαρτ.* Pariſ. primus, Aug. primus. Barocc.

22. *ἡμῖν*] *ὑμῖν* Aug. primus. Barocc.

23. *τοῖς δὲ*] *τοὺς δὲ* Pariſ. primus, Aug. primus. Barocc.

25. *ἅμα παρηνόμουν*] *ἅμα παρενόμουν* Pariſ. primus. *ἅμα τε παρενόμουν* Aug. primus. *παρενόμουν* quoque dat Bauaricus, ſed cum *η* ſuperſcripto.

27. *τῶν ὅρκων*] *τὸν ὅρκον* index Aldi, index Pauli, vnde repetierunt index Lambini et appendix Francf.

Ibid. *ὃ παρ' ἐλάχιστον*] *ὅπερ οὐκ ἐλάχιστον ὃν ἐποίησεν* Aug. primus. ſed *ον* videbatur eraſa. non placet Fabricio, ſeu Wolfio. *ὅπερ οὐκ ἐλάχιστον ἂν ἐποίησεν* Aldina Tayl.

218. 2. *ἁμαρτάνοντες*] *ἐξαμαρτάνοντες* Pariſ. primus, Aug. primus, Barocc.

Ibid. *ἧττον δήπου*] *ἧττόν τι δήπου* Aug. primus.

5. *οὐδὲν*] *οὐδὲ* Aug. primus, Barocc.

Ibid. *καὶ*] *ὁ καὶ ὕβρ.* Pariſ. primus, Auguſt. primus, vnde repetiit appendix Francfurt. Aldina Tayl. et Barocc.

6. *εἰ*] *ἢ* Aldina Taylori.

11. *μαρωνείταις*] *μαρωνίταις* Aug. primus.

12. *μὲν μικρὰ*] inuertunt Pariſ. primus, Auguſt. primus.

Ibid. *ἡμέτερα*] *ὑμ.* Aug. primus, P. Manut. *πράγματα* deeſt Barocc.

16. *προελομένην*] *προελόμενοι* Aug. ſecundus.

218. 19. μόνων] μόνοις Pariſ. primus, Barocc. Aug. primus, non μόνοι, quod illinc Fabricius retulit, ſiue operae Baſileenſes, eius manum corrumpentes.

Ibid. ἀναμφισβήτως] ἀναμφισβητήτως Barocc. Aug. primus, Bauaricus, app. Francfurt. ἀναμφισβητήτως ἢ ἀναμφισβητήτοις Aldina Taylori.

20. τοῖςτε κατὰ Barocc.

21. προσβολὰς] προβολὰς index P. Manutii.

Ibid. ἑτέρας εὑρέσθαι] ἑτέρας ἰσχυροτέρας εὑρέσθαι Pariſſ. primus, et cum γρ. ſecundus, item Aug. primus. Barocc. Aldina Taylori.

23. τῶν primum] καὶ P. Manut.

219. 1. παρὰ] περὶ Pariſ. primus, Bauaricus, Aldus, ſed in libro Weimarano correctum eſt παρὰ. et ſic Wolf quoque corrigit.

Ibid. συνθήκας] ὁμολογίας Pariſ. primus. Aug. primus. Barocc. quod Fabricius, ſeu Wolf, pro ſcholio habet.

3. ἐγένετο] ἐγίνετο appendix Francfurt.

4. μετὰ] διὰ P. Manut. ed. Wolfii. Sed appendix Francfurt. vulgatam dat.

6. ἐπεὶ] πλὴν Barocc.

7. παράδυσις] παράδοσις index Aldi. παρείσδυσις appendix Francfurtana, neſcio, an ex annotationibus Wolfii, qui ſic legi volebat.

9. τὸ γὰρ] τῷ γὰρ appendix Francfurtana.

Ibid. εἰσπλεύσαντα ἐπὶ τῆς νεὼς] ἐπὶ τῆς νεὼς εἰσπλεύσαντα Aug. primus, Barocc. Auguſt. ſecundus omittit τῆς.

10. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſ. primus, Auguſt. primus. Barocc.

11. αἰτεῖσθαι] αἰτῆσθαι Aug. ſecundus. forte voluit αἰτῆσαι.

12. μικρὰ] μακρὰ Pariſ. primus. Aug. primus. index Aldi. Aldina Taylori.

219. 13. ἦν] ποιεῖ Pariſ. primus, Aug. primus. index Aldi, vnde videtur repetiiſſe appendix Francfurtana, P. Manut. Sed eius index dat vulgatam. Bauaricus ποιεῖ dat in texto, vulgatam in margine.

16. εἰπεῖν ὡς ἀθήνησι] γρ. εἰπεῖν ὡς τοῦτο ᾐτήσατο, ὡς ἀθήνησι. index Lambini.

18. τῶν πόῤῥωθεν καὶ μόλις εἰσκομιζομένων] τῶν μόγις καὶ πόῤῥωθεν εἰσκομ. Aug. primus. Barocc.

20. ἐντελέστατα] εὐτελέστατα Pariſ. primus, Aug. primus, Bauaricus, index Aldi, appendix Francfurt. margo Leſſingiani. ἀτελ. dat liber Weimaranus. Sed voluit εὐτελ.

Ibid. καθισταμένῃ] καθισταμένοις Bauar.

21. ναυπηγηθήσεσθαι] ναυπηγήσεσθαι Pariſ. primus, Aug. primus. Barocc.

Ibid. πληρώσεσθαι] πληρωθήσεσθαι Pariſ. primus, Aug. primus, Barocc.

22. προειρημένῳ] εἰρημένῳ ſimplex. Aug. ſecund.

24. ταῦτα] τοῦτο Pariſ. primus, Aug. primus. Barocc.

Ibid. πλέον] πλεῖον Pariſ. primus, Aug. primus.

25. πάντοθεν] πανταχόθεν iidem codices, Barocc.

Ibid. ἐκεῖνοι χρῶνται] ἐκεῖνοι τῇ πόλει χρῶνται Barocc. Pariſſ. primus et cum γρ. ſecundus. Auguſt. primus.

27. δὴ abeſt ab Aug. ſecundo. eius loco eſt δὲ in Bauarico, Pariſino ſecundo, Barocc. et Aug. primo, vnde repetiit app. Francfurt.

vlt. ὑπὲρ] περὶ Aug. primus, Barocc.

220. 1. μελλόντων εἶναι] γρ. μελλόντων νομίζουσιν εἶναι index Lambini.

4. διεβεβαιωσάμην] Wolf mauult optatiuum διαβεβαιωσαίμην. vnde videtur auctor appendicis Francf. vitioſum ſuum διαβεβαιώσαιμι hauſiſſe.

220. 7. χρῆσθαι] χρήσασθαι Pariſ. primus, Aug. primus. Barocc.

11. ἀλλὰ μηδ'] ἀλλ' ἐ μὴ app. Francfurt.

13. πλεῖςε] πλεῖςων Aug. primus. Barocc.

14. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſ. primus, Aug. primus. ab editione P. Manutii plane abeſt.

Clauſula huic orationi nulla erat in Bauarico ſubiecta. Sequebatur hic titulus. Δημόσιοι. κατὰ ἀνδροτίωνος etc.

Ad orationem pro Corona.

Orationem hanc Ariſtides T. II. p. 382. ed. Iebb. hoc citat elogio: τὸν ὑπὲρ τῆς ἀναῤῥήσεως [ſubaudi τῦ ςεφάνε] λόγον. Photius p. 800. hanc ipſam titulo κατ' Αἰσχίνε laudat, qui titulus alias vulgo orationi de falſa legatione tribui ſolet. nam p. 801. hanc κατ' Αἰσχίνε orationem ab oratione de F. L. planis verbis diſcernit. citant hoc prooemium, quod fuit antiquitati celeberrimum, Hermogen. p. 113. 283. et p. 344. vbi ſic ait. ἀλλ' ἔςι ταῦτα μὲν ἁπλῶς κατ' ἀφέλειαν ἠθικά. ἕτερα δὲ παρὰ ταῦτά ἐςιν οἶμαι τὰ ποιῦντα οἷον ἔμψυχον εἶναι δοκεῖν τὸν λόγον. αὐτίκα τὸ πρῶτον μὲν — εὔχομαι τοῖς θεοῖς πᾶσι καὶ πάσαις. εὐχή τις ἐςὶ δήπεθεν. ἀλλά τι παραπλήσιον ἔχει τῷ· ἀλλὰ γὰρ ἐνταῦθα τῶν φόβων εἴημεν, ἐν σικελικῷ ὑπ' Ἀριςείδε εἰρημένῳ etc. porro Ariſtophanis Scholiaſtes Equit. p. 762. Thomas M. v. βέλομαι. Ariſtides de D. C. p. 248. ἀξιοπιςίας δὲ αἴτιον καὶ τὸ τοῖς ὅρκοις καὶ ταῖς ἀραῖς χρῆσθαι. οἷον· — καὶ πάλιν· πρῶτον μὲν, ὦ ἄ. ἀ. τοῖς θεοῖς εὔχομαι — Scholiaſtae Hermogenis Aldini p. 72. ἀμέλει ἐν τῷ ὑπὲρ τῦ ςεφάνε (ſic Sopater ait) τὸ μὲν εἶδος δικανικόν ἐςιν, ἡ δ' ἰδέα πανηγυρικὴ, ἐπειδὴ περὶ εὐνοίας ὁ ἀγών. τινὲς δὲ καὶ συμβελευτικὴν τὴν ἰδέαν φασί. ψεῦδος δέ. p. 74. Syrianus ad locum Hermogenis, qui p. 54. ed. Criſp. verſu 18. legitur, haec aſſert.

 ἐπισημ-

ἐπισημαίνονταί [notant cum reprehenſionis ſignificatione] τινες τῷ χωρίῳ, ὡς οὐκ ὀρθῶς ἔχοντι. οὐ γὰρ πάντως τὸ δικανικὸν εἶδος τοῦ λόγου καὶ δικανικῶς ἐξενεχθήσεται· ὁ γοῦν Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου δικανικωτάτῳ τῶν λόγων ὄντι πανηγυρίζει τῇ λαμπρότητι τῶν οἰκείων ἐναβρυνόμενος πολιτευμάτων. et Sopater. δικανικὸς ὁ περὶ στεφάνου. καὶ γὰρ ζητεῖται καὶ ἀμφισβητεῖται, εἰ ἄξιος στεφάνου ὁ Δημοσθένης, ἢ μή. Marcellinus p. 173. 1. ſic dicit. ὁ μὲν κατήγορος ἐμποιεῖν σπουδάζει τὸ πάθος, ὁ δὲ φεύγων καταστέλλειν. ὡς Δημοσθένης. Αἰσχίνου γὰρ διαβαλόντος ὡς δεινὸν, εὐθὺς ὁ ῥήτωρ ἐκ προοιμίων καταστέλλει τὴν διαβολὴν διὰ τῆς εὐχῆς [deſignat votum, quod orationem hanc orditur.] θραύων τὸ πάθος, καὶ ἐκβάλλειν ἐπειγόμενος. — καὶ ὁ μὲν Αἰσχίνης οὕτως. ὁ δὲ Δημοσθένης εὐθὺς ἐν ἀρχῇ καταστέλλει ὁρῶν φλεγμαίνουσαν τῶν δικαστῶν τὴν ὀργήν. πρῶτον μὲν, ὦ ἀθηναῖοι — καὶ πᾶσιν ὑμῖν. καὶ τὴν ἑαυτοῦ συστήσας προαίρεσιν ἐν τῷ προοιμίῳ, ἐν τοῖς ἐπιλόγοις καθάπαξ ἀναιρεῖ τὴν ὀργὴν, καὶ τοὐναντίον εἰς εὔνοιαν μεταβάλλει. καὶ τοσοῦτον ἴσχυσεν, ὥστε καὶ ἐκόμπασε περὶ τὴν ἑαυτοῦ πολιτείαν. (ſic) λέγει γὰρ [p. 327. 2.] εἰ, οἷος ἐγὼ παρ' ὑμῖν, εἷς ἐν ἑκάστῃ etc. ad παροῦσιν ἐχρήσατο κακοῖς.

226. 5. Hermogenes p. 292. πλεῖον δὲ τὸ τῆς ἐπιμελείας καὶ τοῦ κάλλους ἔχουσιν αἱ μικραὶ τῶν λέξεων καὶ δι' ὀλίγων συγκείμεναι συλλαβῶν. οἷον· περὶ τοῦ πῶς ἀκούειν ὑμᾶς ἐμοῦ δεῖ.

8. Minucianus p. 158. locum hunc citans, enthymema ἀπὸ τοῦ καθόλου appellat. Inter προκατεγνωκέναι et μηδὲν v. 9. velim μηδενὸς interponi.

11. τῇ τάξει καὶ τῇ ἀπολογίᾳ] non haec illa exagitata figura hendiadyοῖν, neque aequipollet dictioni τῇ τάξει τῆς ἀπολογίας. ſed parum quid deeſt. deſunt ὥσπερ ἐν τῇ κατηγορίᾳ, οὕτω καὶ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ. ſed etiam, vt in accuſatione, ita in defenſione quoque litigan-

litigantium quemque eo ſinere rerum ordine cauſam exſequi, quem pro arbitrio ſuo delegerit. Nam ſi defenſionis ſolummodo facta hic eſſet mentio, qui conueniret deinceps ἕκαστος τῶν ἀγωνιζομένων?

226. 13. Interpretatur rhetorico modo h. l. Ariſtides de D. C. p. 204. initio capitis περὶ περιβολῆς, ſeu de amplificatione. πολλὰ μὲν οὖν ἔγωγε ἐλαττοῦμαι κατὰ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα Αἰσχίνου. τοῦτο ἀόριστον. νῦν τὸ ὡρισμένον, ἐν ἀθροίσματι προσληφθέν. δύο δὲ, ὦ ἄ. A. καὶ μεγάλα. εἶτα ταῦτα κατ᾽ εἶδος ἐμέρισεν. ἓν μὲν — ἄχθεσθαι. ἅπαντα γὰρ ταῦτα περιβολῆς ἐστι. ἡ πρόληψις τοῦ ἀορίστου. — τὸ ἐν ἀθροίσματι συλλαβεῖν. — τὸ κατ᾽ εἶδος μερίσαι —

18. citat h. l. Hermog. p. 352. et 410. Demetrius Phalereus ex ed. Galei 149. 1.

19. Laboraſſe iam veteres in huius loci recta perceptione et interpretatione, conſtat ex Harpocratione, qui in v. Ἐκ περιουσίας prodit, interpretationem ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντος ſibi magis probari, quam eorum, qui v. περιουσίαν de opulentia accipiant. Et profecto haud leue quoque eſt hanc dictionem ἐκ περιουσίας latine reddere, ſi preſſe quidem et concinne reddere velis, vnaque ſignificationes, quae in ea inſunt, adumbrae. Inſunt autem ei hae tres praecipue notiones, quas vernacule mihi liceat primum exprimere, deinde latius latinis verbis declarabo. 1. *für lieber langer Weile*, fallendi otii ergo, quia quod agat melius nil eſt, me vexat. 2. *aus bloſsem Uebermuthe und Muthwillen*. ex mero faſtu, inſolentia, proteruia, petulantia. 3. ſed hoc in primis, *weil er allemal nichts dabey verliehrt, der Austrag der Sache ſey für ihn; wie er auch immer wolle*. quia, quicunque erit cauſae exitus, ſiue ſecundus ſibi, ſiue aduerſus, res ſuae, Aeſchinis puta, poſt cauſam dictam (etiamſi amiſſam) nihilo meliore loco erunt, quam fuerunt ante cauſae dictionem. Si nihil lucretur,

tur, nihil tamen rurſus multabitur. *Er wagts verlohrner Weiſe. gewinnt er, iſt es deſto beſſer, verliehrt er, ſo iſt er darum nicht ſchlimmer dran, als vorhin.* Ingenio ſi natus eſſem eo, vt ſtudio delectarer, quod ego miſerum ducens nunquam non refugi, ſed alii quamplurimi totas aetates in eo conterunt, neque ſatiari poſſunt, vt ſimiles dictiones ex auctoribus in aduerſaria, aut in commentarios ſuos comportent, nullus dubito, multo altiorem exſtiturum fuiſſe aceruum locorum ex omni aetate et ordine auctorum conſtructum, vbi dictio ἐκ περιουσίας occurrit. Multo plures mihi loci ſimiles occurrerent graecos legenti, ſed transmiſi plerosque, cum aduerſaria ad manum non eſſent, pigeretque quaerendorum ergo ſurgere. Annotaui tamen hos paucos, quos hic proponam, vnde conſtabit, hanc dictionem ita eſſe a vetuſtis vſurpatam, vt illarum trium, quas paulo ante enumerabam, ſignificationum veſtigia ſatis inſignia in iis appareant. non tamen omnibus omnino locis illae tres ſignificationes ſimul inſunt, ſed alii loco haec, alii alia, quarum quae cuique conueniat, e loci cuiusque natura colligendum eſt. Primus igitur eſto locus ille, omnium κορυφαιότατος, fons reliquorum, Thucydidis V. 103. vbi praecipit χρῆσθαι τῇ ἐλπίδι ἐκ περιουσίας. vti quidem ſpe, verumtamen non vt praeſidio palmario, ſed *ex ſuperuacaneo*, *ex abundanti*, velut adminiculo ſecundario, quod non tu quidem aſperneris, attamen illi minimum omnium tribuas. ſic ea fidas, vt ſine vlla fraude tua prorſus aequiſſimo animo careas hac anchora, quia multo pluribus multoque firmioribus aliis niteris. vt ſi proſper exitus ſpei tuae reſpondeat, laeteris. ſin te fallat, nil ideo deteriore loco ſis. Dio Chryſoſtomus p. 423. 29. queritur, Tarſenſium quosdam πολιτεύεσθαι ἐκ περιουσίας. remp. attingere obiter, ſubſeciuis horis, fallendi otii ergo, cuius cum nonnihil ſuperſit a ne-

gotiis

gotiis domeſticis peractis, in curiam, in forum prouolant, quod melius agant, non habentes. Philoſtratus p. 520. 22. ἐκ περιουσίας ἐκράτει τὴν πρεσβείαν. obtinebat legationem e ſuperabundantia. h. e. non ſolummodo cauſam vincebat, ob quam miſſus in Vrbem fuerat, ſed etiam *inſuper* multas impetrabat largitiones et gratias, neque rogatas, neque ſperatas, item p. 534. 19. Iulianus in Miſopogone (citatus a Valeſio ad Harpocr. p. 46.) ὅστις ἄρχοντα ὕβρισεν, οὗτος ἐκ περιουσίας τοὺς νόμους κατεπάτησε. non ipſum ſolummodo magiſtratum dehoneſtat, ſed *inſuper* quoque leges ipſas proculcat. Libanius T. I. p. 714. 10. οἱ ἐκ περιουσίας τῷ πολέμῳ χρώμενοι ſunt, qui bella gerunt mera ex libidine et petulantia, otii fallendi cauſa, non quo rem ſuam faciant, ſed quia nihil amittunt. Apud Hermogenem p. 110. ed. Criſp. caput eſt περὶ τῶν ἐκ περιουσίας προοιμίων de proloquiis acceſſoriis, quae veluti mantiſſae loco adduntur, tametſi ſine iis quoque oratio ſibi conſtet.

226. 20. ὃ φύσει] correxi de meo ſenſu ἃ (in neutro plurali) φ. quae natura (non *quod* natura.) non enim cohaeret ὃ cum ἕτερον. *aliud*, *quod*. nequaquam. Sed ἕτερον aptum eſt ex ἐλαττοῦμαι. alterum eorum, quibus inferior ſum Aeſchini, hoc eſt, tum enarrat illud. ἃ in neutro plurali refertur ad inſequens τούτων τοίνυν verſu 23. quae natura hominibus omnibus inſunt, vt — eorum igitur, alterum quidem — alterum vero — pen. Hermogen. p. 429. ὁ δὲ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου μέλλων ἑαυτὸν ἐπαινεῖν καὶ τὴν ἑαυτοῦ πολιτείαν, πολλάκις χρῆται τῇ ἀνάγκῃ λέγων· ἐὰν δὲ ἐφ᾽ ἃ καὶ πεποίηκα —

227. 9. εὐνοίας καὶ φιλανθρωπ.] interpoſui τε.

10. f. τούτων, ἓν τῶν μεγίστων ἐστίν.

12. ὁμοίως non cohaeret cum ἀκοῦσαι, ſed cum ὑμῶν. a vobis cunctis pariter, excepto nemine, nobili igno-

ignobiliue, potente an infirmo, ſene an iuuene, peto atque contendo.

227. 18. Scholiaſtes Hermogenis. διττὸν τὸ τῆς διαβολῆς ὄνομα. ἐπίτε γὰρ τῆς διαβολῆς αὐτῆς (calumniatione, vt in vulgari ſermone accipitur) τάττεται, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ· ἐκ ἔςιν ἐδὲ διάβολος γραῦς ἔνδον. καὶ ἐπὶ τῆς κατηγορίας, ὡς Δημ. ἐν τῷ περὶ ςεφάνε φησὶν· ὁρῶ γὰρ, ὅτι τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολὰς —

20. citat h. l. Harpocr. v. παρελθεῖν, interpretans ἀντὶ τȣ̃ νικῆσαι. Simile ductum a certantibus curſu ſeu pedeſtri, ſeu equeſtri, ſeu curuli, et contendentibus inter ſeſe praeuertere.

22. καὶ τȣ̃ λέγοντος ὕςερον δίκαια] praetuli καὶ τȣ̃ ὑςέρȣ λέγοντος δίκαια.

25. Hermogenes p. 352. αἱ δ᾽ ἐνδοιαςικαὶ ἐπικρίσεις ἧττον ἔχȣσι τὸ ἐνδιάθετον, ἠθικαὶ μέντοι ἐδὲν ἧττον εἰσὶ, καὶ μᾶλλον προσήκȣσι τῇ βαρύτητι. οἷον· μέλλων δὲ τȣ̃τ᾽ ἰδίȣ βίȣ παντὸς etc.

228. 5. Syrianus p. 79. ad Hermogen. μάλιςα μὲν ἐν δεῖ περὶ τὸ κρινόμενον ἵςασθαι πᾶσαν τὴν δικαιολογίαν. εἰ δ᾽ ἄρα τι κατεπείγει ἔξωθέν τινα παρεισάγειν, μιᾷ τῶν τριῶν μεθόδων χρησόμεθα τῶν τεχνικῶν, αἷς ὅτε Θȣκυδίδης κέχρηται καὶ ὁ Δημοσθένης παρ᾽ αὐτοῦ. [hic videtur λαβὼν vel tale quid deeſſe] ἢ γὰρ ἐπὶ τὰ πράγματα ἀνοίσομεν τὴν αἰτίαν, ἢ ἐπὶ τὰ πρόσωπα τὰ ἔξωθεν, ἢ τὸ βιαιότερον, εἰς αὐτὸν τὸν ἀντίδικον. ἐπὶ μὲν τὰ πράγματα, ὡς ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας [hic error eſt memoriae, nam locus legitur in or. pro corona p. 230. 24.] ἐςὶ δ᾽ ἀναγκαῖον, ὦ ἄνδρες, καὶ προσῆκον ἴσως, ὡς κατ᾽ ἐκείνȣς τȣ̀ς χρόνȣς εἶχε τὰ πράγματα, ὑμᾶς ἀναμνῆσαι, ἵνα πρὸς τὸν ὑπάρχοντα καιρὸν ἕκαςα θεωρῆτε.. ἐπὶ δὲ τὰ ἔξωθεν πρόσωπα, ὡς ἐν τῷ κατ᾽ Ἀριςοκράτȣς· ἀναγκαῖον δ᾽ ὑπολαμβάνω καὶ δίκαιον ἅμα περὶ τȣ́των πρῶτον εἰπεῖν [fieri poteſt, vt haec verba in oratione in Ariſtocratem legantur, inſequen-

ſequentia certe leguntur in or. pro corona p. 228. 11.] ἵνα μηδεὶς ὑμῶν τοῖς ἔξωθεν λόγοις ἠγμένος, ἀλλοτριώτερον τῶν ὑπὲρ τῆς γραφῆς δικαίων ἀκέῃ μόνε. [lege με.] ἐπὶ δὲ τὸν ἀντίδικον αὐτὸν, ὡς ἐν τῷ περὶ τε ϛεφάνε· ἀξιῶ δὲ, ὦ ἄ. ἀ. [p. 236. 26.] καὶ δέομαι τοῦτο μεμνῆσθαι παρ' ὅλον τὸν ἀγῶνα, ὅτι μὴ κατηγορήσαντος Αἰσχίνε μηδὲν ἔξω τῆς γραφῆς, ἐδ' ἂν ἐγὼ λόγον ἐποιέμην — καὶ πάλιν· εἰ μὲν ἐν, περὶ ὧν ἐδίωκε μόνον [p. 228. 5.] κατηγόρησεν Αἰσχίνης, κἀγὼ περὶ αὐτε τε προβλήματος [technici menti problemata obuerſari, nil mirum eſt. lege προβελεύματος.] εὐθὺς ἂν ἀπελογέμην. — ἐπισημαίνεσθαι δ' ἄξιον, ὡς ἐκ ἀρκεῖ μόνον μιᾷ χρῆσθαι τῶν τριῶν μεθόδων βελομένες τὸ παρὰ τὸ κρινόμενον εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐνδείκνυσθαι, ὅτι διὰ βραχέων λέξει τὰ παρὰ τὸ κρινόμενον, καὶ εὐθὺς ἐπὶ τὸ κρινόμενον ἥξει. πανταχε γεν καὶ Δημοσθένης τό γε πρῶτον προςίθησι, [malim τόδε πρῶτον προτίθησι] τὸ μικρὰ ἢ βραχέα περὶ τῶν ἐξαγωνίων ἐρεῖν.

228. 15. Ariſtides p. 248 ἀξιοπιςίας δὲ καὶ ὅταν τις τὰς κρίσεις τῶν ταῦτα ἀκεόντων ἐφ' οἷς ἂν λέγῃ, προσλαμβάνῃ, ὡς καὶ παρ' ἐκείνοις ὁμολογεμένων τῶν πραγμάτων. — οἷον· εἰ μὲν ἴϛε με τοιετον· ε γὰρ ἄλλοθί πε βεβίωκα.

16. ε γὰρ] ſentit vnusquisque legentium, hiare ſententiam, et ſaltim tacite poſt ᾐτιᾶτο ſubiicienda eſſe haec. (nam vt addantur, neceſſe non eſt. neque tam ſum hoſpes in antiquis auctoribus, vt tales hiatus ratiociniorum mirer, vt potius bene mihi conſtet, in Ciceronis philoſophicis et aliis quibusdam talibus, item oratoribus, eos ſingulis pene paginis occurrere, vbi lectorum ſolertia defectus ſarcire debet) οἷος δ' ἐγώ εἰμι, ῥάδιον ὑμῖν γνῶναι. vel δύνασθε δὲ ἐμὲ, ὁποῖος εἰμὶ, εἰδέναι. facile enim vobis eſt me noſſe, quippe qui totam aetatem meam inter vos exegerim.

228. 17. *ἀνάσχησθε*] ſcil. *ἐμȣ γρύξαντος*. Ariſtides de D. C. p. 194. *ὅτε δὲ καθ' ὑπερβολὴν δύνασαι ἀποδεῖξαι μὴ ἀδικοῦντα σεαυτὸν, ἐκεῖ δὲ θρασύτητι χρῆσθαι τοιαύτῃ, ἀφαιρεῖν σεαυτὸν συγγνώμης ἢ φιλανθρωπίας τῆς παρὰ τῶν δικαςῶν. ὡς ὅταν λέγῃς· μηδὲ φωνὴν ἀνέχεσθε*, ad *καταψηφίσασθε*.

22. *δὴ* addidi. quod h. l. idem eſt atque *ἤδη*. *a iam nunc. von nun an.*

229. 3. *ἀναίδην* (cum diphthongo) eſt in Aug. primo. id quod iterum iterumque inſpicienti mihi certo conſtitit. citat h. l. Harpocr. v. *πομπεία*, et Ammonius v. *πομπὴ*, et Thom. M. item in v. *πομπή*.

7. *τȣ̃ δὲ παρόντος* —] refert Hermogenes h. l. ad *περιττότητα κατὰ πλῆθος* p. 408. vbi ſic ait. *πλῆθος δέ ἐςι ποικίλων ὀνομάτων ἰσοτίμων ἐπίχυσις, εἰς κίνησιν ἤθȣς. οἷον· τȣ̃ δὲ παρόντος ἀγῶνος ἡ προαίρεσις αὐτὴ ἐχθρȣ̃ μὲν ἐπήρειαν ἔχει καὶ ὕβριν καὶ προπηλακισμὸν καὶ λοιδορίαν ὁμȣ̃, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα. ὅπȣ καὶ τὸ πλῆθος ἔδειξεν εἰπὼν ὁμȣ̃.*

8. *αὕτη*] praetuli *αὐτή*. ipſum conſilium propoſitumque, ad quod actor ſpectauit et contendit cauſam capeſſens, ſepoſitis et ſecretis criminibus.

9. damnat itaque Hermogenes meam, quae mihi viſa fuit, emendationem, *ἐμȣ̃* ſufficientis in locum vulgatae *ὁμȣ̃*, eamque pro corruptela proſcribit. refragatorem habeo quoque Auguſtanum. Seruandum ſi ſit *ὁμȣ̃*, conuenientius, ad meum quidem ſenſum, ſtet pone *καὶ* ad hunc modum. *προπηλακισμὸν, καὶ ὁμȣ̃ πάντα τὰ τοιαῦτα.*

13. locum h. citat Harpocr. v. *λόγȣ τυχεῖν*.

14. *ȣ̓δ'*] malim *ἀλλ' ȣ̓δ' ἐν ἐπηρείας τάξει καὶ φθόνȣ*. id eſt *μετ' ἐπηρείας καὶ φθόνȣ*. vel *πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἑαυτȣ̃ ἐπηρείας καὶ φθόνȣ*. quamquam vtique par eſt atrocia ſcelera accuſari, neminique via occludenda eſt ad populum ea delaturo, verumtamen fieri

fieri hoc debet honeſtis de cauſis, ſtudioque peſtem a patria auertendi, non autem ſolummodo ex mera libidine inimico inſultandi et nocendi, atque liuori tuo ſatisfaciendi.

229. 15. tolle aſteriſcum. intelligo enim nunc, non me primum vidiſſe, ὁ eſſe addendum, ſed dudum ante me Morello quoque, ſiue mauis Lambino, in mentem veniſſe.

19. malim τἀδικήματα ἔδει χρῆσθαι.

23. Hermogenes p. 296. ἡ ἐπαναστροφὴ, τὸ σχῆμα, τῶν καλλωπιζόντων· γίνεται δὲ, ὅταν τὸ τέλος τοῦ κώλου ἑτέρου ἀρχήν τις ποιήσηται. οἷον· οὐ γὰρ δήπου Κτησιφῶντα μὲν δύναται διώκειν δι᾽ ἐμὲ, ἐμὲ δὲ εἴπερ ἐξελέγχειν ἐνόμιζεν αὐτὸν, οὐκ ἂν ἐγράψατο. Sopater ad Hermogenem p. 128. ὁ Δημοσθένης θείᾳ τινὶ μεθόδῳ κεχρημένος κἂν τούτῳ τὸ ἀξίωμα φυλάττει λαμπρῶς, καὶ — ἐξαίρει τὸ φρόνημα. ὥσπερ ἐν τῷ περὶ στεφάνου τοὺς μὲν παραγραφικοὺς λόγους τῷ ἀντιδίκῳ συνέπλεξε πρὸς αὐτὸν ἀποτεινόμενος, ὡς διὰ τοῦτο ἐφ᾽ ὅσον βούλεται χώραν παρέχων τῷ παραγραφικῷ. τοὺς δὲ τῆς ἀπολογίας τοῖς παροῦσι τὴν ἑαυτοῦ παῤῥησίαν οὐδὲν ἧττον ἐξαίρων. προὔταξε δὲ τὴν ἀπολογίαν τοῦ παραγραφικοῦ πάνυ τεχνικῶς, τοῦ μὴ δόξαι ἀσθενῶς ἔχειν περὶ τὴν ἀπολογίαν. ἔπειτα ἐπάγων τὸ παραγραφικὸν οὕτω πως λέγει. ἔστι δὲ ταυτὶ πάντα μοι πρὸς ὑμᾶς [p. 293. 22.] ἅμα καὶ τοὺς περιεστηκότας ἔξωθεν καὶ ἀκροωμένους. ἐπεὶ πρός γε τοῦτον αὐτὸν τὸν κατάπτυστον βραχὺς καὶ σαφὴς ἐξήρκει μοι λόγος. εἰ μὲν γὰρ ἦν πρόδηλα τὰ μέλλοντα, καὶ ἑξῆς. καὶ ἡ μὲν τῆς μεταχειρίσεως τοῦ παραγραφικοῦ μέθοδος τοιαύτη. περὶ δὲ τῆς τάξεως φαμὲν, ὅτι Δημοσθένης συνιδὼν τὴν τοῦ κεφαλαίου δύναμιν, καὶ πρώτην αὐτῷ καὶ μέσην χώραν ἀπένειμε καὶ τελευταίαν, καὶ πάντα ταῦτα ἐν τῷ περὶ Στεφάνου εὑρήσεις. καὶ κατὰ μὲν τὴν ἀρχὴν, μετὰ τὰς προοιμικὰς ἐννοίας οὕτω. [p. 229. 5.] τὰ μὲν οὖν κατηγορημένα πολλάκις περὶ ὧν ἔνιοι

τὰς

τὰς ἐσχάτας τάττȣσι τιμωρίας, καὶ ἑξῆς. κατὰ δὲ μέσον, οἷον. ἐςὶν ȣ̓ν [p. 232. 21.] ὅπȣ σὺ παρὼν τοιαύτην πρᾶξιν ἢ συμμαχίαν, ἡλίκην νῦν διεξήεις, ὁρῶν ἀφαιρȣ́μενον τῆς πόλεως, καὶ ἑξῆς. κατὰ δὲ τὸ τέλος. ἦν μέντοι τȣ̃ δικαίȣ πολίτȣ τότε λέγειν, μὴ νῦν ἐπιτιμᾶν. ὁ γὰρ συμβȣλεύων, καὶ ἑξῆς. — περὶ δὲ τῆς ἐργασίας τȣ̃το φαμὲν. δύο τινὰ περὶ αὐτὸ θεωρεῖται, ῥᾳςώνη μὲν ἐκ τȣ̃ παρόντος χρόνȣ, δυσχέρεια δὲ ἐκ τȣ̃ παρελθόντος. οἷον, εἰ παρ᾽ αὐτὰ τἀδικήματα ἠλέγχθη [f. 229. 19.] ῥᾳςώνη εἶχε ἡ κατηγορία [ſic] χαλεπότης δὲ ἐςιν ἐκ τῶν [f. τȣ̃] μετὰ χρόνον ῥηθῆναι. ὥσπερ ὁ Δημοσθένης [p. 230. 1.] καὶ ὁπηνίκα ἐφαίνετο ταῦτα ποιῶν καὶ τȣ̃τον τὸν τρόπον κεχρημένος τοῖς πρὸς ἐμὲ, ὡμολογεῖτο, ἂν ἡ κατηγορία τοῖς ἔργοις αὐτȣ̃. νῦν δ᾽ ἐκςὰς τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδȣ̃ — [p. 230. 3.] καὶ τὰ λοιπά. 129. 1. δεῖ δ᾽ ἐν τȣ́τοις καὶ τὰ ἀντιπίπτοντα λύειν, ὥσπερ ὁ αὐτός. ἵνα γὰρ μή τις λέγῃ, ὅτι ἢ δι᾽ ἐπιείκειαν ȣ̓ κατηγόρησεν, ἢ δι᾽ ἀπραγμοσύνην, ἢ ὅτι οὐκ ἔτυχε παρὼν, ἢ ὅτι περὶ μικρῶν, ἢ ὅτι ȣ̓κ ἐνόησε, λύει πάντα ταῦτα Δημοσθένης, ȣ̈τως εἰπὼν, τὴν μὲν ἐπιείκειαν ȣ̈τως. [p. 229. 23.] ȣ̓ γὰρ δὴ Κτησιφῶντα μὲν δύναται διώκειν, ἐμὲ δ᾽ εἴπερ ἠδύνατο, ȣ̓κ ἂν ἐγράψατο. hic videtur aliquid deeſſe. πῶς γὰρ ἀπράγμων ἂν δόξειεν εἶναι, ὃς καὶ δι᾽ ἐμὲ πράγματα παρέχον [l. παρέχει] ἑτέροις. τὰ δὲ λοιπὰ πάντα δι᾽ ἑνὸς ȣ̈τως. ἐςὶν ὅπȣ καὶ σὺ παρὼν τηλικαύτην τάξιν [ſic] ἡλίκην νῦν ἐτραγῴδεις. διὰ μὲν γὰρ τȣ̃ παρὼν λύει τὸ ȣ̓ παρῆν. διὰ δὲ τȣ̃ τηλικαύτην, ὅτι ȣ̓ μικρὰ ἢ φαύλη. διὰ δὲ τȣ̃ νῦν ἐτραγῴδεις, τὸ ὅτι ȣ̓κ ἐνόησας, ὃ πεποίηκας. adde reliqua ad finem annotationis, quae nunc piget transſcribere.

229. pen. καὶ τιμωρίαι] haec duo vocabula, ad exponendum non profecto hic loci facillima, omittit Hermogenes h. l. citans p. 278. ad hunc modum: εἰσὶ κρίσεις καὶ ἀγῶνες, πικρὰ καὶ μεγάλα ἔχȣσαι τὰ ἐπιτίμια.

τίμια. quae lectio vtique eſt planiſſima. poteſt tamen, ni fallor, hoc quoque modo vulgatae molliri durities, ſi legatur κρίσεις, καὶ τιμωρίας πικρὰς (in accuſatiuo) καὶ μεγάλα ἔχουσι τὰ ἐπιτίμια iudicia habent et ſupplicia acerba, vel poenas amaras. hoc eſt ſententias iudicum in cauſis pronuntiatis conſequuntur acerbi cruciatus a damnatis tolerandi; manent item iudicia, ſeu exitus et finitiones iudiciorum mulctae ingentes a legibus praeſcriptae. quae mulctae ſunt τὰ ἐπιτίμια. Vulgatis in libris vocabula ſic inter ſe traiecta iacent. εἰσὶ νόμοι περὶ πάντων καὶ τιμωρίαι καὶ ἀγῶνες καὶ κρίσεις πικρὰ καὶ μεγάλα ἔχουσι τὰ ἐπιτίμια. Ego ordinem Auguſtani aſſectatus ſum.

230. 6. ὑποκρίνεται] hiſtrionem agit, qui quaeſtus ei olim familiaris erat; h. e. alienam perſonam induit, non bona fide, ſed mala fraude agit. Cteſiphontem accuſat, quem laedere nullo modo vult; ſed per latus eius me petit, quamquam videri vult nullas ſimultates aduerſus me exercere. citat h. l. Hermogenes p. 284.

8. πως encliticam, *quodammodo*, ex Aldina addidi.

24. Hermogenes p. 232. καὶ εἰσὶν ἔννοιαι μὲν εὐκρινεῖς αἱ καταστατικαὶ πᾶσαι καὶ εἰς ἀρχὴν ἀνάγουσαι τὸν λόγον. οἷον· ἔστι δ᾽ ἀναγκαῖον, ὦ ἄ. ἀ. καὶ προσῆκον ἴσως etc. conf. loc. Syriani paulo ante ad p. 228. 5. recitatum.

27. τοῦ γὰρ Φωκικοῦ συστάντος πολέμου] nobile exordium in ſcholis technicorum. [nam hic ingreditur Dem. tractationem] Citant Hermogenes p. 281. et 286. Alexander de figuris p. 54. his verbis: μετάστασίς ἐστιν, ὅταν ἀπ᾽ αὐτῶν [ſubaudi ἡμῶν] μεθιστῶμεν τὴν αἰτίαν ἐφ᾽ ἕτερον ἔξω τοῦ πράγματος ὄντα. ὡς Δημοσθένης· τοῦ γὰρ Φωκικοῦ συστάντος πολέμου, οὐ δι᾽ ἐμέ· οὐ γὰρ δὴ ἔγωγε ἐπολιτευόμην πω τότε. Schol. anonym. ad Hermog.

Hermog. p. 380. cuius haec ſunt verba: ἐπεμβολή ἐςιν ἡ μεταξυλογία, ὅταν μεταξὺ τῆς ἀκολεθίας ἔξωθέν τι ἐπεμβάλλῃ. οἷον· τȣ̃ γὰρ Φωκικȣ̃ συςάντος πολέμȣ. εἶτα ἡ ἐπεμβολή. ȣ̓ δι' ἐμέ. ȣ̓ γὰρ ἔγωγε ἐπολιτευόμην πω τότε. ἡ γὰρ ἀκολεθία ἦν. πρῶτον μὲν ὑμεῖς οὕτω διέκεισθε. item p. 392. ἡ δὲ ὑποςροφὴ ὑπ' ἐνίων καλεῖται καὶ ἐπεμβολή. οἷον· ἅπας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος [p. 774. 5. Demoſth.] καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ τό. τȣ̃ γὰρ Φωκικȣ̃ σ. π. τό γε μὴν τῆς ὑποςροφῆς σχῆμα καὶ ὑπέρβατον λέγεται.

231. 5. ἡ πελοπόννησος ἅπασα] huius dictionis ergo citat h. l. Alexander de figuris p. 74.

8. citat h. l. Harpocrat. v. ἄκριτος.

9. καὶ παρὰ τȣ́τοις, καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἔρις] haec eſt lectio vulgata. iteraui παρὰ et addidi ἕλλησι.

16. citat h. l. Phoebammon p. 134. ed. Norm.

21. ὑμᾶς ἑκόντας] tranſpoſui.

26. ȣ̓δὲ ἄλλῳ] praetuli ȣ̓̃τ' [per tau] ἄλλῳ.

232. 5. τινα] num τινῶν.

7. τȣ́των addidi. redit ſiue ad τῶν ἀδικημάτων, ſiue ad τῶν ἀδικησάντων.

14. citat h. l. Harpocr. v. Εὔβȣλος.

17. ὥςε τολμᾷ] praetuli ὡς' ἐτόλμα.

20. celeberrimus eſt h. l. in ſcholis technicorum. Hermog. p. 179. τὸ κλητικὸν σχῆμα [oratio per vocatiuum prolata] πνεύματός ἐςι μέρος, ἀποςροφὴν ἐργαζόμενον καὶ καταφοράν. εἶτα, ὦ τὶ ἂν εἰπών σε etc.

21. ἔςιν ὅπȣ —] Alexander de figuris p. 54. tertium genus τῆς μεταςάσεως ſeu translationis facit. ὅταν τὸν ἀντίδικον εἰς αἰτίαν καθιςῶμεν, ἐξ ὧν αὐτὸς ἡμῖν ἐγκαλεῖ. ὡς πάλιν Δημοσθένης· εἶτα, τὶ ἂν εἰπών σέ τις ὀρθῶς προσείποι, ἔςιν ὅπȣ σὺ παρὼν τηλικαύτην —

22. πρᾶξιν ita verum eſt, vt aliud nullum voc. ei ſuffici queat. πρᾶξις, vt alias multas h. v. notiones taceam, has tres habet ab h. l. non alienas, 1) callidam,

dam, verſutam quamque machinationem, quae peragitur oratione inſidioſa, captioſa, blanda, lenociniorum plena, obteſtationibus, promiſſionibus, minis, omni genere adminiculorum ad perſuadendum valentium miſta. 2) negotium quodcunque ingens, arduum, vbi ingenio, ſolertia, vſu rerum, induſtria, celeritate opus eſt. 3) comparationem amicitiarum, pertractionem ciuitatis alicuius tuas in partes, cui perſuaſum eſſet, vt ſponte ſe dederet. v. a me ad Polybii p. 135. 21. dicta.

232. 22. ἐτραγῴδεις] praetuli διετραγ.

25. ἢ διεξῆλθες] praetuli καὶ διεξ.

26. citat Hermogenes p. 281. h. l. hoc pacto, non parum illo a vulgata lectione diſcrepante. εἰ γὰρ τὸ κωλῦσαι τὴν πόλιν μετὰ τοῦ κοινοῦ συνεδρίου τῶν ἑλλήνων ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην ἐπεπράκειν ἐγὼ Φιλίππῳ. aut ergo locum prorſus alium in mente habuit Hermogenes, aut e memoria recitauit.

233. 1. εἰκότως addidi.

2. οὐδένα] praetuli οὐδένας in plurali.

5. citat h. l. Hermog. p. 423. vlt.

6. τοὺς μὲν ἄλλους ἕλληνας] omiſi v. ἄλλους.

15. ἄλλων οὐδὲν, ὧν] mediam vocem deleui.

234. 2. ἐξελύσατε] praetuli ἐξελύσασθε in medio. non belli cuiusque, ſed belli veſtri, a vobis gerendi, apparatum intermiſiſtis, abrupiſtis.

3. τοῦτο] id, de quo dixerat p. 233. 27. ὡς πλεῖστον τὸν μεταξὺ χρόνον ἐγγενέσθαι.

18. εἶτα τοῦτο —] locum h. citat Minucianus p. 152. vlt. ed. Norm.

24. citat h. l. Pollux 9, 63.

235. 7. δεδόχθαι] aptus eſt hic infinitiuus, vt in talibus formulis plerumque ſolet eſſe, ex εἶπεν verſu 4. ille — auctor fuit ſenatui populoque, vt ſciſceret — Locum hunc vulgata ſic exhibet. ἀποστείλας πρέσβεις περὶ

περὶ τῆς εἰρήνης πρὸς ἀθηναίȣς ὁμολογȣμένας πεποίηται συνθήκας δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῶν ἀθηναίων.

235. 17. Ἀτρομήτȣ addidi.

20. ȣ̓ τῷ Φιλίππῳ] praetuli ȣ̓ τὸ Φ.

236. 2. citat h. l. Hermog. p. 293. et de collocatione verborum ſubtilia, vmbra et otio grammatici digna, argutatur.

8. ὡμολόγησε] praetuli ὤμοσε. quapropter neceſſe mihi factu fuit, vt ἕξειν quoque vncis includerem.

Ibid. προλαβὼν ſeruaui, ſententiam praeſtans conuenientem. Sed προσλαβὼν quoque non magis foret alienum, quod eſt in quibusdam codicibus.

9. τȣ́τȣς ȣ̓χὶ] interpoſui τȣ̀ς.

11. non mouebo hanc litem, ſitne prima an tertia perſona praeferenda in illis codicum diſcrepantiis circa ἀπίωμεν et ἀπίωσιν, ἡμῶν et αὐτῶν, de quo v. Taylor, et libellum variant. lectionum.

26. citat h. l. Alexander Rhetor de figuris p. 22.

237. 7. ἔχηθ᾽] praetuli ἄγηθ᾽.

10. τȣ̓ναντίον αὐτὸν ἐχθρὸν] expunxi mediam vocem.

11. citant Harpocr. v. ὀνομάζων. Hermogenes p. 245. τοιȣ̃τόν τι [durum puta aſperumque] καὶ τὸ παρὰ Δημοσθένει ῥηθέν τε ὑμȣ̃, καὶ θεωρηθὲν ὑπ᾽ αὐτȣ̃. λέγω τὸ· ȣ̓ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότητας ἔφη βεβαιȣ̃ν. εἶτα ἡ θεωρία· μάλα σεμνῶς ὀνομάζων. locum hunc Hermogenis cum iam recitaſſet Taylor, tamen nil ideo minus recitandum ego quoque duxi, ſed integrum et plenum. Taylor enim mutilatum attulerat, vt intelligi nequiret. citat item Schol. Hermogen. p. 392. 21.

23. πρὸς τȣ̀ς θηβαίȣς] articulum addidi.

24. γενέσθαι] praetuli γεγενῆσθαι.

238. 10. ἀπειθήσῃ τῷ ψηφίσματι τȣ́τῳ, ἔνοχος] praetuli ἀπειθήσῃ τῷδε τῷ ψηφίσματι, ἔνοχος.

238. 12.

238. 12. περὶ δὲ τῶν ἀδυνάτων] militat Taylor pro περὶ δὲ τȣ̃ ἀδυνάτȣ. cuius vtique auctores ſunt multi et boni, et in his Aug. pr. nolim tamen ideo vulgatam damnare, cuius quae ſit labes, equidem haud intelligo, ſiue ἀδυνάτων pro maſculino, ſiue pro neutro accipiatur. dixerat modo ἀδύνατόν τι. ſunt ergo plura ἀδύνατα, quorum de ſingulis quibusque iudicare, vtique eſt περὶ τῶν ἀδυνάτων iudicare. Pari modo p. 262. 23. legitur πολλὰ δὴ τὰ ἀδύνατα συνέβαινεν. Sunt autem τὰ ἀδύνατα cauſae improuiſae, aut humanae voluntati non obnoxiae, coeptis tuis peragendis, aut muniis obeundis intercedentes. breuiter, excuſationes legitimae et honeſtae. Poſſit περὶ τȣ̃ ἀδυνάτȣ etiam in genere maſculino acceptum ſic reddi, de eo, qui inualidus, impar gerendo muneri ſit, nec ne ſit. Strategus ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων commemoratur, quia alius adhuc ſtrategus erat ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως. praetor ille caſtrenſis erat, in cauſis militaribus. hic praetor aerarii.

14. citat h. l. Harpocr. v. γραμματεὺς. Scriba ſenatus nominatur, quia populo quoque ſuus erat.

18. Ἄφιδνα] correxi Ἄφιδναν.

21. ἐπηγγείλαθ᾽] praetuli ἐπηγγέλλεθ᾽ in imperfecto, quia tempus idem modo praeceſſit. Sed αὖ τὴν ἐπιςολὴν ſeruaui, tametſi Marklandi coniecturam αὐτὴν τὴν ἐπιςολὴν ab Aug. confirmatam reperirem. nam vulgata bene habet. αὖ h. l. eſt *etiam, ex altera parte, contra.* vt auctoritatem Calliſthenis modo recitaſti, ſcriba, ita iam Philippi *quoque* literas recita. Eſt etiam αὖ pene idem atque μετὰ ταῦτα. et ſaepe iſta αὖ μετὰ ταῦτα vt finitima inter ſe atque conſentanea copulantur.

vlt. εἰς αὐτὰ] duo haec vocc. addidi.

239. 2. ἀκȣ́ων δὲ καὶ ὑμᾶς] deleui copulatiuam.

239. 4. *μὴ πλεῖον*] interpoſui *ἐπὶ*. plus, quam par eſt, vel expedit. nam idem eſt atque ſi dixiſſet *ἐπὶ πλεῖον, ἢ προσήκει*, vel *ἢ συμφέρει*.

6. *ὅμως* Marklandi blanditur quidem prima ſpecie, verumtamen vulgata nihilominus bene habet, et eodem tendit. pace mecum contracta, copiis infeſtis contra me in aciem eductis proceditis, et caſtra mea, quoquo eunt, veſtris e regione proſequimini, non ſecius, atque faciebatis bella aperta mecum gerentes. ſimilis eſt locus p. 263. 18. vbi miror Marklandum non item *ὅμως* ſuaſiſſe.

10. Marcellinus ad Hermog. p. 212. *εἰ δὲ μηδ' αὐτὴ ἡ ἐξέτασις ἡμῖν συμβάλληται, ἡ τῆς διανοίας, ἐπὶ τὴν διαβολὴν τῆς γνώμης, ἐπειδὰν καιρὸν ἔχωμεν, τρεψόμεθα. καθάπερ ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου, παρεχόμενος Φιλίππου ἐπιστολὴν ἔφη· ἀκούσατε, ὦ ἄνδρες, ὡς σαφῶς δηλοῖ καὶ διορίζεται* — Scholiaſtes anonymus ad Hermog. p. 402. *κατὰ λέξιν ποιεῖ ἐνάργειαν τὰ πληκτικὰ τῶν ὀνομάτων καὶ τὰ σημαντικά. οἷον· ὁρᾶτε, ὡς σαφῶς διορίζεται καὶ δηλοῖ.*

16. Dictio *ᾤχετο αὐτοὺς λαβὼν* tam crebro legitur apud Demoſthenem aliosque, vt mirum ſit, potuiſſe viros doctos in ea errare. Sententia eius haec eſt. Progreſſus eſt Philippus vlterius. Thebanos Theſſalosque, velut turbo omnia coram ſe agens, propellens, ruens et rotans, egit, quo voluit, obtorto collo, praecipites, occoecatos, dementatos, vt malorum ſibi imminentium nil praeuiderent. v. p. 347. 10. aut eſt ſimile ductum de eo, qui ſubito, per vim correptum, ſublatumque in humeros auffert, quo vult, inuitum et vociferantem.

26. citat h. l. Alexander de figuris, capite de ironia p. 44.

240. 2. *οὓς αὐτίκα μᾶλλον ἁρμόσει λέγειν ἴσως*] praetuli hunc ordinem. *οὓς αὐτίκα μάλα ἴσως ἁρμόσει λέγειν.*

λέγειν. mallem tamen nunc μᾶλλον a me non eſſe repudiatum. poteram ſic dare. ἐς αὐτίκα μάλα ἴσως μᾶλλον ἀρμ. λ.

240. 7. μισθωσάντων ἑαυτοὺς τῷ Φιλίππῳ, καὶ οὐδὲν] duo vocabula, tertium cum quarto, expunxi.

10. citat h. l. Alexander Rhetor p. 28. in capite περὶ ἐπιμονῆς. et Phoebammon p. 132. qui genus tautologiae facit διάφορα ὀνόματα σημαίνοντα τὴν αὐτὴν διάνοιαν, ὑπὸ δὲ τὴν αὐτὴν πτῶσιν, ὡς τὸ φίλον, εὐεργέτην, σωτῆρα ἡγοῦντο.

12. αὐτοῖς. καὶ οὐδὲ] ſuſtuli copulam.

23. τότε πάντες] praetuli, vt fortius et elegantius, ex Hermogene τότε δὴ, τότε πάντες.

27. Hermogenes p. 243. αἱ μετρίως μὲν οὖν ἔχουσαι τροπαὶ τοιαῦταί εἰσιν. εἰ δ᾽ ὑπερβαίνοιεν τι τοῦ μετρίου, τραχύνουσι τὸν λόγον. οἷον· αἱ δὲ πόλεις ἐνόσουν. διὸ καὶ ἐξηγήσεως αὐτῷ ἐδέησε, τὸ γάρ· τῶν μὲν ἐν τῷ πολιτεύεσθαι καὶ πράττειν, δωροδοκούντων, καὶ τὰ ἑξῆς, τοῦ ἐνόσουν ἐστὶν ἐξηγητικά.

241. 1. τῶν δ᾽ ἰδιωτῶν καὶ πολλῶν] diuerſi ſunt οἱ ἰδιῶται et οἱ πολλοί. Magiſtratus qui geſſerunt, etiam multos, aut gerent, nunc tamen, cum extra functionem, hoc eſt, priuati ſunt, et otiantur, ἰδιῶται ſunt, tametſi non propterea τοῖς πολλοῖς, plebi, miſcellaneae, inconditae multitudini, popello accenſendi ſunt. οἱ πολλοὶ autem nunquam ſunt ἰδιῶται, neque erunt, neque poſſunt eſſe, quia nullos honores gerunt, nullamque partem reip. attingunt, niſi in concione, ferendis ſuffragiis.

3. τοιοῦτόν τι] praetuli τοιουτονί τι.

13. εἰκότως addidi.

20. ἀποδομένων] praetuli ἀποδεδομένων, exiſtimans, ἀποδέδομαι ſignificare *vendidi*. quod rectumne ſit, an falſus memoriae fuerim, haud licet definire. fieri poſſit, vt graeci aoriſtum ſecundum medium ἀπεδόμην et ἀποδόμενος alligarint ad ſignificandum *vendidi*,

et is, *qui vendidit.* ἀποδέδομαι autem et ἀποδεδομένος ad ſignificandum *venditus ſum*, et *homo venditus.* Retractans nunc longo tempore poſt illa mea auſa demoſthenica, incipio nonnunquam vereri, ne feſtinatio me paſſim locorum praecipitem egerit.

241. 24. Hermogenes p. 266. 3. citat h. l. et p. 295. vbi de diſcrimine τῆς παρισώσεως et τῆς ἐπαναφορᾶς loquitur. αἵ τε οὖν παρισώσεις καλλωπίζουσιν, ὥσπερ ἐλέγομεν, καὶ αἱ κατὰ κῶλον ἐπαναφοραί. οἷον· μέχρι τούτου Λασθένης — μέχρι τούτου Τιμόλαος — Ponam hic locum e ſcholiaſta ad Hermogenis librum περὶ ἰδεῶν, non quo lectores ex eo ſcitu digna diſcant, ſed quo intelligant hoc e ſpecimine, quam miſeris et quam difficilibus nugis bonus Hermogenes oneratus ſit. quamquam hic anonymus in hunc de formis librum ſcholiaſtes ſequioris et generis et aetatis eſt, nulloque modo cum Marcellino caeteriſque vetuſtioribus et melioribus commentatoribus comparandus. p. 397. ergo cum multis, et vltra, quam par eſſet, ſubtiliter diſputaſſet, ad rem obſcurandam, quam ad illuminandam accommodatius, in illo demoſthenico μέχρι τούτου Λασθένης obtinere ἀκμὴν, compoſitam ex ἀκμῆς καὶ λαμπρότητος, tandem ſubiicit haec. φησὶν οὖν, ὅτι οὐ τοῦτο λέγω, ὅτι λαμπρότης καὶ ἀκμὴ συνελθοῦσαι ποιοῦσιν ἀκμήν· (ἡ γὰρ ἀκμὴ καθ' αὑτὴν οὐ συνέστηκεν.) ἀλλ' ἐκ σφοδρότητος καὶ λαμπρότητος, καὶ τραχύτητος σύγκειται. ὥστε οὐχ ἁπλῶς δεῖ λέγειν, ἐκ λαμπρότητος καὶ ἀκμῆς τὴν ἀκμὴν συνεστάναι, ἀλλὰ λαμπρὸν ἐν ταυτῷ καὶ ἀκμαῖον εἶναι τὸ μέχρι τούτου Λασθένης. λαμπρὸν μὲν διὰ τὴν λαμπρὰν ἔννοιαν, ἀκμαῖον δὲ διὰ τὰς τῆς σφοδρότητος καὶ τραχύτητος ἐννοίας, καὶ τῆς λαμπρότητος τὴν μακροκωλίαν. ἐξ ὧν ἡ ἀκμὴ — εἰ γὰρ ἁπλῆ οὖσα ἡ ἐπαναφορὰ κάλλος ποιεῖ τῷ λόγῳ, [pulchritudinem orationi per ſe conciliat epanaphora, etiamſi aliud nihil ad eam acceſſiſſet; eſt autem epana phora

phora, particula *μέχρι* ter iterata] *πολλῷ μᾶλλον διπλῆ κατὰ συζυγίαν γενομένη.* [quanto maiorem addet pulchritudinem duplicata per ſyzygiam, ſeu coniugationem, haec epanaphora. hoc eſt *μέχρι* toties cum *ἕως* copulatum.] *τὸ γὰρ μέχρι καὶ μέχρι, καὶ ἕως καὶ ἕως κατὰ συζυγίαν τὴν ἐπαναφορὰν ἔχει.* eiusmodi diſputationes, tenebris ſeculorum ſcholaſticorum dignae, captum meum ſuperant. Alexander Rhetor p. 62. *πεποίηκε δὲ Δημοσθένης καὶ διπλῆν ἐπαναφορὰν, ἐπί τε τῶν προηγεμένων κώλων τὸ αὐτὸ μόριον λαμβάνων, καὶ ἐπὶ τῶν ἑπομένων. μέχρι τούτου* etc. *τῶν μὲν γὰρ πρώτων κώλων τὸ* ΜΕΧΡΙ *ἄρχει μόριον, τῶν δὲ δευτέρων τὸ* ΕΩΣ.

27. citat h. l. Harpocrat. v. *Εὔδικος* et *Σιμὸς* et *Περίλλος.* (v. p. 242. 2.) nam ſic exaratum ibi legitur.

242. 7. *τούτων*] praetuli *τούτους.* per, vel propter hos, quos per contemtum *τοὺς πολλοὺς*, *plebem*, appellitatis, ſalui eſtis, per plebem atticam, et per nos, oratores, veſtris machinationibus obſtantes.

10. *ἀπολώλατε*] praetuli *ἀπολώλειτε* (in plusquamperf.)

13. citat h. l. Harpocrat. v. *ἑωλοκρασία.*

18. *τε*] praetuli *γε.* citat h. l. Alexander Rhetor p. 36. in cap. *περὶ ἐπαναλήψεως.* his verbis. *πολλάκις δὲ καὶ ταὐτὰ* [eadem vocabula] *καὶ πολλάκις ἐπαναλαμβάνεται. ὡς Δημοσθένης· καίτοι φιλίαν τε καὶ ξενίαν* — ad *πόθεν λαβόντι;*

20. Hermogenes p. 347. *θαυμασμοῦ δὲ παράδειγμα. οἷον· ἐγὼ σοι ξενίαν Ἀλεξάνδρου καὶ τὰ ἑξῆς.*

23. Rurſus Hermogenes p. 319. 1. *μέθοδός τις αὕτη ἀφελείας τὸ πλεονάζειν τοῖς κατὰ μέρος ἐπεξιόντας. ἐπεὶ καὶ τὸ, εἰ μὴ καὶ τοὺς θεριστὰς καὶ τοὺς ἄλλο τι μισθοῦ πράττοντας, εἰ ἀφέλοι τις τὸ ἀόριστον,* [aliud quodcunque] *ἐπιμεῖναι δὲ τοῖς κατὰ μέρος, ἀφελῆ ποιήσει τὸν λόγον. οἷον, εἰ οὕτω λέγοι· εἰ μὴ καὶ τοὺς*

θεριστὰς, καὶ τοὺς σκαπανέας, καὶ τοὺς ἀμαλλοδέτας, καὶ τοὺς ποιμένας, καὶ τοὺς νομέας. εἰ γὰρ οὕτως ἐπιμείναι τις τοῖς κατὰ μέρος, πάνυ ἂν ἐργάσαιτο ἀφελῆ τὸν λόγον.

242. 25. poſt ἀλλ' οὐκ ἔστι ταῦτα, addidi iteratum οὐκ ἔστι.

26. μισθωτὸν] in Aug. primo vocabulum hoc hic loci accentu prorſus carebat, quod videtur de conſilio deliberato factum. verſu 1. autem p. 243. ſuperſcriptus erat ſecundae literae, τῷ ι. vt reddidi.

pen. Ariſtides de C. D. ἔμφασιν δέ σοι καὶ ἐρωτήσεις ποιήσουσιν· ὡς ἐν τῷ περὶ στεφάνου· εἰ δ' ἀπιστεῖς, ἐρώτησον αὐτοὺς etc. ad ἢ ξένος εἶναι Ἀλεξάνδρου.

243. 6. Conſtruenda ſunt vocabula ſic, ac ſi hoc modo ſtarent. δίκαιός εἰμι τυγχάνειν καὶ τούτων τῶν δωρεῶν, τῶν προβεβουλευμένων, καὶ ἄλλων, ἔτι μειζόνων, ἢ αὗταί εἰσιν.

7. αὐτὴν] praetuli ταύτην.

10. Charon nomen eſt notum, minus notum Chaeron. at fuit tamen. ergo, vt a Charone, Charonides profectum eſt nomen, quod, ſyncope dorica vtentes, Charondas pronunciarunt, ita a Chaerone quoque Chaeronidem, et porro Chaerondam effecerunt.

17. καινοῖς] ſubaudi εἰς τὴν σκηνὴν εἰσιοῦσιν.

20. τὸν δῆμον τῶν ἀθηναίων] poſteriorem articulum mutaui cum iterato τόν.

23. ψευδῆ] quae Cteſiphon de laudibus Demoſthenis praedicarat. Syrianus ad Hermogen. p. 79. 29. χρὴ δὲ τοὺς μετὰ τέχνης ἐργάζεσθαι τοὺς λόγους ἐπιχειροῦντας ταῖς ἀποδείξεσι συμπλέκειν τὰς ἐπιφορὰς, ἀλλὰ μὴ ἔξω τοῦ προκειμένου δικάζειν. [num ἀλυσκάζειν, errare, vagari.] εἴπερ μὴ μέλλοιμεν τὸ τοῦ Αἰσχίνου παθεῖν, καθ' ἑαυτῶν, φασὶν, [vt eſt in prouerbio] ἀλώμενοι κόνιν. [fort. ἀμώμενοι. congerentes, coaceruantes.] καὶ γὰρ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος, οὐκ

ἀρκε-

ἀρκεσθεὶς παράνομον δεῖξαι τὸ γραφὲν κατὰ [non *aduerſus*, ſed ſimpliciter *de*] Δημοσθένους ψήφισμα, [tametſi vtique *τὸ γραφὲν ὑπὲρ Δημ.* mallem, perſpicuitatis ſaltim gratia, et ne dubium ſuperſit] *ἀλλὰ προσθεὶς, ὡς οὐδὲ ἄξιος στεφάνου ὁ Δημοσθένης, πρόφασιν τῷ ἀντιδίκῳ τῆς τῶν οἰκείων πολιτευμάτων διεξόδου κεχορήγηκεν ἄφθονον. εἰ δὲ περὶ μόνον ἔστη τὸ κρινόμενον,* id quod fuit hoc, num Cteſiphontis auctoritas; iuri ciuili repugnet.] *θᾶττον ἂν εἷλε Δημοσθένην Τιμάρχου.*

243. 25. *γραφὰς*] vocabulum hoc in ſenſu, minus quidem vſitato, verum ad originem et naturam verbi *γράφειν* propius accedente, accipiendum eſt, pro ſcripto quocunque, cuiuscunque generis, vel argumenti, non eo ſenſu, quo paene ſolo vocabulum hoc in oratoribus atticis vſurpatum occurrit, quaſi alium vllum ſenſum capere nequiret, ſcil. pro accuſatione.

Ibid. Syrianus ad Hermogen. p. 302. *τὸ νόμιμον πλατύνεται τῇ τε γνώμῃ τοῦ νομοθέτου, καὶ τοῖς περιστατικοῖς μορίοις, καὶ ἑτέροις νόμοις. ὥσπερ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου τὸ νόμιμον διὰ νόμων ἑτέρων ἐπλάτυνεν. ἔθηκε δὲ τὸ νόμιμον ἐξ ἀρχῆς,* [in principio.] *οὐ γὰρ, ὡς ἕτεροί φασιν, ἐν μέσῳ τοῦ λόγου. ἀφ' οὗ γὰρ τὴν πολιτείαν τὴν ἑαυτοῦ καὶ τὴν πρὸς τὸν δῆμον εὔνοιαν ἐξετάζει, οὐδὲν ἄλλο ποιεῖ, ἢ τὸ νόμιμον κατασκευάζει. τοῦ γὰρ Αἰσχίνου τὸ Κτησιφῶντος ψήφισμα παρὰ τρεῖς γεγράφθαι λέγοντος νόμους, πρῶτον μὲν, ὅτι ψευδῆ γέγραφε περὶ Δημοσθένους γράμματα, γράψας, ὅτι εὔνους. νόμος δ' ἐστὶν ὁ κωλύων ψευδῆ εἰσφέρειν γράμματα. δεύτερον δὲ, μὴ ἐξεῖναι στεφανοῦσθαι ἐν θεάτρῳ, ἀλλ' ἐν Πνυκί. τρίτον, τὸν ὑπεύθυνον μὴ στεφανοῦσθαι. πρῶτον ἐξετάζει Δημοσθένης περὶ τοῦ μὴ ψευδῆ γράφειν νόμον, καὶ δείκνυσι διὰ τῆς ἑαυτοῦ πολιτείας, τήν τ' εὔνοιαν, καὶ ὡς οὐ ψευδῆ γέγραφε Κτη-*

 σιφῶν,

φιφῶν, ἀλλ' ὅτι μάλιϛα ἀληθῆ. ἀφ' ȣ̃ γȣ̃ν τῆς ἑαυτȣ̃ πολιτείας ἄρχεται τόπȣ, καὶ τῆς εὐνοίας ἀπ' ἐκείνȣ τὴν ἐξέτασιν ποιεῖται· ἐπιδείκνυσι γὰρ, ὡς ȣ̓ παράνομον τὸ ψήφισμα τȣ̃ Κτησιφῶντος, μὴ περιέχον ψευδῆ γράμματα περὶ Δημοσθένȣς, ὡς εὔνȣς [ſcil. ἐϛὶ] τῇ πόλει ἀλλ' ἀληθῆ. ζηλώσωμεν ȣ̃ν τὸν Δημοσθένην τὸ νόμιμον πλατύνοντες, καθάπερ ἐκεῖνος ἐν τῷ περὶ ϛεφάνȣ, καὶ ἐν τῷ κατ' Ἀριϛοκράτȣς, καὶ πρὸς Λεπτίνην.

243. 26. ἐϛὶ Δημοσθένης] interpoſui δὲ.

Ibid. citat h. l. Pollux I. 161. v. τειχοποιὸς.

pen. ἐπὶ τῶν θεωρικῶν] praetuli ἐπὶ τῷ θεωρικῷ, ſcil. ἀργυρίῳ.

Ibid. ἔτι δὲ] adde e praemiſſis tacita cogitatione ȣ̓κ ἐόντων τῶν νόμων.

244. 1. τραγῳδῶν τῇ καινῇ.] ſcil. ἐπιδείξει, vel ἀγωνίᾳ, aut εἰσόδῳ εἰς τὴν σκηνὴν, aut εἰσαγωγῇ, aut διδασκαλίᾳ. In Aug. pr. eſt τραγῳδῶν καινῶν. vbi ἐπιδεικνυμένων, aut ἀγωνιζομένων ſubauditur. alii dant τραγῳδοῖς καινοῖς, quod idem eſt, atque cum genitiuo. nam datiuus quoque graecis in vſu perinde, atque latinis, ablatiuus, conſequentiae, vel abſolutus dictus.

Ibid. ἀλλ', ἐὰν μὲν] id eſt ἀλλὰ κελευόντων τῶν νόμων, ἐὰν μὲν —

3. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ] in concione, plebe congreſſa. Non poſſunt haec tria vocabula omitti. non enim ſufficit a lege locum coronationis indicari; neceſſe quoque erat, vt tempus definiretur. num in foro vacuo hominibus? nequaquam, ſed tum, cum forum refertiſſimum eſt, vt res promulganda ad notitiam quam plurimorum perueniat.

11. τȣ̃ μὲν ȣ̃ν] conſtructio haec cum genitiuo plana via et inoffenſo pede ad metam periodi decurrit, eoque ſeruanda videtur. qui codices autem τὸ (in nominatiuo) dant, hi neceſſe faciunt, vt ſuſpicemur, vetuſtis in libris pone ἐπὶ τȣ́τοις, adhuc exhibuiſſe

haec

haec duo vocabula, quibus libri noſtri carent, *ὁποῖόν ἐςι. quale ſit.*

244. 15. *εἶναί μοι νομίζω*] ſubaudi *περὶ τέτων.* pronomen *μοι* addidi.

20. *καὶ τἔτο*] malim *καὶ κατὰ τἔτο. etiam hactenus.* idem eſſe mihi comminiſcor, ac ſi dixiſſet *ἡγοῦμαι καὶ κατὰ τοῦτο κοινωνεῖν τοῖς πεπολιτευμένοις τὴν ἐξέτασιν, εἴτε ἄξιός εἰμι τἔ ςεφάνε, εἴτε καὶ μή.* cum diſcuſſione vitae a me in republica geſtae autumo etiam hac ex parte connexam eſſe inquiſitionem, dignus corona ſim, nec ne. Planius vtique dixiſſet. Quaeſtionem, dignus, an indignus corona ſim, ſi exhaurire et penitus definire velimus, neceſſe autumo eſſe, vt hac quoque ex parte vita mea publice acta ſpectetur.

22. *ἐν τέτοις*] *in concione. ἕτοι* Demoſtheni ſaepe ſunt plebeii, populares. honore in horum congreſſu, in Pnyce, plena concione, in me conferendo, magnum erat in oculis vniuerſae ciuitatis Athen. honorari. Hoc tam parui faceret Demoſthenes, vt praeteriret?

23. Hermogenes p. 430. *ὅταν δὲ τὲς νόμες κλέπτῃ* [veras, ab aduerſario oppoſitas, iudicibus et coronae ereptum it, falſas autem, commentitias ſubiectum] *ἁπλότητα προσποιεῖται, λέγων ἔτως· ἔτι μέντοι καὶ τὲς νόμες δεικτέον εἶναί μοι δοκεῖ. ὡς παρέργε μνημονεύων τἔ ἰσχυρἔ τῷ ἀντιδίκῳ.*

26. Alexander Rhetor p. 20 *προδιόρθωσίς ἐςιν, ὅταν μέλλωμέν τι τοιἔτον λέγειν, ὃ δεῖταί τινος θεραπείας, ὥςε μὴ χαλεπῶς αὐτὸ προσδέξασθαι τὸν ἀκροατήν. καὶ προθεραπεύομεν αὐτὸν, ὡς ἔχει τὸ δημοσθενικόν· βαδιἔμαι δ᾽ ἐπ᾽ αὐτὰ* — ad *καὶ λόγες ἐμπέσω.*

245. 4. *τῇ γραφῇ*] id eſt *τῇ ἐξετάσει καὶ ἐξελέγξει τῆς σῆς γραφῆς.*

245. 5. interpretem huius loci velut aget initium epiſtolae tertiae.

8. Hermogenes p. 283. ἔτι ἐφέλκονται νοήματα καὶ οἱ μερισμοί. οἷον· ἃ μὲν οὖν πρὸ τοῦ πολιτεύεσθαι — διεκωλύθη, ταῦτα ἐρῶ.

13. Hermogenes p. 260. τοιοῦτόν ἐστι [ſplendidum quidem, at fracti tamen et interrupti ſplendoris] καὶ τό· Πλεονέκτημα, ὦ ἄ. Ἀ. μέγα ὑπῆρξε Φιλίππῳ παρὰ τοῖς ἕλλησιν, οὐ τισὶν, ἀλλὰ πᾶσιν. διέκοψε γὰρ καὶ οὐκ εἴασε φανῆναι τοῦ λόγου τὸ ἄγαν λαμπρὸν, τῇ διακοπῇ καὶ ὑποστροφῇ. Ariſtides de D.C. p. 190. κατὰ δὲ ἀπαγγελίαν γίνεται σεμνότης, ὅταν τις ὀνοματικαῖς χρῆται ταῖς λέξεσιν ἀντὶ ῥηματικῶν· οἷον· πλεονέκτημα, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, μέγα ὑπῆρξε Φιλίππῳ. Scholiaſtes ad Hermogenis ſuperiorem locum. παρὰ γὰρ τοῖς ἕλλησιν, τὸ οὐ τισὶν, ἐστὶ διακοπὴ, τὸ δὲ ἀλλὰ πᾶσιν ἐστὶν ὑποστροφή. σημείωσαι δὲ, ὅτι πάντα τὰ ἀξίωμα ἔχοντα πράγματα, ἱκανὰ μέντοι ἀνθρώπῳ πραχθῆναι, ἢ κατ᾽ ἀναίρεσιν εἰσαγόμενα, ἢ κατ᾽ ἀποστάσεις, ἢ ἀσυνδέτως, καὶ μὴ διακοπτόμενα, ἀλλὰ καθόλου διὰ μακρῶν προφερόμενα κώλων, τὴν λαμπρότητα μάλιστα ἀπεργάζεται.

18. duo vocabula ὁ Φίλιππος addidi.

246. 1. Hermogenes p. 256. διὸ καὶ τὰ τοιαῦτα σχήματα ἐπὶ τῶν οὐκ ἐπιδεχομένων ἀντίῤῥησιν παραλαμβάνεται. οἷον· ἀλλὰ τί ἐχρῆν, Αἰσχίνη, τὴν πόλιν ποιεῖν, ἀρχὴν καὶ τυραννίδα τῶν ἑλλήνων ὁρῶσαν ἑαυτῷ κατασκευαζόμενον Φίλιππον. πότερον ἐχρῆν αὐτὴν, Αἰσχίνη, τὸ φρόνημα ἀφεῖσαν — Δολόπων τάξει. καὶ τὰ ἑξῆς. Conſtat, Hermogenem, e memoria recitantem, duos diuerſos locos conſarcinaſſe, hunc puta, cum eo, qui huius paginae in fine legitur. Item p. 267. κατὰ δ᾽ αὖ σφοδρότητα αἱ ἀποστροφαὶ δηλονότι καὶ οἱ ἔλεγχοι ποιοῖεν ἂν τὴν ἀκμήν. οἷον· πότερον ἐχρῆν αὐτὴν, Αἰσχίνη, τὸ φρόνημα ἀφεῖσαν etc.

246. 21. *κατὰ τῶν οὐκ ἐναντιωθέντων*] addidi particulam inſitiantem. quamquam non miror, eam a vulgata multisque codicum abeſſe. Nam e vulgata quoque ſententia exſiſtit, tametſi minus bona, tolerabilis tamen, praeſertim ſi *ὅμως* omittatur, quod codices nonnulli omittunt, aut ſi ſic diſtinguatur, vt eſt in Bauarico diſtinctum. *λυπήσας ὅμως· ἦν ἄν.* vnde ſuſpicor, quibusdam in libris *ὅμως* fuiſſe exaratum, quod ſine *οὐκ* eſſe nequit, in aliis *ὅλως*, quo admiſſo, facile *οὐκ* abeſſe poteſt. Qui codices *ὅλως*, *prorſus, omnino*, darent, hi videntur ſic interpunxiſſe *λυπήσας ὅλως, ἦν ἄν.* vnde haec exit ſententia. Si Philippus, ſemel victor factus, graecorum prorſus neminem poſthac laeſiſſet, iuſta fuiſſet eos reprehendendi cauſa, qui ei aduerſati eſſent, eumque armis infeſtis inſectati, virum tam bonum, tam iuris aequi pacisque amantem, cuius facinora ſuperiora omnia ſoli gloriae atque principatus ſtudio deberentur. Sed facile paret, hanc ſententiam, a qua *οὐκ* abeſt, multum cedere alteri, quae *οὐκ* habet; et hanc poſteriorem ita cum oratoris mente conuenire, vt illa prior abhorret. Quanto planior haec eſt ſententia. Etiamſi Philippus poſtmodum paci iuſtitiaeque ſeruiſſet, tamen culpa ideo non vacarent, qui ambitioni et cupiditati eius haud obſtitiſſent.

247. 1. Sopater ad Hermogen. p. 310. *τέταρτον* [ſcil. *ἐγχείρημα*, argumentum ad fortitudinem bellicam adhortandi] *ἀφ' ὧν οἱ πολέμιοι ὑπέμειναν, καὶ ἃ θαυμάζουσι, καὶ δι' ἃ πολλοὺς πόνους ὑφίσανται, ὑπὲρ τούτων καὶ ἡμᾶς ἀγωνίζεσθαι συμφέρει. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου· τί ἔδει με τῇ πόλει συμβουλεύειν κινδύνων περιστάντων; καὶ τοῦτο κατασκευάζων, ἐκ τοῦ Φιλίππου τὰς ἀφορμὰς ἔλαβεν, εἰπών· ἑώρων δὲ τὸν Φίλιππον* [v. verſu 9.]

2. *ὃς συνήδειν ἐκ παντὸς μὲν τοῦ χρόνου*] reuocaui *μὲν* ad *συνήδειν*.

247. 3. ἀφ᾽ ἧς] a qua die coepi in hunc ſuggeſtum aſcendere. ἐφ᾽ ἧς, quod Taylor praefert, hanc ſubiiceret notionem. qua die in ſuggeſtum aſcendi, ad quem nunquam deinceps redii.

8. ἑλλήνων, οἱ τὰ ὑπὲρ] duo vocabula οἱ τὰ, vna cum commate, ſuſtuli.

10. πρὸς ὃν ἡμῖν] praetuli πρὸς ὃν ἦν ὑμῖν.

11. locus celeberrimus et citationibus contritus. κλεῖν h. l. vſurpaſſe Demoſthenem, non κλεῖδα, admonet Herodianus poſt Phrynichum Pauwii p. 204. et poſt Moerin Pierſoni p. 467. Plutarch. Moral. p. 739. 12.

12. ὅ τι βȣληθείη] interpoſui ἂν.

14. τῷ λοιπῷ] id eſt ἐν τῷ λ. aut μετὰ τȣ̃ λοιπȣ̃ σώματος. in corpore, quod reliquum ſibi eſſet ab illorum membrorum iactura.

20. εἰς νȣ̃ν] interpoſui τὸν. τȣ̃το redit ad τὸ ἄρχειν ἑλλήνων.

24. ἐθέλοντας] dedi barytone ἐθελοντὰς, a nominatiuo ἐθελοντής.

27. δικαίως] opponit hoc v. ἀδικῶν.

pen. malim καὶ τȣ̃τ᾽ ἐποιεῖτε. et hoc faciebatis vos quidem.

248. 3. bis citat h. l. Alexander Rhetor, ſemel p. 44. in capite περὶ παραλείψεως, de ficta vel ſimulata omiſſione. tum p. 72. in cap. de aſyndeto.

5. citat h. l. Harpocr. v. Πεπάρηθος.

7. εἰς ἔχθραν] Philippi puta, quod nomen aegre videtur poſſe omitti.

8. τȣτȣσὶ] hos, ciues Athenienſes, plebem.

10. πᾶν addidi.

12. Hermogenes p. 184. ταῦτα μὲν ȣ̃ν κῶλα ἐςὶν· ἀλλ᾽ ὁ τὴν Εὔβοιαν ἐκεῖνος σφετεριζόμενος, καὶ κατασκευάζων ἐπιτείχισμα ἐπὶ τὴν ἀττικήν. εἶτα ἐπιφέρει κόμματα. καὶ καταλαμβάνων Ὠρεὸν, καὶ κατασκάπτων Πορθμόν.

πορθμόν· εἶτα διαδέχεται κῶλον πάλιν· καὶ καθιςὰς ἐν μὲν Ὠρεῷ Φιλιςίδην τύραννον. εἶτα κόμμα πάλιν· ἐν δ' Ερετρίᾳ Κλείταρχον· ἢ κῶλον ἐπῳδῷ ἴσον· καὶ καθόλε τὸ πνεῦμα τέτοις συνέχεται. Idem p. 266. ἀπορήσειε δ' ἄν τις ἐκ τέτων εἰκότως, ποῖόν ἐςι — τὸ· ἀλλ' ὁ τὴν Εὔβοιαν ἐκεῖνος σφετεριζόμενος — καὶ ὅσα τοιαῦτα, πότερον ἀκμαςικὰ, ἢ λαμπρά ἐςιν, ἢ τὸ συναμφότερον. ὃ καὶ μᾶλλον. Denique p. 309. περιβολὴ δὲ μᾶλλον γενήσεται, ἢ γοργότης. οἷον· ἀλλ' ὁ τὴν Εὔβοιαν — Alexander Rhetor p. 28. συναθροισμός ἐςι συναγωγὴ τῶν πεπραγμένων, ἢ πραχθῆναι δυναμένων, εἰς ἓν κεφάλαιον. ὥς φησι Δημοσθένης· ἀλλ' ὁ τὴν Εὔβοιαν — ad ἔλυε τὴν εἰρήνην, ἢ ἒ; Scholiaſtes Hermogenis p. 404. ἐνταῦθα γένος μὲν ἡ ἀδικία, εἴδη δὲ ταύτης, ἡ παρασπόνδησις καὶ λύσις τῆς εἰρήνης. καὶ ὅλον μὲν ἡ Εὔβοια, μέρη δὲ ὁ Ὠρεὸς, ὁ πορθμός. καὶ ἀόριςον μὲν αἱ ἑλληνίδες πόλεις, ὡρισμένον δὲ Βυζάντιον, Ὠρεὸς, Ερετρία. ἐςὶ δὲ καὶ ἄλλα περιβλητικὰ ἑαυτῷ, οἱ δύο μερισμοὶ, καὶ ἡ διὰ μακρῶν ἀπόδοσις.

248. 13. citat h. l. Harpocr. v. Επιτείχισμα.

18. πόλεις ἑλληνίδας, τινὰς μὲν ἀναιρῶν, εἰς τινὰς δὲ τὲς φ.] in locum primi τινὰς ſuffeci ἃς, in ſecundi autem τάς.

24. ζώντων ἀθηναίων καὶ ὄντων] tametſi non ſolum in viuis adhuc ſuperſint Athenienſes, ſed etiam adhuc ii ſint, qui ſunt. poteſt quis adhuc viuere, qui tamen tibi ſuccurrere, aut ſuas ipſius iniurias vlciſci nequeat, ſeu quod procul abeſt, ſeu quod nexus vinculis, aliisue neceſſitatibus conſtrictus et impeditus eſt.

25. Ariſtides de D. C. p. 196. βαρύτης γίνεται ἕτως, ὅταν ἢ κατηγορεῖν τις προάγηται αὐτὸς ἑαυτἒ, ἢ τῶν οἰκείων τινὸς, ἢ φίλων. (βαρὺ γὰρ τὸ τοιἒτον ἂν εἴη, ἐξὸν ἐπαινεῖν·) ἢ ὅλως τέτων, ὑπὲρ ὧν λέγει, ἢ πρὸς οὓς λέγει. ὡς Δημοσθένης· περιείργασμαι μὲν ἐγὼ, —

248. 26.

248. 26. *περὶ τῶν τοιέτων εἰπὼν*] praetuli *περὶ τέτων.*

pen. *τέτων τινὰ κωλυτὴν*] mediam vocem ſuſtuli.

249. 1. *προσήκει*] praetuli *προσῆκε.*

4. *ταῦτα*] ſcil. *τὰ ἡμέτερα κτήματα, καὶ δίκαια, καὶ καυχήματα.* haec noſtra bona, copias, poſſeſſiones, iura, decora. Vt Demoſthenes v. *ταῦτα* cunctas opes, totam remp. vniuerſum imperium Athenienſium, ita Tullius quoque vocabulo *haec* rem omnem Romanam complectitur.

Ibid. *διετέλεν* addidi.

6. *αὐτὰ ψηφίσματα*] interpoſui articulum.

12. citat h. l. Harpocr. v. *σύγκλητος ἐκκλησία.*

13. *κύπριος* ſine controuerſia rectum, et immerita cenſura coniecturisque ſuperuacaneis vexatur. Apud Iſaeum Xenocles Cyprius p. 38. 7. et p. 54. 29. Cleonymus Cretenſis commemorantur, qui procul dubio ciues Athenienſes, Athenis nati et educati, et ciues erant, quo quis optimo iure, ſed ideo ſic vulgo dicti, quod alter in Cypro, alter in Creta, plurimum aetatis egiſſent.

17. *εἰς Ἑλλήσποντον*] non cum *ἀποσαλέντα* copulanda ſunt, ſed cum *τὴν τῦ σίτε παραπομπὴν.* naues bellicas, cum Leodamante miſſas, quo naues onerarias, frumenta vehentes, tuto e Ponto per Helleſpontum in mare Aegeum deducerent. Claſſi Athenienſium frumentariae, quae quotannis in Pontum mitti ſolebat, periculi ſumma erat in traiectu per Propontidem et Helleſpontum, h. e. praeter Thraciam et Macedoniam. Non in Helleſponto erant emporia frumentaria, ſed in Ponto et ad paludem Maeotidem.

20. *ὅπως ἡ βελὴ συναχθῶσι*] ſi nullus alius hic ſubeſſet ſcrupulus, momentum non dubitaſſem *συναχθῇ* ſufficere, non quo neſciam, cum ſingularibus ſubſtantiuorum, multitudinem ſignificantibus, et licere,

cere, et ſolere plurales verborum componi. verum deeſt aliquid. leg. nempe ſic videtur ὅπως ἡ βȣλὴ καὶ ὁ δῆμος συναχθῶσι. prytanes in curiam cogebant ſenatores, ſtrategi autem plebem in Pnycen, aut in theatrum, in concionem. Cur alias ſtrategi hic loci commemorarentur. et a quo legendi erant legati? a ſenatu, an a plebe? a plebe vtique. ergo plebs quoque concienda erat. v. p. 250. 10. πρυτάνεις καὶ ϛρατηγοὶ ἐχρημάτισαν [acta in concione, quibus ipſi interfuiſſent, ad ſenatum, qui in curia remanſiſſet, retulerunt] τὰ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀνενεγκόντες, ὅτι ἔδοξε τῷ δήμῳ [populo, non ſenatui] πρέσβεις ἑλέσθαι πρὸς Φίλιππον. viſum fuiſſe populo, vt legati ad Philippum mittendi deligerentur [a ſenatu puta, auctoritate ipſi a populo delegata.]

249. 21. οἱ] praetuli οἵτινες.

22. τὸν ναύαρχον] interpoſui τε.

24. ὅτι] id eſt ἐρȣ̃σιν, ὅτι — certiores faciant Philippum, populum Ath. nil eſſe incuſaturum, ſi errore haec ſint admiſſa. v. Krebſii V. C. Decreta Flauiana Romanorum pro Iudaeis.

26. idem eſt atque ſi plene ſic dixiſſet. εἰ δὲ Ἀμύντας ταῦτα πεποίηκε τὸν Λεωδάμαντα λαβὼν πλημμελȣ̃ντά τι etc. ἐρȣ̃σι τῷ Φιλίππῳ, ὅτι ἐπισκεψ. —

250. 1. καὶ τȣ̃το γράψαι λέγειν] plana haec et ſana ſunt, modo teneatur, apta eſſe ex ἔδοξε τῷ δήμῳ, viſum fuit plebi, λέγειν, vt aut ipſa, aut ex ipſius delegatione ſenatus, legatis profecturis inter alia mandata etiam hoc mandaret, καὶ τȣ̃το γράψαι, vt legati, quemadmodum aliis de rebus, ita inprimis de hac quoque S. P. Q. A. per literas e Macedonia certiorem facerent.

5. Ἀριϛοφῶν — εἶτ᾽ Ἀριϛοφῶν πάλιν] ſcil. alter erat Azanienſis, alter Colyttenſis. v. ad vſ. 18.

250. 7.

250. 7. multa cum ſint, quae vocabuli ψήφισμα h. l. tueantur auctoritatem, non immorabor iis proferendis, neque enim hoc nunc ago, vt Taylori lapſus notem, (erunt poſt me non pauci, qui inuidiam huius operae haud reformident, et cum cernant eos, tum reprehendant) aut, vbi fecero, velut pudibundus, tribus verbis, obiter, viri nomen celans, faciam; hoc vnum attingam, βέλευμα nunquam eo ſenſu in curia attica fuiſſe vſurpatum, quem ſenſum Taylor ipſi affingit, ſcil. vt ſit decretum ſenatus, factum ſecundum rogatam concionem plebis eiusque collecta ſuffragia, ad exſequendum id, quod populus voluiſſet atque iuſſiſſet.

9. Νικοκλέους] praetuli Νεοκλέους.

10. βουλῆς γνώμη] id eſt σὺν τῇ γνώμῃ τῆς βουλῆς. cum venia et pace ſenatus, aſſentiente et volente ſenatu.

12. ἔδοξε τῷ δήμῳ πρέσβεις ἑλέσθαι] id eſt ἔδοξε τῷ δήμῳ, ἐπιτρέπειν τῇ βουλῇ τὸ πρέσβεις ἑλέσθαι, καὶ τὸ δοῦναι αὐτοῖς ἐντολάς.

14. τὰ ἐκ τῆς ἐκκλ. ψηφίσματα] ſcil. ἀνενηνεγμένα. ſed quorſum addi legatis illa volunt plebiſcita, ſi in illis neque ipſi legati nuncupati erant, neque mandata ad Philippum referenda continebantur. quapropter etiam vices literarum credentialium gerere non poterant. Hunc nodum non reſoluo.

17. πρυτανείᾳ] id eſt ἐπράχθη ταῦτα ἐν τῇ πρυτανείᾳ.

18. Ἀριστοφῶν κολυττεὺς πρόεδρος εἶπεν] non videtur his bene inter ſe conuenire. In tribu Hippothoontide, non Colyttus eſt, ſed Azania. Error ergo eſt in Κολυττεὺς, quod cum Ἀζανιεὺς eſt mutandum nam profecto prohedro tribus alicuius non licebat e demo eſſe, ab illa tribu prorſus alieno.

250. 18.

250. 18. poſt εἶπεν addit Aug. 1. ψήφισμα pro titulo. recte vero, ni fallor. deſignatur illud ψήφισμα, quo populus ſenatui de ſe poteſtatem delegabat, ſeu facultatem dabat, legatos ad Philippum mittendos deligendi mandatisque neceſſariis inſtruendi.

251. 4. malim φαίνεσθε μεγάλῃ εὐηθείᾳ συνέχεσθαι. aut ἐνέχεσθαι.

5. εἶτ' οἴεσθε] correxi εἰ οἴεσθε. quanquam maluiſſem mihi licere edere εἴ γ' οἴεσθε. Particulam μὲν in fine verſus addidi. reſpondet huic μὲν inſequens δὲ verſu 8.

8. poſt βοηθήσοντα δὲ aegre fero ἔργῳ abeſſe, conueniens praemiſſo πρόφασιν μὲν.

15. φιλοτιμούμενον] correxi φιλοτιμουμένων.

16. συντετάχθαι] praetuli συντετελέσθαι e Bauarico. poteram quoque συντελεῖσθαι e Felicianea praeferre. E vulgata lectione συντετάχθαι colligo, in vetuſtorum librorum quibusdam exaratum fuiſſe συντετεῦχθαι. a verbo συντεύχειν. condere, conſtruere, commachinari. Similitudo, quae in Mſtis graecis inter α et ευ eſt, creberrimos errores huiusmodi peperit.

Ibid. ἢ τοῖς] id eſt ἢ τὸ τοῖς Σηλ. βοηθῆσαι, ſubaudi ἑαυτοὺς, aut ὑμᾶς.

17. καὶ ὑπολαμβάνουσιν] cohaerens et pari ſecum filo decurrens oratio poſtulabat ὑπολαμβανόντων. quare ſuſpicor, γὰρ deeſſe. καὶ γὰρ ὑπολ. etenim autumant.

20. πρὸς ὑμᾶς] correxi πρὸς ἡμᾶς. ad me, Philippum, meosque amicos, et portus etc. erant enim ab Amynta in Macedoniam deducta.

252. 19. malim ταῦτά θ' ὑπάρχειν.

22. ἐξετάζειν πανταχοῦ, οὐδεὶς ἀγνοεῖ] malim ſic exarari atque interpungi ἐξετάζειν, τῶν πανταχοῦ οὐδεὶς ἀγνοεῖ hominum, quotquot vsquam terrarum ſunt, nemo ignorat.

252. 24. Hermogenes p. 256. σχῆμα σφοδρὸν τὸ κατὰ ἀποστροφήν. οἷον· παρὰ σοὶ κατέλυον, Αἰσχίνη, καὶ σὺ προὐξένεις αὐτῶν. item p. 306. vbi quaerit, ſitne ἀποστροφὴ methodus, an ſchema. quodcunque eſt, ait, τῶν ποιούντων ἐστὶ καὶ αὐτὴ γοργὸν τὸν λόγον, καὶ μάλιστα, εἰ συνεχῶς γένοιτο. ἡ γὰρ μετάβασις, ἡ νῦν μὲν ἐπὶ τοὺς δικαστὰς, νῦν δ᾽ ἐπὶ τὸν ἀντίδικον, ἢ ὁντινοῦν, κινεῖ πως καὶ γοργὸν ποιεῖ τὸν λόγον. Ob vocabulum προξενεῖν citat h. l. Thomas M.

pen. idem eſt, ac ſi dixiſſet οὐ τοίνυν τούτων [τῶν τοῖς τυράννοις πεπραγματευμένων] ἐπράχθη οὐδέν. eorum omnium nihil conſiebat, οὐ διὰ σὲ, non quo tu obſtitiſſes, ἀλλὰ δι᾽ ἐμὲ, ſed quod ego obſtiti, περὶ οὗ σὺ βλασφημῶν λέγεις, ὅτι —

253. 1. ἀλλ᾽ οὐ σύ γε] ſcil. σιωπᾷς λαβὼν, βοᾷς δ᾽ ἀναλώσας. quomodo tu me ais facere.

3. περὶ τὸ βῆμα, quod codex vnus, neque is optimae notae, ad τήμερον addit, dubium eſt, oratoris, an ſcholiaſtae ſit. Cuiuscunque eſt, voluit is, qui ſcripſit, ita dare. τήμερον, περιυλακτοῦντα τὸ βῆμα. quae ſint verba Demoſthene vtique non indigna futura. niſi hi iudices te, infamia notatum, hodie cogant, [id eſt cogant a iam nunc impoſterum] omittere quaeſtum, quem adhuc factitaſti, ſcil. ſuggeſtum oratorium circumlatrandi.

4. ἐπὶ τούτοις] quod ego Clitarchi et Philiſtidae fraudes eluſiſſem, irritas feciſſem. v. verſu 19.

7. τοῦτο procul dubio ad praeconium hoc, de quo nunc certatur, Cteſiphonteum referendum. Quia iam antea ſemel, auctore Ariſtonico facto, populus coronam auream mihi decretam in theatro per praeconem promulgandam curauit, ex eo fit, vt haec Cteſiphontea auctoritas mihi praeconium alterum, cum altera corona, pepererit.

254. 2.

254. 2. Marcellinus ad Hermog. p. 316. *κράτιστον μὲν οὖν καὶ τὸ, δόξαν τινὰ χρηστὴν ἀποδεικνῦναι περιποιεῖν τόδε τὸ πρᾶγμα πραχθέν. εἰ δὲ μὴ τοῦτο δυνάμεθα, ἐπ' ἐκεῖνο τρεπτέον, ὅτι ἀλλ' οὐδ' αἰσχύνην περιποιήσει τῇ πόλει. δριμυτάτη γὰρ ἡ τοιαύτη μέθοδος, ᾗ καὶ Δημοσθένης ἐχρήσατο. ἀναγνοὺς γὰρ ἐν τῷ περὶ στεφάνου τὸ γραφὲν αὐτῷ κατὰ τοὺς ἔμπροσθεν χρόνους περὶ τοῦ στεφάνου ψήφισμα, ἐπειδὴ φανερῶς οὐκ εἶχεν ἀποδεῖξαι, ὅτι καὶ δόξαν τινὰ τῇ πόλει περιπεποίηκεν, ἐπὶ τὸ ἕτερον μετῆλθεν. τίς οὖν ὑμῶν οἶδεν γέλωτα ἢ χλευασμὸν διὰ τοῦτο συμβάντα τῇ πόλει.*

9. 10. licet vocabulum *χρόνος*, hic bis iteratum, ſi volumus, gemino modo accipere, vt nempe verſu 9. menſuram ſpatiorum deſignet, quae humana aetas, per dies, menſes, annos procedens emetitur. verſu 10. autem fortunarum viciſſitudines, ſecundarum aduerſarumque.

20. *ὁρῶν δὲ*] ſententia poſtulat *ὁρῶν γάρ*. nam interceptio erat alter modus vrbem Athen. velut appoſito quodam ad latus caſtello compeſcendi et in officio continendi.

26. *χαρακώματα*] praetuli *χαράκωμα*. verſu proximo tolle foedum vitium typographicum, quod in noſtram editionem me inſcio et inuito irrepſit. Lege *βουλόμενος*, loco vitioſi *βουλόμ.*

255. 3. *ἀπαλλοτριωθῆναι*] ſcil. *τῆς ὑμετέρας τε καὶ τῆς τῶν ἄλλων ἑλλήνων πολιτείας καὶ κοινωνίας.* praetuli hanc lectionem vulgari *ἀλλοτριωθῆναι.*

7. *δοὺς*] praetuli *διδοὺς* (in praeſenti).

8. *οὐκ ἐκ λόγου*] praetuli *οὐκέτ' ἐκ λόγου*, vt ſono minus inſuaue. etiam *ὑμᾶς* addidi.

18. *ἐκ τούτων*] ſecundum, poſt, vel ob haec ingentia veſtra de ipſis merita.

19. decretum hoc Byzantiorum a tot viris doctis, tanta cum diligentia tractatum eſt, vt ſpicilegium exiguum

guum mihi relinquerent; Valeſius, Van Dalen, vir doctus Britannus, qui ſub ſiglis T. R. latere voluit in Miſcellaneis Amſtelodam. Vol. II. a p. 354. ad 357. Doruillius, et Taylorus. nam Doruillii nomen, non Burmanni, litera B. indicatur in illis Miſcellaneis. Burmannus ſenior additamenta ſua litera A. diſtinxit. Praeterea ſuccurrebant quoque codices mſti Demoſth. vt ſatis facile eſſet, maculas, quae in Lutetiana ſunt multae foedaeque, eluere.

20. ἐντεαλίᾳ] correxi ἐν τᾷ ἁλίᾳ in concione. ἁλία eſt congregatio multitudinis, multitudo congregata, et locus atque tempus congregationis. Multa ſunt, quae ab ἁλὴς confertus, denſus, deriuantur. ἅλις, ἁλίζειν, et alia talia. Error ſcribarum ſic natus eſt. In illis vetuſtioribus libris, qui literis exarati erant vncialibus dictis, omnia verba inter ſe continue ſcripta erant, vt peritia et vſu multo ei opus eſſet, qui legere vellet. deinde literam iota, quum additur ad indicandum datiuum, quam nos hodie in libris noſtris non adſcribimus, ſed ſubſcribimus puncto aſſimulatam, ad latus illi adſcribebant; qui mos vsque ad ſecula recentiora perdurauit. In codice Demoſthenis Auguſtano primo, illo bono, ſemper ι erat adſcriptum, vt τῶι ἀνθρώπωι. pro quo nos hodie ſcribimus τῷ ἀνθρώπῳ. Datiuum ergo doricum expreſſuri ſcribebant ταῖ pro τᾷ Tria ergo illa vocabula ἐν τᾷ ἁλίᾳ *in concione* ſcribebant ſic ΕΝΤΑΙΑΛΙΑΙ. iam qui neſcirent, quid hoc vocabuli eſſet, opinabantur, ΤΑΙ etiam poſſe ſcribi ΤΕ. quia αι et ε penes librarios graecos prorſus promiſcue habentur. Scribebant ergo ἐντεαλία. Sic nata eſt lectio vulgata. Quae Doribus ἁλία erat, ea erat Athenienſibus ἡ ἡλιαία, non a ſale, ſed ab ἁλεῖσθαι, ἁλίζεσθαι *coeundo*, ſic dicta. ἐν τᾷ ἁλίᾳ correxit etiam h. l. Scipio Maffeus in Muſaeo Veronenſi p. CCCXXXI. Citat h. l. Harpocration v. Ἱερομνήμονες.

255. 21.

255. 21. *ἐκ τᾶς βωλᾶς λαβὼν ῥήτραν*] poſteaquam a ſenatu veniam hac de re cum populo agendi accepiſſet. *ῥήτραν* h. l. eſt *τὴν ἐξουσίαν τοῦ εἰπεῖν*. non male interpretatur ſcholiaſtes Meermannianus hoc vocabulum per *γνώμην ἐνδόσιμον ſententiam conceſſiuam.*

23. *καὶ τοῖς συμμάχοις*] ſubaudi *αὐτῶν*.

26. *Φιλίππω τῶ Μακεδόνος*] reſtitui doriſmum.

256. 3. *ἅμε*] praetuli *ἅμμε*.

5. *δεδόχθω*] praetuli *δεδόχθαι*. qui infinitiuus aptus erit ex *ἔλεξεν* initio decreti. Damaget. in concione auctor factus eſt, *δεδόχθαι*, vt iuuaret populum Byz. decernere.

7. *ἐκ τᾶς γᾶς καὶ οἰκείαν*] correxi *ἔγκτασιν γᾶς καὶ οἰκιᾶν*. ius emendi et poſſidendi villas et agros domosque in vrbe ipſorum, Byzantio puta.

8. *πόθ' ὅλον*] correxi ex mente Valeſii et Doruillii *πόθοδον*, quod dorice idem eſt, atque *πρόσοδον*.

Ibid. *περὶ τοῖς παρὰ τὰ ἱερὰ*] correxi ad mentem Vaſii, item T. K. Britanni, *πράτοις* [quod dorice idem eſt atque *πρώτοις*] *μετὰ τὰ ἱερά*. poſt facta ſacra, vel auſpicia, in ſenatu, aut in concione, primis liceto ante omnes alios populos Athenienſibus ad ſenatum accedere, aut cum populo agere.

10. *πᾶσαν πρὸς τὰν λειτουργίαν*] facile erat difficultatem loci mollire *πρὸς* omittendo, quod ſunt codices, qui omittant. ſed videbatur aliquid abſtruſius et exquiſitus in illo *πρὸς τὰν* latere, quod meditationem intendens tandem viſus ſum mihi inueniſſe. Non inuidioſum ſolummodo ipſis Athenienſibus, neque inciuile factum ſenatus Byzantini erga ciues ſuos, ſed etiam plane noxium, et illicitum, omnique pacto negatum, Athenienſes, vt Byzantium habitatum commigrent, hac conditione propoſita illicere, vt liberi ſint ab omni contributione, quo ab onere reliquorum Byzantinorum nullus eſſet exemtus. Neceſſe ergo eſt, nouos Byzantii ciues, Athenis oriundos, non ab omni genere

 contri-

contributionum ciuilium, ſed ab vno certo quodam ſolummodo releuatos fuiſſe; nempe a liturgiis, ſeu functionibus, vel praeſtationibus imperatis, h. e. non ordinariis, encycliis, ritu vetuſto et patrio dudum ſancitis, quae nulli non dudum eſſent notae, ſed extraordinariis, quarum ſi neceſſitates inciderent, per quaeſtorem accenſumue cuique de eo ſignificandum itentidem eſſet. Erant ergo λειτȣργίαι geminae. aliae τακταὶ, ratae ſtatae, quarum veniam leges ciuium nulli, quocunque pacto, facerent. Alia προςακταὶ, aut πρόςακτοι. quae extra ordinem pro re nata indicerentur.

256. 12. Βοσπορίχω] in obſcuritate rei et diſſenſu codicum reliqui nomen hoc, quale inueneram.

13. ὑπὸ τῷ δάμῳ] detraxi illa duo puncta ſubſcripta. Sunt enim, non datiui, ſed genitiui dorici, pro ὑπὸ τȣ̃ δήμȣ.

14. conſpicitur quidem hodie δωρεὰς in Bauarico, ſed eraſa vetuſta primigenia lectione, cuius cum nihil praeter tres primas literas ſuperſit, non conſtat, quis olim fuerit exitus vocabuli. inepta illa et flagitioſa manus, quae allinendis calamo perquam pingui et atramento diluto, et ductibus inſcitis et inamoenis, Moſchopuli abſurdis ſcholiis codicem hunc pulcherrimum inquinauit, vltimas tres literas εὰς adſcripſit. Ego de meo iudicio θεωρίας ſuffeci. praeterea quoque, vt nomine S. P. Q. Byzantinorum legati ſacri, θεωροὶ dicti, mittantur ad ludos ſacros, qui —

Ibid. ἔν τε ἑλλάδι] correxi eodem modo, eademque de cauſa, quo et qua paulo ante ἐντεαλίᾳ corrigebam, ſcil. ἐν τᾷ ἑλλάδι.

16. τῷ ςεφάνῳ, ᾧ συςεφάνωται] correxi de meo ſenſu τὼς ςεφάνως, ὣς ἐςεφάνωται. id eſt τȣ̀ς ςεφάνȣς, ȣ̀ς ἐςεφ. nam iſti ſunt accuſatiui dorici. coronas, quibus populus Athenienſis coronatus eſt.

23. citat h. l. Harpocr. v. ἀλωπεκόννησος.

256. 26. ὅτι πάντων μέγιςον ἀγαθῶν πράττειν γέγονε] correxi de meo ſenſu, ὅτι πάντων μεγίςου ἀγαθῶν παραίτιος γέγονε. [quamquam adhuc rectius foret ὅτι τȣ̃ πάντων cum articulo.] quod Cherrhoneſitis bonum, bonorum omnium ſummum, conſciuiſſet, vel peperiſſet, libertatem puta. E lectione quorundam codicum, πράττειν αἴτιος γέγονεν, effeci παραίτιος γέγονεν. Haec eſt formula titularis, ſeu in eiusmodi titulis et decretis vſitata. Ne longe eamus, inſpice modo inſcriptionem Agrigentinam, e Gruteri Corpore a Taylori Apparatus critici volumine primo p. 227. iteratam. vbi haec leguntur: Δημήτριον πολλὰς καὶ μεγάλας χρείας παρεσχῆσθαι τῷ ἁμῷ [id eſt ἡμετέρῳ] δάμῳ καὶ μεγάλων ἀγαθῶν παραίτιος γεγόνειν [id eſt γεγονέναι.] item p. aliam e Gruteri p. CCCC. repetitam ὑπάρχων τοῖς τε δημοσίοις ἡμῶν πράγμασι καὶ ἑνὶ ἑκάςῳ τῶν πολιτῶν παραίτιος ἀγαθȣ̃ πολλάκι γεγένηται. et infinitum numerum ſimilium locorum aliunde comportet, ſi quem ea opera delectet.

pen. ἐκ τῆς Φιλίππȣ] ſcil. χειρὸς, quod vocabulum ſolet omitti. δȣλείας et τυραννίδος etiam conuenirent. verum haec ad ſubaudiendum non ſolent omitti.

257. 2. ἐλλείψει εὐχαριςῶν καὶ ποιῶν, ὅ τι ἂν δύνηται ἀγαθὸν] cum de δήμῳ τῶν χεῤῥονησιτῶν nulla mentio praeceſſerit, neceſſe foret, hos ſingulares numeros omnes pluralibus mutare, id quod Lambinus quoque iam auſus eſt, ſi haec verba de Cherrhoneſitis eſſent accipienda. Quod nego. redeunt ad δῆμον τῶν Ἀθηναίων. idemque eſt, ac ſi ſic dixiſſet, et certa quoque fiducia freti ſunt incolae Cherrhoneſi, fore, vt populus impoſterum quoque mentem hanc erga ſe ſeruet, memor honoris ſibi oblati, neque finem vnquam faciat,

ciat, quoad poſſit, de Cherroneſitis bene merendi. Recte igitur habent h. l. numeri ſingulares.

257. 3. *ἐν* praepoſitionem addidi.

15. malim *τȣ̀ς ἀδικȣ̃ντας ἀδικȣμένȣς.* vos non prodidiſſe hoſti veſtro, a quo laederemini, quamuis a vobis iniurias accepiſſent.

17. *τιμὴν* addidi.

pen. *χρήσασθαι* malim abeſſe.

258. 4. citat h. l. Hermogenes p. 173. 174. et paene toto illo capite ſuper eo diſputat, cur *ἁπλώσει* maluerit orator, quam *στρογγυλώσει* vti, et de arte, qua hanc ſimplificationem occultauerit, et de ordine narrationis, et de immiſtione enthymematum, quae ibi legat, ſi quem iſta iuuabunt.

17. locum hunc citat Stobaeus p. 90. 5.

19. celeber locus communis, vſurpatus Hermogeni p. 240. pen. et Ariſtidi de D. C. p. 168. cuius haec ſunt verba. *καὶ τὰ τοιαῦτα σεμνότητος μετέχει, ὅταν περὶ βίȣ καὶ θανάτȣ διεξέρχῃ. οἷον· πέρας μὲν γὰρ* —

20. citat h. l. Harpocrat. v. *οἰκίσκος.*

23. rurſus citat h. l. Harpocrat. v. *προβαλλομένȣς*, et Hermog. p. 243. cuius haec ſunt verba. *αἱ μὲν γὰρ μετρίως ἔχȣσαι* [*τροπικαὶ λέξεις καὶ διωγκωμέναι*] *ποιȣ̃σι τὸν λόγον σεμνόν. οἷον· τὴν ἀγαθὴν προβαλλομένȣς ἐλπίδα, ἀντὶ τȣ̃ τὰ ἀγαθὰ ἐλπίζοντας.*

25. *λακεδαιμονίους* cohaeret cum *ἀνελεῖν* verſu penultimo. et conſtructio haec eſt. *οἱ διεκωλύσατε Θηβαίȣς, ἐπιχειρȣ̃ντας ἀνελεῖν τȣ̀ς λακεδαιμονίȣς.* interceſſiſtis Thebanis, funditus exterminare Lacedaemonios conantibus.

pen. citat h. l. Harpocrat. v. *Λεῦκτρα.*

259. 2. *πεποιηκότων*] ſubaudi *ὑμᾶς.* quamquam vtique planius erat hoc addi. quibus pro hominibus, quam

quam infeſta et quam nefanda in vosmet auſis, caput ſitis obiecturi periculis.

259. 10. locum h. citat Harpocrat. v. *Θεμίσων.*

12. *ἐθελόντων, τριηραρχῶν*] praetuli *ἐθελοντῶν τριηράρχων.* (ab *ἐθελοντὴς.* et ſublato commate.)

18. *ἐν οἷς ἐπιστεύθητε*] quo tempore, aut quamdiu in poteſtate veſtra erant oppida corporaque Euboeenſium, fidei tutelaeque veſtrae credita.

20. *ναυμαχίας, ἐξόδους, πεζὰς στρατείας*] tria ergo ſunt, ſed ſcire velim, quam diuerſa. qui differunt *αἱ ἔξοδοι egreſſus* a praeliis naualibus, et a terreſtribus expeditionibus? procul dubio male in vulgatis interpunctum eſt. diſtinxi ſic. *ναυμαχίας,* bella maritima, *ἐξόδους πεζὰς,* expeditiones terreſtres, denique, vt omnia vno verbo complectar, *στρατείας,* militias, ſiue illas antiquas, ſiue has recentiſſimas.

26. *συμβολῆς*] correxi *συμβουλῆς.* ipſius reipublicae noſtrae ſalus in deliberationem cum veniret.

260. 1. citat h. l. Plutarchus in Moral. p. 542. 3.

3. *ἂν* addidi.

9. citat h. l. et artificium eius rhetoricum more ſuo demonſtrat Hermogenes p. 276. 277. Marcellinus ad Hermog. p. 343. *ἔστι δὲ καὶ ἕτερος τρόπος* [*τῆς συγκρίσεως*, res inter ſe comparandi] *ἀπὸ τῶν κυρωσάντων* [ſcil. *τὸν νόμον*] *ὡς ὁ Δημοσθένης· ὡς οἱ πρόγονοι ἔθεντο — καὶ ἀπὸ τῆς αἰτίας, δι' ἣν ἐτέθη. ὡς παρὰ τῷ Δημοσθένει εὑρίσκομεν·* [p. 644. 24.] *λογιζόμενοί τε, ὅτι μητέρα Ὀρέστης ἀπεκτονὼς, θεῶν δικαστῶν τυχὼν, ἀποφυγγάνει. καὶ πάλιν* [p. 260. 9.] *ὁρῶν γὰρ ἐγὼ τὸ ναυτικὸν ὑμῶν καταλυόμενον.* Horum inter ſe nexum ego equidem non intelligo.

17. *ναυτικὰς* addidi. conſtabat quidem ſatis per ſe, quod genus apparatuum hic deſignaretur. non ideo tamen contemnendum viſum fuit additamentum codicis Bauarici.

260. 18. εἰς addidi. reus factus, in hoc quidem certamine, vel pro hoc cert. παρανόμων, ſeu latae legis vetuſtis legibus repugnantis. Quo enim ſciretur, cuius generis eſſet obiectum crimen, ſuper quo iudicandum eſſet, adſcribi ad formulam accuſationis neceſſe erat, quo titulo reus citaretur, num φόνου, an ἀσεβείας, an παρανόμων etc. Actor in hac cauſa fuit Patrocles. v. p. 261. 18.

21. citat h. l. Harpocr. v. ἡγεμὼν συμμορίας.

23. 24. θεῖναί με τὸν νόμον et καταβαλόντα με ἐᾶν] vtrumque με omiſi. contra verſu 25. ἐγὼ addidi.

261. 1. τοῦ ἐμοῦ νόμου] ſubaudi τοῦ λέγοντος, vel τοῦ κελεύοντος. ſecundum meam vero legem, quae lex praecipit, vnumquemque pro modo facultatum contribuere.

2. καὶ δυοῖν] ſcil. τριήρεων. vel duarum. ad duas haud raro triremes. *ie wohl gar zween Schiffe zu beſchicken, nicht nur ein gantzes.*

4. τριηράρχους ἐπωνόμαζον] praetuli τρ. ἔτ' ὠνόμαζον, non iam ſe trierarchos, vt olim fecerant, appellitabant, ſed contributores. citat h. l. Harpocrat. v. συντελεῖς.

6. οὐκ ἐδίδοσαν] Markland ἂν intergerit, quod ferri poſſit, ſi certum ſit, ſignificare *non dediſſent.* ſed διδόναι ſaepenumero nihilo plus ſignificat, quam *offerre.* nihil ergo cauſae eſt, cur ἂν hic intrudatur. qua in particula Marklandus cornicum oculos configere voluiſſe videtur. *quantas aeris ſummas non obtulerunt.* Si ſic accipias, ἂν locum non habebit.

16. καθ' ὃ] correxi καθ' ὅν. et in τριηραρχῶν mutaui accentum. poteſt vtique illud probari, vt a nominatiuo ſingulari τριηράρχης, primae declinationis, ductum; verumtamen quia τριήραρχος, e ſecunda declinatione, Demoſtheni multo eſt vſitatius, ideo conforma-

formaui accentuationem genitiui pluralis huic modulo ſecundae declin. et ſcripſi *τριηράρχων*. penacute.

261. 19. *τὸ μέρος*] interpoſui quidem *πέμπτον*, vt ſatis munitum auctoritatibus librorum, incluſi tamen idem vncis, ad indicandum, a libris excuſis plerisque id abeſſe, et abeſſe ſalua ſententia poſſe. nam *τὸ μέρος* ſic nude poſitum tantundem valet, atque *τὸ τακτὸν μέρος*. Doruillius quoque ad Chariton. p. 488. *πέμπτον* pro ſcholio proſcribit.

pen. *χρώμενον*] praetuli *χρωμένους*.

262. 2. Sententia haec eſt. Triremi cuique inſtruendae atque ſuſtentandae in vnam aeſtiuam expeditionem maritimam decem talenta imputantur. Cui ergo decem talenta in bonis ſunt, ſic cenſo in tabulis publicis, illi ſua nauis inſtruenda et ſuſtentanda ſoli eſt. Viginti talenta ſi cui ſunt, ei par triremium curandum eſt. Triginta ſi cui ſunt, ei obtingunt tres triremes. Sed vltra tres non proceditur, tametſi quis quinquaginta centumue talenta poſſideat. Ergo aio, inquit auctor legis, trierarchos ad hunc modum deligi. Verum eſt alius minus locuples. hic cum alio, aliisue copuletur, vt contribuant, ad eum modum, vt primi et ſecundi, aut primi cum ſecundo tertioque bona ſummam decem talentorum conficiant. Hi bini, terniue ſingulas triremes habento ſibi curandas. Ad *αἱρεῖσθαι*, vti ad *καλεῖσθαι*, ſubauditur *δεῖ*, vel *κελεύω*.

7. *ἔσω*] ſcil. *ἡ λειτουργία*.

10. *ὑμῖν*] praetuli *ὑμῶν*. parti veſtrum egentiori. flagitioſum enim fuiſſet, neque ferendum, et iudices profecto cuncti conſurrexiſſent, atque in os oratoris inſpuiſſent, ſi iudices ſuos omnes pauperes, vel mendicos, appellaſſet. id quod in vulgata facit.

Ibid. *τοῦ*] id eſt *χάριν τοῦ*, *ὑπὲρ τοῦ*, *ἕνεκα τοῦ*. illas particulas eleganter omitti ſolere ante infinitiuos, vel

vel tirones norunt. quanquam, vt verum fatear, ſi ὑπὲρ τȣ̃ h. l. reperirem, multo minore cum offenſione eum ſim lecturus.

262. 11. ποιεῖν ἐθέλειν οἱ πλȣ́σιοι] ſecundam vocem ſuſtuli.

14. πεῖραν] periculum, documentum, ſubaudi τȣ́τȣ. huius rei, quod ego nempe legem hanc e re veſtra publica tuliſſem. ἔργῳ idem eſt atque ἐν ἔργῳ, διὰ τῶν ἔργων. πάντα idem eſt atque παρὰ πάντα. non κατὰ πάντα. quod κατὰ ſchedae Scrimgeri importune hic ingerunt.

17. 18. citat hos locos Harpocr. v. μȣνυχία et ἀποςολεῖς.

19. καταλειφθεῖσα] praetuli καταληφθεῖσα. deprehenſa ab hoſtibus [quoniam celeritate pari reliquam claſſem aſſequi non potuit] periit. diu cum dubitaſſem, ει relinquerem, an η ei ſufficerem, delegi tandem poſterius, (quamquam difficile in permagna momentorum paritate decernere, vtram in partem propendeas) hac potiſſimum de cauſa, quod, ni memoria fallit, non καταλείπεσθαι, ſed ἀπολ. aut ὑπολ. vſurpatur de naue retromanente.

22. τὸ λειτȣργεῖν] correxi τῷ λ. id eſt ἐν τῷ λ. aut διὰ τὸ λ.

vlt. locum hunc citat Harpocr. v. βάσκανος.

263. 8. συμφερόντων] adde tacita cogitatione, quorum ego mercedem a nemine referebam, ſed illa opera gratuita defungebar.

10. τὰ ἄριςά τε ἔπραττον] particulae τε aliam, γε puta, ſuffeci.

18. παρ' ἑκάςȣ] praetuli παρ' ἑκάςῳ. penes quemcunque ſepoſitam veluti atque reſeruatam iacere conſcientiam eius a me geſtarum in rep. rerum, haud minus certam et vſibus futuris paratam, atque penes me iacet. quemque illas perinde noſſe, atque me.

263. 22. συνεῖναι] correxi συνιέναι. tum αὐτῶν addidi.

pen. Hermogenes hunc locum p. 430. citans, omiſſo ἐπαγγειλάμενος, dat ἐπέδωκα. amplector hoc ἐπέδωκα, aut ἐπιδέδωκα. nam eſt in hac re proprium. cum quis ſponte ſua ſe offert ad contributionem gratuitam reip. faciendam, hoc non διδόναι, ſed ἐπιδιδόναι dicitur. verum ἐπαγγειλάμενος nullo pacto patiar eripi. *ſponte mea pollicitus.*

264. 1. Sententia ſubiicit, vt potius ſic legatur. (ἀκέεις, Αἰσχίνη) ἐδὲ σοὶ, ἐδὲ ἄλλῳ ἐδενὶ — audis, Aeſchine, harum rerum rationes neque tibi debeo, neque alii cuiquam, quicunque is eſt, etiamſi vnus de numero IX. Archontum ſit.

2. Syrianus ad Hermogen. p. 211. ὁ Δημοσθένης ἀπορῶν νόμε, πρὸς τὰς εὐλόγες μεταβαίνει, καὶ φησὶ· τὶς γὰρ νόμος τοσαύτης ἀδικίας καὶ μισανθρωπίας μεςὸς, καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ πάλιν. [p. 267. 5.] τὸ λαβεῖν ἔν τὰ διδόμενα ἔννομον εἶναι ὁμολογῶν, τὸ χάριν τέτων ἀποδἕναι παρανόμων γραφῇ; Idem Syrianus p. 212. ad illa Hermogenis p. 74. 22. verba ἡ γνώμη etc. καὶ ἅμα τῷ ῥητῷ καὶ τὴν διάνοιαν ἐξετάσει τἕ νομοθέτε. ἐὰν δὲ μὴ συμβάληται ἡμῖν τὸ ῥητὸν [*wenn uns der Buchſtabe des Geſetzes nicht beyſtimt*] σιωπήσαντες τὸ ῥητὸν, ταῖς διανοίαις χρησόμεθα. ὡς καὶ Δημοσθένης ἐποίησεν ἐν τῷ περὶ ςεφάνε. νόμε γὰρ ὄντος, τὸν ὑπεύθυνον μὴ ςεφανἕν, καὶ ἑτέρε νόμε, μὴ ἐν τῷ θεάτρῳ ςεφανἕσθαι τὸν ὑπὸ τἕ δήμε ςεφανέμενον, ἀλλ' ἐν τῇ πνυκὶ, ὁ μὲν Αἰσχίνης καὶ τὸ ῥητὸν καὶ τὴν γνώμην [intentionem, *die Abſicht der Worte*] καὶ τὴν διάνοιαν [ſignificationem verborum, *die Bedeutung der Worte*] ἐξήτασεν. ἵνα, φησὶ, μὴ ψευδῆ φιλοτιμίαν κτᾶται ὑπὸ τἕ δήμε ςεφανέμενος, τέτε χάριν ἐκώλησεν ἐν τῷ θεάτρῳ, φησὶν, ὁ νομοθέτης τὴν ἀνάῤῥησιν. ὁ μέντοι Δημοσθένης τὴν γνώμην ἔθηκε, λέγων, ὅτι τὸν αὐτὸν ζῆλον

ἔχει

ἔχει ὁ ςεφανέμενος, ὅπε ἂν ἀναῤῥηθῇ, τε̃ δὲ τῶν ςεφανέντων συμφέροντος ἕνεκα ἐν τῷ θεάτρῳ γίνεται τὸ κήρυγμα. περὶ δὲ τε̃ μὴ ςεφανε̃σθαι τὸν ὑπεύθυνον, ὁ μὲν Αἰσχίνης τὸ ῥητὸν προσήνεγκεν, ὁ δὲ Δημοσθένης τὸ μὲν ῥητὸν ἐσιώπησε παντελῶς, τῇ δὲ τε̃ ῥητε̃ διανοίᾳ κέχρηται, φάσκων, [p. 263. 25.] *ὁ περὶ ὧν ἐπέδωκα, ὑπεύθυνος εἰμὶ, ἀλλὰ περὶ ὧν ἦρξα καὶ πεπολίτευμαι, πάντα τὸν βίον. περὶ δὲ ὧν ἐπέδωκα, ὐδὲ μίαν.* Locum hunc Marcellinus, multo ille, mea quidem ſententia, elegantior atque literatior Hermogenis interpres, quam reliqui eſſe videntur, copioſius atque dilucidius p. 213. tota, et parte magna p. 214. quae neceſſe vt cuique legere volenti ipſi permittam.

264. 7. *ἔδωκεν*] praetuli *δέδωκεν* in perfecto.

10. *ἐπὶ θεωρικῷ*] interpoſui *τῷ*.

11. *ἐπήνεσεν*] huc pertinet totum caput XIV. libelli Maximi Sophiſtae de inſolubilibus obiectionibus, (apud Fabric. T. IX. Bibl. Graecae p. 582. cuius capitis initium hic referre ſatis habebo. *ὄνομα δὲ ἀντ᾽ ὀνόματος μεταθεὶς, τὴν ἄλυτον μεθοδεύσεις ἀντίθεσιν. ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ ςεφάνε πεποίηκεν. ὁ δυνάμενος γὰρ ἀντιςῆναι πρὸς τὸ, ὅτι ὀχ ὑπεύθυνον ὄντα αὐτὸν ὁ Κτησιφῶν ἀνηγόρευσεν, ὅπερ ἄντικρυς καὶ διαῤῥήδην ὁ νόμος ἀπαγορεύει — ὀνόματος μεταθέσει τὴν μέθοδον παρέσχετο, ἀντὶ τε̃ ἀνηγόρευσεν, ἐπήνεσεν εἰπών. οἱ δὲ νόμοι ὀ κωλύεσιν ἐπαινεῖσθαι, ἀλλ᾽ ἀναγορεύεσθαι.* reliqua ipſe quisque legito, qui volet, l. c.

16. *εὐθυνῶν*] malim *εὐθυντῶν*, a nominat *εὐθυντής*.

19. *ὅδὶ*] Cteſipho puta.

20. Marcellinus ad Hermog. p. 213. cfin. *πῶς ὖν, καίπερ ἐξετάζοντες τὴν γνώμην τε̃ νομοθέτε τὸ τοιε̃το διαφευξόμεθα;* [vt nempe videamur verbisque legis mentique repugnare.] *ὅταν αὐτὴν τὴν ἐξέτασιν* [correctionem] *ἔθει παραδεδομένην δείξωμεν, καὶ ὀκ οἴκοθεν,*

θεν, ȣδ' ἀπ' ἰδίας κρίσεως, ἀλλ' ἀπὸ παραδείγματος αὐτὴν εἰσάγωμεν. ὡς ἐν τῷ περὶ ςεφάνȣ ἐδειξεν ἡμῖν τὴν τοιαύτην μέθοδον ὁ Δημοσθένης. μετὰ γὰρ τὸ ἐξετάσαι τὴν γνώμην [ſententiam legis correxit, aut interpretatus eſt] πρὸς τὸ ἑαυτȣ̃ χρήσιμον, φεύγων τὴν αἰτίαν ταύτην, [quaſi legis ſententiam ad rem ſuam deprauaret, atque detorqueret] ἐκ τῶν παραδειγμάτων εἰσήνεγκεν. [ſcil. τὴν ἐξέτασιν, interpretationem, vel correctionem legis] ὅτι δὲ ȣ̃τως ταῦτα ȣ̓ μόνον ἐν τοῖς νόμοις — καὶ ȣ̓ μόνον ἐκ τȣ̃ ἔθȣς καὶ παραδείγματος συνέςησεν, ἀλλὰ καὶ ἐνθυμήματος, εἰπών· σχέτλιον γὰρ ἂν εἴη τȣ̃τό γε. Conf. Sopatr. p. 304.

464. 21. ἤθεσιν] malim ἔθεσιν. quod, praeter Marcellinum et Sopatrum, res ipſa iubet.

24. ὅτι] vide et mirare diuerſitatem, quae eſt in ſenſibus humanis. ὅτι Aldinae cum ὅτε ſui codicis mutatum ibat Obſopoeus. ὅτε hoc cum dediſſet Morellus, ſucceſſor eius Lambinus ὅτι, id quod reduxi.

25. καὶ πάλιν Χαρίδημος] ſcil. τὰς ἀσπίδας ἐπέδωκε. nam ſic verſu 24. leg. eſt, in compoſito.

Ibid. ἐςεφανȣ̃το] praetuli ἐςεφανȣ̃ντο in plurali. nam Diotimus et Charidemus deſignantur. v. p. 265. circa finem decreti, quo his duobus vna, coronae aureae decernuntur, ob praeclarum meritum vna partum.

265. 1. ὑφέξειν] correxi ὑφέξει in indicatiuo.

3. τȣ́τοις] Nauſicli, Charidemo, Diotimo. nam decretum, in honorem Neoptolemi conſcriptum, hic non comparet.

11. Φιάλωνος] correxi Φίλωνος. deinde malim legi τȣ̃ ἐπὶ τὴν διοίκησιν κεχ. Strategi nuper delecti, ſed ad curam aerarii, non militum. duo enim erant ςρατηγοὶ Athenis, ὁ ἐπὶ τῶν ὁπλιτῶν, Strategus caſtrenſis, cuius paulo ante facta fuit mentio, et ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως. praetor oeconomicus, ſeu aerarii.

265. 13.

265. 13. ἔδωκε] ſcil. τὸν μισθὸν. quod vocabulum latet in v. μισθοδοτῆσαι.

14. aptus eſt hic infinitiuus ἀναγορεῦσαι, a v. δοκεῖ verſu 7.

16. ἕτερον addidi.

17. Callias auctor factus eſt ſententiae, fretus auctoritate Prytanum, ipſi confirmantium, ſenatus hanc eſſe voluntatem.

20. Fluuius Salamina, oppidum Cypri, praeterfluens, hic deſignatur. conf. Diodor. Sic. T. II. p. 114.

39. Pugna haec diuerſa eſt ab alia pugna, eodem nomine a Noſtro appellata, hac ipſa in oratione pro corona, p. 300. 16. diligenterque ſunt ambae diſcernendae. hic dicta in Cypro accidit, ibi, in Boeotia, circa Cephiſſum. qua de re ſuo loco ſubtilius dicetur.

266. 5. ἐπέδωκα, καὶ ἐπαινοῦμαι] ſuſtuli copulam.

8. Hermogenes p. 140. πολλάκις καὶ χωρὶς προτάσεως καὶ ἀντιπροτάσεως εὑρίσκομεν [ſcil. τὴν ὑποφορὰν καὶ τὴν λύσιν] παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. οἷον· ἀλλ᾽ ἀδίκως, φησὶν, ἦρξα. ἡ ὑποφορὰ χωρὶς προτάσεως. εἶτα παρὼν, ὅτε με εἰσῆγον οἱ λογισταὶ, διὰ τί οὐ κατηγόρεις; ἡ λύσις χωρὶς προτάσεως.

9. citat h. l. Harpocr. v. λογιστής. In Pariſina ſic vulgatum eſt. οἱ λογισταὶ· διὰ τί οὐ κατηγόρεις; omiſi διὰ τί. quia rotundius, et fortius, atque atticiſmo conuenientius videbatur εἶτα — οὐ κατηγόρεις. et nihilominus tamen non accuſabas, tametſi coram adeſſes et intereſſes actis. διὰ τὶ videtur ſcholium eſſe a neſcio quo particulae εἶτα ſuperſcriptum.

13. τούτοις] ſubaudi ἐξελεγχόμενος. quas enim partes proconſulti, hoc eſt auctoritatis ſenatus, non accuſaſti, per eas ipſas conſtabit, te in reliquis partibus, quas vellicaſti et carpſiſti, Sycophantam, quadruplatorem egiſſe.

265. 23.

266. 23. *τοῖς θεωρικοῖς*] vtrius generis eſt, maſculini, an neutrius? Maſculini ſi eſt, non video, qui alii poſſint eſſe *οἱ θεωρικοὶ*, quam praefecti pecuniae et diſciplinae ſcenicae, illius colligendae atque diſpenſandae, huius tuendae. nam hi *θεωρικοὶ*, ſi qui fuerunt, iidem fuerunt cum *τοῖς ἐπὶ τȣ̃ θεωρικȣ̃ καταςαθεῖσι*, quorum, cum aliis, hae quoque fuiſſe partes videntur, vt aliorum populorum legatos, ad ludos ſuos ſpectandum miſſos, *θεωρȣ̀ς* dictos hoſpitiis et lautiis exciperent. Sin autem *θεωρικοῖς* h. l. generis neutrius eſt, quod magis veroſimile eſt, ſententia haec eſt. ad vniuerſam pecuniae ſcenicae ſummam, ex vniuerſis tribubus redactam, adieci centum minas gratuitas.

267. 3. citat h. l. Hermogenes p. 364. fine in exemplis *τῶν περινενοημένως* acute, ſolerter, ſubtiliter dictorum, et alio hinc citato loco ſubiicit. *πάνυ γὰρ περινενοημένως δίολȣ τῷ λόγῳ κέχρηται.* Minucianus p. 144. ait, h. l. a *ταῦτ᾽ ἐςὶν* ad *παρανόμων γραφῇ* a quibusdam ad enthymemata referri, ſed dubitans iis accedere. item Apſines p. 703. circa fin. rurſus citat Hermogenes p. 294. *ταῖς μέντοι καθ᾽ ὅλον κῶλον παρισώσεσι καὶ πάνυ χρῆται ὁ Δημοσθένης. τὰ γὰρ τοιαῦτα τȣ̃ κάλλȣς ȣ̓κ ἀπηλλαγμένα, τὸ γοργὸν ȣ̓δὲν ἧττον ἔχει, καὶ ἀληθές. οἷον· τὸ λαβεῖν ȣ̃ν τὰ διδόμενα ὁμολογῶν ἔννομον εἶναι, τὸ χάριν τȣ́των ἀποδȣ̃ναι παρανόμων γραφῇ. τρισὶ γὰρ κώλοις, καὶ δι᾽ ὅλων ἴσοις, κομμάτιον ἓν ἐπήγαγε, τὸ παρανόμων γραφῇ. καὶ πεποίηκε κάλλος δαιμόνιον ὁμȣ̃ τῷ γοργῷ καὶ σφοδρῷ κατὰ τὴν ἀποςροφήν.* citat item Thomas M. v. *παρανόμων.*

9. *εἰ* de meo addidi. vulgo ſic vſurpatus *παμπόνηρος* modis omnibus nequam ecqualis erit, ſi non talis erit. *wie ſoll er denn ſonſt ausſehen, wenn er nicht ſo ausſieht, der Erzſchelm?*

267. 10. citat h. l. Maximus Sophiſta de inſolubilibus cap. 15. p. 583.

15. ὅποι] correxi ὅπȣ.

24. ἑκάϛȣς] ſcil. τῶν ϛεφανȣ́ντων, ſiue τῶν ϛεφανȣμένων. nam perinde eſt. ſiue coronant aliqui, ſiue coronantur, eos operam dare oportere, vt coronantes, qua e tribu ſunt, vna cum coronando, ea quoque in tribu coronationem hanc renuntient, ſeu promulgent.

268. 1. citant h. l. Alexander de figuris p. 38. et Hermogenes p. 255. pro ϛεφανώσηται dedi ψηφίσηται, ſcil. ϛεφανȣ͂ν. videtur in quibusdam codd. vtrumque fuiſſe ϛεφανȣ͂ν ψηφίσηται. Ad ἀναγορευέτω ſubaudi ἡ βȣλὴ, aut ὁ δῆμος. nam vt ὁ κῆρυξ etiam hic ſubaudiatur, vt alias ad ἀναγνώσεται ὑμῖν ſubauditur ὁ γραμματεὺς, haud conuenit.

4. λαβεῖν τιμωρίαν] haec duo vocabula addidi. bene vidit Simon Fabricius, ſed ille potius Wolfius fuit, qui obſeruatiunculas collationi codicis Auguſtani a Wolfio proditae interſperſit, ab illa acceſſiuncula tamen orationem haud integrari. quare ſuppletum iuit σπȣδάζων. mihi videtur potius, poſt ἀδικήματος ȣ̓δενὸς addendum eſſe ȣ̔ χρῆ, vel ȣ̔ χρῆν. Inuidentiae certamen in forum inducens, non vllius criminis, cuius repetere poenas ius et fas eſt. Illa dictio φθόνȣ δίκην hoc vult dicere; cauſam in forum inducis, in qua certamen eſt inuidentiae cum ſimplicitate et probitate, quo certamine decidendum eſt, probitas et innocentia vincat inuidentiam, an ei ſuccumbat.

7. σὺ addidi.

11. λόγῳ] ſubaudi μόνῳ. aut quaſi ſolis verbis, non autem factis, noſcitentur viri ciuiles. ſunt h. l. accuſatiui abſoluti.

13. citat h. l. Scholiaſtes ad Ariſtophanis Equit. verſum 544. Sextus Empiricus p. 229. 6.

268. 14. aut poſt *τȣ̃το*, aut poſt *ἀθηναῖοι*, deeſt *σκοπεῖτε*, aut ſimile quid.

18. prout cuique naturalis indoles obtigit, ſeu lenis, mitis, ſedata, ſeu atrox, vehemens, cita, impetuoſa, ſaeua, ita probra ſunt, quae aduerſario ingerit, ſiue molliora, remiſſiora, minus acria, minus virulenta, ſiue intolerabilem in modum intemperantia, acerba, cruenta.

19. *συμβαίνοι*] correxi *συμβαίνει*.

20. *ἡμῶν* addidi.

21. *εἰς ταῦτα ἀπὸ τῶν ἰδίων, κακῶς τὰ ἀπόῤῥητα λ.*] correxi et diſtinxi ſic, *εἰς ταῦτα*, vt, poſteaquam ad illa tribunalia vos, o iudices, contraxiſſemus, (curaſſemus vos coire, in cauſſa fuiſſemus, vt coiretis, ad ſedendum et iudicandum in cauſis noſtris, tum *ἀπὸ τῶν ἰδίων κακῶν τὰ ἀπ. λ. ἀλλ.* vobis coram, nos litigantes alternis probra nobiſmet mutuo ingereremus infanda, ſumta e domeſticis cuiusque malis, publice propalantes occulta cuiusque dedecora, quae inprimis clam manere vellet.

269. 1. *ὑπὲρ τȣ́των*] pro his ciuibus Athenienſibus, hoc iudicium circumſtantibus, quo iura eorum ſalua tuereris.

2. *ἠδίκȣν*] ſcil. *αὐτȣ̀ς*. ſi qua in re eos, hanc coronam, laeſiſſem.

4. *τῷ χρόνῳ* tollendum videtur, vt ſcholium vocabuli *τῇ προθεσμίᾳ*. Sententia haec eſt. vexas me eiusmodi cauſam forenſem mihi ciens, cuius omni prorſus ex parte ſum inſons; verum exiſtimatio, dignitas, fama reip. ab ea in diſcrimen venit. quia quaeritur, rectene factum in eo ſit, quod ciuitas me iuſſerit coronandum. qua quaeſtione diſcuſſa ſi pateſcit, indignum eo honore me fuiſſe, vna ciuitas ipſa quoque in pudorem datur, et coarguitur iudicium praecipitaſſe, et indignos praeferre. Eſt ergo haec cauſa eius-

 modi,

modi, vt me prorſus non tangat, ciuitas autem effugere nequeat, quominus exiſtimationem de me vel ſuper me actorum, vtramuis in partem plus minusue participet, apud alios benignius, et rurſus apud alios iniquius iudicantes. Ergo inimicus es ciuitatis; magis, quam meus.

269. 9. *ἐμοὶ*] correxi *ἐμὸς*. ſed velim *εἶναι* quoque adeſſe, ſine quo oratio manca eſt. *ἐμὸς δ' εἶναι προσποιῇ.*

10. *δέδεικται*] hic procul dubio deeſt *πρὸς ἐμοῦ ὄσα.* planum iam cum factum ſit omnibus, ſententiam huius cauſae veram et iuſtam a parte mea ſtare, h. e. poſteaquam docui, iudices, ſi veritati atque iuſtitiae, ſuaeque religioni ſeruire velint, non aliter, quam ſecundum me, dare ſententiam poſſe.

11. *δεῖ δέ με*] non poteſt hoc *δὲ* neque omitti, neque cum *καὶ* commutari, ob praemiſſum verſu 10. *μὲν*, cui reſpondet. ſed protaſis ſinit in iſtis verſu 14. *εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ.* et tum incipit apodoſis *καὶ δὴ βούλομαι δεῖξαι.* nam ſic mihi legendum videtur. quia me decet dedecorum eius vel ipſa ſola capitalia, quae ſine nequeam, dicere: fraude mea praeterire ſilentio age ergo, decreui docere, vel propterea propoſui mihi nunc docere, qui cum ipſe eſſet, et e quibus natus — ſic nodus reſolutus eſt, quem nexuit Hermogenes pag. 348. et paene tota 349. et tota eius diſputatio concidit, aientis Demoſthenem ab impetu iracundiae abreptum, in aeſtu debacchationis, coeptam orationis telam detexere oblitum eſſe. Locus Hermogenis hic eſt: *ἔστι δὲ παρὰ τὰς προειρημένας ἑτέρα τις μέθοδος ἐνδιαθέτου λόγου, καὶ μάλιστα τοῦ δοκοῦντος σὺν ὀργῇ προϊέναι, τὸ μηδὲ τὰς ἀκολουθίας σώζειν τῶν τοῦ λόγου σχημάτων, ἀλλ' οἷον ἐξίστασθαι δοκεῖν ὑπὸ τοῦ πάθους. οἷόν ἐστι καὶ τὸ· ἐπειδὴ τοίνυν ἡ μὲν εὐσεβὴς καὶ δικαία ψῆφος ἀ. δ. — οὐδαμοῦ γὰρ ἀποδέδεικται τῷ σχήματι τὸ ἀκόλουθον,*

θον, ἀλλ' ἐπιπολὺ τὸ οἷον ἀκρόχολον. [lege, aut ἐςὶ πολὺ, aut ἐπὶ πολὺ διατείνει, aut ἐπιπολάζει.] Idem p. 245. verba δεῖ δέ με, ὡς ἔοικεν, etc. ob hoc ὡς ἔοικεν ad orationis genus ἐνδοιαςικὸν retulit.

269. 13. ψευδῶν] quae ſcil. de me criminatus eſt.

14. καὶ δεῖξαι] dixi modo hoc de loco ſententiam meam.

15. λόγους] ſcil. ἐμοὺς. meaeque orationes, quas ille traducit, quales ſint, quam ſanctae, quam pudicae, quam honeſtae.

17. εἰ γὰρ Αἰακὸς] ſententia eſt, nam ſi homo frugi, vir bonus et honeſtus foret Aeſchines, quem ſe ſimulat eſſe, ſimilem Aeaco alicui, aut Minoi, tum a te certe non profecta eſſent tam immania probra, quae in me conieciſti. Ergo non es ille ſanctus et ſeuerus, qui eſſe vis, ſed impurus rabula, qui cum ſis, mirum non eſt te tam impudenter probra iactare.

19. citat h. l. Harpocr. v. σπερμολόγος. Hermogenes p. 255. ſchol. Ariſtoph. ad Nub. 259. Phoebammon p. 100. vbi tropicae dictionis exempla haec demoſthenica proponit. ὑποσκελίζειν ἀντὶ τοῦ ἀνατρέπειν, καὶ τὸ σπερμολόγος, ἀντὶ τοῦ εὐτελής, καὶ τὸ εὐπροσώπους λόγους, ἀντὶ τοῦ πιθανούς. Etymolog. M. p. 240. 21. dictionem περίτριμμα ἀγορᾶς ridicule interpretatur.

21. πορίσασθαι] de ſuo expromſiſſe. ſuſpicabar aliquando ποιήσασθαι. Koenius in praef. ad Georg. Corinth. de dialectis demonſtratum dedit, multo ſaepiſſime in mſtis graecis ρ et ι inter ſe permutari, vnde errores nati ſint quamplurimi. et η atque ι promiſcue item ab imperitis librariis haberi, notiſſimum eſt. ſed rem in medio relinquo.

25. locum hunc imitatus eſt Iulianus p. 235. 40. vbi v. Wyttenbachii epiſtolam criticam ad Dau. Ruhnkenium p. 21.

269. vlt. locum hunc citat Stobaeus p. 189. 17. ſed nonnulla mutans et propoſito ſuo accommodans. Sed deeſt editioni Trincauelli.

270. 1. *τοιοῦτον οὐδὲν*] qualia nempe Aeſchines de ſe praedicauit ipſe ore ſuo. ſed etiam ſi alius quisquam talia de ipſo diceret, offenderetur et erubeſceret ob impudentiam adulatoris in os ſe laudantis.

4. *ὅταν λέγωσιν*] ſcil. *ἑαυτοὺς εὐπαιδεύτους καὶ συνετοὺς εἶναι.*

Ibid. *τοιούτοις εἶναι*] ſcil. *οἵους ἑαυτοὺς λέγουσιν.*

5. Syrianus ad Hermog. p. 43. *τὰ πρὸς σύστασιν ἐροῦμεν, τὰ βλάπτοντα σιωπῶντες. ὡς καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου πεποίηκε. Γέλωνα μὲν τὸν πρὸς μητρὸς αὐτοῦ πάππον, ὡς φυγάδα, καὶ πρὸς τοῦ δήμου θανάτῳ καταγνωσθέντα, διὰ τὴν προδοσίαν Νυμφαίου τοῦ ἐν Πόντῳ, καὶ τὴν μητέρα, ὡς σκυθίδα τὸ γένος, ἃ δὴ πάντα Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος παρέθηκε, σιωπήσας ἐπὶ τὴν αὐτοῦ ἀνατροφὴν ὡς χρηστὴν οὖσαν ἐχώρησεν. ἐν μέντοι τοῖς κατ᾽ Αἰσχίνου* [in ea parte orationis pro corona, quae pars peculiariter Aeſchinem inſectatur] *πρὸ παντὸς ἄλλου ἐπὶ τοὺς προγόνους* [ſubaudi *αὐτοῦ*] *ἐχώρησεν, ὡς ἀδόξους. φάσκων· οὐκ ἀπορῶν δ᾽, ὅ τι χρὴ περὶ σοῦ καὶ τῶν σῶν εἰπεῖν* etc. — *εἰ δέ τι χρηστὸν ἐκ τῆς ἀγωγῆς εἶχε, καὶ τῆς περὶ λόγους ἀσκήσεως, παραλέλοιπεν.*

7. Marcellinus ad Hermog. p. 141. *ὥσπερ δὲ ἐγκωμιάζομεν ἀπὸ γένους, οὕτω καὶ διαβοῦμεν.* [ſic Aldina, ſed Fabricius, Hamburgenſis, ibi adſcripſit *διαβάλλομεν.* nam Fabricii olim fuit exemplum, quo vtor, et poſtmodum in poteſtatem Erneſtii noſtri peruenit, cuius indulgentia mihi vſuram eius conceſſit.] *ὡς Δημοσθένης· πότερα, ὡς ὁ πατήρ σου Τρόμης ἐδούλευσε παρ᾽ Ἐλπίᾳ — κατασκευάζων, ὅτι εἰκὸς τὸν ἐκ τοιούτων γεγονότα προδοῦναι καὶ ἀπὸ ἀγωγῆς* [educatione puerili] *διέβαλε. τὸ μέλαν τρίβων, καὶ τὰ βάθρα σπογγίζων, καὶ τὸ παιδαγωγεῖον κορῶν.* Vere ſi nomen

patri

patri Aeſchini fuit Τρόμης, non per tau, ſed per delta id melius exaretur, quia a δέδρομα et δρόμος repetendum eſt, non a τρέμειν. a currendo, non a tremendo, vel trepidando.

270. 8. citat h. l. Harpocr. v. Θησεῖον.

9. ξύλον eſt collare ligneum, in medio perforatum, in quod ſerui nequam puniendi ceruices immittebant, vt ne manus ori admouerent. citat h. l. Hermogenes p. 317. μεθημερινοὶ γάμοι ſunt coitus, qui de die fiunt, qui ſunt inprimis flagitioſi. nam qui pudoris ſui non omnem prorſus curam abiecerunt, hi ſpurcitiem ſuam noctis tenebris occultare conantur, non radiis ſolis exponunt. v. Geſneri Theſ. L. L. v. *Nonaria*. χρῆσθαι μεθημερινοῖς γάμοις eſt de die in fornice proſtare. v. ad h. l. Weſſeling ad Petiti legas atticas p. 575. et Pierſon. ad Moerin. p. 229.

11. citat h. l. Hermog. p. 265.

12. ἀλλὰ πάντες] malim γὰρ interponi. nam ipſe ſeſe obiurgat, quod res tam in vulgum notas proferat. Dubitat orator ſecum, quae dedecora Aeſchinis, et quae primo loco enumeret. Haeccine? at nota ſunt omnibus. Num iſta —? Ego vero, ita me dii ament —

18, προηρῆσθαι λόγους] hic videtur λέγειν deeſſe.

19. οὐδὲ γὰρ ὧν ἔτυχεν ἦν] id eſt οὐκ ἦν εἷς τις τῶν τυχόντων. non enim eſt Aeſchines de genere hominum triuiali, vulgari, ſed vnus illorum inuentu rarorum hominum, quos populus per praeconem publice deuouet, h. e. parricida et proditor patriae, eoque dignus, cuius in mores et curſum vniuerſae vitae inquiratur. Hermogenes p. 438. τούτοις δὲ πᾶσι χρῆται Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου. ἔνθεν δηλοῦται, ὅτι κωμῳδεῖν ἐπίσταται. τῇ μὲν παρῳδίᾳ οὕτως· τὸν μὲν πατέρα ἀντὶ Τρόμητος ἐποίησεν Ἀτρόμητον. τῷ δὲ παρὰ προσδοκίαν οὕτω περὶ τοῦ Αἰσχίνου λέγων· οὐδὲ γὰρ ὧν ἔτυχεν ἦν, ἀλλ.

ἦν, ἀλλ' οἷς ἡ πόλις καταρᾶται. τῇ δ' ἐναντιώσει τῶν εἰκόνων οὕτως· αὐτοτραγικὸς πίθηκος. ἀρουραῖος Οἰνόμαος.

270. 20. Hermogenes p. 352. ἔτι ἐνδιάθετον σχῆμα καὶ ἡ τοιαύτη ἐπανόρθωσις, ἡ αὐξήσεως ἕνεκα παραλαμβανομένη. οἷον· ὀψὲ γάρ ποτε — ὀψὲ λέγω; χθὲς μὲν οὖν καὶ πρώην. Alexander Rhetor p. 94. capite περὶ τῆς ἐπιτιμήσεως, ἣν καὶ ὑπαλλαγήν τινες καλοῦσιν. τοῦτο τὸ σχῆμα γίνεται καὶ αὐτὸ κατά τινας· ἢ γὰρ ἐπιτιμήσαντες τῇ πρώτῃ λέξει ἑτέραν ἐλάβομεν. οἷον· ὀψὲ γάρ ποτε — ὀψὲ λέγω; χθὲς μὲν οὖν καὶ πρώην. item Phoebammon p. 132. Ariſtides de D. C. ἀξιοπιστίας δὲ καὶ τὸ ἐπικαταψεύδεσθαι. οἷον ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου, ἐν οἷς λέγει τὸν Αἰσχίνην ὀψὲ ἀθηναῖον γεγενημένον· ὀψὲ γάρ ποτε — Ego vero aut non intelligo vim vocabuli ὀψὲ, aut non perſpicio acumen dictionis. ſero factus eſt Athenienſis, et rhetor. me miſerum, qui ſero dicam! debebam dicere heri, et nuper admodum. Qui haec inter ſe concinunt? Intelligerem, ſi dixiſſet dudum ante, olim, multis annis ante. Nequaquam. Nuper admodum.

22. melior vtique foret ordo, planiorque dictio, ſi ſic legeretur. καὶ τὸν μὲν πατέρα δύο συλλαβὰς προσθεὶς ἀντὶ Τρόμητος. nam vt nunc iacent verba, colligas ex iis, Aeſchinem ad nomen patrisque duas ſyllabas appoſuiſſe, ad matrisque totidem, quod ſecus eſt. Matris nomini nihil filius addidit, ſed prorſus id cum alio honeſtiore commutauit. Et neſcio profecto, an orator ſic dederit.

25. citat Harpocrat. v. ἔμπουσα.

pen. poſt ἄλλοθεν videtur inſerendum eſſe, quod olim ſuſpicor in libris in hac regione lectum eſſe, ſed critici exterminarunt, Hermogene teſte, cuius haec ſunt verba; ἐκεῖνα μέντοι, διὰ τὸ ἄγαν εὐτελὲς καὶ ὀβελίσαντες ὑπεξείλοντο, ἴσως ὀρθῶς ποιοῦντες. λέγω, τὸ κυάμους ἔφθους βοῶσα, καὶ [forte copula haec tollenda eſt] κατὰ πᾶν τὸ θέρος ἐπλανᾶτο. καὶ τὰ ἑξῆς. fa-

bas

bas coctas proclamans circitabat per totam vrbem tota aeſtate. id eſt vociferans ſe circumferre ollas plenas fabis coctis; ſi quem iuuet emere, vt is veniat atque ſumat.

271, 2. καὶ addidi.

5. φανερῶς ἀπεδείχθη] praetuli καθαρῶς ἐπεδείχθη.

15. ἄγνοιαν ἐν ȣ̓ δέοντι] inſcitiam, ignorantiam noſtram, aut, ſi ſic reddere mauis, errorem, lapſum, in loco vel tempore non oportuno factum. poteſt enim aliquis aliquid ignorare, ἐν δέοντι, vel errare, labi, cum expedit nobis nos id ignorare, aut cum ſcientes diſſimulamus et conniuemus, aut cum error noſter nobis fortuito caſu ſit ſalutaris.

19. τȣ́τȣ] praetuli τȣτȣί.

25. προείλεσθε] iuſſu et decreto veſtro delegiſtis hunc ſenatum eique rem veſtro nomine deputaſtis. quaſi dixiſſet εἵλεσθε αὐτὴν πρὸ ὑμῶν αὐτῶν, fidem ſapientiamque eius veſtromet iudicio praetuliſtis. προαιρεῖσθαί τινα πρός τινα eſt deligere, creare, nuncupare, delegare ad honorem quendam, aut functionem quandam. Eſt ergo h. l. deputaſtis eam huic negotio cum plena poteſtate.

pen. Ὑπερίδην δὲ λέγειν προσέταξεν] poſſit accuſatiuus ferri. praeſtat tamen datiuus, quem praetuli. orationis Hyperideae in hac cauſa Deliaca fragmenta duo vel tria ſuperſunt adhuc conſeruata a Scholiaſtis Hermogenis.

272, 4. ὑπὲρ ἁπάντων] ſcil. τῶν ἄλλων ἀρχόντων ἐκ τȣ̃ Ἀρείȣ πάγȣ. Ex vniuerſo ſenatu Areopagitico delecti hi quatuor pro ſe pro ſuisque collegis reliquis omnibus haec teſtati ſunt.

11. τȣ́τȣ μέλλοντος λέγειν, ἀπήλασεν αὐτὸν ἡ βȣλὴ] cur non breuius et ſimplicius τȣ̃τον μέλλοντα λέγειν ἀπήλασεν ἡ βȣλὴ dixit? ratio reddi nulla poteſt,

niſi forte numeri gratia, aut fortuito. nam vtraque dicendi ratio eſt probata.

272. 12. *προδότην εἶναι καὶ κακόνουν ὑμῖν*] Sopater ad Hermog. p. 166. *ἀλλ' οὐ πάντως ὁ τοιοῦτος* [reprobatus et excluſus ab eiusmodi functione] *καὶ προδότης. οὐ γὰρ ἀντιστρέφει.* [conuerti propoſitio nequit. omnis proditor reprobatur. ergo reprobatus omnis proditor eſt.] *οὐ μὴν πᾶς ὁ ἀπελαυνόμενος διὰ προδοσίαν* [ſcil. *ἐστιν ἀπελαυνόμενος.*] *ἐστὶ γὰρ καὶ δι' ἄλλην αἰτίαν ἀπελαύνεσθαι.*

13. Hermogenes p. 233. *καὶ αἱ συμπληρώσεις ταῖς ἐννοίαις καὶ ταῖς μεθόδοις εὐκρινῆ ποιοῦσι τὸν λόγον, τὰ μὲν ἀναπαύουσαι τὰ παρελθόντα, τῶν δὲ ῥηθησομένων πάντως ἔχουσαι παρασκευάς τινας, ἀφ' ὧν εἰς ἀρχὴν ὁ λόγος ἀνάγεται. οἷον· ἓν μὲν τοίνυν πολίτευμα τοῦτο τοιοῦτον τοῦ νεανίου τούτου· ἕτερον δὲ ἀναμιμνήσκεσθε. εἶτα ἀρχὴν ἔλαβεν ὁ λόγος. οἷον· ὅτε γὰρ Πύθωνα* etc.

24. *ὁμολογεῖν*] ſcil. Philippum ius violaſſe, iniuriarum dandarum auctor et princeps factus ſit.

273. 16. recte vidit Marklandus, neque dubitari de eo poteſt, *ἔτι τούτων δεινότερα δεῖξαι* legi oportere. nam ſine comparatiuo tali, *δεινότερα*, aut *αἰσχίω*, aut ſimili, non habes quo *ἔτι τούτων* referas. verum etiam pro *ὧν* leg. videtur *δι' ὧν*.

21. *περὶ* addidi, neque cauſa ſat graui, neque auctore idoneo.

Ibid. Phoebammon p. 100. ad h. l. reſpicit, verbum *ὑποσκελίζειν* commemorans in numero tropicorum, pro *ἀνατρέπειν*.

24. *ἀνταλλαττόμενοι*] praetuli *ἀντικαταλλ.*

274. 4. *οὐκέτι κἂν ἐν ἀμφισβητησίμῳ*] ſuſtuli *κἂν*. cui ſi locus ſit dandus, mutandum ſit cum *καὶ*, et hoc *καὶ* ante *οὐκέτι* collocandum. vt ſit *ἄνθρωπος, καὶ οὐκέτ' ἐν ἀμφ.*

274. 6. ὅτι μὲν πώποτ᾽ ἔπραξεν] dedi de meo ὅτι μὲν ἐν τῷ τότ᾽ ἔπρ. ſcil. χρόνῳ.

7. Ἰαμβειογράφος] praetuli ἰαμβειοφάγος. quam terminationem φάγος addunt vocabulis, ſignificare volentes eum, qui rem aſſidue tractat, eaque exſatiari nequit. Hermogenes pag. 350. λέξις δὲ πᾶσαι μὲν ἡ τραχεῖα καὶ σφοδρὰ καὶ πεποιημένη, διάθεσιν ἔχει τὴν μετ᾽ ὀργῆς καὶ μάλιστα ἐν ταῖς ἐπιφοραῖς, ἐν αἷς καὶ αἱ μὴ συνήθεις, αὐτόθεν δὲ πεποιημέναι καιρὸν ἔχουσιν, ὥσπερ τὸ ἰαμβειογράφος, καὶ τὸ γραμματοκύφων, καὶ πᾶσαι αἱ τοιαῦται καιρὸν ἔσχον, αὐτόθεν δόξασαι ἀπό τινας διαθέσεως λέγεσθαι. item p. 256. Scholiaſtes Hermogen. γραμματοκύφων οἱονεὶ νοτάριος. καὶ γὰρ Αἰσχίνης γραμματεὺς ἦν τοῦ δήμου. τὸ δὲ ἰαμβιοφάγος ἀντὶ τοῦ ὑβριστής. ἰαμβίζειν γὰρ τὸ σκώπτειν ἐστίν.

9. ἐπὶ τῷ ἐμῷ ὕδατι] praetuli ἐν τῷ ἐ. ὕ.

10. δυοῖν αὐτὸν ἀνάγκη θάτερον] ſubaudi ποιεῖν.

14. foret vtique dictio planior, ſi ſic dixiſſet. ἆρα οὖν, ὥσπερ οὐδὲν ἔγραφεν, ἡνίκα ἐργάσασθαί τι ὑμᾶς ἔδει καλὸν καὶ συμφέρον, οὕτω καὶ πάλιν οὐδὲν ἔλεγεν, ἀλλ᾽ ἐσιώπησεν, ἡνίκα ἔδει ἐργάσασθαί τι κακὸν καὶ ἀσύμφορον ὑμᾶς. Num, quemadmodum ſententiae nullius ſcriptae auctor factus eſt, tum, cum honeſtam rem atque ſalutarem eſſetis ſuſcepturi; ita rurſus quoque tacuit, cum agitarentur turpia et damnoſa? Et haec fuit vtique ſententia oratoris. verum nimium eius ſtudium breuitatis atque concinnitatis implicuit et in contrarium plane inuertit orationem.

24. Ariſtides de D. C. p. 246. ἀξιοπιστίας δὲ καὶ τὸ τοῖς ὅρκοις καὶ ταῖς ἀραῖς χρῆσθαι. οἷον· καλῶ δ᾽ ἐναντίον ὑμῶν τοὺς θεοὺς — Hermogenes p. 319. ἔτι ἀφελές τε καὶ ἠθικὸν κατ᾽ ἔννοιαν, καὶ τὸ δι᾽ ὅρκων πιστοῦσθαι ὁτιοῦν, ἀλλὰ μὴ διὰ τῶν πραγμάτων. οἷον· καλῶ δὲ τοὺς θεοὺς — item p. 345.

275. 14.

275. 14. ὃς] praetuli ὃ καὶ. nam non bellum Amphiſſenſe graecos peſſumdedit, ſed hoc, quod graeci Philippum in concilium Amphictyonicum admiſerunt, eique belli ſacri ſummum imperium permiſerunt.

15. πράγματα addidi, et verſu 17. γεγενημένος.

19. ἄγεις] praetuli εἰσάγεις.

27. πρὸς ἱστορίαν τῶν κακῶν] Alii πρὸς σωτηρίαν τ. κ. dant. ad reſtaurationem, reuocationem in meliorem ſtatum, retractionem in ſaluum. Dubitarem, vtra lectio ſit praeferenda, niſi vulgatam fulcirent illa pag. 286. 6. μικρὸν ἀναλώσαντες χρόνον, πολλῷ πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς πολιτείας ἔσεσθ' ἐμπειρότεροι.

276. 6. αὐτῷ ab ἐδεῖτο interiecto commate diſpeſcui, quia pronomen non cum verbo hoc, ſed cum ἐξήγετο et εἰσήγετο cohaeret. quia ipſi neque exportabatur, neque importabatur quicquam. h. e. ex eius emporiis nihil exportabatur eorum, quae in finibus eius proueniſſent, neque rurſus ad eius emporia aduehebatur eorum quicquam, quibus ipſe opus haberet.

15. οὐδὲν] ſcripſi οὐδέν' cum apoſtropho, h. e. οὐδένα.

17. παρακρούσασθαι] praetuli παρακρούσεσθαι, ob inſequens πείσειν.

21. τοῦτον] ſcil. τὸν ἀμφικτυονικὸν πόλεμον.

25. φυλάξασθαι] correxi φυλάξεσθαι ob praemiſſum ὑπόψεσθαι.

277. 1. citat h. l. Harpocrat. v. προβαλλομένους. qui Harpocr. ex hoc Dem. loco eſt emendandus.

4. citat h. l. Hermogenes p. 275.

5. citat Phoebammon p. 100.

14. προκαλέσασθαι] correxi προσκαλ. multum inter ſe differunt προκαλεῖσθαι et προσκαλεῖσθαι. illud eſt prouocare ad aliquid agendum, inuitare, hortari, ſponſione certare, hoc in iudicium vocare, citare, diem dicere.

277. 16.

277. 16. *ἀπὸ ποίας ἀρχῆς*] correxi *ἐπὶ π. α.* quo Archonte? hoc eſt, quo anno?

23. *αὐτῶν*] vbi ſoli et meri eſſent Amphictyones, nulli intermixti Macedones. ergo tum Philippus aberat.

26. *ἦγον*] ad Philippum ducebant, h. e. ablegabant, clamantes ad eum eſſe redeundum. ad eum confugerent. eum imperatorem belli ſibi deligerent.

278. 3. *εὐθὺς δύναμιν*] interpoſui *ὁ Φίλιππος*. pari modo verſu 7. addidi *ὡς τοῦτ᾽ εἶδον*.

18. pro *ἱερέως* videtur aut *Ἱέρωνος*, aut *Ἱεροκλέους* eſſe amplectendum.

20. *καὶ τῷ κοινῷ τῶν ἀμφικτυόνων*] haec verba addidi. Erant ergo tres ordines. *οἱ πυλαγόραι*. magiſtratus quaſi. *οἱ σύνεδροι* aſſeſſores, quaſi conſiliarii Pylagorarum, aut ſenatores, nullo munere fungentes. denique *τὸ κοινὸν* plebs. Neutri ſoli per ſe ſine alteris quicquam valebant, neque optimates ſine plebe, neque plebs ſine illis.

23. *τοὺς ὅρκους*] correxi *τοὺς ὅρους*. videtur olim in libris h. l. gemina eſſe verſata lectio, *ὅρους* et *ὄρχους*. quae quamquam et ipſa vitioſa, vitioſiorem ex ſe peperit. Sunt *ὄρχοι* ſeries ſatorum, arborum, vitium.

279. 3. *βοσκήματα νέμουσι*] poſſit ferri ſubaudiendo *ἐν αὐτῇ*. Satius tamen viſum eſt conformare h. l. ſuperiori p. 278. 22.

6. verum hic viderat Wolfius, indignus iniqua et temeraria reprehenſione, quae facile poſſit in obiurgatorem retorqueri. modo locum tam diligenter, atque Wolf fecerat, inſpexiſſet, ſententiamque Wolfii melius percipere ſtuduiſſet, non erat dubitaturus, quid Wolfio in mentem veniſſet, cui vera et recta haec in mentem venerant: *καὶ* ſi ſeruetur, ſententiam loci eſſe hanc, Cottyphum ipſum in vulneratis fuiſſe. ſin autem deleatur, iſtam: Cottypho mandatam eſſe legationem

tionem ad Philippum. Prius ſi malumus, tum legatorum nullus erit nominatim appellatus, ſed vniuerſe declaratum, eſſe decretum, vt legati ad Phil. mittantur, ſine nomine cuiusquam ſigillatim. Quid ſi ſic legatur? *τετραυματίκασι καὶ κατηκοντίκασι.* nonnullos vulnerarunt, alios plane iaculis peremerunt, *Κόττυφον* — ideo decretum eſt, vt Cottyphus legationem ad Philippum obeat.

279. 10. non bene conuenit *ὅπως* cum *ἵνα.* planius vtique fuiſſet ſic dicturus. *ἵνα βοηθήσῃ τῷ τε Ἀπόλλωνι καὶ τοῖς Ἀμφικτυόσι παντὶ τρόπῳ, καὶ μὴ περιίδῃ* —

25. *ποιεῖ*] correxi *ποιεῖν.*

280. 14. *τοῖς δὲ μὴ συναντήσασι* — ad *ἐπιζημίοις*] locum hunc prorſus deſperatum, quem ſanare cum non poſſem, reliqui, qualem inueni.

281. 18. primum *καὶ* de meo addidi.

19. *ταύτην τὴν φιλίαν*] Athenienſium cum Thebanis.

20. *εἰς* addidi.

pen. *τὴν*] malim *διὰ τὴν.* neſcio quoque, an *ἡμετέραν* addendum ſit, vt ſit *διὰ τὴν ἡμετέραν πρὸς τοὺς Θηβαίους ἔχθραν.* nam alias pendent hi accuſatiui, quoniam *συμπεραναμένων* ad *πόλεμον* refertur.

vlt. f. *συνέβη ἂν τὸν Φίλιππον.* eueniſſet, vel videtur euenturum fuiſſe, vt Philippus, ob noſtrum erga Thebanos odium, in agrum noſtrum inuaderet.

282. 4. *τὸ πρᾶγμα* omittunt aliqui. ſed tum *προάγειν* h. l. non ſignificabit producere, promouere, ſed procedere, progredi.

10. *βουλῆς καὶ στρατηγῶν γνώμῃ*] ſubaud. *ἀνηνέχθη πρὸς τὸν δῆμον.* durum aliquando mihi viſum fuit et abhorrens, ſic dici. ex auctoritate ſenatus — relatum eſt ad plebem, aut rogatio facta eſt — vt placeret ſenatui atque populo iubere — quapropter ſuſpicabar,

cabar, duo vocabula *βȣλῆς καὶ* delenda eſſe, vt eſſet ſolummoodo *ex auctoritate ſtrategorum.* verumtamen re melius penſitata cenſeo, non incommodam hanc eſſe ſententiam. auctoritate ſenatus et ſtrategorum rogationem eſſe latam ad populum, qua populus rogaretur, vt vellet atque iuberet, exarari plebiſcitum in hanc formulam: Placuiſſe ſenatui atque populo —

282. 17. duo prima huius verſus vocabula *κήρυκα καὶ* addidi.

22. *ἀναγυῤῥάσιος*] detraxi alterum *ρ*.

23. *Φλιάσιος*] praetuli *Φλυάσιος*.

27. *ὑμᾶς*] praetuli *ἡμᾶς*.

283. 6. *ȣ κέκρικε βοηθεῖν ἐν ȣδενὶ τῶν μετρίων*] ad verbum ſonat. P. A. decreuit non ſuccurrere, in re id quidem nulla de tolerabilibus. *βοηθεῖν* eſt Demoſtheni, copias aliquo mittere hoſti obſtituras. Eſt ergo ſententia: decreuiſſe P. A. adhuc quidem, quicquid agat inſtituatque Philippus, quod quidem tolerabile ſit, in eo non aduerſari, neque id, miſſis copiis, diſturbare. vel poteſt quoque ſic accipi, decreuiſſe P. A. nullum capere conſilium, quo ſuae ſaluti tutelaeque finium ſuorum prouideat, dummodo tolerabiles ſint, quas Philippus ferat, conditiones.

9. *ἐκ τȣ͂ δήμȣ*] Solus a parte plebis pro legato miſſus fuit praeco. qui, ſenatorii ordinis cum non eſſet, neceſſario plebeii erat.

10. *ἀποκρίσεις*] ſic vulgata dat hic, et verſu 26. in titulo. ſed vtroque loco correxi *ἀπόκρισις* in ſingulari. Sunt enim ambo reſponſa regis, alterum legatis Athenienſium additum, alterum Thebanorum.

19. *κήρυκας*] detraxi poſtremam literam. nam vnus tantum praeco miſſus fuerat. v. p. 282. 17. et 283. 3.

20. *πεπληγμένοι*] praetuli *πεπλημμελημένοι*.

284. 7. τὰ πρὸς ἡμᾶς ἐζητηκότας, ἔχειν] ſuſtuli comma, et pro prima voce dedi τὴν, vt ad εἰρήνην referatur.

9. ἐπαινῶ καὶ τὰ πολλὰ] correxi ἐπαινῶ κατὰ πολλά.

17. οὐδ' ἂν εἴ τι γένοιτο] nunquam, nullo tempore, nullo pacto, quicquid tamen nouum et inſperatum incideret, fore, vt vos rurſus cum Thebanis conſpiretis, et cauſam communem faciatis. Certus ergo fidei Thebanorum erga ſe ſecurus ibat ad Elateam occupandum, bene gnarus, nullum fore caſum fortunae, nullam ſuperbiam et iniuriam erga Thebanos ſuam, quamuis duriter et ſeruiliter eos tractaret, quae poſſet eorum animos a ſe abalienare, atque ad Athenienſes reflectere. *es möchte nun kommen, wie es auch immer wollte.* Poſterius ἂν addidi.

20. locis a Tayloro laudatis addi poteſt Strabo p. 649. 7.

21. ἀγγέλων] praetuli ἀγγέλλων. quamquam, ſi verum volumus, antiqua lectio per vnum λ prorſus idem valet atque noua per geminatum. nam in libris mſtis, et vetuſtiſſimis editionibus verbum ἀγγέλλειν plerumque per vnum λ exaratum cernitur.

24. τὰ γέῤῥα] tabernae erant in foro ſitae, in quibus ſedentes opifices Tellularii ſcruta et ſupellectilem domeſticam a ſe domi fabricatam vendebant. hae σκηναὶ appellabantur. *die Buden.* conſtructae hae erant, ſeu tribus e lateribus et deſuper tectae cratibus vimineis, quae γέῤῥα appellantur. quoniam igitur illae tabernae cum ſuis quaeque craticulis tam cito aufferri non poterat, neceſſe tamen erat, vt protinus populus in foro conueniret, vtpote illa nocte ibi in armis excubaturus, imperarunt prytanes, vt tabernis ignes iniicerentur, qui tabernas momento citius abſumerent, et laborem crates aufferendi baiulis compendifacerent.

285. 3. εἰσῆλθεν] alii ſimpliciter ἦλθεν. perinde eſt. ſubauditur e curia in concionem.

9. καλούσης δὲ τῆς κοινῆς τῆς πατρίδος φωνῆς] praetuli κ. δ. τῇ κοινῇ τ. π. φ. καλέσης cohaeret cum τῆς πατρίδος. patria vocante dicturum. idem eſt ac ſi dixiſſet καλούσης τὸν ἐροῦντα τῆς πατρίδος τῇ κοινῇ ἑαυτῆς φωνῆς. per eam vocem, quae patriae communis eſt.

10. ὑπὲρ σωτηρίας] malim ὑπὲρ τῆς σωτ. citat h. l. Alexander Rhetor p. 60.

13. παρελθεῖν] ſcil. εἰς τὸ μέσον πρὸς τὸ εἰπεῖν.

20. citat h. l. Hermogenes p. 422.

286. 1. δυοῖν] praetuli δυεῖν. vt magis atticum.

12. νῦν addidi.

13. ἵν'] malim ἦν, *ſi*, vel *vbi*.

Ibid. ἐν Θηβαίοις] praetuli ἐν Θήβαις.

21. θρασεῖς ποιῆσαι καὶ ἐπᾶραι] inuerti ſic, ἐπᾶραι καὶ θρ. π. quia ἐπαίρειν debilius, alterum fortius eſt, et infirmiora praemitti, robuſtiora ſubmitti ſolent.

287. 1. αὐτῷ] malim αὐτόν. quia προσδεξαμένων magis αὐτὸν additum flagitat, quam ἀνθεστηκότων flagitat αὐτῷ.

3. σκοπεῖν] adde tacite ex inſequentibus, περὶ ὧν ἂν λέγω. a me diſputata conſideretis.

5. τὸν ἐφεστηκότα κίνδυνον τῇ πόλει] tranſpoſui verba.

10. ἐστιν ἡμῶν] haec duo vocabula addidi.

21. βαδίζειν] quando legatos illuc oporteat proficiſci.

22. ἐξόδου] de tempore modoque expeditionis, quando, et quantas numero copias exire oporteat in caſtra verſus Thebas. Moſchopulus etiam reddidit ἐκστρατείας.

23. χρήσεσθε] correxi χρήσασθαι. quomodo tractare negotium praecipio?

287. 24. τϑτῳ πάνυ μοι προσέχετε τὸν νϑν] non redundat μοι, neque ſolummodo, vt alias ſaepe, *velim*, *quaeſo*, ſignificat, ſed hoc. τϑτῳ τῷ μέρει τϑ ἐμϑ λόγϑ. huic parti meae diſputationis attendite.

25. ἐπαγγείλασθε] praetuli ἐπαγγέλλεσθε. *erbietet euch freywillig.*

26. μὲν addidi.

288. 2. κατατυχεῖν eſt ſperatis et quaeſitis potiri. videtur tamen lectio κατὰ τύχην, *neſcio quo caſu fortuito*, praeſtare.

5. τὰ addidi.

7. celebrem h. l. citat Alexander Rhetor, p. 68. Phoebammon p. 132.

17. citat h. l. Hermogen. p. 339.

20. κακὸς addidi.

21. locum h. citat Hermogenes p. 356.

24. ad προσῆκε adde πράττειν, ob inſequentem accuſatiuum, quod inſequente datiuo neceſſe non foret.

vlt. ἐπειδὴ —] Eſt anacoluthum. Apodoſis incipit p. 289. 25. a verbis διὸ δέδοκται.

289. 5. παραιρεῖται] praetuli de meo ſenſu παρήρηται, ob inſequens πεποίηκεν.

19. καὶ ἰδίας] quid ſibi velint oppida *propria*, non intelligo. cui propria? non certe Philippo. cur enim raperet ipſe ſua? ſuſpicatus aliquando fui, leg. eſſe καὶ ϑ φιλίας. oppida barbarorum populorum, nobiſcum ſocietate nulla copulata, aut καὶ ϑκ ἰδίας. neque proprias Athenienſium, in iure atque poteſtate eorum ſit. *die nicht ihre Unterthanen ſind.*

20. ἔλαττον] ſubaudi τϑ ἐγκαλεῖν καὶ τιμωρεῖσθαι.

Ibid. τῶν addidi.

pen. ἐνθυμηθεῖσι] correxi ἐνθυμηθέντας. ob praemiſſum εὐξαμένϑς.

290. 21.

290. 21. *συγγενείᾳ* bene habet. neque quoad cognationem, neque quatenus eiusdem nationis ambo populi ſunt. Germani omnes, quatenus Germani ſunt, *ὁμόφυλοι* ſunt, conſortes eiusdem nationis, at non item *συγγενεῖς*, inter ſe cognati. Verum Thebani dicuntur h. l. cum Athenienſibus non modo *ὁμόφυλοι*, id quod inter omnes conſtat, ambo enim Graecae ſtirpis erant, ſed etiam ſanguine inter ſe cognati eſſe; de quo mihi non conſtat; fortaſſe mythologicis in labyrinthis verſati certiora nos de Thebanorum cum Athenienſibus per heroas mythicos cognatione docebunt.

25. malim *κατηγάγομεν.* ob inſequens *ὑπεδεξάμεθα.*

27. Oedipum Athenienſes tanti fecerunt, vt paene in numero numinum, certe heroum, vel Semonum haberent. et Thebani, oſſa eius ab Athenienſibus repetentes, teſtati ſunt, non tam parui Oedipum a ſe fieri, neque tam abhorreri, atque Wolf voluit perſuadere.

291. 2. *τοῖς* de meo addidi.

8. *φλιεὺς*] correxi *φλυεύς.*

13. citat Longinus p. 148. vlt.

14. Marcellinus ad Hermog. p. 205. *ἐδίδαξε δὲ καὶ ὁ ῥήτωρ τὸν τοῦ ὁρίζεσθαι τρόπον. καθόλου γὰρ οὐκ ἐν ὅρῳ μόνον, ἀλλ᾽ ἐν πᾶσι τοῖς ἀμφισβητησίμοις ἐξ ἑκατέρων ὁρίζεται πρός τε τὸ ἑαυτὸν συστῆσαι καὶ τὸν ἀντίδικον διαβαλεῖν. ὡς ἐν τῷ περὶ στεφάνου. ὁριζόμενος γὰρ, τίς τε ὁ σύμβουλος καὶ τὶς ὁ συκοφάντης, καὶ τίνι διαφέρουσιν ἀλλήλων, τὰς εἰς ἑκάτερον παρασκευὰς ἐκ τῶν πεπραγμένων ἐπήγαγεν, ἀποδεικνὺς ἐξ αὐτῶν, ἑαυτὸν μὲν εἶναι τὸν ἄριστον σύμβουλον, Αἰσχίνην δὲ συκοφάντην, ἐν οἷς φησὶν· ἣν μὲν οὖν τοῦτο τοῦ δικαίου πολίτου* —

22. idem Marcell. p. 265. *τούτῳ μάλιστα Δημοσθένης ἐκράτησεν Αἰσχίνου, ἐξ οὗ καὶ εἰς ἀξίωμα μέγιστον*

ϛον ὁ λόγος [pro corona puta] πϱοῆλθε, τῷ λέγειν μὴ παϱελθεῖν τι αὐτὸν τῶν ὀφειλόντων πϱαχθῆναι, καὶ ὀ; τότε μόνον, ἀλλ᾽ ὀδὲ νῦν εἰπεῖν ἐϛί τι τῶν συμβουλευθέντων ἂν ἄμεινον. ἦν μὲν ὂν, ὅπεϱ εἶπον, ἐκεῖνος ὁ καιϱὸς — ad ὃ καιϱὸς συμφέϱων παϱ᾽ ἐμοῦ παϱελείφθη τῇ πόλει. παϱαλαμβάνομεν δὲ τὸ ἀξίωμα τοῦτο ἐν ταῖς συμβουλαῖς, ὀ πάντοτε ἁπλῶς, ἀλλὰ τότε χϱησόμεθα, ὅταν ἀκϱιβῶς πεπιϛευκότες ὦμεν μηδένα ἕτεϱον δύνασθαι παϱαλελειμμένον τι δεῖξαι τῶν δεόντων πϱαχθῆναι. ὥσπεϱ ὁ ῥήτωϱ πεποίηκε.

291. 26. ἔσθ᾽ ὅ τις] praetuli ἔσθ᾽ ὅ τι τις.

292. 3. ἐγὼ addidi.

4. αἰτιάσασθαι] praetuli αἰτιᾶσθαι.

7. ἐπειδὴ δ᾽ ὀ τότε] ſubaudi ἔδειξας.

8. λόγος h. l. eſt ratio, via, modus agendi, inſtitutum, acri et ſubtili meditatione excogitatum.

17. συμβαίνοντα] praetuli συμβάντα.

27. et tum demum me accuſa. poſteaquam ſcil. ea demonſtraueris, quae abs te mihi poſtulo demonſtrari.

pen. ὁ συμβὰς σκηπτὸς, ἢ χειμὼν] duo poſtrema vocabula videntur aut ſcholium v. σκηπτὸς, aut eius varians lectio eſſe.

293. 15. πλησίον addidi, et ſuperiora illa τϱιῶν ἡμεϱῶν ὁδὸν ἀπὸ τῆς ἀττικῆς. poteſt tamen etiam vulgata defendi et bene reddi. vsquam locorum in hac noſtra regione.

16. ἆϱ᾽ οἴεσθε ὅτι νῦν μὲν ϛῆναι] correxi de meo, ἆϱ᾽ οἴεσθε ἔτι νῦν ἂν ϛῆναι. quamquam nunc mallem συϛῆναι a me praelatum fuiſſe. Sed tum nondum noram, Marcellinum huius lectionis auctorem eſſe. putatisne adhuc futurum, aut licitum vel datum vobis a diis eſſe, vt vnis locis conſiſtatis, quomodo nunc adhuc facitis.

293. 19.

293. 19. *τότε δὲ ἐκ ἄξιον*] praetuli de meo. *τότε δὲ.* interrogatio haec eſt mirabundi et ſuſpenſi. tunc autem —! ſcil. dic mihi, quid futurum fuiſſet, quid eueniſſet. Eſt apoſiopeſis. Ipſe orator ſe comprimit, dicens *ἀλλ᾽ ἐκ ἄξιον* verum piget pudetque ea commemorare, quorum ne guſtu quidem nos imbuit numinis beneuolentia. Nam pro *ἅ γε μηδὲ πεῖραν* dedi rurſus de meo *ἅ γε μηδ᾽ εἰς πεῖραν.* ne periculi vel experimenti quidem ergo, ne guſtandi quidem atque delibandi. Poterat item *μηδ᾽ ἐπὶ πείρᾳ* (in datiuo) corrigi, et facile eſt intellectu, *ἐπὶ* potuiſſe elidi in medio ſitum inter *μηδὲ* et *πείρᾳ.* quippe cuius prima litera ε cum poſtrema in *μηδὲ* et reliquae duae *πὶ* cum initio v. *πείρᾳ* eſſent eaedem. Poteſt quoque cum Aug. quarto legi *ὧν γε μηδὲ πεῖραν.*

22. citat h. l. Sopater ad Hermog. p. 128. vbi *τὰ πολλὰ* omittit, vt e memoria recitans, ſed vi ſua non caret. idem eſt ac ſi dixiſſet *ταῦτα πάντα, καίτοι πολλὰ ὄντα, πρὸς ὑμᾶς ἐςί μοι εἰρημένα.* haec omnia, tam verboſa, ad vos pertinent. haec tota, quamuis tam copioſa, oratio ad vos directa eſt.

25. *μοι* addidi, et *σε* verſu 27.

vlt. *ταῦτα*] ſcil. *τὸ ἀγνοῆσαι τὰ μέλλοντα καὶ διὰ τῦτο τῆς ὀρθῆς ὁδῦ ἀφαμαρτῆσαι ἐν τῷ συμβυλεύειν.*

294. 6. *τύτοις*] id eſt *ταῖς ἐμαῖς συμβυλίαις.*

10. Minutianus p. 156. *ἀπὸ τῦ ἅμα.* argumentum ab eo, quod ſimul eſt. *καὶ ἅμα Ἀρίςρατος ἐν Νάξῳ — κατηγορεῖ. τεκμήριον γὰρ ἐςὶ τῦ καὶ τῦτον ἐχθρὸν* [ſcil. Athenienſium] *εἶναι, τὸ ἐν τῷ αὐτῷ καιρῷ τὰ αὐτὰ τοῖς ὡμολογημένοις ἐχθροῖς πράττειν* [ſubaudi etiam hunc Aeſchinem.]

Ibid. *Ἀριςόλαος ἐν Θάσσῳ*] correxi *Ἀριςόλεως ἐν Θάσῳ.*

17. *καὶ* addidi.

294. 19. citat h. l. Hermogen. p. 296. et Alexander de figuris p. 64. vbi affert pro exemplo ἀντιςροφῆς.

26. Marcellinus p. 316. ἔτι δὲ καὶ κατὰ βίαν εἰσήγαγε τὸ ἔνδοξον ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. εἰ γὰρ ἦν ἅπασι πρόδηλα τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι —

295. 1. τούτων] quorum ego tum patriae ſum auctor factus. ἢ δόξης ἢ προγόνων bene ſi habet, accipi ſic debet. ſiue gloriam patriae, quae nunc eſt, (ciuium, qui nunc ſunt) ſiue gloriam maiorum — vllo in loco habebas.

7. πρόειτο ἀκοντὶ] correxi προεῖτο ἀκοντί.

Ibid. ὄντινοῦν οὐχ] praetuli ὅντιν' οὐχ. nullum eſt diſcrimen, quod maiores non libenter iubiſſent.

8. prius ἂν addidi, redundans vtique, ſed more attico.

9. δὴ addidi. pro τοῖσι vulgari correxi τίσι, *quibus oculis?*

12. addidi δέ.

19. γενομένων] praetuli γεγενημένων.

20. παρὰ τοῦ Περσῶν βασιλέως] praetuli παρ' αὐτοῦ τοῦ Π. β. gradatim procedit a Thebanis vi pollentibus, ad Lacedaemonios multo potentiores. ab his ad ipſum regem Perſarum multo potentiſſimum atque ferociſſimum.

21. dura vtique et inconſentanea eſt ſententia, datum hoc ciuitati fuiſſet in gratiae et beneficii loco, vt regi Perſarum, aut cuicunque alii ſeruiret. Seruiendi neceſſitas profecto nulla eſt gratia, neque indulgetur roganti. nemo enim eam rogat. Sed ſic debuiſſet dictum eſſe. Ciuitas ſi voluiſſet imperata facere, aliique principatum Graeciae permittere, licuiſſet ei, datumque et conceſſum fuiſſet, vt non modo ſua priſtina bona ſalua retineret, ſed inſuper etiam noua, quaecunque modo vellet, ad delectum ſuum, adipiſceretur. Verum illa

illa participiorum conſectatio graecos haud raro in manifeſtas et ridiculas abſurditates implicat imprudentes.

295. 24. τοῖς τότε] duo haec vocabula addidi.

27. πράττουσι] malim προςάττουσι.

vlt. καὶ poſterius addidi.

296. 2. ὑπελαμβάνετε] praetuli praeſens ὑπολαμβάν.

5. τῶν ἀνδρῶν — τῆς ἀρετῆς] vix videtur haec dictio graeca eſſe. nam aut τοὺς ἄνδρας ἐκείνους τῆς ἀρετῆς leg. eſt, (ſubaudi χάριν vel ἕνεκα) aut τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τὴν ἀρετήν, aut τὰς ἀρετάς.

7. ταῦτα] emigrationem puta e ſolo patrio, exſilium vltroneum.

10. Sententia poſtulat, vt οὐ μόνον αὐτοὶ [ſcil. ὑμεῖς] αὐτὸν legatur. non vos ipſi ſolum eum, ſed etiam mulieres veſtrae vxorem eius lapidibus obrutam confecerunt.

17. διαφέρει δὲ τί; ὅτι ὁ μὲν] omiſi ὅτι. videbatur oratio ita fortior atque neruoſior futura.

18. malim τὸν ἀπὸ τῆς εἱμαρμένης. mortem cuique e fatali quadam neceſſitate, vt vulnere, morbo, ſubmerſione in vndis, a fulminis ictu, et quaecunque alia fatalia ſunt, obuenientem. καὶ τὸν αὐτόματον. et mortem eam, quae ſponte ſua, neceſſario tandem aliquando ſenio exinanitis venit, per leges naturae, tametſi neque morbus, neque vlla alia vis externa accedat.

23. τοῦ θανάτου] duo haec vocabula addidi. ipſa morte horribiliores.

24. ἄρα addidi.

pen. Hermogen. p. 338. μέθοδος δ' ἐπιεικείας — τὸ ἑκόντα ἐλαττοῦν τὰ ἑαυτοῦ χρηστά, ἢ ὅσα ἔχει κατὰ τοῦ ἐχθροῦ σφοδρά, ταῦτα ἑκόντα μειοῦν, καὶ μὴ λέγειν σφοδρῶς. καὶ τὰ μὲν ἑαυτοῦ ἐλαττοῖ ὁ Δημοσθένης κατὰ μέθοδον οὕτως, εἰ, παρὸν αὐτῷ λέγειν ἀξιωματικῶς, οἷον· μετὰ ταῦτα δὲ τοὺς ἀποστόλους ἀπέστειλα

ἅπαντας, καθ' ἃς χερρόνησος ἐσώθη, καὶ τὸ Βυζάντιον καὶ πάντες οἱ σύμμαχοι· ὁ δὲ εἶπεν ὡς ἑτέρως. οἷον· τῆς μέντοι διακονίας τῆς ἐφ' ἑκάςῳ τῶν πεπραγμένων καὶ ἐμαυτῷ μετεῖναι φημί. ὁρᾷς, ὡς ἐν ἀμφοτέροις μὲν τὸ αὐτὸ πρᾶγμα δηλόμενόν ἐςιν· ὅτι ἐγὼ συνεβόλευσα καὶ ἐγὼ ἔγραψα. ὅσον δὲ τῦτο ἐκείνο ἐπιεικέςερον εἴρηται καὶ ταπεινότερον. ἀλλ' ὅτος μὲν εἰς δέον ἑκατέρῳ χρῆται.

297. 5. εἰ γὰρ, ὡς ὀ τὰ βέλτιςα] dedi auctius de meo ſenſu. εἰ γὰρ ὀχ, ὡς ὀ τὰ β. nam ſi hunc condemnare omittetis, ideo quod conſilia mea non videantur vobis fuiſſe auſpicatiſſima.

7. poſt ἡμαρτηκέναι δόξετε videtur deeſſe τῇ γνώμῃ voluntate, intelligentia, prudentia, aut inferenda ſententia quaſi iudiciali, in decernendo et deligendo.

Ibid. ὀ τῇ τῆς τύχης] articulum priorem addidi.

11. celeberrimum h. l. citant Longinus p. 74. et 80. ed. Wetſten. Hermogen. p. 260. ἔτι μεθόδου λαμπρᾶς καὶ τὸ τὰ ἔνδοξα ἐνδοξοτέρως λέγειν. ὥσπερ ἐκεῖνος τὸ· ὀ μὰ τὸς ἐν Μαραθῶνι. τῦτο γὰρ παράδειγμα μὲν ἔνδοξον. οἷον· ὀρθῶς ὖν ἐβόλευσα [lege συνεβόλευσα] ὑπὲρ ἐλευθερίας κινδυνεύειν. ὅτω γὰρ ἐποίυν καὶ οἱ ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντες. ὁ δὲ εἰς ὅρκον αὐτὸ ἀναγαγὼν, ἐνδοξότερον αὐτὸ ἐποίησε καὶ λαμπρόν. ὀχ ἥμαρτον ταῦτα συμβολεύσας, ὀ μὰ τὸς ἐν Μαρ. Eadem hoc de loco Ariſtides quoque p. 170. obſeruat. citat item Clemens Alex. p. 748. ed. Potteri. Plutarchus Moral. p. 350. et rurſus Hermog. p. 424. Schol. Apollonii Rhodii p. 169. edit. Hoelzlin.

14. citat Harpocr. v. Ἀρτεμίσιον.

16. Scholiaſtes Hermog. p. 392. ἀποςροφή ἐςιν, ὅταν ἀπὸ τῶν δικαςῶν πρὸς τὸν ἀντίδικον ἀποςρέφῃ τις τὸν λόγον. οἷον· μηδὲν ὖν φιλονείκει, Λεπτίνη. καὶ πάλιν· ὃς ἅπαντας ἡ πόλις τῆς αὐτῆς τιμῆς ἀξιώσασα ἔθαψεν, Αἰσχίνη· κινήσας γὰρ τῇ δόξῃ τῶν παραδειγμάτων

μάτων τὲς ἀκέοντας, τότε καὶ τὸν ἀντίδικον κέκληκε. [num κεκίνηκε.]

297. 22. Schol. Hermog. p. 395. γραμματοκύφων, οἱονεὶ νοτάριος. καὶ γὰρ Αἰσχίνης γραμματεὺς ἦν τῦ δημοσίυ.

26. Alexander de figuris p. 50. πύσμα ἐςὶ, πρὸς ὃ διεξοδικῶς ἀπαντῆσαι δεῖ καὶ διὰ πλειόνων· ὡς ἔχει τὸ τοιῦτον· ἐμὲ δὲ, ὦ τριταγωνιςὰ — τύτοις συμβυλεύειν ἔδει; ἐνταῦθα γὰρ ὐκ ἔςιν ἀποκρίνασθαι ναὶ ἢ ὔ, ἀλλὰ διὰ πλειόνων ἀνάγκη ἀπαντᾷν τῷ τοιαῦτα ἐρωτῶντι.

pen. τὸ τύτων] interpoſui τῦ.

vlt. ἐπειτ' ὐδ' ὑμᾶς] malim aut cum Marklando ἐπεὶ ὐδ' ὑμᾶς, aut ἐπεί γε ὐδ' ὑμᾶς. me non decebat, remp. gerentem, abiecte de ea ſentire. nam ne vos quidem pari cum animo cauſas priuatas atque publicas diiudicatis: illas quidem ciuiliter, has autem cum ſenſu nobilis et excelſi animi, quem fama maieſtasque maiorum haud fugiat.

298. 3. negotia vitae ciuilis quotidianae ſpectatis ad normam priuati iuris veſtri ciuilis, et ex ratione coeptorum, morum, actorum actoris cuiusque; vt aiatis negetisue factum aliquod cum iure veſtro ciuili conſentire, aut actorem defenſoremue videri virum bonum et honeſtum eſſe.

8. δεῖ addidi.

10. ἐμπεσὼν] praetuli ἐκπεσών. quoniam in eo verbo vis ineſt aberrationis a recto tramite.

14. καταλαμβάνομεν] in praeſenti. probarem, ſi etiam ἀφικνύμεθα praeceſſiſſet. ſed praemiſſo ἀφικόμεθα, videbatur melius imperfectum κατελαμβ. conuenire. quare hoc praetuli.

25. βυλεύεσθαι] praetuli βυλεύσασθαι.

pen. καταρατώτερος] Mutaui omega cum o paruo, quia α poſterius in ἀρατὸς, ἀρητὸς, Aratus, producitur.

299. 3. ἐκείνους] Thebani primos adducebant ad concionem, cum eaque agendi veniam primis dabant, Philippi legatis, ſociorumque.

9. αὐτοῖς] praetuli αὐτοὺς. nam ad ἀποδοῦναι facile e nexu ſententiae ſubauditur αὐτῷ. aequum cenſebant, eos, Thebanos puta, gratiam [Philippo] reddere.

10. αὐτοὺς] ipſos, Macedonas puta, Theſſalos, caeterosque Philippi ſatellites. Minucianus p. 164. ὁ δὲ ὕστερος τοῦ πράγματος τόπος, locus ab iis rebus, quae poſtea euenerunt, aut euentura ſunt. ὡς ὁ Δημοσθένης· [rem refert, non verba remetitur.] ἐκ μὲν ὧν οἱ παρὰ Φιλίππου πρέσβεις ἔλεγον, ἐδήλουν τὰ ἐκ τῆς ἀττικῆς εἰς τὴν Βοιωτίαν κομισθησόμενα. ἐκ δὲ ὧν ἡμᾶς ἐρεῖν ἔφασαν, τὰ ἐκ τῆς Βοιωτίας διαρπασθησόμενα. δηλοῦται γὰρ ἐκ τῶν ἐπιγενησομένων, ὅτι οἱ παρὰ Φιλίππου πρέσβεις ἀπεδείκνυσαν συμφορώτερον εἶναι Θηβαίοις, Φιλίππῳ βοηθεῖν, ἢ ἀθηναίοις.

17. ταῦτα] praetuli ταὐτά. ſed fortaſſean praeſtiterat vulgatam immotam reliquiſſe.

27. ἐξῆτε] correxi ἐξῄειτε.

pen. ſententia haec eſt, vt Thebani locum vobis facerent, hoſpitioque liberali vos exciperent, ablegabant copias ſuas cunctas, pedeſtresque atque equeſtres, extra moenia, in caſtra, vbi ipſis ſub dio metandum erat, cum vos interim in tectis requieſceretis, in commoditate et otio, lautia et hilaria agentes. Thebani vos ſuis ciuibus praehabebant.

300. 8. ἔκριναν ἢ Φίλιππον] praetuli ἔκριναν Φιλίππου.

Ibid. καὶ τὰ παρ' αὐτοῖς, καὶ τὰ παρὰ πᾶσι δὲ ἐν πλ. φ.] fortaſſe praeſtiterat hunc ordinem relinquere, quem transponendo δὲ turbaui. ſed poſterius τὰ neceſſario delendnm eſt. Illud δὲ, in παρὰ πᾶσι δὲ, ſignificat *quid? quod* apud omnes. *imo potius, vt rectius dicam,*

dicam, apud omnes. ad φυλακῇ ſubauditur ὄντα, vel εἰωθότα εἶναι.

300. 12. κατά γε ὑμᾶς] correxi de meo ſenſu κατά γε ὑμῶν. de vobis iudicarunt. κατὰ cum genitiuo non ſemper eſt *aduerſus*, in fraudem alicuius, ſed etiam vniuerſe, *de* aliquo, etiam ad laudem, vt h. l.

13. τῦ ϛρατοπέδυ] ſubaudi τῦ ὑμετέρυ, copiarum veſtrarum, quas Thebanis auxilio miſeratis.

14. ὐδὲ ἀδίκως] ne per neſas quidem, ne falſa quidem criminatione, nedum vera.

16. τὴν ἐπὶ] interpoſui τ'. Pugna ad Potamum, nam ſic eſt reddendum, quia nomen tractus eſt proprium, non ad fluuium) accidit apud Cephiſſum. vnde etiam totus ille tractus circa Elateam et Chaeroneam appellata fuit ἡ παραποταμία, teſte Strabone p. 649. cuius haec ſunt verba expoſitioni de Elatea protinus ſubiecta. παραποτάμιοι δέ εἰσι κατοικία τις ἐπὶ Κηφισσῷ ἱδρυμένη πλησίον Φανοτεῦσι, καὶ Χαιρωνεῦσι καὶ Ἐλατείᾳ. v. ibi annot. Holſten. Altera pugna cur hyberna, vel procelloſa potius appellata fuerit, tanti non eſt quaerere. Quod ſciri nequit, de eo ne quaerendum quidem eſt. Multa ſunt in vetuſtis auctoribus obſcura, quae nulla vis ingenii, nulla inueſtigandi induſtria, nullus caſus, nulla dies vnquam aperiet. In his ingenioque tuo quieſcendo, lectorisque patientiae tacendo recte feceris otium. Et cur tandem e longinquo arceſſemus in pedibus poſita? Quid naturae rerum conuenientius, quam pugnam eam χειμερινὴν procelloſam, tempeſtuoſum appellare, quae a procella eſſet interpellata et diremta?

22. ἐπράττετο] praetuli ἐπράττετε. haec cum gereretis, his in rebus cum verſaremini. tam ſecundis ſucceſſibus cum gauderetis.

23. citat h. l. Thomas M. v. ζηλῶ.

300. pen.

300. pen. *ὡς ἀρίςων αὐτȣ̀ς τȣ̀ς θεȣ̀ς*] praetuli *ὡς ἀρίςων ὄντων αὐτὸς τȣ̀ς θ.* quamquam praeuideo futurum, vt de *αὐτὸς* refragentur, et reuocatum *αὐτȣ̀ς* malint.

vlt. *ταῦθ' ὡς ȣ̓κ ἄριςα νῦν ὑμᾶς ἀξιοῖ ψηφίσασθαι.*] Pro *ἄριςα* malui *ἄξια* (ſubaudi *λόγȣ*) dare, quia luculentior eſt oppoſitio inter *τὰ ἄριςα* et *τὰ ȣ̓κ ἄξια λόγȣ.* Dictio *ψηφίζεσθαί τι* ſi bene graeca eſt, ſignificabit, pronunciare eſſe ſic vel aliter. poſtulat nunc vos de iis rebus geſtis pronunciare, flocci non eſſe faciendas. Alias conſueta loquendi ratio ferebat, vt ſic diceret *τȣ́των ὡς ȣ̓κ ἀξίων νῦν ὑμᾶς ἀξιοῖ καταψηφίσασθαι.* Denique *νῦν* mouet ſuſpicionem, *τότε* in ſuperiori colo deeſſe. *ὧν ὡς ἀρίςων ὄντων αὐτὸς τότε τȣ̀ς θεȣ̀ς ἐ. μ.*

301. 8. *τῆς βοηθείας*] correxi *τοῖς β.*

9. *ȣ̔͂τοι*] miſſi a vobis ad ferendum Thebanis auxilium.

Ibid. *αὐτοῖς*] correxi *αὐτȣ́ς.*

14. *εἴδετε, ὅτι ἡ ἐμὴ*] deleui *ὅτι.* Ibidem *πλάνοι* dedi pro *πλάνη.*

18. Alexander de figuris p. 72. *Καλλίςρατος ἐκεῖνος. τὸ γὰρ ἐκεῖνος προσκείμενον ἔμφασίν τινα μεγέθȣς περὶ τὸν ἄνδρα δηλοῖ.*

pen. *πρόνοιαν*] praetuli de meo ſenſu *προνοίας.* in genitiuo. idem eſt ac ſi dixiſſet *ȣ̓δὲ τῇ προνοίᾳ τῆς ἰδίας ἀσφαλείας διδόναι χώραν.* ne prouidentiae quidem ſalutis propriae locum dare; nedum ſalutis ipſius. tempus eiusmodi erat, vt priuato nemini concederet, non modo tuto et ſecuro eſſe, ſed ne ſaluti quidem ſuae proſpicere.

302. 5. *πράττοντά τι πρᾶξαι*] deleui *τι.*

17. *δὲ* addidi. ab hoc, Aeſchine vero, ne incuſata quidem, nedum vt me reum peregerit.

27. *ἢ τόνδε*] Cteſiphontem puta.

303. 4.

303. 4. *ἀνεκρίνετο ἀφ' ἑαυτοῦ*] correxi *ἂν ἐκρίνετο ἐφ' ἑαυτοῦ*.

5. *προλαβεῖν* idem eſt atque *φθάνειν*. euenire, quod deinceps in fraudem tuam interpretetur alter.

11. *ἐπ' αὐτῆς ἀληθείας ἐγγὺς οὔσης, τῶν ἔργων ἔτι μεμνημένων ὑμῶν*] Addidi *τῆς* et detraxi *οὔσης*, et locum ſic diſcreui. *ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας*, coram veritate ipſa, *ἐγγὺς τῶν ἔργων*, prope euenta, *ἔτι μεμνημένων ὑμῶν* [ſcil. *αὐτῶν*] vobis ea adhuc recenti memoria continentibus.

22. *κἂν*] praetuli *ἄν*.

304. 1. *τῆς ὑπαρχούσης*] ſubaudi *ὑμῖν*, aut *παρ' ὑμῖν*.

2. *περὶ ἑκατέρου*] ſcil. *ἡμῶν*.

5. *πραγμάτων* tuebor. rerum geſtarum rationes ita ſubduci non ſolent. *οὗτος λογισμὸς* hic modus calculandi, qui fit per diſpoſitionem calculorum, de quo nunc agitur.

10. *μεθ' ἡμῶν παραταξαμένους*] correxi *μεθ' ὑμῶν συμπαραταξ.* in cauſa fuit, vt Thebani, vobiscum in acie ſtantes, eum prohiberetis, id nempe facere, quod eum facturum nemo non opinabatur, vt ſcil. in fines veſtros irrumperet.

18. *ἐποίησεν* addidi, non quo neceſſarium eſſet id verbi, quod ſufficere poterat ſemel iam verſu 11. poſitum, ſed perſpicuitatis ergo.

19. *ἀντανελεῖν* proprie locum in calculis habet, cum rationes accepti et expenſi inter ſe conſtant. tum vſurpatur, cum damna et clades quaeſtibus et victoriis, delicta benefactis compenſantur. Eſt itaque ſententia. Exiſtimasne, res has praeclare a me geſtas ex hominum memoriis tolli debere, propter ingentes clades, quas paſſi ſumus, mea nempe, id quod tu ais, culpa, quia decora, ſi quae Graeciae opera mea parta ſunt, cladibus compenſentur et obruantur, imperitia et infelicitate mea contractis.

304. 22. ἐν οἷς idem eſt atque ἔνθα, vel ὅπου. vbi. quam ibi cernere eſt, vbi quorundam potitus eſt Philippus. h. e. quam Ph. exercuit tum, quum potitus eſt quorundam. vel quam, vt cernere eſt, in eorum quibusdam exercuit, quos in poteſtatem ſuam redegit.

24. τὰ λοιπὰ τ. πρ. περιβαλλόμενος] reliqua, ſeu Thraciae, ſeu Graeciae, nondum a ſe ſubacta, conans ad ſe rapere, ſibique veluti amiculum circumiicere. Melius Harpocrationem percepit Valeſius, quam Taylorus, et ſedem interpretationis melius noſcitauit.

27. ad κεκόμισθε addendum videtur δι' ἐμέ. mihi debetis, quod fructus humanitatis Philippi percepiſtis, in quo laudandi eſtis, egoque vobis id congratulor.

305. 2. Alexander Rhetor p. 54. in capite περὶ διασυρμοῦ. καὶ ὡς Δημοσθένης πρὸς αὐτὰ ταῦτα. πάνυ γὰρ κατὰ τοῦτο χεῖρω γέγονε τὰ τῶν ἑλλήνων πράγματα, εἰ τουτὶ τὸ ῥῆμα, ἀλλὰ μὴ τουτὶ, διεξῆλθον ἐγώ. εἰ δευρὶ τὴν χεῖρα, ἀλλὰ μὴ δευρὶ μετήγαγον. Poſterius εἰ Normannus addidit, haud conſtat vnde. in Aldina non eſt, ſed eius loco vacuum ſpatiolum. Pro παρὰ τοῦτο dat ille, e memoria recitans, κατὰ τοῦτο, quod ad ſententiam perinde eſt. nam παρὰ τοῦτο eſt ob hoc, vel hactenus. Si hoc fuiſſet, eueniſſet etiam alterum. verum quia prius deſideratum eſt, παρὰ τοῦτο ideo euentus quoque ſperatus inſecutus non eſt. οὐχ ὁρᾷς non vides? eſt formula excitandi ad attentionem, et ad ſe vultum aduerſarii contorquendi. en, vides. huc ſpecta.

8. εἰσῄοι] correxi εἰσῄειν. cum ingrederer in res. h. e. cum ad rempublicam tractandam accederem.

11. ἐδείκνυες et ἐσυκοφάντεις] correxi ἐδείκνυεν et ἐσυκοφάντει in tertia perſona. redit enim ad ὁ βουλόμενος ἐξετάζειν τὸν ῥήτορα, verſu penult. p. 304.

305. 18. *προεξηλεγμένα*] correxi *προεξειλεγμ.* non enim eſt a *προεξελέγχειν*, ſed a *προεκλέγειν*. iamdudum ante exacta et collecta, antequam bellum cum Philippo ſuſciperemus, aut ego ad remp. accederem.

22. *καὶ* addidi, et verſu 27. *ὢν* et *ὃ*.

306. 5. *ὢν* addidi de meo.

8. *μόνον*] praetuli *μόνου*.

13. Schol. Hermog. p. 139. *οὕτω καὶ Δημοσθένης, ζητουμένου, εἰ εὔνους ἐστὶ τῇ πόλει, ἀπὸ τῶν πράξεων συνέστησε τὴν ἑαυτοῦ εὔνοιαν οὕτως εἰπών. ὅπου* [leg. *οὕτως εἰπών που* neſcio vbi locorum.] *βυζαντίους, περινθίους, εὐβοέας, ἀχαιοὺς συμμάχους ἐποίησα τῇ πόλει.* fortaſſe hunc locum deſignans.

20. *περὶ τῶν ἴσων*] correxi *περὶ τῶν νήσων*.

vlt. *κεναὶ χάριτες* ſunt officia, ſtudia vana, in caſſum nauata, ſiue illo, cui nauantur, haud deſiderante, et vel aſpernante etiam, ſiue quod ſero veniunt, ſiue quod rem malam et corruptam haud corrigunt.

307. 2. *ὢν ἐν τῇ πόλει*] agens, habens in vrbe, non peregrinans.

Ibid. *παρὼν*] ſcil. *τοῖς γιγνομένοις*. praeſens rebus illis, cum gererentur, in iis mediis verſans.

4. *οὐχ ὅσα ἂν βουλώμεθα*] praetuli *οὐχ ὅσα ἐβουλόμεθα*. praeterea verba *ἐξῆν αἱρεῖσθαι*, aut ſimilia, addenda videntur. non ea licebat optare, quae vellemus, ſed ea neceſſe erat acceptare, quae res et tempora darent.

8. *τοῖς πεπραγμένοις*] malim *οὕτω* aut *οὕτως εὖ* interponi.

9. citat h. l. aliosque e vicinia Apſines p. 699. pro vulgari *εἴποτ' ἐμοῦ* dedi *εἰ τότ' ἐμοῦ*.

12. *ἢ τί οἴεσθε λέγειν*] transpoſui duo poſtrema vocabula.

15. *διὰ βυζαντίων*] correxi *διὰ βυζάντιον*.

307. 21. Sopater ad Hermog. p. 37. δεῖ δὲ τὸν μελετῶντα τὰ πρός τι, ἢ διαβεβλημένα, καθολικοῖς χρῆσθαι ἐπιχειρήμασιν, ὡς καὶ ὁ Δημοσθένης· πονηρὸν, ὦ ἀθ. πονηρὸν ὁ συκοφάντης. v. etiam Schol. Ariſtoph. ad Nubes verſu 447.

23. ἀνθρώπιον] praetuli τἀνθρώπιον cum articulo.

25. αὐτοτράγικος πίθηκος] *ein leibhafter tragiſcher Affe, ein Original von einem tr. Affen.* haec ineſt notio huic compoſitioni cum αὐτο. placuit tamen magis ad augendum vocabuli ridiculum, et portentoſum, duo iſtaec in vnum contrahere, ad Ariſtophaneam formulam procuſum αὐτοτραγικοπίθηκος. purus putus tragicus ſimia. ἀρουραῖος Oenomaus appellatur, quoniam non in vrbe, ſed ruri, hanc fabulam agebat, et Oenomaus, διὰ τὸ ὑποκρίνεσθαι τὸν Οἰνόμαον καὶ πεσεῖν ἀπὸ τοῦ ἅρματος, vt vult Schol. Hermog. p. 410.

26. ὄκνησιν] correxi ὄνησιν.

308. 1. ἐπειδὴ] correxi ἐπειδάν.

3. Alexander de figuris p. 72. cap. περὶ ἐλλείψεως citat h. l.

6. αὐτὴν addidi. non ſuperuacaneum eſt hoc vocab. *cladem ipſam.* vult dicere. delicta imperatorum et militum, quae cladem hanc conſciuerunt, in ſemet ſpectata et a meis politicis inſtitutis ſecreta, mihi par non eſt imputari.

7. παρ' ἐμοὶ] praetuli παρ' ἐμοῦ.

9. ὅπου] praetuli ὅποι, et pro ἐπέμφθην ſimplici, ἐξεπέμφθην.

vlt. ἃ πολιτικὰ] correxi de meo ἃ συνήλικα. quae vitia ciuitatibus omnibus cognata ſunt, cum ipſis nata, durantque, donec ipſae permanent.

309. 3. malit Taylor ad φιλίαν addi ἀγαγεῖν, non animaduertens, eo facto etiam inſequentia ſic debere corrigi. καὶ εἰς τὴν τοῦ τὰ δ.

309. 9. καὶ τῷ διαφθείρειν] deleui articulum. non enim niſi duae ſunt machinae, quibus Philippus omnia percutit, 1. exercitus, et 2. τὸ διδόναι καὶ διαφθείρειν, id eſt διὰ τῶν δωρεῶν διαφθείρειν. corruptelae largitionibus effectae.

13. χρήμασιν ἢ μὴ κεκράτηκα] duas medias voculas expunxi.

17. Ariſtides de D. C. p. 240. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι συμπληρώσεις — ἅμα τε τὸ προειρημένον συμπληρῶσαι καὶ ἀπαρτίζουσαι, καὶ μετάβασιν ἐπὶ τὸ ἑξῆς εἰσαγόμενον παρέχουσαι, ὡς ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου· ἃ μὲν τοίνυν ἐγὼ παρεσχόμην —

19. τουτονὶ] hunc Cteſiphontem.

20. τὰ παραπλήσια] articulum de meo addidi.

Ibid. ἃ δὲ οἱ πάντες] praetuli ἃ δὲ πάντες.

21. ἴστε] ergo illa ſuperiora non perinde norant, eoque demonſtranda ipſis fuerant.

24. ἐμβεβηκὼς, dubium eſt, quo referatur, num ad δῆμος, an ad ἐγώ. Inſequentia tamen ſic ſatis certo definiunt, atque reſtringunt ad δῆμος. mirum non fuiſſet, ſi populus, vtpote in ipſos ingreſſus deterrimos turbarum bellicarum horrores, iisque ſeptus et paene dementatus, inclementius aliquid in me ſtatuiſſet.

26. βουλευόμενος addidi.

310. 8. σχεδόν τι addidi, prius e libris, poſterius de meo.

10. Μελάνου] nomen graecum nullum eſt Μέλαγος, Μελάνου. In libris eſt Μελάντου. Sed Μέλαντος quoque perinde extra vſum eſt, quare ex eo effeci Μελανίου, a nom. Μελανίας.

15. καὶ ὑπὲρ τῶν ὀμωμοκότων, καὶ ὑπὲρ τῶν γνόντων τὰ ε. δ.] omiſi poſterius ὑπὲρ τῶν, vt perperam iteratam.

16. erant actiones εἰσαγγελίας in eos, ſi qui cum hoſtibus patriae conſilia pernicioſa contuliſſent, eorum

 lega-

legatos vel emiſſarios clam domi ſuae accepiſſent, aut tenuiſſent occultos, belli inſtrumenta copiasque exportari vetitas clam ipſis ſubmiſiſſent, aliisque quibusque modis in remp. armaſſent.

310. 19. *τὰ ἄριςά με πράττειν*] inſtituta mea eſſe omnium optima et ſaluberrima, et quae agerem, ea me agere fide integerrima ſanctiſſimaque erga remp. pietate.

Ibid. *γραφὰς*] actiones, quibus reus incuſatur, leges rogaſſe noxias patriae, eiusque vetuſtae conſtitutioni et iuri ciuili aduerſantes.

23. *προσῆκον*] praetuli *προσῆκεν*.

pen. citat h. l. Hermog. p. 306. Syrianus p. 237. *ὡς ἐπὶ τȣ̃ Κεφάλȣ καὶ Ἀριςοφῶντος τῶν ἀμφισβητȣ́ντων περὶ τȣ̃ καλȣ̃ βίȣ. — τȣ̃ κατὰ τὸν Κέφαλον μέρȣς, τῷ μηδεμίαν γραφὴν φυγὴν, — τȣ̃ κατ᾽ Ἀριςοφῶντα, τῷ πολλὰς φυγεῖν γραφὰς καὶ μηδεμίαν ἁλῶναι.* item p. 404.

vlt. *καὶ νὴ Δία γε*] non id modo concedo, quod tu poſtulas, praeclarum eſſe, ſed inſuper hoc quoque largior, beatum eſſe.

311. 5. videntur hae duae dictiones *ȣ̓δεὶς ἐγράψατό με πώποτε*, et *ȣ̓δεὶς ἐδίωξε γραφὴν*, nil inter ſe differre, ſed idem ſignificare. differunt tamen. Deferebant multi alios criminum, ſed litem coeptam haud proſequebantur. Demoſthenes hic ab Aeſchine dicamque ſibi ſcriptam negat vnquam fuiſſe, neque ſemel in forum delatam ab eodem eſſe conſtanter peractam. Nunquam me accuſauit Aeſchines, ait, nunquam litem indictam perſecutus eſt.

7. citat h. l. Ariſtides p. 204. vbi ſententiam hanc in exemplum *περιβολῆς* proponit.

11. duo vocabula *καὶ ἀπαίδευτον* addidi.

13. *μέχρι καὶ τῆς ἑσπέρας*] addidi *καὶ*, cuius eſt

non

non exigua vis. non tantum vsque ad finem anni, ſed vel ad finem praeſentis diei modo.

311. 18. τȣτȣ h. l. idem eſt atque ἢ ȣ̃τος. multo verius, aequius et humanius de forte fortuna diſſeram, quam hic fecit.

24. καὶ μεγάλων addidi.

27. πρόεντο] praetuli πρόοιντο, et ἂν addidi.

Ibid. αὐτῶν ἐκείνων] praetuli τȣ́των αὐτῶν non ſat graui de cauſa.

vlt. τὸ δὲ προσκρȣ̃σαι καὶ τὸ μὴ [πάνθ'] poſterius τὸ ſuſtuli, et prius cum τῷ mutaui.

312. 1. ἠβȣλήμεθ'] praetuli ἠβȣλόμεθ'.

16. malim εἴ τινί τις.

25. ἀκόλȣθα] correxi τἀκόλȣθα.

pen. ἐπειδὴ δὲ πρὸς τὰ κοινὰ προσῆλθον, ἔδοξέ μοι τοιαῦτα πολιτεύματα ἑλέσθαι] malim ſic exarare atque diſtinguere ἐπειδὴ δὲ πρὸς τὰ κοινὰ προσελθεῖν ἔδοξέ μοι, vt autem viſum mihi fuit ad remp. accedere, τοιαῦτα πολιτεύματα ἑλέσθαι, ſcil. ὑπῆρχέ μοι. quod e praemiſſis tacite eſt repetendum. licuit mihi vias eas inire, et inſtituta ſequi ea —

313. 3. τȣ̀ς ἐχθρȣ̀ς ὑμᾶς] te, Aeſchinem, cum tuis ſodalibus, qui omnes mei eſtis inimici. ſuſpicatus tamen aliquando ſum, orationem non ad globum Aeſchinis, ſed ad iudices coronamque circumſtantem eſſe directum. quod ſi eſt, leg. erit τȣ̀ς ἐχθρȣ̀ς πρὸς ὑμᾶς. neque hoſtes veſtros, o ciues, vnquam vobis obiectaſſe, inſtituta mea turpia fuiſſe.

7. τινα] praetuli τινας in plurali. et verſu 9. pro ποία dedi ὁποία.

8. citat h. l. Alexander Rhetor p. 16.

12. citat Pollux 4, 19 v. βάθρα σπογγίζων.

16. νευρίζων] correxi νεβρίζων quamquam illud in more librariorum graecorum β et υ promiſcue exarandi, prorſus idem eſt, atque hoc.

313. 17. *ἀπομάττων*] ſcil. *τὸς τελȣμένȣς.* detergens initiatos argilla. Loti fricabantur creta, ochra, argilla, et furfuribus, quae ſunt res abſtergendis ſordibus oleoſis, ſudori, ſqualori, ſeu ſquamis cutis, perquam accommodatae. Saponem illi veteres ignorabant, aut rarius eo vtebantur.

18. *ἀναςὰς*] correxi *ἀνιςὰς.* perfecta luſtratione, iubebas luſtratos ſurgere, humo ſellaue. Quae modo enumerauit orator, omnia ſunt *σκευωρήματα* Aeſchini cum matre communia, in quibus eam adiuuit. vt *τὸ νεβρίζειν*, quod eſt initiandos pelle maculoſa hinnuli induere. nam deponendae ipſis erant ſuae veſtes, quo nudi baptizarentur. *τὸ κρατηρίζειν* fuit aut immerſio initiandi in labrum aqua plenum, aut effuſio labri ſuper caput eius ſtantis, aut in genubus ſedentis. Ritus hic aliquem per eiusmodi immerſionem in aquam, perfuſionemue in collegium ſuum adſciſcendi, penes multos adhuc obtinet opifices, qui hoc ritu tirones, tirocinio poſito, iam coetui ſuo adſcribi declarant. Superiori ſeculo albo academico adſcribendi quoque huiusmodi ineptiis a Depoſitoribus ſic dictis vexabantur. Perquam vetuſtus hic mos fuit, nouos aduenas ſcholarum publicarum baptizandi, id quod e Libanii Vita paret, hac de vexa, etiam ſibi Athenis oblata, querentis. Mitto reliqua *σκευωρήματα* perſequi, quod vocabulum ſignificat minutas et laborioſas, cum ſedulitate, trepidatione atque diſcurſatione coniunctas, ſed contemnendas, vanas, aniles et ridiculas molitiones.

20. *καὶ ἔγωγε νομίζω*] nullus dubito leg. eſſe, *καὶ δικαίως, ὡς ἔγωγε νομίζω.* et id recte quidem, vt ego equidem opinor, facit, ſe iactans ſcilicet hoc inprimis, quod tam clarum, acutum et ſonorum *ὀλολύζειν*, non vlulare, ſed iubilare potius, valeat. Quid ſit *ὀλολύζειν*, dixi ad Callimachum, quamquam res nota eſt.

313. 23.

313. 23. Infinitum ſit grammaticorum locos indicare, vbi demoſthenicum hunc inſignem et nobilem locum laudarunt, partim etiam interpretati ſunt. Et Taylor iam pleroſque nominauit.

pen. *κισοφόρος καὶ λικνοφόρος*] ſic correxi pro vulgari vitioſo *κιττοφόρος καὶ λιχνοφόρος*. Veritas emendationis confirmatur a mſtis, tametſi nullis demoſthenicis. e. c. Photii lexico rhetorico inedito, item a conſenſu virorum doctorum, vt Valeſii, et Spanhemius ad Callimach. Hymn. in Cererem verſu 127. prouocat ad codices vetuſtos demoſthenicos. Quos autem ille codices viderit, me fugit. nam neque Taylorus in vllo ſuorum *κισοφ.* reperit, neque ego in vllo meorum reperi. Confirmatur item a Scholiaſta codicis Bauarici, qui, quamquam in texto exaratum eſt *κιττοφ.* tamen eam vocem ſic exponit *ὁ φέρων τὰς κοίτας.* Atqui *κοίτη* et *κίστη* idem ſignificat. In texto Meermanniani codicis tametſi *κλινοφόρος* eſt pro *λικνοφόρος*, tamen ſcholiaſtes eius hoc poſterius interpretatur his verbis: *κόσκινον λίκνον λέγεται.* Photius in lexico ſic ait: *λίκνον κόσκινον, ἤτοι πτύον. Λικνοφόρος ὁ φέρων τὸν λίκνον.* (ſic) *καὶ γὰρ μυστικόν τι σημεῖον τῆς δημητρίου τροφῆς ἐπετίθετο ἐπὶ τῶν λίκνων.* et tum addit verba Harpocrationis. Quod aenigma Taylor ex Vlpiano h. l. refert, requirens et quaſi prouocans interpretem, facile eſt Oedipum hic agere. Nodum enodauit mihi codex Bauaricus, in quo verba portentoſa *ὁ παρὰ φύλαξι τιμώμενος* ad v. *Ἄττης* adſcripta ſunt. vnde paret, pro *φύλαξι* leg. eſſe *Φρυξί.* apud Phrygas.

314. 1. imitatus eſt h. l. Iulianus Aug. epiſt. 24. p. 393. 11.

2. *εὐδαιμονήσειε*] correxi *εὐδαιμονίσειε.* nam non eſt ab *εὐδαιμονεῖν* beatus eſſe, ſed ab *εὐδαιμονίζειν* beatum praedicare.

314. 4. ἐῶ γὰρ τȣ̃το. ἐπειδὴ γȣ̃ν ἐνεγράφης] praetuli ἐῶ γὰρ τȣ̃τό γε. ἐπειδὴ δ᾽ ȣ̃ν ἐνεγράφης.

11. Harpocrat. h. l. v. Σιμύλος citans omittit v. ἐπικαλȣμένοις, me quidem non aegre ferente.

12. citat Athenaeus p. 653. E. et Phrynichus p. 88. v. ὀπωρώνης. Pro vulgari ἐλαίας dedi ἐλάας. nam ἐλάα eſt fructus oleae, oliua. ἐλαία vero eſt olea, arbor, fructum ferens. ad ὀπωρώνης addidi ἐκεῖνος. ille, prouerbio, aut e fabula ſcenica vulgo notus.

15. ὑμεῖς] vos, iudices, et circumſtans corona.

17. πρὸς τȣ̀ς θεατὰς] articulum addidi. contra a proximo ὑφ᾽ ὧν τὰ πολλὰ articulum amoui. non enim videbatur τὰ hic magnam vim habere. *illa* multa vulnera, quae nemo non nouit.

20. παρεὶς ἐξ ὧν] deleui praepoſitionem.

26. οἱ ἄλλοι] praeter Aeſchinem, reliqui omnes ciues Athenienſes. iidemque ſunt, qui verſu proximo ἅπαντες appellantur.

315. 4. et 6. ἐξέτασον et ἐρώτησον] dedi de meo ἐξετάσωμεν et ἐρωτήσωμεν.

7. ἐδίδασκες γράμματα] locum hunc ad ἐπαναφορὰν refert Alexander Rhetor p. 62. et p. 84. ad ἀντίθεσιν.

18. ἀγαθῇ δὲ] correxi ἀγαθῇ γε.

22. ἐλυμαίνȣ] praetuli ἐλυμήνω.

23. κακ᾽ ἀγγελεῖν] contraxi ſponte mea in vnum vocabulum, κακαγγελεῖν, a κακαγγελέω. quod formatur a ſubſtantiuo κακάγγελος. quod eſt idem atque κακὸς ἄγγελος. ad formam εὐάγγελος.

24. ridiculum in modum comminiſcitur par ſenariorum. parum enim e metro diſcedunt:

> κακὸν κακῶς σε μάλιϛα μὲν πάντες θεοὶ,
> ἔπειτα δ᾽ ȣ̃τοι πάντες ἀπολέσειαν.

quorum verſuum prior perfectus et vitio carens eſt ſe-

narius,

narius, poſteriori autem ad plenitudinem nihil deeſt, praeterquam in calce vnica ſyllaba.

315. pen. ἐγὼ de meo addidi.

316. 1. πᾶσι addidi ex Hermogene p. 417. item ἀπορῶσι verſu 4.

5. ὀδὲν] ſcil. εἴποιμι e verſu 2.

7. τὸν δὲ ποιήσαντα] praetuli τὸν δ' εὖ ποιήσ.

8. αὐτῶν addidi. quod redit aut ad ſubaudiendum τῶν γεγενημένων, obliuiſcitur id, quod euenit, quod actum eſt, aut τῶν εὐεργεσιῶν, quod poſſit in εὖ παθόντα et εὖ ποιήσαντα videri latere. Sed ſatius fuerat pro αὐτῶν exhibere αὐτόν. ipſe benefactor debet obliuiſci, non item beneficio ornatus.

14. ἀρκεῖ μοι] ſcil. ἡ ἐμὴ ὑπόληψις. ſtatuat quisque hoc de meo ſenſu, prout vult. probet eum, damnetue per me licet. Sinat modo me ſenſu meo frui. Sufficit mihi me ſic ſentire, cuius me non poenitet, neque poenitebit. Satis ex eo fructuum ad tranquillitatem et oblectationem animi mei percepi.

21. πάντων] ſcil. τούτων τῶν κακῶν.

pen. παρὰ τουτοισὶ πολιτευόμενον] correxi παρὰ τουτοισὶ πεπολιτευμένον. qui totam meam aetatem in tractatione reip. peractam, apud hos, inter hos, coram his, nusquam alibi peregerim. deſignat, pro more, iudices ciuesque Athen.

317. 15. οὕτω de meo addidi.

16. ὀργὴ] ſcil. ἐστι τεταγμένη.

22. poſt οὐ μόνον videtur ὁ λόγος deeſſe, *ratio*, ne deſit, quod τῇ φύσει opponatur.

23. νομίμοις] praetuli νόμοις. non enim ἄγραφα νόμιμα vſurpatur. Sed οἱ ἄγραφοι νόμοι, qui ſunt τὰ νόμιμα, inſtituta ciuilia ſine legum praecepto ſancita tacito omnium conſenſu. deinde pro ἤθεσι, hoc verſu malim ἔθεσι.

317. 24. *διώρικεν*] dedi de meo *διωρικέναι*. facile potuit *αι*, poſtrema litera, in concurſu cum *Αἰσχίνης* elidi. aptus eſt hic infinitiuus a *φανήσεται*. Si quaeretur, conſtabit, non rationem ſolum, ſed naturam quoque — ſic diſtinxiſſe res atque diſterminaſſe.

318. 4. *ὅτως ἔχοντα*] dedecora puta, quae ipſo in accuſante inſunt, eſſe penes accuſatum, cui ille ea attribuit, vel affingit potius.

10. *τὸ πλεῖστον*] articulum addidi.

14. num *πάντως*. omnino, plane.

16. *ὃ μόνον*] ſcil. *εὑρήσετε ἐξεταζομένην*. praepoſitionem *ἐν* de meo addidi. quam fateor non prorſus eſſe neceſſariam, ſed ſubaudiri potuiſſe. verum tamen addita planiorem reddebat orationem.

17. Sententia eſt. in cauſis priuatis, ſi laeſus a quopiam fuit, aut mulcta ictus, iracundiam ſuam et maleuolentiam in hos, ciues, coronam circumſtantem, effundit.

18. *αὐτῇ*] ſcil. *τῇ δεινότητι*, vel *τῇ τοῦ λέγειν ἐμπειρίᾳ*.

22. *ὑπὲρ τούτων*] huius rei cauſa, quo ipſe id conſequatur, h. e. vt ipſius ambitioni, cupiditati, ſimultati, libidini ſatisfiat. vt iudices priuatis ſuis erga inimicos odiis exſequendis inſeruiant.

23. *ταῦτα*] hos animi morbos.

24. *διακείμενον*] correxi *διακείμενα*, id eſt *ἔχοντα*. Sin autem tamen prorſus neceſſe ſit, vt tu iſta vitia in tua indole habeas, ſi fatale tibi ſit iſtis grauari, conuenit tamen, vt habeas lenta, remiſſa, placida, mediocria, non immania, non atrocia.

27. *ἔστι τι*] ſcil. *πρᾶγμα*, vel *ἔγκλημα*. et ſi qua eſt populo cauſa, vel querela, expoſtulatio cum aduerſariis ſuis.

pen. *ἐστὶ* addidi.

319. 5.

319. 5. ἰδίας ἔχθρας, καὶ φθόνȣ] correxi de meo ἰδίας ἔχθρας ἕνεκα, meram ob priuatam ſimultatem, non ſtudio, neque amore reip. φθόνȣ — ea vero nota eſt inuidentiae, minutique animi.

7. τόνδε] hunc Cteſiphontem, aggredi. καὶ πᾶσαν, id vero prorſus omnem improbitatem in ſe complectitur. καὶ hoc, quod vulgatis deeſt, addidi. ante πᾶς aut redundat, aut, vt hic, intendit et confirmat dictionem.

14. καὶ medium addidi.

19. ἀλλ' ὁρᾶς ἐγὼ] vocem mediam ſignis parentheſeos incluſi. at ego, ſcil. eadem nitor ancora cum patria. Spes mihi cum reliquis ciuibus communes ſunt eaedem. me vide. aut num vides, Aeſchine, quam fidente cum vultu et voce ſecura haec pronuntiem.

21. ἴδιον] ſubaudi συμφέρον.

23. τῶν] ſubaudi συμβασῶν.

pen. καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν] haec tria vocabula addidi.

320. 1. ῥήτορος, εἰ μὴ] interpoſui ἢ, quod Aldina dabat.

2. σὺ τοίνυν τοιȣ̃τος εὑρέθης] pro tertio vocabulo ſuffeci ȣ̃τος, ex auctoritate Auguſtani primi, cuius in margine ſcholium hoc erat exaratum ἀντὶ τȣ̃ τοιȣ̃τος.

5. ἔχειν] id eſt κατέχειν. putasne, tantum veternum, tantam rerum obliuionem omnium omnes conſtrictos tenere.

18. σαυτȣ̃ de meo addidi. pro αὐτὸς in vulgatis eſt αὐτοῖς.

22. πολλὰ] hic videtur oratio hiare. tranſitus nimis abruptus eſt, vinculum laxius. quare vereor, ne quid deſit.

26. ȣ̓ σὲ] duo haec vocabula, in quibus magna vis ineſt, addidi.

311. 3. ἄμεινον] luculentius, ſtudioſius, certius.

321. 5. *αὐτοὶ*] praetuli *ἕτοι*. hi, ciues Athen.

7. *ἡμετέραν*] correxi *ὑμετ.* alloquitur Aeſchinem eiusque ſodales. multitudo librorum vel optimae notae, *εὐθενέντων*, per *ε* in ſecunda ſyllaba, exhibentium, et obſcuritas etymologiae, grammaticis de origine verbi incerta omnia tradentibus, deduxit me a perſuaſione, qua olim tenebar, in ſecunda ſyllaba *η* obtinere. quapropter reliqui *ε* h.l. immotum, tametſi Taylor id expuliſſet. v. Alberti ad Heſych. v. *εὐθηνεῖν*.

10. breuius vtique, quam par erat, et imperfectius expreſſit cogitata. *ἄδεια ὧν φρονεῖ τις* eſt facultas internos animi ſenſus libere et ſine metu verbis factisue aperiendi. verum ſatis non eſt, te cepiſſe eiusmodi facultatem, hoc agitur, quomodo ea vtaris. num ergo deeſt *ταύτῃ ἀποχρησαμένους*. eos, qui oblata opportunitate libere dicendi agendique, quae vellent, abuſi eſſent.

13. *ἐροῦντα τότ᾽ ἐπὶ*] deleui mediam vocem.

15. *γεγενημένον εἶναι*] rarior dictio. exiſtimabant, oratorem oportere eſſe, non eum, qui factus aliquando eſſet, h. e. qui aliquando fuiſſet cum hoſtibus defunctorum ſub eodem tecto verſatus; neque eum, qui cum iisdem hoſtibus aliquando ex eadem patera libaſſet.

16. *παιανίζειν* num per *α*, an per *ω* exarandum ſit, quaerit Alberti ad Heſych. *παίων* et *παιωνισμὸς*.

18. *ἐλθόντας*] correxi *ἐλθόντα*. redit enim ad *ἐροῦντα*.

Ibid. *τιμᾶσθαι, καὶ μηδὲ*] deleui copulam. non enim haec eſt ſententia: et ne voce quidem tenus ſimulare plorantem, ſed haec: neque oportere dicturum ſolummodo voce ploratus ſimulare.

Ibid. *ὑποκρινομένους*] rurſus correxi *ὑποκρινόμενον* (in ſing.) eadem de cauſa, atque modo *ἐλθόντα*.

24. *τότε αἱρεθέντες*] deleui aduerbium. contra malim articulum *οἱ* praeponi. *οἱ αἱρεθέντες*. qui ad funera curanda delecti fuiſſent.

322. 3.

322. 3. αὐτῷ] Aeſchini puta, ne neſciat, ſed vt argumentum eius ipſum angat et cruciet. pro τῦτο dedi τυτὶ.

10. μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ δείματος] ſubaudi ἕνεκα. Sed pro vitioſo δείματος ſuffeci λήματος, e feliciſſima emendatione Valckenarii, V. C. in annotatt. ad Ammon. p. 142.

17. ἔπορεν] correxi de meo ſenſu ἕτερον. Conſtructio haec eſt. ὐκ ἔςι, id eſt ὐκ ἔξεςι, ὐκ ἐνδέχεται, non licet, datum non eſt, ἕτερόν τι φυγεῖν τὴν μοῖραν. vt aliud quid effugiat fatalem neceſſitatem.

18. verba καὶ ἐν αὐτῷ τύτῳ vncis incluſi, vt e verſu 5. perperam iterata.

27. ἀναμνησθεὶς et ὐδὲ δίκαιος] praetuli μνησθεὶς ſimplex et καὶ δικαίοις.

323. 1. meminit huius loci Pollux 2, 207. v. λαρυγγίζειν.

3. ἐπὶ addidi.

13. poſt τοσαῦτα videtur ἔτη deeſſe, *tot annos.*

18. τὰ δίκαια] articulum addidi.

324. 21. citat h. l. Harpocr. v. ἀλάςωρ et ἠκρωτηριασμένοι.

27. adumbrauit h. l. Ariſtides de D. C. p. 166. pen.

325. 4. Marcellinus p. 105. 1. — ἢ κατ' ἐρώτησιν. ἣν καὶ δαιμονίαν ὁ ῥήτωρ παρέσχετο ἐν τῷ ὑπὲρ ςεφάνυ. βυληθεὶς γὰρ πάντα ἐν κεφαλαίῳ διεξελθεῖν τὰ ἑαυτῦ ἐγκώμια, ἐπειδὴ ἐπαχθὲς ἦν τῦτο τοῖς ἀκύυσι, τὴν τῆς ἐρωτήσεως ἐξεῦρε μέθοδον, καθ' ἣν πομπικῶς ἅμα καὶ μετ' ἐργασίας, ἄνευ τοῦ ἐπαχθοῦς, ἔμελλε τὴν ἑαυτῷ προσῦσαν ἀρετὴν διεξιέναι, καὶ κατ' ἀνάγκην λέγων φαίνεσθαι. ὡς ἐρωτῶντα γὰρ πεποίηκε τὸν Αἰσχίνην εἰσάγων ὕτως· εἶτά μ' ἐρωτᾷς, ἀντὶ ποίας ἀρετῆς — ἐμὲ ὔτε καιρὸς, ὔτ' ἀλλοτιῦν ἔπεισεν.

15. τὰ πάντα] articulum addidi. verba haec τὰ πάντα μοι πέπρακται cum haud diffitear facile et ſine damno

damno ſententiae abeſſe poſſe, tum cur damnem, cauſae nil video.

325. 17. καὶ ἁπλῶς] haec duo vocabula addidi.

20. malim ἄξια μὲν χάριτος καὶ ἐπαίνε καὶ αὐτὰ κρίνω. haec ipſa quoque digna iudico gratiarum actione et praeconio, quemadmodum reliqua mea de rep. merita.

22. nobilis ſententia, multorum laudibus, quas meretur, celebrata. Hermog. p. 258. ὅλως τε ἐπὶ τοῖς διαπρεπέσι τῶν ἔργων, καὶ ἐφ᾽ οἷς ἐςι λαμπρύνεσθαι ὡς ἀληθῶς — ἐπὶ τέτοις ἐςὶν ἡ λαμπρότης. οἷον· ἐ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν. item p. 430. 1. pertinet huc annotatio Scholiaſtae ad Hermog. p. 396. ἐντεῦθεν δῆλον, ὅτι ὁ περὶ τἒ ςεφάνε λόγος, εἰ καὶ τἒ δικανικἒ εἴδες ἐςὶν, ἀλλ᾽ ἒν πολὺ μετέχει τὸ πανηγυρικόν. ἴδιον δὲ τἒ ἐγκωμίε τὸ ἀξίωμα καὶ ἡ λαμπρότης. Ariſtides de D. C. p. 186. καὶ τὸ τὰ ἧττον ἐκτετιμημένα προβάλλοντα καὶ ἀναιρἒντα, ἀντεισάγειν τὰ μᾶλλον προτετιμημένα τῆς σεμνότητός ἐςιν. ἐ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν, ἔτε πλίνθοις ἐγώ. ἀλλ᾽ ἐὰν τὸν ἐμὸν τειχισμὸν θέλῃς μαθεῖν· νῦν τὰ μᾶλλον προτετιμημένα. εὑρήσεις ὅπλα, καὶ πόλεις etc.

27. ἀμυνομένες] correxi ἀμυνἒμένες in futuro. τέτων procul dubio h. l. generis neutrius eſt, non maſculini. Ego certe cum Wolfio hic malo ſtare, quam cum Tayloro et Marklando. πρἒβαλόμην dedi pro vulgari πρἒλαβόμην.

326. 17. Εὔβοιαν eſt praua ſcriptio v. Ἄβυδον. quod facile perſpiciet is, qui recogitet, α et ευ in graecis mſtis ita cerni inter ſe ſimiliter ſcripta, vt perſaepe negatum prorſus ſit ea diſcernere. tum οι et υ a librariis graecis promiſcue haberi, denique Α et Δ pariter prono errore ſecum permutari.

22. βεβουλευμένα cohaeret cum ὀρθῶς in verſu proximo.

326, 27. tolle vncos, perperam a me feſtinante ingeſtos. diuerſa ſunt *numen* et *ſors*. verum ad *δαίμονός τινος* addendum videtur *φθόνος*, aut *δυσμένεια*.

327. 2. citat h. l. Alexander Rh. p. 24. Marcellinus ad Hermog. p. 173.

5. *ἂν* addidi.

6. locum h. citat Thomas M. v. *εἴσω*.

13. malunt alii *λάβε*, hic et p. 363. 10. credo, quia *λέγε καὶ ἀνάγνωθι* *dic et recita* concoquere nequeunt. Vtique recitatio ſine pronunciatione fieri nequit. verum non omne, quod pronuntiatur, id idem quoque recitatur, ſed multa poſſunt memoriter dici. quare bene inter ſe conſtare poſſunt *λέγε καὶ ἀνάγνωθι*, dummodo ſic accipias atque interpreteris. pronuntia iſtaec de ſcripto recitanda.

15. ad *ἀριθμὸς βοηθειῶν* addunt vulgatae *κατὰ τὰ ἐμὰ ψηφίσματα*. quae verba, vt perperam e verſu ſuperiori iterata, omiſi.

18. *ὦ γῆ καὶ θεοὶ*] exclamatio non ſuperuacanea, quae viſa fuit Obſopoeo eſſe, ſed imprimis grauis et affectuoſa. Sic exclamat dolens et quiritans et indignans, tam egregia coepta tam ſiniſtrum exitum ſortita eſſe, optansque, aliter eueniſſe, atque euenit.

Ibid. *ἐν μεγίστοις*] deleui praepoſitionem.

25. *τῶν τῆς πατρίδος*] cum aut verſu ſuperiori 24. *ὑπὲρ* eſſet delendum, aut idem hic loci addendum, praetuli poſterius, codicibus ita praecipientibus, tametſi vtroque loco praepoſitio recte abeſſe poſſit.

27. *προελόμενον* addidi.

328. 6. *ὁπηνίκα ἐστὲ*] interpoſui *ὑμεῖς*.

10. *ἐφάνη*] correxi *ἀνεφάνη*. Toup quoque Emendat. ad Suidam T. III. p. 105. ſic corrigit.

11. *συνειλεχὼς*] praetuli *συνειλοχὼς*, vt magis atticum, Demoſthenique praeamatum.

328. 15.

328. 15. *καίτοι ταύτης τῆς μελέτης καὶ τῆς ἐπιμελείας, Αἰσχίνη*] nomen proprium retraxi ad v. *μελέτης*.

24. *ἐν οἷς*] ſcil. *ἀνδράσι καλοῖς κἀγαθοῖς*. id quod e proximo *ἀνδρὶ καλῷ τε κἀγαθῷ* tacite excipiendum.

26. *ἔκεν ἐπεί γε καὶ ἡ πατρὶς ηὐξάνετο*] correxi *ἔκεν ἐπί γε οἷς ἡ π. ηὐξ.* Saltim non illis in rebus, vbi ſalus et decus patriae amplificabatur. quamquam vbi res agebantur, vnde potentia hoſtium patriae creſceret, ibi primus ſemper et in primis viſus es negotioſus et clamoſus. citat h. l. Thomas M. v. *αὔξειν*.

27. citans h. l. Alexander Rhetor p. 78. 16. lectionem hanc, non malam profecto, dat, et quam quod prius non compererim, et in textum receperim, me nunc piget taedetque: *τὶς δὲ βοήθεια ἐκ τῆς σῆς εὐνοίας καὶ δόξης.* ecquae copiae ſociorum ciuitati ſuccurrerunt, ductae tua ſiue gratia, ſiue gloria. idem p. 329. 1. *ἐνδοξοτέρα*, et *τὶ τῶν ἑλληνικῶν, ἢ τῶν οἰκείων, ἁπλῶς ἐπηνώρθωται διά σε.* verſu 4. *τειχῶν. ἢ ποῖον ἱππικόν. ἢ τῶν ἁπάντων τὶ χρήσιμον. ἢ τοῖς ἀπόροις πολιτικὴ βοήθεια, ἢ χρημάτων εὐπορία.* Sic Aldina. nam Normannus, hanc lectionem e vulgata interpolans, neutram exhibuit, neque Aldinam, neque vulgatam, ſed mixtam neſcio quam de ſuo commentus. quemadmodum Portus quoque ſaepe locorum in Hermogene fecit, malo et metuendo exemplo.

329. 5. *εἶ*] praetuli *γέγονας*.

6. *τὶς τοῖς ἀπόροις* lege impoſterum ex Alexandro, pudetque me nunc, non iam dudum ſenſiſſe, verba *τοῖς εὐπόροις ἢ* meram eſſe vitioſam ſcriptionem verae lectionis *τοῖς ἀπόροις*. Extermina ergo impoſterum illa importuna.

8. *μηδὲν τέτων*] interpoſui *πάντων*, conflans duas lectiones librorum, quorum in aliis ſolum *πάντων*, in aliis ſolum *τέτων* cernitur.

329. 13.

329. 13. ὀδὲ τότε ὅτε παρῆλθες] deleui poſterius ὅτε, ne tot negatiuae taedium crearent. Sed nollem nunc factum, non ea erat ſat grauis cauſa. *ne tum quidem,* neque prodiſti, neque largitus es quicquam.

15. πλειόνων ἢ πέντε ταλάντων] vitioſam hanc eſſe lectionem paret. aut πλεῖον ἢ πέντε ταλάντων leg. eſt, plus quam 5. talentorum, aut duo vocabula πέντε ταλάντων in vnum ſunt contrahenda πεντεταλάντων. quod tum erit adiectiuum. χρήματα πεντετάλαντα ſunt facultates, valore quinque talentis aequiparandae. vt ſtatim in continenti legitur διτάλαντον ἔρανον.

20. γε addidi.

23. locum hunc citat Herodianus p. 438. in calce Moeridis a Pierſono editi.

25. citat Pollux 3, III. v. λαμπροφωνότατος.

vlt. προσλαβόντα] detraxi σ, abuſum callide in rem ſuam, veſtro quodam velut praeiudicio.

330. 4. citat h. l. Stobaeus p. 603. 32. cuius vitioſa lectio ὀδεὶς ἀτιμήσει e noſtris libris demoſth. eſt corrigenda.

7. κρίνομαι καὶ θεωρῦμαι] praetuli in coniunctiuo κρίνωμαι καὶ θεωρῶμαι. *ich ſollte mich beſchauen, prüfen laſſen?* egone committam, vt explorer, vt ſpecter?

8. ἐςὶν addidi.

15. citat h. l. Ariſtides Opp. T. II. p. 267. 14.

22. οἱ διασύροντες τὲς ὄντας τότε, τὲς δὲ πρότερον γεγενημένες ἐπῄνεν] poſſit haec lectio ferri, dummodo δὲ tollatur. verum praetuli lectionem Auguſtani οἱ διέσυρον μὲν τὲς ὄντας τ.

25. citat h. l. referens inter σφοδρῶς dicta Hermogenes p. 265. et p. 351.

vlt. ὥσπερ τἄλλα πάντα] ſcil. εἰώθαμεν ἐξετάζειν.

331. 1. citat h. l. Pollux 3, 141. v. ἀγωνιστάς, et Harpocr. v. Φιλάμμων.

8. fortius vtique et neruoſius eſt ſine γὰρ, aſyndetos. molliorem tamen reddas orationem legens οὐδενὶ γὰρ ἐξίσαμαι.

10. τὰ κράτιστα] articulum addidi.

24. τοῦ γενναίου] id eſt τῆς γενναιότητος.

25. malim δεῖ διαφυλάττειν. nam ſi δεῖ omittatur, hoc eſt, ſi ſententia ἐν μὲν ταῖς ἐξουσίαις cum praemiſſis ἔχειν δεῖ copuletur, neque ab ἐν μὲν noua ſententia inchoetur, ſuperuacaneum quoque erit atque tollendum διαφυλάττειν, cum ἔχειν ſufficere poſſit.

27. ἑτέρα] praetuli ἕτερα, in neutro plurali. alia ſunt, quae potentiam et vim tribuant. ταύτην redit ad προαίρεσιν.

332. 1. ἀπαγγελλομένων] correxi ἐπαγγ. me ad ſupplicium depoſcentibus.

Ibid. οὐχὶ τοὺς] correxi οὐ τοὺς.

4. εὐθὺς ὀρθὴν καὶ δικαίαν τὴν ὁδὸν] ſic ſtruxi εὐθὺς τὴν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ὁδόν.

6. citat Thomas M. v. αὔξειν.

10. ἀπαγγέλλειν] praetuli ἀπαγγελεῖν in futuro.

FINIS.

Date Due

13386

Demosthenes.

AUTHOR

PA3949 A2.

TITLE

Apparatus Critici ad Demosthenes. Vol. II

Wolf and Taylor:

Lipsiae 1874.

DATE DUE	BORROWER'S NAME

DATE DUE	BORROWER'S NAME

3 9031 01222697 3
BOSTON COLLEGE

BOSTON COLLEGE

3 9031 01222697 3

13986

Demosthenes

BOSTON COLLEGE LIBRARY
UNIVERSITY HEIGHTS
CHESTNUT HILL, MASS.

Books may be kept for two weeks and may be renewed for the same period, unless reserved.

Two cents a day is charged for each book kept overtime.

If you cannot find what you want, ask the Librarian who will be glad to help you.

The borrower is responsible for books drawn on his card and for all fines accruing on the same.